

INDEX TO THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

TABLE OF CONTENTS.

Volume XXVI (Nos. 1 to 10).

17th, 18th, 19th, 20th, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th and 27th August 1955.

PAGES

Wednesday, the 17th August 1955.

I Announcement by the Deputy Speaker <i>re</i> resignation of the Hon. Speaker	1
II Resolution <i>re</i> homage to Goa Martyrs	1-4

Thursday, the 18th August 1955

I Questions and Answers	5-32, 93
II Announcement by the Deputy Speaker <i>re</i> Message from the Governor	32
III Statement under rule 40 of the Assembly Rules <i>re</i> situation of Handloom Industry in Karur	32-34
IV Report of the Committee on Government Assurances	34
V Government Bills—	94-105
(1) The Madras District Municipalities (Amend- ment) Bill, 1955	34-50
(2) The Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955	50-64
(3) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955	64-92
VI Paper placed on the table of the House	92

Friday, the 19th August 1955.

I Questions and Answers	107-132, 133-241
II Announcement by the Deputy Speaker—Message from the Governor	132-135
III Statement under rule 40 <i>re</i> the system of voting to be adopted in the ensuing Municipal Elections	133-135
IV Government Bills—	
(1) The Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955— <i>cont</i>	135-140
(2) The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amend- ment) Bill, 1955	141-146

L.A. XXVI—C

Friday, the 19th August 1955—cont.

	PAGES
IV Government Bills—cont.	
(3) The Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955	146-177
(4) The Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955	184-185
(5) The Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955	185-187
V Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the order of Business	140
VI Government Resolution—Amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939	177-184
VII Paper placed on the table of the House	187

Saturday, the 20th August 1955.

I Questions and Answers	243-273
II Privilege Motion re charge-sheet against an aided elementary school teacher for his contacts with Communist leaders	328-332
III Statement under rule 40 re situation created by the introduction of power-looms in Chinnalapatti	273-284
IV Non-official Business	284-287

A. BILLS.

(1) The Madras Malabar Tenants' (Second Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 12 of 1955)	288-293
(2) The Malabar Tenants' (Second Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 12 of 1955) (postponed)	293
(3) The Malabar Tenants' Bill, 1955	293-294

B. RESOLUTIONS.

(1) Declaration of Birthdays of Sree Narayana Guru Dev as public holiday	294-301
(2) Constitution of a Committee to examine the working of the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949	301-313
(3) Recommendation of the Government of India to amend Article 33 of the Constitution	313
(4) Setting up of Indian colonies in rural areas to start a model Harijan Colony at Salem	313
(5) Fall in price of agricultural products	313
(6) Steel plant at Salem	313-327

Monday, the 22nd August 1955.

I Questions and Answers	333-375
II Announcement by the Deputy Speaker re time for giving notice of amendments to Bills	430-453
III Statement under rule 40 re employment of workers in Western India Cottons, Limited, Pappinisseri	376
IV Motion under Article 320 (5) of the Constitution of India re exclusion of certain posts from the purview of the Madras Public Service Commission	376-379
V Government Bills—	379-395
(1) The Madras Hereditary Village Offices (Extension to Pudukkottai) Bill, 1953 (L.A. Bill No. 4 of 1954).	395
(2) The Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955)	395-427
(3) The Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955 [L.A. Bill No. 25 of 1955 (Discussion—cont.)]	454-474
(4) The Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 15 of 1955)	428-429
VI Papers laid on the table of the House	428

Tuesday, the 23rd August 1955.

	PAGES
I Questions and Answers	475-500
II Adjournment Motion re settlement of the boundaries between the Madras and Andhra States	500-598
III Statement under rule 40 of the Assembly Rules re Sea Erosion in Dhanushkodi	508-510
IV Amendment of Madras Assembly Rules	510-511
V Government Bill—The Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955)—cont.	512-567
VI Papers laid on the table of the House	567

Wednesday, the 24th August 1955.

I Questions and Answers	573-600
II Announcement by the Deputy Speaker—Messages from the Council	600-601
III Adjournment Motion under rule 41 of the Assembly Rules re low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation	601-605
IV Statement under rule 40 re failure of the Government to supply enrolment forms to the voters in Malabar	605-607
V Government Business—	
(1) Motion under rule 23 (1) of the Assembly Rules re transaction of official business on Thursday, the 25th August 1955	607
(2) Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the order of business	607
VI Discussion on the Draft Second Five-Year Plan	607-623
VII Presentation of petition to the House by Members—Ruling re	627-652
VIII Government Bill—The Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955)—cont.	652-659
IX Paper laid on the table of the House	659

Thursday, the 25th August 1955.

I Questions and Answers	661-689
II Announcement by the Deputy Speaker—Messages from the Council	771-777
III Statement under Rule 40 of the Assembly Rules re hardship caused to agriculturists due to inadequate supply of water in Vadavar and Grand Anicut Canals	689
IV Publication of proceedings of the secret session of the House re Privilege Motion about the arrest of an hon. Member.	689-690
V Draft Second Five-Year Plan (Discussion—cont.)	690-692
VI Government Bills—	692-749
(1) The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 15 of 1955)	749-769
(2) The Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955	778-784
VII Government Business—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the order of Business	769-770

Friday, the 26th August 1955.

PAGES

I Questions and Answers	785-811
II Statement under rule 40 of the Assembly rules re Irrigation situation in Tanjore district on account of low-level of water in the Mettur Dam	925
III Draft Second Five-Year Plan (Discussion—cont.)	811-818
	819-924

Saturday, the 27th August 1955.

I Questions and Answers	927-958
II Privilege Motion re election of a new Speaker of the House	1016-1018
III Adjournment motions re—	958-959
(1) Action of the Police in removing the Communist Party Flag	960
(2) Arrest and detention of Sri K. M. Hari Bhat, Secretary, City Hotel Workers' Union	960-961
IV Statement under rule 40 of the Assembly Rules re inadequate supplies from Papanasam Reservoir	961-963
V Announcement by the Deputy Speaker—Messages from the Council	963-964
VI Draft Second Five-Year Plan (Discussion—cont.)	964-1015
VII Paper laid on the table of the House	1015

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 17th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—ANNOUNCEMENT RE RESIGNATION OF THE HON. SPEAKER.

DEPUTY SPEAKER:—“I have to announce to the House that under the provisions of clause (b) of Article 179 of the Constitution, Sri J. Sivashammugam Pillai, has resigned his office as Speaker of the Madras Legislative Assembly and also his Membership of this Assembly under the provisions of clause (3) (b) of Article 190 of the Constitution with effect from the 16th August 1955.”

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II.—RESOLUTION RE HOMAGE TO GOA MARTYRS.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I crave your indulgence to interrupt the business of the House and move the following resolution:—

‘The House pays its homage to the memory of the Martyrs who have laid down their lives in the cause of the liberation of Goa from foreign domination. The Assembly is shocked at the brutal and uncivilized behaviour of the Portuguese authorities in shooting down peaceful and unarmed Satyagrahis in violation of all accepted canons of International Law.’

“Sir, as we were celebrating the Independence Day in our country, in a corner of the soil of our own country a different drama was being enacted. Unarmed Satyagrahis were shot down by the Portuguese authorities. For what offence? For proclaiming to the world that Goa also forms part of India. Therefore, it is but natural that on that Independence Day the Indian Flag should be hoisted within that Goa territory and for making that peaceful attempt they were shot down. Sir, this incident is of very great significance. In my view in this incident I see the spirit of man pitted against the brute in man. It may be for the present the spirit has received a set back but I have absolutely no doubt that the spirit will ultimately triumph. But that triumph can be complete not by the spirit converting itself into the brute but by the transformation of the brute into the spirit. That is the great message which the Father of the Nation has left behind for us and it is that which our great Prime Minister tries to follow. This is an hour of trial for us because in spite of our strength and in spite of the smallness of the problem we are unable to use our

[Sri C. Subramaniam] [17th August 1955]

strength with violence for solving this problem. As a matter of fact, we will be defeating our very purpose if we use our strength and try to resolve this problem by using violence and it is because of the very strength the approach we have made becomes all the more significant to the entire humanity that it is possible and that it will be possible to resolve human problems and international problems by peaceful methods. So, I am sure, Sir, in this great experiment with Ahimsa which is going on now, the entire House and the people of the State will be behind the Government of India and the Leader of the Nation—the Prime Minister, Pandit Jawaharlal Nehru."

8-39
a.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கோவாவில் விடுதலைக்காக உயிர் நீத்த தியாகிகளைக் குறித்து இந்த நாடு பூராவும் ஒரு புறத்தில் வருத்தம் அடைந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில் நம் நாட்டில் இத்தகைய வீரர்கள் தியாகம் புரிந்திருக்கிறார்களே என்பதை நினைக்க கர்வம் ஒருபுறம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. துப்பாக்கி முனையை நேர் நோக்கி துப்பாக்கியால் சுடப்படுவோம் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்திருந்தபோதிலுங்கூட ‘கொடியை எந்திச் செல்வோம், எங்கள் நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாப்போம்’ என்ற வீரர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்று இந்நாட்டு மக்களனைவரும் கவரப்படக்கூடிய கம்பீரமான சந்தர்ப்பத்தில் நாம் இன்று கூடியிருக்கிறோம்.

“ஆகஸ்ட் 15-ந் தேதி நமக்கு ஒரு மிகவும் புனிதமான தினம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பாரதியார் பாடினார். ‘மற்ற நாட்டு மக்களுக்கு முன்பு நிற்கும்போது எங்கள் நாட்டுக்கென்று ஒரு கொடி கிடையாது’ என்று மண்டிக் கிடக்கும் வெட்கத்தின்மீது ஆணையிட்டுப் பாடினார். அதன் மீது ஆணையிட்டுக் கூடுகிறோம். நாங்கள் சுதந்திரம் அடைந்து, எங்களுக்கு ஒரு கொடியை நாங்கள் எந்திச் செல்வோம் என்று ஆணையிட்டு சபதம் ஏற்றார். அந்தச் சபதம் அநேகமாக நிறைவேறிவிட்டது.

“முப்பத்து மூன்று கோடி மக்களில், கோவா பிரதேச மக்கள் நீங்கலாக யாக்கி இருக்கக்கூடிய மக்கள் அனைவரும் உலக மக்களுக்கு முன்பு செல்லும் காலத்தில் நாங்கள் ஆதியில் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தலைநிமிர்ந்து நிற்கக்கூடிய நிலைமை இந்நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டது. ஆனால், ஒரு சிறு பிரதேசம்—ஒரு சிறு ராஜ்யம்—இன்றைக்கு உலகில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய வல்லரசுகளில் ஒன்று—மிகப் பெரிய வல்லரசுகளில் ஒன்று என்கூடச் சொல்லிவிட முடியாது—அந்த ஒரு சிறிய எகாதிபத்தியம், இந்த நாட்டினுடைய மண்ணின் ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து கொண்டு இன்னும் எங்களுக்குத்தான் ஆதிபத்திய உரிமை இருக்கிறது என்று கொக்கரித்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் நாம் இருக்கிறோம். ஆகஸ்ட் 15-ந் தேதியன்று இந்தியக் கொடி இந்த நாட்டினுடைய மண் பூராவிலும் பறக்கும்; வேறு எந்த நாட்டினுடைய கொடிக்கும் புறப்பதற்கு இடம் கிடையாது என்று ஊர்ஜிதம் செய்கிற வகையில் நம் நாட்டு மக்கள் சாதவிகமான முறையில் கோவா எல்லைக்குள் சென்றார்கள். அப்படிச் சென்றவர்கள் அக்கிரமமாக தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். லிருந்து என்ன தெரிகிறது? அவர்களுக்குச் சர்வதேசச் சட்டத்தைப் பற்றிக்கூட கவலையில்லை. சாதாரணமாக ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டுக்குச் சென்றால், அந்த நாட்டு அரசாங்க உத்தரவின்றி சென்றாலுங்கூட, குற்றம் ஏதாவது செய்தாலுங்கூட அவர்களைத் தடுப்பதற்கோ, சிறை குற்றமும் செய்யாதவர்களை அவர்கள் தாக்கியிருக்கிறார்கள். சர்வதேசச் சட்டங்கள் எதையும் லட்சியம் செய்யாமல் சுட்டு வீழ்த்தி, மிருகத்தனமாக, மிருகத்தனமாக அநாகரிகமான முறையில் கோவா போலீசார்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

17th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

“ஆகவே, நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு அந்த எகாதிபத்தியத்திற்கு எங்கிருந்து தைரியம் கிடைத்தது என்பதை நாம் யோசிக்கவேண்டும். இது உலகநிந்த விஷயம். சின்னஞ்சிறு பிரதேசம் தன்னந்தனியே நின்று கொண்டு, பலம் பொருந்திய இந்திய நாட்டு மக்களின்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம் என்ன? அதற்கு பக்கபலமாக இருக்கும் சக்திகள் என்ன? கோவாவை அடக்கி ஆண்டு கொண்டிருக்கும் எகாதிபத்தியத்திற்குப் பக்கபலமாக சில வல்லரசுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன என்பது உலகநிந்த விஷயம்.

“நான்கைந்து மாதங்களுக்குமுன் நமது நாட்டின் பிரதம மந்திரி பண்டித நேரு பார்லிமெண்டில் பேசக்கூடிய காலத்தில், ‘நாட்டோ’ ஒப்பந்தத்தின்படி ஐரோப்பிய நாடுகள் ஐரோப்பாவிலிருந்து கிழக்கே வெகு தூரம் இந்தியாவுக்கு வந்து காலனி ஆட்சியை ஸ்தாபிப்பதற்கு வந்து விட்டன என்று கூறினார். அதையேதான் சமீபத்தில் நடந்திருக்கக்கூடிய சம்பவங்கள் ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

“இந்த சம்பவத்தில் ரூபகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டியது பஞ்ச சீலக் கோட்பாடுகள். அவைகளை நம் நாடு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதன் முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று ஒரு தேசத்தின் உள்நாட்டு விவகாரத்தில் வேறு எந்த நாட்டு அரசாங்கமும் தலையிட உரிமை கிடையாது என்பது. கோவா சம்பந்தப்பட்டவரை, கோவா இந்திய நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பிரசனையாகும். கோவா இந்தியாவைச் சேர்ந்தது என்ற அடிப்படையில் இந்த நாட்டில் வேறொருவன் ஆட்சி செய்யமுடியாது. இந்த நாட்டில் வேறொருவன் ஆட்சி செலுத்தினால் அவனை வெளியேற்றுவது இந்திய நாட்டு மக்களுடைய பிரசனை. இந்த நாட்டு அரசாங்கத்தினுடைய பிரசனை. கோவாவில் அந்நிய ஆட்சி இருப்பதானது நம் நாட்டு உள்நாட்டு விவகாரத்தில் அந்நிய நாடு தலையிட்டுக் கொண்டிருப்பதாகும். அப்படியிருப்பது நாம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கும் பஞ்சசீலக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணானதாகும். பஞ்சசீலக் கோட்பாடுகளை நாம் ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டியது நம் முன் இருக்கும் மிகப் பெரிய கடமையாகும். மற்ற விஷயங்களுக்கு நான் போக விரும்பவில்லை. அதைப்பற்றி நான் இப்பொழுது பேசுவது அசந்தர்ப்பமாக இருக்கும்.

“சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் கூறியபடி, முறைகளைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. எப்பொழுது நாம் பஞ்சசீலக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமோ அதன்படி நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டும். நம் நாட்டு உள்நாட்டு விவகாரத்தில் பிறநாடுகள் தலையிடாமலும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த முறையில் நாம் காப்பாற்றினால் தான் பஞ்சசீலக் கொள்கைகளுக்கு நாம் அஸ்திவாரம் இட்டவர்களாவோம். நமது உள்நாட்டு விவகாரத்தில் வேறு எந்த அரசாங்கமும் தலையிடக்கூடாது என்ற கொள்கையைக் காப்பாற்றுவதற்காக, கோவாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு அந்நிய எகாதிபத்தியம் இனியும் நிலைத்திருக்காமல் செய்வதற்கு மேலும் மேலும் இந்த நாட்டு மக்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்வதற்கு லட்சோப லட்சம் பேர்கள் வரத்தான் செய்வார்கள். நாட்டில் சுதந்திர தாகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சுதந்திர தாகமும், சுதந்திர உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டுவிட்டால் மக்களுடைய அந்த தாகத்தைத் தணிக்க முடியாது. ஆகையால், இறுதியில் சுதந்திர தாகம் உள்ள மக்கள்தான் வெற்றி பெறுவார்கள். நமது பக்கத்தில் சத்தியம் இருக்கிறது, உண்மை இருக்கிறது, நியாயம் இருக்கிறது. மனித வாக்கத்தினுடைய உன்னதமான அபிலாஷைகள் நமது பக்கத்தில் இருக்கின்றன. இவ்வளவு மகத்தான தியாகம் செய்திருக்கக்கூடியவர்களை நாம் இப்பொழுது ரூபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். உயிர்நீத்த 29 தோழர்களை யும் நாம் இப்பொழுது ரூபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவர்கள் மிகப் பெரும் பாரம்பரியத்தில் சேர்ந்துவிட்டார்கள். நாட்டின் விடுதலைக்காக நீண்ட நெடுங்காலமாக போர் செய்து உயிர் நீத்த தியாகிகள் அனந்தம். அப்படிப்பட்டவர்களின் மிகப் பெரிய தேசிய பரம்பரையில் அவர்கள்

[Sri P. Ramamurthi] [17th August 1955]

சேர்ந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் சேர்ந்துவிட்ட போதிலும் இன்னும் உயிர்
ருடன் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திர உணர்ச்சியானது பரம்பரை
பரம்பரையாக இருந்துவந்திருக்கிறது. மாமுக இந்த வீரர்கள் என்று
சொல்லிக்கொண்டு எல்லுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறீர்கள்.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'The House pays its homage to the memory of the martyrs who have laid down their lives in the cause of the liberation of Goa from foreign domination. The Assembly is shocked at the brutal and uncivilized behaviour of the Portuguese authorities in shooting down peaceful and unarmed Satyagrahis in violation of all accepted canons of International Law.'

The motion was passed *nem. con.* all the Members standing.

The House then stood in silence for two minutes.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, may I submit to the House that as a mark of respect to the departed, we adjourn the House without transacting any further business."

DEPUTY SPEAKER :—" Official business will be transacted to-morrow and the Leaders of Parties have agreed to the same. The agenda and the list of questions for to-day will be taken up to-morrow."

The House is adjourned and will meet again at 8.30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 18th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Deputy Speaker (Sri B. BHAKTAVATSALU NAYUDU) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

SHORT NOTICE QUESTION.

Lock-out in Palar Mills

* 6 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of Palar Mills in Walajabad, Chingleput district, has declared a lock-out of the mills since 6th August 1955;

(b) if so, the action taken by the Government in the matter;

(c) whether it is a fact that the local Sub-Inspector of Police tried to bring out an amicable settlement and that the management was not agreeable for such settlement; and

(d) if so, the conditions of the settlement put forth by the Sub-Inspector?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The Labour Officer is enquiring into the matter.

" (c) & (d) The Sub-Inspector of Police, Wallajabad, suggested to the union and the management to come to a settlement with the help of the Labour Officer. No conditions were stipulated by the Sub-Inspector."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்த மில்லை மூடவேண்டுமென்று நினைத்தவர்கள் தொழிலாளர்களல்ல. மில்லை வற்புறுத்தி மூடிவிட்டது நிர்வாகம்தான் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? மீண்டும் மில்லை திறப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" என்னிடம் இருக்கின்ற தகவல்களைக் கொண்டு குறிப்பாக மில்லை மூடுவதற்கு நிர்வாகஸ்தர்கள் தான் ஜவாப்தாரி என்று சொல்லுவதற்கில்லை. மில்லில் இருக்கிறவர்களில் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களில்லையாதலால் நிர்வாகஸ்தர்கள் நூற்பு இலாகாவில் வெளியிலிருந்து ஐந்து பேர்களை நியமனம் செய்தார்கள். இதனால் கிளர்ச்சி நடந்து தொழிலாளர்களுக்குள் அடிதடி ஏற்பட்டது. யூனியன் தலைவர் ஸ்தல சபை-இன்ஸ்பெக்டரை இந்த விஷயத்தில் பிரவேசித்து தகராளைத் தீர்த்து வைக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். பிறகு சபை-இன்ஸ்பெக்டரும் யூனியன் தலைவரும் மாணேஜர் பங்களாவுக்குப் போய் லேபர் ஆபீசர் சொல்லுகிறபடி இந்த விஷயத்தில் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லேபர் ஆபீசர் மில்லுக்குப் போய் விசாரணை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்வளவுதான் என்னிடத்தில் தற்சமயம் சொல்லக்கூடியது."

[18th August 1955]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ 1955-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 6-ல் கதவடைப்பு ஏற்பட்டது. கடந்த 10 நாட்களுக்கு மேலாக மில் முடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிறிய விஷயத்தில் உடனடியாக முடிவு காண்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? சர்க்காருக்கு விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றால் சூறித்தமாக விவரங்கள் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ வெளியிலிருந்து வேலைக்கு நபர்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமா என்ற பிரச்சனையை ஸ்பீக்கர் முடிவுசெய்வார் என்று சொன்னார்கள். வேலை நிறுத்தம் செய்த தினங்களுக்கு சம்பளம் கொடுப்பதைப்பற்றியும் ஸ்பீக்கர் முடிவை இரு சாராரும் ஒப்புக்கொள்வதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அடிக்கடி சர்க்கார் ஏற்படக்கூடாது என்று தொழிலாளர்கள் உறுதி கூற வேண்டுமென்று கேட்டதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான் இந்த விஷயத்தில் இன்னும் ஒரு முடிவு ஏற்படவில்லை. இருந்தாலும் ஸ்பீக்கர் ஆபீசர் விசாரணை செய்து அனுப்பும் ரிப்போர்ட்டை எதிர்பார்க்கிறோம்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கதவடைப்பு சட்ட விரோதமானால் இதை நீடிக்க விடாமல் மில்லை உடனே திறக்கும்படி நிர்வாகத்தினருக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடுமென்பதைப்பற்றி மேற்கொண்டு விசாரிக்கிறேன்.”

Free supply of letter-heads to M.L.As.

* 2079 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** : Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether the hon. Members of the Assembly are given free supplies of letter-heads with crest while the Assembly is in session; and

(b) whether the letter-heads which are supplied to the hon. Members of the Legislature are very much inferior in quality to the letter-heads supplied to heads of departments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir. The only difference is that the letter paper supplied free of cost to hon. Members is hand-made paper.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ The hand-made paper which is supplied to us is very rough and it spoils our pens. May I request the Hon. Minister whether he would see at least in future that good quality paper is supplied to us? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are good quality papers even in hand-made paper. I shall see whether the quality of paper supplied now is so bad that it requires a change.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is the Hon. Minister aware that the State crest emblem printed on the letter-head is out of all proportion to the size of the paper and therefore it is unartistic and disorderly? Will the Hon. Minister therefore please make it artistic and orderly? ”

18th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am unaware of the artistic sense of the hon. Member and what would appeal to him. But still it depends upon the eye with which it is looked at whether it is artistic or not.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ If it be the intention of the Government to encourage hand-made paper, let them supply hand-made paper first to the officials and the other good quality paper to the Members of the Legislature.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As a matter of fact, Ministers use hand-made paper. Therefore it is not as if Members of the Legislature are being discriminated against.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ I am glad that Ministers are using hand-made paper. May I request them to see to it that heads of departments also use hand-made paper, if there is not enough supply of good quality paper, just for a change? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If I remember right, even now a portion is supplied to heads of departments in hand-made paper. If the hon. Member's intention is that greater use of hand-made paper should be made, I will consider it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. Minister aware that these letter-heads are not freely issued to Members of the Legislature? They are sparingly given, one at a time and the Member has got to go and beg if he wants some more letter-heads. Is the Hon. Minister also aware of the fact that no envelopes are given to letter-heads and the Members have got to go to the bazaar to purchase envelopes? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are two varieties of letter-heads, one which is supplied to hon. Members and the other which hon. Members can purchase. As a matter of fact, so far as purchasing by hon. Members is concerned, there is absolutely no limit.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ இங்கே விற்கப்படும் லெட்டர் பேப்பர்களின் விலை வெளியே விற்கப்படும் விலையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே அவற்றின் விலையைக் குறைத்து சர்க்கார் லெட்டர் பேப்பர்களை அங்கத்தினர்கள் வாங்குவதற்கு ஊக்கமளிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ விலை குறைவாக இருக்கும் இடத்தில் வாங்குவதைப்பற்றி எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது.”

(Starred question Nos. 2080 and 2081 taken together.)

Village Guides and Grama Sevaks

* 2080 Q.—**SRI P. G. MANICKAM** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of candidates trained so far, as Village Guides and Grama Sevaks in the State; and

(b) how many of them are Harijans?

[18th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 440.
“(b) 14.”

* 2081 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Grama Sevaks appointed so far in the State;

(b) the number of Harijans in them;

(c) the qualifications required for Grama Sevaks;

(d) the number of applications received from Harijans candidates; and

(e) the number of applications rejected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 640.
“(b) 20.

“(c) Educational—S.S.L.C. completed.

Age.—Above 21 and below 30 years on 1st July of the year in which recruitment is made.

“(d) & (e) Information is not available.”

SRI A. RATNAM :—“கிராம சேவகர்களை நியமனம் செய்வதில் தாமத தப்பட்டவர்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டதா? கிராம சேவகர்கள் எத் தனை பேர்கள் வேண்டும் என்று வினம்பரத்தில் கூறப்பட்டதா? இருபது ஹரிஜனங்கள் தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் முதலில் ஹரிஜனங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளவேண்டுமென்று இவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். அதுமாதிரி அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து தீர்மானமையை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்த நியமனத்தில் வகுப்புவாரியாக ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படவில்லை. அவரவர்களுடைய தகுதியைப் பார்த்துத்தான் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன. இதற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற யோக்க்யதாமசம் உள்ளவர்கள் அதாவது எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முடித்தவர்கள் யாராயிருந்தாலும் அப்பரிசீலனை போட்டால் அதை ஒரு கமிட்டியார் பரிசீலனை செய்து மனுதாரர்களை நேரில் பார்த்து தகுதியுள்ளவர்களை தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் கிராம சேவகர்களாக நியமனம் செய்யக்கூடாது. ஹரிஜனங்கள் கிராமத்துக்கும் போகக்கூடாது என்று எவ்விதமான உத்தரவும் கிடையாது.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether all the Gramasevak trainees have been given employment?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. We are in shortage with regard to Gramasevaks. All those who have completed the training have been absorbed.”

SRI A. RATNAM :—“கிராம சேவகர்கள் எவ்வளவு காலம் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறார்கள்? பயிற்சி காலத்தில் அவர்களுக்கு என்ன ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது? பயிற்சி காலத்தில் கிராமங்களில் அவர்கள் என்ன வேலையை செய்துவருகிறார்கள்?”

[18th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கிராம சேவகர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு 18 மாதம் கிராம சேவைப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்களில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. ஆங்காங்கு கிராம சேவைப் பயிற்சிப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“கிராம சேவகர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதில் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படாததினாலே ஹரிஜனங்கள் குறைவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, இந்த முறையைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படாததால் ஹரிஜனங்கள் குறைவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்வ வில்லை. மனுதாரர்களில் ஹரிஜனங்கள் இருந்தால் அவர்களை அவசியம் தெரிந்தெடுக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் கிராம சேவகர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் கமிட்டியார் தெரிந்தெடுத்து வருகின்றனர்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஏற்கெனவே கிராம சேவகர்களாக வேலை பார்த்து வந்தவர்களை பயிற்சி அனுப்பும்போது அவர்களுக்கு ‘அலவன்ஸ்’ ரூ. 35 மட்டும் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் முன்பே வாங்கிக்கொண்டிருந்த சம்பள அளவுக்கு அலவன்ஸ் கொடுக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?”

8-40
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பிறகு பார்க்கலாம்.”

SRI P. G. MANICKAM :—“எஸ்.எஸ்.எல்.வி. வரையில் படித்து ஹரிஜனங்களில் பெரும்பான்மையோர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஸ்தாபனங்களில் அதிக பட்சமாய் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க கவர்ன்மெண்டார் முத்திரை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஹரிஜன வகுப்பிலே எஸ்.எஸ்.எல்.வி. “கம்பளிட்” பண்ணியவர்கள் இதற்கு மனுப்போட்டு, அவர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படாமலிருந்தால், அதற்குத் தகவல் கொடுக்கும்படி கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குப் பிறகு தேர்தல் முறையில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யவேண்டுமா என்று யோசிக்கப்படும்.”

SRI A. RATNAM :—“சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹரிஜனங்களில் 4,000-க்கு மேற்பட்ட பி.எ., எம்.எ. படித்த பட்டதாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.வி. படித்த ஹரிஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மாதமே, இந்த கிராம சேவகர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் இந்திய அரசியல் சட்டப்படி இனப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டால், ஹரிஜனங்களிடமிருந்து அதிகமான மனுக்கள் வரும். எனவே இனப் பிரதிநிதித்துவ முறையில் இந்த உத்தியோகம் அளிக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் உறுதி அளிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளும், எஸ்.எஸ்.எல்.வி. படித்தவர்களும் ஹரிஜனங்களில் இருப்பது நமக்கெல்லாம் பெருமைதான். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் இவ்வளவு தூரம் படித்துவிட்டு கிராமங்களில் போய் அங்கே கொடுக்கக்கூடிய வேலையைச் செய்வதற்குத் தயாராயில்லை. அதனால் தான் கிராம சேவகர்களில் ஹரிஜனங்கள் குறைவாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

[18th August 1955

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, as the name " Grama Sevaks " implies that their main work is confined only to villages, may I know from the Hon. Minister whether proper instructions will be issued to select persons who are coming only from villages and not from towns? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that people coming from the villages may prefer to lead an urban life and that a few people coming from the towns would have the necessary aptitude to serve in the villages.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பிற்பட்ட சமூகத்தில் மிகவும் அதிகமான பேர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி.-வரை படித்துவிட்டு வேலைയിல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை கிராம சேவகர்களாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அவர்களைக் கிராம சேவகர்களாகத் தெரிந்தெடுப்பதற்கு கனம் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள்தான் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஆங்காங்கு பிற்பட்ட சமூகத்தினரைப் பார்த்து அவர்கள் மனோப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, whereas the minimum general qualification for the posts of ‘ Grama Sevaks ’ is S.S.L.C. (completed) and whereas Harijans, even though they have passed S.S.L.C., are glamorous about taking some other jobs, is it not a fact that sufficient number of applications have not been received from the Scheduled Castes for these posts and that with the available applications, justifiable selections have been made out of them? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Perhaps it is so, Sir.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் அமைச்சரவர்கள் எத்தனை மனுக்கள் வந்ததென்று தெரியவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். தோழர் ஸ்ரீ வினாயகம் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது of course என்று கூறினார். எனவே, தகுதி வாய்ந்தவர்கள் எத்தனைபேர் இருந்தனர்? அந்த 20 மனுக்கள்தான் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு கமிட்டியாரால் 1 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனரா? மற்ற மனுக்கள் என்னவாயிற்று? மற்றவை பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை என்றால், அவற்றை இனிமேலாவது பரிசீலனை செய்து இனவாரியாக வேலை கொடுப்பதற்கு சட்ட ரூபமாக ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“நான் அப்போது பதில் சொல்லும்போது இதற்கும் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஹரிஜன மனுதார்களில் வேலைக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாகியும் கிராமக் களுக்குப் போய் வேலை செய்யத் தயாரானவர்களாகவும் இருந்தால், கமிட்டியார் அவர்களை தெரிந்தெடுத்திருப்பார்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறேன்.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—“கிராம சேவகர்கள் கதர் தான் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் பிறப்பித்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. இதற்குப் பதிலளிப்பதற்கு நேரம் வேண்டும்.”

18th August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ இந்த கிராம சேவகர் உத்தியோகத்தில் பெண்களின் பங்கு பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதைப்பற்றியும் சொல்ல நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

SRI M. CHADAYAN :—“അയിത്തം ആചരിക്കുന്ന ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ ഹരിജനങ്ങളെത്തന്നെ ഗ്രാമസേവകന്മാരായി നിയമിച്ചാൽ കേന്ദ്രഗവർണ്മെന്റിന്റെ ആക്രമീകൃതമായ വരുത്തലും അയിത്തോച്ചാടനം വളരെ വിജയകരമാകുമെന്നും സാധിക്കുമെന്ന് ഗവർണ്മെന്റിന് അറിയാമോ ? അറിയാമെങ്കിൽ ഹരിജനങ്ങളെത്തന്നെ ഗ്രാമസേവകന്മാരായി നിയമിക്കുന്ന കാര്യം പരിഗണിക്കുമോ ? ”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE.—" Sir, the appointment of Harijans in villages where untouchability is even now prevalent will help to remove untouchability and facilitate the enforcement of the Central Government's Act in villages. Will the Government, therefore, consider the appointment of Harijans to these posts of Grama Sevaks? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do appreciate the idea behind the question. The Government would like to have as many Harijans as possible to serve in the villages.”

SRI S. RAMALINGAM:—“கிராம சேவகர்களாகத் தெரிந்ததெக் கப்பட்டவர்கள் கட்டாயமாகக் கதர் உடைதான் அணிந்துகொண்டு வரவேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறதா? அவர்கள் கைத்தறி ஆடையையும் அணிந்துகொள்வதற்கு ஏன் சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடாது?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதற்குப் பதில் சொல்ல என்னிடம் தகவல் இல்லையென்று நான் முந்தியே சொன்னேன். ஆனால் கட்டாயம் கதர் அணியவேண்டுமென்று சொன்னாலும் அதில் தவறில்லை. அதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. கதரும் கைத்தறித் துணிதான் என்பதைக் கனம் அங்கத் தினருக்கு ஞாபக மூட்டுகிறேன்.”

Provision of pipes for drinking-water in Tirukkoyilur

* 2082 Q.—SRI A. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there is any scheme pending with the Government for the provision of pipes for drinking-water in Tirukkoyilur?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A scheme for the provision of drinking-water to Arakandanallur area of the Tirukkovilur Panchayat is under consideration.”

SRI A. MUTHUSWAMY :—“ இந்த குடி நீர் திட்டம் கவர்ன்மெண்ட் மூலமாகவும் பஞ்சாயத்து போர்டு மூலமாகவும் மொத்தம் ‘லாங்ஷன்’ செய்யப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்பதை கணம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"A scheme for the supply of protected water to this place has been included in the Local Development Works programme at a cost of Rs. 16,000."

[18th August 1955]

Process fee levied under the Malabar Tenancy Act

* 2083 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the rate of process fee levied on parties by Rent Courts under the Malabar Tenancy Act;

(b) if so, when such instructions were issued; and

(c) what the rate fixed is?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) to (c) In hearing an application under the Malabar Tenancy Act, the Rent Courts have, so far as may be the same powers as are vested in, and are to follow the same procedure as is followed by, a Court of Small Causes. The Rent Courts can therefore charge the same process fee as a Court of Small Causes. As there was no specific instructions in the matter, some Rent Courts were levying process fees while others were not. The Government have therefore issued instructions in May 1955 to the effect that Rent Courts constituted under the Malabar Tenancy Act should charge process fee at the rate charged by the Provincial Small Cause Courts.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The Malabar Tenancy Act says that the Civil Procedure Code applies to Rent Courts. The same Act again says that Rent Courts shall, for trial of the applications, adopt the procedure followed by a Court of Small Causes. The procedure to be followed by the Rent Courts and the levy of process fees are totally different. It is a different thing altogether that the process fee should be levied at a certain rate for the purpose of summoning witnesses or for the purpose of serving notice upon the respondents. The process fee leviable does not depend upon the Civil Procedure Code. Nor is there anything in the Small Cause Courts Act. Process fee is a levy for the purpose of actual service. So may I suggest that the two things may be considered separately and since it is the tenants who belong to the poorer sections file such applications, the process fees may be waived so far as applications to Rent Courts are concerned?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I think that the question of exempting payment of process fees is not desirable but as regards the different procedure followed, the question of amending the Civil Rules of Practice is under the consideration of the Government.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, I am afraid that the Hon. Minister has misunderstood the purport of the question. The Malabar Tenancy Act was passed for the purpose of conferring certain rights of occupancy on the tenants who did not enjoy those rights before. The question is whether these poor people, on whom the Legislature thought it necessary to confer the benefit of occupancy rights, should also spend a large sum of money for the purpose of getting that right. Is it the intention of the Government

8th August 1955]

hat these people should not get the benefit of those rights because they are not able to pay the money? Obviously, that cannot be the intention of the Government. Therefore, the question of procedure is entirely different from the question of the levy of process fees. Will the Government therefore reconsider the whole question and exempt these people from payment of process fees?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“No, Sir. The fee is as low as 8 annas in respect of first service and for any additional service it is 4 annas.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Will the Hon. Minister be pleased to state whether he has taken any action on the representation of M.L.As. and representatives of the Kisan Sabha and on the memorandum submitted by 75,000 tenants of Malabar requesting to see that the levy of process fees is not made obligatory? Most of the landlords evade the service of notice, and many times the peasants have to give process fee. In view of this difficulty, will the Government examine this question and take action immediately, if they have not already taken action?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“A certain procedure has to be followed in deciding this question. Here we are following a procedure different from the summary procedure that we follow in some other cases. The petition being a bulky one and containing representations on a number of matters, the hon. Member will concede that it has to be carefully looked into. It is being examined.”

DR. K. B. MENON :—“The rate of process fee quoted by the Minister amounts almost to a day's wage of the tenant. Most of the tenants are very poor and they have very often to repeat payment of process fee. Will the Government be pleased to consider either reduction or complete cancellation of process fee?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The Government will take this aspect also into consideration when they amend the Civil Rules of Practice.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“The Hon. Minister said that the rate of fee was as low as 4 annas, 8 annas and so on. But then, in a joint family where a suit for partition has been filed, all the members happen to be landlords and notice has to be served on all of them. In some cases, there may be as many as 100 or 150 members. In such cases, it is almost baffling and beyond the means of the tenants to pay process fee. I know of instances where tenants relinquished their right to apply for fair rent, because the fair rent will be much less than the process fee. The procedure for furnishing of pleadings and framing of issues is quite different and it has nothing to do with the levy of process fee. May I request the Hon. Minister to consider this and exempt petitions from the payment of process fee?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“When examining this question, I shall bear this aspect in mind.”

[18th August 1955]

Betterment levy in respect of tank improvement works

* 2084 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of tank improvement works taken up by the Government during the year 1953–54 in the State;

(b) the number of acres of land benefited by them; and

(c) in how many cases the Government have levied betterment fee on the lands benefited by these works?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) 655.

“(b) 55,842 acres.

“(c) Betterment fee, as such has not been levied so far on any of the schemes as the Madras Act III of 1955 has been passed only very recently. But due credit will be taken of the advance contributions paid by the ryots, if any, while determining the quantum of betterment levy.”

SRI M. MUNI REDDY:—“May I know the number of tanks in this State and the ayacut commanded by them? Whether the Government is removing silt from the tanks, i.e., man-power or bulldozer is used for removing silt from tanks?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“A separate question may be put.”

SRI A. RATNAM:—“ஸார், பிரஸ்தாப ஆண்டில் எந்தெந்த மாவட்ட சம்பந்தப்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, எவ்வளவு செலவாகியது, என்பதை மாவட்டவாரியாக கூற முடியுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have not got the details on hand. A separate question may be put.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“இந்த நிலங்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி எப்படி விதிப்பது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The Act has been passed only recently and the matter is being examined.”

SRI M. MUNI REDDY:—“Improvement of tank includes the removal of silt. On the floor of this House a suggestion was made for the use of cranes for removing silt. Will the Government consider this suggestion?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“This question is entirely different from the one which is engaging the attention of the House at present. The hon. Member may write to me separately about this.”

[18th August 1955]

* 2085 Q.—

DEPUTY SPEAKER:—“This question will be taken up tomorrow, as the Hon. Minister concerned is not in the City to-day.”

Number of Muslim candidates for municipal commissioners' posts.

* 2086 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many Muslim candidates applied for selection as municipal commissioners in 1952 and 1954;

(b) how many of them belonged to the Backward Classes among Muslims; and

(c) how many of them were selected?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) Two in 1952 selection and eight in 1954 selection.

“(b) Two. Sir.

“(c) None.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—“May I know whether the one selected belongs to the Moplah or the Labbai community?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“I want notice.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Were the commissioners selected by direct recruitment or by transfer from Government departments?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“No direct recruitment has been made in the selection of municipal commissioners.”

SRI A. RATNAM:—“இந்த உத்யோகங்களில் இனவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி அளிக்கப்பட்டிருந்தால் முஸ்லிம்களுக்கு என்று இனவாரி பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதேபோல் ஹரிஜனங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படி அளிக்கப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு? இல்லை யென்றால் என் அளிக்கப்படவில்லை?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“முஸ்லிம்களுக்கு என்று தனிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஹரிஜனங்களைப்பற்றி பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் போதுமான அவகாசம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.”

SRI S. RAMALINGAM:—“முனிசிபல் கமிஷனர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்களா? அப்படி இல்லாவிட்டால் என் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

[18th August 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ சர்வீஸ் கமிஷனில் தேர்ந்தெடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் டிபார்ட்மெண்டில் கமிட்டியை அமைத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வருகிறது.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ இந்தக் கேள்வியில் இரண்டாவது க்ளாஸ் அதாவது ‘பி’யில் முஸ்லீம்களில் பிற்போக்கானவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. முஸ்லிம்களிலும் முற்போக்கு, பிற்போக்கு என்று இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ முஸ்லீம்களிலும் இரண்டு விதமான இனங்கள் இருக்கின்றன.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know whether the Government asked the Public Service Commission to select municipal commissioners and the Commission refused? Are not the Government instructing the Inspector of Local Boards to recruit departmentally? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ We referred the question of selection of municipal commissioners to the Public Service Commission, but the Commission refused to undertake the selection.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Have the Government received any complaints that there have been favouritism and overlooking of seniority in many cases in making the selection? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ I have not received any complaint so far.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ By this supplementary question, is it meant that the Public Service Commission is above mistakes? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ I think the Commission declined because the rules and regulations are not proper. So the Government are having separate regulations.”

9 a.m. SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ சர்வீஸ் கமிஷனைக் கொண்டு தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ரூல்கள் சரியில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த ரூல்களைத் திருத்த கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ From the reply given by the Hon. Minister in Tamil I understood that the people concerned had suggested that it was a difficult process and that, therefore, it was not implemented. The principle is that when the employees say that they cannot appear before the Public Service Commission, the Government will agree to it. If that is a democratic principle, will the Government extend it to recruitment to other departments also? I hope they will not.”

18th August 1955]

* **THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI** :—“ So far as the selection of municipal commissioners is concerned, the Government are very anxious to have it done by the Public Service Commission. But the Public Service Commission declines to take up this work for some other reason. However, we are still insisting on the Public Service Commission to take up this work.”

Harassment of Harijans in Ichiputhur village

* 2087 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government received any representations, dated 30th December 1954, from the Adi-Dravidas of Ichiputhur village, Arkonam taluk (North Arcot district), alleging harassment of Harijans by the village munsif and Sri Ramadoss Reddiar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“ இச்சிப்புத்தூரில் ஹரிஜனங்கள் மீது தனிப்பட்டோரால் எத்தனை கேஸ்கள் போடப்பட்டன. எத்தனை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன? எத்தனை கேஸ்கள் வாபஸ் பெறப்பட்டன? தங்களுக்கு குடியிருக்க நிலம் வேண்டுமென்று கேட்கும் ஹரிஜனங்களின் மீது அக்கிரமமான கொடுமைகள் இழைக்கப்படுவதைத் தவிர்த்து அவர்களுக்கு புறம்போக்கு இடத்தைக் கொடுப்பார்களா? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member may give notice of a separate question.”

SRI A. RATNAM :—“ On a point of order, Sir. என்னுடைய கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இருந்தும் அதற்கு பதிலளிக்க அவருக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்காமலேயே வேறு கேள்விக்கு ஏன் சென்றுவிட்டீர்கள் என்பதை அறியலாமா? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ நீங்கள் கேட்டிருக்கும் மூலக் கேள்விக்கும், தற்போது கேட்டிருக்கும் உப கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகவே வேண்டுமானால் வேறு புதுக் கேள்வி போடுங்கள்.”

“ The main question is about representations regarding the alleged harassment of Harijans of Ichiputhur village by the village munsif and Sri Ramadoss Reddiar. The hon. Member is putting a supplementary question about poramboke lands. So, it is a separate question.”

(Sri A. Ratnam was still standing in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—“ There is no point of order at all.”

Cultivable lands in Malnad areas in Malabar

* 2088 Q.—**SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the extent of cultivable lands (wet and dry) in the Malnad areas of Malabar district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The approximate extent of cultivable area in the Malnad areas in Malabar district is 307, 300 acres ”.

[18th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" Question No. 2089."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Thirty ex-servicemen, Sir"

(Sri T. C. Narayanan Nambiar was seen standing in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—" I request the Hon. Minister to resume his seat. I am allowing the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to put a supplementary question on question No. 2088."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the fact that the extent of cultivable lands (wet and dry) is very small in Malabar, will the Government see that these cultivable lands are given to the peasants who are willing to cultivate them? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. Propaganda is carried on to bring all the cultivable lands in the district under cultivation."

SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of order, Sir. Question No. 2088 was passed and the Deputy Speaker was kind enough to go to the next question. The next question is Question No. 2089. The Hon. Minister concerned got up to answer it. Is it in order for the Deputy Speaker to go back to the previous question and then ask an hon. Member to put a supplementary question? "

DEPUTY SPEAKER :—" I did not call the hon. Member Sri Arumugam to put his question. I said ' Question No. 2089 '. In the meanwhile, the hon. Member Sri Narayanan Nambiar rose to put a supplementary question. So, I allowed him to put it."

SRI K. VINAYAKAM :—" Whether you call the name of the Member or the number of the question, is it not inconsistent? If you pronounce the number of the question, is that not enough to say that the question is taken up? "

DEPUTY SPEAKER :—" It is not a point of order. I overrule it."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The Hon. Minister was pleased to state that 3 lakhs odd acres of lands were available in the Malnad areas of Malabar. May I know (a) who determines the extent of areas which are declared as Malnad areas and whether the Government of Madras have anything to do with it, and (b) whether the Government are prepared to allot a larger amount in the Second Five-Year Plan in view of the large extent of Malnad areas included in the Malabar district? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" As to who determines the area, I do not have information with me just now. But I have got particulars about every taluk in the Malabar district where the areas concerned have been declared to be Malnad area. Regarding the question of reclamation, it is no doubt very costly. But, still, the question will be considered in the course of the preparation of the Second Five-Year Plan."

[18th August 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know whether the Government have a scheme to bring these lands under cultivation either by assigning them to the landless poor or by giving encouragement to the cultivators of the neighbouring localities? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" These lands are mostly private lands belonging to private holders. The cost of reclamation is very heavy. Anyhow, the question of easily bringing the lands under cultivation depends not only on the funds that would be allotted for reclamation but also on the land legislation which we will be considering shortly."

Rehabilitation of ex-servicemen

* 2089 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many ex-servicemen were rehabilitated on Co-operative basis in land colonization in Chennakampalayam, Dharapuram taluk, Coimbatore district;

(b) how many acres of land were brought under cultivation;

(c) the amount given by the Government for the improvement of the land; and

(d) the progress achieved so far?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Thirty ex-servicemen, Sir.

" (b) During the last cultivation season 141.42 acres were brought under cultivation—27.47 acres by the ex-servicemen and 111.95 acres by the civilians.

" (c) A total amount of Rs. 84,995-13-0; has been spent from Government funds on all capital works. Of this, Rs. 3,333-3-0 was spent on reclamation of lands by manual labour and bulldozer.

" (d) The progress of the colony since 1947 has been very disappointing largely on account of failure of monsoons and lack of irrigation facilities."

Lease under 'pakuthi varam'.

* 2090 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether lease under ' pakuthi varam ' has been excluded from the cognizance of the Rent Courts constituted to determine fair rent under the Malabar Tenancy Act; and

(b) whether the Rent Court at Ponnani has rejected any application on the ground that such a lease is not under their cognizance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) & (b) The answer is in the negative."

[18th August 1955]

Sea erosion at Dhanushkodi

* 2091 Q.—SRI G. GOVINDAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether it is a fact that owing to sea erosion the Government buildings and private properties at Dhanushkodi are liable to be damaged?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் மத்திய அமைச்சர் சொன்னது ஒன்றும் கேட்கவில்லை. என்ன சொன்னார்கள் என்பதே புரியவில்லை.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ ‘ ஆமாம் ’ என்று சொன்னேன் ”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ May I know what steps the Government are taking to prevent the sea erosion which may result in the complete destruction of Dhanushkodi? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The matter has been referred to the Central Government and they have appointed an Expert Technical Committee whose report is awaited. Meanwhile, some relief measures have been taken. It is reported that the fishermen and some railway employees are the only persons affected by the sudden sea erosion during February 1953. The fishermen who were affected by the sea erosion have been allotted some plots in the Government poramboke for housing and they are conveniently rehabilitated. Necessary help has been rendered to the affected railway employees by the Railway department also. Hence, no more relief is required to the persons at present affected by the sea erosion in Dhanushkodi.”

9.10 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Will the Government take action wherever there is sea erosion and Government buildings and public highways are being eaten away as a result of the sea erosion? Particularly in Tellicherry and Cannanore, Government buildings and highways are collapsing and being eaten away as no protection is being given to them from sea erosion. So, may I know whether the Government will take early steps to see that such buildings and highways are protected immediately? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ We are now concerned with Dhanushkodi.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் செலவு செய்தார்கள் ? பணம் செலவு செய்வதற்கு முன்பு நிபுணர்களைக் கலந்தாலோசித்து அதில் ஏதாவது பலன் இருக்குமா என்று தெரிந்துகொண்டு பணம் செலவு செய்தார்களா ? அல்லது தெரிந்து கொள்ளாமலேயே பணம் செலவு செய்தார்கள். ”

[18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, the Central Public Works Department sanctioned the work of constructing three groynes at an estimated cost of Rs. 13,537 and the work is expected to be completed before the next south-west monsoon. This experimental work is expected to cover a length of 350 feet of the coast line. They consider that the effect of this remedial measure should be ascertained before any steps are taken to examine the problem further. There is no information here as to whether the groynes have already been constructed. It is done by the Central Public Works Department.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு ‘ ஆமாம் ’ என்று பதில் அளிக்கப்பட்டது. ஆனால், வேலையை நடைமுறையில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் ‘ இல்லை ’ என்ற பதில் அளிக்கப்படுமோ ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ நடைமுறையிலும் ‘ இல்லை ’ என்ற பதில் சொல்லவேண்டிய நிலை ஏற்படாமலேயே ‘ ஆமாம் ’ என்ற பதிலே அளிக்கப்படக்கூடும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதனால் அங்கிருக்கிற துறைமுகத்திற்கு ஆபத்து ஏற்பட இருப்பது உண்மையா ? அப்படியிருந்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருக்கும் வேதாரண்யத்திற்கு துறைமுகத்தை மாற்ற சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ மத்திய சர்க்கார் நியமித்திருக்கும் ‘ எக்ஸ்பர்ட் டெக்னிகல் கமிட்டி ’ ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்த பிறகுதான் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும். கனம் அங்கத்தினர் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருப்பதனால் துறைமுகத்தை தஞ்சை ஜில்லாவுக்கே கொண்டுவந்துவிட வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள் போலும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ வேதாரண்யத்திற்கும் இலங்கைக்கும் குறைந்த தூரமே இருக்கிறது. ஆகையால்தான் வேதாரண்யத்திற்கு துறைமுகத்தை மாற்றலாமென்று யோசனை சொல்கிறேனே ஒழிய நான் தஞ்சை ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காக அல்ல.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ தனுஷ்கோடிக் கடற்கரையில் 350 அடி தூரம் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க நடவடிக்கை பரீக்ஷார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டது. பரீக்ஷார்த்த நிலையிலேயே கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டு அடித்துக்கொண்டு போகாமல் இருக்குமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ சென்ட்ரல் பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு அதை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். We have got that information from them. We are not concerned with it directly. It is only the Central Government who should take action on this matter. This subject is with them.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Question No. 2092 will be taken up tomorrow.”

[18th August 1955]

Construction of a building for the Mattanur High School

* 2093 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation in December 1954 from the High School Committee of Mattanur High School requesting monetary help for constructing a building for the said school; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) Applications for building grants from schools under private managements should, in the first instance, be made to the Director of Public Instruction. The representation received from the High School Committee of the Mattanur High School was accordingly transferred to the Director for disposal.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, generally, the grant was given only after completion of the building and in some cases even after one or two years. Due to the fall in agricultural prices and the present financial conditions, the Committee is not in a position to advance or invest money on this work. So, will the Government at least see that an advance is given to the Committee so that the building may be completed within time?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, the general rule is that a grant is admissible only after the buildings are completed. But, in certain cases, it may be possible to give an advance grant. It all depends on the merits of each case. That is why, it has been referred to the Director of Public Instruction. I shall look into the report which he will be making and consider the question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“The question is that a representation was made in December 1954 and we are in August 1955. May I know how many more months or years will be taken for serious consideration of the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Ordinarily, as pointed out by hon. Member Sri Nambiar, it will take two or three years to disburse any grant. It is taken in the order of priority. There are other applications pending. Only after those cases are disposed of, this case will be taken up for consideration. Mr. Nambiar raised the question of granting some advances. That is a separate matter altogether to be considered. After the receipt of the report, the Government may consider this question.”

Government reserved forests in Vriddhachalam taluk

* 2094 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how many Government reserved forests there are in Vriddhachalam taluk?

18th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) There are ten reserved forests in Vriddhachalam taluk.”

SRI M. KATTIMUTHU:—“விருத்தாசலம் தாலுகாவில் ஏராளமான காட்டுப் பிரதேசங்கள் இருப்பதால் அவைகளைச் சேர்ந்த தரிசு நிலங்களை ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களுக்கும் பயிர் செய்வதற்கு சர்க்கார் அனுமதி அளிக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“காடுகள் இருப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால் போதிய அளவு இருக்கின்றன என்று நான் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. காடுகளின் பாதுகாப்புக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் ‘குமரி கல்டிவேஷன்’ என்ற முறைப்படி காடுகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு அதேசமயத்தில் என்ன பயிர் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI M. KATTIMUTHU:—“‘குமரி கல்டிவேஷன்’ முறைப்படி பயிர் செய்ய எத்தனை ஹரிஜனங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லமுடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“பயிர் செய்யக்கூடிய வர்கள் எந்தெந்த வகுப்பினர் என்பதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.”

Weavers' Co-operative Societies Conference

* 2095 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolution passed at the conference of the representatives of Weavers' Co-operative Societies in South Kanara held in January 1955 requesting the Government to introduce a housing scheme for weavers at Udipi and Nileshtar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir. A copy of the resolution in question was, however, received by the Registrar of Co-operative Societies, Madras.

“(b) Two housing schemes, one for the members of Ammapet Weavers' Society and another for the members of Aruppukottai Weavers' Society have been formulated. After watching the working of these schemes, the question of introducing similar schemes in Udipi and Nileshtar will be considered.”

Repairs to the irrigation tanks in Kollegal taluk

* 2096 Q.—

DEPUTY SPEAKER:—“Hon. Member Sri S. C. Virupakshiah is not in his seat. The question and the answer will therefore be printed in the official proceedings?”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the irrigation tanks in Kollegal taluk were last repaired; and

(b) the amount spent thereon?

[18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Repairs to tanks have been and are being carried out whenever found necessary.

“(b) The amount spent from the year 1951-52 to the end of June 1955 is about Rs. 15,840.”

Minor irrigation tanks in South Arcot district

* 2097 Q.—SRI M. JAGANNATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Revenue department tanks taken up for repairs in South Arcot district under the Food Production Scheme in 1953-54;

(b) how many of them have already been repaired; and

(c) the total amount of expenditure incurred on such repairs in 1953-54?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) 39.

“(b) Four have been completed: all the rest are in various stages of execution.

“(c) Rs. 1-10 lakhs.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“May I know whether it is a fact that the Food Production department has been doing useful work in this State and if so, will the Government extend the life of the department for some more years?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“1953-54 is the first year of this activity under the Special Minor Irrigation department. The department was temporarily suspended after partition. So, there was some delay in execution. Hereafter, it will have a fresh tempo and works will be speedily taken up.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“Sir, it is a matter of common knowledge that there is difference in the maintenance of minor irrigation tanks and Public Works tanks. So far as South Arcot district is concerned, Public Works tanks are kept in good repair from year to year whereas several of the minor irrigation tanks are allowed to fall into disrepair. Will the Government come forward to take steps to see that several of the minor irrigation tanks which are in disrepair are properly attended to?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“This question does not refer to the ordinary Minor Irrigation department. This is a special department which was specially formed in order to carry out these works. So, if the hon. Member has got any grievance about the other department, he may put a separate question.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, may I know whether it is a fact that the Salaputhur tank in Nallanpillaipeethal village has not been taken up by the Food Production department, and if so, will the Government see that it is also included immediately?”

[18th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I remember that the particular question was answered sometime back.”

Pumpsets on either side of the river Kodathalaiyar

* 2098 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that certain big landlords are using about 30 pumpsets on either side of the Kodathalaiyar river between Karnadai bridge and Seemavaram anicut in the Ponneri taluk, Chingleput district;

(b) whether any report was received that other ryots are suffering on account of the working of the above pumpsets in the river banks and for want of supply of water in the river; and

(c) what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) In March 1954, some unauthorized pumpsets were installed below the Seemavaram anicut.”

“(b) Yes.

“(c) All the pumpsets have since been removed.”

SRI O. CHENGAM PILLAI :—“சிறு ஏழை விவசாயிகளை நசுக்குவதற்காகவே பெரிய மிராசுதாரர்கள் குடத்தலை ஆற்றில் பம்புகளைப் போட்டுத் தண்ணீரை வடித்துவிடுவதால் சிறு விவசாயிகள் பயிரிட முடிவதில்லை. ஆகவே, பம்பு செட்டுகளை மிராசுதாரர்கள் உடனடியாக அப்புறப்படுத்தும் படி சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா? பம்பு செட்டுகள் அப்புறப்படுத்தப் பட்டாவிட்டால் மிராசுதாரர்களுக்கும் சிறு விவசாயிகளுக்கும் கலகம் ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“பம்பு செட்டுகளைப் பெல்லாம் எடுத்தாய்விட்டன.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, now that the pumpsets have been removed the nuisance has abated. But did the Government take any disciplinary action or any action against those who installed the pumpsets?” 9-20 a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“There is no question of disciplinary action. They were asked to remove the pumpsets and they have removed them. That is all.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, if the big landlords violate the rule of law and thus exploit water from these river channels, is it not the duty of the Government to inflict some punishment on such of those people who violate the rule of law?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“They installed pumpsets. They were served with eviction notices. They have since removed the pumpsets.”

[18th August 1955]

SRI A. RATNAM :—“ எத்தனை மியூசுதாரர்கள் எத்தனை பம்பு செட்டுகளைப் போட்டிருந்தார்கள் ? எத்தனை பேர்களுக்கு நோட்டீஸ் பிறப்பிக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூற முடியுமா ? சிம்மாவரம் அணைக் கட்டினால் நீர்ப்பாசன வசதி அடைந்தவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வரி உண்டா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There were only nine cases of unauthorized installations of pumpsets and all the nine have since been removed. Six were removed immediately and three after the standing crops were harvested.”

SRI A. RATNAM :—“ 30 பம்பு செட்டுகளில் 9 பம்பு செட்டுகள் எடுக்கப்பட்டன. மீதி 21 பம்பு செட்டுகள் என்ன வாயிற்று ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There were only nine pumpsets.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is it not an offence to install pumpsets in a public channel and thus exploit water which is meant for the ryots of the locality? If an offence has been committed by rich landlords, or influential people of the locality, is it not the duty of the Government to take action to punish them so that they may not do it again or is it only the duty of the Government to instruct them to remove the pumpsets? Under the existing circumstances, anybody will commit such mistakes and afterwards when orders of Government are received, they may remove the pumpsets after they get their lands served with water.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no question of punishing them. They installed the pumpsets. They were told that they were not entitled to do that. They have since removed the pumpsets. Only if they persist in keeping those pumpsets, we can think of prosecuting them.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஆயக்கட்டு இல்லாத நிலங்களில் நஞ்சை சாகுபடி செய்தார்கள் என்பதற்காகவும் அல்லது மரங்கள் சாகுபடி செய்தார்கள் என்பதற்காகவும் ஏகராவுக்கு 150 ரூபாய் அபராதம் அல்லது தண்ணீர்த் தீர்வை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விதிக்கப்பட்டது. அது மாதிரி இந்த இடங்களில் அபராதம் விதிக்கப்பட்டதா ? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No fines or anything of that kind is levied. They were asked to remove the pumpsets and they have removed them. Beyond that I think the Revenue Department have got to deal with it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Starred Question No. 2099 will be taken up to-morrow.”

18th August 1955]

Extension of the Suppression of Immoral Traffic Act

* 2100 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any report from the Police Inspector of Vriddhachalam regarding the extension of the provisions of the Suppression of Immoral Traffic Act of 1930, to Vriddhachalam; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The answer is in the negative.

“ (b) Does not arise.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“ விருத்தாசலம், சிதம்பரம் தாலுகாக்களில் விபசார ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வராததால் மற்ற இடங்களிலிருந்து விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் விருத்தாசலம் தாலுகாவில் குடியேறி, விபசாரத்தை ஒரு தொழிலாகவே கொண்டுவிட்டார்கள். சர்க்காருக்கு இதைப்பற்றி போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ரிப்போர்ட் அனுப்பி இருப்பதாகச் சொன்னார். அரசாங்கத்திடமிருந்து பதில் வருவதற்கு ஆவன செய்யுங்கள் என்று சொன்னார். இதனால் ஆண்கள் பெண்களைக் கற்பழித்து அவர்களும் கெட்டுப்போய் மோசமான நிலையை அடைகிறார்கள். இந்த விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபடுவதினால் அநேக ஆண்கள் வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டு துன்பப்படுகிறார்கள். எனவே பெண்கள் விபசாரத்தை நிறுத்தி அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கு இந்த சட்டத்தை விருத்தாசலம் தாலுகாவில் உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்ய முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டதற்கு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து இம்மாதிரி தகவல் ஒன்றும் வரவில்லையென்று சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைப்பற்றி தகவல் கொடுத்தால் சட்டத்தை இந்த இடங்களுக்கும் அமுலுக்கு கொண்டுவருவதுபற்றி சர்க்கார் ஆலோசனை செய்யும்.”

Opening of a new railway line

* 2101 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government have recommended any proposal for putting up a railway line between Ariyalur and Chidambaram?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir.”

* 2102 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have considered any proposal to construct a railway line from Tirunelveli to Cape Comorin; and

(b) if so, whether it has been recommended for inclusion in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) Yes, Sir.”

[18th August 1955]

Local Fund dispensaries in Tiruchirappalli district.

* 2103 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Local Fund dispensaries which remain closed in the Tiruchirappalli district; and

(b) the steps taken by the Government for making these dispensaries function?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Nil, Sir.

“(b) Does not arise.”

Starred Question No. 2104 not to be taken up on 19th August 1955.

Recommendations of the Jail Reforms Committee

* 2105 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any of the main recommendations of the Jail Reforms Committee have been implemented by Government up till now;

(b) if so, what are the steps taken;

(c) whether the Government have any proposal to make Members of the Legislature visitors of jails within their districts; and

(d) whether the Government have appointed any officers to inspect the conditions of Police lock-ups periodically and report to the Government; and if so, the particulars of those officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) A statement^a containing the information is placed on the table of the House.

“(c) No, Sir.

“(d) No officer has been specially appointed for the purpose, but inspecting officers of and above the rank of Inspectors of Police inspect the Police lock-ups during their visits or inspections of the Police stations and record any defects noticed by them in their inspection reports. In the Madras City, officers of the Public Works Department and magistrates also inspect the Police lock-ups periodically.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the indecent sight of under-trials bathing in the open before crowded courts is a common phenomenon in this State inasmuch as sub-jails have no provision for bathing in privacy. Will the Government take this as a part of the jail reform and implement it as soon as possible? This has been referred to on the floor of this House more than once.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I do not know whether it is indecent sight, because we are accustomed to bathing in public. But still the matter is under the consideration of the Government.”

^a Printed as Appendix I on page 93 infra

18th August 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“In answer to sub-clause (d) of the question, the Hon. Minister said that in Madras City, officers of the Public Works Department and magistrates also inspect the Police lock-ups periodically. May I know whether that salutary principle may be introduced in the mufassal also so that Police lock-ups may be more humane or become humane and as regards sub-clause (c) may I request the Hon. Minister to consider the question of allowing Members of the Legislature to be visitors of jails so that they may be enabled to discharge their duties more efficiently?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“With regard to the supplementary question on sub-clause (d) I beg to submit that no specific purpose will be served by asking non-officials also to visit the lock-ups as such. After all it is only a temporary lock-up to lodge the prisoners there pending their being brought before the magistrate. As far as sub-clause (c) is concerned, the matter has been fully considered by the Government, the rule that all Members of Legislature should be visitors of jails has not been accepted by the Government.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“In respect of answer to sub-clause (d) my suggestion was not that non-officials should be made visitors of Police lock-ups but magistrates may be. I quite agree that the Police lock-ups should be and ought to be temporary places of lodging for less than 24 hours but often the Police lock-up terminates the life of the man or sometimes it does. Even during the short sojourn, the conditions there are reported to be inhuman. May I therefore suggest that magistrates may be allowed to be visitors of these Police lock-ups?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“So far we have not received any complaints about the insanitary conditions or other inhuman conditions prevailing there. Now and then cases arise with regard to inhuman treatment given to some of the prisoners. But that cannot in anyway be rectified by magistrates visiting these Police lock-ups once in a way.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“The Hon. Minister for Finance stated that so far Government have not received any reports of complaints of insanitary and inhuman conditions inside the Police lock-ups. May I ask him whether he has not had personal experience of the conditions there and whether he still wants any report from somebody else?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I have had personal experience of it, Sir, many times. The sanitary conditions prevailing in Police lock-ups are much better than those in many of the sub-jails.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“No doubt, under the law, no person can be kept in the lock-up for more than 24 hours. But in practice we find a person is taken to the Police station under

[18th August 1955]

the pretext of investigation and is detained in the lock-up for any number of days and no one is allowed inside the Police station to see the person or talk to him. This is being carried on almost every day. Will the Government see to it that such practices do not recur hereafter and allow persons to visit these lock-ups so that it may act as a check on the Police officers? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the question which the Hon. Member has put does not arise out of the main question. This is a general complaint and such generalizations certainly do not help."

Hospital at Tirukkoyilur

9-30 a.m. * 2106 Q.—SRI A. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why no lady doctor has been posted to the hospital at Tirukkoyilur for the past two years?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Due to the dearth of qualified Women Medical Officers the post could not be filled up so far and no candidate applied for the post when vacancies were advertised in the papers."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the post has been filled up? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That is very good news."

Cases of capital sentence in the State

* 2107 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many cases of capital sentences have been carried out in 1953-54 and 1954-55;

(b) how many such cases have been commuted by this Government in these years; and

(c) whether the Government have any proposal to suspend the execution of capital sentences generally?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) 41 and 44.

" (b) 35 and 14. (These numbers do not include 18 cases commuted by the President of India.)

" (c) No, Sir."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Have the Government considered the proposal that has been in the air for a long time that except in extreme cases capital sentences should not be executed even when courts have inflicted them. That must be the rule and it should ordinarily come under the clemency powers of the State only? "

[18th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Now almost every case of capital sentence comes before the Government through a mercy petition. The facts of each case are taken into consideration and a decision is taken thereon."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The point is that as a rule capital sentence should not be inflicted or carried out but only life sentence and only in exceptional cases like an attempted murder or murder, capital sentence should be inflicted and carried out? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is only the point of view of how it has got to be looked into, by the hon. Member. As a matter of fact, now the rule is that murder is to be punished with death sentence except under certain circumstances. Therefore, even when a court has awarded a death sentence, it comes up before the Government. They further look into the matter and if there is any extenuating circumstance, the capital sentence is modified and transportation for life is given."

DR. K. B. MENON :—" Will not the Government consider that the right to life is the fundamental right of a man? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is why a capital punishment is given to those who take away life."

Treatment of lepers at the clinic at Tirukkoyilur

* 2108 Q.—SRI A. MUTHUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many lepers were given leprosy injections in the Thakkar Baba Leprosy Clinic at Tirukkoyilur in the year 1954;

(b) how many of them are Harijans; and

(c) the present strength of the staff in this clinic?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) 51 patients; Sir.

" (b) No register is being maintained caste-war in the clinic and hence it is not possible to give separate figures regarding the number of Harijans attending the clinic.

" (c) Six."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" As lepers as a class are much worse than Harijans, may I suggest that there need not be any classification at least in the leper clinics? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That is what I said."

SRI A. MUTHUSWAMY :—" இந்த தக்கர் பாபா குஷ்ட நிவாரண ஆஸ்பத்திரியானது அரங்கண்ட நல்லூர் அதாவது தென்பெண்ணை நதியின் கரை ஓரத்தில் இருப்பதால், அது சுகாதார முறைப்படி பொது ஜனங்களுக்கு இடைஞ்சல் தருகிறது. அப்படி இடைஞ்சல் இருப்பதாக ஏதாவது மக்கள் வந்திருக்கிறதா? அப்படி மக்கள் வந்திருந்தால், அதை 'பாரெஸ்ட்' வரியா, வக்கு மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா என்பதை கனம் மந்திரியவர்கள் தெரிவிப்பாரா? "

[18th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The original question related to the number of leprosy patients who were given injections. I do not understand the relevancy of the supplementary question now put by the hon. Member.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Questions are over.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir. The question No. 2083 put by the hon. Member, Sri Krishna Ayyar, is a very important one. Please allow a half-hour debate on it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER *RE* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have to announce to the House the following message, dated 2nd August 1955, received from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of article 207, clause (1) read with article 199, clause (1) sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction of the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955.”

“ The next item on the Agenda is a statement under rule 40. Let the hon. Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram move it.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* SITUATION OF HANDLOOM INDUSTRY IN KARUR.

9-35 a.m.

* **SRI M. KALYANASUNDARAM :—**“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திருச்சி ஜில்லாவில் கரூர் நகரமும், அதன் சுற்றுப்புறமும் கைத்தறிக்கு மிகவும் முக்கியமான இடம். அங்கு சுமார் 6,000 கைத்தறித் தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அங்கு கைத்தறித் தொழில்கள் எல்லாம் தொழிற்சாலை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. விசை யந்திரங்களை உபயோகப்படுத்தாத தொழிற்சாலைகளிலும் 20 தொழிலாளிகளுக்கு மேல் வேலை செய்தால் தொழிற்சாலை சட்டம் அமுல் நடத்தப்படும் என்று சட்டம் திருத்தப்பட்டவுடன் அங்கு இருக்கக் கூடிய முதலாளிகள் அச் சட்டத்தின் அம்சங்களை அமுல் நடத்தத் தவறி வந்தார்கள். கைத்தறிக்கு இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியை உத்தேசித்து சர்க்கார் அவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்து வந்தார்கள். தொழிலாளிகளும் இதுவரையில் அதைப்பற்றி வற்புறுத்தாமல் இருந்து வந்தார்கள். அங்கு உற்பத்தியாகிறவை படுக்கை விரிப்புகள், துண்டுகள்தான். இவை மிகவும் லாபகரமாகவே இருந்து வருகின்றன. இந்தத் தொழிலாளிகள் அதிகச் செலவில்லாத சில உரிமைகளையாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்காக அந்த முதலாளிகள் தொழிற்சாலைகளை மூட ஆரம்பித்து வருகிறார்கள். அதற்கு முதன் முதலில் வழி காட்டியாக **K.N.S.P.R. Factory** என்ற தொழிற்சாலையிலிருந்து 150 தொழிலாளிகளை, படிப்படியாக 23 பேராகக் குறைத்து, அதையும் மூட பிரயத்தனம் செய்தார்கள். அப்பொழுது தொழிலாளிகள் ஒன்று சேர்ந்து அதை மூடக் கூடாது என்று கிளர்ச்சி செய்தார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவர்—எல்லா மக்களுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமான ஒருவர் உண்ணாவிரதம்

[18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

இருந்த பிறகு தான் அந்த தகராறு ஒரு விதமாகத் தீர்க்கப்பட்டது. இவ்விஷயத்தில் லேபர் கமிஷனரும், உதவி லேபர் கமிஷனரும் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பது வாஸ்தவம். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிப்பது என்பதை அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டதாக அறிகிறேன். விசைத் தறியை முதலாளிகள் கொண்டுவர அனுமதித்தால், கைத்தறிக்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்படும். கரூரில் மட்டுமல்ல இன்னும் பல பிரதேசங்களில் இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டு வருகிறது. உதாரணமாக சின்னாப்பட்டியில், இந்த மாதிரி விசைத்தறிகள் வருவதாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தகவல் வந்திருக்கும். அதைத் தனியாக எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார் என்று நினைக்கிறேன். கரூரில் இருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலையைத் தொடர்ந்து நடத்த என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள், அந்தத் தொழிற்சாலையில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் **Industrial Co-operative** அடிப்படையில் தங்கள் ஸ்தாபனத்தை அமைத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் என்ன வசதி அளிக்கப்போகிறார்கள் என்று அறிவிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make the following statement with reference to the matter raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition.

“ Sir, about 2,000 workers employed in 45 weaving factories at Karur struck work on 29th July 1955. Their grievances were that the managements were not complying with the provisions of the Factories Act, relating to attendance registers, leave facilities under the Act and that the women workers were not allowed the benefits under the Maternity Benefit Act. As a result of the discussions held by the Assistant Commissioner of Labour with the parties, the Karur Handloom Factory Owners' Association agreed to issue circulars to their member-factories asking them to comply with the provisions of the Factories Act and the Maternity Benefit Act. The workers' representatives were asked to give particulars of workers who were denied the benefits under these Acts to the Regional Inspector of Factories, Tiruchirappalli, for taking necessary action.

“ As regards the closure of K.N.S.P.R. Weaving Factory at Karur, the Government have referred for adjudication whether the closure of the factory was for bona fide reasons and to what relief the workers are entitled. 9-40 a.m.

“ The hon. Member has stated that when the Workers' Union started agitation for enforcement of the provisions of the Factories Act, the factory owners acting in concert are taking steps to reduce the strength of their factories, and that unless the Government take stern steps, these factories would be split up or be converted into power-loom factories, thereby throwing out a large number of workers from employment. The factory owners complain that their production cost is higher than that of the handloom weaver who does the weaving in his house. As they have also to give the workers the benefits under the various labour laws, it is reported that they are unable to compete with the merchants.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th August 1955]

who buy from the weavers and would prefer to close their factories and purchase the required goods from the weavers. If for bona fide trade reasons the factory owners reduce the strength of their factories, or close them or convert them into power-looms, the Government have no powers to interfere in the matter."

IV.—REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

DEPUTY SPEAKER:—"Hon. Member Sri C. Kandasamy will now present the First Report of the Committee on Government Assurances."

SRI C. KANDASAMY:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to present the First Report^a of the Committee on Government Assurances."

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS DISTRICT MUNICIPALITIES
(AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras District Municipalities (Amendment) Bill^b, 1955, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Under the Madras District Municipalities Act, 1920, as it stands, municipal councils may levy property tax on agricultural lands either (1) on the basis of their letting value [under section 81 (2) read with section 82 (2) of the Madras District Municipalities Act] or (2) on the basis of land revenue under section 81 (4). The levy of property tax on the basis of letting value results in arbitrary assessment and is not as satisfactory as assessment on the basis of land revenue. The levy of the tax on the basis of land revenue will also be in line with the basis of assessment of the tax on such land in non-municipal areas. But there is a difficulty. The land revenue payable in respect of land is usually much lower than its annual letting value in municipalities and so the rate of tax levied will have to be somewhat higher than the rate usually adopted for non-agricultural land or buildings based on letting value. But the adoption of different rates will be in conflict with the provisions of section 84. It is therefore proposed to amend the Madras District Municipalities Act so as—

(1) to provide for the levy by municipal councils of property tax on agricultural lands in municipalities on the basis of land revenue only and at a rate higher than that levied on buildings and other lands; and

(2) to take power to prescribe by rules the maximum rate at which the property tax may be levied on agricultural lands in municipalities.

The Bill gives effect to the proposal."

^a Printed as Appendix II on pages 94-105 infra.

^b Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 7th February 1955.

18th August 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, may I just make a request? The speech that was read by the Hon. Minister was not at all understood by us though it was audible. May I just submit, Sir, that the speech may be printed and circulated to hon. Members?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I suggest to the hon. Leader of the Opposition to pay attention to what is going on in the House and not to complain afterwards that he is not able to understand the speech?"

SRI P. RAMAMURTHI:—"No, Sir. I was trying to understand what he was saying. In fact I was putting extra efforts to understand . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I had a much better opinion of the hon. Leader of the Opposition."

DEPUTY SPEAKER:—"Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram will now move his amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be circulated to all municipal councils for eliciting their views.'"

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second the amendment."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"May I rise on a point of order? When the subject dealt with by the Minister is rather abstruse and difficult to grasp for ordinary men, he can speak in his native tongue and make it more easily understood and lucidly presented?"

DEPUTY SPEAKER:—"It is not a point of order. Amendment moved—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be circulated to all municipal councils for eliciting their views.'

"Both the main motion and amendment are now before the House for discussion."

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. நோக்கமும் காரணமும் என்று மசோதாவிற்குக் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கக் கூடியதிலிருந்து ஏதோ நிலத்தின் மீது விதிக்கக் கூடிய வரியை ஓரளவிற்கு உயர்த்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் மட்டும்

9-43
a.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [18th August 1955]

இது கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறதே தவிர அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது, இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டிய நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் கவலைப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்களில் இரண்டு வகைகள் இருக்கின்றன. முனிசிபாலிட்டிக்குள் வருமானத்தை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அப்படி அதிகரிக்க வேண்டியது அநியாயம் என்பதைப் பற்றி கொஞ்சம் யோசிப்பது நல்லது என்று நோன்றுகிறது. இப்பொழுது விவசாய நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சுற்றி கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரே விதமாக வரியை விதிப்பது என்றால் அதனால் ஏழைகள் அதிகமாகப் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம் என்று தோன்றுகிறது. இப்பொழுது ஏழைகள் தங்களுடைய கட்டடங்களுக்குப் பக்கத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அவர்களுடைய கதி என்ன ஆகும் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் இப்படி வரி விதிப்பதற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதில் சர்க்காருடைய அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதை அறிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏழைகளுக்கு ஏதாவதும் விதி விலக்கு அளித்திருக்கிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். இப்படி வரி விதிப்பது என்று ஏற்பட்டு விட்டால் விட்டதற்கு நூறு அல்லது நூற்றைம்பது ரூபாய் வரையில் விதிக்க வேண்டியதாக ஏற்படும். இதைக் கனம் மந்திரி அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது ஆள்வார் பேட்டையை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு எவ்வளவோ பெரிய பங்களாக்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைச் சுற்றிலும் சுமார் 25 ஏக்கர் விலதீர்மைமுள்ள நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் வரி விதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. அதே சமயத்தில் ஸ்தாப்பேட்டையில் ஒரு ஏழைக்கு சேரியில் ஒரு ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் அவனுடைய நிலைமை என்ன? அவன் இதனால் பாதிக்கப்படுவானா என்பதை அறிய வேண்டும். அவன் இப்பொழுது செலுத்திக் கொண்டிருப்பதைவிட இன்னும் அதிகப்படியாக மூன்று மடங்கு அதிகமாக வரி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வருமானம் தேடிக் கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. மற்றும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பணம் இல்லாமல் அதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இப்படிப்பட்ட வரியைக் கொண்டு வருவதாக இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதற்காக இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த முறையில் வரி விதிப்பது என்று இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அதனால் ஏழைகளுக்கு ஆபத்து ஏற்படும். அதனால் சர்க்கார் இதை விதிக்கக்கூடாது, இந்தத் திருத்த மசோதாவும் அவசியமில்லை. அப்படி இந்த மசோதாவை அவசியம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் இதை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதற்காகதான் நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வருமானம் வேண்டும் என்று நினைத்தால் அவர்கள் சும்மா இருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் பொது ஜனங்களுக்கு பொறுப்புள்ளவர்கள். எது நியாயமோ அதன்படி தான் அவர்கள் நடப்பார்கள், நடந்து கொள்ளவும் முடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் அதற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறதே தவிர இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டியதற்கு நியாயமே இல்லை. அடிப்படை சட்டத்தில் மாறுதல்களைச் செய்து கொள்வதுதான் நல்லது என்று தோன்றுகிறது. அப்படி இல்லாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக இப்படிப்பட்ட மசோதாக்கள் மூலமாக வரிகளைக் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல. இது ஒரு நல்ல முறை

18th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

யில் அல்ல என்று தோன்றுகிறது. இதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இந்தத் திருத்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அப்படி திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுப்பிவைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதன்படி நடந்து கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய யோசனைகளும் வரட்டும் அதன் பிறகு யோசித்துக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அந்த நோக்கத்துடன்தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அத்துடன் ஜில்லா போர்ட் விதிக்கக்கூடிய வரிக்கு அதிகமாக முனிசிபாலிட்டிகள் வசூலிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதையும் கனம் மந்திரி விளக்கவில்லை. ஜில்லா போர்ட் 100-க்கு இரண்டணு என்று வசூலித்து வருகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகள் மட்டும் சட்ட பூர்வமாக அதிகப்படியான மடங்கு அதிகமாக வசூலிப்பதற்கு சட்டத்தை திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவில்லை. அப்படித் திருத்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதனால் இந்தத் திருத்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை யும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இப்படி திருத்தம் செய்வதனால் எல்லாமும் முனிசிபாலிட்டிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிய வேண்டிய தவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் இதை முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு அனுப்பி வைத்து அவர்களும் கவுன்சில்களில் வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு அதன் பிறகு இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கான முக்கியக் காரணங்களை ஜனங்களுக்கு முன்பும், சபைக்கு முன்பும் வைக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அதே சமயத்தில் இது பற்றிய பல விவரங்களும் அளிக்கப்பட வேண்டும். என்கெனவேயுள்ள பற்றிய பல விவரங்களும் அளிக்கப்பட வேண்டும். ஏனெனினால் நடை ஒரு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமானால் அந்தச் சட்டத்தினால் நடை முறையில் என்னென்ன பாதகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் கவனித்து அந்த விதமாகத் திருத்தினால் அந்த பாதகங்களைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதையும் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது அவசியம்.

“இந்தச் சட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இது ஒரு வரி விதிக்க வழி செய்யும் சட்டம். வரி விதிப்புச் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம் என்றாலேயே இரண்டுவிதமான கண்ணோட்டத்துடன் அதனைப் பார்க்க வேண்டும். சர்க்காருக்கோ, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கோ இதனால் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கக்கூடும் என்று பார்ப்பது ஒரு கண்ணோட்டம். அதே சமயத்தில் அதிகப்படி வரும் என்று பார்ப்பது வேண்டும். யார் மீது வரி போட வேறு ஒரு விஷயத்தையும் பார்க்க வேண்டும். யார் மீது வரி போடப் படுகிறதோ அவர்களால் இந்த வரியைக் கட்ட முடியுமா, முடியாதா என்று பார்க்க வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகளிலுள்ள நிலங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் பலவகைப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன.

“ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் சென்னை நகரத்திற்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் எனக்குத் தெரியும். சென்னை நகரத்தில் பார்ப்ஸ்பிரிட்ஜ் பக்கம் போய் பார்த்தால் ஒரு ஏக்கரா, அரை ஏக்கரா நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் அவற்றில் கத்தரிக்காய், வெண்டைக்காய் போன்ற காய்கறிகளைப் பயிரிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். அதே மாதிரி சென்னை நகரத்திற்குள்ளேயே சில பேர்கள் தங்களுக்குள்ள அதிகமான நிலத்தில் நெல் குள்ளேயே பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் போடுகின்ற அதிகப்படி வரியை இவர்களால் வேண்டுமானால் கட்ட முடியுமே தவிர, நான் முன்பு சொன்ன படி அரை ஏக்கரா, கால் ஏக்கரா வைத்துக்கொண்டு காய்கறி பயிரிட்டுக்

9-50 a.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[18th August 1955]

கொண்டிருக்கிறவர்களால் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே தான் வரி போடும்போது அந்த வரியைக் கொடுக்க கூடியவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அந்த வரியைக் கட்ட முடியாதவர்களுக்காவது இந்த வரி விதிப்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டுமென்பதை சர்க்கார் நன்கு உணர்த்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு முன் இதனை முனிசிபாலிட்டியார்களுக்கு அனுப்பி வைத்து, அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை, மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிந்து அதற்குத் தக்க வகையில் இதனைக் கொண்டுவரவேண்டியது மிக அவசியம். அம்மாதிரியாகக் கொண்டுவரப்படாத இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

9-54
a.m.

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முனிசிபாலிட்டிகளுக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு இரட்டை வரி விதிக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கின்றேன். ஏற்கெனவேயே முனிசிபாலிட்டிகளுக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு மிக அதிகமான வரி வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏற்கெனவேயே இரட்டை வரி போட்டுக் கொண்டிருப்பதை பலர் எதிர்க்கிறார்கள். இரட்டை வரி போடுவதை எதிர்ப்பவர்களில் இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பிரேரித்திருக்கும் கனம் மந்திரி இராமசாமி பண்டாச்சியும் ஒருவராக இருந்திருக்கிறார் என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்போதே, இந்தச் சபையின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் மந்திரி என்ற வேராதாவில் சர்க்காரின் சார்பில் இருந்து கொண்டு, இந்த மசோதா கொண்டு வருவதென்கிறீர்கள், மக்களின் சார்பில் நின்று கொண்டு இதை எதிர்க்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலமாக முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் சிறு நிலக்காரர்கள் மிக அதிகமான வரி கட்ட வேண்டி வரும். அது அவர்களுக்கு மிகவும் பாதகமாக இருக்கும். ஏற்கெனவேயே அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கே தற்போது அவசியம் இல்லை. ஆகவே சர்க்கார் இதனை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ சர்க்கார் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னார்களே யானால் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல இந்த மசோதாவை நகரசபைகளின் முடிவுக்கு விட்டு விடலாம். அவர்களுடைய முடிவைத் தெரிந்து கொண்டு, பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் இதில் தெரிந்துகொண்டு அவசியம் எனக் கருதினால் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரலாமென்ற யோசனையை பொதுவாக ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வராமல் நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, though I was not in a position to understand what the Hon. Minister for Local Administration has stated introducing the Bill, I think this Bill has been brought under some misconception. Sir, in the Statement of Objects and Reasons, it is stated that the proposed amendment is 'to provide . . . on the basis of land revenue only and at a rate higher than that levied on buildings and other lands'. Sir, it has been presumed that the income from the agricultural lands in the Municipal areas will be more than the income that is derived from buildings and other lands which are not used for agricultural purposes. It is here that I say that this Bill has been brought forward under a misconception. In Municipal areas there are very poor tenants, agricultural labourers and 'Pakuthi Varamdars', etc., who grow

[18th August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

vegetables and sell them in the market to earn their livelihood. Further, agricultural prices have fallen so low that now-a-days the agriculturists have no inducement to cultivate; another thing I would like to know from the Hon. Minister is whether any difficulties have been communicated by the various Municipal Councils in the way of their collecting their revenues from the various assesses. If that is so, we would have been happier; and the Hon. Minister could have placed those facts before the House. But instead of all that, one fine morning, he brings forward this Bill and wants that it should be enacted. It is a surprising thing to us.

“ Therefore, what I would suggest and request the Hon. Minister is that he should send this Bill to the various municipalities so that their Councils may discuss this matter and come to conclusions; let the Government come to democratic conclusions based on the views of the Municipal Councils. Instead of doing that, it is not proper to bring in this legislation here. I hope that the Hon. Minister will see to it that this Bill is circulated among the various Municipalities and give them a chance to discuss this matter and communicate their opinions to the Government.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir, I rise to support the amendment to refer this Bill to the Municipalities for opinion. For, I find in the Statement of Objects and Reasons, paragraph 1, 'to provide for the levy by municipal councils of property-tax on agricultural lands in municipalities on the basis of land revenue only'—so far it is alright—and at a rate higher than that levied on buildings and other lands'. Here this latter portion is not understandable. Why should a penalty be levied simply because it is agricultural land? This doubt in the minds of Hon. Members has not been cleared by the Hon. Minister. Therefore, either the Government should come out with convincing reasons to tax 'at a rate higher than that levied on other lands' or they should allow time to Municipal Councils to discuss this matter. It is, therefore, that I support the amendment moved by the hon. Deputy Leader of the Opposition.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவில் இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று வரி விதிக்கும் முறை. மற்றொன்று வரி எவ்வளவு விதிப்பது என்பது. இந்தத் திருத்த மசோதாவின்படி அதிக வரி விதிக்க சர்க்கார் அவர்களுக்கு அனுமதி கொடுத்தால் அதன் பலன் என்ன ஆகும்? இன்றைக்கு அவர்கள் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் வரியை விட அதிகமாக வரி விதிப்பதற்கு இந்த மசோதா இடமளிக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. ஆகையால் தான் இதனை முனிசிபல் கமிஷன் ஆலோசனைக்கு விட்டு விட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

“ அதோடு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கு முனிசிபல் எல்லை யில் கொஞ்சம் நிலம் இருக்கிறது. முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியே கொஞ்சம் நிலம் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியே இருக்கிற நிலத்திற்கு சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலவரி, ஜில்லா போர்டுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய லாண்ட்

9-1
a.m.

[Sri S. Ramalingam] [18th August 1955]

செஸ் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தாலும், முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கிற நிலத்திற்குக் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் வரியை விடக் குறைவாகத் தான் இருக்கும். இரண்டு நிலங்களின் தரமும், மதிப்பும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியேயுள்ள நிலக்காரர்களின் நிலையும், முனிசிபல் எல்லைக்குள்ளேயே நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களின் நிலையையும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே இந்த திருத்த மசோதாவின் பிரகாரம் ஏற்கெனவே முனிசிபல் எல்லைக்கு வெளியே இருக்கும் நிலத்தைவிட முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலத்தின் வரி அதிகமாக இருக்கும்போது, இதை இன்னமும் அதிகப்படுத்த அனுமதிப்பது, முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் சாகுபடியாளர்களுக்கு மிக அதிகமான பாதகத்தை செய்கின்றனவோம். ஆகவே தான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறோம். ஆனால் முனிசிபாலிட்டியார் ஜில்லா போர்டுகளைப் போல தங்கள் முனிசிபல் பிரதேசங்களிலிருந்தும் நிலத்திற்கு இரண்டாவோ, மூன்றாவோ அதிகப்படி செஸ் விதித்துக் கொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்தால் அதை நாங்கள் எதிர்க்க வில்லை. முனிசிபாலிட்டியார்கள் இந்த நிலத்திற்காக செலவுகள் எதுவுமே செய்வதில்லை. இதர கட்டிடங்களுக்கு என்றால் விளக்கு வசதி, சாக்கடை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி போன்ற பல சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அந்த வீடுகளுக்கு அதிகப்படி வரி விதிப்பதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் எந்த விதமான செலவும் முனிசிபாலிட்டியார்களுக்குக் கிடையாது. சாகுபடித் தண்ணீர் வசதியை சர்க்கார் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அல்லது குளங்களிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே ஜில்லா போர்டார் எந்த அளவுக்கு வரி வசூலித்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அந்த அளவுக்கு முனிசிபாலிட்டியார்களும் வரி விதித்துக்கொள்ள அனுமதிக்கலாமே தவிர இந்த மாதிரியான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதானால் இதை முனிசிபாலிட்டியார்களுக்கே அனுப்பி வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கலந்துகொண்டு பின்னர் வேண்டுமானால் கொண்டுவரலாமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு அதாவரையில் இதை நிறுத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-01
a.m.

* SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தற்போது இந்த திருத்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன வென்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்கிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தின் பேரில் நான் ஒரு விஷயத்தை சர்க்காருக்கும், சபையினருக்கும் தெரிவிக்க முடியும். அதாவது முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் வாய்க்கால்களில் “சில்ட் பணத்தைச் செலவிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு செலவு அதிகமாவதால் அதிகப்படியாக வரி விதித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பல முனிசிபாலிட்டியார்கள் வெகுசாலமாகவே கோரி வந்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவேயே அவர்கள் ஜில்லா போர்டுகள் வாங்குகிற படி வரி வாங்கி வருகிறார்கள். அதைச் சிறிது அதிகப்படியாக்க வேண்டுமென்று இரண்டு மூன்று வருஷங்களாகவே கேட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான பணம் முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்ய தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வேண்டி செய்யப்படுகிற “லிப்ட் க்ளியரன்ஸ்” க்கே செலவாகிவிடும். ஆகவே சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்த மசோதா மிகவும் நியாயமானதென்றே நான் கருதுகிறேன். இதை சபை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-03
a.m.

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நகர சபை திருத்தச்சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவரங்களைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு சில அங்கத்தினர்கள் இதைப் பலமாக எதிர்த்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அவர்கள் எந்தக் காரணங்களுக்காக இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள்

[18th August 1955] [Sri S. S. Ramasamy Padayachi]

களோ அதே காரணங்களுக்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் எந்தக் காரியங்களைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை முதலில் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு நகர சபைகள் தங்கள் எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு மிக அதிகமான வரியைப் போட்டுவிடுகிறார்கள். நகர சபைக்கு வெளியே இருக்கும் நிலங்களுக்குப் போடும் வரியைவிட இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதான் தகவல் பலயிடங்களிலிருந்து சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறது. குறிப்பாக நகர சபை எல்லைக்குள் இருக்கும் நிலங்களுக்கு ஒரு ஏக்கராவில் 100 ரூபாய் வருமானம் என்றால் அதில் 30, 40, 50 பர் சென்ட் வரி விதித்துக் கொண்டு வருவதானது மிகவும் நியாயமற்றதாகும், இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று அந்தப் பிராந்தியங்களில் இருக்கும் மக்கள் கேட்டுக்கொண்டதால் தான் இந்தத் திருத்த மசோதாவே கொண்டுவரப்படுகிறது. இதை சபையிலுள்ளவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய வரியை அதிகப்படுத்துவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாகச் சொல்வது மிகவும் தவறாகும். இருக்கக்கூடிய வரியை அதிகப்படுத்துவது சர்க்காரின் நோக்கமல்ல. குறைக்க வேண்டுமென்பதே சர்க்காரின் கொள்கை. நோக்கமும் ஆகும். ஆகவே சிலர் தவறுதலாகப் புரிந்து கொண்டு பேசிவிட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

“மசோதாவின்படி நகர சபையின் எல்லைக்கு வெளியே இருக்கும் நிலங்களுக்கு விதிக்கப்படும் வரியைவிட நகர சபைக்குள் இருக்கும் நிலத்திற்கு சிறிது அதிகப்படியான வரி இந்தத் திருத்த மசோதாவின் பிரகாரம் விதிக்கப்படும் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இதை அதிக வரியாகச் சொல்ல முடியாது. வருமானத்தில் தற்போது 30, 40 பர் சென்ட் வரி விதிப்பதை விட இது குறைவாகவே தான் இருக்கும். அதோடு நகர சபைக்குள் இருக்கும் நிலத்தின் மதிப்பும் அதிகம். மார்க்கெட்டில் வசதியும் அதிகம் என்ற காரணத்திற்காகவே சிறியது அதிகப்படி வரி விதிப்பதை அநியாயம் என்று யாரும் கருதக்கூடாது. இதை நியாயம் என்று சர்க்கார் கருதுவதினால் தான் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“மேலும் இந்த மசோதாவை நகர சபைகளின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பி அவர்களது அபிப்பிராயத்தையும் கலந்து கொண்டு முடிவு செய்யலாமென்று சில மெம்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களது அபிப்பிராயத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல் நாங்கள் இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேயில்லை. ஏற்கெனவேயே அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை இது விஷயமாகக் கேட்டு இருக்கிறோம். அவர்களெல்லாம் இதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதனை மறுப்படியும் அவர்களது அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பி காலதாமதம் செய்ய வேண்டாமென்றே சர்க்கார் விரும்புகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனைகளை எல்லாம் சர்க்கார் நன்கு கவனிக்கும். அவர்களுடைய யோசனைபடியே தான் இந்த மசோதா வந்திருப்பதினால் இதனை எதிர்க்க வேண்டாமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜில்லா போர்டார்கள் தற்போது ரூபாய்க்கு இரண்டரை, மூன்றரை வரி விதித்து வருகிறார்கள். அதைவிட இது ஒரு அரை, இரண்டரை அதிகமாக இருந்தாலும் தற்போது விதிக்கப்பட்டு வரும் 30, 40 பர் சென்ட் வரியை விடக் குறைவாகவே தான் இருக்கும். ஆகவே இந்த வரி அதிகமானது என்று யாரும் கருதக் கூடாது. அதற்கு மாறாக பலயிடங்களில் தற்போது வாங்கப்பட்டு வரும் வரியை இது குறைக்கிறது. நகர சபைகளும் இதற்கு ஏற்கெனவேயே சம்மதம் அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சபையினரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There are within the municipal limits agricultural lands also. The tax on agricultural

10-07
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [18th August 1955]

lands is levied under sections 81 (2) and 81 (4). There are two sections. Under section 81 (2) the annual value of lands or buildings is taken into consideration. Even agricultural lands can be taxed under section 81 (2). Section 81 (4) says the municipal council may in the case of lands used exclusively for agricultural purposes levy this tax at such proportions as it may fix on the annual value of such lands as calculated in accordance with the provisions of section 79 of the Madras District Boards Act, 1920. What we now intend to do is to limit the scope of section 81 (2) so far as agricultural lands are concerned. Under the present Bill, only lands appurtenant to buildings will come under section 81 (2). All other agricultural lands will not come under section 81 (4). Only under section 81 (4) the municipal council will seek to levy a tax on lands, which are used exclusively for agricultural purposes. Even here, the municipal council will levy these taxes at such proportions as it may fix, of the annual value of such lands as calculated in accordance with the provisions of section 79 of the Madras District Boards Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920), provided that the proportion shall not exceed the maximum, if any, fixed by the State Government. The land revenue payable in respect of land is much lower than its annual value. Perhaps it may be 1/10th or 1/15th of the annual value. That is why in the Statement of Objects and Reasons, it is stated that if the tax levied is to be approximately equal to the tax levied on similar lands in non-municipal areas, the percentage of tax will be higher than the percentage adopted for buildings and non-agricultural lands. The levy of property-tax on the basis of letting value results in arbitrary assessment. Since adoption of different rates under sections 81 (2) and 81 (4) will be in conflict with the provisions of section 84, we have now brought forward this Bill. If the municipal council were to levy the tax on agricultural lands based on land revenue, then the income that would accrue would only be infinitesimal. That is why it is now proposed to amend section 81 (4) so that the municipal council shall, in the case of lands used exclusively for agricultural purposes, levy the tax in such proportion as it may fix, of the annual value of such lands as calculated in accordance with section 79 of the Madras District Boards Act, 1920. We have also added a proviso saying that the tax levied by the municipal council on agricultural lands shall not exceed the maximum, if any, fixed by the State Government. After all we are not interested in increasing the tax in such a way as to create hardship to the people. Every time we cannot be coming to the Assembly to get the Act amended. It is not as if we are introducing any new taxation. We are only changing the method of taxation. Even now section 79 of the Madras District Boards Act, 1920, is there. The levy of property tax on the basis of letting value results in arbitrary assessment, because annual rental value could be fixed at any amount and if there is an appeal and it is dismissed, there is no basis at all. That is why now, in respect of agricultural lands, the same basis as in the case of non-municipal areas, is to be adopted. The maximum will be fixed by the Government and

18th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

subject to that maximum, each Municipality will fix what percentage should be calculated in respect of agricultural lands. Therefore, there is absolutely no question of any increase in the tax. On the other hand, there may be relief in many Municipal areas where the annual letting value is taken into consideration and the tax is fixed. Therefore, hon. Members need not be under the wrong impression that this is an attempt to increase the tax on agricultural lands within municipalities. I may also tell hon. Members that the fact that the tax payable within the Municipal area has to be more than the tax which will have to be paid within a non-Municipal area, has been explained by the hon. Member, Sri Ramasamy Tevar, who has got experience of Municipal administration because persons in the urban areas enjoy greater benefits. Therefore, they will have to pay more when compared to persons living out of Municipal areas. In respect of agricultural lands, they will have to pay a little more than what they are paying outside the Municipalities. There can be no dispute even by the Communist Members about the basis. Therefore, hon. Members need not think that this Bill should go back for eliciting public opinion. On the other hand, it is a simple measure which will overcome the difficulties in respect of assessing the tax in respect of agricultural lands and is a measure which should be welcomed by the hon. Members who are interested in simplifying the matter of taxation, particularly in respect of agricultural holdings."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM:**—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தையும் ஸ்தல ஸ்தாகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தையும் கேட்டபிறகும வரியை அதிகப்பண மந்திரி அவர்களுடைய விளக்கத்தையும் கேட்டபிறகும வரியை அதிகப்படுத்தப்போகிறார்கள் என்பதுதான் ஊர்ஜிதம் ஆகிறது. அந்தப் பக்கத் திருந்து பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் அவர்கள் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தவர்கள். இந்த வரியை உயர்த்துவதற்கு அவசியம் இருக்கிறது என்று அவரும் சொல்லியிருக்கிறார்."

"இந்த மசோதாவினால் ஏற்படக்கூடிய சில சிக்கல்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். திருச்சி முனிசிபல் எல்லையில் அய்யம்பாளையம் மிராசு தாரருக்குச் சொந்தமாகவுள்ள கட்டடத்தைச்சுற்றி 25 ஏக்கர்களுக்குமேல் நிலம் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன வரி செலுத்துகிறார்கள்? சாதாரண வீட்டு வாடகை அடிப்படையில் 25 ஏக்கரா நிலத்தையும் சேர்த்து வரி செலுத்துகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு ஏக்கரா 1½ ஏக்கருக்கு இந்த வரி அதிகமாக செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. முன்னாலே இருந்ததற்குத் தாரதம்மியம் பார்த்து வரி விதிக்கக்கூடிய அதிகாரம் முனிசிபாலிடிக்கு இருந்தது. விவசாய நிலத்திற்கு எந்த அடிப்படையில் வரி விதிக்கவேண்டும் என்று தெளிவுபடுத்தக்கூடிய முறையில் விவசாய நிலத்திற்கு வரி உயர்த்துவதில்தான் கொண்டுபோய்விடும். விதி விலக்கு இருக்கிறதே என்றால் பொதுவாக முனிசிபாலிடிக்கு எதுவும் பிரத்தியேகமான அதிகாரம் இல்லை."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—"The hon. the Deputy Leader of the Opposition wanted to know what would be the basis of taxation in respect of 25 acres of land, adjacent and appurtenant to a building and what would be the basis of taxation in respect of agricultural lands of an extent of about 1½ or 2 acres, held by an agriculturist. Evidently he wants to say that he is a

[Sri C. Subramaniam] [18th August 1955]

poor ryot. I am prepared to consider that he is a poor ryot. According to the present intention, as far as the 25 acres are concerned, which is adjacent and appurtenant to a building, the tax will be on the basis of the annual rental value, that is, just like any other property. If it is purely agricultural land, then it will come under section 81 (4) and in that case section 79 of the Madras District Boards Act, 1920, will apply. Therefore, it is bound to be much less than what is payable in respect of land which is adjacent to a living abode. Therefore, there is no question of any increase at all."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கட்டத்தைச் சுற்றி இருக்கக் கூடிய நிலத்தின் பரப்பு அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு விதிக்கக்கூடிய வீட்டு வாடகை என்னவோ அதுதான் விதிக்கப்படுகிறது. சொந்த சாகுபடியில் இருப்பதால் பிரத்தியேகமாக மதிப்பிட்டு வரி உயர்த்துவது என்பது மிகக் குறைவு. அவர்களுக்கு இலகுவாகத் தான் கொண்டு போய்விடும். சொந்த நிலம் வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்கின்றவர்களுக்கு அதிக வரியில் கொண்டுபோய் விடுமே தவிர, மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறபடி வரிக் குறைப்பில் கொண்டுபோய்விடாது என்பது என்னுடைய திடமான அபிப்பிராயம். ஆகையால் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" I will now put the amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be circulated to all the municipal councils for eliciting their views.' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" I shall now put the original motion to the vote of the House. The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the amendment standing in my name—

'In sub-clause (2), after the word "both", add the words "in case of sites over 7,500 square feet in area".'

SRI K. T. RAJU :—" Sir, I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

'For the existing sub-clause (ii), substitute the following :—

"(ii) The Municipal Council shall in the case of lands used exclusively for agricultural purposes levy a land-cess not exceeding annas two in the rupee of the annual value of

[Sri M. Kalyanasundaram] 18th August 1955]

such lands as calculated in accordance with the provisions of section 79 of the Madras District Boards' Act, 1920 (Madras Act XIV of 1920).'

'In sub-clause (ii)—(a) delete the proviso, (b) for the existing proviso, substitute the following :—

"Provided that in the case of persons who do not pay income-tax and those who pay a house-tax of below Rs. 25 per annum shall be exempt from this land-cess."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendments. I shall move the amendments standing in my name—

'In line 16, after "as it may fix", insert "not exceeding one-twelfth."

'Omit the proviso under the proposed clause (a) of sub-section (4).'

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I second the amendments."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி அதிகமாகப் போகும் என்பதை உணர்ந்துதான் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். வரி கொடுக்கச் சக்தியுடையவர்கள் மீது வரி அதிகமாக விதிக்கப்படுவதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. நகரத்தில் வசிக்கக் கூடியவர்கள் நகரத்திற்குள்ளேயே விவசாய நிலம் வைத்திருந்து வருமான வரி செலுத்தாதவராயிருந்தால் விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படவேண்டும். வருஷத்திற்கு 25 ரூபாய்க்குள் வீட்டு வரி செலுத்துபவராயிருந்து அவருக்கு விவசாய நிலம் இருந்தால் அத்தகைய நிலத்தின் மீது இந்த வரி விதிக்கவேண்டாம் என்று நான் கூறுகிறேன். மற்ற நிலத் தீர்வை இருப்பதனால், முனிசிபல் தீர்வை விதிக்கவேண்டாம். அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். பணக்காரர்களுக்கு வேண்டுமானால் விகிதாசாரத்தில் வரி போட்டுக்கொள்ளட்டும். என்னுடைய திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தம், சாகுபடிக்காக இருக்கும் நிலத்தில் நில வரி அடிப்படையில் 12-ல் ஒரு பங்குக்கு அதிகப்படாமல் முனிசிபாலிடி சொத்து வரியாக வசூலிக்கவேண்டும் என்பதுதான். ஒரு வீடு ஒருவனுக்குச் சொந்தமாக இருந்தால் வருஷ வாடகையில் 6-ல் ஒரு பாகம் வரியாக வசூல் செய்கிறார்கள். விவசாய நிலமாக இருப்பதாலும் அதிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதினாலும் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகை கொடுக்கவேண்டும்."

"சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் 'Provided that the proportion shall not exceed the maximum, if any fixed by the State Government' என்று இருக்கிறது. எத்தனை மடங்கு அதிகப்படக்கூடிய விதிக்கப்போகிறார்கள் என்ற அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது என்ன நடைமுறையில் விதித்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை. நில வரி அடிப்படையில் 1 முதல் 10 மடங்கு வரையில் ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் வரி விதிப்பார்களா? அல்லது 50 பர்சென்ட், 25 பர்சென்ட், 15 பர்சென்ட் என்று ஏதாவது ஒரு விகிதாசாரத்தில் விதிப்பார்களா? எந்தவிதமான நிர்ணயமும் இல்லை."

[S. Ramalingam] [18th August 1955]

“ வீடு போன்ற சொத்துக்களுக்கு வரி விறைப்பாயிரம் என்று ‘பர்சென்டேஜ்’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், இதில் சொத்துக்கள் அடிப்படையில் ‘பரபோர்ஷன்’ இரண்டிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ‘பர்சென்டேஜ்’ என்றால் 20 பர்சென்ட், 30 டீசென்ஸ், என்பது முறையிலும் ‘பரபோர்ஷன்’ என்றால் ‘double, treble’, என்றும் இரட்டை வரம், நாய்கள் பயப்படுவது என்னவென்றும் ஒரு டீசென்ட், நான்கு பாய்கள் அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் வைத்து அடுக்காய் எட்டு, பூக்கொண்டிருக்கிற கிளர். அந்தப் ‘proviso’ வை எடுத்துக் கொள்ளும், எவ்வளவு இவ்வளவு ‘percentage’ என்று நிர்ணயித்துவிட்டால் அப்போதுமேயல்லவே.”

* **SRI N. K. PALANISAMY** :—“கனம் உறுதி சம்பந்தங்கள் அவர் களே, என்னுடைய திருத்தப்பான்னது 7,500 சதுர அடி பரப்பளவுள்ள நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரி போடவேண்டும், அதற்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்பது, டான் பன்னிங் சட்டத்தின் பிரகாரம் மனைவின் மூன்றிலொன்ற பங்கு பார்மின் மீது தான் கட்டும் கட்டவேண்டும், பங்கியிருக்கக்கூடிய இடங்களை அப்படியே விட்டுவிடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. திறந்தபடி இருக்கக்கூடிய சாதாரணமாக இன்று, மாட்டிக் கொட்டகை, போன்ற வசதிகள் செய்துள்ளவர்களுக்கு அவசியம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்டேஷனரி ஹோட்டல் காலி மனை மேற்கண்ட காரியங்களுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது தோட்டங்களுக்கு மேலும் வரி போடுவது நியாயமாகாது. ‘Rental value’ என்று சொல்லும்போது பூமிக்கு வேறு, அங்கிருக்கும் கட்டடத்திற்கு வேறு அல்ல. இரண்டும் ஒன்றுதான். பெரிய கம்பெனிகள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் சுகபோகத்திற்கு 25, 30 ஏக்கரா வைத்துக் கொண்டிருந்தோட்டம் போல வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வரி போடவேண்டியது அவசியந்தான். 1945-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு சென்னை நகரில் தலை கார்ப்பொரஷனாக 1½ கோடி ஏடருடான் வந்தது. இவ்வொழுது 2½ கோடி ஏடருபான்மீ வருகிறது. ஆகவே, இரண்டு பங்கு வரி அதிகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது மத்தியதர வர்க்கத்தினர் கொடுக்கக்கூடிய வரியாகும். மத்தியதர வகுப்பினர் ஏற்கெனவே வரி கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கும்போது அவர்களுக்கு வரிச் சலுகை கொடுப்பதற்குப் பதில் மேலும் மேலும் வரி போடுவதைக் கண்டிப்பாக நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் பிரகாரம் 7,500 சதுர அடி பாப்புக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும், என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் கொணுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதா அவசியம் என்று ஒப்புக்கொண்டபோதிலும் நில வரியைப்போல் எத்தனை சதவிகிதம் அதிகமாக வரி நிர்ணயிக்கப்படும் என்ற உத்தேசத்தை திருத்த மசோதாவில் சொன்னால் அது நியாயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். இன்றிருக்கக்கூடிய முறை சிக்கலாக இருக்கிறது. இத்தனை பங்குதான் வரி உயர்த்தப்படும் என்று நிர்ணயிப்பதை கவுன்சிலுக்கு விட்டு சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்யும் வரம்புக்குள் ஏதாவது ஒரு விதிதாசாரத்தை கவுன்சில் விதிக்கும் என்று சொல்லப்படுவது சரி அல்ல. எத்தனை பர்சென்ட் என்று இப்பொழுதே நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும், நியாயமாகவும் இருக்கும். பொதுவான அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்வது நல்ல தல்ல. மாட்டைத் தண்ணீருக்குள் போட்டுவிட்டு விலை பேசுவது போல் இருக்கிறது. முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்த அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் இந்த வரியின் அவசியத்தைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார். 400 சதவிகிதம்கூட வரியை உயர்த்தக்கூடிய ஆபத்து இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. ஆகவே, வரையறை இருக்கவேண்டியது அவசியம். இந்த அளவுக்குத்தான் உயர்த்தலாம் என்று வரம்பு விதித்து, சந்தேகத்தைப் போக்கும் படியான முறையினை சட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த மசோதாவிற்குப் பிரேரேபித்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.”

18th August 1955]

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கனம் உதவி
சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர்கள் ராமலிங்கம், கல்யாணசுந்த
ரம் இவர்கள் குறிப்பிட்ட வரிவிதிக்கும் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ
கல்யாணசுந்தரம் ரூபாய்க்கு 2 அணுவக்குமேல் விதிக்கக்கூடாது என்று
திருத்தம் கொண்டுவிந்திருக்கிறார். ஸ்ரீராமலிங்கம் ரூபாய்க்கு 0-1-4-க்கு
மேல் விதிக்கக்கூடாது என்று கூறுகிறார். ஜில்லாபோர்டுகளுக்கு வரிவிதிக்க
கூடிய அளவுக்கு 5 அணுவாக இருக்கிறது. ஆகையால் நகரசபை
கூட ‘limit’ ரூபாய்க்கு 5 அணுவாக இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள்
கனம் அமைச்சர் குறைவாக வரிவிதிக்க முடியாது. கனம் அங்கத்தினர்கள்
குறிப்பிட்ட வரிவிதித்தால் அது மிகவும் குறைவாக இருக்கும்.
வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்குக் கிடையாது.
நகரசபைகள் அதிகமாக வரி போடுவதைக் குறைக்கவேண்டும் என்ற
எண்ணத்தோட்தான் அரசாங்கம் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு
திருக்கிறார்களே ஒழிய வரியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் அல்ல.

“ திருத்தம் சம்பந்தப்பட்டவரை, இப்பொழுதே அதிகபட்ச வரம்பை நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். ஒவ்வொரு நகரசபைக்கும் பல பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அந்தந்த நகரசபைக்குத் தகுந்தபடி எவ்வளவு அதிகமான அளவு வரி விதிக்கலாமென்பதைப் பரிசீலனைசெய்து அரசாங்கம் அதை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஜில்லா முனிசிபல் சட்டத்தில் section 81 (3)-ல் ஏற்கெனவே, நகரசபைகள் சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற உயர்ந்தபட்ச வரம்புக்கு உட்பட்டுள்ள வரி ரூல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் நகரசபைகள் விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் அந்த வரம்புக் கீழ் அதிகப்படியான வரிகளை விதிக்கமுடியாது. இருந்தாலும் அந்த வரம்புக்குப்பட்டு அவர்களே வரி விதித்ததை நிர்ணயம் செய்துகொள்ளும் சுதந்தரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஒவ்வொரு நகரசபைக்கும் தகுந்தபடி அரசாங்கம் உயர்ந்தபட்ச வரம்பை நிர்ணயிக்கும். அதை இப்பொழுதே நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதை ஏற்கமுடியாது. மேலும் ஜில்லாபோர்டுகள் விதிக்கும் வரிவிதித்ததைவிட்டு குறையாது. ஆனால் ஜில்லாபோர்டுகள் விதிக்கும் வரிவிதித்ததைவிட்டு குறைந்த வரிவிதித்ததைவிட கூடுதலாக உயர்ந்தபட்ச வரம்பு 50 சதவீதமாக விலக்கலாம். உதாரணமாக உயர்ந்தபட்ச வரம்பு 30 சதவீதமாக விலக்கலாம். இதன் மூலம் உயர்ந்தபட்ச வரம்பை முன்கூட்டியே இப்பொழுதே நிர்ணயிப்பதற்கில்லை யென்று நான் கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது ‘ ஸ்ரீகல்யாணசுந்தரம் ஸ்ரீபாய்க்கு 2 அணு வரிவிதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஸ்ரீராமலிங்கம் ரூ. 0-1-4 விதிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் ஜில்லாபோர்டு “limit” ரூ. 0-5-0 ஆக இருக்க வேண்டுமென்று. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். எனக்கு கூறினார். ஒரு ‘compromise’ ஆக ஸ்ரீபாய்க்கு 5 அணு விதிப்பதற்கு வேண்டுமானால் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் மந்திரி அவர் அவர்கள் இந்தத்திருத்தங்களை வேண்டுமானாலும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமாம். நான் கொண்டுவந்த விதிவிலக்கை (proviso) ஒத்துக்கொள்ளட்டும். அதை ஒத்துக்கொண்டால் ஏழை விவசாயிகள், இந்த அதிகப்படி வரியினால் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். அப்படிச் செய்தாலாவது கனம் மந்திரி அவர் களுக்கு வரியை அதிகரிக்கும் நோக்கமில்லை என்பதை ஒத்துக்கொள்ளலாம். இல்லாவிட்டால், வரியை அதிகப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தான் இந்த மசோதாவை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.”

DEPUTY SPEAKER:—"May I know whether the Government are accepting any of the amendments?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

10-28
a.m.

[18th August 1955]

The amendment of Sri N. K. Palanisamy was put and lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing the substitution of a new sub-clause for the existing sub-clause (ii) was put and lost.

The amendments of Sri S. Ramalingam were by leave, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to delete the proviso under sub-clause (ii) was put and lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram proposing to substitute a new proviso for the existing proviso in sub-clause (ii) was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Sir, I move—

‘That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be passed.’ ”

10-30
a.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மசோதா நிறைவேற்றிவிட்டது. அது சட்டமாக்கப்படவேண்டுமென்ற தீர்மானம் இப்பொழுது சபை முன்பாக இருக்கிறது. இதற்கு முன்பாக இருந்த சட்டப்படியும், புதிதாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் சட்டப்படியும், சில முனிசிபாலிட்டிகள் வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற முறையில் சில தவறான காரியங்களைச் செய்வதற்கும், அதை சர்க்கார் அனுமதிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அப்படி அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதை சர்க்கார் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ முனிசிபாலிட்டிகள் சொத்துவரியை ஐந்து வருடங்களுக்கு ஒருமுறை உயர்த்திக்கொண்டே வருகின்றன. 10 அல்லது 15 ரூபாய் மதிப்புள்ள மிகச்சிறிய வீடுகளுக்கு அதிகப்படியான வரியை விதித்துவிடுகிறார்கள். அதற்குமேல் ஒருஅப்பீல், இரண்டாவது அப்பீல் இருந்தாலும், பிரயோஜனமில்லை. வீட்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைப்பது என்பதைக்கொண்டு வரியை நிர்ணயிப்பதில்லை. வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற அடிப்படையிலேயே வரிவிதிக்கப்படுகிறது. உண்மையிலேயே ஒருவீட்டுக்கு அவ்வளவு வருமானம் கிடைக்குமா என்பதை பரிசீலனை செய்வதுகிடையாது. பெரிய பணக்காரர்கள் பங்களாவாக இருந்தாலும், அவர்கள் முனிசிபல் நிர்வாகத்தினர்களுக்கு வேண்டியவர்களாயிருந்தால், அதற்கு 20 ரூபாய் அல்லது 30 ரூபாய்தான் வரிவிதிக்கப்படும். ஆனால், அதேசமயத்தில், முனிசிபல் நிர்வாகத்தினர்களுக்கு விரோதமானதவர்களாயிருந்த அவர்களையும் வீடுகள் சிறியதாக இருந்தாலும் அவைகளுக்கு அதிகப்படியான வரியை விதிக்கிறார்கள். அப்பீல் செய்தாலும் அதைக் கமிஷனர் நிராகரித்துவிடுகிறார். முனிசிபல் கவுன்சிலுக்கு இரண்டாவது அப்பீல் செய்தாலும், மெஜாரிட்டியானவர்களுக்கு விரோதமானவர்களாயிருந்தால் அவர்களுடைய அப்பீல்கள் நிராகரிக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. சர்க்காரும் இதில் தலையிடுவதில்லை. இதனால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டம் அடையவேண்டியிருக்கிறது.

18th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

“ புதிய திருத்த சட்டப்பிரகாரம்கூட சர்க்கார் வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்ற முறையாலும், விருப்பு, வெறுப்புடனும் நடந்துகொள்ளுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. உதாரணமாக, அதிகப்படியாக எவ்வளவு வரிவிதிக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை சர்க்கார் தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அதிகாரத்தை பிரயோகப்படுத்துகையில், வேண்டிய முனிசிபாலிட்டிகள், வேண்டாத முனிசிபாலிட்டிகள், சர்க்காருக்கு விரோதமான முனிசிபாலிட்டிகள் என்று விருப்பு வெறுப்புடன் சர்க்கார் நடந்துகொள்ளலாம். வேண்டாத முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு, ஜனங்களைக் கிளப்பிவிட்டு தொந்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று உயர்ந்தபட்ச வரம்பை அதிகப்படியாக நிர்ணயிக்கலாம். சந்தர்ப்பத்துக்குந்தவாறு இஷ்டப்படி சட்டத்தை விருப்பு வெறுப்புடன் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதை அப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்தத்திருத்த மசோதா வானது சட்டமாகப் போகிறது. நாங்கள் சொன்ன ஆட்சேபங்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் பூராவும் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு சரியான முடிவுக்கு வருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டபோதிலும், எங்களுடைய ஆட்சேபங்களை நிராகரித்துவிட்டார்கள். அதுபோனால் போகட்டும். சட்டத்தை அமூல் நடத்தும்போதாவது எந்த அளவுக்குத்தான் அந்த உயர்ந்தபட்ச வரம்பு இருக்கும் என்று மனதிலே உள்ள கருத்தை வெளியிட்டால் நன்றாக இருக்கும். இந்த வரிவிதிப்பில் உயர்ந்தபட்ச வரம்பு எவ்வளவு இருக்கும் என்பதை இந்தச் சபையிலேயே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் ஆரம்பித்திலேயே கேட்டோம். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் “ இப்பொழுது தெரிவிக்க முடியாது. உத்தரவின்படிமத்தான் தெரிவிக்கப்போகிறோம் ” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அது இரண்டுமடங்கு இருக்குமா, மூன்றுமடங்கு இருக்குமா, நான்குமடங்கு இருக்குமா அல்லது அதற்குமேலிருக்குமா என்பதுதான் எங்கள் பயம். எந்தெந்த முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு எந்தெந்த அளவு உயர்ந்தபட்ச வரம்பு இருக்கவேண்டுமென்று நன்றாக பரிசீலனை செய்து, அதற்குத் தகுந்தபடி சரியானமுறையில் குறைந்த அளவு உயர்ந்தபட்ச வரம்பை நிர்ணயிப்பதற்கு தெரிவிக்குமாறு கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, percentage நிர்ணயிப்பதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறுகின்றனர். ராஜ்யத்தில் எல்லா இடத்திலும் நிலவரி ஒரே ரீதியில் இல்லை. அந்தந்த நகர சபைக்குத் தக்கபடி வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதனால் அந்தந்த நகரசபைக்குத் தகுந்தபடி உயர்ந்த அளவு percentage நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதே யொழிய, வரியை அதிகமாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கிடையாது. எந்த நகரசபையும் இதனால் அதிகமாக வரி போடக்கூடாது. உயர்ந்த அளவை நிர்ணயிப்பதைத் தவிர வேறு ஒரு நோக்கமும் கிடையாது. வரி நிர்ணயிப்பதில் நகரசபைக்குப் பூரண அதிகாரமிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவுக்கு உட்பட்டு, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் குறைத்துப் போட்டுக் கொள்ளலாம். ஆகையால் வரி அதிகமாக்கப்படும் என்ற பயம் எதிர்க்கட்சியினருக்கு வேண்டியதில்லை. வரியைக் குறைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் இந்நீதி மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

“ நகர சபையார் அதிகமாக வரி போட்டுவிடுகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீராமலிங்கம் புகார் கூறினர். குறிப்பாக, தஞ்சாவூரில் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நகரசபை புனராலோசனை செய்து வரியை நிர்ணயிக்கிறது. பல வசதிகளும் ஜனங்களால் கோரப்படுகின்றன. அதற்குத் தக்கபடி பணமும் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குத் தக்கபடி வரியையும் உயர்த்தவேண்டியிருக்கிறது. Special Officer நியமிக்கப்பட்டு வரி உயர்த்தப்படவேண்டியது நியாயம் என்றால் அது உயர்த்தப்பட இருக்கிறது. அது நியாயம் இல்லையென்றால் முதல் அப்பீல் கமிஷனருக்கு

10 37
a.m.

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [18th August 1955]

இருக்கிறது. அப்பொழுதும் நியாயம் இடைக்கனிலையென்று தோன்றினால், பொதுஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கௌனிஸிலுக்கு அவ்வரியைக் குறைக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, நகராட்சியார் முன்பிருந்த வரியைக் குறைத்திருக்கிறார்களென்று நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், நகராட்சியைக் குறைக்கத்தக்க ஒரு எச்சரிக்கை (warning) கொடுத்திருக்கிறார்கள். வரியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற தப்பான எண்ணம் அரசாங்கத்தாருக்கு இல்லை, அதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நிலவரி வெவ்வேறு இடங்களில் வித்தியாசமாக இருப்பதால் மாதிரியில் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை, நகராட்சியைத் தகுந்தபடி வரி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்பதே அரசாங்கத்தின் நோக்கமே தவிர வேறொன்றாக இல்லை என்று வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS CITY IMPROVEMENT TRUST (AMENDMENT)
BILL, 1955.

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill *, 1955, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, the Statement of Objects and Reasons explains the need for this Bill.

"When the Madras City Improvement Trust was first constituted, it was considered that the Government and the Corporation of Madras should each contribute to the Trust Board so long as the Board existed, a sum of not less than two and a half lakhs of rupees every year. A provision to this effect accordingly exists in the Madras City Improvement Trust Act, 1950. The Trust is also treated as a local authority for purposes of receiving Government loans. When the Trust started functioning in 1946, it had no resources of its own and it had to depend upon the contribution from the Government and the Corporation of Madras and the loans sanctioned by the Government for purposes of execution of its schemes and meeting establishment charges. The Trust is now deriving considerable income by way of rent from buildings constructed by it and the sale and lease of plots acquired and developed by it.

"The question whether the Madras City Improvement Trust should be continued or not was recently examined by the Government and it has been decided that though the Trust should continue to function, the payment of a fixed annual contribution by the Government and the Corporation of Madras might be discontinued with effect from the year 1955-56 and that the assistance to be given

* Published in the Fort St. George Gazette, dated 18th May 1955.

[18th August 1955] [Sri A. B. Shetty]

to the Trust should be limited to individual schemes with reference to the merits of each case. Hence the provisions in the Madras City Improvement Trust Act which make it obligatory on the part of the Government and the Corporation of Madras to pay annual contribution to the Trust Board are sought to be omitted. The Bill gives effect to this object."

DEPUTY SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move—

'That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be circulated for eliciting public opinion'

The amendment was duly seconded.

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I move—

'That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act needs amendment in any other respect.'

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER:—"The motion as well as the amendments are before the House for discussion."

SRI A. RATNAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள், துரதிருஷ்டவசமாக, கனம் சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள், பிரேரேகள், இந்த மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். காரணம், இந்த மசோதா என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், இந்த மசோதாவின் நோக்கம் City Improvement Trust-க்கு இதுவரையில் அரசாங்கமும் சென்னை நகராண்மைக் கழகமும் கொடுத்து வந்த ரூபாய் இரண்டரை லக்ஷம் மான்யத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும் என்பது தான். ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக City Improvement Trust-ஐ எடுத்துவிட வேண்டுமென்று ஒரு பிரச்சனை இருந்தது. அதில் அரசாங்கமும் மும்மரமாகக் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வந்தது. ஆனால், சிலர் குறுக்கிட்டு, 'அது மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட வேண்டும். நகரத்தின் சுகாதாரப் பகுதியில் வேலை செய்யவும், சுகாதாரமற்ற பகுதிகளில் சீர்திருத்த வேலை செய்யவும் அது தேவைப்படுகிறது' என்று வற்புறுத்திச் சொல்லியதின் பேரில்தான் இந்த இலாகாவானது இன்னும் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது. இந்த இலாகா ஒரு சில கமிட்டி அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு இயங்குகிறது. இந்தக் கமிட்டிக்கு பல லக்ஷக் கணக்கான ரூபாய்களை மான்யமாகவும் கடனாகவும் அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இந்த இலாகாவிற்கு ஏழை ஹரிஜனங்கள் சார்பாக நிலத்தையும் வழங்கியிருக்கிறது. அவ்விலாகா எப்படி இயங்குகிறது? உதாரணமாக, சிந்தாதிரிப்பேட்டையை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு இடத்தை அமர்த்தி, அது எழை விதிப்போம் என்று காரணம் காட்டி, ஐந்து ஆறு ரூபாய்தான் வரி விதிப்போம் என்று காரணம் காட்டி, அஸ்திவாரம் போட்டு, பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவுசெய்து கட்டி, மடங்குகிறார்கள். கட்டி முடித்த பின்பு, முதல் எஸ்டிமேட்டுக்குப் பின்பு, இரட்டிப்பாகவும் மூன்று மடங்காகவும் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று காரணம் காட்டி ரூபாய் 43-க்கு வட நாட்டாருக்கு அந்த வீடுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை நாம் கண்காடாகப் பார்க்கிறோம். அது மட்டுமல்ல. கோடம்பாக்கம், மாம்பலம், சைதாப்பேட்டை போன்ற பல இடங்களில் ஹரிஜனங்களின் சார்பாக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்துகொண்டு,

[Sri A. Ratnam]

[18th August 1955]

அவர்களுக்காக ஒரு சில ஆயிர ரூபாய்களைச் செலவு செய்து, வரிகளை அதிகமாக வசூலித்து வருவதை, விட வேறு ஒன்றையும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. City Improvement Trust ஒத்தியோக முறையைத் தான் ஒரு பக்கம் கவனித்துக் கொண்டு போகிறது. ஒரு காலியை ஒரேயன் 20 ஆண்டுகள் கொடுத்தால், அதன் பிறகு அவ்வியை அவன் அடைவதற்கு வாய்ப்புள்ளவன் என்று விதிவை இருந்தாலும் கூட, அரசாங்கத்தால்தான் கவனிப்பதென்ப, சிலர் ரூபாய் கொண்டு, ஹரிஜன வெல் போ ரூபாய் கொண்டு, City Improvement Trust கொண்டு வரவருவதற்கு, ஒன்றை ஒன்றேற்றத்திற்காகவும், அவர்களுக்கு சலுகை, வீட்டு வசதி களும், வீட்டு மனைகளும் அளிப்பதற்காகவும், வீட்டு ஒதுக்கீட்டிற்காகவும், மனைகளும் பவனம் கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட, 200 வருஷங்களுக்குப் பிறகு கூட, அவர்கள் ஒத்தியோக முறையைக் கொண்டு, வரிகளை உயர்த்தி ஒரே மக்கள் தலைவெட்டிய சமர்த்திக் கொண்டு வருவதற்குள் ஒரேயன், பைசாக்கள் அவர்கள் ஒன்றும் செய்வதில்லை என்பதற்குத் தான் பார்த்தோம். ஒரே மக்கள் இவற்றால் பவம் அடைய முடியாது விட்டால், நடுத்தர வகுப்பினரும் பவம் அடைய முடியாத அளவுக்கு, இவர்கள் கடும் படியான வீடுகளின் மதிப்பு ரூபாய் 2,000 ஆகியிருந்தால், ரூபாய் 5,000 என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. 20 வருஷங்களுக்குப் பிறகு வரிக் கவசுக்கற்ற முறையில் அந்த வீடுகள் கூடுதலும் கண்காணிக்கப்படுகிறது. இந்த இலாகாவின் செலவையாக கண்காணிக்கப்படுகிற அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. அதனால், 'அந்த ஸ்தாபனத்துக்கு கட்டிடங்களிலிருந்தும் மனைகளிலிருந்தும் வருவாயும், வெறும் மனைகளை விற்பனை செய்வதிலும் குட்கூலிக்கு விடுவதிலும் நிறைய வருமானம் வருவதால், ரூபாய் 2½ லக்கும் மானியத்தை திருத்தி விடுகிறோம். அதற்கான விதியை சட்டத்திலிருந்து நீக்கி விடுவோம். அதற்காகத்தான் இந்த மசோதா பிளேபிசிட்டிக்குக் கொண்டு. இது ஒரு சிறிய மசோதா. இதை உடனடியாக ஏற்றுக் கொண்டு சட்டமாக்க வேண்டும்' என்று அரசாங்கத்தினர் கூறுகின்றனர். ஆனால், இதை உடனடியாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் இல்லை. இதைப் பொறு ஜனங்களுக்கு அறிவித்து, அல்லது பொறுக்குக் கமிட்டியை நியமித்து பரிசீலனை செய்த பிறகுதான், இந்த மசோதா சிறியதாக இருந்தாலும் அதைச் சட்டமாக்குவது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஒன்று இந்த இலாகாவை உடனடியாக எடுத்து விடவேண்டும். அல்லது இந்த அரசாங்கம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் மானியம் மீண்டும் தொடர்ந்து கொடுக்கப்படவேண்டும், அதிகமாகக் கூட கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என் போன்றவர்களின் ஆசை. காரணம், எதற்காக இந்த இலாகா நிர்மாணிக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் இன்னும் பலிதமாக வில்லை. அதன்மூலம் ஏழை மக்கள் பலனைடந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த மசோதா ஒரு சிறிய மசோதா, அரசாங்கம் பணம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை, ஆதலால் சம்பந்தப்பட்ட ஷரத்து நீக்கப்படவேண்டும் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கோரிக்கை, ஏன் இன்னும் பணம் கொடுக்கப்படக் கூடாது? ஏன் மேலும் ஹரிஜனங்களுக்கு நிலமளிப்பதற்கும் வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்கும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படக்கூடாது? கனம் அமைச்சர் அவர்கள், 'சென்னையில் வீடு இல்லாதவர்களுக்கும், குடிசை வாழ்வோருக்கும், நடைபாதையில் வசிப்போருக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கப் பல காரியங்களைச் செய்கின்றோம். அதற்காக City Improvement Trust-க்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். அதற்காக நிலங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். இத்தனை லக்ஷ ரூபாய் மானியமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம்' என்று பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அந்நோக்கம் பலிதமாகாத முறையில் மானியத்தை நிறுத்திவிடுவது, ஐயீந்தார்கள் தலை விரித்தாவது போல் தங்கள் காரியத்தைச் செய்யவிடுவது போலாகும். மேலும், அந்தக் கள் முதலானவைகளை துவிரியோகம் செய்ய வேறுவாக இருக்கும். இவ்வளவில் அந்த இலாகாவில் பல பொருள்கள் துவிரியோகம் செய்யப்பட்டதாகப் பல புரார்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இவற்றை

18th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

கண்கூடாகப் பார்த்திருந்தும், அரசாங்கம் இந்த மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து சட்டத்தைத் திருத்துவது மிக மோசமானது. இதனால் பல விபரீத விளைவுகள் உண்டாகும். ஏழைகள் சார்பாக, கொஞ்ச கால அவகாசம் தந்து இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் அல்லது பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விட வேண்டும் என்று கொருகிறேன். இவ்வாறு சில நாட்கள் காத்திருந்து இதைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், ஆகையால், திருத்தத்தை ஆமோதித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this Bill is a typical example of the Government's policy of refusing to look problems squarely in their face. It has been mentioned that the working of the City Improvement Trust and its usefulness have been engaging the attention of the Government. It is not stated that the Trust has failed in its function or that its working has not been proper. If it were so, it would have been the correct policy and attitude of the Government either to end it or to mend it.

“ Instead of doing that, we are unable to understand why the Government have brought forward this Bill at this juncture. They want the people to believe that the Government are still eager to see that the City Improvement Trust should function and continue to be useful to the public. At the same time, by this amendment, they are taking away the capacity of the Trust to do it. In this matter, the Hon. Minister is attempting the job of a surgeon who wants to remove the heart of a person and still expects that patient to survive. Therefore, I would have been pleased if for proper reasons the Government had abolished the Trust or brought forward a proper amending Bill for the useful functioning of the Trust instead of bringing forward this measure which practically kills the Improvement Trust.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை நகர அபிவிருத்தி சம்பந்தமாக ஒரு போர்ட் ஏற்பட்டு அதுவும் எட்டு வருஷங்களாக வேலை செய்துவருகிறது. அப்படி எட்டு வருஷங்களாக வேலைசெய்து வந்தும் அது நல்ல முறையில் வேலை செய்யவில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்த நகர அபிவிருத்தி போர்டில் இருக்கிற நபர்களைப் பார்த்தால் என்ன அபிவிருத்தி செய்திருக்க முடிந்திருக்கும் என்பது நன்றாகத் தெரியவரும். அந்த போர்டில் ஸ்ரீ ராஜா முத்தையா செட்டியாரும், ஸ்ரீமதி செரியானும் இம்மாதிரி பெரிய ஆள்கள் இருந்தால் அபிவிருத்தி எப்படி நடைபெறும் என்று பார்க்கவேண்டும். இவர்கள் என்ன அபிவிருத்தி செய்யப் போகிறார்கள், அவர்கள் அபிவிருத்தி செய்வதெல்லாம் வேறு விதத்தில்தான். இந்த போர்ட் ஏழைகளுக்கு சேரிகளில் எந்த அபிவிருத்தியும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு (ஏழைகளுக்கு) ஒதுக்குப் புரங்களில் இடங்கள் ஒதுக்கப் பட்டு அபிவிருத்தி செய்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏதாகிலும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை உண்மையில் கவனித்தால் பெரிய காரியங்கள் ஒன்றும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அந்த போர்டுக்கு கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து 2½ லட்சம் ரூபாயும், சர்க்காரிலிருந்து 2½ லட்சம் ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அப்படிக் கொடுத்தும் அந்த போர்ட் எந்தவிதமான அபிவிருத்தி வேலையும் இது வரையிலும் செய்ததாகவே தெரியவில்லை. அதனால் அந்த ஸ்தாபனத்தை சர்க்காரே நேரடியாக எடுத்து நடத்தினால் ஒரு விதத்தில் சென்னை நகரத்திலுள்ள

[Sri K. T. Raju]

[18th August 1955]

எழை மக்களுக்கும், எழை தொழிலாளர்களுக்கும், சேரியில் வாழக் கூடிய எழை மக்களுக்கும் சுகாதார முறையில் அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்கமுடியும். அப்படிப்பட்ட காரியங்களை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தினாலும் பரவாயில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் பெரிய ஆள்களைப் போல் போர்டில் இருந்தால் எந்த விதத்திலும் அபிவிருத்தி அடையாது. அவர்கள் மேலும் மேலும் மெத்தை வீடுகளைத்தான் கட்டிக் கொண்டுருப்பார்கள். அந்த நபர்கள் இருந்து கட்டக் கூடிய வீடுகள் எல்லாம் மெத்தை வீடுகளாகத்தானிருக்கும், எழைகள் வசிக்கக்கூடிய வீடுகளாக இருக்காது. அதைத்தான் இந்த எட்டு வருஷங்களாகப் பார்த்தோம். அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டிலிருந்தே அபிவிருத்தி அடைந்ததாகவே தெரியவில்லை. இதை சர்க்காரே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நபர்களை வைத்துக் கொண்டு அபிவிருத்தி பண்ணுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அவர்களுக்கு பணம் கொடுத்தும் பிரயோசனம் இல்லை. சர்க்கார் மூலமாக அபிவிருத்தி செய்வது என்றிருந்தால் எழைகளுக்கு வசதி ஏற்படும். அதனால் மேலும் அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்து நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10-54 a.m. Sri P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, for the benefit of the Hon. the Minister for Health, I am speaking in English.

“ Sir, this Bill is a typical example of how the Government are tinkering with the problem and how they do not go into the root of the problem and try to understand what exactly are the measures necessary for eradicating certain evils and what measures are absolutely essential for that purpose. Now, Sir, the Hon. Minister just read out to the House the Statement of Objects and Reasons as printed in the Bill. Beyond that, he did not elucidate any point mentioned in that Statement itself. For example, it is stated in the Statement, ‘ When the Trust started functioning in 1946 it had no resources of its own and it had to depend upon the contribution from the Government and the Corporation of Madras and the loans sanctioned by the Government for purposes of execution of its schemes and meeting establishment charges. The Trust is now deriving considerable income by way of rent from buildings constructed by it and the sale and lease of plots acquired and developed by it.’ Obviously, the Trust must have been receiving rents and also must have made profits out of them as a result of its having acquired lands and converted them into house-sites. That is quite understandable. But, what is the total income that this Trust has been deriving? We have also to consider whether this particular income is adequate to enable the Board to carry out the objects for which the Board itself has been constituted. On this point, the Hon. Minister is blissfully silent. After all, when this Bill was originally enacted and went into the Statute Book, the objects with which the City Improvement Trust was constituted have been mentioned. As a matter of fact, the Trustees of the Trust itself drew the attention of the Government to these objects in their letter. They say, ‘ The Madras City Improvement Trust was constituted in 1946, at the instance only of the Corporation of Madras, for the improvement and expansion of the City of Madras, for opening up of congested areas, laying out or altering streets,

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

providing open spaces for purposes of ventilation or recreation, demolishing or constructing buildings, acquiring land for the said purpose, and for the rehousing of persons displaced by the execution of the improvement schemes, and otherwise as provided for in the Improvement Trust Act’ Thus, a good number of items are mentioned as the objects of the Board. To-day, the Government come forward and say that hereafter the sum of Rs. 2½ lakhs which the Government and the Corporation have been paying as annual grant to the Trust will not be paid and the provisions which make it obligatory on their part to pay this sum will be omitted. In the Statement of Objects and Reasons, it is also stated that the assistance to be given to the Trust should be limited to individual schemes with reference to the merits of each case. When this amending Bill is passed, certainly the Corporation will not be under any obligation to grant any sum to the Trust. Then, the question arises as to how the Trust is to carry on its work. Here is a communication from the Government addressed to the City Improvement Trust and also the Corporation of Madras in which they have categorically stated that the ‘ Trust cannot serve the poorer classes or the lower middle classes, unless it receives subsidies from the Government. In their present financial position, it is hardly possible for the Government to contemplate any subsidies for housing schemes on any appreciable scale except for the very poor sections of the population. Thus, the Trust cannot be useful as far as the housing of the really poor sections of the population is concerned. As far as other sections of the population are concerned, the problem may be left to be tackled by private enterprise.’ This is the letter which the Government have addressed to the Trust and the Corporation. The Trust in its lengthy reply covering 4 to 5 pages has stated that compared to the work done by other Trusts in other parts of the country, like Bombay, Nagpur and so on, they have done exceedingly well in Madras. The Government, in their order, dated 9th December 1954, have stated that they have decided to continue the Trust. It has not been made clear whether the Government have really revised their previous opinion with regard to the functioning of the Trust. We do not know whether the Government consider now that the Trust can carry out its functions well and serve the poorer classes and the lower middle classes. What is it that the Government think? There is absolutely nothing about these matters so far as the Bill is concerned and so far as the Statement of Objects and Reasons read by the Hon. Minister is concerned. Sir, I consider—and I hope everyone will agree with me—that the Government are absolutely indifferent to the problem of housing of the poor in the City of Madras. I have visited various other places and countries. For instance, let us take the example of the City of Warsaw in Poland where houses after houses had been destroyed by the Nazis as a reprisal against the people’s uprising there. There were other cities which were also affected during the last War. But Warsaw was the worst affected city. Whereas other cities were merely bombed, so far as Warsaw was concerned, houses after houses were wantonly dynamited and destroyed as a reprisal against the uprising of the masses in that City.

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

11 a.m. "In spite of that within the course of two or three months I have seen beautiful buildings coming up and the entire city coming up. It is possible in that country. So also I have seen Berlin which has suffered one of the worst ravages of War. The entire city was bombed out. Removal of debris itself was a stupendous task."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Then I should depute the Hon. Minister for Health to visit those countries."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I should certainly welcome it. I would certainly like him to go there and see things for himself. I have seen there how the debris was removed and beautiful new lanes and streets built up. It is possible in those countries. How is it, in our country only, in spite of the existence of these Trusts, nothing is done? During its seven years of existence the wonderful work done by the Trust according to the report is mainly the opening up of house-sites. Ultimately the Board reduces itself to a speculative body, purchase some places, provide some amenities and then sell those plots for higher prices. As I said it has ultimately reduced itself to a speculative body. We do not allow speculation by private persons but we have allowed a statutorily constituted body to become a speculator in house-sites. That is how the whole thing has reduced itself. Therefore the question to be considered is this. Why is this Trust functioning like this? It is stated that the Government are not giving them enough grants. It may be one of the reasons for this body converting itself into a speculative body. That is bound to be one of the reasons. But going into the constitution of the Trust itself, how can anybody think of anybody functioning if even its Chairman cannot function continuously for more than three to six months, when they go on getting changed. Let me give the particulars in respect of this Trust. Sri A. Raghava Reddi, B.A., was the Chairman from 1st April to 30th September 1953, then Salahuddin Ahmed was the Chairman from 1st October 1953 to 28th February 1954 and then Capt. D. Gnanaolivu from 1st March 1954 onwards. The Chairman himself goes on rotating. Take the Secretaries. There again the same thing goes. Sri Salahuddin Ahmed was the Secretary from 1st April to 30th September 1953. Sri M. Ramachandra Rao was the Secretary from 12th October 1953 to 28th February 1954 and Sri Salahuddin Ahmed was again the Secretary from 1st March 1954 onwards. The Chief Executive Officer of the Trust, how can he acquire any acquaintance with the working of the Trust, with the plans they have for improvement, if they are changed so frequently. How can they have anything to do with these things. Take the other officers. They are, most of them, people who are nominated. Only two people are elected by the Corporation of Madras. The Director of Public Health Dr. K. S. Viswanathan was ex-officio Trustee from 1st April 1953 to 2nd February 1954 and Dr. T. S. Adisubramaniam from 3rd February to 31st March 1954. Dr. T. S. Adisubramaniam was the Trustee for the long period of only less than two months and this officer

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

is expected to take interest in the Trust. Then the Collector of Madras Sri M. A. Sheriff, B.A., was an ex-officio Trustee from 1st April to 7th July 1953 for three months and six days. Then Sri N. S. Arunachalam, I.C.S., was ex-officio Trustee from 8th July 1953 to 31st March 1954. These are Trustees who are there on the Board only for a very few months. They are peripatetic Trustees, trustees who walk and move about but do not stay on the Board for long. How can an organization with such trustees be expected to function, if the chief functionaries of the organization are not people who are not permanently attached to the organization but some other officers in the Government. The District Collector of the place of some other officers, the Director of Public Health who has umpteen jobs to attend to, so many other functions to perform, how is he to attend to this job during the short period he is on the Board? How can a body like this function is a thing I cannot understand. Then who is the Director of Town-Planning? Sri K. G. Menon, I.C.S., was the Director of Town-Planning from 1st April to 30th October 1953. Sri J. Sivanandam was the Director of Town-Planning from 31st October 1953 to 31st March 1954. I can tell you that both these officers were Inspectors of Local Boards, one an I.C.S. Officer and the other an I.A.S. Officer. The fact that a particular person happens to be an I.C.S. Officer is considered to be quite enough to qualify him to become Trustee of Town-Planning. It is not considered to be a technical job. It is not a job that requires specialized training. The Inspector of Local Boards has got to go on looking into the affairs of about 50 municipalities in the State and he has also to look after the major panchayats, minor panchayats. He is the head of all these things. Lots of cases relating to these are referred to him and in addition he has got to be a Trustee on Town-Planning. How can anybody like this function at all? This is what I am not able to understand. In other countries these are taken seriously, the development of the town, the improvement of the town, these are taken seriously. People who are elected or appointed to such bodies are people with specialized qualifications. They give their whole-time to the job of improving the city or town. Here no such thing happens. A Health Officer is not attached to the Board. An officer from the Provincial Health Service is asked to take up that job of looking after the health affairs of the Improvement Trust. This is how the Trust is functioning.

"Therefore, it is, Sir, that I make a charge that this City Improvement Trust is just a whitewashing of the whole question. The Government do not take the problem seriously at all. If the Government had taken to it seriously then these things would not be there. With regard to the non-officials on the Trust, who are these people, I would like to know. Raja Sir M. A. Muthiah Chettiar is one. I do not know what experience he has with regard to Town-Planning. The mere fact that a certain gentleman happens to be a richman, the mere fact that that gentleman can command a lot of wealth, does it qualify him to be on the Trust? He might

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

build palaces but with regard to improving of the City, with regard to the building up of the city, what qualifications he has, I cannot understand. Can he understand the problem of the poorer sections of the people and the way in which they are living? I dare say he has not visited the cherais at all. Such people are put on the Trust. Then Srimathi Tara Cheria is another Trustee. If there is a cultural delegation, then she is considered to know everything about culture. If somebody has got to be sent to America for finding out whether particular types of handloom fabrics could find a market there, then it is said: 'Here is Srimathi Tara Cheria. Send her and she will be able to find out what types will find a market there'. If it is a question of improving the city, again send her here and there and she will do it. I cannot understand this. This is the way the Trust is treated, instead of looking into the functioning of the Trust and seeing that the body is such that it contains capable people, people who can give their whole time to the organization, people who have got the capacity and requisite qualification and understanding of the problems and all these things. Instead of doing this the Government are merely tinkering with the problem. They say: 'We will stop the grant of 2½ lakhs of rupees to the Trust, we shall not also insist on the Corporation giving such a grant'. This is the way in which the whole thing is looked into by the Government.

"Sir, with regard to the functioning of the Board, I would like to point out certain things. We know that the Central Government even in the First Five-Year Plan set apart crores of rupees for the purpose of building houses for industrial workers. This City of Madras contains lots of industrial workers. There is the Binny & Co. and number of other industrial establishments located inside the City of Madras. In spite of this fact, what is the total number of houses built for them? Here is a Board which complains that funds are not made available for the purpose. The Minister for Labour to the Government of India had gone on complaining again and again that the State Governments are not utilizing the funds placed at their disposal, namely, about 25 crores of rupees. I believe Madras State alone was allotted some 2 crores of rupees and that amount has not been utilized. Why is it that the Madras Government have not taken steps to see that the industrial workers are given proper housing facilities? The Board has said in its report: 'This Trust can certainly do much more work under this head, if the Central Government gives up its insistence on only industrial labour employed in factories getting the benefit of their subsidies for housing instead of all kinds of labour especially as Madras City does not contain very heavy industries'. The whole question is first of all build the houses for industrial workers before you insist upon the rule that the subsidy will be given to all industrial workers. Have they utilized the subsidy, is the main question. On this absolute silence is maintained. I would like to ask the Hon. Minister what steps he took to see that the funds placed at the disposal of this Government were utilized by such specialized bodies to clear the slums?

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

"Take again another matter. They say, in their Report—

11-10
a.m.

'This Trust Board has been able to spend already a sum of nearly 7.5 lakhs for the above housing scheme, despite its meagre finance. Further, in the current year, proposals are under active consideration to provide very cheap, non-inflammable tenements for about 100 to 150 pavement-dwellers on the banks of the Buckingham Canal.'

A wonderful site this Trust Board has found for housing the pavement-dwellers—the banks of the Buckingham Canal, which has been admitted even by the Board itself to be most insanitary. They have stated—

'In the opinion of the Collector of Madras, fully endorsed by this Trust, the banks of the Buckingham Canal throughout Madras City are very insanitary . . .'

So, they themselves admit that the banks are very insanitary. How are they going to improve the banks unless the entire silt is removed, unless the impurities that get into the Buckingham Canal are removed absolutely and unless the Buckingham Canal itself is made fit for human living? It certainly is not a simple thing. But in spite of their admission, the only place they can find for housing pavement dwellers is the banks of the Buckingham Canal. Can't they find another place? Are there not other vacant sites in the city? No, when it comes to the question of giving relief to the poorer sections of the people, give them some place and that is sufficient. This is the mentality of these people. We cannot expect any other mentality from these gentlemen who have constituted this Board. This is my charge. These people can certainly not think in other terms at all. They are incapable of doing it because they have been brought up in such surroundings that they think that it is only their right to live in palatial buildings and not the poor people. That is why they have put up such schemes. Therefore, the whole question has to be considered very seriously. How is this city to be improved and how is the sanitation of the people to be improved? After all, if insanitary conditions prevail among the very poorer sections of the people, the other sections of the people are also affected by them. The entire city gets afflicted by lots of diseases. Therefore, to consider all these aspects of the question, we have to refer the Bill to a Select Committee. For instance, we have also to consider whether the Government should continue to give the grant, whether this Board is capable of carrying out its functions properly and efficiently and whether it should be a statutory body or it should be under the control of the Legislature. Once it becomes a statutory body, we will have no control over it. All these questions have got to be considered very seriously. After all, the experience of eight years is there and on the basis of this experience and the requirements of the various sections of the people, let us go into the whole question. Let us not be in a hurry. Let not the Government of Madras look at this question from the mere fact that Rs. 2½ lakhs have to be given only for the current year. Nothing is going to be lost. Let the Select Committee examine the whole matter and they will be in a position to place before this House their proposals so that the improvement of the

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

city is properly and efficiently tackled. Therefore, I request the Government to accept our amendment, viz., 'that the Bill be referred to a Select Committee'."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, in the principal Act, it is the section dealing with the constitution of the Committee which requires an amendment if at all any amendment is needed. That is why I have proposed an amendment, that the whole Act should be gone through by a Select Committee. I press my amendment."

DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. Minister has not yet replied to the debate."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, after the partition of the State, there was a proposal to amalgamate the City Improvement Trust with the Corporation and transfer its powers, functions, liabilities and assets to the Corporation. In September last year, a deputation, on behalf of the Trust, waited on the Government and as a result of the discussions with them, the Government decided in December 1954 that the Trust should continue with some modifications in respect of ways and means and policies."

" Sir, the hon. Members sitting Opposite made various proposals. The hon. Deputy Leader of the Opposition wanted a comprehensive Bill to be brought for the improvement of the Trust and the hon. Leader of the Opposition found fault with the selection of the personnel of the Trust. He is dissatisfied with the work done by the Trust Board and he wants the whole matter to be considered by a Select Committee instead of bringing this amending Bill."

" Sir, this Trust Board has done fairly substantial work during the last eight years of its existence."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Then why do you propose to abolish it? "

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Please have some patience and I shall explain the whole position."

" This Improvement Trust has cleared five big slum areas covering an extent of 1,500 grounds. It has constructed 129 houses for lower and middle-class families. It has also constructed 87 model and pucca tenements for slum dwellers. It has given 685 plots of land on lease to poor families. It has rehabilitated 1,030 families in alternative sites formed by the Trust with the necessary amenities. It has framed 21 schemes. Nine of these schemes are under execution and five schemes are awaiting the sanction of the Government and this work has been done in spite of various difficulties like want of finance, high cost of lands to be acquired and delay in the matter of acquisition proceedings."

18th August 1955] [Sri A. B. Shetty]

" Now the Trust Board has framed proposals for execution during the Second Five-Year Plan period. The Corporation also has suggested that 60 per cent of the total number of slums in the City may be taken up by the Corporation and 40 per cent of the slums may be taken up by the Improvement Trust for improvement. So far the Trust has acquired properties of the value Rs. 62.27 lakhs. Rs. 40 lakhs have been contributed by the Corporation and the Government. The Government have given a loan of Rs. 37½ lakhs. The Trust is now getting an income of Rs. 90,000 and odd as rent per annum. For this year the Central Government have given to the Trust Rs. 20 lakhs for housing schemes and Rs. 3½ lakhs for requisitioning of lands. The State Government have also given the Trust Rs. 5½ lakhs for slum improvement and also a loan of Rs. 1 lakh."

" The hon. Leader of the Opposition has also made observations about the constant change in the chairmanship of this Trust. It was due to the exigencies of service. The present Chairman, it is expected, will continue for a sufficiently long time so that he may be able to do effective work."

" I am sorry, Sir, that the hon. Leader of the Opposition has made certain remarks about the members of the Trust Board. They are well qualified, well informed and very enthusiastic about their work. The hon. Leader of the Opposition also said that the Inspector of Municipal Councils who is a member of the Trust Board did not know anything about town-planning. I may say, Sir, that the Inspector of Municipal Councils is assisted in this work by a Joint Director of Town-Planning who is qualified for this work."

" The present amendment is intended only for a small purpose. It is only for enabling the Government to give financial assistance for individual schemes judging them on their merits. The Government propose to give financial assistance particularly for housing schemes of the poorer classes, slum dwellers and pavement dwellers. So, Sir, I see no need to refer this small amending Bill to a Select Committee. By referring the Bill to a Select Committee no purpose will be served. I trust hon. Members will be pleased to accept the motion before the House that the Bill be taken into consideration at once."

DEPUTY SPEAKER :—" May I know whether hon. Member, Sri S. Ramalingam is withdrawing his amendment? "

SRI S. RAMALINGAM :—" Yes, Sir."

The amendment of Sri S. Ramalingam was by leave withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" May I know whether hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram is withdrawing his amendment? "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I am pressing my amendment, Sir."

18th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act requires amendment in any other respect.' "

The amendment was declared lost.

Sri P. Ramamurthi demanded a poll and the House divided as follows :—

Ayes—39.

Sri P. Ramamurthi.
" M. Kalyanasundaram.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" V. R. Krishna Ayyar.
" S. Vadivelu.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswami.
" T. S. Ardhani.
" P. Venkatesha Sholagar.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. Krishnan.
" M. Manickasundaram.
Dr. K. B. Menon.

Sri M. Narayana Kurup.
" K. T. Sreedharan.
" V. Sankaranarayana Menon.
" M. Palaniyandi.
" A. Ayyaru.
" O. Koran.
" K. Moidu.
" Mookaiah Thevar.
" S. Swayamprakasam.
" K. R. Samhandam.
" A. Ratnam.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" N. Rathina Gounder.
" M. P. Subramanyam.
" P. Rathinaswami Pillai.
" A. Govindaswamy Nayagar.
" P. Kandaswamy Gounder.
" M. Kandaswami Kandar.
" K. S. Lakshminpathi Naicker.

Noes—58.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
" V. K. Palaniswami Gounder.
" S. Lakshmana Gounder.
" P. G. Manickam.
" M. S. Selvarajan.
The Hon. Sri R. Shanmuga Rajeswara
Seethupathi.
Sri N. Ramakrishna Iyer.
" K. Venkataswami Naidu.
" O. Venkatasubba Reddy.
" T. P. Elumalai.
" A. Ramachandra Reddier.
" R. Thangavelu.
" P. M. Munuswami Gounder.
" V. Govindaswamy Naidu.
" N. Paramasiva Udayar.
The Hon. Sri S. S. Ramasamy Pada-
yachi.
Sri T. K. Rama.
" M. S. Muniswami Pillai.
" V. S. Chinnaaswami Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" V. Chinnaayya.

Sri R. M. Palaniappan.
" A. Ramaswami Tevar.
" O. Chengam Pillai.
" S. Arumugam Pillai.
" L. Anandan.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" M. C. Muthukumaraswami.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswami Ayyangar.
" G. Govindan.
" M. Kandaswami Padayachi.
" P. Chellathurai.
" A. Ramasundara Karumalaya Pan-
dian.
" A. Vaikuntam.
" V. Arumugam.
" P. B. K. Rajachidambaram.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnaathambi Thevar.
" I. K. Subramania Pillai.
" K. Venkataswami Gowda.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" M. Subramania Nayakar.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" A. Appu.
" A. Muthusami.

18th August 1955]

Noes—58 cont.

Sri M. Kattimuthu.
" K. Uppl.
" K. Kunhi Mohamed Shafee.
" M. Chadayan.

Sri T. D. Muthukumaraswami Naidu.
" K. R. Viswanathan.
" P. T. Rajan.

Neutral—Nil.

Ayes—39 ; Noes—58 ; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was carried and the Bill was considered.

DEPUTY SPEAKER :—" There are no amendments to the clauses and therefore I shall put all the clauses to the vote of the House straightaway. The question is—

' That clauses 2, 3 and 1 and the Preamble do stand part of the Bill.' "

The motion was put and carried.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I move—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.' "

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.' "

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, after having heard the Hon. Minister I am all the more convinced that this amending Bill should not go on the Statute Book. First he gave us to understand that after partition it was considered whether this Trust might be abolished, its entire powers, its functions, its assets and liabilities might be handed over to the Corporation of Madras. I do not know what the partition of the Madras State has got to do with the proposal to abolish the Trust. Well, I do not know whether the fact that the State was existing as a composite one had anything to do with the constitution of the Trust itself or whether it is a fact that the particular person who was then the Chief Minister in 1946 had anything to do with the Trust and therefore whether to wreak vengeance on him it was considered, soon after the partition, that the Trust itself should be abolished. Whatever it is, I am not convinced about it at all.

" Apart from other things, in answering my point regarding the rotatory character of the Chairman, Secretary and the other Directors of the Trust, the Hon. Minister said that it was due to transfers of officers in the exigencies of service. In fact that graveyard of my charge is that the constitution of the Trust has not been

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

seriously considered by the Government and therefore exigencies of service with regard to the officers have to be taken into consideration and the overall picture, the overall requirements of the Madras Government have to be taken into consideration and that has the prior claim over the needs for the improvement of the City. Therefore it is, I say that the Trust which is constituted in such a way that the terms of whose officers depend mostly on the exigencies of service has not been properly constituted. Therefore I say that the entire question has got to be gone into and if necessary, something else has got to be substituted in its place.

"Particularly, I would point out the fact that this statutory body has been working all these years and the Legislature was not entitled to get even a copy of its report, the Legislature had no opportunity of examining the functions of this body. Of course, we can get a copy of its report, but it was not obligatory on them to supply us one. Even if we get a report, this Assembly was not competent to go into the whole question of its functions, etc., because it is after all a statutory body, an independent body. Therefore, the whole question connected with this Trust has got to be examined afresh. Since the Government chose to throw out our amendment, there is no other way excepting to oppose the passing of this Bill."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Sir, the City Improvement Trust has been publishing its annual administration reports and if the hon. Leader of the Opposition has not read them, it is not my fault . . ."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Sir, the Hon. Minister would have noticed that after all I was quoting copious extracts from one of its reports and it is uncharitable to say that I have not read their reports. After the report which I quoted from, they have not published any other report."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"I have taken due note of the suggestions of the hon. Leader of the Opposition. Whatever grants or loans are given to this body will come before the Legislature."

DEPUTY SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955, be passed.'"

The motion was carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT
BILL, 1955.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, I beg to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'"

Published in the Fort. St. George Gazette Extraordinary, dated 25th July 1955.

[18th August 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

"Sir, in moving this Bill, I wish to say that this is a simple Bill seeking to extend the life of the Act by two years from 1st October 1955. Shortage of accommodation, both residential and non-residential continues in the City and in other thickly populated towns in the State. Hence the need for this Bill. But having regard to the demand from a section of the public that the Act may be repealed like other 'control' measures, the Government have carefully examined to what extent it is necessary to continue the Act. The Act is now applicable to the Madras City, to all the Municipalities and to 168 Panchayat areas in this State. Statistics of the population, number of houses and trend of rents together with information regarding the accommodation position in each of the towns were gathered and the local bodies and the Collectors concerned were asked to offer their remarks regarding the necessity for the continued application of the Act to those areas. On receipt of their reports, the Government have examined the question with particular reference to the individual needs of each town and have found it necessary to continue to apply the Act only to Madras City and to the 41 Municipal towns mentioned in the Schedule to the Bill. It is reported that in these towns shortage of accommodation continues, the rate of construction of buildings has not kept pace with the growth of population and that the rents have not shown a tendency to fall. Provision has been made in the Bill to empower the Government to withdraw the Act from any of the municipalities specified in the Schedule, as and when the accommodation position improves in those towns. Power is also sought to extend the Act to other municipalities not specified in the Schedule and to other areas also, if it is found necessary to do so in the light of experience after this Bill has become law. I request the House to accept this Bill without opposition."

DEPUTY SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

SRI S. RAMALINGAM :—"I move the amendment standing in my name, namely :—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be circulated to elicit public opinion.'"

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I move—

'That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the principal Act needs amendment in any other respect.'"

SRI S. RAMALINGAM :—"I second the amendment, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—"The motion as well as the amendments are before the House for discussion."

[18th August 1955]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Sir, I rise to support the amendment that this Bill should be referred to a Select Committee at least. The Statement of Objects and Reasons says that there is still shortage of accommodation and therefore this Bill should be extended for two years more. There is a further statement."

11-40 a.m. "In the statement of Objects and Reasons, it is said that the Act will apply only to those mufassal towns wherein there is still shortage of accommodation and which have been listed in the schedule. But I find more than 20 municipalities, wherein there is still shortage of accommodation, have been omitted from the schedule. I do not know on what principle these municipalities have been omitted and how Government came to the conclusion that there is no shortage of accommodation in those municipalities. From my own personal knowledge I can speak of one municipality, viz., Vaniyambadi Municipality in North Arcot district, wherein there is still shortage of accommodation but which has been omitted from the schedule. I do not know the reason for its omission from the schedule and how the Government came to the conclusion that there is no scarcity of accommodation in Vaniyambadi Municipality. No doubt the Hon. Minister in his opening speech said that Government had taken into consideration the population, the number of houses available and the trend of rents for finding out whether there is shortage of accommodation in any municipal town. But with regard to Vaniyambadi Municipality, I would request the Hon. Minister to state the number of houses available there, the population of that place and whether there is any tendency for rents to fall in that municipality. I want to know whether Government have taken note of these three things in omitting Vaniyambadi Municipality from the schedule. I may state that the Hon. Minister for Education and the Hon. Chief Minister visited this town. There is a first-grade college located in one part of the town, called 'Pentland Town' or New Town. At that place there is a housing colony and all the houses are controlled in a few magnates, who have been trying to evict the tenants. They are waiting for the month of September to pass when the Act will no longer be in force in Vaniyambadi and when they can double the existing rents or take eviction proceedings against the present tenants. I therefore appeal to Government to include at least Vaniyambadi Municipality in the schedule. I hear that the public of Vaniyambadi have also sent in petitions requesting the inclusion of Vaniyambadi in the schedule. I do hope Government would do the needful. This Act is one which has been well administered. (Sri S. Swayamprakasam : 'I disagree'.) I am speaking from my limited knowledge with regard to working of this Act in certain portions of our State.

"This Bill very vitally affects the urban population of the State. Especially the poor tenants' difficulties should be taken into consideration. The tenants feel that this Act should not be repealed

18th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

at all. Therefore I wholeheartedly support the motion for referring this Bill to a Select Committee. There we can examine whether this Act could be repealed or not."

*SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டமானது. ஏற்கனவே எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இருந்து வந்தது. சட்டத்தை மேலும் இரண்டு வருஷத்திற்கு அதிகரிக்கக் கூடிய காலத்தில் ஷெட்யூலில் கண்ட 41 முனிசிபாலிட்டிகளைத் தவிர இதர முனிசிபாலிட்டிகளை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காது என்று கூறப்படுகிறது. ஏன் அந்த முனிசிபாலிட்டிகளை விட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக ஈரோடு நகரம் அபிவிருத்தி யடைந்து வருகிறது. இன்னும் அங்கே இருக்கக்கூடிய விடுகள் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான வீடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அந்த நகரத்திற்கும் இச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். சில நகரங்களை விலக்கியிருப்பதனால் வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் வீடுகளில் குடியிருப்பவர்களை அதிக வாடகை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி அப்புறப்படுத்துவார்கள். வாடகை கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தை ஏன் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் வைத்து விட்டு மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளை விலக்கியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதில் பொருளாதாரப் பிரச்சனையோ மற்ற பிரச்சனையோ எதுவும் கிடையாது. வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டம் இருப்பதனால் சர்க்காருக்கும் தகராறு இல்லை, ஜனங்களுக்கும் தகராறு இல்லை. ஷெட்யூலில் கண்டுள்ள 41 முனிசிபாலிட்டிகளைத் தவிர இதர முனிசிபாலிட்டிகளில் சட்டம் அமுலுக்கு வராது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

"ஒருவேளை வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அதிக வருமானம் வர வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்குமோ என்று கூட நான் நினைக்கிறேன். வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் கட்டுப்பாடு சட்டம் இருக்கக் கூடாதென்றுதான் சொல்லுவார்கள். அதற்காக சில நகரங்களை விலக்க வேண்டியதில்லை. இப்படி விலக்கியிருப்பதனால் குடியிருப்போருக்கு பெரிய வேண்டியதில்லை. அளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படும். வீட்டு நெருக்கடி ஏற்படும். ஆகவே, ஏற்கனவே இருப்பதைப்போல் எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்பட வேண்டுமே தவிர, ஷெட்யூலில் கண்ட 41 முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு மட்டும் இருப்பது கூடாது. இந்த நிலைமை ஏற்படுமானால் பெரிய அளவு மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள், வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள். வாடகை அதிகப்படுத்தப்படும். ஆகவே, இந்த மசோதா தாவை செலக்ட்சமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

SRI A. RATNAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதா அவசியமா என்ற கேள்விதான் பொது மக்களிடையே சந்தேகத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறது. செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு காலாவதியாகவேண்டிய இந்தச் சட்டத்திற்கு மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு உயிர் அளிக்கக் கோரி இந்தச் சபை முன்பு மசோதா வருஷத்தென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் நன்மை உண்டா இல்லையா என்று வகுத்தென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்கனவே ஏதாவது நன்மை பதுதான் கேள்வி. இந்தச் சட்டத்தினால் என்பதையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டிய ஏற்பட்டதா, இனி ஏற்படுமா என்பதையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டிய தவசியம். நீதி மன்றத்தில் பல கேசுகள் நடந்தன. வாடகைக் கட்டுப்பாடுச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக அதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும், பாடுச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்காக அதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும், அலுவலகங்களும் ஏற்பட்டதுதான் மிச்சம். சர்க்காருடைய பணம், மக்களுடைய வரிப் பணம், அநியாயமாக உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக கரியாக்கப் பட்டது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கள்ளத்தனமான வேலைகள் நடத்தப்பட்டன. பொது மக்கள் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டார்கள். வீடு கிடைக்காமல் ஏழை மக்களும், சாதாரண நடுத்தர மக்களும், கம்பெனிகளில் வேலை செய்துவரும் மக்களும் மிகவும் திண்டாடினார்கள். அதே நேரத்தில் ஜாகைக் கட்டுப்பாடு காரியாலயத்தை வைத்துக் கொண்டு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு தேடித்தருகிறோம் என்ற பெயரில்

[Sri A. Ratnam] [18th August 1955]

பணத்தை விரயம் செய்ததைத் தவிர வேறு நன்மை இல்லை. ஒரு சில சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு வீடு தேடித் தருவதற்காக மட்டும் ஏன் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். ஏராளமான ஏழைப் பொது மக்களுக்கு வீடு தேடித் கொடுப்பதில்லாமல், அதற்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ஏழைப் பொது மக்களை வீடு இல்லாமல் நிற்கத்தியாக்கிப் பரிதாபமான நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு பிரயோஜனமில்லாத இந்தச் சட்டம் ஏன் இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு உயிர்ப்பிக்கப்படவேண்டும்? அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவசியமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு இம் மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும்.

“ஏற்கனவே இருந்துவரும் சட்டம் எல்லா முனிசிபல் பிரதேசங்களையும் கட்டுப் படுத்துவதாக இருந்தது. ஆனால், கலெக்டர்களுடைய ரிபோர்ட்டின் பேரில் சில முனிசிபாலிடிகளை மட்டும் சேர்த்துக் கொண்டு இதர முனிசிபாலிடிகளை விலக்கியிருக்கிறார்கள். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டும்? 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிகளில் வீடுகள் நிறைய இருக்கின்றன என்று அர்த்தமா? சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அந்த முனிசிபாலிடிகளில் வீடு தேவையில்லை என்று அர்த்தமா? 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு வேண்டுமென்றால், சர்க்கார்தான் பல அருமையான திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதில் ஏற்பாடு செய்து கொள்ளட்டுமே. ஐந்தாண்டு திட்டம் வரப்போகிறது, அதில் பலப் பல வீடு கட்டும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகிறது. வீடு இல்லாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்போம், சாதாரண மக்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக் கொடுப்போம், கெஜட் பதவிலாதவர்களுக்கெல்லாம் வீடு கட்டிக்கொடுப்போம், போலிஸ்காரர்களுக்கெல்லாம் வீடுகட்டிக் கொடுப்போம் என்று அருமை அருமையான திட்டங்கொல்லாம் இருக்கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்க ஏன் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும்? 41 முனிசிபாலிடிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிடிகளுக்குத் தேவையில்லையா? கலெக்டர் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டும் ஏன் இருக்க வேண்டும்? ஏன் அங்கும் கைவிடக் கூடாது? சென்னை நகரத்துக்கு அவசியமா? அவசியமில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு, ஆந்திர ராஜ்யக் காரியாலயங்கள் அங்கு போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பல கட்டிடங்கள் காலியாய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டம் சென்னை நகரத்திற்கும் கூட தேவையில்லை.

“இந்தச் சட்டத்தினால் கோர்ட்டில் பல கேஸ்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கிறதே தவிர வேறென்றுமில்லை. ராஜாஜி சர்க்கார் உணவுக் கட்டுப்பாட்டை அறவே ஒழித்தது. அதைப் போல செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு காலாவதியாகக்கூடிய சட்டத்தை உயிர்ப்பிக்காமல் விட்டு விட்டால் இந்த ராஜ்யத்தில் வீட்டுக் கஷ்டம் என்ற பிரச்சனையே இருக்காது என்று நான் உறுதியாகக் கூறுவேன். எப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறதோ அப்பொழுது வாதிகளும் பிரதி வாதிகளும் ஏற்பட்டு அவர்களுடைய தகராறுகளைத் தீர்க்க நீதி மன்றங்களும் இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றன. ஏழை மக்கள் பணத்தை கோர்ட்டில் கேசுக்காக செலவிட்டு, கேசும் தோற்று மோசம் போகக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படுமே தவிர, ஏழைகள் இன்னும் ஏழைகளாகப் போகக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படுமே தவிர வேறென்றும் இல்லை. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கோ குடியிருப்பவர்களுக்கோ எந்த விதமான நன்மையும் இந்தச் சட்டம் பயக்கப் போவதில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் பார்த்தால், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பார்த்தால் மேலும் வீடுகள் ஏற்படுமென்று தெரிவதால் இந்தச் சட்டம், கட்டுப்பாடுச் சட்டம் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பதுதான் நீக்கியது போல் வீட்டுக் கட்டுப்பாடு, வாடகைக் கட்டுப்பாடு சட்டத்தையும்

18th August 1955] [Sri A. Ratnam]

எடுத்து விடுவதுதான் நல்லது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திற்கு செப்டம்பர் 30-ந் தேதிக்குப் பிறகு உயிர் அளிக்காமல் இருந்து விட்டால் யாதொரு கஷ்டமும் இருக்காது, கட்டுப்பாட்டை எடுத்தால் ஒரு சில மாதங்களில் நிலைமை சுமுகமாகவும் செளகரியமாகவும் இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, இப்பொழுது 41 முனிசிபல் ஏரியாக்களில் மட்டும்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதில் சென்னை நகரமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 41 முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்வதற்கு இம் மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று நான் சிபாரிசு செய்கிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்க வேண்டுமென்ற திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஸ்ரீ ரத்தினத்தின் பேச்சிலிருந்து இந்த சட்டம் வேண்டாமென்று அவர் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. உண்மையாகவே, இந்த மசோதாவின் Statement of objects and reasons-ல் வீடுகள் போதவில்லை என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நகரப்புறங்களிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் கூட வீடுகள் போதவில்லை. சிறு கடைக்காரர்களும், சிறு வீட்டிலுள்ளவர் களும் கிளப்பப்படுகிறார்கள். 8 மாதங்களுக்கு முன்பாக பூவானூர் மேஜர் பஞ்சாயத்தில், கடைகள் வைத்திருப்பவர்களும், சாதாரண வீடுகளில் வசிப்பவர்களும் பணம் படைத்தவர்களால் கிளப்பப்பட்டார்கள். வீடுகள் அதிகமாக உள்ளவர்களும் நிலங்கள் உள்ளவர்களும் சிறு கடைக்காரர்களையும், அந்த வீடுகளில் வசிப்பவர்களையும் கிளப்பி தொந்தரவு செய்தார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களிடம் நான் தூது வந்து இதைப் பற்றிக்கூறி இந்த சட்டத்தை பூவானூருக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். கனம் மந்திரி அவர்களும் கருணை கூர்ந்து உடனடியாக சட்டத்தை இந்த இடத்துக்கும் விஸ்தரித்தார்கள். விஸ்தரிக்கப்படும் கூட கோர்ட்டில் கேஸ்கள் நடந்தன. பிறகு மேல் கோர்ட்டிலும் கீழ்க் கோர்ட்டின் தீர்ப்பு நிச்சயம் செய்யப்பட்ட பிறகுதான், சட்டத்தின் விஸ்தரிப்பை ஒத்துக்கொண்டு அதற்குக் கட்டுப்பட்டார்கள். ஆகையால், சில முனிசிபாலிடிகளுக்கு மட்டுமல்லாது, எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கருக்கும் இந்த சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகளும், நடுத்தர மக்களும், சிறு வீட்டுக்காரர்களும், கடைக்காரர்களும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த சட்டம் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படாவிட்டால், ஏழைகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கும் ஆகையினால் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகள் நீடிப்பதோடு, முன்பிருந்தபடி எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும், மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மசோதாவில், சட்டம் இப்பொழுது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கும் இடங்களிலிருந்துகூட பிறகு சட்டத்தை வாபஸ் பெறுவதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிறு நகரத்திலேயே, அல்லது மேஜர் பஞ்சாயத்திலேயே நிவ்ஸ்வான்தாரர்கள் சட்டம் வேண்டாமென்று சொல்லி செய்துகொள்ளக்கூடாது. அத விட்டால், அதற்காக சட்டத்தை கஷ்டம் ஏற்படும். சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டு காலம் ஏழைகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டு களுக்கு நீடிப்பதன் எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்பதையும் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, it is stated in the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill that it is considered necessary to extend the life of the Act for a further period of two years and that the Act applies to the Madras City and to the municipalities specified in the schedule.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1955]

It is not correct to say that there is scarcity of accommodation only in the Madras City and the specified municipalities; scarcity of accommodation exists in other areas also. Certain areas in which the Act is in force at present have not been included in the Schedule. So far as Malabar district is concerned, the Schedule contains the names of only the four municipal towns of Cannanore, Cochin, Kozhikode and Tellicherry. I am surprised to find that Palghat Municipality has not been included. Evidently, the presumption is that there is no scarcity of accommodation in the Palghat town. This presumption is wrong. This Bill will help only a very limited number of people. There are a vast number of tenants in areas outside those specified in this Bill and they will not derive any benefit at all. There also there are landlords who want to evict their tenants or increase the rent. If this Act is not applied to those areas, the poor tenants there may be thrown into the streets. Hence, the Act should be made applicable to all the municipalities in the State.

"I would request the Hon. Minister to see that this Act is extended to all the major panchayats at least where also there is scarcity of accommodation. For example, Papinasseri in my constituency is a big industrial area and a township has sprung up there, and there is scarcity of accommodation there. In Taliparamba also, the position is more or less the same. Badagara, though it has not been declared a municipal area, has all the attributes of a municipality, and there is scarcity of accommodation there also. My submission is that the Act should be made applicable to all municipalities and also to all major panchayats."

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், நகரங்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால், போதுமான வீடுகளில்லை என்று சொல்லும்படியாகத்தானிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் பல வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, நீண்டகால தவணை கடன்களும் கொடுத்து பல வீடுகள் கட்டப்பட்டன, கட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் வீடுகள் போதவில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் சூழ்நிலையில் ஐந்து ஆண்டுத் திட்ட வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கிராமப் புறங்களிலும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் பல ஆய்வுகளை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் அநேக இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் முதலியவைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. குறைந்த சம்பளம் வாங்கக்கூடிய **N.G.O.**-க்கள் என்று அழைக்கப்படும் உத்தியோகஸ்தர்களுதான் இந்த ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படக்கூடிய அலுவலகங்களில் அதிகமானவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இதற்காக மாயூரத்தை இரண்டு **Block**-களாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். மாயூரம் **East**-ல் இரண்டு பிளாக்கும் மாயூரம் **West**-ல் ஒரு பிளாக்குமாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **East Block** தரங்கையில் வைக்கப் போகிறபடியால் இது விஷயமாக ஒரு ஆய்வு ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளுக்கு ஜாகை வசதி வேண்டும். இப்பொழுதே இங்கு வீட்டில்லா திண்டாட்டம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே புதிய ஆய்வு

18th August 1955] [Sri K. R. Sambandam]

ஏற்படுத்தப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் வீட்டுவாடகை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை மற்ற இடங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பது மிக மிக அவசியம். அப்படி விஸ்தரிக்காமலிருந்தால் தொல்லைகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கும். நாம் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் செளகரியம் செய்துதரமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்து தரவேண்டும். தற்பொழுது இந்த சட்டத்தை எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும். பிறகு, மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கூட விஸ்தரிக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். அதை பிறகு பார்த்துக்கொள்ளலாம். உடனடியாக செய்யவேண்டியது, குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும், நகரங்களுக்கும்மல்லாது எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அதோடு, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இந்த மசோதாவை விட்டால் அவசர மில்லாமல் நிதானமாக ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வரலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, 12-01 p.m.
the unprovoked withdrawal of this enactment from various municipalities and other areas did come to me as a surprise, but the speech of the hon. Member Sri Ratnam took my breath away. I never expected that it was possible for any person, be he a Member of this House or not, with a realistic appraisal of the situation, of housing accommodation available in this State, to contend that the situation was ripe for the withdrawal or abolition altogether of the House Rent Control Act, as it was popularly known. One thing is clear. We have got to reconcile two forces. There are two parallel principles involved in an enactment like this. One is that the people are not thrown out of their own homesteads because next to food tenement is vital. Again, every man who carries on business under some board or other, in some building or other, is allowed to continue there on reasonable terms. The other rival or parallel principle that we have to take note of is the promotion of the incentive or the giving of a fillip to build more and more in our towns and in our villages. The incentive for people to construct more houses should not be chilled or damped, I quite agree. So, any Bill which is brought in for the purpose of controlling rentals and also evictions must reconcile these two principles, namely, protection of persons in their houses and promotion of the incentive for private enterprise to construct more and more houses so that in the country we may have more and more housing accommodation brought into existence. Now, how are we going to achieve these objects? The present enactment is deficient in various respects. I know that in the present Act there is a provision which says that if there is wilful default in payment of rent, a tenant could be evicted. But 'What is wilful default' has been commented upon by the High Court in various ways. Mr. Justice Mack will say one thing; Mr. Justice Ramaswami will say another thing; and Mr. Justice Panchapagesa Ayyar will say a third thing. So, the lot of the poor tenant depends upon which Lordship is going to decide his case. In this chaotic state of affairs it is necessary that we should set the matter right legislatively. Even with regard to fair rent, I know that in some cases the landlord has a good case. For instance, even the thatching expenses may not be met by the fair rent fixed for the whole year. In such cases legislative intervention may be necessary. In some other cases, fair rent may be

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [18th August 1955]

very high. So, on this occasion when we are taking stock of the whole situation and deciding how we should extend the life of the present enactment, we should go into the whole matter and remedy the defects which have already been pointed out or which have been revealed by the experience during the past years. So, I would suggest that this Bill must go before a Select Committee because we must see whether we could by any suitable amendments induce people to construct more and more houses. I know that certain people who could afford to build houses genuinely fear, 'If I build a house, there will be all kinds of controls and I may not be able to get proper return for my money'. We must take that factor also into consideration. At the same time, we cannot leave people to be driven into the streets by a sudden lifting of controls saying that in certain municipalities, according to the Collector's report, there is no necessity for any restrictions at all against eviction. That will create an atrocious, anarchical situation. Next to food housing is necessary. I suppose the Government will have to take note of the dangerous consequences of withdrawing this enactment from various places. I am only, at the moment, suggesting that various provisions of the enactment require rectification, clarification or modification, and that should be done and could be done efficiently if the whole matter is placed before a Select Committee which could reconcile the parallel factors of promoting the incentive for construction of more houses or more buildings and at the same time preventing unreasonable evictions or unreasonable exactions of rent.

"Another point I wish to stress in this context is this. From my district of Malabar which is a populous district, I can say, there has been a demand for the extension of this enactment not merely to the existing municipalities but to all the municipalities, not merely to the existing major panchayats but to all the panchayats, and also to rural areas—not exactly major panchayats but really semi-urban areas where quite a lot of business is carried on and where quite a large number of people live but which, for some reason or other, have not yet been declared to be major panchayats. I myself have had occasion, on account of deputations and mass petitions, to request the Collector to examine this matter and to extend the Act not merely to municipalities and major panchayats but to semi-urban areas where the situation is acute. I cannot think, without horror, of the situation that may ensue upon the withdrawal of this Act from areas like the Kuthuparamba Panchayat area or, say, Palghat. Flippantly we cannot sit here and say that by this Bill the whole thing will be all right. There are a large number of sharks, leeches and parasites who have been waiting for this kind of measure coming from the Government for filing suits in the Civil Court. I hope that this Assembly will not be a party, to that mass massacre in the sense of driving out people from tenements. I can state the naked consequences of such a step. If only people to go to the Tellicherry Municipality, Badagara and Kuthuparamba, they will find that hundreds of petitions are pending before the Rent Controller. If this Bill is passed, all

18th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

these petitions will be disposed of as being dismissed on the ground that there is no enactment. I wish to impress upon the Hon. Minister the consequences of such a step to delete certain provisions in the Act or to withdraw the enactment from certain areas. So far as the districts are concerned, there is no case for withdrawal of the Act from municipalities and from major panchayats, but there is definitely a case for extension of it judiciously to other areas. But we need not hamper the productive potential or productive impetus. We must reconcile these matters also. There are matters which are complicated to some extent. We may have to go into details and examine how best things can be adjusted. I, therefore, strongly recommend to this House the consideration of the motion for referring the Bill to a Select Committee."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Deputy Speaker, 12-10 p.m.
when a commodity is in short supply and that commodity caters to the prime needs of the population, a certain amount of control is necessary. But, controls are irksome and we have to strike a balance between the two, that is, the trouble created by the control and the sum total of the benefit to the community at large. In that respect, the speech of the Hon. Minister was a very disappointing one, because, he did not give us any idea as to how the Rent Control Act has worked so long, whether the situation in regard to houses has improved, and if so, to what extent. One hon. Member remarked that this was one of the Acts that had a smooth sailing approval. I strongly disagree with this view. If we were to take the City of Madras into consideration and also the case of the many Government officials whose priority list has been hanging at the office of the Rent Controller for years, I am sure even those officials will not subscribe to the compliment that is paid to the working of this Act. We know that in the matter of allotment of houses, there have been grave abuses and favouritism. Under the law, it is necessary that one should notify to the authorities concerned within a week that such and such a house has fallen vacant. Within ten days the authorities concerned must notify to the owner to whom the house has been allotted. Many persons have told us that it is very difficult to inspect the house. It has been the experience of many that when they go to a particular house notified to them, to their great disappointment and surprise, they will find that it has already been occupied by some other person a week before.

"Then, even in the matter of releasing houses for private letting, there have been lot of abuses. Therefore, I would have very much liked to know whether this irksome control of buildings and their allotment had worked well in this City as well as in the mufassal and whether it has really helped the persons for whose benefit it has been introduced. Moreover, I am one of those who do not subscribe to the view that control should be lifted at this juncture. Certain municipalities have been excluded, I do not know for what reasons. It is my opinion that the present Bill should apply to all municipalities for the time being. After giving sufficient opportunity to the public to express their views by an

[Sri M. Narayana Kurup] [18th August 1955]

enquiry if necessary, the Government may take power to release any particular municipality from the scope of this Act. People living in towns have no opportunity to know whether the Government intend withdrawing this Act in respect of certain municipalities. As has been particularly mentioned by one hon. Member, as a matter of fact, in one of the municipalities, a good number of the buildings are controlled by influential persons. One of the hon. Members expressed surprise at what is going on in the Palghat Municipality. I also join in that surprise. In that municipality, a substantial number of buildings are controlled by even municipal councillors and their relatives. We do not know on what basis this has been done. If the Government want to withdraw the Bill in respect of some towns, they must do so after due notification and after giving opportunity to the public to voice forth their grievances. If the Bill goes before a Select Committee, all these matters could be considered and looked into. While we think of retaining this law for another two years, we will have to consider how it could be administered more effectively and more impartially. Also, we will have to see whether all was well and proper and whether this law has been properly and justly administered during the long years of its existence."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்பதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அல்லது, பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டுமென்பதையும் ஆதரிக்கிறேன். ஏற்கனவே உள்ள சட்டம் ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா முனிசிபல் நகரங்களுக்கும், பல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் செல்லுபடியாக இருந்தது. இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டால், சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் அநேகமாக எல்லா மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் இந்த சட்டம் செல்லுபடியாகாது. அதனால் என்ன நிலைமை ஏற்படுமென்று யோஜிக்கவேண்டும். ஸ்ரீ ரத்னம் அவர்கள் இந்த சட்டம் அவசியமேயில்லை என்று சொன்னது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. வீட்டுக் கஷ்டம் தீர்ந்துவிட்டது என்று சொன்னதும் சொல்லுவதற்கில்லை. எதிர்காலத்தில், சர்க்கார் ஐந்து ஆண்டு திட்டம் போன்ற திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளின் காரணமாக வீடுகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் குறையும் என்ற நம்பிக்கையும் பிறக்கவில்லை. சற்று முன்பாக City Improvement Trust மசோதாவின் மீது விவாதம் நடந்தபோது City Improvement Trust எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்தன. பல இடங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் ஒரு சில வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வீட்டு வசதிகளெல்லாம் பணக்காரர்களுக்குத்தான் கிடைக்கின்றன. ஏழை ஜனங்கள் வீடு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த சட்டத்தை மேலும் எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். சில இடங்களிலிருந்து இந்த சட்டத்தை வாயஸ் பெறுவது மிகவும் ஆட்சேபகரமானது. சட்டத்தை அப்படியே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளலாமே தவிர திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஜனத்தொகை அதிகரிப்புக்குத் தகுந்த அளவு வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. சர்க்காரிடத்திலும் அதிகமான வீடுகள் கட்டுவதற்கு ஒரு திட்டமும் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கம், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாக வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக வழங்கும் மான்யம், கடன் வசதிகளைக்கூட நம் சர்க்கார் பூரணமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளமுடியவில்லை. இந்த நிலைமையில் வீட்டுக்குக் கஷ்டமில்லையென்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அவர்களால் வீட்டுக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க முடியாது என்ற பயமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டம்...

[18th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மட்டும் நீடித்தால் போதாது. ஒருசமயம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு சர்க்கார் மறந்துபோனாலும் போய்விடலாம். அதனால் ஒரு பெரிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் இந்த சட்டத்தை சாஸ்வதமாகவே சட்டப் புத்தகத்தில் ஏற்ற வேண்டும். இப்பொழுது அமுலிலிருக்கும் இடங்களைத் தவிர புதிய இடங்களுக்கு இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கு ஆட்சேபனையில்லை. எந்த முறையிலே சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை அவசியம் கேட்கவேண்டும். என்னென்றால் சட்டம் ஏற்கனவே அமுலிலிருக்கிறது. திடீரென்று ஒருநாள் சட்டம் அமுலிலிருக்கும் ஒரு இடத்திலிருந்து அது வாயஸ் பெறப்படும் என்று சொன்னால், அதனால் அங்குள்ள மக்களின் கதி என்ன ஆகும் என்று தெரிந்துகொள்ள இதைப்பற்றி அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை கேட்கவேண்டாமா? ஆகையால் இந்த மசோதாவை பொதுஜன அபிப்பிராயத்துக்கு விடவேண்டுமென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* **DR. K. B. MENON** :—"Mr. Deputy Speaker, I submit that this Act is one of the most abused Acts on the Statute Book. It is not only abused, but it also provokes the most loyal and conscientious citizen to do violence to his conscience and to break the law. For, this Act touches upon one of the most elemental needs of man, viz., housing. When a man is thrown in the streets with his family and when he has no roof to give shelter to him and his family, there are only very few things that he will not stoop to, and I know this though not from personal experience, but from the experience of others. The Act is very strict and very wide in its scope with the result that it has been subject to abuse both by the public as well as by the officials or those who are authorized to operate the provisions of the Act."

"Scarcity of housing first began to be keenly felt in a city like 12-3 Bombay and there developed what is known as 'Pugri' system. 12-3 It did not take much time for that system to spread to other parts of the country with notable improvement. It has been so in the Madras City also."

"So far as the officials are concerned, I have no personal experience to point out how exactly it is abused. But I know it is terribly abused. The Hon. Minister himself might have had occasions where representations were made to him for the grant of houses. I am not one of those who plead that housing should be left completely to the operation of the economic law of supply and demand. There should be some kind of regulation. I am, however, not convinced that the conditions have not improved. I am convinced that in a City like Madras, the separation of Andhras from Madras has relieved the city of at least 30 to 35 per cent of the population and when the few Andhra offices now located in Madras City moved over to Andhra, I am quite sure there will be plenty of more room available in the city. My submission is that the surangu-lating Act should be so modified as to make it more easy for the people and less liable for abuse in the hands of those who are

[Sri K. Parthasarathy] [18th August 1955]

நடத்திவந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன். மற்றச் சட்டங்களைவிட இந்தச் சட்டத்தை அமலாக்குவதில் சர்க்கார் அதிகப்பணம் செலவு செய்யவில்லை. அந்த முறையில் இது வரையில் இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் அமல் நடத்திவந்ததைப் பாராட்டி விட்டு, மீண்டும் இந்தச் சட்டத்தை விரிவான முறையில் அமல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-31 *SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் உதவி சபா
ப.ம. நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதற்குப் பற்றி எங்களுக்கு ஆசைப்போடு இல்லை. இது நிரந்தரமாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். அதற்காகத்தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் இருக்கின்றது. இது நிரந்தரமாக இருக்கவேண்டுமானால் இதை அமல் நடத்துவதில் சில குறைகள், சில கோளாறுகள் ஏற்படலாம். அவற்றையும் பரிசீலனை செய்து விரிவான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். பொதுவாக இந்தச் சட்டம்—நான் அசல் சட்டத்தைக் குறிப்பிடுகிறேன்—வரவேற்கக்கூடிய சட்டம். ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உண்ண உணவு, உடுக்க உடை, குடியிருக்க வீடு ஆகிய இந்த மூன்று அத்தியாவசிய தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருடையதாகும். இதற்கான வசதிகளிலிருந்து தால்தான் நாம் பூரண சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள நமக்கு உரிமை உண்டு. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் இந்த அசல் சட்டம் வீட்டுவாடகை கொடுத்துக்கொண்டு குடியிருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்கிறது. நியாயமாக வாடகை செலுத்திக்கொண்டு குடியிருப்பவரை வீட்டைவிட்டு வெளியேற்ற முடியாது. அவ்வளவுதானே தவிர, இது ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் அல்ல. ஆனால் ஓரளவுக்கு சொந்த வீடு இல்லாதவர்களுக்கு இது அனுகூலமான சட்டம்.

“எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளும் இச்சட்டத்தை இதுவரை அமல் நடத்தியிருக்கும்பொழுது, இப்போது இம்மசோதாவில் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருப்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. வீட்டை வாடகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள் நிர்ப்பந்தம் செய்ததின் பேரில் இந்தமாதிரி விதி விலக்களிக்கப்படுகிறது என்றுதான் ஊக்கவேண்டியிருக்கிறது. மேலும் சில விஷயங்கள் மந்திரியவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இம்மசோதாப்படி, கோவை ஜில்லாவில் ஈரோடு முனிசிபாலிட்டியில் இச்சட்டம் அமல் நடத்துவது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது; திருச்சி ஜில்லாவில் புதுக்கோட்டை முனிசிபாலிட்டியில் நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு முனிசிபாலிட்டிகளையும்பற்றி எனக்கு நேரடியாகத் தெரியும். திருச்சி முனிசிபாலிட்டி வளர்ந்துவருகிறது. அப்படியிருந்தும் அங்கே இச்சட்ட அமுலை நீக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? அங்கே உள்ள பணக்காரர்கள், வீட்டை வாடகைக்கு விடுபவர்களில் உள்ள பணக்காரர்கள், மந்திரி சபைக்கு ஏதாவது நிர்ப்பந்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களா; நிர்ப்பந்தம்—மந்திரி சபைக்கு நேரடியாக வந்திருக்காது—கலெக்டர்கள் மூலம் வந்திருக்கிறதா, அதை வைத்துக்கொண்டு இதை நீக்க வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

இந்த விதிவிலக்கு மிக ஆபத்தானது. எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கும் விதிவிலக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“அப்போதுதான் மாத வருமானத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள், ரயில் உத்தியோகஸ்தர்கள், தபால் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு நிச்சயமாக இருக்குமென்பதை கவனிக்கவேண்டும். சாதாரணமாக உத்தியோகங்களில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தில் நாலில் ஒரு பங்கை வீட்டுவாடகைக்கு என்று செலவழிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய வீட்டு வாடகை அல்லவல்ல அவ்வளவு பிரமாதமானது அல்ல. சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்தால் அதனால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எந்த நிலைமை

[Sri M. Kalyanasundaram] 18th August 1955]

ஏற்படும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அதனால் பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்படும். இவைகளை சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இந்த சட்டத்தை அதாவது அசல் சட்டத்தை நிரந்தரமாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய முதலாவது கோரிக்கை. இரண்டாவது என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்துவிட்டு மற்ற பிரச்சினைகளை புனாரலோசனை செய்யலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய பேச்சுணையை எடுத்துக்கொண்டால் அவை களைப்பற்றி புனாரலோசனை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலாவதாக இந்த மசோதா மூலமாக இந்த சட்டசபை எப்படி அவமதிக்கப்படுகிறது என்பதைக் குறித்து சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பெருவாரியான மக்கள் வீடு இல்லாதவர்கள் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். வீட்டிற்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் 100-க்கு 10 அல்லது 12 பேர்கள் இருப்பார்கள். முனிசிபாலிட்டிகளிலும், பஞ்சாயத்துகளிலும் அப்படி வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இன்னும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். அப்படி பெருவாரியாக சொந்த வீடுகள் இல்லாதவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் ஒன்றை 1946-ம் வருஷம் இயற்றினார்கள். அந்த சட்டத்தை திருத்தக் கூடிய காலத்தில் ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை கேட்டோம், அந்த ஜில்லா கலெக்டர்கள் குறிப்பிட்ட முனிசிபாலிட்டிகளில் இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டிய தேவை இல்லையென்று சொல்லி விட்டார்கள், ஆகவே இந்த சட்டம் அதாவது இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த சட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் குறிப்பிட்ட ஜில்லாக்களில் என்ன நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது, எவ்வளவு வீடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து 1954-ம் வருஷம் வரையில் எந்த முறையில் எவ்வளவு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, ஜனத்தொகை எந்த அளவில் அதிகரித்திருக்கிறது, வீடுகள் அதிகரித்திருப்பதால் வீட்டுத்தட்டு இல்லை என்று ஏதாவதும் சொல்லியிருக்கிறார்களா? அப்படி நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம், உரிமை பூராவும் ஜில்லா கலெக்டருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி சட்டசபைக்கு ஒரு விஷயமும் தெரியாது. ஜில்லா கலெக்டர்கள் சொல்லுவதை வைத்துக் கொண்டு நாம் இங்கு சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இந்த சட்டம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஜில்லா கலெக்டருடைய அபிப்பிராயத்தை நாம் ஒப்புக்கொண்டு அதற்கு நாம் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பாக இருக்கவேண்டும். அது எந்த முடிவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதையும் நாம் முதலில் பார்க்கவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர்கள் அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கு அவர்கள் விசாரணை செய்தார்களா? அவர்கள் விசாரணை செய்து எவ்வளவு அதிகப்படியான வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று கண்டுபிடித்தார்களா? ஜனத்தொகை குறைந்திருக்கிறதா அல்லது அதிகரித்திருக்கிறதா என்ற விவரங்கள் நமக்கு இங்கு இல்லை. அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அனுப்பிய ரிப்போர்ட் இங்கு கிடையாது. அதைக் கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் நிலைமையில் அவர்கள் சொல்லுவதை வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பு போல் இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லுவது நம்முடைய சட்டசபையை அவமதிப்பதாக ஆகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சர்க்கார் வேண்டுமென்றால் ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு ரப்பர் ஸ்டாம்புகளாக இருக்கலாம். அதற்காக சட்டசபையை அலட்சியம் செய்யக் கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டர்கள் சொல்லுவதை ரப்பர் ஸ்டாம்புபோல் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக இருக்கலாம். அவர்கள் வேண்டுமென்றால் அப்படி இருந்துகொள்ளலாமே தவிர சட்டசபை அம்மாதிரி இருக்க முடியாது.

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

“இது ஒரு சாதாரண ‘பில்’ என்று சொல்லப்பட்டது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் அப்படி இல்லை. இப்பொழுது அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பை ஒழிப்பதற்காக வந்த முதல் சட்டம் இது. இந்த சட்டம் இப்பொழுது திடீரென்று தீர்ந்துபோகக்கூடிய கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால் அதன் காலத்தை நீடிக்காமல் இருக்கமுடியாது. இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு அடுத்த கட்டத்தில் இதை எடுத்துவிடுவதற்கு வசதி செய்துகொள்வதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது குறிப்பிட்ட சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு இது செல்லுபடியாகாது என்று இப்பொழுது சொல்வதால் அடுத்தாற்போல் சர்க்கார் யோசித்தால் இதை மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் நீடிக்கவும் செய்யலாம். அல்லது வேண்டாம் என்றும் சொல்லிவிடலாம். அதற்கு வேண்டிய உரிமையும் இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது..

“மூன்றாவதாக கண்ட்ரோல் முறை ஒழிக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த விஷயத்திலும் கண்ட்ரோல் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஏற்கெனவே கண்ட்ரோல் முறையை எது சம்பந்தமாக உபயோகித்து வந்தார்கள் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். அத்யாவசியமான சில சரக்குகளின்மீது அதாவது விற்பனை செய்வதற்கும் வாங்குவதற்கும் கண்ட்ரோல் முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஜனங்களுடைய தினசரி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அத்யாவசிய பொருள்களின் மீது அதை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் கண்ட்ரோல் முறையை அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். ஒவ்வொரு பொருளையும் எந்த விலைக்கு வாங்கவேண்டும் எந்த விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற முறையை வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்த வீடுகள் சம்பந்தமாக எந்த விதமான கண்ட்ரோலும் ஏற்படவில்லை. அவைகளை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் கண்ட்ரோல் முறையை கையாள்வில்லை. வீட்டையும் ஒரு சரக்கு என்று சர்க்கார் பாவிக்கவில்லை. விவசாயம் செய்கிற ஒருவனுக்கு அனுபவ பாததியம் வேண்டும் என்று சொல்லுவதுபோல் வீட்டில் குடியிருக்கிறவனுக்கும் அனுபவ பாததியம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவனுக்கு வேண்டிய உரிமையும் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது ‘ஆகுபன்சி டைட்’. அப்படிப்பட்ட உரிமை இப்பொழுது நீடித்திருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். அதாவது இந்த சட்டம் நீடிக்கவேண்டாம் என்று கருதுகிறார்களா என்று. அப்படி அல்ல. (The Hon. Sri C. Subramaniam: ‘It is the decision of the Government that the Legislature has been asked to approve.’) மக்களுக்கு எப்பொழுதும் குடியிருப்பு பாததியத்தை இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். அப்படிப்பட்ட பாததியத்தை இருந்தாகவேண்டும். இப்பொழுது வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கு வேண்டிய உரிமைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தன்னுடைய தேவைக்கு அதிகமாக வீடுகள் இருந்தால் அதை வீடு இல்லாதவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் தன்னுடைய தேவைக்கு வீடு வேண்டியிருந்தால் அதை வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் அவனுக்கு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வீட்டு வாடகையை உயர்த்துவதற்கும் வாடகையை சரிவர செலுத்தவில்லை யானால் வீட்டை விட்டு வெளியேற்றக்கூடிய உரிமையும் வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் அவர்கள் கூச்சல் போடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

“சிலர் சமுதாயப் பக்கத்திலிருந்து இந்த சட்டம் ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்று கூக்குரல் கிளம்பி இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து என்று மட்டும் சொல்லவில்லை. வீட்டு சொந்தக்காரர்கள் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தை ஒழித்தாக வேண்டும் என்றுதான் கூச்சல் போடுவார்கள். அல்லது வீட்டில் குடியிருக்கிறவர்கள் இந்த சட்டத்தை ஒழித்தாகவேண்டும் என்று கூச்சல் போடுகிறார்களா என்று தெரிந்து சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். வீட்டுச்

[18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

சொந்தக்காரர்களுடைய கிளர்ச்சியின் காரணமாக சில முனிசிபாலிட்டிகள் இந்த சட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும் என்று சொன்னதனால்தான் சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். அவர்கள் சொல்லுவதை ஒப்புக்கொண்டு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு செளகரியம் செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்களுடைய உரிமைகளை பறிப்பதாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த பாததியத்தை நிரந்தரமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். குடியிருப்பவன் வாடகையை சரியாக கட்டவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி கட்டிவரும்போது நியாயமான வாடகையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. எந்த அளவு உயர்த்தவேண்டும் என்றும், எந்த அளவு நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்பதும் அந்த சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்துவதற்கும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்கு உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்தும்போது 37½-யிலிருந்து 50 சத விதம் வரை உயர்த்தலாம் என்றும் கண்டிருக்கிறது. இது வெல்லாம், போதாது இன்னும் அதற்கு மேல் உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னால் அது எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தன்னுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு வீடு வேண்டும் என்று கேட்டால் குடியிருப்பவன் உடனே காலி செய்துவிடவேண்டும் என்ற உரிமையும் வீட்டுச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி காலி செய்யச் சொல்லி வீட்டை தன்னுடைய சுவாதினத்துக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகும் இந்த சட்டம் தேவை இல்லை என்று சொன்னால் அது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் கொண்டு போய் விடும். வீட்டு நெருக்கடி பல இடங்களில் தீர்ந்துவிட்டது. இதனால் இந்த சட்டம் தேவை இல்லையென்றும் சொல்லப்படுகிறது. வீட்டு நெருக்கடி தீர்ந்துவிட்டால் வீட்டு வாடகையை அவர்களே நிர்ணயம் செய்துகொண்டு அவர்களே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் இந்த சட்டம் குறுக்கே நிற்காது. அப்பொழுதும் இந்த சட்டத்தை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதும் பல இடங்களில் வீட்டில் குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இந்த சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதனால் தான் இதை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு இப்பொழுது இருப்பது போலவே நீடிக்க ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். வீடு இல்லாதவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இவைகளை ஆலோசனை செய்து அதன்படி சட்டத்தை இயற்றலாம். அப்படி சட்டம் செய்யும்போது வீட்டு சொந்தக்காரர்களுக்கும் செளகரியம் செய்யும் அளவில் சட்டம் இயற்றவேண்டும். அதன்படி சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். இவைகளையெல்லாம் யோசித்துச் செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருப்பதால் எங்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதன்படி நடப்பார்கள் என்று மீண்டும் நம்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :

—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இங்கு 12-45 p.m.
கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவைப்பற்றி அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதன் சாராம்சத்திலிருந்து பொதுவாக இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கவேண்டும், நீடிக்கப்படவேண்டுமென்றே நன்கு புலப்படுகிறது. ஆனால் ஒரு சிலர் இந்தச் சட்டம் கைவிடப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் இந்தச் சட்டம் நீடிக்க வேண்டுமென்று பேசிய பல அங்கத்தினர்களே நன்கு கூறிவிட்டார்கள். நான் வேறு எதுவும் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகையால் கனம் ரத்தினம், டாக்டர் மேனன், கனம் குரூப் போன்றவர்களுக்கு நான் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தோன்றுகிறது.

“கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் இந்தச் சட்டம் நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற காரணத்தையெல்லாம் சர்க்காரும் ஒத்துக்கொள்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்ற கருத்துடனேயே சர்க்காரும்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [18th August 1955]

இந்த திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பதால் இதை பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று திருத்தத்தை கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் வாய்விட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இங்கே இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். இவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயங்களைக் கருதுகிறது. இவர்கள் சொல்லுகின்ற அபிப்பிராயம் பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு வேறாக இருக்கமுடியாது. ஆகவே இவர்கள் எல்லோரும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயம் இது விஷயத்தில் வேறாக இருக்க முடியாதாகையால் இதை பொதுமக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மறுபடியும் அனுப்பவேண்டுமென்று தோன்றவில்லை. ஆகவே ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களை அவருடைய திருத்தத்தை வாய்விட்டுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக இப்பொழுது இந்த திருத்தச் சட்டத்தை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சட்டத்தில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அவற்றை நீக்க வேண்டுமென்பதாக பல மெம்பர்கள் பல நாட்களாகவே சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையர் அவர்கள் அந்தச் சட்டத்தை நன்கு ஆராய்ந்து அதிலுள்ள சிக்கல்களை, நுணுக்கங்களை சரிப்படுத்த சில குறிப்புகள் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது சர்க்காரின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அந்த நுணுக்கங்களை எல்லாம் சர்க்கார் இப்பொழுது இந்த திருத்த மசோதாவில் கொண்டுவரவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல அதன் ஆய்வு நீடிக்கத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதைவிட, ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணையர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்புகளை எல்லாம் படித்து, சர்க்காரும் நன்கு ஆலோசனை செய்து விரிவான நுணுக்கங்கள் நிறைந்த விரிவான மசோதாவைக்கொண்டு வரும்போது அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும், மசோதாவும் நல்ல முறையில் வருவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

“இந்த திருத்த மசோதாவில் சில இடங்களை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கிவிட அதிகாரம் அளிக்கும் ஒரு ஷெட்யூல் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி தான் பூரா விவாதமும் நடந்தது. பொதுவாக நான் கலெக்டர் போன்ற அதிகாரிகள் சொல்லும் அபிப்பிராயத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் ரப்பர் ஸ்டாம்பாக இல்லை. அவர்கள் எல்லாக் கணக்குகளையும் அப்படியே கொடுக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்கிறோம்.

“குறிப்பாக வாணியம்பாடி முனிசிபாலிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால், அதன் ஜனத்தொகை 40,887, ஆனால் அங்கு இருக்கும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை 6,596 தான் எனக் கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது 6,596 வீடுகள் உள்ள பிரதேசத்தில் 40,887 பேர்கள் வசிக்கிறார்கள் என்றால் கிட்டத்தட்ட ஒரு வீட்டில் 6½ நபர்கள் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஆனால் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால்”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“What about Palghat?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“For a population of 7,000 there, there are 7,100 houses.”

18th August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Then what is the necessity for extending this Act?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I want to view it from another angle. ஆனால் சென்னை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1941-ல் நூறு வீடுகளுக்கு 930 ஜனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். 1951-ல் நூறு வீடுகளுக்கு 1,304 ஜனங்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு வீட்டில் 13 பேர்கள் வசித்திருக்கிறார்கள்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“What about the position now?”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“This is a rough calculation and we cannot go into details. While the average rate of construction is 1.5 per cent the average rate of increase in the population is 4.7 per cent. அதனால் இந்தச் சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம் என எனக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அதிகாரிகள் சொன்னதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளும் ரப்பர் ஸ்டாம்பு என்று என்னை எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லவேண்டியதில்லை.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“உங்களைச் சொல்லவில்லை.”

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. முன்பு மின்சார இலாகா மான்யத்தின்போது வார் டைம் சர்சார்ஜ் என்று போடப்பட்டிருப்பதை எதிர்த்து, சண்டைதான் முடிந்துவிட்டதே, இன்னமும் எதற்காக ‘வார் டைம் சர்சார்ஜ்’, இருக்கவேண்டுமென்று பலர் பேசினார்கள். அதற்கு நான் அளித்த பதிலையே தான் தற்போதும், எல்லாக் கண்டி ரோலையும் எடுத்தாகிவிட்டதே, இன்னமும் எதற்காக இந்த வீட்டுக் கண்டி ரோல் இருக்கவேண்டுமென்று பேசிய அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல் இது வேறு விஷயம். எல்லாக் கண்டி ரோலையும் எடுத்தாகிவிட்டதே, இந்த வீட்டுக் கண்டி ரோல் மாத்திரம் எதற்காக வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தத் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்கின்ற முதல் பிரயத்னம்தான் இது. எந்தப் பிரதேச முனிசிபாலிட்டியாவது நாளைக்கு இந்தக் கண்டி ரோல் நீக்கிவிடவேண்டுமென்றால், அதற்கான அதிகாரத்தைத்தான் இது அளிக்கிறதே தவிர, வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கு சட்டம் இந்த திருத்த மசோதாவின்படியே நீடிக்க இடமிருக்கிறது. தற்போது இருக்கும் சட்டமே செப்டம்பர் 30-ந்தேதி வரையில் அமூலம் இருக்கும். அது செப்டம்பர் 30-ந்தேதி காலவதி ஆவதற்குள் இதுபற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவு செய்யலாம். இந்த உறுதிமொழியை நான் சபைக்கு அளிக்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the existing Act will be in operation till 30th September. Before it lapses on the 30th September, we shall have it examined.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Let the Government examine it first and bring another Bill”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The hon. Leader of the Opposition should trust the Government.”

[18th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I have brought forward the Bill and let the House extend the Act."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR:—"How can we do it. Are we sitting in September?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"But the Government have got powers to issue notification and there will be no difficulty about it. செப்டம்பர் 30-ந் தேதி முடிவடைகிற சட்டத்தை வேண்டுமானால் அப்பொழுது எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கக்கூடிய முறையில் திருத்தி அமைக்கலாம். அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை என்று உறுதியை அளிக்கிறேன்."

SRI S. RAMALINGAM:—"இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே நீடிக்க விட்டுவிட்டு, பிறகு கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கின்ற உறுதிமொழிப்படி அந்தச் சட்டத்திலுள்ள சிக்கல்களை எல்லாம் நீக்கி விரிவாக்கத்தொரு சட்டத்தையே கொண்டுவரலாம். நான்கைந்து மாதத்திற்குள் அந்த விரிவான சட்டம் வருமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் உறுதிமொழி அளிக்கும்போது இந்தத் திருத்த மசோதாவை தற்போது கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்."

*THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"அதனால் சபைக்கு என்ன நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் 30-ந் தேதி செப்டம்பர் வரையில் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டம் அமுலில் இருக்கும். அதற்குள்ளாகவே புதியதாக விரிவானதொரு சட்டத்தை நான் கொண்டுவருவதாக சபைக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். என்னிடத்தில் இந்தச் சபை நம்பிக்கை வைக்கலாம். நான் கொடுத்திருக்கும் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற இது எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக கருதுகிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டதுபோல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களையும் வேண்டுமானால் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்தவிதமான கவலையும் இருக்கவேண்டியதில்லை என்பது என்னுடைய தாமதமையான அபிப்பிராயம். ஆகையால் இதை அப்படியே இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடிக்கும்படியான அனுமதியை சபை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, it has been observed by the hon. Leader of the Opposition that the Government only rubber-stamp the Collector's opinion. But I wish to point out that we attach very great importance to the Collector's Report. As a matter of fact, they are the men on the spot and they are responsible men. They have to make reports after due enquiry and they have made them after due enquiry. If hon. Members want that the matter should be further considered, we are prepared to make further examination. But we are unable to accept the position that we should not respect the Collector's opinion or pay heed to their advice. That is why we have tentatively accepted the Collector's opinion and now in the light of the views expressed by hon. Members, we are still prepared to further examine the matter. The present Act will lapse on the 30th September and we are extending it and giving powers to the

[18th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

Government to notify other areas also. As the Hon. Minister in charge of the Bill has given the assurance that further examination will be made and further reports will be called for."

*SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, it is only a question of approach—whether the law as it is should be extended to a particular municipality or any other place should be taken away from the purview of this Act. That is what we want to know. But the Hon. Minister wants a Bill excluding certain areas to be passed into law. Of course, the Collector's report in its own way may be a correct report and we should attach great weight to it. But the public who are affected by the exclusion of certain municipalities from the purview of this Act should be given an opportunity to make representations directly or otherwise and then only the Government should exclude them. I think that will be a proper procedure and we will be satisfied if the Government adopt it."

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It was made clear when this Act was extended that it should be extended only for two years. We have had to ask for further extension of the Act and therefore examination of the whole matter was necessary whether there was any necessity to extend the Act as it is now. After examination we have come to the conclusion that it should be further extended and, therefore, there is no question of giving notice to the people. People knew that the Act was only for two years and it would lapse on the 30th September. Therefore, the whole question has to be approached from that point of view. We are not cancelling any Act which would have continued in force but for the amendment. As a matter of fact, the present Act will lapse only on the 30th September. The hon. Member, Sri Narayana Kurup's approach would be all right if we wanted to cancel an existing Act but that is not the case here. I hope I have made the position clear."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் 1 p.m. அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது சபை முன் விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதாவை அப்படியே சட்டமாக நிறைவேற்றிவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். 30-ந் தேதி செப்டம்பருக்குப் பிறகும் நோட்டீசி கேஷன் மூலமாக விஸ்தரிக்கலாமென்று சொன்னார்கள். ஆனால், இந்த மசோதாவில் இந்தச் சட்டம் அக்டோபர் முதல் தேதியிலிருந்து அமுலுக்கு வரும் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பழைய சட்டம் செப்டம்பர் 30-ந் தேதியோடு செத்துப் போய்விடுகிறது. அதற்குப் பிறகு நோட்டீசி கேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் 15 நாள் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு மாத காலம் பிடிக்கும். இதற்குள் வீடுகளில் குடியிருக்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்கு வீட்டுச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்துவிடுகிறது. வீட்டுச் சொந்தக்காரர்கள் அதிகப் படியான வாடகைகளை விதிக்கலாம். இம்மாதிரியான தொந்தரவுகளெல்லாம் வீட்டில் குடியிருக்கும் மக்களுக்கு ஏற்பட ஏது இருக்கிறது. ஆகையினால் ஏற்கெனவே இருந்துவருகிற சட்டத்தை அப்படியே மேலும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு விஸ்தரித்து விடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்."

[Sri S. Ramalingam] [18th August 1955]

“இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் சட்டம் கட்டுப்படுத்தும் என்று இப்பொழுது அமுலில் இருந்துவரும் சட்டம் சொல்லுவிறது. ஆனால் தற்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்த மசோதாவின்படி சில முனிசிபாலிடிகள் நீக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஷெட்யூலில் கண்டுள்ள முனிசிபாலிடிகள் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பாடு என்று இந்த மசோதா கோருகிறது. அதைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். எல்லா முனிசிபாலிடிகளுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்று நான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். விரிவானதொரு மசோதா வரும்போது இதுவிஷயத்தில் சர்க்காருக்கு என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமோ அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.”

“30-ந் தேதி செட்டம்பருக்குப் பிறகு குடியிருப்பவர்களுக்கு என்ன கஷ்டங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்பதை நாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நோடிபிகேஷன் வருவதற்கு எப்படியும் ஒரு மாத காலம் ஆகலாம். அதற்குள் குடியிருப்பவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படலாம். உண்மையிலேயே சட்டசபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் விரும்பினால் ஏற்கெனவேயுள்ள பழைய சட்டத்தை அப்படியே இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு விஸ்தரிப்பதுதான் நல்லதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகின்றேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“அக்டோபர் முதல் தேதியன்றைக்கே நோடிபிகேஷன் செய்யலாமே.”

SRI S. RAMALINGAM :—“சட்டத்தின் பிரகாரம்தானே நோடிபிகேஷன் கொடுக்கவேண்டும். ?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—
“இந்த மசோதாவை இப்பொழுது சட்டமாக நிறைவேற்றிவிட்டு பிறகு கவனித்துக் கொள்ளலாம். அக்டோபர் முதல் தேதியே நோடிபிகேஷன் செய்துகொள்ளலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The Hon. Minister has already given his reply. I wish to know whether the hon. Member Sri S. Ramalingam withdrawing his amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“I am not withdrawing my amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“I will now put the amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam to the vote of the House . . .”

SRI S. RAMALINGAM :—“I am withdrawing the amendment, Sir.”

The amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam was by leave withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, I am not withdrawing my amendment.”

DEPUTY SPEAKER :—“The question is—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be referred to a Select Committee for consideration and report whether the Principal Act needs amendment in any other respect.’”

The amendment was declared lost.

18th August 1955]

Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll and the House divided as follows :—

Ayes—31.

Sri P. Ramamurthi.
“ M. Kalyanasundaram.
“ T. C. Narayanan Nambiar.
“ K. T. Raju.
“ S. Ramalingam.
“ V. R. Krishna Ayyar.
“ S. Vadivelu.
“ V. Madanagopal.
“ P. K. Gopalakrishnan
“ N. Sivaraj.
“ A. K. Subbiah.
“ T. S. Arthanari.
“ P. Venkatesha Sholagar.
“ K. Madhavan Nambiar.
“ E. T. Kunhan.
“ R. Krishnan.

Sri M. Manickasundaram.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
“ K. T. Sreedharan.
“ C. Kunhirama Kurup.
“ M. Palaniyandi.
“ M. Narayanan Nambiar.
“ O. Koran.
“ K. Moidu.
“ C. Velukkan.
“ S. Swayamprakasam.
“ A. Ratnam.
“ E. L. Raghava Mudaliar.
“ T. Shanmugam.
“ A. Govindaswamy Nayagar.

Noes—55.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
“ M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
“ S. R. Arumugam.
“ P. G. Manickam.
“ M. S. Selvarajan.
“ R. Krishnaswamy Gopalar.
The Hon. Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi.
Sri N. Ramakrishna Iyer.
“ K. Venkataswami Naidu.
“ T. P. Elumalai.
“ S. Panchaksharam.
“ K. G. Munuswami Gounder.
“ R. Thangavelu.
“ A. Ramachandra Reddiar.
“ M. P. Periaswami.
“ A. Sambasivam.
“ O. A. Nanjappa.
“ T. M. Kaliannan.
“ V. Govindaswami Naidu.
“ N. Paramasiva Udayar.
“ T. K. Rama.
“ M. S. Muniswami Pillai.
“ V. S. Chinnaswami Naidu.
“ V. S. Sivaprasadam.
“ A. Iyanar.
“ V. Muthu.

Sri S. Thinakaraswami Thevar.
“ V. Chinnayya.
“ R. M. Palaniappan.
“ A. Ramaswami Tevar.
“ O. Chengam Pillai.
“ M. C. Muthukumaraswami.
“ V. Krishnaswami Padayachi.
“ K. Parthasarathy.
“ P. S. Krishnaswami Ayyangar.
“ M. Jagannathan.
“ G. Govindan.
“ M. Kandaswami Padayachi.
“ P. Chellathurai.
“ A. Vaikuntam.
“ V. Arumugam.
“ P. B. K. Rajachidambaram.
“ P. selvaraj.
“ M. Chinnathambi Thevar.
“ K. P. Kuttikrishnan Nair.
“ K. H. Bomman.
“ V. Dharmalinga Nayakar.
“ N. Gopala Menon.
“ E. K. Senkara Varma Raja.
“ A. Appu.
“ A. Muthuswami.
“ S. Radhakrishnan.
“ T. D. Muthukumaraswami Naidu.
“ K. R. Viswanathan.

Neutral—Nil.

Ayes—31; Noes—55; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—“The question is—

‘That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.’”

The motion was put and carried and the Bill was considered.

[18th August 1955]

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER :—" We will now take up clause 2."

SRI M. PALANIYANDI :—" I move that—

" In clause 2, omit the whole of sub-clause (a) and delete the letter and brackets ' (b) ' in sub-clause (b). "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move that—

" In section 1, sub-section (3) of the original Act, delete the words ' and shall remain in force up to and inclusive of 30th September 1955. ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, after having heard both the Mover of the Bill and the Hon. Finance Minister I am thoroughly convinced that the Bill has been brought in basing their decision merely on the opinion of District Collectors concerned as also as a result of representations made by certain vested interests. Here the Hon. Mover of the Bill gave us extracts from the reports and what are they? In Vaniyambadi or some other Municipality, the population is 40,000 and the number of houses is 6,000; on the basis of such an opinion, I cannot understand, how any Minister or any Government can come to the conclusion that the housing shortage has been relieved in that particular municipality. After all, when there are houses and houses, the plinth area has to be taken into consideration. There are palacial buildings and big houses and there are also small huts. Out of the above 6,000, how many are big houses, how many are small houses and how many are huts? What is the number of people living in each? What is the area per man? Can these 6,600 houses accommodate the 40,000 population? These are the facts which have to be taken into account. Is there any report on these? If there are such reports where are they and why have they not been placed on the table of the House? We, Members, are absolutely in the dark on these vital questions.

" Apart from these, I put another question. Have the Government collected figures as to the total number of houses and the population in 1954 and the total number of houses and the population in 1946, that is, the position when this Act was passed and now. Unless such a comparison is made between the two figures, how can any Government come to the conclusion that the housing shortage has been relieved in a particular area? When I put that question to the Hon. Minister, he was not able to answer and said ' I have not got the figures and no figures have been called for. ' In the absence of any such figures, how can any Government come to the conclusion as they have done? Therefore, I say—I am

18th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

categorical and certain—that the Government has acted as nothing more than a rubber-stamp of the Collector. Well, the Hon. Minister has refuted that but in spite of the refutation, the fact is that.

" Again, how are we treated? Simply because the District Collectors have reported a certain thing and simply because the Government have accepted the reports of the District Collectors, we are also asked to accept. On this vital question affecting the interests of the vast majority of the people we are asked to accept the District Collector's report. The Hon. Minister is very often fond of saying ' You belong to a party which believes in totalitarianism and I belong to a party which believes in democracy '. This is the type of democracy which we are asked to subscribe to. A democracy where the officials' report should be taken as finality by the Legislature itself. This is not democracy, but I will call it ' bureaucratic democracy ' and we cannot subscribe to this type of bureaucratic democracy.

" Then the point was raised that people already knew that this Act would expire in September 1955 and therefore it was not a question of taking away anything, but actually something was done in favour of the people, so far as certain Municipalities were concerned. This is the argument. I say there has been agitation in City after City and resolutions were passed and sent to Government; if the Government did not choose to acknowledge these resolutions, it is a different matter. But I myself know that there have been a number of conferences where resolutions were passed demanding the extension of the Act itself and therefore the people were aware of it and they wanted the extension of the life of this Act. So, people were aware that this Act would expire on such and such date and they have therefore been agitating against it.

" The other thing was that the Government would examine the position before 30th September; they would consult the District Collectors and on the basis of their report the Government will come forward to this Legislature that these Municipalities may be exempted from the operation of the Act. For re-examination, on whose report the Government is going to base its decision? Once again they will ask the District Collectors to report what exactly the position is. How are we to be sure that the same Collectors and the same authorities will not be there and how are we to be sure that the same report will not be sent again? Often it may so happen that the District Collector may be the same person, who has now given his report. Government no doubt says that after two years, they might examine the whole matter. But what I say is, even then the same Collectors might give the same report they had given now and Government will accept the same. They would then say to us : " Well, look here. Here are the reports of the Collectors and so we feel that such and such municipalities should be excluded from the operation of the Act ". After all what is the difficulty from the Government to continue the present Act as it stands at present, without prescribing any

[Sri P. Ramamurthi] [18th August 1955]

schedule, wherein the municipalities where the Act would be applied are mentioned. What is the difficulty for the Government to continue the present Act, which is applicable to the whole State, for two more years? Why can't they review the matter after two years? What is the urgency now to omit certain municipalities from the purview of the Act? On what basis have Government come to the conclusion that in those municipalities not listed in the schedule there is no shortage of accommodation? We, the Members of the Legislature, are completely in the dark. We do not have the figures regarding the number of houses and the population in the municipalities in our State. The Hon. Minister says he is not having those figures. In the absence of those figures how can we say that in some municipalities there is no scarcity of accommodation? I know that some powerful vested interests have brought pressure on Government and the Government had yielded to that pressure and that is why we find certain municipalities have been omitted from the operation of the Act. Government could not resist that pressure brought in by powerful landlords and that is why I say that this Bill that has now been brought forward is a white-wash merely to lull us into the belief that Government have studied the question based on the reports from District Collectors and that is why certain municipalities have been excluded from the schedule.

"The Hon. Minister for Public Works asks us to trust him. This is not a question of trusting him. I know, when left to himself, the Hon. Minister for Public Works would agree to the suggestions we have made. I say this because he has already accepted the main argument of mine. He accepts the argument that letting of houses should not be put on a par with the question of selling and buying other necessities of life. Here, house should not be considered as a commodity that could be sold. No attempt is being made here to put a check on the sale and purchase of houses. If the question of occupancy right of the tenant is the prime consideration, then I am absolutely certain that the Hon. Minister for Public Works would agree to my proposition that immediately this right should not be disturbed and that in fact by this schedule, they are taking away the occupancy right of the tenants in the municipalities, which have been omitted from the schedule. I am one of those who say that that occupancy right of a tenant, which we have acknowledged from 1946 since this Act came into force, should be made a permanent right. Even though the Hon. Minister for Public Works might be inclined to accept my view, I am sure the powerful interests of the big landlords will gain the upper hand and the Government would yield to their pressure. Therefore it is not a question of trusting the Hon. Minister for Public Works. Government have now deprived the tenants, in those municipalities which have been omitted from the schedule, of their occupancy rights. That right ought not to be taken away like this and in fact it should be made a permanent right. Therefore I support the amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram."

[18th August 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"I submit no basic principle underlies the schedule that has been incorporated in this Bill. There must also be a method in madness. We are not objecting to the principle of the exclusion of any class from this Bill but our complaint is that there must be some basic principle behind it. It has been pointed out that in one municipality which has been excluded the proportion of the population to the number of houses is 6 : 1 and in another municipality it is 10 : 1. Will the Hon. Minister kindly tell us that such of those municipalities wherein this proportion is 6 : 1 or 7 : 1, have been excluded from the schedule? He has not given any correct answer. That is why we say this exclusion of certain municipalities has been done in an arbitrary manner. We would have been satisfied if the Hon. Minister had told us that in all those municipalities that have been included in the Schedule the proportion of the population to the number of houses is much more than in the municipalities which have been excluded. Instead of proceeding according to some basic principle, Government have come to an arbitrary decision based on the report of the District Collectors. Therefore I submit that this schedule should be omitted and the Act extended as it is."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപ സഭാ സമൻ അവർക്കെ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ പ്രസംഗം കേട്ടശേഷം ഞാൻ കൂടുതൽ 1-25 p.m.
ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നു ഈ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പട്ടിക ചില സ്ഥാപിത രാജ്യകേന്ദ്രങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്ന്. സർ, ഞാൻ പറയുന്നു ഇത് പിന്നോക്കവർഗ്ഗത്തിനുള്ള ഒരു കരുതലാണെന്ന്. നമ്മുടെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലുമുള്ള വീടില്ലാത്ത സാധാരണ നിയമസഭയിൽ ഇങ്ങനെയൊരു നിയമം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് ആശ്ചര്യം കൊണ്ടും, സന്തോഷിക്കും. പക്ഷെ അടുത്തൊരുക്കത്തിൽ പത്രം എടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ കാണാം എത്രയോ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളെയും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളെയും കഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. സർ, പാലക്കാട്, വടകര, പാപ്പിനിശ്ശേരി മുതലായി ഭൂമുഖമായി മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിലേയും മേജർ പഞ്ചായത്തുകളിലേയും കെട്ടിടമുടമകളായ പണച്ചാക്കുകളെ വീർപ്പിക്കാനാണ് ഈ ബില്ലിന് ഉപകരിക്കുകയെന്ന ഭയങ്കരമായ വസ്തുത ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഞാൻ ഗൗരവമായി ചോദിക്കുകയുണ്ടു്. ആത്മീയതയെക്കുറിച്ചും പറയട്ടെ പാലക്കാടിനെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാലക്കാട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയെ ആകെ വേണ്ടി എന്തിന് ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെട്ടത്തിയില്ലെന്ന് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു.

"ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപസഭാസമൻ അവർക്കെ, മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെയെല്ലാം അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞു. ഏതെങ്കിലും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളുടെ അഭിപ്രായം ഏതെങ്കിലും മട്ടിൽ അറിഞ്ഞുവെന്ന് ഞാൻ ഒരു ചോദ്യം ചെയ്യുകയുണ്ടു്. അന്നിങ്ങിനെപ്പോലും യതൊരു മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലിലും ഇക്കാര്യം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടില്ല. കോഴിക്കോട് മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. കണ്ണൂർ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിൽ വന്നിട്ടില്ല. മറ്റും അനവധി യതൊരു മുനിസിപ്പാലിറ്റിയിലും മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലിന്റെ പര്യായമാകുന്നത് ഈ പ്രമേയം വന്നിട്ടില്ല. ഒരു പക്ഷെ മുനിസിപ്പാൽ ചെയർമാൻമാരുടെയോ കമ്മീഷണർമാരുടെയോ അഭിപ്രായം ആരാഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതു എനിക്ക് നിയമമില്ല. മുനിസിപ്പാൽ കമ്മീഷണറുടെ അഭിപ്രായമാണോ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായമെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഏതായാലും ഒന്നെന്നിടം തീർപ്പുപറയാൻ സാധിക്കും. അതായത്, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനപ്രതിനിധികളുടെയോ മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ഈ പ്രമേയം സമർപ്പിക്കുകയോ മുനിസിപ്പാൽ കൗൺസിലുകൾ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിൽ എനിക്ക് ധവലേയം സംശയമില്ല.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [18th August 1955]

“സർ, 1946 ലാണ് ഈ നിയമം ആദ്യമായി പാസ്സാക്കിയത്. അന്ന് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കാനുണ്ടായ സാമ്പത്തികശ്രമങ്ങളെല്ലാം, ഇന്ന് അതിനു എന്തെങ്കിലും മറ്റൊരു വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നൊക്കെ ഒരു പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ആളുകൾ തൊഴിലില്ലാത്തതുകൊണ്ടും കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ ഭവകരമായ വിലയിടിവുകൊണ്ടും മറ്റും ജീവിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു രീതിയാത്രപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലമാണിത്. 1946 നു ശേഷം പട്ടണങ്ങളിലെ ജനസംഖ്യ വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്നു ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ പട്ടണങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പട്ടണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ ജനസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചതിനനുസരണമായി വീടുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. കൂടുതൽ ജനസംഖ്യയും കുറച്ചുമാത്രം വീടുകളും എന്നുള്ള പരിതഃസ്ഥിതിയെ ചൂഷണം ചെയ്യുകൊണ്ടു ചില സ്ഥാപിതതലയ്ക്കുകാർ അവരുടെ മടിശ്ശിക വീട്ടിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു് ഒരൊന്നാംതരം സന്ദർഭം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു്. വളരെ ജനസംഖ്യയുള്ള എത്രയോ പട്ടണങ്ങളെ ഈ ബില്ലിലെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു അതിനു മതിയായ തെളിവാണ്.”

“സർ, മറ്റൊരു സംഗതി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. മന്ത്രിമാരുടെ ഈ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ഒരു കമയുണ്ട് കാമയിൽ വരുന്നത്. ഒരു തറവാട്ടിൽ ഒരു കാരണവരും അനന്തരിവരും മറ്റൊരാളുമുണ്ടായിരുന്നു. കാരണവൻ വെളിയിൽ പോയിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പാവപ്പെട്ട ഒരു പിച്കാരൻ വന്നു. ‘ഇപ്പോൾ തരണന്നു മില്ല, നാളെ വാ’ എന്നു പറഞ്ഞു അനന്തരിവൻ പിച്കാരനെ അയച്ചു. പിച്കാരൻ പടിവാതില്ക്കയെത്തിയപ്പോൾ കാരണവർ വരുന്നു. ഇന്ന് പിച്കയില്ല, പിറേറന്നു വാ എന്നു അനന്തരിവൻ പറഞ്ഞുവെന്നു പിച്കാരൻ കാരണവരെ അറിയിച്ചു. കാരണവർക്കു കോപമായി. പിച്കാരനെ മടക്കിവിളിച്ചു, ‘പിച്കയില്ലെന്നു പറയാൻ അവനല്ല അധികാരം എന്നാണു്, ഇപ്പോൾ പിച്കയില്ല, പോയ്ക്കോ’ എന്നു പറഞ്ഞുയച്ചതായി ഒരു കമയുണ്ട്.”

DEPUTY SPEAKER:—“I want to know whether the hon. Member is about to finish his speech.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“No, Sir. I want some more time.”

DEPUTY SPEAKER:—“Then the hon. Member can continue his speech to-morrow. Now I adjourn the House to meet again at 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

VI.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

First Report of the Committee on Government Assurances.

[18th August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 2105 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 18th August 1955, page 28 supra.]

Statement showing some of the main recommendations of the Jails Reforms Committee which have been accepted and implemented by Government so far.

(1) Prisoners are permitted to play village games like Chadugudu and kilithattu on Sundays and jail holidays.

(2) Prisoners are permitted to read up to 9 p.m. wherever lighting facilities already exist. Steps are being taken to provide such lighting facilities where they do not exist.

(3) A programme of educating illiterate prisoners below the age of forty with sentence of six months and more by utilizing the services of literate prisoners who are to be coached up by teachers trained in adult education method has been started in certain jails.

(4) Radiological examination of prisoners (sentenced to more than 1½ years) by the Mobile Mass Radiography Unit has been started as an experimental measure in the Penitentiary. In the mufassal, the radiological examination of prisoners has been ordered to be carried out in batches at the district headquarters hospitals.

(5) Special drugs like PAS and Streptomycin for T.B. and penicillin are supplied in jail hospitals.

(6) Purchase of refrigerators for preserving sera and vaccine in Central Jails which do not have them have been sanctioned.

(7) Side laboratories in jail hospitals have been ordered to be suitably equipped for routine examination of urine, blood, etc.

(8) One wash basin is provided in each ward in jail hospitals.

(9) Protective inoculation against typhoid and other diseases are carried out as routine measure.

(10) Poultry farming and bee-keeping has been introduced in the Central Jails in Vellore and Coimbatore and poultry farming in the Central Jail, Salem, with a view to give training to prisoners in useful occupations.

(11) The Inspector-General of Prisons has been instructed to make arrangements with the Borstal Association, Tirunelveli, to provide Borstal inmates on release from the School with one set of clothes, if they need them.

[18th August 1955]

APPENDIX II.

[Vide item IV on page 34 supra.]

FIRST REPORT OF THE COMMITTEE ON GOVERNMENT ASSURANCES.

I

INTRODUCTION.

1. The Chairman of the Committee on Government Assurances, present this the First Report of the Committee.

2. The Committee was nominated by the Speaker on the 14th February 1955 under the provisions contained in Rule 206 of the Madras Assembly Rules, with seven members on it.

II

FUNCTIONS OF THE COMMITTEE.

3. The functions of the Committee are to scrutinise the assurances, promises and undertakings given by Ministers, from time to time, on the floor of the House and to report on—

(a) the extent to which such assurances have been implemented; and

(b) where implemented, whether such implementation has taken place within the minimum time necessary for the purpose.

III

SITTINGS OF THE COMMITTEE.

4. The Committee held two sittings after its constitution. The first sitting was held on the 22nd March 1955 and was inaugurated by the Hon. Sri J. Sivashanmugam Pillai, Speaker, Madras Legislative Assembly, who stressed the importance and usefulness of such a Committee. The Committee thereafter considered the procedural and other matters.

IV

COMMITTEES SECTION.

5. The Madras Assembly Rules framed under clause (1) of Article 208 of the Constitution of India, which came into force on the 15th December 1954, provided for the formation of new Committees, viz.,

- (1) Committee on Estimates;
- (2) Committee on Subordinate Legislation;
- (3) Committee on Government Assurances; and
- (4) Business Advisory Committee.

In addition to the work connected with the above Committees, the work of the Committee on Public Accounts also was taken over

18th August 1955]

from the Finance Department by this department and is being attended to by the Committees Section of the Legislature (Assembly) Secretariat.

V

DATE FROM WHICH ASSURANCES SHOULD BE SCRUTINISED.

6. Since the Committee was a new one, the question whether assurances had to be scrutinised with retrospective effect, and, if so, from what date, came up for discussion. The Committee decided that all assurances made on the date of presentation of the Budget for 1955-56, viz., the 26th February 1955, and thereafter should be scrutinised.

VI

PROCEDURE FOR THE CULLING OUT OF ASSURANCES.

7. The Government were addressed in the matter of extracting assurances, promises and undertakings given on the floor of the House, from the debates. In the Lok Sabha Secretariat, the practice is for the Department of Parliamentary Affairs of the Government of India to go through the proceedings and extract therefrom such assurances, promises and undertakings and to communicate them to the Ministries concerned. After the receipt of the reply from the various Ministries, the Department of Parliamentary Affairs prepare a statement and lay it on the table of the House. The Committee on Assurances consider this statement. On that analogy, the question why the Public (Elections) Department of the Government of this State, which is more or less the counterpart of the Department of Parliamentary Affairs at the centre, could not undertake the work of culling out the assurances was considered by the Committee, which felt that, for the present the Legislature (Assembly) Secretariat might themselves do that work.

VII

FORMS OF ASSURANCES.

8. A list of various forms in which assurances are usually given on the floor of the House was considered by the Committee on the 26th February 1955. The list, which was placed before the Committee, though not exhaustive, was approved to be treated as a guide for the extracting of assurances. (Annexure I.)

VIII

IMPLEMENTATION OF ASSURANCES.

9. The work of the Committee was taken up after the issue of instructions by the Government in this regard on the 23rd May

[18th August 1955]

10. A statement showing the number of assurances, the dates on which they were forwarded to the Government and the number for which replies were received up to 15th July 1955 is appended. (Annexure III.)

11. Out of the 198 assurances given from the 26th February 1955 to the 10th March 1955 and communicated to the departments concerned, replies were received only in respect of 22 items till the 15th July 1955.

12. Under rule 211 of the Madras Assembly Rules, the Committee should make a report to the House at least once in six months. The Committee, which was constituted on the 14th February 1955, had, therefore, to make their first report on or before the 13th August 1955. Hence, the Legislature (Assembly) Secretariat had to hasten the placing of a statement in respect of those 22 items on the table of the House.

13. Though the Committee, at their sitting on the 22nd February 1955, decided that a two months' period from the time of giving an assurance was a reasonable time within which the department concerned could implement them normally, and though that decision was communicated to all the Departments of the Secretariat, on a perusal of the replies received from the departments concerned [vide column (6) of Annexure IV], the Committee felt that there were delays in the implementation of assurances. The Committee therefore decided that the Government should be requested to expedite their replies in respect of the assurances communicated to them from time to time.

14. The Committee also stressed that, in future, the assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them, and, where it was not possible to comply with this requirement, a report giving the reasons for the delay should be made to the Committee in order to enable them to judge how far it was beyond the power of the department concerned to implement the assurances within the stipulated period, and what were the reasons responsible for the delay or inadequate implementation of the assurances.

15. The Committee examined the statement showing the action taken on the assurances and were of the view that the assurances in most of the cases had not been implemented, as would be seen from the 'Remarks' column of the statement. (Annexure IV.)

IX

SUMMARY OF RECOMMENDATIONS.

16. The following is the summary of recommendations made in this report:—

(1) All assurances made on the date of presentation of the Budget for 1955-56, viz., the 26th February 1955, and thereafter should be scrutinised.

(Paragraph 6.)

[18th August 1955]

(2) The Legislature (Assembly) Secretariat may themselves, for the present, do the work of culling out assurances.

(Paragraph 7.)

(3) A list of standard forms of assurances, promises and undertakings should be adopted in the extracting of assurances for implementation.

(Paragraph 8.)

(4) The Government should expedite their replies in respect of the assurances communicated to them from time to time.

(Paragraph 13.)

(5) The assurances should normally be implemented within a maximum period of two months from the date of giving them, and where it is not possible to comply with this requirement, a report giving the reasons for the delay should be made to the Committee in order to enable them to judge how far it was beyond the power of the department concerned to implement the assurances within the stipulated period, and what were the reasons responsible for the delay or inadequate implementation of the assurances.

(Paragraph 14.)

MADRAS,
7th August 1955.

C. KANDASWAMY,
Chairman.

ANNEXURE I.

STANDARD LIST OF FORMS CONSTITUTING ASSURANCES AS APPROVED BY THE COMMITTEE.

1. The matter is under consideration.
2. I shall look into it.
3. Enquiries are being made.
4. I shall inform the Hon. Member.
5. This is primarily the concern of Central Government but I shall look into it.
6. I shall write to the Central Government.
7. I assure the House all suggestions by Hon. Member will be carefully considered.
8. I shall study the conditions on the spot during my tour.
9. I shall consider the matter.
10. I will consider it.
11. I will suggest to the Central Government.
12. We will put the matter in the shape of a resolution.
13. I shall see what can be done about it.
14. I will look into the matter before I can say anything.
15. The suggestions will be taken into consideration.

[18th August 1955]

16. The matter will be considered at the . . . conference to be held on.
17. The matter is still under examination and if anything requires to be done it will certainly be done.
18. The matter will be taken up with the Government of. . .
19. I have no information, but, I am prepared to look into the matter.
20. Efforts are being made to collect the necessary data.
21. The suggestions made will be borne in mind while framing the rules.
22. If the Hon. Member so desires I can issue further instructions.
23. Copy of the report, when finalised, will be placed in the Library of the House.
24. I shall supply it to the Hon. Member.
25. I think it can be done.
26. If the Hon. Member's allegation is true, I shall certainly have the matter gone into.
27. We shall have to find that out.
28. I will draw the attention of the . . . Government who I hope will take adequate steps in this direction.
29. It is a suggestion for action which will be considered.
30. (Discussion on Demands.) All the points raised by various Members will be considered and the result will be communicated to each Member.
31. Information is being collected and will be laid on the table of the House.
32. I am reviewing the position.
33. Directions by the Speaker, Deputy Speaker or the Chairman involving action on the part of Ministers.
34. All specific points on which information is asked for and promised.

ANNEXURE II.

G.O. Ms. No. 1656, Public (Elections), dated the 23rd May 1955.

Under Rule 206 of the Madras Assembly Rules, a Committee on Government Assurances has been constituted to scrutinize the assurances, promises and undertakings given by Ministers on the floor of the House and to report on—

(a) the extent to which such assurances have been implemented; and

(b) where implemented, whether such implementation has taken place within the minimum time necessary for the purpose.

18th August 1955]

2. The procedure to be followed in watching the implementation of the assurances, etc., was examined and the following instructions are issued:—

(1) The Legislature Secretariat will take roneographed copies of the debates of each day relating to the questions portion and also the statements laid on the table of the House in pursuance of the questions, and send them, together with necessary extracts from the entries made in their "record of scrutiny of debates" to the Departments of the Secretariat direct for taking necessary action;

(2) On receipt of the copy of the debates and the extracts referred to, the Departments of the Secretariat will examine the assurances and take orders in circulation;

(3) The Department of the Secretariat will send a consolidated monthly report by the fifth of every month to the Legislature Secretariat showing the action taken by them during the previous month;

(4) The Legislature Secretariat will scrutinize the reports received from the Department of the Secretariat and prepare a note regarding the implementation of the assurances for the use of the Committee; and

(5) The Legislature Secretariat will send a copy of the decisions of the Committee on the implementation made to the departments concerned.

ANNEXURE III.

Statement showing the number of assurances, the date on which they were forwarded to the Government and the number for which replies were received up to 15th July 1955.

<i>Date on which forwarded to Government.</i>	<i>Number of assurances forwarded.</i>	<i>Number of assurances for which replies were received.</i>
(1)	(2)	(3)
13th June 1955	5	1
17th June 1955	60	12
30th June 1955	69	4
8th July 1955	64	2
16th July 1955	48	3
26th July 1955	53	..
3rd August 1955	142	..
Total	<u>441</u>	<u>22</u>

[18th August 1955]

ANNEX

Statement of cases reported during the Seventh Session, 1955,

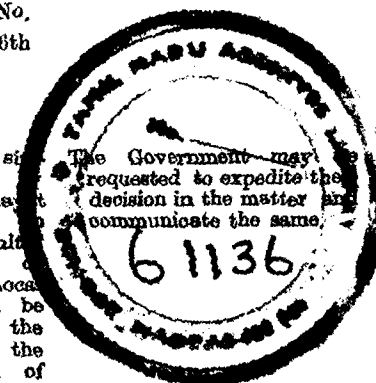
Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.
(1)	(2)	(3)	(4)
HEALTH, EDUCATION AND LOCAL			
1	2	Starred Question No. 918, dated 26th February 1955 (Supplementary) by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government whether it is consistent with the policy of the Government to promote basic education and to refuse, at the same time, sanction when a private individual comes forward to run a basic school and whether it is a fact that the District Educational Officer, Basic Education, recommended it while the District Educational Officer belonging to the regular line raised objections.
2	206	Starred Question No. 1268, dated 11th March 1955 (Supplementary) by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government to revise the election rules so as to abolish the system of election by show of hands in the minor panchayats.
3	225	Starred Question No. 1303, dated 12th March 1955 (Supplementary) by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government to state the reason for the discrepancy in the matter of allowing private practice among the Women Medical Officers in the Maternity and Child-welfare centres run by the Corporation of Madras and those employed under local bodies.
PUBLIC WORKS			
4	6	Starred Question No. 945, dated 26th February 1955, by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar (on behalf of Sri S. Venkatarama Ayyar).	Asking the Government to state the action taken on the representations received from the Irrigation Conservancy Subordinates' Association, Tanjore, for the revision of their pay scale and for the improvement of their service conditions.

18th August 1955]

URE IV.

the implementation of which was not considered satisfactory.

Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(5)	(6)	(7)
ADMINISTRATION DEPARTMENT.		
Now the present policy of the Government is to convert as many non-basic schools as possible into basic schools. In this connexion this will also be considered.	An extract of the proceedings of the Assembly Session, dated 26th February 1955, in respect of the questions referred to is forwarded to the Director of Public Instruction for immediate remarks. (Memorandum No. 59004-a-II/54-1, dated 6th July 1955.)	The question may be kept pending till the Government received the Report of the Elementary Education Committee and took decisions on the recommendations contained therein.
The suggestion will be examined.	The question of evolving a simplified system of voting secret ballot for panchayat elections has been taken up by Government in consultation with the Inspector of Municipal Councils and Local Boards. A decision will be taken in the light of the experience gained in the adoption of the method of marking on ballot paper in the last election to district boards and the ensuing elections to municipal councils. (U.O. Note No. 48608-H-5/55-3, dated 30th June 1955.)	The Government may be requested to expedite the decision in the matter and communicate the same.
The matter will be looked into.	Reference issued to Commissioner, Corporation of Madras. (U.O. Note No. 48608-H-5/55-2, dated 20th June 1955.)	Since the reply is merely an interim one, the Government may be requested to expedite further action and intimate the result of the same.
DEPARTMENT.		
Yes, the matter is under consideration.	The Chief Engineer, Public Works Department (General), was asked to offer his remarks on the request of the Association and he has since been reminded. The Chief Engineer's report is awaited. (U.O. Note No. 364-M/55-1, dated 3rd May 1955.)	The Government may be requested to expedite further action in the matter and intimate the result.

[18th August 1955]

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.
(1)	(2)	(3)	(4)
PUBLIC WORKS			
5	12	Starred Question No. 951, dated 28th February 1955, by Sri V. Balakrishnan.	Asking the Government to draw up schemes for the construction of quarters for the non-gazetted officers spread over a number of headquarters, where there is a shortage of houses for occupation.
6	14	Starred Question No. 956, dated 28th February 1955 (Supplementary) by Sri K. P. Gopalan.	Asking the Government to constitute an enquiry into the damages caused by sea erosion near Puthiyangadi in Chirakkal taluk.
7	41	Starred Question No. 984, dated 1st March 1955 (Supplementary) by Sri M. Kalyanasundaram (original in Tamil).	Asking the Government whether they would consider the question of acquiring the South Arcot Electricity Distribution Company, South Arcot, after cancelling their licence.
3	80	Starred Question No. 1066, dated 3rd March 1955 (Supplementary) by Sri S. C. Virupakshiah.	Asking the reasons for the discriminatory treatment accorded to employees serving municipal electrical undertakings, especially in view of the fact that the selection of Engineers for both the Government and the municipal services were made by the Chief Engineer for Electricity.

[18th August 1955]

Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(5)	(6)	(7)
DEPARTMENT—cont.		
Proposals for the construction of quarters for non-gazetted officers have not yet been taken up. We are trying to seek aid from the Centre and if it is forthcoming the question may be considered.	The question of construction of quarters for non-gazetted officers and others was examined by Government and it was decided in G.O. Ms. No. 2810, P.W., dated 12th August 1954, that, in view of prevailing financial stringency, the need for economy in all directions and the high cost of labour and building materials, the consideration of the question be deferred to better times, for at least two years. There are no papers in Public Works Department regarding the question of seeking aid from the Centre for the construction of quarters for the non-gazetted officers. Industries, Labour and Co-operation, Public and Finance are being requested to state whether they have any papers on the subject and, if so, to take necessary action in the matter. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)	The assurance need not be pursued but the members may take up this point during the discussion on the Second Five-Year Plan.
In view of the reports of these two officers (Collector and Chief Engineer) I do not know how the hon. Member says that the damage has been very grave and so on. Well, I have got to verify that and ask the officers once again. That is all.	Extract of the proceedings of the Assembly have been communicated to the Chief Engineer (General) and further report called for in the matter and his reply is awaited. (U.O. Notes No. 37737-S/55-1, dated 7th May 1955, and No. 37737-S/55-2, dated 6th June 1955.)	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.
The question of acquisition is under examination.	The question of drawing up a programme for the acquisition of the remaining licensee owned electrical undertakings under the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954, is under the active consideration of the Government. A decision in the matter is expected to be arrived at shortly. (U.O. Note No. 37737-S/55-2, dated 6th June 1955.)	The Government may be requested to expedite their decision in the matter and communicate the result.
That matter has been engaging the attention of the Government. As question of finance was involved in this matter it was deferred in 1953. We have now taken up the matter again and we are examining the proposal.	The remarks of the Chief Engineer (Electrical) are awaited. (U.O. Note No. 37599-L/55-1, dated 7th May 1955.)	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.

[18th August 1955]

Serial number.	Assurance number.	Date and reference.	Subject.
(1)	(2)	(3)	(4)
PUBLIC WORKS			
9	92	Starred Question No. 1079, dated 4th March 1955 (Supplementary) by Sri V. Balakrishnan.	Asking whether the Government will extend the system of punching bus tickets by nippers to other private operators also.
10	188	Budget discussions relating to Demand XXXV. Capital Outlay on Irrigation, dated 10th March 1955.	Points raised by various members
11	222	Starred Question No. 1290, dated 12th March 1955 (Supplementary) by Sri K. Vinayakam.	Asking the Government whether they will revise the bus rates as 1½ annas from Kodambakkam level-crossing to Kodambakkam temple on Krithigai days.
HOME			
12	46	Starred Question No. 1004, dated 1st March 1955 (Supplementary) by Sri S. C. C. Anthony Pillai.	Asking whether the Government will consider the question of introducing a system under which the time at which a worker reports for duty and the time at which he is relieved from duty are noted in case of some workers of Government Transport, Madras, in view of the differences between the scheduled hours of work and actual hours of work.
INDUSTRIES, LABOUR AND			
13	42	Starred Question No. 989, dated 1st March 1955 (Supplementary) by Sri M. Narayana Kurup.	Asking the Government to conduct an enquiry into the conduct of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, North Malabar, with regard to the confusion that arose in the Taliparamba Weavers' Co-operative Society, Limited.
14	78	Starred Question No. 1063, dated 3rd March 1955 (Supplementary) by Sri M. Narayana Kurup.	Asking whether the Government will examine the question of conceding the one resolution of the Cannanore P.C.C. Society, Limited, which has been rejected by the Government.

18th August 1955]

Promise made.	When and how fulfilled.	Remarks.
(5)	(6)	(7)
DEPARTMENT—cont.		
We will consider the suggestion with regard to private operators, but with regard to the Government Transport will continue to maintain the same system.	The remarks of the Central Road Traffic Board have been called for. (U.O. Note No. 42325-Courts IV/55-4, dated 22nd June 1955.)	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the same.
I shall assure the hon. Members that all these things will be carefully looked into. All these questions will be looked into and a fair and equitable order, I am sure, will be passed by Government. All these things are technical matters and I shall certainly have them looked into.	Copies of the proceeding have been received from the Legislature (Assembly) Secretariat on 30th April 1955. Remarks of the Special Chief Engineer and Superintending Engineer (Food Production), are being called for on the various point raised and they are being awaited. (U.O. Notes No. 37692-B/55-1, dated 13th May 1955 and No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)	The points may be enumerated and communicated to the Government for necessary action.
I will look into the matter.	The question was considered at the fifth meeting of City Transport Advisory Committee (1954-55) and the Transport Commissioner has been asked by the committee to approach the Government in the matter. If and when the Transport Commissioner comes up to Government it will be examined and suitable orders passed. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the result.
DEPARTMENT.		
I will look into the matter.	Transport Commissioner was requested to offer his remarks on 27th April 1955, and reminded on 10th May 1955. (U.O. Note No. 45932-B/55-1, dated 7th June 1955.)	The Government may be requested to expedite their final decision in the matter and communicate the same.
CO-OPERATION DEPARTMENT.		
I shall call for a report regarding the matter referred to by the hon. Member.	A report has been called for from the Registrar of Co-operative Societies. (U.O. Note No. 39558-CI/55-1, dated 29th April 1955.)	The Government may be requested to expedite the enquiry and also the action taken on the report and communicate the result.
Yes, Sir. The matter will be considered.	The question is already under examination in consultation with the Collector of Malabar. (U.O. Note No. 39558-CI/55-1, dated 29th April 1955.)	The Government may be requested to expedite their decision in the matter.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 19th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Service Rules for the staff of the Hindu Religious Endowment Board.

* 2085 * Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have framed rules for regulating the recruitment and conditions of service of the Executive Officers and other staff employed under the old Hindu Religious Endowment Board; and now under the Commissioner;

(b) if so, whether provision has been made for retirement benefits as in the case of other Government servants; and

(c) whether a copy of the rules will be placed on the table of this House?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) & (b)

Although Executive Officers are selected and appointed by the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department they are treated as servants of the religious institutions. The recruitment and conditions of service of these officers are governed by the rules framed under Section 100 (2) (p) (x) (ii) of the Hindu Religious and Charitable Endowment Act, 1951. There is no provision for the grant of retirement benefits to these officers.

The staff employed under the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department and those employed under the old Hindu Religious Endowments Board now continuing in service are treated as regular Government servants. They are therefore eligible for retiring benefits like other Government servants.

“(c) A copy of the rules^b is placed on the table of the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, these cadres of Executive Officers have almost become regular and they have put in considerable service in that Department. They are even allowed

^a Starred Questions 2085, 2092, 2099 and 2104 postponed from the list of questions for 18th August 1955.

^b Printed as Appendix I on pages 182-201 infra.

[19th August 1955]

to work up to the age of 60. In view of this, will the Government consider the desirability of making some provision for retirement benefits as in the case of the administrative staff? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I will have the suggestion examined."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, Rule 27 says : ' Nothing contained in these Rules shall adversely affect any person who was appointed as an Executive Officer before the 30th September 1951.' May I know whether this protection is available to the other staff who have been appointed in the Department? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" A separate question may be put."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" May I know whether the Government are giving any preference to candidates with legal qualifications in the matter of appointment as Executive Officers? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Yes, Sir."

Government Transport Bus Service from Congress Exhibition grounds

* 2092 * Q.—SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) why a flat rate was collected from each passenger from Congress Exhibition grounds to other stops irrespective of distances in Government Transport special and regular buses; and

(b) whether it is a fact that passengers were not allowed to get in at the various stops though there was accommodation in the special and regular buses running through or from Congress Exhibition grounds?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Sir, flat rates of fare were not collected in the Government Transport Buses from Congress Exhibition grounds to other stops irrespective of distances travelled. Flat rates of fare were however collected only for the special services operated from the Exhibition grounds to the various other destinations, viz., Parrys Corner, Mint, Mylapore, Triplicane, etc. Passengers travelling to intermediate stops were expected to utilise the regular services and not the special services. The special services followed the regular routes but they had to do 1.6 miles extra from the special bus stand to the nearest stage in the regular routes on account of having to cover the loop round the Exhibition grounds. For this additional mileage, an extra fare of half anna was charged. The fare thus charged is within the maximum limits prescribed in

[19th August 1955]

the rates notified by the Government under the powers conferred by Section 43 (1) (d) (ii) of the Motor Vehicles Act, 1939.

" (b) No Sir. There was no restriction to passengers getting in at intermediate stops, provided there was accommodation in the special and regular buses running through and from Congress Exhibition grounds. In fact passengers were allowed to enter special service buses at any stage in the route and to pay the ordinary fare as for regular services."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, were these concessions intended to carry more passengers to the Exhibition grounds so that the Congress organisation, which was organising it, may have a greater share of the profits? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" This arrangement was made for the convenience of the travelling public."

SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER :—" ரெகுலர் பஸ்ஸில் நாளை பிரயாணம் செய்தேன். என்னிடத்திலேயே அதிகமான கட்டணம் வசூல் செய்துவிட்டார்கள். பஸ்களில் காலியிடங்கள் இருந்தும் கூட மத்தியில் ஆங்காங்கே நிற்கும் ஆட்களை ஏற்றவில்லை. இது பொதுமக்களை அதிகமாக பாதிக்காதா என்பதை சர்க்கார் கவனிப்பார்களா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" எட்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு இந்தச் சிறிய சமாசாரத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி கேட்பது எனக்கு வருத்தத்தைத்தருகிறது. அப்பொழுதே இந்தத் தகவலை அவர் என்னிடம் தெரிவித்திருந்தால் அதைக் கவனித்திருப்பேன். சர்க்காருக்கு அந்த மாதிரித் தகவல் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்திருந்தால், தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்போம்."

SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER :—" அடுத்த காங்கிரஸ் மகாசபையின்போதாவது இந்த விஷயம் கவனிக்கப்படுமா? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" அடுத்த காங்கிரஸ் மகாசபை அமிருதசாலில் நடைபெறவிருக்கிறது. ஆதலால், அப்போர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இங்கே வராது."

Harijan Day Celebration in Tindivanam

* 2099 * Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any Harijan Day meeting was arranged to be held on 31st October 1954 in Tindivanam, South Arcot district, by the concerned Government officers; and

(b) if so, which was the avenue of the meeting?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

[19th August 1955]

Photo-copying system in the Registration Department

* 2104 a Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the period during which the system of photo-copying was in existence in the Registration Department; and

(b) the necessity for reverting back to the system of copying by hand.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) two systems of Photo-copying of documents were in force, (viz) the photo-stat system and the cine film system. The Photo-stat system was in force in the South Malabar Registration District from 1st April 1934 to 1st April 1939. The Cine film system was in force in the Madras-Chingleput Registration District from 1st August 1930 to 15th September 1941 and in the Registrar's Offices of Salem and Coimbatore from 1st May 1931 to 15th September 1941.

The Photo-stat system was abolished because experience showed that the practical advantages of the system were not such as to outweigh the financial and other advantages involved in a reversion to hand-copying. The abolition of the cine film system, which was only temporary, was necessitated by the dearth of photo materials during the war-time. The question of reviving the system is being examined.”

8-40 a.m. SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“Can the Hon. Minister tell us the steps taken by the Government for the proper preservation of the negatives from the date of the discontinuance of the system and whether the negatives are properly preserved?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I think they are preserved. I do not think there is any need for destroying them at any rate.”

SRI A. MUTHUSWAMY :—“இந்த போட்டோஸ்டாட் காப்பி எடுக்கும் முறைக்குப் பதிலாக ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மெண்டில் அதிகப்படியாக ‘செக்ஷன் ரைடர்களை’ நியமிப்பார்களா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“கையால் எழுதும் முறைதான் நடந்துவருகிறது. அதற்கு ஆட்கள் அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Considering the possibility of the displacement from employment of a large number of our young men due to the revival of the photo-stat system, will the Government give up the idea of reviving that system?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I said that the system had been abandoned.”

* Starred Questions 2085, 2092, 2099 and 2104 postponed from the list of questions for 18th August 1955.

[19th August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“I am glad the Hon. Minister stated that the photo-copying system had been abandoned. But at the same time he said that the re-introduction of that system was being examined. As the re-introduction of the system will throw the persons now employed on the job out of employment, will he see that they are not turned out of employment in considering the question of re-introduction of the system?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The hon. Member did not follow me properly. It is exactly for the reason mentioned by him that the photo-stat system was abolished. But there is another system known as the cine film system the revival of which the Government are examining.”

SRI S. RAMALINGAM :—“போட்டோஸ்டாட் பிடிக்கிற வழக்கம் நிறுத்தப்பட்டு இப்போது கையால் எழுதும் பழக்கம் இருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். போட்டோ பிடிக்கும் பழக்கம் இருந்த காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட அந்தப் படங்கள் எல்லாம் மீண்டும் கையால் எழுதப்பட்டுவிட்டனவா? அந்தக் காலத்தில் செய்த காரியத்தைச் சரிப் படுத்துவதற்கு இப்போது என்ன செய்கிறார்கள்? அதனால் அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமானால் அதிக நேரம் ஆகும். நான் முன்பே, போட்டோ எடுக்கும் முறையை விட்டு விட்டு கையால் எழுதுவதால் அனுகூலம் உண்டு என்று பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஒரு புதிய முறை ஆலோசனை யில் இருந்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அந்த முறை என்ன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“மில்ம் எடுக்கிற ஸிஸ்டம் அது. அதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.”

Mass B.C.G. vaccination

* 2109 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government examined the points of objection contained in a pamphlet issued by the ex-Chief Minister of the State, Sri C. Rajagopalachari, recently regarding mass B.C.G. vaccination;

(b) whether it is a fact that some municipalities also have taken objection to the mass B.C.G. vaccination; and

(c) whether there is any proposal to suspend the vaccination in view of the campaign against the same?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The pamphlet ‘Truth About B.C.G. Why Government have launched a mass campaign’ published by Government has been distributed to all members of the legislature. The points of objection raised by Sri C. Rajagopalachari have been examined and answered in this pamphlet.

“(b) No, Sir.

“(c) No, Sir.”

“(b) No.”

[19th August 1955]

* 2110 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether B.C.G. vaccine injection was made on a mass scale at Tiruchirappalli recently;

(b) how many were tested and injected with B.C.G. vaccine; and

(c) under what auspices the B.C.G. campaign is carried on in our State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Total tested—155,143.

Total vaccinated—42,352.

“(c) The B.C.G. vaccination campaign is done by the Government, aided by the WHO and UNICEF.”

* 2111 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received reports of harmful after-effects of B.C.G. vaccination from any centres in the State;

(b) whether any steps have been taken to investigate such cases and to enquire into the aftermath of B.C.G. vaccination in the State;

(c) how many persons have been vaccinated with B.C.G. in all up to date and how many were subjected to mass X-ray before vaccination; and

(d) what contribution, if any, is being levied from local bodies of the areas where B.C.G. vaccination is now done?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No. A few cases of alleged complications after B.C.G. vaccination were brought to the notice of the Government from Coimbatore and 2 or 3 other places. They were thoroughly investigated and found to be unrelated to B.C.G. vaccination.

“(b) The Health Officers had the cases taken to hospitals, had them examined and treated, though the alleged complications had no relation to B.C.G.

“(c) Four hundred and ninety-five thousand, five hundred and thirty-two persons were vaccinated with B.C.G. in this State up to the close of the Mass B.C.G. vaccination campaign in Tanjore Municipality and its belt area. No X-ray examination is done before B.C.G. vaccination, and it is not considered necessary.

“(d) Nil.”

19th August 1955]

* 2112 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government will be pleased to lay on the table of the House a copy of the Report of the Committee of three Medical Experts appointed by the Government to enquire into the case of a child Vasantha in Coimbatore, who was alleged to have lost her eyesight as a result of B.C.G. vaccination?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir. A copy of the Report* is placed on the table of the House.”

* 2113 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether a girl by name Pushpavalli, daughter of Mr. Shanmugha Kandiar, a merchant of Glasskara Street, Manambuchavadi (Tanjore), had B.C.G. vaccination on 8th June 1955;

(b) whether soon after vaccination she got seriously ill on returning home and whether the Municipal Doctor treated her;

(c) whether the girl died next day; and

(d) whether the District Medical Officer visited the place and made enquiries; if so, his findings regarding the causes of her death?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The girl, Pushpavalli was not given any B.C.G. vaccination but had only the Tuberculin test on 8th June 1955.

“(b) It is understood that she developed fever in the course of the day and the Municipal doctor treated her.

“(c) Yes, Sir.

“(d) Yes, Sir. The District Medical Officer, Tanjore, visited the house along with one of the B.C.G. team Doctors the next morning after the girl had died, examined the body and made enquiries. The parents of the child mentioned that the child used to get ill frequently with glandular swelling in the groin. Taking into consideration all the circumstances of the case, the District Medical Officer considers that the girl suffered from an attack of filarial fever with adenitis and lymphangitis immediately preceding her death.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“It appears strange that almost all cases of complaints are peculiar to Coimbatore only. After the campaign was started by Sri C. Rajagopalachari, only one or two stray cases of complaint came from places like Tiruchirappalli. Have the Government tried to find out what is wrong with the B.C.G. vaccination in Coimbatore?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Most of the cases were from Coimbatore and reports about them came only after Rajaji started his anti-B.C.G. campaign . . .”

[19th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Is this not an insinuation? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I am only replying to a question. It is difficult to understand why most of these reports came from Coimbatore. Coimbatore people were very anxious. Even my Hon. Colleague the Finance Minister wanted the B.C.G. campaign to be started in other municipalities of his district particularly in Tiruppur. But the Government decided that the campaign should be begun first in the district headquarter towns and belt areas in every district, because the people of every district were anxious to have this vaccination. ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ When was the decision to have a mass B.C.G. campaign in this State taken? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ B.C.G. vaccination was being carried on in Madras City from 1948, but it was confined to select groups. When Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister of this State, he said that it could first be started as a mass campaign in Tellicherry. But this decision to extend it to the whole State was taken some time after he ceased to be the Chief Minister, and the campaign began in November 1954 in Coimbatore. ”

DR. K. B. MENON :—“ Is there any truth in the allegation that in this mass campaign there is forced vaccination, particularly among the little children in schools, and if there is any truth, will the Government stop it? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The campaign is absolutely voluntary, and in the case of school children, they are asked to get the consent of their parents before they are vaccinated. ”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sri Rajaji has been maintaining that the B.C.G. campaign is wrong and the Government have been equally obstinately maintaining that it is the other way about. In this situation, will the Government be pleased to give legislative immunity to the doctors who are called upon to carry out this vaccination on account of the fact (a) that a public controversy over the B.C.G. campaign is still raging, and (b) that the consent for vaccination of persons who are *non compos mentis* is hardly of any use in law? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no controversy worth the name. An international B.C.G. campaign has been carried on for years in about thirty countries. Among the States in India that are having the mass B.C.G. campaign, Madras is the last State to have the B.C.G. vaccination. ”

8-50 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN :—“ In the selected areas in Madras City in which this vaccination was tried, are there authentic records to show the number of successful cases as against the fatal cases to prove or disprove the wisdom or unwisdom of the present campaign? ”

[19th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In Madras City there were no reports about any such complications. In Madanapalle this was tried for six months and tested. It is only after the results of successful experiment there were known that the Government of India thought of starting this mass campaign. ”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ In view of certain reported cases of death of some children, may I know whether the Government have employed any machinery to watch the result and the reaction of this vaccination on persons who have been vaccinated with B.C.G. in rural areas and villages where there are no hospital facilities? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Which cases of death among children the hon. Member is referring to I do not know except the one in Tanjore. No B.C.G. vaccine was given to this child and only tuberculin testing was done. Whenever any complications are reported, the Health Officers are immediately asked to inquire into the matter and, if necessary, to take them to the Government hospital for treatment. ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ From all the replies given by the Hon. Minister, it is seen that the Government have no doubt in their mind that there is nothing wrong in this B.C.G. campaign. So far as this State is concerned, one solitary individual, namely Sri C. Rajagopalachari, is raising all sorts of doubts and fears. Because of his position in society, naturally people attach some importance to his views and confusion arises in some quarters. Because of his position, may I request the Government to take up the matter, hold high level talks with Sri Rajagopalachari instead of rushing to the Press and making public utterances, and convince him and thus avoid all sorts of misconceptions in the mind of the public? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member may make the attempt. I wish him all success. So far as this campaign is concerned, questions have been asked in the Andhra Legislative Assembly, in the Bengal Legislative Assembly and in the Central Legislative Assembly. In all those places it has been replied that Sri Rajagopalachari is a layman. We are advised by our specialists and we think that this vaccination measure is safe and useful. ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ In the brochure issued by Sri Rajagopalachari he has cited some cases where there were complications after B.C.G. vaccination. Have the Government taken care to examine such of those cases as have been listed by him in the pamphlet issued by him? Have the Government proved beyond reasonable doubt that those are not complications after B.C.G. vaccination and what steps have they taken to convince Sri Rajagopalachari about the desirability of continuing this mass vaccination? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sri Rajagopalachari has sent to me reports of a few cases. In all those cases we have

[19th August 1955]

made inquiries and, if necessary, treatment has also been given in certain cases. In certain cases he has directly published in the papers without verification and investigation and we have requested the Press people not to publish such reports and create a scare in the public mind."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister said that in such cases the Government were guided by the advice of specialists. But from the report the opinion of the experts is unanimous that the time lag in experimenting with B.C.G. has been too short to pronounce any judgment on the reaction it makes on the people and we know that experts change their opinion because years ago their idea of tubercular infection was entirely different from what is obtainable to-day. To-day we are told that there is no harm in mingling tuberculosis patients with other patients. Therefore, inasmuch as sufficient time has not been taken for proper test and experiment in this respect, will the Government stop this quackery of mass B.C.G. vaccination without positive proof of its harmlessness? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The World Health Organization Tuberculosis Committee could surely be said to be the highest authority in this matter. They have gone into this question. They have said that B.C.G. vaccination gives a high degree of protection and that in backward countries where the living conditions are poor, it is necessary to have mass B.C.G. vaccination. We cannot have a higher authority than this Committee. In this country the Medical Sub-Committee of the Planning Commission have also gone into this question and have advised that every State must take to mass B.C.G. vaccination."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know whether, when Sri Rajagopalachari was the Chief Minister of this State, mass B.C.G. campaign was started in Tellicherry? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Not started, Sir. He said that it could be started first in Tellicherry."

DR. U. KRISHNA RAO :—" The fear of B.C.G. vaccination comes from the fact that there is a fear of this vaccine inducing tuberculosis in patients who have been given that. Will the Hon. Minister tell us whether it is not a fact that in the development of the bacille immunity resistance is the only factor present and infectivity is not present? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir. The hon. Member himself has published an editorial in his journal 'Anti-septic' favouring B.C.G. vaccination."

DR. U. KRISHNA RAO :—" I should like to put it in simple language and that is this. The fear that B.C.G. vaccination might later on in life induce tuberculosis is without scientific foundation. Inoculation of B.C.G. increases the resistance of the

19th August 1955]

patient and does not make him liable to infection. I was only putting a question in support of the Hon. Minister's campaign of B.C.G."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I thank the hon. Member. The answer 'Yes' which I gave was correct."

SRI S. RAMALINGAM :—" Have the Government created any organisation to watch over the persons who are given B.C.G. vaccination whether they develop tuberculosis or power of resistance? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It has been tested in many countries by various experts and the best laboratories of the world have experimented upon this and found that B.C.G. is harmless. The experience of many countries in the world also goes to show that B.C.G. is useful."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" The Hon. Minister has been conveniently evading the questions put by the hon. Members, Sri Ramalingam and Sri Daivasigamoney. The point is this. The Government have not provided adequate staff to follow up the vaccination and watch the reaction. That is why all this confusion and fear have arisen. Why should the Government take up such campaigns when they cannot provide adequate staff? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There are no complications anywhere. The complications here and there are due to the scare raised in the public mind. Where any complications are reported, the Health Officers of the place are asked to inquire immediately into the matter and see what is necessary to be done."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" We are not at present concerned whether B.C.G. vaccination gives protection against tuberculosis or not. We are at present concerned whether this inoculation produces any adverse reaction in the bodies of people who have been inoculated. Has there been any large-scale protest by the people at large about such reaction? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A little over 5 lakhs of people have been given B.C.G. vaccination and the reported cases are about a dozen or so, an infinitesimally small fraction. From this it will be evident that B.C.G. produces no harmful results. As I said and as I have been saying, the scare in the public mind is being created not merely by speeches and by statements in the Press but also by wide house-to-house canvassing and distribution of leaflets reprinted from a particular Tamil weekly and even posters are published. In this way a sort of mass hysteria has been created against B.C.G."

[19th August 1955]

9 a.m. SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, the Hon. Minister was pleased to brand Sri Rajagopalachari as a layman and I certainly feel that the Hon. Minister is not on a higher status than he. The Hon. Minister has been all along saying that B.C.G. is not harmful, is not wrong and is not pernicious. Instead of saying like this, can the Hon. Minister show what staff or other organisation he has got and what material he has got to establish in this State that it is beneficial, it is salutary and it is useful as an immunity? There is no use in saying that it does not produce any adverse effects. Instead of resorting to pin-pricks and saying that it is not harmful and all that, can he tell us what is the good effect and what is the beneficial effect that it has produced? Can he give us some tangible data to show us that it is very useful as an immunity? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, it will take some time to know the results. I am sorry the hon. Member is not in a state of mind to receive or appreciate the information that I can supply to him. He says I am a layman. I never claimed to be an expert. I would like to quote Dr. B. C. Roy, for whom Sri Rajagopalachari has expressed high admiration in eulogistic terms. In the West Bengal Assembly, there was an interpellation and Dr. Mukerji, the Health Minister of West Bengal, told the questioner in the Assembly that the Government was not concerned with what Mr. C. Rajagopalachari . . . "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, on a point of order . . . "

DEPUTY SPEAKER :—" Let the Hon. Minister finish his answer. Then, the hon. Member may raise his point of order. "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am raising my point of order to object to the Hon. Minister's reading from newspapers. "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I am not reading. The hon. Member may have read the *Madras Mail* of August 17th and it is only two days old and it contains the answers given by Dr. Mukerji, Health Minister of West Bengal, and Dr. B. C. Roy, Chief Minister of West Bengal, during question time. When the hon. Member goes home, he can refer to this news item and read it for himself. "

DEPUTY SPEAKER :—" Let us pass on to the next question. "

(Several hon. Members stood in their seats.)

DEPUTY SPEAKER :—" I have already allowed 20 minutes for these questions on B.C.G. We will have to finish the other questions on the Agenda. "

[19th August 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—" As this is a very important subject, I want that there must be a half-hour debate on it. "

DEPUTY SPEAKER :—" What has the Hon. Leader of the House to say in the matter? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We can see later and have the half-hour debate if there is time. "

DEPUTY SPEAKER :—" I will consult the Hon. Leader of the House and let the House know the date on which we may have the half-hour debate. "

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I would like to submit—whether the Government admit it or not—that there is a big controversy over this matter. We want the matter to be resolved once for all and to see that the best effects of this vaccination are available to the people. It is only from that point of view we want to know what are the measures taken by the Government so far in the matter. We are very anxious that the whole question should be thrashed out. "

DEPUTY SPEAKER :—" I have only to repeat that I will consult the Hon. Leader of the House and announce the date when we will have the half-hour debate. "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" On a point of order, Sir. The Hon. Minister was pleased to state that when Sri Rajagopalachari was the Chief Minister . . . "

DEPUTY SPEAKER :—" We have passed over that question. So, the hon. Member cannot refer to it. "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I am only raising a point of order. The Hon. Minister said that Sri Rajagopalachari, when he was Chief Minister said that B.C.G. campaign could be started at Tellicherry. The full facts will have to be placed before the House. When Sri Rajagopalachari was Chief Minister, I had opportunity to suggest to him the starting of B.C.G. campaign in Tellicherry. Then he told me that if it were his own son, he would not allow him to have B.C.G. vaccination. In all fairness, the Hon. Minister must give the full facts to the House. There is no good saying that Sri Rajagopalachari said that the campaign could be started in Tellicherry when in actual fact he was sceptical about the movement even when he was Chief Minister of this State. "

DEPUTY SPEAKER :—" It is only a personal explanation and not a point of order. "

[19th August 1955]

Unqualified employees of the former Pudukkottai State

* 2114 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of permanent hands listed as "unqualified", as per each department, of the former Pudukkottai State;

(b) the number of such "unqualified" employees absorbed as per each department and allowed the arrears of Madras State scales of pay from 1st January 1949 and the number not allowed the arrears from 1st January 1949;

(c) the number of such "unqualified" not absorbed and not given the Madras State scales at all;

(d) the number of temporary employees of the former Pudukkottai State Service listed "unqualified" as per each department; and

(e) the number of such hands ousted from service after 3rd March 1948 date of merger?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (e) A statement showing the particulars required by the hon. Member is laid on the table of the House.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Sir, from the statistics so kindly given by the Hon. Minister, it is very clear that the overwhelming majority have been given the Madras State scales of pay from 1st January 1949 and only a small minority have not been given from that date. May I know why should there be this difference in treatment and discrimination in the case of the same class and group of people?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There was no discrimination. Such of the unqualified staff as have been absorbed by relaxing qualification rules and condoning their deficiencies in qualifications have been allowed arrears of pay from 1st January 1949 by being treated as qualified hands. Orders clarifying the date from which unqualified employees will be entitled to arrears were issued only on 14th May 1951. In the case of some who had been allowed arrears from 1st January 1949 by mistake prior to the issue of orders, it was ordered that arrears paid already need not be recovered as that would mean great hardship to the people affected. This was how it happened that while some people had been allowed arrears from 1st January 1949, others were allowed arrears only from 14th May 1951.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Sir, can even a clerical mistake form the basis for heart-burning for some and jubilation for others? Out of 120 persons who have been absorbed, 84 persons have been allowed the arrears of Madras State scales of pay from 1st January 1949 and only 36 have been denied this. Who is

[19th August 1955]

responsible for this? Why should the mistake of a superior official or the department that did not recommend the absorption in time of these people adversely affect them?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am sure that heart-burning would have died down by this time. It happened four or five years ago and I do not think it is good to reopen the subject now.”

DEPUTY SPEAKER:—“Question No. 2115 will be taken up on the 20th instant.”

Acquisition of lands for tank improvement

* 2116 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether about 100 acres of patta lands were acquired by the Government in Konoor village in Vriddhachalam taluk for purposes of tank improvement;

(b) whether poramboke lands in Konoor and Kosappallam villages were promised to be assigned to the villagers concerned in return for the above lands acquired;

(c) whether the promise has since been withdrawn and compensation in cash only is offered instead;

(d) if so, the reasons therefor;

(e) whether the villagers have represented their unwillingness to take the compensation in cash; and

(f) if so, the action taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“The answer^a is placed on the table of the House.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“May I know whether there are any pending cases still to be compensated either in cash or by assignment of lands?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I want notice, Sir.”

Renovation of Ramachandra tank in Suler

* 2117 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the preliminary investigation for the renovation of Ramachandra tank, Suler, Coimbatore district, has been completed by Irrigation department;

(b) whether the scheme has been recommended by the District Planning Board of Government for execution;

(c) if so, the estimated cost thereof; and

(d) when it is going to be taken up for execution?

[19th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) The answer is in the negative.”

“(c) & (d) Do not arise.”

SRI S. R. ARUMUGAM:—“கனம் ஸ்தலத்திற் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ‘இல்லை’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதற்காக சூப்பைவாசலில் எல்லாம் வந்து சர்க்கார் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இப்போது ‘இல்லை’ என்று பதில் சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன? அதைச் செய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, my information here is that the Superintending Engineer (Food Production) has reported that the scheme for the renovation of the Ramachandra tank was not actually investigated; only preliminary survey by the Food Production Engineering staff was made which showed that an extent of 87 acres could be irrigated at an estimated cost of about Rs. 1,82,000 and that the scheme would involve the acquisition of the entire tank-bed measuring about 100 acres in extent of costly dry land. The proposal was therefore given up as not being a fit case for investigation.”

Extent of lands reserved for Harijans in Wynaad

* 2118 Q.—SRI O. KORAN (on behalf of Sri C. Velukkan): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the extent of lands reserved for Harijans in Wynaad, Malabar;

(b) the number of Harijan families so far settled there;

(c) whether any non-Harijans have trespassed on the land reserved for Harijans; and

(d) if so, what action the Government have taken to evict them?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) No land has been reserved for Harijans in Wynaad taluk.

“(b) No Harijan families have so far been settled on Government lands.

“(c) & (d) Does not arise.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Since Wynaad is a land of Harijans as it were and lot of Government lands are available, can the Government seriously and immediately consider the question of settling the Harijans on those lands?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“There are about 600 families. The matter is being considered by the Government, and such steps as may be necessary may be taken as early as possible.”

[19th August 1955]

SRI O. KORAN:—“May I know whether the Government have received complaints from Harijans in Wynaad that lands occupied by them are being trespassed by influential landlords who have their lands nearby and if so what action the Government have taken in the matter?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“A report has been called for from the Collector of Malabar, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Are Government aware of the fact that these Harijans who are at present living in the house-sites of big landlords are compelled to work free and as a result there is a system of slavery? Will the Government see that the fetters of that slavery system are broken up by giving these Harijans house-sites at Government cost immediately?” 9-10 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Sir, I do not know whether there is a system like slavery system existing there. But at any rate social workers will have to go there and do lot of propaganda. Whatever steps the Government can take, those steps are being taken.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister said that he was not aware of the fact whether such a system of slavery was in existence in that part of the State. I submit that that system is in existence in the sense that when these Harijans live in the houses constructed by the landlords, these slaves, the Harijans are compelled to work only for that landlord as a result of which the general wages that is earned by the workers in other places are not given to them. It is made obligatory on the part of these Harijans to work only for those landlords in whose houses they live. In that scheme I say there is this slavery system.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The Harijans are working on the lands of the landlords and I do not think there is anything like slavery system. I do not understand what the hon. Member means by slavery. Perhaps the wages paid may not be adequate for the services rendered by them.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“On a point of personal explanation, Sir.”

DEPUTY SPEAKER:—“The Hon. Minister has said he is not aware of such a system prevailing there”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“My point is this, Sir. When Raman, a Harijan lives in the house constructed by his landlord and when Krishnan, Kannan, other Harijans living in Wynaad get Rs. 2 or Rs. 3 as wages for the work done by them, this particular Raman cannot go to another man to work and earn that much of amount. If he goes, he will be evicted. If he goes he will not be treated as a tenant of that particular landlord. In that sense I say there is that system of slavery.”

DEPUTY SPEAKER:—“It is not a point of explanation.”

[19th August 1955]

Widening of roads in Ponnani

* 2119 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 31st May 1954, from Sri E. T. Kunhan, M.L.A., regarding the widening of the Ponnani Town Main Road and Travellers' Bungalow Road in Ponnani taluk, Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) & (b) No representation, dated 31st May 1954 relating to the widening of the road in question was received from the member. But a representation, dated 29th March 1954 on the subject was received from the member and transferred to the Chief Engineer (Highways) for necessary action.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Will the Hon. Minister be kind enough to enlighten us as to what kind of action is being taken by the Government?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“It has been forwarded to the Highways Chief Engineer and he has been asked to examine the proposals.”

Legislation in respect of the Legislative Secretarial staff

* 2120 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government intend to bring in legislation for regulating the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial Staff of the Legislature, as per Article 187 (2) of the Constitution of India;

(b) whether the Governor has made any rules for that purpose, as provided for in sub-section (3) of Article 187 of the Constitution; and

(c) if the answer to (b) is in the affirmative, whether a copy of the rules will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) Rules under Article 187 (3) of the Constitution have been issued, and it is proposed to take up the question of making a law under Article 187 (2) as and when occasion arises in the future.

“(c) A copy of the rules * is placed on the table of the House.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“மேஜையின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய விதிகள் இவ்வருஷம் மார்ச்சு மாதந்தான் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சபை ஆரம்பித்து மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றனவே; இந்த மூன்று வருஷ காலமாக எந்த விதியின் அடிப்படையில் சட்டசபைக் காரியாலயங்களில் நியமனங்கள் நடைபெற்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்.”

* Printed as Appendix V on pages 218-240 infra.

[19th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இதற்கு முன்பே விதிகள் இருந்தன. பழைய விதிகளின்படி நியமனங்கள் நடந்து வந்தன. ஏற்கெனவே இருந்த விதிகளெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்ட பிறகு புதிய விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டு அமுலுக்கு வந்திருக்கின்றன.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்த வருஷம் எத்தனை உதவிக் காரியதரிசி ஸ்தானங்களுக்கு காலி ஏற்பட்டன? அவற்றுக்கு எப்படி நியமனங்கள் செய்யப்பட்டன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I would like to have notice, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, this is a matter which concerns not only the Government but also the Legislature. Will the Government bring the proposals in the form of a Bill under Article 187 (2) so that the Legislature also may have an opportunity to consider the question in all its aspects instead of framing rules under sub-clause (3) after five years?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, just now we have framed the rules and we have published those rules. If there are any rules about which there is any difference of opinion, hon. Members may bring it to the notice of the Hon. Speaker or the Government. With regard to bringing in of a legislation I have already stated that it will be taken up a little later.”

DEPUTY SPEAKER :—“Question No. 2121 will be taken up on 20th August 1955.”

Mera i nam estates taken over by the Government

* 2122 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount deposited by the Government with the Estates Abolition Tribunals in the State towards compensation payable in respect of merai inam estates notified and taken over by the Government in the State by the end of 1954; and

(b) how many merai inam estates were notified and how many were under dispute?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) The answer * is placed on the table of the House.”

SRI A. RATNAM :—“செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைத் தவிர வேறு எந்த ஜில்லாவிலும் மோரை இனாம்களே கிடையாதா? கும்பகோணம் காஞ்சி காமகோடி பீடத்திற்கு 9 மோரை இனாம்கள் இருக்கின்றன. செங்கற்பட்டிலுள்ள அந்த இனாம்களுள்ள ஊர்களின் பெயர்கள் என்ன? அந்த நிலங்களின் விஸ்தீர்ணம் என்ன? அரசாங்கம் இன்னும் எவ்வளவு பணம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டியிருக்கும்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“அதனுடைய பெயர் ‘மோரை அல்ல’, ‘மேரை’ என்று சொல்லப்படுகிறது. மேரை என்றால் பங்கை குறிக்கிறது. அந்த இனாம ஊர்களுடைய பெயர்களாவன: அரியனவாயல், மீஞ்சூர், ஒன்பாக்கம், திருப்பரவையம், விச்சூர், வெள்ளிவயல், ஹசனபுரம், கொளத்தூர், அல்லாடி.”

* Printed as Appendix VI on page 241 infra.

[19th August 1955]

SRI A. RATNAM :—“இந்த மேரை இனும் எஸ்டேட்டுகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேறு எங்குமே கிடையாதா? செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில்தான் இருக்கின்றனவா? இந்த ராஜ்யத்தில் எங்கெல்லாம் மேரை இனும் எஸ்டேட்டுகள் இருக்கின்றன என்று மந்திரி அவர்கள் பதிலளிப்பாரா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“கனம் அங்கத்தினர் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலுள்ளதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டுவிட்டு, இப்பொழுது மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களில் இருப்பதைப்பற்றி கேள்வி கேட்டால் என்ன சொல்வது?”

SRI A. RATNAM :—“என்னுடைய கேள்வியில் திட்டவட்டமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது :

‘the amount deposited by the Government with the Estates Abolition Tribunals in the State towards compensation payable in respect of inrai inam estates notified and taken over by the Government in the State by the end of 1954.’

“I would like to have an answer for that item, Sir.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“நான் மேலே குறிப்பிட்ட மேரை இனும் செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. வேறு ஜில்லாக்களில் இருக்கின்றனவா இல்லையா என்பதைப்பற்றி அங்கத்தினர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால் தனிக் கேள்வி போட்டால் நான் விவரங்களை வரவழைத்து தெரிவிக்கின்றேன்.”

Improvements to Seyyanam village tank in Arantangi taluk

* 2123 Q.—**SRI MOHAMED SALIH MARACAIR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps for the improvement of the Seyyanam village tank, Arantangi taluk, Tanjore district; and

(b) if so, why the matter has been delayed so long?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes. Steps are being taken to carry out repairs and improvements to both Seyyanam Peria Kri and Seyyanam Mela Endal.

“(b) The scheme will have to be taken up for execution, only after detailed investigation of the various important aspects such as availability of supply, economic utility, etc.”

DEPUTY SPEAKER :—“Question No. 2124 will be taken up on the 22nd as the hon. Member has requested that this be taken up on that day.”

Police raid in the Packialakshmi Mill Workers' Union premises, Pollachi

* 2125 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Police raided the premises of the Packialakshmi Mill Workers' Union, Pollachi, on 31st January 1955;

(b) if so, the reason therefor?

[19th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

DEPUTY SPEAKER :—“Question No. 2126 will be taken up on 20th August 1955.”

Eviction of Harijans from Government poramboke lands

* 2127 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from a Member of this House regarding the eviction of Harijans who erected huts on the Government poramboke land bearing R.S. No. 287-4, Kattangulathur, Chingleput district and taluk;

(b) the action taken by the Government in the matter;

(c) whether it is a fact that the said land from which the Harijans were evicted has been allotted to Caste Hindus; and

(d) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

“(b) A copy of the petition was forwarded to the Board of Revenue for disposal.

“(c) No, Sir. The proposal to assign the site in question to a caste Hindu is still under consideration of the Collector. No Harijan had occupied the site previously and there was therefore no eviction.

“(d) Does not arise.”

SRI A. RATNAM :—“எது சம்பந்தமாக ஆட்சியாளருக்கு மனு வந்திருக்கிறது? அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் அந்த இடத்தில் பத்து ஆண்டு காலமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பது அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரியாதா? அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு ஏன் ‘எவிக்ஷன் நோட்டீஸ்’ கலெக்டரால் கொடுக்கப்பட்டது?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, I said, the matter is under consideration. I also said that no Harijan had occupied the site previously.”

SRI A. RATNAM :—“கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை என்று கூறுவதைப்பற்றி விளக்கம் தர முடியவில்லை. ஹரிஜனங்கள் எதற்காக மனு செய்து கொண்டார்கள், அவர்களுடைய மனு எதற்காக கலெக்டருக்கு அனுப்பப்பட்டது, அது எந்தவிதமான பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதுதான் பிரச்சனை. ஹரிஜனங்கள் அந்த இடத்தில் இல்லையென்றால் கலெக்டர் அவர்கள் அவர்களுக்கு ஏன் ‘எவிக்ஷன் நோட்டீஸ்’ கொடுத்தார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“அது விஷயம் இன்னும் அமைச்சருக்குத் தெரியாது. ஒருகால் கலெக்டருக்குத் தெரியலாம். அதுபற்றி கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன்.”

[19th August 1955]

Reappointment of Public Prosecutors

9-20 p.m. * 2128 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any and, if so, how many Public Prosecutors in the State have been re-appointed to their posts?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Yes; six of the Public Prosecutors now in service have been re-appointed for the second term.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know in which places these re-appointments have been made?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“North Arcot, South Arcot, Chingleput, Madurai, Tanjore East and Tanjore West.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Has any Public Prosecutor in Malabar been re-appointed after he has been defeated in the General Elections and if so, may I know whether it is the policy of this Government to re-appoint Public Prosecutors who have been defeated in the elections?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Of course, the hon. Member is entitled to insinuate anything and he knows that that cannot be a policy of any Government. But simply because a lawyer stands for election, he does not become disqualified for several offices to which he is entitled as a lawyer.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“In reply to a question, the Hon. Minister was pleased to state that a Public Prosecutor had been reappointed in North Arcot district. Sir, a new incumbent has been appointed as Public Prosecutor there and it is not a re-appointment. Therefore, I think it is a mistake on the part of the Hon. Minister to have said so. Or is it a recent appointment made in August?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“In North Arcot only very recently another person has been appointed. Perhaps that is what the hon. Member is referring to.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, there cannot be any bar for an advocate being appointed as Public Prosecutor. But may I know from the Hon. Minister whether the Public Prosecutors who have resigned for the purpose of contesting the elections are again appointed when they are defeated in the elections?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I would like to have notice. Even if such an appointment has taken place, as I have already explained, a defeat in the elections is not a disqualification for the appointment of a lawyer as Public Prosecutor.”

19th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“The Hon. Minister stated that there were only six cases of re-appointment. Are there any more Public Prosecutors who have been appointed as Special Public Prosecutors?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I would like to have notice.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ஐந்து, ஆறு இடங்களில் பப்ளிக் பிராஸிகியூட்டர் வேலை காலியிருக்கிறது என்று விளம்பரம் செய்து புதிய அப்ளிகேஷன்களை வரவழைத்துவிட்டு மீண்டும் பழைய பப்ளிக் பிராஸிகியூட்டர் களுக்கே அந்த வேலையைக் கொடுப்பதால் அந்த ஜில்லாக்களில் அவர்களைவிட திறமையான வக்கீல்கள் இல்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? அதனால்தான் பழைய பப்ளிக் பிராஸிகியூட்டர்களுடைய மீண்டும் அவ்வேலையில் தொடர்ந்து அமர்த்துகிறார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Normally the policy of the Government is to appoint a person as Public Prosecutor for a second term if found suitable in all respects. That policy is well-known to every lawyer.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Probably the Hon. Minister is referring to permanent re-appointments. May I know whether there have been any temporary re-appointments of the old incumbents and whether the Public Prosecutor in Tellicherry has been temporarily re-appointed?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Either he is appointed as Public Prosecutor or he is not. In other cases Special Prosecutors are appointed for special cases. I do not know whether the hon. Member is referring to the appointment of Special Public Prosecutors with reference to specific cases, or the regular appointment as Public Prosecutors.”

DEPUTY SPEAKER:—“Question Nos. 2129, 2132 and 2135 will be taken up on 20th August 1955 as the Hon. Minister concerned is away from headquarters.”

Kist collections for poramboke lands

* 2130 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri C. Kandasamy): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that water-rate at the rate of Rs. 150 per acre is being ordered to be collected for 1955 kist collections for the poramboke lands cultivated by peasants in Tiruturaipundi taluk, Tanjore district; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) & (b) Rule VI of the Cauvery Water-cess Rules requiring the levy of a penalty of Rs. 150 per acre for irrigation without permission was relaxed originally on the ground that the extent irrigated in the Cauvery-Mettur Project area in the Tanjore district

[19th August 1955]

did not reach the target fixed and that application of this rule might affect further development. In December 1952, it was brought to the notice of the Government that on account of this concession, the revenue authorities could not prevent irrigation of some high level lands by cross-bunding of channels, etc., to the detriment of the regular ayacut. After consulting the Board of Revenue and the Chief Engineer (Irrigation), the Government ordered that relaxation of this penal rule should not be resorted to from fasli 1364 and that the extent of 6,507 acres which had been so far irrigated without permission should be dealt with on merits of each case pending inclusion in the ayacut. On receipt of numerous representations from the ryots all over the district protesting against the levy of penal water cess Rs. 150 per acre, the Collector of Tanjore has stayed the collection of penalty pending final orders of the Government in the matter. The whole question is being re-examined now."

SRI S. RAMALINGAM :—“இவ்வருஷம், அதாவது 1955-56-ல் கூட, ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூபாய் 150 விதம் தண்ணீர் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் பழையபடி கிராமங்களில் விவசாயிகளிடத்தில் பெரிய பீதி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் இறுதியாக முடிவு செய்யும் வரையில் விவசாயிகளுக்கு இம்மாதிரியான நோட்டீஸ்கள் கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்திரவு போடுவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I have already stated that the Collector of Tanjore has stayed the collection of penalty pending final orders of the Government in the matter.”

School fees in Government schools

* 2131 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether standard rates of school fees are fixed for students in Government schools by the Government; and

(b) whether the Government aided institutions are instructed to adopt these rates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No, Sir.”

(Question No. 2132 to be taken up on 20th August 1955.)

Lands made cultivable on the slopes of 'Agamalai'

* 2133 Q.—**SRI V. MADANAGOPAL** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of acres of land that were brought under cultivation by the landless poor on the slopes of 'Agamalai' near Bodinayakanur in Madurai district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“218.53 acres.”

[19th August 1955]

Reciprocal arrangements between the Andhra and Madras States regarding educational concessions to students

* 2134 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether reciprocal arrangements were made during the partition of Andhra and Madras States for the continuity in the studies of Government aided and Government scholarship students in the divided States; and

(b) if so, what those arrangements were?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) In respect of scholarships pertaining to Andhra students tenable in elementary, secondary and special schools and in colleges, the Government have agreed to renew them on reciprocal basis. Andhra students studying in Madras State were also allowed to enjoy concessions under rule 92 of the Madras Educational Rules subject to the condition that the Andhra Government reimburses this Government the full cost of the concessions at the end of the year.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Have not this Government received representations that the Andhra Government are not scrupulously observing the terms of the contracts?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There were some complaints last year. I have not received any complaints in the current year.”

(Question No. 2135 to be taken up on 20th August 1955.)

Poramboke lands assigned to landless poor in Paramakudi taluk

* 2136 Q.—**SRI G. GOVINDAN** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state how many acres of poramboke land have been given to landless poor in Paramakudi taluk this year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“No land has been assigned this year.”

Opening of a college by the Salem District Board

* 2137 Q.—**SRI K. V. RAMASWAMI** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any resolution passed by the Salem District Board to permit them to open a college in Salem district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The District Board, Salem, requested the Government to sanction a diversion of Rs. 2 lakhs from the Railway Reserve Fund for the opening of a college.

[19th August 1955]

“(b) The Government did not accord sanction to the proposal of the district board, as the opening of colleges is not one of the functions of the district board.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஒவ்வொரு ஜில்லா போர்டிலும் ரயில்வே ரிசர்வ் நிதி சுமார் 7 லட்சம், 10 லட்சம் என்று சேர்ந்து கொண்டுக்கிறது. அந்தத் தொகையை என்ன செய்வது என்று ஜில்லா போர்டுகள் முடிவு செய்யாமலிருப்பதால் அது குவிந்து கொண்டே வருகிறது. இந்தத் தொகையை இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு, குறிப்பாக ஜனங்களுக்குத் தேவையான காரியங்களுக்கு, உபயோகப்படுத்துமாறு சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ரயில்வே ரிசர்வ் நிதியை ரோடுகள் போடுவதற்கும் பாலங்கள் கட்டுவதற்கும் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. இருந்தாலும் கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன விஷயத்தைப் பற்றி சர்க்கார் ஆலோசிக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ”

9-30 **SRI M. PALANIYANDI** :—“ ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியவர்கள் முன்பு பட்ஜெட் செஷனில் பேசும் காலத்தில், ஜில்லாக்களில் இந்தப் பணத்தைக் கலவி ஸ்தாபனம், ரோடுகள், இவைகளுக்காகச் செலவழிக்கலாம் என்றும், அதற்கு முதன் மந்திரியிடம் அனுமதி வாங்கியிருப்பதாகவும் சொன்னார். அது விஷயம் என்னவாயிற்று ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அந்த விஷயத்தைப் பற்றி அந்த இலாகா மந்திரியிடத்தில் கேட்டால், அவர் பதில் சொல்வார். ஆனால், இங்குள்ள கேள்வி, ரெயில்வே ரிசர்வ் நிதியிலிருந்து காலேஜ் திறப்பதற்குப் பணம் கொடுக்கலாமா, கூடாதா என்பது. இப்போதிருக்கும் விதிகளின் பிரகாரம் காலேஜ் நடத்துவதற்கு அந்தப்பணத்தைக் கொடுக்க முடியாது. ”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ ரெயில்வே செஸ் பண்டிலிருந்து பணம் கொடுக்க முடியாமலிருந்ததால், ஜில்லா போர்டே காலேஜ் திறப்பதற்கு லோகல் போர்டு ஆக்ட் பிரகாரம் சர்க்கார் அனுமதிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்த 2 லக்ஷம் ரூபாய் கொடுப்பதற்கே கஷ்டம் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறபொழுது, காலேஜை அவர்களே நடத்தினால் இன்னும் அதிகப் பணம் வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு பணம் ஜில்லா போர்டுகளிடத்தில் இல்லை; ஆகவே சர்க்கார் அவர்களே காலேஜ் திறக்க வேண்டாமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Question No. 2138 will be taken up tomorrow. ”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have to announce to the House the following message, dated 6th August 1955, received from the Governor of Madras :—

“In pursuance of Article 207, clause (1) read with Article 100, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955.”

[19th August 1955]

Privilege Motion.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I have given notice of a privilege motion and I shall read it . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no question of moving the motion to-day and taking it up to-morrow. The Hon. Member has just given me notice of the motion. The motion may be taken up to-morrow when I shall be able to say something in the matter. ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The motion will be taken up to-morrow. ”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 RE. THE SYSTEM OF VOTING TO BE ADOPTED IN THE ENSUING MUNICIPAL ELECTIONS.

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—“ Sir, I move the following motion under rule 40, namely :—

‘to call the attention of the Government to a matter of urgent public importance, namely, the system of voting to be adopted in the ensuing municipal elections.’

“ I hope, Sir, the hon. Members of this House as well as the Hon. Minister for Local Administration will be aware of the fact that the voters in the ensuing municipal elections are very anxious to see that the new system of voting proposed to be adopted in the municipal elections should not be adopted. Sir, it is the duty of the Government to see that the citizens are given facilities to utilize the right of voting given to them in the proper way. The Government must give all facilities for the people to exercise their franchise and elect such of those candidates as they wish to. ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member is making a speech. ”

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—“ Sir, several municipalities have passed resolutions protesting against the new system of voting and have sent them to the Government. They want that the new system should be scrapped and that the system that was adopted at the time of the last general elections should be reintroduced. I hope, Sir, the Government will immediately attend to this matter. ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The new method of voting by marking on ballot paper containing symbols was first tried in the elections to certain select panchayats in 1953, and later on, in the elections to district boards held in 1954. Under this system, the symbols assigned to candidates contesting the elections from a ward or circle are printed on the ballot paper itself. The elector is given only one ballot paper, whatever may be the number of seats which have to be filled. He should, on receiving the ballot paper, proceed into the polling

[Sri S. S. Ramasamy Padayachi] [19th August 1955]

compartment and there make a mark in the compartment enclosing the symbol of the candidate of his choice, printed on the ballot paper. The mark may be made anywhere in the space within the compartment enclosing the symbol, whether on the symbol itself or partly on the symbol and partly outside the symbol or wholly outside the symbol. The elector should then fold the ballot paper and put it into a ballot box kept in front of the polling officer.

"2. A lot of criticism was levelled against the new system of voting adopted in the recent elections to district boards. The main objection was that the electors did not know to mark correctly on the ballot paper with the result that large percentage of votes became invalid. However, the new system has certain distinctive advantages like preventing the elector from taking away the ballot paper, economy in expenditure, etc. The Inspector of Local Boards who was asked to make suggestions for removing the difficulties noticed in the working of the new system, has made certain suggestions for overcoming some marked defects and to make the new system of voting simpler and at the same time to enable a large number of voters to exercise their franchise. The following proposals of the Inspector have been accepted and necessary instructions have been issued in the matter:—

(1) Removing the poster at present kept inside the polling compartment for the information of electors, and placing it at the entrance to the compartment, as it was observed that many electors put the mark on the poster instead of on the ballot paper.

(2) Printing of symbols on the ballot paper in mere outlines instead of in thick shade.

(3) Removing the horizontal lines on the edges of the ballot paper and those dividing the serial number of the candidate and the symbol assigned to him.

(4) Provision of colour pencils in the polling compartment, so that the mark put in by the voters will be more clearly visible.

"3. As there will be a large number of literates in municipal areas, the system is bound to work successfully in municipalities;

"4. Necessary amendments to the rules relating to the conduct of election of municipal councillors, enabling the Government to adopt the new method of voting by marking on symbols printed on ballot paper in the elections to municipalities, have been published for general information in the Rules Supplement to Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated 22nd June 1955. Six weeks time allowed for the receipt of objections or suggestions having now expired, the draft amendments will be confirmed shortly."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் படித்த அறிக்கை சரியானதாக இருந்தது. எங்களுக்கு புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை."

[19th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

ஆகையால் தயவு செய்து 'ஸைக்லோஸ்டைல்' செய்து கொடுத்தால் அங்கத்தினர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"I think there is no provision in our rules for doing so."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"It is left to you, Sir, to have it circulated."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"The office can type the statement and circulate it to Members."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"It has been the convention on the promise made by Ministers that whenever they have to give a long reply they will either be printed or cyclostyled and copies given to all the Members and we have been following that practice, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—"I will see that the statement is circulated to all the Members."

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL)
AMENDMENT BILL, 1955—cont.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER :—"We will now continue our discussion on clause 2 of the Bill. The Government have given notice of an amendment and let the Hon. Minister in charge of the Bill move it."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Before the Hon. Minister moves his amendment, I may be permitted to resume my speech which I did not conclude yesterday."

DEPUTY SPEAKER :—"All right, let the hon. Member first finish his speech and then let the Hon. Minister move the Government amendment."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I started my speech in Malayalam yesterday, but I will finish it to-day in English. I hope that I will not have to speak on the amendment that the Government have kindly come forward to move."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member may be brief."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Yes, Sir, I will be very brief. Sir, we were under the impression at the beginning of the discussion that the Government will not accept our suggestion to continue the status quo. But in the meanwhile some changes

9.40
a.m.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th August 1955]

have taken place, and Government have come forward with an amendment. Even now I do not find any reason to omit any of the municipalities or any area which has already been included. I therefore request the Hon. Minister to see that the *status quo* at least is maintained and the schedule is omitted."

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, after carefully considering the various suggestions that were put forward by hon. Members, Government have arrived at the conclusion that they should bring forward an amendment to give effect to it. Sir, I therefore move that—

'In clause 2, omit "(hereinafter referred to as the principal Act)" and for sub-clause (a), substitute the following:—

(a) in sub-section (2), to clause (a), the following proviso shall be added, namely:—

Provided that the State Government may, by notification in the Fort St. George Gazette, direct that this Act shall cease to apply to any municipality specified therein from such date as may be mentioned in the notification.'

"By this amendment, I would like to explain to the House that the *status quo ante* has been restored and all the areas which are governed by the present Act continue to be so. The only difference is that we take power now to exclude municipalities from the operation of the Act when considered necessary and with reference to panchayats we have already taken power to exclude them in the original Act. We have taken that power so that we may be consistent and when eventually we want to decontrol or do any such thing, it could on justifiable grounds be implemented. With that object in view I have asked for power to withdraw the operation of the Act from places where it is necessary to do so.

"Hon. Members will now see that all the places have been included and hon. Members would agree, unanimously, in supporting this amendment which is an answer to all the points that have been raised, perhaps to the exclusion of the hon. Members Sri A. Ratnam, Dr. Menon and Mr. Kurup who were uncharitable in criticizing it. This amendment, I hope, satisfies most of the points raised. . . . (Interruption by Sri Narayana Kurup and Dr. Menon: 'We are also satisfied.') I am glad they are also satisfied. I request all hon. Members to withdraw all the other amendments except the Government amendment which satisfies them all."

DEPUTY SPEAKER:—"Amendment moved that—

'In clause 2, omit "(hereinafter referred to as the principal Act)" and for sub-clause (a) substitute the following:—

(a) in sub-section (2), to clause (a), the following proviso shall be added, namely:—

[19th August 1955] [Deputy Speaker]

'Provided that the State Government may, by notification in the Fort St. George Gazette, direct that this Act shall cease to apply to any municipality specified therein from such date as may be mentioned in the notification,' "

The amendments and the original motion are before the House for discussion.

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I want to move an amendment to the Government amendment, which reads as follows:—

'That the notification should be placed on the table of the House, so that the House may modify or repeal that.'"

(Interruption by the Hon. Finance Minister: 'This is not necessary; an assurance has been given that the notification will be placed on the table of the House.')

The amendment was not moved.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I want to know from the Hon. Minister whether his assurance yesterday that a comprehensive Bill would be taken up later still holds good."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Yes, yes."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I welcome this amendment. But one thing I want to say. Before Government notifies, I would request them to give proper publicity to such a move. Now what obtains is there are two parties—the owners of buildings and the public who are affected. My suggestion is that before such a notification excluding a certain area is passed, proper publicity to it, namely, that such a question is under the contemplation of the Government may be given so that the people affected will have an opportunity of presenting their case."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Sir, the Hon. Minister said that the only change at present is that he has taken power to withdraw the application of the Act in respect of certain municipalities. I would only like to remind the Hon. Minister that it is good to have the strength of a giant, but it is very bad to exercise it like a giant; when he has occasion to exercise this particular power of withdrawing the application of the rent control, it should be done very cautiously, sparingly and reluctantly too. Particularly, as pointed out by Mr. Kurup, the parties affected must be notified. Placing the notification on the table of the House and straightaway following it by withdrawal of control is hardly any good. Local members and people affected and other parties concerned must be consulted so that it may be a democratic process of exercising power by the Government given to them under this Act. I would therefore suggest it may not happen at all within the two years so far as I could anticipate that the municipalities would have enough and be abundant in the matter of housing

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [19th August 1955]

accommodation—this should not be withdrawn in any area. Be that as it may, I only desire that exercise of the power must be done very cautiously."

9-46 a.m. SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று எதிர்ப் கட்சியிலும் காங்கிரஸ் கட்சியிலும் நண்பர்கள் சொன்ன பிரகாரம் இன்று நமது கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்கள் இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அது ரொம்பவும் வரவேற்கத் தக்கது. ஷெடியூலில் போட்டிருக்கும் முனிசிபாலிட்டிகளைத் தவிர மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் இது உண்மையாகவே நீடிக்கப்படாமல் இருந்தால் துறந்து கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான வெனியேற்றங்கள் இதுவரையில் நடைபெற்று பல கேஸ்கள் தொடங்கப்பட்டிருக்கும். அதனால் இந்த திருத்தத்தை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன்.

" அடுத்தபடியாக இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பரோவைசோவின் படி அதாவது எந்த முனிசிபாலிட்டிக்காவது இந்த சட்டத்தை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமானால் தோடிபிகேஷன் மூலமாக பிரசுரம் செய்து விட்டு வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி வாபஸ் வாங்கும்போது அந்தந்த முனிசிபாலிட்டிகளிலுள்ள மக்களுடைய பிரதிநிதிகளை கலந்தாலோசித்து அப்படி வாபஸ் வாங்குவதுதான் நியாயம் என்று தோன்றுகிறது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகளை கலந்து கொண்டு அவர்களுடைய ஆலோசனையைக் கேட்டு சட்டசபைக்கு வந்தபின் வாபஸ் வாங்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் நியாயம் செய்ததாகும். ஆகையால் இந்த திருத்தத்தை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததற்கு கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Deputy Speaker, I thank the Hon. Minister for the amendment that he has moved. Even now he has reserved his power to withdraw the operation of the Act, if necessary, in certain areas. Of course, nobody could object to it if it is justified. But I would request the Hon. Minister not to act on the report of 'responsible men' which he read yesterday; for, that report is based on false statistics. The Collector has come to the conclusion that because a certain municipal area has a certain population and a certain number of houses which works on an average to 6½ persons per house, there is no necessity for control. That is not the relevant factor to be taken into consideration. The relevant factor that has to be taken into consideration is this: in a particular town how many houses are available for tenants and how many houses are used by owners themselves and thus work out the supply and demand position. Supposing there are 100 houses available and there are 600 families wanting houses, then surely there is scarcity of houses. If the total number of houses and the total population is alone taken into consideration, it will give only a false figure. Therefore I submit that before the operation of this Act is withdrawn from any particular municipality, the number of houses available for tenants and the total number of tenants wanting houses should be taken into consideration, and not the total population and the total number of houses. In this

19th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

connection I am reminded of the story of the man who started to cross the river on the strength of the average depth of the river and who when in mid-stream was washed off. If it works on the average figure of the responsible collectors, I am afraid the Ministry also will get drowned. I do not want to see the Ministry drowned on this average issue."

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Hon. Members have been saying that the power that we are now taking under the proviso to Clause 2 should be sparingly used and in that Mr. V. R. Krishna Ayyar characterised that it was much better to have this giant's strength but that we should not use that power as a giant. I need not give him any explanation regarding our giant's strength. It has been demonstrably done here. The giant's strength has been used yesterday and it has been withdrawn today. (Laughter.) So Sri V. R. Krishna Ayyar can very well be convinced that there will not be any hasty action on the part of Government. I might concede this point, viz., that we would take into consideration all points before we come to a decision to exercise that power. Mr. Krishna Ayyar has requested that this power that we are taking under proviso to Clause 2 should be sparingly used. There will not be any necessity as he has envisaged and even if it is to be done, all the relative factors will be considered. There will be no question of the Ministry getting itself drowned in mid-ocean, as Mr. Raghava Mudaliar has pointed out. The respective M.L.As of the areas will be consulted and any measure that is taken will be satisfactory to all parties concerned. That much of assurance I can give. With that assurance, I do hope all hon. Members will accept the amendment which I have moved and withdraw all their other amendments and thus allow this Bill to be passed."

9-50 a.m.

The amendment of Sri M. Palaniyandi was by leave withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram was by leave withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'In clause 2, omit ' (hereinafter referred to as the principal Act) ' and for sub-clause (a), substitute the following :—

(a) in sub-section (2), to clause (a), the following proviso shall be added, namely :—

Provided that the State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, direct that this Act shall cease to apply to any municipality specified therein from such date as may be mentioned in the notification."

The motion was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

[19th August 1955]

Clause 3.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I move—

' Omit clause 3.' "

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER :—" The amendment given notice of by Sri M. Kalyanasundaram to clause 3 cannot be moved in view of clause 3 having been deleted."

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I move—

' That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, as amended, be passed.' "

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, as amended, be passed.' "

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் உறுதி சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக ஓரளவு எதிர் கட்சி சொன்ன வாதத்தை ஒப்புக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்ததைப்பற்றி என்னுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவிக்கிறேன். எங்கொல் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தங்களில் சில ஆட்சேபணைகள் இருக்கத்தான் செய்தன. உதாரணமாக சர்க்கார் அபிப்பிராயப்பட்டால் அவைகளை சில முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு இந்த சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக அறிவிப்பதற்கும் உத்தரவு போடுவதற்கும் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இருந்த போதிலும் இன்று சட்டசபையில் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்து இந்த அளவில் ஒப்புக் கொண்டதை ஒரு வெற்றி என்றே கருத வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதோடு நிறுத்திக்கொள்ளுகிறோம். அதனால் அதற்கு மேல் ஆட்சேபணைகளை கிளப்பவில்லை. அப்படியே இந்த இரண்டு வருஷ சாலத்திற்குள் எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கும் இந்த சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்ட மாட்டாது என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் இந்த திருத்த மசோதாவை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955, as amended, be passed.' "

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY
RULES re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That under rule 21 (3) of the Assembly Rules, the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955, be taken up now and that the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be taken up afterwards.' "

The motion was put and carried.

19th August 1955]

IV.—GOVERNMENT BILL—cont.

(2) THE MADRAS SALES OF MOTO SPIRIT TAXATION
(AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I beg to introduce the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955 and move—

' That the Bill be taken into consideration at once '

" Sir, the object of this Bill is to amend sections 5 (b) and 8 (b) of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939. In that Act it is prescribed that certain returns of particulars of sales of motor spirits should be furnished to the department. Now it is sought that this date need not find a provision in the Act itself but that it could be prescribed in the rules. This Act has been working for a long time and it has been found that the returns submitted by the companies have been satisfactory and there has been no suppression of any details. The present policy is, in the returns, the companies have to submit date-wise sales for each month. That involves a lot of clerical work and laborious preparing of the returns. It is said that such submission of returns date-wise is not necessary and that it would be enough if the companies give the monthly sale instead of writing the sales for every date. Therefore it is now sought to prescribe the particulars to be furnished in the returns, by rules made under the Act and not in the Act itself. Hence the present Bill. Only in case where it is found that date-wise details should be given, the concerned departmental authority will ask for the same. Otherwise they will not ask for it. That is the object of the present Bill."

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, in the memorandum explaining the proposals for the delegation of legislative power under sections 5 and 8 of the Madras Act VI of 1939, it is said—

' On the representation of certain big oil companies and also in view of the fact that the working of the Act in the past years had not disclosed any suppression on the part of importers, etc., it was considered that the companies need not be required to submit date-wise particulars of deliveries to retail dealers which they have got to submit in the return now submitted by them.'

Government seem to have put very good faith on the representations made by very big oil companies. I do not understand the reason why Government now want to remove the provision which makes it obligatory on the part of oil companies to submit certain returns in certain prescribed forms, which are prescribed in the Statute itself. Now Government want to remove that provision from the Act and take the power into their hands. Obviously the Government do not want to take into account the particulars of the daily sale of motor spirit by the oil companies. They will not hereafter ask

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [19th August 1955]

the companies particulars regarding the motor spirit the companies have bought and sold on certain particular dates. Sir, these particulars are very essential to check blackmarketing. We know that in India there is scarcity of motor spirit and ours is a country that is deficient in motor spirit. There is every possibility therefore of blackmarketing in motor spirit, unless proper check is made by Government by calling for daily returns from the companies. Therefore, I submit that this Bill, which seeks to give exemption to the oil companies not to submit daily returns regarding sales of motor spirit, is unwarranted, and I do hope that the Government would withdraw the Bill itself."

9-59
a.m.

* Sri K. PARTHASARATHY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்போது சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இன்று நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் மெமோராண்டத்தைப் படிக்கும்போது இன்றைய நிலைமையில் பெரிய எண்ணைக் கம்பெனிகள் எல்லாம் வரி செலுத்தவதில் ஒன்றும் ஏமாற்றம் செய்ய வில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். இப்பொழுது சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்தால் இப்பொழுது அந்தக் கம்பெனிகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ரிட்டர்ன்கள் அல்லது பர்ட்டிகுலர்கள் இவைகளை யெல்லாம் இனிமேல் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்வதாக இருக்கிறது. அது அவர்களுக்கு அவசியமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் வரி கட்டுவதில் ஏமாற்றுவதில்லை என்பதில் உண்மையிருக்குமானால் அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். அவர்கள் யார் யாருக்கு எவ்வளவு எந்தத் தேதியில் கொடுத்தார்கள் என்ற விஷயம் அந்த ரிட்டர்ன்களில் காண்பிக்க முடியாது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் விவரங்கள் இல்லாத ரிட்டர்ன்களைக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தால் அப்படி வரி ஏமாற்றுவது இல்லை என்பது நிலைக்குமா என்று யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி திருத்தம் கொண்டு வந்து ரிட்டர்ன்களில் விவரங்கள் இல்லாமல் ரிட்டர்ன் கொடுப்பது என்று ஏற்படுத்தினால் அதிகமாக வரி செலுத்துவதில் ஏமாற்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் கேள்விப்பட்ட அளவில் இப்பொழுது பெருவாரியானவர்கள் விற்பனை வரியைக் கூடக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றி வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. இப்பொழுது இறக்குமதி செய்யும் வியாபாரிகள் டீலர்கள், சப் டீலர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மோட்டார் கார் சாமான்கள், மெஷினரி சாமான்கள் இவைகளையெல்லாம் விற்கிறவர்கள் அநேக விதமான டீலர்களையும் ஏஜெண்டுகளையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் எல்லோரும் கணக்குகள் காட்டுவது இல்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். சமீப காலத்தில் மெஷினரி வியாபாரம் எல்லாம் அதிகமாக ஆயில் எஞ்சின்கள் விற்பனையும் அதிகமாக நடந்து வருகிறது. அந்த வியாபாரம் தான் இப்பொழுது அதிகமாக ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஜார்ஜ் டவுனில் பார்த்தால் அநேக விதமான கடைகள் ஒவ்வொரு தெருவிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களில் பெருவாரியானவர்கள் வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இறக்குமதி வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பெரும் அளவில் உறுத்தி செய்கிறார்கள், இவர்கள் எல்லோரும் டீலர்கள் சப் டீலர்கள் இவர்களுக்கு யார் யாருக்கு எந்தெந்த தேதியில் எவ்வளவு சப்ளை செய்கிறார்கள் எந்த அளவில் வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்டு பிடித்தால் வரி ஏமாற்றுவதைக் கண்டு பிடிக்க நன்றாக இருக்கும். எனவே எண்ணை கம்பெனிகளுக்கு இப்போதுள்ள இந்த சிஸ்டத்தையே மற்ற வியாபாரிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று யோசனை சொல்ல நான் நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன், அதனால் இந்த திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதனால் உண்மையிலேயே விற்பனை

19th August 1955] [Sri K. Parthasarathy]

வரி வருலிப்பதில் எவ்வளவு பாதகம் ஏற்படும் என்பதை ஆலோசனை செய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கை வரி வருல் விஷயத்தில் எப்படி பாதிக்கும் என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

Sri P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த திருத்த மசோதாவுக்கு அவசியம் என்ன? சபையினுடைய நேரத்தை இப்படிப்பட்ட திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ஏன் வீணுக்க வேண்டுமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஏற்கெனவேயே இருக்கக் கூடிய சட்டத்திலேயே பெட்ரோல் வியாபாரம் சம்பந்தமாக இரண்டு விஷயங்களை மாதாமாதம் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் வேறு ஏதாவது தகவல் வேண்டுமென்று கருதினால் அதைக் கேட்பதற்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக the existing section 5 says—

‘Every retail dealer in motor spirit shall in respect of each place where he carries on business—

(a) keep books of account in the prescribed form; and

(b) submit every month to the Commercial Tax Officer and to such other officers as may be prescribed, a return in the prescribed form and before the prescribed date, showing—

(i) the quantity of motor spirit received by him during the preceding month;

(ii) the quantity sold by him during such month; and

(iii) such other particulars as may be prescribed.’

எனக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நிச்சயமாக பெட்ரோல் வியாபாரிகள் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு இரண்டு விஷயங்களைக் கொடுத்தாக வேண்டும். அதாவது சென்ற மாதத்தில் மொத்தமாக அவருக்குக் கிடைத்த பெட்ரோல் எவ்வளவு, அந்த மாதத்தில் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு சில்லறையாக மோட்டார் ஸ்பிரிட்டை விற்பனைக்கிறார்கள் என்பதைக் கூற வேண்டும். அதற்கு மேல் வேறு ஏதாவது தகவல் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதையும் கோருவதற்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவர்கள் கோருகின்ற விஷயங்களையெல்லாம் அந்த மோட்டார் எண்ணை விற்பனை வியாபாரிகள் கொடுத்தாகவேண்டும். அதுமாதிரியல்ல. மொத்தமாக அவர்களுக்கு வந்திருக்கும் மோட்டார் பெட்ரோல் எவ்வளவு என்ற கணக்கை கொடுக்கும்போது, எந்தெந்த சில்லறை வியாபாரிகளுக்கு எந்தெந்த தேதிகளில் எவ்வளவு பெட்ரோல் விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கையும் கொடுத்தாகவேண்டும். அதே சமயத்தில் சில்லறை வியாபாரிகள் யார் யாரிடமிருந்து எவ்வளவு பெட்ரோல் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கையும் கொடுப்பதால், இந்த இரண்டு கணக்கையும் ஒப்பிட்டு அரசாங்க அதிகாரிகள் பார்க்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இருப்பதினால் இதில் யாரும் ஏமாற்றம் செய்வதற்கே வழியில்லாமலிருக்கிறது. அப்படியே யாராவது ஏமாற்ற விரும்பினாலும் அதனை வெகு சலபமாக அதிகாரிகள் கண்டுபிடிப்பதும் சாத்தியமாக ஆகும். இப்பொழுது இப்படிப்பட்ட தகவல்கள் வேண்டியதில்லை. ‘கடந்த பல வருஷங்களாக கணக்குப் பார்க்கும்போது யாரும் ஏமாற்றவில்லை என்பது நன்கு தெரிகிறது. ஆகவே இந்தக் கணக்குகளுக்கு அவசியம் இல்லை. ஆகவேதான் இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்’ என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். இதுவரையிலும் அவர்கள் ஒழுங்காக இருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் இதுவரையிலும் அவர்களால் ஏமாற்ற முடியாதபடி கணக்குகளை சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தான் முக்கியமான காரணமாகும். தற்போது அவர்கள் முன்பு கொடுத்துக்கொண்டிருந்த போல் திண்ப்படி கணக்கு கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ஒட்டு மொத்தமாக

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

கணக்குக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொன்னால் இந்தச் சலுகை பெட்ரோல் வியாபாரம் செய்யும் பங்குகாரர்களுக்கு மட்டும் ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? நம் நாட்டில் இன்றைக்கு வெறு பல துறைகளில் வியாபாரம் செய்யும் சில்லறைக் கடை வியாபாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் அதிகாரிகளால் திடீர்ப்படி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் தொந்தரவுகள் கணக்கு வழக்கில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் விஷயத்திலும் இதே சலுகையை நீடிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏன் சர்க்காருக்குத் தோன்றவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அது ஒருபுறமிருக்க மோட்டார் பங்குக் காரர்கள் யார் யார் என்பது நமக்கு எல்லாம் தெரியும். அனேகமாக மோட்டார் ஆயில் பங்கு வைத்திருப்போர்களுக்கு பஸ் தொழிலும் இருக்கும். வேறு வகையில் அது சம்பந்தமான தொழிலும் இருக்கும். பெரிய மனிதர்களுக்கும் தான் இங்கு பங்குகள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்களுக்கு எல்லாம் இப்படிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. உதாரணமாக சில்லறையாக மோட்டார் பெட்ரோல் வியாபாரம் செய்யும் பங்குக்காரர்களுக்குச் சொந்தமாக ஐந்தாறு பஸ்கள் இருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்களுக்கே சொந்தமாக இருக்கும் அந்த ஐந்தாறு பஸ்களுக்கு அவர்கள் தங்கள் கடைகளிலிருந்து பெட்ரோல் போட்டுக்கொண்டால் அதை வியாபாரமாகக் கருதாமல் அதற்கு விதிவிலக்கு அளிக்கும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஏனென்றால் அவர்கள் பிறருக்கு விற்பனை செய்யவில்லையே. தங்கள் சொந்தக்காரர்களுக்குத்தானே போட்டுக் கொண்டார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு பெட்ரோல் பங்கு சொந்தமாக இல்லாதவர்கள் தங்கள் காரர்களுக்குப் போட்டுக்கொள்ளும் பெட்ரோலுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டுவார்கள். ஆனால் பெட்ரோல் பங்கு சொந்தமாக உள்ளவர்கள் தங்களிடமிருக்கும் பஸ்களுக்குப் போட்டுக்கொள்ளும் பெட்ரோலுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கட்டவேண்டியதில்லை என்று பின்னர் சிலருக்கு யோசனை தோன்றலாம். இப்படி ஏற்பட்டால் இது மிகவும் தவறாகும். பெட்ரோல் பங்கு வைத்துக்கொள்ளுபவர்கள் சைட் பிலினைஸாகத்தான் மோட்டார் தொழிலையும் நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு வகையிலும் லாபம் வருகிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட இரட்டை லாபக்காரர்களுக்கு இந்த திருத்த மசோதாவின் மூலம் தங்கள் சொந்த பஸ்களுக்கு பெட்ரோல் போட்டுக்கொண்டால் அதற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடையாதென்ற விதிவிலக்கை அளித்தால் மிகவும் அநியாயமாகும். தற்போது இருப்பது போலவே அவர்கள் கணக்குகளை சமர்ப்பிப்பதில் எந்த விதமான தகராறும் கிடையாது. ஆகையால் ஒவ்வொரு நாளும் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை, மொத்தமாகக் கொடுத்தால் போதும் என்கின்ற இந்த திருத்தத் திற்கு அவசியமே இல்லை. இந்த மாதிரியான திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் விற்பனை வரி அதிகாரிகளுக்கு சரியான கணக்குகளை இனிமேல் வியாபாரிகள் கொடுக்கமாட்டார்கள். ஏமாற்றம் அதிகமாகும். விற்பனை வரியை ஒளிப்பது அவர்களுக்கு மிகவும் சாத்தியமாகும். திருட்டுத்தனம் செய்வது மிகவும் சாத்தியமாகும். கள்ளத்தனம் செய்வது மிகவும் சாத்தியமாகும். அதனால் சர்க்காரின் வருமானத்தில் நிச்சயமாகத் துண்டு விழும். ஆகவே தற்போது அமுலில் இருக்கக்கூடிய மசோதாவே இருக்கட்டும். இந்த திருத்த மசோதாவிற்கு அவசியமே இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-10
a.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Deputy Speaker, Sir, the nature of the return to be submitted and the particulars to be furnished in the return, so far as other pieces of legislation are concerned, have to be according to the Rules prescribed. But here they have been provided in the Act itself. Now, we consider that in conformity with the practice obtaining in regard to other pieces of legislation, the return to be submitted should be according to the Rules to be framed under the Act.

19th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

“ As for the point why datewar return should not be insisted upon, I have already said that we have found no reason to doubt the correctness of the account. Apart from that, the quantity of supply is limited and therefore it is a known thing. So, there will be no difficulty in submitting the return for the whole month. In the rules under the Act, necessary changes can be made as and when they are needed. We need not come before the Legislature every time we want to make any amendments. That is the object with which this Bill has been brought forward. I am sure the Leader of the Opposition is shrewd enough to know this and I hope he will not object to the motion.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 1 and 2 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—

‘ That the Bill be passed.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955, be passed.’ ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the need for this piece of legislation has not been proved beyond doubt and the members of this House are not convinced about it. In the Memorandum it is said that the working of the Act in the past years had not disclosed any suppression on the part of importers. Why was suppression not possible? I maintain that it is because the particulars to be furnished in the returns had been set out in the statute itself. The removal of those particulars from the Act and relegating them to the rules is not at all warranted. The parent Act was passed after consideration of the measure for many hours in the then existing Legislature. Now the Hon. Minister comes forward and says in the Statement of Objects and Reasons : ‘ It is considered that the particulars to be furnished in the returns need not be set out in the statute itself and that they may be prescribed by rules made under the Act. The amendments proposed give effect to this object ’. This is not a democratic procedure. There is no harm in continuing the provision in the statute itself. I am afraid that the removal of the provision from the statute may give room for the dealers to do blackmarketing, and to the extent there is blackmarketing, there will be loss of revenue to the State. So, I maintain, I cannot approve this legislation.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am surprised at the hon. Member's speech. We are more concerned with the prevention of evasion than the hon. Member, and therefore we

[Sri M. A. Manickavelu] [19th August 1955]

will take proper care to see that there is no evasion. The opposition is perhaps due to a suspicion that this oil comes from the west. I may tell him that it comes from the East also and I hope he will be satisfied."

DEPUTY SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955, be passed.'"

The motion was put and carried, and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS BHOODAN YAGNA BILL, 1955.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"The House is, no doubt, aware of the Bhoodan Yagna Movement initiated by Sri Acharya Vinobha Bhave to whom the people of India owe a heavy debt of gratitude for slowly bringing into being a silent, bloodless, revolution with far-reaching and salutary economic and social consequences. Its main object, as we all are aware, is to obtain excess lands from the 'have's and to distribute them, without any distinction of caste and creed, to the 'have nots' or to those who do not possess sufficient land for cultivation. Another object of the Movement is, to instil the dignity of labour into members of the society. As indicated in the Statement of Objects and Reasons, the Bill before the House is intended to facilitate the donation of land to the Bhoodan Yagna movement, and to simplify the legal formalities necessary for the transfer of such lands. Several State Legislatures in India have already passed similar legislation.

"I shall now briefly state the ideas underlying the main provisions of the Bill. Clause 3 of the Bill enables the State Government to constitute a State Bhoodan Yagna Committee. Under Clause 4, the Chairman of the Committee shall be nominated by Acharya Vinobha Bhave subject to the approval of the State Government, four or more but not exceeding seven members of the committee shall also be nominated by Vinobhaji, and four or more but not exceeding seven members shall be appointed by the State Government. There is also a saving provision in this clause which enables the State Government, in case of necessity, to appoint all the members including the Chairman. Under clause 5, the term of office of all the members will be four years and they will be eligible for re-nomination or re-appointment. Clause 6 specifies the disqualifications for membership. Clause 7 lays down the procedure for the resignation of their respective offices by the Chairman or members. Clause 8 states the grounds on which the Chairman or a member may be removed from the office and clause 9

19th August 1955] [Sri B. Parameswaran]

contains provisions for filling up vacancies of Chairman and members. Clause 10 empowers the Government to dissolve the State Committee, if it fails without reasonable cause, to perform its duties or circumstances arise which render the Committee unable to discharge its duties, or if for any other reason the Government consider it expedient to dissolve the Committee. The dissolution will however be ordered only after giving the Committee a reasonable opportunity to show cause against such a step.

"Under clause 11, all lands donated will vest in the State Committee and will be free from liability to any attachment or sale in execution of any decree or order passed by a civil court against the Committee. Clause 12 provides for the appointment by the Committee of any of its members as its Secretary and for the appointment of such other staff as may be found necessary. Provision is also made for the delegation by the Committee, subject to State Government's approval of any of its powers add duties to the Secretary. Clause 13 regulates the conduct of meetings of the Committee. Clause 15 provides for the constitution of local committees for a district or a portion of a district, consisting of not more than three members, all to be appointed by the State Committee subject to the approval of the State Government. The State Committee may authorise a local committee to exercise all or any of its powers and duties except those which may be specified by the State Government and the local committee shall exercise the same, subject to control and revision by the Government,

"Clause 16 specifies the persons who are competent to donate lands under the scheme and the manner in which the declaration in that behalf shall be made and clause 17 regulates the manner in which objections to the donation shall be filed and inquired into. The objections shall be heard by the Tahsildar or Deputy Tahsildar who will, by order, either confirm the donation or declare it null and void. No appeal or revision lies to any superior authority against the order passed by the Tahsildar or Deputy Tahsildar, but under clause 23, the aggrieved party may, within six months, file a suit in the civil court having jurisdiction, to set aside that order, and the decision of such court, shall be binding on the State Committee. Clause 19 provides that the State Committee may grant any lands which vest in it, to landless persons able and willing, to cultivate them or to the Government or to local authorities for community purposes. Clause 20 seeks to validate the donation of lands already made to the Bhoodan movement and the grant of such lands to individuals in pursuance of that movement.

"Clause 21 enables the State Committee to have its own funds and to accept grants, loans, etc., from the Central Government or the State Government or any other authorities or persons. Clause 24 exempts every declaration and every grant of land from stamp duty and registration fee and the fee payable for the attestation of a power-of-attorney, Clause 25 empowers the Government to make rules to carry out the purposes of the Act.

[Sri B. Parameswaran] [19th August 1955]

"Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of the Bill. I commend the motion for the acceptance of the House."

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be taken into consideration at once.'

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

'That the Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be referred to a Select Committee.'

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—" Sri S. Ramalingam and Sri M. Kalyanasundaram are not in their seats and therefore the amendments are deemed not to have been moved. So the motion as well as the amendment of Mr. Narayana Kurup are before the House for discussion."

10-21
a.m.

* SRI C. KANDASAMY :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபைக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியது பூதான யக்னம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம். அதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற திருத்தமும் பிரேரிக் கப்பட்டிருக்கிறது. பூதான யக்னம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டம், அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற திருத்தம் ஆகிய இரண்டின் மீதும் நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்தும்கூடாது எனக்கு ஆச்சரியம் ஏற்படுகிறது. ஏனென்று கேட்டால் மகாத்மா காந்தியைப் போன்ற பெரியார் ஆச்சார்யா வினோபாவே இந்த பூதான யக்னத்தின் மூலமாக ஜனங்களுடைய மனதில் பெரிய மாறுதலை உண்டுபண்ணி தேசத்தில் நிலப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக எழக்கூடிய பெரிய பிரச்சனைகளை எல்லாம் தீர்த்துவிட்டமுடியும் என்ற நம்பிக்கையின் மூலமாகத்தான் இதனை ஆரம்பித்திருப்பதாக எண்ணியிருந்தேன். இம்மாதிரியான யக்னத்தை இதுவரையிலும் சில நல்லவர்கள் தான் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். நிலமில்லாத ஏழை மக்களினபால் அனுதாபம் உள்ளவர்கள்தான் நடத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கிடக்கூடிய அளவுக்கு, அரசியலை கொண்டு வந்து புகுத்தக்கூடிய அளவுக்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறதென்பதை மந்திரி சபை எங்களுக்கு எல்லாம் விளக்கக் கட்டமைப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாக நான் நினைக்கிறேன். இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படையை கருத்தில் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது இந்த இயக்கத்தையே ஆரம்பித்த ஸ்ரீ ஆச்சார்யா வினோபாவாவே சட்ட பூர்வமாக சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தலையிடுவதை அங்கீகரிப்பார்களா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. அப்படியே அங்கீகரித்து இருந்தாலும் இதனால் அந்த இயக்கத்தினுடைய தன்மையை மாறிவிடும் என்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். காலப்போக்கில் இந்த இயக்கம் ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு, அரசியலில் அந்தக் கட்சியின் பிடிப்பை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கு அனுசூலமான சூழ்நிலையைதான் ஏற்படுத்தும் என்றும் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

"அதுமட்டுமல்ல. இந்த பூதான இயக்கத்தின் மூலமாக மனித உணர்ச்சிகளில் பெருத்த மாறுதலை உண்டு பண்ணிவிட முடியும். அதனால் நிலவுடமைப் பிரச்சனைக்கு முடிவு காணமுடியும். நம் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வை சுபீட்ச வாழ்வாக மாற்றி அமைத்துவிட முடியும்

[Sri C. Kandasamy] 19th August 1955]

என்றெல்லாம் பலர் கனவு காணலாம். ஏழை விவசாயிகள் நல்லாழ்வு வாழ இது பெருத்த அளவில் உதவி செய்யும் என்று நான் என்றைக்குமே கருதவில்லை. இருப்பினும்கூட சில பேர்கள், நாட்டிலுள்ள கஷ்டமான, குழப்பமான நிலைமைகளை எல்லாம் நன்கு உணர்ந்து, மக்களது கொதிப்பை ஓரளவு சாந்தி பண்ணக்கூடிய வகையில் இந்த இயக்கத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். இதற்குக் கொஞ்சம் நிலம் கிடைக்கலாம். அதை விநியோகப்படுத்துவதன் மூலமாக மக்களிடையே கொந்தளிப்பு பரவாமல் தற்காலீகமாக தடுக்க முடியும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொண்டதுண்டு. நல்லவர்களுடைய உழைப்பினால் மனிதர்களின் மனத்திலே மாறுதலை சிறிதளவு ஏற்படுத்தலாமென்பது உண்மையாக இருக்கலாமே தவிர அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக இதுவிஷயத்தில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்த இயக்கத்திற்குள் புகுந்து கொள்வதன் மூலமாக அந்த மாறுதலை உண்டுபண்ண முடியாது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட பாக வேண்டும். சர்க்காரிடம் ஏராளமான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாக இந்த இயக்கத்தை வெற்றிபெறச் செய்யலாமென்று எண்ணுவதே சரியில்லை. இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைக்கே அது குந்தகம் விளைவிக்கும். இந்தச் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தாலேயே அது நன்கு தெரியும். இது யக்னத்திற்கு தானமாக வழங்கப்படும் நிலங்களை நிலமில்லாதவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்காக ஆங்காங்கே மாகாணக் கமிட்டிகளை அமைப்பது, ஜில்லாக்க் கமிட்டிகளை அமைப்பது, ஸ்தலக் கமிட்டிகளை அமைப்பது எனச் சட்டத்தில் சொல்லுகிறார்கள். கமிட்டிகளை அமைக்கும்போது, அதன் அங்கத்தினர்கள், அதன் தலைவர்கள் போன்றவர்கள் நியமிக்கப்படவேண்டும். இதில் அரசாங்கத் தலையீட்டால், அரசாங்கக் கட்சியின் செல்வாக்கு எவ்வளவு அதிகப்படும், கட்சி அரசியல் இதில் புகுந்தால் அதன் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ வினோபாஜி அவர்களுக்கு சென்னை மாகாணத்தில் இன்றைக்கு இந்த நிலம் சம்பந்தமாக இருக்கக் கூடிய பிரச்சனை தெரிந்திருக்க முடியாது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலோ, மன்னார்குடி, திருத்தூரைப்பூண்டி போன்ற அதன் தாலுக்காக்களிலோ இருக்கும் நிலைமையை பிறருடைய தொடர்பின் மூலமாக ஓரளவு ஒருவிதமாகத் தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியுமே தவிர அந்த இடங்களில் உள்ள யதார்த்த நிலைமையை தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியாது. அதேபோலத் தான் நம் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு வடநாட்டிலுள்ள நிலப் பிரச்சனையின் யதார்த்தத் தன்மை தெரிந்திருக்க முடியாது. பூர்ணமான உண்மைகள் எதுவும் தெரியாமல் இருக்கும்போது இவ்விஷயத்தில் ஒரு சாராரை நம்பி அவர்களிடமே எல்லாப் பொறுப்பையும் ஒப்படைப்பது எங்கு கொண்டு போய்விடும் என்பது நமக்குத் தெரியும். இன்றைக்குச் சர்க்கார் தலை யிட்டு கமிட்டிகளை அமைக்கிறோம் என்றால் அதில் எவ்வளவு கட்சி அரசியல் புகுத்தப்படும் என்பது எனக்கு ஓரளவு தெரியும். இதனால் காலப் போக்கில் இந்த பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்ததற்கான அடிப்படைக் கொள்கை எப்படி பாதிக்கப்படும் என்பதையும் நான் ஓரளவு தெரிந்து கொள்ளமுடியும். பூதான இயக்கத்தின் புனிதத் தன்மையை மாசுபடுத்தக்கூடிய முறையில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கை 10-4

"விவரம்தான் தெரிகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு லட்சக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக் கான நிலங்களாக இருக்கின்றன, தரிசு நிலங்களில் புஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு, நஞ்சை நிலங்கள் எவ்வளவு தானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? வருவாய் எவ்வளவு இருக்கலாம்? நிலமில்லாத ஏழைகள் எத்தனை பேருக்கு அந்த நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியும்? என்பதற்கு புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்க வேண்டும். இந்த இயக்கமானது ராஜ்யம் பூராவும் வியாபித்து வருவதற்குள் அதன் மத்தியில் அரசாங்கம் தலையிடுவதையே அவசியம் என்ன? அரசாங்கத்தால் புள்ளி விவரம் சொல்ல முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும்.

[Sri C. Kandasamy] [19th August 1955]

“உதாரணமாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்தில் 50 செண்டு நிலம் பூதானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம், இன்னொரு கிராமத்தில் 2, 3 ஏக்கர் நிலம் தானமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். மற்றும் ஒரு கிராமத்தில் வியாஜ்ஜியத்திலுள்ள 10 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால் அது மிஸ்தி செலுத்தக்கூட லாயக்கில்லாத நிலமாக இருக்கும். ஒன்றுக்கும் லாயக்கில்லாத நிலத்தைத் தானமாகக் கொடுத்திருப்பார். இப்படியிருக்கும்போது ஒரு கெட்டியான உத்தரவாதமான அளவு பொருளாதார ரீதியில் மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு இந்த இயக்கம் வளர்ந்துவரவில்லை என்று உத்தரவாதம் இல்லாத காலத்தில் இம்மாதிரியான கமிட்டியைப் போட்டு வைத்துக்கொண்டு, சட்டத்தை இயற்றிக் கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும் என்று சொல்வது வீண் கட்டி பிரசாரத்திற்குச் சாதனம் ஆகும். ஆனால் கட்டி தங்களைப்பற்றி விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதற்கு சாதனமாக முடியுமோ என்று எதிர்க்கட்சி சந்தேகப்பட்டால் அதில் தவறு ஒன்றும் இருக்கமுடியாது.

“இன்றைய தினம் நிலப் பிரபுக்கள் நல்ல எண்ணத்தோடு வினோபா பாவே அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டு எவ்வளவு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவில்கூட அநேகர் நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உக்கடைத் தேவர் 75 ஏக்கர் நிலம் தானம் கொடுத்திருக்கிறார் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் எத்தகையது, எங்கே இருக்கிறது, எப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்றைக்கு அந்த நிலம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது, இதுவரை அந்த நிலத்தைப் பயிரிட்டுக்கொண்டு வந்தவர்கள் யார், அவர்களுக்கும் நிலப் பிரபுக்களுக்கும் தொடர்பு என்ன என்பது போன்ற பல விஷயங்களைப் பார்க்கும்போது மோசடி, வித்தையாகவும் ஏமாற்று வித்தையாகவும்தான் இருக்கிறது என்று வினோபா பாவே அவர்களுக்குச் சகல மரியாதையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். வினோபா பாவே அவர்கள் நல்ல எண்ணத்துடனும், புனிதமான நோக்கத்துடனும் பூதான இயக்கத்தை ஆரம்பித்திருந்தாலும் நடைமுறையில் நடக்கக் கூடிய விஷயத்தைப் பார்க்கும்போது மிகவும் மோசமான முறையில் நடந்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை.

“தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் வரையறுத்திருக்கும் படியான வாரத்தையே மிராசதார்கள் கொடுக்கத் தயங்கும்போது, அதில் கண்டிருக்கும்படியான கூலியைக் கொடுப்பதற்குக்கூட தயங்கும்போது, நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை அகாரணமாக வெளியேற்றக்கூடிய மிராசதார்கள் பூமி தான இயக்கத்திற்கு 30 ஏக்கர், 40 ஏக்கர் நிலம் தானம் கொடுத்திருக்கிறார் என்றால், அந்த ஏமாற்று வித்தையைக் கண்டு யாரும் மயங்கிவிட மாட்டார்கள். அப்படி விவசாயிகள் ஏமாந்துவிடக்கூடிய காலம் இதுவல்ல என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். யதார்த்தத்தில் பூமி தான் இயக்கம் இந்த முறையில்தான் நடந்து வருகிறது. ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலங்களை பூமி தான இயக்கத்திற்குக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். சில்தி கூட செலுத்த லாயக்கில்லாத நிலங்களைத்தான் பூமி தானத்திற்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். இதுதான் யதார்த்தத்தில் நடந்து வருகிறது. அரசாங்கம் தலையிட்டு சட்டம் செய்யக்கூடிய நிலைமைக்கு எந்த விதமான சூழ்நிலையும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுவிடவில்லை என்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“தாசில்தாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரங்களை யோசிக்க வேண்டும். சிவில் கோர்ட்டு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யாருடைய சொத்து என்பதை தாசில்தார் விசாரணை பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. தாசில்தார் போடக்கூடிய நோட்டீஸ் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாமலிருந்தால் அவனுடைய குற்றம் இல்லை. ஆறு மாதத்திற்குள் முன்சிப் கோர்ட்டுக்குப் போய் சொன்னால் நியாயம் கிடைக்கும். இது என்ன நகைச்சுவையில் கொண்டுவரப்படுகிறது. சொத்துரிமை பாதத்தியையைப்பற்றி நீர்ணயிப்பதற்கு தாசில்தாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? சமூக சூழ்நிலையில் சமூகத்தில் ஒழுக்கம் சீரழிந்து வருகிறது.

[19th August 1955] [Sri C. Kandasamy]

தரித்திர சூழ்நிலையில் எந்த அளவு கிராமப் புறங்களிலும் நகரப் புறங்களிலும் ஒழுக்கம் சீர்குலைந்து வருகிறது, விவகார புத்தி அதிகரித்து வருகிறது என்பதை மறக்கமுடியாது.

“பத்திரிகைகளில் செய்திகளைப் பார்க்கிறோம். நிலமே இல்லாத இடத்தை பூதானம் செய்துவிட்டதாகப் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். நிலமில்லாத இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார் என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. தாசில்தாருக்குக் கொண்டுவரப்படும் சிவில் கோர்ட்டு அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. ஆறு மாதங்களுக்குள் சிவில் கோர்ட்டில் வழங்குத் தொடர்ந்து தங்களுடைய சொத்துதான் என்று ருசு செய்யவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பது ரொம்ப அநீதியானது. யாராவது நிலத்தைக் குடியானவன் உழுதுகொண்டு இருப்பான். நிலப் பிரபு வெளியேற்ற விரும்பினால் பூமி தானத்திற்கு கொடுப்பதன் மூலமாக பழிவாங்க முடியும். இந்த சட்டம் பலவிதமான மோசடிகளுக்கு இடம் கொடுக்கும் என்று அரசாங்கத்தாருக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். தாசில்தாரிடம் சிவில் கோர்ட்டு அதிகாரத்தைக் கொடுப்பது சரியல்ல. சொத்துரிமையைப்பற்றி பெரிதாகப் பேசுகிறார்கள். சாதாரணமாக மற்ற சட்டங்களில் வரும்போது Summary disposal அதிகாரம் கொடுக்கும் படியாக சட்டத்தைத் திருத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லும்போது சிவில் கோர்ட்டு அதிகாரம் பிடுங்கப்படுகிறது என்ற கூக்குரலைக் கேட்கிறோம். சொத்துக்கு உரிமை உண்டா இல்லையா என்று விவகாரத்தில் தாசில்தார் அங்கிருக்கும் கமிட்டியின் யோசனையே நிலத்தை தானம் கொடுக்க வருகிறது, சொத்தினுடைய பாதத்தியையைப்பற்றி முடிவு செய்வது, ஆறு மாதத்தில் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போவது என்பது ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அரசியல் சட்ட அமைப்புக்குக்கூட முரணாக இருக்குமென்றுகூட நான் கருதுகின்றேன்.

“இந்தச் சட்டத்தை இந்தக் காலத்தில் கொண்டுவருவதைப்பற்றி உண்மையில் சில சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. ஒரு பக்கத்தில் குடியானவர்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய சட்டம், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்கச் சட்டம் கொண்டு வருகிறார்கள். அடுத்தபடி குத்தகை நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் சொத்து வரையறை ஏற்படுத்தி மீதியைக் குடியானவர்களுக்கு சாகுபடிக்கு விடவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்துவருஷத்தில், நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பேசிக்கொண்டு அதே சமயத்தில் இம்மாதிரி சட்டத்தை நுழைக்கும்போது உண்மையாகவே நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் திடமான முடிவுக்கு வந்திருக்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“இந்த இயக்கத்திற்கு சட்ட ரூபமான போர்வை போர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சட்டம் வரும்போது இப்படிப்பட்ட இயக்கத்தின் தயவே தேவை இல்லை, சாதனையைப்பற்றி கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாத தேச ரீதியாக நிலச் சீர்திருத்தம் இரண்டொரு வருஷங்களுக்குள் வருவது நிச்சயமாக இருந்தால் இந்தச் சட்டம் ஏன் இப்பொழுது வரவேண்டும்? ஏன் அவசியமாக கால விரயம் செய்துகொண்டு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்? இதைச் சொல்லும்போது தவறாக நினைக்கக் கூடாது. மூன்று அல்லது நான்கு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கின்ற ஏழைக் குடியானவன் தார்பீசு புத்தியினால் 50 செண்டு நிலம் பூமிதான இயக்கத்திற்கு, நீண்ட நெடுங் காலமாக வளர்ந்து வரும் இந்த பாரம்பரியத்தினால், கொடுத்தால் உண்மையாக அந்த தானத்தை மெச்சுகிறோம். ஆனால் நிலப் பிரபுக்கள், இதற்காக கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தை அவர்கள் அத்தனை பேரும் தங்களுடைய மிலேச்சத்தனமான சரண்டலை மறைத்துக்கொள்வதற்காக இந்த பூதான இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். வினோபா பாவே அவர்கள் கூட இதைப்பற்றி நெஞ்சுருகி இருக்கலாம். பல இடங்களில் அவர் ஏமாற்றப்பட்டால் என்பதை அவர் உணர்வார் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் ஒரு பக்கத்தில் கொண்டுவருகிறேன் என்று சொல்லும்போது, சீக்கிரத்திலேயே கொண்டுவர

[Sri C. Kandasamy] [19th August 1955]

வேண்டிய அவசியம் இருக்கும்போது, இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் அபிப்பிராயப் படுகிறேன்.

“இன்றைய தினம் வினோபாஜி நிலத்தை வாங்குகிறார். அவரால் நியமிக்கப்பட்ட பூமிதான ஊழியரும் நிர்வாகிகளும் அந்த நிலத்தை விநியோகிக்கக்கூடிய முறை இருக்கிறது. இப்பொழுது வரும் சட்டத்தின்படி ஒவ்வொரு நிலத்தை விநியோகிக்கும்போது அரசாங்கம் அதை ஊர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று விவகாரம் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய நல்ல எண்ணத்தில் நாம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் கட்டி அரியல், ஜனநாயகத்தில் கட்சி மனோபாவம் மேலோங்கி யிருக்கும் இந்த விவகாரங்களை நாம் ரூபகப் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இம்மாதிரி ஷரத்துக்கள் இருப்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“சாசனம் செய்வதற்காகும் ஸ்டாம்பு செலவுகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இது சம்பந்தமான ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது எதற்கு? சாதாரண எழைக் குடியானவன் சாசனம் பண்ணிவருகிறான். தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ரொம்பப் பரம் எழைகளும் விற்பனை செய்யவும் வாங்கவும் ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது நிலப்பிரபுக்கள் தானம் செய்கிறார்கள் என்றால் அதற்காகும் ஸ்டாம்பு பணத்தைப் போட்டால் என்ன? அரசாங்கத்திற்குத்தானே ஸ்டாம்பு கட்டணம் வரப்போகிறது? ஐந்து வருஷத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத்திற்குப் பணம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது தானம் செய்யக்கூடியவர்களை ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்தச் சொன்னால் என்ன? ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக அதிகப்படியான வரி போட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் பணக்காரர்கள் நிலத்தைத் தானம் செய்யும்போது, அவர்களுக்குத் தானம் செய்யக் சக்தி இருக்கும் போது அவர்களிடம் ஸ்டாம்பு கட்டணமாக பத்து, பதினைந்து ரூபாய் வாங்குவதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஸ்டாம்பு கட்டணம் செலுத்தினால் இன்னும் சிறிது புண்ணியம்தானே சேர்ப்போகிறது? இம்மாதிரி ஷரத்து இருக்கிறதென்பதையும் நாம் நன்கு ரூபகம் வைத்துக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

10-36
a.m.

“அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவில், கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களுக்கு போக்குவரத்து அலவன்ஸ், சேர்மனுக்கு போக்குவரத்து அலவன்ஸ், மற்ற அலவன்ஸ் கொடுப்பதுபற்றி விதிகள் இயற்றுவதற்கு அரசாங்கத்தாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய அளவுக்கு இன்றைய தினம் பூதான யக்ஞம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஒரு பக்கத்தில் உத்தியோகப்பற்றுள்ள, உத்தியோகப் பற்றில்லாத, Quasi Official அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட பல கமிட்டிகளை அகில இந்திய ரீதியிலும், ஜில்லா தாலுகா ரீதியிலும் ஏற்படுத்தி, தங்களுடைய கட்சியை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கான ஒரு சூழ்ச்சியின் அடிப்படையில்தான் இந்த சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று என் போன்ற எதிர் கட்சி தூரர்கள் சந்தேகப்படாமல் இருக்க முடியாது. கூடிய சீக்கிரம் நில சீர்திருத்தம் வரக்கூடிய இந்த காலவட்டத்தில் இந்த மசோதாவுக்கே அவசியமில்லை. ஸ்ரீ வினோபா பாவேயின் பூதான யக்ஞ புனித நோக்கத்தையே பாழ் படுத்தக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதா அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am sure that the Government would agree that this Bill should go to a Select Committee. Here, we are attempting a new type of legislation. Of course, there is no so much of urgency about it as in other cases. It contains a number of clauses which require careful scrutiny at the Select Committee stage. Sir, it is a matter of regret that such a legislation has not come earlier. The Hon. Minister stated that other States have undertaken legislation in this respect long before. Probably our State was lacking

[19th August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

in this because they were lacking in response to the Movement of Bhoodan Yagna. Sir, when a Movement like this gains momentum and about thirty-seven lakhs acres of land are donated to it, it is but necessary that a formal legislation is undertaken to set right or overcome legal difficulties. Functioning as we are under certain restrictions in dealing with land, we must observe certain formalities. In order that the rights on land, in land or over land may not extinguish, we must comply with the provision of registration, law, stamp-fee and so many other Acts. Therefore, it is necessary that a legislation of this type is undertaken.

“Sir, a careful or even casual scrutiny of the provisions would show that it requires much modification and the framers of this Bill have not entered into the spirit of Shri Vinobha Bhave's mission, as is evident from the defective definition of the various words and phrases contained in this Bill. Then, Sir, some apprehension was expressed in the actual working of these Committee and this legislation whether it will not be utilized or ultimately result in a sort of party propaganda. It is for consideration of this question that the motion for Select Committee has been moved. We know that this Movement was started years ago and we are now just on the eve of the election. It has been our experience that in whatever channels the Government exercise their powers, they will ultimately seek to strengthen their party position, of a particular political party, in this country. Therefore, if just on the eve of election a Bill like this is brought and the Government assume powers for constituting a Committee for the distribution of lands, it is but natural that others would demand careful scrutiny of the provisions so that the Party in power may not use or abuse them for political ends. I would say only so much. Here, it has been stated that the Chairman of the Committee is to be nominated by Vinobhaji. The Committee is one to function permanently or until the distribution of all the lands is completed. We are not sure whether our revered leader will be there to nominate the Chairman all the time. It may be that he appoints his successor or it may be that he appoints a committee to exercise all the powers which he himself wants to exercise. Such a contingency is not provided for in this Bill. Then, there is a balancing of the members of the Committee. The members to be nominated by the State Government as well as by Vinobhaji are equal in number. Moreover, the Government are vested with the power of approval of the nomination by Vinobhaji, the author of the movement itself. It means a sort of vetoing power is conferred on the Government. In view of these provisions, if we have some anxiety as to how this Committee will work, it may not be out of place. Therefore, this Bill has to be carefully considered.

“We can understand the Government having a commanding influence in, say, a State Corporation wherein the Government have invested large funds or hold a majority of shares. But, here, we have acquired or Vinobhaji has acquired lands not through any effort of the Government. The only function of this Government is to regulate how the lands got by Vinobhaji are to be distributed

10-40
a.m.

[Sri M. Narayana Kurup] [19th August 1955]

according to justice. Therefore we cannot understand why the Government want such responsibilities or veto to be exercised by them or such weighty representation on this Committee. The Government approach itself to the Bhoodan movement we all know. Apart from passing pious resolutions, no active steps have been taken to support the movement started by Vinobhaji or to donate lands to his movement. If I am correct, the response from our State has been the poorest. I am one of those who believe that this movement will not hinder at all any agrarian movement started by the Government. -On the other hand, it may only accentuate or goad the Government to introduce agrarian reforms. Looking back for a few years, we would be dubbed as revolutionaries, or plunderers or expropriators if we ask that lands should be got without payment of compensation and that lands beyond a certain limit possessed by persons should be taken away from them. Now, Sir, the greatest disciple of Gandhiji has stated that like water and air, land is the gift of Nature, that it is the society that has the right to own it and that its concentration may work to the detriment of social interest. At least, to that extent, we have progressed, and when we preach his message to the people of the country now, of course, no finger is being pointed against us. That is a very great achievement. In other words, the great moral background for agrarian reform has been built up by this movement and in that respect—apart from the question whether this will ultimately solve the entire agrarian problem—it is our duty to support such a movement. Otherwise, we know that laws cannot be imposed on people unless the society is agreeable to them. We have known of the introduction of land reforms in Egypt and how it has led to military rule and even imprisonment of big landowners. I am sure that that is not the way we have chosen. Therefore, to implement our idea of agrarian reforms, it is but essential that the proper moral atmosphere and the social condition must be created for such reforms. That is being done by this Bhoodan Yagna movement of Vinobhaji and in that respect, we must all welcome this movement. Therefore, I submit that such a Bill is necessary and that it requires careful scrutiny at the Select Committee stage so that the idea and interest of Vinobhaji may be preserved and persons who were actually intended to be benefited by the author of the movement may be really benefited by this. Therefore, I move that this Bill may be referred to a Select Committee.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the motion to refer this Bill to a Select Committee. The Bill is an important one. The principle underlying it that the lands available from persons may be taken and distributed to the landless poor is a very good one. To that extent, I am prepared to support it. In that sense, the provisions of the Bill become very important ones and they require careful scrutiny in a Select Committee. The movement was started by Vinobha Bhawe and the method by which the lands were collected and the nature of the personnel who went round and collected them, for instance, in Tanjore district, show that the Legislature must be

19th August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

very careful when a Bill comes up for the purpose of giving authority finally to distribute the lands. Though the principle is very important, I know how these persons were selected. It looks as though certain members are taken from a particular party and they are given enormous powers. Those members go round and their main purpose is to somehow take the lands from certain people without finding out whether that particular person in enjoyment of the land has got patta over that land. Thus, they have collected certain lands. I know many instances where people have given lands for which they have no patta at all. They are not at all in possession of those lands. Persons who were engaged in the work of collecting lands went round the villages and said that Sri Vinobha Bhawe or his disciples will fast on that particular day if so many acres were not collected by them. Immediately, the landowners came forward and said, ‘All right. We are prepared to give 60 acres of land to-day.’ After this, the disciples broke their fast. In this way, the land collection has been going on in the districts. I am quite confident that the many acres of land that they have collected like this, cannot be distributed to any person. Further, certain lands said to have been donated to certain people are actually in the enjoyment and possession of some landless poor people. There are other cases also. Though it may be on record that a particular landowner has donated so many acres of land, in actual practice the landowner concerned has subsequently, that is, after announcing his donation of so many acres of land, might have distributed the same lands to his own men. Now, when the Committee proposed under this Bill go to the village to distribute the lands, chaotic conditions will naturally prevail. It appears from the Bill that wide powers are sought to be given to the committees that will be constituted. I have got experience of how these committees function. For instance, we have the experience of Committees entrusted with the task of distributing lands to the so-called political sufferers. In Tanjore, we have got the experience of how those committees were asked to give certificates that a particular person was a ‘thyagi’ or political sufferer, and how such certificates were given to their own kith and kin. These certificates were freely issued to their own persons to the effect that a particular person was a political sufferer or his dependant. On account of this, very many people who were landless poor were disturbed. The Collector went into the whole question and in some 15 cases he ordered the cancellation of the grant of lands to them. As a result of this, so many cases are pending before the courts. Now, here the Members of the Committee proposed under the Bill are to be selected by Sri Vinobha Bhawe. As pointed out by some hon. Member, the conditions obtaining in this State and the mind of the Madras State will not be known to the Members who may be selected by him. We know the channel through which the Members will be selected. The very same set of people who were in charge of the distribution of lands to political sufferers will, I am sure, be selected for these committees also. If the same people were to be entrusted with this work under the Bhoodhan movement, I am sure the very same chaotic conditions will prevail hereafter also.

10-50
a.m

[Sri S. Swayamprakasam] [19th August 1955]

We have to guard against such chaotic conditions which are likely to be brought into existence. For some of these reasons that I have just now mentioned, the Bill requires very careful consideration. As the Government might agree to referring the Bill to a Select Committee, I do not want to go into greater detail at the present time. I hope the Select Committee will go into the practical difficulties. The Bill deserves very careful scrutiny. With these observations, I support the motion to refer the Bill to a Select Committee."

10-16

A. .

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN — "ബഹുമാനമായ ഉപാധ്യക്ഷൻ അവാർക്കെ, ഈ ഭൂദാനയജ്ഞബില്ലിന് പരമാവധി ഒരു വർഷം സംബന്ധിച്ച കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയുടെ അഭിപ്രായത്തെക്കുറിച്ചും ആദ്യമേ വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭൂദാനയജ്ഞബില്ലിന് പാട്ടി എതിരല്ല. ഭൂദാനയജ്ഞമുഖേന ഇന്നാട്ടിലെ ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു കറപ്പെടുകയും ഭൂമികിട്ടുമെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി സന്തോഷപൂർവ്വം അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നാൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി ഉപയോഗം വ്യക്തമായ വിശദീകരണത്തോടെ ഭൂദാനയജ്ഞത്തിൽ കൂടി ഈ രാജ്യത്തിലെ ഭൂപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നാണ്. ഭൂമി വേണ്ടിയിട്ടുള്ള കൈ, വരുമ്പോൾ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പലതരം പദ്ധതികൾ നടത്തുന്നത് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. ഭൂമി വേണ്ടി അത്രയും വാശിയോടുകൂടിയാണ് ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ പൊതുവെ കാണിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയെപ്പോലുള്ള ജനപ്പെരുപ്പമുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് ഭൂമി വേണ്ടിയിട്ടുള്ള ഭാഗം വളരെ പലപ്പോഴും കാണാൻ കഴിയാത്തതാണ്. ഏതു വിധേനയും ഭൂമി കരസ്ഥമാക്കണമെന്ന ആവേശം ജനങ്ങൾക്ക് അത്യധികമുള്ള ഈ രാജ്യത്ത് ജന്മിമാർ സ്വന്തമായി ഭൂമി ലഭിക്കാതെ ഇവിടത്തെ ഭൂപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണുമെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ് ഭൂമി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിലുള്ള വിശ്വാസമെല്ലാം മറന്നിവിട്ട് ഭൂപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ അടിയന്തിരമായി നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുകയാണ് വേണ്ടത്."

"സർ, അക്രമപ്രസക്തമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഭൂപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാവൂ എന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടി വാദിക്കുന്നില്ല; ഒരു കാലത്തും അങ്ങനെ വാദിച്ചിട്ടില്ല. ഏകദേശം അക്രമരഹിതമായ ഒരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഇന്നാട്ടിലെ ഭൂമിയിലുള്ള ആളുകൾക്ക് ഭൂമി നൽകാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിലൂടെ അനേകം സന്തോഷിക്കുന്നത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയായിരിക്കും. ഭൂപ്രശ്നം വളരെ വളരെ രീതിപൂർവ്വമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. മറ്റേത് ഗവണ്മെന്റ് ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ എത്രയും വിനയത്തിലായിരിക്കണം നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അസംബ്ലിയുടെ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ഭൂപ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നത് നാമെല്ലാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ലെങ്കിലും അതു സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. വകരം ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു കഴിപ്പിക്കാൻ നിരോധിച്ചു കടിയോടെ തല്ലാലികമായി മാത്രം സംരക്ഷണം നൽകുന്ന ഭാഗികമായ ഒരു നിയമമാണ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെക്കുറിച്ചും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

"സർ, ആചാര്യവിനോബാഭാവയുടെ ഭൂദാനയജ്ഞപ്രസ്ഥാനമൂലം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഭൂമി ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്കു വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നടപടികളെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും അതിനുവേണ്ടി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സംഘടിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു പറയുന്നത്. ഭൂദാനയജ്ഞമുഖേന കിട്ടിയ ഭൂമി വിതരണമെന്നതിന് ഗവണ്മെന്റ് തങ്ങളുടെതന്നെ സ്വന്തം കൈയിലിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് പരിഷ്കരിക്കാൻ എന്തിന് അർഹിക്കണമെന്ന് ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് കഴിഞ്ഞുമാറുന്നതിനാണ് അർത്ഥം. കലക്ടറേടേയും റവന്യൂ ഡിവിഷനുകൾക്കും അധീനതയിലുള്ള ഭൂമികൾക്കും അനുബന്ധമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത സാധനങ്ങളിൽ ആദ്യം ചിലവ് ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമികൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ള അതിനു കരുമാറ്റം ഉണ്ടാവുക"

19th August 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

തന്നെ ചെയ്യും. മന്ത്രിമാരുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളും പ്രഖ്യാപനങ്ങളും വളരെക്കാലമായി ധാരാളം നാം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷെ എത്രയും തുച്ഛം പേർക്കുമാത്രമേ ഭൂമി കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. വയനാട്ടിൽ ഒരേ 6 ഹരിജനരോടും ഗവണ്മെന്റ് തരിശുനിലം പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് ഇന്നുതന്നെ ചോദ്യം അനുഭവമുള്ള തരിശുനിലങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന കാര്യം എപ്പോഴും ആലോചനയിലാണ്. ഇപ്പോഴും ആലോചിക്കുകയായിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ സ്വന്തം കൈവശമിരിക്കുന്ന തരിശുനിലങ്ങൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കും ഭൂമിയിലും മറ്റും സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ പരിഷ്കരിക്കാൻ ഇത്രയും അമാന്തം കാണിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഭൂദാനയജ്ഞം വഴി കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഭൂമികൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് തീർക്കിട്ടുള്ളതൊന്നും ബില്ലു കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നിയമനിർമ്മാണമൂലം സമഗ്രവും സമുചമായ ഭൂപരിഷ്കാരം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനെ വിളംബരപ്പെടുത്താൻ നിയമം കൂടാതെ തന്നെ ഭൂദാനയജ്ഞമൂലം ഭൂമിയിലുള്ളവർക്കും ഭൂമികൊടുക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളെ വ്യാജമായിപ്പിടിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഒരു നിയമമാണിതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ എന്നെ ആരും കുറ്റപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു."

"സർ, ഭൂദാനയജ്ഞമുഖേന ലഭിക്കുന്ന ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യാൻ സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കമ്മിറ്റിയുടെ കാലാവധി നാലു കൊല്ലമായിരിക്കുമെന്ന ബില്ലിൽ പറയുന്നത്. നാലു കൊല്ലക്കാലം ഈ കമ്മിറ്റി പ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ് വ്യക്തമല്ല. വിട്ടുവെക്കുന്നതിൽ കൂടിയിൽ ഭൂപ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ ഗവണ്മെന്റ് നിയമനിർമ്മാണം നടത്തുമെന്ന് ഇപ്പോഴും അങ്ങനെയൊരു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഭൂദാനയജ്ഞത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ഭൂമി വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് നാലു കൊല്ലം വേണ്ടിവരുന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്? ഗവണ്മെന്റിന്റെ സ്വകാര്യ വ്യക്തികളേടേയും കൈയിലുള്ള തരിശുഭൂമികളെല്ലാം ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്കും ഹരിജനങ്ങൾക്കും വിതരണം ചെയ്യുന്നതാണെന്ന് ഈ അസംബ്ലിയിലും പുറത്തും മന്ത്രിമാർ പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തണമെന്ന മന്ത്രിമാർ ഉദ്ദേശമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കമ്മിറ്റി നാലു കൊല്ലം പ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമെന്താണ്? ഈ നാലു കൊല്ലത്തിനകം ഈ രാജ്യത്തെ ഭൂപ്രശ്നം പരിഹാരം കാണാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു ഒരുപക്ഷേ ഗവണ്മെന്റ് വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അതിനകം സാധ്യമായ ഭൂപരിഷ്കാരം ഏറ്റെടുത്താൽ ഗവണ്മെന്റ് ഭൂമികൊടുക്കുന്നതിലായിരിക്കാം. നിയമം ഉടനെ കൊണ്ടുവരിക, ഒരു കൊല്ലത്തിനകം കൊണ്ടുവരും എന്നല്ലാം പറയുന്നത് ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടിയല്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചാൽ അത് തെറ്റാവുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു. അത്രയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള അമാന്തം."

"സർ, മനോരമ കാര്യവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ എനിക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനുണ്ട്. തരിശുനിലങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാൻ ഒരു ബില്ലു കഴിഞ്ഞതവണ ആളുടെ പാട്ടി ലീഡർ ശ്രീ പി. രാമമൂർത്തി കൊണ്ടുവരികയുണ്ടായി. അന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രി എന്താണ് പറഞ്ഞത്? ഈ രാജ്യത്തിലെ തരിശുനിലങ്ങൾ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്ക് പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലെങ്കിലും ഭൂമി പരിഷ്കരിക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രം അവിടെ കൃഷിയിറക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് പറയപ്പെട്ടു കൃഷിക്കാർക്ക് സാധ്യമായ, ഭൂമികൊടുക്കുകയല്ലെങ്കിൽ അവിടെ കൃഷിയിറക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയെ നൽകുകയെന്നുള്ളതാണ് പ്രധാന പ്രശ്നം, അതൊരു വമ്പിച്ച പ്രശ്നമാണ്. തരിശുനിലങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതോടുകൂടി കൃഷിക്കാർക്കു സാധ്യമായതുകൂടെ നല്ലതുള്ള കഴിവു നൽകാൻ ഗവണ്മെന്റിനുള്ളൂ, അതുകൊണ്ട് തരിശുനിലങ്ങൾ വെറുതെയെടുത്ത് പരിഷ്കരിക്കുകയെന്നു പറയുന്നത് ചേർച്ച. അന്നുവെച്ചും അന്നുവെച്ചും എന്നല്ലാതെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി സമ്പ്രദേശം അന്ന് വാദിച്ചത്. സർ, ഭൂദാനയജ്ഞപ്രസ്ഥാനത്തിന് കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഭൂമികളിൽ ഭൂമിശാലയും തരിശുനിലങ്ങളുമാണ്. കൃഷി ഉപയോഗമെന്നെങ്കിലും കൃഷിചെയ്യാതെ കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളാണവ. ആ തരിശുഭൂമികളെ ഭൂമിയിലുള്ള കൃഷിക്കാർക്ക് വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ, അതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു യന്ത്രം ഗവണ്മെന്റ് സംഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഇക്കാര്യം എന്തുകൊണ്ട് വിട്ടുവെക്കുന്നത് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ കൈവശമുള്ള തരിശുനിലങ്ങൾ പരിഷ്കരിക്കാൻ കൃഷിയിറക്കുന്നതിനു സാധ്യമായതുകൂടെ നല്ലതുള്ളതാണ് സമ്മതിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റ്."

19th August 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

[illegible]

11-06
a.m.

* SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்பதை நான் ஆதரிக்கின்றேன். ஸ்ரீ ஆச்சார்யா வினோபாபாவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட பூதான இயக்கத்தின் மூலமாகக் கிடைத்த பூமியை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு கமிட்டி மூலமாக—ஸ்டேட் கமிட்டி மூலமாக விநியோகம் செய்வது என்று இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டியில் ஆச்சார்யாவினால் 8 பேர்களும், சர்க்காரினால் 7 பேர்களும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் இந்தக் கமிட்டி ஜனப்பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததல்ல. அதாவது, சர்க்கார் nomination செய்வது, ஸ்ரீ ஆச்சார்யா வினோபாபாவே nomination செய்வது என்று எல்லாம் nomination ஆக இருக்கிறதே தவிர bonafide மெம்பர் கிடையாது. அப்படியானால், எங்களுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் இருக்கும்போது, இதை என் சட்டசபைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

“இந்தக் கமிட்டி bona fide-ஆக, அதாவது ஜனப்பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டும். அதற்கு, உண்மையாகவே ஹரி ஜனங்கள் மத்தியிலும், ஏழை விவசாயிகள் மத்தியிலும் வேலை செய்கின்ற சிலான் சபைகள், சிலான் பஞ்சாயத்து சபைகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகளைப் பொறுக்கியெடுத்து இந்தக் கமிட்டியை நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக, இந்த நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதாக சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்கிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு கவர்னர் ஸ்ரீ மெஹ்தாப் இந்த பூதான இயக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது ‘It is distribution of property’—அதாவது வறுமையைப் பிரித்துக் கொடுப்பது—என்று சொல்லியிருக்கிறார். உண்மையாக, பூமியை மட்டும் தந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு கொடுத்தால் பிரயோஜனமில்லை. அதற்குத் தகுந்தமாதிரி பண்ணைச் செலவிற்குவேண்டிய பணமும் கொடுக்கவேண்டும். நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு பூதான இயக்கத்தின் கீடைக்கின்ற பூமியைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்த பூமியைப் பயிர்

முடியாமல், ஒரு பணக்காரருக்கு விற்கக்கூடும் ; அல்லது வேறொருவருக்கு விற்கக்கூடும் ; அல்லது குத்தகைக்கு விட்டு, அதன் மூலம்தான் ஜீவியம் நடத்துகிறார்கள். இன்று சர்க்கார் நடத்திவரும் **Co-operative farming** எல்லாம் இம்மாதிரியான முறையில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டுத்தான் சாப்பிட்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த விஷயத்தை பொறுக்குக் கமிட்டியில் கவனித்து, இந்த நிலங்களை யாரும் குத்தகைக்கு விடுவதற்கோ, அபமானம் வைப்பதற்கோ அனுமதிக்கக் கூடாதென்று தீர்மானிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, ஸ்டேட் கமிட்டி, வினியோகிக்கப்படாத பூமியை எல்லாம் தன்னிடமே வைத்துக்கொண்டு குத்தகைக்கு விடவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் இருக்கிறது. அந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்பட்டால், அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. ஏனென்றால், இன்றையதினம் லகஷ் கணக்கான ஏக்கர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயம் செய்வதற்குப் பண உதவியும் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் சர்க்காரிடம் அதற்குப் பணம் இல்லை. ஆகவே பிரித்துக்கொடுக்கமுடியாதென்று சொல்லி ஏராளமான பூமியைக் குத்தகைக்கு விட்டு அதன் மூலமாக சர்க்கார் வருமானம் தேடிக்கொள்ளக்கூடும். அந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், இந்த சர்க்கார் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபுவாக மாறவேண்டிய சந்தர்ப்பம்தான் ஏற்படும்.

“மேலும், இச்சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் வினியோகிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கு இந்த மசோதா கட்டுப்படுத்தாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், ஏற்கெனவே பல்வேறு நிலங்களை பூமிதானத்துக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் உண்மையில் இப்போது பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் கையில் தான் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களின் பக்கம் வேறு யாரும் போகமுடியாது, அவற்றை வாங்கவும், அனுபவிக்கவும் முடியாது. அந்த நிலைமை இன்றைக்கு இருந்து வருகிறது. ஆகவே அவற்றை சர்க்கார் மறுபடியும் எடுத்துக் கொண்டு சரியான முறையில் வினியோகம் செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இந்த ஸ்டேட் கமிட்டி பண்ணுக்கு, சர்க்கார் grant கொடுத்தாலோ, மதய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தாலோ, அந்தப் பணத்தை எப்படி உபயோகப்படுத்தப் போகிறார்கள்? இந்தக் கமிட்டி மெம்பர்களுக்கு travelling allowance க்காகவும், கமிட்டிக்காக உள்ள மற்ற உத்யோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்காகவும் செலவழிக்கப்படும், அது கூடாது. இன்னும் குறிப்பிட்ட தொகையை, பத்து லக்ஷம், ஒரு கோடி என்று பணத்தை ஒதுக்கி, நிலம் பெற்ற ஏழை விவசாயிகள் பயிரிடுவதற்குத் தக்கபடியும், வேளாண்மையை அனுசரித்தும், பூமியின் வளத்தை அனுசரித்தும், பயிரை அனுசரித்தும், அந்தந்த விவசாயிக்கு இன்ன இன்ன தொகை என்று குறிப்பிட்ட தொகை பணம் கொடுப்பதற்கு வகை செய்யும் முறையில் இந்த மசோதா இருக்குமானால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட்டு, இந்த விஷயங்களைச் சரிவர கவனித்து சட்டமியற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, what affects land is of unique interest to the people of this country because of the pressure of population on land, because of lack of industrial development and because of considerable unemployment. Henry George preached single tax because he believed that land was the source of all income. In the same manner Vinobhaji started the Bhoodan Movement because he believed that land was the source or the sole cause of all unrest in this country. When he started on his Telegana trek people thought that it was the fad of a hare-brained individual. When it achieved such phenomenal success and when it received such universal support

[Dr. K. B. Menon] [19th August 1955]

from all sections of the people of the country, it began to attract the attention of even Governments. But what staggers one is the sudden interest which the Madras Government have chosen to take in the Bhoodan Movement. I am rather suspicious about it because when the Bhoodan Movement Committee recently celebrated the Bhoodan Week, the Government, I think, issued instructions to the Police to report speeches made during that celebration. Why this sudden change in the attitude of the Government I do not know. I would like to know the reason for that. I would also like to know whether the Government have approached Vinobhaji with this proposal. He is not an easy person to deal with. I know that when some of the States, the Uttar Pradesh, for example, attempted to pass legislation which went against the basic principles of the Movement he threatened Satyagraha. I do not know whether Government submitted their proposals to him and obtained his approval. As far as I know the Bhoodan Movement is a unique Movement. It has built up its own unique technique. Whether he will agree to the proposals that are now being made on the floor of this House by this Government, I am very doubtful because I do not know whether he has been consulted. I should like to have information on all these points from the Government.

"The move itself is one which I welcome because land is an important problem and where that land can be had from those who have it and from those who do not need it, we should get it and distribute to those who do not have it. The philosophy at the back of the movement is a highly socialistic one. Those who do not need land should share it with others because land is limited in quantity and cannot be increased. The basic principle is good. But the implementation of it is very difficult. I hope Government will not use this to blunt the edge for more radical reforms as far as land is concerned. However much we may praise the movement, however much we may support the movement, we must realise the limitations of the movement. These limitations can be overcome only by legislation. The advantage of the Bhoodan Movement is that it would prepare the ground, and create a certain psychological atmosphere for the Government to bring about legislation of a radical nature which awaits to be introduced. If the Government use this only as a spring-board for bringing further radical land reforms, certainly the step the Government are now taking will be a laudable one."

11-15
a.m.

* SRI R. KRISHNAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുജനപ്പെട്ട മന്ത്രി ഈ ബില്ലിന് അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞ മതിരി അത്രയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് ബില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. എന്നാൽ വല്ല ചിലപ്പോൾ ഇത് സാധ്യമായ കടി യുദ്ധമോ, കടികിട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്നു ജന്മിമാരെ കൈയിൽ കറയുയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. ഒരു കടിയാനെയോ കടികിട്ടുകാരനെയോ ഒഴിപ്പിക്കാൻ ജന്മി കൊടുത്ത കേസ് കോടതിയിൽ നിവ്വരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മലബാർ കടിയാൻ നിയമവും ട്രെയ്ഡ് പബ്ലിഷറുടെ പ്രൊട്ടക്ഷൻ ആക്ടും നിവ്വരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ അത്രയും കടികിട്ടുകാരന് സാധ്യമല്ല. ഒഴിപ്പിക്കുന്നതു വ്യവസ്ഥാപരിഷ്കരണ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ ജന്മിമാർ പ്രസ്തുത ഭൂമി ഭൂമനയനുപ്രസ്ഥാനത്തിൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മാനുവൽ വിവരം ഗസറ്റിൽ പരസ്യം ചെയ്യുന്നതിനെയും വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുകയും സാധ്യമായ കടിയാന്മാർ ഗസറ്റിനോടുകൂടി വിവരമറിഞ്ഞുവെന്നും

19th August 1955] [Sri R. Krishnan]

സമയത്തിന് ആക്ഷേപം കെട്ടേണ്ടതല്ലെന്നുവരികിലും മലബാർ കടിയാൻ നിയമത്തിന്മേലുള്ള ഈ നാട്ടിൽ വന്നതിന്നു മുമ്പ് ഒഴിപ്പിച്ച ഭൂമി കടികിട്ടുകാരന്മാർക്കു കിട്ടാൻ തയ്യാറാകാൻ ആർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു നോട്ടീസുകൾ എന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാകുകയും ആ വിവരം അറിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു എത്രയോ കടിയാന്മാർക്കു സാധ്യമായിരുന്നു നോട്ടീസുകാരൻ അറിയാതെ പോയിട്ടുണ്ട്. തന്നെ ഭൂമിയോ കടിയിരിപ്പോ ജന്മി ഭൂമനയനുപ്രസ്ഥാനത്തിൽ വേണ്ടി ലഭിക്കുകയെന്നതല്ല കടിയോ കടിയാൻ അറിഞ്ഞുവെന്നുവരികിലും ഗസറ്റും മറ്റും നോക്കുന്നവരുടെയും പാവപ്പെട്ട കടിയാന്മാർ. ഹിമാലായ്ക്കു കടിയോ കടിയാൻ അറിഞ്ഞുവെന്നുവരികിലും ഗസറ്റിലെ പരസ്യം ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ പോകുന്നതുകൊണ്ടും പല കടിയാന്മാർക്കും കടികിട്ടുന്നതിനും അറിയാതെ പോകുന്നതുകൊണ്ടും കടികിട്ടുകാരൻ കടിഞ്ഞുവെന്നു വരികയല്ല. അവർക്കും കടിയിരിപ്പും നിയമം നഷ്ടപ്പെടുന്നു എങ്കിലും. അതു കൊണ്ടു ഈ ബില്ല് അത്ര നിശ്ചയിച്ചതല്ല കടികിട്ടുകാരന്മാർക്കു സാധ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇതെല്ലാം ശരിയായി പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം വേണമെങ്കിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികളോടുകൂടി ഈ ബില്ല് പാസ്സാക്കിയാൽ ഗസറ്റിലെ അറിയിപ്പുകളെക്കൊണ്ടും സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ ആലോചനകൾ ചെയ്യുന്നതിനെയും ഭേദഗതിയെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ തയ്യാറാണ് അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

* SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I oppose this Bill simply because I do not know whether the Government have obtained the consent of Vinobhaji. He has simply launched this movement to measure the moral force in the Indian nation, the intensity of the moral force in the hearts of the Indian people. He has started this movement to ascertain whether we have become completely materialistic or whether we have that moral force in our hearts. If his attempts fail, then bloodshed and revolution will take the place of this movement. I am one of the donors and know certain principles of this Bhoodan Movement. I do not know whether I am a donor or a victim now. I have given away nearly one-sixth of my property to the movement. If the officialdom, such as tahsildars and magistrates, takes charge of these properties, certainly it will be a regrettable step. Lathis and bullets do not change men's hearts and make them good. That is my experience and the experience of others also. If any one feels that these can make men's heart good, then I can only say he is a fool, nothing more, nothing less. Take the case of the martyrs of Goa. Is there any law which induced them to go there and face the bullets? It is that moral force hidden in the hearts of every individual that provoked them to go and face the bullets and become martyrs of the country. In the same manner I would appeal to all landowners to donate land liberally with a good heart. As was pointed out by hon. Member, Sri Krishnan, one should not donate paltry property with tears in the eyes. Properties of very valuable type, as I have donated, should be given."

"When this movement has not grown into its complete form, Government step in to make legislation. I do not know whether Government took advice from Vinobhaji or sent this Bill to Vinobhaji for his approval."

"So, I completely agree with the hon. Member, Sri Narayana 11-2 Kurup that this Bill should be referred to a Select Committee. But even this step will not make a man's heart pure and free from prejudice. It will not even make a man's heart liberal. Any kind of legislation can never make a man's heart good. This is my

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [19th August 1955]

feeling in respect of this matter. We should make an appeal only to the moral force hidden in human beings. We cannot make an appeal to a Legislative Body like this House. A lean and frail gentleman like Vinobhaji has shaken the country from its lethargy and has given a new impetus through his Bhodan Movement. Villagers, landlords, millionnaires and multi-millionnaires, without any distinction, are following his advice. That is the way to bring about a community of outlook and a sense of brotherhood among the different sections of the people. That is the Indian culture. To enforce a certain thing by bringing in a piece of legislation is more or less the Western type of culture. Of course, I can understand the position in which the country is placed now. We are more or less Westernized and to that extent we want to do things by bringing in legislation. But in the case of Vinobhaji, he wanted to achieve them through our own Indian culture which has given light to the world. Even the world war has been prevented by the visit of our Panditji to Russia, China, etc. Our Indian culture has to be nurtured and encouraged and it should be allowed to grow. The Government should not interfere and try to legislate even for that. So, I would request the Government to withdraw this piece of legislation and give a chance to Vinobhaji to fulfil his mission in life. If he wins, it is well and good and if he fails, a Communist-sponsored revolution will certainly take place. I believe conditions as they exist now will lead to such a revolution. So, we must change our hearts. If not, evil will come and change our hearts. That is the message underlying the Bhodan Movement. The Government should not be perturbed over it. If people are not prepared to heed to that message, a bloody revolution will take place as had happened in Russia and China and all the lands will be snatched away. If such a wisdom has not dawned on the people of this country, let such a revolution come and I welcome it. With these words, I conclude my speech."

11-25
a.m.

* Sri S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் மசோதாவை இரண்டு காரணங்களுக்காக நான் ஆசேஷிக்கிறேன். முதலாவதாக, வினோபா பாபேஜி அவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கும் பூதான யக்ஞத்திற்கு ஆதரவு தேவியதற்காகவும், அந்த யக்ஞத்திற்காக வசூல் செய்யப்பட்ட பூயிகளை ஒழுங்கான முறையில் விநியோகிப்பதற்காகவும், சட்ட மூலமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகவும் இந்த மசோதாக்கொண்டு வரப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. பூதான யக்ஞத்தை நடத்துபவர்கள் அந்த யக்ஞத்தை நடத்துவதற்குக் காரணம் இல்லாது சொல்லப்படுகிறது. நாட்டிலே காற்றும் தண்ணீரும் எப்படி சமுதாயத்திற்குச் சொந்தமோ அதேபோல நிலமும் சமுதாயத்துக்குச் சொந்தம். எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபரும் தனக்குச் சொந்தம் என்று தன் தேவைக்கு அதிகமாயுள்ள நிலத்தைக்கைப்பற்றிக் கொள்ள உரிமை இல்லாது. இது எல்லோருக்கும் சமமாகப்படவேண்டும். ஆனால், இதைக்கட்டாயமாக சட்ட பூர்வமாகவோ பணக்காரமாகவோ செய்க்கூடாது. அப்படி கைப்பற்றியிருக்கக்கூடிய நபர்களுடைய அந்தராத்மாஸைத் தூண்டிவிட்டு, நல்லெண்ணத்தைத் தூண்டிவிட்டு, இந்தநிலங்களை மனம் பூர்வமாக வழங்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த இயக்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது பலன் தருமா, தராதா என்பது வேறு விஷயம். ஆனால், இந்த மசோதா அந்த எண்ணத்தைக் குலைக்கக்கூடிய முறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதை முதன் முதலாக ஆசேஷிக்கிறேன். அந்த இயக்கத்தை நடக்க

19th August 1955] [Sri S. Ramalingam]

பவர்கள் எல்லாம் மிகவும் நல்லவர்கள் என்று கருதப்பட்டிருப்பவர்கள் தான். அப்படிப்பட்டவர்கள் வசூலிக்கக்கூடிய நிலத்தைச் சரியான முறையில் அவர்கள் விநியோகிக்கமாட்டார்கள், அதிலே தவறுதல்கள் நடக்கும் என்று சர்க்கார் நினைத்தால், ஒருபுறம் சர்க்கார் அதை ஆதரிப்பதுபோல் பாசாங்குபண்ணி மற்றொருபுறம் அதைக் கவிழ்த்துவதெல்லாம் போலாகும். ஆகையால், இந்த மசோதா அவசியமில்லையென்று நான் கருதுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக, பூதான இயக்கத்தை நடத்துவதில் ரெஜிஸ்டிரேஷன் fee அல்லது stamp-duty ஆகியவற்றிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமானால், வேறு சட்டத்தின் உதவியால் விதிவிலக்களிப்பதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரமில்லை. இதை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமானால், இப்போதே நில அடமானங்களுக்கு registration fee-ம், stamp-duty-ம் கொடுக்கவேண்டியதில்லையென்று உத்தரவு போட்டுவிடலாம். வசூலிக்கப்பட்ட நிலம் கொடுத்தவர்களுடைய சொந்த நிலமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காக வினோபாஜி இந்த இயக்கத்தை நடத்தவேண்டும் என்கிறாரோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால், நிலம் கிடைத்திருக்கும்; கிடைத்த நிலத்தை நிலம் தேவைப்பட்டவர்களுக்கு, அதைச் சாகுபடி செய்ய இஷ்டப்படுகிற ஏழைகளுக்கு விநியோகித்திருக்க முடியும். சச்சரவு ஏற்படுகிற தென்றால், இந்த இயக்கத்தை நடத்தக்கூடிய நபர்கள் நியாயமற்ற முறையில் நடந்துகொள்வார்கள் என்று மறைமுகமாக ஒரு கெட்ட அபிப்பிராயத்தைப் பரப்புவதற்கு இந்த மசோதா சந்தர்ப்பம் அளிக்கும் என்பதினால் தான் இதை நான் ஆசேஷிக்கிறேன். சர்க்கார் இவ்விஷயத்தில் தலையிடவேண்டிய அவசியமேயில்லை. பூதான இயக்கத்தின் உண்மையான கருத்தை உணர்ந்து, நில உடைமக்காரர்களுடைய மனதை மாற்றி, நிலத்தை இனமாக விநியோகம் செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் சர்க்கார் இவ்விஷயத்தை ஆதரித்தால், அதிலே சட்டமோ சர்க்காரோ புகவேண்டியதில்லை. இதில் வேறு யாருடைய தலையீடும் வேண்டியதில்லை. வசூலிக்கப்பட்ட நிலத்தை உண்மையிலேயே நிலமில்லாத, சாகுபடி செய்யமுடியும் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கவேண்டும். இதில் நாம் தலையிடக்கூடாது.

“அடுத்தபடியாக, ‘நிலப்பிரச்சனை மிகவும் தீவிரம் அடைந்துவிட்டது. பல இடங்களில் agrarian troubles ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நாட்டில் சோஷலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமானால், வெகுவினாவில் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும்’ என்று சர்க்கார் இந்த சபையில் பல தடவை சொல்லியிருக்கிறார்கள். பூதான இயக்கத்தின் மூலம் இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியுமா என்ற நம்பிக்கையுடன் சர்க்கார் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதன் அர்த்தம். கவர்னர் பிரசங்கத்திலும், நிதி மந்திரியின் பிரசங்கத்திலும், வருவாய் மந்திரியின் பிரசங்கத்திலும் வெகுவினாவின் இதரவினாவின் சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால், பூதான இயக்கத்தின் மூலமாக, நிலம் படைத்திருக்கக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களின் மனதை மாற்றுவதன் மூலமாக, பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிடமுடியுமா; கண்டிப்பாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டேண்டும்; நியாயமான முறையில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலம் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் இதன் அர்த்தம். ஆதலால், ஒரு புறத்தில் சட்டத்தின்மூலமாக சர்க்கார் தலையிட்டு நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டும் என்று ஒப்புக்கொண்டு மற்றொரு புறத்தில் ஆத்மார்த்த ரீதியில் நல்லெண்ணத்தைத் தூண்டிவிட்டு எந்தவிதமான சட்டமும் தேவையில்லையென்று சொல்லக்கூடிய இயக்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பது என்பதைப் பார்த்தால், இரண்டுக்கும் நடுவில் சர்க்கார் ஒரு விநியோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சந்தேகப்படுவேண்டிய நிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆகையால், சர்க்கார் நடவடிக்கை எண்மையான கொள்கை என்ன? சட்டத்தின் மூலமாக நிலப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கப்போகிறார்களா? அல்லது சட்டபூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறோம், சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று கூப்பாடும் வெளியேயும் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு

[Sri S. Ramalingam] [19th August 1955]

இப்படியே காலத்தைக் கழிக்கலாபென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இவ்வாறு ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், சர்க்காருடைய நேர்மையான கொள்கை என்ன என்று வெளிப்படுத்தலாகச் சொல்ல விரும்பினால், உண்மையிலேயே சட்டப் பூர்வமாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராயிருந்தால், இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டனையே அவசிய மில்லை. ஒரேயே இடையிலும் இல்லாமல், ஓரே கமிட்டி இன்று நிலத்தை வருலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலத்தை வினியோகம் செய்வதற்கு அவர்கள் உண்மையிலேயே தயாராக இருக்கிறார்கள். அவ்வினியோகம் சரியானபடி இல்லாவிட்டால், அந்த இடங்கம் தரமாகத்தான் இருக்கவேண்டும். சர்க்கார் நினைத்திருப்பது வினியோகத்தால், பல இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும், சரியானபடி வினியோகம் இருக்காது. பிறர் நிலருக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால், துஷ்பிரயோகம் ஏற்படும். சட்டப் பூர்வமாக அதி காரத்தைக் கொடுத்தால், அவர்கள் அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ய மாட்டார்கள் என்பதற்கு உத்தரவாதம் கிடைக்காது. ஆகையால், இந்த மசோதா தேவையில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

11-30
க.ம.

* Sri K. R. SAMBANDAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பூதான யக்ஞ சட்டம் இப்பொழுது டேனியலில் என்ற காரணத்திற்காக அதை நான் அடச்சேயிக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் பல இருக்கின்றன. இப்பொழுது வினியோகம் தீவிர முயற்சியால் தியாகிகள் பலர் இந்த விஷயங்களில் ஈடுபட்டு நில சொந்தக்காரர்களுடைய மனதை பக்குவப்படுத்தி அவர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தர்ம காரியத்தில் ஈடுபடுமாறுயாகச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி தர்ம காரியம் செய்து வரும்போது நிலமில்லாதவர்களுக்கு நிலமும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்படியான நிலைமையில் நாம் இந்த விஷயத்தை சட்ட பூர்வமாக செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தால் ‘இவர்கள் யார் சொல்லுவது, இவர்கள் சொல்லுவதை நாம் எதற்காக கேட்க வேண்டும்’ என்று நினைத்து இப்பொழுது தர்மமாகக் கொடுக்கிறவர்களும் இனிமேல் கொடுக்காமல் இருந்து விடுவார்கள். இது நல்ல முறையில் கொண்டு வந்த சட்டமாக இருந்தாலும் இது சம்பந்தமாக பல பிரச்சனைகள் வரும். மற்றும் தர்மம் செய்வதை சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டு வந்தால் இதற்கு அதிகப்படியான எதிர்ப்பும் ஏற்படும். இந்த பூமி தான யக்ஞம் என்ற காரியத்தை காத்திவிடச் சொன்ன பிரகாரம் அதற்கு அவர் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்று நினைத்தாரோ, அந்தக் காரியங்களை எல்லாம் வினியோகம் அவரைப் பின்பற்றுவவரும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் மற்றவர்கள் தாங்களாகவே பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். அது தவிர சட்ட பூர்வமாக ஏற்படுவது என்றால் அதனால் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது, எந்த பலனையும் எதிர் பார்க்கவும் முடியாது.

“இரண்டாவதாக இப்பொழுது நாம் நில சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் சீக்கிரத்தில் வரப்போகிறது என்றும், அதுவும் மூன்று கட்டங்களில் வரப்போவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் வரப்போவதாகவும் பேசப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரும்போது இந்த சட்டத்திற்கு இடம் ஏதாவதும் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். குறைந்த பட்ச நிலம் இவ்வளவுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், குத்தகை சாகுபடி இவ்வளவுதான் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும், ஒரு குடும்பத்திற்கு தனிப்பட்ட நடத்தக்கூடிய அளவில் எவ்வளவு வருமானம் வேண்டும் அதற்குத் தக்கபடி நில எல்லையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்றும் அந்த எல்லைக்கு மேல் நிலம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றும் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதன் பிறகு நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து அவர்களே சாகுபடி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். இப்பொழுது நிலம் இல்லாமல் கூலிக்கு சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் நிலம் சொந்த சாகுபடி செய்து கொள்வதற்குக் கொடுக்கலாம் என்று

[Sri K. R. Sambandam] [19th August 1955]

சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் மந்திரிகளும் மற்ற சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் அவர்கள் வெளியில் எங்கு சென்றாலும் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். சட்டங்கள் வரப்போகின்றன என்று சொல்லிக் கொண்டு வரப்போகிறது அப்படி இருக்கும்போது திடீரென்று இப்படிப்பட்ட சட்டத்திற்கு இப்பொழுது அவசியமா என்பதை யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்லப்போனால் இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவில் சாகுபடி செய்வதற்காக நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு குடியிருப்புக்கு என்னவாயிற்று என்பதும் சாகுபடி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உதவி செய்திருக்கிறார்களா அல்லது பண வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி ஒன்றும் கொடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. அதைப்பற்றிய சட்டம் ஒன்றும் இன்னும் வரவில்லை. அவர்கள் இப்பொழுது செய்து கொண்டு வருவதைப் பார்த்தால் நிலச் சீர்திருத்தம் வருவதற்கு ஏதாவதும் இடம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஏதோ அப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு காலத்தை தட்டிக் கழிப்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. இன்னும் அநேகம் இடங்களில் மனைக்கட்டுகளிலிருந்து வெளியேற்றம் நடந்துகொண்டு தானிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மிகவும் கஷ்டமான பிரச்சனைகளைத் தீர்க்காமல் பூமிதான யக்ஞம் போன்ற சட்டம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுதே எல்லோருடைய ஆதரவிலும் கட்சி சார்பற்ற முறையிலும் ஜாதி சார்பற்ற முறையிலும் இயற்கையாகவே ஒருவர் அதிகப்படியான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அவர் தானாகவே தர்மம் என்ற முறையில் நிலமில்லாதவர்களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக ஏற்கனவே சத்திரம் சாவடி கட்டி ஏழைகளுக்கு வசதி அளிக்க வேண்டும் என்ற முறையில் தர்மம் செய்து வந்தார்கள். அதே மாதிரி இப்பொழுது தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையில் பள்ளிக்கூடம் கட்டுகிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது சட்ட பூர்வமாக அவர்களை நிலம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் எதிர்ப்புதான் ஏற்படும். இப்பொழுதே அவர்கள் நல்ல முறையில் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்காக உத்யோகப் பற்றற்ற முறையில் கமிட்டியை அமைத்து அவர்கள் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அப்படி நடந்து வரும்போது சட்ட பூர்வமாக சட்டம் கொண்டு வந்து அந்த விதமான சௌகர்யங்களைச் செய்யவேண்டும் என்றால் அதனால் சௌகர்யம் ஏற்படாது.

“அடுத்தபடியாக இந்த நிலத்தை, அதாவது வாங்கிய நிலத்தை யாரிடம் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை அதில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒருவனுக்கு நிலத்தை மாத்திரம் கொடுத்து விட்டால் அவனால் சாகுபடி செய்துவிட முடியாது. ஒரு நாளைக்கு ரூ. 1½ அல்லது 2 சம்பாதிக்கக்கூடிய ஒருவனுக்கு நிலத்தைக்கொடுத்து விட்டால் அவனால் என்ன செய்ய முடியும். ஏற்கனவே தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களால் அதை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்ய முடியவில்லை. ஸ்டேஸ் இல்லாத ஒருவனுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டால் அதை வைத்து அவனால் என்ன செய்ய முடியும். இப்பொழுது தியாகிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் எவ்வளவோ குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. வீரமான்யத்தை சாசனம் செய்திருக்கிறார்கள். அடமானம் செய்து பணம் கூட வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும்போது பூமி தானம் யக்ஞம் மூலமாக அவர்களுக்கு நிலத்தை மட்டும் கொடுத்து விட்டால் யக்ஞம் மூலமாக அவர்களுக்குக் கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாக பணம் கொடுத்து உதவ வேண்டும். இப்பொழுதே நிலமில்லாதவர்களுக்கு சர்க்கார் மூலமாக எந்த விதமான சௌகர்யமும் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது தக்காவை கடன் என்பது நிலம் உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் அவர்களுடைய மதிப்பை பார்த்த பிறகு அவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கும்படியாக இருக்கிறது. அதனால் நிலமில்லாத விவசாயிகள் அந்தப் பணத்தை வாங்க முடியவில்லை. அப்படி இல்லாமல் கூட்டுறவு பாங்க் மூலமாக அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்கும் படியாகச் செய்ய வேண்டும். நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலத்

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

கூடிய சூழ் நிலையில் மக்களுடைய மனோபாவத்திற்கு ஒரு அடையாள நடவடிக்கை தான் இது என்பதே தான் நிலைப்பதாக கூறினார். அதைப் பூர்ணமாக நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடையாள நடவடிக்கை என்னால் என்ன அளித்தது? ஒரு குருக்கள் பின்னோயார் பூசை அன்றைக்குப் பின்னோயார் பூசை பண்ணுகிறார். பூசை பண்ணக்கூடிய காலத்தில் பின்னோயாருக்கு அப்போதும் எல்லாம் பண்ணி விட்டு, ‘ஆபரணத்தையும் அக்ஷரமும் சமர்ப்பய்யமி’, என்று கொஞ்சம் அறிவியை எடுத்து அவர் மேல் போடுகிறார். ‘எஸ்திரார்த்தம் அக்ஷரமும் சமர்ப்பய்யமி’, என்று கொஞ்சம் அறிவியை எடுத்து அவர் மேல் போடுகிறார். ஆபரணங்களுக்கும், எஸ்திரார்த்தத்திற்கும் அடையாளமாக அந்தக் கல்லுச் சாமியின் மேல் கொஞ்சம் அறிவியை எடுத்து போடுகிறார் அதைப் போல நாட்டில் இருக்கக்கூடிய கோபாலு கோடி நிலமில்லாத ஏழை மக்களின் உண்மை நிலைமையை, யதார்த்த நிலைமையை மறைப்பதற்காக, உங்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு அடையாளமாக இந்த பூதான யக்கும் என்ற அறிவியை போடுகிறோம் என்று சொல்லுவதைப் போல போடுகிறார்கள், என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். கல்லுச் சாமியின் மேல் அறிவியை ஆபரணத்திற்காகவும், எஸ்திரார்த்தத்திற்காகவும் அடையாளமாகப் போடுகிற குருக்களுக்கு உள்ள மனோபாவத்துடன் தான் இந்தச் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறது.

“இந்த இயக்கம் என்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது? இந்த நாட்டில் நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு என்றைக்கு நிலப் பரி ஏற்பட்டது? இன்றைக்கு நேற்றைக்கு ஏற்பட்ட பரி அல்ல அது. ஸ்ரீ வினோபாஜி மிகுந்த நல்ல மனிதராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கும் நிலமில்லாத ஏழை மக்களுக்கு நிலம் வழங்கவேண்டும் என்ற உணர்ச்சி என்றைக்கு ஏற்பட்டது? இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். 1949-ம் ஆண்டில் தெலுங்கானா பிரதேசத்திலுள்ள நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள் தங்களுக்கும் நிலம் வழங்கப்படவேண்டும், நிலம் ஒருமிடத்திலேயே குவிந்து மற்றவர்கள் தவிக்கக்கூடிய நிலைமை நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்ற விழிப்பு ஏற்பட்டு கிளர்ச்சி செய்ய ஆரம்பித்தபோதுதானே, இந்த கிளர்ச்சியை வரையிடக்கூடாது, என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. பூதான யக்குத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற புது எண்ணம் உதயமாயிற்று. விவசாயிகள் விழிப்பு பெற்றுவிட்டார்கள். இனிமேல் அவர்களை தங்கள் உரிமையை அடைவதற்காகப் போராட்டம் நடத்த ஆரம்பித்துவிடுவார்கள் என்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டவுடன் தானே இந்த பூதான யக்கும் என்ற பெயரில் ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட ஒரு இயக்கத்தினாலே இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும், இந்த நாட்டிலே வளர்ந்துவரும்படியான சூழ்நிலைக்கு ஒத்த இயக்கம் என்னால் அதை நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அரசாங்கம் என்ன கடமையைச் செய்ய வேண்டுமோ அதிலிருந்து அரசாங்கத்தைத் தப்பிவிடப்பதற்காக ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு இயக்கமாகத்தான் இதைக் கருதவேண்டும்.

“தானங்கள் எவ்வளவோ செய்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்கிறார்கள். பள்ளிக்கூடம் கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்வதினால் மட்டும் கல்விப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியுமா? ஆஸ்பத்திரி கட்டுவதற்கு தானங்கள் செய்வதினால் மட்டும் இந்த நாட்டிலுள்ள சுகாதாரப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்ல முடியுமா? இம்மாதிரியான தானங்கள் செய்வதினால் கல்விப் பிரச்சனையும், சுகாதாரப் பிரச்சனையும் தீரமுடியாது. தானங்கள் செய்வதினால் நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகள் தீரவே முடியாது. நாட்டிலுள்ள பிரச்சனைகள் தீர்ந்து எல்லா மக்களும் நல் வாழ்வு வாழ வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் நேரடியான நடவடிக்கைகள் எடுத்தாகவேண்டும். கல்வியில்லாத பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தது. அதைப்போல நிலமில்லாதார் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதும் அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் தான் இயக்கத்தின் மூலம் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று

[19th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

சொன்னால் அது நடக்காத காரியம். ஆகவே, ஜனங்களிடத்திலே அப்படிப்பட்ட தவறான ஒரு மனோபாவத்தை வேண்டுமென்றே உண்டாக்குவதற்கும், விவசாயிகளுடைய நியாயமான போராட்டத்தைத் தடை செய்வதற்கும் கொண்டுவரக்கூடிய ஒரு இயக்கம்தான் இந்த பூதான இயக்கம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“சென்னை ராஜ்யத்தில் 39 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பூதானத்திற்காக வழங்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டாமா? வேண்டுமானால் நான் கணக்குக் கொடுக்கிறேன். பீகாரில் என்ன நடந்தது? தமிழ்நாட்டில் என்ன நடந்தது? பம்பாயில் என்ன நடந்தது, இவைகளுக்கெல்லாம் வரிசையாக நான் புள்ளி விவரங்கள் பட்டியல் ரூபமாகக் கொடுக்க முடியும். பத்திரிகையில் பிரசுரித்திருக்கிறோம். வேண்டுமானால் படித்துக்கொள்ளுமீட்டும்.

“யாரோ ஒரு ஜமீந்தார் எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களை யெல்லாம் பூதானத்திற்குத் தியாகம் செய்து விட்டார் என்றால் அந்த நிலமும் சர்க்கார் குறிப்பிடும் 39 லட்சம் ஏக்கர் பட்டியலில் வந்து சேருகிறது.

“ஜந்தாறு நாட்களுக்கு முன்பு சாத்தூரில் நடந்தது என்ன? சாத்தூர் ஜமீந்தார் பூதானத்திற்கு நிலம் கொடுத்த விஷயம் என்ன என்பது அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத்தெரியும். நம்முடைய முதல் மந்திரி திரு. காமராஜ் அவர்கள் சாத்தூர் சென்றவுடனே 139 ஏக்கர் நிலத்தை பூதானத்திற்கு அந்த ஜமீந்தார் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டார். அந்த நிலத்தை யார் உழவது? எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ செல்வராஜ் அவர்கள் உழுது பார்க்கட்டோம். 100 ரூபாய் கொடுத்து உழச் சொன்னாலும் யாரும் உழமாட்டான். ஏன் உழவதற்கு யாரும் முன் வரமாட்டார்கள்? ஏனென்றால் அது மேட்டு நிலம், ஒன்றுக்கும் பிரயோஜனம் இல்லாத நிலம். அப்படிப்பட்ட ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலத்தில் 139 ஏக்கராவை பூதானமாகக் கொடுத்துவிட்டார் சாத்தூர் ஜமீந்தார் என்று இன்றைக்குப் பிரமாதமாக விளம்பரப்படுத்தப்படுகிறது. உலகத்திலேயே அவரைப்போல நல்லவர் வேறு யாரும் இல்லை என்றெல்லாம் விளம்பரப்படுத்தப்படுவார், அவ்வளவு நல்ல மனது படைத்தவர் என்ன செய்கிறார் தெரியுமா? ஏற்கனவே அவரிடம் வேலை செய்து வந்த, நிலத்தை உழுது சாகுபடி செய்து வந்திருக்கின்றவர்களுடைய நிலத்தை தனக்குத் தான் சொந்தம் என்று பறித்துக்கொண்டு விட்டார். கடந்த சில வருஷங்களாக சாகுபடிச் செய்துவந்த நிலத்தைப் பிடிங்கிக் கொண்டு விட்டார். புதுச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகும் கூட, விவசாயிகளுக்குத் தான் உரிமை என்று தெரிந்திருந்துங்கூட, செட்டில்மென்ட் கோர்ட்டுக்கு போனால் அந்த ஜமீந்தார். எஸ்டேட் நிலச் சட்டத்திற்குக்கீழ் ஏற்பட்ட செட்டில்மென்ட் ஆபீசுக்கு வழக்கு எடுத்துக் செல்லப்பட்டது. அவர் என்ன தீர்ப்பு கொடுத்தார்? ‘390 ஏக்கரா நிலங்களின்மீது ஜமீந்தார் உரிமை பாராட்ட முடியாது, அது பண்ணை நிலம் அல்ல’ என்று செட்டில்மென்ட் ஆபீசர் தீர்ப்புக் கொடுத்தார். அதற்குமேல் என்ன செய்தார்? ட்ரைபுலனுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். ஜமீந்தாருக்கு நிலம் சொந்தமல்ல என்பதாக ட்ரைபுனலும் தீர்ப்பு அளித்தது. அதன் பிறகு ரெவினியூ போர்டுக்கு அப்பீல் செய்துகொண்டார். அங்கேயும் தீர்ப்பு ஜமீந்தாருக்கு விரோதமாகத்தான் இருந்தது. இவ்விதம் ஆனபிறகும் கூட, ‘எனக்கு நிலம் சொந்தமில்லாமல் போனாலுங்கூட, நிலத்தை நான் குத்தகைக்கு விட்டு வந்திருக்கிறேன், ஆதலால் எனக்கு அனுபவ பாத்யதை இருக்கிறது’ என்று சொல்லி சிலில் கோர்ட்டுக்கு கேஸ் போட்டு வழக்கு நடக்கிறது. பூதான இயக்கத்திற்கு நிலம் தானம் கொடுத்துவிட்டேன் என்று பறைச் சாற்றிக் கொள்பவர் அங்குள்ள விவசாயிகளை என்ன விதமாக நடத்தியிருக்கிறார் என்பது நன்கு தெரிகிறதல்லவா? தாராள மனம் படைத்த ஜமீந்தார் நடந்து கொள்ள வேண்டிய விதம் இதுதான்? வழி வழியாக நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு வந்த விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதும், அவர்கள் குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டு வந்ததைப் பிடித்தெரிவதும் தாராள மனம் படைத்த ஒருவர் நடந்து கொள்ள

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

வேண்டிய விதம்? இவர்களுக்கெல்லாம் மகா தியாகிகளென்று விளம்பரப் படுத்தப்படுகிறார்கள்? 139 ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள ஒன்றுக்கும் உதாவக் கரை நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு மகாத் தியாகி என்று உலகம் பூராவும் புகழ்வேண்டுமென்று செய்யப்படுகிறது. முதல் மந்திரி அவர்கள் சாத் துருக்குப் பொருள் கொடு விவசாயிகளைப் பார்த்து போலீஸார்கள் மிரட்டு கிறார்கள். இதற்குத்தான் போலீஸ் இருக்கிறது? போலீஸை விட்டு விவசாயிகளை விட்டுப்படி செய்வப்படுகிறதே இதற்குத்தான் பூதான இயக்கம் என்று பெயர்? 139 ஏக்கரா உதவாக்கரை நிலத்தைக் கேட்ட விவசாயிகளை விட்டுவதற்கும் ஜபிந்தாருக்கு ஆதரவு தருவதற்கும் போலீஸ் படை ஏவி விட்டபொழுது என்று சொல்லக்கூடிய முதல் மந்திரியைத் தலைவராகக் கொண்ட சர்க்கார் எப்படி நடந்து கொள்ளும் என்று தெரியும். ஜனங்களை ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் பூதான இயக்கத்தின் பேரால் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன.

“இந்த ராஜ்யத்திலே ஒரு செனாடு நிலத்தைப் பத்து ரூபாய்க்குக் கொடு த்தாலும் யாரும் வாங்கத் தயாராயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது நிலத்தை தானம் கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லும்போது தனக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தானம் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் நிலம் உண்மையாக எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறதென்று சர்க்கார் கணக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தனக்குச் சொந்தம் இல்லாத நிலத்தைப் பூதானத் திற்குக் கொடுத்துவிடுவார்கள். தண்ணீருக்குள் மூழ்கிப்போன நிலத்தை தானம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்வார்கள். எத்தனை பேர் நிலம் தானம் கொடுத்தார்கள், அந்த நிலம் எங்கெங்கு இருக்கின்றன, உண்மை யிலேயே நிலம் குறிப்பிட்ட இடங்களில் இருக்கின்றனவா என்ற விவரங்க ளெல்லாம் சபையினர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியதவசியம். ஏதோ ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலங்களையும், தங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத நிலங் களையும், தண்ணீருக்குள் மூழ்கிப்போன நிலங்களையும் பூதான இயக்கத் திற்குக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்களெல்லாம் மகா தியாகிகள் என்று உரைச்சாற்றப்படுகிறார்கள்.

“யாராவது இன்றைக்கு உண்மையாகவே நிலத்தை பூதானமாகக் கொடுத்திருப்பார்களானால் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்காரர்களா நாங்கள் அதற்கு எதிராக வரவில்லை. அதை நாங்கள் நம்பத் தயாராயிருக்கிறோம். ஆல் பத்திரி கட்டுகிறேன் என்று யாராவது முன் வந்தால் அதற்கு யாரும் எதி ராக வரவில்லை. ஆனால், இம்மாதிரி தானம் செய்கிறார்கள் எனலதை சர்க்கார வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் செய்யவேண்டிய பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கும் என்றால் நிச்சயமாக நாங்கள் அம்மாதிரி தானங்களை எதிரீக் கிறோம். ஜனங்களுடைய நியாயமான போராட்டத்தைத் தடை செய்வதற்கு பூதான இயக்கம் இருக்குமானால் நாங்கள் அதை நிச்சயமாக எதிர்ப் போம். ஜனங்களுடைய அடிப்படை உரிமைகளை நியாயமான போராட்டத் தின் மூலமாகப் பெற முயற்சிக்கும்போது அந்தப் போராட்டங்களைத் தடை செய்க்கூடிய அளவுக்கு பூதான இயக்கம் போன்றவை இருக்குமானால் ஜனங்களுடைய அபிவிருத்திப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு நடத் தும் போராட்டங்களுக்கு எதிராக பூதான இயக்கம் போன்றவைகள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளப்படுமானால் நாங்கள் அதை எதிர்த்தே தீருவோம்.

“இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்று சொன்னால், பலாத்காரம், அகிம்சை என்றெல்லாம் பேசப்படும். பலாத்காரமா அகிம்சையா என்ற பிரச்சனையே இங்கு இடம் இல்லை. அரசாங்கத்தின் கையில் சட்டம் இயற்றி ம்படியான அதிகாரம் இருக்கிறது. நிலப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. விவசாயி களுக்கு நியாயமாக கிடைக்கவேண்டியதைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வேண் டிய சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு அரசியல் சட்டம் பிரமாதமாக குறுக்கே நிற்க வில்லை. ஒரு ரூபாய் பெயரளவுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து விட்டு நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரம் இருக்காது படியான முறையில் அரசியல் சட்டத்தின் 131-வது பிரிவு திருத்தப்பட்டு ருக்கிறது. பலாத்காரமா, அகிம்சையா என்ற பிரச்சனையே எழவே

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

தில்லை. சட்டம் போடுவதற்கு அதிகாரம் சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது, சட்டம் போட்டுவிட்டால் பலாத்காரம் என்பது எங்கிருந்து வரும்? வரு வதற்கு இடம் கிடையாது. அரசாங்கம் முடிவு செய்துவிட்டால் அதை எதிர்க்கக் கூடியவர்கள் யாராக இருக்கலாம்? நில உடைமக்காரர்கள் எதிர்க்கலாம். எதிர்க்கக்கூடியவர்கள் மீது சட்டபூர்வமாக சர்க்கார் நட வடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அது பலாத்காரமாக ஆகிவிடுமா? அது எப்படி பலாத்காரமாக இருக்க முடியும்? சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடந்துக் கொள்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்? அப்படியிருக்கும்போது பலாத்காரம் என்ற டேச்சுக்கே இடமில்லை.

“எங்களுக்குள்ள நிலத்தை விட்டு நாங்கள் வெளியேற மாட்டோம்” என்று விவசாயி சொன்னான் என்றால் அப்பொழுது அவன் டோலீசாரால் உதைக்கப்படுகிறான். அதுமட்டும்தான் பலாத்காரம் இல்லையா? ஏழை எளிய விவசாயி, ஏழை எளிய தொழிலாளி என்று சொன்னால் அவனுக்குப் போலீஸ் குண்டாந்தடியால் உதை கிடைக்கிறது. அவனைப் பொறுத்தவரை யில் பலாத்காரம், அகிம்சை என்ற பிரச்சனையே எழுவதில்லை. அது ஏன்? பெரிய மனிதன் என்றால், சட்டத்திற்கு விரோதமாக அவன் நடந்து கொண்டான் என்றால், அவன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அப்பொழுது பலாத்காரம் செய்யலாமா என்றெல்லாம் பேசப் படுகிறது. இதுதான் இப்பொழுது நடந்துவருகிறதைப் பார்க்கிறோம்.

“மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு மதுரையிலிருந்து திண்டுக்கல் வரும் வழியில் கோடைக்கானல் ரோட்டுக்கு பக்கத்தில் அம்மைநாயக்கர் ஜபிந் தாரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அன்னசமுத்திரக் கண்மாய் இருந்த இடத்தைப் பார்த்தேன். 48 ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள கண்மாய் அது. அந்தக் கண்மாயை இப்பொழுது அங்கே பார்க்கமுடியாது. ஏனென்றால் அந்தக் கண்மாயில் சோளக் கதிர் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது. எட்டு வருஷ காலமாக இம்மாதிரி நடந்து வருகிறது. அந்தக் கண்மாயை ஸ்ரீ ஜெயராஜ நாடார் என்ற பஸ் முதலாளி ஒருவர் சொந்தமாக ஆக்கிக் கொண்டார் என்று விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு மனுப் போட்டார்கள். காங்கிரஸ் ஊழியர்களும் சேர்ந்து மனுப் போட்டார்கள். இதுவரை சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. விவசாயிகள் செட்டில்மென்ட் கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். குறிப்பிட்ட பூமியில் பல வருஷ காலமாக கண்மாய் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது, என்பதற்கும் தாம்பரப் பத்திரமும் இருக் கிறது. ‘ஜெயராஜ நாடாருக்கு உரிமை அந்த இடத்திற்குக் கிடையாது’ அவர் உரிமை பாராட்டக் காரணமில்லை’ என்று செட்டில்மென்ட் கோர்ட்டு தீர்ப்பும் அளித்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு ட்ரைபனலுக்குப் போனார். அங்கும் நாடாருக்கு விரோதமாகவே தீர்ப்பு இருந்தது. அதன் பிறகு ரெவினியூ போர்டுக்கு அப்பீல் செய்து கொண்டார். அங்கும் தீர்ப்பு விரோ தமாகவே இருந்தது. இவ்வளவு ஆன பிறகும் அவர் என்ன செய்திருக் கிறார் தெரியுமா? மந்திரி சபைக்கு மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார். அதற்குப் பிறகு சமாசாரம் என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அக் கிரமமான முறையில் கண்மாய் இருந்த இடத்தை அவர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 48 ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள கண்மாயிலிருந்து ஜலத்தை எடுத்து பக்கத்திலுள்ள 40 கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களில் பயிர் செய்தாகவேண்டும். 40 கிராமங்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுக்கக்கூடிய கண்மாயைத் தூர்த்து எட்டு வருஷங்களாக ஒருவர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் என்ன செய்வது? இதைப்பற்றி எங்கு பார்த்தாலும் கூக்குரல் இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்த ஜெயராஜ நாடாரின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள சர்க்காருக்கு தயக்கம் இருக்கிறது. போலீஸ்காரர் அங்கு போகமாட்டேன், என் கிறார்கள்.

“இன்றைக்கு விவசாயிகள் தாங்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக 12-07 உழந்து சாகுபடி செய்த நிலங்களிலிருந்தே வெளியேற்றப்பட்டால், அதைத்தடுப்பதற்கு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும். ஆனால்

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

மிராசுதாரர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் Complaint கொடுத்து விட்டால் உடனே விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவார்கள். அப்பொழுது அஹிம்சை போன்ற தத்துவங்கள் கையாளப்படமாட்டாது. பலாத்காரம்தான் முன் நிற்கும். இப்படி ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு கண்மாயை தூத்து அந்த நிலத்தை தனக்கு அர்ஜிதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இந்த பஸ் முதலாளி மேலும் அவர்களுடைய நிலங்களை அபகரிப்பதற்கு வழிகோலும் அடிப்படையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறதே ஒழிய, உண்மையில் நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்படவில்லை. மனது வந்து தாராள மனோபாவத்துடன் தானாகவே நல்ல நிலங்களை தானம் கொடுக்கப்பதற்கு முன் வந்தால் நிச்சயமாக அதைக் கண்டு நான் மெச்சிக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தினால் நிலப்பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்று சொல்லுவதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. நிலப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்காகவே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தச் சட்டம் எத்தகையதாக இருக்கும் என்று இப்பொழுதே தெரிகிறது. அதனால் இந்த நாட்டிலுள்ள நிலப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படமாட்டாது. நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் நிலப்பிரச்சனையை இந்த அரசாங்கம் தீர்த்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையும் கிடையாது. காரணம் சர்க்காரின் மனோபாவம்தான். இந்த மனோபாவத்தின் அடிப்படையில்தான் நிலச் சீர்திருத்த சட்டமும் அமையும்.

“பூமிப் பிரச்சனை மற்ற பிரச்சனையைப் போலல்ல. மற்ற சொத்துக்களைப் போல் பூமியாருக்கும் சொந்தமல்ல. எனக்குத் தெரியும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மனோரேஸ்பாட்டத்தின் கீழ் எப்படி ஒரு குதிரையை விரட்டி அது கால் வைத்த இடங்களை யெல்லாம் சுற்றி வளைத்து தாசில்தார் பட்டா போட்டுக் கொடுத்தார் என்பது. இம்மாதிரி தஞ்சாவூரில் எத்தனையோ பேர்கள் நிலச்சுவாந்தார்கள், மிராசுதாரர்கள், நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கராக்களை பட்டா போட்டு வாங்கினது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு சிறு உரிமைகள் கூட கிடையாது. அந்த மிராசுதாரர்களுக்குத் தாராள மனப்பான்மையே கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஒரு சிறு சட்டம் கொண்டுவந்தாலும் அதற்கு கிளர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அவர்களுடைய உடைமையைக் கூட கோரவில்லை. உழுது பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களில் வார உரிமை அளிக்க வேண்டுமென்று சட்டம் கொண்டு வந்தால் கூட அதற்கு ஒரு மகாநாடு கூட்டி பெரிய கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் மிராசுதாரர்கள். இந்த சுபாவத்தில் மனோபாவத்தில் ஒரு மாறுதலை, திருத்தத்தை உண்டாக்கினாலொழிய இந்த நிலப் பிரச்சனை தீராது, ஜனங்களிடையே இந்த மன மாறுதல் ஏற்பட்டால்தான் உண்மையில் பயன் கிடைக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கு தன்மானம் இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் தான் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. அந்த மனோபாவம்தான் இதில் தொனிக்கிறது. ஏன்? உதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் ஒரு நிலச்சுவான் தார் 15 ஏக்கர் நிலத்தை பூதான யக்குத்துக்கு கொடுத்தால், அந்த நிலத்தை விவசாயிகளுக்கு யார் பங்கிட்டுக் கொடுப்பது? அதைப் பொதுவாக உயோகப் படுத்தவோ அல்லது தாங்களே பகர்ந்து கொள்ளவோ அந்த கிராம விவசாயிகளுக்கு உரிமை கிடையாதா? அவர்களால் முடியாதா ஆனால் பகர்ந்து கொடுப்பவர் யார்? எங்கேயோ இருக்கிற ஸ்ரீ விநோபா பவே என்ற ஒருவர். இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மூன்று கோடி மக்களைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாதவர். யார் நல்லவர், யார் கெட்டவர், யார் யோக்கியர், யார் அயோக்கியர் என்று அவருக்குத் தெரியாது. அப்படியே பட்டவர்பொறுக்கி எடுக்கும் 7 பேர்கள் அரசாங்கத்தாரால் நியமனம் செய்யப்படும் 7 பேர்கள் இவர்களை அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டம் கமிட்டி இந்த நிலத்தை விநியோகம் செய்யும். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய விவசாயி, நிலமில்லாத விவசாயி, என்றைக்கும் தன்மானமில்லாமல், தன்நம்பிக்கையில்லாமல், மானத்தை விட்டு விட்டு வாழ வேண்டுமா? அவர்களுக்கு இந்த உரிமை இல்லையா? தாழ்த்தப்பட்ட

[Sri P. Ramamurthi] [19th August 1955]

வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் மத்தியியாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில், அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னேற்றமடைய வேண்டாமா? அவர்கள் எப்பொழுதும் அடிமையாகவே வாழவேண்டுமா? இதில் என்ன நியாயமிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். என்றைக்கு பணம் டடைத்தவர்களுக்குக் கட்டுப்பாடு தானம் வாங்கக்கூடிய ஒரு நிலையில் தான் இருக்கவேண்டுமா? இந்த தர்மக் கர்த்தாக்களுக்கு அடிமையாகவே இருக்கவேண்டுமா? தானம் கொடுத்த நிலத்தை எப்படி உபயோகிப்பது, எப்படி விநியோகிப்பது என்பதை நிர்ணயிக்கும் உரிமையை அந்த விவசாயிகளுக்கே விட்டு விடுவது நியாயமில்லையா? அடியிலிருந்து நுனி வரையில் இப்பொழுதுள்ள மனோபாவம் மாறவேண்டும். இந்த மனோபாவம் வரையில் அடிப்படைக் கருத்து மாற வேண்டும். இந்த மனோபா அவசியமே யில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நான் அப்படியே சொன்னாலும் இந்த மனோபாவை சர்க்கார் நிறைவேற்றியே திருவார்கள். ஆகையால் இதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து வேண்டிய திருத்தங்களையாவது செய்யலாமென்ற நோக்கத்தோடு, இந்த மனோபாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I was listening to the speeches made by hon. Members belonging to the Communist Party. I thought that the hon. Leader of the Opposition who is an enlightened and experienced politician would at least support the Bill that has been brought forward by the Government. This is a simple Bill the only object of which is to facilitate Boodan and to regularize and simplify the legal procedure involved in the transfer of lands. I do not know why the hon. Leader of the Opposition and others assume that this is only a clever ruse to postpone the bringing of land reforms. It is not stated anywhere in this Bill that Government are divesting themselves of their responsibility towards the poor and the landless. I do not know why the Leader of the Opposition was wasting nearly fifteen minutes to impress on the House the sincerity on his part to uplift the poor and the depressed. I may tell him and Mr. Kandasamy and others who attributed motives to Government that they (Government) were only trying to shelve the land reforms, that it is not so; nor is this a vote-catching device. The people at large are convinced of the sincerity and earnestness of the Government and they are really confident about this Government; we are confident that the Communist Party cannot shake the confidence that the people have reposed in the Government by such unnecessary attacks and by indulging in cheap gibes. Sir, I am inclined to believe or rather I am driven to the irresistible conclusion that the Communist Party has not made up its mind whether to support the Bill or oppose it; they are in the horns of a dilemma”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ For the edification of the Hon. Minister I would once again say that we are opposed to the Bill and we are sure that this is absolutely unnecessary, the idea underlying the Bill is wrong and we are not at all for this Bill. However, in view of our present position in the Assembly, in view of the Opposition being not able to effect a change in Government's attitude, I said I would agree to the Bill being referred to a Select Committee at least.”

[19th August 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, this Bill was not thought of to-day, but it was thought of long, long ago. As a matter of fact Mr. Kurup was pressing the Government that a Bill of this sort should be brought forward and in that connection I had given an assurance that a Bill would be brought.

" I do not think that we need consult Sri Vinobhaji in this matter, for, several similar legislation undertaken by other Governments have been approved by Vinobhaji and this Bill is also drafted on those lines. Further, as Mr. Kurup would agree this would only intensify land reforms and would make things easy for introducing more liberal land reforms.

" Sir, I do not think there is any need for me to go into other points. As a matter of fact, no hon. Member has made out any serious point, except the hon. Leader of the Opposition who suspected the intention of the Government. With regard to the point raised by Sri Swayamprakasam that in the matter of distribution, there might be some difficulties, I may say that it is for that purpose we have brought this Bill and the Government's intention is to see that the land that is donated is properly distributed; it is for that purpose that a Committee has been proposed to be constituted. Even if Vinobhaji does not nominate the members, the Government will have its members and all the actions of the Committee will have to be approved by the Government. Therefore, there is no need for fear with regard to the actions of the Committee.

" Sir, the other points which were raised can be gone into in the Select Committee, for, I agree to refer this Bill to a Select Committee. I will read out the names of the Members of the Committee :—

- 1 The Hon. Sri B. Parameswaran.
- 2 „ C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ M. G. Shauker.
- 5 „ R. Krishnaswami Naidu.
- 6 „ N. Ramakrishnan.
- 7 „ V. Muthu.
- 8 „ A. Ramachandra Reddiar.
- 9 „ A. Veloo.
- 10 „ S. Swayamprakasam.
- 11 „ M. Narayana Kurup.
- 12 „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
- 13 „ P. K. Gopalakrishnan.
- 14 „ C. Kandasamy.
- 15 „ M. Palaniyandi. "

DEPUTY SPEAKER :—" Is the hon. Member Mr. Kurup pressing his amendment? "

[19th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Government have accepted it, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" I thought Government were moving an amendment. The question is that—

' The Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, be referred to a Select Committee consisting of the following members :—

- 1 The Hon. Sri B. Parameswaran.
- 2 „ C. Subramaniam.
- 3 Sri K. Rajaram.
- 4 „ M. G. Shanker.
- 5 „ R. Krishnaswami Naidu.
- 6 „ N. Ramakrishnan.
- 7 „ V. Muthu.
- 8 „ A. Ramachandra Reddiar.
- 9 „ A. Veloo.
- 10 „ S. Swayamprakasam.
- 11 „ M. Narayana Kurup.
- 12 „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
- 13 „ P. K. Gopalakrishnan.
- 14 „ C. Kandasamy.
- 15 „ M. Palaniyandi. ' "

The motion was carried.

DEPUTY SPEAKER :—" I nominate the Hon. Sri B. Parameswaran to be Chairman of the Committee."

VI.—GOVERNMENT RESOLUTION

AMENDMENTS TO THE MADRAS GENERAL SALES TAX (TURNOVER AND ASSESSMENT) RULES, 1939. 12-20 p.m

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—

' That the following draft amendments to the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 (published with Revenue Department Notification No. 818, dated the 12th September 1939, at pages 1-5 of the Extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, dated the 15th September 1939, as subsequently amended), which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 3, sub-sections (4) and (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939), be approved.

Amendment (1) (ii) shall be deemed to have come into effect on the 1st April 1954. Amendment (2) shall be deemed to have come into force on the 23rd August 1954. Amendments (1) (i), (3) (ii) and (iv), (4), (5), (6), (8), (9), (11), (12), (13) and (17) shall be deemed to have come into force on the 1st April 1955.

Amendments (3) (iii), (10) and (14) shall come into force with effect on and from 1st October 1955."

[Sri M. A. Manickavelu] [19th August 1955]

DRAFT AMENDMENTS.

In the said rules—

(1) in rule 4—

(i) in sub-rule (2), for clauses (d) and (e), the following clause shall be substituted, namely :—

“ (d) untanned hides and skins ”;

(ii) in sub-rule (3), item (f) shall be relettered as item (g) and before the item as so relettered, the following item shall be inserted, namely :—

“ (f) in the case of tailoring contracts 70 ”;

(2) rule 4-B shall be omitted;

(3) in sub-rule (1) of rule 5—

(i) in the opening paragraph, for the brackets, letters and word “ (a) to (l) ”, the brackets, letters and word “ (a) to (k) ” shall be substituted;

(ii) for clause (e), the following clause shall be substituted, namely :—

“ (e) all amounts for which goods exempted under section 5 are sold provided that the transactions are by virtue of the Act or these rules, exempt from taxation under the Act ”;

(iii) clause (k) shall be omitted;

(iv) clause (l) shall be omitted;

(4) for sub-rule (3) of rule 5, the following shall be substituted, namely :—

“ (3) For the purpose of determining whether a dealer is eligible for exemption under section 3 (3), the turnover as defined in clause (i) of section 2 shall be taken into consideration ”;

(5) in rule 6—

(i) in sub-rule (1), for the word “ net ” occurring after the word “ estimated ” the word “ gross ” shall be substituted;

(ii) in sub-rule (2), for the word “ net ” in the two places where it occurs the word “ gross ” shall be substituted;

(6) in sub-rule (1) of rule 11—

(i) in paragraph 2, for the word “ net ” occurring after the words “ who has a ” the word “ gross ” shall be substituted;

(ii) after the first proviso, the following shall be added as second proviso, namely :—

“ Provided further that every dealer liable to submit a return in Form A under this sub-rule or the first

19th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

proviso thereunder shall submit along with the return a receipt from a Government treasury or a crossed cheque in favour of the assessing authority for the full amount of tax due for the year on the basis of the return after deducting therefrom the provisional tax, if any, paid already for the year, failing which the assessing authority shall serve upon the dealer a notice in Form B-1A and the dealer shall pay the sum demanded at the time and in the manner specified therein.”;

(7) in rule 13-B—

for the words “ Every dealer in this State who buys goods from any non-resident dealer for the purpose of consumption ” occurring in the first sentence, the following words shall be substituted, namely :—

“ Every registered dealer in this State who buys goods from any non-resident dealer for the purpose of consumption in this State.”;

(8) in rule 15—

(i) in sub-rule (1), for the expression “ ~~Licensed~~ tanners and other licensed dealers in hides or skins in respect of their dealings in hides or skins ” the expression “ ~~dealers in hides and/or skins whether tanned or~~ untanned in respect of their dealings in such hides and/or skins ” shall be substituted;

(ii) in sub-rule (2), for the first sentence the following sentence shall be substituted, namely :—

“ Every dealer in hides and/or skins whether tanned or untanned whose gross turnover for a year ~~has~~ been or is expected to be not less than Rs. 10,000 shall submit so as to reach the assessing authority on or before the 25th of every month a return in Form A-4 showing his transactions for the preceding month ”;

(9) for rule 16, the following rule shall be substituted, namely :—

“ 16. (1) In the case of untanned hides and/or skins the tax under section 3 (1) shall be levied from the dealer who is the last purchaser in the State not exempt from taxation under section 3 (3) on the amount for which they are bought by him.

(2) (i) In the case of hides or skins which have been tanned outside the State the tax under section 3 (1) shall be levied from the dealer who in the State is the first dealer in such hides or skins not exempt from taxation under section 3 (3) on the amount for which they are sold by him.

[Sri M. A. Manickavelu] [19th August 1955]

(ii) In the case of tanned hides or skins which have been tanned within the State, the tax under section 3 (1) shall be levied from a person who is the first dealer in such hides or skins not exempt from taxation under section 3 (3) on the amount for which they are sold by him :

Provided that, if he proves that the tax has already been levied under sub-rule (1) on the untanned hides and skins out of which the tanned hides and skins had been produced, he shall not be so liable.

(3) The burden of proving that a transaction is not liable to taxation under this rule shall be on the dealer ;

(10) rule 18 shall be omitted ;

(11) in Form A, after column (11), the following columns shall be added, namely :—

“(12) Amount of tax due on the net turnover reported in column (10).

(13) Amount of tax paid.”;

(12) for Form A-4, the following Form shall be substituted, namely :—

“ FORM A-4.

Return of turnover in the case of dealers in hides and/or skins
whether tanned or untanned.

[See rule 15 (2).]

To

The Assessing Authority,

Sir,

I/We furnish below a statement showing my/our turnover for the month of

Statement.

Column
number.

- (1) Name(s) and Postal address(es) of dealers.
- (2) Place or places of business.
- (3) Amount for which untanned hides and/or skins were purchased.
- (4) Purchase value of untanned hides and/or skins included in column (3) sold to other dealers in the State not exempt from taxation under section 3 (3).
- (5) Purchase value of untanned hides and/or skins turned out for tanning.
- (6) Purchase value of untanned hides and/or skins, included in column (3) which were disposed of otherwise than as shown in columns (4) and (5).

Untanned hides
and/or skins.

19th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

Column
number.

- (7) Amount for which tanned hides and/or skins were sold.
- (8) Hides or skins tanned outside the State—
 - (i) Amount for which such tanned hides or skins which were bought from other dealers in the State who are not exempt from taxation under section 3 (3) were sold;
 - (ii) the amount for which such tanned hides or skins which were not included in column (8) (i) were sold.
- (9) The amount for which hides or skins which were tanned within the State from untanned hides or skins on which tax has already been levied under rule 16 (1) were sold.
- (10) Hides or skins tanned within the State from untanned hides or skins on which tax has not been levied under rule 16 (1)—
 - (i) Amount for which such hides or skins which were bought from other dealers in the State who are not exempt from taxation under section 3 (3) were sold;
 - (ii) Amount for which such hides or skins which are not included in column (10) (i) were sold.
- (11) Net turnover liable to tax—Columns (5) + (6) + (8) (ii) + (10) (ii).

Tanned hides
and/or skins.

Declaration.

I/We declare that to the best of my/our knowledge and belief the information furnished in the above statement is true and complete and that it relates to the month of . . .

Place
Date

Signature of dealer(s).

NOTE.—(1) In column (2), the addresses of the head office and of all the branches of the business to which the return relates should be noted.

(2) Total of columns (4) to (6) should agree with column (3).

(3) Total of columns (8) to (10) should agree with column (7).

(4) Full details of sales referred to in column (4) and purchases in column (5) (i), (8) and (10) (i) should be given in a separate annexure ;

(12) Form A-5 shall be omitted ;

(14) Form A-9 shall be omitted ;

(15) in Form B, the word “ monthly ” occurring in the first sentence shall be omitted ;

[Sri M. A. Manickavelu] [19th August 1955]

(16) in Form B-1—

(i) for the word "monthly" occurring in the heading, the expression "^{monthly}
quarterly" shall be substituted;(ii) for the expressions "month of" and "that month" occurring in the first sentence, the expressions "^{month of}
quarter ending" and "^{month}
quarter" shall respectively be substituted;

(17) after Form B-1, the following Form shall be inserted as Form B-1 A, namely:—

" FORM B-1 A.

Notice of provisional annual demand on the basis of
the return.

[See rule 11.]

Assessment No.

Registration No.

of 19

Deputy/Assistant Commercial Tax Officer,

To

(dealer).

Take notice that on the basis of the return in Form A furnished by you for the year ending the 31st March 19 you are liable to pay a tax of Rs. [rupees (in words)

only] for the year and that after deducting the total amount of the monthly payments made by you towards the tax for the year, in response to the notice of provisional assessment and demand No. A-2, dated and the

further tax paid along with the return, you have still to pay a (further) sum of Rs. [rupees (in words) only] according to your own admission. This amount shall be paid within twenty-one days from the date of service of this notice

by money order to the undersigned

by cheque in favour of the undersigned

by remittance into the Government treasury at

by demand draft or crossed postal order

to the D.C.T.O./A.C.T.O.

to the headman of

to the bill-collector

failing which the amount will be recovered as if it were an arrears of land revenue and you will be liable to fine as provided in section 15 of the Madras General Sales Tax Act, 1939.

The above demand is only provisional and any further amount to be paid by you or any refund to be made to you will be communicated after final assessment.

19th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

Turnover reported in the return in Form A:—

Nature of goods. (1)	Rate of tax. (2)	Turnover. (3)
-------------------------	---------------------	------------------

Total ..

Place

Date

Assessing Authority.

NOTE.—Where payment is made by cheque, the cheque shall be crossed and shall be such as under the Madras Treasury Code is receivable by the Government treasury concerned."

(18) in Form C—

(i) in the heading, for the brackets, words and figures "[See rules 12 and 13 (6)]", the brackets, words, letter and figures "[See rules 12, 13 (7), 13-A (8) and 15 (6)]" shall be substituted;

(ii) for the words and figures "the year ending the 31st March 19" occurring in the first paragraph, the following shall be substituted, namely:—
"the year ending the 31st March 19

the period up to and inclusive of the date of discontinuance of business."

"Sir, the proposed amendments have been placed on the table of the House. These are all amendments that have been found necessary after examining the working of these rules. For instance, I will mention one or two cases to explain how these amendments are necessary. The first amendment is because of the judgment of the High Court which said that it would be easier to provide that all tanners and hides and skins merchants are made to take out licences. They have said that that procedure would avoid confusion. The licences are made compulsory only in cases where the tanners exported hides and skins. In case of other merchants it is not compulsory. According to this provision, tanners and hides and skins merchants whether they are exporters or not, have all been made liable to take out a licence. There is then another amendment with regard to 'tailoring transaction'. Now the labour part of the transaction is exempt. We are providing that in case of tailoring transaction, 70 per cent of it will not come under taxation, because it represents the labour portion. We are deleting rule 4 (b) because it is included in the Act itself. Similarly there are a number of amendments which have arisen due to practical necessity. I hope the House will approve of them."

DEPUTY SPEAKER:—"The motion is before the House for discussion."

[19th August 1955]

* SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்தத் திருத்தப் பிரேரணையை நாளைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமான காரணங்களுக்காக திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதென்பதை சபையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவில்லை. அவர் விளக்கினாலும் எங்களுக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. திருத்தங்களின் காரணத்தை item வாரியாக விளக்கி ஒரு note circulate செய்தால் அதை நாங்கள் படித்துப் பார்த்து, நியாயமான காரணங்களுக்கான திருத்தங்களாயிருந்தால் அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளவும், நியாயவிரோதமான காரணங்களுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை எதிர்க்கவும் ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கும். முக்கியமான ஒன்றைத் திருத்தங்களுக்கு மட்டும் காரணம் காட்டி கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கிச் சொன்னார். ஆனால் அதைக்கூட அவர் சரியாக விளக்கவில்லை. எங்களுக்கும் சரியாகப் புரியவில்லை. ஆதலால் இந்தத் திருத்தப் பிரேரணையை இன்றைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Even in the month of February, they were published in the *Fort St. George Gazette*. They have all been circulated to hon. Members.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The amendments were placed on the table of the House. If only the hon. Member had cared to read all of them, he would have understood the position. The difficulty with the hon. Member is that he seems to be bamboozled by the bulk of the amendments now before the House. After all a major portion of them relates to ‘forms’. We have prescribed the correct manner in which the forms have got to be filled. Therefore I submit the hon. Member could concentrate on other Bills that are yet to come. It would be worthwhile if he speaks more on other Bills.”

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(4) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) AMENDMENT BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill ^a, 1955, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

“ I am afraid that certain hon. Members are under the impression that this Bill refers to the proposed land revenue surcharge. It is not. This Bill is with reference to the Land Revenue (Surcharge) Act that has already been passed. There is some anomaly difficulty. There is a clash between the meaning in the body of the Act and the illustration that has been given. It is only to clarify that, this Bill has been brought. I will explain it. Suppose A is liable to pay as land revenue Rs. 300. Suppose A and B are both liable to pay Rs. 300 as land revenue on a joint patta. As per the illustration both A and B are liable to pay the surcharge because A pays

^a Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 23rd February 1955.

19th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

Rs. 300 and A and B pay Rs. 300. That means it comes to Rs. 600. The idea is not that. Suppose the joint patta is for argument's sake half and half. Then A's share is Rs. 150 and B's share is Rs. 150. Then it comes to Rs. 300 + 150 = 450. So he will not be liable to pay the surcharge. In order to clarify the position, this amendment is brought and nothing more, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, the very fact that there was conflict between the original provision and the illustration was pointed out by us when the original Act was passed. At that time, the Government did not choose to accept our position. Now that they have accepted it, we have no objection.”

12-30
p.m.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

DEPUTY SPEAKER :—“ There are no amendments. I shall put the Clauses and the Preamble to the vote of the House.

Clauses 1 and 2 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955, be passed.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955, be passed.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE PUDUKKOTTAI (SETTLEMENT OF INAMS) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I beg to introduce the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955 and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

“ The settlement of inams in the erstwhile Pudukkottai State was made generally on the lines similar to those in the Madras State. In this State, the Inam Rules printed as Appendix I to Chapter IV of B.S.O., Volume II, were the basis of inam settlement by the

^a Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 2nd March 1955.

[Sri M. A. Manickavelu] [19th August 1955]

Inam Commissioner. There are three inam Acts in force in this State. They are (1) Act IV of 1862; (2) Act IV of 1866; and (3) Act VIII of 1869. They are very limited in scope and do not cover the various points that are likely to come up in a fresh settlement. Matters like the resumption and reassignment of the several kinds of inams have been provided for in Board's Standing Orders 52 to 65. The Inam Rules in force in this State are only executive orders and have no legal sanction. The validity of the action taken under the Inam Rules and Board's Standing Orders, however, does not appear to have been questioned, but in view of the complex nature of the inam tenures under the merged State and in view of the possibility of the litigation and legal difficulties that might crop up in the event of settlement with reference to executive orders in force in this State, the need for a special legislation is felt.

"We have been working out this scheme of abolition under the rules prevalent in our State. But as far as the Pudukkottai State is concerned, they have passed certain executive orders and they have been followed. Anybody may question at any time that there is no valid legislation and that it is not legally binding. In order to prevent any such cropping up of difficulties, we are regularising the rules already in existence by providing this legislation."

DEPUTY SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not object to the proposal of the Hon. the Revenue Minister, but I would like to know why the two Jaghirs of Manovirthi and Chinnaranmanai have been excluded from the operation of the Bill."

DEPUTY SPEAKER:—"Is the hon. Member moving his amendment?"

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, there is no amendment standing in my name. I am speaking on the main Bill.

"Now, coming to my point, I would like to know whether these two Jaghirs have been excluded in the rules relating to inams made by the former Pudukkottai Durbar. If they had not been excluded then, may I know why they should be excluded now."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I think the hon. Member himself is not sure whether these two Jaghirs have been included or excluded. What I wish to submit is that we are working the scheme of abolition and whatever rules apply here, will apply to the Pudukkottai State also. We consider that the inams in Pudukkottai should be settled on the same lines as in Madras. We are not making any new rules. To put it in a nutshell, we are only adopting the 'Rubber stamp' policy in respect of Pudukkottai State." (Laughter.)

19th August 1955]

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, Clause 6 of the Bill says 'Nothing in this Act shall apply to the two Jaghirs, Manovirthi and Chinnaranmanai'. I wish to know why they have been excluded. If they have been excluded in the rules framed by the former Pudukkottai Darbar, then I agree with the Hon. Minister."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I cannot exactly say now as to why they have been excluded. I will have that point examined."

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் மந்திரி அவர்களே அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள். அதனாலே நானுக்கு அந்தக் காரணம் என்ன என்று தெரிந்தபிறகு இந்த மசோதாவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இத்துடன் இன்றைய சபைக் கூட்டத்தை நிறுத்திவைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER:—"The House is now adjourned and will meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

VII.—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Notification issued with G.O. Ms. No. 1813, Home, dated 28th June 1955, regarding amendment to the levy of fee for issue of duplicate composition certificate. [Laid on the table under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods Act, 1952.)]

[19th August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 2085 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th August 1955, page 107 supra.]

Rules under Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act.

RULES UNDER SECTION 100 (2) (p) AND (x) (ii).

PART I.

Rules regulating the conditions of service, pay, etc., of paid executive officers, appointed for religious institutions under the Act (excluding the Executive Officer, Tirumalai-Tirupati Devasthanams) or in pursuance of any scheme settled or deemed to be settled thereunder.

1. In this part of the rules, the expression "Executive Officer" includes any paid officer appointed under a scheme settled or deemed to be settled under the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 (Madras Act XIX of 1951), by whatever designation called, provided that he is the highest executive authority in charge of the administration of the religious institutions:

Provided further that this shall not include the Executive Officer, Tirumalai-Tirupati Devasthanams.

2. There shall be six grades of executive officers. The classification of the executive officers into such grades, the scale of pay attached to each grade, the institutions to which executive officers of each grade may be appointed and the age and educational qualifications required for direct recruitment as executive officer shall, subject to the provisions of rule 3, be as follows:—

Grade number.	Annual income of the institution.	Scale of pay.	Educational qualification.	Age qualification (shall not exceed on the 1st July of the year of recruitment).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
I	Over Rs. 1,00,000.	200—15—350.	A degree in Law of the Madras or Andhra University.	35 years.
II	From Rs. 60,001 to Rs. 1,00,000.	150—10—200.	Do.	35 years.
III	From Rs. 20,001 to Rs. 60,000.	100—5—150.	A degree in Arts or Science of the Madras or Andhra or Annamalai University.	30 years.
IV	From Rs. 10,001 to Rs. 20,000.	80—5—100.	Minimum general educational qualification prescribed for entrance in to Government Service.	27 years.
V	From Rs. 3,001 to Rs. 10,000.	35—5—60.	Do.	27 years.
VI	Not exceeding Rs. 3,000.	Rs. 25 and below.	Pass in III Form ..	25 years.

[19th August 1955]

Provided that a person who has retired from Government service after attaining the age of superannuation and has not completed sixty years may, on the recommendation of the Commissioner, be exempted by Government from the operation of this rule and provided also that the appointment shall be for not more than one year at a time, but may be renewed till the person completes the age of sixty.

Explanation.—The age restriction and the educational qualification shall not apply to promotees from a lower to a higher grade.

3. No person who is less than twenty-five years of age shall be appointed by direct recruitment to grades I to IV and no person who is less than twenty years of age shall be appointed by direct recruitment to grades V and VI.

4. (a) (1) Appointment of an executive officer to any of the first five grades may be—

(i) by direct recruitment; or

(ii) by promotion either from the next lower grade;

or

from among the employees of the devasthanams who possess the requisite educational qualification and who have put in not less than ten years' service; or

(iii) by obtaining the loan of services of any member of the staff of the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department or of any other department of the Government, if necessary.

(2) one out of every three vacancies shall be filled in by direct recruitment while the other two shall be filled in by any of the other methods specified in sub-rule (a) (1):

Provided that the Government may, for special reasons, alter the proportion specified above.

(3) Direct recruitment shall be made in accordance with the rotation laid down in G.O. No. 2432, Public (Services), dated the 27th September 1951.

(b) Appointment of an executive officer of grade VI shall be by any of the methods mentioned in clauses (i) and (iii) of sub-rule (a) (1) above.

(c) (i) Where it is necessary in the public interest and in the interests of the religious institutions concerned owing to an emergency which has arisen to fill immediately a vacancy and there would be undue delay in making such appointment in accordance with these rules, the appointing authority may appoint a person, otherwise than in accordance with these rules, temporarily for a period not exceeding three months until a person is appointed in accordance with the rules.

[19th August 1955]

(ii) When it is necessary to fill a short vacancy and the appointment of the person who is entitled to such appointment under these rules would involve excessive expenditure on travelling allowance or exceptional administrative inconvenience, the appointing authority may appoint temporarily for a period not exceeding three months any other person who possesses the qualifications prescribed for the post.

(iii) A person appointed under clause (i) shall be replaced as soon as possible by a member of the service or an approved candidate qualified to hold the post under these rules.

(iv) A person appointed under clause (i) or (ii) shall not be regarded as a probationer in such service or be entitled by reason only of such appointment to any preferential claim to future appointment to such post.

5. Where an institution in respect of which an executive officer is appointed has no fund on hand to pay the salary of the officer either because the properties of the institution are all alienated or are in adverse possession or for other reasons, the appointment of the officer shall be made only as an interim arrangement on such pay as may be fixed and the order shall also specify the funds from which or the manner in which the pay of the officer shall be paid, the expenditure being ultimately to be borne by the institution.

6. Whenever a Government servant is appointed as an executive officer of an institution or after such appointment is transferred to another institution, such extra allowances as he will be entitled to under the Fundamental or other Rules applicable to him and such contributions towards pension, provident fund or leave salary as are payable under the said rules, shall also be met from the funds of the institution to which he is so appointed or transferred.

7. (a) An executive officer shall, on appointment, undergo training for one month in such office as the Commissioner may decide:

Provided that in any case the Commissioner may, if he deems fit at the time of appointment, decide that the training shall be undergone after the officer assumes charge of his duties in the institution to which he is appointed.

(b) An officer undergoing training shall be eligible to draw from out of the funds of the institution to which he is appointed, such pay as may be fixed by the Commissioner but not more than the minimum pay admissible for the post.

(c) The Commissioner shall decide whether an executive officer has satisfactorily completed his training. If in the Commissioner's opinion an executive officer has not satisfactorily completed his training, he shall be discharged.

19th August 1955]

(d) An executive officer who has satisfactorily completed his training shall serve the institution from which he drew his pay during the training period, ordinarily for not less than one year, unless it is found necessary in the interests of the institution that he should not continue to so serve during that period.

8. (1) Every appointment of an executive officer shall be subject to probation for a total period of two years on duty within a continuous period of three years. Such probation may be either in the said post or in any other post with similar or higher duties.

(2) The Commissioner may, before the expiry of the period of probation or where the probation has been extended under sub-rule (3) before the expiry of such extended period of probation for reasons to be specified in writing, terminate the probation of any officer and revert him to his permanent post if he is already a permanent officer or revert him to the post from which he was promoted, in case he is a promotee, or discharge him from service in other cases.

(3) If, at the end of the prescribed period of probation, the Commissioner does not consider the probationer suitable for confirmation he may in his discretion either discharge the probationer or extend the period of his probation by a period which shall in no case be longer than one year from the date of expiry of the prescribed period of probation and if, at the end of such extended period he does not consider the probationer suitable for confirmation discharge him from service.

(4) No probationer shall be discharged either under sub-rule (2) or sub-rule (3) without giving him reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him.

(5) If, at the end of the prescribed or the extended period of probation, the Commissioner considers the probationer suitable for confirmation, an order declaring the probationer to have satisfactorily completed his probation shall be issued as soon as possible. On the issue of such an order, the probationer shall be deemed to have satisfactorily completed his probation on the date of the expiry of the prescribed probation or, as the case may be, the extended period of probation.

9. No person shall be confirmed as an executive officer of grades I to IV unless during his period of probation he passes the Account Test for Executive Officers and the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department Test conducted by the Madras Public Service Commission.

10. An executive officer may be transferred from one institution to another by the Deputy Commissioner or Commissioner as set out below:—

The power to transfer an executive officer from one institution to another within the jurisdiction of an Area Committee, from one institution under the jurisdiction of one Area Committee

[19th August 1955]

to another institution under the jurisdiction of another Area Committee but within the territorial jurisdiction of one Deputy Commissioner, from one institution to another in the jurisdiction of a Deputy Commissioner, from one institution in the jurisdiction of the Area Committee to another institution in a Deputy Commissioner's jurisdiction and *vice versa*, shall be exercised by the Deputy Commissioner. The power of transfer of an executive officer of one institution within the jurisdiction of an Area Committee within the territorial jurisdiction of one Deputy Commissioner to an institution within the jurisdiction of another Area Committee within another Deputy Commissioner's territorial jurisdiction and the power to transfer an executive officer of an institution within the jurisdiction of one Deputy Commissioner to an institution within the jurisdiction of another Deputy Commissioner shall be exercised by the Commissioner.

Not more than seven calendar days shall be availed of as joining time by an officer on transfer. The institution from the funds of which the travelling allowance and transit pay of an officer so transferred shall be payable and the pay fixed to the officer on such transfer shall also be incorporated in the said order or transfer.

11. Application for any kind of leave from an executive officer shall be made to the appointing authority (which expression shall for the purpose of these rules mean the Area Committee, or the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner or the Commissioner, as the case may be) who may either sanction or refuse the same.

12. The rules relating to casual leave applicable to Government servants shall apply to executive officers.

13. (1) The Madras Leave Rules, 1933, applicable to Government servants shall apply to executive officers.

(2) Service in one institution shall count for purposes of leave, leave salary, increment and fixation of pay in another institution.

(3) Whenever an officer (other than a Government servant) is granted leave other than casual leave, the appointing authority shall pass orders as to the institution that should contribute towards the leave salary of such executive officer.

(4) The leave salary of an officer shall be paid by the institution from which he takes leave provided he has under the rules earned in that institution, the full leave sanctioned to him. If the leave with pay sanctioned to him is more than the number of days for which he has earned such leave in that institution, then the leave salary shall be borne by the said institution and the institution or institutions in which he did duty immediately prior to his transfer to the institution from which he goes on leave.

19th August 1955]

the reverse order of institutions and wherein he has leave to his credit to satisfy the leave sanctioned to the full extent of the number of days of leave earned by him and for which he is eligible in each of the said institutions. Particulars in this regard should be given in his application for leave.

14. When any post or posts are abolished, persons shall be selected for discharge or reversion, in the following order, namely :—

(1) Acting persons who have not completed their period of probation in order of juniority;

(2) persons who have attained the age of fifty-five years, the oldest being discharged or reverted first;

(3) persons who are on deputation from other Government departments in the order of their juniority;

(4) persons who have completed their period of probation in order of juniority; and

(5) permanent officers or servants not coming under category (2) in order of juniority :

Provided that no officer shall be discharged on the abolition of any post if he can be provided for otherwise.

15. The following penalties may, for good and sufficient reason and as hereinafter provided, be imposed by the appointing authority upon executive officers, namely :—

(i) Censure.

(ii) Withholding of increments or promotion.

(iii) Reduction to a lower rank in the seniority list or to a lower grade or time-scale or to a lower stage in a time-scale.

(iv) Recovery from pay of the whole or part of any pecuniary loss caused to Government or to a religious institution by negligence or breach of orders.

(v) Removal from service.

(vi) Dismissal from service.

Explanation.—I. The discharge—

(a) of an executive officer appointed on probation before the expiry or at the end of the prescribed or extended period of probation, or

(b) of an executive officer appointed otherwise than under probation to hold a temporary appointment on the expiration of the period of the appointment does not amount to removal or dismissal within the meaning of this rule.

[19th August 1955]

II. The removal of an executive officer from service shall not disqualify him from future employment but the dismissal of a person from service shall ordinarily disqualify him from future employment.

III. A grave and well-grounded suspicion that an officer is guilty of neglect of duty or misconduct shall be deemed to be sufficient cause within the meaning of this rule.

16. No order imposing any substantive punishment under the preceding rule on any officer (other than an order based on facts which have led to his conviction in a criminal court) shall be passed unless he has been informed in writing of the grounds on which it is proposed to take action and has been afforded an adequate opportunity of defending himself. The grounds on which it is proposed to take action shall be reduced to the form of a definite charge or charges which shall be communicated to the person charged, together with a statement of the allegations on which each charge is based, and of any other circumstances which it is proposed to take into consideration in passing orders in the case. He shall be required, within a reasonable time, to put in a written statement of his defence and to state whether he desires an oral inquiry or only to be heard in person. An oral inquiry shall be held if such an inquiry is desired by the person charged or is directed by the authority concerned. At that inquiry oral evidence shall be heard as to such of the allegations as are not admitted and the person charged shall be entitled to cross-examine the witnesses, to give evidence in person and to have such witnesses called as he may wish, provided that the officer, conducting the inquiry, may, for special and sufficient reasons, to be recorded in writing, refuse to call a witness. After the inquiry has been completed, the person charged shall be entitled to put in if he so desires any further written statement of his defence. If no oral inquiry is held and if he had desired to be heard in person, a personal hearing shall be given to him. The proceedings shall contain a sufficient record of the evidence and a statement of the findings and the grounds thereof. An executive officer may be placed under suspension pending enquiry into grave charges, where such suspension is necessary in the public interest and in the interest of the religious institutions concerned.

This rule shall not apply, where the person concerned has absconded, or it is for other reasons impracticable to communicate with him. All or any of the provisions of this rule may, in exceptional cases for special and sufficient reasons to be recorded in writing, be waived by the Commissioner where there is difficulty in observing exactly the requirements of this rule and all or any of these requirements can be waived without injustice to the person charged.

17. (1) Any executive officer who has been awarded any of the penalties mentioned in rule 15 may, within two months of the receipt by him of the order of punishment, appeal to the Deputy

[19th August 1955]

Commissioner if the order was made by the Area Committee and to the Commissioner if the order was made by the Deputy Commissioner. The appellate authority shall consider—

(a) whether the facts on which the order was based have been established;

(b) whether the facts established afford sufficient ground for taking action; and

(c) whether the penalty is excessive, adequate and after such consideration shall pass such order as he thinks proper.

(2) Any error or defect in the procedure followed in imposing a penalty may be disregarded by the appellate authority if such authority considers, for reasons to be recorded in writing, that the error or defect was not material and has neither caused injustice to the person concerned nor affected the decision of the case.

18. (a) The seniority of a person in a grade in the service shall, unless he has been reduced to a lower grade as a punishment, be determined by the date of his appointment to such grade. If any portion of the service of such person does not count towards probation under rule 4 (c), his seniority shall be determined by the date of commencement of his service which counts towards probation.

(b) The appointing authority may, at the time of passing an order appointing two or more persons simultaneously to the service fix the order of preference among them and where such order has been fixed, the seniority shall be determined in accordance with it.

(c) For purposes of seniority and promotion of the executive officers, the religious institutions situated in the following four groups of divisions should be treated as separate units:—

(1)	(2)	(3)	(4)
Madras City.	Srikakulam.	South Malabar.	South Kanara.
Chingleput.	Visakhapatnam.	North Malabar.	
South Arcot.	East Godavari.		
North Arcot.	West Godavari.		
Coimbatore.	Krishna.		
Salem.	Guntur.		
The Nilgiris.	Nellore.		
East Tanjore.	Chittoor.		
West Tanjore.	Bellary.		
Tiruchirappalli.	Anantapur.		
Madurai.	Cuddapah.		
Ramanathapuram.	Kurnool.		
Tirunelveli.			

Explanation.—(1) A panel of officers for each grade of executive officers in each unit who are fit for promotion from that grade to the next higher grade should be prepared annually by the Commissioner and the panel should be communicated to all Assistant Commissioners and Deputy Commissioners. Before making any appointment the appointing authority should consult the Assistant Commissioner or the Deputy Commissioner having jurisdiction over the religious institution in which the executive officer concerned is employed.

[19th August 1955]

(2) The appointment of executive officers in one unit to another can be permitted by the Commissioner provided the executive officer has passed the second language test of the linguistic area concerned conducted by the Madras Public Service Commission.

19. Travelling allowance may be drawn by executive officers in accordance with the Madras Travelling Allowance Rules for the time being in force. The controlling and countersigning officer as regards the travelling allowance bills shall be the Assistant Commissioner in the case of religious institutions within the jurisdiction of Area Committees and notified institutions not included in the list published under section 38 of the Act and the Deputy Commissioner in the case of other institutions.

20. No advance increments of salary shall be granted to an executive officer without the sanction of the Government.

21. The date of compulsory retirement of an executive officer shall be the date on which he attains the age of fifty-five years. He may if his retention after that date is necessary in the public interest be retained in service after that date till he attains the age of sixty under the special order of the Government, provided, however, that such extensions are made year after year and the grounds of such extensions are recorded at the time of such annual extensions and provided also that an executive officer shall not be retained after the age of sixty on any ground whatsoever.

22. (1) A record of the services of each executive officer shall be maintained by the appointing authority in the form prescribed for service books of Government servants. The cost of the service book shall be recovered from the officer concerned.

(2) The service book shall be taken up for verification in January of every year and the appointing authority after satisfying himself that the services of the executive officer concerned are correctly recorded in each book, record therein a certificate in the following words over his signature "Services verified up to date".

23. An executive officer shall if he resigns his appointment forfeit not only the service in the particular post held by him at the time of resignation but all his previous service in any institution. The reappointment of such a person to any post shall be treated in the same way as a first appointment to such post by direct recruitment and all the rules governing such appointment shall apply except those relating to age and on such reappointment he shall not be entitled to count any portion of his previous service for any benefit or concession admissible under any rule or order.

24. Wherever there is conflict between these rules and the provisions of a scheme settled or deemed to be settled under the Act, the latter shall prevail.

19th August 1955]

25. A personal file in the form prescribed for Government servants shall be prepared and maintained and scrutinized periodically by the Assistant Commissioner in the case of executive officers of religious institutions in the jurisdiction of Area Committees and in the case of notified religious institutions not included in the list published under section 38 and by the Deputy Commissioner in other cases. The Deputy Commissioner concerned shall be the scrutinizing authority of the personal files of the executive officers under the control of Assistant Commissioners and the Commissioner shall be the scrutinizing authority of the personal files of the executive officers under the control of Deputy Commissioners. Personal files should be written up every half year.

26. Save as otherwise provided in the Act, in these rules or any other rules in force for the time being, the provisions of the Fundamental Rules and the Subsidiary Rules framed thereunder and the Government Servants' Conduct Rules for the time being in force shall apply to the executive officers.

27. Nothing contained in these rules shall adversely affect any person who was appointed as executive officer before 30th September 1951.

PART II.

Rules relating to the security to be furnished by executive officers of religious institutions.

1. Every executive officer appointed either temporarily in the place of any other executive officer or otherwise for a religious institution under any of the provisions of the Act or in pursuance of any scheme settled or deemed to be settled thereunder shall furnish security and execute a security bond in the name of the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department:

Provided that the Commissioner may exempt subject to such conditions as he may fix, any person appointed or proposed to be appointed as such executive officer from furnishing the whole or any part of the security.

2. The amount of security to be furnished by an executive officer shall be regulated by the income of the institution to which he is appointed and be at the rates specified in the Appendix to this part.

3. (1) No executive officer holding office on the date of the coming into force of these rules, shall continue to hold office if he does not furnish security before the expiry of three months after these rules have come into force.

(2) No person first appointed to any post for which security has to be furnished shall assume office, unless he furnishes the security fixed for the post within 15 days of the receipt of the order.

[19th August 1955]

of appointment or within such period as may be fixed in the order of appointment or unless he is exempted under the proviso to rule 1.

(3) When a person holding a post for which he has furnished security is appointed to another post for which the prescribed security is higher than the amount of security already furnished by him or is appointed to an additional post for which security has been fixed he shall not continue in the new post if he does not, within three months of his assumption thereof, furnish the required additional security.

4. Notwithstanding the provisions of rule 3, the Commissioner may extend the time for furnishing the security or the additional security.

5. The security to be furnished by a person may be in the form of—

- (a) cash, or
- (b) promissory notes of the State Government or any other State Government or the Union Government or Municipal debentures or Port Trust bonds, or
- (c) stocks certificates of the State Government or any other State Government or the Union Government, or
- (d) Post Office savings bank deposits, or
- (e) Post Office cash certificates and National Savings Certificates, or
- (f) deposit receipts of the Madras Provincial Co-operative Bank, a Central Co-operative Bank approved by the Registrar of Co-operative Societies, Madras, for deposit of the funds of Local Boards and Municipalities or a Scheduled bank as defined in the Reserve Bank of India Act, 1934, or

(g) unencumbered immovable property:

Provided that in case of Government servants appointed as Executive Officers, the Commissioner may accept the security in the form of a fidelity bond.

6. (1) Where security is furnished in any of the forms mentioned in clauses (b) to (f) of rule 5, the provisions of the Madras Financial Code relating to the conditions subject to which such form of security shall be accepted, shall, as far as may be, apply to such security.

(2) Where security is furnished in the form of cash it shall be invested in any of the forms of securities mentioned in rule 5 as the person furnishing securities desires, and the interest derived from such investment shall be paid to him. No interest shall become in any event payable till the security amount is actually invested.

7. The rules in this part and in Part I shall not apply to maths or specific endowments attached to maths.

19th August 1955]

Class of institution.	Annual income of institution.	Amount of security in any form mentioned in clauses (a) to (g) of rule 5.	Value of immovable property if security is offered under clause (g) of rule 5.
(1)	(2)	(3)	(4)
I	Over Rs. 1,00,000	Rs. 4,000	Not less than Rs. 8,000
II	From Rs. 80,001 to Rs. 1,00,000.	4,000	Do. Rs. 8,000
III	From Rs. 20,001 to Rs. 60,000.	2,000	Do. Rs. 4,000
IV	From Rs. 10,001 to Rs. 20,000.	1,000	Do. Rs. 2,000
V	From Rs. 3,001 to Rs. 10,000.	500	Do. Rs. 1,000
VI	Not exceeding Rs. 3,000 ..	250	Do. Rs. 500

PART III.

Rules relating to the conditions of service, pay, etc., of the Executive Officer, Tirumalai-Tirupati Devasthanams.

1. In this Part, unless otherwise stated, "Executive Officer" means the Executive Officer of the Tirumalai-Tirupati Devasthanams appointed under section 80 (3) (b) of the Act.

2. (i) The method of recruitment and the qualifications for appointment to the post of Executive Officer shall be as follows:—

Methods of recruitment.

(i) By obtaining the services of an Officer from among—

(1) the members of the Madras Civil Service (Executive Branch) and of the Madras General Service Part II.

(2) Deputy Commissioners and Assistant Commissioners including Personal Assistant, to Commissioner in the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department; or

(ii) by appointment of an Executive Officer of any other religious institution, with not less than ten years service; or

(iii) by promotion of an employee of the Tirumalai-Tirupati Devasthanams, with not less than ten years service; or

(iv) by direct recruitment from advocates who possess a degree in Law of the Madras or Andhra University and who have been actually practising at the Bar for a period of not less than five years.

Qualification.

Age.—A candidate recruited for appointment as Executive Officer by method (i) above shall not be less than 35 years of age, while a candidate recruited for appointment as Executive Officer by method (ii) or (iii) above shall not be less than 35 years and more than 50 years of age.

[19th August 1955]

Qualification—cont.

Educational.—A candidate for appointment as Executive Officer shall possess a degree in Arts or Science of the Madras or Andhra or Annamalai University, preference being given to one who has passed the Account Test for Executive Officers in Government service conducted by the Madras Public Service Commission.

(ii) No Executive Officer shall be confirmed unless he has passed the Account Test for Executive Officers in Government Service conducted by the Madras Public Service Commission.

3. There shall be paid to the Executive Officer appointed from among the employees of the Tirumalai-Tirupati Devasthanams or from among the Executive Officers of other religious institutions a monthly pay calculated in the scale of Rs. 550—50/2—750. The pay of the Government servant appointed as Executive Officer, shall, however, be regulated according to the Fundamental Rules and the Subsidiary rules thereunder.

4. The Government may after following the procedure laid down in the case of Government servants, reduce, suspend, remove or dismiss the Executive Officer for breach of rules or discipline, disobedience of lawful orders, carelessness, unfitness, neglect of duty, misconduct or other sufficient cause.

5. An Executive Officer who is reduced, suspended, removed or dismissed, may within two months of the receipt by him of the order of punishment, appeal to the Governor of Madras.

6. A personal file in the form prescribed for Government servants shall be maintained for the Executive Officer and submitted periodically by the Commissioner to the Secretary to Government in the department dealing with the subject "Religious Endowments", for scrutiny.

7. Subject to rules 1 to 6 above, the other conditions of service of the Executive Officer, shall be regulated by the conditions of service prescribed for Executive Officers of other religious institutions in Parts I and II of these rules.

Rules under section 104 (2).

1. (1) If the President or any other member of the Board is appointed as a Commissioner or Deputy Commissioner in pursuance of sub-section (1) of section 104, he shall not be eligible for any pension; but he shall be eligible for a gratuity not exceeding one month's emoluments for each completed year of service as calculated from the date of his first entertainment as the President or as a member of the Board.

(2) In other respects, his conditions of service shall be the same as those prescribed by the State Government in respect of Government servants holding similar posts.

[19th August 1955]

2. The conditions of service of subordinates of the Board who are appointed to offices in pursuance of sub-section (1) of section 104 shall be the same as those prescribed by the State Government in respect of other Government servants holding similar posts.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 2112 asked by Sri P. Rangaswami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th August 1955, page 113 supra.]

I

G.O. Ms. No. 1852, Health, dated 30th May 1955.

[Tuberculosis—B.C.G. vaccination—Constitution of a High Power Committee to visit and examine the case of blindness due to vaccination at Coimbatore—Orders passed.]

READ—the following paper :—

Memorandum No. 49725-A.H.-IV-2/55-1, Health, dated 25th May 1955.

Order—No. 1852, Health, dated 30th May 1955.

It has come to the notice of the Government that a female child, Vasantha, aged 6 years, reading in I Class at the London Mission School, Reugai Goundar street, Coimbatore, was B.C.G. vaccinated on the 18th November 1954, and that after the second (smallpox) vaccination on December 1954, in the school she had lost her eye sight.

The Government have decided to constitute a High Power Committee to visit and examine the above case immediately at Coimbatore.

2. The Government appoint the following gentlemen as the personnel of the Committee :—

(1) Dr. K. Vasudeva Rao, Honorary Physiologist, Government Tuberculosis Sanatorium, Tambaram (Leader).

(2) The Superintendent, Government Ophthalmic Hospital, Madras (Member).

(3) Dr. K. S. Sanjeevi, Professor of Medicine, Madras Medical College, Madras (Member).

(4) The local physician at Coimbatore, who treated the child Vasantha (Member).

3. Dr. K. Vasudeva Rao will draw travelling allowance and daily allowance admissible to non-official members of first-class Government Committees in connexion with the journeys the Committee undertakes; and the Government Medical Officers on the Committee will draw travelling allowance and daily allowance at the rates admissible to the officers of their grade under the Madras Travelling Allowance Rules.

[19th August 1955]

The expenditure will be debited to "39. Public Health—
a. Public Health Establishment—G. Anti-Tuberculosis campaign."

(By order of the Governor)

K. GHULAM MAHMOOD,
Joint Secretary to Government.

II

**Report of the Committee appointed by Government in G.O. Ms.
No. 1852, Health, dated 30th May 1955.**

The Committee appointed in G.O. Ms. No. 1852, Health, dated 30th May 1955, met in the Government Headquarters Hospital, Coimbatore, at 9 a.m. on 9th June 1955. The Physician who treated child Vasantha in the hospital, could not be present and was represented by his assistant, Dr. Ganapathy.

The main reference to the Committee was to report on the case of child Vasantha who is said to have lost her eye sight as a result of B.C.G. vaccination and smallpox vaccination.

The public of Coimbatore having come to know that an enquiry is being held in the case of child Vasantha, three other persons who were affected by B.C.G. vaccination, presented themselves before the Committee. These persons were also examined.

In this connexion, the following persons were examined by the Committee :—

- (1) Sri G. M. Krishnaraja Chettiar, father of Child Vasantha.
- (2) Sri Bella Sami Chetty, father of child Rukmini.
- (3) Dr. N. Kandaswami, Medical Practitioner.
- (4) Dr. Rajagopal Udupa, Medical Practitioner.
- (5) Dr. Balakrishnan, Ophthalmologist, Government Headquarters Hospital, Coimbatore.
- (6) Patient Vasantha.
- (7) Patient Rukmini.
- (8) Patient Banumathi.
- (9) Patient Varadarajan.

The following is a list of appendices to this report :—

- (1) Copy of case sheet of child Vasantha.
- (2) Copy of prescription book regarding treatment given to child Vasantha in the hospital.
- (3) Statement of Sri G. M. Krishnaraja Chettiar, father of Vasantha.
- (4) Report on the physical examination of Vasantha conducted on 9th June 1955.
- (5) Statements of Doctors Kandaswami and Rajagopal Udupa.

[19th August 1955]

(6) The case of Rukmini, daughter of Sri C. Bella Sami Chettiar, as elicited by the Committee.

(7) Copy of case sheet of Rukmini.

(8) Copy of letter from Dr. L. Munuswami regarding child Vasantha.

(9) Extract from the nominal register of Moses Gnana-paranam Eye Hospital.

(10) Extract from the attendance register of C. S. Girls' School.

(11) X-Rays of child Vasantha.

(12) X-Rays of child Rukmini.

Case of child Vasantha.—A summary of the case is as follows :—

Vasantha was tuberculin (Mantoux) tested on 15th November 1954, and B.C.G. vaccinated on 18th November 1954. The child ran an "Influenza like" fever for two or three days. Later, on 3rd December 1954, the child was given smallpox vaccination. Since then, the child was having fever for five days and the fever stopped and the child was attending school since, except when she felt feverish. The loss of sight was sudden and noticed on the morning of 22nd December 1954. It was not preceded by headache, vomiting or any serious state of health. The child was admitted into the Government Headquarters Hospital at Coimbatore on 24th December 1954 and during the stay of the child in the hospital, a semi-conscious state, transient paralysis, first of the left side and then of the right side, were noticed for a few days. Twitchings reported as "fits" have been noted on the case sheet, but no "fits" have been recorded in the nurses' reports. Lumbar puncture was done on 28th December 1954, and the cerebro spinal fluid was found to be normal. The treatment carried out at the hospital consisted of two days of Penicillin, followed by three days of Streptomycin $\frac{1}{2}$ gm. daily with Isonex 50 m.gms. daily, at the end of which, all specific treatment was stopped and only Vitamins were given. The child made a complete recovery, except for persistent blindness due to optic atrophy of both the eyes.

On 9th June 1955, the Members of the Committee made a thorough examination of the physical condition of the child and a detailed report is given in Appendix No. 4. The only positive findings were slight ptosis of both the eyes, nystagmoid movements, slight partial paresis of the upper motor neurone type of the right lower half of the face and complete bilateral optic atrophy with no perception to light.

What was the diagnosis of the child's illness which resulted in the loss of her eyes? The Committee is convinced that the most likely diagnosis should be one of "Encephalitis", for the following reasons :—

(1) The state of drowsiness and semi-consciousness referred to in Dr. Rajagopal Udupa's statement and the hospital records.

[19th August 1955]

(2) The transitory paralysis noted.

(3) The absence of changes in the cerebro spinal fluid contents.

(4) The persistence of slight bilateral ptosis, the marked nystagmoid movements of the eyes and the optic atrophy, most probably post-neuritic.

It should be noted that optic neurites has been recorded in quite a number of cases of 'epidemic encephalitis', and 'optocatrophy', has been mentioned as a possible permanent sequel indicative of the damage to the nervous system.

Another question that will naturally arise in this case is the relationship between the smallpox vaccination and the neurological complications. While the differential diagnosis between 'epidemic encephalitis' and 'acute disseminated encephalomyelitis', following smallpox vaccination, may be difficult, it should be noted that in this case, there has been no evidence of an involvement of the spinal cord which is an usual feature of the latter condition.

Besides, the case of Rukmini, daughter of Sri Bellasami Chettiar, should be considered here. She lives about one furlong from Vasantha in the house of Sri G. M. Krishnaraja Chettiar's father-in-law. There is apparently contact between the two families. Rukmini was tuberculin tested about the same period (the exact date is not available), but no B.C.G. vaccination was given. The child apparently suffered from a swelling of the whole body and a semi-conscious state at the time of admission into the Government Hospital on 12th January 1955. There was a transitory presence of albumin and sugar in the urine, but no casts. The child was discharged on 31st January 1955 with a diagnosis of 'acute nephritis', but the parents are certain that the child is still markedly swollen, compared to her original condition. On examination, there is no pitting and no albumin in the urine. Besides, the child showed restlessness, sub-normal intelligence, frequent micturition (Polyuria?), and pallor of the optic discs in both the eyes. The Committee is unable to agree with the hospital diagnosis of 'acute nephritis' in the light of the present condition of the child. It is considered that a diagnosis of 'epidemic encephalitis' will be more appropriate for the reasons stated above. The persistent tendency to obesity, Polyuria, and some form of mental change in the direction of emotional instability, and intellectual impairment, are among the well-known features recorded in some cases of 'encephalitis'. It is also quite accepted that there need be no relation between the type of severity of the original illness and the metabolic and mental after-effects.

Considering the illness of Vasantha and Rukmini to have been 'epidemic encephalitis', one must conclude that there must have been sporadic cases of this disease in this locality during the cold season of 1954. To decide whether there were more cases and what happened to them, will require a lengthy survey. It may be mentioned here, that Dr. Balakrishnan, Ophthalmologist, attached

[19th August 1955]

to the Government Headquarters Hospital, Coimbatore, gave it as his impression that there was a definite increase of 'optic atrophy' in and around Coimbatore during recent years. An epidemic of 'encephalitis lethargica' may be composed of a large number of sporadic cases. On the other hand, a number of well authenticated cases with contact infection has been recorded. It has been suggested that the infection may arise from a carrier or a mild abortive case. In the spread of certain other types of encephalitis, e.g., St. Louis Encephalitis, mosquitoes, mainly, culex, have been conclusively shown to be the vectors. Apparently, here, the particular type of virus had a special predilection for the optic nerves.

No one can answer the question as to whether B.C.G., smallpox vaccination, or mere tuberculin used in mantoux testing, could have made any difference to the clinical picture of a person incubating a virus infection. There is an undoubted clinical state known as post-vaccinal encephalomyelitis, but its virus etiology is not established. It has been suggested that apart from viruses, many chemical and unidentified substances may produce an allergic vascular thrombosis, which in turn, can produce the characteristic histological picture of demyelination. Sulphonamide for example, has been known to produce such neurological complications.

The next question to answer is whether the child suffered from Tuberculous Meningitis. The answer to this is a definite "No", for the following reasons:—

(1) The results of the cerebro spinal fluid examination (the normal sugar and chloride contents and the cells being only 7). In the case of Tuberculous Meningitis, there will be a definite drop in the sugar and chloride content, whereas in this case, no such lowering was noticed. The cells were only 7, and there was neither any web formation nor were there any organisms.

(2) The child has recovered spontaneously, having had only three daily injections of Streptomycin of $\frac{1}{2}$ gm. each and three days of Isonex 50 m.gms. a day orally.

(3) There has been no clinical evidence of Meningitis such as severe headache, photophobia and neck rigidity.

(4) A thorough clinical examination did not reveal the presence of any Tuberculous lesion anywhere in the body.

(5) X-Ray.—Tuberculous lesions are never primary in the nervous system. X-Rays of the chest, of the joints and the spine, showed no evidence of Tuberculous focus in them.

Could the optic nerve lesion have been a primary tuberculous condition? The answer to this question is, while tuberculous exudates surrounding the points of exit may produce neurites of cranial nerves, a primary tuberculous lesion in the optic nerve, is exceedingly rare, if not unknown.

[19th August 1955]

It is inevitable that in a mass Vaccination programme for any disease, there may be an occasional child incubating an illness totally unrelated to Tuberculosis, and the disease manifesting itself soon after Mantoux testing or B.C.G. vaccination, may then be ascribed to the procedure.

The Committee is definitely of the opinion that the cause of blindness in both Vasantha and Rukmini, was "epidemic encephalitis", and had definitely no relationship to tuberculous disease.

Two other persons presented themselves for examination. A child, Banumathi, had a small healed ulcer di-pigmented over the left arm. It did not require any further attention. A boy, aged 18 (Varadarajan), complained of persistent pain over the left shoulder after the B.C.G. vaccination. There was no evidence of pathological lesion in or around the shoulder joint. The movements were free and there was no evidence of any disease.

The Committee is grateful to the Medical and Public Health staff for the valuable help rendered in our enquiry. The Committee is also grateful to child Vasantha and her parents for giving us every facility for examining the child.

In view of the doubts expressed regarding the ability of the Committee to give an unprejudiced report, the Committee desires to state that the Appendices are true copies of the documents, and that the conclusions are *bona fide* and academic.

K. VASUDEVA RAO.

K. S. SANJIVI.

T. T. RAMALINGAM.

16th June 1955.

APPENDIX No. 1.

I.P. No. 21460.

GOVERNMENT HEADQUARTERS HOSPITAL, COIMBATORE.

Case Sheet—Medical.

Ward—Baby Medical.

Bed No.—

Name—Vasantha.

Age—6 years.

Caste—Hindu.

Address—Daughter of Krishna Raj, D. No. 18/286, Rengiah Goundan street, Coimbatore.

Admitted on—24th December 1954 at 9-40 a.m.

Discharged on—18th January 1955 at 6 p.m.

Result—Cured.

Notes written by—

Diagnosis—Encephalitis.

19th August 1955]

Complaint—Fever with slight loss of consciousness and blindness—25th December 1954. History of having had B.C.G. vaccination on 18th November 1954 and vaccination for smallpox about a week before.

Since—Fifteen days.

Respiratory system—Lungs clear—Throat clear.

Cardio vascular system—Heart and circulation—Normal.

Alimentary system—Abdomen soft Liver and spleen—not palpable.

26th December 1954 C.N.S. The child is still semi-conscious not able to move left upper and lower extremity. Pupils slightly reacting—Had fits yesterday.

28th December 1954. L.P. done—slightly increased pressure—fluid normal.

30th December 1954. Conditions same—Had fits ones.

1st January 1955. No stiffness neck. Plantar flexor both sides. Paresis of Rt. half of the body. No facial palsy—Child restless. Abdominal jerk not elicited. Tendon Reflex + + +. Child not able to swallow. Malt extract with shark liver oil. Multi vitamin tablets.

4th January 1955. Fundus—Disc—Pale both eyes.

6th January 1955. The child is conscious—uses both limbs upper and lower. Takes feeds. No fits—sleeps well—not able to see—Pupils dilated.

12th January 1955. Fundus examination—Rt. eye funds—Optic straphy—Lt. eye disc pale.

18th January 1955. Child conscious—No paralysis, able to walk—Takes feeds well, unable to see—No fits—No evidence of neurological abnormality except inability to see. Child discharged.

Pathological report.

25th December 1954. Urine for RE—Alb. and Sugar—Nil.

15th December 1954. Blood for Kahn—Negative.

L.P. Total cells —7/Cmm.

All Lymphocytes.

Protein—40 Mg. %

Globulin—Negative.

Chloride—700 Mg. %

Sugar—60 Mg. %

No organisms or web.

(True copy)

V. S. GOPALAKRISHNAN,

Assistant Superintendent, Government Headquarters
Hospital, Coimbatore.

K. VASUDEVA RAO.

[19th August 1955]

APPENDIX No. 2.

Treatment at Hospital (Child Vasantha).

- 24—12—1954. Inj. Penicillin.
- 25—12—1954. Do.
- 26—12—1954. (1) Streptomycin $\frac{1}{2}$ gm. ones daily.
(2) Penicillin 100,000 units b.d.
(3) Isonex 25 mgm. b.d.
Paraldehyde 2 c.c. I.M., S.O.S. nasal feed.
- 27—12—1954 and } Repeat all.
28—12—1954. }
- 29—12—1954. Stop (1), (2), and (3). (4) Multivitamin with Shark liver oil.
- 30—12—1954 and } Repeat (4).
31—12—1954. }
- 1—1—1955. Paraldehyde 2 c.c. I.M., S.O.S.
- 2—1—1955. Repeat (4).
- 3—1—1955. Do.
- 4—1—1955. Vitamin B. Complex 1 c.c. on alternate days—Repeat (4).

Nurse's report.—No Paraldehyde given, though ordered S.O.S. No fits on any day. Nures always enter occurrence of any fits. (Personal examination of Nurses of the period.) Temperature chart from 24th December 1954 to 18th January 1955—Normal range.

Constipation+.

Pulse—90 to 110.

Respiration—22—26.

K. VASUDEVA RAO.

APPENDIX No. 3.

SRI G. M. KRISHNARAJA CHETTIAR:

On 18th November 1954, the child was given B.C.G. vaccination on the left arm at the school. The mantoux test was done on 15th November 1954.

The child developed fever the same night (18th November 1954). The child had no fever previously. Next day, Dr. Kandasami was consulted. He gave a mixture which was continued for three days. There was no appreciable accompaniment to the fever.

The child was attending school and eating well.

19th August 1955]

On 3rd December 1954, the child was given smallpox vaccination on the right arm. The child might have had slight fever before smallpox vaccination. The child had primary vaccination at the age of 6 months; it had not taken properly.

On the night of 3rd December 1954 itself, the child developed high fever. Both arms were swollen and painful. The usual local applications of powder and oil were made to the arms. The fever lasted about five or six days. There were no accompaniments, such as headache; vomiting; cough.

When the fever stopped, the swelling on the arms persisted but the child was attending school uptill about the 17th. On the 21st or 22nd morning (I am not sure), on waking up from sleep, the child complained of loss of vision in both eyes. The child was reading till about 10 p.m. the previous night; and made no complaints of headache, vomiting or any other symptoms.

The same day, the child was taken to Dr. Rajagopal Udupa, a general Practitioner. The child was given a mixture and was asked to come next day. The same afternoon, the child was taken to Dr. Munusami, who gave an injection and asked the child to be brought the next day. Next day, he examined the child again and advised me to take the child to the Headquarters Hospital.

On the 24th morning, on the way to the Government Hospital, we attended the Moses Gnanaparanam Hospital. Dr. Kandasami and another doctor saw the child and advised admission into Government Hospital.

There was no fever at the time of admission; no headache or vomiting. The child was fully conscious, walking well and eating well.

The child became unconscious; with inability to use the limbs at times (cannot say which limbs) only during the stay in the hospital. After a few days, the child regained consciousness, power over the limbs and ability to talk. She walked to the carriage on discharge from Hospital.

Dr. John has seen her since discharge from hospital (about a month later), and given his opinion that no cure can be effected.

When there is illness in the house, we consult Dr. Kandasami, Dr. Rajagopal Udupa, or Dr. L. Munusami. From 18th November to 22nd December 1954, the child was given no native medicine.

I have five children living; healthy. Vasantha is the fifth child. The fourth child died about three years back after a few days illness at the age of 3. No abortions in wife.

During the period November-December 1954, the other children were quite healthy.

I accompanied the child to hospital.

There were no fits at home prior to admission in hospital.

K. Vasudeva Rao.

[19th August 1955]

APPENDIX No. 4.

Physical examination of child Vasantha, conducted on 9th June 1955—

Intelligent; answers questions well. Slight ptosis of both eyes. Marked nystagmoid movements.

Lower half of right side of face shows slight paresis (nasolabial fold not as marked as on left side).

Otherwise, rest of nervous system shows no abnormal physical signs. Gait normal.

Heart and lungs—No signs of disease.

Liver and spleen—Not palpable.

No glands palpable.

Skeletal system—Normal.

Report on examination of eyes by Dr. T. T. Ramalingam—

On examination of child Vasantha, it is noticed that there is a slight drooping of both the upper lids, the eyes mostly looking downwards; nystagmoid movements of both the eye-balls more marked on looking to the left. Vertical movements more free than the horizontal. Both the pupils widely dilated and not reacting to light; the child is not attracted even by bright light. There is also slight paresis of the lower half of the right side of the face.

Fundus examination revealed the following :—

Both the discs papery white in colour. Disc margin clear cut, Lamina cribrosa not clearly seen. Arteries slightly narrowed, veins slightly engorged. Optic atrophy post-neuritic? No niliary tubercles in the choroid seen.

K. VASUDEVA RAO.

APPENDIX No. 5.

DR. KANDASAMI :

On 19th November 1954, patient was brought to me with a history of B.C.G. vaccination on 18th November 1954 and fever on the night of 18th November 1954. I found temperature 101°; the child appeared to have coryza, and was regarded as a case of Influenza. Was given Sod. Sal. with diaphoretic. No headache, vomiting or lung signs. I asked the child to be brought in the evening as I was leaving for Madurai that day. I saw the child again in the evening and found the condition same and repeated the same mixture for two days. Her general appearance suggested no serious condition.

Later, I saw the child as an out-patient case in the Moses Gnana-paranam Hospital. I don't remember the date. I did a fundus examination and found optic atrophy—both eyes. The optic nerve was pale. No evidence of Papilloedema. No choroidal tubercles.

19th August 1955]

The child had no vision. Pupils dilated; not reacting to light, both eyes. The relatives had decided to take the child to hospital and brought it to me on the way to the hospital.

No detailed examination regarding general condition was made. The duration of the blindness was not ascertained.

The family comes to me usually for their illnesses. The other members of the family are healthy. No history of exanthemata in the family at that time.

DR. RAJAGOPAL UDUPA.

The child was brought to me about 22nd December 1954, with a history of sudden loss of sight from previous night; the child was inattentive; with tendency to sleepiness; not taking food properly for a day previous. The child was conscious and walked from the jutka to my room.

K. VASUDEVA RAO.

APPENDIX No. 6.

Rukmini, aged 6; daughter of Sri Bella Sami Chetty, living in Muthanankulam street, about one furlong from Vasantha, in the house of Sri G. M. Krishnaraja Chettiar's father-in-law—Old friends.

Pallor of discs—Pupils widely dilated—is able to follow light—Child restless; sub-normal intelligence; incontinence of urine—Polyuria (?).

Tuberculin tested on (Cannot give date.)

No scar or evidence of B.C.G. Father admits only one injection was given on forearm.

Later, admitted into Government Hospital on 12th January 1955, and stayed for about two weeks; discharged on 31st January 1955.

(Copy of case sheet of Rukmini, as on 9th June 1955.)

Child still swollen, compared to pre-illness period. No edema. Obesity +

Urine on 9th June 1955—No albumin.

X-ray of skull—A.P. and lateral views—

Prior to this illness, the child was of normal intelligence and understanding and behaviour. Clinical examination showed no other abnormal physical signs in the nervous system, heart or lungs. Liver and spleen not palpable. No glands.

Report on eyes by Dr. T. T. Ramalingam—

Pupils markedly dilated and sluggish in reaction. Is able to follow bright light. Fundus examination revealed pallor of both the discs, more on the right. No changes in the vessels. Rest of the fundus normal. No extraocular paralysis. No tubercles in the choroid.

K. VASUDEVA RAO.

[19th August 1955]

APPENDIX No. 7.

I.P. No. 782—Weaver, Rs. 45.

GOVERNMENT HEADQUARTERS HOSPITAL, COIMBATORE.

Case Sheet—Medical.

Ward—Baby Medical.

Bed No.—

Name—Rukmani.

Age—6 years.

Caste—Hindu.

Address—Daughter of Sami Chetty, 17/87, Muthanankulam street, Coimbatore.

Admitted on—12th January 1955 at 11-20 p.m.

Discharged on—31st March 1955 at 6 p.m.

Result—Cured.

Notes written by—

Diagnosis—Acute Nephritis.

Complaint—Fever—Anasarca.

History of anasarca one month. Stuporose since yesterday. Had fits since one day.

R.S. Lungs—Clear.

Throat—Clear.

C.V.S.—Slow heart beat.

A.C.S.—Abdomen distended.

No spleen—No liver.

Condition—Pupil dilated and fixed. Patient is comatose—No neck rigidity.

Laboratory reports.

14th January 1955 Albumin trace. Sugar plus.

15th January 1955 Urine—M.E. Nil. Abnormal. No. R.B.C. and Pus cells. No casts.

Pencillin 1 lakh, t.d.s.

19/1 Merselyl $\frac{1}{2}$ cc.

(True copy)

9th June 1955.

B. GOVINDARAJ SHENAI,
District Medical Officer, Coimbatore.

K. VASUDEVA RAO.

19th August 1955]

Phone: 689.

APPENDIX No. 8.

Residence:
9/78, Thiruvengataswami Road,
R.S. Puram.

L. MUNUSWAMI, M.B., B.S.,

Consulting Rooms and Dispensary:
230, Oppanakara Street, Coimbatore,
9th June 1955.

Dear Dr. Vasudeva Rao,

[T.B.—“B.C.G. vaccination—Case of blindness due to vaccination”
—Child Vasantha.]

The child was brought to me one evening with temperature and a history of blindness from the previous day. Clinically, I thought it was a case of (?) Meningitis and I gave her 4 lakh units of Procain Penicillin and Sulphadiazine, 1 tablet t.d.s.

Next day, they came with no improvement and I directed them to go to the Government Hospital.

Yours faithfully,
(Sd.) L. MUNUSWAMI.

(True copy)

K. VASUDEVA RAO.

APPENDIX No. 9.

*Moses Gnanabaranam Eye Hospital.*Telephone No. 274,
Coimbatore,
9th June 1955.

DOCTORS:

I. PICHAI ROBERT.

N. KANDASWAMI.

True copy of the extract from the nominal register of
out-patients in the above hospital.

Date—24th December 1954.

Serial number—24764.

Name—Vasantha.

Age—6 years.

Disease—Optic Neuritis.

(True copy)

(Sd.) N. KANDASWAMI, L.M.P.,

Assistant Medical Officer.

K. VASUDEVA RAO.

9th June 1955.

APPENDIX No 10.

Extract from the attendance register of C.S. Girls' Schools.

K. Vasantha, I Class B.

October 1954.

Name.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	Saturday.	Sunday.															Saturday.	Sunday.													Sunday.
K. Vasantha ..	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	/	A	L	x	x	x	x	x	/	A		x	x	x	x	-

Admission register
No. 1001—

K. Vasantha ..

—Dasara holidays—

November 1954.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	Saturday.	Sunday.															Saturday.	Sunday.													Sunday.
K. Vasantha ..	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	/	A	L	x	x	x	x	x	/	A		x	x	x	x	-

[19th August 1955]

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	Saturday.	Sunday.															Saturday.	Sunday.													Sunday.
K. Vasantha ..	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	/	A	L	x	x	x	x	x	/	A		x	x	x	x	-

School & day only.

19th August 1955]

December 1954.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	Saturday.	Sunday.															Saturday.	Sunday.													Sunday.
K. Vasantha ..	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	/	A	L	x	x	x	x	x	/	A		x	x	x	x	-

Reported to have left
for some place—
Palani.

January 1955.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	Saturday.	Sunday.															Saturday.	Sunday.													Sunday.
K. Vasantha ..	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	/	A	L	x	x	x	x	x	/	A		x	x	x	x	-

Struck off the register—

(True extract)

EVELINE DEVADOS,

Headmistress,
C.S.I. Girls' School, Bengai Gownden street.

7th June 1955.

[19th August 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 2114 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th August 1955, page 120 supra.]

Department.	Number of such unqualified employees			(c)	(d)	(e)
	(a) Number of permanent hands of the former State listed as "unqualified" (department-wise).	(b) Absorbed (department-wise).	Allowed the arrears of Madras State scales of pay from 1st January 1949.			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Commercial Tax	3	3	..	3	..	1
Co-operation..	2	2	..	2	..	3
Education—	3	3	2	1	..	..
(1) Education	11	11	9	2	..	..
(2) Government Museum, Exonise and Prohibition	2	..	..	..	2	..
Forest	15	2	3	..	13	1
Highways	14	14	10	4	..	1
Indigenous Medicine	1	1	1	1	..	..
Industries	1	1	1	1	..	..
Jail	1	1	..	..	..	..
Judicial	19	19	4	15	..	..
Medical—	1	1	1	..	..	..
(1) Ministerial Staff	23	23	23	..	..	..
(2) Nurse and Maternity	3	3	1	2	..	3
Police	14	12	12	..	2	..
Public Health	9	9	7	2	..	5
Public Works	12	12	12	..	..	..
Registration	1	1	..	2	..	33
Revenue—	2	1	..	1	..	8
(1) Land Revenue	137	120	84	36	17	64
(2) Settlement of estates	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..

19th August 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 2116 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th August 1955, page 121 supra.]

(a) No. Only an extent of 85 acres of land in Konur and Vadagarai villages in Vriddhachalam taluk, South Arcot district, is under acquisition for the restoration of the Konur tank.

(b) Yes.

(c) Yes.

(d) The following are the reasons :—

(1) Possession of the lands to be acquired was taken by the Public Works Department by private negotiation in this case. The owners who agreed to part with their lands had not expressly waived their claim for interest on the compensation amount from the date of taking possession of the lands, to the date of payment of compensation. Under the Land Acquisition Act, such interest has to be paid. Taking into account, the interest payable to the owners along with the compensation amount, it was found that in some cases the owners had to be paid cash over and above the grant of lands in exchange while in some other cases the owners would have to be called upon to pay for the difference in land value. This is not permissible under the Act.

(2) There was no agreement among the persons entitled to compensation, on the question of the distribution of the lands already parcelled out and it was not possible to settle all disputes and bring about an agreement and make the grant within the period of six months allowed for the grant of compensation otherwise than in cash.

(3) There are encroachments in the poramboke lands proposed to be granted in exchange in Konur and Kosapallam villages. The majority of encroachers are Harijans. It is not possible to evict them from the lands in question at present.

(4) In cases in which there are doubts in regard to ownership or apportionment of compensation the matter is to be referred to the Civil Court under the Land Acquisition Act and the decision of the Court has to be obtained before the award is actually passed.

(5) In some cases the lands acquired are held under mortgage or without possession by any person, and the compensation amount will have to be paid to the mortgagee towards the debts if both the parties agree to such a course. If not, the compensation amount will have to be deposited in Court. In such cases it will not be possible to grant lands in exchange.

[19th August 1955]

(d) Interest on the compensation payable is already accumulating and further delay in payment would only result in unnecessary liability to Government. Consequently, the extent of lands to be given in exchange should be proportionately increased, involving further subdivision work.

(e) Yes.

(f) The request of the owners to grant lands in exchange was found not feasible for the reasons mentioned in sub-paragraph (d).

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 2120 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th August 1955, page 124 supra.]

G.O. No. 996 Public (Elections), dated 24th March 1955.

[Madras Legislature—Secretarial staff—Recruitment and conditions of service of persons appointed—Rules under Article 187 (3) of Constitution of India—Issued.]

The following notification will be published in an extraordinary issue of the *Fort St. George Gazette*, dated 24th March 1955 :—

NOTIFICATION.

In exercise of the powers conferred by clause (3) of Article 187 of the Constitution of India, the Governor of Madras, after consultation with the Speaker of the Legislative Assembly and the Chairman of the Legislative Council, hereby makes the following rules :—

THE MADRAS STATE LEGISLATURE SECRETARIAT SERVICE RULES.

1. *Short title, commencement and extent.*—(a) These rules may be called the Madras State Legislature Secretariat Service Rules and shall come into force on the 24th March 1955.

(b) They shall also apply to all persons appointed to the Service on or before the 24th March 1955.

(c) When a post is created as a temporary addition to the cadre of the service in any class or category thereof, the rules applicable to holders of permanent posts borne in that class or category shall apply to the holder of the said temporary post.

Explanation.—In this sub-rule, the expression “the holder of the said temporary post” shall mean the person counted against the said temporary post.

19th August 1955]

2. *Definitions.*—In these rules, under the context otherwise requires,—

(1) “*Appointed to the service.*”—A person is said to be “appointed to the service” when, in accordance with these rules or in accordance with the rules applicable at the time, as the case may be, he discharges for the first time the duties of a post borne on the cadre of the service or commences the probation or training, prescribed for the members thereof.

(2) “*Approved candidate*” means a candidate whose name appears in an authoritative list of candidates approved for appointment to any class or category of the service.

(3) “*Approved probationer*” in the service, class or category means a member of the service, class or category who has satisfactorily completed his probation and awaits appointment as a full member of the service, class or category.

(4) “*Backward Classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes*” mean the classes, castes and tribes notified as such, from time to time, by the State Government.

(5) “*Commission*” means the Madras Public Service Commission.

(6) “*Discharge of a probationer*” means in case the probationer is a full member or an approved probationer of another service, class or category reverting him to such service, class or category and in any other case, dispensing with his services.

(7) “*Duty*”.—A person is said to be “on duty” as a member of the service—

(a) when he is performing the duties of a post borne on the cadre of the service or is undergoing the probation or training, prescribed for any such post; or

(b) when he is on joining time; or

(c) when he is absent from duty on authorised holidays or on casual leave taken in accordance with the instructions regulating such leave issued by the State Government, having been on duty immediately before and immediately after such absence.

(8) “*Full member*” of the service means a member of the service who has been appointed substantively to a permanent post borne on the cadre thereof.

(9) “*Member of the service*” includes a probationer or an approved probationer as well as a full member of the service.

(10) “*Military duty*” means the duty declared as such, from time to time, by the State Government.

(11) “*Probationer*” in the service means a member of the service who has started his probation but has not completed it.

(12) “*Promotion*” means the appointment of a member of any category or class of the service to a higher category or class of the service.

[19th August 1955]

(13) "*Recruited direct*".—A candidate is said to be "recruited direct" to a service, class, category or post when, in case his first appointment thereto has to be made in consultation with the commission, on the date of its notification inviting applications for the recruitment and in any other case, at the time of his first appointment thereto, he is not in the service of the Government of India or the Government of a State:

Provided that for the purposes of this definition a person shall be deemed to be not in the service of the Government of India or the Government of a State—

(i) if a period of five years has not elapsed since his first appointment to a service of the Government of India or the Government of a State; or

(ii) if he holds a post, the conditions of service of the holder of which have been declared to be matters not suitable for regulation by rule; or

(iii) If he belongs to the Scheduled Castes, Scheduled Tribes or Backward Classes.

(14) "*Recruited by transfer*".—A candidate is said to be "recruited by transfer" to the service—

(a) if at the time of his first appointment thereto, he is either a full member or an approved probationer in the Madras High Court Service or in any other service, the rules for which prescribe a period of probation for members thereof; or

(b) in case at the time of his first appointment thereto, he is the holder of a post which has been included in another service but for which no probation has been prescribed, if he has put in in that post satisfactory service for a total period of two years on duty within a continuous period of three years.

(15) "*Selection category*" means a category of any class of the service declared as such under these rules.

3. *Cadre*.—The permanent cadre of the service and of each class and category thereof shall be determined by the State Government.

4. *Constitution*.—The service shall consist of the following classes and categories of officers:—

Class I—Gazetted Posts.

Category 1—Secretary to the State Legislature.

" 2—Deputy Secretary to the State Legislature.

" 3—Assistant Secretary to the State Legislature.

19th August 1955]

Class II—Non-Gazetted Superior Posts.

Category 1—Superintendents.

" 2—Reporters.

" 3—Assistant Superintendent.

" 4—Librarian.

" 5—Personal Assistants to the Speaker of the State Legislative Assembly and to the Chairman of the State Legislative Council.

" 6—Upper Division Clerks.

" 7—Lower Division Clerks.

" 8—Steno-typists.

" 9—Typists.

Class III—Sergeant, Library attender, Record-keeper and other Attenders.

Category 1—Sergeant for the Legislators' Hostel.

" 2—Library Attender.

" 3—Record-keeper.

" 4—Other Attenders.

Class IV—Last Grade Service Posts

Category 1—Dubash.

" 2—Duffadar and Chobdars.

" 3—Peons.

" 4—Chowkidars.

5. *Appointing authority*.—The appointing authority in respect of the various posts included in the different classes and categories of the service shall be as specified in Appendix I:

Provided that, in the case of the appointment to category 5 of class II, the Secretary shall appoint a person, if any nominated by the Speaker, or by the Chairman, as the case may be.

6. *Appointment to the service*.—(a) Appointment to the service in different classes and categories thereof shall be made in accordance with the methods and in the order of preference specified against each category in Appendix II.

(b) A person appointed by direct recruitment to category 5 of class II shall not be regarded as a full member of the service and his appointment to this category shall not confer on him any claim to appointment to any other substantive or temporary peon in the service, or any other service.

[19th August 1955]

7. *First appointment.*—(a) All appointments by direct recruitment or by transfer to any class or category of the service shall be made by the appointing authority from a list of approved candidates prepared for this purpose.

(b) Every person appointed as Secretary to the State Legislature, otherwise than by promotion, shall before taking over full charge of the post, undergo training under the Secretary for such period as may be specified in this behalf by the State Government at the time of notifying his appointment. During the period of training he will be eligible to draw pay in the time scale attached to the post and to count the period for his probation.

8. *Qualifications.*—(a) *General.*—No person shall be eligible for appointment to the service by direct recruitment unless he satisfies the Commission in cases, where the appointment has to be made in consultation with it, or the appointing authority in other cases—

(i) that he is of sound health, active habits and free from any bodily defect or infirmity which would render him unfit for the service; and

(ii) that his character and antecedents are such as to qualify him for the same.

(b) *Special.*—No person shall be eligible for appointment to any of the posts referred to in column (3) of Appendix III by any of the methods specified in the corresponding entries in column (4) thereof unless he possesses the qualifications specified in the corresponding entries in column (5) of the said appendix :

Provided that this sub-rule shall not apply for purposes of promotion of persons who are members of the service in class II on the date of coming into force of these rules.

(c) *Age.*—No candidate shall be eligible for appointment to any of the posts referred to in column (3) of Appendix IV by any of the methods specified in the corresponding entries in column (4) thereof unless he is within the age limit prescribed in the corresponding entries in column (5) of the said appendix on the first day of July of the year in which the selection for appointment is made.

9. *Probation.*—Every person appointed to a category shall, from the date on which he joins duty, be on probation as follows :—

(i) If he is a direct recruit For a total period of two years on duty within a continuous period of three years.

(ii) If he is recruited by promotion—

(a) if, at the time of such appointment, he has not satisfactorily completed his period of probation in the category or class from which he is promoted. For a total period of two years on duty within a continuous period of three years.

[19th August 1955]

(b) If, at the time of such appointment, he has satisfactorily completed his period of probation in category or class from which he is promoted. For a total period of one year on duty within a continuous period of two years.

(iii) If he is recruited by transfer .. For a total period of one year on duty within a continuous period of two years.

10. *Probation, suspension and termination.*—At any time before the expiry of the prescribed period of probation, or the extended period of probation, as the case may be, the appointing authority may—

(i) suspend the probation of a probationer and discharge him from the service, class or category for want of vacancy; or

(ii) by order, terminate the probation of a probationer and discharge him from service, class or category or extend the period of his probation, after giving him a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him.

11. *Probationer's suitability for full membership.*—(a) At the end of the prescribed period of probation or the extended period of probation, as the case may be, the appointing authority shall consider the probationer's suitability for full membership of the service, class or category to which he was appointed.

(b) If the appointing authority decides that a probationer is suitable for such membership, an order shall, as soon as possible, be issued declaring the probationer to have satisfactorily completed his probation on the date of the expiry of the prescribed period or extended period of probation.

(c) If the appointing authority decides that the probationer is not suitable for such membership, it shall, at its discretion, by order, either terminate his probation and discharge him from the service, class or category or extend the period of probation under sub-rule (d) after giving him a reasonable opportunity of showing cause against the action proposed to be taken in regard to him.

(d) In the case of any probationer falling under sub-rule (c), the appointing authority may extend his probation. Such extended period of probation shall terminate at the latest when the probationer has completed one year of duty. In cases where the probation of a probationer is extended, a condition shall, unless there are special reasons to the contrary, be attached to the order of extension of probation that the probationer's increment shall be stopped until he is declared to have satisfactorily completed his probation. Such stoppage of increment shall not be treated as a penalty but only as a condition of extension of probation and shall not have the

[19th August 1955]

effect of postponing future increments after he has passed the prescribed tests or examinations or after he is declared to have satisfactorily completed his probation.

12. *Appeal against discharge.*—(a) A probationer in classes 11 to IV who is discharged under clause (c) of rule 11 shall be entitled to appeal against the order of discharge passed by the competent authority to the authority to which, and within the period of limitation within which, an appeal would lie against an order of dismissal passed by the competent authority against a full member of the service, class or category as the case may be.

(b) The authority competent to entertain an appeal under sub-rule (a) may, either of its own motion or otherwise, revise any order discharging a probationer under the provision referred to in the said sub-rule, within one year of the date of such order.

(c) (i) When an order discharging a probationer is set aside on appeal under sub-rule (a) or on revision under sub-rule (b) and the probationer is restored to the service, the period on and from the date of discharge to the date of such restoration may, with the previous sanction of the State Government, be treated as on duty except for purposes of probation. The period of probation undergone by such probationer at the time of his discharge shall, however, count towards the period of probation prescribed.

(ii) Such probationer may, during the period on and from the date of his discharge to the date of his restoration, be paid such pay and allowances not exceeding the pay and allowances to which he would have been entitled if he had not been discharged, as the authority passing the order under sub-rule (a) or (b) may, with the previous sanction of the State Government, determine.

13. *Discharge and re-appointment of probationers and approved probationers.*—(a) Probationers and approved probationers shall be discharged for want of vacancies in the following order, first, the probationers in the order of juniority; and second, the approved probationers in the order of juniority.

(b) Approved probationers and probationers who have been discharged for want of vacancies shall be re-appointed as vacancies arise, in the inverse of the order laid down in sub-rule (a).

(c) The order of discharge or of re-appointment prescribed in sub-rules (a) and (b) may be departed from in cases where its observance would involve exceptional administrative inconvenience but without affecting the relative seniority of the officers concerned.

14. *Right of approved probationers and probationers to reappointment.*—A vacancy in any category in any class of the service shall not be filled by the appointment of a person who has not yet commenced his probation therein, when an approved probationer or a probationer therein is available for such appointment.

19th August 1955]

15. *Appointment of full members.*—An approved probationer shall be appointed to be a full member of the service in the category for which he was selected, at the earliest possible opportunity, in any substantive vacancy which may exist or arise in the permanent cadre of such category; and if such vacancy existed from a date previous to the issue of the order of appointment, he may be so appointed with retrospective effect from such date, or as the case may be, from a subsequent date, from which he was continuously on duty as a member of the service in such category or in a higher category or class:

Provided that, where more than one approved probationer is available for such appointment as full member, the seniormost approved probationer shall be appointed.

Explanation.—For the purposes of this rule, an approved probationer on leave shall be deemed to be on duty as a member of the service in the category concerned, if he would have been on duty in such category or in a higher category but for his absence on leave.

16. *Service in a higher class or category counting for probation.*—A probationer in any category of the service shall be eligible to count for probation, his service, if any, performed on regular appointment in accordance with these rules or on a temporary appointment under rule 17 in a higher category or class of the service, if he would have continued to be a probationer in the former class or category but for such regular or temporary appointment in the higher class or category of the service.

17. *Temporary appointments and promotions.*—(a) Where it is necessary in the public interest owing to an emergency which has arisen to fill immediately a vacancy in a post borne on the cadre of the service and there would be undue delay or administrative inconvenience in making an appointment in accordance with these rules to fill up the vacancy, the appointing authority may appoint or promote temporarily otherwise than in accordance with these rules, any person possessing the qualifications prescribed for the post until an appointment is made in accordance with these rules.

(b) A person appointed under sub-rule (a) shall be replaced as soon as possible by an approved candidate qualified to hold the post under the rules or by a member of the service who is entitled for promotion under the rules as the case may be.

(c) A person appointed or promoted under sub-rule (a) shall not be regarded as a probationer in such category or be entitled, by reason only of such appointment or promotion, to any claim to future appointment or promotion, to such category.

(d) If a person appointed or promoted under sub-rule (a) is subsequently appointed or promoted in accordance with the rules he shall commence his probation, if any, from the date of such subsequent appointment or promotion or from such earlier date

[19th August 1955]

as the appointing authority may determine. He shall also be eligible to draw increments in the time scale of pay applicable to him from the date of commencement of his probation, but shall not be entitled to arrears of pay unless otherwise ordered by the State Government.

(e) Subject to the provisions of Fundamental Rule 30, there shall be paid to the person appointed or promoted under sub-rule (a) either his substantive pay or the pay of the lowest grade or the minimum in the time scale of pay, as the case may be, applicable to the higher class or category whichever is higher.

18. *Promotions.*—(a) All promotions shall be made by the appointing authority.

(b) Promotions to selection categories shall be made on grounds of merit and ability, seniority being considered only where merit and ability are approximately equal.

(c) All other promotions shall, subject to the provisions of rule 8, be in accordance with seniority unless the promotion of a member has been withheld under these rules as a penalty.

(d) *Revision of orders of to selection posts.*—An order promoting a member of the service to a selection category, made by a competent authority, may be revised by an authority to which an appeal would lie against an order of dismissal passed on a full member of the service. Such revision may be made by the appellate authority aforesaid either *suo motu* at any time, or on a petition submitted by any aggrieved member within six months from the date of passing the order :

Provided that the said period of six months may be extended by the appellate authority if sufficient cause is shown for the delay in the submission of petition.

19. *Selection category.*—For the purposes of sub-rule (b) of rule 18, the following categories shall be deemed to be selection categories :—

(1) *Class I—Gazetted Posts.*

Category 1—Secretary to the State Legislature.

„ 2—Deputy Secretary to the State Legislature.

„ 3—Assistant Secretary to the State Legislature.

(2) *Class II—Non-Gazetted Superior Posts.*

Category 1—Superintendents.

„ 2—Reporters.

„ 3—Assistant Superintendent.

„ 4—Librarian.

„ 6—Upper Division Clerks.

[19th August 1955]

(3) *Class III—Sergeant, Library Attender, Record-keeper and other Attenders.*

Category 1—Sergeant for the Legislators' Hostel.

„ 2—Library Attender.

„ 3—Record-keeper.

20. *Seniority.*—(a) The seniority of a member of the service or class or category shall, unless he has been reduced to a lower rank as a punishment, be determined by the date of his first appointment to the service, class or category. If any portion of the service of such person does not count towards probation under rule 17, his seniority shall be determined by the date of commencement of the service which counts towards probation.

(b) Subject to these rules, the appointing authority may, at the time of passing an order appointing two or more persons simultaneously to any category of the service, fix the order of seniority among them.

(c) Where a member of any category has been reduced to a lower category he shall, in the absence of a special order to the contrary, take the first rank among the members in the latter.

21. *Pay, allowances, leave, leave-salary, pension and other conditions of service.*—The Government Servants Conduct Rules, the Fundamental Rules, the Madras Leave Rules, 1933, and the Pension Rules for the time being in force shall, in so far as they may be applicable, govern the members of the service in regard to their pay, allowances, leave, leave-salary, pension and other conditions of service :

Provided that nothing contained in this rule shall affect the operation of the provisions of Article 526 of the Civil Service Regulations relating to the fixation of pay of a member of the service who is in receipt of a military pension.

22. *Reduction of full members.*—If a full member of any class or category of the service is reduced to a lower class or category of the service, he shall be deemed to be a full member of the latter and the permanent cadre thereof, shall, if there is no vacancy in which he could be absorbed, be deemed to be increased by one so long as such member continues therein :

Provided that against every such addition an officiating or temporary vacancy, if any, in such class or category shall be kept unfilled and such addition shall be absorbed in the permanent vacancy that subsequently arises in the latter class or category of the service.

23. *Relinquishment of rights by members.*—Any member of the service may, in writing, relinquish any right or privilege to which he may be entitled under these rules and a relinquishment once made shall be final and irrevocable.

[19th August 1955]

24. *Consequences of resignation.*—A member of the service shall, if he resigns his appointment, forfeit not only the service rendered by him in the particular post held by him at the time of the resignation but all his previous service under the Government.

25. *Membership of more than one service.*—A probationer or an approved probationer or a full member of another service, who is appointed to be a full member of the service, shall cease to be a member of the former service.

26. *Members absent from duty.*—If a member is absent from duty whether on leave, on foreign service or on deputation or for any other reason, whether his lien in a post borne on the cadre of the service is suspended or not, he shall be entitled to all the privileges in respect of appointment, seniority, probation, appointment as full member in the post in which he has been on duty prior to his absence. But this rule will not adversely affect the rights of his juniors to promotion during the period of his absence.

27. *Savings.*—Nothing contained in these rules shall adversely affect the rights and privileges acquired by any member of the service under the rules in force prior to the coming into force of these rules.

28. *Penalties.*—The following penalties may, for good and sufficient reason and as hereinafter provided, be imposed upon the members of the service :—

- (i) Censure.
- (ii) Fine in the case of persons holding posts under Class IV of the service.
- (iii) Withholding of increments or promotion.
- (iv) Reduction to a lower rank in seniority or to a lower class or category in the service or to a lower stage in a time scale.
- (v) Recovery from pay of the whole or part of any pecuniary loss, caused to the State Government or Central Government by negligence or breach of orders.
- (vi) Compulsory retirement otherwise than under Article 465 (2) or under Note I to Article 465-A, of the Civil Service Regulations.
- (vii) Removal from the service.
- (viii) Dismissal from the service.
- (ix) Suspension where a person has already been suspended under sub-rule (e) of rule 33 to the extent considered necessary by the authority imposing the penalty.

Explanations.—(1) The discharge of a probationer or an approved probationer of the service for want of a vacancy does not amount to removal under clause (vii) or dismissal under clause (viii).

19th August 1955]

(2) The removal of a member from the service under clause (vii) shall not disqualify him from future employment. But the dismissal of a person from the service under clause (viii) shall ordinarily disqualify him from future employment.

29. *Authority to impose penalties in respect of Class I.*—The authority competent to impose any of the penalties specified in clauses (i) and (iii) to (viii) of rule 28 or suspension pending enquiry into grave charges under sub-rule (e) of rule 33, on the members of the service in Class I, shall be the Governor.

30. *Authority to impose penalties in respect of others.*—The authority, which may impose any of the penalties specified in rule 28, or suspension pending enquiry into grave charges under sub-rule (e) of rule 33 on a member of the service included in Classes II to IV shall be as specified in Appendix V or any higher authority.

31. *Authority to impose penalties in case of persons promoted or transferred or reverted or reduced.*—(a) Where on promotion or transfer, a member of the service in any class is holding an appointment in another class or in another service no penalty shall be imposed upon him in respect of his work or conduct before such promotion or transfer except by an authority competent to impose the penalty upon a member of the service in the latter class or service as the case may be.

(b) Where a person has been reverted or reduced from another service to the service or from one class of the service to another class, no penalty shall be imposed upon him in respect of his work or conduct while he was a member of the service or class as the case may be, from which he was reverted or reduced, except by an authority competent to impose the penalty upon a member of such service or class, as the case may be.

32. *Penalties by a Borrowing Authority.*—(a) Where a member of the service to be punished has been lent to a borrowing authority, the power to impose the penalty of compulsory retirement or removal or dismissal shall lie only with the lending authority; the borrowing authority shall in case where it considers that the punishment of compulsory retirement, removal or dismissal should be imposed, complete the inquiry and revert the person concerned to the lending authority for such action as that authority may consider necessary; and

(b) the borrowing authority shall consult the lending authority before imposing any lesser penalty and in the case of suspension shall report forthwith to the lending authority the circumstances leading to the imposition of that penalty.

33. *Procedure to be followed before imposing penalties.*—(a) In every case where it is proposed to impose on a member of the service any of the penalties specified in clauses (i), (ii), (iii) and (v) of rule 28, he shall be given a reasonable opportunity of making any

[19th August 1955]

representation that he may desire to make and such representation, if any, shall be taken into consideration before the order imposing the penalty is passed.

(b) (i) In every case where it is proposed to impose on a member of the service any of the penalties mentioned in clauses (iv), (vi), (vii) and (viii) of rule 28, the grounds on which it is proposed to take action shall be reduced to the form of a definite charge or charges which shall be communicated to the person charged, together with a statement of the allegations on which each charge is based and of any other circumstances which it is proposed to take into consideration in passing orders on the case. He shall be required to put in a written statement of his defence and to state whether he desires an oral inquiry or only to be heard in person. An oral inquiry shall be held if such an inquiry is desired by the person charged or is directed by the authority conducting the inquiry. At that inquiry oral evidence shall be heard as to such of the allegations as are not admitted, and the person charged shall be entitled to cross-examine the witnesses, to give evidence in person and to have such witnesses called, as he may wish, provided that the officer conducting the inquiry may, for special and sufficient reason to be recorded in writing, refuse to call a witness. After the inquiry has been completed the person charged shall be entitled to put in, if he so desires, any further written statement of his defence. If no oral inquiry is held and if the person charged had desired to be heard in person, a personal hearing shall be given to him. The proceedings shall contain a sufficient record of the evidence and a statement of the findings and the grounds thereof.

(ii) After the inquiry referred to in clause (i) has been completed and after the authority competent to impose the penalty mentioned in that clause has arrived at a provisional conclusion in regard to the penalty to be imposed, the person charged shall be supplied with a copy of the report of the inquiring authority and be called upon to show cause thereafter against the particular penalty proposed to be inflicted. Any representation in this behalf submitted by the person charged shall be duly taken into consideration before final orders are passed.

(c) The requirements of sub-rules (a) and (b) shall not apply where it is proposed to impose on a member of the service any of the penalties mentioned in rule 28 on the basis of facts which have led to his conviction in a criminal court or by a court martial, or where the officer concerned has absconded or where it is for other reasons impracticable to communicate with him.

(d) All or any of the provisions of sub-rules (a) and (b) may, in exceptional cases, for special and sufficient reasons to be recorded in writing, be waived where there is difficulty in observing exactly the requirements of the said sub-rules, and the requirements can be waived without injustice to the persons charged.

19th August 1955]

(e) A member of the service may be placed under suspension from the service pending inquiry into charges against him in cases where such charges are grave and where such suspension is necessary in the public interest.

34. *Maintenance of record.*—(a) The authority imposing any penalty under these rules shall maintain a record showing—

- (i) the allegations upon which action was taken against the person punished;
- (ii) the charges, if any, framed;
- (iii) the person's representation, if any, and the evidence, if any, taken; and
- (iv) the findings and the grounds thereof.

(b) All orders of punishment shall also state the grounds on which they are based and shall be communicated in writing to the person against whom they are passed.

35. *Appeal.*—A member of the service in Classes II to IV shall be entitled to appeal, from an order of a competent authority imposing upon him any of the penalties specified in rule 28, to the authority specified in column (10) of Appendix V.

36. *Procedure to be followed by appellate authority in appeals.*—

(1) In the case of any appeal against an order imposing any penalty specified in rule 28, the appellate authority shall consider—

- (a) whether the facts on which the order was based have been established;
- (b) whether the facts established afford sufficient ground for taking action; and
- (c) whether the penalty is excessive, adequate or inadequate; and after such consideration shall pass such order as it things proper.

(2) Any error or defect in the procedure followed in imposing a penalty may be disregarded by the appellate authority, if such authority considers, for reasons to be recorded in writing that the error or defect was not material and has neither caused injustice to the person concerned nor affected the decision of the case.

37. *Appeal to be separate and in one's own name.*—Every person preferring an appeal shall do so separately and in his own name.

38. *Conditions to be observed in an appeal.*—Every appeal preferred under these rules shall contain all material statements and arguments relied on by the appellant, shall contain no disrespectful or improper language, and shall be complete in itself. Every such appeal shall be addressed to the authority to whom the appeal is preferred and shall be submitted through the usual official channel.

[19th August 1955]

39. *Withholding of appeal.*—An appeal may be withheld by the competent authority if—

(1) it is an appeal in a case in which under these rules no appeal lies; or

(2) it does not comply with the provisions of rule 38; or

(3) it is not preferred within one month after the date on which the appellant was informed of the order appealed against and no reasonable cause is shown for the delay; or

(4) it is a repetition of a previous appeal and is made to the same appellate authority by which such an appeal has been decided and no new facts or circumstances are adduced which afford grounds for a reconsideration of the case; or

(5) it is addressed to an authority to whom no appeal lies under these rules:

Provided that, in every case in which an appeal is withheld, the appellant shall be informed of the fact and the reason for it:

Provided further that an appeal, withheld on account only of failure to comply with the provisions of rule 38, may be resubmitted at any time within *fifteen* days of the date on which the appellant has been informed of the withholding of the appeal and if resubmitted in a form which complies with those provisions, shall not be withheld.

40. *No appeal against the withholding of an appeal.*—No appeal shall lie against the withholding of an appeal by a competent authority.

41. *Power to revise or alter orders by an appellate or higher authority.*—An order imposing a penalty specified in rule 28 may, even in cases in which no appeal is preferred, be reversed or altered by the appellate authority prescribed in these rules or by any higher authority.

42. *Forwarding of appeal.*—(a) Every appeal, which is not withheld under these rules shall be forwarded to the appellate authority by the authority against whose order the appeal is preferred with an expression of opinion.

(b) A note about every appeal withheld under rule 39 giving the reasons for withholding it shall be submitted by the withholding authority to the appellate authority within a week from the date of issue of the order withholding it.

43. *Power to call for an appeal withheld.*—An appellate authority may call for any appeal admissible under these rules which has been withheld by a subordinate authority and may pass such orders thereon as it considers fit.

[19th August 1955]

44. *Consultation with the Speaker or Chairman.*—In exercising the powers conferred on him under these rules, the Governor shall, before passing any orders, consult the Speaker of the Legislative Assembly or the Chairman of the Legislative Council, as the case may be, or both and consider their views, if any.

45. *Consultation with the Commission.*—The Madras Public Service Commission shall be consulted—

(1) by the appropriate appointing authority in regard to—

(a) appointment by direct recruitment to categories 1, 2 and 3 of Class I categories 2, 4, 6, 7, 8 and 9 of Class II of the service; and

(b) appointment by transfer to categories 1 and 2 of Class I of the service; and

(2) by the State Government with regard to imposing on officers of Class I of the service, any of the penalties specified in rule 28 except items (i), (ii) and (iii) thereof.

46. *Madras State and Subordinate Service Rules not to apply.*—The Madras State and Subordinate Service Rules shall not apply to this service.

APPENDIX No. 1.

(See rule 5.)

Appointing Authority.

Class. (1)	Category. (2)	Appointing authority. (3)
I	1 Secretary to the State Legislature 2 Deputy Secretary to the State Legislature 3 Assistant Secretary to the State Legislature	The Governor.
II	1 Superintendents 2 Reporters 3 Assistant Superintendent 4 Librarian 5 Personal Assistants to the Speaker of the State Legislative Assembly and to the Chairman of the State Legislative Council 6 Upper division clerks 7 Lower division clerks 8 Steno-typists 9 Typists	
III	1 Sergeant for the Legislators' Hostel 2 Library attender 3 Record-keeper 4 Other attenders	Secretary to the State Legislature.
IV	1 Dubash 2 Duffadar and chobdars 3 Peons 4 Chowkidars	
		Assistant Secretary to the State Legislature.
		Do.

[19th August 1955]

APPENDIX No. 2.

(See rule 6.)

Appointment to the Service.

<i>Class.</i> <i>U(1)</i>	<i>Category.</i> <i>(2)</i>	<i>Post.</i> <i>(3)</i>	<i>Method of appointment.</i> <i>(4)</i>
I	1	Secretary to the State Legislature.	(i) Promotion from category 2 of class I; or (ii) Transfer from State Judicial Service; or (iii) Direct recruitment.
I	2	Deputy Secretary to the State Legislature.	(i) Promotion from category 3 of class I; or (ii) Transfer from the State Judicial Service; or (iii) Direct recruitment.
I	3	Assistant Secretary to the State Legislature.	(i) Promotion from category 1 of class II; or (ii) Direct recruitment.
II	1	Superintendents	Promotion from category 2, 3, 4 or 6 of class II.
II	2	Reporters	(i) Promotion from category 8 of class II; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service.
II	3	Assistant Superintendent ..	(i) Promotion from category 6 of class II; or (ii) Transfer from any other service.
II	4	Librarian	(i) Promotion from category 6 of class II; or (ii) Direct recruitment.
II	5	Personal Assistants to the Speaker of the State Legislative Assembly and to the Chairman of the State Legislative Council.	Any person may be selected by the Speaker or the Chairman as the case may be, from among the members of the service or by transfer from any other service or directly from the list of approved candidates or from outside the list.
II	6	Upper division clerks	(i) Promotion from category 7, 8 or 9 of class II; or (ii) Transfer from any other service; or (iii) Direct recruitment.
II	7	Lower division clerks	(i) Direct recruitment; or (ii) Transfer from any other service; or (iii) Promotion from class III.
II	8	Steno-typists	(i) Promotion from category 9 of class II; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service;
II	9	Typists	(i) Promotion from class III; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service.
III	1	Sergeant for the Legislator's Hostel.	(i) Promotion from category 2 or 3 or 4 of class III; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service.
III	2	Library Attender	(i) Promotion from category 4 of class III; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service.
III	3	Record-keeper	(i) Promotion from category 4 of class III; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service.

19th August 1955]

<i>Class.</i> <i>(1)</i>	<i>Category.</i> <i>(2)</i>	<i>Post.</i> <i>(3)</i>	<i>Method of appointment.</i> <i>(4)</i>
III	4	Other attenders	(i) Promotion from category 2 or 3 of class IV; or (ii) Direct recruitment; or (iii) Transfer from any other service.
IV	1	Dubash	Promotion from category 2 of class IV.
IV	2	Duffadar and Chobdars ..	Promotion from category 3 of class IV.
IV	3	Peons	(i) Direct recruitment; or (ii) Transfer from any other service.
IV	4	Chowkidars	(i) Direct recruitment; or (ii) Transfer from any other service.

APPENDIX No. 3.

[See rule 8 (b).]

Special qualifications.

<i>Class.</i> <i>(1)</i>	<i>Category.</i> <i>(2)</i>	<i>Post.</i> <i>(3)</i>	<i>Method of appointment.</i> <i>(4)</i>	<i>Qualifications.</i> <i>(5)</i>
I	1	Secretary to the State Legislature.	Transfer	(i) Must hold a degree in Law; and (ii) Must be a member of the State Judicial Service not being lower in rank than a Subordinate Judge.
			Direct recruitment ..	(i) Must hold a degree in Law; and (ii) Must have been an Advocate of the Madras High Court for at least ten years.
I	2	Deputy Secretary to the State Legislature.	Promotion	Must hold a degree in Law.
			Transfer	(i) Must hold a degree in Law; and (ii) Must be a member of the State Judicial Service for at least seven years.
			Direct recruitment ..	(i) Must hold a degree in Law; and (ii) Must have been an Advocate of the Madras High Court for at least seven years.
II	3	Assistant Secretary to the State Legislature.	Promotion	Must possess the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University.
			Direct recruitment ..	(i) Must hold a degree in Law; and (ii) Must have been an Advocate of the Madras High Court for at least five years.
II	1	Superintendents (other than Superintendent, Cash section). Superintendent, Cash section.	Promotion Do.	Must hold the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University. Must hold the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University. Must have passed the Account Test for Subordinate Officers, Part I. Must deposit a security of a sum of Rs. 300.

[19th August 1955]

Class.	Category.	Post.	Method of appointment.	Qualifications.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
II	2	(a) English Reporters.	Promotion recruitment transfer.	direct or (i) Must have passed the S.S.L.C. Examination and must be eligible for the College course. Preference shall be shown to persons possessing higher educational qualifications. (ii) Must have passed the Government Technical Examination in Shorthand (English) by the grade for which the rate of speed prescribed is not less than one hundred and eighty words per minute; preference shall be shown to persons who can report in any one of the languages of the State. (iii) Must have passed the Government Technical Examination in Typewriting by the Higher Grade. If, however, candidates who have passed the examination by the Higher Grade are not available, those who have passed the examination by the Lower Grade may be appointed.
		(b) Reporters in Indian Languages of the State, viz., Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada and Hindustani.	Promotion, recruitment transfer.	direct or (i) Must have passed the S.S.L.C. Examination and must be eligible for the College course. (ii) Must have passed the Government Technical Examination in Shorthand by the Higher Grade in the language concerned. (iii) Must have passed the practical test of eighty words per minute in Shorthand in the language concerned conducted by the Madras Public Service Commission in the case of direct recruits and by the Secretary to the State Legislature in the case of appointments by transfer and promotion. Preference shall be given firstly to candidates who possess typewriting qualification in the language concerned and then to candidates who possess qualifications in Typewriting and Shorthand in English.
II	3	Assistant Superintendent.	Promotion or transfer.	Must hold the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University.

19th August 1955]

Class.	Category.	Post.	Method of appointment.	Qualifications.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
II	4	Librarian	Promotion or direct recruitment.	Must hold the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University besides a Diploma in Librarianship.
II	6	Upper division Clerks.	Promotion, transfer or direct recruitment.	Must hold the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University.
II	7	Lower Division Clerks.	Direct recruitment, transfer or promotion.	Must hold the B.A. or B.Sc. degree of the Madras or Annamalai University.
II	8	Steno-typists	Promotion, direct recruitment or transfer.	(i) Must have passed the S.S.L.C. Examination and must be eligible for the College course. (ii) Must have passed the Government Technical Examination in Typewriting, Higher Grade. If, however, candidates who have passed the examination by the Higher Grade are not available, those who have passed the examination by the Lower Grade may be appointed. (iii) Must have passed the Government Technical Examination in Shorthand by the Higher Grade. If, however, candidates who have passed the examination by the Higher Grade are not available, those who have passed the examination by the Lower Grade may be appointed.
II	9	Typists	Direct recruitment, transfer or promotion.	(i) Must have passed the S.S.L.C. Examination and must be eligible for the College course. (ii) Must have passed the Government Technical Examination in Typewriting by the Higher Grade. If, however, candidates who have passed the examination by the Higher Grade are not available, those who have passed the examination by the Lower Grade may be appointed.
III	1	Sergeant for the Legislator's Hostel.	Direct recruitment or transfer.	(i) Must be a war service candidate; if not, persons who are otherwise qualified. (ii) Must have studied up to IV Form in a recognized secondary school.

[19th August 1955

<i>Class.</i>	<i>Category.</i>	<i>Post.</i>	<i>Method of appointment.</i>	<i>Age-limit.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
III	2	Library Attender.	Promotion or direct recruitment.	Must have completed the Secondary School-Leaving Certificate course.
III	3	Record-keeper ..	Direct recruitment or transfer.	Must have studied up to IV Form in a recognized secondary school.
III	4	Other Attenders.	Promotion, direct recruitment or transfer.	Must have studied up to IV Form in any recognized secondary school.
IV	3	Peons	Direct recruitment or transfer.	(i) Must be able to read and write Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani. (ii) Ability to ride a bicycle.
IV	4	Chowkidars ..	Do.	(i) Must be an ex-army man; if not, persons who are otherwise qualified. (ii) Must be able to read and write Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada or Hindustani.

APPENDIX No. 4.

[See rule 8 (c).]

Age-limit.

<i>Class.</i>	<i>Category.</i>	<i>Post.</i>	<i>Method of appointment.</i>	<i>Age-limit.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
I	1	Secretary to the State Legislature.	Transfer or direct recruitment.	Must be not more than 50 years of age.
I	2	Deputy Secretary to the State Legislature.	Do.	Must be not more than 40 years of age.
I	3	Assistant Secretary to the State Legislature.	Direct recruitment ..	Must be not more than 35 years of age.
II	2	Reporters ..	Do.	Must be not more than 25 years of age.
II	4	Librarian ..	Do.	Do.
II	6	Upper Division Clerks.	Do. ..	Do.
II	7	Lower Division Clerks.	Do. ..	Do.
II	8	Steno typists ..	Do.	Do.
II	9	Typists	Do.	Do.
III	1	Sergeant	Do.	Must be not less than 30 and not more than 40 years of age.
III	2	Library Attender.	Do.	Must be not more than 25 years of age.
III	3	Record-keeper ..	Do.	Do.
III	4	Other Attenders.	Do.	Do.
IV	3	Peons	Do.	Do.
IV	4	Chowkidars ..	Do.	Must be not more than 35 years of age.

19th August 1955]

Serial number and Class of subordinates.	Censure.	Fine.	Authority which may impose penalty. (See rules 30 and 35.)					Appellate authority.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 Members included in Class II of the Service.	Secretary to the State Legislature.	..	Secretary to the State Legislature.	Secretary to the State Legislature.	Secretary to the State Legislature.	Secretary to the State Legislature.	Compulsory retirement or removal or dismissal from service.	(a) Chairman of the State Legislative Council in respect of the staff in the Council Secretariat. (b) Speaker of the State Legislative Assembly in respect of the remaining staff of the Legislature Secretariat.
2 Members included in Class III of the Service.	Assistant Secretary to the State Legislature.	..	Assistant Secretary to the State Legislature.	Assistant Secretary to the State Legislature.	Assistant Secretary to the State Legislature.	Assistant Secretary to the State Legislature.	Assistant Secretary to the State Legislature.	Secretary to the State Legislature.
3 Members included in Class IV of the Service.	Do.	Assistant Secretary to the State Legislature.	Do.	Do.	Do.	Do.	Do.	Do.

[9th August 1955]

APPENDIX No. 6.

Pay Schedule.

Category and posts.

Scale of pay.

rs.

Class I—

1 Secretary to the State Legislature	800—70—1,000—60—1,300—50—1,800.
2 Deputy Secretary to the State Legislature ..	550—50/2—900.
3 Assistant Secretary to the State Legislature ..	400—50/2—700.

Class II—

1 Superintendents	200—20—400.
2 Reporters	200—10—400 (Chief Reporter will be allowed a special pay of Rs. 50 per mensem in addition).
3 Assistant Superintendent	200—10—300.
4 Librarian	200—10—300.
5 Personal Assistants to the Speaker of the State Legislative Assembly and to the Chairman of the State Legislative Council.	100—5—200 plus a duty allowance of Rs. 25.
6 Upper Division Clerks	90—5—125—10—175.
7 Lower Division Clerks	51—3—75—2½—100.
8 Steno-Typist	51—3—75—2½—100 plus a special pay of Rs. 35 per mensem.
9 Typists	51—3—75—2½—100 plus a special pay of Rs. 10 per mensem.

Class III—

1 Sergeant for the Legislators' Hostel	45—3—60—2½—80.
2 Library Attender	40—2—50—1—55.
3 Record-keeper	40—2—50—1—55.
4 Other Attenders	24—1—32—½—35.

Class IV—

1 Dubash	50.
2 Duffadar and Chobdars	22—1—30.
3 Peons	18—1—25.
4 Chowkidars	18—1—25.

(By order of the Governor)

K. RAMUNNI MENON,
Chief Secretary.

19th August 1955]

APPENDIX VI.

[Vide answer to starred question No. 2122 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 19th August 1955, page 125 supra.]

[The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948—Chingleput—Morai inam estates—Particulars of compensation paid and number of estates taken over.]

(a) These estates are governed by section 38 of the Abolition Act under which no lump sum compensation is payable. Instead a tasdik allowance is granted to the institutions concerned every year. The tasdik allowance can be determined only after the ryotwari settlement of the estate concerned is over and till then the allowance payable is roughly calculated and interim payments are made to the institutions every year. These interim payments will be adjusted towards the tasdik allowances which are finally found to be payable. An amount of Rs. 16,203-5-1 was sanctioned for disbursement through the Collector of Chingleput towards the interim payment under section 38 of the Abolition Act in respect of nine Morai inam estates for each of the faslis 1361, 1362 and 1363. For fasli 1364 an amount of Rs. 15,388-15-6 was sanctioned for disbursement.

(b) Nine estates in Chingleput district which have been paying 'Merai' to Sri Sikkudayar Swamigal alias Sri Sankaracharya Swamigal of Kanchi Kamakoti Peetam at Kumbakonam have been notified and taken over on 1st October 1951. There are no Morai inam estates which have not been taken over.

To the Controller of Stationery and Printing, Madras, for publication of the notification in an extraordinary issue of the Fort St. George Gazette.
 „ Secretary to the State Legislature, Madras.
 „ Accountant-General, Madras.
 „ Secretary, Madras Public Service Commission, Madras.
 „ Public (Services) Department.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 20th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

* 7 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—“ The short notice starred question No. 7 will be taken up later on, as the Minister concerned is coming a little later.”

Award by the Industrial Tribunal, Coimbatore.

* 2115 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore (G.O. No. 146, Development, dated 17th January 1952), in the dispute between the workers and the management of the Indian Metal and Metallurgical Corporation, Mettur Dam, has been implemented in full by the management;

(b) if not, the provisions that have not yet been implemented; and

(c) the steps taken by the Government to make the management implement the award in full?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The award regarding the re-employment of workers has not been implemented.

“ (c) The Management are giving a trial to the arrangement arrived at as a result of the discussions held between them and the representatives of the workers in my presence on 24th October 1954 and the situation is being watched.”

DR. K. B. MENON :—“ May I know why the award was not implemented? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There has been some difference of opinion even on the interpretation of the terms of the award. Therefore the workers' representatives themselves suggested that I should invite the representatives of the management and have a discussion. Accordingly I had a discussion and certain tentative conclusions were arrived at. Again the Commissioner of Labour has been asked to look into the matter and see what further steps have to be taken.”

[20th August 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ If there is any doubt regarding interpretation, it is better for the Government to ask the Judge who gave the award. May I know from the Hon. Minister whether there is not a section in the Industrial Disputes Act providing that the management should implement an award within one month? If the management does not implement the award, the Government should take action against it. Why is the taking of action being postponed in this case? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that whatever the Government are doing, they are doing in the interests of the workers.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தீர்ப்பின் எந்தப் பகுதியில் அபிப்பிராய வித்தியாசம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது? சர்க்கார் அதில் கொண்டிருக்கக் கூடிய அபிப்பிராயம் என்ன? சர்க்காரின் அபிப்பிராயத்தையாவது முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சர்க்காருக்கு ஒன்றும் அபிப்பிராயம் இல்லை. ‘வேஜஸ்’ விஷயமாக பழைய ‘வேஜஸ்’ கொடுப்பதா, புதிய ‘வேஜஸ்’ கொடுப்பதா என்ற கேள்வி இருந்து வருகிறது. எத்தனை பேர்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்? யார், யார் old workers? யாருக்கு Seniority கொடுப்பது என்றெல்லாம் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, workers பிரதிநிதிகளே சேர்ந்து வந்து ‘பேசுங்கள்’ என்று என்னிடம் சொன்னார்கள். அதன் பேரில்தான் நான் பேசினேன். இப்போது சில நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. மேற்கொண்டு என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்பதைப்பற்றித்தான் இப்போது அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.”

Stock of foodgrains at the time of decontrol.

* 2121 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the stock of foodgrains with the Government at the time of decontrol and their purchase price;

(b) what portion of the stock was subsequently sold and for what amount;

(c) the purchase price of each quality of foodgrains stocked and also the sale price for each quality; and

(d) the total gain or loss to the Government so far by this transaction?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) to (d) A printed statement* furnishing the information is placed on the table of the House.

* As regards clause (c) of the question it may be stated that the stocks of rice and paddy and other foodgrains were supplied to this State from various sources such as Uttar Pradesh, Madhya Pradesh, Orissa, Andhra, Coorg and Overseas during the different periods. The prices of the

[20th August 1955]

different qualities therefore vary from source to source and from time to time. It is not therefore possible to furnish this information.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The statement shows that a loss of more than Rs. 20 lakhs was sustained either by this Government or the Central Government. Is it not a fact that the stockists, namely, the societies of Malabar wanted to sell the stock at ten rupees per maund and that the Government then refused permission? The same stock had to be sold subsequently at seven rupees per maund, which accounts for a considerable portion of the loss.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ While the total estimated loss is Rs. 20.62 lakhs, the loss to this Government would be only Rs. 1.45 lakhs. This is a rough estimate. I have already explained the justification for the action that the Government have been taking now and then in the matter of disposal of stocks.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The question is whether the Government at a certain stage refused permission to sell the rice at ten rupees per maund which subsequently had to be sold at seven rupees per maund.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that, if the Government refused permission to sell the rice at a particular price, it was not with a view to incur loss.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the Government have received any representation from the societies asking for compensation for the loss sustained by them due to shortage on account of long storage of the rice and other causes? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

Tanks and pond works under National Extension Service in Cuddalore taluk.

* 2129 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many tanks and pond works were undertaken by the Government under the National Extension Service Scheme in the Cuddalore taluk, South Arcot district, since the inception of the scheme up to 31st December 1954; and

(b) the amount allotted towards the work?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Under the National Extension Service Scheme three pond works were

[20th August 1955]

taken up and completed in the villages of Vellayankuppam, Kanjanmadanpet and Koranapattu in Kurinjipadi block of Cuddalore taluk during the period.

" (b) The total amount sanctioned by Government for the above works is Rs. 1,380 only."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know, Sir, what is the contribution from the villagers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

Oil-seeds Research Centre at the Tindivanam Agricultural Research station.

* 2132 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open an Oil-seeds Research Centre at the Tindivanam Agricultural Research Station, during 1954-55; and

(b) if so, the estimated cost thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Agricultural Research Station, Tindivanam, is an oil-seeds research station. Recently the Government have sanctioned a new scheme for the intensive breeding of groundnuts at this station for evolving high yielding strains of groundnut superior to the existing ones and also strains possessing special features.

" (b) The total cost of the scheme is Rs. 35,156 for a period of five years against an anticipated receipt of Rs. 1,000. The Indian Central Oil-Seeds Committee has sanctioned a grant of Rs. 26,656. The balance of Rs. 8,500 will be met by this Government."

SRI K. ARANGANATHAN :—" May I know when the Research Station will be started at Tindivanam? I want the probable time, Sir."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Station is already there, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" மற்ற எண்ணெய்களோடு கடலெண்ணெயைக் கலந்தால் அதை அதிகாரிகளால் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் இருப்பதால் அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு ஏதாகிலும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறதா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அதைப்பற்றி நோட்டீஸ் வேண்டும்."

SRI K. ARANGANATHAN :—" I have been stressing the importance and the necessity to open an institute for Oil Technology in the South Arcot district and the Hon. Minister was pleased to consider the proposal. May I know the steps so far taken to install one at Tindivanam? "

20th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

Manufacture of hand-made paper.

* 2135 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether any paper is produced by hand in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir."

SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister be pleased to state the names of the centres and how the production of handmade paper is encouraged by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" At present, there are no departmental units run by the Government for the production of handmade paper. The following three private units in this State, however, produce a limited quantity of handmade paper :—

Name of the private unit.	Average annual production.
(1)	(2)
	LB.
Pulp-making Unit, Vennar Bank, Tanjore ..	2,539
Model handmade paper-making Unit in the Model Centre for village industries, Kallupatti, Madurai district	700
Paper-making Unit at Gandhigram, Madurai district	500

There is a proposal for starting a Model Handmade Paper Unit in the Lower Bhavani Project area with a capacity of 75 tons of paper per year and that is under the consideration of the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the fact that large raw materials for the production of this handmade paper are available in Malabar, will the Government be pleased to see that a centre for producing handmade paper is started in Malam-puzha Project area? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir. The Government will examine the proposal."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஸார், தஞ்சை ஜில்லா வெண்ணெய்நங்கரையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பேபர் ஸ்தாபனத்தில் நாலேந்து தொழிலாளர்களுக்கு மேல் வேலை செய்வது கிடையாது. அப்படிப்பட்ட சிறிய ஸ்தாபனம் அது. அதில் சுமார் 100 அல்லது 200 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்வதற்கு வசதி செய்துகொள்ள சர்க்கார் உதவி செய்யுமா? அல்லது அப்படி அவர்கள் நாலேந்து பேர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வதற்கு விட்டு விடப்போகிறார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிலிருக்கிற பேபர் யூனிட் தனி நபர்களால் நடத்தப்படுகிறது என்று சொன்னேன். அதை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் பரபோசல் அனுப்பினால் அதை சர்க்கார் கவனிக்கும்."

[20th August 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know whether the Government are encouraging this handmade paper by buying it in bulk and if so, may I know the quantity bought by the Government and whether they would consider the suggestion to distribute the paper among the legislators to popularize handmade paper? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government do encourage the production of handmade paper by purchasing it for the Government departments. The other day, when the handmade paper was supplied to the hon. Members, they complained of the quality. I may for the information of the hon. Members point out that there are certain good quality handmade papers also.”

Veterinary Assistant Surgeons in the National Extension Service area of Kottayam taluk.

* 2138 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how many posts of Veterinary Assistant Surgeons exist at present in the whole of the National Extension Service area of Kottayam taluk, Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is one Veterinary Assistant Surgeon in the National Extension Service Block, Tellicherry, which is in Kottayam taluk. Two Veterinary Assistant Surgeons of the regular Department are also having jurisdiction over the National Extension area in Kottayam taluk.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Even prior to the National Extension Service being brought into play in that area, there was one officer, a touring Veterinary Assistant Surgeon and after the introduction of the National Extension Service, may I know whether the Hon. Minister is aware that this touring officer is more nowadays in absence in his office? This is being pointed out because it is always a place where nobody is posted with the result the countryside is suffering quite a lot.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall look into the matter, Sir.”

Institutions for the blind and deaf.

* 2139 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government Blind School at Kasaragod, South Kanara, is located in a rented building;

(b) whether there is sufficient accommodation in the present building;

(c) if not, whether there is any proposal to construct a building to locate the school; and

(d) if so, when?

20th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir.

“ (c) No, Sir.

“ (d) Does not arise.”

* 2140 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many (1) blind and (2) deaf persons are at present employed under the Government; and

(b) what steps the Government propose to take to secure employment to blind and deaf persons who have been trained in Government institutions for the blind and the deaf?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) According to the physical standards prescribed for admission to the public services, blind and deaf persons are ineligible for appointment under the Government. No information is however available as regards the number of persons who may have had their sense of sight or hearing affected after entry into Government service.

“ (b) The Government do not at present have any proposal of the kind under consideration.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ As the present rented building has not sufficient space for the children, may I know whether the Government have under consideration a proposal to construct a separate building for the school? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, that will have to be considered in due course.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Since these handicapped section of humanity, namely, the blind and deaf persons require commiseration and encouragement from the Government, may I request the Government to give some preference to these persons in matters of Government employment? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not think it will be possible to take in blind and deaf persons in preference to other able-bodied persons who are also unemployed and properly fitted. I do not also think there is any need to change the existing rules.”

Conversion of child welfare centres into maternity homes in the City.

* 2141 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount sanctioned as loan to the Corporation of Madras for the conversion of child welfare centres into maternity homes in the City of Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Rs. One Lakh, Sir.”

[20th August 1955]

Punishments of village officers in Malabar.

* 2142 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there have recently been issued on a large scale orders of suspension of, or show cause notices against village officers in Kozhikode taluk, Malabar; and

(b) if so, for what reasons?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Two adhikaris and 12 menons of Kozhikode taluk were served with show cause notices against suspension and three other menons have been placed under suspension. Action against 9 out of the 12 menons to whom notices were issued has since been dropped.

“(b) For irregularities committed at the recent district board elections, issue of incorrect solvency certificates, poor progress in work relating to census of holdings, absence from duty and disobedience of orders.”

* 2143 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state how many village menons were punished in Malabar recently in connexion with the Land Census work?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Twenty-six village menons have been punished.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, as the Land Census work is rather arduous and exacting and since most of these cases of punishments or show-cause notices have been due to the failure or irregular discharge of work under the head of ‘Land Census’, may I know whether the Government would give extra remuneration for this extra work?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“No, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know, Sir, with reference to what date, the Hon. Minister is giving the information and whether the rest of the cases, i.e., those relating to the two adhikaris and the other menons, have been completely disposed of or pending still?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I should like to have notice, Sir.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“May I know, Sir, whether the Government are aware that there has been widespread demand for extra remuneration because of this new kind of work which has been imposed upon them, who are already overworked people?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“There was demand, Sir. It was duly considered. But, then it was thought that it would not be a measurable amount. So, the question was dropped.”

[20th August 1955]

Negotiations between the State Government and the Travancore-Cochin Government.

* 2144 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 70 given on 6th December 1954 whether the Government have entered into an agreement with the Government of Travancore-Cochin State for bulk purchase of electricity?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The draft agreement for supply of bulk power from the Travancore-Cochin State to the Shoranur area was forwarded to the Travancore-Cochin Government for their concurrence in December 1954 and their final reply in the matter is awaited.”

* 2145 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to question No. 70 answered on 6th December 1954—

(a) whether any agreement has since been reached between the Travancore-Cochin Government and this Government regarding the supply of electricity to Malabar from Pallivasal;

(b) if so, what the terms of the agreement are; and

(c) the date from which the agreement has been given effect to?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The draft agreement for bulk supply of power from the Travancore-Cochin State to the Shoranur area of Malabar district is under finalization.

“(b) & (c) Do not arise in view of the answer to clause (a).”

* 2146 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage of the negotiations between the Travancore-Cochin Government and the Government of Madras for supply of electricity to Malabar from Pallivasal?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The draft agreement for bulk supply of electricity from the Travancore-Cochin State to the Shoranur area of Malabar district is under finalization.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the extension of electricity from Parle to Shoranur was included in the Budget proposals of 1954-55 and it was not taken up because of this agreement. Now, the Hon. Minister says, it is pending final approval. Will the Hon. Minister be pleased to assure us that the preliminary work connected with the extension will be taken up?”

[20th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, Sir. It is pointed out here that the Chief Operation Engineer (South) has been instructed to take the preliminary works on the scheme of extension of electricity to Ottapalam. The hon. Member's reference to the provision of three lakhs in the Budget Estimate of 1954-55 and perhaps the absence of any provision for 1955-56 has evoked this question. The Chief Engineer (Electricity) has stated that nothing prevents them to take up this work when once the agreement is finalized.”

8-50 a.m. SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ From the answer given by the Hon. Minister it seems that the Government have negotiated for bulk supply of electricity only to Shoranur area. There are other areas bordering the Travancore-Cochin State like Guruvayur area, Nattika firka and certain areas of Ponnani and Walluvanad taluks of Malabar district. To these areas also electricity can be easily extended from the Travancore-Cochin State. Will the Government enter into negotiations with the Travancore-Cochin Government so as to extend electricity without much expense to these areas also immediately? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ That is entirely a different question. We have negotiated for a certain quantity of power from the Travancore-Cochin State and we have got a scheme for utilization of that power. But the hon. Member suggests that there are more places to be served and negotiations have to be carried on with the Travancore-Cochin State for power supply. It is entirely a different question. It can be taken up after we get through this.”

DR. K. B. MENON :—“ My question has been partly answered. About the areas of Madras State, that border on the Travancore-Cochin State, the Hon. Minister in connexion with a previous question told us that negotiations were on with the Travancore-Cochin State. If so, will the Hon. Minister continue the negotiations and see that electricity is supplied to those border areas as soon as possible? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I cannot make any statement with reference to the border areas. I am not conversant with the details of the scheme at all. We have been negotiating for bulk supply of power from the Travancore-Cochin State and that has to be utilized in certain areas. If the hon. Member wants information as to the areas which are going to be served, I can furnish him a list.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ When was the draft agreement submitted to the Travancore-Cochin Government? ”

20th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already said that it was forwarded to them in December 1954.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ What is the quantity of power to be supplied by the Travancore-Cochin Government according to the agreement now under negotiation? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have not got the figures with me. It is somewhere round 20,000 kilowatts. I cannot say offhand about that.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Is there any objection to this Government increasing the bulk supply from the Travancore-Cochin State? If not, will the Government try to get more quantity stipulated in the agreement so that the other parts may also get electricity? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Power will have to be given by the Travancore-Cochin State. We cannot increase it. We are not the choosers.”

Provision of house-sites for the Harijans.

* 2147 Q.—SRI A. MUTHUSWAMI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state why no steps have been taken to provide house-sites to the Harijan Christians of Shrotriern Kodungal village in Tirukkoyilur taluk?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There are difficulties in starting proceedings for acquisition of private lands in Shrotriern Kodungal village as this village is an unsurveyed one. The Harijan Christians have therefore been persuaded to move to an adjoining ryotwari village where it will be easier to acquire private lands to provide them with house-sites. But they refuse to move to the adjoining villages and are adamant that only particular patta lands in the Kodungal village itself should be acquired for them. In view of the unreasonable attitude the Collector has been asked to defer the question of provision of house-sites for them in the village, for the present.”

SRI A. MUTHUSWAMI :—“ இந்தக் கொடுங்கல் கிராமத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன கிருஸ்துவர்கள் மற்ற ஹரிஜனங்களைப் போலவே பொருளாதாரத்திலும் அதிக ஏழ்மையாகக் காணப்படுகிறார்கள். நானே நேரிடையாகச் சென்று பார்த்தேன். அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு மிகவும் அவசியம். ஆகையாலே அவர்கள் ரோமன் கத்தோலிக்கர்களாக இருந்த போதிலும்கூட அவர்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்க அரசாங்கம் முன்வருமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ மனைக்கட்டு வழங்குவதற்காகத்தான் அவர்களை ஆயந்தூர் கிராமத்தில் போய் குடிபெறும்

[20th August 1955]

* 2156 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaint from one Sri B. Pachayappa Pillai, Chethukkarai, Gudiyatham, alleging that his brother Arumugam died on 27th February 1955 while in Police custody under suspicious circumstances;

(b) if so, whether any enquiry was conducted in the matter; and

(c) the results thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 2157 given notice of by Sri K. P. Gopalan, M.L.A.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, if the allegation that the person died of poisoning is true, how did he manage to get the poison while he was in the police custody?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That matter is under investigation. As soon as the investigation is over, if it is possible, I will give the information to the hon. Member.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்த நபர் போலீஸாரால் அடிக்கப்பட்டதால் இறக்கவில்லையென்று திட்டவாட்டமாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பாராம். தெரிவித்தால் திட்டமான ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு மீண்டும் விசாரணை செய்வதன் அவசியம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The inquiry was held by the Sub-Collector, Tirupattur, and the autopsy of the dead body was done not by the local Medical Officer for whom his relatives had objection but by the District Medical Officer. The result of the enquiry and the post-mortem examination show that the death was due to poisoning. Now the question is, how did he get at the poison and that is under investigation.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Since now and then cases like this crop up in this House and it is a matter of some embarrassment for the Government, may I reiterate that judicial magistrates may be asked to make enquiries instead of Sub-Collectors? Also, stipendiary judicial magistrates may be asked to make a routine visit of police lock-ups once in a way.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Visiting once in a way will not improve matters if, as a matter of fact, there is something wrong in the system of police lock-ups. As for the other suggestion that judicial magistrates should be asked to hold enquiries, I do not think it will be a desirable thing because it will have to be quickly done and the executive officers are more fitted to do it.”

9-20 a.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அதில் விஷம் இருந்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி விஷம் இருந்தால் அது யாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது? அது கிண்டி

[20th August 1955]

இன்ஸ்டிடியூட்டுக்குப் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டதா? அப்படி அனுப்பப் பட்டிருந்தால், அந்த சம்பவம் நிகழ்ந்து எவ்வளவு நாளைக்குப் பிறகு அனுப்பப்பட்டது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Immediately after post-mortem examination, viscera was sent to the Chemical Examiner at Guindy. The Chemical Examiner detected Sodium Nitrate in the matter sent to him for examination.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“May I know when was the report made to the Police, when was the autopsy conducted and when was the viscera sent to Guindy for analysis?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not have the details here. The occurrence took place on 27th February 1955. The other dates are not available. If the hon. Member is interested I can give him the dates.”

DEPUTY SPEAKER :—“I shall now pass on to the next question.”

SRI K. P. GOPALAN :—“On a point of order, Sir. The general convention is, Sir, that the hon. Member who puts the main question is given a chance to put a supplementary question as soon as the answer to the main question is read. Sir, I did not get a chance to put a supplementary question at all.”

DEPUTY SPEAKER :—“You must catch the eye of the Speaker.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Your eye is most elusive.”

DEPUTY SPEAKER :—“I shall now pass on to the next question.”

SRI K. P. GOPALAN :—“The matter is very important and I request that an half hour debate may be allowed on this question.”

DEPUTY SPEAKER :—“The Hon. Minister says that the whole matter is under investigation and that the report from the Sub-Collector has not been received. Therefore, what is the use of having a half hour discussion on this matter? I shall now pass on to the next question.”

Construction of a Tuberculosis Sanatorium in South Kanara.

* 2158 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the present stage of the construction of the Mudesheddi Tuberculosis Sanatorium in South Kanara; and

(b) when the work is likely to be completed?

[20th August 1955]

படியாகக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்களுக்கு அங்கே போவதற்கு ஒஷ்டமில்லை. அப்படியிருக்கும்போது எப்படி மனைக்கட்டுகள் அவர்களுக்கு வழங்குவது ? ”

Acquisition of house-sites for Harijans in Tirunelveli district.

* 2148 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many cases of acquisition of land for house-sites are pending with the Harijan Welfare Department in Tirunelveli district and how many of them in Tirunelveli taluk;

(b) whether it is a fact that the papers are pending for want of sufficient staff; and

(c) the action taken by the Government to expedite these cases?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Fifty-six cases in the Tirunelveli district out of which 18 cases relate to Tirunelveli taluk.

“(b) Yes, Sir.

“(c) The proposals for the sanction of additional staff for speeding up acquisition work submitted by the Collector of Tirunelveli are under consideration.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“திருநெல்வேலி ஜில்லா ஹரிஜன கேஷ்மென்ட் இலாகாவில் இரண்டு ஸ்பெஷல் ஓவர்ஸியர்களும், தலைமைக் கிளார்க் உட்பட நான்கு கிளார்க்குகளும் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்டாப் பொதுவிலையாதலால் பல வருஷங்களாக பேப்பர்கள் பல பெண்டிங்காகவே இருக்கிறது. சர்க்கார் இதை ஒதுக்குகொள்கிறது. இதை உத்தேசித்து சர்க்கார் உடனடியாக பேரமுறான உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அதிகப்படியான ஸ்டாப் போடுவதற்கு அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.”

Acquisition of house-sites for Harijans in Tirunelveli taluk.

* 2149 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how long the question of acquisition of land for house-sites in Nannivathirayan Pachari, Tirunelveli taluk, has been pending; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) From August 1953.

[20th August 1955]

“(b) Because the Harijans of Nannivathirayan Pachari and the Class I Panchayat of Thatchanallur are not able to meet the entire cost of acquisition either jointly or severally.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“இந்த மனைக்கட்டு விஷயமாக ஹரிஜனங்கள் செலுத்த வேண்டிய பணத்தை இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே சர்க்கார் கஜானாவில் செலுத்திவிட்டார்கள். மிகவும் ஏழைகளாதலால் அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கடன் வாங்கித்தான் கட்டியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களில் குடியிருப்பு நிலங்களை வாங்கி ஹரிஜனங்களுக்கு அளிக்கும் பிரச்சினையை மொத்தமாக முடிவு செய்ய சர்க்காருக்கு சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டாலும் இந்த கேஸ் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே பணம் கட்டிவிட்டதால் ஸ்பெஷலாகப் பாவித்து உடனடியாக நிலங்களை வழங்க அரசாங்கம் ஆலோசிக்கக்கூடாதா என்பதை நான் அறியலாமா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“அவர்கள் கட்டவேண்டிய பணம் 8,826 ரூபாய். அவர்கள் கட்டியிருக்கும் பணம் 1,300 சொச்சம் தான். இன்னும் கட்டவேண்டிய பணம் 7 ஆயிரம் ரூபாய் சொச்சம் இருக்கிறது. மீதிப் பணத்தை அவர்கள் கட்ட முடியாமலிருந்தாலும் அந்தப் பஞ்சாயத்துப் பிரதேசத்திலிருக்கும் நிலத்தை வாங்கி அவர்களுக்கு இலவசமாக அளிக்க சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது பண வசதி செய்துகொடுக்க முடியுமா என்றும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கூடிய சீக்கிரம் அந்தப் பரிசீலனை முடிந்தவுடனேயே இந்தப் பஞ்சாயத்துக் களில் குடியிருக்கும் ஹரிஜனங்களின் கோரிக்கைகளை ஒருவிதமாக நிறைவேற்றிவிட முடியுமென்று நினைக்கிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“அவர்கள் ஏற்கெனவேயே பணத்தை டிரஷரியில் பெயரவிட்ட செய்திருக்கும்போது அவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் ஜாரி செய்யப்படாமலிருக்கிறது. நிலத்தை ஜாரி செய்து கொடுத்த பிறகு பாக்கியுள்ள பணத்தைக் கடன் கொடுத்திருப்பது போல் எண்ணி அவர்களிடமிருந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூலித்துக் கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“இந்தப் பிரச்சினையும் பரிசீலனை செய்கிறோம்.”

SRI A. IYANAR :—“ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக வீட்டு மனைகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்ற விதி இருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக் களில் நிதி குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக மனைக்கட்டுகள் வாங்கி வழங்க முடியவில்லை என்றால் சர்க்கார் அவற்றுக்கு நிதி வழங்க உத்தேசிக்குமா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“பஞ்சாயத்து எல்லைக் குள் இருக்கும் நிலங்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாகக் கொடுப்பது இதுவரையிலும் கிடையாது. அவ்வாறு கொடுக்க முடியுமா என்கிற பிரச்சனை தான் இப்பொழுது அரசாங்கத்தாரால் பரிசீலனை செய்யப் பட்டு வருகிறது. அது முடிந்தவுடன் ஏதாவது முடிவுக்கு சர்க்கார் வருவார்கள்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“From the replies given by the Hon. Minister, it is found that the applications have been pending for the last two years. It takes such a long time for the Harijans to get replies from the Government whether they will get the house-sites or not. May I know what happened to the proposal to form a co-operative society to help these persons who are not able to meet the demand by the Government so far as the amount is concerned? ”

[20th August 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The facilities that could be afforded through a co-operative society are always there. If the Harijans are willing to get into a co-operative society, the Government will be only too glad and they will facilitate the formation of a co-operative society for the Harijans."

9 a.m. SRI G. GOVINDAN :—" ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் வழங்கும்போது பள்ளிகளுக்கும் பஸ்ஸங்களுக்கும் அதிகமான அளவுக்கு நிலம் வழங்கப் படுகிறதாவும் அக் கமிட்டிகளுக்கு வழங்கப்படுகிற நிலை எவ்வளவு புகார் சர்க்கார் மூலம் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது ? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, such questions will only create ill-feeling among the Harijans themselves. So, I request the hon. Member not to put such questions."

House-rent allowance to the Kozhikode Municipal workers.

* 2150 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether it is a fact that the Government have passed orders recently instructing the Kozhikode Municipality not to pay house-rent allowance to the workers employed under the Municipality for kerosene lighting?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Yes."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know whether these workers are under the municipality and if so what is the reason for the Government's passing an order not to give allowance to the concerned workers? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Sir, house-rent allowance is not admissible to the workers (menials) paid from contingencies, as they are not borne on the regular establishment of a local body and are treated as casual labourers. An exception has, however, been made in the case of sanitary workers (scavengers, sweepers, etc.), borne on the public health staff, as their work is of a special nature which others will not ordinarily do and they are paid house-rent allowance. Such an exception cannot be made in the case of lighters whose work any labourer will do."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Since we are heading towards a socialistic pattern of the A brand or the Avadi brand and since young unmarried I.A.S. Officers, out of that socialistic impulse are paid a city allowance of Rs. 200 and a house-rent allowance of Rs. 75 will the Government be pleased to see that the same impulse of the A brand socialism holds good in the case of the poor menial workers of the municipalities by giving them some kind of house-rent allowance? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Poor municipalities cannot take to such high ideas now."

20th August 1955]

Service conditions of Non-Gazetted Officers.

* 2151 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any representation on behalf of Non-Gazetted Officers' Association requesting a revision of service rules, especially in relation to maintenance of personal files?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes. Recently a deputation of Non-Gazetted Government Officers presented a Memorandum to the Chief Minister. One of the requests contained in the Memorandum relates to the formation of a Committee with due representation to the Non-Gazetted Government Officers' Association to go into the conditions of services of the Non-Gazetted Government Officers and also for revision of Government Servants' Conduct Rules and the Personal file system. The requests are being examined."

* 2152 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Chief Minister has given any assurance to the Madras State Non-Gazetted Officers' Association at the time of their 32nd Annual Conference held at Coimbatore in 1954, (i) to enhance their dearness allowance to the level of Central Government servants of same status and (ii) to discontinue the system of maintaining confidential files about them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) All that happened was that the Chief Minister promised to have the resolutions passed at the Conference properly examined and to see what could be done. The resolution relating to the revision of pay scales and dearness allowance to be on a par with those of the Central Government employees was duly examined by Government and the Association was informed that with reference to the financial position of the State, it was not possible to comply with the request. As regards discontinuance of the system of maintaining confidential files, no resolution on the subject passed at the Conference was communicated to Government for consideration."

* 2153 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the Madras State Non-Gazetted Officers' Association requesting to merge their dearness allowance with their salary; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No.

[20th August 1955]

“(b) But a representation was made in May 1955 on behalf of the Madras Secretariat Association for the merger of 50 per cent of the dearness allowance of the Government servants of this State with their pay. After considering the request, the Association was informed that in their present financial position the Government are unable to comply with the request of the Association.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know whether the recent report of the District Revenue Administration Enquiry Committee also contained a strong recommendation for increase in pay? If the Government's present financial position may not enable it to equate the pay of the Non-Gazetted Officers with the pay of the Central Government's servants, may I know whether the Government will be prepared to grant immediately some substantial increase as a kind of solatium? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Raising the status of the N.G.Os. is always under the anxious consideration of the Government. Now, we have to take a decision whether we should have greater developmental activity which will increase and raise the status of all the citizens together or whether we should spend money in giving increased scales of pay to the N.G.Os.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ From what I see, the demands of the N.G.Os. fall under two categories, viz., monetary demands and non-monetary demands. Is there any difficulty in meeting their non-monetary demands at once? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, with reference to the demands which do not involve any financial commitment, one thing which I am able to see from the papers that I have here is with regard to personal files or confidential files. That matter is also under the consideration of the Government. But, we cannot give up altogether the system of keeping personal files.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சர்க்காருக்குப் பணச் செலவு ஏற்படாமல் இருக்கக்கூடிய இன்னொரு கோரிக்கையும் இருக்கிறது. அதாவது பஞ்சப்படியை சம்பளத்தோடு இணைப்பதாகும். இப்படிச் செய்வதினால் சர்க்காருக்கு உடனடியாக எந்த விதமான பணச் செலவும் ஏற்படப் போவதில்லை. ஒய்வு பெறக்கூடிய காலத்தில் சர்க்காருக்குப் பணச் செலவு ஏற்படலாம். ஆகவே, இந்தக் கோரிக்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்வதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இப்பொழுது நாம் ஒரு குறிப்பிட்ட வருஷத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மட்டும் பார்ப்பதற்கில்லை. திட்டம் வகுக்கும்போது செலவினங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுமுன் அதனால் ஏற்படக்கூடிய பணச் செலவு என்ன என்பதை ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கும்போது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டால் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அதற்கடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சர்க்காருக்கு

20th August 1955]

அதிகமான செலவு ஏற்படும் என்பதைக் கணம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால், அந்தச் செலவை இப்பொழுது அதிகமாக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is the Hon. Minister aware that one of the salient features of the personal file system is that adverse remarks should be immediately communicated to the persons concerned and that this rule is not being scrupulously observed by the superior officers? This matter has been referred to in the report of the District Revenue Administration Committee and I can quote the page number and all that later. Will the Government therefore see that this rule is strictly observed in fairness to the persons affected? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If the rules are not properly observed by any of the officials, it may be brought to the notice of the Government.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய சம்பள விதித்ததைத் திருத்துவதற்கு சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், கெஜட் பதிவில்லாத அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பள விதித்ததை மாத்திரம் திருத்தப்போவதில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டார். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற வேண்டுமானால் சர்க்காருக்குத் தூண் போல் இருக்கக்கூடிய கெஜட் பதிவில்லாத அரசாங்க ஊழியர்களின் ஆதரவும் நல்ல எண்ணமும் சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டியது அவசியம். அதை உத்தேசித்தாவது சர்க்காருடைய நல்ல எண்ணத்திற்கு ‘டோகன்’ ஆக ஒரு ரூபாயாவது சம்பள உயர்வு அளிக்க முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்த அதிகாரிகளுடைய ஆதரவும் நல்ல எண்ணமும் இப்பொழுது கட்டாயம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதைக் குலைப்பதற்கு கணம் அங்கத்தினர் முயற்சி செய்யக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ May I know whether the N.G.O. Association in the State demanded trade union rights for their Association and if so whether the Government have got any difficulty to grant them that right? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Certainly, the question of trade union rights does not arise with reference to the Government employees.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இரண்டாவது ஐந்துவருஷத் திட்டத்தில் வருஷமொன்றுக்கு ஐந்து சதவிகிதம் வருமானத்தை உயர்த்தவேண்டுமென்று திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தாவது இருக்கக்கூடிய கெஜட் பதிவில்லாத சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பளத்தை வருஷா வருஷம் 5 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்த சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ வருமானம் 5 சதவிகிதம் உயரும்போது கணம் அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்ட ‘எ’ பிராண்டு சோஷலிசத் தீர்மானத்தின்படி கீழ்ப்படியில் உள்ளவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகை பூராவும் கிடைக்கவேண்டும் என்பது சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம்.”

[20th August 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Sir, when this question of personal files came up before the House some time back, a suggestion was made that the remarks made by the officers against the N.G.Os. should be subject to periodical scrutiny by a superior officer and the Government had promised to get that suggestion examined. Have the Government examined the suggestion and put it into operation? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is one of the matters under consideration of the Government.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ This question has been pending for a long time without any satisfactory solution. It is in the knowledge of everybody that there is growing discontentment among the N.G.Os. Will the Government therefore come forward with a proposal to solve this problem without bringing the question of finance always? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The poverty of the country is also a long-standing problem and that is what we are trying to solve. Therefore this question cannot be considered with reference to one section of the community alone.”

9-10 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ If the Government are not able to give them an increase in their salary, will the Government at least consider them as a section of the public and not as N.G.Os. and see their way to make provision for housing accommodation with a nominal rent in the near future? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. The housing of the N.G.Os. in the various areas is under the consideration of the Government. We hope to make progress in that direction as early as possible during the Second Five-Year Plan period.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ‘ எ பிராண்ட் சோஷலிஸம் ’ என்று சொன்னார்கள். ‘ எ பிராண்ட் சோஷலிஸம் ’ என்றால் என்ன வென்று புரியவில்லை. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணய்யரைக் கேட்டால் அதற்கு விவரமாக பதில் சொல்லுவார்கள்.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ On a point of personal explanation, Sir. ‘ A ’ is an abbreviation for the word ‘ Avadi and the whole world knows and the whole of India knows what this ‘ Avadi ’ brand of Socialism is.”

Needs of the Government Hospital at Cannanore.

* 2154 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri K. M. Seethi Sahib) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum submitted to the Director of Medical Services, Madras, on 28th

[20th August 1955]

January 1955 by the Chirakkal Taluk Muslim League, Cannanore, regarding the urgent needs of the Government Civil Hospital, Cannanore; and .

(b) what action the Government propose to take on the various needs pointed out in the memorandum?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Suitable action is being taken to effect the various improvements suggested in the memorandum.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that in the Cannanore hospital there are not enough number of beds, there are no ventilated rooms, there is no X-ray plant and there is no casualty room for the patients to go and consult in a free manner? Also the hospital authorities are asking the patients to purchase the medicines from outside. So, will the Government be pleased to consider all the aspects of this matter and pass orders on the same? Also may I know how long it will take for them to take a decision in the matter? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ With regard to increasing the bed-strength of the hospital, it will be considered at the time of preparing the next budget. About the radiological examination of the poor patients, the Government have already ordered that this can be done at the Letitia Memorial Tuberculosis Clinic, Cannanore. There is, therefore, no immediate need for an X-Ray plant. The Government have accepted the legacy of about Rs. 60,000 of one late Sri Vrajlal Lalji Sait of Cannanore for the construction and equipment of a Maternity ward and X-Ray ward in the Government Hospital, Cannanore.

As regards treatment to the Tuberculosis and Typhoid patients, tuberculosis patients who are likely to be benefited by Streptomycin and I.N.H. are given these medicines. Selected cases of typhoid are getting chloramphenicol.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware that in certain localities of the Chirakkal taluk, of which the headquarters is Cannanore, there is prevalence of an eye-disease in an epidemic form and the patients have to walk 25 to 30 miles to get eye-treatment. So, will the Government see that an eye department or section is attached to the Taluk Headquarters Hospital at Cannanore? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ If it is necessary and if the proposal comes from the Director of Medical Services, the suggestion of the hon. Member will be considered.”

[20th August 1955]

Forest lands for landless poor.

* 2155 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of lands of Moranam forest allowed for cultivation by the landless poor in the North Arcot district at present; and

(b) whether pattas have been issued for the present occupants of the land?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No land of Moranam disafforested area has been allowed for cultivation by the landless poor at present.

“(b) Does not arise.”

SRI D. DASARATHAN :—“சுமார் ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாக அதே நிலத்தை பல ஜனங்கள் உழுது பயிரிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். கவர்ன்மென்டும், மாடுகள் வாங்குவதற்கும், கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும் பணம் கொடுத்து உதவி செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னும் மட்டா கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் உற்சாகத்தடன் பயிற்செய்வதற்கும், பயிர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு தூண்டுவதற்கும் கூடிய சீர்தான் அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“நான் அந்த இடத்தை கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன் பார்வையிட்டேன். அங்கு ஒரு காலனி ஏற்பட்டு விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். இன்னும் அவர்கள் அதிகப்படியான பயிர் செய்வதற்காக கவர்ன்மென்டார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் அங்கு கிணறுகள் வெட்ட உத்தேசமிருக்கிறது. ஆகையால் அங்கே எல்லாம் சரிவர நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினரும் அவ்விடத்திற்கு அடிக்கடி போய்ப் பார்த்து விவசாயிகளை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Is there not a scheme for digging big wells in that area for irrigating a big plot of 50 to 100 acres of land to be cultivated on a co-operative basis?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I have already answered it. Evidently the hon. Member does not know Tamil.” (Laughter.)

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“Sir, a vast extent of forest lands stretching from Moranam right up to 10 or 15 miles are now cleared and are available for assignment to landless poor Harijans. So, will the Government be pleased to see that they are given some lands out of this vast extent of lands?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir, that is the idea of the Government and they are taking steps in that direction.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Clause (b) of the question is, whether pattas have been issued for the present occupants of the

[20th August 1955]

land. May I know whether the Government have got a list of the persons who have encroached upon the land and when are the Government contemplating to give pattas to the persons who are cultivating the lands as there is a fear that after the lands are improved, the persons who have improved them are liable to be evicted?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“I have already stated that pattas have not been given and there is also no encroachment. The people who are cultivating there are doing so by permission. Now the Government are forming co-operative colonies so that the landless poor can be rehabilitated there.”

* 2156 Q.—THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, Question Nos. 2156 and 2157 may be taken up together. I shall read first the answer to Question No. 2157.”

DEPUTY SPEAKER :—“Yes, they may be taken up together.”

Death of a person in Police custody at Gudiyatham.

* 2157 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Sri Arumugam, the brother of the village karnam of Seevoor, Gudiyatham, died in the Gudiyatham Town Police Station on 27th February 1955 as a result of beating by the Police;

(b) if so, whether any inquiry was conducted by Judicial Officers about this;

(c) if so, with what result; and

(d) whether the Government will be pleased to place the report on the inquiry on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) It is a fact that on 27th February 1955 a resident of Sedukkarai, named Arumugam died at Gudiyattam Police station but it is not true to say that he died as a result of his having been beaten by the police.

“(b) The Sub-Collector, Tiruppattur, enquired into the matter.

“(c) The enquiry has revealed that death was due to poisoning. The matter is under further investigation.

“(d) The question of placing the Sub-Collector's report on the table of the House can be considered only after the investigation referred to in clause (c) is completed.”

[20th August 1955]

* 2156 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaint from one Sri B. Pachayappa Pillai, Chethlukkurai, Gudiyatham, alleging that his brother Arumugam died on 27th February 1955 while in Police custody under suspicious circumstances;

(b) if so, whether any enquiry was conducted in the matter; and

(c) the results thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 2157 given notice of by Sri K. P. Gopalan, M.L.A.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, if the allegation that the person died of poisoning is true, how did he manage to get the poison while he was in the police custody?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That matter is under investigation. As soon as the investigation is over, if it is possible, I will give the information to the hon. Member.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இந்த நபர் போலீஸாரால் அடிக்கப்பட்டதால் இறக்கவில்லையென்று திட்டவாத்தாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால் திட்டமான ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு மீண்டும் விசாரணை செய்வதன் அவசியம் என்ன?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The inquiry was held by the Sub-Collector, Tirupattur, and the autopsy of the dead body was done not by the local Medical Officer for whom his relatives had objection but by the District Medical Officer. The result of the enquiry and the post-mortem examination show that the death was due to poisoning. Now the question is, how did he get at the poison and that is under investigation.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Since now and then cases like this crop up in this House and it is a matter of some embarrassment for the Government, may I reiterate that judicial magistrates may be asked to make enquiries instead of Sub-Collectors? Also, stipendiary judicial magistrates may be asked to make a routine visit of police lock-ups once in a way.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Visiting once in a way will not improve matters if, as a matter of fact, there is something wrong in the system of police lock-ups. As for the other suggestion that judicial magistrates should be asked to hold enquiries, I do not think it will be a desirable thing because it will have to be quickly done and the executive officers are more fitted to do it.”

9-20 a.m. SRI M. KALYANASUNDARAM:—“அதில் விஷம் இருந்ததாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி விஷம் இருந்தால் அது யாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது? அது கிணறு”

[20th August 1955]

இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டதா? அப்படி அனுப்பப் பட்டிருந்தால், அந்த சம்பவம் நிகழ்ந்து எவ்வளவு நாளைக்குப் பிறகு அனுப்பப்பட்டது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Immediately after post-mortem examination, viscera was sent to the Chemical Examiner at Guindy. The Chemical Examiner detected Sodium Nitrate in the matter sent to him for examination.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“May I know when was the report made to the Police, when was the autopsy conducted and when was the viscera sent to Guindy for analysis?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not have the details here. The occurrence took place on 27th February 1955. The other dates are not available. If the hon. Member is interested I can give him the dates.”

DEPUTY SPEAKER:—“I shall now pass on to the next question.”

SRI K. P. GOPALAN:—“On a point of order, Sir. The general convention is, Sir, that the hon. Member who puts the main question is given a chance to put a supplementary question as soon as the answer to the main question is read. Sir, I did not get a chance to put a supplementary question at all.”

DEPUTY SPEAKER:—“You must catch the eye of the Speaker.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Your eye is most elusive.”

DEPUTY SPEAKER:—“I shall now pass on to the next question.”

SRI K. P. GOPALAN:—“The matter is very important and I request that an half hour debate may be allowed on this question.”

DEPUTY SPEAKER:—“The Hon. Minister says that the whole matter is under investigation and that the report from the Sub-Collector has not been received. Therefore, what is the use of having a half hour discussion on this matter? I shall now pass on to the next question.”

Construction of a Tuberculosis Sanatorium in South Kanara.

* 2158 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the present stage of the construction of the Mundergulim Tuberculosis Sanatorium in South Kanara; and

(b) when the work is likely to be completed?

[20th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) The construction of the Tuberculosis Sanatorium, Mudesheddi, in South Kanara district, has been completed and the buildings have also been occupied. I may add Sir, that the sanatorium was opened by the Chief Minister on the 29th April.”

Trespass into Government lands in Neelimala.

* 2159 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many persons have trespassed on the Government land in Neelimala, Panathady village, Kasaragod taluk, South Kanara, and planted pepper vines and to what extent;

(b) what action the Government have taken against the trespassers; and

(c) how many of the trespassers possess lands elsewhere and how many are landless poor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Encroachers 25 persons. Extent 167.55 acres.

“(b) Encroachment proceedings have been instituted in respect of 107.82 acres and assignment proceedings are being taken in respect of the remaining extent.

“(c) Only 4 encroachers possess lands elsewhere. The remaining 21 trespassers do not own any lands and are poor.”

Filaria in Kasaragod.

* 2160 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state what steps Government have taken to prevent and control filaria in Kasaragod, South Kanara?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“A scheme of anti-filariasis measures is being worked by the Kasaragod Panchayat, for which one-third grant is paid from the State funds. The control unit to be started under the National Filaria Control Programme, will also deal in the first instance with this panchayat.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know, Sir, what steps have been taken by the Government to give protected water-supply to the people in this area and also to start drainage schemes?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Not at present, Sir.”

20th August 1955]

“Land-cess” work in the State.

* 2161 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have fixed any time-limit for completing the “land census” begun recently;

(b) what are the main heads and items under which the census report will be made; and

(c) whether the village karnams who are engaged in this work are given or proposed to be given any special allowance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Forms^a in which the information was collected are placed on the table of the House.

“(c) The Government do not consider it necessary to grant any special allowance to the karnams for this work.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know from the Hon. Minister what is the time-limit?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The time-limit was originally fixed as 1st March 1955. Later on, it was extended to 31st March 1955 and in the case of Malabar it was still further extended for a month or two, I think.”

SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER :—“If, supposing Sir, any land is in dispute and the matter is *sub judice*, may I know whether this time-limit will apply in respect of such lands also?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Whatever information is available will be collected and incorporated.”

SRI S. RAMALINGAM :—“லாண்ட் சென்சஸ் எடுப்பதில் அதிகப்படியான வேலை இருந்தும் அதை எடுக்கும் கர்ணம், கணக்குப் பிள்ளை ஆகியவர்களுக்கு அதிகப்படியானபடி கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தயார் ராகயிலை, முன்வரவும் இல்லை. ஆனால், காலதாமதமாகக் கொடுத்தார்கள் என்பதற்காகத் தண்டனைமட்டும் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எப்படியோ காரியம் நடந்துவிட்டது. இதை உத்தேசித்தாவது அந்தக் கர்ணம் கணக்கு பிள்ளை மேல் இருக்கக்கூடிய தண்டனையை ரத்து செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“இது மலபார் ஜில்லாவைப் பற்றியது. இது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப்பற்றியது அல்ல. ராஜ்யத்திலே எல்லா ஜில்லாக்களிலும் குறித்த காலத்திலே இந்த விபரம் சேகரித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மலபார் ஜில்லாவில் இன்னும் அதிகமாக காலம் கொடுத்துக் கூட இக்காரியம் செய்யப் படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை. ஆகையினால்தான் தான் அங்கு இந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருந்தது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, from the statement of the Hon. Minister, we understand that he is not in the know of things and that as far as Malabar was concerned he does not know why it was extended. In view of the fact that an extension of 30 days has to be given in respect of Malabar district,

[20th August 1955]

in view of the fact that the land tenure system in Malabar district is very, very, very peculiar and that there are so many layers of intermediaries between the owner and the tiller of the soil . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" How many 'very' ? "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Three; may I know whether it is possible for a village karnam to prepare the land census according to the instructions given by the Government which are placed on the table of the House and which require under Form I three statements to be prepared, and each statement containing a number of columns under Form II, two statements to be prepared and under Form III a number of statements/A.B.C.D.E.—and with a number of sub-statements under each? In view of these facts, will the Hon. Minister be pleased to reconsider the matter and cancel the punishment of suspension awarded to 26 karnams who have not been able to finish the work within the time-limit fixed by the Government? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" That is exactly the reason why very very very long time was given in the case of Malabar." (Laughter.)

*Ex-Servicemen Co-operative Motor Transport Society,
Tiruchirappalli.*

* 2162 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether a complaint signed by some members of Tiruchirappalli Ex-servicemen Co-operative Motor Transport Society, Limited, No. S-22, making allegations of misconduct against the Special Deputy Registrar of Co-operative Societies (Resettlement) was received by the Hon. Chief Minister in 1953; and

(b) whether any enquiry was made into the allegations; and if so, with what results?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir. A petition was received by the Government in February 1954.

" (b) Yes, Sir. Appropriate action was taken."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" May I know the action taken by the Government against the Deputy Registrar apart from the action of promoting him as Joint Registrar? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Deputy Registrar concerned gave an explanation and it was not thought necessary to take any action as regards the allegations. But the Deputy Registrar has been told that the van of the society should not be used in the way he did during inspection."

[20th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" What are the allegations that were reported against the Deputy Registrar of Co-operative Societies? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" One is that he made use of the society's van whenever he visited Tiruchirappalli officially and no amount was paid by him towards hire charges; another is that he scandalized the ex-Service men."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, is it a fact that for the misconduct of this officer, a reward was given to him in the form of promoting him from Deputy Registrar to Joint Registrar of Co-operative Societies? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The explanation of the officer was considered satisfactory, Sir."

Opening of a fire station at Tindivanam.

* 2163 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any steps have been taken so far to open a fire station at Tindivanam in South Arcot district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Tindivanam is one of the municipal towns in which it is proposed to open a Fire Station in due course."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, what would be the length of time meant by the term 'in due course' ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am unable to predict the probable time, Sir."

Formation of rural co-operative banks in the State.

* 2164 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many rural banks are proposed to be started under the aegis of the Government in Malabar district and in which taluks?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" A Rural Co-operative Bank has been organized at Mannur in the Pannad taluk in the Malabar (South) Circle. It has yet to be registered. Proposals for the conversion of 21 Producers-cum-Consumers Societies into Rural Co-operative Banks are also being examined by the Registrar of Co-operative Societies."

* 2165 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Madras State Advisory Co-operative Council met on 29th December 1954 and worked out any scheme for the formation of rural co-operative banks; and

(b) the number of such banks to be formed in this district

[20th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir. The Madras State Advisory Co-operative Council approved a scheme drawn up by the Registrar of Co-operative Societies in this regard.

“(b) Twenty-five, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know from the Hon. Minister why only one rural bank was organized in Mannur, that is in South Malabar, while two rural banks were sanctioned for the whole of Malabar, one for north and the other for south and why the North Malabar Bank was not started?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There is a proposal to convert the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies into Co-operative Banks; it was found that it would be not possible to organize a separate rural co-operative bank in the North Circle, as it was found difficult to collect the requisite share capital from members.”

Government holiday on 21st January 1955 in the City.

* 2166 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reason for declaring a public holiday on 21st January 1955 to the Government offices in the City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This has been answered a number of times.

“(2) 21st January 1955 was declared a public holiday in the City of Madras as the lower-paid staff in the City offices would have found it difficult to reach their offices in time on that day, due to the heavy rush of traffic on account of the commencement of the Open Session of the Indian National Congress at Avadi and also due to the dislocation of traffic in the morning of that day on account of the visit of Marshal Tito to the City and his State Drive through the City.”

(Sri N. K. Palanisamy stood up in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—“Several times this question has been answered here, Mr. Palanisamy.”

(The Member resumed his seat.)

Local Fund Dispensary at Mannarghat.

* 2167 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from the public in April 1955 through the Chief Minister when he visited Mannarghat that the Local Fund Dispensary at Mannarghat, Malabar, should be taken over by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

[20th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is not possible to provincialize the Local Fund Dispensary at Mannarghat during current year. There is a proposal to provincialize as many Local Fund medical institutions as possible during the Second Five-Year Plan period and the dispensary at Mannarghat will have to take its chance along with other Local Fund medical institutions.”

SRI K. VINAYAKAM :—“I rise on a point of order, Sir. Usually, one hour is set apart for question time and if the House wants to discuss questions beyond that one hour, it is usual for the Hon. Speaker . . .”

DEPUTY SPEAKER :—“That is why I am in a hurry to finish off questions . . .”

SRI K. VINAYAKAM :—“I am not referring to that. It is the practice for the Hon. Speaker to consult the House and extend the time-limit. I do not know whether the hon. Deputy Speaker has done that now.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“The hon. Deputy Speaker has taken that the House will agree with him.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Anyway, the House will agree with him.”

* 2168 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) number of out-patients in the Mannarghat Local Fund Dispensary during the year ending 30th March 1955;

(b) the amount allotted to the Mannarghat Local Fund Dispensary for medicines during the year ending 30th March 1955;

(c) the amount allotted for diet charges for the same period; and

(d) whether there are any proposals to increase the allotment for this dispensary?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) 16,690.

“(b) Rs. 2,800.

“(c) Rs. 750.

“(d) The allotment for medicines for the year 1955-56 has been increased to Rs. 4,000 and that for ‘diet’ has not been increased.”

DEPUTY SPEAKER :—“We will take one or two minutes more and finish off the short notice question.”

[20th August 1955]

SHORT NOTICE QUESTION.

Damage of turbine in Madurai Thermal Station.

* 7 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a turbine was damaged on 23rd July 1955 in the Madurai Thermal Station;

(b) if so, the cost of the turbine in question and the extent of damage; and

(c) whether any enquiry was conducted to find out the cause of the damage?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes, Sir. The 10 Mega Watts Turbo-alternator set in the power station broke down on 24th July 1955.

“(b) The cost of the set is Rs. 9.33 lakhs. The damage is confined mainly to the bearings of the machine and to some other minor parts and the cost of repairing the same is estimated at Rs. 10,000.

“(c) The breakdown of the set was due to failure of oil supply to the bearings, the reason for which is being investigated.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, may I know from the Hon. Minister whether the Government are aware that the failure of oil supply was due to the fact that the officials sent away the attendant for more than six hours continuously from the spot?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, the matter being under investigation, I haven't got information on the point raised by the hon. Member.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, are Government aware that without the presence of Engineers the turbines cannot be worked and handled, that there were no Engineers in charge of the turbine station at that particular time, that the damage was caused on account of the fact that two turbines were worked simultaneously for the first time, that the officers wanted to put the whole responsibility on the workers and in view of all this will the Hon. Minister be pleased to make an open enquiry into the matter to find out the people responsible for this great loss?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, I have already stated that the whole matter is under investigation and that the investigation report has not reached the Government yet. In the absence of a detailed report, I am unable to answer the allegations made here.”

20th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, I do not propose to make any allegations, but may I suggest to the Government in view of the serious damage, to consider the question of appointing an Enquiry Committee consisting of the District Collector and a Specialist to investigate into the matter by taking evidence from low-paid workers of the station?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, once we get a report, all that can be done.”

DEPUTY SPEAKER:—“Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* CHARGE-SHEET AGAINST AN AIDED ELEMENTARY SCHOOL TEACHER FOR HIS CONTACTS WITH COMMUNIST LEADERS.

DEPUTY SPEAKER:—“I have received notice of a Privilege Motion from Sri M. Kalyanasundaram. The hon. Member will now read his motion.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, I wish to raise the following matter of privilege under Rule 179 and to move that the same may be referred to the Committee of Privileges:—

“The District Educational Officer, Salem, has issued a charge-sheet under Madras Educational Rule 154 to one Sri K. Chellappan, a teacher of the Amirtha Vilas Aided Elementary School, Rasi-puram. A copy of the charge-sheet is enclosed herewith. The first charge reads as follows:—

“that he is having close contact with top-rank Communist leaders like Sri M. Kalyanasundaram and Sri P. Jeevanandam who visited his house on 7th August 1953 and 22nd September 1953 for discussing the Party affairs.”

“A contact with us, members of this House, is considered as an offence meriting cancellation of teaching certificate. If we have to discharge our duties effectively as members of this House, it is but proper that we visit different places and institutions and come in contact with people of different walks of life, so that we can gain first hand knowledge of peoples' problems. Further, the Communist Party to which we have the honour to belong, is a perfectly lawful organization and is one of the main Opposition Parties of this House. Our Party is recognized as one of the All-India parties, by the Election Commission.

“Judged from these standpoints, the charge made by the District Educational Officer, Salem, is highly disparaging and calculated to bring down the prestige of this House in the estimation of the people.”

[Sri M. Kalyanasundaram] [20th August 1955]

9-40
a.m.

"Under these circumstances, the action of the District Educational Officer, Salem, is a breach of privilege and the matter should be referred to the Committee of Privileges for suitable action. There are other points also in the charge-sheet, but I am not concerned with them. I am raising this point not with a view to defend the teacher but with a view to defend the honour of this House. Rule 154 of the Madras Educational Rules reads as follows :—

'A teacher's certificate of any grade other than collegiate belonging to teachers employed in elementary schools under the control of the District Educational Officer may, at any time, be suspended by the Divisional Inspector if, on a report by the District Educational Officer or by the manager of the school, the teacher's character or conduct is shown to be bad or if the teacher is found to be negligent in the discharge of his duties.'

From the charge-sheet, the presumption arises that the mere contact with us (Members of the Legislative Assembly belonging to the Communist Party) by the teacher is treated as a bad character or conduct on his part. If this presumption is tolerated, how can we have any contact with Government officials or with people working in Government undertakings to find out facts to make suggestions for improving the administration? I am afraid we will not have free access even to any members of the staff working under you, because the staff will be afraid of talking to any member of the Opposition Party. I have visited Rasipuram only once in my life. When I was there, the teacher came to me and it is true that I met him and had a talk with him."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Is it about party affairs?"

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"It may be I might have talked with him on several things about the educational system but not about the Communist Party. To my knowledge, he is not a member of the Communist Party. Even granting that he is a member of that Party, how is it an offence? Are not members belonging to other parties visiting the houses of Government officials? I know several members of political parties who go and stay with their relatives who are in Government service. In this case there is discrimination against the members of a particular party. So I say that there is a definite breach of privilege. Government should not allow their official to take up such an attitude towards the members of this House.

"From the Hansard that you are having with you, I anticipate that you will quote the case cited by Mr. Geoffrey Cooper in Parliament to establish that there is no breach of privilege in the case cited by me. The two persons referred to by Mr. Geoffrey Cooper were not employed directly under the Government; they were employed in a corporation. They were dismissed because they were presumed to have given some information to Mr. Geoffrey Cooper. But in this case the allegation is specific and it is given in writing. Further, in this case action is taken by a Government

20th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

officer and not by an employee of a private enterprise. If you are going to rely on the case cited by Mr. Geoffrey Cooper, kindly allow me to say that that case has no bearing on the case cited by me."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I would like to know whether any action has been taken on the charge-sheet or whether the matter is still pending."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"The matter is still pending."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the question involved in this motion is not whether the Government have got a right to take action against certain Government servants for their political activities or for their association with certain political activities. The specific question here is that the certificate of a teacher who has been certified to be fit to teach, is attempted to be cancelled on the ground that the teacher contacted some members of this House. It is also stated in the communication that action is being taken under rule 154 of the Madras Educational Rules. That rule says—

'A teacher's certificate of any grade other than collegiate belonging to teachers employed in elementary schools under the control of the District Educational Officer may, at any time, be suspended by the Divisional Inspector, if, on a report by the District Educational Officer or by the manager of the school, the teacher's character or conduct is shown to be bad.'

It does not refer to participation in political activities."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We are not going into the merits of the case or whether the teacher is likely to be dismissed or not. The point at issue is whether there is any breach of privilege."

SRI P. RAMAMURTHI :—"The teacher's contact with two members of this House is said to constitute bad character and bad conduct. We are not concerned here with Government servants to regulate whose conduct the Government are entitled to frame rules. Here is a teacher in a private aided school. Even assuming that this gentleman discussed certain affairs relating to the Communist Party, I say that the affairs relating to the Communist Party may relate to the activities of the Party in this House, because the Communist Party to-day is a party which is functioning inside the Legislature also. If, for example, Mr. Kalyanasundaram had discussed with that gentleman the activities of the Communist Party inside the Legislature and on ever so many issues concerning the public and the teachers of this State, it is said that this constitutes bad conduct on the part of the teacher. It amounts to saying that we, the members of the Communist Party in this Assembly, are bad characters and that any contact with us by the people constitutes bad character as far as those people are concerned. Therefore it is that the question of breach of privilege comes in.

[Sri P. Ramamurthi] [20th August 1955]

"I would like to point out that it is a question of not only breach of privilege but also contempt of this House. In Sir T. Erskine May's 'Parliamentary Practice', 'contempt' is defined as follows:—

"It would be vain to attempt an enumeration of every act which might be construed into a contempt, the power to punish for contempt being in its nature discretionary. It may be stated generally that any act or omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its functions, or which obstructs or impedes any member or officer of such House in the discharge of his duty, or which has a tendency, directly or indirectly, to produce such results may be treated as a contempt."

If the action of the District Educational Officer has, even by implication, a tendency—it need not have actually produced the result—directly or indirectly to produce the result of obstructing or impeding any Member of this House in the discharge of his duty, that itself will constitute contempt. Obviously we cannot get precedents for such a case, because no officer under the British Government or under the Government of any other country in the Commonwealth would have resorted to such action.

9-50 a.m. "We may not be able to find precedents and even if there is a precedent such action would amount to contempt. That is what I have quoted means. The teachers of this country, of this State are told that any contact with Members of this House who belong to a particular political party will amount to misconduct on their part and therefore they are liable to be dismissed. That would mean that we Members of this House who belong to a particular political party in this House are debarred, are impeded from discharging our functions, that is, we will not be able to discuss with the members of the public—the teachers—affairs relating to educational service, affairs relating to the method of education imparted in schools. If we are debarred, or impeded from contacting the teachers how are we to know the progress of the elementary education scheme?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I think it is all irrelevant to the question."

SRI P. RAMAMURTHI:—"This is very relevant. We are impeded from discharging our duties as Members of this House. By taking such an action against the teacher, the District Educational Officer is impeding me from discharging my function, or it has a tendency to impede. It amounts to actual contempt, apart from the question of privilege of this House. I am not just now concerned with what happens to the teacher, whether he is suspended or dismissed. It is entirely a different matter. I am now only concerned with the proper discharge of my function as a Member of this House. This conduct on the part of the District Educational Officer prevents me from discharging that duty. I won't be able to contact him and talk to him. If it is the intention of the Government to see that no member of the Communist Party in the Legislative Assembly should contact the public and talk to

20th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

them, they could very well frame rules to that effect. But instead, in an indirect way here is a man who suspends a teacher which casts an aspersion on the Members of this Assembly who contacted him. Therefore, there is a case of privilege involved in this matter.

"There is another case which I would like to refer to. The hon. Member Sri Kalyanasundaram referred to the case of Mr. Geoffrey Cooper. That is a case which is entirely different from the one under discussion now. In that case two workers of the British Airways Corporation had been dismissed, because they had given information regarding the working of a private body to the Members. Under the rules governing employment under that private body, it may be that its employees should not divulge any information regarding the working of the institution. There might have been some such specific rules and these people who were dismissed might have contravened the rules, the rules under which they might have entered into a contract with the institution. Therefore, it is entirely a different thing. Here there is no such thing. There is no such rule that the private teachers who have got certificates should have no contact with the political parties. Nothing of that kind is there. That is not the contract with which they entered service. In the absence of these things, to say that the teachers are liable to be dismissed on the supposition that they came into contact with the Members of the Legislative Assembly, for whatever purpose it might be, is itself contempt of the House. I therefore submit that this matter should be taken very seriously."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"One more point, Sir. You will remember that in 1953 the New Elementary Education Scheme, known as the Rajaji Scheme was in operation. There was a campaign carried on against it in the whole State as a result of which it had to be withdrawn. In that connexion I had met several teachers, not only this particular teacher, to just ascertain the position. It was perfectly legitimate for me to contact the teachers in this connexion and also for the teachers to contact the Members of this House to explain to them the merits and demerits of the scheme. I can now divulge that the subject-matter of the discussion with the teacher was in connexion with the scheme called the Rajaji Scheme."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, with your permission I may state that it is not a matter of privilege at all. Even the hon. Members know this. This has been brought on the floor of this Assembly to intimidate the District Educational Officer from taking a particular action against a particular teacher. As a matter of fact nothing has been done so far. Only charges have been framed and a charge-sheet issued to the teacher calling upon him to explain. If the explanation is satisfactory and if the District Educational Officer is satisfied that nothing wrong has been done by the teacher, then

[Sri C. Subramaniam] [20th August 1955]

he will have to accept the explanation and say no charge has been proved against him. Therefore even before any action is taken against the teacher, if the matter is raised on the floor of this House, it is completely premature. Therefore I beg to submit that it is not with a view to maintain the privileges of the House but only to intimidate the officers from discharging their lawful duties that this matter has been brought before this House. (Interruption.) I am sure officers will not be deterred from taking lawful action simply because certain hon. Members take it into their head to bring such matters before this House. I say it is only trying to intimidate the officers in the discharge of their lawful duties. Supposing the teacher explains satisfactorily that it is no misconduct, it is not bad character, it does not come under breach of rules, the District Educational Officer may accept that explanation and may not take further action at all against the teacher. But hon. Members do not want to wait till then. As soon as the charges are framed and the charge-sheet issued to the teacher, hon. Members raise a matter of privilege here in this House. Therefore whatever might be the result of the action taken against the teacher, whether his explanation is accepted or whether he is punished, even after that it won't be a matter of privilege of this House. On the basis of the punishment imposed on the teacher, perhaps this question might be raised later. But at this stage he has been called upon to give his explanation only, and I submit there is absolutely no question of privilege of this House involved in it.

"Sir, even taking it for granted that the District Educational Officer takes action against the teacher, what is the allegation made by hon. Members here on the floor of this House? Of course, hon. Members say mere contact with the Communist party members is made an offence. It is not so. I want to make it clear even now that mere contact with M.L.As. or with anybody, even with a thief, is not an offence by itself. But what we have objected to and what we are objecting to is that teachers should not take part in party politics. About that we are quite clear. It may be the Congress politics, it may be the Communist politics, it may be the Socialist politics or Kazhaghnam politics, whatever it may be, we have made it quite definite that we are bound to take action if anybody gets involved in party politics.

"The hon. Deputy Leader of the Opposition was pleased to give some information about this incident. He said he visited the house of the teacher on 7th August 1953 or some other day to ascertain information about the elementary education scheme, and did not discuss it with him. He was pleased to give this evidence on the floor of this House, that he discussed some other affair and not party politics or party affairs. It is open to him to explain that way. That is why perhaps he wanted to take this opportunity to make a statement that he did not discuss party affairs. I hope it will be given due weight because it is coming from the

20th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

hon. the Deputy Leader of the Opposition. But that is quite a different thing altogether. He need not have raised it on the floor of this House to mention this. If he had mentioned that to me, I would have taken suitable action on that. To say that any body is entitled to take part in party politics and still continue to be a teacher is a thing to which I am not able to subscribe. I have been firm as far as this matter is concerned. If I am wrong, there are the courts of law. It is open to the teachers to take this to the courts of law and prove that my view is wrong, that it infringes on the fundamental rights of the teachers. The courts can decide that."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"On a point of order, Sir. Now the question before us is with regard to the privilege of the hon. Members of this House. I have not raised this issue for protecting the teacher. It is open to him to appeal or to go to a court of law. I am now concerned with the privilege of the hon. Members of this House. I would request the Hon. Minister to confine himself to that issue."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I wish he had confined himself to it instead of making other statements as to what happened between them. That is quite a different thing altogether. Since the hon. the Deputy Leader of the Opposition raised that matter on the floor of this House, I am entitled to refer to those statements. He cannot now say that I should not refer to them and confine myself only to this or that.

"The question for consideration now is this, whether a person is entitled to take part in party politics and still continue to be a teacher. If the teacher has not taken part in party politics and if the District Educational Officer is convinced that no case has been made out against the teacher, no action could be taken against the teacher. Therefore there is no question of privilege of this House involved in this matter. In any event as I have already submitted it is premature to bring this before this House now. We must wait till action is taken on the charge-sheet."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Since the Hon. Leader of the House has made certain allegations, it is very necessary I have to speak on that question. The Hon. Leader of the House says that we could wait because the District Educational Officer has only framed charges and has not passed any final order. The question before the House is whether the framing of a particular charge, which discloses a particular bent of mind, merely because the particular teacher has come in contact with a Member of this House, who belongs to a particular party, itself amounts to misconduct. The Hon. Leader of the House has said that he was firm on the point that teachers should not indulge in party politics. We are not concerned with the policy of Government. They may frame rules and can even go to the extent of withdrawing the certificate

10
a.m.

[Sri P. Ramamurthi] [20th August 1955]

of the teacher. As the rules stand at present, only on the question of misconduct, can action be taken. Under Rule 134, certificate of a teacher could be withdrawn only in case of misconduct or bad character on the part of the teacher. But here no question of misconduct has arisen. Simply because a particular teacher has come in contact with an hon. Member of the House belonging to a Communist Party, be it even for the purpose of discussing party politics or discussing the affairs of the Communist Party, that particular teacher has been charge-sheeted. No question of misconduct or bad character has arisen here. But we are to-day maligned before the entire public as bad characters because association with us means bad character. Therefore, I say, because we, the Members of this House, are thus prevented from even coming into contact with teachers (the teachers are charge-sheeted because they come into contact with us), this is a question with which we are seriously concerned. Had we been interested in this particular teacher, we would have made representations to the proper authorities. But we are not concerned with any particular person. We are firmly of the opinion that a general question is involved in this matter, because the District Educational Officer has thought that mere association with us, for any purposes whatsoever, amounts to bad behaviour or bad character. That is why, Sir, I want to say that this question involves a breach of privilege of the hon. Members of this House."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is not the honour of the Communist Party that is under question now. I have already explained it in detail. It is not as if the Government consider the teachers indulging in Communist party politics alone as amounting to bad conduct or bad character. It holds good equally with Congress party politics or Kazhagam party politics. What is wrong in certain persons may be quite good to others in other avocations. What we have to take into consideration is whether teachers could indulge in party politics, be it with reference to any party, and whether it be in keeping with the profession which they are holding. As far as we are concerned, we consider such indulging in party politics by the teachers is bad conduct and it is not desirable for the teachers. Whether the rule is right or wrong is an altogether different point and it can be questioned elsewhere. Whether the conduct of this particular teacher amounts to bad conduct or not, that question itself, has not yet been finally settled. The District Educational Officer has not yet passed any final order. He has only asked the explanation of the particular teacher. Under these circumstances, I beg to submit, that no question of privilege has arisen at all, in this particular case."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"The Hon. Minister is attempting to be very impartial. But mere contact with Members belonging to a particular party is treated as an offence. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'It is not so.') If it is not so, I shall be glad. With regard to the advice the Hon. Minister has given to

20th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

the District Educational Officers that they should be firm, I might say to the Hon. Minister that this District Educational Officer has already begun to be very firm. The Hon. Minister has said that the District Educational Officer has only called for an explanation from the teacher, whereas the District Educational Officer has gone a step further. In the charge-sheet he has framed, he has asked that the certificate must be sent along with the explanation. If the District Educational Officer has not taken any decision, then why should he ask for the certificate of the teacher. He ought to have waited for the explanation and only after examining the same, he should either call or not call for the certificate. Thus the District Educational Officer has gone a step further than what the Hon. Minister has advised him."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Calling for the certificate is merely a matter of procedure. The District Educational Officer has simply asked that the certificate also should be sent along with the explanation. He has not passed any final order on the explanation. If the explanation is satisfactory and if the District Educational Officer thinks that there has been no misconduct, he may return the certificate to the teacher. The officer has not yet passed any final order. That is the position."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The Hon. Minister has stated that it is only a matter of procedure by which the T.S.L.C. is called for. There is no such procedure as far as the educational rules are concerned. As far as I know, only the explanation can be called for and not the T.S.L.C."

DEPUTY SPEAKER:—"We are not concerned with the educational rules now. We are concerned with the privileges of the House."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"The House may be interested to know from what source this information, viz., that a particular teacher has been charge-sheeted by the District Educational Officer, has been gathered by the Deputy Leader of the Opposition. Has the Deputy Leader of the Opposition been communicated with a copy of the order charge-sheeting the concerned teacher?"

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I have come to know this from the District Educational Officer himself."

DEPUTY SPEAKER:—"I have heard from Sri Kalyanasundaram, the hon. Leader of the Opposition and the Hon. Leader of the House."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I might make one submission, Sir. There is a matter relevant to this case when the House of Commons took up the question raised by Mr. Geoffrey Cooper. I hope, Sir, you would consider it before you give your ruling."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Why do you assume the ruling that would be given by the Chair?"

[20th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Before the Chair gives its ruling, I want to submit my points.

" I want you, Mr. Deputy Speaker, to consider the question raised by Mr. Geoffrey Cooper, one of the Members of the House of Commons, viz., whether Government employees and employees working in Government undertakings could come in contact with Members of Parliament and whether the punishment of those employees for coming into contact with Members of Parliament constituted a breach of privilege. The Hon. Speaker has given a ruling as to what exactly constitutes a breach of privilege. May I therefore request you to kindly take note of that point before you give your ruling? May I also submit to you, Sir, to consult some more authorities before you give your ruling? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry the hon. Member should make a suggestion to the Presiding Officer. Here the question does not concern a Government employee but a teacher."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" But the District Educational Officer is a Government employee. He thinks that if the teacher comes into contact with Members of this House belonging to a particular party, then it amounts to misconduct. That is why I say, our privilege as Members of the Legislature, has been violated, because association with us by any teacher amounts to misconduct on the part of the teacher."

DEPUTY SPEAKER :—" The point to be considered is whether as a result of the proposed action of the District Educational Officer on the teacher any of the privileges of the House or of the Member have been offended.

" According to Article 194 of the Constitution which defines the privileges of Members, Members have freedom of speech in the Legislature and whatever they say cannot be questioned in any Court of Law and any vote given by them cannot be questioned. In other respects the Legislature has got to legislate. So far no legislation has been brought and till such legislation is brought, the privileges of the Members shall be those of the House of Commons. A note on the privileges of the House of Commons has already been circulated among the members some time back. Among the privileges of the House of Commons, individual Members enjoy freedom from arrest in civil cases only; they also enjoy freedom from serving on juries and they cannot also be called as witnesses whenever the Legislature is meeting. They are also free from molestation while coming to the House or returning from the House. They should not be prevented from doing their parliamentary duties. Apart from these there are no other privileges at all for individual Members.

20th August 1955] [Deputy Speaker]

" As the Leader of the Opposition has stated, the general principle has been stated by May as follows :—

' Any act or omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its functions, or which obstructs or impedes any member or officer of such House in the discharge of his duty or which has a tendency directly or indirectly to produce such results may be treated as contempt. '

Here it is very clear no obstruction has taken place against the hon. Member, which has a tendency directly or indirectly to produce such results as may be treated as contempt. Therefore this motion cannot come under ' contempt ' also.

" The matter brought before the House by the hon. Member cannot be brought under any of the items stated above.

" In 1951 there was a case of alleged victimisation of persons giving information to Members in the House of Commons and Sri M. Kalyanasundaram has also referred to it. It is almost similar to the present case. The facts of the case were that on 10-1 26th April 1951 in the House of Commons, Mr. Geoffrey Cooper a.m. complained that two men who had given him some information on the conduct of an international signals organization had been dismissed from the service of the British Overseas Airways Corporation. He alleged that their dismissal was in consequence of giving him information and that this tended to discourage the giving of information to members of the House. I will read some of the relevant portions :

' Mr. Geoffrey Cooper.—I wish to ask your advice, Mr. Speaker, about the case of two men dismissed under the excuse of redundancies by a nationalised industry, British Overseas Airways Corporation. From all the evidence I have, I believe the real cause of the dismissal to be that they made contact with me as a Member of Parliament and gave me some evidence. The case on which I seek your guidance is very briefly this. These two men were employed in the British Overseas Airways Corporation signals section. One joined after active service in the Royal Air Force as a member of an aircrew. The other had joined the Corporation much earlier and had risen to a responsible position. The information was given by me to the responsible Ministry, the Ministry of Civil Aviation. After an investigation by the Ministry had been carried out, the case made by these two men was admitted and proved, and changes in the organisation of International Aeradio Limited took place. During the investigation it appears to have become known to British Overseas Airways Corporation and International Aeradio Limited that it was the evidence of these two men which had caused the inquiry to be held.'

" I would ask you, Sir, if a *prima facie* case of Privilege is involved here, because I believe there are indications that this type of case is multiplying, that people employed in nationalised industries and Government organizations are being prevented, or discouraged, from giving information to hon. Members of the House which, rightly, they should receive—and without which hon. Members cannot fulfil their duties in protecting the public interest. "

Mr. Speaker.—" I have listened carefully to what the hon. Member has said. Privilege cannot extend to a case of that kind. This, no doubt, may be a desirable matter to discuss in debate on the Vote of the Ministry of Civil Aviation, but no Parliamentary Privilege is actually involved therein. Respecting

[20th August 1955]

[Deputy Speaker]

the hon. Member had been prevented from carrying out his Parliamentary duties in any way, then Privileges would have been affected, but that is not the case and therefore I must rule that there is no *prima facie* case of privilege.

"That is the decision of the Speaker in the House of Commons."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Deputy Speaker, Sir, before you make up your mind on this question, I would like to point out that that case is not analogous."

DEPUTY SPEAKER :—"I have very clearly pointed out the position. Privilege cannot extend to a case of that kind. What is the Parliamentary Privilege involved here? If the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram had been prevented in any way from carrying out his legitimate duties in this House, then only it comes under Privilege. Then Privilege would have been affected. Sri M. Kalyanasundaram can do his duties in the Legislature in spite of the charge and there is no disrespect to the House. This is purely an administrative matter and if the Member wants any discussion on the subject, there are other ways. I, therefore, rule that no *prima facie* case has been made out."

SRI P. RAMAMURTHI :—"Sir, I accept your Ruling, but, at the same time, I would like to point out that the Chair's function is limited to finding out whether there is a *prima facie* case for the purpose of deciding whether precedence should be accorded in this House for the transaction of this business, namely, discussing this question of Privilege. It is only in respect of that the Chair has got a right to give a ruling. I take it that you have given a Ruling that this question cannot take precedence over the other business. It is certainly open to us to raise this as a question and ask for a discussion."

DEPUTY SPEAKER :—"If the hon. Member wants, he can bring a separate motion."

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *re* SITUATION CREATED BY THE INTRODUCTION OF POWER-LOOMS IN CHINNALAPATTI.

* SRI V. MADANAGOPAL :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டசபை 40-வது விதியின் பிரகாரம் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கின்றேன். என்னுடைய தீர்மானமாவது :

"to call the attention of the Government to a matter of urgent public importance, namely, the situation created by the introduction of power-looms in Chinnalapati."

திண்டுக்கல் தாலுகா, சின்னாள்ப்பட்டி கிராமத்தில் 4,000 கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. சமீபத்தில் அங்கு இரண்டு விசைத் தறிகள் புத்தப்பட்டதன் காரணமாக சுமார் பத்து குடும்பங்களுக்கு வேலையில்லாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. மேலும் இரண்டு மிஷின்கள் வந்திருக்கின்றன. இதை யும் தவிர மேலும் விசைத் தறிகளைப் புத்தவேண்டுமென்று பல 'மாஸ்டர் வீவர்கள்' முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் சின்னாள்ப்பட்டியிலுள்ள கை நெசவுத் தொழிலாளிகளின் மத்தியில் மிகுந்த பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[20th August 1955] [Sri V. Madanagopal]

"இம்மாதிரியான நிலைமை சின்னாள்ப்பட்டியில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, கைத்தொழில் மந்திரி அவர்கள் சென்ற மாதம் 27-ந் தேதி ஆத்தாருக்கு வந்திருந்தபோது . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"கனம் அங்கத்தினர் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடாது."

* SRI V. MADANAGOPAL :—"சின்னாள்ப்பட்டியில் கைநெசவுத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதகமான நிலைமை ஏற்பட்டதைக் குறித்து சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி அவர்களிடம் விஷயத்தை நேரில் தெரிவிப்பதற்காக 4,000 தொழிலாளிகள் ஆத்தாருக்குச் சென்றிருந்தார்கள். அங்கு மூன்று மணி நேரம் மந்திரி அவர்களிடம் தங்கள் குறைகளை நேரில் சொல்வதற்காக காத்திருந்தார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பார்த்து அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்கவோ, அவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் சர்க்கார் செய்யப்போகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கவோ மந்திரி அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். தொழிலாளிகளுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பதற்குக் கூட மந்திரி அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள்."

"மூன்று தொழிற்சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் மந்திரியைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரும், திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரும், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவரும் ஆக மூன்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மந்திரியைப் பார்த்து தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லச் சென்றிருந்தார்கள். அந்தப் பிரதிநிதிகளைப் பார்க்கிறபோது கூட மந்திரி அவர்கள் மிகவும் கோபத்தோடு பேசினார்கள். அந்தத் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளை 'துரோகிகள்' என்றும், 'எமாற்றிப் பிழைப்பவர்கள்' என்றும் பேசியிருக்கிறார்கள். கைத்தொழில் மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய ஒருவர் இதுபோன்று . . ."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சட்ட சபையின் 40-வது விதிப்படி விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும் விஷயம் தறியைப்பற்றிய அல்லது என்னுடைய நடத்தையைப்பற்றியா? கனம் அங்கத்தினர் பேசிக்கொண்டு போவதிலிருந்து இரண்டுக்கும் சேர்த்து தாங்கள் அனுமதியளித்திருக்கிறீர்கள் போல் தெரிகிறது. இரண்டு விஷயங்களையும் பற்றிதான் என்று தாங்கள் 'ஏலிங்' கொடுத்திருந்தீர்களானால் அதற்கும் நான் பதில் சொல்லுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"Under Rule 40, a member may, with the previous permission of the Speaker, call the attention of a Minister to any matter of urgent public importance and the Minister may then make a brief statement of the matter or ask for time to make a statement later. There shall be no debate on such a statement when it is made. The hon. Member should not go on making any allegation against the Hon. Minister or against anybody. The hon. Member must simply raise the point and the Minister will reply to that. No debate can be allowed."

SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் 40-வது விதியின்படி இதற்கு முன் தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன. தீர்மானத்தை படித்துவிட்டு அதைச் சுருக்கமாக விளக்குவதும் வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. தீர்மானத்தை மட்டும் படித்து விட்டு அதைப்பற்றி விளக்காமல் இருப்பதென்று பழக்கத்தில் இதுவரையில் இல்லை. ஆகவே, தீர்மானத்தைச் சற்று விளக்குவதற்குத்தான் அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

[20th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ அங்கத்தினர் சுருக்கமாகப் பேசி முடித்து விடவேண்டும். நடந்த எல்லா விஷயங்களையும் அங்கத்தினரே சொல்லி விட்டால் மந்திரி அவர்கள் என்ன பதில் சொல்வது ? ”

* **SRI V. MADANAGOPAL :—**“ கைத்தறிகள் இருந்த இடத்தில் விசைத் தறி புரத்தாடுவதன் காரணமாக மிகப் பெரிய ஆபத்து ஏற்பட இருக்கிறது. கைத்தொழில் பற்றி மகலாநோயில் அபிப்பிராயத் திற்கும் கணுங்கோ அபிப்பிராயத்திற்கும் முரண்பாடு உள்ளது. கணுங்கோ சிபார்சின்படி விசைத் தறிகளைப் புரத்தாவதினால் கை நெசவுத் தொழி லாளிகளுக்கு மிக ஆபத்தான நிலைமை ஏற்படும். அதைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறுவார்கள் என்று நம்பு கிறேன்.”

10-22 a.m. * **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—**“ Sir, I would like to make the following statement about this matter :—

‘ In September 1954, one firm in Chinnalapatti in Madurai district applied for permission for the installation of ten power-looms to work on non-cotton yarn. The Collector of Madurai recommended the application (that was in September 1954) and forwarded it to the Director of Industries and Commerce, Madras, who, in turn, forwarded it to the Textile Commissioner, Bombay, on 18th October 1954. By an order, dated 30th December 1954, the Textile Commissioner granted permission to the partners of the firm to acquire and install two powerlooms on the express condi-tion that the looms are not worked on cotton yarn. The Textile Commissioner has also requested the Director of Industries and Commerce to make arrangements to maintain a periodical check in order to ensure that cotton cloth is not fabricated on these looms at a later date.’

“ The Cotton Textiles (Control) Order, 1948, restricts acqui-sition and installation of powerlooms. Under clause 12 (3) of the Order, the power to grant or refuse permissions is vested in the Textile Commissioner, Bombay. The State Government are not entitled under the provisions of this Order to exercise any power or discretion in the matter of according or withholding permission for the acquisition or installation of powerlooms, but, in practice, the State Governments are generally consulted before exercising powers under clause 12 (3). The policy of the Central and the State Governments is not to permit the installation of powerlooms to work on cotton yarn so that such yarn might be conserved for the handloom industry and the competition from cheap powerloom cotton cloth might be reduced. As the Cotton Textiles (Control) Order seeks to regulate the supply and distribution of cotton yarn only, the Textile Commissioner, Bombay, has been giving permis-sion to install powerlooms which are to be worked on non-cotton yarn. This Government have also not been objecting to the installation and working of powerlooms on non-cotton yarn on the express understanding that at no time will those looms be allowed to work on cotton yarn.

[20th August 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“ There is an impression in some quarters that the grant of permission to install powerlooms to work on non-cotton yarn in Chinnalapatti would lead to loss of employment of hundreds of weavers. As stated already, permission has been granted by the Textile Commissioner only to install two looms. In the Chinnala-patti area, there are about 800 handlooms weaving art silk fabrics but these looms are not exclusively engaged in the production of art silk. Most of them produce cotton fabrics also. Further, only certain varieties of fabrics can be produced on powerlooms. As most of the sarees woven at Chinnalapatti involve the preparation of solid border (interlocking of wefts), installation of powerlooms will not be prejudicial to the interests of art silk handloom weavers. The Government have no intention of permitting installation of powerlooms where it is to the detriment of handloom weavers. They are fully alive to the need for improving the economic condi-tion of art silk handloom weavers whether in Chinnalapatti or in other centres. Already, two schemes for organizing art silk hand-loom weavers into co-operative societies, one in the Chinnalapatti area and the other in Bhavani Kumarapalayam in the Salem district have been formulated and forwarded to the All-India Handloom Board for financial assistance from the Handloom Cess Fund. The scheme for Chinnalapatti alone provides for financial assistance to weavers to the extent of Rs. 38,275 by way of grants and loans.

“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஆத்தாருக்கு வேறு சில அலுவல்களின் காரணமாகச் சென்றிருந்தபோது இதுபற்றி என்னிடம் பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். “கைத்தறி நெசவாளர்களின் தலை வர்களோ, பிரதிநிதிகளோ என்னிடம் வந்து பேசினால் போதும், அவர் களுடன் நான் பேசுகிறேன்” என்று நான் சொன்னேன். அவர்கள் அதன்படி நடக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஆயிரம் பேருக்குமேல் ஏழை கைத்தறிக்காரர்களை 5, 6 மைல் தூரத்திலிருந்து அந்த ஊருக்குக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி, அந்த இடத்தில் நான் போய்ப் பேசவேண்டு மென்று சொன்னார்கள். ஏழைக் கைத்தறிக்காரர்களைச் சுரண்டுவதற்கும், அவர்களைக் கெடுப்பதற்கும், நாசப்படுத்துவதற்கும் ஒரு சிலர் அந்த முறையைக் கையாளுகிறார்கள் என்பதை நான் உணர்ந்துகொண்டேன். நான் அங்கு செல்வது சரியல்ல; அவர்களிடம் பேசவேண்டுமென்றால் அவர்கள் ஊருக்கே நான் நேரில் போய் அவர்களைப் பார்த்துப் பேச வேன், நீங்கள் பூசாரிகள் வேண்டாம்” என்று நான் சொன்னேன். கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர்கள் தலைமையில் மற்றக் கட்சிகளும் சேர்ந் தார்கள். சேர்ந்து ஆயிரம் பேருக்குமேல் கொண்டுவந்து அந்த ஊரில் ஒரு பெரிய கலாட்டா நடப்பதாயிருந்தது. நான் போவதற்குக் கூட முடியாமல் வழியை மறித்தார்கள். அப்படிச் செய்வது தவறு என்று நான் சொன்னேன். அவர்களுடைய ‘மெமொராண்டத்தை’ நான் வாங்கிக் கொண்டு வந்து பரிசீலனை செய்தேன். அந்தப் பரிசீலனைக்குப் பிறகுதான் நான் இப்பொழுது சபை முன்பு ஸ்டேட்மெண்டை கூறப் பிடுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ We shall take up the next item in the Agenda.”

[20th August 1955]

VI.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A. Bills.

(1) THE MADRAS MARUMAKKATHAYAM (REMOVAL OF DOUBTS) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 12 OF 1955).

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move for permission of the House that the second Bill, i.e., the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955, be taken up first.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Yes. Motion moved—

‘ That the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955, be taken into consideration first.’ ”

The motion was put and carried.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955, be taken into consideration.’ ”

“ This is a simple and short Bill. The object of the Bill is to clarify certain doubts which have arisen in respect of certain properties held by the heads of Marumakkathayam families of Malabar. Sir, in a case from Malabar which went up to the Privy Council, their lordships importing the analogy of impartible *zatin-dari* laws prevailing in the East Coast ruled that certain properties which were really tarwad properties, are sthanam properties. After the ruling of the Privy Council, many of the karanavans, that is, the managers or heads of families, have been attempting to assert their personal and individual rights in derogation of the rights of the other members of the tarwad and there has been increasing litigation on account of the implications of the Privy Council's ruling. It is admitted by eminent men and jurists and lawyers, who went into this matter, that the ruling of the Privy Council is based not on a proper and correct appreciation of the customary law relating to sthanam in Malabar and if the implications of the decision are not clarified, it will create even unrest and upset the age-old customary law of Malabar. They have suggested that it is necessary that through legislative interference these doubts should be clarified. Now, the main clause of the Bill is one which only embodies the customary law as it is to-day. Only it gives legislative sanction to it. Clause 2 which is the main clause stipulates that given certain characteristics the property shall be deemed to be tarwad property. Three characteristics are mentioned which are the usual, well-known characteristics. One is mingling of property. The principle is well-known in Hindu law. If properties of individuals and tarwads are mingled together, they shall be tarwad properties. Therefore, in cases where properties of sthanams and tarwads are mingled together, they shall be treated as tarwad properties. Then, the right to maintenance has been uniformly held as an incident of co-proprietorship. Therefore, if it is found that the junior members of the tarwad have been maintained continuously out of the income from certain lands and

10-30
a.m.

[20th August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

estates, they shall be deemed to be tarwad properties. Thirdly, the sthanis are generally male members. If, at a given time, there are no members in a particular family, the sthanam gets extinct and if in any family, such a thing has happened, that property shall be deemed to be tarwad property.

“ This is the customary law that is prevailing now but for the doubts created by the decision of the Privy Council. Now, what is sought to be done by this enactment is only to give legal or statutory sanction to the existing practice and customary law lest there should be continued litigation on the right or wrong understanding on the basis of the decision of the Privy Council.

“ I may, further, add that the Members coming from the parts affected by this legislation fully support this Bill. I appeal to the Members of this House to support the measure so that it may be taken into consideration at once and passed.”

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am happy that the hon. Member Sri Narayana Kurup wants this to be taken up immediately. I am not sure whether all the legal aspects have been considered by the Government and I do not know what the view of the Government is in respect of this measure. This Bill contemplates only four items of properties. There may be other properties which, perhaps, may not come within the scope of this measure but may still be sthanam properties. Why those properties may not also be included in this Bill is a matter which, I hope, the Mover will explain. Then, the nature as to partibility of these items also has to be considered. I do not know whether the Mover has considered that aspect. According to the Marumakkathayam Act, only tavazhis are entitled to partition. A Bill was moved here by the Mover of this Bill that the right to partition must be granted to every individual and not restricted to the tavazhi alone. There is also a Schedule by means of which certain families have been exempted from partition. Whether this Bill applies to those families also has to be considered. I hope the Mover has considered all those aspects and I shall be glad if he will be able to enlighten us on those points.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very happy to see that a non-official Bill for removal of doubts with regard to certain sthanam properties has been introduced. I am also very anxious to see that it is passed unanimously by this House. The Mover Sri Narayana Kurup has in a very brief but effective speech championed the cause and stated the grounds on which he is compelled to move this Bill. I think it is some months since notice of this Bill was given. Therefore, the Government would have taken expert legal opinion. I believe that this Bill will satisfy all legal requirements. We have no doubt about it. When Sri C. Rajagopalachari was the Chief Minister,

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [20th August 1955]

some of us without any Party distinction submitted a memorandum to the Government and also to the Hon. the Minister for Finance to see that something was done with regard to those categories of sthanams mentioned in this measure.

"Some of the Members of this House coming from parts other than Malabar may feel that this is a peculiar thing. It is not so peculiar as they think it to be. As far as it is given to understand and is defined in the Marumakkathayam law, it is a group of persons forming a joint family. The karnavan is considered to mean the eldest male member who manages the properties. In course of time, for the reasons stated in the Bill itself, some karnavans assumed themselves to be the owners of the whole property as a consequence of which the other members who were entitled to maintenance were deprived of their right. Due to that, certain misapprehensions regarding the law have arisen. Therefore, the necessity to remove such doubts has arisen. I hope that this Bill will be passed unanimously. I fully endorse this Bill."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Deputy Speaker, I want to say just a few words in support of the Bill. I am only rising to record my warm welcome for this Bill which has not come too late anyway. The Privy Council sitting far away in Westminster and not knowing the law of our country nor the customs has oftentimes interfered with the Hindu law pretending to be Manu and Yagnavalkya. A similar atrocity was performed so far as Malabar law was concerned when the decision of the Madras High Court was reversed by the Privy Council in spite of very strong custom to the contrary. All that the Legislature is now invited to do in this connection is to declare the law on account of various doubts created in the minds of the people on account of the upsetting of customs and accepted legal positions by the Privy Council. The Legislature certainly has the power to declare the law and clear up doubts and in public interest to see that unnecessary and wasteful litigation is not perpetuated. As a matter of fact, I know, encouraged by the Privy Council decision, quite a number of impostors have come forward and every karnavan has started claiming to be a sthani. That kind of mischief can be put an end to once and for all by the Legislature intervening and stating what the correct legal position is. I hope the constitutional aspect would have certainly been considered by the Government as the matter might have been engaging the attention of the Government for sometime. Apart from that, there is hardly any difficulty about the competency of the Legislature in matters like this. Even prior to the Constitution that is now in force, the Legislature had power to bring forward legislation for the purpose of removing doubts in public interests. Therefore, I commend this Bill to the whole House. It may be that terms like 'sthanam', 'tarwad', 'marumakkathayam' and so on will be peculiar or somewhat out of the way for many Members here. But, the complete unanimity

20th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

among the Members coming from the West Coast must be a matter of confidence for other Members. I commend this Bill once again for the acceptance of the House."

* SRI R. KRISHNAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ഹൃദയപൂർവ്വം അനുകൂലിക്കുന്നു. കീഴ്നടപ്പുകൾ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും ശരി, ഈ ബില്ലിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുന്ന തറവാടുകളിലെ ഭൂവിപക്കം അംഗങ്ങളും ഒന്നോ രണ്ടോ കാരണവശാൽ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ വളരെ കടുപ്പപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. ഭൂവിപക്കം അംഗങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, നീതിയുടെ വേരിലും ഇങ്ങനെയൊരു നിയമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. യാതൊരു തർക്കത്തിനും ഇടമില്ലാത്ത ഒരു ബില്ലാണിത്. കീഴ്നടപ്പുകൾ എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും കാലത്തിനനുസരിച്ചു പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഈ ബില്ല് യാതൊരു എതിർപ്പും കൂടാതെ ഇന്നുതന്നെ പാസ്സാക്കണമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടു കൂടി എല്ലാ മെമ്പർമാരും ഇതിനെ അനുകൂലിക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ട്. ഞാൻ എന്റെ ഈ ചെറു പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member Sri C. H. Kanaran may speak."

SRI C. H. KANARAN:—"Sir, we want to pass this Bill early. So, I do not propose to speak on it."

* SRI A. APPU:—"Mr. Deputy Speaker, I strongly support the Bill brought forward by the hon. Member Sri Narayana Kurup. As a matter of fact, the junior members of several big families suffer miserably as their karnavans do not support them. In the good old days, the karnavans as they were called then were looking after the members of the families very well. But, in these days they neglect the members of the family totally. So, I would submit that this Bill should be passed as early as possible so that the difficulties of a large number of junior members of big families in Malabar can be removed at the earliest opportunity. Thank you, Sir."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 19-44
a.m. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കണികപോലുമില്ലാത്ത എത്രയൊരു തറവാടുകൾ ഇന്നു മലബാറിൽ ഉണ്ട്. ചില കാരണവശാൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ വലിയ വലിയ കുടുംബങ്ങളിലെ എത്രയൊരു അംഗങ്ങൾ, വിശേഷിച്ചും സ്ത്രീകൾ, ഇന്നും കടുത്ത നരകയാതന അനുഭവിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഭാര്യകൾ മക്കൾക്കും സഹോദരങ്ങൾക്കും എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ട് അനന്തരവരെ പട്ടിണിക്കിടുകയും തെരുവുതണ്ടുകളിലേക്കും ചെല്ലുന്ന എത്രയൊരു കാരണവശാൽ ഉള്ള എത്രയൊരു വേഗത്തിൽ പാസ്സാക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ട് ഈ ബില്ല് എത്രയും വേഗത്തിൽ പാസ്സാക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ട്. ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, as far as the Government are concerned, we would like to be guided by the hon. Members coming from Malabar with regard to this Bill. I am glad to find that there is complete unanimity as far as the Members from Malabar are concerned. So, the task of the Government in this matter has been made very easy in view of the unanimous support given to it. The Government also lend their

[Sri C. Subramaniam] [20th August 1955]

support to the Bill. There has been certain misapprehension that we are trying to get round the decision of the Privy Council by this legislation. My respectful submission is that there is nothing wrong. As a matter of fact, some Members put it that the Privy Council's decision was wrong and all that. It is not necessary at this stage to go into the question whether its decision is wrong or right. But, if the law as declared by the Privy Council is considered to be unjust by the Legislature, it is always open to the Legislature representing the people to change the law as we change any other law and as we amend any other law. So, there is no question of interfering with the judicial decisions. The Privy Council declared the law as it stood then and as they understood it then. If the Legislature comes to the conclusion that that law works injustice, it is the duty of the Legislature to interfere in the matter and amend the law suitably. Therefore, there is no question of any impropriety involved in this legislation. I had to refer to this aspect, because it has been pointed out by certain legal luminaries that once a decision is given, the Legislature is bound by that and it should not be questioned. I do agree that it should not be questioned in the sense that the rights or wrongs of the judgment should not be canvassed, and we have to take that decision, whatever it is as correct. But, the further right of the Legislature to change the law also cannot be questioned by any authority, by the judiciary, by the executive or by anybody else. In this respect, the Legislature is the supreme authority on the question of framing laws governing certain properties or governing certain families or whatever it may be. In view of the fact that there has been unanimous support to the Bill from the Members coming from Malabar, the Government also agree to the legislation."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Deputy Speaker, I am overwhelmed by the support that I have received from all sides of the House for the Bill that I have moved and I am very happy about it. One hon. Member raised certain doubts as to the real character of the estates that would be effected by this law. There is no mention of any particular estate in this. The law as it is, viz., the Marumakkathayam law will apply to them and if any particular estate coming under this has to be included in the partible or impartible estate, there is provision in the law and two-thirds of them can apply and get registered as they like. By way of reply, I have nothing more to add except to say that I am grateful to the Members who have extended their unanimous support."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 12 of 1955), be taken into consideration.' "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 1 and the Preamble were then separately put and carried.

20th August 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

' That the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 12 of 1955), be passed.'

" Sir, I have nothing to add except to say that I must congratulate the House and myself on this unique occasion when a Bill has been unanimously supported by all sections of the House."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I rise to congratulate the Government who have come forward to see that the unanimous opinion of the Malabar Members is respected and this piece of legislation is allowed to go into the Statute Book. I hope and pray that in future also, so far as the progress of Malabar is concerned, so far as the progress of society as a whole is concerned, Government will take into consideration the unanimous opinion of the Members of the House coming from that area."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I am only greeting the whole conclusion with great joy because the bastions of feudalism are gradually getting shaken."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 12 of 1955), be passed.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MALABAR TENANCY (SECOND AMENDMENT) BILL, 1954
(L.A. BILL NO. 41 OF 1954). (POSTPONED)

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the consideration of the Bill may be postponed for the next non-official day."

(3) THE MALABAR STHANAMS BILL, 1955.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Malabar Sthanams Bill, 1955. Now that the House has just passed the Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955, the House is fairly posted with information as to what Sthanams mean in Malabar, the obscurity of the origin and all that. I only formally request the House to grant me leave to introduce this Bill."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I second the motion, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That leave be granted for the introduction of the Malabar Sthanams Bill, 1955.' "

The motion was put and carried.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I introduce the Bill."

[20th August 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"The Bill together with the Statement of Objects and Reasons will be published in the Gazette."

"On the request of the hon. Member, the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Amendment Bill, 1955, will be taken up on the next non-official day."

"As the hon. Member who has given notice of the Swayamariyathi Marriages Validation Bill, 1955, is not in his place, the Bill is deemed to have been withdrawn."

"As the hon. Member Sri V. R. Nagarajan is not in his place, the Bill given notice of by him, 'The Madras Vakils' Clerks Bill, 1955, is deemed to have been withdrawn."

B. Resolutions.

(1) DECLARATION OF BIRTHDAY OF SREE NARAYANA GURU DEV AS PUBLIC HOLIDAY—cont.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, the birthday of Sree Narayana Guru Dev is celebrated not only in Kerala but also in all places where Malayalis live. This year the birthday falls on the 2nd September. I hope at least this year this House will not have its sittings on that day in honour of the birthday of Sree Narayana Guru Dev. Last year throughout Kerala the Centenary of Sree Narayana Guru Dev was celebrated. Perhaps no other person is respected in Malabar so much as Sree Narayana Guru Dev. He had been responsible for bringing all the social reforms in Malabar and Travancore-Cochin during the last fifty years. In Travancore-Cochin and Malabar, you will find there is greater literacy than in any other part of India. The reason for that is Sree Narayana Guru Dev carried on a campaign throughout his life for the spread of literacy because education was a vital factor in the development of man. That is why the percentage of literacy there is greater than anywhere else in India. As I said for all the social upheavels that have taken place in Malabar and Travancore-Cochin, Sree Narayana Guru Dev was responsible. Even before Mahatma Gandhi championed the cause of Harijans, before he launched the movement for removal of untouchability, a quarter of a century before that, Sree Narayana Guru Dev devoted himself to that cause. He had been successful also in that respect. That is why Kerala which was described by Swami Vivekananda as a 'mad house' has changed its face in such a short period. Sree Narayana Guru Dev was responsible for this. He is perhaps the greatest man that was ever born in Kerala. He was greater than Sankaracharya, he was greater than any other person now living. It is only proper that the birthday of a person who is respected by all in Kerala, is made a holiday by this Government. Already the Travancore-Cochin Government have declared the birthday as a public holiday, for all public and private institutions. It is but fit and proper that this Government

[20th August 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

also declares his birthday as a public holiday throughout this State also. I do not want to say anything more except to commend this Resolution for the unanimous acceptance of the House. Thank you, Sir."

(The hon. Sri Koran was called by the Deputy Speaker to speak next. Sri C. H. Kanaran stood up in his place.)

DEPUTY SPEAKER:—"I think the hon. Member Sri Kanaran has already taken part in this discussion. I do not think it will be possible to allow him again."

SRI C. H. KANARAN:—"I have not spoken on this resolution, Sir. I only want a few minutes."

DEPUTY SPEAKER:—"I believe the hon. Member has already participated in the discussion. The hon. Sri Koran will now speak."

* SRI O. KORAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, അതിപ്രധാനമായ ഒരു പ്രമേയമാണ് സഭാമുന്നെപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ സമുദായം സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭഗവാൻ ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ജന്മദിനം കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല ഈ സംസ്ഥാനമൊട്ടുമാകുന്ന ഒരു പൊതു ഓദ്യം ചിഹ്നമാക്കിയെടുത്തു വളരെ നല്ല ഒരു കാര്യമാണ്. ശ്രീ നാരായണന്റെ ഉപദേശങ്ങളും ആദർശങ്ങളും നാട്ടി വെങ്ങും പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതു വളരെ അത്യാവശ്യമാണ്. ശ്രീ നാരായണന്റെ ജന്മദിനം കൊണ്ടാടുകയും അന്നു ഒരു പൊതു ഓദ്യംചിഹ്നമായി ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ ഗുണങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും നാട്ടിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു വളരെ സഹായിക്കുന്ന ഒരു ഓപ്പറേഷനാണ്."

10-51
a.m.

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"Sir, I want to know who Sree Narayana Guru Dev is."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"On a point of order, Sir. This Resolution had been discussed during the last non-official day and there had already been explanations on the point raised by the hon. Member. Now I want a ruling from the Chair, whether it is proper for him to raise a question which had already been thrashed out on the floor of this House."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member, Sri Ramaswami Thevar, wanted to know who Sree Narayana Guru Dev is."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. Member is only saying that he has not been following the proceedings of this House. Therefore, if he has referred to it, he will be satisfied."

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"Sir, I am very sorry at the observations made by the Hon. Minister. I want to know who Sree Narayana Guru Dev is?"

[20th August 1955]

10-58 * SRI O. KORAN :—“ മഹത്വത്തെ കീർത്തിക്കുകയും മഹാനാദരം കാണിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതും മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണെന്നു തോമസ്സ് കാർലൈൽ ഒരിടത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്രീ നാരായണനെ മാനിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നാം നൽകത്തക്ക മാനിക്കുകയാണ് അതേ അവസരത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്.”

“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, വളരെ മഹത്തായിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനാഥിന്റെ ജന്മദിനം ഈ സംസ്ഥാനത്തു മാത്രമല്ല ഇന്ത്യ മുഴുവനും ലോകത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും ആചരിക്കപ്പെടുകയും കൊണ്ടുവരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതിലുത്തമമല്ല. ജാതിയുടേയും മതത്തിന്റേയും കെട്ടുപാടുകളിൽ കടുപ്പിച്ച് പുരോഗതിക്കു മാറ്റം കാണാതെ സമുദായം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ മനം ഏതാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി; അതിലേക്കിടയ്ക്കു, ചിന്തിക്കുകയ്ക്കു, പറയുകയ്ക്കു തുടങ്ങിയ മഹത്തമങ്ങളെ വഴികൾ സമുദായത്തിൽ ഒരു ധാർമികവിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചു മഹാനാഥൻ ശ്രീ നാരായണ ഗുരു. ഗവണ്മെന്റ് അധീനതോച്ചാരണീയമായെന്നിടത്തും സമൂഹവ്യവസ്ഥാപരിവർത്തിയുമായും മറ്റും കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു എത്രയോ കാലത്തിനുമുമ്പ് ജാതിയും അധീനതയും ആചരിക്കുന്നത് മഹാപാപമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി പ്രചരണം നടത്തുകയും ചെയ്ത ഒരു സമുദായ പടിക്കുത്താവാണ് ശ്രീ നാരായണ ഗുരു. ആ മഹാന്റെ ആദർശങ്ങളും സന്ദേശങ്ങളും ഇന്ത്യയിലെങ്ങും പ്രചരിക്കുകയെന്നുള്ളതു ഏറ്റവും അഭികാമ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനം പൊതു കഴിവുശക്തികൾക്കു കൂട്ടിക്കൊടുത്ത മഹാദിനമായിരിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരധനമായ തത്വങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും.

“സർ, ശ്രീ നാരായണൻ ലോകമെങ്ങും അറിയപ്പെടുകയും ആരാധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹാനാഥൻ. എച്ച്. ജി. വെബ്ബിന്റെ “ആലിയം അന്തരം” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശ്രീ നാരായണ ഗുരുവേദന്റെ ജാതിയെപ്പറ്റിയും മതത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജോർജ് ബെന്നഡ്ജാർ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി—

“A State cannot enjoy perfect equality until's marriages are possible among all castes.

“സർ, നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നു ജാതിയുടെ മാലിന്യങ്ങളെ തുടച്ചു നീക്കണമെന്നു ജിന്നജാതിക്കാർ രജിസ്റ്റർ വിശ്വാസപത്രം പരിശോധനയും നടത്തുകയാണ് ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗമെന്നു അദ്ദേഹം സിദ്ധാന്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള മഹാനാഥൻ ചിന്തകനായും ശ്രീനാരായണന്റെ തത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത്രയും മഹത്തായ തത്വങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം നമുക്കു സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആ തത്വങ്ങളെ പ്രചരിപ്പിക്കാനുള്ള സാർവ്വ സൗകര്യവും നൽകുകയായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദിനമായ കുന്നി മാസത്തിലെ ചതയംനാൾ ഒരു പൊതു കഴിവുശക്തിസമാരോഹണമെന്നു നാം ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ഈ പ്രമേയത്തെ നമു ഏകകൂട്ടമായിത്തന്നെ പാസ്സാക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു കാണു എന്റെ ഈ ചെറു പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളൂ.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the question raised by my hon. Friend, Sri Ramaswami Tevar, viz., who Sree Narayana Guru Dev is, makes it abundantly clear that people do not know very much about Sree Narayana Guru Dev although he was one of those eminent persons whose life must be read and whose name must be remembered by all. Next 2nd September would be the hundred and first birthday of Sree Narayana Guru Dev. He himself was born in a backward community

20th August 1955] [Sri N. Gopala Menon]

in South Travancore and his early life was remarkable. The sole aim of his life was to have a casteless society in the world. Within the short territorial limits within which his work was confined, he tried his very best to see that caste was removed from the society altogether. Of all the districts in the Madras State and also of all the places in India, the worst places where we have a caste-ridden community are Malabar, Cochin and Travancore. There the rigours of the caste system are very great. Sree Narayana Guru Dev, belonging himself to a backward and down-trodden community, in his younger days realized that if mankind was to go forward, the caste system should be abolished. From the very beginning he strove for that and he cast off everything that was worldly, even his family and even his wife for the purpose of doing propaganda about it. There are now very many places where his name is enshrined. We find that every year an attempt is being made for the purpose of propagating what he considered to be the main thing for the reformation of India. He was not merely a great religious soul. Stories about him say that he was able to perform certain miracles. He lived a great part of his life in the midst of forests in South Travancore, and lived on herbs, leaves and many other things. It is also said that he was able to see the Divine Being Himself, the Divine Being coming to him as a beggar and asking him to give some alms to Him and when he went to approach the Being, the Being vanished away into thin air. There are also very many stories about Sree Narayana Guru Dev which are worth being published and read. But there is this signal thing which we have to remember, viz., that he wanted a casteless society. More than a religious man, he was a reformer in the best sense of the word and the places where he wanted the reform were the places which were absolutely caste-ridden. I am glad to say that his sayings and teachings are now being spread on a wide scale in Malabar and in the whole of Kerala. The object of this Resolution is not only to have a holiday for his birthday but that his name must be broadcast not only in Kerala but also in other places in the world. It is not intended so much for enjoying a holiday. As a matter of fact, it is a holiday in Malabar and in Travancore-Cochin. I take it that the object of the hon. Mover of the Resolution is not merely to get a holiday but—a greater thing than that—to see that booklets about his life are published and we carry forward his great teachings, that if we want to have a good and strong society, we should remove the caste system altogether. If we imbibe the spirit of that great teaching and if we go forward and proclaim that to the world, that by itself would be a great achievement which we would be able to do in memory of that great soul.”

* SRI C. H. KANARAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ശ്രീനാരായണ ഗുരുവർഗ്ഗത്തിൽ ജനിച്ചതും കഴിവുശക്തിസമാരോഹണമെന്നുള്ള പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചു അനവധി മെമ്പർമാർ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാമൂഹികമെന്നു കഴിവുശക്തിസമാരോഹണത്തിനെ സംബന്ധിച്ച ഒരു വലിയ പ്രസംഗം ചെയ്യാനുള്ളതാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നിട്ടു. പ്രസംഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്ര സമയം വേണ്ടെന്നിട്ടു പ്രസംഗിക്കാം. വരുന്ന ഈ ഏഴുനാൾ അവസരമുണ്ടെന്നു ഏൽപ്പിക്കുന്നിട്ടു.

11-10
a.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [20th August 1955]

“நம் ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியாக மலையாளம் ஜில்லா இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஜக்கிய கேரளம் ஏற்பட்டு மலையாள ஜில்லா பிரிந்து போய், சென்னை ராஜ்யம் தனித் தமிழ் நாடாக இருந்தாலும்கூட தமிழ் மக்களுக்கும், மலையாள மக்களுக்கும்மிடையே கூட்டுறவும், சிநேகமும் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. இரண்டு மக்களுக்கும்மிடையே கூட்டுறவும், சிநேகமும், பாஸ்பர ஒத்துழைப்பும் எண்ண விதத்திலும் இருக்க வேண்டிய ஒரு அவசியம் இருக்கிறது. அந்த முறையில், ஸ்ரீ நாராயண குருதேவ பிறந்த தினத்தை இந்த ராஜ்யம் பூராவக்கும் பொது விடுமுறை நாளாக விடவேண்டும் என்று இந்தத் தீர்மானம் கூறுகிறது.

“அந்த தினத்தை ராஜ்யம் பூராவக்கும் விடுமுறை நாளாக விடுவது தான் நியாயமென்று நான் கருதுகிறேன். இருந்தாலும் அதனை சர்க்காருக்குப் பல நிர்வாகக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுமேயானால் மலையாள மக்களுக்கு மட்டுமாவது அதை விடுமுறை தினமாக அனுஷ்டிப்பதற்கு இடம் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சில முஸ்லிம் பண்டிகைகளுக்கு முஸ்லிம் மக்களுக்கு மட்டும் விடுமுறை அளிக்கப்படுகிறது. அதே போல் மலையாளத்தைத் தவிர மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள மலையாள மக்களும் இந்தப் பிறந்தினைக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்காகவும், தமிழ் மக்களுக்கு ஸ்ரீ நாராயண குருதேவின் பிறந்த தினத்தை ஞாபகப்படுத்துவதற்காகவும், இந்த தினத்தை மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள மலையாளிகளுக்கு மட்டுமாவது விடுமுறை நாளாகக் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

11-20 a.m. * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, may I also associate myself with the chorus of tributes paid to Sree Narayana Guru Dev. It has been pointed out by various hon. Members that he was one of the foremost social reformers and he has, by his life, taught the lesson to the other people how it should be possible to live a life of equality in respect of the entire community, without making any distinction of caste or creed. Sir, I was particularly happy to hear that he was essentially a religious person and that he had absolute faith in God. It is not as if religion is the opium of the people or faith in God a mere superstition. Sree Narayana Guru Dev has proved by his life that a real faith in God and a sincere religious man is the greatest social reformer and therefore, Sir, it is all the more appropriate and I am all the more happy that the Communists also should have associated themselves in paying tributes to the Guru Dev. (Cheers.) Therefore, Sir, the Government recognize the importance of his teachings and that the people should celebrate his birthday in Malabar.

“As early as 1950, the Government had declared the birthday of Sree Narayana Guru Dev which, according to what I have been told, falls on the second day after Onam, that is, SATHAYAM DAY. Since 1950, it is a public holiday as far as Malabar district is concerned. But with reference to the rest of the State, the hon. Deputy Leader of the Opposition made a suggestion ‘why not make it a sectional holiday for Malayalees’. I am afraid the argument put forward goes against the very great tributes paid to the Guru Dev that he is not only for Malayalees, but that he should be for the entire State and the entire country. If at all anything has got to be done, it should be on the basis of it being

20th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

applicable to all the citizens. Now we will have to consider whether it is possible to declare a public holiday in respect of the entire State for this purpose and my own humble submission is that it is not necessary to declare a public holiday to follow the teachings of a certain person or to admire a certain person. On the other hand, Gandhiji has impressed upon us that the best way of celebrating the birthday of a great person is by working harder on that day rather than enjoying that day as a holiday. That is why we do not observe the 30th January as a holiday, but on the other hand we observe that day as a day of dedication and greater service for the cause of the country. Therefore, instead of observing that day as a holiday, let us work harder on that day for the emancipation of our people and let not people be in a holiday mood that day.

“But having declared that day as a holiday for Malabar, we do not want to go back as far as Malabar is concerned. Therefore, my respectful submission and request to the hon. Member of this Resolution would be to withdraw this resolution. He may take it from me that as far as Members belonging to the Government are concerned or as far as Members belonging to my Party are concerned, why, as a matter of fact, as all the hon. Members of this House are concerned, they have all the greatest admiration for the life and teachings of Sree Narayana Guru Dev and therefore, let us not make it a controversial matter. Therefore, I would request the hon. Member to withdraw his Resolution.

“Even though I am not quite sure about the appropriateness of declaring it a partial holiday, still I shall consider that aspect also and if any decision is reached on that, I shall inform the hon. Members also. With these few words, I request the hon. Member to withdraw his resolution.”

* SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, in view of the fact that the Hon. Finance Minister has, on behalf of the Government, expressed recognizing the importance of this day and their great admiration for Sree Narayana Guru Dev, and also as the Hon. Minister has stated that he would consider sympathetically to declare a sectional holiday for the Malayalees outside Malabar, I do not press my Resolution.”

The Resolution was by leave withdrawn.

(2) CONSTITUTION OF A COMMITTEE TO EXAMINE THE WORKING OF THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS ACT, 1949.

DEPUTY SPEAKER:—“The next item is Sri T. C. Narayanan Nambiar's Resolution. The hon. Member will now move his Resolution.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, notice of this Resolution had been given before we discussed the Budget. During the Budget debates, several hon. Members have expressed their opinion; the House had a chance

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [20th August 1955]

will enquire into the propriety of the lessee. Afterwards the Forest department will verify them and then certain trees are marked. There are two kinds of cutting trees. One is that of selective-felling and the other is clear-felling. When these trees are marked, as a matter of fact no officials are there to supervise the same. What happens is these merchants enter the forests and mark. For example, for a tree they will give the mark as No. 1. But the same No. 1 will be put for another 100 or 150 trees. If No. 1 is given for one tree, for another 149 trees, these merchants will give the same No. 1. There is nobody to supervise. Moreover only one officer will be in charge for 6 to 10 miles. Thus indiscriminate cutting of trees is going on. Nobody can enter the forests also. Therefore no effective check is there to prevent indiscriminate cutting of trees. What I want to submit is the administration of forests has become a source of corruption. On the floor of the house, Sri Gopalan Unni has given certain suggestions last time as to how things could be improved. I regret to note that nothing substantial has been done and no improvements on the lines suggested by him have taken place. Even now there are allegations against the administration of forests in Attapadi, Silent Valley and other places. If the Hon. Minister for Land Revenue and the Hon. Minister in charge of forests were kind enough to consider my suggestion and constitute a committee composed of the Members of this House or some officials or non-officials, and if the committee were to enquire into the working of this Act in certain areas like Walluvanad, Ernad and other taluks, I am sure and I assert that I shall prove it to the committee, that the provisions of the Preservation of Private Forests Act have been wilfully violated in those areas. There is no governance of the rules prescribed under this Act so far as those areas are concerned. Therefore I say that this is a serious matter which should be enquired into by the Government.

“ With regard to the income derived from the forests in Malabar, Government are getting Rs. 22 lakhs per year. Recently when we discussed this matter in the Planning Board constituted for Malabar and also with some non-official committees, we have come to the conclusion that this income could be enhanced to Rs. 1 crore provided sufficient attention is paid to the preservation of forests in Malabar and to the timber industry. My request is that Government should not continue their present policy that whatever happens in Malabar need not be attended to, even though concrete suggestions are given to remedy the defects. There are valuable soft wood trees which are becoming extinct. ‘Ulur-mav’ is one such variety. There are various such varieties. There should be regeneration and replanting of these varieties. Of course rules prescribe that whenever the timber merchants cut those trees, they should regenerate and replant those trees. But that rule is not followed at all. Therefore, it is very necessary that Government themselves should come to the picture. I do

20th August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

not think there is any justification in continuing these vast areas of forests as private forests. I know Government will say that there are constitutional difficulties and that large amounts will have to be invested for nationalising these forests. As a matter of fact, this point has been discussed with some of the big landlords who are having extensive areas of forests in Nilambur. Even yesterday I had the privilege of discussing this question with some of the responsible members belonging to the Nilambur Palace. They were quite willing to hand over these forests to the Government. The question is about the payment of compensation. I suggest that the Government need not pay the entire amount as compensation immediately, to such of those persons who are well off. We do not want to confiscate their property. Therefore, the amount of compensation can be taken as a compulsory loan at a reasonable rate of interest. After 10 or 15 years we can pay them. The amount thus taken as loan can be utilized for developmental activities. We will get considerable income from these forests which could be utilized for paying compensation. That is my suggestion and I hope the Government will consider these matters.

“ I have suggested in my resolution the constitution of a committee of officials and non-officials to go into the working of the Madras Preservation of Private Forests Act and to suggest ways and means for developing the timber industry without affecting the forest wealth of the State. It is absolutely necessary that the Government should consent to give their acceptance to this resolution. They should also subscribe to the view that such a committee would be very helpful. That is why I request the Government to accept this resolution and constitute a committee to go into this question.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, we are now preparing a scheme of planning and it is but meet and proper that on such occasions matters which are vital to the country's national wealth are taken into consideration. The forests of Malabar have been the envy of nations for generations past, but the present position of the Malabar forests is certainly deplorable on account of the ruinous activities of private landlords without any regard for national interests. There has been spoliation and pillage of our forests and excellent and beautiful wild forests have now been reduced to deserts. That is why we do not have the same pride as before, regarding Malabar forests. It is time that the State intervenes and preserves this kind of national wealth for the benefit of the future generation and the country at large. There is hardly any question therefore that forests must be tackled at a national level and it is not a matter of either interfering or regulating private rights.

“ If we agree that forest is a national wealth—and there can be no dispute about that—the question is how to set about the job? By preserving the national forests, the national wealth of the

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [20th August 1955]

country is preserved. What is the present position of the forests of Malabar. It is really ruinous and painful. The forests in Malabar are largely private forests owned by private jannmis who consider their self-interest as predominant and completely disregard the national interests. We know that during the War period, quite a large number of forests have been denuded practically. There has not been any corresponding plan of afforestation. Deforestation has been going on, on a large scale, but afforestation has not been proportionately kept up. The pace of afforestation has almost been next to nothing in Malabar. It was under such circumstances that the Madras Preservation of Private Forests Act was passed in 1946. But this enactment has been administered in such a way that one more section of the community has considerably gained on account of this Act and that is the Forest department. It is not as if the timber exploiters, the merchants, have found any obstacle. It is not as if the owners of private forests have found any difficulty in exploiting the forests. It is only adding one more section of the community to share the spoils of the booty, namely, the lower rungs of the Forest department. It is really unfortunate that the officials of the Forest department, instead of enforcing the Act, have really done something for which the country cannot pay them any credit. It is common knowledge that the Act is being maladministered. For a number of years the Act has been on the Statute Book, but the forests have also been vanishing all the same. It must be within the experience of some of the Ministers here, who have travelled round Malabar and have gone over to Coorg that beautiful forests between the green wilds on the Coorg hills and the adjoining hills of Malabar on the other side of the river are all barren—I should think, eroded—on account of the denudation of the forests there. We have heard stories of wild animals roaming about those forests in those days, but now they are all barren and bereft of trees and we do not have any forests at all on the Malabar side. The Act was passed as a tentative measure and as a provisional remedy, more as a sort of control, eventually leading to some other constructive and comprehensive legislation. Though the Act was passed in 1946 and although we are in 1955 after one Five-Year Plan, no comprehensive legislation to promote the forest wealth of the country has been brought up. Absolutely nothing constructive has been done. Year after year or once in two years, we are simply extending the life of the present enactment which has been working unsatisfactorily. It is time that we change it. Not merely that. The avowed object of the present enactment was only to impose some kind of control awaiting some comprehensive measure. Nine years is too long a period for constructive proposals to come forward. I would therefore impress upon the Government to appoint a committee consisting of experts, Members of Legislature and other officials to go into the question of how we could save the forests of Malabar for the benefit of the country at large.

20th August 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

"In this context, certain suggestions like nationalization of forests have come forward. Nationalization of forests is very necessary and that is the ultimate solution. So long as forests can be classified as something higher, as something different from the ordinary land, there is no harm in the State intervening and saying that forests are vitally important for the life of the community and that they must be taken over by the Government. Nationalization is desirable under such circumstances and nobody can argue against that. Of course, there is the question of finance. The Constitution has been amended and just compensation, not justifiable, is what we could pay. But still there may be people who may insist upon some kind of just compensation on the basis of the Land Acquisition Act rates being paid, which means that the country will be ruined or perpetually mortgaged to the owners of the forests, if we are going to pay compensation on that scale. We cannot pay compensation at that rate. I wish to make a suggestion in this House and I hope it will receive the serious attention of the Members of the Cabinet in charge of this matter. There is no question of the ownership of these private forests continuing to vest in their present owners, because they have betrayed the trust reposed in them by the nation. It is very necessary to nationalize all private forests. How are we to do it? If we start with one or two forests, the owners of other forests will definitely know that one day or other, their forests also would be acquired by the Government, and they will exploit their forests to the utmost possible extent and there will be nothing worth mentioning left at the time of acquisition. It is therefore necessary that all private forests should be nationalized all at once. But this will involve the investment of a huge amount of money all at a time. Even Rs. 50 lakhs or Rs. 60 lakhs may not be adequate to meet a tithe of the needs of Malabar, as will be seen from the Nilambur experiment. Are we in a position to acquire all the forests at a stretch? No. That years and years have to be spent on land acquisition proceedings is also a factor to be taken note of. So the alternative is this. Just as the Court of Wards takes over the management of a minor's estate and gives to the minor the surplus income left over after deducting the cost of administration of that estate, the Government can by suitable legislation take over the management of all the private forests of Malabar at once and proceed with their acquisition in due course. If the acquisition proceeds step by step, even the unacquired forests will be under the control of the Government and therefore they will not be completely exploited or wasted to the detriment of the country.

"It is quite clear that the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949, must go. That Act was passed only as a provisional legislative device. It must be removed from the Statute Book, but only after a comprehensive forest legislation is brought into being. I suggest that the House may pass this resolution and

11-50
a.m.

request the Government to appoint a committee consisting of officials, non-officials representing all the elements interested in the matter, and experts to advise the Government on a comprehensive forest policy. I also suggest that nationalization may be taken up. But pending nationalization, the management of private forests may be taken over as this need not wait for an improvement in the financial position of the State. This is immediate, this is urgent and it has got to be done right now."

[illegible]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“காடு வளர்ப்பு பாதுகாப்பு என்பதைப்பற்றி நான் பட்டுடை பிரச்சாரத்தில் பேசியதெல்லாம் சர்க்கார் வசத்தினுள்ள காலகணைப்பற்றி, பேசினேனென்படியிய பணாவேட பாலகணைப்பற்றி நான் பேசவில்லை.”

SRI C. H. KANARAN:—“ സർ, കണക്കുകൾ വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. പ്രസംഗമൊക്കെ പ്രയുക്തിയെന്നാണിട്ടു. വനസമ്പന്ന വാർഷ്ട്യിക്കാർവേണ്ടി കന്നടമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിൽ 75 ലക്ഷം ഉൾപ്പെടുകയാണ് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിൽ ചെലവഴിക്കിയതു വെറും 25 ലക്ഷം മാത്രം. ഇതു എന്തുകൊണ്ടു് ഇത്രയ്ക്കു കിടങ്ങുപോയി ? കണക്കു നോക്കുവാൻ മനോപോയയുകൊണ്ടാണെന്നു് ? ഇങ്ങനെയൊന്നും പററില്ലാമല്ലോ. എഴുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം ഉൾപ്പെട്ട ചെലവു ചെയ്തെന്നൊരു പറയുകയും 75 ലക്ഷം ചെലവു ചെയ്തേണ്ട എന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തെന്നു ഒരേ ആശയമെന്നുമാണു്. ചെലവുചെയ്യാൻവേണ്ടിയല്ല നീക്കിവെച്ചെന്നതിനെ ചുരുക്കം അനുസരിച്ചിയിൽ ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞു ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു നീക്കിവെച്ച സാധ്യതകൾ ചെലവുകൾക്കുണ്ടെന്നു നമ്മുടെ വനസമ്പന്ന വാർഷ്ട്യിക്കാണെന്നു ഉള്ള ആശയമുണ്ടായ ആലോചന നടത്തേണ്ടിയില്ല. 75 ലക്ഷം നീക്കിവെച്ചു വെറും 25 ലക്ഷം മാത്രം ചെലവാക്കിയെന്നതു് ആ ആശയം തീർത്തുപോയെന്നു് വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതു്. 75 ലക്ഷമെന്നു എഴുതിയ കാലം വെറുതെ കുറയാതോപണം നടത്തുകയാണെന്നു വിചാരം ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഞാൻ യുക്തമാണു്. ഇനിയും ഈ മട്ടിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു് കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നു വിചാരമുണ്ടെന്നു്. ഇനിയും ഈ മട്ടിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു് കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നു വിചാരമുണ്ടെന്നു്. അതാണ് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ കെ. സി. ഗോപാലമുണ്ണിയുടെ കവിത കൂട്ടുമ്പിന്നിന്ന പ്രസംഗം കേട്ടു താൻ ഇങ്ങനെയൊന്നുണ്ടെന്നു്, ഇനി നാളെല്ലാം കാട്ടാക്കിയീട്ടു ബാക്കികാട്ടുമല്ല എന്നല്ലാതെ ചെന്നതിൽ പ്രസംഗിച്ചു ബഡ്ജറ്റ് പാസ്സാക്കിക്കൊണ്ടു് പോയ്ക്കിട്ടുള്ളതു് എന്നു ഞാൻ അതേ ബഡ്ജറ്റ് പറിന്നാണു് മന്ത്രി പ്രസംഗമുണ്ടായി വീണ്ടും വരുക. ഈ നയം ഒന്നു മാറ്റിയേ സീറു.

[illegible]

{Sri C. H. Kanaran}

കണ്ടിട്ടു വന്നിരിക്കുകയാണ്. ഈ അനുബന്ധി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴത്തെ മന്ത്രിമാർ ഈ മരണാശങ്കയുടെ കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതെല്ലാം ആൻ ഇപ്പോൾ വിവരിക്കുന്നില്ല. പറഞ്ഞാൽ മൂലമെ പറയാമെന്ന്. കണ്ടാലും കൂടുകയെ വെട്ടി നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ മരണാശങ്കയുടെ പിടികൂടാൻ ഗവർണ്ണർ യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തുകൊണ്ടില്ല. ഗവർണ്ണർ അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ല നടപടി എടുക്കാത്തത്. മന്ത്രിമാർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, മന്ത്രിസഭ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഗവർണ്ണർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഈ വനം കയ്യെടുക്കുന്ന ഗവർണ്ണർ കണ്ടുകയ്യെടുക്കുന്നവനുള്ളതാണ് എന്റെ പ്രധാനമായ ചോദ്യം. ആവർത്തിച്ചുവെത്തിച്ച ചൂണ്ടിക്കാണിക്കലും അതൊന്നും ഗവർണ്ണർക്കിടൻ കയ്യിൽ പെടുകയില്ല.

“സർ, മലബാറിൽ 668 ചതുരശ്രമൈൽ നവയോജന വനങ്ങളും 418 ചതുരശ്ര മൈൽ സാങ്കല്പ വനങ്ങളുമുണ്ടെന്നാണ് കണക്ക്. ഇതു രണ്ടാകട്ടെ ചേർത്താലും മലബാറിലുൾപ്പെട്ട ആകെ വിസ്തൃതിയുടെ അഞ്ചിലൊന്നു മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. സാങ്കല്പികമായ കണക്കിലും വനമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന ശാസ്ത്രീയപ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇനിയും 384 ചതുരശ്രമൈൽ വനങ്ങൾ കൂടി അവിടെ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തികമായിട്ടെങ്കിലും ചതുരശ്ര മൈൽ സാങ്കല്പവനങ്ങളുണ്ടെന്ന പറയുന്നതെങ്കിലും അവിടെ വനമുണ്ടോ എന്നതിന്നു സംശയമാണ്. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു മാനന്തവാടിയിലേക്കു പോയാലും ശേരി, കോഴിക്കോട്ടിന്നു വയനാട്ടിലേക്കു പോയാലും ശേരി, ഇരുതാലശ്ശേരികൾക്കു കിഴക്കും വെട്ടിത്തൊട്ടി മൈതാനമാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന കായലാണ് നാം കാണുന്നത്. ഇതു വനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം വെറും 60 ലക്ഷം മാത്രമാണ്. രണ്ടാമത്തെ പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയിലെങ്കിലും ശരിയായിട്ടു കൂടുതൽ രാജ്യത്തുള്ള ഒരു ഏല്പാഴ്ത്തുകാരിയുടെ വനങ്ങളിൽനിന്നും രണ്ടരക്കോടി ഉല്പാദനവിലയിൽ വരുമാനമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് കണക്കുന്നത്. സർ, കൂടുതൽ വ്യക്തികൾക്ക് നവയോജന മൈതാനങ്ങളിൽ പദ്ധതികൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാതെ ഇന്നുള്ള വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഗവർണ്മെന്റ് എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നടപടികളെന്തെല്ലാം, വനസംരക്ഷണത്തിന്നു ഇന്നു നിലവിലുള്ള നിയമത്തിന്റെ പ്രയത്നം എങ്ങനെ നടക്കുന്നുവെന്നും പരിശോധിക്കേണ്ടതു അന്യംവെച്ചാണ്. മുമ്പത്തെ നമ്മുടെ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ സി. അബദുറഹ്മാൻ കർമ്മം ചെയ്ത വനവകുപ്പിന്റെ വനവകുപ്പ് പോലെ അധികം നിറഞ്ഞ ഒരു വകുപ്പ് വേണ്ടയില്ലെന്ന്. അതുതന്നെയാണ് ഇന്നത്തേയും സ്ഥിതി. വനവകുപ്പിന്റെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ശമ്പളമില്ലാത്തതെന്ന അപർ പണിയെടുത്തുകൊള്ളാമോ എന്നു എന്നു സംശയമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു പണമാണ് അവർക്കു മറ്റു വ്യക്തികളുടെ കീഴ്ത്തിയത്. ഇപ്പോഴപ്പോൾ മരം മുറിക്കാനുള്ള സൈക്ലിക് കീഴ്ത്തിയത് എത്ര ആയിരം ഉറപ്പിക വേണമെന്നും കൊടുക്കാൻ നമ്മുടെ മരരക്ഷാകമ്മീഷൻ മലബാറിലുള്ളത്. ഈ മരംമുറിക്കാൻനിന്നും അത്രയും വമ്പിച്ച ആലോചനയാണ് അവർക്കു കീഴ്ത്തിയത്. വനസംരക്ഷണത്തിന്നു നവയോജന ചില കമ്മിറ്റികളെങ്കിലും രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെയിന്റ് അഡ്വൈസ് കമ്മിറ്റി എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കമ്മിറ്റികളെങ്കിലും എടുത്തു. ആരോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ കമ്മിറ്റികളെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്നത് എന്നു നിയമിച്ചു. മരം മുറിക്കാൻനിന്നു തടയണം വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള കൂടുതൽ മരം എടുത്തതിൽ കമ്മീഷൻ വെണ്ടിയാണ് ഈ കമ്മിറ്റികളെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്നതെന്നു പറയുകയായിരിക്കും കൂടുതൽ ശരി. കാരണം ഇത് വനസംരക്ഷണത്തിന്റെ കമ്മിറ്റികളല്ല, മരംമുറിയുന്നതിന്റെ കമ്മിറ്റികളാണ്. ഈ കമ്മിറ്റികളിൽ എത്ര മരംമുറിയുന്നതിന്റെ അടങ്കൽ ആണ് പരിശോധിക്കുകയായിരിക്കും. നല്ലത്. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതൊക്കെ കൂടുതൽ മരം മുറിക്കുന്നതാണെന്നു, എടുത്തതിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ മരം എങ്ങനെ കടം എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള കമ്മിറ്റികളാണ് ഇതെല്ലാം. ഈ അഡ്വൈസ് കമ്മിറ്റി മൈതാനമാകുന്നു കടം കൊടുക്കൽ, അതായത് കാരണമെന്തിൽ കടം (അത് ഉറപ്പാക്കുക എന്നതിനാൽ, ആ ഇടപാടുകളെല്ലാം അത്രയും പരസ്യമാണ്) എത്ര മരം വേണമെന്നും മുറിക്കും. ഇതു സൈക്ലിക് വെട്ടി നാട്ടു മൃഗങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗവർണ്മെന്റ് ചില കമ്മിറ്റികളെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അതും പറഞ്ഞാൽ നവയോജന പ്രവർത്തനം എന്നാണ് എന്റെ ചോദ്യം. അത് അവർക്കു കൂടുതൽ, ചിലവുകൾ നൽകാൻ നമ്മുടെ ഭരണ, കമ്മിറ്റിന്റെ അധീനതയിൽ

[Sri M. K. Padmaprabha Gounder] [20th August 1955]

[illegible][illegible]

12-15
p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—' Mr. Deputy Speaker, Sir, I am really glad that the hon. Member who moved the resolution has realized the importance of forest wealth in the country and is anxious to preserve it for the nation. Only, Sir, he blissfully forgets this aspect of it when he asks me to assign lands indiscriminately on the hill slopes and also when he wants me to shelter all trespassers and all squatters on the hill slopes. It has been realized that a certain portion, say one-third or one-fourth or some such portion should be under ' Forest ' area in any country in order to have a proper agricultural economy and I am glad that at least in the Malabar district there is a vast area under ' Forests.' Now, this question refers only to the forests under the private management of the people. Because there has been indiscriminate felling of trees, the Government thought it fit to bring in an Act to preserve the trees in the private owned forest area. That was in the year 1949 and it has been extended from year to year.

" Now, Sir, the Government are almost ready with a comprehensive Forest Amendment Bill and it is proposed to introduce the provisions contained in the Private Forests Act in the prospective Bill. I submit therefore that there is not much of a necessity

20th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

for a committee to go into this question because that Bill will be referred to the Select Committee and the hon. Members who are interested in the preservation of forests will be on the committee. Therefore, Sir, this committee will not be necessary."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I am glad to know, Sir, that it is under the active consideration of the Government to bring in a comprehensive legislation on ‘ Forest ’. But, in this connexion I may point out to the Hon. Minister as well as to the House that we, on this side, never have insisted or demanded of the Government to lease or to assign lands which will affect the afforestation of the State. On the other hand, Sir, in between the forest hills, there are as a matter of fact, many thousands of acres of marshy land which can be cultivated. For example, in Nilambur 20,000 acres of such lands are available. In Koothali Estate also, such lands are available. We have demanded only such lands and requested the Government for assignment and not such of the lands, the leasing or assigning of which will affect afforestation. We are more anxious than the Hon. Minister for Land Revenue that the forest wealth of our country should be preserved. We are not even second to him in this respect. I hope the Hon. Minister has given an assurance that a comprehensive Bill, which we are all waiting to see, will be moved in the next session. Therefore, I do not press my resolution.”

Resolution of Sri T. C. Narayanan Nambiar was by leave withdrawn.

(3) RECOMMENDATION TO THE GOVERNMENT OF INDIA TO AMEND THE ARTICLE 334 (b) OF THE CONSTITUTION.

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member is not in his seat. So, the Resolution is deemed to have been withdrawn.”

(4) SETTING UP HARIJAN COLONIES IN RURAL AREAS AND TO START
A MODEL HARIJAN COLONY AT SALEM.

The resolution was withdrawn.

(5) FALL IN PRICES OF AGRICULTURAL PRODUCTS.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I withdraw my resolution.”

(6) STEEL PLANT AT SALEM.

* SRI A. K. SUBBIAH :—“ Sir, I move the following resolution standing in my name :—

'This House recommends to the Government to urge upon the Union Government to locate one of the two contemplated steel plants at Salem, in view of the availability of iron ore in abundance in Salem and its close proximity to Nellore in South Arcot district.'

[Sri A. K. Subbiah] [20th August 1955]

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் நமது நாட்டில் படித்து விட்டு பல்லாயிரக் கணக்கான வர்கள் வேலையில்லாமலிருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு கெல்லாம் வேலை கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புகள் ஏற்படும். சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு, அந்த ஜில்லாவில் புதைந்து கிடக்கும் இரும்புக் கனிகளை எடுப்பதற்கு வேண்டிய நிலக்கரி நெய்வேலியில் இருக்கிறது. ஆகவே தமிழ் நாட்டில் இம்மாதிரியான தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதன் மூலமாகத்தான் நமது தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு வசதி ஏற்படும். அதோடு இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று பல ஸ்தலஸ்தாபனங்கள், முனிசிபாலிட்டிகள், ஜில்லா போர்டுகள் போன்றவைகள் சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்திருக்கின்றன. நமது சபையும் இந்த தீர்மானத்தை ஏகமனதாக ஆதரித்து மத்திய சர்க்காருக்கு நமது வகோபித்த கருத்தைத் தெரிவித்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM:—“I second the Resolution, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, I move the following amendment:—

“After the words “Union Government” in line 2, add the words “to include in the Second Five-Year Plan a steel plant to be located at Salem in view of the availability of necessary raw materials in that district and in view of the lignite available in Neiveli”, and omit the words “to locate . . . South Arcot district”.”

The amended resolution will read as follows:—

“This House recommends to the Government to urge upon the Union Government to include in the Second Five-Year Plan, a steel plant to be located at Salem in view of the availability of necessary raw materials in that district and in view of the lignite available in Neiveli.”

DEPUTY SPEAKER:—“The resolution as well as the amendment of Sri Kalyanasundaram are before the House for discussion.”

12-22 p.m. SRI K. T. RAJU:—“இந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்தை நாங்கள் டீர்மானிப்பதில் பட்டென விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். வடநாட்டில் பல இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. தென்னாட்டில் அதுமாதிரியாக பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலை கிடையாது. ஆகவே இந்த கன இயந்திரத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக தென்னாட்டில் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதில் எவ்வித அபிப்பிராய பேதமும் இருக்க முடியாது.

“மேலும் நமது இந்தியாவில் மூன்று உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லப்படுகிறது. அவை பெரும்பாலும் வடக்கே தான் இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. தென்பாகத்தில் ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே இந்தப் பகுதியை வளம் நிறைந்ததாக ஆக்க முடியும். மேலும் இதற்கான வாய்ப்புகள் இங்கே இருக்கின்றன. பல நிபுணர்கள் சமீபத்தில் இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் குறிப்பாக சேலத்திற்கு விஜயம் செய்து பூமியைப் பரிசோதனை செய்து

20th August 1955] [Sri K. T. Raju]

இந்த இடத்தில் உருக்குத் தொழிலை ஆரம்பிக்கலாமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தொழிற்சாலையை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது சேலத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய திட்டம் போடவேண்டுமென்பதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இந்த அரசாங்கத்தாரும், இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒருமுகமாக வற்புறுத்தி சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக இப்பொழுது இந்த தனி நபர் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் இரும்பு கிடைக்கிறது என்பதோடு கூட நெய்வேலியில் நிறைய நிலக்கரியும் இருக்கிறது. நெய்வேலி நிலக்கரி சரங்கத்தின் மூலம் சேலத்தில் இரும்புத் தொண்டி எடுக்க வசதி ஏற்படும். இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து விட்டால் வேலையில்லாத தண்டாட்டம் நீங்கிவிடும் என்பது மட்டுமல்ல இதன் பிரதான நோக்கம், இதனால் பல தொழில்கள் இந்தப் பகுதியில் பெருகுவதற்கு வசதி ஏற்படும். வட நாட்டையோ, அயல் நாட்டையோ நமக்கு வேண்டிய இரும்புத் தேவைக்கு எதிர் பார்த்துக் கொண்டிராமல் நம்முடைய தேவையை நாமே பூர்த்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய வசதி ஏற்படும். இந்த விஷயத்தில் எவ்வித அபிப்பிராய பேதமும் இல்லாமல் நாம் எல்லோரும் ஏகமனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை ஆமோதித்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்தால் திட்டக் கமிஷன் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியும் செய்ய முடியும். ஆகவே தான் இந்தத் தீர்மானத்தை சபை ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. LAKSHMANA GOUNDER:—“கனம் உதவி 12-24 p.m. சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரும்புத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி அனேக காலமாகவே பலர் பேசி வருகிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையை சென்னை மாகாணத்திலுள்ள சேலம் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கலாமென்றும் சொல்லுகிறார்கள். காரணம் சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு நிறையக் கிடைக்கும் என பல நிபுணர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் அனேகம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வசதி ஏற்படும். அதுவும் தென்னாடு மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசமாக இருப்பதற்கு இந்தப் பிரதேசத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டால் தென்னாடு தொழிற் பதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும், உதவியாகவும் இருக்கும். ஆனால் இங்கே இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது சாத்தியமில்லை என டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியைப் போன்ற தென்னாட்டு மத்திய சர்க்கார் மந்திரியே அபிப்பிராயம் வெளியிட்டிருப்பதைப் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். முடியாது என்று சொல்வது சரியில்லை. ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய பல வாய்ப்புகள் இங்கே இருக்கின்றன. அதனால் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் தென்னாட்டில் பல இதரத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கும் வசதி ஏற்படும். ஆகவே எந்தக் காரணத்தையும் சொல்லி இதைத் தட்டிக் கழிக்காமல் உடனடியாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது இந்தத் தொழிற்சாலையை சேலம் ஜில்லாவில் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI G. GOVINDAN:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவில் அவசியம் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் நமது சர்க்காருக்கு நீண்ட காலமாக இருந்த போதிலும், சர்க்காருடைய கருத்தைக் கொண்ட தனி நபர் தீர்மானம் ஒன்று இன்றைக்குச் சபையில் பிரேரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஏனெனில் சட்டசபை மெம்பர்களே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி நமது சர்க்கார் மூலம் இந்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தால் நமது ராஜ்ய மக்களின் ஒருமித்த கருத்தை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த இரும்புத் தொழிற்சாலையை தென்னாட்டில் ஆரம்பித்தால் தென்னாட்டிலிருக்கும் வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தை நீக்க முடியும். அதோடு தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் வடநாட்டில் எல்லா வகையிலும் தென்னாட்டை அடைசியும் செய்ய வர

[Sri G. Govindan]

[20th August 1955]

கிருடர்கள் என்று பலகாலமாகப் புகார் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்த இரும்புத் தொழிற்சாலையை தென்னாட்டில் ஆரம்பிப்பதன் மூலமாக தென்னாட்டை எந்த வகையிலும் அலட்சியம் செய்ய வில்லை என்பதை நிரூபிக்க முடியும். தென்னாட்டில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது என்பது இயலாது காரியம். என்னென்றால் இங்கே நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை என்று சிஸ் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் பாண்டிய மன்னர்கள் எல்லாம் நம் நாட்டில் இரும்பு ஆயுதங்களைப் பண்ணிக் குவிக்கவில்லையா? அவர்களுக்கு எல்லாம் எங்கிருந்து நிலக்கரி கிடைத்தது? நமது ராஜ்யம் மிகுந்த உழைப்பு பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே ஏராளமான கனிப் பொருள்கள் நம் ராஜ்யத்தில் நிச்சயம் இருக்கும். அவற்றை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து எடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நாட்டோடு ராமபிரான் தென்னாட்டிற்குத்தான் வந்ததாகக் கதை சொல்லுகிறார்கள். ராமர் வந்ததினாலேயே ராமேஸ்வரம் என்ற ஊரும் கூட தென்னாட்டில் ஏற்பட்டது. அங்கே இன்றைக்கும் பல கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதையும் முகர்ந்து சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதோடு கூட நமது ராஜ்யம் பூராவிலும் நடந்து கொண்டிருக்கும் பல கைத்தொழில்களுக்கு வேண்டிய வசதியும் ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆகவே சபையில் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை ஒப்புக்கொண்டு நமது ராஜ்யத்தில் (சேலத்தில்) இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12 28 * SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ கனம் துணைத்
p.m. தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதோடு இந்தத் தீர்மானத்தை நமது சபை பூர்ணமாக ஆமோதித்து, மத்திய அரசாங்கத்தாருக்கு நமது தென்னாட்டு மக்களின் ஏகோபித்த கருத்தை, அதுவும் இந்தச் சபையின் பூர்ணமான கருத்தை எடுத்துச் சொல்லி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேலத்தில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமென்ற சிபார்சை நமது சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது இந்தியாவில் நீண்ட காலமாக மூன்றே இடத்தில்தான் இந்தத் தொழிற்சாலை இருக்கிறது. பாடா தொழிற்சாலை ஒன்று. கல்கத்தாவில் இரண்டு. மூன்றாவது மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள பத்ராவதியில் இருக்கிறது. சென்ற முதல் மகா யுத்தத்தின்போது முதல் இரண்டு உருக்குத் தொழிற்சாலையும் மிக நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்தது. இரண்டாவது யுத்தத்தின்போதுதான் மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள தொழிற்சாலை சிறிது வளர்ச்சி அடைந்தது. இந்த யுத்தம் முடிந்தபின்ன்தான் மத்திய சர்க்கார் உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் பல நம் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். உணர்ந்து அதற்காகத் திட்டமிட்டார்கள். அதற்கு உதவி செய்ய ஆங்கில நாட்டு நிபுணர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் உதவியுடன் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்குக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. அதன்பிறகு ரஷ்யா உதவி செய்ய முன்வந்தது. ரஷ்ய உதவியுடன் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்வந்தபோது, ஆங்கில நாட்டாரும் முன்வந்ததால் அவர்கள் உதவியுடனையும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவது என மறுபடியும் முடிவு செய்திருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலைகளெல்லாம் வடநாட்டிலேயே ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். தென்னாட்டில் நிலக்கரி கிடைக்கவில்லையாதலால் தென்னாட்டில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது சாத்தியமில்லை என அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் மட்டுமல்ல, தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவரான ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரிகூட தென்னாட்டிற்கு விஜயம் செய்த காலத்தில் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பது சாத்தியமில்லை என அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இது விஷயமாக சபையின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள பத்ராவதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இரும்புத் தொழிற்சாலை நன்றாக இயங்கி வருகிறது. பத்ராவதியில் நிலக்கரி கிடைப்பதற்கு என்ன வசதிகள் இருக்கின்றன? அதற்குச் சமீபத்தில் கூட நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை. நிலக்கரியே கிடைக்காத பத்ராவதிப் பிரதேசத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை வெற்றிகரமாக நடக்கும்போது சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் என் வெற்றிகரமாக நடக்காது என நான் சபையினரையோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே நடப்பது போலவே சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்பதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கத்தார் நினைவூட்ட வேண்டுமென்றும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(SRI K. Uppi in the Chair.)

“ சமீபத்தில் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். ஜப்பான் 12-30
நாட்டில் தேவைக்கு அதிகப்படியான அளவுக்கு இரும்பு உருக்கு தயாரிக்கப்
p.m. படுவதாகவும், இந்திய நாட்டுக்குத் தேவையானால் விற்பதற்குக்கூட அவர்கள் தயாராய் இருப்பதாகவும் செய்தி வந்திருக்கிறது. இரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு அடிப்படைத் தேவையான பொருள்கள் ஜப்பான் நாட்டில் இல்லாமல் நமது நாட்டிலிருந்து Pig Iron வாங்கிக்கொண்டு போய், அங்கு இரும்பு உருக்கு தயாரிக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தேவைக்கு அதிகப்படியாகவும் இரும்பு உருக்கு தயாரிக்கவும் முடிகிறது.

“ இந்த நாட்டிலிருந்து Pig Iron-ஐ வாங்கிக்கொண்டுபோய் ஜப்பான் நாட்டில் இரும்பு உருக்குத் தயார் செய்ய முடியுமென்றால், என் நம் நாட்டிலேயே இன்னும் லாபகரமான முறையில் நாம் உற்பத்தி செய்யக் கூடாது? இரும்பு உருக்குவதற்குத் தேவையான நிலக்கரி சற்றுத் தொலைவில் இருந்தால்கூட, தென்னாட்டில் என் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை நிறுவ முடியாது என்பதை மத்திய சர்க்கார் யோசித்துப் பாரக்கும்படியாக ராஜ்ய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

“ நெய்வேலியில் ஏராளமான அளவுக்கு பழுப்பு நிலக்கரி (லிக்னைட்), இரும்பு உருக்குவதற்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு எரி பொருள் கிடைக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திண்டிவனம் என்னும் இடத்தில்கூட லிக்னைட் மாதிரியான ஒருவிதப் பொருள் பூமியிலிருந்து கிடைத்திருப்பதாக நேற்று பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆகவே, புதை பொருள் ஆராய்ச்சி இலாகா (Geological Survey Department) தென்னாட்டில் பூமிக்கடியில் எங்கெங்கு என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு விரிவானதொரு ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தால் தென்னாட்டில் நாம் இந்தத் துறையில் முன்னேற முடியும்.

“ வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதன் முதலாக ஏற்படுத்தப் பட்டக்கூடிய உருக்குத் தொழிற்சாலையானது தென்னாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற அவசியத்தை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கத்தார் எடுத்துரைக்க வேண்டும். அந்த அளவுக்கு இங்கு ஏகோபித்த அபிப்பிராயம் இருக்கிறதென்பதை மத்திய சர்க்காருக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் சேர்மன் அவர்களே, சேலத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதில் இந்தச் சபையில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருப்பதற்கிடமில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய எந்த திட்டமும் ஏதோ ஏற்கெனவே மூன்று தொழிற்சாலைகள் இந்தியாவின்

[Sri P. Ramamurthi] [20th August 1955]

பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்குப் போட்டியாக இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் ஒரு இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடும் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வரப்படவில்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“நமது நாடு இன்று உலகத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய நாடுகளில் ஒன்றாக உள்ளது. இந்நாட்டில் இன்றைக்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய உருக்கு கிட்டத்தட்ட 15 லட்சம் டன் மட்டும் இருக்க முடியாது. பதினேந்து இலட்சத்திற்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். உலகத்திலே எந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டாலும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமாக இருப்பது உருக்குத் தொழில் என்பது உலகம் அறிந்த விஷயம். மேற்கு ஜெர்மனி வருஷ மொன்றுக்கு ஒரு கோடி 80 லட்சம் டன் உருக்கு உற்பத்தி செய்கிறது. அமெரிக்கா 70 கோடி டன் மொனியிலும், சோவியத் ரஷ்யா 38 டன் வரையிலும் உற்பத்தி செய்கிறது. இன்னும் அடிப்படையில்தான் அந்தந்த நாடுகளில் தொழில் வளர்ச்சி முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றது என்பது உலகம் அறிந்த விஷயம். அதேபோல நமது நாட்டில் இதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. உலகத்திலேயுள்ள இரும்புகள் எல்லாவற்றையும்கூட இந்தியாவில் மிகவும் உணர்தமான இரும்பு இருக்கிறது என்பது ஒப்புக் கொண்ட விஷயம். இரும்புக்கனியில் கிட்டத்தட்ட 38 சத விதம் வரை இரும்பு அடங்கி யிருக்கிறது. உலகத்தில் இதற்கு அடுத்தாற்போல் இருக்கும்படியான ஜெர்மனியில் 28 சத விதம் இரும்பு கிடைக்கிறது. ஆகவே, இரும்பு புஷ்டியுள்ள தாதுப்பொருள் நம் நாட்டில் கிடைக்கிறது. நிலக்கரியும் போதுமான அளவு நம் நாட்டில் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது.

“தென்னிந்தியாவில் நிலக்கரிச் சுரங்கங்களும், இரும்புச் சுரங்கங்களும் சேர்ந்தாற்போல் அமையவில்லை என்றும் வட இந்தியாவில்தான் இவ் விரண்டும் சேர்ந்தாற்போல் அமைந்திருக்கின்றன என்றும், ஆகவே தென்னிந்தியாவில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை அமைப்பது சாத்தியம் இல்லை எனவும் சிலர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருப்பதாக சேலத்திலிருந்து வந்த அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். மத்திய சர்க்கார் மந்திரி திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள், ‘தென்னாட்டில் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலை வைப்பதற்கு வசதி இல்லை, ஏனென்றால் இங்கே நிலக்கரி கிடையாது, வடக்கேயிருந்து நிலக்கரி வரவேண்டுமென்றால் ரயில் போக்கு வரத்துக்கு வாகன வசதிகள் இல்லை, அதனால்தான் இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை தென்னாட்டில் அமைப்பதற்கு முடியாமலிருக்கிறது’ என்று திரு. டி. டி. கே. கூறியதை அவர் ரூபகப்படுத்தினார்.

“உண்மை என்ன? நிலக்கரி இல்லாமற் போனாலுங்கூட, நமக்கு கிடைத்திருக்கிற ‘லிக்னைட்’ டைக் கொண்டு இரும்பு உருக்காக்குவது சாத்தியமாகும். லிக்னைட்டைக் கொண்டு அப்படியே உபயோகப்படுத்தினால் இரும்பை உருக்காக மாற்றுவதற்குப் போதிய உஷ்ணம் கிடைப்பதில்லை என்பது வாஸ்தவத்தான். போதிய உஷ்ணம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக வேறு ஒரு தாதுப்பொருளையும் நாம் தேடவேண்டியதில்லை. பழுப்பு நிலக்கரியை, உருக்கு உற்பத்திக்குத் தேவையான உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலக்கரியாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய முறையும் இந்த உலகத்தில் இருந்துதான் வருகிறது.

“ஜெர்மனி தேசத்திற்கு நான் சமீபத்தில் சென்றிருந்தேன்—கிழக்கு ஜெர்மனிக்கும் சென்றிருந்தேன், மேற்கு ஜெர்மனிக்கும் சென்றிருந்தேன். கிழக்கு ஜெர்மனி சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அவர்களுக்கு நிலக்கரி வசதி கொஞ்சமும் கிடையாது. நிலக்கரி பூராவும் மேற்கு ஜெர்மனியில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பதால் கிழக்கு ஜெர்மனியில் லவசேசமும் நிலக்கரி கிடைப்பதில்லை. தமிழ் நாட்டைப் போலவே அங்கேயும் லிக்னைட்—பழுப்பு நிலக்கரி ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. கடந்த இரண்டு வருஷ காலத்திற்குள்ளாக அங்குள்ள பழுப்பு நிலக்கரியை ‘கோலிங் கோல்’ ஆக மாற்றி

[20th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

15 லட்சம் டன் உருக்கு உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் நேரடியாகப் பார்த்தேன். ஆகவே தென் இந்தியாவில் பழுப்பு நிலக்கரி தான் கிடைக்கிறது, நிலக்கரி கிடைக்கவில்லை, ஆகவே, உருக்கு உற்பத்தி செய்ய முடியாது என்ற வாதம் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத காரியம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

“நெய்வேலித் திட்டம் சீக்கிரம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகிறோம். இந்திய சர்க்கார் அந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐம்பத்தெட்டு கோடி ரூபாயில் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தை அங்கீகரித்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதாவது,

‘The Rs. 58 crores scheme now approved visualises development of mining at Neivelliso as to produce every year 3.25 tons of lignite and also development of a power plant with a capacity of 200,000 K.Ws. and factories for producing every year 200,000 tons of ammonium sulphate, 700,000 tons of lignite briquets and 350,000 tons of carbonised briquet.’

நெய்வேலியில் கிடைக்கக்கூடிய லிக்னைட்டைக்கொண்டு, மத்திய சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கக்கூடிய திட்டத்தின் பிரகாரம் என்னென்ன பொருள்களையெல்லாம் உற்பத்தி செய்வதாகச் சொல்லுகிறார்கள்? இரண்டு லட்சம் டன் அமோனியம் சல்பேட்டும், 700,000 டன் லிக்னைட் செங்கற்களும், 350,000 டன் ‘கார்ப்பனைஸ்ட் ப்ரிகெட்டுகளும்’ தயாரிக்க முடியுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுப்புக்கரிக்குப் பதிலாக வீட்டில் எரிக்கக்கூடிய பொருளாகவும் லிக்னைட் உபயோகப்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திட்டம் இன்றைக்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமானால் சேலத்தில் இரும்பை உருக்காக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய தொழிற்சாலையை நிறுவுவது அசாத்தியமாகலாம். ஏனென்றால், இரும்பை உருக்காக மாற்றுவதற்கு பழுப்பு நிலக்கரியை அப்படியே உபயோகப்படுத்த முடியாது என்றும், பழுப்பு நிலக்கரி போதுமான உஷ்ணத்தை உண்டாக்கமுடியாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்க பழுப்பு நிலக்கரியை எப்படி cooking coal-ஆக மாற்றுவது என்பதைப்பற்றி நாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அம்மாதிரியான முறை ஜெர்மனி தேசத்தில் கையாளப்படுவதை நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதைப்போல தமிழ் நாட்டிலேயே கிடைக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியை cooking coal-ஆக மாற்றி, அந்தப் பொருளைக்கொண்டு இரும்பை உருக்காக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் மத்திய சர்க்காரின் திட்டத்தின்படி காரியங்கள் நடந்தால் சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுவது சாத்தியம் அல்ல என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பழுப்பு நிலக்கரியை cooking coal-ஆக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய காரியத்தைச் செய்யும்படியாக மத்திய சர்க்காரை நாம் நிர்ப்பந்தித்தால் அல்லாமல் ஸ்டீல் ப்ளாண்ட் வேண்டும், வேண்டும் என்று எத்தனை தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினாலுங்கூட கடைசியில் நடைமுறைக்கு சாத்தியம் அல்ல.

“ஸ்டீல் ப்ளாண்ட் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால் மின்சாரத் தைக்கொண்டுதான் ஏற்படுத்தவேண்டும். மின்சாரத்தைக் கொண்டு உருக்குவதில் செலவு அதிகமாகும். சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அதற்கு வேண்டிய மின்சாரம் நமக்கு இருக்கிறதா இல்லையா என்று பரிசீலையும் வந்து விடும். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, தீர்மானங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு இருப்போமெயல்லாமல் இன்றையதினம் நெய்வேலியில் கிடைக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியை நல்ல முறையில் நாம் அதிக உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சீல் பொருளாகமாற்றி அதைக்கொண்டு சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பை உருக்காக மாற்றுவதற்கு தொழிற்

[Sri P. Ramamurthi] [20th August 1955]

சாலை நிறுவனம் என்பது சாத்தியமில்லாமலே போய்விடக்கூடும். மத்திய சர்க்கார் அங்கீகரித்திருக்கிற திட்டம் லிக்னைட் திட்டம். லிக்னைட்டை உடனடியாகக் coke-ஆக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஒரு தொழிற்சாலை அங்கு ஏற்படுத்தியாகவேண்டும். இது முற்றிலும் சாத்தியம். இதற்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் உலகத்தில் பல நாடுகளில் இருக்கிறார்கள். நிபுணர்கள் உதவி அளிப்பதற்கும் தயாராயிருக்கிறார்கள், என்பதும் எனக்குத் தெரியும். விவரம் தேவையானால் நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

12-40 p.m. “இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால், கூடவே இந்த steel plant ஏற்படுத்துவதற்கும் திட்டம் வகுப்பது சாத்தியம். இதற்கு பணத்துக்கு எங்கே போவது? தமிழ் நாட்டில் அவ்வளவு பணம் கிடைக்காதே என்ற பிரச்சனை எழும். உதாரணமாக, சமீபத்தில் ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கக்கூடிய steel plant களுக்கு பூரா பணமும் இந்த நாட்டிலேயே திரட்டப்படுமா? நினைப்பது. ஒரு plant சம்பந்தப்பட்டவரை Soviet union-உடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு plant பொறுத்தவரை, பிரிட்டிஷ் சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அது இன்னும் முடியவில்லை. இங்கே ஒரு steel plant ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கே கூட இந்திய சர்க்காருக்கு வேண்டிய வெளி நாட்டு உதவி கிடைக்கும். Soviet union இது விஷயத்தில் எப்படி உதவி செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதோ, அதே மாதிரி ஸெக்கோஸ்லோவாக்கியா உதவி செய்யத்தயாராக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசை படுகிறேன். விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டுதான் நான் இதை தெளிவு படுத்துகிறேன். ஆகவே, இதற்கு மூலதனம் இல்லை, கிடைக்காது என்று சொல்லமுடியாது. ஸெக்கோஸ்லோவாக்கியா நீண்ட நெடுங்காலமாக தொழில் வளர்ச்சி அடைந்த நாடு. குறிப்பாக இரும்புத் தொழிலில் வளர்ச்சி பெற்ற நாடு என்பது உலகம் பூராவும் அறிந்ததே. ஸ்கோடா factory எப்படிப்பட்ட factory என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, மூலதனம் கிடைக்காது என்று சொல்லுவதற்கு இடமேயில்லை. இருக்கக்கூடிய விஷயமென்ன? எரிபொருள் வேண்டும். உயர்ந்த எரி பொருள், அதிக உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய எரிபொருள் வேண்டும். steel plant-ஐ மட்டும் ஏற்படுத்தினால் போதாது. அதோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய மற்ற விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டும். steel plant-ஐ ஏற்படுத்துவதோடுகூட lignite-ஐ உயர்ந்த எரி பொருளாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஒரு plant-ஐயும் ஏற்படுத்துமாறு, நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. N. SOMAYAJULU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம், நமது ஜனங்களுக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த திட்டத்தையும் சேர்ப்பதற்காக இந்த சர்க்கார் முழு முயற்சி எடுக்கின்றனர் என்பதை வலியுறுத்தும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்தத் திட்டமும் சேர்க்கப்பட்டால் சேலம் சுபிட்சமும், வளமையும் அடையும். வேலையல்லா திண்டாட்டம் நிவர்த்தியாகும். அதனால் சுபிட்சம் பெருகும், வளமை பெருகும் என்பதற்காகவே இந்தத் தீர்மானம் வற்புறுத்தப்படுகிறது.

“ஏற்கெனவே, நம்முடைய தேசத்தில், குறிப்பாக நம்முடைய மாகாணத்தில் தொழில்கள் அதிகமாகப் பெருகிவிடவில்லை. அதன் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்துகொண்டு வருகிறது. கனரகத் தொழிற்சாலைகள் இந்த மாகாணத்தில் கண்டிப்பாக ஏற்பட்டே தீரவேண்டும். அம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டால் இன்றைக்குள்ளே பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும். அண்மையிலே, ஒரிசாநாடு நாட்களுக்கு முன்பு நாம் பத்திரிகை வாயிலாகத் தெரிந்து கொண்டது என்னவென்று நெய்வேலியில் ஏராளமான எரி பொருள்கள் கிடைக்குமென்பதுதான்.

[20th August 1955] [Sri S. N. Somayajulu]

கனம் அங்கத்தினர் ராமமூர்த்தி குறிப்பிட்டதுபோல், குறிப்பிட்ட அளவு எரிபொருள் கிடைக்கும்போது அதற்கு தகுந்தாற்போல், திட்டங்களை மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்துவார். தேவையான அளவுக்குமேல், தேடிக்கண்டு பிடிக்க வேண்டும். Explore செய்ய வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இடத்தில் (நெய்வேலியில்) இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய எரி பொருள் அளவோடு உயர்ந்த ரகமான எரிபொருள் இங்கு அதிகமாக கிடைக்கும் என்று ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கு ஏராளமான எரிபொருள் கிடைக்க வழியிருப்பதால், அதை வைத்துக்கொண்டு இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தவேண்டுமென்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இரும்புத் தொழிற்சாலையை சேலத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு முதலில் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தியபொழுது கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி ‘அதற்குத் தகுந்த சாதனங்கள், வசதிகள் இங்கு இல்லை, எரிபொருள் போதாது’ என்று சொன்னார். ஆனால், இப்பொழுது நம் கோரிக்கை சுலபமாகிவிட்டது. ஏராளமான கனிப்பொருள்கள் இவ்விடம் கிடைக்கிறது மாதிரமல்லாமல் அலுமினியம் உற்பத்தி செய்வதற்கு சாதனங்களும் மற்றும் electricity சாமான்கள் உயர்ந்த ரகசாதனங்களும் இவ்விடம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு முடியும் என்று ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் கூறியிருப்பதை இரண்டு தினங்களுக்கு முன் நாம் பத்திரிகைகளின் மூலம் அறிகிறோம். நம் நாட்டிலும் அவசியமாக ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலை கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். பத்ராவதி, டாடா இந்த இடங்களிலிருப்பதுபோல் தமிழ் நாட்டிலே, குறிப்பாக ஒரு வரண்ட பிரதேசமாகிய சேலத்தில் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்டால் அந்த இடம் மட்டுமல்லாமல் மாகாணம் முழுவதும் எல்லா இடங்களுக்கும் சுபிட்சம் அடையும். ஆகவே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சட்டசபை இந்த தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சேலத்தில் ஏராளமாக கனிப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. மற்றும் வேண்டிய எரி பொருள்களும் கிடைக்கின்றன. வெளி நாட்டு ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் இது விஷயத்தில் வேண்டிய அளவு உதவி செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். இதற்காக வேண்டிய நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. S. SELVARAJAN :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு தொழில் துறையில், குறிப்பாக கனரகத் தொழில் துறையில் பின் வாங்கி வந்திருக்கிறது, பின் வாங்கி வருகிறது. அதனால்தான் பல காலமாக மாகாண அரசாங்கமும், மக்களும் தமிழ் நாட்டிலே கனரகத் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள், வற்புறுத்திக்கொண்டுமிருக்கிறார்கள். அதை ருசுப்படுத்துவதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. யார் யாரோ எதையெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாலும் கூட, சில நாட்களுக்கு முன்பு பத்திரிகையில் ஒரு நல்ல செய்தி வெளி வந்திருக்கிறது. பீஹார் மற்றும் சில வட தேசப்பகுதிகளிலிருந்து நல்ல விதமாகக் கிடைக்கக்கூடிய நிலக்கரி சென்னைவிலுள்ள தொழிற்சாலைக்கு வந்து சேரவேண்டுமென்றால் கடல் மார்க்கமாக ஒரு டன்னுக்கு கிட்டத்தட்ட 35 ரூபாயும், ரயில் மூலமாக ஒரு டன்னுக்கு கிட்டத்தட்ட 85 ரூபாயும் ஆகிறது. சமீபத்தில் ஆராய்ச்சி நடந்து நடைமுறையிலும் வருவதற்கு இருக்கக்கூடிய நெய்வேலி திட்டத்தின்கீழ், நெய்வேலியிலிருந்தே நிலக்கரி எடுக்கப்படுமானால் ஒரு டன் ரூபாய் 5-ல் அடங்கும் என்பதுதான் அந்த நல்ல செய்தி. சமீபத்திலிருக்கக்கூடிய நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியை பயன்படுத்திக்கொண்டு சேலத்தில் ஒரு நல்ல கனரகத் தொழிற்சாலை அமையுமானால் அந்தப் பகுதி

12-47 p.m.

[Sri M. S. Selvarajan] [20th August 1955]

யல்லாமல் தமிழ் நாடு முழுவதும் செழுமையடையும். வட நாடு, தென்னாடு, இந்த நாடு வறுமை நாடு என்ற வறுமைப் பேச்சுக்களுக்கு கெல்லாம் இடமே இருக்காது. நாமும் நமக்கு உரிய பங்கை பெற்றோம் என்று திருப்தி அடைவோம்.

12-50 p.m. 400 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படும், அதனால் நம் நாடு செழுமை அடையும் என்று எதிர் பார்த்திருந்தோம். ஆனால், நாம் எல்லோரும் சோர்வு அடையக் கூடிய, ஏமாற்றம் அடையக்கூடிய அளவுக்கு, பாதித் தொகை குறைந்துமேன் செய்தி அறிகிறோம். எனினும் ஒரு நம்பிக்கை நமக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறது, அதாவது நம் மாகாணத்தில் கரையகத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது; அவற்றிற்கு மத்ய சர்க்காரின் உதவி கிடைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கைதான். நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்துவதற்கு 60 கோடி ரூபாய் செலவில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவ வேண்டியிருக்கலாம்; மற்றும் தூத்துக்குடி திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் மற்றும் சில பகுதிகளில் அத்தகைய தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. அவற்றிற்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் தேவையாகவிருக்கும். அவற்றிற்கு மத்ய சர்க்காரின் உதவி கிடைக்கலாம். பெருவாரியான இந்தத் தொகைகளை எல்லாம் நமது சர்க்கார் பெறவேண்டியிருப்பதால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நமது மாகாணம் தனக்கு உரித்தான பங்கைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை தான் ஆறுதல் தருகிறது.

“ஐந்து ஆறு வருஷம் ஆராய்ச்சி செய்த பிற்பாடு நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரிச் சரங்கத்தைக் கண்டு பிடித்தார்கள். நேற்று பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. அதே பழுப்பு நிலக்கரி இதுவரையில் காணப்படாத 10 சூர மைல் சுற்றளவுக்கு இருக்கிறது என்று வெளியாகியுள்ள செய்தி புதுமையாக இருக்கிறது. ஆகையால், பூ தத்துவ சாஸ்திரிகள் இதற்கு முன் ஆராய்ச்சி செய்ததை முடிவாகக் கொள்ளாமல், இது போன்ற பல இடங்கள் இருக்கலாமென்ற நம்பிக்கையோடு இன்னும் பல ஆராய்ச்சிகள் நடத்தலாம். இன்னும் பல சேலங்கள் தென்படும். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் குதினாமொழித்தேரி என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்த இடம் மண்மேடாக மாறி reserved forest என்று சர்க்காருடைய கண்காணிப்பில் இருந்து வருகிறது. அது வெகு நாளைக்கு முன்பே மண் மூடப்பட்ட பகுதியாக இருக்கலாம். இது போன்ற பிரதேசங்களின் நல்ல திறமையில் அனுபவமுள்ளவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்தால் அங்கு அடங்கியிருக்கக்கூடிய பல பொருள்கள் கிடைக்க சந்தர்ப்பமிருக்கிறது. சேலத்திலே இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது சாத்தியமோ இல்லையோ என்று அரசாங்கம் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நம் முடைய தமிழ் நாடு முன்னேறுவதற்காக நாம் இந்தத் தீர்மானத்தை எக் மனதாக நிறைவேற்றவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்.”

Sri M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு நம்முடைய சபையின் ஏகோபித்த ஆதரவு இருப்பது இது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை உணர்த்துகிறது. ஆனால் இப்பேற்பட்ட தீர்மானத்தில் சொல்லியிருப்பதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதில் ஏன் கஷ்டம் இருக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் எங்களால் மேலெழுந்தவாரியாகப் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. அந்தக் காரணம் என்ன என்று ஊகிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்காரில் ஒரு சிலர்மட்டும் இதற்கு ஆகேப்பனை செய்வானேன்? நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் மந்திரிகளோடு பேசியதிலிருந்தும், அவர்கள் பொதுவாக இந்த சபையிலும் வெளியிலும் பேசியதிலிருந்தும் கூட, ஆராய்ச்சி செய்திருக்கும் சேலத்தின் இரும்பை உருக்கி உபயோகப்படுத்துவதற்கு தனிமனித

[20th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கிருப்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இருந்தாலும் அந்த எண்ணம் கைகூடுவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்பதை அறியவேண்டும் என்பதற்குத்தான் இந்தத் தீர்மானம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் இருப்பதற்கு சதி செய்யக்கூடிய சக்திகள் பொறுப்பான வர்களிடத்தில் இருக்கின்றனவென்பதை நன்றாக உணர முடிகிறது. தோழர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி பழுப்பு நிலக்கரியை, உயர்ந்த ரக எரிபொருளாக மாற்றி, steel-ஆக இரும்பை உருக்குவதற்கு உபயோகப்படுத்த முடியும் என்பதற்கு பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டினார். அது நம்முடைய ராஜ்ய என்ஜினியர்களுக்குப் புதிதல்ல. இதற்குமுன் வெளியிலிருந்து அறிக்கைகளிலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கிடைக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியை உயர்ந்த ரக எரிபொருளாக மாற்றமுடியும் என்பதற்கு பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அதை எப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவது, அதற்குத் தேவையான யந்திர சாதனங்களை நிறுவுவது எப்படி என்பதில்தான் கஷ்டம் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது இந்தத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கான முறையில் மத்திய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் அதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவில் சுயநல சக்திகள் இருக்கின்றன என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. யார் எதிர்த்தாலும் இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு தமிழ்நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் ராஜ்ய சர்க்கார் பக்கம் இருப்போம் என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மத்ய சர்க்காரிலுள்ள எல்லோரும் இதை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அந்த நிபுணர்கள் (Engineers) கூட்டத்தின்மீது தான் எனக்கு பலமான சந்தேகம் இருக்கிறது. அவர்களைப் பற்றிய ரிப்போர்ட்டைத்தான் ஸ்ரீ இராமமூர்த்தி படித்தார்கள். நெய்வேலியில் இருக்கக்கூடிய பழுப்பு நிலக்கரியை உயர்ந்த ரக நிலக்கரியாக மாற்றுவது சாத்தியமில்லை, அதற்கு அதிகச் செலவாகும் என்று சொல்லி இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடக்கூடிய முறையில் அவர்கள் திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய அர்த்தம் என்னவென்று பார்த்தால் இங்கு இருக்கக்கூடிய இரும்பை எடுத்து உருக்கக்கூடிய தொழில் வளரக்கூடாதென்ற நோக்கத்தோடு செய்யப்பட்ட காரியம் இது என்ற முடிவுக்குத்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்பை எடுத்து உருக்குத் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமானால் அதை தென் ஆற்காட்டிலுள்ள பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டே செய்யமுடியும் என்பதற்கு இன்னும் ஆராய்ச்சி தேவையாக இருந்தால் அதற்குத் திறமையான ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும், அதற்கான நடவடிக்கையை துரிதமாக எடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன். இதில் காலதாமதம் கூடாது.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு தொகை அதிகமாக உபயோகப்படுத்த முடியும்? 400 கோடி ரூபாயா? 600 கோடி ரூபாயா என்பதல்ல இப்போது பிரச்சனை. அது 200 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டிருப்பது தெரியும். அதற்குத் தனியாக விவாதம் நடத்தக்கூடிய காலத்தில் அந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணுகிறேன். அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டால் மட்டும் போதாது. ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை எத்தனை தொழில்களுக்கு எத்தகைய தொழில்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்போகிறோம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் தொழில்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும். நீர்த் தேக்கங்களையும், ஆஸ்பத்திரிகளையும் மற்ற கட்டடங்களையும் கட்டிவிட்டால் நிரந்தரமாக நம் வாலிபர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியாது. அவைகள் பெரிய தொழில்கள் அல்ல. ஒரு “ஸ்டீல்” தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் அதன்மூலம் பல வாலிபர்களுக்கு வேலை கொடுத்து தேசத்தை முன்னேற்றமுடியும். ஒரு தேசத்தின் பொருளாதார வலிமை இரும்பை உபயோகப்படுத்தி எவ்வளவு தொழிற்சாலைகளைக் கட்டமுடிகிறது என்பது

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th August 1955]

வந்தவுடன் மத்திய அரசாங்கம் இந்த திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளு வார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த அரசாங்கமும் அதைப்பற்றி வற் புறுத்தும். ஆகவே இதில் எந்த விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை. சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்வதற்கு கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் லிக்னைட் பரிசோதனை முடிவாக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது வரையிலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. லிக்னைட் பரிசோதனை முடிந்தவுடன் அந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டும். இதைப்பற்றி பரிசோதனை செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கம் நிபுணர்களுக்கும், நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை ரஷ்யாவுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இரும்புத் தொழிற்சாலையை அமைப்பதற்கு வேண்டிய பல நல்ல அம்சங்களை நேரில் தெரிந்துகொண்டு அவர்கள் இங்கு வருவார்கள். அவர்கள் ரஷ்யாவில் நிபுணர்களுடன் சேர்ந்து சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் சீக்கிரத்தில் திரும்புவார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்த பிறகு அவர்களுடன் நாம் பேச்சுத் தொடங்கினால் நமக்கு புதிய விஷயங்கள் தெரியலாம்.

“இதற்கெல்லாம் நிதி வேண்டுமே என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு எதிர்க் கட்சி தலைவர் ஒரு யோசனையையும் சொன்னார். ‘கோக்கிங் கோல்’ தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய பளாண்ட் ஜெக்கோஸ்லோவியாவில் இருக்கிறது, அதை அவர்கள் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மறுக்க வில்லை. அப்படி இருந்தால் கட்டாயம் மத்திய அரசாங்கம் அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருக்காது. ஜெக்கோஸ்லோவியாவோ அல்லது ரஷ்யாவோ அல்லது யுனெடெட் கிங்டமோ இம்மாதிரி ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை அமைக்க உதவுவதற்கு முன் வருவார்கள் என்பது வாஸ்தவம் தான். ஆனால் நாம் அவர்களையே எதிர் பார்க்க வேண்டாம். சமீபத்தில் நமது சர்க்கார் கடன் வாங்குவதாக வெளியிட்டார்கள். அதற்கு மகத்தான வெற்றி கிடைத்தது. மற்ற ராஜ்யங்கள்கேட்ட தொகையை விட நாம் அதிகமாக கேட்டும் அதை விட அதிகமாக ஏழு கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இதிலிருந்தே நமக்கு மகத்தான வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இப்பொழுது 14½ கோடி ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. லட்சத்திற்கு அதிகமாகக் கொடுக்கிறவர்களிடம் வசூலாகும் பணத்தை கட்டாயமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டாது என்று சொன்னாலும் லட்சத்திற்குக் குறைவாக அதாவது சிறிய தொகையாகக் கொடுத்தவர்களுடைய பணமே 9½ கோடிக்கு மேல் கிடைத்திருக்கிறது என்றால் எவ்வாறு மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரும். மக்கள் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதும் தங்களுடைய பணத்தைக் கொடுத்து சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் எந்த திட்டங்களையும் நன்றாக நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் உதவியாக இருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்றாக தெரிகிறது. ஆகவே சென்னை அரசாங்கம் எந்த திட்டத்தை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் அதற்கு மக்கள் உதவி செய்ய தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பது இதிலிருந்து புலப்படுகிறது. கடன் வந்தது மிகுந்த நம்பிக்கையை அளிக்கிறது. இம்மாதிரியே பெரிய தொழிற் சாலைகளை ஆரம்பித்து நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் மக்களே முன் வந்து அதற்கு வேண்டிய உதவியை அளிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

“மற்றொன்றையும் எதிர்க் கட்சி உபதலைவர் அவர்கள் சொன்னார், அதாவது ஜியலாஜிகல் சர்வே நடத்தி இப்பொழுதே உலோகங்கள் எங்கு இருக்கிறது என்று எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டும் என்று. அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். ஜியலாஜிகல்களை ஸ்தாபனம் வைத்து எங்கெங்கே உலோகங்கள் கிடைக்கும் என்பதை பரிசீலனை செய்து up-to-date ஆக விவரம் கொடுத்து வருகிறது. இதைப்பற்றியும் பின்னால் பரிசீலனை செய்து கொள்ளலாம். இந்த நிலைமையில் இந்தத் தீர்மானத்தின் கருத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. இதை யாரும் எதிர்க்கவில்லை, ஆனால்

20th August 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இப்பொழுது இருக்கும் வாசகத்தின்படி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது பொருத்தமில்லை. நாங்களும் மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்திக் கொண்டோனிருக்கிறோம். அவர்களும் இது வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. முடியாது என்றும் சொல்லவில்லை, வசதி இல்லை என்றும் சொல்லவில்லை. லிக்னைட் பராஜெக்ட் முடிந்ததும் இதை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள வாசகத்தின்படி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவது சரியல்ல. ஆகையினால் இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரேபித்த கனம் அங்கத்தினர் இந்தத் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“Is hon. Member Mr. Kalyanasundaram withdrawing his amendment.”

Sri M. KALYANASUNDARAM:—“Yes, Sir. The amendment was by leave, withdrawn.”

Sri A. K. SUBBIAH:—“சர்க்கார் தருந்த நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசாங்கத்துடன் உடனடியாக பேச்சு வார்த்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன்.”

The Resolution moved by hon. Member Sri A. K. Subbiah was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 22nd August 1955.”

The House then adjourned.

[20th August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 2121 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th August 1955, page 244 supra.]

(a) The stock of foodgrains with the Government at the time of decontrol and their purchase price.

The statement below shows the stocks of foodgrains held on 10th July 1954 (the date of complete decontrol of rice) and their purchase price:—

Name of foodgrain.	Quantity.		Purchase price.	
	MDS.	SRS.	Rs.	A. P.
(i) Rice and paddy—				
Rice	2,911,328	13	6,55,78,218	15 5
Paddy	915,871	38		
(ii) Wheat	10,007	21	1,70,242	11 8
(iii) Millets	15,793	14½	1,99,890	4 8
Total purchase price ..			6,59,48,351	15 9

(b) What portion of the stock was subsequently sold and for what amount ?

Statement showing the quantity of foodgrains sold by Madras Government in the open market subsequent to 10th July 1954 and the sale price realized.

Name of foodgrain.	Quantity.		Sale value.	
	MDS.	SRS.	Rs.	A. P.
(i) Rice	593,263	25	1,04,45,849	10 9
(ii) Paddy	67,002	18	1,70,242	11 8
(iii) Wheat	10,007	21	1,27,115	6 0
(iv) Millets	14,806	8½		

Quantity of rice and paddy handed over (sold) to the Government of India and to be handed over and its value on the basis of pool price fixed by this Government.

	Quantity.		Rs.		A. P.
	MDS.	SRS.			
Rice	2,318,064	28	5,39,69,611	5	10
Paddy	848,869	20			

(c) & (d) The purchase price of each variety of foodgrains stocked and also the sale price of each variety and the total gain or loss to the Government so far by this transaction.

The following statements show the quantity of each kind of foodgrain held by the Government on 10th July 1954, its purchase price, sale value realized and profit or loss, and also a rough estimate of the anticipated profit or loss in the entire transaction:—

Details.	Quantity.		Value.	
	Rice.	Paddy.	Rs.	A. P.
	MDS.	SRS.		
Paddy and rice—				
1. Purchase price ..	2,910,417	17	5,43,13,517	15 14
Brokens	910	36	1,12,49,393	7 1
Total purchase price ..	2,911,328	13	15,307	8 6
			6,55,78,218	15 1

[20th August 1955]

Details.	Quantity.		Value.	
	Rice.	Paddy.	Rs.	A. P.
	MDS.	SRS.		
2 Sale value realized ..	592,352	29	97,71,299	8 0
Brokens	910	36	6,81,517	4 4
Total sale value ..	593,263	25	13,032	14 5
			1,04,45,849	10 9
3 Balance stock delivered to the Government of India and to be delivered.	2,318,064	28	4,20,87,362	3 4
			1,09,82,249	2 6
Value of balance stocks (at average pool rates).	2,311,064	28	5,30,69,611	5 10
4 Total of items 2 and 3 ..	2,911,328	13	6,35,15,461	9 7
5 Loss (Item 1 — 4) ..			20,62,757	14 10

NOTE.—(1) Of the loss of Rs. 20·63 lakhs, about Rs. 19·9 lakhs being the loss sustained in the tender sales in Malabar in December 1954 will be borne by the Government of India.

(2) The stocks available in the State are being surrendered to the Government of India. The entire balance (excluding the stocks sold) has been taken as the quantity to be surrendered to the Government of India and the cost has been worked on the basis of pool rates. There are shortages in the quantities to be delivered to the Government of India. These will be known only when the entire stocks are handed over and the transactions finalized.

II. Wheat and millets—

Details.	Wheat.		Sorghum.		Jowar.	
	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.	MDS.	SRS.
Stocks held on 10th July 1954.	10,007	21	6,843	38	8,949	16½
Purchase price	1,70,212	11 8	82,271	15 9	1,17,618	4 11
Sale value realized	1,70,242	11 8	39,400	2 5	87,515	3 7
Loss involved			42,871	13 4	30,103	1 4

Total anticipated loss on rice and paddy stocks. (Rs. 20·63 lakhs minus Rs. 19·9 lakhs) or Rs. 0·73 lakh.

Wheat Nil.

Millets (sorghum and jowar) Rs. 72,774—14—8

Total .. * Rs. 1·46 lakhs (roundly).

* NOTE.—This is only a rough estimate based on the information available. The actual position will be known only after the entire stocks are handed over to the Government of India and their value realized. Considering the magnitude of the transaction involving foodgrains valued at about Rs. 6·6 crores, the estimated loss of about Rs. 1·46 lakhs is negligible.

[20th August 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 2161 asked by Sri T. C. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th August 1955, page 267 supra.]

FORM I.

Specimen form for individual holdings.

Serial No.			
(1) General			
Reporting village	taluk	district	
Name of owner and father's name			
Residence: Village	taluk	district	
Particulars of other villages in which land is held—			
Village.	Taluk.	District.	Remarks.

(2) Particulars of land owned—

Village and taluk.	Holding number.	Re-survey number.	Class of land : W.D. or G. and taram.	Land revenue assessment.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)

Under personal cultivation.	Given on lease.		Total : (6) + (7) + (8).	Remarks.
	On cash rent.	On kind rent.	(9)	
(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
		Wet.		Dry.

Totals for reporting village—

- (i) area in acres (by class of land),
- (ii) area in standard acres ..

Wet. Dry.

Total for all villages in the village accountant's circle—

- (i) area in acres (by classes of land),
- (ii) area in standard acres ..

[20th August 1955]

FORM II.

*Village abstract.**

Name of reporting village	taluk	district.		Remarks.
Serial number.	Name of owner and father's name.	Area owned.		
(1)	(2)	Area in acres.	Area in standard acres.	
		(3)	(4)	
		W. D.	W. D.	
		Area under personal cultivation.		
		Area given on lease in acres.		
		On cash rent.	On kind rent.	
		(7)	(8)	(9)
		W. D.	W. D.	

* NOTE.—(1) This abstract will be prepared for each reporting village, care being taken to ensure that an owner holding land in more than one village of the village accountant's circle and the land held by him in the circle are counted only once.

(2) The officers deputed to supervise tabulation work should also ensure that the entire agricultural land in the villages of the village accountant's circle has been duly accounted for.

FORM III-A.

Forms for tabulation.

(i) Holdings classified according to area owned (in ordinary acres).*

Grade of holding	Area owned.		Area given on lease.
	Number of holdings.	Area.	

FORM III-B.

(ii) Holdings classified to area owned (in standard acres).

Grade of holdings	Area owned.		Area given on lease (in standard acres).
	Number of holdings.	Area (in standard acres).	

* In these tables, the holdings should be graded according to the area owned. The total area given on lease, out of all holdings belonging to a particular grade should be shown against it in column 4.

[20th August 1955]

FORM III-C.

(iii) Holdings classified according to area under personal cultivation (in ordinary acres).

Grade of holding	Owned area under personal cultivation.	
	Number of holdings.	Area.

FORM III-D.

(iv) Holdings classified according to area under person cultivation (in standard acres).

Grade of holding	Owned area under personal cultivation.	
	Number of holdings.	Area in standard acres.

FORM III-E.

(v) Area abstract.

- (1) Agricultural land comprised in owners' holdings.
- (2) Agricultural land not included in owners' holdings.
- (3) Area leased.

On cash rents

On kind rents

Total

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 22nd August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Employment Exchange, Coimbatore

* 2126 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM (on behalf of Sri P. G. Manickam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of applications for appointments from Harijans registered in the Employment Exchange, Coimbatore, in 1954; and

(b) the total number of such applicants who were provided with jobs in 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 825.

“(b) 172.”

Appointment of Harijans as trustees of temples

* 2124 * Q.—SRI S. R. ARUMUGAM (on behalf of Sri P. G. Manickam): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Harijans have so far been appointed as trustees of the various temples in the State;

(b) what are the effective steps taken by the Government to appoint Harijans as trustees in the temples where they have not been so far appointed by the Hindu Religious Endowments Board;

(c) whether the Government are aware of any opposition or obstacles placed by temple authorities in regard to the appointment of Harijans as trustees; and

(d) if so, what are the measures taken by the Government to counteract such moves?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Sixty.

“(b) The Government have issued instructions that wherever possible, the other factors remaining the same, the claims of Harijans for appointment as trustees of temples should be considered and also preferred. They are also getting annual reports on the progress made in regard to appointment of Harijans as trustees, etc., and are reviewing the report.

“(c) No.

“(d) Does not arise.”

[Sri M. Kalyanasundaram] [20th August 1955]

தைப் பொறுத்திருக்கிறது. அவ்விதம் இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். ஆகையால்தான் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தினால் சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்பை எடுத்து உருக்காக மாற்றக்கூடிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்குத் திட்டம் வகுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

“நம்முடைய பிரதேசத்தில் இன்னும் தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. அவைப்பற்றி இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி நடத்தக்கூடிய விவாதத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் மென்று இருந்தாலும்கூட ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் பூமிக்குள் என்ன பொருள்கள் புதைந்துவிடக்கின்றன என்பதைப்பற்றித் திட்டவாட்டமான ‘சர்வே’ செய்து பல வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஏதாவது ‘சர்வே’ எடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவை அறையுறையான ‘சர்வே’ கள்தான். அவ்வப்பொழுது கிணறு வெட்டுப்போதோ, மற்றப்படி மண்ணைத் தோண்டும்போதோ எதேனும் விசேஷ புதை பொருள்கள் தென்பட்டால், அப்போது செய்யப்படும் ‘சர்வே’கள் தான் அவை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் விசேஷ புதை பொருள்கள் இருக்கின்றனவா என்று ‘சர்வே’ செய்யப்படவில்லை. சுதந்திரம் பெற்ற பின்பும் இந்தத் துறையில் செய்யப்படுவதற்குத் தயக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் துறையில் ‘சர்வே’ நடத்துவதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துக்கொண்டு, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-58
p.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, கன உருக்குத் தொழிற்சாலை நம் ராஜ்யத்தில் சேலம் ஜில்லாவில் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இவ்வளவு அக்கரை எடுத்துக்கொண்டதற்காக அவர்களை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இந்த விவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன். இது மிகவும் உபயோகமானது என்பதையும் நான் உணராமலில்லை. இரும்புத் (steel) தொழிற்சாலை சேலத்திலே வைக்கப்படவேண்டுமென்பதற்கு அரசாங்கம் முழு ஆதரவு அளிக்கின்றது. அது விஷயத்தில் எவ்விதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை. அதமட்டுமல்ல. சில கனம் அங்கத்தினர்கள், இதுவரையில் geological survey-ல் பரிசோதனை செய்து பார்த்ததில் சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள உருக்குகள் (ores), இரும்புகள், ரொம்ப உயர்ந்த ரகம் என்று நிபுணர்கள் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே ஒரு சிறந்த தொழிற்சாலை வைக்கப்படவேண்டுமென்றால் இங்கே முக்கியமாக அதை உருக்குவதற்கு வேண்டிய எல்லாம் இருக்கவேண்டும். எங்கே உயர்ந்த ரக raw material (உலோகங்கள்) கிடைக்கின்றனவோ அங்கே அந்தத் தொழிற்சாலையை வைப்பதுதான் பொருத்தம்.

“அங்கு தொழிற்சாலையை அமைத்தால் பல பேருக்கு வேலை கிடைக்கும். இது ரொம்பவும் முக்கியமான காரியம். அத்துடன் இப்பொழுது நமக்கு இரும்பு அதிகமாக வேண்டியதாக இருக்கிறது. பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இரும்பு பற்றுக்குறையாக இருக்கிறது. பல இடங்களிலிருந்து இரும்பு வாங்கி திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் தடைய்கள்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தப் பற்றுக்குறை என்பது இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவும் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பற்றுக்குறை நீங்கும் வகையில் நாம் திட்டங்களை தயாரிக்கவேண்டும். அப்படி தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்த வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் நம் அரசாங்கம் உணராமல் இல்லை.

20th August 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

இப்போதைய நிலைமையில் சென்னை அரசாங்கமும் இந்த ஸ்டீல் ப்ளாண்டை சேலத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கமும் அதை அங்கு வைக்க முடியாது என்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் எந்த தடையையும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் இப்பொழுது நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி திட்டம் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு வருகிறது, அது முடிந்தவுடன் இதைப்பற்றி என்ன செய்யலாம், எப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று யோசித்துக்கொண்டு வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதுதான் இன்றைய நிலைமை.

“அப்படி மத்திய அரசாங்கம் மட்டும் சொல்லவில்லை. சமீபத்தில் கனம் சர்க்கார் கட்சிதலைவர் அவர்களும், முதன் மந்திரி அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்தபோது நம்முடைய திட்டங்களைப்பற்றி, அதிலும் முக்கியமாக தொழில் அபிவிருத்தி திட்டங்களைப்பற்றி, ப்ளானிங் கமிஷனுடனும் சில மந்திரிகளுடனும் பேசும்படி இருந்தபோது யூனியன் தொழில் வர்த்தக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள்: ‘லிக்னைட் பரிசோதனை முடிந்தவுடன் ஸ்டீல் ப்ளாண்டை வைப்பதைப்பற்றி யோசித்துக் கொள்ளலாம்’ என்று சொன்னார் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்கள் சொல்வதெல்லாம் லிக்னைட் பரிசோதனை முடிந்த பிறகு தான் லிக்னைட்டை வைத்துக் கொண்டு என்னென்ன வேலைகளுக்கு உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். அத்துடன் ஸ்டீல் ப்ளாண்டை வைப்பதைப்பற்றியும் யோசிக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள்.

“எதிர்க்கட்சி தலைவரும் சொன்னார், அத்துடன் எதிர்க் கட்சி உப தலைவரும் கொஞ்சம் சந்தேகப்பட்டார். ஏதோ ஸ்டீல் ப்ளாண்டை அமைப்பதற்கு முடியாத வகையில் நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற தோரணையில் சொன்னார்கள். ஆனால் நிபுணர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் பொதுவாக பூர்வாங்கமாக லிக்னைட்டை பரிசோதனை செய்து அதன் பிறகு எந்தெந்த விதங்களில் அதை உபயோகப்படுத்தலாம் என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கத்தோடு கலந்தாலோசித்து ஒரு கமிட்டியை நியமித்தார்கள். அவர்களும் பூர்வாங்கமாக சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அந்த சிபாரிசு முடிவானது அல்ல. ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டுமென்றால் இன்னும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிலக்கரிக்குக் கீழே இருக்கும் தண்ணீரை எப்படி சமாளிப்பது என்று பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரியும். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய பம்புகளை வாங்கி தண்ணீரை இறைத்து பரிசீலனை செய்து முடிவடைவதற்கு அநேகமாக ஜனவரி மாதம் வரையில் ஆகும்; அதற்கு மேல் இந்த திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாமா வேண்டாம் என்று யோசிக்கப்படும். இப்பொழுதே அந்த திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் ஆபத்து விளைவிக்கும், அந்த திட்டத்தை அவசரப்பட்டுக் கொண்டு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதை இந்த அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பரிசீலனையைச் செய்வேண்டுமோ அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

“ஆகவே அந்தப் பரிசீலனை முடிந்ததும் கனம் எதிர்க் கட்சி தலைவர் சொன்ன யோசனையையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். அதுவும் கவனிக்க வேண்டியதுதான். பழுப்பு நிலக்கரியை ‘கோக்கிங் கோல்’ ஆக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய ஒரு ப்ளாண்டை அங்கு அமைக்கலாம் என்று சொன்னார். அது நல்ல யோசனைதான். எவ்வாறு செய்வது, எந்த முயற்சிக்கு வருவது என்று திட்டம் வகுப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலி திட்டம் பற்றி முடிவெடுத்தால்...

[22nd August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஹரிஜனங்களில் 60 பேர் கள் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரும் கோயில்களுக்கு அவர்கள் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ இதுபற்றித் தனி கேள்வி போட்டால் நான் இது சம்பந்தமான தகவல்களை விசாரித்து கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ May I know in how many cases Harijans have been appointed as sole trustees of temples? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I know that in several big temples like the Palni temple, Madurai Meenakshi Amman temple and other temples, Harijans have been appointed. But, with regard to their appointment as sole trustees, I think in only one case Sri Kattimuthu has been appointed as such.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Have there been lady applicants for trusteeship? May I know whether the Government will try them as trustees for Mariamman temples, Sir? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ There is a lady trustee. Srimathi Jothi Vencatachellum has been appointed as a trustee, not of a Mariamman temple, but of the Kunnathur temple.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாதாரணமாக பெரிய கோயில்களுக்கு ஹரிஜனங்கள் டிரஸ்டிகளாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கிராமங்களிலிருக்கும் கோயில்களுக்கு மூன்று டிரஸ்டிகள் போடக்கூடிய இடங்களில் மூன்று பேர்களில் ஒரு டிரஸ்டி ஹரிஜன சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டுமென்பதாக தாக்கீது அனுப்புவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ இருக்கிறவர்களை எடுத்துவிட்டுப்போட முடியாது. எவ்வப்போது ஸ்தானங்கள் காலியாகிறதோ அப்பொழுது எல்லாம் ஹரிஜனங்களைப் போடுவது பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Starred Questions Nos. 2169, 2170, 2171 and 2172 will be taken up together.”

Plight of Indians in Ceylon

* 2169 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Mr. Chakravarthy, High Commissioner-designate of India in Ceylon, met the Ministers of this State during April at Madras; and

(b) whether the plight of Indians in Ceylon consequent on the cancellation of Emigration Law by the Ceylon Government was discussed?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) It is usual for the High Commissioner in Ceylon to maintain personal contact with the Ministers at Madras. The High Commissioner-designate for India in Ceylon therefore met Chief

[22nd August 1955]

Minister and Minister for Finance and Education on 1st April 1955 when he passed through Madras on his way to Ceylon to take up his appointment. The situation in Ceylon was naturally discussed. The discussion was a general one and did not specially relate to any particular development in Ceylon.”

* 2170 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Chief Minister of this State met the High Commissioner of Ceylon in India at Madras in the last week of March 1955 and whether they discussed the problem of Ceylon nationals of Indian origin?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer to the question is in the affirmative.”

* 2171 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Finance Minister of this State had consultations with the Indian Prime Minister at Delhi during May 1955 with regard to Ceylon-Indian problem?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer is in the affirmative. The discussions were of a general nature.”

* 2172 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Finance Minister in April-May 1955 discussed with the Prime Minister of India the problem of Ceylon evacuees in its relation to this State and the working of the Indo-Ceylon agreement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer is in the affirmative. The discussions were of a general nature.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இம்மாதிரியாக சிலோனிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு இந்தியாவுக்கு வருகின்ற மக்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிக்க, பாதிஸ்தானிலிருந்து வந்த மக்கள் விஷயத்தில் என்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டனவோ அதை யாவும் அளிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்தியப் பிரதமர் மந்திரியிடம் நடந்து சர்க்கார் சொன்னது உண்டா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ சிலோனிலிருந்து இந்தியர்கள் வெளியேற்றப்படுவது பற்றி பேச்சுதான் நடக்கிறது. இன்னும் யாரும் வெளியேற்றப்படவில்லை. அவர்கள் அங்கிருந்து அதிகமாக வெளியேற்றப்பட்டால் கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, a considerable number of Ceylon evacuees have already come to this State. On a previous occasion, the Hon. Minister stated that the relief measures we adopted should not be an invitation for these people to return. Now, we have reached a stage where to ignore relief measures to these evacuees will be abandoning the duty of the Government. Therefore, will the Government now seriously take up the matter and consider relief measures to these people? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I am grateful to the opinion expressed by the hon. Member. But, the Government still consider that the problem has not become sufficiently serious enough to consider rehabilitation on a large scale.”

[22nd August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Have the Government a list of repatriates into this country during the last two years and if so, what is the number, please? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A separate question may be put.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பெருவாரியாக இலங்கையிலிருந்து இந்தியர்கள் வெளியேற்றப்படும்போது ஸ்ரீ பழனிசாமி கூறிய யோசனை கவனிக்கப்படுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். பெருவாரியாக வெளியேற்றப்படும்போது அவர்களுக்கு நிவாரணம் உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஏற்ற திட்டத்தை இப்பொழுதே போடுவதுதான் சரியாகும். ஆகவே இப்பொழுது அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தைப் போடுவதில் என்ன ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அது எல்லாம் சர்க்காரின் யோசனையில் இருந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, on a former occasion, the Hon. Minister said that these people coming from Ceylon were bringing with them large sums of money. I wish to point out to him that the money that they bring is not theirs. Big merchants who are there and who want to send large sums of money to their families here send the money through these persons who come here. In view of this and in view of the fact that those who are coming from Ceylon are really very poor, will the Government at least take up the problem in right earnest and see that such persons are employed somewhere? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I am afraid the supplementaries are going very much beyond the scope of the main questions. For all these questions, I suggest that separate notice may be given.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Minister is unable to give even the approximate number of the refugees or persons who have returned from Ceylon. That being the case, may I know how does he say that the problem has not assumed importance to deserve the consideration of the Government? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, on a former occasion, I gave the number. I cannot carry all these figures in my mind. If the hon. Member is interested and if he gives separate notice, I can furnish even up-to-date information.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ முன்பு சிலோன் ஹைகமிஷனராக வடநாட்டார் ஒருவர் இருந்ததின் காரணமாக சிலோன் வரம் இந்தியர்கள் நிலை சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லையென்ற புகார் இருந்ததே. தற்போது சிலோன் ஹைகமிஷனராக இருப்பவர் தமிழ் நாட்டவரா? இவர் போன பிறகு இந்தியர்களுடைய நலன் சரியாகக் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஸ்ரீ சகரவர்த்தி என்ற ஒரு ஐ.வி.எஸ். ஆபீசர். அவர் எந்த மாகாணத்தவர் என்பதற்குத் தனி கேள்வி கேட்டால் நான் விசாரித்துச் சொல்லுகிறேன்.”

[22nd August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Have these repatriates a share in the development of the Andaman islands as in the case of the refugees from North India? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think the stage has arisen to transport them to the Andaman island.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Considering the fact that a large number of Indians in Ceylon, Andamans, Straits Settlements, etc., belong to South India, will the Government see that a separate department is established here to look after the interests of these Indians in those places? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I have already explained that the problem has not yet become serious enough to establish a separate department or to take large-scale measures for rehabilitation of these refugees. When the time comes, I may assure the hon. Members that necessary action will be taken by this Government.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ May I know whether the Government consider Mr. Balakrishna Servai as a repatriate from Ceylon? ” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I don't think we can consider any hon. Member of this House either as a repatriate or as a refugee.”

Waste lands belonging to Thevaram zamin in Madurai district

* 2173 Q.—SRI V. MADANAGOPAL: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether peasants who have been cultivating for the past 25 years the waste lands formerly belonging to Thevaram zamin in Madurai district now taken over by the Government were ordered to be evicted; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No peasants who have been cultivating the area in question for over 25 years were evicted. There were however some cases of eviction of peasants who have been occupying forest slopes for about the past seven years.

“(b) The occupation of the area by the peasants were causing soil erosion and destruction of forest growth and the gradient of the area was not suitable for cultivation, being subject to heavy erosion. Further the land is within the area proposed to be notified as reserved forest.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ சர்க்காரால் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்ட ஜமீன் பிரதேசங்களில், மலைகளிலும் மலையடிவாரங்களிலும் ஏற் கெனவே விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து வருகின்றனர். அந்த நிலங் களையெல்லாம் ‘ஸர்வே’ செய்து ‘ரெவின்யூ’ நிலங்களாக மாற்ற சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நாட்டு வளர்ச்சிக்கும் ‘சாயில்’ கன்சர்வேஷனுக்கும் குந்தகம் இல்லாமலிருந்தால் அவ்வாறு செய்வார்கள்.”

[22nd August 1955]

SRI M. PALANIYANDI :—“ சர்க்கார் அந்த ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டபிறகு அங்கு இருக்கும் நிலங்கள் எல்லாம் காடுகளைச் சேர்ந்த நிலம் அல்லது ரெவின்யூ நிலம் என்று பிரிக்கப்பட்டு விளம்பரப்படுத்தப்பட்டதா? அப்படி விளம்பரப்படுத்தப்பட்ட பிறகு ‘எலிக்ஷன்’ போன்ற நடவடிக்கை எடுப்பது நன்மையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ரிசர்வ் காட்டு நிலம் என்றும் ரெவின்யூ நிலம் என்றும் அவ்வப்போது பாகுபாடு செய்து நோட்டிபிகேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் சேர்ந்தாற்போல் காட்டுப் பிரதேசமாயிருந்தால், ‘சாயில் எரோஷன்’ அதிகமாய் ஏற்பட்டால், அப்பிரதேசத்தில் விவசாயம் செய்யக்கூடாதென்று விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்படுவார்கள்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சென்ற ஏழு வருடங்களாக காடு என்று சொல்லக்கூடிய நிலங்கள் சாகுபடி செய்யப்பட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சாகுபடி செய்வதற்கு முன்பு காடு என்று குறிப்பிடப்பட்டதா? அல்லது சாகுபடியில் இறங்கின பிறகு சமீபத்தில் தான் காடு என்று அறிக்கை விடப்பட்டு நிலத்திலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தபோது ஜமீன் காடுகளாக இருந்தன. ஜமீன் காடுகள் ரிசர்வ் காடுகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, இது வரையில் சாகுபடி செய்ததால் அதிகமாக ‘சாயில் எரோஷன்’ ஏற்படுகிறது. அங்கு கம்பும், கேழ்வரகும் பயிர் செய்வதால், அந்த மணல் ரோடு மேல் மூடி ரோட்டுப் போக்குவரத்தே அடிக்கடி தடைப்படுகிறது. அன்றாடம் அது ‘கிலியர்’ செய்யப்படுகிறது.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ அந்தப் பகுதியில் மணல் அடித்துக்கொண்டுபோவதைத் தடுப்பது பயிர் செய்வதைத் தடுப்பதால் சாத்தியமில்லை. ஆனால் காடுகள் ஏற்படுத்தி மரங்கள் வைத்து வளர்த்தாக வேண்டும் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அது நன்றாகத் தெரிந்ததால்தான் இந்த நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

Gypsum deposits in Tiruchirappalli district

* 2174 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether gypsum deposits are available in large quantities over widespread areas in Tiruchirappalli district;

(b) if so, the names of places where they are available;

(c) whether the assignment of lands containing gypsum deposits has been made to (1) individuals and (2) co-operative societies; and

(d) the steps taken, if any, to develop the industries connected with gypsum in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) Gypsum occurs around Uttatur in an area of about 22 square miles between Chittali in the north Tappay and Periyakurukai in the South. Patches are also seen near Kunam.

[22nd August 1955]

“(c) No, Sir. The lands have only been leased to private individuals and companies.

“(d) Gypsum is being used mainly for the manufacture of cement and ammonium sulphate. All possible steps are being taken for the development of these industries. Proposals for putting up a fertiliser factory at Neyveli utilising the gypsum deposits of Trichy district are also under consideration.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ திருச்சி ஜில்லாவில் கிடைக்கும் ஜிப்சத்தை உபயோகப்படுத்தி ‘சூபர் பாஸ்பேட்’ செய்வதற்கு ஏதாவது தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா? மேலும், தனிப்பட்டவர்கள் கையில் இந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருப்பதால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களிலிருந்து திருட்டுத்தனமாக அவர்கள் ஜிப்சம் எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ‘சூபர் பாஸ்பேட்’ செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய கேட்ட கேள்விக்கு நோட்டீஸ் வேண்டும். தனி நபர்கள் இந்தக் கைத்தொழிற்சாலையை நடத்தினால், அவர்களுக்கு ஜிப்சம் வசதியும் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் அது திருட்டுத்தனமாக விற்கப்படுகிறதா என்று தெரியவில்லை.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, is gypsum an ingredient of writing chalk, and if so, have the Government taken any steps to develop that item of industry? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ வெளி நாடுகளிலிருந்து ஜிப்சம் நமது ராஜ்யத்திற்கு உள்ளே வருகிறதா? அப்படியானால், அது எவ்வளவு? அதைத் தடை செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதற்கு நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

Conversion of Vyasarpadi lake into a housing-site

* 2175 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri S. Pakkiriswami Pillai) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to convert the Vyasarpadi lake in Perambur, Madras City, into a housing-site; and

(b) if so, when it will be taken up for execution?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes. The Government have directed the Corporation of Madras to prepare, publish and submit to the Government for their sanction the Vyasarpady No. III Area Town-Planning Scheme. The Scheme envisages the reclamation and development of the Vyasarpady Tank bed area as house-sites.

“(b) The scheme is being prepared by the Corporation. As soon as it is prepared and submitted to the Government and it is sanctioned by the Government, the Corporation will take up its execution.”

[22nd August 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that there are cultivable lands depending on this Vyasarpadi tank for irrigation? If so what arrangements have Government made for irrigating the lands in case this lake is converted into house-sites? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The area coming under this scheme has got a number of congested and over-populated slums which are hotbeds of filth and disease. The proposal is to provide house-sites by converting it into a housing colony for providing accommodation to dwellers who will be dislodged from the neighbouring slums."

SRI K. VINAYAKAM :—" I am afraid, Sir, the Hon. Minister is not answering my question. He is going at a tangent. There are cultivable lands which depend for irrigation on this tank. What happens to those lands if this lake is converted into house-sites? There are hundreds of acres of land inside the City limits. Has the Minister at least inspected the area? Has he got any idea of the locality? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Member seems to know the locality thoroughly. He will let me know what the position there is."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" You may remember, Sir, the Vyasarpadi area is a low-lying area and almost annually there is flood there and breaches also in the tank. If it is converted into house-sites, they are liable to be inundated with water. Have the Government examined this aspect of the question? May I also know whether they are going to provide house-sites for Harijans, or labourers or for all people in general? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Commissioner has reported that steps have been taken to survey the area and to collect particulars of the latest development of the area and the disposition of the area within the tank bed."

DEPUTY SPEAKER :—" Questions Nos. 2176, 2177 and 2178 will be taken up to-morrow."

Allotment of houses in Madras City

* 2179 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the procedure followed by the authorities in allotting houses in the City of Madras;

(b) how many houses were reported vacant between March 1953 and March 1954 and how many were allotted to applicants;

(c) how many applications were received during the said period and how many are still pending;

(d) how many houses were released to owners for private lease between March 1953 and March 1954;

[22nd August 1955]

(e) whether the rule of priority was observed in all cases of allotment; and

(f) if not, in how many cases that rule was not observed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) On receipt of notices of vacancies of buildings, the Accommodation Controller notifies them for the information of intending applicants. These notices, which are issued daily, are published on the notice boards of all important Government offices in the City. The officers who are in need of accommodation are expected to look up this list, inspect the buildings they require, and after satisfying themselves about the suitability of the buildings, apply to the Accommodation Controller within the prescribed date for allotment of the buildings. The Accommodation Controller allots the buildings according to the priority rules issued by the Government.

" (b) 2,828 (two thousand eight hundred and twenty-eight) houses were reported vacant, out of which 660 (six hundred and sixty) were allotted to applicants during that period.

" (c) 1,986 (one thousand nine hundred and eighty-six) applications were received during the period for the allotment of buildings from Government officials, out of which 43 were for non-residential accommodation. The number of applicants who registered during the period March 1953 and March 1954 and have not yet been allotted houses is not readily available in the Accommodation Controller's office.

" (d) 483 (four hundred and eighty-three) houses.

" (e) Rules of priority were observed except in a few cases where they had to be deviated from in view of the special circumstances in which the allottees concerned were placed.

" (f) 57 (fifty seven) cases."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, it is seen that out of two thousand odd houses that fell vacant only about 660 have been allotted and a large number of applications are pending. May I know why the remaining houses were not allotted? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No, Sir. It is not a question of Government forcing the allotment on persons. Therefore there were cases of release. There were cases of houses not suitable. Then these persons who are applying for accommodation must be prepared to take it if offered. Most of them turn it down. They want accommodation in a particular locality. There is also the question of range of rent and all these things."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" We find almost an equal number released for private leasing. May I know why such large number of houses were released to private persons for leasing on their account when there was so much necessity for houses for officials and others in the City? "

[22nd August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"When the officials are not taking the houses, we give again another notice and then release the houses to the owners."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The Hon. Minister said that in certain cases the rule of priority has not been followed. Is there any written instruction to the authority concerned in what cases the rule can be overlooked?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"That is being referred to Government and I decide the cases mostly."

8-50 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP:—"Is it the stand of the Government that the houses that were released to the owners for private leasing, were those which were not wanted by applicants? Is it not because they were released, that they were not available to the public?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Formerly we were releasing one house and allotting another. Lately the release and allotment is in the proportion of 2:1. There are real cases of hardship wherein private leasing is encouraged by the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The Hon. Minister has stated that the applicants may inspect the houses to see whether they suit them. Is it not a fact that when officials or applicants went to inspect them, they found the houses already occupied. Were there not many such cases?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"If the hon. Member brings to my notice any concrete case, I shall have it looked into."

Harijan hostels in the State

* 2180 Q.—SRI A. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Harijan hostels in the State;

(b) how many of them are run by the Government and how many by private management; and

(c) the number of students accommodated in these hostels respectively?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—" (a) There are 283 Harijan Hostels in the State.

" (b) 210 are run by private agencies subsidised by Government and 23 are run by the Government themselves.

" (c) 6,777 boarders are maintained in the subsidised hostels with Government boarding grants and 1,548 in the Government hostels."

[22nd August 1955]

SRI M. PALANIYANDI:—"இப்பொழுது ஹரிஜன மாணவர்கள் ஏராளமாக பள்ளியில் சேர்ந்து கல்வி கற்க முன் வருகிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களின் எண்ணிக்கைப் போதவில்லை என்ற கூக்குரல் இருந்து வருகிறது. ஆகையால் அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களைத் தவிர தனிப்பட்டோர் மூலமாகவே இன்னும் அதிகமான ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களைத் திறப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"ஹரிஜன மாணவர்களுக்காக ஹாஸ்டல்கள் திறப்பது சம்பந்தமாக விதிகள் செய்திருக்கிறோம். அந்த விதிகளுக்குப்பட்டு, அரசாங்கத்தினிடம் பணம் இருக்குமானால், மேலும் ஹாஸ்டல்கள் திறக்க உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம்."

SRI O. KORAN:—"Paid Harijan boarders are admitted in the Government hostel at Kozhikode. Will the Government extend the same concession to other Government hostels in Malabar?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"We will examine that question."

SRI R. S. ARUMUGAM:—"தனிப்பட்டோர் நடத்தும் ஹரிஜன மாணவர் விடுதியில் வார்டன்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா? அப்படி நியமிக்கப்படும் வார்டன்கள் ஜில்லா வெல்பேர் அதிகாரிகளே நியமித்தால் ஹாஸ்டல்களை 'குப்பர்வைஸ்' பண்ணிக்கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் அல்லவா? ஜில்லா வெல்பேர் அதிகாரிகளே வார்டன்களை நியமிக்கும்படி சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"அரசாங்கத்தாரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்களில் வார்டன்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லா வெல்பேர் அதிகாரிகளுடைய யோசனையை கேட்டுக் கொண்டுதான் கலெக்டர் வார்டன்களை நியமிக்கின்றார்."

SRI K. T. RAJU:—"சில தனிப்பட்ட நபர்கள் ஹாஸ்டல்களை நடத்துகின்றார்கள். அவர்களில் ஒரு சிலர் ஹரிஜனங்கள் பெயரால் வருமானம் அடைந்து வருகிறார்கள். சர்க்காரால் ஹாஸ்டல்களை நடத்துவதற்காக கொடுக்கின்ற பணத்தை அவர்கள் சரியானபடி உபயோகப்படுத்துவது இல்லை, என்ற புகார்கள் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கின்றனவா? அப்படி புகார்கள் வந்திருந்தால் சர்க்காரால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"ஹாஸ்டல்களை நடத்துகின்றவர்களில் ஒரு சிலர் சரியாக நடத்துவதில்லை என்று புகார் அரசாங்கத்துக்கு வந்திருக்கிறது. அதை அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்."

SRI P. G. MANICKAM:—"கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் கவர்ன்மென்டாரால் நடத்தப்படும் ஹாஸ்டல்கள் இரண்டுதான் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கு இன்னும் அதிகமான ஹாஸ்டல்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்தார் மற்ற ஹாஸ்டல்கள் தனிப்பட்டவர்களுடைய மேற்பார்வையில் நடத்தப்படுகின்றன. அங்கு போர்டர்கள் மிக சொற்பமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். கவர்ன்மென்ட் ஹாஸ்டல்களை இன்னும் சில இடங்களில் ஏற்படுத்த கவர்ன்மென்டார் முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"வருஷா வருஷம் பணம் ஒதுக்கி வைக்கின்றோம். அந்த பணத்திற்குள்ளே எவ்வளவு ஹாஸ்டல்களை ஆரம்பிக்க முடியுமோ அவ்வளவு ஹாஸ்டல்களை ஆரம்பிப்பதற்கு உத்தரவு கொடுக்கின்றோம். ஒவ்வொரு தாண்டிலும்

[22nd August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, in 1951 the Geological Survey of India examined the Alpha and Harewood Mines. Samples were taken and analysed at the Geological Survey of India Laboratory, Calcutta, to ascertain the silver and gold contents. The results obtained were not however, encouraging."

Increased price of maida and wheat

* 2184 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to clause (b) of question No. 1129 on 7th March 1955, who is affected, the seller or the purchaser, on account of the subsequent increase in the issue price of imported maida?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The purchaser, i.e., the consumer, would have been slightly affected by the increase. However, as the issue price of imported maida was increased only by Re. 0-7-0 per maund or 3 pies per viss and that too only in respect of a single consignment of 4,495 tons of imported maida received in June 1952 and distributed in Madras City and in the districts, the increase in the issue price would have been very slight and almost imperceptible."

* 2185 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1129, dated 7th March 1955—

(a) whether the loss of Rs. 25,718-4-1 incurred in 1951 by the wrong fixation of the price of wheat has been written off; and

(b) if not, how it has been treated?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) The Government ordered the waiver of recovery of the sum of Rs. 25,718-4-1 in question, from the bakeries, biscuit and vermicelli factories in Madras City, which got the supplies of wheat at reduced rates during 1951, for the following reasons, viz. :—

(i) these stocks formed part of the stocks of wheat supplied to this State by the Government of India at subsidised rates during 1951 under their revised subsidy scheme.

(ii) The Government of India did not clearly specify, that wheat should not be supplied to these establishments at the same subsidised rates as those charged to the card holders.

(iii) The above amount was not treated as a loss to this Government and was not therefore written off."

* 2186 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 1129, on 7th March 1955—

(a) the officer authorized to fix the price of maida and the officers against whom action is being taken for the loss of Rs. 74,527-13-4; and

[22nd August 1955]

(b) whether any steps are proposed to be taken to recover the unrealized loss of Rs. 25,718-4-1 from the officer responsible for the loss?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Collectors are authorised to fix the price of maida. The Special Assistant to the Collector of Madras who is specifically appointed to assist the Collector in Civil Supplies matters attended to this work in the present case.

" (b) The question of realising the loss from the officer and the subordinates concerned was examined in detail but was ultimately dropped."

SRI S. RAMALINGAM :—" மைதா மாவு என்று கடையில் விற்கக்கூடிய சில மாவுகளில் பல கிழங்கு மாவுகள் கலக்கப்பட்டு சேர்த்து விற்கப்படுகின்றன. இந்தமாதிரியாக மைதாமாவுடன் இதர மாவுகளைக் கலக்காமலிருக்க சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அது வேறு விஷயம். தனிக்கேள்வி கேட்டால் பதில் தரலாம்."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Sir, for the fault of the Personal Assistant to the Collector who fixed the price at a lower rate, the consumer was asked to pay the difference. May I know what action has been taken against the officer concerned for his fault? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The fault of any of the officers could not be proved. The question was whether it was the pool price or the subsidized price that should have been charged. The instructions of the Government of India were not clear and therefore the contemplated action against the officer was dropped."

Sites for burial-grounds for Muslims in Kozhikode Municipality

* 2187 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the public of Kozhikode recently about the refusal by the municipality of sites for burial-grounds for Muslims; and

(b) if so, what the Government have done in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) A representation from some of the Muslims of Karaparamba was received by the Collector of Malabar in September 1954.

" (b) The Collector has drawn the attention of the Commissioner, Kozhikode Municipality, to the provisions in the Madras District Municipalities Act, 1920, regarding the responsibility of the municipal council to provide the burial-ground and he has requested the Commissioner to move the council to provide a suitable alternate burial-ground to the Muslims, if the council does not give the licence for the burial-ground attached to the mosque at Karaparamba."

9-10
a.m.

[22nd August 1955]

DR. K. B. MENON :—“ Are the Government aware that these grounds were outside the municipal limits and that only an extension of municipal limits brought them within the municipal area? As the legal aspects are in favour, will the Government please re-examine the question? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no question raised about the legal aspect. The Collector has asked the Commissioner to provide a suitable alternative burial-ground for the Muslims. The Revenue Divisional Officer has to inspect the alternative site and submit a report about its suitability as a burial-ground after the municipal council's decision is known.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ After the Collector had asked the Commissioner to place the matter before the municipal council, did the Commissioner place it before the council and what is the decision taken by it? Will the Government ask the municipal council to provide a suitable alternative burial-ground for Muslims at an early date as this is a matter which has been pending for the last about two years? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A committee of the municipal council inspected the present site and thought that it was unsuitable to continue the burial-ground there. An alternative site will have to be found and the Collector is awaiting the report of the Revenue Divisional Officer.”

Construction of a bridge across Ponnai river

* 2188 Q.—SRI K. PARTHASARATHY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a bridge is being constructed across Ponnai river just below the Sathanur dam in North Arcot district; and

(b) whether it will be opened to public vehicular traffic after the completion of the Sathanur Project?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The bridge has been constructed.

“ (b) Yes.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ There is no road on the right bank of the river. In order that the bridge may serve some useful purpose in a backward area, is there any proposal with the Government to form a road on the right bank to connect the Tiruvannamalai-Tanippadi road with the bridge? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This is a different question. This bridge has been constructed for the special purpose of carrying materials for the construction of the dam. It may be used for traffic later on and at that time the need for constructing an approach road can be considered.”

[22nd August 1955]

SRI K. PARTHASARATHY :—“ The road suggested is only a small road, about 3-1/2 to 4 miles long. The formation of the road will serve an useful purpose even for the construction of the reservoir. So, will the Government consider the desirability of forming the road at an early date? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I shall have the suggestion considered.”

Grant of scholarships through Harijan Welfare Department

* 2189 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many Intermediate and B.A. Class students have been given scholarships through the Harijan Welfare Department during 1954-55; and

(b) the number of such scholarships allotted for 1955-56?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Particulars of scholarship awarded to students in Intermediate and B.A. Classes alone are not separately available. But on the whole 3,650 students in various colleges were in receipt of scholarships given by the Harijan Welfare Department.

“ (b) No limit has been set to the number of scholarships that can be given by the Harijan Welfare Department to students in Intermediate and B.A. Classes.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ கல்லூரியில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் இனிமேல் மத்திய அரசாங்க மூலமாகக் கொடுக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் சர்விலஸ் கமிஷன் மூலமாக உத்தியோகத்திற்கு ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, ‘போதுமான ஹரிஜனங்கள் மனுச்செய்துக்கொள்ள முன் வரவில்லை’ என்ற புகார்கள் கிளம்புகின்றன. ஆகையால், ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை—சுமார் ஆயிரம் பேர்களாவது குறைந்தபட்சம் இன்டர்மீடியட், பி. ஏ. படித்து முடிக்க ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும்படியாக மத்திய சர்க்காருக்கு சென்னை சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ 1955-56ம் ஆண்டில் இன்டர்மீடியட், பி. ஏ. வகுப்புகளில் படிக்கும் ஷெட்யூலடு வகுப்பினருக்கும், ஷெட்யூலடுமேல் ஜாதியினருக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கப் போவதாக மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ இன்டர்மீடியட், பி. ஏ. வகுப்புகளில் படிக்கும் ஹரிஜன மாணவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் இந்திய சர்க்கார் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கிறபடியினால், சென்னை ராஜ்யத்தில் ஹைஸ்கூல்களில் படிக்கின்ற எல்லா ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ ஹைஸ்கூல்களில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் எவ்வளவுபணம் கொடுக்க முடியும், சென்னை சர்க்கார் எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்ற பிரச்சனைபரிசீலனையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் எத்தனை பேருக்கு ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்கமுடியும் என்ற விவரத்தை இன்னும் இரண்டொரு மாதத்திற்குள் தெரிந்துகொண்டு கனம் அங்கத்தினர் கொண்டு போகவேண்டியிருக்கும்.”

[22nd August 1955]

* 2190, 2191 and 2192 Q.—

DEPUTY SPEAKER:—"All these three questions will be taken together."

Boundary dispute between the Madras and the Andhra States

* 2190 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether a map demarcating villages in the disputed areas between the Madras and Andhra States on the basis of language has been communicated by this Government to the Andhra State with a view to settle the border dispute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No, Sir. No such map has been sent to the Government of Andhra by this Government. However, the Superintendent of Census Operations, appointed by the Government of India for collecting the village-wise language figures by re-sorting the 1951 Census slips in connection with the settlement of the boundary issue between the Andhra and the Madras States, has prepared maps of all the taluks adjoining the existing Andhra-Madras border with the linguistic predominance indicated in them. Copies of these maps have been sent by the Superintendent of Census Operations to the Government of Andhra."

* 2191 Q.—SRI K. VINAYAKAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any conference of the representatives of the Madras and Andhra States has been arranged to settle the boundary dispute with Andhra State and if so, when it will take place; and

(b) whether the Government of India have empowered such a conference to settle this boundary issue?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No, Sir. No such conference has yet been arranged in this regard. However, with a view to facilitate the early and amicable settlement of the question of re-adjustment of the Andhra-Madras border, a suggestion has been made by this Government to the Chief Minister of Andhra that it will be desirable to hold a conference of the representative Ministers of the two Governments. This suggestion is being considered by the Chief Minister of Andhra.

" (b) The Government of India are likely to accept an agreed settlement."

* 2192 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the action taken by the Government to settle the dispute in regard to the Tamil areas in the Chittoor district; and

(b) whether any correspondence has been started with the Andhra Government on the subject and if so, its present stage?

[22nd August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) & (b) The Superintendent of Census Operations appointed by the Government of India for collecting the village-wise language figures in respect of the disputed taluks in either State by resorting to the 1951 Census slips has submitted the relevant particulars and maps to the two State Governments. With a view to settle the boundary issue amicably this Government have addressed the Chief Minister of Andhra State suggesting that a conference of the representative Ministers of the two Governments may be held to discuss matters so as to arrive at some agreed conclusions. This suggestion is being considered by the Government of Andhra."

SRI N. K. PALANISAMY:—"1951-ம் வருஷ சென்ஸஸ் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்ட 'மாப்'பை ஆந்திர சர்க்கார் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டதா? அல்லது தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த சில கிராமங்கள் தங்களுக்குச் சேரவேண்டும், ஆகவே அந்த 'மாப்'பை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"இன்னும் இதைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தையே ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் சில அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கப்போகின்றார்களா கேட்கப்போவதில்லையா என்று நான் இப்பொழுது ஜோஸ்யம் சொல்லமுடியாது."

SRI K. VINAYAKAM:—"Is the Hon. Minister aware that this border dispute is to be settled by a boundary commission to be appointed by the Central Government as was declared by the Prime Minister on 4th July 1953? Did this Government take the initiative and write to the Andhra Government that they were prepared for talks for a reapproachment or did the Government of India instruct the Madras Government to move in this way?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Boundary commission or arbitration arises only when we are unable to come to an agreement. This Government take the full responsibility for taking the initiative. There is nothing wrong in the decision; we have taken the correct decision."

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER:—"ஆந்திர சர்க்கார் ஏதாவது படம் வரைந்து அனுப்பியிருக்கிறதா? சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள எந்தக் கிராமங்களாவது தனக்குச் சேரவேண்டுமென்று ஆந்திர சர்க்கார் கேட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"ஆந்திர சர்க்கார் எந்த விதமான படமும் இதுவரை வரையவில்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல் மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிதான் 1951-ம் வருஷ ஜூன் சங்கியைக் கணக்குப் பிரகாரம் ஒரு படத்தை வரைந்து இந்த சர்க்காருக்கும் ஆந்திர சர்க்காருக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கின்றார்கள்."

SRI V. GOPALA GOUNDER:—"Are the Government aware that, if this question is not settled soon, there is a move on the part of the Tamil Arasu Kazhagam to start an agitation with one hon. Member of this House as the Thalpathi or captain?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is not on the question of the settlement of the boundary issue that the

[22nd August 1955]

agitation is being started. They have no faith in the bargaining capacity of this Government; they have no faith in this Government. That is why the agitation is being started."

9-20 a.m. SRI K. VINAYAKAM :—"In view of the agitations started by the representatives of the people of two States that these border disputes could be amicably settled only by an impartial Boundary Commission to be appointed by the Central Government, will the Government of Madras wash off their responsibility and drop the entire work of negotiation and leave it to the Central Government to settle this issue?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I do not see how we can shirk our responsibility in this matter. After all, it is necessary to first find out whether it is possible to settle this matter amicably by mutual talks between the Andhra Government and the Madras Government. If settlement by this method is impossible, then the question of considering the other alternative methods of settling this issue will arise."

SRI K. VINAYAKAM :—"In view of the persistent attitude taken by this Government in this matter, will the Government consider the feasibility of inviting the accredited representatives of the people affected, consult them and find out from them what exactly their difficulty is in solving this problem? Will this Government fix a time-limit before which this problem could be solved? Statements from the Chief Minister and the Finance Minister of this State saying that this question may be settled before the coming general elections and another statement saying that this may be settled after the Report of the States Reorganization Commission is available are liable to cause confusion and ambiguity in this matter. So, will the Government take the proper step suggested by me?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Any representation by any interested party is always welcome. That is not shut out at all. Any representation and any matter brought to the notice of the Government will be duly considered. With regard to the other question whether this dispute will be settled expeditiously, that is what we are attempting to do. But obstacles are being put in the way of struggle by way of threats and other things. That is what is postponing the settlement of this issue expeditiously."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"இந்த எல்லைத் தகராறைத் தீர்க்கும் விஷயத்தில் எந்த அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தலாம் என்பதைப்பற்றி நம்முடைய சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருக்கு யோசனைகள் அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படி அனுப்பியிருந்தால், என்ன யோசனைகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We have made a tentative suggestion that the talks may be based on the following principles :—

- (1) Boundary line may be a continuous one and isolated pockets should be avoided to the extent practicable.

22nd August 1955]

- (2) The village should be the unit for consideration and partition of villages should be avoided.

- (3) Villages with over 50 per cent Telugu-speaking people should be incorporated in the Andhra State to the extent practicable and *vice versa*.

- (4) Due consideration may be given to geographical features such as hills, forests and rivers as constituting natural boundaries between two States and to economic features such as irrigation sources and their ayacuts being in the same State."

SRI K. VINAYAKAM :—"Whereas this Government have deputed two responsible civilian officers of the State to go into this question, are the Government aware of the fact that they are already engaged in different work and that this work has been allotted to them as an additional work with the result that there is likely to be inordinate delay in the settlement of this question? On the other hand, will they appoint Special Officers to attend to this work so that they may devote 100 per cent of their time to this work and solve this problem as quickly as possible?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I am glad the hon. Member is taking a more reasonable attitude now. It is the intention of the Government to solve this problem as expeditiously as possible. I may assure the hon. Member that because of the other works which the officers have got to attend to, this work is not being delayed in any way. These two officers have already worked in the Partition Committee. They are well aware of the problems and the facts involved in this matter. As a matter of fact, they are even now ready to carry on the talks with the Andhra Government. There was some delay because of the President's visit to the Andhra State. So, as soon as this is over, the officials of the Andhra Government and the officials of the Madras Government will meet and carry on discussions over this question."

SRI M. JAGANNATHAN :—"Since the problem of the boundary disputes between the Andhra Government and the Madras Government baffles so much all the three Governments concerned, namely, the Madras Government, the Andhra Government and the Union Government, will this Government at least come forward to institute a plebiscite with a view to settle this problem?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The plebiscite has no bearing at all on this question. We are dividing the border lines. We are reconstituting the border areas on the linguistic basis. Therefore, unfortunately, even if a linguistic group is not willing to stay in the particular linguistic area, we cannot take that into consideration because language has been the basis of separation of the Andhra and Madras States."

[22nd August 1955]

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ 1951-ம் வருஷ ஜன சங்கியையின் அடிப்படையில், எல்லைப் பகுதிகளில் வாழும் மக்களுடைய மொழியைப் பொறுத்து பிரதேசங்கள் பிரிக்கப்படும் என்ற விதியைக் குறிப்பிட்டார்கள். உதாரணமாக, எல்லைப் பகுதியில் வாழக்கூடியவர்கள் தெலுங்கு பேசினாலும் கூட ஆந்திரப் பகுதிக்கு போக விரும்பாமல் இருக்கலாம். அதே மாதிரி தமிழ் பேசினாலும் தமிழ் நாட்டுக்குப் போக விரும்பாதவர்களாக இருக்கலாம். அவர்களுடைய விருப்பத்துக்கு மாறாக 1951-ம் வருஷ சென்ஸஸ்படி மொழியின் அடிப்படையில் அதிகப்படியாக இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக தமிழ் நாட்டுக்கு ஆந்திராவுடனே சேர்ப்பது அவர்களுடைய அடிப்படை கொள்கை மாறாக இருக்காதா என்பதை யோசித்தார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இந்தப் பிரிவினை ஏற்பட்டது, இனி எல்லையைப் பிரிப்பது எல்லாம் மொழியின் அடிப்படையில் நடக்கிறது. மக்களுடைய சம்மதத்தைப் பொறுத்தல். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், மக்களுடைய சம்மதத்தைக் கேட்டால், ஆந்திராவில் இருக்கக்கூடிய பல பகுதிகள் சென்னையுடன் சேர விரும்பலாம். அப்படியிருக்கும்போது மக்களுடைய சம்மதத்தைக் கேட்டுப்பிரிப்பது முடியாத காரியம்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ In view of the physical capacity and capability of Sri Vinayakam, cannot this matter be entrusted to his sole effort? ” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not want to reciprocate the same feeling which Sri Vinayakam exhibits in respect of this Government. As far as I am concerned, I have complete faith in Sri Vinayakam, but other people also should agree to it.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ முன்னொரு சமயம் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொன்னபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் ‘ ஏதாவது ஒரு கிராமத்தில் ஜனசங்கியைக் கணக்குகளைப்பற்றி தகராறு ஏற்பட்டால், அந்தக் கிராமத்தில் மறுபடியும் ஜனசங்கியை எடுக்க ஆலோசிக்கலாம் ’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஆந்திர சர்க்காருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய யோசனையில் இந்த விஷயம் குறிப்பிடப்படவில்லை. அது ஏன் குறிப்பிடப்படவில்லை? அதோடு கூட, சர்க்கார் கூறியிருக்கக்கூடிய யோசனையை ஆந்திர சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They have broadly agreed to the principles we have laid down. But they have not written categorically saying that they accept all these principles. They have stated that they find the proposals to be reasonable. We have not received any final reply from the Andhra Government. With regard to taking census again in respect of any disputed individual villages, I have already stated that that question does not arise now. If, after considering all these questions, there is any particular dispute with reference to particular areas, then the question can be talked over with the Andhra Government. Then, we shall consider the question whether there is any necessity to take a re-census in any of the villages.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Granting that talks are held between the Andhra and Madras Governments and supposing a

[22nd August 1955]

reasonable agreement is not reached by both the Governments, what happens to this issue? What will be the attitude taken by the Madras Government then.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If any agreement is not reached, we will immediately ask for the appointment of a Boundary Commission and the Central Government, I have no doubt, will immediately appoint a Boundary Commission.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்தத் தகராறு பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக சுமுகமாகத் தீர்ந்துவிட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய விருப்பமும். இருப்பினும் இரண்டு சர்க்காரும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி முடிவுக்கு வருவதற்கு முன்பு மற்ற அரசியல் கட்சிகளோ அல்லது சம்பந்தப்பட்ட மக்களோ தங்கள் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கச் சந்தர்ப்பம் உண்டா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இப்பொழுது உடனடியாக ஆந்திர சர்க்கார் பிரதிநிதிகளாக இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களும் சென்னை சர்க்காருடைய பிரதிநிதிகளாக இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களும் சந்தித்துப் பேசப் போகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, யார் வேண்டுமானாலும் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கலாம். அப்பேற்பட்ட அறிக்கையைக் கவனித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அவர்கள் எப்போதும் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI P. JEEVANANDAM :—“ ஆந்திர அரசாங்கமும் சென்னை அரசாங்கமும் இந்தப் பிரிவினை பேரில் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு முயற்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற பேச்சு வந்த பிறகு அந்தத் தகராறுக்குரிய பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களிடமிருந்து, எந்தக் கிராமத்திலிருந்தாவது அந்தக் கிராமம் தமிழர்களுக்குச் சேர்ந்தது, அந்தக் கிராமம் தெலுங்கர்களுக்குச் சேர்ந்தது என்ற முறையில் பிரதிநிதித்துவம் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா? அல்லது, அந்த எல்லைப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய accredited representatives மக்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தலைவர்களிடமிருந்தாவது ஸ்தாபனங்களிடமிருந்தாவது அத்தகைய செய்தி சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதுவரையிலும் அம்மாதிரி எந்தத் தகவலும் வரவில்லை. மற்றுமொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கே சென்று கணக்கெடுத்து எவ்வளவு தான் நல்ல முறையில் இவ்வெல்லைப் பிரதேசத்தைத் தீர்த்தாலும் பிரிவினைக்குப் பிறகு ஒரு சில தமிழர்கள் ஆந்திரப் பிரதேசத்திலும், ஒரு சில ஆந்திரர்கள்தமிழ்ப் பிரதேசத்திலும் இருக்கவேண்டித்தான் வரும். ஆகவே இந்தப் பிரதேசத்தை சுமுகமாகத் தீர்த்துக்கொண்டு ஆந்திரப் பகுதியில் உள்ள தமிழர்கள் சுமுகமாக வாழ்வதற்கும், தமிழ்ப் பகுதியில் உள்ள ஆந்திரர்கள் சுமுகமாக வாழ்வதற்கும் வகை செய்வதே புத்திசாலித்தனம். ஆகவே மூன்றாம் மனிதர் ஒருவர் இப்பிரதேசத்தைத் தீர்த்து வைப்பதை விட இரு சர்க்காரும் சேர்ந்து பேசி மக்கள் சுமுகமாக வாழ்வதற்கேற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவது நல்லது என்பதற்காகத் தான் இந்த சர்க்கார் இந்தப் பிரதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I will take 5 minutes more and finish the rest of the questions.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ While talks are being held between the two Governments, do not our Government think it possible to invite representatives of the people and make them a party to

[22nd August 1955]

any agreement that may be arrived at between the two Governments? I do not want them to associate only one section of the people. Both sections—Telugu representatives as well as Tamil representatives—may be associated with such talks. Why not the Government make the affected people a party to any agreement? Is it not a fact that I submitted census figures collected by an organisation in Chittoor district through the Hon. Sri Bhaktavatsalam to the Government. I have given enough data relating to so many villages to show that the census figures of 1951 are defective."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I am afraid the hon. Member has put too many questions and I have forgotten some of them. Regarding his last question, it is no doubt a fact that Sri Vinayakam made certain representations stating that the census figures of 1951 were wrong. It is with reference to those villages that I already stated that a random sample was taken and they were checked. According to the information available, even after checking it up, it was found that there was nothing wrong with the 1951 census. In spite of all this, if there are any areas with reference to which still there are some disputes with regard to the 1951 census, they could be isolated and could be considered at a later stage if any necessity arises. Then, with reference to making the people a party to the agreement, it will be very difficult to do it in a literal sense. But, their representations could be taken into consideration in arriving at a decision. I may take this opportunity to assure the hon. Members that all representations will be received by the officials concerned and due consideration will be given to all those representations and the facts mentioned therein."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருந்து இந்தத் தகராறை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கான நம்பிக்கை உண்டாகிறது. அப்படியிருக்கும்போது இந்தப் பிரச்சனையில் அதிக அக்கறை காட்டுகின்றவர்கள் குறிப்பாக ஸ்ரீ சிவஞான சிராமணியாரைப் போன்றவர்கள் சட்டசபை முன்பு இது சம்பந்தமாக இம்மாதம் 24-ந் தேதி போராட்டம் நடத்தப்போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்கும் தெரியுமாதலால் அவர்களைக் கூப்பிட்டு இது விஷயமாகப் பேசி போராட்டம் நடத்தாமல் இருப்பதற்கான வழிவகைகளை கனம் மந்திரி அவர்கள் செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"இந்த யோசனைகள் எல்லாம் பத்திரிகைகளில் வரும். அதனை அவர்களும் படிப்பார்கள். படித்த பின்பு சர்க்காரிடம் நம்பிக்கையிருந்தால் அவர்களைத் தங்களுடைய போராட்டத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அதைப் பார்த்த பின்பும் அவர்கள் சர்க்காரிடம் வந்து இது பற்றி பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் யாரும் வந்து பேசுவதை நாங்கள் தடுப்பதாயில்லை. கட்டாயம் அவர்களை வரவேற்று இதுசம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கு சர்க்கார் தயாராய் இருக்கிறது."

Collection of conch shells from marine areas

* 2193 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether collection of conch shells from marine areas was the monopoly of the Government;

22nd August 1955]

(b) whether this monopoly has recently been sold to private parties;

(c) if so, when and on what terms and conditions; and

(d) the revenue to Government by such sale to private parties?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The answer is in the affirmative.

" (b) & (c) The Government have not sold this monopoly. They are conducting chank fishing operations departmentally every year in Tirunelveli district, a portion of Tanjore district and in Sivaganga in Madurai district. The right of chank fishing in the remaining portions of Ramanathapuram and Tanjore districts and in South Arcot and Chingleput districts has been leased out to private parties.

" (d) The revenue to Government by the current lease of chank fisheries per annum is Rs. 42,000 from Ramanathapuram district, Rs. 15,875 from Tanjore district, Rs. 10,000 from South Arcot district, and Rs. 4,000 from Chingleput district."

Extent of lands under coconut and banana cultivation

* 2194 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of lands under coconut cultivation in the State in 1954; and

(b) the annual yield in the year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The extent of lands under coconut cultivation in this State in the year 1953-54 was 558,410 acres.

" (b) The estimated production during that year was 1,276 million nuts."

* 2195 Q.—**SRI M. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of lands under banana cultivation in the West Coast in 1954-55;

(b) the yield in the year;

(c) whether there is any scheme under consideration to start a Banana Research Station; and

(d) if so, its location?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The estimated extent of land under Banana cultivation in the West Coast during 1954-55 was 68,000 acres.

" (b) The estimated production in the same year was about 4 lakhs tons.

" (c) The answer is in the negative.

" (d) Does not arise."

[22nd August 1955]

(b) whether the State Government have sent up any scheme to the Union Government to assist the State Government to open up road communications to such villages;

(c) what steps the Government have taken to connect these villages by roads; and

(d) the number and names of such villages, if any, proposed to be connected by roads?

A.—(a) Sixty-five villages.

(b) Yes. The work of forming Meyyathur-Vadamur-Paravilagam road has been included in the First Five-Year Plan of the Planning Commission.

(c) & (d) A statement* showing the number and names of isolated villages in Chidambaram taluk proposed to be connected by roads under the various programmes is placed on the table of the House.

Pest attack in Tanjore district

392 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of acres affected by the pest attack in Tanjore district;

(b) the number of acres where preventive measures were used;

(c) the number of acres where these preventive measures were not fruitful; and

(d) the number of acres reclaimed from this pest attack?

A.—(a) 42,034 acres.

(b) An area of 28,221 acres was tackled by the Agriculture Department. The remaining area of 13,813 acres was either treated with pesticides, etc., by the ryots themselves or freed from pests due to torrential rains that fell during the first week of December 1954.

(c) Nil.

(d) Same as (b).

Extension of electric supply to villages

393 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) in how many villages the supply of electricity was extended in the State up to December 1954; and

(b) the expenditure incurred thereon?

A.—(a) Two thousand two hundred and seventy-three (2,273) villages.

(b) About Rs. 978 lakhs.

* Printed as Appendix II on page 432 infra.

22nd August 1955]

Villages served by electricity

394 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of villages in each district of the State which were served by electricity at the end of the year 1954?

A.—The statement below shows the number of villages in each of the district in the State to which electricity was extended up to 31st December 1954:—

Chingleput	—	144	Madurai	..	123
North Arcot	..	193	Ramanathapuram.	..	175
Salem ..	..	107	Tirunelveli	..	144
Coimbatore	..	527	Nilgiris ..	..	89
South Arcot	..	111	Malabar	..	54
Tanjore	..	327	South Kanara	..	24
Tiruchirappalli	..	255			

Extension of electric supply to Perambalur taluk

395 Q.—SRI N. PARAMASIVA UDAYAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) with reference to answer to clause (b) of question No. 375 given on 16th December 1954, whether the Government have approved the proposal to extend the supply of electricity to Perambalur taluk, Tiruchirappalli district; and

(b) if so, when it will be given effect to?

A.—(a) No Sir. The proposal to take over the areas from the South Madras Electric Supply Corporation, Limited, is still under consideration.

(b) Does not arise.

Exhibitions conducted by Government institutions and departments

396 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of exhibitions conducted by the Government institutions and departments in the State in the year 1953-54;

(b) the amount collected at the exhibitions by way of entrance fees, etc.; and

(c) the expenditure incurred on the exhibitions including the Government aid, if any?

A.—(a) to (c) A statement* containing the particulars is appended.

* Printed as Appendix III on page 432 infra.

[22nd August 1955]

Assignment of lands to landless poor in Tiruchirappalli district

397 Q.—SRI N. RAJAGOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of lands of various categories belonging to the State in Tiruchirappalli district available for assignment to landless poor;

(b) the number of applications received in 1954 taluk-war in Tiruchirappalli district from the landless poor for assignment of lands; and

(c) the number of applications considered favourably in 1954?

A.—(a) to (c) The particulars are furnished in the statement* annexed.

Employees of the Government Transport Department

398 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the total number of employees of all grades in the Government Transport Department as per the linguistic nativity of each employee?

A.—The information is given in the appended statements^b.

399 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of workers employed in the Government Transport, Madras, at the end of March 1955; and

(b) the number of permanent and temporary workers who have put in—

(1) over five years of service;

(2) between two and five years of service;

(3) between one and two years of service; and

(4) below one year of service?

A.—(a) 2,791.

(b) (1) 1,695.

(2) 626.

(3) 209.

(4) 261.

NOTE (i).—The above figures exclude Ministerial and Supervisory staff.

NOTE (ii).—There are no permanent employees amongst the workers as the entire organisation is temporary and the sanction for the various posts are renewed from year to year.

* Printed as Appendix IV on page 433 infra.

^b Printed as Appendix V on pages 433-439 infra.

22nd August 1955]

Poramboke lands in Tanjore district

400 Q.—SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total extent of poramboke (waste) lands in Tanjore district;

(b) how many acres of poramboke land are under cultivation and how many acres of such land are being cultivated by Harijans; and

(c) how many Harijans were evicted from these poramboke lands during the years 1952-54?

A.—(a) 108,041.10 acres.

(b) 12,210.27 acres and 1,727.46 acres respectively.

(c) Eight persons.

Medicinal and oil yielding plants grown by the Government

401 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what are the medicinal and essential oil yielding plants that are grown now by Madras Government to extract oils;

(b) what are those oils and their purpose and utility; and

(c) the area of cultivation of each plant?

A.—(a) to (c) A statement* furnishing the answer is placed on the table of the House.

Licences issued to cinemas

402 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of licences issued by Collectors to cinemas in the State in the current year both permanent and temporary;

(b) how many licences were issued temporarily to touring cinemas; and

(c) how many licences were issued in individual names?

A.—(a) The total number of licences issued to cinemas in this State, both temporary and permanent, during 1954 and in 1955 (up to the 28th February 1955) is 1,406.

(b) 817.

(c) 723.

Recruitment of Sub-Inspectors of Police

403 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the percentage of direct recruits and promotees in the category of Sub-Inspectors of Police in South Arcot district in the year 1953-54 and the number of Harijans among them?

* Printed as Appendix VI on pages 440-442 infra.

[22nd August 1955]

A.—The percentage of direct recruits and promotees in the category of Sub-Inspectors in the South Arcot district in 1953-54 was 75 and 25 respectively. There were seven Harijans among the direct recruits.

Deaths due to typhoid, dysentery, etc., in the State

404 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of deaths registered in the State in the year 1953-54 under typhoid, dysentery, cholera, malaria, smallpox and plague;

(b) what are the preventive measures undertaken by the Government; and

(c) the expenditure thereon?

A.—

(a) Typhoid	..	..	..	1,108
Dysentery and Diarrhoea	..	..	..	47,944
Cholera	..	..	..	12,448
Malaria	..	..	..	2,077
Smallpox	..	..	..	2,812
Plague	..	..	..	10

(b) The preventive measures undertaken by Government were the posting of additional Health Inspectors and Health Officers in certain places, intensification of vaccination and inoculation campaigns, chlorination of water sources, disinfection of infected houses and materials and general cleaning of the areas, isolation and treatment of cholera and smallpox cases in the hospitals and sheds wherever possible, spraying of D.D.T., free distribution of malaria drugs, educative propaganda, etc.

(c) The expenditure was approximately Rs. 11,89,100.

Loans for construction of houses

405 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many applications were received by the Project Executive Officer, Erode, Coimbatore district, for loans for constructing houses up to 31st January 1955 and how many of them were from Harijans;

(b) the time given for refunding the loan and the interest charged; and

(c) whether any concession was shown to Harijans and if so in what way?

22nd August 1955]

A.—(a) One hundred and seventy-six; and 126 of them were from Harijans.

(b) Time given for repayment is five years for temporary houses, 20 years for semi-permanent houses and 25 years for permanent houses and the interest charged is $4\frac{1}{2}$ per cent.

(c) No concession was shown.

Introduction of Ambur Charkas in National Extension Scheme areas

406 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government had any discussion with the Secretary, Sarva Seva Sangh, Tirupur, regarding the introduction of Ambur Charkas in National Extension Scheme areas in the Coimbatore district; and

(b) how many charkas of this type have been introduced; and

(c) what is the cost of each charka?

A.—(a) No, Sir.

(b) Nil.

(c) Does not arise.

Accidents in the tile factories in South Kanara district

407 Q.—SRI K. ISHWARA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of accidents that took place in the tile factories in the South Kanara district during the period from 1950 to 1954;

(b) the names of the factories; and

(c) in how many cases compensation was given to the workers?

A.—(a) & (b) The particulars are furnished in the appendix. *

(c) Compensation was paid in respect of sixteen cases as detailed below:—

Year.					Number of cases.
1950	..	..	..	..	3
1951	..	..	..	..	4
1952	..	..	..	..	6
1953	..	..	..	..	2
1954	..	..	..	..	1
Total ..					16

[22nd August 1955]

Elementary schools teaching sericulture as a basic craft

408 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to lay on the table of the House a list of the elementary schools in the State in which sericulture is being taught as a basic craft?

A.—There are no elementary schools in this State where sericulture is being taught as a basic craft.

Salt factory at Cheyyur in Madurantakam taluk

409 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether a salt factory exists in Cheyyur area, Madurantakam taluk, Chingleput district;

(b) the number of workers employed in the factory;

(c) the owners of licensees of the factory;

(d) the number of acres assigned or leased to the owners or licensees of the factory; and

(e) the terms and conditions of the assignment or lease?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) More than 2,000 workers a day for the whole factory.

(c) There are 86 licensees in the factory.

(d) Four hundred and ninety acres and nineteen cents.

(e) An extent of about 45 acres has been leased out till 1968, and the remaining extent has been assigned under Excise licence conditions with or without compensation.

Lending of boring-sets on hire to agriculturists

410 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the latest rules and orders for hiring boring-sets from the Government;

(b) whether the Department of Agriculture received in August-November 1954 any applications for the hire of boring-sets from the agriculturists of Pichhivakkam village, Madurantakam taluk, Chingleput district; and

(c) if so, the number of applications and the action taken thereon?

A.—(a) A copy * of the latest rules and orders on the subject, is appended.

(b) No applications as such were received by the Department of Agriculture. The Collector of Chingleput, however, received a general representation from the ryots of Pichhivakkam village for a boring-set for agricultural purposes.

(c) Does not arise.

22nd August 1955]

Cattle-pounds in Coimbatore district

411 Q.—SRI A. SENAPATHI GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total number of cattle-pounds in the Coimbatore district;

(b) how many of them are completely ruined and how many of them require repairs;

(c) the amount spent towards repairs to pounds in this district from 1946 to 1954 (year-wise); and

(d) whether Government have taken any steps to rebuild or repair the pounds and, if so, what they are?

A.—(a) 384.

(b) 36 cattle-pounds are in ruins, i.e., beyond repairs and 179 require repairs.

(c) The figures are furnished below:—

						RS.	A.	P.
1946-47	...	...	...	...	...	2,628	0	0
1947-48	...	...	...	...	...	1,901	12	0
1948-49	...	...	...	...	...	2,143	4	0
1949-50	...	...	...	...	...	12,215	0	0
1950-51	...	...	...	...	...	3,746	0	0
1951-52	...	...	...	...	...	2,114	0	0
1952-53	...	...	...	...	...	1,540	0	0
1953-54	...	...	...	...	...	4,272	0	0

(d) Steps are being taken to execute the repairs to the cattle-pounds by giving priority with reference to the allotments made every year.

Improvements to the Railway Feeder Road in Suler

412 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation was submitted to the District Collector, Coimbatore, on 30th January 1955 to widen and concrete the existing Railway Feeder Road leading from the weekly market to the Railway Station in Suler, Coimbatore district; and

(b) if so, when it is likely to be taken up?

A.—(a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

National Extension Service Scheme for South Kanara

413 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount sanctioned under National Extension Service Scheme for South Kanara district for the year 1954-55;

(b) the actual amount spent;

[22nd August 1955]

- (c) the various works on which it was spent; and
 (d) the amount spent towards establishment charges and pay and allowances to officers?

A.—(a) The amount sanctioned for expenditure is Rs. 2,48,732 and for loans is Rs. 3,15,260.

(b) The amount spent is Rs. 1,76,388 and the loans disbursed is Rs. 2,68,325.

(c) Local works Rs. 61,020, Social Education Rs. 10,275 and Grants-in-aid Rs. 7,031.

(d) Rs. 82,976.

Kangayam and Sindhi breeding bulls

414 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Kangayam and Sindhi breeding bulls supplied under National Extension Service and Community Project Schemes in the State during 1954; and

(b) the cost of each bull?

A.—(a) During 1954, forty-six (46) Kangayam bulls and eleven (11) Sindhi bulls were supplied under National Extension Service and Community Projects Schemes.

(b) The cost of each bull supplied from Government Livestock Farms was Rs. 800 while that of bulls purchased from private breeders ranged from Rs. 450 to Rs. 1,000 each.

Takkavi loans in South Kanara

415 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications received for the grant of takkavi loans in South Kanara district, talukwar in the year 1954-55;

(b) the number of applications sanctioned; and

(c) the amount disbursed?

A.—(a) to (c) The particulars are furnished below:—

Name of the taluk.	Number of applications received	Number of applications sanctioned.	Amount disbursed.
(1)	(2)	(3)	(4)
			RS.
1 Belthangady ..	17	9	5,340
2 Coondapur ..	446	287	31,040
3 Karkal ..	571	520	51,180
4 Kasargod ..	1,808	1,437	1,72,640
5 Mangalore ..	1,325	1,091	94,270
6 Puttur ..	488	439	59,055
7 Udupi ..	273	237	19,160
Total ..	4,928	4,020	4,33,585

22nd August 1955]

Distribution of milk on 'More Milk Day'

416 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of milk distributed in the State on 'More Milk Day' (Tamil New Year's Day);

(b) how it was collected;

(c) the cost of the milk;

(d) how many organizations celebrated the 'More Milk Day' this year;

(e) how many organizations supplied milk free of cost and the quantity thus supplied; and

(f) the approximate population of children in the State?

A.—(a) A statement containing the information regarding the quantity of milk distributed at the various places of the State on the 'More Milk Day' is appended.

(b) Milk was not actually collected by any agency, but philanthropic institutions and private donors distributed milk themselves. The Government Milk Factory, Madras, the Government Livestock Stations, and the Government Agricultural Research Stations also made available some milk produced at the station for free distribution.

(c) The total cost of the milk distributed is not known, as the exact quantity of milk distributed and the cost of milk is not available in all cases.

(d) & (e) The information as far as it could be gathered from the Collectors' reports is contained in the appended statement referred to in the answer to clause (a).

(f) The hon. Member is referred to the Madras Census Report, 1951.

Rent Courts in Malabar

417 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total number of applications received in 1954-55 up to March 31, 1955, by the Rent Courts in Malabar in each taluk;

(b) how many applications were disposed of during the year ending March 31, 1955;

(c) how many are pending; and

(d) whether there is any proposal to increase the number of Rent Courts?

[22nd August 19

A.—(a) & (b)

	Number of applications received up to 31st March 1955.	Number disposed of up to 31st March 1955.
Chirakkal	11,180	1,434
Kottayam	2,836	239
Wynaad	123	71
Kurumbranad	5,416	614
Kozhikode	1,155	749
Walluvanad	856	73
Palghat	457	80
Ernad	1,314	324
Ponnani	2,635	447
Fort Cochin	Nil	Nil
	<u>25,972</u>	<u>4,131</u>

(c) 21,941.

(d) The Government have constituted eight more Rent Courts in Malabar with effect from 1st June 1955.

Local Development Schemes in Malabar

418 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of Local Development Schemes taken up for execution in each taluk in Malabar up to March 31, 1955;

(b) the nature of the schemes;

(c) total number of schemes sanctioned;

(d) how many are pending execution; and

(e) the total amount received as contribution from the public for the schemes already completed during the period mentioned in clause (a)?

A.—(a) Chirakkal	16
Wynaad	15
Kottayam	2
Kurumbranad	58
Kozhikode	62
Ernad	39
Walluvanad	44
Ponnani	55

(b) (1) Permanent works for the improvement of agriculture.

22nd August 1955]

(2) Improvement of rural sanitation.

(3) Village roads including small bridges and culverts.

(4) Improvements to school or dispensary buildings where such institutions already exist, but are inadequately housed.

(5) Construction of godowns by co-operative societies for storage of goods.

(6) Water-supply schemes.

(7) Other schemes of common utility.

(c) 180.

(d) 111.

(e) Rs. 1,91,306-5-0.*

RS. A. P.

* In cash 13,926 12 0

In labour and in kind .. 1,77,379 9 0

Total .. 1,91,306 5 0

Opening of more Polytechnics in the State

419 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open more Polytechnics in the State; and

(b) if so, where these will be opened and the details of the technical education that will be imparted in each of them?

A.—(a) & (b) At present, there is no proposal to open more Polytechnics by Government in this State. But three private managements, viz., Seshassayee Institute of Technology at Tiruchirappalli, the Alagappa Polytechnic at Karaikudi and the Annamalai University have been permitted by the Technological Diploma Examination Board, Madras, to start Polytechnics with Civil, Electrical and Mechanical Engineering Diploma Courses.

Conference of the Madras State Nursing Orderlies

420 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolutions passed at the Sixth Conference of the Madras State Nursing Orderlies held on 30th May 1954 at Coimbatore under the presidency of the Hon. the Chief Minister; and

(b) if so, how many of the resolutions have been given effect to?

[22nd August 1955]

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The matter is under consideration.

Service conditions of nurses in the State

421 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) what the recommendations made by the Central Government to the State Government are in regard to the service conditions of nurses in view of the report of the Commission which enquired into their service conditions;

(b) whether any of the recommendations have been carried out so far; and

(c) if so, what they are and at what cost?

A.—(a) The Government of India have forwarded the Report of the Committee to all the State Governments recommending that steps might be taken for implementing the recommendations made therein.

(b) The question as to how best the various recommendations contained in the report may be implemented, is now under the consideration of this Government.

(c) Does not arise.

Committee on Rural Credits

422 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether this Government have taken any decisions on the recommendations of the Committee on Rural Credits appointed by the Government of India;

(b) if so, what they are; and

(c) the steps taken to carry them out?

A.—(a) & (b) The several recommendations of the All-India Rural Credit Survey Committee as endorsed at the Conference of State Ministers for Co-operation have been generally accepted by this Government, but no specific decision has as yet been taken in the matter.

(c) The Registrar of Co-operative Societies has drawn up schemes for integration of rural credit and marketing, reorganization of co-operative education and training, etc., for inclusion in the Second Five-Year Plan and they are under consideration.

Eviction cases filed against Harijans in Malabar

423 Q.—SRI M. CHADAYAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of cases filed in the District Munsifs' Courts in Malabar for evicting the Harijans during the period from 30th April 1949 to 30th April 1955; and

[22nd August 1955]

(b) the number of cases disposed of decreeing eviction and the number pending?

A.—(a) & (b) The particulars are not readily available. The time and labour involved in gathering the particulars will not be commensurate with the results obtained therefrom.

Exemption of dance recitals from tax

424 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from dancers' organizations regarding exemption from entertainments tax for dance recitals; and

(b) whether the Government have taken any and if so, what decision thereon?

A.—(a) No representations for general exemption have been received from dancers' organizations.

(b) The Government have been granting general exemption from time to time in respect of music and dance performances and variety entertainments conducted by registered sabhas and similar associations. The exemption has been continued for a further period of three years from 1st November 1954 subject to the condition that those organizations undertake to arrange free entertainments for slum dwellers—at least one free entertainment every year to the slum dwellers in their vicinity.

Damage caused by the cyclone and floods in Kasaragod taluk

425 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of damage caused in Kasaragod taluk, South Kanara district, on account of the cyclone and floods in May 1955, and

(b) the nature and extent of relief granted by the Government?

A.—(a) The cyclone which swept over the South Kanara district on 18th May 1955 and 19th May 1955 caused only slight damage in Kasaragod taluk. In Thalangare village of that taluk a banyan tree fell on a tiled tea-shop and caused the death of the proprietor of the tea-shop and slight injury to a servant boy, who were sleeping inside the tea-shop. The loss caused to the building is estimated at Rs. 1,000.

(b) The boy who sustained minor injuries was admitted into the Government hospital. No financial assistance was given as the owner of the building and the dependants of the deceased proprietor of the tea-shop were not so poor as to deserve assistance from the Government.

[22nd August 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER *RE* TIME FOR GIVING NOTICE OF AMENDMENTS TO BILLS.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have to inform the House that amendments to the Madras Cultivating Tenants' Protection Bill, 1955, will be received till 10 a.m. to-day and amendments to the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, will be received till 4 p.m. to-day.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ 10 a.m., is too short a period, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The report of the Select Committee has already been circulated to the hon. Members. So, the hon. Members had sufficient time.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, with regard to the Madras City Tenants' Protection Bill, the time may be extended up to 5 p.m.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Yes, the hon. Members can send their amendments till 5 p.m. to-day so far as that Bill is concerned.”

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* EMPLOYMENT OF WORKERS IN WESTERN INDIA COTTONS, LIMITED, PAPPINISSERI.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, the Western India Cottons as mentioned in the notice given by me is the successor to the late Pappinisseri Aaron Spinning and Weaving Mills. On 12th January 1954 . . .”

DEPUTY SPEAKER :—“ Is the hon. Member making a speech? ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I am not making any speech. I am just giving certain facts.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is only the Hon. Minister who will give facts.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I want to explain the position to facilitate matters, by giving some more facts.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has already given an explanatory note.”

9-40 a.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Pappinisseri Mill was closed without any notice. Subsequently it was learnt that the concern was liquidated and sold in auction due to discord and disharmony among the owners of that mill. Afterwards a particular section of the owners of that mill became the owners of the new mill which was started under the name of ‘ Western India Cottons, Limited ’, Pappinisseri. Though it is considered as a new Mill, it is only the successor of the old and

STATEMENT UNDER RULE 40 *re* EMPLOYMENT OF WORKERS IN WESTERN INDIA COTTONS, LIMITED, PAPPINISSERI

377

22nd August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

it is with the co-operation of the workers and that of the Government—the Government were also interested to see that the workers numbering about 1,300 thrown out in the streets were re-employed—the licensing and other technicalities were overcome and finally the new mill was started on 6th June 1955. But to the great surprise of the workers and the public and the Government too it is seen that new workers are employed in the mills in preference to the workers of the old mill with long service of 20 to 25 years. Also with regard to payment of wages the recommendations of the Textile Workers Enquiry Committee were not implemented by the new mills. In contravention of the recommendations the workers were taken only as apprentices and given a wage of Re. 1 or Re. 1-4-0. These are in contravention of the assurances given and the expectations of the workers and the public. On account of this a serious situation has arisen and I have represented to the Government as well as to the management. Of course I understand that two or three days ago, the management and the Government and representatives of the workers had a discussion on this matter. But unfortunately no final settlement has been reached. I therefore want to draw the attention of the Hon. Minister to this fact and to see that the case is settled.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make the following statement with reference to the question raised by the hon. Member. Sir, the hon. Member has referred to the failure of the Government to get all the workers on the rolls on the date of closure of the Aaron Spinning and Weaving Mills, Pappinisseri on 12th January 1954, employed in the Western India Cottons, Limited, according to the assurance given by the Government. I would like to remind the hon. Member that the reply given by me on the previous occasion was that I could not give an assurance that the Government would arrange to revive the old mills, but that the Government would take all possible steps to help the workers who are without work. I shall give a brief account of the turn of events subsequent to that statement.

“ There was no possibility of reviving the old Aaron Spinning and Weaving Mills as the assets of the company were brought to auction by the Debenture Trustees. The ex-workers of the mill, who had claims against it, have been advised to file the affidavit of claims before the Official Receiver, High Court, Madras and their claims are now pending with him. The purchasers at the auction have started the working of the mill as a new company under the name of ‘ Western India Cottons, Limited, Pappinisseri ’ from 6th June 1955. The Government have been advised that this concern cannot be regarded as successors of the old Aaron Spinning and Weaving Mills, but as an entirely new concern, on whom no commitments of the old undertaking are binding. This is what we are advised legally. Therefore, they are not under any obligation to re-employ the ex-workers of the Aaron Spinning and Weaving Mills.”

[22nd August 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—" On a point of order, Sir. I wish to bring one point to the notice of the Hon. Minister."

DEPUTY SPEAKER :—" He only wants to bring a certain thing to the notice of the Hon. Minister. It cannot be a point of order."

SRI K. P. GOPALAN :—" Let me explain, Sir. The Hon. Minister is putting an illegal thing as a legal thing. There is a judgment of the High Court in 1954 . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" I cannot allow a debate, under Rule 40. Even yesterday I have said that no debate will be allowed on such statements at the time it is made. I cannot allow the hon. Member as it is not a point of order."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I do not know what is the illegal thing that I seek to legalise. I am only making a statement with reference to the question raised by the hon. Member under Rule 40. Legally, therefore, they are not under any obligation to re-employ the ex-workers of the Aaron Spinning and Weaving Mills. The Government have however been able to persuade the new company to re-employ the ex-workers of the mill, in the interest of smooth relationship and they have given me an assurance that they would normally adopt that procedure except in special circumstances where, for the sake of efficiency they may be compelled to recruit from outside."

" The present position is that out of 273 workers on the rolls of the company, 249 are ex-workers of the Aaron Spinning and Weaving Mills. Out of the remaining, leaving out 6 watchmen and 6 casual workers like carpenters, masons, etc., only 12 workers are outsiders, but these are also textile workers of experience though not of the old Aaron Mills. The new management employ three kinds of workers, namely, probationers, apprentices and temporary workers. It is their intention to confirm the probationers after test within a period of six months after which they will get the wages normally payable for such occupations in the textile industry."

" Out of about 12,000 spindles taken over, 6,000 are now working. The company hopes to put another 3,000 into commission by the end of September, the balance being useless beyond repair. Out of 407 looms, 78 are now working. They hope to bring 100 looms in all into production by the end of September and a further 200 before the end of the year the rest being beyond reconditioning as is seen now."

" Bleaching, dying and calendering sections can work only after the other sections are in full production."

" The company hopes to employ an additional 90 to 100 men by the end of September. This is the utmost they can do until new machinery which has been applied for, is in their possession. They are of the decided opinion that, even when maximum production is reached, it will not be possible to absorb all the thousand and

22nd August 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

odd men who were reported to be on the rolls of the Aaron Mills on the date of closure. In their view that mill had an uneconomic labour strength which mainly contributed to its downfall. A considerable number of men on the rolls of the old mill at the time of its closure belonged to the temporary category and has therefore no strong claim for consideration. The new company has however given me an assurance that they would make their best efforts to bring the mills to its maximum production as quickly as possible, and to re-employ as many ex-workers of Aaron Mills as possible."

IV—MOTION UNDER ARTICLE 320 (5) OF THE CONSTITUTION OF INDIA
RE EXCLUSION OF CERTAIN POSTS FROM THE PURVIEW OF
THE MADRAS PUBLIC SERVICE COMMISSION.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move—

'That under Article 320 (5) of the Constitution the notification published in G.O. No. 1821, Public (Services-A) Department, dated 7th June 1955, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, under Article 320 (3) for the purpose of excluding from the Commission's purview certain posts in the State Services under the Community Projects and National Extension Service Schemes, be repealed.'

" Sir, before I say something on the merits of the case, I would like to point out the posts that have been excluded under this regulation as referred to in the notification. They are Project Executive Officers, Chief Special Education Organizers, Block Development Officers, Principals and Vice-Principals of Training centres, Chief Instructor, Home Economics Department at the extension training centres . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" Let the motion be seconded. Then the hon. Member can speak on the motion."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I second it, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" The motion is—

'That under Article 320 (5) of the Constitution the notification published in G.O. No. 1821, Public (Services-A) Department, dated 7th June 1955, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, under Article 320 (3) for the purpose of excluding from the Commission's purview certain posts in the State Services under the Community Projects and National Extension Service Schemes, be repealed.'

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, from the posts mentioned by me just now, it will be noted that a large number of them have been taken away from the purview of the Public Service Commission. In the latest report of this Commission ending with 31st March 1954, at page 14, it is observed as follows:—
'Attempts have from time to time been made to cut down the statutory functions of the Commission and to exclude from its purview matters in respect of which it is its duty to advise the Government.'

380 MOTION UNDER ARTICLE 320 (5) OF THE CONSTITUTION OF
INDIA *re* EXCLUSION OF CERTAIN POSTS FROM THE
PURVIEW OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE
COMMISSION

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd August 1955]

Sir, it will be also seen on a perusal of the subsequent portion of the Report, that there is a wrangling going on between the Government and the Public Service Commission as to the functions and duties of each. This is a very unfortunate and undesirable state of affairs and if I read it correctly, the notification referred to in the Motion is a link in the chain of the process of inroads that are being made by the Government into the functions of the Public Service Commission.

"Sir, whichever party may be in power, it is essential for the stability of the State, for the efficiency of the Services and the continuity of policy, that we should have an independent Public Service Commission outside political influence. That is why our Constitution has laid so much emphasis on this institution. It is provided that it may be thoroughly independent and the emoluments of its Members and staff are made a charged item. After holding any post or membership in the Public Service Commission, they are not entitled to hold any post. Further, it has been laid down that they should not be removed from the office unless after an enquiry conducted by the Supreme Court on a reference by the President. That shows the importance of the institution and it is the duty of every Government to uphold the integrity and independence of the Public Service Commission.

"Now, Sir, I oppose the notification for more than one reason. It was issued by the Governor on the advice of Ministers and not in the exercise of his powers of discretion. In the Chapter dealing with the Governor, it has been stated that the Governor shall act in everything on the advice of Ministers except in matters of discretion. Whether there is any sphere in which he can exercise his discretion is another matter. What I am only driving at is that the notification placed on the table of the House was issued on the advice of Ministers. Some reason for the issue of that notification ought to be given to it, because it comes under Article 320 (5) and we are within our right either to approve or disapprove of it. Now we are in the dark and I do not know whether the Hon. the Leader of the House will even now give the reasons for it. Further, the Government might say that they have got a right to issue it and that they are not bound to give reasons for the same and if hon. Members like to challenge it they may bring forward a Motion of No-Confidence against the Government. That is the state of affairs and the working of democracy in this State. Therefore, for the one reason that they have not given any reason issuing the notification, I oppose it.

"Another reason is that the notification is given retrospective effect which, I submit, they are not entitled to do. At page 20 of the Report of the Commission, it is stated thus—

"The Commission has grave doubts as to the legality of issuing the excluding Regulation with retrospective effect . . . The proviso to Article 320 (5) of the Constitution of India under which the excluding Regulation was issued does not contemplate the issue of a Regulation with retrospective effect, nor does it up an irregularity previously committed . . ."

MOTION UNDER ARTICLE 320 (5) OF THE CONSTITUTION OF 381.
INDIA *re* EXCLUSION OF CERTAIN POSTS FROM THE
PURVIEW OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE
COMMISSION

22nd August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I request the hon. Member not to further dwell upon this point because it is *sub judice* and the matter is pending before the High Court."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"I am not referring to anything *sub judice*. I am only reading a portion of the Report dealing with it.

"Then, we have to see the result of this 'excluding' notification. It will be seen that the revised regulation concerning the Public Service Commission was issued as late as 1954 and we do not know what has happened since the considered regulation was issued to exclude these posts from the purview of the Public Service Commission. Sir, it has been our experience that whenever appointments are made not by the Public Service Commission but departmentally, it leads to a lot of favouritism and abuse. From the appointment of the smallest committee like the Village Vigilance Committee to the highest State Committee, the appointment of non-official visitors to jails and the appointment of Public Prosecutors, it has been our experience that in most cases they have gone on political lines and favouritism has had a great deal to do in the matter of those appointments. Now we are on the eve of elections and we are also to launch our ambitious Second Five-Year Plan and it has been stated that in the course of a few years, all the villages in the country will be covered by National Extension Service and Development Schemes. We know, as a matter of fact, that a large number of officials will be required at the village level for supervising and executing important development schemes. Sir, I can say from personal experience that many of the Grama Sevaks appointed by the Government have been doing Congress propaganda and they had taken part in election meetings and they had been making speeches on behalf of Congress candidates. Now, Sir, if the appointments of such a large number of officials and employees at the village level are to go by these political considerations, I am afraid that this will affect other parties as well as the elections and the functioning of independent democracy. I say definitely that it is with such a motive that this regulation has been made. It is for the Legislature to check these abuses and this can be done only by repealing this regulation. I, therefore, appeal to the Members of this House that in the interest of purity of administration, in the interest of having an impartial administration and in the interest of proper working of democracy this regulation should be repealed."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the point made by hon. Member Sri M. Narayana Kurup that this regulation should be repealed. Taking advantage of the powers conferred by the proviso to Article 320 (3) of the Constitution of India, the Government of Madras have issued an order removing from the purview of the Public Service Commission certain posts in the State Services. But the Government have not stated in their order the reasons for doing so and why they

10
a.m.

382 MOTION UNDER ARTICLE 320 (5) OF THE CONSTITUTION OF
INDIA 7a EXCLUSION OF CERTAIN POSTS FROM THE
PURVIEW OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE
COMMISSION

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd August 1955]

want to exclude from the Commission's purview certain posts. We do not see in the proviso to Article 320 (3) of the Constitution anything to show under what circumstances the Governor or the Rajpramukh as the case may be can exercise this extraordinary power of removing from the Commission's purview certain posts. Taking advantage of this factor, the Government have taken powers through this regulation to remove certain posts in the State's Services from the purview of the Public Service Commission.

"This is not the first occasion that the Government have removed certain posts from the Commission's purview. From the reports of the Public Service Commission which have already been published we find that certain recommendations made by them have not been approved by the Government. Certain matters relating to these things have been taken to the High Court and I do not wish to go into them. Taking into consideration the Government Order in question along with the Government's previous conduct in such matters, we should infer that they have not got any confidence in the Public Service Commission. When the Government take away certain powers from a statutory body like the Public Service Commission they should have certain well-founded reasons for doing so, and in the absence of that we are not far from correct when we state that the Government have got ulterior motives in taking away the powers from the Public Service Commission. If it be the view of the Government that the Public Service Commission is not competent to select persons for particular category, it is entirely another matter altogether, and it is open to the Government to change the personnel of the Commission and take necessary steps in that connexion. Without doing that, if post after post was removed from the purview of the Public Service Commission, it will only lead to an inference that the Government are slowly losing confidence in the Public Service Commission. That is not good for the proper administration of the country. As has already been pointed out by hon. Member Sri M. Narayana Kurup, in a democratic set-up where the majority party forms the Government it is essential that there must be an independent body which should have independent powers to select personnel for State Services, and it is for that purpose several important provisions have been made in the Constitution. If the Government take away the powers of the Commission whenever it is convenient for them, naturally people will be led to think that the Government are taking away the powers of the Commission because of ulterior motives . . ."

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—"On a point of order, Sir. The Government are aware that there is a suit pending now before the High Court with reference to the appointment of the Inspector-General of Registration . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"The Hon. the Minister for Finance has already spoken on it."

MOTION UNDER ARTICLE 320 (5) OF THE CONSTITUTION OF 393
INDIA 7a EXCLUSION OF CERTAIN POSTS FROM THE
PURVIEW OF THE MADRAS PUBLIC SERVICE
COMMISSION

22nd August 1955]

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—"The question before the High Court now is whether the appointment made by the Government without reference to the Public Service Commission is a violation of the provisions of the Constitution or not. This discussion may have some bearing on the question to be decided by the High Court later on. Are we in order in discussing this resolution now?"

DEPUTY SPEAKER :—"The present resolution has nothing to do with the suit pending in the High Court."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"I have already stated, Sir, that this matter has nothing to do with the suit pending in the High Court. We are now concerned with the provisions of a particular Government Order. Unless the Government have got sufficient reasons, they should not take away the powers of the Commission. So, Sir, I support the point raised by Mr. Kurup in his resolution."

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this is not the first time that the subject has come up before this House. Criticisms have been made on the floor of the House against the Government time and again that they are interfering with the functioning of the Public Service Commission. We have received three reports from the Public Service Commission for the years 1952, 1953 and 1954 and in all these reports, criticism of frequent interference with the powers of the Commission has been made. I do not wish to read motives into the actions of the Government. But the constant complaints on the part of the Public Service Commission make one believe or suspect that the Government are not pulling on well with the Members of the Service Commission. If there are differences of opinion on the part of Government with the Members on the Commission, the right thing I feel to do is not to gnaw into the powers of the Commission but to reconstitute the Commission and that would be better. But the Government resorting to gnawing into the powers of the Commission is, I think, very undesirable. The appointment of the Commission is to help maintain the purity of administration. It is in the interests of purity of administration that the Commission has been given such wide powers. In view of these facts, I believe that the Government should be very careful whenever restrictions on the functioning of the Commission are imposed."

"There is another reason why the Government should be careful. In the last few years, not only in India but in every country in the world, the number of posts under Government has increased many-fold. In our own country, since we gained independence in 1947, the number of posts under Government has increased, according to a newspaper report, nearly ten-fold. Because there is this growing increase in the number of appointments made by the Government, it is very necessary that the

[Dr. K. B. Menon] [22nd August 1955]

recruitment to these posts should be shifted into the hands of an independent body like the Public Service Commission. It was pointed out by the mover of the resolution that small officials appointed under the Community Projects and National Extension Service Schemes might be taking part in political work. This is not very surprising. Under the conditions in which we are living to-day where there is so much unemployment, these small men are interested in keeping their job and at the same time continuing their political work. In their enthusiasm to work for the party of their choice, they may even go beyond the instructions of the Government. Therefore the Government should be careful to see that such appointments are shifted into the hands of the Public Service Commission and not interfere with, encroach upon or diminish the powers of the Commission. I wish the Government will do it."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாராயண குரூப் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பிரேரோணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சர்க்கார் சமுதாய நல திட்டங்களையும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் அமல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்தி எடுப்பதில் சர்வீஸ் கமிஷன் உதவியின்றி தாங்களே பொறுக்கி எடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தான் இந்தத் திருத்தங்களைப் பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அவசியம் என்னவென்பதைப்பற்றி அதிகமான விளக்கம் இல்லாவிட்டாலும் கூட மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்பதை ஓரளவுக்கு நாம் ஊகிக்க முடியும். எந்த விதமான அரசியல் நோக்கமும் இதில் இடையாதென்று அவர்கள் திட்டவாட்டமாக மறுத்துச் சொல்வார்கள். அது நாங்கள் எதிர் பார்க்கக் கூடியதே. பின்னே, அப்படி விதி விலக்குச் செய்யப்படவேண்டிய அவசியமென்ன? அதற்கு இன்னொரு காரணம் சொல்வார்கள். அதாவது, இந்த சமுதாய நலத் திட்டங்களையும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் அமல் நடத்தக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் அதிகார மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருக்கக்கூடாது; ஜனங்களுடைய மனப்பான்மையைப் புரிந்து அதற்கிணங்க நடக்கக்கூடிய பண்புடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்; அதற்காக இந்த விதி விலக்கு செய்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். அது ஒரு விதத்தில் வாஸ்தவம். இத் திட்டங்களை அமல் நடத்தக்கூடிய அதிகாரிகள் வெறும் அதிகார மனோபாவம் கொண்டவர்களாக இருக்கக் கூடாதென்று சொல்வது நியாயம். ஆனால் இன்றைக்கு தேசம் பூராவும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் அமல் நடத்தக் கூடிய இந்தச் சர்க்கார், சோஷலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ள இந்தச் சர்க்கார் அதிகார வர்க்கம் பூராவையுமே இத்தகைய முறையில் மாற்றுவதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். போலீஸ் நிர்வாகமாக இருந்தாலும், ரெவின்யூ நிர்வாகமாக இருந்தாலும் அதற்கு பொறுக்கி எடுக்கப்படக் கூடியவர்கள் கூட இத்தகைய மனப்பான்மை கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர் பார்ப்பதுதான் சரியாக இருக்கும். கவர்னர் பிரசங்கத்தில் கூட சமுதாய நலத்திட்டங்களையும், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களையும் அமல் நடத்துவதில் இரண்டையும் ஜில்லா நிர்வாகத்தோடு இணைத்து நடத்த வேண்டுமென்று சட்டி காட்டியிருக்கிறார்கள். ஏன், இப்போதும் ஜில்லா நிர்வாகமும் மாகாண நிர்வாகமும் இணைந்துதான் நடக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் வேறு, மாகாண நிர்வாகம் வேறென்று பிரிக்க முடியாது. அப்படியிருக்கும்போது இதற்கு மட்டும் சர்க்கார் தனியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்; இந்த உத்தியோகஸ்தர்களை மட்டும் சர்க்காரே பொறுக்கி

22nd August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

எடுக்கவேண்டும் என்பதில் எந்த விதத்திலும் நியாயமில்லை. எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய மனப்பான்மையையும் மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் கொண்டுள்ள நல்ல குறிக்கோள்கள் நிறைவேறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இம்மாதிரி சில உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு நியமன அதிகாரமில்லாது சர்க்காரே நியமனம் செய்தால் சர்வீஸ் கமிஷனிடத்தில் நம்பிக்கைக் குறைவைத்தான் ஏற்படுத்தும் என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன், அத்தகைய நிலைமையை இந்த நாட்டில் ஏற்படுத்தக் கூடாது. சர்வீஸ் கமிஷன் அரசியல் சட்டப்படி இந்த நிர்மாணித்திருக்கிறோம். வேலை தேடும் படித்த வாலிபர்களுக்கு இந்த நிர்மாணித்திருக்கிறோம். நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது சர்க்காருடைய ஸர்வீஸ் கமிஷனிடத்தில் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவது சர்க்காருடைய பொறுப்பு. சர்க்காரே இந்த மாதிரி சர்வீஸ் கமிஷன் உதவியின்றி உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுக்குவதென்று ஆரம்பித்தால் ஸர்வீஸ் கமிஷனிடத்தில் உள்ள நம்பிக்கை குறையும். மந்திரிகளிடத்தில் செல்வாக்குள்ளவர்களிடத்தில் தான் நம்பிக்கை ஏற்படுமென்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போதே Block Development Officer's உத்தியோகத்துக்கு, யார் யாரிடம் சிபார்சு செய்தால் வேலை கிடைக்குமென்று ஊர் ஊராக இந்த வேலைக்கு முயற்சி செய்பவர்கள் சுற்றி வருவதை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சோஷியலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைப்பது என்ற உயர்ந்த லக்ஷியம் கொண்டதே இந்த சர்க்கார். அந்த லக்ஷியம் நிறைவேற்றவேண்டுமானால் இத்தகைய நடவடிக்கை எடுப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு இத் திருத்தத்தை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் என்ன நினைவு ஏற்படும்? சர்க்கார் கஷியைச் சேர்ந்தவர்களிடம் செல்வாக்குள்ளவர்கள் அந்த உத்தியோகங்களைக் கைப்பற்றி, தேசத்தில் துர்பாக்கியமான நிலைமை ஏற்படும். பச்சையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் காக்காய் பிடித் திருத்தத்தை சர்க்கார் அறிய வேண்டும். இவ் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை என்பதை சர்க்கார் அறிய வேண்டும். இவ் விதம் செய்வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றியடைவதில் கொண்டு போய் விடாது. வேண்டுமானால் சில படித்த வாலிபர்களுக்கு வேலை கொடுத்து கஷிப் பிரசாரம் செய்ய முடியும். காங்கிரஸ் கஷிக்கு அம் மாதிரி உதவி தேவையில்லை. காங்கிரஸ் கஷிக்கு நிறையப் பணம் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் அரசாங்கத்தை கட்சிப்பிரசார இயந்திரமாகச் சிறுக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மீண்டும் வற்புறுத்தினால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை அமைப்பது என்ற நோக்கத்தை சந்தேகிக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தவிர்த்துச் சொல்லுவேன். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். இருக்கிறதென்று சொல்லுவேன். அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்கிறேன். மதுவிலக்கு சட்டத்தை மீறுவது சம்மந்தப்பட்ட உதாரணம். ஒரு கடை வாசலிலே "பழக்கடை" என்று போட்டு போட்டு விட்டு கடைக்குள்ளே சில ஊர்களில் சாராயம் விற்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் சில ஊர்களில் சாராயம் விற்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் தான் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயம் அமைப்பது இருக்குமோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திற்கு இடையூறுகள் விளைவிப்பதற்கு இடமளிக்கப்படுமோ என்று அதற்கு நேர் விரோதமான சக்திகள் புகுந்து கொண்டு உண்மையான நோக்கத்திற்கு இடையூறுகள் விளைவிப்பதற்கு இடமளிக்கப்படுமோ என்று தான் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று எச்சரித்துக்கொண்டு இத்திருத்தத்தைக் கைவிடுமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that this matter has been raised on the floor of this Assembly. There has been a misapprehension not only in the minds of some hon. Members of this House but also in the mind

[Sri C. Subramaniam] [22nd August 1955]

of the public to a certain extent that in issuing this regulation the Government wanted to by-pass the Public Service Commission. I may assure this House that the firm policy of this Government has been to associate the Commission in all matters in which their opinion will be of help to the Government. Even in matters where we are not statutorily bound to consult, we have taken the opportunity to refer them to the Commission, get their opinion and act up to their opinion without merely brushing it aside after getting it. Therefore, if any hon. Member is of the view that the policy of this Government is to by-pass the Commission or to ignore its recommendations, I would request him to dispel that idea from his mind. We have got full confidence in the Public because of their merit as lawyers.

"The question is not with reference to those appointments to which the hon. Member Sri M. Narayana Kurup made reference. He complained that there was nepotism and favouritism in appointing Public Prosecutors and in the filling up of certain other posts. I may assure hon. Members that we have got a policy with reference to that. If only he goes through the list of Public Prosecutors, he will find that Congressmen alone are not there. There are bound to be Congressmen even among lawyers and they may be eligible for appointment. Even those who are opposed to the Congress have been appointed as Public Prosecutors. From this it is clear that people are selected not because of their political affiliations but because of their merit as lawyers.

10-20 a.m. "So also I can justify any individual appointments which has been made by this Government in respect of any particular post. But that is not the matter before this House now. The matter before the House is a particular regulation which we have just now issued excluding certain appointment from the purview of the Public Service Commission and that is a matter recognized by the Constitution. The hon. Member Sri Swayamprakasam, I think, was saying 'Why should there be a law and why should the appointment be excluded from the purview of the Public Service Commission if there should be such a law?' The law itself provides for the exclusion of this appointment from the purview of the Commission. Therefore, I must put the next question 'If it was necessary that we should have the recommendation of the Public Service Commission for all appointments, why should there have been a provision here in the Constitution itself saving 'The Governor or the Rajpramukh, as the case may be, as respects other services and posts in connexion with the affairs of a State may make regulations specifying the matters in which generally or in any particular clause or in any particular circumstances, it shall be necessary for a Public Service Commission to be consulted'?" Therefore, even the Constitution contemplated cases where it might be necessary to take the appointment out of the purview of the Public Service Commission."

22nd August 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"I did not say that there was no provision in the Constitution. Taking advantage of the absence of any rule for stating the reasons, why should the Government take power? I did not say that there was no provision under which the Government had acted."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Anyhow, the provision has been made there. It contemplates cases wherein certain appointments may be taken out of the jurisdiction of the Public Service Commission. What are the circumstances under which these appointments have been taken out of the purview of the Public Service Commission? Hon. Members are aware that the Community Development Projects and the National Extension Service Schemes have been recently formulated for a specific purpose. This is a new form of activity in which the Government have got themselves engaged now. Formerly, it was merely the law and order position and the administration of the existing laws that we were concerned with. But, now, we have taken up the scheme of developmental activity, actively participating in it and fostering such activities in the community. Therefore, it is not as if this is a service which was in existence already and which was within the purview of the Public Service Commission that we are now taking out of its jurisdiction. But this is a new service which we are creating for a definite purpose. On the basis of these facts, we have to take a decision whether it would be in the interests of the general administration and the administration of these particular departments to make it compulsory to consult the Public Service Commission in all these cases. A point was referred to by the hon. the Deputy Leader of the Opposition that here not only ability was the main consideration but the aptitude also had to be taken into consideration because the officer selected should have the aptitude to mix with the people and enthuse them and get things done by the people. That is a matter which is a new approach. Therefore, after a good deal of consideration, we came to the conclusion—and that was the advice tendered by the Community Project Administration from the Centre also—that Special Committees should be constituted for the purpose of making a selection of these personnel. In the present state of development, since it has come into existence only recently and since it is a new form of activity, further considerations will have to be taken into account. Not merely seniority or ability or educational qualifications but certain other things will have to be taken into consideration. Therefore, these can be better considered by a committee of officials and non-officials. Having considered all these things, we came to the conclusion that if the responsibility of selecting these personnel had to be excluded from the Public Service Commission, it would not be proper for the Government to inject into the service a large number of people from outside the services. That is why we have come to the conclusion that in selecting the personnel for most of these posts, we should not go outside the

[Sri C. Subramaniam] [22nd August 1955]

services already existing. Therefore, I may assure the hon. Members that we have not taken on a large scale directly recruited personnel into the service at all except in a few cases which I shall presently mention in which we could not recruit persons from the existing service. With regard to the Project Executive Officers, appointments were made as early as 1952 when the Community Development Project was introduced in this State. Then we came to the conclusion that it might not be necessary to consult the Public Service Commission, but to depend largely upon the officers and also to try the experiment of appointing directly some non-officials for this purpose and the hon. Members are aware of the present state of affairs as far as these appointments are concerned. The three appointments were made from the Deputy Collector's grade or the I.A.S. grade. As far as one appointment was concerned, we appointed an hon. Member of this House, namely, Dr. Soundaram Ramachandran, as an honorary Project Executive Officer and I may tell the hon. Members that she has justified the appointment we have made. As a matter of fact, good work has been done in that project area. Apart from that, we have confined ourselves to appointing only persons who are already in service, who have been selected for Government service after going through the various tests conducted by the Public Service Commission. So also, with regard to Block Development Officers, we have appointed only persons who have already been in service in the various departments. After consulting the heads of the various departments with regard to the aptitude of the officials, we have recruited people who have a special aptitude to mix with the people and to enthuse the people. We have recruited persons only from the various departments, mostly from the Revenue Department, some from the Co-operative Department and some from the Veterinary Department and other departments. In the case of Block Development Officers also, except in one case, we have appointed only persons from the regular service. Even in the one excepted case, the person concerned was already an Assistant Project Officer in the Community Development area and he was appointed as a Block Development Officer. Therefore, the entire personnel, I should say, have not been recruited from outside but only from the service, considering their special aptitude, their performance in their respective departments and after getting the opinions of the heads of departments concerned. So also Principals and Vice-Principals of Training Centres, Chief Instructors and others have been appointed. Khadi Special Officers have also been appointed in the same way. Hon. Members are aware that we are expanding the activities of the Khadi Department also. The Khadi Special Officer also is not a person recruited from outside the service but a Deputy Collector who has some special aptitude. We have not directly recruited any person for this post. Only persons who have some merit, who have specially been recognized and who have the special aptitude to move with the people have

22nd August 1955] [Sri C. Subramaniam]

been selected for the purpose. Hon. Members may be quite sure about this. Of course, in spite of all these methods of selection, some people may prove a failure. Even in respect of the Public Service Commission, every selection does not prove to be a success. But we are more than satisfied that the method we have adopted is justified. Mostly all of them are doing fairly well in connection with these various projects. The only case where we have directly recruited persons is in connexion with the appointment of Chief Social Education Organizers. Even in respect of them, the Government have not themselves taken the responsibility of recruiting them. We have appointed a committee consisting of officials and non-officials as suggested by the Community Project Administration at the Centre. It is only on the basis of the recommendation of this Committee that the Chief Social Education Organizers have been directly recruited and the hon. Members may go through the list of persons selected also. Therefore, the only thing remaining is the appointment of village level workers. As hon. Members are aware, the selection is not made directly by the Government. It is done at the district level by a committee consisting of the Collector, the Project Officers there and certain other non-officials with reference to the special aptitude of the persons concerned. After having been selected, they have to undergo training for 18 months. Then 10-30
only they become Grama Sevaks. These are the facts of the case. a.m.
So, if the hon. Members will take these things into consideration, they will be convinced that it has not been the attempt of this Government to get recruited into the Government service a large number of persons who are not in Government service now. Now, what happens to the vacancies which would be caused by diverting these officials from the regular departments? Candidates go to the Public Service Commission for recruitment to those vacancies. Therefore, it cannot be said that the Public Service Commission has been by-passed for the purpose of taking into the service a large number of persons who are not already in service. That being the case, the charge that the Government want to distribute patronage is an unfounded charge. I may tell the hon. Members that this Government is very, very particular that there should be no room for such a charge being made. Therefore we are trying as far as possible not to have this responsibility of selecting personnel. From the recent regulations, hon. Members will, I am sure, be able to see that we have now included so many posts within the purview of the Public Service Commission which were not within its jurisdiction previously. The list of posts brought under its purview will show this. The tendency of the Government is to enlarge its scope. But in view of the peculiar circumstances with reference to the newly constituted activities that we have started, we wanted to consider some of those posts separately on a particular basis and this will be under the active review of the Government periodically. When it could be said that we have stabilised the administration and it may be possible directly to recruit persons who are not in service, we shall certainly consider the question of selection of

[Sri C. Subramaniam] [22nd August 1955]

persons from outside the existing service by the Public Service Commission. But, that stage has not yet come. For certain services, we have largely and mostly to recruit from the Government departments. We are as much anxious as the hon. Members to preserve the independence of the Public Service Commission and I do not think any charge can be made to the effect that we are trying to influence the Commission or trying to bypass it in any way, except in certain circumstances which I have already explained. Even in those cases, I wish to point out that we have not gone outside the Government service to recruit persons directly as was insinuated by the hon. Deputy Leader of the Opposition who said that we were trying to give appointments to those persons who were crow-catching and to persons belonging to our party. It is not a fact as most of the personnel selected for these posts are those who were already in Government service. Under these circumstances, I request the hon. Member, considering the fact that this is a specialised activity which has not been undertaken so far and therefore special consideration will have to be given to it and also the fact that this method of recruitment has yielded good results, to withdraw his motion. He can leave the matter to the Government. When the stage arises for recruitment of personnel directly in large numbers, we will certainly take steps to pass on this responsibility of selection to the Public Service Commission. On this assurance, I hope the hon. Member who has moved his motion to repeal the regulation will withdraw it."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, when I listened to the speech of the Hon. Leader of the House affirming faith in the Public Service Commission, I was reminded of the famous words of Antony, 'I come to bury Caesar, not to praise him'. The Hon. Leader of the House referred to my mentioning about Public Prosecutors and that. I cited those cases to show that whenever a post is taken away from the purview of the Public Service Commission, it is likely to be influenced by political considerations. The sole ground on which this exclusion is justified is that the Government want to find out proper officers for these new posts.

But, the very next argument is contradictory. We can understand that these are new posts requiring a spirit of social service and other qualities which are not usually found in the ordinary category of Government servants, but which qualities one could expect from those persons who are recruited from outside directly. Now that many of the Officers appointed to these new posts are said to have been recruited from the existing Government servants, it takes away the very argument that special qualifications are required for these posts. Therefore by putting forth the argument that it is a special service in one breath and by saying in the next breath that only those who are in Government service have been appointed to those posts, the Hon. Minister completely loses his case."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I said that a special aptitude and approach are necessary for the persons selected

22nd August 1955] [Sri C. Subramaniam]

for these posts. Whether a particular person possesses these qualifications or not can be known only after he has put in service for a particular period. If the Public Service Commission is called upon to recruit directly, then it can make the selection only from the academic record of the person concerned and on the results he has achieved in his examinations and from his appearance. But, when we make the selection from among the existing Government servants, the personal records and personal files of these people will be available for us and we will be in a position to assess their work in any particular service for a long period. In the personal file, we will have information about the special aptitude of these persons and how they have been mixing up with the public and how they can get things done. Taking into consideration all the information available in the personal files and records of these persons, we select the personnel from the existing Government servants. Any raw persons whom the Service Commission may be able to recruit directly based on the academic qualifications will not do for our purpose. That is why I am saying that it has become necessary at this stage to go by past records of these people who are already in Government service based on the service that they have rendered. That is why we thought it better to look into the personal records of these people and get the recommendations of the heads of departments than to ask the Public Service Commission to recruit directly raw personnel without any past experience as that would not yield good results. That is the reason why we have excluded some of these posts from the purview of the Service Commission, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I was just mentioning that there was inconsistency in the stand taken by the Government. We know that even experts are recruited by Public Service Commission. It is left to the Government to prescribe the qualifications which they require these people to possess. The point to be considered now is, whether the Government are in a better position to come to the conclusion that a certain official to be recruited has got special aptitude which is contemplated or expected of him than the Service Commission. Even in the case of the existing Government servants, we would like to know how the Government are in a better position to make the selection based on aptitude and all that than the Public Service Commission. We know the records and personal files are not written and maintained by the same officials as the officials change from time to time and they will not be there permanently. So also, the Ministers change. Therefore, whatever impression that a particular official who may appoint a particular person may have formed, it can only be with reference to his personal file or record of service which he might have rendered in the department in a particular time. Why not an impartial tribunal like the Public Service Commission be entrusted with the task of looking into these files or previous history, experiences and other factors of the various persons who may be recruited in Government service and selecting the proper persons for

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd August 1955]

the various posts? I am sure that no proper explanation could be given for their not doing this except that the Government want their own persons to take up these posts. Now, it has been stated that those who are already in Government service have been selected. In this connection, I wish to refer to a very important matter. Whenever persons in civil posts under the Government are transferred from one department to another or whenever they are appointed to new posts, it is obligatory on the part of the Government to consult the Public Service Commission. This is the very thing which is now sought to be taken away. I submit that even if it was a question of appointing existing Government servants to new posts, it is the duty of the Public Service Commission to advise the Government in the matter. This provision is now being taken away.

"Sir, it has been suggested that at the village level, appointments are made by the Collectors and a Committee. I am sure the Hon. Leader of the House would remember the Gorwala Report and the reference to a Collector in that report. In that report, it has been stated that a gentleman belonging to the ruling party went to a Collector and wanted him to give appointment to a particular person. The Collector stoutly refused to do this. Then he wanted to speak on the phone to an Hon. Minister for sometime and he did speak to that Minister. To the dismay of the Collector came the reply from the Minister asking him to accede to the request of so and so and to appoint the particular gentleman.

"It is our strong objection, rather it is our main objection that the Collector and the committees are likely to be influenced by persons, M.L.As. and others, belonging to the ruling party. It has been specifically mentioned as an abuse of the present day administration in the Gorwala Report. Therefore, simply to say that these are appointed by the committees at the district level, will cut no ice. It has been stated that there is provision in the Constitution to do this. But it should be remembered that it is only a proviso. It is not a surprise to me that the Government have made use of this proviso because it has been the practice of this Government to make exceptions the rule in the daily administration. The Constitution says that one need not be a Member of the Assembly for six months for being appointed a Minister. Then why not appoint all the Ministers who are not members of the Assembly as it is allowed by the Constitution? When it is mentioned that it is a proviso, it means that the powers under that proviso can be exercised only in exceptional circumstances and only for cogent reasons which would satisfy the needs of the time. As has been aptly referred to by an hon. Member the other day, it is good to have giant's strength but it is not good to use it like a giant. Though there is provision in the law, it should be used in the spirit in which it has been included in the Constitution. In this case, I am sure the Government have not acted properly. Therefore, I am not inclined to withdraw the resolution as suggested by the Hon. the Leader of the House though I fully take the assurance given by him."

10-40
a.m.

22nd August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"The Hon. Minister was saying, in the past whenever they exercised powers of appointing persons without reference to Public Service Commission, they examined the personal files of the existing Government servants who were appointed to those posts. Are we to take it from that that whenever the Government appoint persons exercising powers they are armed with under this provision, they are going to select only persons in Government service and not from outside?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We are now selecting persons who are already in Government service. That is what I have stated. I have also stated that when the time comes which will make it necessary for us to recruit persons from outside, persons who are not in the Government service, then we will consider whether these regulations should be repealed and the Public Service Commission brought into the picture. This is what I said in my reply to the motion. Now the arguments are completely shifted. We are being attacked for selecting a large number of persons and thus creating an impression that we have brought in a large number of persons from outside the category of Government servants. When I pointed out that only Government servants have been selected, I am asked: 'Why don't you consult the Public Service Commission even for this?'. It is not as if it is impossible to consult the Commission in such cases, that we have taken powers to appoint them. As I have already said, even in cases where it is not necessary to consult the Commission, we have been consulting them. But here the things have to be done quickly and appointments have to be made. After all the appointments are made after looking into the personal files of the Government servants concerned and the recommendations of the heads of department are as good as any other, so far as this matter is concerned. It is only when the merits of the candidates have to be weighed as between various applicants, the Public Service Commission should come into the picture. Even now in respect of certain selection posts, the Service Commission does not come into the picture at all, in the matter of promotion and transfer from one category to another. Therefore it is quite unnecessary at this stage to consider that. As I have already assured the House, the stage may come when it may become necessary to recruit persons from outside the category of Government servants, in which case we will certainly consider the question of asking the Public Service Commission to make their recommendations.

"Sir, I cannot convince hon. Member Mr. Kurup, because once he takes up an attitude, whether he is convinced or not, he is never in the habit of withdrawing the motion. If he should press the motion, I am sorry I will have to oppose it not simply because we have got the strength, but because we have done the right thing, the only right thing in the circumstances of the case. If we had not done this we could not have made the extension services and the community projects a success, as it is claimed to be now."

[Sri M. Narayana Kurup] [22nd August 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the Hon. Leader of the House was a bit uncharitable to me when he said that I could not be convinced and that I would like to persist even afterwards. In the legal parlance, I am not at all cantankerous. Of course, it may be that I am a little more persistent in my faith in the goodness or badness of the case, whereas other persons may change their opinion like changing their coats."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"If it is a dirty coat we always change it, Sir." (Laughter.)

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That under Article 320 (5) of the Constitutions the notification published in G.O. No. 1821, Public (Services-A), dated 7th June 1955, amending the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, under Article 320 (3) for the purpose of excluding from the Commission's purview certain posts in the State Services under the Community Projects and National Extension Service Schemes, be repealed.'

10-50 a.m. The motion was put and the House divided thus—

Ayes—48.

Sri V. Balakrishnan.	Sri A. Aiyar.
" K. Vinayakam.	" O. Koran.
" S. Swayamprakasam.	" K. Moidu.
" V. Gopala Gounder.	" Moctiah Thevar.
" N. Rathin Gounder.	" M. Kalyanasundaram.
" M. P. Subramanyam.	" K. P. Gopalan.
" T. Shanmugam.	" T. C. Narayanan Nambiar.
" A. Govindaswami Nayagar.	" C. Kandasamy.
" P. Kandaswami Gounder.	" K. T. Raju.
" D. Krishnamurthi Gounder.	" S. Ramalingam.
" M. Kandaswami Kander.	" S. Vadivelu.
" A. Veloo.	" V. Madanagopal.
" K. S. Lakshminpathi Naicker.	" P. K. Gopalakrishnan.
" R. Rangaswami Gounder.	" N. Sivaraj.
Dr. K. B. Menon	" A. K. Subbiah.
Sri M. Narayana Kurup.	" K. V. Ramaswami.
" K. T. Sreedharan.	" T. S. Ardhanari.
" C. Kunhirama Kurup.	" P. Venkatesha Sholagar.
" V. S. Sankaranarayana Menon.	" N. K. Palanisamy.
" M. Palaniyandi.	" K. Madhavan Nambiar.
Dr. G. Chitrambalam.	" E. T. Kunhan.
Sri M. Narayanan Nambiar.	" R. Krishnan.
" S. Pakkiraswami Pillai.	" P. Chockalingam.
" P. Kunhirama Kidav.	" M. Manickasundaram.

Noes—79.

The Hon. Sri K. Kamaraj.	Sri V. K. Ramaswami Mudaliar.
" " C. Subramaniam.	" H. M. Jagannathan.
" " A. B. Shetty.	" R. Thangavelu.
" " M. A. Manickavelu.	" A. Ramachandra Reddier.
Sri K. Rajaram Naidu.	" A. Sambasivam.
" O. Rajam Ramaswami.	" O. A. Nanjappa.
" P. G. Karuthiruman.	" M. Dharmalingam.
" V. O. Palanisami Gounder.	The Hon. Sri B. Parameswaran.
" S. C. Virupakshiah.	Sri T. K. Rama.
" P. S. Nalla Gounder.	" M. S. Muniswami Pillai.
" V. K. Palaniswami Gounder.	" V. S. Chinnaswami Naidu.
" N. Mounaguruswami Naidu.	" V. S. Sivaprakasam.
" S. R. Arumugam.	" A. Iyanar.
" P. G. Manickam.	" V. Muthu.
" M. S. Selvarajan.	" S. Thinakaraswami Thevar.
" M. R. Ramachandran.	" V. Chinnayya.

22nd August 1955]

Noes.—cont.

Sri T. V. Sannasi.	Sri K. Venkatramana Gowda.
" Antony Peter.	" K. Ishwara.
" N. Rajagopal.	" B. Vaikunta Baliga.
" R. M. Palaniappan.	" K. P. Kuttakrishnan Nair.
" A. Ramaswami Tevar.	" K. H. Bomman.
" T. R. Varadan.	" S. Somasundara Gounder.
" C. Muthiah Pillai.	" G. Samia Koorayar.
" M. D. Thilagaram Pillai.	" N. Gopala Menon.
" O. Chengam Pillai.	" E. K. Sankara Varma Raja.
" Mohamed Saliah Marakayar.	" K. Aranganathan.
" G. Vagheesam Pillai.	" A. Appu.
" K. Parthasarathy.	" M. Kattimuthu.
" P. S. Krishnaswami Iyengar.	" M. Muni Reddi.
" S. Jayaram Reddier.	" S. Radhakrishnan.
" K. Shanmugam.	" K. Uppi.
" T. Ganapathi.	" C. Ahmad Kutty.
" A. Vaikuntam.	" M. Chadayan.
" R. S. Arumugam.	" K. Kunhi Mohamed Shafee.
" V. Arumugam.	" K. R. Viswanathan.
" P. B. K. Raja Chidambaram.	" M. Jagannathan.
" P. Selvaraj.	" G. Govindan.
" M. Chinnathambi Thevar.	" Ar. A. Km. Chockalingam Chettiar.
" S. N. Somayajulu.	" P. Chellathurai.
" I. K. Subramania Pillai.	

Ayes—48; Noes—179; Neutra—Nil.

The Motion was lost.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS HEREDITARY VILLAGE OFFICES (EXTENSION TO PUDUKKOTTAI) BILL, 1953 (L.A. BILL NO. 4 OF 1954).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Mr. Deputy Speaker, I crave leave under rule 123 of the Madras Assembly Rules, to withdraw the Madras Hereditary Village Offices (Extension to Pudukkottai) Bill, 1953 (L.A. Bill No. 4 of 1954).

"Sir, when the Pudukkottai State was merged with the Madras State, an Act was passed for extending the operation of certain Acts obtaining in our State to the merged State also. But the Hereditary Village Offices Act was not mentioned in that Act. In the former Pudukkottai State also there are hereditary village officers and therefore we thought that it was necessary to extend the Act there also. But there is some difference of opinion not only in this House but also outside in respect of this matter. One section wants to extend the hereditary system there, but another section wants to abolish it. So, the Government want some more time to think about the whole matter. With that object in view, I beg leave to withdraw the Bill. I hope the House will give it."

The Bill was, by leave, withdrawn.

(2) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 11 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to present the report of the Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955, and move—

'That the Bill, as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration at once.'

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd August 1955]

"I wish to draw the attention of the House to some of the amendments made by the Joint Select Committee. The first amendment is with regard to the definition of the word 'land' in Clause 2. Any house-site belonging to the landlord and let to the cultivating tenant under the same agreement of tenancy has been specifically included in the definition so that the cultivating tenant may also have protection from eviction, from any site on which he has been allowed to reside when the land was given to him for cultivation.

"Then, Sir, it was considered whether a cultivating tenant who was in possession on December 1, 1954, should be restored under Clause 4 of the Bill, if after eviction he was cultivating a large extent of land elsewhere. The Committee decided that he was not entitled for restoration, if on the day the Act came into force he was in possession, either as owner or as tenant or as both, of land exceeding 6-2/3 acres of wet land or dry land irrigated from Government sources or 20 acres of dry land not irrigated from any Government source of irrigation. The landlord also cannot be dispossessed if after evicting the tenant from the land, he has been cultivating the land by his own labour if the total land held by such landlord is less than the extent mentioned already and if he does not have any other substantial occupation as evidenced by payment of profession tax, sales tax or income-tax during the years 1953-54 or 1954-55.

"A cultivating tenant is not entitled to restoration of possession if subsequent to December 1, 1954, the landlord has bona fide admitted some other cultivating tenant to the possession of land and such other tenant has cultivated the land before the commencement of the Act, provided where such other tenant is in possession either as owner or as tenant or as both, of any other land which exceeded the extent already mentioned and the cultivating tenant who was evicted is not in possession of any other land which is less than the extent specified already, the cultivating tenant should be entitled for restoration of possession.

"Whereas under the provision made in clause 3 of the original Bill the cultivating tenant can be evicted if he does not pay the arrears of rent within a month after the commencement of the Act or if he has done any act of negligence, the amendment by the Select Committee has provided that the tenant can be evicted only on an application to the Revenue Divisional Officer who has discretion to give such further time as he considers reasonable having regard to the circumstances of the landlord and the tenant.

"Provision has also been made for excluding the jurisdiction of civil courts and to place the rules under the Act before the Legislature.

"I, therefore, now request that the Bill be taken into consideration at once."

[22nd August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955), as amended by the Joint Select Committee, be taken into consideration at once.'

* Sri C. KANDASAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-05 பொறுத்த கமிட்டியால் இறுதியாக முடிவு செய்யப்பட்டு சபைக்கு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியில் செய்யப்பட்ட மாறுதல்களைப்பற்றியும், செய்யப்படாதவைபற்றியும் பதிலை வார்த்தைகள் கூற நிறுவினேன். சென்ற பொது விவாதத்தின்போதே இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய சில முக்கியமான விஷயங்கள் மாற்றவேண்டுமென்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது இந்தச் சபையினருக்கு நன்றாகத் தெரியும். நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதானால், இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதிக்குப் பிறகு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக 1954-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ந் தேதிக்குப் பிறகு நிலச்சுவாந்தாருக்கு விவசாயி கொடுக்க வேண்டிய எல்லாக் கடனையும் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் வெளியேற்றிவிடலாமென்று இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. இதை நாங்கள் பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் எதிர்த்தோம். விவசாயி கொடுக்க வேண்டிய கடன் எல்லாவற்றையும் ரத்து செய்து விட வேண்டுமென்று நாங்கள் கோரவில்லை. இன்றைக்கே ஒரு விவசாயி இவ்வேண்டுமென்று நாங்கள் கோரவில்லை. இன்றைக்கே ஒரு விவசாயி இவ்வாண்டு அளக்க வேண்டிய குத்தகை பூராவையும் அளக்காவிட்டால் அடுத்த ஆண்டாவது சேர்த்து அளந்துவிட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் சட்டத்தின் பிரகாரம் குத்தகை பாக்கியோ, வேறு ஏதாவது கடனோ இருந்தால் அவற்றை இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும், இல்லாவிட்டால் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற நிலச்சுவாந்தாருக்கு உரிமை வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்குள் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னால் பெரும்பாலான ஏழை விவசாயிகளால் அம்மாதிரி கட்டுவது முடியாமல் போய்விடும். இம்மாதிரி நிபந்தனை விதிப்பதைக் கொஞ்சம் தளர்த்த வேண்டுமென்று எவ்வளவோ சொல்லியும் சர்க்கார் கிஞ்சித்தும் இடம் கொடுக்கவில்லை. சட்டம் வரப்போகிறது என்கிறபொழுதே பல நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்கள் தங்கள் நிலங்களில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்த விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி யிருக்கிறார்கள். நான்கைந்து மாதங்களைப் பலர் வேலையில்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கை நடத்துவதற்கே வசதியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகவே பழைய கடன்களை எல்லாம் கொடுத்து விடவேண்டும், அப்பொழுதுதான் சாகுபடிக்கு அவர்களுக்கு நிலம் இருக்கும் என்றால் இது நியாயமாகாது. வேலையில்லாமல் ஜீவனம் செய்வதற்கே தவித்துக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளின் நிலைமையை சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் கேட்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் கிஞ்சித்தும் கருணை காட்டத் தயாராயில்லை. இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்பது நோக்கமாயின், விவசாயிகளுக்கும், மிராச்தாரர்களுக்கும் சுமுகமான உறவு நிலை இருக்கவேண்டும் என்கின்ற எண்ணம் இருக்கும் ஆயின் நாங்கள் சொல்லுகின்ற விஷயத்தை கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

"இது சம்பந்தமாக பொறுக்குக் கமிட்டியில் என் போன்றவர்கள் விவசாயிகள் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய கடனை சட்டம் அமுலுக்கு வந்து ஒரு மாதத்திற்குள் திருப்பித் தரவேண்டுமென்றிருப்பதை சில தவணைகளாக ஒரு வருஷத்திற்குள்ளோ, இரண்டு வருஷங்களுக்குள்ளோ திருப்பித் தரவேண்டுமென்று வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றுதான் கோரியோம். ஆனால் அதனை சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளாகவாவது இரண்டு மூன்று தவணைகளில்

[Sri C. Kandasamy] [22nd August 1955]

திருப்பித் தரலாமென்று ஏற்பாடு செய்வதன் மூலமாகத்தான் பெரும் பாலான குடியானவர்களுக்குச் சாதகம் ஏற்படும். இல்லாவிட்டால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவோ பல விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் படுவதற்குத்தான் அனுசூலம் ஏற்படும். நாங்கள் நியாய உணர்ச்சியோடு யாருக்கும் பாதகம் ஏற்படாத வகையில் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அனுசூலம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற கருத்தோடு கூறிய யோசனை சர்க்கார் அப்படி கொள்ளாதது மிகவும் வருந்த வேண்டிய விஷயம்.

“அதோடு நிலச்சுவாந்தார்களிடம் செய்து கொள்ளப்பட்ட அக்ரிமெண்டு படியே அவர்கள் குடியிருக்கும் மனைகளுடன் இருந்தாலும் அந்த மனைக்கட்டுகளிலிருந்தும் அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடாதென்ற யோசனையை பொறுக்குக் கமிட்டியில் கூறினோம். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு அதற்கு ஏற்ற வகையில் ‘நிலம் என்பதத்திற்கு வியாய் அனம் அளிக்கும் ஷரத்து 2-வது பிரிவின் ‘டி’ பகுதியைத் திருத்தியதை வரவேற்கிறேன்.

1-10 “பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமான முறையில் இந்தச் சட்டம் உருவாக வேண்டும். சர்க்கார் சபையின் பரிசீலனையிலாவது அந்தக் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு முக்கியமான திருத்தங்கள் வந்தால் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில சட்டங்களிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலும் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலும் சொல்லப்படுகிறது. ‘நிலத்திற்கு ஹானி விளைவிக்கக்கூடிய வகையிலோ, கடமையில் தவறக் கூடிய வகையிலோ, வேறு எந்த விதமாகவோ நிலத்தின் தரம் கெடக் கூடிய வகையிலோ குடியானவன் நடந்திருந்தால்’ என்று ஷரத்து போடப்பட்டிருக்கிறது. யதார்த்தத்தில் பார்த்தால் ஏதோ ஜோடனை செய்து எப்படியாவது குடியானவனை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி பழி வாங்குவதற்குத்தான் இந்த உப பிரிவு பயன்படும். யதார்த்தத்தில் குத்தகைக்கு நிலத்தை வாங்கி வருஷத்திற்கு பத்து கலம், ஐந்து கலம் குடும்ப ஜீவனத்திற்கு சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கக்கூடிய குடியானவன் தன் வாயில் தானே மண்ணைப் போட்டுக்கொள்ளமாட்டான். நிலத்திற்கு அவன் என்ன ஹானி விளைவிக்க முடியும்? நிலப் பிரபுக்களே ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, தான் கேட்ட வராததைக் கொடுக்கவில்லை ‘உருந்து, பயிறு விதைத்தான்’ என்று பலவிதமான குற்றங்களைக் கற்பித்து நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுவார்கள்.

“இன்றைக்கு ஒன்றுபட்டிருக்கும் விவசாய இயக்கத்தைச் சீர்குலைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், விவசாயி கையைக் கட்டிக்கொண்டு தாங்கள் சொன்னபடி கேட்கத் தயாராக இல்லை, அவர்கள் சுதந்திர புருஷர்களாக இன்று தங்களுடைய அந்தஸ்தை உணர்ந்து நிலப்பிரபுக்களுக்குக் கட்டுப்பட மறுக்கிறார்கள் என்பதற்காகவும் அவர்களைப் பழி வாங்கக்கூடிய வகையில் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். நில வெளியேற்றங்களைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற முற்போக்கான ஒரு கொள்கையை இன்றைக்கு அரசாங்கம் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், நில வெளியேற்றத்தின் மூலம் தேசத்தில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படும், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும், தேசத்தின் பொருளாதாரமே சீர்குலைவும் என்பதையும் அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது மேற்சொன்னதுபோன்ற ஷரத்துக்களைப் போட்டு இருப்பது நியாயமற்றது. இதனால் நிலப்பிரபுக்களுக்குத்தான் மேலும் மேலும் பாதுகாப்பு ஏற்படுமென்பதும் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்க முடியாது; அவர்களுடைய பாதுகாப்பு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து அவர்களுடைய நிலை சீர்குலையத்தான் செய்யும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கெனவே ஆத்திரம் அடைந்திருக்கக்கூடிய நிலப்பிரபுக்களின் கையில் கூட்டிக் கொடுப்பதாகத்தான் முடியும் என்று மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

22nd August 1955] [Sri C. Kandasamy]

“மிக முக்கியமான ஷரத்தைப்பற்றி கொஞ்சங்கூட அரசாங்கம் சிந்திக்கத் தயாராயில்லை. 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் முதல் தேதியன்று நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தவன் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவனுக்கு மீண்டும் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஏற்கெனவே சட்டத்தில் இருந்த ஷரத்தைத்தான் இப்பொழுதும் ஊர்ஜிதம் செய்ய விரும்புகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு அதைச் சர்க்கார் வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய நில பாத்தியத்தைப் ஓரளவுக்காவது கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சட்டம் வரும் என்று முன் கூட்டியே அறிந்து, நிலப்பிரபுக்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல ஜில்லாக்களில் நடந்திருக்கின்றன. இயக்கம் நடக்கக்கூடிய இடங்களில் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்ல முடியும். இன்னும் சில இடங்களிலும் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்றைக்கு தஞ்சையில் அமுலுக்கு வருமோ அதிலிருந்தே நிலவெளியேற்றம் பெரிய அளவுக்கு இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மற்ற ஜில்லாக்களில் நடந்து வருகிறது என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“புதிதாக ஒரு ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட ஒருவன் நிலத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு மனு போடுவதற்குரிய சில நிபந்தனைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ‘சாகுபடி உரிமை மீள வேண்டும் என்று கோரப்படுவதற்கு சொந்தமாகவோ அல்லது அவரது சாகுபடியிலோ, அல்லது இரண்டு வகையிலுமோ சேர்ந்து 6-2/3 ஏக்கர் நஞ்செய் அல்லது 20 ஏக்கர் புஞ்செய்க்கு அதிகமிருந்தால், அவருக்கு இந்தச் சட்டமானது சாகுபடி உரிமையை மீட்டுக்கொள்வதற்குப் பயன்படாது’ என்று இருக்கிறது. அவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்வதாக இருந்தால் மேற் சொன்ன வரையறுப்புக்குப்பட்டு வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற புதிய ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய குடியானவன் நிலத்தை சொந்தமாகவோ, சாகுபடிக்கோ மேற்சொன்ன வரையறுப்புக்குப்பட்டு வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அவனை வெளியேற்றலாம்.

“ஒருவருக்கு ஒரு வேலி நஞ்செய் அல்லது 20 ஏக்கர் புஞ்செய்க்கு அதிகப்படாமல் நிலம் இருந்து, அதை அவர் சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அல்லது சாகுபடிக்கு வேறு ஒருவரிடம் ஒப்படைத்திருந்தாலும் இந்தச் சட்டமானது அதை பாதிக்காது’ என்று இருக்கிறது. இந்த ஷரத்துக்கள் நாங்கள் ஓரளவு ஒத்துக்கொள்ளக்கூடியவை தான். பெரும்பாலான குடியானவர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், உழை பயிரிட்டு குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவனுக்கு ஓரளவு நிலம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோமே தவிர, அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லிவருகிறோமே தவிர, நிலப்பிரபுக்களுடைய உரிமையைப் பறிக்கவேண்டுமென்ற கெட்ட நோக்கம் எங்களுக்குக் கிடையவே கிடையாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஷரத்துக்களின் நோக்கத்தை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம்.

“சொத்துரிமையைப்பற்றி கவனிக்கும்போது ஒருவன் தனக்குச் சொந்தமாக எவ்வளவு நிலம் சாகுபடிக்கு வைத்திருக்கலாம் என்று வரையறை செய்யும் விஷயத்தில் இதே வரையறுப்பை அரசாங்கம் பின்னால் கணக்கெடுத்துக்கொள்ளும் என்ற நிலைமையில் நான் இந்த ஷரத்தைக் கருதுகிறேன். அதன் காரணமாக வரவேற்றிருக்கிறோம். உருப்படியாக எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், சாகுபடி காலம் ஆரம்பமாகி நான்கு மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. அடுத்த வருஷம் ஆகஸ்டு மாதத்திற்குள், அதாவது அடுத்த வருஷம் சாகுபடி ஆரம்பித்து அறுவடை முடிவதற்குள்ளாக, இந்தச் சட்டத்தின் கெடு முடிந்துவிடும். இந்தக் காலத்திற்குள்ளாக அரசாங்கம் நிச்சயமாக சீக்கிரத்தில் குத்தகை வார நிர்ணய சம்பந்தமாக விரிவான தொரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் என்று நம்புகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தம் சீக்கிரமாகவே வந்துவிடும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த மசோதாவிலுள்ள அம்சங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. குடியான

[Sri C. Kandasamy] [22nd August 1955]

வர்களுக்கு மிகக் குறைந்த காலத்திற்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களுக்கு ஓரளவுக்கூடிய நில வெளியேற்றத் தினின்றும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்கின்றேன். விவசாயிகளுக்கு வழங்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் சௌகரியங்கள் நல்ல முறையில் கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திலிருந்து நிலத்தில் சாகுபடி செய்துகொண்டிருந்தவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும் காலம் சரியல்ல. அப்படிச் செய்வதினால் நிலப்பிரபுக்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாது. இந்தச் சட்டத்தின் நல்ல முறையில் இந்த அம்சம் வரையறுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பார்ப்பதற்கு வருத்தப்படவேண்டி யிருக்கிறது. இந்தக் கால கட்டத்தில்கூட, இம் மசோதாவிற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை யெல்லாம் அரசாங்கம் நன்கு ஆலோசித்து தாங்கள் செய்யக்கூடிய சிறிய விஷயத்தையும் திருந்தச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனையின்போது விவரமாகப் பேசிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த சென்னை குத்தகைதாரர் பாதுகாப்பு மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், இந்தச் சட்டத்திலே எவ்வளவோ விஷயங்கள் முக்கியமாக திருத்தியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலுங்கூட சட்டம் செய்வதினாலேயே குடியானவனுக்கு உண்மையாக, பூரணமாக நன்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்றால் வெறும் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டே நாம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அங்கு இருக்கும்படியான உண்மை நிலையையும் நாம் நன்கு ஆலோசிக்கவேண்டும்.

“முதலாவதாக, சென்னை ராஜ்யத்திலே, பூமி எத்தனை பேர்கள் கையில் இருக்கிறது, விவசாயிகள் எத்தனை பேர், எவ்வளவு பேர்களிடத்தில் பூமி சொந்தமாக இருக்கிறது, குத்தகைக்கு நிலத்தை எடுத்துப் பயிர் செய்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களுடன் நாம் ஆலோசிக்கவேண்டும். 100-க்கு 60 பேர்கள் பூமியை நம்பி வாழ்கிறார்கள். அதாவது விவசாயத்தையே ஜீவனோபாயமாகக் கொண்டு வாழக்கை நடத்துகிறார்கள். அதிலே ஏராளமாக பூமியை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் ஒரு பகுதி. பூமியை ஓரளவு சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக்கொண்டு, மீதத்தை குத்தகைக்கு விடுபவர்கள் ஒரு பகுதி. இன்னும் ஒரு சிலர் சொந்த பூமியை சாகுபடி செய்துகொண்டு, குத்தகைக்கும் பூமியை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்பவர் ஒரு பகுதி. எந்த விதமான சொந்த பூமியும் இல்லாமல் குத்தகைக்கு மட்டும் பூமியை எடுத்துக்கொண்டு பாடுபடுபவர்கள் ஒரு பகுதி. அது போக, விவசாயத் தொழில் நடைபெறுவதற்காக தொழிலில் ஈடுபடும்படியான விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஆறு பகுதியினர் இருக்கிறார்கள்.

“அதாவது, இந்தச் சட்டம் நிலத்தில் உழைத்து சாகுபடி செய்யும் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. உழம்படியான குடியானவர்கள் எத்தனை பேர்கள் இருப்பார்கள் என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்க வேண்டும். நூற்றுக்கு 60 பேர்கள் விவசாயத் துறையிலே ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் 15 சத விதம் கூட நேரிடையாக உழுது பயிரிடும் குடியானவர்கள் இருக்க முடியாது. அவ்வளவுதான் இருக்கும். ஒரு பூமியும் தனக்கென்று சொந்தமாக இல்லாமல் சாகுபடி செய்வதையே மட்டும் நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள் 15 சத விதம்தான். சில இடங்களில் சொந்த பூமி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் குத்தகையில் ஈடுபடுபவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சட்டம் வரும்போது 15 சத வித மக்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுகிறது.

[22nd August 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

“மற்றும், இது எத்தனாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று பார்க்கும் போது ஆயிரக் கணக்கான மக்கள், குத்தகைதார மக்கள், வெளியேற்றப் படுகிறார்கள் என்று எதிர்ப் கூட அங்கத்தினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலத்திலிருந்து குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றுவது என்பது ஓரளவுக்கு உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால், பாக்கி இருக்கும்படியான ஜில்லாக்களில் நில வெளியேற்றம் இல்லவே இல்லை என்று நான் எல்லியுறுத்திச் சொல்லமுடியும். நூற்றுக்கு 15 பேர்கள் விவசாயிகள் நிலத்தைத் தாங்களே உழுது பயிரிடுகிறார்கள். அவர்களில் ஒன்றிரண்டு சத விதத்தினர் அந்த விதமான காரணமும் இல்லாமல் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்றும் நான் சொல்ல முடியும். தஞ்சை ஜில்லாவைத் தவிர மற்ற ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், புறணி விவரத்தைப் பார்த்தால் ஒன்றிரண்டு சத விதத்தினர் கூட வெளியேற்றப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

“நிலத்திலிருந்து குத்தகைதாரர்களை வன் வெளியேற்றுகிறார்கள்? சாதாரணமாக சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் குத்தகை பாக்கி சரியாக கொடுக்காவிட்டாலோ, பூமியைச் சரியானபடி உரம் முதலியன போட்டு கவனிக்காவிட்டாலோ விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். யாதொரு காரணமும் இல்லாமல் விவசாயிகளை யாரும் அப்புறப்படுத்த மாட்டார்கள். ஆனால், தஞ்சை ஜில்லாவில் நில வெளியேற்றம் நடைபெறுகிறது என்றால், அங்கு அதிமாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் வரப் போகிற தென்பதை உத்தேசித்து, நிலத்திற்குத் தங்களுடைய பாத்தியதை ஓரளவு குறைத்துவிடுகிறார்கள் என்று பயந்துகொண்டு, நல்ல எண்ணம் இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயிகளை சிலர் வெளியேற்றி யிருக்கலாம். அங்கிருக்கும் சூழ்நிலையை கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் நிலைமை அவ்வாறுதான் இருக்கும் என்று பொருத்திப் பேசுவது சரியல்ல. குறிப்பாக, கோயமுத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் பல இடங்களில் குத்தகைதாரர்களை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கூப்பிட்டு, பூமியைச் சாகுபடி செய்யச் சொல்லி வேண்டிக்கொண்டாலும் விவசாயிகளை வேண்டாமென்று விட்டுவிட்டுப்போய்விடக்கூடிய நிலைமை பல இடங்களில் இருக்கிறது. ஆகவே, பூமியிலே உழுது பயிரிடும் குத்தகை தாரர்களை மட்டும் கணக்கிடாமல், பாக்கி விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடும் படியான மக்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துச் சாகுபடி செய்வதற்குக்கூட இதிலே வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடும்படியான ஒரு சிலர் ஏதோ கையிலே சில ரூபாய்களை வைத்துக்கொண்டு பூமியை சொந்தத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் சூடு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். பூமி சொந்தக்காரர்கள் 6-2/3 ஏக்கருக்குக் குறைவாக வைத்திருப்பவர்களை இச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கி விட்டிருப்பது மிகவும் நல்ல காரியம். அதிலேயே முக்கியமான பிரச்சினைகளெல்லாம் தீர்ந்துவிடும். குத்தகைதாரர்கள் பூமி சொந்தக் காரர்கள் சிலர் அக்கரையாக பாடுபடுபவர்கள் குத்தகைக்கு பூமியை எடுத்துக்கூட சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர்களுக்குக் கூட இரண்டு ஏக்கர் சொந்த பூமி இருக்கலாம். இருபது, 30 ஏக்கர் குத்தகைக்கு எடுத்து சிறந்த முறையில் பண்ணை நடத்துபவர்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள். 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப் படுவார்கள் என்னும்போது மேற்சொன்னவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு எவ்வளவோ ஆடுமாதிகள் தேவையாயிருக்கலாம். அதற்கு ஒரு ‘எஸ்டாபிளிஷ்மென்ட்’ வைத்து, பண்ணையாட்களையும் வைத்து சொந்தமாக சாகுபடி செய்யும் குடியானவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்குச் சலுகை இல்லாமலிருப்பது சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். இருபது, முப்பது ஏக்கர் சொந்த சாகுபடியில் நிலம் வைத்து நல்ல முறையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, 4-வது ஷரத்திலே ஒரு மாறுதல் செய்யப்படவேண்டும். சர்க்கார் அதற்கேற்ற முறையில்

[Sri P. G. Karuthiruman] [22nd August 1955]

திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். 4-வது பிரிவில் ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“பூமி சொந்தக்காரன் குத்தகைதாரரை வெளியேற்றும் பட்சத்தில், அவன் sales tax அல்லது profession tax கொடுக்காதவனாகியிருந்தால், குடியானவனுக்கு மறுபடியும் நிலம் கொடுக்கப்பட்டாது என்று இருக்கிறது. அதேபோல் ஒரு குத்தகைதாரரை இருப்பவன் sales tax கொடுத்தாலோ அல்லது வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டாலோ, அவனை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாமென்று இருக்க வேண்டும். பூமி சொந்தக்காரனுக்கு மட்டும் இந்த மாதிரி restriction இருக்கிறதேயொழிய, குத்தகைதாரனுக்கு இல்லை. குத்தகைதாரன் புகையிலை வியாபாரத்திலோ அல்லது வேறு எந்தத் தொழிலிலோ ஈடுபட்டுக்கொள்ளலாம். Paddy procurement இருந்த காலத்தில், சரப்பாட்டிற்காக ஒரு பூமியைக் குத்தகைதாரன் எடுத்து ஒரு பொய் பத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தான். உண்மையான குத்தகைதாரனுக்கிருந்தால், பூமியை மட்டும் நம்பியிருந்தால், அவனுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் பூமியை வைத்துக்கொண்டு வேறு வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவர்களுக்கு sales tax கொடுப்பவர்களுக்கும் எப்படி பூமியைச் சொந்தச் சாகுபடிக்குத் திருப்பி எடுத்துக்கொள்ள உரிமையிலேயோ அதே மாதிரி குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு வேறு வியாபாரத்தில் அல்லது தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு நிலத்தைப் பெற உரிமை இல்லாமலிருக்கவேண்டும். குத்தகையை மட்டும் நம்பியிருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டியதுதான் என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் வேறு தொழிலில் ஈடுபடுகிற குடியானவனுக்கு இந்த உரிமை கொடுக்கப்படக்கூடாது. இந்த முறையில் சென்னைக் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்பு மசோதாவை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். என்னதான் ஆதரித்தாலும் இதில் முக்கியமான ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு நல்லெண்ணத்தோடு இருக்க வேண்டும். அப்படி யிருந்தால் பரம்பரையாக 50, 60 வருடங்களாக குத்தகைதாரர்களை பூமி சொந்தக்காரர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் வானம் பொய்த்து சரியான மழை யில்லாத காலத்தில்கூட வாரம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைதாரர்கள் உண்மையானபடி விவசாயத்தில் ஈடுபட்டால் அவர்களை மிராசுதாரர்கள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற மாட்டார்கள். வேறு ஏதாவது காரணத்திற்காகத்தான் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருப்பார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குச் சாதகமாக மசோதா இருக்கவேண்டும். ஆகையால், உரிமையுள்ள குத்தகைதாரர் பூமியை சரியான முறையில் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் உற்பத்தி பெருகும். சில இடங்களில் என்ன நடக்கிறது? வேண்டுமென்றே பூமியிலிருந்து வளத்தை சில குத்தகைதாரர்கள் வெளியேற்றிவிடுகிறார்களென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார். இதனால் குத்தகை பூமிக்குக் கேடு உண்டாகிறது என்றார். உதாரணமாக, நஞ்சையில் உழுப்படியான விவசாயிக்கு ஒரு தோட்டமிருந்தால் நஞ்சைப் பூமியிலுள்ள மண்ணை வெட்டி தோட்டத்தில் சாகுபடிக்குப் போவான் அல்லது தோட்டக்கால் மண் நஞ்சைப் பூமிக்கு மாற்றப்படும். இந்த மாதிரி மாற்றுவதைத் தடுப்பதற்குப் பாதுகாப்பு அவசியம். விவசாயி அப்படி ஒன்றும் செய்யமாட்டானென்று சொல்லக்கூடாது. இவ்வாறு கலப்பு மண்ணை நிலத்தின் வளம் குறைகிறது, இவ்வாறு மண்ணை மாற்றுவதால் கொள்கைகூட நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நல்ல வளப்பமுள்ள பூமியின் மண்ணை வேறு பூமிக்கு மாற்றுவதால் அந்த வேறு பூமியின் வளம் அதிகமாகும்; முதல் பூமியின் வளம் குறையும். ஆகையினால் தேசிய ஒழுக்கம் (national character) இல்லாமல், மக்களோ குத்தகைதாரர்களோ எந்தச் சட்டத்தினாலும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது.

‘கலம் சுரக்கு நிதியங் கணக்கிலா
நிலஞ் சுரக்கு நிறைவள நன்மண்.
பிலஞ் சுரக்கும் பெருத்த கரியதங்
குலஞ் சுரக்கு மொழுக்கக் குடிக்கெலாம்.’

22nd August 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

என்று கம்பன் கண்ட அயோத்தியில் இருக்கிற மாதிரி இருக்கவேண்டுமானால், நல்ல ஒழுக்கம் ஏற்படும்படி செய்யவேண்டும். இவ்வாறு நம் தேசம் முன்னேற்றப்படவேண்டி எல்லா பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க முடியும் என்று சொல்லக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.”

* Sri P. CHOKKALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் குடியானவர்களின் பாதுகாப்பு மசோதாவை பொதுவாக வரவேற்கிறேன். Joint Select Committee க்குப் போய் வந்திருக்கும்போது குடியானவர்களுக்குச் சாதகமாக பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கலாமென்று யாரும் நம்புகிறதற்கு இடமுண்டு. ஆனால் நான் எமாற்றத்தைத்தான் அடைந்திருக்கிறேன் என்று கூற விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் ஸ்டீயர் நிலத்தில் பயிர் செய்து வந்தார்களோ அவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால், அந்நிலத்தை மீண்டும் பெற உரிமையுள்ளவர்கள் என்ற ஷரத்து மாற்றப்படவேயில்லை. 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் என்பதற்குப் பதிலாக அதற்கு முந்திய சில வருஷங்களை யாவது சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அத்கோரிக்கை அங்கீகரிக்கப்படவில்லையென்று தோன்றுகிறது. குறிப்பாக பல இடங்களில் குத்தகை பாக்கிக்காகவோ, பயிர் செய்யக்கூடிய நிலத்தில் சரியாக பயிர் செய்யப்படவில்லை என்பதற்காகவோ, அல்லது சர்க்கார் கட்டி அங்கத்தினர் ஒருவர் கூறியமாதிரி ஒரு நிலத்தில் இருக்கக்கூடிய மண்ணை வேறு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்காகவோ எந்த விவசாயியும் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படவில்லை என்பதை யாரும் அறிவார்கள். யதார்த்தமாக, நெஞ்சில் கைவைத்துப் பார்த்தால், இதை யாரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஏன் இன்று நில வெளியேற்றம் ஆகேடுபிக்கப்படுகிறதென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறதாக பறைசாற்றிவந்ததைக்கொண்டும் ஏற்கெனவே சிலகாலமாக ஏற்பட்டுவந்த நஷ்டங்களை ஈடு செய்வதற்காக குத்தகை குறைக்கப்படவேண்டும்; விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்று பல ஸ்தாபனங்கள் திளர்ச்சி செய்துவந்ததைக் கொண்டும்தான் பெருவாரியாக நில வெளியேற்றம் நடக்கிறது. இதை நியாயமாக எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியது தான். இப்பேற்பட்ட நிலைமையில் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகள் நிலத்தில் மீண்டும் இறுத்தப்படவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதா, கொண்டுவரப்பட்டது சரிதான். ஆனால் 1952-ல் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்ததிலிருந்தே விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும்கூட, 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் என்பதை 1953-ம் ஆண்டு டிசம்பர் என்றவது மாற்றவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, எங்கள் பகுதியில் ஒரு எஞ்ஜினியர் ஏராளமான நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். திடீரென்று நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது, அதனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக உரிமை கொடுக்கப்படுதான் அதிகப்படியாக நஷ்டம் அடையவேண்டியிருக்குமோ என்று பயந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றிவிட்டார். அதை எதிர்த்து நேரடியாக விவசாயிகள் அவசியம் கேட்டுக்கொண்டபோதும் அவர் அவர்கள் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிட்டார். Conciliation officer இடம் தாவா செய்த பிறகு ஏற்கனவே இருந்த நிலத்தில் தான் சொந்தப் பயிர் செய்துவிட்டதால் அடுத்த வருஷம் நிலத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறேன் என்று வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. காரணம் Conciliation officer இடம் விவசாயிகள் திளர்ச்சி செய்தார்கள். அதன்பேரில் மேற்கண்ட நிபந்தனையின்படி இந்த ஆண்டு ஒரு பகுதி நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு பகுதியைக் கொடுக்கவேமாட்டேன் என்கிறார். இப்படி பல ஜில்லாக்களில் பல உதாரணங்கள் கொடுக்கமுடியும். எந்தக் காரணமுமின்றி விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு அவர்கள் திளர்ச்சி செய்தால், போலீஸால் ஜாப்டுகள் சொல்லப்பட்டு, மிராசுதாரர்களால் நிலத்திச் சீர்திருத்தம் இறுத்த மறுக்கப்பட்டு விட்டார்கள். அப்பேற்பட்டவர்களுக்குள்ளேன் செய்வது? அப்பேற்பட்டவர்களுக்காக 1953-ம் ஆண்டு டிசம்பரிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri P. Chokkalingam] [22nd August 1955]

உண்மையில் ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்கிற உணர்ச்சி இருக்குமேயானால், சர்க்கார் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நிலப் பிரபுக்கள், இம்மாதிரி சட்டம் வந்துவிடும் என்று தெரிந்தவுடன் தங்கள் லாபம் குறைந்துவிடுமோ என்று அவர்கள் உடனே பதிகிறார்கள் கூட்டுநூர், எங்கு பார்த்தாலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுகிறார்கள். நேரடியாக சென்னைக்கு ஓடுகிறார்கள். மந்திரிகளையோ அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களையோ பார்க்கிறார்கள். இவ்வாறு தங்களுடைய செல்வாக்கை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள அவர்களுக்கு வசதியிருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களிலிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு என்ன சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிவித்தலை. அவர்களுக்குத் தெரியவேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்யப் போனாலும் அவர்களுடைய செல்வாக்கு குறைந்துவிடுகிறது. குடியானவர்கள் ஒன்றுப்பட்டு கிளர்ச்சி செய்ய முடியாத நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். பிற்போக்கான மிராசதாரர்களின் பிடிப்பிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுடைய நிலை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இவர்களிடம் கருணை காட்டவேண்டும். பச்சாதாபம் கொள்ளவேண்டும். தேசத்தின் பொருளாதார நிலைமை அவர்களைப் பொருத்ததான் இருக்கிறது. நியாயம் எந்தப்பக்கம் இருக்கிறதோ அப்பக்கம் தான் சேரவேண்டும். குடியானவர்களுக்கு சலுகை குறைந்து போய்விடும்படி விடக்கூடாது என்பதுதான் என்ன தாழ்மையான கோரிக்கை. விவசாயிகள் பெரும்பாலோர் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் சகீசை தன்மையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொருளாதாரத்தில் மேம்பாட்டையச் செய்தால்தான் எந்தச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தாலும் பயன்படும்.

11-30
a.m.

“அடுத்தபடியாக குத்தகை விஷயமாக 1954-ம் ஆண்டு மார்ச் 31-ந் தேதிக்குப் பிறகு பாக்கியுள்ள பூராவையும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து ஒரு மாதத்திற்குள் செலுத்தவேண்டுமென்ற நிபந்தனை போடப்பட்டிருக்கிறது. இது கொஞ்சம் கூட நியாயமே ஆகாது. குத்தகை பாக்கி விஷயத்தில் பல நிலச்சுவான்கள் தில்லுமல்லுகள் செய்கிறார்கள். நிலத்தை குத்தகைக்கு விட்டிருந்தாலும், வாரத்திற்கு விட்டிருந்தாலும் அறுவடை காலத்தில் அவர்கள் களத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள். மொத்தம் நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு விளைகிறது என்று கணக்கு நேரிலேயே பார்த்துக்கொள்வார்கள். தான் அளக்கவேண்டிய குத்தகைக்குக் குறைவாகவே நிலம் விளைந்திருந்தால் விளைந்தவற்றையெல்லாம் வீட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். பாக்கிக்கு நோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டுவிடுவார்கள். இது மாதிரியாக எழுதி வாங்கப்பட்ட நோட்டுகள் தான் இருக்கின்றனவே தவிர விவசாயிகள் உண்மையிலேயே நிலச்சுவான்தார்களிடம் கடன் வாங்குவதில்லை. வேண்டுமானால் இதனை நன்கு பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். வட்டிக்கு வட்டி, வட்டிக்கு வட்டி என்று கடன் கொடுக்காமலேயே நோட்டுகளை எழுதி வாங்கிக்கொள்ளும் வழக்கம் கிராமப் புரங்களில் நிறைய இன்றைக்கும் நடக்கிறது. அனாவசியமாக விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் இல்லையென்று ஒத்துக்கொள்ளமுடியும். அவ்வாறு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் நிலத்திற்கு உரம் சரியாகப் போடவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவோ, குத்தகை சரியாக அளக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காகவோ வெளியேற்றப் பட்டிருக்கமாட்டார்கள். இதை சர்க்காரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இப்பொழுது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய எதிர்க்கட்சியினர்களாகட்டும், சர்க்கார் தரப்பிலேயே ஆகட்டும் இருக்கக் கூடிய குடியானவர்களின் மத்தியில் வீழ்ப்பு ஏற்பட்டு, இதரர்களைப் போல தாங்களும் பொருளாதார நுண்ணேற்றம் பெறவேண்டுமென்ற எண்ணம் வளர்கிறது. அதனால் பல கிளர்ச்சிகள் வரக்கூடிய நிலை, அத்தனை உணர்ந்து சர்க்காரே நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறது என்ற பேச்சு எல்லாமாகச் சேர்ந்து தான் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு எங்கே தங்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் சாகுபடியாளர்களுக்கே சொந்தமாகிவிடுமோ என்ற அச்சத்தை உண்டாக்கிவிட்டிருக்கிறது. அதனாலேயே ஏகபோகமாக விவசாயிகளை எல்லா ஜில்லாக்களில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் முயற்சியில் நிலச்சுவான்தார்கள் ஈடுபட்டார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. இது எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். ஆகையால்தான் பாக்கிக் கடனைத் தரவிட்டால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றலாம் என்று

22nd August 1955] [Sri P. Chokkalingam]

போடப்பட்டிருக்கிற ஷரத்தையே எடுத்துவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அந்த ஷரத்தைச் சிறிது தளர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-35
a.m.

* Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“கனம் உதவி ஃபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நிலப் பிரச்சினையானது அனேக ஜில்லாக்களில் அதிகரித்து வருகிறது. சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற கிளர்ச்சியும் அனேக ஜில்லாக்களில் பாவி வருகின்றது. இம்மாதிரியான கிளர்ச்சிக்கு அவசியமே இல்லை. சமீபத்தில் தான் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதே சட்டத்தில் எங்கங்கே நில சம்பந்தமாக கிளர்ச்சி எழுகின்றதோ அங்கங்கே இந்தச் சட்டத்தையே சர்க்கார் வின்தரிக்கலாமென்ற ஷரத்து ஒன்று இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சட்டத்தையே எங்கும் நீடித்திருக்கலாம். ஆனால் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரே ஒரு பிரச்சனை, அதாவது நிலச்சுவான்தார்கள் அகிரமெண்டை மீறி சாகுபடியாளர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி வருகிறார்கள் என்ற கூக்குரல் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் தான் இந்தமாதிரியான புகார் அதிகமாக இருக்கின்றது. இதற்கு முக்கியமான காரணம் நிலச்சுவான்தார்களாகட்டும், விவசாயிகளாகட்டும் இரண்டு பேர்களுமே தாங்கள் சொன் பைடி நடப்பதில்லை. நிலம் சாகுபடி செய்கின்றவர்கள் குத்தகை செலுத்தாவிட்டால் தகராறு வருகின்றது.

“நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதன் முக்கியமான தாத்பர்யம் என்னவென்று பார்க்கவேண்டும். நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதன் மூலம் நிலத்தின் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டும். நிலச்சுவான்தார்களுக்கு சாகுபடி செய்கிறவர்களால் அதிகத் தொந்தரவு வரக்கூடாது. அதே மாதிரி சாகுபடியாளர்களுக்கு நிலச்சுவான்தார்களாலும் அனாவசியமான தொந்தரவு ஏற்படக் கூடாது. முக்கியமான இந்தத் தாத்பர்யங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் நிலச்சீர்திருத்தமே கொண்டுவருகிறோம்.

“அனேக இடங்களில் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் பார்க்கப்போனால் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும், மிராசதாரர்களுக்குமிடையே நல்லுறவு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒருவிதமான தொந்தரவும் இல்லாமல் சாகுபடியாளர்கள் குத்தகையை மிராசதாரர்களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மிராசதாரர்களும் சாகுபடியாளர்களுக்கு வேண்டிய சலுகை கொடுத்து வருகிறார்கள். இப்படி அவர்கள் சுமுகமாக அபிப்பிராயபேதமின்றி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதில் அனேகம் பேருக்கு எண்ணமில்லை. வெளியிலுள்ள சிலர் தப்பான பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருவதினால் இம்மாதிரியான சங்கடங்கள் வந்து சேருகிறது.

“இதிலே முக்கியமாக 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-ந் தேதி ஒரு நிலத்தில் எந்தச் சாகுபடியாளர் பயிரிட்டு வந்தாரோ, அந்த நிலம் அவரிடமே இருக்கவேண்டும். அந்த நிலத்திலிருந்து அவர் வெளியேற்றப் பட்டாலும் அவர் ஒரு மனுக்கொடுத்தால் அதிகாரிகள் அந்த நிலத்தை அவருக்கே சாகுபடி செய்ய திருப்பி வாங்கிக்கொடுப்பார்கள் என்று இருக்கிறது. சிலர் 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-ந் தேதி என்று இருப்பதை நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் தள்ளிப்போடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அது ரொம்ப கஷ்டமான காரியம். 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-ந் தேதி என்பது மிகக் குறைந்த காலம் அல்ல. அதிலிருந்தே கணக்குப் பண்ணினாலும் தற்போது ஒரு வருஷம் ஆகிவிடும். மேலும் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்குள் இன்னொரு வருஷமும் ஆரம்பமாகிவிடும். சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதியிலிருந்து இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒருவர் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் அனுசூலம் ஏற்படும் வகையில் இது இருப்பதினால் இதில் மாறுதல் எதுவும் தேவையில்லை. அப்படியே இருப்பது நல்லதென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இதற்கும் பின் இரண்டு

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] [22nd August 1955]

மூன்று வருஷங்கள் தன்னிப் போட்டால் அனேக கோளாறுகள் வரும். பலவிதமான சங்கடங்கள் வரும். ஆகவே இந்தத் தேதியே நல்லதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அதைத் தவிர இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதிக்குப் பின் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக 1954-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மீ 31-ந் தேதிக்குப் பிறகு இருக்கக்கூடிய கட்டை சாகுபடியாளர்கள் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும், ஜில்லாவிட்டால் நிலத்திலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டால் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதுகாப்பு அளிக்காது என்றும் இருக்கிறது. இது நியாயமென்றே நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. என்னெல்லாம் நிலச்சுவாந்தாரர்கள் சர்க்காருக்கு டயாபடி கிஸ்தி கட்டியாக வேண்டும். அப்படி செலுத்தாவிட்டால் பல நடவடிக்கைகள் அவர்களின் பேரில் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். நிலச்சுவாந்தாரர்கள் என்று, சொல்லிக்கொள்பவர்களில் பலர் இன்றைக்கு நிலத்தின் வருமானத்தையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய மிராசதாரர்களைப் பற்றி பேச்சு இல்லை. சிறிய நிலச்சுவாந்தாரர்கள்தான் நில வருமானத்தை எதிர்பார்ப்பதால் சாகுபடியாளர்கள் தாங்கள் செலுத்தவேண்டிய பணத்தை சரியாகக் கட்டாவிட்டால் அவர்களால் கிஸ்தி கட்ட முடியாமல் போய் விடும். அதனால் நிலம் எலத்திற்கு வரும்படியான சங்கடம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும். இன்னொன்று நான் சொல்ல அபிப்பிராயப்படுகிறேன். 1954 டிசம்பருக்கு முன்பு சாகுபடி செய்துவந்தவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இந்தச் சட்டத்தின்படி கிடையாது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், குறைந்தது 11-40 a.m. இரண்டு வருஷமாவது ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தை ஒருவர் சாகுபடி செய்திருந்தால் அவனுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று செய்வது நல்லம்.

“6-2/3 ஏக்கர் நஞ்சை அல்லது 20 ஏக்கர் புஞ்சை என்ற வரம்பு நிர்ணயம் செய்திருப்பது சரிதான். அப்படிப் போடாவிட்டால் 1954 டிசம்பருக்குள் சிறிய பரப்புள்ள நிலங்கெல்லாம் விற்பனையாகி, மறுபடியும் வேறு குடியானவர்கள் சாகுபடி செய்து வந்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் அப்படிப் போடுவது அவசியம்.

“சிறிய அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், இன்னும் அதைவிட ஜால்தியாக, 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருந்தால் சொந்த சாகுபடிக்கு விட்டு வெளி ஜில்லாக்களிலோ அல்லது வேறு எங்கோ வேலையில் இருந்து, தங்களுடைய நிலத்தை சொந்த சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இருந்து, குறைந்தது, 20, 25 ஏக்கருக்குக் குறையாமல் கேட்டால் அவர்களுக்கும் சலுகை கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நெல் தானியத்திற்கு மட்டுந்தான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது, கரும்புப் பயிர் போட்டிருந்தால் அதற்கு ஏதாவது நிலச் சொந்தக்காரர்கட்கு அதிகப்படுத்தும்படியான ஏற்பாடுகளும் செய்ய இதில் முன்வர வேண்டும். தவிர, பொதுவாகப் பார்க்கும்படி இன்னும் அநேக இடங்களில் நிலம் சாகுபடி செய்கிறவர்கள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய உத்தரவு இல்லாமல் அறுவடை செய்து அதிலிருந்து சில தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டுபேரும் அறுவடை செய்து குத்தகையை எடுத்துக் கொள்வதற்கான ‘பிரோவிஷன்’ செய்யவேண்டும். பொதுவாக இந்தச் சட்டம் ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் அமுலுக்கு வருவதாகவும், பின்னால் நிலச்சீர்திருத்தம் கடைசியில் வரப்போவதால் இதை நாம் ஒத்துக்கொள்ளலாம். நான் சொல்லிய திருத்தங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI S. SWAYAM PRAKASAM :—“கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இங்கு விவாதத்தில் இருக்கும் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டமானது உள்ளபடியே எந்த நோக்கத்தோடு கொண்டுவரப்படுகிறது என்ற காரணம் சொல்லியிருக்கின்ற இடத்திலே கண்டபடி அவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த அளவு ஏதாவது உதவி செய்யக் கூடுமா என்பது ஒன்று. மற்றொன்று சட்டம் இயற்றுகின்ற காலத்திலே

[22nd August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் சாதாரண வார்த்தைகளாகப் போடாமல் புரியாத முறையிலே போட்டு கச்சேரிக்குச் செல்லுகின்ற காலத்திலே இரண்டு அர்த்தம் செய்யாமல் இருக்கின்ற தன்மையிலே பார்க்கவேண்டுமென்பது மற்றொன்று.

“இன்றையதினம் இந்தச் சட்டத்தைப் பார்க்கின்ற காலத்திலே அதிக வார்த்தைகளால் போட்டு எந்த அவலிலே அந்த விவசாயிகளுக்குச் சாதகம் கொடுக்கவேண்டுமோ அந்த இடங்களிலே பல வார்த்தைகள் வந்து பல அர்த்தங்களைக் கொடுத்து குழப்பமான தன்மையில் போட்டு உள்ளபடியே எதிர்பார்த்த பயனை அடைய முடியாதோ என்று சந்தேகப்பட இடம் இருக்கிறது.

“இதிலே ஏற்கெனவே தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பண்ணையான் விவசாய பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்று இயற்றப்பட்டு அது இப்பொழுது அமுலில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அது சட்டசபையில் விவாதத்திலிருந்து காலத் திலும் சரி, கச்சேரிகளில் அழைப்பு அமல் நடத்தப்படுகிறது என்ற முறையிலும் சரி ஒருவிதமாக அந்த அனுபவத்திலிருந்து பார்ப்போமானால் கொஞ்சம் கவனத்தோடு இப்படி சட்டத்தை இயற்றுவோமேயானால் நாம் மேற்கொண்ட எண்ணம் முற்றுப்பெறலாம் என்ற எண்ணத்தோடு சில வார்த்தைகள் பேச எண்ணுகிறேன்.

“1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்திலே ஒரு விவசாயி அனுபவத்தில் நிலத்தை வைத்திருப்பானோனால், அவனை நீக்கி இருப்பார்களேயானால், அவனுக்கு அந்தப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமோ முக்கியமான நோக்கம். கல்டிவேடிங் டெனன்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அனுபவத்திலே கல்டிவேடிங் டெனன்ட் என்பவன் அந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்திருந்தானா என்று பார்ப்பது ஒன்று. குறைந்த அளவுக்கு ஒரு வேலிக்கு மேற்படாமல் நிலச்சொந்தக்காரர்களா அல்லது அதனை அனுபவித்த விவசாயியா அதற்கும் குறைவாக இல்லாமல் இருக்கிறார்களா என்று பார்ப்பது மற்றொன்று. இது கச்சேரிக்குப் போகின்ற காலத்திலே ஒருவிதமான சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமலே இதனைப் பார்த்து, அதற்கு இரண்டு அர்த்தம் இல்லாமல் கச்சேரியில் எந்த அதிகாரியும் வந்தாலுங்கூட பார்ப்பதற்கு இடம் இருக்கிறதா என்பது மிக மிக அவசியம்.

“இதற்கு இத்தனை செக்ஷன்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இரண்டு மூன்று செக்ஷன்களிலே தாராளமாகப் புரிகின்ற முறையிலே அதைச் செய்துவிடலாம். 4, 5, 6 செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக முதல் செக்ஷனை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு பிரொவிஷோ போடப்பட்டிருக்கிறது. ‘Provided that in such areas this Act shall apply to lands to which the provisions of the said Act do not apply.’ இது எதற்காகப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் எந்தெந்த இடத்தில் அமுலில் இல்லையோ அந்த இடத்தில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவராமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அர்த்தப்படுகிறது ‘என்னவென்றால், தஞ்சை ஜில்லா சட்டத்திலே ஒரு வேலிக்குக் குறைந்த அளவில் அது போகமுடியாது என்று அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே நிலச்சொந்தக்காரர்களோ விவசாயிகளோ அந்த ஒரு வேலிக்குக் குறைந்து அனுபவித்திருப்பார்களானால் அதுவும் அங்கு செல்லமுடியாது என்று இருக்கிறது. எண்ணம் சரிதான். அர்த்தம் என்ன படுகிறதென்றால் மேலே போட்டிருக்கிறபோது பண்ணையான் சட்டத்திலே விட்ட இடத்திலே போய்ச் சேரவேண்டும் என்று அர்த்தமாகிறது. உள்ளபடியே அந்த பண்ணையான் சட்டத்தைப் பாதிப்பதாகவும் பண்ணையான் சட்டத்திற்கு விரோதமாகவும் இருக்கின்ற காலத்தில் சில இடங்களில் இடைஞ்சலாக விவாதம் வருவதற்கு இடமாக இருக்கிறது. அந்தத் திருத்தம் வரும்போது விரிவாகப் பேசலாம் என்று இருக்கிறேன். இது அவசியமாக இருக்கிறது.

“கல்டிவேடிங் டெனன்ட் என்பதற்கு அர்த்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளபடியே யார் நிலத்தில் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தானோ—1953-லிருந்து என்று திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1946-லிருந்து என்

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd August 1955]

றும் ஒரு திருத்தம் வந்திருக்கிறது. எந்த வருஷத்திலிருந்து என்பதைப் பற்றி கவலையில்லை. 1953, 1954-ம் வருஷம் என்று செய்கின்றோமோ அதற்குப் பிறகு எந்தக் காலத்தில் அந்த இடத்தைவிட்டு அவன் நீக்கப் பட்டானோ அவனை உள்ளபடியே நாம் சொல்லக்கூடிய கல்டிவேடிங் டெனண்ட் நிலத்தில் உழைக்கவேண்டுமென்று அல்லது நடுத்தரத்தில் இருக்கிறானோ என்று பார்க்கும்போது 'இண்டர்மிடியரி' அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடாதென்று இங்கு இருக்கும் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்கிற கமிட்டியில் சொன்னதாகப் பின்னாலே படித்தேன். இருந்தாலும் கல்டிவேடிங் டெனண்ட் என்பதற்கு அந்தச் சொல்லுகிற இடத்திலே என்ன ஆகிறது? 'or by hired labour under his supervision and control. என்று தனியாக ஒரு ஷரத்து எற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும் போது தனிப்பட்ட முறையில் நிலத்திலே நேரில் உழாமல் யார் தனியாக தூரத்தில் இருந்துகொண்டு கூலிக்கு வேலையாட்களை வைத்து அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிற ஒருவன்தான் என்று தொனிக்கிற தேயொழிய நிலத்தில் நேரே உழுது பயிரிட்டோ வேலையில் அமர்த்தப்படுபவையோ சொல்லவில்லை அந்த இடம். ஆகையால் உள்ளபடியே வார்த்தையளவிலே நாம் நேரடியாக உழுவவனுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்காமல் நடுவில் இருப்பவனுக்கு நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம். கல்டிவேடிங் டெனண்ட் என்ற 'டெபன்ஷன்' ஒரு பக்கத்திலே அந்த நடுவில் இருப்பவனுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்ன தர்மம் என்று கேட்கிறேன். ஆகையால் உள்ளபடியே அது அனுவரணம். நினைத்துத்தான் போட்டார்களோ என்று தெரியவில்லை.

“அதற்குப் பிறகு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஏதோ அந்தக் காலத்திலே ஏதாவது ஒரு கெட்ட காரியத்தைச் செய்தார்கள், அதனுடைய கவனக் குறைவினாலோ மற்ற காரியங்களினாலோ அந்த நிலத்திற்கு ஏதாவது இடையூறுசெய்திருப்பாரேயானால் அவர்களுக்கு எந்தப் பலனும் அளிக்காது என்று மூன்றாவது செக்ஷன் 2 (பி) சொல்கிறது. இதைப் பார்க்கின்ற காலத்திலே யாரும் எந்த விவசாயிகளும் அதிலிருந்து தப்பமுடியாது. இந்த ஷரத்து எதற்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. 'நிலத்திலேயே விவசாயம் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால்' என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்குமேலே விவசாயம் செய்வதற்கு இங்கு அந்த குத்தகை கொடுக்காமல் இருக்கின்றனோ அந்த குத்தகை கொடுத்தால்தான் அவனுக்குப் பாதுகாப்பு என்று சொல்லிவிட்டு நிலத்தை சாகுபடிசெய்யாமல் இருந்தாலும் அல்லது ஏதாவது கவனக் குறைவாக இருந்தாலும் அந்த சாகுபடி பயிருக்கு இடைஞ்சல் செய்தாலும் என்று இருக்கிறது. வருஷத்திற்கு வேண்டிய குத்தகை கொடுக்க வேண்டுமென்று மேலே சொல்லிவிட்டு பின்னாலே இதற்கு இடைஞ்சலான பலவழக்குகளும் அந்த ஷரத்தில் சொல்லியிருப்பது அந்த நிலச்சுவாந்தார் அந்த குத்தகைதான் பேரிலாவது பழியைச் சுமத்திவிட்டு நிலம் கிடைக்காதபடி ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் (பி) என்ற உப-பிரிவு இருக்கிறது. ஆகையால் அது குத்தகைதாரருக்கு யாதொருவிதமான பலனும் இருப்பதற்குக் கொஞ்சங்கூட இடமில்லை. அந்த ஷரத்து இருக்குமேயானால் குறித்த நோக்கம் நிறைவேற இடமில்லை.

“அதற்குப் பிறகு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்தெந்த இடத்தில் வெளியேற்றப்பட்ட குத்தகைதாரருக்கும் ண்டம் நிலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று 4-வது பிரிவில் ஒரு கிளாஸ் இருக்கிறதே அந்த கிளாஸ் ஆரம்பத்திலே கொண்டு வந்த மசோதாவி லிருந்ததைவிட அதிகமானதாயிருக்கிறது. அதில் ஏதோ குத்தகையி லிருந்து நீக்கப்பட்டவருக்கு திரும்ப நிலத்தைப் பெறுவதற்கான சௌகரியம் பண்ணுவது போல் இருந்தாலுங்கூட, உள்ளபடியே அவர்கள் திரும்பிப் பெறமுடியாதபடிதான் இருக்கிறது. அவ்வளவு அர்த்தம் பண்ணுவதற்கு இடமிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் இதில் ஒரு கிளாவில் வெளியேற்றப்பட்டவர் பழைய நிலத்திற்குத் திரும்பப் போகும் காலத்தில், நிலச் சொந்தக்காரர் அந்த நிலத்தில் சொந்த 'லேபர்' இனாலோ, அல்லது வேலையாள் வைத்தோ விவசாயம் செய்து

[22nd August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

வந்தால் . . . என்றெல்லாம் இருக்கிறது. இதெல்லாம் சட்டத்தில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். மேலும், 1954 டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பிறகு நிலச்சொந்தக்காரர் நிலத்தை bona fide-யாக வெளியேற்றவருக்குக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் முன்பு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர் அந்தநிலத்தைப் பெற முடியாது என்று ஒரு சேரன் இருக்கிறது. இந்த bona fide என்ற வார்த்தை எல்லாத் சந்தர்ப்பங்களையும் கொண்டு வந்து விடும். 1954 டிசம்பருக்குப் பிறகு உழவர் வெளியேறவன் bona fide இல்லை என்பதை சாதித்து தனக்கு நிலத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பமிருக்கிறது. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பழைய குத்தகைக்காரருக்கு இந்தச் சட்டம் அமுலிலிருக்கும் ஒரு வருஷமும் போய் விடும், அப்பால் இரண்டு வருஷமும் போய் விடும்—அவருக்கு நியாயம் கிடைக்கிறது. ஆகவே இந்த bona fide என்ற வார்த்தையை என் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று புரிய வில்லை. Bona fide-அடத் தான் புதிய குத்தகைக்காரரை நியமித்திருக்கிறேன் என்று நிச்சயப்படுத்துவது சொல்ல, அப்படியில்லை என்று சொல்லி தனக்கு நியாயம் பெற்று நிலத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு பழைய குத்தகைக்காரர் கச்சேரிக்குப் பஸ் முறை சென்று பணத்தை எல்லாம் செலவுசெய்துவிட்டு கடைசியில் நியாயம் கிடைக்காத போது அந்தப் பழைய விவசாயி ஏதாவது கூலி வேலைக்குச் செல்லும்படியான நிலைமை யைத்தான் இச்சட்டம் கொண்டு வரம்பெடத் தோன்றுகிறது. இதனால் கச்சேரிகளுக்கும், வக்கீல்களுக்கும் தான் வேலை. ஏழை விவசாயிக்குப் பலவிலை. அதனே ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கும் இவ்விண்ணு பேருக்கும் சந்தேகம் இல்லாத முறையில் விவகாரத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் இம்மசோதாவைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI T. V. SANNASI :—“கனம் உதவி சபாநாயகரவர்களே, 11-54 இந்த மசோதாவைப்பற்றி முன்பு பேசியவர்களில் நானும் ஒருவன் என்று a.m. நினைக்கிறேன். கூடுமான வரையில் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறதென்றே நினைக்கிறேன். நியாயமான திருத்தங்களை கட்சிபேரின்றி ஏற்று முடிவு செய்து நன்று. விவசாயிகளை, மிராசு தார்களை இஷ்டம்போல் மாற்றுவதற்கு மசோதாவில் இடமிருக்கிறது. அதாவது, நல்லெண்ணெயிலாவது நடந்து கொண்டால் விவசாயிகளை விலக் கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், நல்லெண்ணெயில்லாது இக் குற்றத்தை விவசாயிகள் மீது சுமத்தி விலக்கும் மிராசுதார்களை என்ன செய்தது? என்பது பற்றி யாதும் கூறவில்லை. இன்னும் சில மாதங் களுக்குள் விரிவான மசோதா வருகிறதென்று சொல்லப்பட்டாலும் 'செய் வன திருந்தச்செய்' என்ற முறையில், விரிவான சட்டம் வருவதற்குள் விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதார்களுக்கு மிடையே குழம்பும கஷ்டங்களும் உண்டாகுவதற்கு இடமிருக்கக்கூடாது.

“விவசாயிகள் பாக்கியை ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென் றிருப்பதை மாற்றி ஒரு வருடத்திற்குள் இரண்டு, மூன்று கெடுக்களில் கொடுக்கலாமென்று அமைக்க வேண்டும். விவசாயிகள் 3, 4 ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடுகின்றார்கள் என்றாலும் ஓட்டைக் குடிசையில் வாழும் ஏழ்மை நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். மழை பெய்யும் பொழுதும் புரு ஷனும் பெண்சாதியும் படுத்திருக்கும் பாயை எடுத்து குடையாய் உப யோகப்படுத்தும் பரிதாபகரமான ஏழ்மை நிலையில் தான் இருந்து வரு கிறார்கள்.

“மிராசுதார்களும் வெளி நாட்டவர்களல்ல, அவர்களுக்கும் நியாய மான நன்மை இருக்கவேண்டும். தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டம் ஆரம்பமான தேதியிலிருந்து இதனை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது நல்லது. எந்த நோக்கத்தோடு இந்த மசோதா கொண்டு வருகிறோமோ! அந்த நோக்கத்திற்கான பயனில் சிறிதும் மாற்றமிருக்கக்கூடாது. அண் மையிற்கூட நமது ராஜ்யத்தைச் சார்ந்த பெரிய மனிதர் என்று கருதப் படுகிற ஒருவர் நமது ராஜ்ய நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட மக்கள் மிகவும் துர்ப்பாக்கிய சாலிகள் என்று கூறியதாகக் கேள்வியுற்றேன். இது உண்

[Sri T. V. Sannasi] [22nd August 1955]

மையானால், இவர் உதவியை ஊர்ஜிதப்படுத்தும் முறையில் சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டாம். (சிரிப்பு.) நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியங்களையும் கவனித்துக் கொள்ளுமாக்கும் மக்கள், நமக்குத் தீர்ப்பளிக்கும் காலம் அதிக தாமதத்தில்கூட தீர்ப்பு எதுமானாலும் நாம் நீதிமனின்னும் வழுவக்கூடாது. இதுவரையிலும், சட்டம் செய்யும்போது கருத்துகளும், வசனங்களும் இது அந்தம் கொடுக்காத மாதிரியில் வழுவழப்பின்றி கச்சிதமாயிருக்க வேண்டும். இல்லையெல் குழப்ப மிகுந்த வக்கீல்களுக்குத் தான் வருவாய் பெருகும். மக்களுக்கும் கஷ்டம் பெருகும். வக்கீல்களும் விவகாரத்தை நம்பி இருப்பவர்களுடனான என்ற நம்பிக்கை அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் மற்ற வரிகள் விதிப்பது போல வக்கீல் வரியென்று ஒன்று ஏற்படுத்தி வருவல் செய்து வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம். சட்டம் கச்சிதமாய்ச் செய்யவேண்டும்.”

* Sri S. SWAYAMPRAKASAM :—“ கனம், அங்கத்தினர் வக்கீல்கள் தான் நியாயத்தைக் கெடுத்து வருகிறார்கள் என்று சொன்னார். தஞ்சாவூரில் வக்கீல்களால் தான் விவசாயிகளுக்கும் மிராசதாரகளுக்கும் நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை அனுபவத்தின் மூலம் சொல்லுகிறேன்.”

* Sri T. V. SANNASI :—“ வக்கீல்களைக் குறைசூறியதாக கனம் அங்கத்தினர் நினைக்க வேண்டாம். வக்கீல்களிலும் எத்தனையோ உத்தம புருஷர்கள் இருக்கிறார்கள். காந்தி அவர்கள்கூட ஒரு வக்கீல்தான் என்பதை ஞாபக மூட்டுகிறேன். இருசாராருக்கும் தொந்தரவு ஏற்படும் வகையில் சட்டம் இருக்கக்கூடாதென்றுதான் கூறுகிறேன். அப்படி இருக்குமானால், வக்கீல்களின் வருவாய்க்கு வழி செய்வதாகத் தான் இருக்குமே ஒழிய எழை விவசாயிகளின் நன்மை ஏற்றமடையாது. பொதுவாக, இச்சட்டமானது எழை விவசாயிகளின் நல் வாழ்க்கைக்கேதுவான வகையில் திருத்தங்கள் செய்து வெளிவர வேண்டும். இதற்காக இன்னும் இரண்டு மூன்று நாள் கழித்துக் கொண்டு வந்தாலும் பரவாயில்லை. இதனை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். முடிவாக இவ்வித நல்ல சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அரசாங்கத்திற்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12 noon.

* Sri N. K. PALANISAMY :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாட்டில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் கடந்த பல வருஷங்களாக இடைவிடாமல் போராடியதன் காரணமாக சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டம் வந்த ஒரு மாதத்திற்குள் கடன், குத்தகை பாக்கி ஏதாவது இருந்தால் அதனைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட வேண்டும், இல்லா விட்டால் அந்தச் சாகுபடியாளர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இன்றைய நிலைமையில் எப்படிப்பட்ட சாகுபடியாளர்களும் கடன் இல்லாமல் இருக்க முடியாது. அந்தக் கடனுக்கு அவர்கள் ஏற்கெனவே நிலச்சுவாந்தார்களோடு உடன்பாடு செய்து கொண்டு விவசாயம் செய்து வருவார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள் அந்தக் கடனை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்காவிட்டால் நிலத்திலிருந்து அவர்கள் வெளியேற்றப்படுவார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டம் நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதை விட நிலவெளியேற்றத்திற்கு சாதகமாகவே இருக்கிறது. இது சாகுபடியாளர்களுக்கு நன்மை அளிப்பதை விட தீமையையே அளிக்கும். ஏற்கெனவேயே கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் எப்படி செய்துக் கடனை மூன்று தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தோமோ அதைப் போல இந்தக் கடனை சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து மூன்று நாள்கு தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நல்லதாகும். விளை பொருள்களின் விலைவாசி ஒரேயடியாக இறங்கிக் கிடக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளர்கள் வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது இருக்க நிலச்

[22nd August 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

சுவாந்தார்களுக்குச் சேவையையும் அநியாய அதிகப்படி குத்தகையினால் பாக்கி விழுந்துள்ள கடனை அவர்களுக்குத் திருப்பி வருவல் செய்து கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கை தான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் ஒரு பக்கம் நிலக் குத்தகையைக் குறைக்கச் சட்டம் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொரு பக்கம் அதிகப்படியான குத்தகை பாக்கிகளை வருவல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

“ முன்பு கனம் மந்திரி அவர்கள் நிலச்சீர்திருத்தம் மூன்று தடவைகளில் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு மூன்று டோஸ் என்று வைத்துக் கொண்டால் டோஸ் கொடுப்பதற்கு முன்பாக ஏற்கெனவே கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்கின்ற முறையில் ஒருவிதமான டோஸும், நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுக்கப் போகிறோம் என்று இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தின் மூலமாக ஒரு டோஸும் கொடுப்பதைப் பார்த்தாலேயே நிலச்சீர்திருத்தத்திற்கே பாடை கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். பின்னர் கொண்டு வரப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிற நிலச்சீர்திருத்தம் எந்த அளவில் இருக்கும் என்பதற்கு இந்த மசோதா ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் நம்முடைய தேசத்தை தொழில் மயமான தாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிற சர்க்கார், இந்த மாதிரியாக பல விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து எடுத்து விட்டால் எப்படி தொழில் மயமாக முடியும் என்று கேட்கிறேன். 1954-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைத் திருப்பி வாங்கிக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். சட்டத்திலுள்ள பல ஷரத்துக்களைப் பார்க்கும்போது இது நடைமுறையில் எவ்வளவு சாத்தியம் என்பது ஒரு புறமிருக்க, 1954-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்த சாகுபடியாளர்களின் நிலையை என்ன என்பதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள். இன்றைய தினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற நிலவெளியேற்றத் தடுப்பு மசோதாவில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு விட்டால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டத்தினால் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படாது. அன்றைய தினம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது நிலச்சுவாந்தார்க்கும், சாகுபடியாளர்களுக்கும் இருக்கக் கூடிய தகராறைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் கொண்டு வர இருக்கின்ற நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டமாகிற ஆபரேஷனுக்கு முன் கொடுக்கப்படும் குளோரபாரம் போல் இம்மாதிரியான சிறு சட்டங்கள் கொண்டு வரப்படுவதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் இந்தச் சிறு சட்டங்களைப் பார்க்கும்போது நிலப்பிரபுக்கள் சர்க்காருக்கே குளோரபாரம் கொடுத்தவிட்டார்களா என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியில்லா விட்டால் சட்டத்தின் கருத்தை நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-0
p.m.

* Sri V. K. PALANISWAMI GOUNDER :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று இரண்டொரு வார்த்தை பேசப் பிரியப்படுகிறேன். அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. எந்த நல்ல நில சொந்தக்காரரும் குத்தகைதாரரை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பிரியப்படமாட்டான். ஆனால் சில இடங்களில் வெளியேற்றம் நடந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இம்மாதிரி வெளியேற்றம் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் அதிகம் இல்லை. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் அனேகமாக பூமியின் சொந்தக்காரரேதான் தன்னுடைய சொந்த பூமியில் சாகுபடி பண்ணுவது வழக்கம். ரொம்ப பூமி வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் கூட சொந்த சாகுபடி இல்லாமல் இருக்க மாட்டார்கள். கொஞ்ச பூமி குத்தகைக்குக் கொடுப்பதும் வழக்கம். குத்தகைதாரரை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது தப்பு. அது இரண்டு பேருக்கும் நல்லது அல்ல. பூமியில் சாகுபடி செய்பவரை அடிக்கடி மாற்றுவதன் காரணமாக பூமியின் தரமும் கெட்டுப்போகும். குத்தகைதாரரிடமிருந்து நிலத்தைப் பிடுங்கி விட்டால் அவர்களுக்குப் பிழைப்பு இல்லாமல் கஷ்டப்பட நேரிடும். ஆகவே நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

[22nd August 1955]

ஹ இந்தச் சட்டம் எல்லோராலும் வரவேற்க வேண்டியதொரு சட்டம். ஆனால் இதிலே இரண்டொரு மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப் பிரியப்படுகிறேன். இந்த மசோதா சபைக்கு வந்தவுடன் அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்தோம். பொறுக்குக் கமிட்டியில் சில திருத்தங்கள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் முக்கியமாக ஒரு நில சொந்தக்காரர் தன்னுடைய நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளரை வெளியேற்றி விட்டு அந்த நிலத்தைத் தானே சொந்த சாகுபடி செய்து வந்தால், மேலும் அவர் ஒரு சின்ன நில சொந்தக்காரராய் இருந்தால், அதாவது அவரிடமுள்ள நிலம் சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கும் அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தால் அந்த நிலத்தைத் திருப்பி முன்பு இருந்த சாகுபடியாளருக்கே சாகுபடிக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று ஒரு திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் 1954 டிசம்பருக்குப் பிறகு வேறு ஒருவரின் கைக்கு நிலம் மாறி அவரிடம் சொந்தமாகவோ, வேறு ஒருவருடைய நிலம் குத்தகைக்கோ சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கும் அளவுக்கு அதிகப்படியாக இருந்தால், யாரிடமிருந்து நிலம் பிடுங்கப்பட்டதோ அவருக்குச் சொந்தமாகவோ, குத்தகைக்கோ இருக்கும் நிலம் சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கிற அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தால் இவரிடம் முன்பு இருந்த நிலத்தை திரும்ப இவரிடமே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. இது செக்ஷன் நான்காவதில்தான் இருக்கிறதே ஒழிய செக்ஷன் மூன்றில் இல்லை. மூன்றாவது செக்ஷனில் ஏற்கெனவே சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் சாகுபடியாளரை இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் காலத்தில், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற சின்ன சொந்தக் காரராக இருந்தாலும் கூட அனுமதி இல்லை. அதாவது சாகுபடியாளரை மாற்றக் கூடாதென்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எனக்குச் சொந்தமாக 500 ஏக்கரா பூமி இருக்கலாம். மேலும் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு சிறு பூமி சொந்தக்காரர் தனக்கு சொந்தமான ஐந்து ஏக்கரா பூமியை எனக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். இந்த செக்ஷன் பிரகாரம் அந்த ஐந்து ஏக்கரா பூமியை என்னிடமிருந்து அவரால் திரும்பப் பெறமுடியாது. என்னை அந்த நிலத்திலிருந்து இந்த செக்ஷன் பிரகாரம் விலக்க முடியாது.

“ஆனால் செக்ஷன் நான்கில் நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளரை விலக்கி விட்டு ஒரு நில சொந்தக்காரர் தன் சொந்த சாகுபடியின் கீழேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலம் சர்க்கார் குறிப்பிட்டுள்ள அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தால், நிலத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட விவசாயிக்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்டுள்ள அளவுக்கு மேல் இருந்தால் இந்த நிலத்தை திரும்பவும் அவரிடமே கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“இதைப்போலவே செக்ஷன் மூன்றிலேயும் ஒரு சின்ன பூமியின் சொந்தக்காரர் தன்னுடைய நிலத்தை வேறு ஒரு பெரிய நிலச் சொந்தக் காரரிடமோ குத்தகைதாரரிடமோ குத்தகைக்கு அடைத்திருந்தால் திரும்பவும் அந்த நிலத்தை வாங்கி தானே சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய வழியில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இதைத் தான் நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இது சிறிதளவே பூமி சொந்தமாக உடையவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். பெரிய சாகுபடிக்காரர்களிடமிருக்கும் தங்களுடைய சிறிய நிலத்தை சின்ன சொந்தக்காரர்கள் திரும்பப்பெறும் வகையில் ஒரு திருத்தம் இந்த மசோதாவில் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை மாதிரம் சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.”

2-9
பு.

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதுபோன்ற சட்டம் கொஞ்சம் முன்கூட்டியே கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் சமீபத்தில் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும். இந்தச் சட்டம் வராத காரணத்தினால் அறுவடை முடிந்தவுடனே பல நிலச்சுவாந்தார்கள் பல காரணங்களுக்காக வெளியேற்ற முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். மதுரை தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய

[22nd August 1955] [Sri V. Madanagopal]

பட்டிமேடு என்ற கிராமத்தில் 50 விவசாயிகளை 7, 8 வருஷங்களாக அனுபவமாக உழைத்து வந்திருக்கிற நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்கள். அப்படி வெளியேற்றியிருக்கிற காலத்தில் விவசாயி தாங்கள் உழைத்தற்கு இறங்கும்போது இன்னுங்கள் உத்தரவு வாங்கி, போலீஸ் தலையிடச் செய்து ஒரு 30 ரூர் பேரில் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. ‘அரெஸ்ட்’ செய்யப்பட்டு, ஜாமீனில் விடப்பட்டு, கேஸ் நடத்தப்படுகிறது. இனிமேல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு உரிமையைப் பெறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருப்பது காரணமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, அது சம்பந்தமாக போடப்பட்ட கேஸ்களை யெல்லாம் சர்க்கார் வாபஸ் வாங்குவது பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்படி ஒரு சட்டம் வரும்போது சட்டத்திலுள்ள உரிமையைப் பெறுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு என்ன வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயி கோர்ட்டிலே மனுக்கொடுத்து நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு வாதாட ஆரம்பித்தால் பல இடங்களில் ரிகார்டுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. வக்கீலை வைத்து குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கு விவசாயிகள் தகுந்த நிலைமையில் இல்லாததாலும், செலவழிக்கப் பணம் இல்லாததாலும், சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு இனமாக வக்கீலை வசதி செய்து கொடுக்கத் தயாராக இல்லாததாலும் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அதாவது விவசாயியே இனிமேல் நேரில் சென்று வாதாட முடியாவிட்டால், விவசாயியால் நியமிக்கப்பட்ட, சட்டம் தெரிந்த எம்.எல்.ஏ. ஒருவரைக் கொண்டு வாதாடுவதற்கு அனுமதி அளிக்குமாறு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அந்த மனு போடவேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய காலம் நிச்சயமாகப் போதாது. உதாரணமாக, மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரக்காவில் ‘தினமணி’ ‘சுதேசமித்திரன்’ பத்திரிகை 24 பிரதிகளுக்கு மேல் உடையாது, பிரக்காவுக்கு முழுவதும் 24 பிரதிகள் தான் வருகின்றன. இந்த நிலைமையில் இயற்றப்படும் சட்டம் எத்தனை விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். சட்டம் வந்தது, என்றாலும்கூட கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதில்லை. ஒரு மாதத்திற்குள் மனுப் போடவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படும்போது அவனால் முடியாது. கொடுக்கக்கூடிய காலம் ஒரு மாதம் என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக அதிகமாக நீடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“திரும்பிப் பெறக்கூடிய உரிமை எழும்போது முக்கியமாக செலக் கமிட்டியில் ஒரு மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாறுதலில் சில நல்ல அம்சங்களும் மேலும் சில ஆபத்து ஏற்படுத்தக்கூடிய விதத்திலும் செலக் கமிட்டியில் திருத்தத்தில் வந்திருக்கிறது. நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறபோது, ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருந்தால் சொந்த சாகுபடியில் வைத்திருந்தால், அப்பேற்பட்டவர்களை வெளியேற்றுவதைத் திரும்பப் பெருவதற்கு உரிமை இல்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது நியாயம். சொந்த நிலத்தையோ வேறு நிலத்தையோ சாகுபடியில் வைத்திருந்தால் இழந்த நிலத்தைத் திரும்பக் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்வது நியாயம். ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நிலத்தைவிட்டு ஒருவர் வெளியேற்றுவதற்கு வேறொருவருக்கு நிலத்தை அளிக்கப்பட்டிருந்தால் புதிதாக நிலத்தைப் பெற்று உழுதுகொள்ள ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலத்தை பயிர் செய்து கொண்டிருந்தால், அந்த நிலத்தைத் திரும்பிக் கேட்கக்கூடாது என்று முறை இருக்கிறது. அப்படியானால் ஒரு நிலத்தை இழந்தவன் ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக என்று புதிதாக ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருக்கிறார் உரிமை யாருக்கு முதலில் வருகிறது? புதிதாக நிலத்தைப் பிடித்திருக்கிறாரே அவருக்கு உரிமை வருகிறது. இன்னும் பேருக்கும் சமமான உரிமை உண்டா? விவசாயியால் இருந்தாலும் சரி

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

[22nd August 1955]

கிற இந்தச் சட்டம் எல்லோராலும் வரவேற்க வேண்டியதொரு சட்டம். ஆனால் இதிலே இரண்டொரு மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப் பிரியப்படுகிறேன். இந்த மசோதா சபைக்கு வந்தவுடன் அதனை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்தோம். பொறுக்குக் கமிட்டியில் சில திருத்தங்கள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் முக்கியமாக ஒரு நில சொந்தக்காரர் தன்னுடைய நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளரை வெளியேற்றி விட்டு அந்த நிலத்தைத் தானே சொந்த சாகுபடி செய்து வந்தால், மேலும் அவர் ஒரு சின்ன நில சொந்தக்காரராய் இருந்தால், அதாவது அவரிடமுள்ள நிலம் சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கும் அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தால் அந்த நிலத்தைத் திருப்பி மூன்று இருந்த சாகுபடியாளருக்கே சாகுபடிக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று ஒரு திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் 1954 டிசம்பருக்குப் பிறகு வேறு ஒருவரின் கைக்கு நிலம் மாறி அவரிடம் சொந்தமாகவோ, வேறு ஒருவருடைய நிலம் குத்தகைக்கோ சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கும் அளவுக்கு அதிகப்படியாக இருந்தால், யாரிடமிருந்து நிலம் பிடுங்கப்பட்டதோ அவருக்குச் சொந்தமாகவோ, குத்தகைக்கோ இருக்கும் நிலம் சர்க்கார் குறிப்பிட்டிருக்கிற அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தால் இவரிடம் மூன்று இருந்த நிலத்தைத் திரும்ப இவரிடமே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இருக்கிறது. இது செக்ஷன் நான்காவதில்தான் இருக்கிறதே ஒழிய செக்ஷன் மூன்றில் இல்லை. மூன்றாவது செக்ஷனில் ஏற்கெனவே சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும் சாகுபடியாளரை இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் காலத்தில், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற சின்ன சொந்தக்காரராக இருந்தாலும் கூட அனுமதி இல்லை. அதாவது சாகுபடியாளரை மாற்றக் கூடாதென்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது எனக்குச் சொந்தமாக 500 ஏக்கரா பூமி இருக்கலாம். மேலும் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒரு சிறு பூமி சொந்தக்காரர் தனக்கு சொந்தமான ஐந்து ஏக்கரா பூமியை எனக்குக் குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். இந்த செக்ஷன் பிரகாரம் அந்த ஐந்து ஏக்கரா பூமியை என்னிடமிருந்து அவரால் திரும்பப் பெறமுடியாது. என்னை அந்த நிலத்திலிருந்து இந்த செக்ஷன் பிரகாரம் விலக்கு முடியாது.

“ஆனால் செக்ஷன் நான்கில் நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளரை விலக்கி விட்டு ஒரு நில சொந்தக்காரர் தன் சொந்த சாகுபடியின் கீழேயே வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நிலம் சர்க்கார் குறிப்பிட்டுள்ள அளவுக்குக் குறைவாக இருந்தால், நிலத்திலிருந்து விலக்கப்பட்ட விவசாயிக்கு சர்க்கார் குறிப்பிட்டுள்ள அளவுக்கு மேல் இருந்தால் இந்த நிலத்தைத் திரும்பவும் அவரிடமே கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“இதைப்போலவே செக்ஷன் மூன்றிலேயும் ஒரு சின்ன பூமியின் சொந்தக்காரர் தன்னுடைய நிலத்தை வேறு ஒரு பெரிய நிலச் சொந்தக்காரரிடமோ குத்தகைதாரரிடமோ குத்தகைக்கு அடைத்திருந்தால் திரும்பவும் அந்த நிலத்தை வாங்கி தானே சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய வழியில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். இதைத் தான் நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இது சிறிதளவே பூமி சொந்தமாக உடையவர்களுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். பெரிய சாகுபடிக்காரர்களிடமிருக்கும் தங்களுடைய சிறிய நிலத்தை சின்ன சொந்தக்காரர்கள் திரும்பப்பெறும் வகையில் ஒரு திருத்தம் இந்த மசோதாவில் செய்யப்படவேண்டுமென்பதை மாத்திரம் சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கும் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.”

12-9
P.m.

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதுபோன்ற சட்டம் கொஞ்சம் முன்கூட்டியே கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் சமீபத்தில் ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்ட பல சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும். இந்தச் சட்டம் வராத காரணத்தினால் அறுவடை முடிந்தவுடனே பல நிலச்சுவாந்தார்கள் பல காரணங்களுக்காக வெளியேற்ற முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். மதுரை தாலுகாவில் இருக்கக்கூடிய

[22nd August 1955] [Sri V. Madanagopal]

பட்டிமேடு என்ற கிராமத்தில் 50 விவசாயிகளை 7, 8 வருஷங்களாக அனுப்புவதாக உழைத்து வந்திருக்கிற நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட்டார்கள். அப்படி வெளியேற்றியிருக்கிற காலத்தில் விவசாயி தாங்கள் உழைத்திருந்த இறங்கும்போது இன்னுஷன் உத்தரவு வாங்கி, போலீஸ் தலைமீட்சி செய்து ஒரு 30 டேர் பேரில் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. ‘அரெஸ்ட்’ செய்யப்பட்டு, ஜாமீனில் விடப்பட்டு, கேஸ் நடத்தப்படுகிறது. இனிமேல் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு உரிமையைப் பெறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருப்பது காரணமாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு, அது சம்பந்தமாக போடப்பட்ட கேஸ்களை யெல்லாம் சர்க்கார் வாபஸ் வாங்குவது பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்படி ஒரு சட்டம் வரும்போது சட்டத்திலுள்ள உரிமையைப் பெறுவதற்கு சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு என்ன வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயி கோர்ட்டிலே மனுக்கொடுத்து நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு வாதாட ஆரம்பித்தால் பல இடங்களில் ரிகார்டுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. வக்கீலை வைத்து குறுக்கு விசாரணை செய்வதற்கு விவசாயிகள் தகுந்த நிலைமையில் இல்லாததாலும், செலவுபிக்கப் பணம் இல்லாததாலும், சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு இனாமாக வக்கீல் வசதி செய்து கொடுக்கத் தயாராக இல்லாததாலும் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். அதாவது விவசாயியே இனிமேல் நேரில் சென்று வாதாட முடியாவிட்டால், விவசாயியால் நியமிக்கப்பட்ட, சட்டம் தெரிந்த எம்.எல்.ஏ. ஒருவரைக் கொண்டு வாதாவதற்கு அனுமதி அளிக்குமாறு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக அந்த மனு போடவேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய காலம் நிச்சயமாகப் போதாது. உதாரணமாக, மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு பிரக்காவில் ‘தினமணி’ ‘சுதேசமித்திரன்’ பத்திரிகை 24 பிரதிகளுக்கு மேல் கிடையாது, பிரக்காவுக்கு முழுவதும் 24 பிரதிகள் தான் வருகின்றன. இந்த நிலைமையில் இயற்றப்படும் சட்டம் எத்தனை விவசாயிகளுக்குத் தெரியும் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். சட்டம் வந்தது, என்றாலும்கூட கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதில்லை. ஒரு மாதத்திற்குள் மனுப் போடவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படும்போது அவனால் முடியாது. கொடுக்கக்கூடிய காலம் ஒரு மாதம் என்றிருப்பதற்குப் பதிலாக அதிகமாக நீடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“திரும்பிப் பெறக்கூடிய உரிமை எழும்போது முக்கியமாக செலக்ட் கமிட்டியில் ஒரு மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாறுதலில் சில நல்ல அம்சங்களும் மேலும் சில ஆபத்து ஏற்படுத்தக்கூடிய விதத்திலும் செலக்ட் கமிட்டியில் திருத்தத்தில் வந்திருக்கிறது. நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறபோது, ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருந்தால் சொந்த சாகுபடியில் வைத்திருந்தால், அப்பேற்பட்டவர்களை வெளியேற்றுவதைத் திரும்பப் பெருவதற்கு உரிமை இல்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியது நியாயம். சொந்த நிலத்தையோ வேறு நிலத்தையோ சாகுபடியில் வைத்திருந்தால் இம்மாத நிலத்தைத் திரும்பக் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்வது நியாயம். ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நிலத்தைவிட்டு ஒருவர் வெளியேற்றுவதற்கு வேறொருவருக்கு நிலத்தை அளிக்கப்பட்டிருந்தால் புதிதாக நிலத்தைப் பெற்று உழுதுகொள்ள ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலத்தை பயிர் செய்து கொண்டிருந்தால், அந்த நிலத்தைத் திரும்பிக் கேட்கக்கூடாது என்று முறை இருக்கிறது. அப்படியானால் ஒரு நிலத்தை இம்மாதவன் ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக என்று புதிதாக ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருக்கிற உரிமை யாருக்கு முதலில் வருகிறது? புதிதாக நிலத்தைப் பிடித்திருக்கிறோ அவருக்கு உரிமை வருகிறது. இன்னும் பேருக்கும் சமமான உரிமை உண்டா? விவசாயியாய் இருந்தாலும் சரி

[Sri V. Madanagopal] [22nd August 1955]

முதலில் இழந்த விவசாயி ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயியை இருந்தால் அந்த கேசில் நிலம் பெற உரிமை வேண்டும். அப்படி ஒரு ஷரத்து இருப்பதால் ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்படுகிறது. பூரீமான் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல நல்ல எண்ணம் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்கள் ஒரு சிலர் இருக்கலாம். அதிகமாக இருக்கமாட்டார்கள். இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறான் என்றால் நல்ல எண்ணத்தில் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறான் என்று கூறமுடியுமா? ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக தன்னுடைய பண்ணையாட்களையோ, 4, 5 ஆளாக இரண்டு ஏக்கர் என்று சொல்லி சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலே ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக விடப்பட்ட நிலம் என்று ரிகார்டை ஸ்தாபித்து கொர்ட்டிலே வாதாட ஆரம்பித்தால் நிச்சயமாக நிலத்தை இழந்த விவசாயி நிலத்தைப் பெற முடியாது. அந்த ஷரத்தை மிகவும் யோசனை செய்து தப்பிதம் ஏற்படாமல் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“குத்தகை வாரம் நிர்ணயம் சம்பந்தமான சட்டத்தை சர்க்கார் சீக்கிரம் கொண்டுவரப்போகிறது என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. அது சம்பந்தமாக மேலும் காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டு செல்வது என்பது எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் சரியாக இருக்க முடியாது. மந்திரி அவர்கள் அதை எப்பொழுது கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்ற விஷயத்தை இந்தச் சபையில் தெரிவிக்கலாம். சட்டம் எப்பொழுதுதான் கொண்டு வரப்படும் என்பதற்கு ஒரு வாக்குறுதி யளிக்கலாம். அல்லது ஒரு அறிவிப்பாகச் சொல்லலாம். அப்படி தெரிந்தால் நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளிடத்திலே விவாதிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சர்க்காருக்குச் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சர்க்காரின் கையில் இருக்கும் ரகசியம் எப்படி யென்று தெரியவில்லை. எப்பொழுது சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த விவரத்தைப் பொறுத்தவரை எதிர்க்கட்சியை சட்டம் வருவதற்கு முன்னாலேயே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வதற்கு மார்க்கம் இல்லை. சட்டத்தின் அம்சங்கள் தெரிந்தால் மேடைகளில் பேசுவதின் மூலம் பல யோசனைகள் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும். வார நிர்ணயம் காலத்தில் இதர ராஜ்யங்களில் சட்டம் வந்திருக்கமுடியாது. பின்னால் கிஸ்தி அடிப்படையில், குறிப்பிட்ட தொகை நிர்ணயித்து விடலாமா, குத்தகை நஞ்சைக்கு இவ்வளவு என்றும் புஞ்சைக்கு இவ்வளவு என்றும் கொடுத்துவிடலாமா, நிலச்சுவாந்தார்கள் மற்றும் செலவாவதில் ஆளுக்கு இத்தனை சத விசிறம் பங்கு என்று ஒத்துக் கொள்ளலாம். பல விதமான யோசனைகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. நம் தேசத்தில் குறிப்பாக நிலத்தினுடைய தரம் ஒரே நிலையில் இல்லை. பல தரங்கள் கொண்ட நிலம் இருப்பதால் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது சட்டம் அடிப்படையாக இந்த தேசத்தில் எந்த நோக்கத்திற்காக கொண்டுவருகிறோமோ, விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்த்துவதற்கும் தேசத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கும் விவசாய சீர்திருத்தம் அவசியம் என்று சொல்லும் காலத்தில் கனிசமான அளவு விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக்கவேண்டும். அப்படி கிடைக்கக்கூடிய கனிசமான பகுதியை ஒன்று முதலில் வாரமாக நிலத்தினுடைய பல வித தரத்தைப் பிரித்து நிர்ணயித்துவிட வேண்டும். இரண்டாவது விவசாயி மொத்த குத்தகைக்கு போட வேண்டுமென்று விவசாயி விரும்பினால் கோர்ட்டிலே மனுக் கொடுத்து குத்தகையாக நிர்ணயித்து கொள்வதற்கு சராசரி ஐந்து வருஷ காலத்தில் சராசரி வருமானம் என்ன வந்திருக்கிறதோ அதைப் பார்த்து தற்போது சட்டத்தில் கொண்டுவரமுடியாது. அந்த அளவில் 10, 15 சத விசிறம் குறைத்து ஒரு சராசரி நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டுவந்தால் ஒரு புறம் வாரமும் குத்தகை விவசாயிகள் அந்தக் குத்தகை கொடுக்க வேண்டும் என்று வந்து விட்டால் உரம் போட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஒரேயடியாக குத்தகையோ வாரம் என்றோ சொல்லமுடியாது. கிஸ்தி அடிப்படையாகக் கொண்டு நிர்ணயிக்கமுடியாது. வாரமும் விவசாயி விரும்பினால் குத்தகையும் கொடுக்கும்படியான முறையில் அதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[22nd August 1955] [Sri V. Madanagopal]

“இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்குத் தெரிவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் சட்டசபையில் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமலிருந்தது. எல்லா பாண்டுகளும் 50 சத விசிறம் வாங்கியாய்விட்டது. சட்டம் விவசாயிக் குத் தெரியாது. சட்டம் கிராம முன்சீப்பு மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்கப்படவேண்டும். மாகாண சர்க்கார் பத்திரிகைகளின் மூலமாக விளம்பரம் செய்யவேண்டும். இந்தச் சட்டம் நிறைவேறியதற்குப் பின்னால் சம்பந்தப்பட்ட சருக்கத்தைப் பத்திரிகையில் விளம்பரப் படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு கூட, கிராமத்தில் தண்டோரா மூலமாக மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படவேண்டும்.”

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, விவ 12-1
சாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவதைத் தடுக்கும் இந்த மசோதா p.m.
வானது கடந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு அங்கே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அங்கே செய்யப்பட்ட திருத்தங்களுடன் மீண்டும் இந்தச் சட்ட சபையில் விவாதித்துக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரு சில விஷயங்களை அங்கே ஆலோசனை செய்து பொறுக்குக் கமிட்டியார் சில குறைகளை நிவர்த்தி செய்திருக்கின்றார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய சிலர் இந்த மசோதாவில் எவ்வளவோ தவறுதல்கள் இருக்கின்றனவென்று சொன்னார்கள். சில இருக்கலாம்; ஆனால் இதை சர்க்கார் நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டு வரவில்லை என்றும் ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு சொல்வதில் எவ்வித ஆதாரமோ உண்மையோ இருக்க முடியாதென்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை அலசி அலசி, துருவித்துருவிப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தாலும் கூட மிராசதாரர்களுக்குச் சலுகை என்பதையே பார்க்க முடியாது. சர்க்காரை நடத்தக்கூடியவர்களுக்கும் நடைமுறைக்கு பல சிக்கல்கள் இருக்கிறதினால் இதில் ஒரு சில குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர இம்மசோதா நல்லெண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்படவில்லை என்று சொல்லமுடியாது. இருந்தாலும் ஒரு சில அபிப்பிராயங்களை சர்க்கார் கவனத்துக்கு விட வேண்டி சில அபிப்பிராயங்களை சொல்ல விரும்புகிறேன் யார் பயிரிடும் எண்ணி சில அபிப்பிராயங்களை சொல்ல விரும்புகிறார்கள். அதில் சம்பளத் விவசாயி என்று ஒரு clause-ல் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் சம்பளத் திற்கு ஆள் வைத்து வேலை செய்தாலும் அவரும் ஒரு விவசாயிதான் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இது விஷயமாக என்னுடைய ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவாருட இந்த இடத்தில் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டிருப்பது நல்லதென்று கருதியிருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் வெனிஸ்லே இன்னதென்று தெரியாமல் கூலி-ஆள் வைத்து வேலை செய்கிறவர்களும் விவசாயி என்று சொல்வது தர்மமே இல்லை என்று கடந்த கூட்டத்தில் சொன்னதையே இப்போதும் சொல்ல விரும்புகின்றேன். மகாத்மா காந்தியையும் இதையேதான் சொல்லியிருக்கிறார். உழைப்பவனுக்குத் தான் நிலத்தில் பாத்தியதை இருக்கவேண்டுமே தவிர இடையே குடைபிடித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு பாத்தியதை அளிப்பது நல்லதல்ல; தர்மமும் ஆகாது. வேலையாள் வைத்து விவசாயம் செய்பவர்களையும் பயிரிடும் விவசாயிகள் என்று கருதாவிட்டால், அவ்விதமான வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய நிலங்கள் மிராசதாரர்களிடம் சென்றுவிடும் என்று கருதினால் இதற்காகவேறொரு தனி clause சேர்க்கலாமே தவிர அவர்களை பயிரிடும் விவசாயி என்று definition கொடுப்பது கூடாது என்பதைத் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்துகிறேன். ஆகவே இந்த definition எவ்விதத்திலும் நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக குத்தகை பாக்கி இருந்தால் ஒரு மாதத்துக்குள் செலுத்த வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல் இப்பொழுதே பல விவசாயிகள் கடன்காரர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். கையில் பணமிருந்தால் பாக்கியை முன்பே கொடுத்து இருப்பார்கள். அவர்களுக்குச் செலுத்தமுடியாத காரணத்தால்தான் அந்த பாக்கி இருந்தது. பழய கடன்களில் கிடந்து அவ்வதைப் படுகிறார்கள். இலவாதேவிகாரர்கள் வேறு அநியாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டப்படி நிலம் கிடைக்கவேண்டுமென்ற எண்

[Sri R. S. Arumugam] [22nd August 1955]

ணத்தோடு 100 ரூபாய்க்கு ஒரு மாதத்துக்கு 10 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்று வட்டிக்கு கடன் வாங்குவார்கள் ஏன்? நூறு ரூபாய்க்கு 6 மாதத்துக்கு இரண்டு கோட்டை நெல் வட்டிக்குக் கூட கடன் வாங்குவார்கள். கடந்த அறுவடை காலத்தில் கட்ட முடியாத பக்கியை இப்போது தன் சொந்தப் பணத்தைக் கொண்டு எப்படி செலுத்த முடியும்? கடன் தான் வாங்கவேண்டும். இதை எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து இனி வரும் மகசூலில் கிடைப்பதைக் கொண்டு பக்கியை அடைக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்கு வகை செய்யாவிட்டால் அந்த விவசாயி மேலும் கடன்படக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படும். ஆகவே இதைச் சர்க்கார் கவனித்து அதற்கான திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேற்கொண்டு 1954ம் ஆண்டு டிசம்பர் மீ 1-ம் தேதிக்குப்பிறகு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு நிலத்தில் பாத்தியதை உண்டு என்று குறிப்பிட்டால் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முந்திய தேதியிலிருந்து என்று குறிப்பிட்டால் பல சிக்கல்கள் வரும், ஏராளமான அபிப்பிராய பேதம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் சர்க்கார் அவ்விதம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பயிரிட்டதற்கு சரியான அத்தாக்ஷி இருக்கமுடியாது அப்படிப்பட்ட சிக்கலான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடாதென்ற நோக்கத்தோடும் இதைச் செய்திருக்கலாம் என்றும் நினைக்கிறேன். இருப்பினும் சர்க்கார் எப்படியும் வழி கண்டு பிடித்தாகவேண்டும். ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலப்பிரபுக்கள் இழைக்கும் அநீதி இன்று செய்யப்படுவது அல்ல, 1952-ல் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் சட்டம் வந்த காலத்திலிருந்து அல்ல; அதற்கு முன்பு காந்திஜி சுதந்திரம் கிடைத்த உடனே உழைப்பவர்களுக்குத்தான் நிலம் சொந்தமாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னதிலிருந்தே செய்யப்படுகிறது. ஆயுதம் இல்லாமலே வெள்ளையர்களை விரட்டிய காந்திஜி, இவ்விஷயத்திலும் வெற்றிபெற்று விடுவார் என்று நினைத்து பெரிய பெரிய மிராசதார்கள் எல்லாம் விவசாயிகளை அன்றே நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமையல்லவா என்று சர்க்காருக்கு ஞாபகப்படுத்தாமல் இருக்க முடியவில்லை. 1954ம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்குப் பின் 6-2/3 ஆண்டு எக்ர் சொந்தப்பயிர்வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இச்சட்டம் பாதகம் செய்யா தென்று சொல்லப் படுகிறது. அதற்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களை இச்சட்டம் கட்டுப்படுத்தும். ஆனால் 1954ம் ஆண்டு டிசம்பருக்கு முன் எவ்வளவு நிலத்தை வேண்டுமானாலும் சொந்தப் பயிருக்கு எடுத்திருக்கலாம். அப்படி 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு ஏற்பட்டிருந்தால் அதைக் கவனிக்க வேண்டியதில்லை என்று ஆகிறது. இது முறையாகாது. 1946-வது வருஷத்திலிருந்தே வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளும் நிலமில்லாமல் தவிக்கும் பொழுது அவர்களுக்கு இம்மசோதாவில் வழி செய்யாமலிருப்பது எவ்வளவு தூரம் நியாயம் என்று கேட்கிறேன். என் போன்றவர்கள் விவசாயிகள் பக்கத்திலிருந்து அவர்கள் படும் அல்லலைப் பார்க்கிறோம். 1946-லிருந்தே இந்த நிலவெளியேற்றம் இருப்பதால் பல விவசாயிகள் அப்போதிலிருந்தே நிலமில்லாமல் தவிப்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்தாமல் இருந்தால் என் கடமையிலிருந்து தவறிப்பவனுமேன். வாஸ்தவத்தில் 1954-க்கு முன்பு நிலத்தை மாற்றி கட்டுக்குத்தகைக்கு விட்டிருப்பவர்களைப் பற்றி கூட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதில்லை ஆனால் சொந்தப்பயிருக்கு எடுத்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். உதாரணமாக திருநெல்வேலி தாலுகாவில் கரையிருப்பு என்ற கிராமத்தில் சுமார் 100 ஏக்கர் நிலத்தை அவ்வூர் மிராசதாரர் சொந்த விவசாயத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டதால் வாரம் குத்தகையாக இருந்தாலும் சொந்த நிலம் போல வைத்திருந்தோம் என்று உரிமை பாராட்டிப் பேசி வந்த விவசாயிகள் இன்று உழுவதற்கு நிலம் இல்லாமல் கூலி வேலை செய்கிறார்கள். இப்படித் தவிப்பவர்களுக்கெல்லாம் நிவாரணம் தேடுவதற்கு சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமல்லவா? ஆகவே 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் Personal cultivation-க்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் மேற் சொன்னபடி பெரும்பாலும் அநீதியிழைத்திருப்பதால் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கும் மேற் சொன்னபடி பாதுகாப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு நேரமில்லாததால் என் பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

22nd August 1955]

* SRI R. RANGASAMY GOUNDER:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே விவசாய பாதுகாப்புச் சட்டம் மிகவும் அவசரமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. 'சினிமோடோக்ரோப்' சட்டத்திற்கு பொதுஜனங்க ளிடமிருந்து அபிப்பிராயம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மிக அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தச் சட்டத்திற்கு பொது ஜனங்களிடமிருந்து அபிப்பிராயம் கோர எவ்வித அவகாசமும் கொடுக்கப்படவில்லை. கூட கமிட்டியிலும் ஒரே நாளில் இம்மசோதாவைப் பரிசீலித்து விடவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அதனாலே 20-ந்தேதிக்குள் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்துவிட வேண்டுமென்று கோரப்பட்டது."

"நிலச்சீர்த்திருத்தம் செய்யப் போகிறோம் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்துவிட்டு மிக அவசரமாக இந்தச் சட்டத்தை எவ்வித அவகாசமும் கொடுக்காமல் கொண்டு வந்திருப்பது சரியல்ல. நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், சாகுபடி யாளர்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல சந்தர்ப்பம் அளித்து, நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டம் நிதானமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால் நல்ல பலனை அளிக்கக் கூடும். நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் என்னென்ன காரணங்களுக்காக வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து வெளியேற்றப்பட்டது நியாயமா இல்லையா என்பதை முதலில் முடிவு செய்து பின்னர் நிலத்தை சாகுபடியாளருக்கே கொடுக்க வேண்டும், அல்லது நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டது நியாயம், நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று முடிவு செய்தால் தான் சரியானதாக இருக்கும். பழைய விவசாய நிலத்தை சரியாகச் சாகுபடி செய்யாத காரணத்தினாலும், குத்தகையை சரியாக அளக்காத காரணத்தினாலும் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கலாம். தன்னிஷ்டப்படி நிலத்தைச் சாகுபடி செய்வேன், குத்தகை அளிக்கமாட்டேன் என்று ஒரு விவசாயி சொன்னால், அவனிடமிருந்து நிலத்தின் சொந்தக்காரர் வேறு ஒருவருக்கு நிலத்தை மாற்றக் கூடாதென்று சொல்லுவது கொஞ்சம் கூட சரியாகாது. மேலும் இந்தச் சட்டம் காவிரித் தண்ணீர் பாயும் பிரதேசங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கலாமே யொழிய தோட்டக்கால் சாகுபடி செய்யும் நிலங்களுக்குப் பொருந்தாது என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். நிலச் சொந்தக்காரருடைய முயற்சியினால் தான் சாகுபடி செய்ய முடியும். தோட்டக்கால் பிரதேசத்தில் நிலத்தின் சொந்தக்காரன் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்தால் தான் பயிரிடுவோர்களால் சாகுபடி செய்ய முடியும். இந்தச் சட்டத்தினால் சாகுபடியாளர்கள் சரியாக பயிரிடுவதில்லை என்ற காரணத்தினாலோ, தனக்கு வரும் வருமானம் குறைந்து நஷ்டம் வரும் என்ற காரணத்தினாலோ, நிலச் சொந்தக்காரர் கிணறு வெட்டிக் கொடுக்கவோ, அல்லது வேறு வசதிகள் செய்து கொடுக்கவோ மறுத்துவிட்டால் சாகுபடியாளர்களால் சாகுபடி செய்ய முடியாதென்றே தோன்றுகிறது. கொடிக்கால் சாகுபடிக்கு விடப்பட்டிருக்கும் நிலங்கள் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தினால் அடுத்த ஆண்டு கொடிக்கால் பிரதேசத்தில் பயிர் செய்ய முடியாது. கொடிக்கால் போன்றவைகள் இரண்டு வருஷ தோட்டப் பயிர். அப்படி பயிர் செய்யப்படும் நிலங்களை இனிமேல் எந்த சொந்தக்காரரும் சாகுபடியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை. ஒரு ஏக்கரா இரண்டு ஏக்கராவை சேர்த்தாடல் கொடிக்கால் சாகுபடி செய்ய முடியாது. கொடிக்கால் சாகுபடி செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள் சேலம், திருச்சி ஜில்லாவில் நிறைய இருக்கிறார்கள். சுமார் ஒரு லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காருக்கும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் நேரில் தங்களுடைய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆகையால் கொடிக்கால் பிரதேசத்தையாவது இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கி அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"நிலச் சீர்த்திருத்தம் வருகிறதென்று சொல்லிக் கொண்டு அது வந்தால் சாகுபடியாளருக்குத் தான் நிலம் சொந்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டு தங்கள் இஷ்டம் போல் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். சொந்தக்காரருடன் செய்து கொண்ட அக்ரிமெண்டை மீறி பல யிடங்களில் தங்

[Sri R. Rangasamy Gounder] [22nd August 1955]

கலிச்சை போல் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எவ்விதமான குத்தகைபாத்தியதையோ, வார்ப்பாத்தியதையோ கிடையாது. அவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற முடியாமல் பலர் திருச்சி ஜில்லாவில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நிலங்களை இனிமேல் நிலச் சொந்தக்காரர்களே தங்களுடைய சாகுபடியின் கீழ் வைத்துக் கொள்ள விரும்பினாலும் கூட இந்தச் சட்டம் அவர்களிடமே அந்த நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க இடம் தருவதில்லை. இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்குத் திருப்பி வாங்க முடியாது. அப்படியில்லாமல் மைசூரிட்டிகள் தங்களுடைய சொந்த நிலத்தைத் திரும்பிப் பெற இந்தச் சட்டத்தில் வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். என்னைக் கேட்டால் இந்த மாதிரியாக சிறு சிறு சட்டங்கள் கொண்டு வருவதை விட இவற்றையெல்லாம் ஒத்திவைத்துவிட்டு விரிவான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமே கொண்டு வருவது மிகவும் மேலாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.”

* Sri V. S. SIVAPRAKASAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற விவசாயப் பாதுகாப்புச் சட்டமானது புதியதாக விவசாயிகளுக்கோ, நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கோ உரிமைகள் கொடுப்பதன் பொருட்டு அல்லது அவர்கள் விவசாயத்தை நடத்துவதில் என்னென்ன விதிகளை, என்னென்ன முறைகளை அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று உரிமைகளை நிர்ணயிக்கவே இல்லை. தற்போது விவசாயத்துறையில் அமைதி மிகவும் முக்கியமாக இருப்பதன் காரணமாக அந்த அமைதியைக் குலைக்கும் வகையில் சாகுபடியாளர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக் கூடாது என்கின்ற ஐரோப்பாக்கருத்தோடு மாத்திரம் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம் இது. இந்த சமயத்தில் விவசாயம் எப்படிச் செய்யப்படவேண்டும்? விவசாயம் செய்கின்ற குத்தகைகாரர்களிடம் யார் யார் உண்மையில் விவசாயிகள், யார் யார் உண்மை பாட்டாளிகள், யார் யாரை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாதென்கின்ற விஷயங்களில் அதிகமாக கவனம் செலுத்துவதற்கில்லை. நாட்டிலே நிலப்பிரச்சனை தீர்க்கப்படவேண்டுமென்ற ஆவல் பலருக்கு உள்ளது. அப்படிப்பட்ட ஆவல் உள்ளவர்கள் அந்த நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படை உண்மையை கவனித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவசாயத் தொழிலின் அடித்தட்டில் இருந்து கொண்டு உழைத்து வருகின்ற ஏழை, எளிய விவசாயிகளின் நிலைமையை கருத்தில் கொண்டு இந்தச் சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூடச் சொல்ல முடியாது. இடையேயுள்ள குத்தகைதாரரின் நிலைமையை மாத்திரம் தான் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதிர்ஷ்டவசமாகவோ, துரதிர்ஷ்டவசமாகவோ நாம் இன்றும் ஒரு உண்மையையே அக்கறையோடு கவனிப்பதாக இல்லை. அதாவது உண்மையிலேயே நிலத்தில் பாடுபடுகின்ற விவசாய மக்கள் ‘டிஸ்டர்ஸ்ட் ஆப் தி சாயில்’ என்று சொல்லப்படுகிற விவசாய உழைப்பாளிகளுடைய நிலைமை அக்கறையோடு கவனிக்கப்படவில்லை.

“இன்றைக்கு, சாகுபடியாளர்களிடமிருக்கும் நிலத்தைப் பிடுங்கி நிலச் சுவாந்தாரர் சொந்தப் பண்ணையில் வைத்திருந்தால், அது குறிப்பிட்ட ஒரு வேலிக்கு மேல் இருந்தால் அந்த நிலத்தை திரும்பவும் சாகுபடியாளருக்கே திருப்ப இந்தச் சட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சொந்தப் பண்ணையில் இருக்கும் நிலத்தை திருப்பி வாங்கக் கூடாதென்று ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் சொன்னார்கள். சொந்தப் பண்ணையை ஒழிக்கக்கூடா தென்று சொன்னால், சொந்தப் பண்ணை என்றால் என்ன என்பதை அவர் சரியாக விளக்கவில்லை. பிறரிடமுள்ள நிலங்களை எல்லாம் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொண்டு, கூலி ஆட்கள் அல்லது பிறர் உழைப்பை எதிர்பார்த்து சொந்தப் பண்ணை வைக்கக் கூடிய முதலாளிகள் போல் இடைத் தரகரும் இந்தக் குத்தகைத் தொழிலில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே நிலத்தில் பாடுபடுகின்ற உழைப்பாளிகள் ஒரு பக்கம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே உழைத்துப் பாடுபடுகின்ற உழைப்பாளிகளின் நலனை மாத்திரம் பாதுகாக்கக் கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் அமைந்திருந்தால் மிகவும் நல்லதாக இருந்திருக்கும். பண்ணை என்ற பெயரில் இடைத் தரகர்களின் நிலைமை பாதுகாக்கப்படுவது அவ்வளவு

22nd August 1955] [V.S. Sivaprakasam]

சரியல்ல என்பதே எல்லாவுடைய எண்ணம். பண்ணை சாகுபடி செய்யும் நிலச்சுவாந்தாரரும் அப்புறப்படுத்தப்பட்ட குத்தகை தாரரும் கூலி ஆட்கள் அல்லது பண்ணை ஆட்களின் உழைப்பை மேற் பார்வை பார்ப்பவர்களாக மட்டும் இருந்தால் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டம் பொருத்த மில்லாததுதான். பண்ணை சாகுபடி என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் நான் பேசுகிறேன் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் மெதுவாகச் சொல்லுகிறார்.”

Sri N. SWAYAMPRAKASAM :—“ ‘பண்ணை சாகுபடி’ என்று சொன்னால் பண்ணையாள் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ சுவப்பிரகாசம் பேசுகிறார். பண்ணை சாகுபடி செய்பவர்கள், நிலம் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள், நிலத்தைச் சொந்தமாக அனுபவிக்கக்கூடியவர்கள் என்று தான் அர்த்தம். அவர் வேறுவிதமாக அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்வது சரியல்ல.”

* Sri V. S. SIVAPRAKASAM :—“ நண்பர் சொன்னதையே நான் திருப்பிச் சொல்லுகிறேன். பண்ணைசாகுபடி என்றால் என்ன என்பதை நன்றாக தெரிந்துகொண்டுதான் நான் பேசுகிறேன் வரம்பிற்கு உட்பட்ட விஸ்தீர்ணத்தில் தானே உழைப்பாளியாக உள்ளவர்.

“பண்ணை சாகுபடி வைத்து இருந்தால் அவரை அப்புறப்படுத்த வேண்டியதில்லை என்று சொல்லியிருப்பது மிகமிக வரவேற்கத்தக்க விஷயம் உண்மையானபடி நிலச் சீர்திருத்தம் வரும்போது உண்மையாக நிலத்தை நம்பி வேறு பிழைப்பு இல்லாத விவசாய மக்களுக்கு, அவர்களுக்கே நன்மை செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமை இன்று ஏற்பட்டு இருப்பதால் அந்த மாதிரி செய்து இருப்பது நல்லது என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“நிலம்” என்றால் என்ன என்று சொல்லும்போது குடியிருப்பு மனைக்கட்டையும் சேர்த்திருப்பது மிக மிக வரவேற்கத்தக்க விஷயம். சாகுபடி செய்வதற்கு நிலம் இல்லாமற்போனாலும் குடியிருப்பதற்குக்கூட நிலம் இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கும். குடியிருப்பு வைத்துக்கொண்டுதான் விவசாயம் செய்யவேண்டும். அதே நிலம், நிலச் சுவானுக்கு என்று சொல்லி குடியிருக்கின்றவனுக்கு நிலம் கொடுக்காமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறச் சொன்னால் அவன் எப்படி நிலத்தில் சாகுபடி செய்வது?

“யாரை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது? 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம்முதல்தேதியன்று நிலத்திலே அனுபவதாரராக இருந்திருந்தால், அவர் பின்னால் அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அவருக்கு மறுபடியும் நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஷரா இருக்கிறது. ஆனால், அதே நிலம் இன்னொரு குத்தகைதாருக்கு விடப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில் அப்புறப்படுத்தப்பட்டவருக்கு நிலம் இல்லாமலேயே போகிறது. நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்ட குத்தகைத்தாரர் எங்கேயும் சாகுபடி செய்தால் பரவாயில்லை. அதைப்பற்றியும் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையாக விவசாயியாக இருந்து நிலமே கிடைக்காமல் இருக்கும் குத்தகைதாருக்கு இந்தச் சட்டப்படி எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அதே நிலம் வேறு ஒருவருக்கு கொடுக்கப்பட்டு விட்டால் அவருக்கு நிலம் இல்லாமலேயே போய்விடுகிறது. இம்மாதிரியான விஷயத்தை ஆலோசித்து நம்பியுள்ள யாருக்கும் அதிருப்தி பண்ணக்கூடிய முறையில் இல்லாமல் மென்று கேட்டுக்கொண்டு இவ்வளவு தூரமாவது இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் அநாவசியமாக நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்திலே சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.”

* Sri K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் 12-40 க்களே, நண்பர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் அவர்கள் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துப் ப.ம. பேசும்போது, சர்க்கார் இந்த மசோதாவை நல்ல எண்ணக்கோடு கொண்டு

[Sri K. T. Raju]

[22nd August 1955]

வந்திருக்கிறார்கள் என்றும், அலசிப் பார்க்கும் காலத்தில் எந்தக் கெட்ட எண்ணமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் இரண்டு முக்கியமான ஷரத்துக்களுக்கு திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று அவர் சொன்னார். அதாவது 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் என்பது கூடாது. அதற்கு முன்பே மகாத்மா காந்தி நிலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும் என்று சொன்ன காலத்திருந்தே நில வெளியேற்றம் நடைபெற்று வருகிறது என்று சொன்னார். இதுவா அரசாங்கத்தின் நல்ல எண்ணத்தைக் காட்டுகிறது? இதில் என்ன நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

“குத்தகை பாக்கி கொடுப்பதைப்பற்றி சொன்னார். ஒரு மாதத்திற்குள் குத்தகை கொடுப்பதென்றால் முடியாது. விவசாயிகள் பெரிய அளவு கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார். இந்த இரண்டு விஷயங்களை யும் வைத்துக்கொண்டுதான் அரசாங்கத்தின் நல்ல எண்ணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு நல்ல எண்ணத்தைத் தெரிந்தால்தான் இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் சொன்ன மேற்கண்ட இரண்டு திருத்தங்களும் தான் உறை கல். ஆகையால் இதிலே நல்ல எண்ணம் இருக்கிறதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் அவர்களுடைய மனசிலே நல்ல எண்ணம் இருக்கிறது. அதாவது உள்ளதைச் சொல்ல வேண்டும் என்பது. அதை அவர் சொல்லிவிட்டார். அரசாங்கத்தைக் குறை கூறக்கூடாதென்று முதலில் சொல்லும்போது அரசாங்கத்திற்கு நல்ல எண்ணம் இருக்கிறதென்று குறிப்பிட்டுவிட்டார். அது போகட்டும்.

“இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடுவதற்கு முன் சட்டசபையில் விவாதத்திற்கு வந்த போது இரண்டு ஷரத்துக்களைப்பற்றி இந்தச் சபை அதனுடைய கருத்தைத் தெரிவித்தது. எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும்—நிலம் உள்ளவர்கள் ஒரு மாதிரி பேசுகிறவர்களைத் தவிர பாக்கி எல்லோரும்—இந்த விஷயத்தில் இரண்டு ஷரத்துக்களுக்கு முக்கியமாக திருத்தம் தேவை என்று சொல்லியிருந்தார்கள். ஒன்று, நில வெளியேற்றத்தினுடைய காலம். இரண்டு, குத்தகை பாக்கியைச் செலுத்து வது. இந்த இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டி எந்தவிதமான திருத்தமும் செய்யாமல் அப்படியே அந்த மசோதா மீண்டும் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, பொறுக்குக் கமிட்டியினுடைய சிபார்சு இந்தச் சபைக்கு ஒரு நல்ல அபிப்பிராயத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை என்று வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இரண்டு பிரதானமான ஷரத்துக்களைப்பற்றி விவாதம் நடைபெறுகிறது. 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பர் என்பதைக் குறைந்த பட்சம் 1952-ம் வருஷம் என்று திருத்த வேண்டும். அதாவது தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் எந்தத் தேதியில் வந்ததோ அந்தத் தேதியிலிருந்தே இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்பது பிரதானமான அம்சமாகும்.

“குத்தகை பாக்கி விஷயமாக ஒரு வார்த்தை. கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. மூன்று தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். விவசாயி இருக்கக்கூடிய யாதார்த்த நிலைமையை வைத்துக்கொண்டு நாம் அந்த சட்டத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தால் குத்தகைதாரருக்கு ஒரு வருஷம் ஏற்கெனவே இருந்த நிலம் கிடையாது. வெளியேற்றப்பட்டவுடன் உடனடியாக 500 ரூபாய் பாக்கி இருக்கலாம். நிலம் இல்லா விவசாயி ஒரு லேவாதேவிக் காரரிடத்திலே வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றாலும் அவரிடம் என்ன சொத்து இருக்கிறது? அந்தச் சட்டம் நல்ல நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதென்று சொன்னாலும் பட்டை நாமமே தான். நிலம் இல்லாத வனுக்குக் கடன் கிடைக்காது. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவான். பணம் இருக்காது, நிலமும் கிடையாது. இரண்டு வகையில் பார்த்தாலும் இந்த இரண்டு ஷரத்துக்கள் இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய நல்ல எண்ணத்தை கெடுக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன. மிக மோசமான ஷரத்துகள். இவைகளைத் திருத்தாத வரை ஒரு வருஷத்திற்கு பாதுகாப்பு வந்து கூட பிரயோஜனம் இல்லை.

22nd August 1955]

[Sri K. T. Raju]

“இந்த சட்டம் 6-2/3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர்களைப் பாதிக்காது என்று இருக்கிறது. ஒரு ஜில்லாவிலே ஐந்து இடத்திலே 6½ ஏக்கர் வீதம் நிலம் இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலேயே 6½ ஏக்கர் இருக்கிறது. அங்கு இரண்டு பேரை வெளியேற்றி விடுகிறான். பூமி சொந்தக்காரருக்கு 6-2/3 ஏக்கர் இருக்கிறது. ஆகவே, சொந்தப் பண்ணைக்கு எடுத்துக்கொண்டேன் என்று சொல்வான். ஈரோடு, பொள்ளாச்சி, மதுரை ஜில்லா ஆகிய இடங்களில் 100 ஏக்கர் வைத்திருக்கும் மகாப் பிரபுக்கள் ரொம்பப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தச் சட்டம் எப்படி பாதிக்கும். இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு ஆளுக்கு எவ்வளவு ஏக்கர் இருக்கிறது என்று கணக்கிட வேண்டுமா? அல்லது ஒரு ஊரில் எவ்வளவு ஏக்கர் என்று கணக்கிட வேண்டுமா இதற்கு விளக்கம் இல்லை. கோர்ட்டில் போய் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதைவிட இங்கேயே நிர்ணயித்துக்கொள்வது நல்லது அல்லவா? “இந்த ராஜ்யத்தில் என்று இருக்க வேண்டுமா? ஊர் ஊருக்கு 6-2/3 ஏக்கர் என்று இருக்கவேண்டுமா” என்பதற்கு விளக்கம் தேவை.

“இந்த மசோதா எப்படி இருக்கிறதென்றால் டிசம்பர் 1954 என்று சொல்கிறோம். உண்மையாக அரசாங்கம் மூன்று வருஷம் சம்மா இருந்திருந்தால் பரவாயில்லை. தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு: ‘சம்மா கிடந்த சங்கை ஊதிக்கெடுத்தாண்டி ஆண்டி’ என்று சொல்வதுண்டு. அம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்துவிட்டார்கள். அதன் பேரில் நில வெளியேற்றம் என்ற பிரச்சனையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு நாம் இன்றைக்கு ‘1954 டிசம்பர்’ என்று சொல்லுகிறோம். ஏற்கெனவே நாம் மூன்று வருஷமாய்ப் பிரசாரம் பண்ணிவிட்டோம். எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களும், சர்க்கார் கட்சியில் இருப்பவர்களும் இதற்குப் பொருப்பாளிகள். அப்படி ஒரு நிலைமை வந்து விட்டதினால் நில வெளியேற்றம் அப்பொழுதிருந்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சியினர் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் கட்சியிலுள்ள அமைச்சர்களுந்தான். அந்தந்த சூழ்நிலையில் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. நில வெளியேற்றம் இந்த நிலைமையில் ஏற்பட்டுப் போய்விட்டது. அந்தக் காரணத்திற்காக ‘1954 டிசம்பர் மாதத்திற்கு பிறகு’ என்று சொல்வது பொருந்தாது. ஒரு வருஷத்திற்குள் ஒரு பெரிய மேஜர் ஆபரேஷன் நடக்கப் போகிறது. அதற்குள் நோயாளிக்கு க்ளன்கோஸ் கொடுத்து, ரத்தம் முதலியன கொடுத்து, மேஜர் ஆபரேஷனுக்குத் தயார் செய்கிறோம். ஆபரேஷன் ஆவதற்குள்ளாக ஆள் காலியாய் விடக்கூடிய நிலையில் இந்த இரண்டு ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. மேஜர் ஆபரேஷன் நடக்கும் வரையில் ஆள் உயிருடன் இருக்க வேண்டாமா? இந்த இரண்டு ஷரத்துக்கள் இருக்கும்போது எப்படி உயிரோடு இருக்கமுடியும்? இவ்விஷயத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த நிலைமையில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் சிலர் ‘சர்க்கார் மசோதாவை நல்ல எண்ணத்தில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்’ என்று சொல்லிக்கொண்டு அதே சமயத்தில் கெட்ட அம்சத்தை மறைமுகமாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்களே என்று நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர்கள் இந்த நிலைமையில் எப்படியாவது இந்த மசோதா சட்டமாகும்போது ‘1954 டிசம்பர்’, “குத்தகை பாக்கி” ஆகிய இரண்டு விஷயத்திலே அவர்கள் எந்த நல்ல எண்ணத்தோடு பேசினார்களோ அந்த அளவு உறுதியாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் வோட்டு போடும்போது பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும். வோட்டு போடும்போதும் அவர்களுக்கு இதே நல்ல எண்ணம் இருக்க வேண்டும் என்று மக்களின் சார்பாக அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவுடன் இப்பொழுது நிறுத்திக்கொள்ளுகின்றேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, 12-4 p.m.
Sir, two material amendments have been effected by the Joint Select Committee. By one they have put in an ounce in the tenant's scale while the other is over-weighted by a ton. The

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd August 1955]

ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கக்கூடாது. மீண்டும் நிலத்தை வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடியவர்கள் வேறு எங்காவது சாகுபடி செய்திருந்தால் கேட்க மாட்டார்கள். யாருக்கு உண்மையில் நிலம் இல்லையோ, யாருக்கு உண்மையில் வேறு நிலம் தேவைப்படுகிறதோ அவர்கள்தான் கேட்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இந்த உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அந்த நிலத்தைப் பெறுவதற்கு போட்டிருக்கக்கூடிய நிபந்தனை குத்தகை பாக்கி பூராவையும் கொடுத்தாக வேண்டும் என்பது. அது ஒரு கடினமான நிபந்தனை. அது கொடுத்த நில உரிமையை விவசாயிக்குக் கிடைக்காமல் செய்வதற்கு அநேகமாக உபயோகப்படுத்தப்படும். அந்த பாக்கியைக் கொடுப்பதற்கு அவகாசம் ஒரு மாதம் என்றிருக்கிறது. அதையும் மாற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் ஒரு குறைபாடு. ஆகஸ்டு மாதம் ஒன்றும் தேதிக்குப் பிறகு கூட பல இடங்களில் நில வெளியேற்றம் செய்யப்பட்டு வேறு குத்தகைக் காரர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது சொந்த சாகுபடிக்கு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவற்றுக்கு, அதாவது நஞ்செய் நிலமாக இருந்தால், கிட்டத்தட்ட ஒரு வேலியும் புஞ்செய் நிலமாக இருந்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? இது வரைக்கும் நடந்த நில வெளியேற்றம் சட்ட பூர்வமாக்கப்படுகிறதே ஒழிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. இது சம்பந்தமான பிரிவை அடியோடு கைவிட வேண்டும் அல்லது சரியானபடி மாற்ற வேண்டும். குறைந்த பட்சம் இந்த மாதிரி நடந்திருந்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தால் அர்த்தமுண்டு. சென்னையில் இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிவித்து, இது சட்டம் ஆகப்பட்ட பிறகு, ஜனாதிபதியின் அனுமதி பெற்று அமுலுக்கு வருவதற்கு ஒரு மாத மாவது ஆகும். இந்த ஒரு மாதத்தில் நில வெளியேற்றம் நடந்திருக்கிறது. எனக்கு நேரடியாகப் பல உதாரணங்கள் தெரியும். பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிலத்தைப் பிரித்து விற்பனை செய்வதாகச் சொல்லி, குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால், எந்தெந்த கிராமங்களில் அப்படி நடக்கிறது என்பதற்கு கணம் மந்திரி அவர்களுக்கு உதாரணங்கள் கொடுக்கத் தயாரியிருக்கிறேன். ஆகையால், இது சம்பந்தமான பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டும். ஒரு வருஷ காலமாகவே சட்டம் வரப்போகிறது என்று கணம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த ஒரு வருஷத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதால் கெடுதல் ஏற்படாது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி விதிவிலக்கு இருப்பதாக இருந்தாலும், இந்த மாதிரி சொந்த சாகுபடிக்கு உண்மையான குத்தகைக்காரருக்குக் கொடுத்திருப்பதை எடுத்துக்கொள்வது 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்டிருந்தால், பாதுகாப்பு உண்டு என்று இருக்க வேண்டுமே தவிர சட்டம் வரும் வரையிலும் இம்மாதிரியானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற பிரிவு கைவிடப்பட வேண்டும். மற்றப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி அந்தந்தப் பிரிவைத் தனித்தனியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் போது பேசிக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

1 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am afraid many hon. Members did not bear in mind that this Bill is a temporary measure intended for a short period and that its scope is also very much limited. I am glad that it was left to hon. Member Sri S. Swayamprakasam to point out ‘that the discussion was going far wide of the mark and that it was not restricted to the scope of the Bill.’ Many hon. Members gave a very graphic picture of the property and the difficulties of the tenants. Especially one of the Members at the back of my seat gave a very graphic picture. True, Sir, there may be

[22nd August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

some cases where the condition of the cultivating tenants is not very good. But the scope of the Bill is limited. We cannot deal with all those aspects in this Bill. They have to be dealt with separately. So, I wish to confine my remarks to the scope of the Bill.

“ Sir, it has been said that eviction has been widespread, that it is taking place even now, that it will take place more and more and that, therefore, this Bill will not give protection to all such cases. It has also been said by hon. Members especially from Coimbatore district that there is no appreciable eviction at all, and that every thing in that district is going on smoothly. The fact is that the word ‘widespread’ cannot be applied to the whole State. The word ‘widespread’ if at all can be applied it can be used with reference to a few villages or with reference to a few firkas only. But in the majority of villages in the State, things have been going on normally. But trouble has arisen here and there and Government cannot keep quiet without taking notice of it and doing something in that respect. Sir, this legislation is a temporary one and it is in the nature of putting a blanket on a patient so that he may have a nap for a short while and improve.

“ Sir, mention was made about the time given for the payment of arrears. Now, the arrear to be paid itself is restricted. Only the arrear that has accrued after March 1954 will be due. The previous arrears have not been taken into account at all. At least that arrear that has accrued after March 1954 will have to be paid. When it should be paid is the question. It should be paid within a month. But, now the Joint Select Committee have made a further provision that even over and above the one month's time the Revenue Divisional Officer who enquires into the case may allow such time as is just and reasonable. So, there will not be much of a grievance on this score.

“ One hon. Member from Chingleput district said, ‘Why was this Bill brought forward? Why not extend the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act throughout the State?’ Sir, I am afraid that he did not read that Act properly because that Act could be applied only to the district of Tanjore and to the adjoining districts, i.e., Tiruchirappalli and South Arcot. Surely that Act cannot be applied to Chingleput. Probably the hon. Member wants that nothing should be done with reference to Chingleput district. But we want to deal with not only Chingleput district, North Arcot district but also the other districts in the State, and that is why this Bill has been brought forward.

“ Hon. Member Sri S. Swayamprakasam objected to the clause which says ‘who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose’. Originally in the Bill when it was introduced it was stated in a different way. We have modified that. ‘Used for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose’ is a well known phrase and every one knows what is agricultural and what is horticultural. There will be no difficulty about it. He also took objection to the word

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd August 1955]

ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கக்கூடாது. மீண்டும் நிலத்தை வேண்டும் என்று கேட்கக்கூடியவர்கள் வேறு எங்காவது சாகுபடி செய்திருந்தால் கேட்க மாட்டார்கள். யாருக்கு உண்மையில் நிலம் இல்லையோ, யாருக்கு உண்மையில் வேண்டுமோ நிலம் தேவைப்படுகிறதோ அவர்கள்தான் கேட்பார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இந்த உரிமை இருக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். அந்த நிலத்தைப் பெறுவதற்கு போட்டிருக்கக்கூடிய நிபந்தனை குத்தகை பாக்கி பூராவையும் கொடுத்தாக வேண்டும் என்பது. அது ஒரு கடினமான நிபந்தனை. அது கொடுத்த நில உரிமையை விவசாயிக்குக் கிடைக்காமல் செய்வதற்கு அநேகமாக உபயோகப்படுத்தப்படும். அந்த பாக்கியைக் கொடுப்பதற்கு அவகாசம் ஒரு மாதம் என்றிருக்கிறது. அதையும் மாற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் ஒரு குறைபாடு. ஆகஸ்டு மாதம் ஒன்றும் தேதிக்குப் பிறகு கூட பல இடங்களில் நில வெளியேற்றம் செய்யப்பட்டு வேறு குத்தகைக் காரர்களுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது, அல்லது சொந்த சாகுபடிக்கு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இவற்றுக்கு, அதாவது நஞ்செய் நிலமாக இருந்தால், கிட்டத்தட்ட ஒரு வேலியும் புஞ்செய் நிலமாக இருந்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்கள் சொந்த சாகுபடி செய்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? இது வரைக்கும் நடந்த நில வெளியேற்றம் சட்ட பூர்வமாக்கப்படுகிறதே ஒழிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. இது சம்பந்தமான பிரிவை அடியோடு கைவிட வேண்டும் அல்லது சரியானபடி மாற்ற வேண்டும். குறைந்த பட்சம் இந்த மாதிரி நடந்திருந்தால், அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்தால் அர்த்தமுண்டு. சென்னையில் இந்தச் சட்டம் வரப்போகிறது என்று அறிவித்து, இது சட்டம் ஆக்கப்பட்ட பிறகு, ஜனாதிபதியின் அனுமதி பெற்று அமுலுக்கு வருவதற்கு ஒரு மாத மாவது ஆகும். இந்த ஒரு மாதத்தில் நில வெளியேற்றம் நடந்திருக்கிறது. எனக்கு நேரடியாகப் பல உதாரணங்கள் தெரியும். பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள், கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிலத்தைப் பிரித்து விற்பனை செய்வதாகச் சொல்லி, குத்தகைதாரர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால், எந்தெந்த கிராமங்களில் அப்படி நடக்கிறது என்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு உதாரணங்கள் கொடுக்கத் தயாரியிருக்கிறேன். ஆகையால், இது சம்பந்தமான பிரிவை எடுத்துவிட வேண்டும். ஒரு வருஷ காலமாகவே சட்டம் வரப்போகிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த ஒரு வருஷத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதால் கெடுதல் ஏற்படாது. இதைத் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி விதிவிலக்கு இருப்பதாக இருந்தாலும், இந்த மாதிரி சொந்த சாகுபடிக்கு உண்மையான குத்தகைக்காரருக்குக் கொடுத்திருப்பதை எடுத்துக்கொள்வது 6 மாத காலத்திற்கு முன்பு ஏற்பட்டிருந்தால், பாதுகாப்பு உண்டு என்று இருக்க வேண்டுமே தவிர சட்டம் வரும் வரையிலும் இம்மாதிரியானவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற பிரிவு கைவிடப்பட வேண்டும். மற்றப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி அந்தந்தப் பிரிவைத் தனித்தனியாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளும் போது பேசிக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

1 p.m. * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am afraid many hon. Members did not bear in mind that this Bill is a temporary measure intended for a short period and that its scope is also very much limited. I am glad that it was left to hon. Member Sri S. Swayamprakasam to point out ‘that the discussion was going far wide of the mark and that it was not restricted to the scope of the Bill.’ Many hon. Members gave a very graphic picture of the property and the difficulties of the tenants. Especially one of the Members at the back of my seat gave a very graphic picture. True, Sir, there may be

[22nd August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

some cases where the condition of the cultivating tenants is not very good. But the scope of the Bill is limited. We cannot deal with all those aspects in this Bill. They have to be dealt with separately. So, I wish to confine my remarks to the scope of the Bill.

“ Sir, it has been said that eviction has been widespread, that it is taking place even now, that it will take place more and more and that, therefore, this Bill will not give protection to all such cases. It has also been said by hon. Members especially from Coimbatore district that there is no appreciable eviction at all, and that every thing in that district is going on smoothly. The fact is that the word ‘widespread’ cannot be applied to the whole State. The word ‘widespread’ if at all can be applied it can be used with reference to a few villages or with reference to a few firkas only. But in the majority of villages in the State, things have been going on normally. But trouble has arisen here and there and Government cannot keep quiet without taking notice of it and doing something in that respect. Sir, this legislation is a temporary one and it is in the nature of putting a blanket on a patient so that he may have a nap for a short while and improve.

“ Sir, mention was made about the time given for the payment of arrears. Now, the arrear to be paid itself is restricted. Only the arrear that has accrued after March 1954 will be due. The previous arrears have not been taken into account at all. At least that arrear that has accrued after March 1954 will have to be paid. When it should be paid is the question. It should be paid within a month. But, now the Joint Select Committee have made a further provision that even over and above the one month's time the Revenue Divisional Officer who enquires into the case may allow such time as is just and reasonable. So, there will not be much of a grievance on this score.

“ One hon. Member from Chingleput district said, ‘Why was this Bill brought forward? Why not extend the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act throughout the State?’ Sir, I am afraid that he did not read that Act properly because that Act could be applied only to the district of Tanjore and to the adjoining districts, i.e., Tiruchirappalli and South Arcot. Surely that Act cannot be applied to Chingleput. Probably the hon. Member wants that nothing should be done with reference to Chingleput district. But we want to deal with not only Chingleput district, North Arcot district but also the other districts in the State, and that is why this Bill has been brought forward.

“ Hon. Member Sri S. Swayamprakasam objected to the clause which says ‘who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose’. Originally in the Bill when it was introduced it was stated in a different way. We have modified that. ‘Used for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose’ is a well known phrase and every one knows what is agricultural and what is horticultural. There will be no difficulty about it. He also took objection to the word

[22nd August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—
*that the further stages of this Bill be taken up to-morrow
 and that the next item on the agenda, namely, the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955, be taken up now.*"

The motion was put and carried and the next item was taken up.

(3) THE PUDUKKOTTAI (SETTLEMENT OF INAMS) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 25 OF 1955)—(Discussion—cont.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The other day the hon. Member, Sri V. Balakrishnan, asked why the jaghirs of Manovirithi and Chinnaranmanai were excluded from the scope of this Act. I shall clarify the position.

" The Inam Settlement in Pudukkottai State was made in accordance with the rules framed in 1888 during the Diwanship of Sri Seshayya Sastri. The basic principles of settlement are similar to those followed in the Madras State. There is however a class of inams known as jaghirs in Pudukkottai granted by a former Ruler. There are two jaghirs, known as Manovirithi and Chinnaranmanai. In rule 6 of the Pudukkottai Inam Rules, it is said that these two inams will not be embraced in the present settlement. These two jaghirs have therefore been excluded."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4, 5, 6 and 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—
That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955, be passed."

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955, be passed.' "

1-16
p.m.

SRI C. KANDASAMY :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி எதுவும் விரிவாகப் பேசுதற்கு இல்லாவிட்டாலும் கூட ஒரு விஷயத்தை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் தான் புதுகோட்டை இனம் ரயத்து மகாநாட்டுக்குச் சென்றிந்தேன்.

" குறிப்பாக புதுகோட்டை பிராந்தியம் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். 1949-ம் வருஷமே வரவேண்டிய சட்டம் 6 வருஷம் கழிந்து வருகிறது. அங்கு இருக்கும் ஜனங்கள் இன்னும் பிரச்சனைகளைப்பற்றித் தெரிந்துக்கொள்ளாத நிலையில் துவக்கம் காரணமாக வந்ததால் பெரிய அளவுக்கு நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் பராதீனம் செய்யப்பட்டும் வருகிறது. இதை நேரிலேயே நாங்கள் பார்த்திருக்கிறோம். இதை

[Sri C. Kandasamy]

22nd August 1955] கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடந்த 6 வருஷ காலங்களில் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கு எந்த அளவு உதவி செய்ய முடியும் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்கு ஏற்ற வகையில் நிவாரணம் அளிக்க சர்க்கார் யோசனை செய்ய வேண்டும்.

" இப்பொழுது தாமதமாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படுகிற இந்தச் சட்டம் கூட குடியானவர்களுக்கு எந்த அளவு நன்மை அளிக்கும் என்பதை யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். ஏற்கெனவே சொன்னது போல இதைப்பற்றி சட்டசபை மெம்பர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளில் பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் பிரசாரம் பண்ணத் தயார். பிரசாரம் பண்ணத்தான் போகிறோம். சர்க்கார் கட்சியிலுள்ளவர்களும் பிரசாரம் செய்து விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். களுக்கு நன்மை செய்ய முன்வர வேண்டுமென்றும் தாக்கீது அனுப்பி இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றித் தெள்ளத் தெளிய விவசாயிகளுக்கு விளக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தினால் நல்ல பலன் நடைமுறையில் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகைகள் அத்தனையும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை கொண்டுவந்துள்ளதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I thank the hon. Member for bringing to my notice the difficulties that are experienced by the tenants in Pudukkottai. All that will be looked into."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955, be passed.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS CITY TENANTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 15 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I present the report * of the Select Committee on the Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 15 of 1955)."

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2011, Home, dated 22nd July 1955, regarding remission of Court fees in inter d partmental transactions. [Laid on the table under section 82 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1733, Home, dated 21st June 1955, regarding amendments to rules 163, 184 and 188 of the Motor Vehicles Rules regarding delegation of powers to Regional Transport Officers for revocation of sanction of grant of permits, renewal, etc. [Laid on the table under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act 1939 (Central Act, IV of 1931).]

3. Notification issued regarding the assignment of waste lands in tur taluk, Salem district, to landless poor persons for cultivation.

[22nd August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 389 asked by Sri P. Venkatesha Sholagar at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 361 supra.]

Name of district.	Name of estate.	Extent in acres.
<i>Statement I.</i>		
<i>Covered by stay orders.</i>		
Tanjore Inam ..	1 Karanthattangudi	465-14
	2 Avadanallavijayapuram.	1,375-00
	3 Kilakadu	294-00
	4 Sembanampottal	269-00
	5 Maharajasamudram	2,470-05
	6 Nattanikottai	800-30
North Arcot Zamin ..	Vettavalam (17-80 sq. miles).	11,392-00
Madurai Zamin ..	Kannivadi	132,009-80
Tiruchirappalli Inam ..	Mudukondan	1,427-20
South Arcot Zamin ..	1 Malligaipattu } Forming	679-86
	2 Alambadi } part of Vet-	799-19
	3 Veerapandi } tavalam	1,020-80
	4 Edhurampattu } zamin	257-80
	5 Adhichanur } estate.	613-47
	6 Eravalam	645-17
Chingleput Inam ..	1 Lakshminarasasingapuram ..	245-00
	2 Porpannankaranai	742-90
	3 Annangal	320-15
Tirunelveli Inam ..	1 Samugarengayyankattalai.	326-27
	2 Rahunathpuram	814-60
	3 Andhirathikudiyiruppu ..	1-82
Madras Inam ..	Ekkattuthangal	179-35
Coimbatore Zamin ..	Ramapatnam	7,194-40
Ramanathapuram. Inam ..	1 Panayur	275-80
	2 Thenkarai	288-26
	3 Tharakkudi	981-90

*Statement II.**Yet to be notified.*

Tanjore Inam ..	1 Alaganvayal	48-00
	2 Kilavetti	57-00
	3 Chidambarapuram	137-14
	4 Sorikkarambai	161-34
Tiruchirappalli .. Inam ..	Navalpattu	4,281-60
Ramanathapuram Under-tenure.	1 Mudikandam	548-17
	2 Pasankarai	840-34
	3 Udayarendal	139-00
	4 Pandimarandal Karisal-kulam.	25-88
	5 Sunnambiruppu	502-81
	6 D. Aralikottai	243-12
	7 Keelachinvady	20-34
	8 Sethuraghunathapatnam ..	475-00
	9 Vadavayal alias Puduendal.	124-54
	10 Ninnatangudy	223-30
	11 Kalisatham	136-80
	12 Nachiendal	59-10
	13 Rayanendal	17-50
Inam ..	14 Sembalodai Perichaliodai ..	15-49
	15 Koomachipatti	76-80
	16 Perandaikulam	48-41
	17 Kuthagudy	40-70
	18 Paikudipatti	31-03
	19 Melachintagudiendal ..	15-02
	20 Sakiliendal	50-00
	21 Kalakudi	141-05
	22 Manakudi	598-60

22nd August 1955]

Name of district.

Name of estate.

Extent in acres.

*Statement II—cont.**Yet to be notified—cont.*

Ramanathapuram—cont.	Inam—cont.	23 Vettukulam	383-30
		24 Keelakottai	91-28
		25 Naganendal	253-46
		26 Pudukudi	421-00
		27 Kalikulam	36-08
		28 Athikulam	859-30
		29 Pottithatti	419-56
		30 Vilanoor	664-02
		31 Keelavasandan	29-07
		32 Melavasandan	30-00
		33 Idayur	48-03
		34 Avanan	107-38
Salem Inam ..		Devisettipalli	384-00
Tirunelveli Under-tenure.		1 Manjanaickanpatti	4,733-37
		2 Ayakottur	572-41
		3 Kattarankulam	3,423-59
	Inam ..	4 Vadakku Ilavankulam ..	339-02
		5 Irumangalam	499-86

*Statement III.**Inam states—Section 9 enquiry to be conducted.*

Tanjore Inam ..	1 Gopalamudram	150-00
	2 Valayanvayal	83-00
	3 Bhaghavanendal	30-00
	4 Keelavethivayal Vigneswarapuram.	40-00
	5 Sandaivelindal	60-00
	6 Chellendal	25-00
	7 Sumbakulam	88-00
	8 Parayanendal	48-00
	9 Thachanvayal	12-00
	10 Sinnaveeramangalam ..	158-00
	11 Amaradakki	742-00
	12 Sirumathanvayal	25-00
	13 Kadarappanvayal	32-00
	14 Puduvenandal	15-00
	15 Andakudi	83-00
	16 Pulavankuruchi	173-00
	17 Alangudi Ukkadai	218-00
	18 Melavattivayal	102-00
	19 Somanendal	88-00
	20 Navithanvayal	60-00
	21 Aviranvayal	55-00
	22 Vittarajanvayal	41-00
	23 Kudimelvayal	15-00
	24 Pidariendal	21-00
	25 Poyyapatti	48-00
	26 Siruvilathur	241-00
	27 Perungulikkadu	117-00
	28 Therundavayal	153-00
	29 Janakarendal	127-00
	30 Sittanagudi	60-00
	31 Yaliginivayal	48-00
Salem Inam ..	1 Chennepalli	208-51
	2 Chinetheradi	478-89
	3 Kaminaickanpalayam ..	276-34
Tirunelveli Inam ..	1 Seevalarayanendal	636-16
	2 Naluvasancoottai	22-30
Chingleput Inam ..	1 Mufasacarpot	449-50
	2 Natham	499-38
Ramanathapuram. Inam ..	Ambalathadi	272-84
Tiruchirappalli .. Inam ..	Udayapatti	11,648-00

[22nd August 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to Clauses (c) and (d) of unstarred question No. 391 asked by Sri G. Vagheesam Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 362 supra.]

Statement showing the number and names of isolated villages in Chidambaram taluk, South Arcot district, proposed to be connected by roads under the various programmes of road improvement

Serial number and name of village.		Programme of Road Development.	
1	Thandavarayan pettai.	Solagam-	Five-Year Plan of Post-war Road Development.
2	Idaiyan Palacheri		Do.
3	Karunakavanallur		Do.
4	Madalimanickam		Do.
5	Kokarasampettai		Village Road Programme outside Post-war Road Development.
6	Esanai		Do.
7	B. Adivarakanallur		Five-Year Plan of Post-war Road Development.
8	B. Kulakudi		Do.
9	Vadamur		First Five-Year Plan of Planning Commission
10	Temmur		[vide clause (b) of the answer].
11	Kilakkarai		Five Year Plan of Post-war Road Development.
12	Marudur		Village Road Programme (outside Post-war Road Development).
13	Vadakkuthittai		Five-Year Plan of Post-war Road Development.
14	Odakkanallur		Village Road Programme (outside Post-war Road Development).
15	Northangudi		Do.
16	Tarasur		Do.
17	Punthottam		Five-Year Plan of Post-war Road Development.
18	Devangudi		Approved for execution under Railway Cess Funds.
19	Meedhigudi		Village Road Programme (outside Post-war Road Development).
20	Sithalapady		Do.
21	Mannangulam		Do.
22	Purthangadi		Community Project.

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 396 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 363 supra.]

Statement.

Name of the department.	Number of exhibitions conducted during 1953-54.	Amount collected at the exhibitions by way of entrance fees, etc.		Expenditure incurred on the exhibitions including Government aid, if any.	
		RS.	A. P.	RS.	A. P.
Industries Department	2	420	0 0	1,262	0 0
Government Museum	1	..	..	1,000	0 0
Corporation of Madras	1	..	..	51	4 0*
Government Arts College, Coimbatore.	1	1,659	13 0	1,326	10 0*
Government Training College, Mangalore.	1	..	..	..	..
Institutions under the control of the Inspector of Girls, Schools, Salem Circle.	4	..	..	..	..

* The expenditure was not met from State Funds.

22nd August 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to clauses (a) to (c) of unstarred question No. 397 asked by Sri N. Rajagopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 364 supra.]

Annexure

Name of taluk.	The extent of lands belonging to the State availed for assignment to the landless poor.	Number of applications received in 1954 from the landless poor for assignment.	Number of applications considered favourably in 1954.
	ACS.		
Tiruchirappalli	3,945	176	5
Pudukkottai (S.T.)	292	12	..
Lalgudi	3,234	15	3
Musiri	25,000	57	1
Thuraiyur (S.T.)	4,884	45	13
Marungapuri	3,987	..	..
Kolathur	869	32	..
Karur	230	36	..
Udayarpalayam	415	119	..
Ariyalur	1,342	..	..
Alangudi	1,826	14	4
Kulithalai	2,990	68	..
Manapparai (S.T.)	4,925	20	..
Tirumayam	9,014	9	..
Ariyalur (S.T.)	5,782	58	..
Perambalur	45,480	175	..

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 398 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 364 supra.]

PART I.

Gazetted Officers.									
Native district.								Mother-tongue	
Madras.	Chingleput.	Madurai.	Ramanatha puram.	Tanjore.	Tirunelveli.	Vishakhapatnam.	Domicile of Madras.	Coimbatore.	
2	2	1	1	2	1	1	1*	..	1
								8	8
								8	1

* One officer is from Hyderabad (Telugu speaking) and he is reported to be a domicile of Madras.

[22nd August 1955]

PART II.

Native district.

(1) Category.	(2) Total number.	(3) Madras.	(4) Chingleput.	(5) South Arcot.	(6) North Arcot.	(7) Chittoor.	(8) Tanjore.	(9) Salem.	(10) Madurai.	(11) Nellore.	(12) Tirunelveli.	(13) Tiruchirappalli.	(14) Coimbatore.	(15) Kurnool.	(16) Guntur.	(17) Visakhapatnam.	(18) East Godavari.	(19) West Godavari.	(20) Tirumcore-Cochin State.	(21) Malabar.	(22) South Kanara.	(23) Hyderabad.	(24) Bangalore.
<i>Ministerial staff.</i>																							
Superintendents ..	15	2	..	3	..	..	3	..	..	..	2	1	..	..	..	..	..	..	..	3	..	..	..
Supervisor ..	1	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Upper Division Clerks ..	30	7	1	1	1	..	8	..	1	1	3	1	..	..	..	..	..	2	..	4	1	..	..
Cash-keepers ..	11	7	..	..	1	1	..	..	1	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Stock Verifier ..	1	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..
Accountant ..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	3	..	..	..
Storekeepers and Assistant Store-keepers.	6	1	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Traffic Manager ..	4	2	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..
Traffic Inspectors ..	4	1	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	1	..	..	..
Accident Inspectors ..	3	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..
Steno-typist and typist ..	12	2	2	..	1	..	5	..	..	..	..	1	1	..	..	..	..	..	25	1	..	1	..
Lower Division Clerks ..	74	14	2	2	3	..	4	1	..	1	6	1	1	..	..	..	..	..	1	10	2	1	..
Shroffs ..	23	11	2	1	1	1	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	4	..	..	..
Compounders ..	2	1	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Attenders ..	17	13	1	..	1	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..
Male Nursing Orderly ..	1	15	10	5	3	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	1	5	..	1	..
Peons ..	41	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
<i>Work-charged Establishment—Traffic.</i>																							
Checking Inspectors ..	94	41	9	4	4	1	7	3	3	..	3	2	..	..	..	..	..	..	2	12	..	..	1
Time keepers ..	82	33	10	2	5	..	7	2	..	..	1	2	2	..	..	..	..	..	3	13	..	..	..

Native district—cont.

Mother-tongue.

22nd August 1955]

(1) Category.	(2) Total number.	(3) Nasik.	(4) Pondicherry.	(5) Burma.	(6) Singapore.	(7) Kulalampur.	(8) Ramanathapuram.	(9) Nilgiris.	(10) Krishna.	(11) Poon.	(12) Tulu.	(13) Sowashtra.	(14) Tamil.	(15) Telugu.	(16) Urdu.	(17) Hindi.	(18) Kannada.	(19) Marathi.	(20) Gujarathi.	(21) Malayalam.	(22) English.	(23) Remarks.
<i>Ministerial staff—cont.</i>																						
Superintendents ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	10	3	..	..	..	..	..	3	..	..
Supervisor ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Upper Division Clerks ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	22	6	1	..	..	..	..	6	..	..
Cash-keepers ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	6	1	..	..	..	..	..	..	..	..
Stock Verifier ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..
Accountant ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Storekeepers and Assistant Store-keepers.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	3	..	..	..	..	..	..	3	..	..
Traffic Manager ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2	1	..	..	..	..	..	1	..	..
Traffic Inspectors ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2	..	..	..	..	..	..	2	..	..
Accident Inspectors ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2	..	..	..	..	..	..	1	..	..
Steno-typist and typist ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	10	1	..	..	..	..	..	1	..	..
Lower Division Clerks ..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	34	4	1	..	1	..	..	33	1	..
Shroffs ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	16	1	1	..	..	..	..	5	..	..
Compounders ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	1	..	..	..	..	..	..	..
Attenders ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	16	..	..	..	..	..	..	1	..	..
Male Nursing Orderly ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	25	9	1	..	..	..	..	1	..	..
Peons ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	6	..	..
<i>Work-charged Establishment—Traffic—cont.</i>																						
Checking Inspectors ..	..	..	1	..	..	1	..	..	..	..	..	..	55	17	3	..	3	..	..	14	2	..
Time-keepers ..	..	..	1	..	..	..	..	1	..	..	..	..	51	11	2	..	1	..	..	15	2	..

[22nd August 1955]

APPENDIX VI.

[Vide answer to unstarred question No. 401 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 365 supra.]

Statement showing the names of the medicinal and essential oil yielding plants grown by Government, their uses, etc.

Name of the medicinal or essential oil yielding plant. Name of the oil and their uses. Acreage cultivated.

1 Ocimum Camphora ..	Camphor oil, medicinal and other uses.	26.5 acres.
2 Digitalis purpurea (Foxglove)	Cardiac tonic, sedative, diuretic, etc.	4.5 acres.
3 Atropa Belladonna (deadly nightshade).	Narcotic, diuretic, sedative, mydriatic.	Only in nursery stage.
4 Atropa Acuminata ..	Do.	Do.
5 Acorus Calamus (sweet flag).	Aromatic, carminative and stomachic.	600 plants.
6 Chenopodium Ambrosioides.	Chenopodium oil, used in the treatment of intestinal worms.	10,000 plants.
7 Eucalyptus Globulus (bluegum).	Eucalyptus oil, antiseptic, Antispasmodic, stimulant.	4,000 acres.
8 Eucalyptus Citriodora.	Eucalyptus oil used in perfumery.	6,000 plants.
9 Hyoscyamus niger (henbane).	Anodyne, narcotic, mydriatic, stimulant.	6,000 plants.
10 Cephaelis Ipecacuanha (Ipecac).	Diaphoretic, emetic, expectorant.	130 plants.
11 Ipomoea Purga Hayne (Jalap).	Cathartic, purgative	200 plants.
12 Mentha piperita (peppermint).	Peppermint oil. Stimulant, stomachic, carminative.	8.5 acres.
13 Pimpinella anisum (Aniseed).	Carminative and pectoral. Used in cough medicines and lozenges.	
14 Piper nigrum (pepper).	Carminative, stimulant ..	1,600 plants.
15 Rauwolfia Serpentina, Benth.	The roots are used medicinally. Valuable remedy for insomnia, hypochondriasis, insanity, irritable conditions of the central nervous system and high blood pressure.	600 plants.
16 Ruta Gravellena, Linn (Rue).	Chiefly used in treatment of menstrual disorders.	
17 Thymus Vulgaris, Linn (Thyme).	Tonic, antiseptic, antispasmodic.	
18 Vitiveria Zizanioides (Vetiver).	Vetiver oil used extensively in perfumery.	11 acres.
19 Pelargonium Graveolens (Scented Geranium).	Geranium oil is used in perfumery and soap industry.	10,250 plants.
20 Lavendula Officialis, chaix or Lavendula Vera (Lavender).	Oil of lavender, stimulant, carminative. Used in medicine also. Mostly used in perfumery and cosmetics.	
21 Lippia Citriodora ..	The dried leaves are very fragrant and are used in sachets, etc.	
22 Ginger Grass.	Ginger grass oil, used as perfumery in soaps, etc.	One cent of each.

(a) Palmarosa
(b) Rosha Grass.

22nd August 1955]

<i>Name of the medicinal or essential oil yielding plant.</i>	<i>Name of the oil and their uses.</i>	<i>Acreage cultivated.</i>
23 Oregonum margorum (Maruvu).	Maruvu oil. Used in perfumery.	
24 Cymbopagan	Oil of lemon grass. Carminative, mostly used in perfumery as a source of Citral.	
25 Mentha Spicata ..	Spearmint oil. Flavouring agent in pharmaceutical preparations.	
26 Origanum Majorans ..	Oil of Majoranes Germicidal, Carminative.	
27 Andropogan Citratus (Lemon grass oil).	Lemon Grass Oil. Externally is a rubefacient, and used as liniment, and internally as a carminative and in vomiting of cholera.	
28 Anisochilus Carnosus. (Thick leafed lavender).	Oil from leaves. Internally used in coughs and colds.	
29 Argemone Maxicana (Yellow tristle).	Oil of Argemone. (Internally as cathartic and externally on ulcers).	
30 Brassica Juncea (mustard).	Mustard oil. Externally in rheumatism and internally as an emetic and in rheumatoid arthritis.	
31 Calophyllum Inophyllum (Pinnai).	Pinnai oil. Externally in Rheumatism.	
32 Coleus Aromaticus ..	Oil from leaves. Internally in cough, cold and diarrhoea.	
33 Coriandrum Sativam (Coriander).	Coriander oil. Internally in flatulence, Colic, Rheumatism and Neuralgia.	
34 Linum Usitatissimum (linseed).	Linseed oil. Externally with Arkadi Thailam as liniment and embrocation.	
35 Azadirachta Indica (Neem).	Neem oil. Externally in Broncho-Pneumonia. Internally in lepromatous leprosy and in fevers.	
36 Mentha Arvensis (Podina).	Podina oil. Internally and externally as analgesic.	
37 Peucedanum Graveolens (oil).	Oil from fruit. Internally in flatulence, colic and griping.	
38 Pongamia Glabra (Pungam).	Pungam oil. Externally in skin diseases and scabies and sometimes internally as a chologogue and stomachic.	
39 Psoralea corylifolia ..	Oil from seed. Externally in leucoderma and certain types of leprosy.	
40 Carum Conticium (oman)	Oil from fruit. Internally as an anthelmintic carminative.	
41 Ricinus Communis ..	Oil from seed. Internally as a purgative and externally in sprain and swellings.	
42 Rosa Damascena (rose).	Rose oil. Externally in aphthae.	

[22nd August 1955]

Name of the medical or essential oil yielding plant	Name of the oil and their uses.	Acreage cultivated.
43 Santalum Albumin (Sandalwood).	Sandalwood oil. Internally in gonorrhoea and externally in boils. Also in perfumery, soaps, etc.	The trees grow naturally in the outer slopes of hills in the Nilgiris, Coimbatore, Salem and North Arcot districts and also sparsely in Tirunelveli, Tiruchirappalli, Madurai and South Kanara districts.
44 Cinnamomum Cassia.	Internally in dyspepsia and flatulence.	
45 Myrtuscaryophyllus. . .	Externally in Dental Neuralgia.	
46 Bassia Latifolia (Illupai).	Illupai oil. Stimulant, demulcent, emollient, astringent, tonic and nutritive.	

N.B.—No information is furnished in column (3) in the case of plants which are grown purely for experimental or demonstration purposes and the area planted is insignificant.

APPENDIX VII.

[Vide answer to unstarred question No. 407 asked by Sri K. Ishwara at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 367 supra.]

Number of accidents.

	1950.	1951.	1952.	1953.	1954.	Total.
1 Commonwealth Tile Factory, Jeppoo, Mangalore.	20	14	22	7	7	70
2 Commonwealth Tile Factory, Malpe.	1	1	..	1	..	3
3 Commonwealth Tile Factory, Kodroli, Mangalore.	12	8	9	7	4	40
4 J. H. Morgan Tile Works, Jeppoo, Mangalore.	1	..	..	2	2	5
5 Standard Tile Works, Mangalore.	1	1	..	..	1	3
6 Premier Tile Works, Mangalore.	1	1	1	..	..	3
7 Joe Tile Works, Mangalore.	2	..	..	..	..	2
8 Albuquerque & Sons Tile Works, Mangalore.	7	1	4	7	13	32
9 Bahadur Tile Works, Mangalore.	1	..	..	..	..	1
10 Union Tile Works, Mangalore.	1	..	..	..	..	1
11 Sujirkars Tile Works, Mangalore.	..	1	1	3	..	5
12 Vijaya Tile Works and Saw Mills, Kalyanpur.	..	1	..	..	..	1
13 Mangalore Tile Company, Mangalore.	..	1	..	..	..	1

[22nd August 1955]

		Number of accidents—Cont.					
		1950.	1951.	1952.	1953.	1954.	Total.
14 Pompei Tile Works, Mangalore.	..	1	..	2	1	..	4
15 Cascia Tile Works, Mangalore.	..	1	..	..	1	..	2
16 Satyanarayana Tile Works, Mangalore.	..	..	..	..	1	..	1
17 Prabhakara Tile Works, Coondapoor.	..	..	..	..	1	..	1
18 Kanara Tile Works, Mangalore.	..	..	..	..	1	..	1
19 Highland Tile Works, Mangalore.	..	..	..	..	1	..	1
20 Mangalore Tile, Limited, Coondapoor.	..	..	..	1	..	..	1
21 Indian National Tile Works, Mangalore.	..	..	..	1	..	..	1
22 Battery Tile Works, Mangalore.	..	..	..	2	..	..	2
23 Sudharshana Tile Works, Mangalore.	..	..	..	1	..	..	1
24 Sovereign Tile Works, Mangalore.	..	..	..	1	..	..	1
Total	..	47	31	37	35	33	183

APPENDIX VIII.

[Vide answer to unstarred question No. 410 asked by Sri V. Balakrishnan at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 368 supra.]

DEPARTMENT OF INDUSTRIES AND COMMERCE, MADRAS.

RULES FOR THE LEVY OF FEES FOR HIRING DEPARTMENTAL.

BORING SETS.

Subject to the rules hereinafter mentioned and as far as it can, the Department of Industries and Commerce gives general information and advice, assists in the preparation of plans and in the purchase and erection of machinery, undertakes the systematic inspection of installations, and places at the disposal of the public, the following plant:—

- (i) Hand-boring apparatus and borehole pumps.
- (ii) Power drills.
- (iii) Portable pumping plant.
- (iv) Blasting apparatus.
- (v) Sugarcane-crushing mills.

All applications for the loan of the above plant should be in the prescribed form shown in Appendix A.

1. The plant will be hired out to the following classes of users:—

Class I.—(a) Agriculturists, solely for bona fide agricultural purposes.

[22nd August 1955]

(b) Small-scale industrialists who will be treated on the same footing as agriculturists.

(c) All promoters of water-supply schemes intended to serve the public or individuals; except those in class III.

(d) The Labour, Co-operative and other departments of Government.

Class II.—Co-operative Societies, School authorities, local boards, municipalities and other public authorities for purposes other than Class I (c).

Class III.—Large-scale industrialists, companies or corporation and railway administration.

NOTE 1.—All Industrial establishments employing 250 workmen and over or 1,000 B.H.P. and over will be deemed to be "large-scale industrialists."

NOTE 2.—Seventy-five per cent of the total number of drills (including hand drills) are earmarked for agricultural purposes and the distribution of these would be on the recommendation of the Agriculture Department though orders will be passed in the Industries Department on the Agriculture Department's recommendation. Priority lists will be reviewed and revised each year in January by the Collector in consultation with the District Planning Boards.

In respect of the balance of 25 per cent of the Power drills and H.B. sets earmarked for non-agricultural purposes, the Collector in consultation with the District Planning Board will fix the priority.

Deviation, if any, from the priority fixed by the Collectors will be done by the Director of Industries and Commerce only with the specific sanction of the Government.

The Assistant Director shall maintain a list of bona fide applicants who have registered their applications on payment of the transport fee and caution deposit prescribed under the rules.

2. The services of the department are offered subject to the following general conditions:—

(i) All fees, or other charges leviable under the rules governing departmental assistance are strictly payable in advance unless otherwise ordered by the Director of Industries and Commerce.

NOTE.—Services rendered to co-operative societies will be charged for only at half the usual rates. But transport charges will be recovered in full according to the rates prescribed in the rules unless the transport is undertaken by the societies themselves at their own expense.

NOTE 2.—The exceptional cases where the levy of fees or charges or other claims is likely to operate as an undue burden on the applicants, the Director of Industries and Commerce may at his discretion waive or remit such fees or charges wholly or in part subject to the condition that a report be made to Government whenever a charge other than a hiring fee or fee for services rendered under sections I, II and III is remitted by the Director. This concession is not applicable to large bodies such as district boards and municipalities or those included in Class III of rule 1 above.

(ii) All fees and other charges levied under these rules shall be credited to Government.

[22nd August 1955]

(iii) Refunds of fees will not generally be made except as provided in Note 2 to rule 2, but in the case of advances, any surplus which may remain unspent after the work is completed shall be returned.

(iv) Though every effort will be made to meet the reasonable demands of the public as promptly as possible, the department offers no guarantee whatever in respect of time.

(v) The acceptance of the services of the department implies the acceptance of the general rules and conditions laid down in this notification.

(vi) Parties who have hired departmental plants will not in any circumstances be allowed to submit them.

(vii) The Director or the Industrial Engineer, may, if he considers it necessary in public interests, order the removal of any departmental plant hired out and withdraw the services of the departmental staff at any stage of the work without assigning reasons.

(viii) The hiring of a departmental plant by an applicant carries with it the responsibility for keeping it in reasonably safe custody and for making good any loss to Government caused by the applicant's negligence. So long as the departmental tools and plant are in the custody of the applicant, the departmental staff shall have the right of entry into the premises for purpose of inspection.

(ix) The Director may, at his discretion, lease out any portion of the plant, i.e., either an engine or a pump or any other part of a departmental apparatus or unit for a specific purpose and for a special fee to be fixed on each occasion separately.

3. No fees will be levied for services rendered to other departments of Government except to a commercial department or a Government commercial undertaking or a rural water-supply scheme undertaken with the help of the departmental sets. An acknowledgment of the value of such services will, however, be obtained from the department concerned. But the department concerned should meet the cost of transport of tools and plant and provide the labour and materials required. The cost of lining pipes and other tools left in the bore-hole, if any, will be recovered by book adjustment.

Boring Plant—Hand-boring Apparatus and Power Drills.

22. Enquiries concerning hand-boring apparatus and power drills should be addressed in the first instance to the local mechanic in charge or the Supervisor of Industries or to the Local Assistant Director or to the Industrial Engineer, Chepauk, Madras.

23. The hand-boring tools in the possession of the department will generally drill to a depth not exceeding 300 feet but are unsuitable for boring in hard rock; and power drills can drill up to 500 feet in any strata. Where deeper borings or borings in hard

[22nd August 1955]

rock are required, a power drill should be used. The department cannot guarantee the success of any boring whether put down by hand or power drill or guarantee whether fresh or brackish water will be tapped.

Subject to the approval of the Industrial Engineer the Assistant Director may stop any boring work at any stage if it is found that the stratum bored through is such as to endanger the safety of the set, or if it is found that the applicant is interfering with the work of the staff or misusing the plant. In cases where a boring put down for an applicant coming under class III of the rules has reached a depth of 150 feet in the case of hand-boring set and 350 feet in the case of a power drill, the Assistant Director shall stop the work until an indemnity bond is executed by the party agreeing to indemnify the department for any loss or damage. The Director may then, at his discretion, permit the continuance of the work under such conditions as he may impose. No indemnity bond will be obtained from the applicants and classed under I and II for the continuance of the borings beyond 150 feet in the case of hand-boring sets and 350 feet in the case of power drills; but an enhanced scale of fees as mentioned under rule 27 will be charged for the classes of users or borings taken down beyond the depths specified above. No indemnity bond will be obtained from the applicants classed under I and II for the continuance of the borings beyond 150 feet in the case of hand-boring sets and 350 feet in the case of power drills, except in special cases where the Industrial Engineer or the Assistant Director considers it expedient to obtain such a bond; but an enhanced scale of fee as mentioned under rule 27 will be charged for the classes of users for borings taken down beyond the depths specified above.

24. Applications for borings will be registered on payment of the transport fee and caution deposit mentioned below :—

Applications from classes I and II—Transport fee of Rs. 50 and a caution deposit of Rs. 50 for a hand-boring set and a transport fee of Rs. 200 and a caution deposit of Rs. 250 for a power drill.

Applications from class III—the actual cost of transport both ways whether for a hand-boring set or power drill should be borne by the applicant. A caution deposit of Rs. 100 for a hand-boring set and Rs. 500 for a power drill will be levied.

25. The advance payment of transport fee will, however, be waived if the applicant signifies in his application that he is prepared to transport the set himself at his own expense within five days of the date of offer. The caution deposit will be refunded after completion of work after deducting any dues from the party to the department for the supply of labour or materials for fishing operations or for the removal of the plant. No portion of the caution deposit shall be set off for daily hire charges in the course of the work.

In the case of power drills, the applicant will be duly informed when the boring plant can be placed at their disposal. If the

[22nd August 1955]

plant is not used after it has been brought to the site, the transport fee paid, if any, will be forfeited, but the caution deposit will be returned after recovering any loss sustained by the department.

26. The transport fee is intended to cover the cost of the carriage of the tools to the site proposed for boring. No part of it will be returned to the applicant whatever may be the cost of transport in any particular case, nor on the other hand, will any further charge be made, should the cost of transport exceed the prescribed fee.

27. For a hand-boring set for classes I and II the hire charge is Rs. 2-8-0 a day for boring up to 150 feet below ground level; Rs. 4 a day for boring beyond 150 feet to 250 feet below ground level and Rs. 6 a day for boring beyond 250 feet to 500 feet below the ground level, and for class III the hire charge is Rs. 10 a day irrespective of the depth of the boring. For a power drill for classes I and II the hire charge is Rs. 8 a day for boring up to 350 feet below ground level; Rs. 10 a day for boring beyond 350 feet up to 500 feet below ground level and Rs. 15 a day for boring beyond 500 feet below ground level, and for class III the hire charges is Rs. 30 a day irrespective of the depth of the boring. This fee covers the hire of the tools and the salary of the staff in charge thereof. The applicant must however provide labour and materials necessary for operating the set. A penal charge of 25 per cent on the daily rate will be collected for the days the power drill remains idle due to the party's fault in not making use of the unit after it was made available to him.

In addition to the hire charges, every party engaging a power drill shall also pay to the Department on demand every month the amount that would be paid to the drilling staff as bonus for drilling in excess of the standard outturn fixed by Government at the rates that may be in force at the time the work is in progress.

When the work has been completed and the drill shifted, the bonus for the month in which the work was completed will be deducted from the advance paid by the hirer.

Hand-boring sets will not ordinarily be allowed to be retained by an applicant for more than 150 working days. If the applicant desires to keep the hand-boring set for a longer period for whatever reason, hire will be charged for a period after 150 working days at double the ordinary rates. However the Director of Industries and Commerce may at his discretion waive the recovery of higher rates of hire charges up to a maximum of 50 days in deserving cases.

28. The original deposit will not cover the daily hire charges which must be paid in advance as work proceeds. This advance must cover at least five days' hire. When it is exhausted further advances of not less than five days' hire at a time should be paid at once. As borings will on no account be put down on credit, the work will be stopped and the tools removed immediately the advance is exhausted, unless further advances are paid.

[22nd August 1955]

Category.	Total numbers.																							
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)	(18)	(19)	(20)	(21)	(22)	(23)	(24)
Spray Painters, Painters and Assistant Painters.	36	22	13	3	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Tyremen, Grades I and II ..	18	13	13	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Lab. Inspector ..	23	13	13	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Lub. Assistants ..	14	13	13	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Turners, Grades I and II ..	22	13	13	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Liners, Grades I and II ..	11	9	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Welders, Grades I and II ..	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Packing Controller ..	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Radiator Fitters ..	15	1	1	12	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Scrubbers ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Tailor ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
First Aider ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Tyre Retreader ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Tyre Vulcaniser ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Electro Plater ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Founders ..	3	3	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Foundrymen ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Lathe-men ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Rebber ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Machinemen ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Fitter Coolies ..	46	29	7	7	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Draughtsman ..	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Helper ..	44	15	21	21	3	7	14	2	5	1	2	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Cleaners, Special, Cleaners, Ordinary and Apprentice Cleaners.	216	129	21	21	7	14	2	5	1	2	1	1	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2

Notes.—There are some whose nativity is shown as Madras but their mother-tongue is given as Telugu, etc. Hence there is slight variation between the nativity and language.

[22nd August 1955]

	Nasik.	Pondicherry.	Burma.	Singapore.	Kolakaupur.	Ramanathapuram.	Nilgiris.	Krishna.	Poona.	Tulu.	Sourashtra.	Tamil.	Telugu.	Urdu.	Hindi.	Kannada.	Marathi.	Gujarathi.	Malayalam.	English.	Remarks.
	(25)	(26)	(27)	(28)	(29)	(30)	(31)	(32)	(33)	(34)	(35)	(36)	(37)	(38)	(39)	(40)	(41)	(42)	(43)	(44)	(45)
Spray Painters, Painters and Assistant Painters.	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..	29	6	..	..	..	..	..	1	..	..
Tyarmen, Grades I and II ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	16	1	..	..	..	..	..	1	..	..
Lab. Inspectors ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	13	3	..	..	..	..	..	1	..	..
Lub. Assistants ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	13	..	..	..	..	..	..	1	..	..
Turners, Grades I and II ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	16	4	..	..	..	..	..	1	..	..
Liners, Grades I and II ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	9	1	..	..	..	..	..	1	..	..
Welders, Grades I and II ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	2	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Packing Controller ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	3	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Radiator Fitters ..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	12	1	..	..	..	..	..	1	..	..
Scrubbers ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..
Tailor ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
First Aider ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	1	..	..
Tyre Retreader ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Tyre Vulcaniser ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..
Electro Plater ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	3	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Monitors ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..
Batteryman ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..
Rebber ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	3	1	..
Machinemen ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	36	5	..	..	..	..	..	..	..	..
Water Coolies ..	..	1	..	1	..	..	..	..	1	..	..	1	7	..	..	..	..	..	..	..	..
Draftsman ..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	36	..	..	..	..	..	..	..	..	..
Helper ..	..	..	1	..	..	..	..	..	..	..	..	189	20	10	..	..	1	1	24	..	..
Cleaners, Special, Cleaners, Ordinary and Apprentice Cleaners.	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..

Notes.—There are some whose nativity is shown as Madras but their mother-tongue is given as Telugu, etc. Hence there is slight variation between the nativity and language.

[22nd August 1955]

29. On the completion of the boring, any sum still to the credit of the applicant will be returned. In the case of a boring conducted in a well, the applicant should within 48 hours of its completion or stoppage of work, supply labour to remove the set from the well. If he fails to do so, he will be liable for additional hire charge till such time as the set is finally removed from the well, and loaded into carts for removal. The caution deposit levied under rule 24 will be utilized towards this. If, however, there has been no delay in the supply of labour and there are no other dues to Government, the deposit will be refunded to the applicant.

30. Fees will be charged for the use of the boring tools for every day that they remain at the workshop and for the days during which the tools are kept idle on account of the exhaustion of advance, delay in the supply of labour or other avoidable causes. No fees will be charged for the time during which they may be kept idle on account of accident, heavy rain or other causes beyond the control of the applicant; nor will any fee be claimed for cessation of work on authorized holidays or local market (shandy) days.

In cases of accidents to tools, lining tubes or boreholes, the applicant must however provide labour and materials necessary for operating the set to recover the tools or tubes. The Director, may, at his discretion, waive the recovery of the cost involved in whole or in part in exceptional cases.

An applicant who has engaged a set may intimate his desire to stop work and the work shall be stopped.

31. The results of a boring will be communicated to the applicant who will be advised of the steps that he should take to utilize the water-supply available. The applicant must however provide labour and materials necessary to test the bore-hole. The apparatus by which the bore-hole is to be tested will be decided solely by the department. The department takes no responsibility in regard to the results of the boring and gives no guarantee regarding the continuance of the supply on the safety of the bore-hole.

32. In cases where artesian or sub-artesian water is met with, the lining tubes will, if the applicant so desires, be left in the bore-hole. The cost of the tubes must however be paid immediately on the completion of the bore-hole, otherwise the tubes will be pulled out before the set is dismantled. The labour required to remove the lining tubes and dismantle the set should in any case be provided by the applicant. In exceptional cases, the Director may order the retention of the pipe for a period of three months from the date of removal of the set.

33. In the case of unsuccessful borings put down by the hand-drills for an applicant in class I (a) to (c) the hire, but not transport charges, paid by the applicant will be refunded after deducting the hire charges for the days on which the set remained idle owing to the party's default, such as non-supply of labour, non-payment of further hire, advance, etc. In all such cases of unsuccessful borings, a notice shall be issued by the department to the party

22nd August 1955]

showing what refund of the advance and daily hire charges is admissible and stating that he may apply for it. An application for refund received after three months from the date when the party received the notice, will be summarily rejected. Whether a boring is successful or not, will be decided by the Director on the merits of each case and his decision will be final. A bore-hole which taps brackish or salt water will not be considered a failure and no refund will be made in such cases. This concession does not apply to power drills.

34. The Director may, without assigning any reason, decline to put down any boring and return to the applicant any sums that may have been paid by him.

APPENDIX A.

*Form of Application for the Loan of Departmental Plant
(on hire).*

From

To

The

Directors of Industries and Commerce,
Industrial Engineer,
Assistant Director of Industries,
Supervisor of Industries or Mechanic-in-charge,
Department of Industries and Commerce.

Sir,

I have the honour to apply for the loan of
for a period of _____ or as long as it may be required

by me, I herewith enclose a chalan for the transport fee of
remit

Rs. _____ and a caution deposit of Rs.
advance Rs.

Having read and understood the rules for the levy of fees for work done by the Industrial Engineering branch of the Department of Industries and Commerce, I agree to abide by all the conditions mentioned therein, to keep the departmental plant and tools, in safe custody and to make good any loss caused by my negligence. I further agree to offer the departmental staff free access into my premises for purposes of inspection and to release the plant whenever required.

I undertake to transport the set both ways at my cost and agree to return to set either at the place from which it was taken by me or at any other place at an equal or shorter distance, as may be directed.

Dated

Signature of applicant.

[22nd August 1955]

APPENDIX IX.

[Vide answer to unstarred question No. 416 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd August 1955, page 371 supra.]

A statement showing the quantity of milk distributed on the 'More Milk Day' in the Madras State, the cost thereof and the organizations that took part on the celebration

District and the source from which milk was collected. (1)	Quantity of milk distributed on "More Milk Day". (2)	Cost of the milk so collected. (3)	Whether it was free or not. (4)
<i>Madras City.</i>			
Milk distribution was organized by "Madras Co-operative Milk Supply Union."	8,000 lb. of milk was distributed to 20,000 children, 400 lb. to expectant mothers and children, 200 lb. to patients in Government Hospitals and 30 lb. to women's Welfare Department.	Information not available.	Free.
Government Milk Factory, Madras.	4,000 lb. distributed to children in 59 slum schools.	Rs. 390. ..	Do.
Distribution by various Catholic centres.	Over 36,000 lb. distributed to 70,000 poor people.	Information not available.	Do.
Guild of Service, Madras.	Quantity of milk distributed not known. 6,000 children participated.	Do.	..
Sri Agarwala, Georgetown	20 lb. of milk from Sri Agarwala were distributed to children in Naval Hospital Cheri Periamet and Veterinary College.	Do.	..
<i>Chingleput district.</i>			
Milk Supply Unions participated.	Information regarding quantity and cost of milk distributed not available.	..	Free.
<i>North Arcot district.</i>			
Milk, butter, gova, etc., were distributed by the Co-operative Milk Supply Unions.	No figures are available.	..	..
Donation by staff of Agricultural Research Stations, Gudiyattam and Palur.	Milk was distributed to 85 children. (Information regarding quantity and cost not available).	..	..
<i>Salem district.</i>			
Milk donated by the Co-operative Milk Supply Union was distributed to about 400 children.	Information regarding quantity, etc., is not available.	..	..
Guild of Service, Salem, arranged for distribution of milk to poor children in — centres in Salem, Suramangalam, etc.	Do.	..	..
Milk was also distributed in the National Extension Service Blocks and taluk headquarters.	Do.	..	..
Livestock Research Station, Hosur.	100 lb. of milk were distributed.	..	..

APPENDIX

22nd August 1955]

District and the source from which milk was collected. (1)	Quantity of milk distributed on "More Milk Day". (2)	Cost of the milk so collected. (3)	Whether it was free or not. (4)
<i>Coimbatore district.</i>			
Milk was distributed by Milk Supply Unions and other Philanthropic institutions at 54 centres.	4,472 lb. distributed to about 8,538 children.	Information not available.	Free.
Key village centre, Malayandipatnam.	200 lb. distributed to 500 children.	Do.	Do.
<i>Nilgiris district.</i>			
Ootacamund—Milk donated by several milk societies were distributed.	About 500 lb. were distributed to about 2,000 children.	Information not available.	Free.
Sholur—(Ootacamund taluk).	200 children were given milk (information regarding quantity of milk is not available).	Do.	Do.
Coonoor—Donated by philanthropic men.	1,500 children were given milk. (Information regarding quantity not known).	Do.	Do.
Kotagiri—Donation by Guild of Service.	About 188 lb. of milk distributed to 500 children.	Do.	Do.
Milk Day was celebrated in Gudalur taluk and at Pandalur.	Information regarding quantity if milk distributed not available.	..	..
<i>Malabar district.</i>			
Kozhikode Co-operative Milk Supply Union and Hotel Restaurant Owners' Association, Kozhikode.	320 bottles of milk to about 1,000 children (quantity not known).	Information not available.	Free.
(The Society for Prevention of Cruelty to Animals and the Guild of Service took part in the celebration.)	..	..	..
District Livestock Farm, Malabar.	50 lb.	Rs. 9-6-0	Free.
Milk donated by staff of Agricultural Research Station, Ambalavayal.	Distributed to 26 children.	Information regarding quantity and price not available.	..
<i>South Kanara district.</i>			
Mangalore—Donated by Co-operative Milk Supply Union.	800 lb. of milk was distributed to 500 children.	Information regarding quantity and price not available.	Free.
District Livestock Farm, South Kanara.	20 lb.	Rs. 5-10-0	Do.
<i>Tirunelveli district.</i>			
Milk Day was celebrated throughout the district.	Information regarding quantity of milk distributed and other information is not available.	..	..
Agricultural Research Station, Kollipatti.	25 lb. of milk distributed to 100 children.	Rs. 3-4-0	Free.

[22nd August 1955]

<i>District and the source from which milk was collected.</i>	<i>Quantity of milk distributed on "More Milk Day".</i>	<i>Cost of the milk so collected.</i>	<i>Whether it was free or not.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Ramanathapuram district.</i>			
Milk was donated freely for distribution by the Co-operative societies and Unions in all places except Ramanathapuram and Tirupattur.	No figures are available from the Collector's report.		
<i>Madurai district.</i>			
Gandhigram Block—			
Dharmathupatti ..	2,000 children and adults were supplied with large quantity of milk.	Information not available.	Information not available.
Sithayankottai ..	About 1,500 were supplied with milk.	Do.	Do.
Nalapulicottai ..	1,000 children week old and needy were given milk.	Information regarding cost not available.	Do.
Bodinayakanur ..	Free distribution was made to nearly 2,000 children.	Do.	Do.
Madurai Town ..	Distribution of pure milk was made to over 5,000 children.	Do.	Do.
<i>Tirumangalam Block—</i>			
Sethangudi ..	120 lb. were distributed to more than 400 children by Kallar Milk Supply Society.	Information regarding cost not available.	Information not available.
Tirumangalam ..	130 lb. distributed to 500 and odd children.	Do.	Do.
Cholampatti ..	40 lb. distributed to 150 children.	Do.	Do.
Agathapatti ..	More than 60 lbs. distributed to 200 and odd children.	Do.	Do.
Alangarapuram ..	48 lb. distributed to 150 and odd children.	Do.	Information whether it is a free offer or not is not available.
<i>Usilampatti Block—</i>			
Nilakottai ..	Milk was collected from cow owners and distributed. Information regarding quantity and cost not available.		
Milk supplied by Regional Nutrition Health Officer.	130 children were given milk.	Information regarding quantity and cost not available.	Free.
From local donations.	400 children and adults were given milk.	Do.	Do.
Madurai Block ..	Milk was distributed to children in all villages.	Do.	Do.
Melur Block ..	About 4,823 children were given milk.	Do.	Do.

22nd August 1955]

<i>District and the source from which milk was collected.</i>	<i>Quantity of milk distributed on "More Milk Day."</i>	<i>Cost of the milk so collected.</i>	<i>Whether it was free or not.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Tiruchirappalli district.</i>			
Milk was distributed locally from free gifts received from St. Joseph College, Nangavaram Estate and Tirupirathurai Mutt.	2,800 lb. distributed to more than 8,000 children.	..	..
Livestock Farm, Pudukkottai.	20 lb. distributed to children.	Rs. 5 ..	Free.
<i>Tanjore district.</i>			
Co-operative Milk Supply Union distributed milk and Milk Gova to children.	500 seers of milk ..	Information not available.	Free.
Kumbakonam, Nagapattinam, Mayuram and Mannargudi.	The co-operative societies distributed milk to children. Information regarding quantity, cost and the number of children to whom milk was distributed is not available.		
Ponnani and Alatham-badi village in Tiruthurai Block.	Skim milk supplied under the UNICEF Scheme was distributed to children—Quantity and cost not known.		
Livestock Farm, Orthanad.	50 lb. of milk were given to 300 children.	Rs. 9-6-0 ..	Free.
Agricultural Research Station, Aduthurai.	5 lb. of milk distributed to 22 children.	Rs. 0-15-0 ..	Do.
<i>South Arcot district.</i>			
Cuddalore ..	Milk distributed to inmates of poor houses (quantity and cost not available).		
Tindivanam—Milk donated by Co-operative Milk Supply Union.	100 lb. ..	Information not available.	Free.
Milk was distributed at Villupuram and Valavanur.	Information regarding quantity and cost not available.		
Gingee—Milk distributed with the Co-operation of Guild of Service, etc.	Information regarding quantity and cost of milk distributed not available.		
Tirukovilur Co-operative Milk Supply Society and others participated.	100 lb. ..	..	Free.
Kallakurichi ..	80 lb. ..	Information not available.	Presented to be free.
Chidambaram Co-operative Milk Supply Union and others participated.	100 lb. ..	Do.	Free.
Chinnasalem, Panruti and Kurinjipadi.	Free distribution of milk was made.	Information regarding quantity and price of milk distributed not available.	Free.
Milk donated by staff of Agricultural Research Station, Tindivanam.	Distributed to 40 children.	Information regarding quantity and price not available.	Free.

[22nd August 1955]

[Vide item V (2) on page 395 supra.]

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
BILL, 1955 (L.A. BILL No. 11 OF 1955).

Composition of the Joint Select Committee.

CHAIRMAN :

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM.
- 4 Sri K. RAJARAM.
- 5 Sri V. K. RAMASWAMI MUDALIAR.
- 6 Sri S. RAMASWAMI NAIDU.
- 7 Sri P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.
- 8 Sri P. S. KRISHNASWAMI IYENGAR.
- 9 Sri V. K. PALANISWAMI GOUNDER.
- 10 Sri V. KRISHNASWAMI PADAYACHI.
- 11 Sri M. KATTIMUTHU.
- 12 Sri M. CHINNATHAMBI THEVAR.
- 13 Sri T. V. SANNASI.
- 14 Sri P. RAMAMURTHI.
- 15 Sri C. KANDASWAMI.
- 16 Sri K. R. SAMBANDAM.
- 17 Sri R. RANGASWAMI GOUNDER.
- 18 Sri K. R. NALLASIVAM.
- 19 Sri M. PALANIYANDI.
- 20 Sri D. DHASARATHAN.
- 21 Sri K. VINAYAKAM.
- 22 Sri K. BHASHYAM.
- 23 Sri A. M. ALLAPICHAJ.
- 24 Sri T. PURUSHOTHAM.
- 25 Sri T. G. KRISHNAMURTHI.
- 26 Sri N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADHAR.
- 27 Dr. V. K. JOHN.
- 28 Sri MOHAMED RAZA KHAN.
29. Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.
- 30 Sri K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

SECRETARIAT :

Sri T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

Sri G. M. ALAGARSAMI,
Assistant Secretary to the Legislature.

22nd August 1955]

REPORT OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION
BILL, 1955 (L.A. BILL No. 11 OF 1955).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Joint Select Committee appointed to consider the Madras Cultivating Tenants' Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette* in English on the 3rd August 1955 and in Tamil in the *Fort St. George Gazette*, dated 10th August 1955.

3. The Joint Select Committee was appointed by resolutions of the Assembly, dated 6th August 1955, and of the Council, dated 8th August 1955.

4. The Joint Select Committee met in the Committee Room, Government Estate, Mound Road, on the 16th August 1955 for the consideration of the provisions of the Bill.

5. In anticipation of land reform legislation owners of lands have been evicting cultivating tenants with a view to bringing the lands under their personal cultivation. The present Bill seeks to protect tenants from unjust eviction for a period of one year.

6. The Committee has subjected the provisions of the Bill to a careful scrutiny and has found it necessary to make some important changes therein.

Clause 2.

This clause deals with definitions. The Committee thinks that the definition of 'land' in sub-clause (c) [renumbered as (d)] should also include 'House-sites' let to tenants, though not appurtenant to the lands let to them for cultivation, but belonging to the same landlord. The sub-clause has been amended accordingly.

Clause 3.

This clause deals with the protection of tenants from eviction during the continuance of this Act. The Committee has amended sub-clause (2) (c) so that a tenant who had used the land for non-agricultural purposes does not get protection.

The Committee has also added a provision to exclude a tenant who disputes the landlord's right to ownership from the benefit of this clause.

Sub-clause (3) has been amended so as to make the payment of arrears of rent just and equitable.

Clause 4.

This clause deals with the right of a tenant to restoration of possession. In this connexion, the Committee decided that the

[22nd August 1955]

minimum extent of a holding should be 6 and 2/3 acres of wet land or its equivalent of dry land and has revised the clause on the following lines :—

(a) a tenant, if he is in possession of a minimum extent of land to be prescribed, either as owner or tenant, shall not be entitled to apply for restoration under this Act of any other land from which he has been evicted;

(b) if the owner, after eviction of a tenant, is doing personal cultivation and if he owns only a minimum extent of land to be prescribed, then he shall not be evicted in favour of the tenant :

Provided that he has no other avocation as merchant, etc., and provided further that he does not pay sales-tax, profession-tax or income-tax.

(c) if the bona fide tenant under clause 4 (2) (ii) has more than the minimum and the evicted tenant less, the evicted tenant should be enabled to get into possession.

7. The Committee has also decided that the jurisdiction of Civil Courts should be excluded and accordingly has added a new clause.

Clause 6 (renumbered as 7).

The Committee considers that the rules made under this clause should be placed before both the Houses of the Legislature for fourteen days and be subject to such modifications by way of repeal or amendment as the Assembly and Council may make during the session in which they are so laid and the clause has been amended accordingly.

8. All the changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

9. The Committee considers that the changes made by it in the Bill are not of such importance as to necessitate the republication of the Bill.

10. Dissenting minutes given by some Members are appended.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
20th August 1955.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

22nd August 1955]

ANNEXURE.

Note.—The changes made are side-lined or under-lined.

L.A. BILL No. 11 OF 1955

A Bill for the protection from eviction of cultivating tenants in certain areas in the State of Madras.

WHEREAS it is necessary to protect cultivating tenants in certain areas in the State of Madras from unjust eviction;

BE is enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows.—

1. *Short title, extent and duration.*—(1) This Act may be called the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

(2) It extends to the whole of the State of Madras, except—

(i) the districts of Malabar and South Kanara;

(ii) the Gudalur taluk of the Nilgiri district; and

(iii) the areas in which the provisions of the 'Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 (Madras Act XIV of 1952), are in force :

Provided that in such areas this Act shall apply to lands to which the provisions of the said Act do not apply.

(3) It shall remain in force for a period of one year.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) "cultivating tenant" means a person who cultivates, by his own labour or by that of any other member of his family or by hired labour under his supervision and control, any land belonging to another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes—

(i) any such person who continues in possession of the land after the determination of the tenancy agreement; and

(ii) the heirs of such person;

(b) "cultivation" means the use of lands for the purpose of agriculture or horticulture;

(c) "holding" means a parcel or parcels of land held by a cultivating tenant;

(d) "land" means land used for the purpose of agriculture or horticulture and includes any building, or any waste, vacant or forest land, appurtenant thereto, and any house-site belonging to the landlord and let to the cultivating tenant under the same agreement of tenancy;

(e) "landlord" in relation to a holding or part thereof means the person entitled to evict the cultivating tenant from such holding or part;

[22nd August 1955]

(f) "Revenue Divisional Officer" means the Revenue Divisional Officer in whose jurisdiction the holding in question or part thereof is situate or, where there is no Revenue Divisional Officer, an officer of the Revenue Department not lower in rank than the Revenue Divisional Officer, empowered by the State Government in this behalf.

3. *Landlords not to evict cultivating tenants.*—(1) Subject to the next succeeding sub-sections, no cultivating tenant shall be evicted from his holding or any part thereof, during the continuance of this Act, by or at the instance of his landlord, whether in execution of a decree or order of a Court or otherwise.

(2) Subject to the next succeeding sub-section, sub-section (1) shall not apply to a cultivating tenant—

(a) who, if in arrear at the commencement of this Act with respect to rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after the commencement of this Act or who, after the commencement of this Act, does not pay rent within a month after such rent accrues due; or

(b) who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land; or

(c) who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose; or

(d) who has wilfully denied the title of the landlord to the land.

Explanation.—A denial of the landlord's title under a *bona fide* mistake of fact is not wilful within the meaning of this clause.

(3) (a) A cultivating tenant may deposit in Court the rent or, if the rent be payable in kind, its market value on the date of deposit, to the account of the landlord—

(i) in the case of rent accrued due subsequent to the 31st March 1954, within a month after the commencement of this Act;

(ii) in the case of rent accrued due after the commencement of this Act, within a month after the date on which the rent accrued due.

(b) The Court shall cause notice of the deposit to be issued to the landlord and determine, after a summary enquiry, whether the amount deposited represents the correct amount of rent due from the cultivating tenant. If the Court finds that any further sum is due, it shall allow the cultivating tenant such time as it may consider just and reasonable having regard to the relative circumstances of the landlord and the cultivating tenant for depositing such further sum inclusive of such costs as the Court may allow. If the Court adjudges that no further sum is due, or if the cultivating tenant deposits within the time allowed such further sum as

[22nd August 1955]

is ordered by the Court, the cultivating tenant shall be deemed to have paid the rent within the period specified in the last foregoing sub-section. If, having to deposit a further sum, the cultivating tenant fails to do so within the time allowed by the Court, the landlord may evict the cultivating tenant as provided in sub-section (4).

(c) The expression "Court" in this sub-section means the Court which passed the decree or order for eviction or, where there is no such decree or order, the Revenue Divisional Officer within whose jurisdiction the holding or part thereof to which the deposit relates is situate.

(4) (a) Every landlord seeking to evict a cultivating tenant falling under sub-section (2) shall, whether or not there is an order or decree of a Court for the eviction of such cultivating tenant, make an application to the Revenue Divisional Officer and such application shall bear a court-fee stamp of one rupee.

(b) On receipt of such application, the Revenue Divisional Officer shall, after giving a reasonable opportunity to the landlord and the cultivating tenants to make their representations, hold a summary enquiry into the matter and pass an order either allowing the application or dismissing it and in a case falling under clause (a) of sub-section (2) in which the tenant had not availed of the provisions contained in sub-section (3), the Revenue Divisional Officer may allow the cultivating tenant such time as he considers just and reasonable having regard to the relative circumstances of the landlord and the cultivating tenant for depositing the arrears of rent payable under this Act inclusive of such costs as he may direct. If the cultivating tenant deposits the sum of directed, he shall be deemed to have paid the rent under sub-section (3) (b). If the cultivating tenant fails to deposit the sum as directed, the Revenue Divisional Officer shall pass an order for eviction.

4. *Right to restoration of possession.*—(1) Every cultivating tenant who was in possession of any land on the 1st December 1954 and who is not in possession thereof at the commencement of this Act shall, on application to the Revenue Divisional Officer within whose jurisdiction the land is situate, be entitled to be restored to such possession on the same terms as those applicable to the possession of the land on the 1st December 1954.

(2) Nothing in sub-section (1) shall be deemed to entitle any such cultivating tenant to restoration of possession—

(i) if, on the day this Act comes into force, he is in possession, either as owner or as tenant or as both, of land exceeding the extent specified in the Explanation below; or

(ii) if the landlord, after evicting such cultivating tenant from the land, has been cultivating the land by his own labour or by that of any other member of his family or by hired labour under his supervision or control, provided as follows:—

(a) the total extent of land held by such landlord inclusive of the land if any held by him as a tenant does not exceed the extent specified in the Explanation below; and

[22nd August 1955]

(b) the landlord has not been assessed to any sale-tax, profession-tax or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1953-54 or 1954-55; or

(iii) if subsequent to the 1st December 1954, the landlord has *bona fide* admitted some other cultivating tenant to the possession of land and such other tenant has cultivated the land before the commencement of this Act:

Provided that where such other tenant is in possession, either as owner or as tenant or as both; of any other land which exceeds the extent specified in the Explanation below and the cultivating tenant who was evicted is not in possession of any land or is in possession of any other land which is less than the extent specified in the said Explanation, the cultivating tenant shall be entitled to restoration of possession.

Explanation.—The extent referred to in clauses (i) to (iii) above is 6-2/3 acres of wet land or dry land irrigated from any Government source of irrigation, which shall be taken to be equivalent to 20 acres of dry land not irrigated from any Government source of irrigation for the purpose of determining the extent of land in any case where it consists of one or more of the classes of land mentioned above.

(3) Every application to a Revenue Divisional Officer under sub-section (1) shall be made within thirty days from the commencement of this Act, and shall bear a court-fee stamp of one rupee:

Provided that the application may be received after the period of thirty days aforesaid, if the applicant satisfies the Revenue Divisional Officer that he had sufficient cause for not making the application within that period.

(4) On receipt of an application, under sub-section (3), the Revenue Divisional Officer shall, after giving a reasonable opportunity to the landlord and the cultivating tenant, if any, in possession of the land, to make their representations, hold a summary inquiry into the matter and pass an order either allowing the application, or dismissing it. In passing an order allowing the application, the Revenue Divisional Officer may impose such conditions as he may consider just and equitable including conditions in regard to—

(i) the payment by the applicant of any arrear of rent already due from him to the landlord, but not exceeding in amount one year's rent, and

(ii) the reimbursement by the applicant of the landlord or the other cultivating tenant in respect of the expenses incurred or the labour done by him during that part of the year in which the applicant was not in possession, if an agreement is not reached between the parties as regards the rates and manner of such reimbursement.

22nd August 1955]

Explanation.—In lieu of imposing any condition relating to reimbursement as provided in clause (ii), the Revenue Divisional Officer may, in his discretion, postpone the restoration of the applicant to possession of the land, until any crop which is being grown thereon at the time when the order is passed, has been harvested.

5. *Exclusion of time for limitation.*—In computing the period of limitation or limit of time prescribed for an application for the execution of a decree or order for the eviction of a cultivating tenant, the time during which he was protected by section 3 from eviction shall be excluded.

Explanation.—A decree or order shall be deemed to be a decree or order for the eviction of a cultivating tenant, notwithstanding that any other relief is also granted by such decree or order.

6. *Bar of jurisdiction of civil courts.*—No civil court shall, except to the extent specified in section 3 (3), have jurisdiction in respect of any matter which the Revenue Divisional Officer is empowered by or under this Act to determine and no injunction shall be granted by any Court in respect of any action taken or to be taken in pursuance of any power conferred by or under this Act.

7. *Power to make rules.*—(1) The State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this section shall be laid for not less than fourteen days before both Houses of the State Legislature, as soon as possible after they are made, and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment, as those Houses may make during the session in which they are laid.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

[22nd August 1955]

APPENDIX.

DISSENTING MINUTES.

I

The Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955, has a very limited scope. It aims at protecting the existing tenants from unjust eviction and at restoring the tenants who have been evicted in the past to the lands they had been cultivating, pending the introduction of the enactment of agrarian legislation.

Despite this limited scope, the Bill as it has been framed and as has been revised by the majority decision of the Select Committee will work as a hardship on large number of tenants in the State.

It is admitted in the Statement of Objects and Reasons that "in anticipation of land reforms legislation owners of lands are evicting cultivating tenants with a view to bringing the lands under their personal cultivation".

It is well-known that such evictions had started ever since the Government had been proclaiming their intention to bring land reform legislation three years ago. As a matter of fact the evictions had started even in 1946 when the peasants began to organize themselves and demanded a higher share of the produce. These evictions increased in number since the time the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act was promulgated by an Ordinance in 1952.

The promulgation of that Act gave the peasants in other districts the confidence that by their organization and unity they could win their just demands of security of tenure and a fair share of the produce. The emergence of this peasant movement in other districts led to eviction of peasants in large numbers by the landlords.

All these are facts which are in the knowledge of the Government. However, the right of resumption is given under clause 4 only to those who were in possession of lands on the 1st of December 1954. This means that the large number of tenants who had been evicted earlier for the only fault that they were demanding a fair share of the produce and were fighting the grossest of injustice are excluded from the purview of this Act. No just-minded person can reconcile himself to this position.

Sub-section (2) of clause 4 states that if subsequent to December 1954 the landlord had *bona fide* admitted some other cultivating tenant to possession of the land, then the tenant who was in occupation in December 1954 need not be reinstated on the land.

This sub-section will prove a boon to the landlords who can always produce forged documents and prove that they have let in *bona fide* tenants. This sub-section should be deleted *in toto*.

Clause 3 dealing with the conditions under which the tenant can be evicted will prove yet another boon to the landlords who will be able to easily evict a large number of tenants.

Sub-clause 2 (a) of clause 3 demands the payment of arrears of rent accrued and due subsequent to 31st March 1954 as a condition for a tenancy. It also says that arrears falling due after the commencement of this Act should be paid within a month. This will prove in practice very onerous and will lead to eviction of the tenants on a

22nd August 1955]

large scale. The tenants should be given more time to pay the arrears and in easy instalments. After all, if the rent due to the landlord is all that is sought to be protected, it can certainly be done even by giving the tenant more time and by providing for the instalment system of payment.

Sub-clause (2) (b) of clause 3 states that a tenant who has committed any act or is guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon can be evicted. This is a very vague and sweeping clause. The landlords can have recourse to it for eviction of tenants very easily. This provision betrays an attitude of mistrust and contempt towards the tenants who are the mainstay of the food production of our State. This clause must be removed altogether.

We are of the opinion that without these changes we have suggested, the Bill will not achieve even the limited objective of protecting the tenants pending comprehensive land reform in this State.

MADRAS,
August 18, 1955.

P. RAMAMURTHI.
C. KANDASAMY.
M. PALANIYANDI.

II

I regret that I am unable to agree with the principles of the Bill and many of its provisions.

The Bill, in my opinion, is ill-conceived and uncalled for, in the present circumstances. There is no reference in the Statement of Objects and Reasons to the trouble created by the tenants, largely fomented by outside propagandists. The preamble of the Bill states that it is to prevent unjust evictions. The Statement of Objects and Reasons attributes evictions to the reason that "in anticipation of land reforms legislation, owners of lands are evicting cultivating tenants with a view to bringing the lands under their personal cultivation", while it makes no reference to the trouble created by the tenants in response to an agitation which promises them ownership of the lands which they are cultivating. Though the Bill is to be in force for one year, I am afraid its provisions may prove harmful to the interests of the stability of agricultural economy in our State, not to speak of the fact, that the Bill is entirely prejudicial to the ryotwar proprietors who form a vital part in that agricultural economy whose interests have to be protected at least for the sake of agricultural production.

The selection of the 1st December 1954 as the crucial date in respect of possession by the tenant has been arrived at quite arbitrarily without any adequate consideration of the agricultural seasons and of the commencement and duration of the tenancy. Even the tenants who had been in possession only for a few months before 1st December 1954 are sought to be protected under clause 4. The provisions under clause (8), sub-clause (2), will only have the effect of delaying and even of depriving the ryotwar owner from getting his legitimate dues. A tenant may successfully dodge payment of the rent even throughout the year of the duration of this Bill. While it is imperative upon the ryotwar owner to pay the land revenue by January to March 1956 he will not be enabled to get the rent due from the tenant during that period. It passes one's comprehension how the land-owner will be able to pay the land revenue to the Government when he may be unable to recover anything from the land. Even the tenants who

[22nd August 1955]

have been evicted by orders of competent court, it may be, on a finding that they have defaulted in payment of rent before 31st March 1954 or otherwise been guilty of misconduct will under the provisions of clause (4) be restored to the possession. The effect of it will be that the trouble will continue in a greater degree as the tenants find it to their benefit to persist in the course of the conduct which they adopted to their advantage.

I have been reliably informed that in many parts of Tiruchirappalli district cultivation has not yet begun on account of the very recalcitrant attitude of the tenants and the unsettlement of the peaceful conditions which prevailed in those parts for many decades till now. When such is the case, a Bill like this will tend to perpetuate the existing state of unsettlement and may even seriously affect production.

By change of wording of sub-clause (c) of clause (3) tenants will be enabled to use the lands for the cultivation of other crops than those for which the land was let and the landlord may not be able to get a proper share of the crop which has been cultivated, contrary to the tenancy agreement. For example, if the land was let for paddy cultivation and if the land is entirely used by the tenant for sugarcane cultivation, the land-owner may even be deprived of his means of subsistence and may not even get a share of sugarcane crop as there is no agreement in respect of the share to be given to him. At best, he may have to go to the court and take a long time to recover his equitable share. Tenants who have been guilty of forcibly harvesting and removing the crops without the permission or presence of the landholder will also be protected and will derive full advantage of their acts of violence or trespass. There are many more details also which I need not dwell upon here, now.

The Bill has not made any provision enabling the ryotwar proprietor bona fide to have the lands for his personal cultivation without letting it to tenants. This is a fundamental right of the ryotwar proprietor upon which the principle of land revenue is itself based. As a matter of fact, 70 per cent of the ryotwar proprietors are, like the cultivating tenants defined in the Bill, cultivating the lands with or without hired labour. Many big ryotwar proprietors have 'pannai' cultivation without letting the lands on tenancy. The Bill has entirely ignored this fundamental right of the ryotwar proprietor and this aspect of the matter.

K. BALASUBRAMANYA AYYAR.

III

It is the intention of the Government to have a temporary enactment for a short period of one year pending comprehensive agrarian legislation, which itself should be enacted within one year. If it is necessary to prevent eviction of tenants pending this comprehensive legislation, we could have had a very simple measure prohibiting evictions for a period of one year. Apart from the Malabar Tenancy Act, we have three other Acts preventing eviction of tenants, namely, (1) Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949, (2) the Tanjore Tenants and Pannayals Act, 1952, and (3) the South Kanara Cultivating Tenants Protection Act, which are all enactments pending comprehensive legislation and an amendment of one of these Acts would have served the purpose. It is not advisable to have one more

[22nd August 1955]

enactment. Section 15 of the Tanjore Tenants and Pannaiyals Act, 1952, provides for the application of this Act to neighbouring areas with necessary modifications which the Government may make by notification. By an amendment it could have been extended not only to neighbouring areas, but to other areas as well. In my opinion, the present Bill need not have provided for anything other than the prevention of eviction of tenants for one year and need not have contained many elaborate provisions for restoration of tenants in occupation of the lands before the 1st December 1954 nor for eviction of tenants for various reasons. After all it is only an enactment for a year and it has been stated on the floor of the Houses that this is a temporary measure pending comprehensive enactment.

As a comprehensive legislation is contemplated, it is opportune, convenient and necessary to say a few words on agrarian reform which I would like the Hon'ble Members of the Legislature to consider. I have made a special study of the agrarian reforms in all the parts of the world and I hope the scheme of an agrarian reform explained below will be of help.

In an agrarian reform, certain fundamental principles have to be borne in mind. The primary object of any agrarian reform is to get the largest output from the land. The second object is to make as wide a distribution of land as possible so that a large number of persons should own and cultivate land. This is particularly necessary in a country like ours where the large majority of people depend mainly on agriculture. Such a distribution might raise the problem of fragmentation which is uneconomic for cultivation, but the solution lies in co-operative cultivation as in Denmark. The third object should be that the land-owner should not be expropriated and the cultivator should not be exploited, but must be given easy facilities to become the owner of land.

The principles of an agrarian reform introduced early in 19th Century in Germany can in my opinion be applied in this country with suitable modifications. Under this scheme, the cultivating tenant (not the intermediary) is enabled to become the owner of the land. The landlord is given by the cultivating tenant a bond for the market value of the land bearing a fair rate of interest, say 5 per cent per annum. This bond is payable in easy instalments. One rupee invested at 5 per cent compound interest, will in 36 years produce Rs. 100. The bond though payable in instalments will be saleable in the market at any time by the holder of the bond. As far as the holder is concerned, he gets the value at any time by cashing the bond. He may keep the bond if he likes. All incidence of joint family property may be attached to the bond if property in respect of which the bond is given is joint family property. The land is security for the bond which will be guaranteed by the Government or a local body or a co-operative society to whom the tenant is to make remittances of annuities and interest on the bond, the interest being the equivalent of rent.

In this scheme, the landholder is not expropriated. He gets the market value and the amount is fully secured. He may get a premium if the bond is sold in the market. The Government need not invest any money in purchasing the property as they did in the Zamindari Abolition legislation. Tenants should not be asked to pay anything

[22nd August 1955]

more than the fair rent on the land. A small portion of the fair rent may be paid as annuity to the co-operative society and invested every year by the society at compound interest to liquidate the capital. The balance of the fair rent may be paid as interest on the bond. The capitalization should be based on fair rent and this capitalization amount will be the market value. The small amount invested every year as an annuity for liquidation of the bond, will be the portion which is lost between the landlord and the tenant in collection agencies, remission, etc. The land tax of course will be paid by the tenant and reduction will be made from the rent which is to be capitalized. In Germany 47½ years was given in the beginning. Agriculture is a human problem and more than 90 per cent of the cultivating tenants paid off the bond within ten years time as there is the option for the tenants to pay larger annuities. As he wants to become the owner of the land, he will starve himself instead of starving the land and produce more. In Germany, the output from the land after the reform was introduced, was three times the previous output. Every co-operative society collecting and investing the annuities had millions of marks for investment, the major portion of which went to industry and trade. The boom in industry and trade during the last century in Germany was attributed mostly to this agrarian reform under which the whole of German land as if it were, was converted into cash and paid into co-operative societies which sought investment in all directions. The landlord was not expropriated and he received the rent in the shape of interest on the bond from a co-operative society in two instalments in the year without default. He was benefited. The tenant by paying substantially the same amount as rent for payment of interest to the landlord, tax to the Government and an annuity fund and also a small percentage for collection expenses to the co-operative society, became the owner of the land and after he became the owner, he had not to pay interest on the bond, or collection expenses or the annuities. This scheme produced an independent peasantry cultivating its own land.

If there are intermediaries, they will share with the owner of the land, the market value and a share in the market value will be given in the shape of bonds to the intermediaries who have interest in the land which can be valued in money. Neither the owner of the land nor the intermediary will be expropriated.

The Government need not invest any money in acquiring the land and the scheme would produce the largest output from the land and make the cultivator the owner of the land. The scheme will give great incentive to the cultivator. Equally important is the availability of money in co-operative societies which can be loaned to any person requiring money for cultivation.

The principle of the scheme can be applied to landless persons who want to buy land. A family would like to cultivate one or two acres of land and he would require also financial assistance for cultivation. The co-operative society, local body or the Collector or any other authority must be enabled to acquire suitable land for landless persons who would pay for the land in annuities and bonds saleable at any time will be given by the landholder, who can cash the bonds if he likes or can keep the bonds and receive interest from a co-operative society or any other body which takes the place of a co-operative society.

22nd August 1955]

There need not in my opinion any ceiling on the land at present. The authority who arranges for acquisition of the land for the landless will see that land belonging to land-owners having extensive properties will be first acquired. A time may come when the minimum of land will be left to the landholder if he is a cultivator himself.

No person either a tenant or a landless persons should be compelled to buy the land. It must only be an option given to the cultivating tenant or the landless person to become the owner of the property he cultivates or want to cultivate.

If a cultivating tenant or landless person after becoming the owner leases the land, his lessee will have the option to purchase the ownership of the land in the manner described above.

It is my hope that the scheme mentioned above will be considered by all concerned and a comprehensive legislation simple and not complicated will be introduced by the Government and this scheme will not present any constitutional difficulty in the acquisition of land or cast any financial burden on the Government to pay the value of the land. The person who is benefited under the scheme will pay the value of the land in easy instalments having an option to pay the instalments earlier if he so desires.

This scheme can be applied to all districts in the State including Malabar and South Kanara. I may add that it is an accepted principle of economics that the eternal relationship between the landlord and a tenant is an economic waste. It perpetuates social degradation and causes agrarian discontent and unrest.

A landlord must, in my opinion, be anxious to part with the land which he now possess keeping for himself only a very small extent for his own cultivation. Otherwise a time will come when he will have to part with the land without any compensation. The landlord must therefore be equally interested in this scheme as the cultivating tenant and the landless person who wants to cultivate. I have gone into this matter at length as this Bill is only a temporary measure pending a comprehensive agrarian reform and constructive suggestions from any quarter must be welcome.

V. K. JOHN.

19th August 1955.

[22nd August 1955]

PROCEEDINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE
ON THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PRO-
TECTION BILL, 1955 (L.A. BILL No. 11 OF 1955).

(As approved by the Chairman.)

The Joint Select Committee on the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955, met in the Committee Room, Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, on 16th August 1955 at 11 a.m. when the following members were present :—

- 1 HON. SRI M. A. MANICKAVELU.
- 2 HON. SRI C. SUBRAMANIAM.
- 3 SRI K. RAJARAM.
- 4 SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR.
- 5 SRI S. RAMASWAMI NAIDU.
- 6 SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM.
- 7 SRI P. S. KRISHNASWAMY IYENGAR.
- 8 SRI V. K. PALANISWAMI GOUNDER.
- 9 SRI V. KRISHNASWAMI PADAYACHI.
- 10 SRI M. KATTIMUTHU.
- 11 SRI S. CHINNATHAMBI THEVAR.
- 12 SRI T. V. SANNASI.
- 13 SRI P. RAMAMURTHI.
- 14 SRI C. KANDASAMY.
- 15 SRI K. R. SAMBANDAM.
- 16 SRI R. RANGASWAMI GOUNDER.
- 17 SRI K. R. NALLASIVAM.
- 18 SRI D. DASARATHAN.
- 19 SRI K. VINAYAKAM.
- 20 HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM.
- 21 SRI K. BHASHYAM.
- 22 SRI A. M. ALLAPICHAJ.
- 23 SRI T. PURUSHOTHAM.
- 24 SRI T. G. KRISHNAMURTHI.
- 25 SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR.
- 26 DR. V. K. JOHN.
- 27 SRI MOHAMED RAZA KHAN.
- 28 SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR.
- 29 SRI K. BALASUBRAMANIA AYYAR.

The Secretary to the Legislature, the Secretaries to Government in the Law and Revenue Departments were also present.

Hon. Sri M. A. Manickavelu was elected Chairman of the Committee. At the outset, Sri K. Bhashyam wanted to know from Government what exactly was the extent of trouble between

[22nd August 1955]

the landlords and tenants, in what places the trouble was acute and whether it was necessary to extend this Act to only those districts wherein there have been such agrarian trouble or to the entire State.

The Hon. Finance Minister said that once they had accepted the principle of the Bill and had referred it to a Joint Select Committee it was not relevant at this stage to go into those agrarian troubles and that they might as well proceed to discuss the Bill clause by clause.

Sri K. Bhashyam stated that he wanted it only for the sake of information.

The Chairman said that there have been evictions and other agrarian disturbances in the districts of Tirunelveli, Tiruchirappalli and in the district of North Arcot. It was much advertised in the case of Tiruchirappalli district. To prevent such large-scale eviction of tenants, Government had brought forward this Bill. pending the introduction of comprehensive land reforms.

To a suggestion of Dr. V. K. John that Government could have as well extended the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act to other parts of the State, barring Malabar and South Kanara, instead of introducing this Bill, the Hon. Finance Minister replied that the Assembly and Council had already accepted the principle of this Bill and as such they could proceed to consider the Bill clause by clause. He also said that the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act only dealt with smaller tracts and now that they had to deal with larger tracts, the present Bill had been brought forward.

The clause by clause consideration of the Bill was taken up.

Clause 2.

Dr. V. K. John stated that the words "under his supervision and control" occurring in line 5 of clause 2 might be omitted since it might include an intermediary also and therefore suggested that the definition given under the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act, 1952, might be incorporated in this Bill also.

The Hon. Finance Minister stated that intermediaries would not be protected.

Sri K. Balasubramanya Ayyar stated that instead of the word "hired labour" in line 5 of clause 2, the words "with or without hired labour" could be used.

Sri P. Ramamurthi stated that this Bill was not one dealing with the question of fixation of tenure or fair-rent put that it was a temporary measure to prevent large-scale evictions of tenants and as such the present definition could remain.

Sri K. Vinayakam desired that instead of the word "supervision", the words "personal supervision" might be inserted.

[22nd August 1955]

The Hon. Finance Minister stated that "supervision" meant only "personal supervision". With regard to Mr. Balasubramanya Ayyar's amendment, viz., to include the words "with or without hired labour" instead of the word "hired labour" in line 5 of clause 2, he stated that the matter would be examined.

Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar wanted to know why the definitions given under the City Tenants with regard to "heirs of such person" should not be adopted.

The Hon. Finance Minister stated that that was a different matter altogether.

Sri K. Bhashyam suggested that the word "holding" might include topes also.

Sri Rajaram was of the opinion that topes and casuarina plantations are given under specific contracts or agreements and as such they would come under the Contract Act.

Sri Sambandam wanted to know why any limit with regard to the land which a tenant could cultivate should not be fixed and the Chairman replied that those things would be covered by another Bill.

Sri Ramaswami Naidu wanted to know whether as "land" meant land used for the purpose of agriculture or horticulture and any building, or any waste, vacant or forest land, *appurtenant thereto*, the tenant could claim more than a building besides his own dwelling, in case that building was situated near the land under question.

The Hon. Finance Minister replied that no new right is sought to be conferred on the ryot.

Sri Vinayakam stated that he knew of several instances in Chingleput district wherein the landlords had given lands to the tenants as house-sites and were evicting the tenants from the same. Therefore he pleaded that the definition of land should include "house-sites also".

The Hon. Finance Minister said that at present it was not a major problem and if it became acute, they could bring in another legislation.

Sri Kandasami said that with regard to "huts", it formed part of the agreement itself.

Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar said that the following amendment might be made, viz. :—

(c) "land" means land used for the purpose of agriculture or horticulture and comprises any building, or any waste, vacant or forest land included as *appurtenant thereto*; and "cultivation" means the use of lands for the purpose of agriculture or horticulture.

The Hon. Finance Minister stated that the matter would be looked into and sub-clause (c) of clause 2 amended properly.

22nd August 1955]

Clause 3.

Sri A. Gajapathy Nayagar wanted this clause to be deleted as no tenant would be able to pay his arrears within a month.

Sri T. G. Krishnamoorthy said that by the stipulation that the tenant should pay all his arrears within one month, they were in fact giving power to the landlord to evict his tenant if the tenant failed to pay all the arrears.

The Hon. Finance Minister said that landlords should not be considered as enemies of tenants and they also should be given the arrears of rent due to them.

Sri P. Ramamurthi wanted that instead of one month, the tenant might be asked to pay all the arrears within four months in four instalments.

The Chairman stated that the one-month period which was prescribed cannot be extended.

Dr. V. K. John wanted the deletion of sub-clauses 2 (b) and (c) of clause 3.

The Hon. Finance Minister replied that there were cases wherein the tenants have been guilty of negligence which is destructive or injurious to the land and therefore such provision was necessary.

With regard to sub-clause 2 (c) of clause 3 the Hon. Finance Minister suggested it may be recast as under :—

"(c) Who had used the land for non-agricultural purposes".

The Committee accepted the amendment.

Sri Kandasami wanted the extension of the time-limit of one month prescribed. The Hon. Finance Minister stated that there was already provision to the effect that in case the tenant became liable for eviction by non-payment of arrears of rent, the landlord would be entitled to apply for eviction and the Revenue Court (Revenue Divisional Officer) has power to extend the time-limit for eviction by a period not exceeding one month's time. By this provision, the Hon. Finance Minister said that the tenant would have two months' time before which he could pay his arrears.

Sri K. Bhashyam said that the landlord's position had also to be considered and what was "just and equitable" would be meted out to both the parties, viz., the landlord and the tenant. He requested the words "just and equitable" to be inserted in the appropriate context.

The suggestion was agreed to.

To a point raised by Sri Krishnaswamy Ayyangar, the Hon. Sri C. Subramaniam agreed that provision may be necessary to the effect that "nothing in this clause would apply to the tenants who disputed the landlord's right to ownership."

[22nd August 1955]

Sri P. Ramamurthi suggested that the tenant should be able to pay his arrears of rent by money order also.

The Hon. Finance Minister stated that clause 3 (b) did not bar the usual modes of payment as by tender or money sent by money order.

At this stage the Committee rose for lunch to meet again at 3 p.m. the same day.

(After Lunch)*Clause 4.*

Dr. John suggested that this clause might be omitted, for the reason that this was only a temporary measure for one year and a land that had been put in possession of one tenant who is now cultivating need not be restored to another tenant and thus complicate matters. He also suggested that a minimum holding should be fixed, say 6½ acres.

Sri K. Bhashyam did not want cultivating operations to be dislocated as it might result in retarding production and therefore there should be no change of tenants until next harvest season. Again, in sub-clause (ii), he wanted the expression "*bona fide*" to be omitted.

Sri P. Ramamurthi wanted that the words "on the 1st December 1954" in clause (1) should be changed to 15th August 1947, the date of attainment of independence by India. He also wanted that sub-clause (i) of clause 2 should be omitted, as orders would have been passed by Courts under the then existing legislation when the rights of tenants to possession of land had not been recognized.

In respect of sub-clause (ii), he wanted suitable amendments, as it would be more easy for the landlords to prove their case than for the tenants to prove theirs as to possession of land. Further, any tenant could be proved "*bona fide*" by the landlords and such tenants would have only been tools in the hands of landlords to evict the original tenants.

Sri Ramamurthi also stated that the time-limit of thirty days in sub-clause (3) was too short a period as the tenants would not be aware of this legislation and the time-limit should be extended to the whole year during which this measure would be in operation.

Sri T. G. Krishnamurthi opposed the suggestion of Sri Ramamurthi to alter the date to August 1947. He wanted sub-clause (i) of clause (2) to be omitted and had no objection to the other clauses remaining as they were.

Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar wanted exemption in cases where there were *bona fide* sales and the purchaser was himself cultivating the land.

Sri K. Balasubramania Ayyar pointed out that any casual tenant who was in possession of the land on 1st December 1954 should not be given protection, as it was possible that he would

[22nd August 1955]

have been evicted for improper behaviour, etc. Therefore, he wanted that protection should be given only to such of those tenants as were in continuous possession for three years.

Sri C. Kandaswamy was of the view that the date of the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act may be adopted in this Bill also; that as majority of the cases of eviction would have been done under orders of competent courts, sub-clause (i) of clause (2) should be omitted; that in sub-clause (ii) it was not desirable to retain the word "*bona fide*" as it would be easy for the landlord to prove, but difficult for the tenant to disprove the "*bona fide*" nature of the tenant in possession of land now; and that in sub-clause (3), 30 days should be changed to a longer period. In sub-clause 4 (ii), he felt the condition of reimbursement should be deleted, as it would be impossible for the tenants to reimburse immediately, but re-imbursement might be made after the harvest.

The Hon. Sri C. Subramaniam pointed out that by having the date as December 1954, it would be seen that the tenant would have been in possession either in April or July 1954; that if the date was put far earlier it would create more complications and conflicts between tenants.

He was also of the view that sub-clause (i) of clause (2) could be deleted.

He enunciated the following general principles so far as clause 4 alone was concerned and stated that the clauses could be revised accordingly, if the Committee agreed to them:—

(a) a tenant, if he is in possession of a minimum extent of land to be prescribed, either as owner or tenant, shall not be entitled to apply for restoration under this Act of any other land from which he has been evicted;

(b) if the owner, after eviction of a tenant, is doing personal cultivation and if he owns only a minimum extent of land to be prescribed, then he shall not be evicted in favour of the tenant; and

(c) if the *bona fide* tenant under clause 4 (2) (ii) had more than the minimum and the evicted tenant less, the evicted tenant should be enabled to get into possession:

Provided that he has no other avocation as merchant, etc., and provided further that he does not pay sales-tax, profession-tax or income-tax.

The Hon. Finance Minister said that the question now arose as to the minimum holding. He said it may be fixed at six and two-thirds acres wet land and the corresponding extent of dry lands.

The Hon. Finance Minister also made it clear that these conditions would apply only to clause 4 with regard to restoration and not to clause 3.

Dr. John quoted the exception in section 6 of the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act, in regard to restoration,

[22nd August 1955]

namely, 'where some other tenant had been put in possession on or before the commencement of the Act' and wanted that principle to be adopted in the present measure also.

The Committee agreed to the amendment of clause 4 in the light of the principles stated by Hon. Sri C. Subramaniam.

Hon. Sri C. Subramaniam suggested that in clause 6, the following sub-clause may be added :—

"6. (2) The rules so framed shall be placed on the table of the Legislative Assembly and the Legislative Council of the State for a period of not less than fourteen days as soon as possible after they are published and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment as the Assembly or Council may make during the session in which they are so laid."

The amendment was accepted.

Hon. Sri C. Subramaniam suggested that Civil Court Jurisdiction should be excluded.

The Committee agreed to the suggestion.

Sri Ramamurthi again wanted that the date '1st December 1954 should be altered to 24th December 1952' as suggested by Sri Kandaswamy. But the Committee did not agree to this.

Sri Ramamurthi wanted that peripatetic courts should be established so that they could enquire into applications wherever they came up and also stressed that the 30 days' limit in sub-clause (3) should be modified to one year.

The Committee did not agree.

The Chairman announced that the report of the proceedings of the Committee would be circulated to Members on the 19th and they were requested to put in their dissenting minutes, if any, by the 20th.

The Committee authorised the Chairman to sign the report on their behalf.

The Committee also decided that the Bill need not be republished.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 23rd August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

1.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

SHORT NOTICE QUESTIONS.

Publication of "*Dravida Iyakkangalum Catholikkarkalum*" by a Christian Father

* 8 Q.—SRI K. MOOKKIAH THEVAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact that the book named "*Dravida Iyakkangalum Catholikkarkalum*" has been published by one Sri Viswasam, a Christian Father and printed by D. Nobili Press, Madurai, containing in general and particularly statements at pages 31 and 55 wounding the religious feelings and susceptibilities of Hindus and defaming their Vedas and Puranas and exhorting people to destroy their religion and religious books and so drive out Hinduism from the land; and

(b) the steps the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The book has been brought to the notice of the Government.

“(b) The Government are examining this matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Will the Government give the contents for the benefit of the House of all the passages objected to or referred to in this question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not have the book with me now. If the hon. Member is interested, I can certainly give it to him.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இப்பொழுது சர்க்காருடைய கவனத் திற்கு வரப்பட்டதின்பேரில் இறுதி முடிவு எடுப்பதற்கு இன்னும் எவ்வளவு காலம் பிடிக்கும் என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It was only very recently that the hon. Member brought it to the notice of the Government.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“What are the passages that are objectionable and what is the nature of the objection?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Attack against the principles of Hinduism.”

[23rd August 1955]

SRI K. MOOKKIAH THEVAR :—“ அந்தப் புத்தகத்தை கனம் மந்திரி அவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். பக்கங்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ‘இந்த மதத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் இந்த நாட்டை விட்டு ஒழிக்கின்றோமோ அதைப் பொறுத்துத்தான் நமது வருங்கால மதத்தின் வளர்ச்சியும் இருக்கிறது என்றும், மகாத்மா காந்தியையும் திட்டி அந்தப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன’. அதில் எல்லாவிதமான குற்றங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. கத்தோலிக்க மதம் என்பது இந்து மதத்திற்கு ‘ஆடம் பாம்பு’ என்று கருதப்பட்டிருக்கிறது. நான் கொடுத்த புத்தகம் மந்திரி அவர்கள் கையில் இருக்கிறது. சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். சீக்கிரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் பெரிய கிராசிகளின் ஏற்படும் என்பதையும் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவிப்பதோடு உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already stated that the matter is under the examination of the Government and proper steps will be taken.”

Representation of the Malabar Kendrakala Samithi, Kozhikode

* 9 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state—

(a) whether he has received a representation from the Malabar Kendrakala Samithi, Kozhikode, for—

(i) including an artiste from Malabar in the Regional Sangeetha Nataka Academy of the Madras State; and

(ii) starting a regional academy in Malabar itself; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) (i) Yes, Sir.

(ii) No, Sir.

“ (b) Constitution of the General Council of the Academy was finalised by the time the representation was received. Hence no action was considered necessary.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Since it is one of the grievances of the Kendra Kala Samithi and artistes from Malabar that a member from Malabar has not been included in the Sangeetha Nataka Sangham recently constituted, will the Government be pleased to consider this question sympathetically and include a member from Malabar in that Academy?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No doubt, no representation has been given to the Malabar Kendra Kala Samithi. But there are Malayalees in the Sangeetha Nataka Academy which we have constituted. The representation made by the Samithi has been forwarded to the Sangeetha Nataka Sangham and I am sure that they will take appropriate action to give representation to this body also.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ சங்கீத நாடக அகாடமியில் சென்னை நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்களைத் தவிர ஜில்லாக்களிலிருந்தும் அமெச்சூர் நடிகர்களையும் பாடகர்களையும் மெம்பர்களாகப் போடப்பட்டிருக்கிறார்களா ?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஜில்லாவினுள்ள சிலரும் இந்தச் சங்கீதத்தில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.”

[23rd August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister was stating that Malayalees were included in the Academy. But is he aware of the fact that the so-called representatives are not from Malabar? Some years back they would have left Malabar and permanently settled in some other place. Therefore, in the best interests of promoting the kala and culture of Malabar, will the Hon. Minister see that a man from Malabar who is actually in the field—it is not a Party question—is included in the Academy?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I was under the impression ‘Once a Malayalee always a Malayalee’. But I shall certainly take into consideration what the hon. Member has stated and see that proper representation is given to the Malabar area also.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Is it not a fact that representations were received from the Kendra Kala Samithi by the Government even before this Academy was formed? Is it not a fact that the Hon. Minister said that some consideration will be given to it? Is it not a fact that even after the formation of that Academy, representations were made to the Government and that the Minister replied that it was out of his hands then?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already stated that the representation was received after the constitution of the General Council was finalised. Now, the matter is in the hands of the Sangham itself to co-opt further members, it will have to take action in that regard. I am sure that they will take action.”

(Short Notice Question No. 10—Not put by the Member.)

Cultivation of poramboke lands by Harijans

* 2176 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Harijans paying penalty for unauthorized cultivation of Government poramboke lands in Gobichettipalayam taluk, Coimbatore district;

(b) the number of applications received from Harijans for assignment of poramboke lands during 1953-54 and 1954-55; and

(c) the number of assignments made so far during that period?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) 78.

“ (b) During 1953-54—6.

During 1954-55—47.

“ (c) None, Sir.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ பத்து வருஷங்களாக ஒரு ஹரிஜன் ஒரு தாக்காலது நிலத்தை உழுது வந்தானால், அந்த நிலத்தை அவனுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாமென்று கவான்மெண்டு உத்தரவு இருக்கிறது.”

[23rd August 1955]

கிறது. ஆனால் கோயம்பத்தூரில் அந்த ஜி.ஓ.வில் தெரிவித்தபடி பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உடனடியாக பட்டா வழங்குவதற்கு ஜில்லா கலெக்டருக்கு சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“நிலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடப்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம். ஆனால், அதோடு கூட ஆகேஷபரமான புறம்போக்கு ‘டாங்க்’ புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தால் அதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இவர்கள் ஆகேஷபரமான நிலங்களைத் தான் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதை விட்டு கொடுக்கக்கூடிய நிலத்தைக் கேட்டால் சீக்கிரம் கொடுக்கமுடியும்.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“புறம்போக்கு நிலங்களில் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் அதிகமாக வைத்திருந்தால், மற்றவர்கள் மனுச் செய்துகொண்டால், அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருந்தும் கூட அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் பெரிய மிராசதார்களுடைய முகதாஷண்யத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, அத்தகைய மனுக்கள் செல்லும்போது, கூடவே ஆட்கள் சென்று சம்பந்தப்பட்டவர்களை திருப்பிப்படுத்திவைத்து, மனுக்கள் வெளியே வந்து, விசாரணை ஆரம்பிக்கிறதே தவிர, நடைமுறையில் முறைப்படி ஒழுங்காக நடப்பதில்லை. ஆகையால், உடனடியாக, நிலமற்றவர்கள் மனுப் போட்டால், அந்த உத்தரவை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுதியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்வருவார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ஏதாவது ஒன்றிரண்டு விபரீதமாக நடந்தால், அதை வைத்துக்கொண்டு எல்லாம் அவ்விதமாக நடக்கிறதென்று சொல்வது அவ்வளவு சரியல்ல. மற்றப்படி ஒரு வருஷ காலமாக ரொம்பவும் துரிதமாக நிலங்கள் கொடுக்க எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“பத்து வருஷங்களாக 78 பேர் இந்தப் பகுதியில் உழுதுகொண்டு வருகிறார்கள். அது ஆகேஷபரமான பூமியாக இருந்தால், 10 வருஷங்களாக அதை உழுவதற்கு சர்க்கார் அனுமதித்திருக்கமாட்டார்கள். ஆகேஷபரமான பூமி என்று சொல்வது அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பொறுத்தது. வேண்டுமென்றே ஆகேஷபரமான பூமி என்று சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் ஆகேஷபரமான பூமிதான் என்று விசாரிப்பதற்கு உயர்ந்த அதிகாரிகளை அனுப்பி அந்த விஷயங்களை முடிவு செய்வதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு போடுவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“சில இடங்களில் அநேக வருஷங்களாக அம்மாதிரி சாகுபடி செய்துகொண்டு வந்திருக்கலாம். அதுவும் யுத்த காலத்தில் ‘க்ரோ மோர் புட்’ காலத்தில் அந்த விதியை சரியாக அனுஷ்டிக்கவில்லை. யுத்தம் நின்றபிறகு சரியாகக் கவனிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். மற்றப்படி, உயர்ந்த அதிகாரிகள் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அதுவும் எப்போது அவசியமோ அப்போது அது ஆலோசிக்கப்படும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“புறம்போக்கு, தரிசு நிலங்கள் எல்லாம் கணக்கெடுக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ‘க்லாசிபை’ செய்யப்பட்டது. இப்போது பலவிதமான மாற்றங்களும் கிராமங்களிலும், சமுதாய அமைப்பிலும், சாகுபடி முறையிலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிலமில்லாத ஹரிஜனங்களும் விவசாயிகளும் புறம்போக்கு நிலங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார் அதற்கு ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை நியமித்து இந்த ‘க்லாசிபிகேஷன்’ களைப் புதிதாக நிர்ணயிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“என்னென்னமோ மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார்

[23rd August 1955]

ஆனால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், துரக்கிருதமாக எங்கு சாகுபடி செய்யக்கூடாதோ அங்கு போய் சாகுபடி செய்வதுதான் ஏற்பட்டிருக்கும் மாறுதல்.”

* 2177 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to unstarred question No. 123, dated 6th August 1954—

(a) whether the Government have given any loans to Harijans in the South Arcot district in the year 1953-54 or assigned any lands to them in that year; and

(b) if so, the extent of lands and the amount of loans given to Harijans for cultivation in that year?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) Yes. The amount of loans given to Harijans in 1953-54 is Rs. 6,250. The extent of lands assigned to Harijans in that year is 3.54 acres.”

* 2178 Q.—**SRI A. MUTHUSWAMI**: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the area of poramboke, unassessed waste and sivoijama lands now available in Tirukoilur taluk and the area under enjoyment of Harijans?

	ACS.
THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :— (1) Total extent of poramboke lands	50,662
“(2) Total extent of unassessed waste lands	6,404
“(3) Extent of poramboke lands under the occupation of sivoijamadars, [out of the total extent under item (1) above]	1,881
“(4) Extent of assessed waste lands under the enjoyment of sivoijamadars [out of the total extent under item (2) above]	2,303
“(5) Extent of poramboke and unassessed waste lands under occupation of Harijans [out of the extents under items (3) and (4) above]	2,308

Compulsory retirement of some permanent employees of the former Pudukkottai State

* 2199 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of permanent employees of the former Pudukkottai State Government Service compulsorily retired from service without absorption into the Madras State Service after merger of Pudukkottai State with Madras State; and

(b) the terms of such forcible retirement and the amount of compensation paid for such loss of career?

* Postponed from the list of questions for 22nd August 1955.

[23rd August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) 344.

“(b) Such of those employees as could not be absorbed permanently in the Madras Government Service for want of suitable corresponding posts or vacancy, or for their unsuitability, or unwillingness or otherwise to hold the post as a result of merger were compulsorily retired from service.

All were granted the proportionate pension normally admissible under the rules plus the compensation for the loss of career at the rates prescribed in G.O. Ms. No. 2494, Public (Political), dated 15th September 1953, except in the case of two Head constables compulsorily retired from service for their grave misconduct on specific charges, who were sanctioned only the pension due to them. So far Government have ordered the payment of a total sum of Rs. 38,465 as compensation to 338 employees. Payment of similar compensation in respect of two employees of Public Health Department and two peons of the Factories Department is still under consideration.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Is it a fact that in computing the proportionate pension of the compulsorily retired officials, the period covered by the forcible retirement of these officials is not taken into account?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, only the period they have served will have to be taken into account for giving proportionate pension. Otherwise, it ceases to be proportionate pension and we will have to give full pension to them.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“May I know how many persons who were qualified for absorption were compulsorily retired for want of vacancies?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I do not have that classification. But, the total number I have already given as 344.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Sir, may I know why the period covered by compulsory retirement which was forced on them because of the failure of the Madras Government to provide corresponding posts to them, should not be taken into account in computing their full pension? May I know why that period should be excluded for no fault of theirs?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the point is this. Whoever was qualified to be absorbed here was absorbed with some relaxation of certain rules wherever necessary. But, the total unqualified persons certainly could not be absorbed and in respect of persons for whom there were not corresponding posts here, they also could not be absorbed. In all these cases, they were compulsorily retired after a particular date and with reference to all of them, they were given proportionate pension. It was open to them to get employment elsewhere and earn further if they want.”

23rd August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“While emphasising my point with reference to permanent officials only and not to temporary or unqualified persons, they, the permanent officials, are entitled to be absorbed or to be employed in some post or other after merger and they cannot be summarily dismissed for want of vacancies or any such thing. If such of these people are dismissed for no fault of theirs, is it not right and proper to give them full pension.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, there is no use of arguing at the time of putting a question. I have already said that we are governed by certain Government Orders in respect of the absorption of these personnel. In pursuance of those G.Os., whoever was eligible for appointment has been given appointment and whoever did not come under the G.O. was not eligible and he has been given proportionate pension. There is no use of arguing about it now.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“On a point of order, Sir. I was only asking for information to which I am entitled. There was no question of argument. I do not know why the Hon. Minister should get angry and flare up at my supplementary question.” 8-50 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I did not get flared up. If the hon. Member thinks so, he is mistaken. I told him that I can only give facts here. If he wanted that the policy itself should be changed, I said, this was not the time.”

Permanent and temporary cinema theatres in the State

* 2200 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of permanent and temporary cinema theatres in the State on the 1st February 1955;

(b) the restrictions imposed in respect of sites for constructing temporary cinema sheds; and

(c) whether the Government propose to remove any of the restrictions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) There were 313 permanent cinemas and 195 temporary cinemas on the 1st February 1955 in this State.

“(b) A statement * giving the particulars is placed on the table of the House.

“(c) The Government do not propose to remove any of the restrictions.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ஸார், சமீபத்தில் சினிமாப் போட்டோகிராப் சட்டப் பிரகாரம் விதிகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது தயாரிக்கப் படாமலிருந்தால் எப்பொழுது தயாரிக்கப்படும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

[23rd August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is under preparation. Then, Sir, I have given the assurance that before finalizing the rules, an opportunity will be given to those interested in the matter to make their representations.”

Protected water-supply to Baliapatam in Chirakkal taluk

* 2201 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to arrange for protected water-supply to Baliapatam in Chirakkal taluk, North Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Collector of Malabar has reported that there is a proposal for introducing protected water-supply scheme in the Baliapatam Panchayat area.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know from the Hon. Minister whether the proposal of the Collector would materialise soon and whether the Government would take steps to see that protected water-supply is made available to the people because the incidence of cholera is high there? The Hon. Minister himself knows that. Therefore may I know what Government are going to do in the matter and whether Government would give instructions to the Collector to take steps to have protected water-supply to that town? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir. The scheme is proposed to be taken up under the Local Development works programme. It is proposed to dig a tank at a cost of Rs. 17,000. The proposal for getting the land for this purpose is under the consideration of the Collector.”

Construction of a bund for the Sarapalliparai lake of Singalamcombai

* 2202 Q.—SRI M. P. PERIASWAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any petition and telegrams from the villagers of Erumaipatti in the Salem district to construct a bund for the Sarapalliparai lake of Singalamcombai;

(b) if so, whether the Government have deputed any officer to inspect and submit a report and estimates;

(c) if so, why the work has not been executed till now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) & (b) The answer is in the affirmative.

“ (c) Though the Minor Irrigation staff prepared an estimate for the work in question at a cost of Rs. 875 and the Collector submitted it to the Board in November 1954, the question whether to recover the cost of the work from the landholder or to get it done as a kudimaramath liability was under consideration by the Board, in consultation with the Collector, especially as the tank-bed was being claimed as a private property by an individual of the locality. It was, however, ultimately decided in April 1955, to take up the work of

23rd August 1955]

repairs to the bund alone under the Food Production Programme and the Superintending Engineer (Food Production) was asked to take further action in the matter. He has sanctioned an estimate for the work at a cost of Rs. 9,800 in June 1955. He has also instructed the Executive Engineer concerned to start the work *immediately*.

SRI M. P. PERIASWAMI :—“ இந்த பதிலை தமிழில் சொல்லும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY S. EAKER :—“ இப்பொழுது தமிழில் சொல்லுவதற்கு சாத்தியம் இல்லை.”

Bitumen purchased by the Government in 1953-54

* 2203 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the quantity of Bitumen purchased by the Government during 1953-54; and

(b) the quantity wasted on the way to the work site due to various causes?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Fifteen thousand four hundred and twenty tons.

“ (b) Nil in either of the cases.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, I find that my question has been changed and this has not been intimated to me. My question was ‘the quantity wasted on the wayside to the work site’. I wanted to know the wastage at both the places.”

DEPUTY SPEAKER :—The question was not changed by the Hon. Minister. It was changed by the Hon. Speaker and the fact would have been intimated to the hon. Member already. So the hon. Member should put the question as it is amended.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ I was not informed about it. That is why I am bringing it to the notice of the Hon. Speaker.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member might not have noticed the change made in his question.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I will give the answer for both the cases.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ சாலை ஓரங்களில் பீப்பாய்களில் தார் வழிந்திருப்பதை அங்கு போஹவர்கள் பார்த்திருக்கலாம். கனம் மந்திரி அவர்களும் அங்கு போனபோது பார்த்திருக்கலாம். அப்படி வழிந்து ஓடுவதால் ஏற்படும் நஷ்டம் ஏராளமானது. அதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவருகிறேன். எங்களுடைய கருத்திற்குத் தெரிந்த வரையில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் சேதமாயிருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. இதற்கு மேற்கொண்டும் சேதமாகாமல் இருக்க தக்க நடவடிக்கை அரசாங்கம் எடுக்குமா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ நான் பார்த்தது கனம் அங்கத்தினருக்கு எப்படி தெரிந்தது என்பது தெரியவில்லை. அப்படி நான் ஒன்றும் பார்க்கவில்லை என்பதை

[23rd August 1955]

திட்டவட்டமாக நான் சொல்லுகிறேன். இஞ்சினியர்கள் சேதமாகவில்லை என்றும் அப்படி கெட்டுப்போகவில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். தார் வழிந்துபோனாலும் அது சேதமாகக்கூடிய பொருள் இல்லை. மறுபடியும் அதை எடுத்து உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம்.' (சுரிப்பு.)

Repairs to Mumgeth bridge in Chirakkal taluk

* 2204 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have proposed to repair the Mumgeth bridge in Erinavamsam in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, when the repairing work will begin?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) The Government have not proposed to repair the bridge under reference.

“(b) The question does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN:—“A bridge is very necessary there. May I know from the Hon. Minister whether Government have received any representation from the local people in this respect and may I also know why Government decided that the bridge is not necessary there? May I know whether Government would take steps to construct a bridge there?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“Government did not refuse to take up the construction of the bridge. The district board is not co-operating. There seems to be some trouble between the committee and the district board. Now Government are trying to see that the work is done by the Government themselves.”

Educational and other benefits for prisoners in jails

* 2205 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the measures adopted for the general education of prisoners in the State; and

(b) the amount spent on this account last year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) In every jail, there is a school for imparting elementary education to prisoners and also a library. The age-limit for compulsory elementary education is now 40. The Superintendent of the Jail examines the progress of the prisoners' proficiency periodically. Prisoners are permitted to read up to 9 p.m. wherever facilities exist. Periodicals in the regional languages of the State are supplied to them. All other reasonable facilities are also given to prisoners who are eager to further their education. In the Central Jails at Cannanore and Tiruchirappalli, the scheme of imparting literacy education under the adult education method to prisoners with a sentence of not less than six months instead of two or three

[23rd August 1955]

years as before, has been introduced as an experimental measure, by utilizing the services of literate prisoners in those jails who are coached for the purpose.

“(b) Rs. 48,573.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“May I know from the Hon. Minister whether special text-books intended for adult education have been prescribed for the jails and also whether instructors in the jails are trained or untrained and if trained from where?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“This is for jails and not for general adult education scheme. There are courses intended for teachers who have to impart education to prisoners in jails and there are training centres for that and the teachers have to undergo training there.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“சிறையில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு கல்வி போதிப்பதற்கு மற்ற சாதனங்களைவிட சினிமாப் படங்கள் மிகவும் எளிதாகவும் படிக்கத்தெரியாதக் கைதிகளும் புரிந்துக்கொள்ளும் வகையில் இருக்கும் என அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அப்படியானால் இம்முறையில் இனி கையாள அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும் யோசனையை பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“May I know from the Hon. Minister whether general education includes moral instructions to prisoners and, if not, may I know from the Hon. Minister whether Government would take steps to give moral instructions to the prisoners?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Yes, Sir, there are moral and religious instructions for the prisoners once a week. This is given by voluntary agencies.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“More often persons who are convicted of offences are sentenced to periods of less than six months. Do the Government realize that spending money on giving elementary education to these prisoners who are to be released within a short period is a mere waste?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is why it is not attempted on a general scale and it is being experimented only in two places, Tiruchirappalli and Cannanore, as I have already stated.”

SRI K. T. RAJU:—“சிறையில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்த அளவில் வேலூர் சிறையில் இருக்கும் பெண்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவது உண்டா என்பதைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“இந்த விஷயங்களில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வித்யாசம் காட்டுவது இல்லை.”

SRI M. JAGANNATHAN:—“Sir, in the field of ethics of punishments the retributive or punitive theory which was holding sway all these years has been given up all the world over and the modern tendency is to reclaim prisoners and convert them into

[23rd August 1955]

useful members of society. Therefore, will the Government come forward with comprehensive schemes for the mental and moral development of prisoners in our State?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is the attempt we are making to reach that ideal. But there are certain hardened prisoners and however much we may attempt they are incorrigible. That also will have to be taken into account."

Provision for Music in jails

9 a.m. * 2206 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether music is permitted in jails; and

(b) whether the Government have considered the question of providing gramophones and radio sets in prisons for the benefit of the prisoners?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Yes, Sir. Music is permitted in jails as part of religious ministrations or concerts or Harikatha Kalakshepams.

" (b) All Central Jails in this State are in possession of a radio set each being gifts either from Discharged Prisoners' Aid Societies or philanthropic persons or other societies. Some jails have also gramophones and records received as gifts from similar sources."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"Are prisoners allowed to sing in jails? If so, may I know what kind of songs they sing?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We cannot attempt to suppress the musical inclinations of anybody even though he may be physically imprisoned. I am sure each will have his own way of singing and his own songs to sing. We cannot prescribe songs for him."

SRI K. V. RAMASWAMI:—"கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது சிறையில் கைதிகள் சங்கீதத்தை அனுபவிப்பதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். கைதிகள் தாங்களே நாடகம் நடத்த முன் வந்தால் அது அனுமதிக்கப்படுமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is being done now. As a matter of fact, I had an opportunity to witness a performance at Coimbatore and I may inform the House that the standard of the performance was very high and could be easily compared with that of any of the professional troupes in our State."

SRI P. SELVARAJ:—"Sir, may I inform the Government that as a result of the amenities given to the prisoners, they are repeating the crime and there is a tendency to court imprisonment? So, will the Government cut short the amenities given in jails?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"From my own personal experience I may tell the hon. Member that whatever be the amenities given in jails, nobody will be inclined to go to jail of his own accord."

[23rd August 1955]

SRI K. T. RAJU:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கோயம்புத்தூர் சிறையில் நடித்துக் காட்டப்பட்ட நாடகம் அதே தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் நடித்துக் காட்டுவது போலவே மிகவும் நன்றாக இருந்தது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியிருந்தால் அவர்களை வெளியிலும் நாடகம் நடத்த சர்க்கார் அனுமதித்தால் அதனால் வரும் பணத்தை கைதிகளின் நன்மைக்கே செலவிடலாமே என்று யோசனை கூறுகிறேன். அம்மாதிரி அனுமதிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We have to keep discipline but in certain cases prisoners are sent outside the jail also. I think, in one instance they were even sent outside the jail premises to enact dramas."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—"உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மந்திரி அவர்கள் ஜெயிலில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர் ஜெயிலில் இருந்தபோது ஏதாவது பாட்டுப் பாடியிருக்கிறார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"பல பாட்டுக்கள் பாடியிருக்கிறேன். அதனால் அனேகமாக என் ரூமுக்குப் பக்கத்திலிருந்தவர்கள் எல்லோரும் வேறு ரூம்களுக்குப் போகவேண்டுமென்று கூட கேட்டிருக்கிறார்கள்." (சிரிப்பு.)

Harijan Sub-Registrars promoted as Deputy Registrars.

* 2207 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many Co-operative Sub-Registrars belonging to the Harijan Community have been promoted as Deputy Registrars in the 50 years' history of Co-operative department; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) & (b) One Harijan Co-operative Sub-Registrar was promoted as a Deputy Registrar."

Lakes included for repair in the Five-Year Plan in Namakkal taluk

* 2208 Q.—SRI M. P. PERIASWAMI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of lakes included for repair in the Five-Year Plan in Namakkal taluk;

(b) the number of lakes actually repaired; and

(c) when the repair works of the other lakes will be completed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—" (a) The hon. Member presumably refers to 'tanks' programmed for repairs. If so, the answer is in the negative.

" (b) & (c) Do not arise."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, question Nos. 2209, 2210 and 2211 may be taken up together."

DEPUTY SPEAKER:—"Yes, they may be taken up together."

[23rd August 1955]

Dispute over the Palar river waters

* 2209 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Chief Engineer of the Madras State has been deputed to inspect the upper reaches of the Palar river jointly with the Engineers of the Mysore State; and

(b) the latest suggestions made by the Union Government in connexion with the dispute over the Palar waters between Madras and Mysore States?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No.

“(b) The Government of India have suggested that the Chief Engineers of the two States may meet and discuss the question of utilization of the Palar waters and that if it would be of help, the Government of India would depute one of their technical officers to be present at the discussion.”

* 2210 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any meeting of the Chief Engineers of Mysore and Madras regarding the sharing of the waters of the Palar river is proposed to be held; and

(b) if so, whether the Government will be pleased to place the details of the agreements reached, if any, on the table of the House?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) The details of the agreement can be known only after the meeting is held and an agreement is reached.”

* 2211 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the talks with the Mysore State Government regarding the sharing of the Palar river waters have taken place; and

(b) if so, with what results?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“மாரச் மாதம் 6-ந் தேதி மைசூர் ராஜ்ய ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சட்டசபையில் பேசும்போது இதுமாதிரி ஏற்கெனவே எங்களுக்கு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தப்பிரகாரம் சென்னை சர்க்கார்தான் எங்களுடம் கலந்து பேசவில்லை. நாங்கள் எப்பொழுதும் அவர்களிடம் இது பற்றி பேசத் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில் தற்போது சென்னை சர்க்கார் மைசூர் சர்க்காருடன் கலந்து பேச நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? அல்லது இதற்கு முன்பே ஏதாவது அனுபவித்து உண்டா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“அதன் விளைவுதான் இரு ராஜ்ய சர்க்கார்களின் பிரமத இன்ஜினியர் களும் சந்திக்கப்போவது.”

23rd August 1955]

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI:—“May I know whether a joint report by the two engineers has been sent to the Government and, if so, whether it will be made available for perusal by hon. Members of this House?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have already stated that they have not yet met. The present proposal is for them to meet and then only the question of a report will come in.”

SRI K. VINAYAKAM:—“On which date was this decision taken that the two respective engineers should meet and discuss this problem and how long do they propose to delay like this?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I cannot give any date with reference to the question. The Government of India have suggested the meeting of the two Chief Engineers belonging to the respective States and they have been corresponding with each other to agree on a date and a place to meet. It is being pushed through as expeditiously as possible and there is no delay on the part of anybody in respect of this matter.”

SRI K. VINAYAKAM:—“May I know whether I can at least have an assurance from this Cabinet that the meeting of the engineers will take place before the life of this House expires?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I do not see any reason why the hon. Member should be so sceptic.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“With regard to this matter a committee has been formed consisting of ryots of Chingleput and North Arcot districts. Will these persons be allowed to take part in the conference of the two Chief Engineers belonging to the respective Madras and Mysore States or at least a representative of them?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“It is not possible to do so because the Chief Minister of the Mysore State has objected to it. It is purely a technical matter. Technical men are meeting first and after we receive a report from them, we will consider other ways of arranging a meeting with either the representatives of the ryots concerned or the representatives of this House and so on and so forth.”

Construction of roads in Ponneri taluk

* 2212 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the proposal for the formation of the metalled road connecting Sathyavedu and Bethelapuram in Ponneri taluk, Chingleput district, was sanctioned;

(b) what are the reasons for not having the road work completed; and

(c) when the road will be completed?

[23rd August 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) There was no such proposal. There is no village by name ‘Bethelapuram’ in Ponneri taluk, Chingleput district. Evidently, Bathalavallam village is meant. Sathyavedu and Bathalavallam are already connected by district board roads through Arur and Madarapakkam. There is no proposal to metal the earthen sections in this route.

“(b) & (c) Do not arise.”

* 2213 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the formation of a road from Cherukara to Nattimangalam in Walluvanad taluk has been taken up for execution; and

(b) if so, the estimated cost of the work and the stage at which it stands?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Behaviour of jail staff towards prisoners

9-10 a.m. * 2214 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the jail staff are given any special instructions, specially with regard to their general behaviour towards prisoners; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) Rules 98-101 and 105-112 in the Madras Prison and Reformatory Manual, Volume II, regulate the conduct and general behaviour of the jail staff towards prisoners. Besides these, certain standing instructions have been issued by the Inspector-General of Prisons also in the matter and these are contained in instructions 176, 177 (a) and (b) of the Madras Prison and Reformatory Manual, Volume III. Apart from these, no other special instructions have been given to the jail staff in this regard.”

SRI S. RAMALINGAM :—“176-வது விதியில் என்ன சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“அந்தப் புத்தகத்தை எடுத்துப் பார்க்குமாறு கனம் அங்கத்தினரை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“Is it a fact, Sir, that our Prison department is the only one department in which an officer is allowed to enter on his duties without previous training or preparation? If so, whether the Government will see to it that such officers are given proper training before they are allowed to enter on their duties?”

[28rd August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am not quite sure about the statement made by the hon. Member that there is absolutely no training prescribed for these officers. My own impression is that there is some training.”

Educational grant given to Malabar District Board for 1954-55

* 2215 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of educational grant given to the Malabar District Board during the financial year 1954-55; and

(b) the basis on which the amount was arrived at?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) A statement containing the particulars asked for is laid on the table of the House.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, in the statement placed on the table of the House, it is seen that the Government give to district boards grants to meet only 50 per cent of the expenditure for maintenance of elementary schools. May I know from the Hon. Minister whether this is adequate in the light of the fact that the Government have instructed district boards to pay the Government rates of scales of pay to their teachers although there is a separate scale for local board teachers and that consequently the district boards have to incur an additional expenditure of Rs. 5,000. Apart from this fact, Sir, the Government give a grant to meet 75 per cent of the expenditure for aided elementary schools. In the light of this fact, may I know whether the Government will see that local boards are also given grants to meet 75 per cent of the expenditure on the maintenance of elementary schools as in the case of aided institutions?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not think we can draw a comparison between aided elementary schools and elementary schools run by district boards and other local bodies, because local bodies have been permitted to levy an education cess on land revenue for utilizing it for giving elementary education. Apart from this fact, it is not a question of increasing the grant to one district board here or another district board there. It is a question of making available to these district boards and local bodies sufficient finances to carry on their activities and that is under the active consideration of the Government.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Are the Government aware that even the payment of the share allowed to the Malabar District Board is delayed and that on account of this fact there has been considerable trouble in the dispersal of salary to teachers under it? May I also know from the Hon. Minister whether the Government have received any representation from the Malabar District Board regarding this matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Instructions have now been issued to all the district boards that the salaries of the

[23rd August 1955]

elementary school teachers should be dispersed before a particular date in the succeeding month, and if funds are not available they have also been instructed to address the Government in advance and get the necessary funds for this purpose. As a matter of fact, I have been receiving complaints not only from the Malabar District Board but particularly from the Chingleput District Board that payment of salaries is being postponed from month to month. We have issued definite instructions in the matter."

DR. K. B. MENON :—" May I know whether the Hon. Minister has got the figures about the amounts given to the Malabar District Board for education? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" In the printed statement, I have given the figures."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Agam, Sir, with regard to subsidies paid by the Government towards the construction of buildings for elementary schools it is limited to one-half of the cost of construction subject to a maximum of Rs. 7,000 or Rs. 4,000 according as the institution is a higher elementary or lower elementary school. In many of the higher elementary schools the strength is over and above, some times 1,000 and in some schools the strength is between 700 and 800. The district boards are not in a position to construct buildings for these schools and as a result boys have to be housed in verandahs and shops and other public buildings. In view of this fact, will the Government come forward to give more grants for construction of buildings? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think, Sir, the maximum grant given for construction of buildings for higher elementary schools is Rs. 7,000 and Rs. 4,000 for lower elementary schools. That is the limit fixed. After all, with Rs. 14,000 it should be possible to construct a decent building. If construction of additional buildings is taken up as a separate scheme they can apply for a grant and they can get it."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" As far as elementary education is concerned all the district boards have got deficit budgets and so, it is impossible for them to disburse the salary at the proper time without Government help. So, instead of waiting for receipt of request from each individual district board, will the Government see that a portion of the grant is made available in advance so that the payment may be made regularly? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am aware that every district board has a deficit in this respect. This is a problem which will have to be considered in all its aspects since it has become a general feature in respect of all district boards. This is one of the matters which will be considered by the Elementary Education Committee and they will be making their recommendations to the Government. After that, we may take a final decision in this matter."

23rd August 1955]

Recruitment of male nurses in hospitals

* 2216 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to stop recruitment of male nurses in future and to retrench the existing male nurses in the hospitals?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is no such proposal, Sir."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" Sir, 90 per cent of the nurses in hospitals are females. Male nurses are in a minority in all hospitals. The female nurses are under the impression that during the Second Five-Year Plan period the Government will recruit only female nurses and that therefore they can harass the male nurses. I wish to know from the Hon. Minister whether the Government will take steps to protect the male nurses from the harassment of the female nurses and issue a circular to all hospital authorities? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The work of male nurses is not considered as satisfactory as that of women nurses. So, the ratio of men to women nurses has been reduced since 1953 from 1 : 3 to 1 : 6 since the last two years. As for protection, I think, it is the other way about. It is the women nurses that require protection from men nurses."

House-sites for Harijans in Tindivanam taluk

* 2217 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Harijans of Panichamedu village, Tindivanam taluk, South Arcot district, during 1952-53 concerning assignment of house-sites to them; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Land has been acquired for the provision of house-sites to 62 Harijan families. The Tahsildar, Tindivanam, has been directed to allocate the sites individually."

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—" பணிச்சமேடு கிராம ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வந்த மகஜரை கலெக்டருக்கு அனுப்பியிருப்பதாக நட்சத்திரக் குறியிலலாத ஒரு கேள்விக்குப் பதில் ஏற்கெனவே அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷம் கழிந்த பிறகும் இன்னும் தாசில்தார் ஆபீசி லேயே பேசர்கள் இருக்கிறதெயொழிய வேலை நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வழங்கும் விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள மந்திரி அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" நான் முன் சொன்னது அங்கத்தினருக்குப் புரியவில்லை போலிருக்கிறது. நிலங்கள் ஓர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மனைக் கட்டுகளுக்கும் சீக்கிரமாகவே விநியோகிக்கப்படும்." Sir, the Tahsildar, Tindivanam, has been directed to allocate the sites individually."

[23rd August 1955]

Complaint against the eviction orders of the Collector of North Malabar

* 2218 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 12th February 1955, from Tarammal Ibrayi and 30 other lessees of Government lands in Mattool amsam, Chirakkal taluk, North Malabar, complaining against the order of eviction passed by the Collector; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes.

“(b) The memorandum has been transferred to the Collector of Malabar and it is engaging his attention.”

Complaints against Public Prosecutors

* 2219 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any complaint against any Public Prosecutors that they are actively engaging in party politics and are misusing and abusing their position for political purposes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir. Two complaints were received last year. It was ascertained on enquiry, that the complaints were unfounded.”

DR. K. B. MENON :—“May I know from which places the two complaints came and whether Tellicherry was one of the places?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“One is Tellicherry and the other is Sivaganga.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know the nature of the enquiry conducted and who conducted the enquiry?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“With regard to this matter, the Collector and the District Judge made an enquiry into the matter and sent a report to the Government.”

Complaint against the Police staff at Udayarpalayam

* 2220 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the District Superintendent of Police, Tiruchirappalli, received any complaint from one Kasamusa Rowther of Pudukhavadi about the 15th February 1955, against the Circle Inspector and the Police officials of Jayakondam, Udayarpalayam taluk, about their high-handed action in maltreating and illegally confining him; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The allegations were, on enquiry, found to be not true.”

[23rd August 1955]

SRI K. R. VISWANATHAN :—“May I know when the complaint was received by the District Superintendent of Police and when the enquiry was taken up by him and if there was any inordinate delay in taking up the enquiry, what is the cause of it?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The District Superintendent of Police received in January 1955, a copy of the petition from one Kasamusa Ravuthar. I do not think there was any delay in the matter.”

Banian and Weaving factory for ex-servicemen

* 2221 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have consulted the Secretary, Madras Soldiers', Sailors' and Airmen's Board regarding the starting of a banian factory at Sular for ex-servicemen;

(b) if so, what his recommendations are; and

(c) when the Government propose to start the banian factory?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) He recommended that it was not advisable to grant financial assistance for starting such a factory.

“(c) The Government have accepted the recommendation of the Secretary, Madras State Soldiers', Sailors' and Airmen's Board and informed the Secretary, Ex-Servicemen's Union, Sular, accordingly.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“There are nearly three hundred banian factories in the Tiruppur area and they are working satisfactorily. When that is the position, why did not the Secretary recommend the starting of a banian factory?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There are approximately 25 factories in the area of Sular which are bound to compete with the factory to be formed. Conditions will not be favourable for the marketing of banians because of intensive competition. The approximate expenditure would be Rupees 50,000. There is a lack of ex-servicemen who are trained in the manufacture of banians and in the trade concerned.”

Data for starting of Weaving Factory for ex-servicemen

* 2222 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Registrar of Co-operative Societies directed the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Coimbatore, to collect from the Coimbatore District Ex-servicemen's Union, data about those who know weaving to organize a weaving factory for ex-servicemen; and

(b) if so, when it is to be established and what is estimated cost is?

[23rd August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government considered that it was not feasible or desirable to start a weaving mill, even for ex-servicemen, in the Coimbatore district.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“The Coimbatore District Ex-Servicemen's Union has often applied for permission for starting some industry, but the Government have refused permission. May I know whether the Government have any scheme to rehabilitate the ex-servicemen at least under the Second Five-Year Plan?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“This question refers to the starting of a weaving mill at Sulur. A weaving mill at Coimbatore, it is considered, would not succeed. Most of the ex-servicemen are inexperienced. It is the policy of the Government not to permit installation of new additional powerlooms to be worked on cotton yarn and this policy is adopted as a measure of assistance to handloom weavers.”

Assignment of municipal land in Mangalore Municipality

* 2223 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member Sri K. Ishwara, who gave notice of the question is not present. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI K. ISHWARA : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that an assignment of a strip of land in front of a private Kochiker compound in Mahatma Gandhi Road in the Mangalore Municipality applied by its owner was refused by the Chairman over-riding the recommendation of the Commissioner and the opinion of the Council;

(b) whether it is a fact that the party has succeeded in his appeal against this order of refusal by the Chairman;

(c) whether the Commissioner of the Municipality brought this to the notice of the Government; and

(d) if so, when and what action was taken by the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) It is a fact that the application for assignment referred to was rejected. This was because the Municipal Council was not in favour of the assignment. Neither the Municipal Commissioner nor any other authority had recommended the assignment.

“(b) The party has not submitted any appeal to the appropriate Revenue authority. His complaint to the Inspector of Municipal Councils and Local Boards against the Chairman of the Municipal Council is under consideration by the Inspector.

“(c) No, Sir.

“(d) Does not arise.”

[23rd August 1955]

Purchase of dietary articles for jails

* 2224 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how food articles are purchased for jails; and

(b) whether there is any change in the usual practice this year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The requirements of the jails are purchased from the co-operative societies or stores in the locality, subject to the following conditions :—

(i) The co-operative societies/stores to make supplies of only articles which are generally sold by them to the general public. In respect of edible groundnut, potatoes and other articles which are not commonly sold by them, purchase under tender system will be resorted to.

(ii) Only societies/stores in sound financial position to be entrusted with the supply.

(iii) The quality specifications of articles required by jails not to be unusual or indefinite and to be ordinarily the same as the fair average quality normally used by the general public.

(iv) The society/store to bear the transport and handling charges, including the cost of replacement articles rejected by the jail.

(v) The articles to be delivered at the jail premises and weighed.

(vi) The society/store to charge for the articles supplied at a maximum profit of 5 per cent over the cost price and

(vii) the price charged is subject to verification and also to a maximum of what is charged to the general public. If in respect of any jail, the society/store is unable to accept the above conditions the system of obtaining the article by tender will be followed. Milk required by jails will be obtained by the tender system. In respect of articles supplied by tender system, co-operative societies/stores may also tender.

“(b) The system of purchase of articles required by jails from Co-operative societies/stores in the locality has been in vogue from 1948. The only change effected with effect from 1st April 1955 is to impose certain conditions and safeguards, referred to in the answer to clause (a) above.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“சிறைகளுக்கு விநியோகிக்கக் கூடிய பால் வாங்குவதை ஏன் டெண்டர் முறையை வாங்கவேண்டும்? அந்த அந்த ஸ்தலத்தில் கூட்டுறவு பால் சபை யூனியன் இருந்தால் அந்த பால் சபை யூனியன் மூலமாக ஏன் வாங்கக்கூடாது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“அனேகமாக பால் சபை யூனியன்கள் மூலமாகத்தான் வாங்கப்படுகிறது. ஓரளவு விலை அதிகமாக இருந்தாலுங்கூட கோவாபேரேடி மில்க் சபை யூனியன்

[23rd August 1955]

களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விலை அதற்கும் மேலாகப் போகும்போது ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The rate tendered, especially for milk and ghee, is very often very much below the market rate for genuine articles, and such tenders are accepted making adulteration inevitable. Will the Government see that this practice is not followed so that pure articles may be supplied to jails? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The articles are tested periodically. If persons quote below the market price, they are bound to lose. Even though persons quote rates below the market price hoping to make up the loss by adulteration, I am sure they will learn from experience that it will do no good to resort to adulteration.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ வேர்க்கடலை, உருளைக்கிழங்கு முதலிய பொருள்களை கோவாப்பேட்டில் ஸ்டால்கள் வைத்துக் கூடிய விலைக்கு எடுக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அந்த ஸ்டால்கள் இதில் வியாபாரம் செய்வதில்லை. இவைகளை ஜெயிலுக்கு என்று தனியாக வாங்கிக் கொடுத்தால்தான் உண்டு. அதைத் தனியாக வாங்குவதற்கு டெண்டர் முலமாக யார் மூலம் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.”

Vasectomy Operations in Government Hospitals

* 2225 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether Vasectomy Operations are conducted in Government Hospitals; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Arrears of land-tax including water-rates for faslis 1361-63.

* 2226 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member Sri O. Venkatasubba Reddi, who gave notice of the question, is not present. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI O. VENKATASUBBA REDDI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount of land-tax including water-rates in arrears for the faslis 1361, 1362 and 1363?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—A statement* is laid on the table of the House.”

Appointment of Public Prosecutors

* 2227 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a Special Public Prosecutor was appointed for Salem district during 1954-55; and

[23rd August 1955]

(b) if so, the reasons therefor and for what period the post was created?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir. In May 1954 Sri T. R. Venugopal, ex-Public Prosecutor, Salem, was appointed Special Public Prosecutor for the conduct of prosecution of the sandalwood theft case in O.R. No. 366 of 1953-54 before the District Magistrate (Judicial), Salem.

“ (b) The appointment was made for administrative reasons to last till the case was over.”

* 2228 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have laid down rules regulating the appointment of Public Prosecutors in the mufassal; and

(b) whether there are any restrictions regarding the number of terms available for one person?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) There are no statutory rules on the subject. But there are certain standing orders in the matter of procedure relating to the appointment of Public Prosecutors in the mufassal.

“ (b) The appointment is normally for a term of three years and if the existing incumbent is suitable in all respects he is continued for the second term. In exceptional cases, appointments of the same person is made for a third term also.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Very often mediocre law-years for patronage reasons are selected as Public Prosecutors with the result that when complicated cases arise, the Government have to appoint Special Public Prosecutors and incur additional expenditure. Will the Government see that only the best men are appointed to these posts, so that the appointment of Special Public Prosecutors may be rare or altogether avoided? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member may be aware that nowadays applications are called for, for these posts, whenever there are vacancies. After the applications are received, the Collector in consultation with the District Judge makes recommendations to the Government with regard to the merits of the applicants. When the applicants are not considered suitable, the Collectors can go even outside the applications and make recommendations in respect of persons who have not applied. Taking the recommendations into consideration, the best person is chosen. The House may be aware that there is reluctance on the part of best lawyers to come up as Public Prosecutors, because they are able to earn more as defence lawyers than as Prosecutors.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ To my knowledge, there was no special Court appointed for the trial of the sandalwood theft case. The Court was holding a sitting once in a week or a fortnight. As such, what was the justification for appointing a

[Sri K. Vinayakam] [23rd August 1955]

Party is now co-operating with the Congress Party, is hand in gloves with them, in all human problems and one such is the co-operation I find on the floor of the House. This kind of adjournment motion is only sabotaging the movement. It amounts only to sabotaging the movement that is to take shape to-morrow. I am personally interested in the satyagraha movement because I am heading that movement. I have got a right to express my views as to how this entire subject is being twisted by the Communist Party in co-operation with the Congress Party in the State. The question can be solved not by the Leader of the House or by the Leader of the Opposition or by some people discussing this problem on the floor of the House or trying to get a statement from the Leader of the House. The problem has got to be approached in a humanitarian spirit with a real intention to solve the problem and not with an intention to show to the public that the satyagraha movement"

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member is not coming to the point. I am not going to allow any further debate on this. I have not yet given my consent for moving the motion."

SRI P. RAMAMURTHI:—"On a matter of personal explanation, Sir. I am very sorry that the hon. Member Sri Vinayakam has attributed certain sinister motives into my moving this simple motion. The question before the House is whether it is a matter of urgent public importance. Obviously, I believe that the leader of this movement does not think that the movement is a matter of urgent public importance. Therefore, the question why exactly I am moving this motion does not arise at all. As far as the Communist Party is concerned, we are taking interest in this question and it is the Communist Party that had laid down certain fundamental principles on the basis of which this question had got to be solved. Time and again, our principles have been brought to the notice of this House as well as the Government. We have stated the fundamental principles on the acceptance of which alone there can be justice and this problem can be solved democratically and justly. Therefore, these questions are absolutely irrelevant. The only question with which we are concerned is whether the Government are prepared to take a stand which will allay the discontent and make the people feel that the Government are serious about the matter, that is, taking up the matter as seriously as they want it to be. That is the only question with which we are concerned. That is why this is a matter of urgent public importance."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, in view of the importance of the subject, I would like to make a statement with regard to this problem."

"The Government have taken note of the discontent that is now being voiced in certain quarters over the delay in the settlement of the boundary between Andhra and Madras States. For

23rd August 1955] [Sri C. Subramaniam]

the information of hon. Members, I shall explain the stage at which this matter stands at present. Hon'ble Members are aware of the Prime Minister's statement, dated 25th March 1953, which reads as follows:—

'A Boundary commission or Commissions will be appointed some time after the establishment of the Andhra State to determine the exact boundaries of that State and to recommend such adjustments, as may be considered necessary in regard to the boundaries of that State, with residuary State of Madras and the Mysore State.'

"While introducing the Andhra State Bill in Parliament, the Home Minister clarified the Prime Minister's intentions by explaining that the Boundary Commission would only go into the question of minor rectification of the boundary. According to him 'The Commission could be asked to take into consideration all the villages lying within a certain stated distance on either side of the existing boundaries between the three States and to make their recommendations for redrawing all these boundaries so that as many of the villages as possible with a majority of Telugu-speaking, Tamil-speaking and Kannada-speaking inhabitants would be included within the States of Andhra, Madras and Mysore, respectively. In doing so, the Commission may be asked to bear in mind the desirability of avoiding the creation of serious difficulties of economic or administrative character'. The basis for this readjustment was to be the 1951 Census figures."

9-40
a.m.

"As per these intentions, the Government of India deputed Sri J. I. Arputhanathan, an officer of this Government, as Superintendent of Census Operations, for collecting the census particulars of the border villages. He was assisted in this work by Sri Bhimasankaran, a Deputy Collector of the Andhra Cadre. They have completed the work and full particulars of the population of the border villages based on the 1951 Census, are now available. I may state here for the information of the hon. Members that the work was completed a few months back. The basic materials required for the settlement of this dispute are thus ready."

"This Government have suggested the following general principles for the settlement of this matter:—

The boundary line may be a continuous one and isolated pockets should be avoided to the extent practicable.

The village should be the unit for consideration and partition of villages should be avoided.

Villages with over 50 per cent Tamil-speaking people should be incorporated in the Madras State to the extent practicable and *vice versa*.

Due consideration may be given to geographical features such as hills, forests and rivers, as constituting natural boundaries between two States and to economic features such as irrigation

[23rd August 1955]

Special Public Prosecutor? Even if there was justification, why should this gentleman be chosen, because he had already been Public Prosecutor for two terms?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This case came up when Sri T. R. Venugopal was the Public Prosecutor; he was in charge of it up to a certain stage. His term came to a close and another Public Prosecutor was appointed. Then the question arose whether it would not be desirable to continue Sri T. R. Venugopal as Special Public Prosecutor with reference to this case only, since he was dealing with it at an earlier stage. That was how he was taken as Special Public Prosecutor for this case alone, after his term as Public Prosecutor was over.”

9-30 a.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister was pleased to say that the Collector in consultation with the District Judge recommended names to the Government for the appointment of Public Prosecutors. But may I know whether it is not a fact that in the majority of cases the Government have not adhered to the recommendation of the Collector and that they have appointed their own nominees? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I won't say that it has not been followed in the majority of cases. In a few cases, no doubt, we might not have followed it. But even when we make such appointments, the matter is again referred to the Collector and his recommendation is obtained. Then only the appointments are made.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION *RE* SETTLEMENT OF THE BOUNDARIES BETWEEN MADRAS AND ANDHRA STATES.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member, Sri P. Ramamurthi, which reads as follows :—

“ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to take expeditious steps solve the boundary question with the Andhra State which has led to the growth of discontent among the people within the border areas and to the proposal to offer satyagraha on the 24th of this month in front of the Assembly.”

Before I give my consent to the motion, I would like to hear from the hon. Member how it is a matter of urgent public importance.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the adjournment motion that stands in my name has already been read by you. The House will be aware that immediately the Andhra State was separated, the Prime Minister of India made a statement in Parliament during the course of which he had stated that the question of these border areas would be settled by reference to a Boundary Commission. He had stated that a

[23rd August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

Boundary Commission would be appointed very soon and that this problem would be solved. We know that later on the Government of Madras took the view that this was a simple matter and that the adjustment of boundaries between the two States which were not absolutely independent States was a matter which could be settled by means of personal discussion and by taking into consideration certain fundamental principles. That idea, certainly, was a very good idea as far as we were concerned. But, unfortunately, nearly two years have gone by since that assurance was given and during these two years feelings have been getting strained. None of us in this House would like to see the feelings of the Andhra people and the Tamil people getting strained in any way. Therefore, it is that this question has become of the utmost importance. We do not want to give rise to the growth of centrifugal tendencies, forces which are in operation in this part of the country. These tendencies will have to be checked. But how to do that is the question. Unless the Government themselves take steps to allay the discontent of certain minorities and also to enable them to see that their legitimate rights are safeguarded, these centrifugal tendencies cannot be effectively checked. Therefore, when this question comes up before this House. Apart from this, there are no other questions involved in this. Even if the boundary question is settled, there will be the question of the linguistic minorities living on both sides of the border. Although Articles 29 and 30 of the Constitution specifically lay down that the rights of the minorities—religious as well as linguistic minorities—will have to be protected, none the less, it is necessary that both the Andhra and the Madras Governments should come to an understanding with regard to the concrete measures by means of which this provision in the Constitution can be effectively carried out in order to give satisfaction to the linguistic minorities living on both sides of the border. Therefore, the failure of the Government to take up this question effectively and expeditiously has given rise, unfortunately, to feelings of discontent. We know also that there is a proposal to offer satyagraha before the House to-morrow. In view of the threatened satyagraha, this question becomes a matter of urgent public importance because the entire public of Madras is involved in this question. That is how I feel that this is a matter of urgent public importance and I would like you to admit this.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I am not interested in entering into a debate on this issue. But I crave your indulgence to allow me a few minutes to express my views about this adjournment motion. Of late, I find that even the Communists are taking a lively interest in this issue in which they had no belief some years back. When a movement gains momentum and when it gets the public support, they also want to pose that they are taking an interest in a human problem of this type. I find that after the visit of the Prime Minister to Russia, the Communists

[Sri C. Subramaniam] [23rd August 1955]

sources and their ayacuts being in the same State. This Government have addressed a letter to the Andhra Government suggesting negotiations for the settlement of the boundary dispute on the basis of these principles which I have just now mentioned. It was written on 2nd July soon after the present Andhra Government came into power. The final reply of the Andhra Government has not yet been received, but they have provisionally agreed to the suggestion and have appointed two of their officers to carry on the preliminary negotiations. In approaching this problem, we must remember that we are not concerned with a dispute between two independent sovereign States. Andhra and Madras are functioning within one Union. Even after the re-drawing of the new boundary, good many Tamils in villages with a minority of Tamil population will continue to live in the Andhra State. Similarly, many Andhras will continue to live in the Madras State. Naturally, these people will have to depend on the good will of the respective Governments for the protection of their cultural, linguistic and other fundamental rights. It is very desirable therefore that we do not carry on this controversy as to arouse avoidable bitterness. That is the reason why this Government and also the Andhra Government felt that it would be best to resolve this problem amicably across a conference-table between the representatives of the two Governments. The necessity for a Boundary Commission will arise only if the negotiations between the two Governments are deadlocked. It is being asked how long these negotiations will take before a final settlement is reached. It will not be possible to give any definite time-limit. I am hoping to meet the Chief Minister of Andhra in the first week of September. The Chief Minister of the State will also be present during that time. It may be possible to discuss with him and arrive at a tentative time-table for carrying on these negotiations. But I may assure the hon. Members and others interested in this problem that the matter will be pushed through expeditiously and there will not be any avoidable delay in this matter.

"The Government are also aware that it is necessary to give full opportunities to make representations by the various bodies and individuals interested in this matter and such representations from bodies like the North Boundary Committee, etc., will be given due consideration by this Government and I am sure by the Andhra Government also.

"One other matter I would like to remind this House and the public is the safeguards provided for in the Constitution for linguistic minorities, for the protection of their culture and language. Articles 29 and 30 of the Constitution specifically deal with this cultural and linguistic rights of minorities residing in any particular area. It may be possible to take up this matter of safeguards to linguistic minorities in Andhra and Madras States during the present negotiations and arrive at concrete decisions regarding the actual steps to be taken for the protection of these rights.

23rd August 1955] [Sri C. Subramaniam]

"In view of what I have stated, I hope the North Boundary Committee and Sri Sivagnana Gramani, the leader of that Committee, who are sponsoring the agitation for the appointment of a Boundary Commission for resolving these disputes will give up their agitation and await the results of the steps taken by this Government. I may assure them that the disputes will be settled in an amicable manner which will be fair and just to all the parties concerned. Any agitation at this juncture will only spoil the atmosphere necessary for the speedy solution of the problem. I hope wiser counsel will prevail at least at this juncture and the agitation will be withdrawn.

"Sir, I hope that in spite of what hon. Member Sri Vinayakam has stated, wiser counsel will prevail and the agitation will be withdrawn at this juncture so that the necessary atmosphere will be created for carrying on the negotiations and arriving at a satisfactory settlement which is after all the common objective of this Government and also of those who are interested in this problem. I appeal to them very earnestly not to precipitate matters and to give up this agitation, in view of the assurances I have already given on behalf of the Government. Now, in view of the statement I have made, I also request the hon. Leader of the Opposition not to press his adjournment motion, because all the necessary information has been laid before this House."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I am glad the Hon. Leader of the House has touched upon all the points that I myself wished to refer and have referred in my preliminary remarks. In view of the appeal that he has made, I not only do not press my motion, but also join him in making an appeal to Mr. Sivagnana Gramani and others not to press the agitation. I also request hon. Member Sri Vinayakam not to press the agitation at this particular juncture but to give an opportunity to the Government to take action on the basis of the specific assurances given by the Hon. Leader of the House. If the Government do not keep up their assurance, it is always open to them to start an agitation. For the present, I join the Hon. Leader of the House in making this personal appeal to them."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, on a point of personal explanation. Please allow me to explain my point. I am entitled . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"How are you entitled to speak now? Even on a point of personal explanation, you can speak only if the Chair allows you."

* SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, my name has been mentioned . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"Even then, you can speak only if the Speaker allows you."

[23rd August 1955]

* SRI K. VINAYAKAM :—" Please allow me, Sir. With considerable patience, I was listening to the elaborate statement read by the Hon. the Finance Minister and which has already been prepared. It looks as though the whole thing is a farce. It is a ready-made affair. It is not"

DEPUTY SPEAKER :—" It is certainly not a personal explanation."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, my name was mentioned by the Hon. Leader of the House and also by the hon. Leader of the Opposition. So, I have to"

DEPUTY SPEAKER :—" If anything has been mentioned against the hon. Member, he can refer to that particular remark. He cannot discuss about the statement which has been made by the Hon. the Leader of the House."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Please hear me, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Yes, I am hearing you."

* SRI K. VINAYAKAM :—" My name has been referred to by the Hon. Leader of the House and the hon. Leader of the Opposition in the course of their speech. Naturally, I have to explain"

DEPUTY SPEAKER :—" No, I am not going to allow the hon. Member to speak any further on this subject."

(Hon. Member Sri K. Vinayakam was seen standing in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—" Order, order. Let the hon. Member resume his seat. I have already said that I am not going to allow him to speak any further on this matter. Now, I pass on to the next item in the agenda, viz., Motion under rule 40 of the Assembly Rules."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, I rise on a point of order. May I know what happened to the adjournment motion of the Hon. Leader of the Opposition? The Chair has not given a ruling on that."

DEPUTY SPEAKER :—" I have not given my consent to him to move it."

* SRI K. VINAYAKAM :—" It is *ultra vires*."

DEPUTY SPEAKER :—" It is not *ultra vires*. I have already said that I have not given my consent. I will read the relevant rule—Rule 42—and the hon. Member may go through it. This is what rule 42 states :

"A member desirous of moving a motion for an adjournment of the business of the House for the purpose of discussing a definite matter of urgent public importance shall, before the commencement of the sitting of the Assembly at which he proposes to ask for leave of the House to make his motion, hand to the Speaker a statement in writing of the matter proposed to be discussed, and obtain his consent to his asking for leave to make the motion."

[23rd August 1955] [Deputy Speaker]

Even, in the first instance, I have mentioned that I have not given my consent to the hon. Leader of the Opposition. I will also read the next rule which states

"If the Speaker gives consent under rule 42, the member may, after questions and before the further business set down in the list of business for the day is entered upon, ask the leave of the House to make the motion."

So, it will be seen that I have not given my consent. I have only asked the hon. Leader of the Opposition to briefly state a few words on his motion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" A motion cannot come 9.50
up before the House unless the Speaker consents to it. There a.m.
are two parts to it, one the consent by the Speaker and then consent by the House. If, on the consent of the Speaker, the matter is explained before the House by the Member and he wants the consent of the House to be obtained, then he asks the House for its consent."

SRI P. RAMAMURTHI :—" The rule is, before the Speaker gives consent to the Member to move the motion, he can ask the Member concerned to explain how exactly the motion is in order, how he considers it to be a matter of urgent public importance and definite in nature and after hearing him, the Speaker is entitled to rule whether it is in order or not and permit the Member or not permit him. All that has happened is that I have tried to explain how exactly it is a matter of urgent public importance. That is all that has happened."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" And the hon. the Leader of the Opposition has withdrawn the motion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, we do not say that the Speaker has not got the right to pronounce whether the motion is in order or not. Our only objection is that the Speaker in final conclusion has not said anything about the motion."

DEPUTY SPEAKER :—" When the hon. Member who wanted to move the motion has himself withdrawn the motion, the Speaker has no motion before him to give a ruling. Therefore, I cannot give a ruling on it. I will now pass on to the next item on the agenda."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Member was allowed to move the motion in order to get the consent of the House. At least towards the end of the discussion, the Chair ought to have placed these things before the House and ascertained whether the House had any objection to the motion or not. Without the consent of the Speaker, nothing will happen here. When the Member spoke on the motion, the Speaker's consent is implied there."

DEPUTY SPEAKER :—" Before giving consent, I wanted to know from the hon. Member what he wanted to say in the matter."

[Deputy Speaker] 23rd August 1955]

In the first instance itself, I told the House that I can give my consent only after hearing the Member who wanted to move the motion. The hon. Member himself has withdrawn the motion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"The rule relating to the moving of adjournment motions says that the Member should obtain the consent of the Speaker in his Chamber even before moving it on the floor of the House. It is only after the Speaker gives his consent that the hon. Member comes before the House and speaks on his motion. Finally the Speaker must give his ruling. That is what we expect from the Chair. The Chair has not announced that the motion is not being pressed by the hon. Member who moved the motion."

III—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *re* SEA EROSION IN DHANUSHKODI.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பு ஏற்படுவதைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேசுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து சில முக்கியமான விவரங்களை தெரிந்துகொள்வதற்காகத் தான் இந்த கோரிக்கையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதில் ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சமீபத்தில் நான் தனுஷ்கோடிக்குச் சென்று அங்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய கடல் அரிப்பைப் பார்வையிட்டேன். அப்படிப் பார்வையிடும்போது அங்கு ஏற்பட்டுள்ள சேதத்தையும் பார்வையிட்டேன். அங்குள்ள ஜனங்கள் சொல்லும் விவரங்கள் என்னவென்றால் இந்தக் கடல் அரிப்பு திடீரென்று ஏற்பட்ட சம்பவம் அல்ல, கிட்டத்தட்ட நாற்பது வருஷங்களுக்கான இந்த அபாயம் இருந்து வருகிறது, அதிலும் கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக இந்த அரிப்பு வெகு வேகமாக ஏற்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அபாயம் அங்கு ஏற்பட்டு வருவதை எதிர்பார்த்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை இதுவரையில் எடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இப்பொழுது கடலரிப்பு வெகு வேகமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. இப்பொழுதே திட்டவட்டமாக அதற்கு வேண்டிய முயற்சி எடுக்காவிட்டால் அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள் அதிகப்படியான சேதத்திற்குள்ளாவார்கள். இப்பொழுதே அங்கு நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்கு மக்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். முன் எச்சரிக்கை எதுவும் இல்லாமல் சேதம் இப்பொழுது ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இந்த விஷயத்தைக் கொடுக்கிறேன். இதுவரையில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள், இனிமேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை விவரமாக விளக்கும்படியாக கனம் மராமத்திலாகா மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, there has been gradual and considerable erosion at Dhanushkodi since 1951. The rate of erosion appears to have accelerated in 1954, as a result of which, certain properties belonging to the Railways and Customs Authorities at Dhanushkodi were threatened and those authorities began to contemplate the abandonment of Dhanushkodi pier in the Indo-Ceylon Traffic. The danger to the houses and huts of the inhabitants of the

23rd August 1955]. [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

locality appears to have been realised by them, only in the beginning of this year, when an agitation demanding protective measures was made in the Central Legislature. On a reference from the Central Government, this Government obtained a report from the Chief Engineer in March 1955, which showed the actual and threatened damage. This Government addressed the Government of India, Ministry of Transport in the beginning of April 1955, communicating the Chief Engineer's view that the protective works would be very costly, besides being of doubtful value against the furious waves of the sea and that in the circumstances evacuation of the entire village and rehabilitation of the villagers elsewhere might be the only remedy.

"The Southern Railway authorities had also informed this Government that the Railway Board had approved a proposal to constitute an expert Committee for going into the question of selecting a site to which the pier at Dhanushkodi should be shifted and that this Government would be advised further on receipt of the recommendation of the Committee.

"In view of the foregoing, this Government requested the Government of India that a specialist of that Government might be deputed to inspect the locality and suggest ways and means of combating erosion of land by the sea. It was also mentioned that the Rameswaram temple being of All-India importance the study of the sea erosion at Dhanushkodi might be useful in protecting Rameswaram as well in case any necessity arose.

"The Government of India replied in May 1955, stating that the question of selecting an alternative site for the Railway pier had been referred to an expert technical committee, that the Committee's report was awaited and that with a view to prevent heavy erosion and encroachment of the sea on the southern coast of the island, the Ministry of Railways had, on the advice of the Chief Engineer, Madras Port Trust and the Executive Engineer, Central Public Works Department already sanctioned the work of constructing the three groynes at an estimated cost of Rs. 13,537 and that the work was expected to be completed before the South-West Monsoon. The experimental work is expected to cover a length of 350 feet of the coast line. The Government of India have stated that the effect of this remedial measure should be ascertained before any steps are taken to examine the problem further. Further communication from India Government is awaited. The Collector of Ramanathapuram has reported under date 17th August 1955 that three casuarina pile groynes extending to 150 feet into the sea and 220 feet along the seashore on the southern side of the Public Works Department buildings at Dhanushkodi were built by the Railway authorities as an experiment but that these have been washed off.

"As regards relief to the people, it is reported that the fishermen and some Railway employees are the only persons affected by the sudden sea erosion at Dhanushkodi during February 1955.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd August 1955]

The fishermen who were affected by the sea erosion have been allotted some plots in the Government porombokes for housing and are conveniently rehabilitated. Necessary help has been given to the affected railway employees by the Railway department also. Hence no more relief is required at present for the people who are affected by the sea erosion at Dhanushkodi."

IV—AMENDMENT OF MADRAS ASSEMBLY RULES.

DEPUTY SPEAKER:—"With the permission of the House I would like to take up item III of the Agenda, namely, Amendment of Madras Assembly Rules. I hope the Hon. Minister for Finance is moving the necessary motion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I move for leave to amend the Madras Assembly Rules and move—

'That a Select Committee be appointed to consider the proposals for making changes in the rules.'"

"The Select Committee will consist of the following Members:—

Sri M. Kalyanasundaram.

Sri C. Kandasamy.

Dr. K. B. Menon.

Sri S. Swayamprakasam.

Sri V. Balakrishnan.

Sri S. S. Kolkebail . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. the Leader of the House should first get leave of the Assembly before he moves for constituting a Select Committee to make changes in the rules."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"When nobody is objecting, he has the necessary leave of the House."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I move—

'That leave be granted to amend the Madras Assembly Rules.'"

The motion was carried and leave was granted.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I move—

'That the amendments to the Madras Assembly Rules be referred to a Select Committee consisting of the following Members:—

1 Sri M. Kalyanasundaram.

2 Sri C. Kandasamy.

3 Dr. K. B. Menon.

4 Sri S. Swayamprakasam.

5 Sri V. Balakrishnan.

23rd August 1955] [Sri C. Subramaniam]

6 Sri S. S. Kolkebail.

7 Sri S. Daivasigamoney.

8 Dr. U. Krishna Rao.

9 Sri K. Vinayakam.

10 Sri P. T. Rajan.

11 Sri A. Ratnam.

12 Sri K. R. Viswanathan.

13 Sri T. Ganapathy.

14 Sri M. Jagannathan.

15 Sri K. Rajaram.

16 The Hon. Sri C. Subramaniam.'"

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Generally the Hon. the Speaker and the Deputy Speaker are the Members of this Committee. Now I would like to know whether you are both the Hon. the Speaker and the Deputy Speaker."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That the amendments to the Madras Assembly Rules be referred to a select Committee consisting of the following members:—

1 Sri M. Kalyanasundaram.

2 Sri C. Kandasamy.

3 Dr. K. B. Menon.

4 Sri S. Swayamprakasam.

5 Sri V. Balakrishnan.

6 Sri S. S. Kolkebail.

7 Sri S. Daivasigamoney.

8 Dr. U. Krishna Rao.

9 Sri K. Vinayakam.

10 Sri P. T. Rajan.

11 Sri A. Ratnam.

12 Sri K. R. Viswanathan.

13 Sri T. Ganapathy.

14 Sri M. Jagannathan.

15 Sri K. Rajaram.

16 The Hon. Sri C. Subramaniam.'

The motion was carried.

DEPUTY SPEAKER:—"I nominate Sri K. Uppi Sahib to be a Member of the Committee under rule 223 of the Assembly Rules. The Deputy Speaker will be the Chairman of the Committee in the absence of the Speaker."

V.—Government Bill. [23rd August 1955]

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION BILL, 1955
(L.A. BILL NO. 11 OF 1955)—cont.

DEPUTY SPEAKER:—“ Now we shall take up clause by clause consideration of the Madras Cultivating Tenants Protection Bill. Let us first take up clause 3.”

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER:—“ The motion is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

‘ In sub-clause (1) after the word “ landlord ” add the words “ or superior landlord ”.’

‘ In sub-clause (1), delete the words “ by or at the instance of his landlord ”.’

‘ In sub-clause (2) (a) for the words “ a month ” wherever they occur, substitute “ three months ”.’

‘ For the existing sub-clause (2) (b), substitute the following:—

“ (b) who has committed any act of waste ”’

‘ For the existing sub-clause (2) (c), substitute the following:—

“ (c) who has put the land for use inconsistent with the purpose for which it was let.”’

SRI K. T. SREEDHARAN:—“ Sir, I second them.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

‘ Delete sub-clause (2) (a).’

‘ In sub-clause (2) (b) in line 23 of page 6 for the words “ has done ” substitute the word “ does ”, and in the same line, delete the words “ or has been guilty of any negligence ”.’

‘ In sub-clause (2) (c) in line 25 of page 6, for the words “ has used ” substitute the word “ uses ”.’

‘ Delete sub-clause (2) (d) and the Explanation thereto.’

‘ In sub-clause (3) (a) in line 34 of page 6, after the word “ deposit ” insert the following words:—

“ or, the market value on the date on which the rent was payable, at the option of the cultivating tenant ”.’

‘ In sub-clause (3) (a) of clause 3, wherever the words “ a month ” occur substitute the words “ three months ”.’

‘ In sub-clause (3) (b) in line 3 of page 7, delete the words “ inclusive of such . . . may allow ”.’

SRI S. RAMALINGAM:—“ Sir, I second them.”

23rd August 1955]

SRI N. K. PALANISAMY:—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

‘ For the existing sub-clause 2 (a), substitute the following:—

“ (a) who, if in arrear at the commencement of this Act with respect to rent payable to the landlord and accrued due subsequent to 31st March 1954, does not pay such rent within four annual equal instalments the first being on 30th June 1956 ”.’

‘ For sub-clause 2 (a), substitute the following:—

“ (2) (a) Disputes arising out of alleged or real non-payment of rent or arrears of rent must be settled by conciliation and adjudication between the parties before Revenue Divisional Officer only authorised under this Act and under no circumstances a tenant shall be evicted for non-payment of past arrears ”.’

SRI K. T. RAJU:—“ Sir, I second them.”

SRI S. RAMALINGAM:—“ Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

‘ Delete the following in sub-clause (2) (a) in lines 17 to 22 of page 6, “ if in arrear . . . of this Act ”.’

‘ For the word “ March ” in sub-clause (2) (a) in line 19 of page 6, substitute the word “ May ”.’

‘ Delete sub-clause (3) (a) (i) and the words “ in the case ” in sub-clause (3) (a) (ii) in line 37 of page 6.’

‘ For the word “ March ” in sub-clause (3) (a) (i), substitute the word “ May ”.’

SRI K. P. GOPALAN:—“ Sir, I second them. Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

‘ In sub-clause (2) (a) in lines 19–22, of page 6, for the words

“ within a month . . . after such rent accrues due ” substitute the following words:—

“ as stipulated hereunder :

(i) such arrears of rent shall be paid in four equal annual instalments; and

(ii) the first instalment of such arrears of rent shall be paid by 31st May 1956.”

‘ In sub-clause (3) (a) (i) for the words “ within a month . . . of this Act,” in lines 3–6, substitute the following words “ such rent shall be paid as stipulated hereunder :

(a) such rent shall be paid in four equal annual instalments; and

(b) the first instalment of such rent shall be paid by 31st of May 1956; ”’

[Sri K. P. Gopalan] [23rd August 1955]

'Delete sub-clause (3) (b) and renumber the clause accordingly.'

'In sub-clause 4 (b) in line 31 of page 7, delete the words "inclusive of such costs as he may direct".'

'Delete sub-clause (2) (b).'

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, I second them."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"Sir, I move the following amendments which stand in my name :—

'In sub-clause (2) (a), after the words "does not pay" in line 21, insert the words "half of".'

'In sub-clause (2) (a) for the words "a month" in line 19, substitute the words "four months".'

'In sub-clause (2) (a) for the words "rent within a month" in line 21, substitute the words "half of the rent within six months".'

'In sub-clause (2) omit sub-clauses (b), (c) and (d) and the explanation thereto.'

'In sub-clause (3) (a), for the words "the rent" in line 32, substitute the words "half of the rent".'

'In sub-clause (3) (a) (i), for the words "a month" in line 36, substitute the words "four months".'

'In sub-clause (3) (a) (ii) for the words "a month" substitute the words "six months".'

'In sub-clause (3) (c) for the words "the Revenue Divisional Officer" substitute the words "the Tahsildar".'

'In sub-clause (4) for the words "the Revenue Divisional Officer" wherever they occur, substitute the words "the Tahsildar".'

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, I second them."

10 m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, I beg to move the following amendment :—

'For the existing sub-clause (2) (b), substitute the following :—

"(2) (b) who has done any act making the land unsuitable for the purpose for which it is introduced."'

The amendment was duly seconded.

SRI P. RAMAMURTHI :—"Sir, I beg to move the following amendments :—

'1. Delete the whole of sub-section (b) of sub-clause (2)

23rd August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

'2. In sub-clause (3) (b), delete the words "as provided in sub-clause (4)" occurring at the end of the last sentence, and substitute the words "as if this Act was not in force" and delete the whole of sub-clause (4).'

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"I second the amendments."

SRI K. V. RAMASWAMI :—"Sir, I beg to move the following amendments :—

'In the explanation add the words "exchange of lands for the purpose of betal vine cultivation without depriving a tenant of his land will not amount to eviction".'

SRI K. T. RAJU :—"I second the amendment, Sir."

SRI C. KANDASAMY :—"Sir, I beg to move the following amendments :—

'In sub-clause (3) (a) in line 34 of page 6, after the word "deposit" insert the following words :—

"or, the market value on the date on which the rent was payable, at the option of the cultivating tenant".'

'In sub-clause (3) (a) wherever the words "a month" occur substitute the words "three months".'

'In sub-clause (3) (b) in line 3 of page 7, delete the words "inclusive of such . . . may allow".'

'After sub-clause (4) (b) add the following proviso :

"Provided that the Revenue Divisional Officer shall not allow an application for eviction unless the enquiry has been held before him and two assessors. Such assessors shall be chosen from among Panchayat Board Members, District Board Members and Members of the Legislative Assembly within the jurisdiction of the said Officer".'

SRI K. T. RAJU :—"Sir, I second the amendments."

DEPUTY SPEAKER :—"The clause as well as the amendments are now before the House for discussion."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதிக்குப் பிறகு குடியானவன் நிலச்சுவாந்தாருக்குப் பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்றிருந்தால் இந்தச் சட்டம் வந்த ஒரு மாத காலத்திற்குள் கொடுத்துவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவனை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவதற்கு நிலச்சுவாந்தாருக்கு உரிமை அளிக்கக்கூடிய தன்மையில் அமைந்திருக்கிற ஷரத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு ஒரு விவசாயி நிலத்தில் சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிறான் என்றால், சென்ற ஆண்டில் அந்த விவசாயி நிலச்சுவாந்தாருக்கு ஏதாவது பாக்கி தரவேண்டியிருந்தால் அதை எவ்வாறு தரவேண்டுமென்ற ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டே இந்த நிலம் இந்தச் சாகுபடியாளருக்கு இவ்வாண்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். அதாவது அடுத்த அறுவடை மகசூலோடு சேர்த்து இவ்வாண்டின் பாக்கியைக் கொடுத்துவிடுவதாக விவசாயி எழுத்து

[Sri S. Ramalingam] [23rd August 1955]

மூலமாகவோ, வாய்மொழி மூலமாகவோ நிலச்சுவாந்தாரரோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருப்பான். அந்த ஒப்பந்தம் எல்லாம் இப்பொழுது செல்லுபடியாகாது. இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக நீங்கள் அந்தக் கடனை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உங்களை நிலச்சுவாந்தாரர்கள் வெளியேற்றுவதற்கு உரிமை உண்டு என்று சொல்வது மிகவும் அக்கிரமமாகும். இன்றைய தினம் எந்த விதமான குற்றமும் விவசாயி செய்யாமல் இருக்கும்போது, நிலச்சுவாந்தாருக்கு பாக்கி கடன் எதுவும் கொடுக்க வேண்டியதில்லாமல் இருக்கும்போது, விவசாய சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்கின்ற பயத்திலேயே பல பல நிலச்சுவாந்தாரர்கள் தங்கள் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான வெளியேற்றத்தைத் தடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டமானது புதியதாக பல சாகுபடியாளர்கள் வெளியேற்றப்படுவதற்குத்தான் அனுசூலமாக இருக்கும்.

“அடுத்தாற்போல சர்க்கார் பலதடைகளில் இங்கும், வெளியிலும் பேசும்போது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு வருஷக் கடன் பாக்கியை மாதிரிமாதான் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 1954-ல் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதியிலிருந்து கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொன்னால் ஒரு வருஷம் ஆகாது. இரண்டு வருஷமாகிப் போய்விடும். ஏனென்றால் சாகுபடி காலம் ஜூன் மாதத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. ஜூனுக்கு ஜூன் ஒரு ஆண்டு கணக்காகும். மார்ச் 31-ம் தேதியிலிருந்து கணக்கு என்றால் மார்ச் 31-ம் தேதியிலிருந்து அடுத்த மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் விவசாய ஆண்டுப் படி இரண்டாண்டுகள் கணக்காகிவிடும். சர்க்காருடைய கணக்குப் படி வேண்டுமானால் ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து மார்ச் 31-ம் தேதிவரையில் பட்ஜெட் வருஷமாக இருக்கலாம். ஆனால் விவசாய சாகுபடியைப் பொறுத்தவரையில் ஏப்ரல் ஒன்றாம் தேதியிலிருந்து கணக்கு ஆரம்பமாகவில்லை. ஜூன் மாதத்திலிருந்து தான் ஆரம்பமாகிறது. டிசம்பர் 1-ம் தேதிக்குப்பிறகு நிலத்தைப் பிடுங்கி வேறு யாருக்காவது கொடுத்திருந்தால் அந்த நிலம் திரும்பவும் இவருக்கே கொடுக்கப்படவேண்டும், என்று செய்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே ஒரு வருஷ பாக்கியை மாதிரிம் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்பினால் 1954-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 31-ம் தேதிக்குப்பிறகு பாக்கியுள்ள என்று இருப்பதை ஜூன் மாதத்திற்குப் பிறகு என்றே டிசம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு என்றே போட்டால்தான் ஒரு வருஷம் மாதிரிம் கணக்கு ஆகும். இல்லாவிட்டால் இரண்டாண்டுகளின் பாக்கி கொடுக்க வேண்டியவரும். இதுவும் சரியல்ல. மேலும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இருப்பதும் சரியல்ல. இது சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கே புறம்பாக ஆகும். அந்தப் பகுதியை எடுத்தவிடவேண்டுமென்று கேட்கக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, now that the clauses are being considered, even at the risk of repetition I wish to press the point, that is, for the inclusion of the words ‘or superior landlord’ after the words ‘landlord’ in sub-clause (1). Sir, my idea is that what little protection is given under this Bill must be really available for the tenant. We must first of all know what is the present position and how this Bill affects the relationship between the landlord and tenant. If the present Bill were not introduced, the position will be this. Any landlord is entitled to evict his tenant for various reasons after giving proper notice to quit. If a lessee sub-leases the land he has taken on lease and the landlord puts an end to the rights of the lessee, even the rights of the sub-lessee automatically ceases. That is the present position.

0-20
am.

28rd August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

Let me explain my point by an illustration. Suppose landlord A leases out his land to B, and B does not cultivate the land himself but leases it out to C. If A terminates the lease of his land with B, it automatically terminates the rights of tenancy of C because C is only a sub-lessee. According to sub-clause (1), C shall not be evicted by or at the instance of B only. C will not be protected after A terminates the lease of his land with B, because there will not be the landlord-tenant relationship between A and C. Had there been a provision in the Bill that no suit against a cultivating tenant shall lie except at the instance of his landlord, the present position will be all right. But there is no such provision. The rights conferred by the sub-clause is only the rights under the common law or under the Transfer of Property Act. If we really want to protect the cultivating tenant, there must be either the provision that he must not be evicted except by his immediate landlord or the provision that he will be given protection against eviction in a suit filed by either the immediate landlord or the superior landlord. Therefore it is that I want to add the words ‘or superior landlord’. The tenant is given such protection in the Tenancy Act of the Travancore-Cochin State. The object of my amendment can be achieved—

(1) by providing that the cultivating tenant shall not be evicted except by his landlord,

or

(2) by providing that he will be given protection against eviction in suits filed either by his landlord or by his superior landlord,

or

(3) by omitting the word ‘landlord’ altogether.

“ So far about the first amendment. The second amendment is about extending the time for payment of arrears from one month to three months.

“ My next amendment proposes the substitution of the words ‘who has committed any act of waste’ for the existing words in item (b) of sub-clause (2). The present wording ‘who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injuries to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land’ is highly involved and ununderstandable. ‘Act of waste’ is a recognized term and we have judicial decisions laying down what an act of waste is. The substitution proposed by my amendment will make the provision simpler and understandable.

“ Then I come to my amendment to sub-clause (2) (c). It is well known that a tenant can be evicted if he puts the land for use inconsistent with the purpose for which it was let. That is why I have proposed the substitution of this wording without confining myself to purposes not being agricultural or horticultural.”

[23rd August 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—In support of my amendment, I wish to make some observations. Our experience in the working of the Agriculturists Relief Act has been that the debtors are not in a position to repay the money they borrowed. When the original Bill was introduced, we said that the tenants would enjoy the benefit of this Act only if they are allowed to pay the arrears of rent in instalments. The Government did not heed the suggestion and as a result of it, in Malabar more than 25,000 suits by money-lenders against debtors are pending. If the payment of the arrears in a lump sum is insisted upon, I feel it will be a handle which the Government are giving to the landlord to evict the tenant. That is why I have suggested in my amendment that payment of the rent in four equal annual instalments should be permitted and that the first instalment should be paid by 31st May 1956. If the Government really want that the tenant should be benefited by this Act, I hope they will accept my amendment."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" My criticism to clause 3 is only in respect of sub-clause 2 (b) which says that an evicted tenant shall not be restored to his land if he has 'done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land'. This sub-clause forgets that this Act is intended to be in force for a period of one year only. In the previous sub-clause, the tenant is asked to pay the rent for the period for which he enjoyed the land. If he had been in possession of the land last year, the crop would not be there, because it would have already been harvested. In the previous sub-clause he is asked to pay the rent for the period he cultivated the land and there is no meaning in saying in this sub-clause: if the tenant 'has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land'. This is absolutely without any meaning. The only point is that there is no justification for restoring the land to an evicted tenant if he has done any act of permanent waste or permanent injury to the land. Suppose originally the land was an agricultural land. If the tenant has done an act which has made the land permanently unsuitable for agriculture, then there is some meaning in not restoring the tenant to the possession of the land. That is why I have proposed in my amendment the substitution of the words 'any act making the land unsuitable for the purpose for which it is intended'. Leaving the sub-clause as it is will create a lot of confusion and no tenant will be protected by this Act."

10-28
am.

*SRI C. KANDASAMY :—" எனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கும் நான்கு திருத்தங்களையும் பற்றி சிறிது விளக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். முதல் திருத்தமென்னவென்றால்—

"In sub-clause (3) in line 34 of page 6, after the word 'deposit,' insert the following words :

" or the market value on the date on which the rent was payable at the option of the cultivating tenant."

23rd August 1955]

[Sri C. Kandasamy]

அதாவது, ஒரு குடியானவன் கோர்ட்டிலே குத்தகை பாக்கி செலுத்தும் போது 'டிபாசிட்' செய்யக்கூடிய தினத்தன்று விலை எப்படி இருக்கிறதோ அந்த விலைவாசிப்படிதான் பணம் கட்டவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் என்னவென்றால் அது வடை ஆரம்ப காலத்தில் பொருளின் விலை என்னவாக இருந்ததோ அந்த விலையின்படிதான் குத்தகை பாக்கியை நிலச்சொந்தக்காரர் பெற வேண்டும் என்பது. குடியானவனுக்குச் சில செளகரியங்களைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அறுவடை ஆரம்ப காலத்தில் என்ன விலை இருந்ததோ அந்த விலையைத்தான் கொடுக்கச் சொல்லவேண்டும். அறுவடை காலத்தில் விலை குறைவாக இருந்திருக்கும், பின்னால் விலை ஜாஸ்தியாகப் போய்க்கொண்டே இருக்கும். இது இயற்கை. இந்தச் சிறிய சலுகையாவது விவசாயிக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என்பதற்காக என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் நியாயமானதாகவே இருக்கும்.

என்னுடைய இரண்டாவது திருத்தமாவது—

'In sub-clause (3) (i) wherever the words "a month" occur substitute the words "three months".'

குத்தகை பாக்கியை இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாத காலத்திற்குள் கட்டவேண்டுமென்று மசோதாவில் இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்குப் பதிலாக மூன்று மாதம் என்று போடப்படவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தம் கோருகிறது. ஒரு மாதத்திற்குள் குத்தகை பாக்கியைக் கட்டுவதற்கு குடியானவனுக்கு சிரமமாக இருக்கும். ஒரு மாதம் என்பதற்குப் பதிலாக 'மூன்று மாதங்களுக்குள்' என்று செய்தால், விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கியைச் செலுத்தி, நிலத்தை மீட்டுக் கொள்வதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். 'மூன்று மாதத்திற்குள்' என்று சொல்வது மிகவும் சாதாரண ஒரு சலுகையாகும். வெகுக் குறைந்த சலுகை. இதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய மூன்றாவது திருத்தமாவது—

'In sub-clause (3) (b) in line 3 of the page 7, delete the words "Inclusive of such . . . may allow".'

'கோர்ட்டு அனுமதிக்கக்கூடிய வேறு ஏதாவது செலவுத் தொகை இருந்தாலும்' என்று போட்டிருப்பது அனாவசியம். இத்தகைய தாவாக் களில் பெரிய செலவு ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. செலவுத் தொகையைப் புதிதாக சேர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 'Summary enquiry' என்று சொல்லும்போது அதற்கு செலவுத் தொகை அதிகமாக ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. ஆகவே, 'செலவுத்தொகை' என்று அனாவசியமாக சேர்ப்பதினால் வீண் விவகாரங்களும், எக்கச்சக்கமான நிலையும்தான் ஏற்படும்.

" நான் கடைசியாக கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தமாவது —

After sub-clause (4) (b) add the following proviso :—

"Provided that the Revenue Divisional Officer shall not allow an application for eviction unless the enquiry has been held before him and two assessors. Such assessors shall be chosen from among Panchayat Board Members, District Board Members and Members of the Legislative Assembly within the jurisdiction of the said Officer."

நிலவெளியேற்றம் சம்பந்தமாக தீர்ப்பு கூறக்கூடிய வகையில் இன்னும் நியாயம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும். ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரி மாதிரி தீர்ப்பு கூறுவதற்குப் பதிலாக, ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியோடு இன்னும் இரண்டு

[Sri C. Kandasamy] [23rd August 1955]

பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டு மெம்பர்கள், ஜில்லா போர்டு மெம்பர்கள் அல்லது அசெம்பிளி மெம்பர்கள் ஆகியவர்களில் இருவர்களை 'அஸெஸர்' களாகச் சேர்த்துக் கொண்டு அம்மூவரும் சேர்ந்து தீர்ப்புச் சொல்லவேண்டும். அம்மூவரும் சேர்ந்து ஒரு குடியானவனை வெளியேற்றவேண்டுமென்று தீர்ப்புக்கொடுக்கவோ, வெளியேற்றக்கூடாதென்று தீர்ப்புக் கொடுக்கவோ வழி செய்தாகவேண்டும். ஜனப்பிரதிநிதிகளின் சம்மதத்தோடு விசாரணை செய்யப்பட்டால் குடியானவர்களுக்கு ஓரளவு நியாயம் கிடைக்க சௌகரியமாக இருக்குமென்பதற்காக நான் மேற்கண்ட திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தையும் சர்க்கார் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

"தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவத்தைப் பார்க்கும் போது பல சந்தர்ப்பத்தில் வெகு நியாயமான விஷயங்களில் கூட கன்சிலியேஷன் அதிகாரியாலும், ரெவினியூ கோர்ட்டாராலும் அநீதியாக தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். குடியானவன் ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு வசதி கிடையாது. ஏனென்றால் ரெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரி செய்ததுதான் சட்டம். நிலத்திலிருந்து குடியானவன் வெளியேறிவிடவேண்டுமென்று தீர்ப்புக்கூறி விட்டால் அதற்கு மேல் அப்பீல் கிடையாது. ஹைகோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமானால் குடியானவனுக்கு வசதியும் வாய்ப்பும் கிடையாது. இதை யெல்லாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு கிராமத்திலுள்ள வெகு ஜனப் பிரதிநிதிகளுடைய அபிப்பிராயத்தையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். யதார்த்தத்தில் நடந்த விஷயங்களை தெரிந்துகொள்வதற்கு ஸ்தலத்திலுள்ள வெகுஜனப் பிரதிநிதிகளைச் சேர்த்துக்கொள்வதால் நியாயம் கிடைப்பதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆகவே அந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

"இந்தத் திருத்தங்களெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் இன்னும் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு நியாயம் கிடைக்கக்கூடிய முறையில் இருக்கும். ஆகவே, இவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தங்களை நான் வற்புறுத்துகிறேன்."

10-35
a.m. * SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"Sir, sub-clause (2) (b) states—

'Who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land.'

I should like to say that if this sub-clause enters into the statute, it will be an insult to the tenantry as a whole. No tenant will do an act which is injurious to the land. No tenant will allow the land to lie waste. Our experience has been that the tenants have been doing everything possible to see that the lands are cultivated very well. This sub-clause is an insult to the tenantry and that should be deleted. It should not be in the statute at all.

"With regard to the payment of arrears of rent, the Government want that the arrears of rent which had accrued and due after the 31st March 1954 should be paid before the expiry of one month after the commencement of this law. It is a very arduous condition that is imposed on the tenant. At least, a period of say four to six months should be given to the tenant to pay the arrears of rent. He should also be allowed to pay them in instalments. With regard to the rent that will accrue after commencement of this law, he has to pay it within one month after it accrues. That

[23rd August 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

also is very hard on the tenant. As a matter of fact, the rent that is being levied on the tenants now is rack-rent. By means of this clause the Government want that such a heavy rent should be paid by the tenants within one month. The Government should make a provision that half of the rent should be paid within a limited period. We all know that the rent that is now levied is unjust. Our experience in Malabar is that after the appointment of Rent Courts, the existing rents have been reduced to 30 per cent or 40 per cent. Anyhow the rent has been reduced to less than 50 per cent. So, the Government should see that the other half of the rent is given up. Provision should be made also to see that the tenant is allowed to pay the arrears in instalments of four or five months."

* SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கிற இரண்டு திருத்தங்களில் முதலாவதை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டால் இரண்டாவது திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்தப் போவதில்லை. ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் பிரகாரம் கடன் பட்ட விவசாயிகள் கடன் தொகையை மூன்று தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. 'If there is any breach of liability' என்று அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. காண்டிராக்டோ பரீச் ஆப் டிரஸ்ட்டோ வரவேண்டியதில்லை. கடனைப் போல்தான் குத்தகை பரீச் ஆப் டிரஸ்ட்டோ கருதுகிறேன். குத்தகை பாக்கியையும் கடனாகக் கருதும் போது அந்தச் சட்டத்திற்கும் இப்பொழுது வந்திருக்கின்ற மசோதாவுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. குத்தகைப் பிரச்சனை யால்தான் பெரிய தகராறு ஏற்படுகிறது. பரிசீலனை செய்யாமல் பழி வாங்க முன் வந்திருக்கிறது. குத்தகைப் பிரச்சனை வரும்போது நிலப் பிரபு பரிசீலனை செய்யாமல் நடவடிக்கை எடுப்பதில் இறங்கிவிடுவதில் சர்க்கார் 'ஸ்டே' ஆர்டர் உடனடியாக எந்த பாக்கி இருந்தபோதிலும் பூமியிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாதென்று சட்டம் போட்டுவிட்டு, அதற்குப் பிறகு குத்தகை கொடுக்க வேண்டுமா, எத்தனை வருஷத்தில் கட்ட முடியும் என்று பரிசீலித்து அந்த அடிப்படையில்தான் சுமுகமாகப் பேசி அதை இவ்வளவு வருஷத்தில் கட்டமுடியும் என்று ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ள வேண்டும். குத்தகை கொடுக்காவிட்டால் ஒரு மாதம் கழித்து உடனடியாக வெளியேற்றப்படுவான் என்று சொல்வது நல்ல தல்ல.

"இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் குடியானவன் பாதிக்கப்படுவான். குடியானவனிடம் பணம் இருக்காது. ஏற்கெனவே நிலத்தில் பயிரிட்டிருக்கிறான். அறுவடை காலத்திலிருந்து கணக்குப்போட்டு இருக்கக்கூடிய கடனை நான்கு தவணைகளில் கட்டும்படிச் செய்யவேண்டும். கடன் தவணை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்றால் தஞ்சாவூர் சட்டம் என்ன அடிப்படையில் செய்யப்பட்டதோ எவ்வளவு குத்தகை நிர்ணயிக்கப் பட்டதோ அந்த அடிப்படையிலாவது வாரத்தைக் குறைத்து அந்த அளவுக்கு அந்தக் கடனைத் தீர்மானம் செய்வ வேண்டும். இப்பொழுது சட்ட சபையில் இம்மாதிரி அனாவசியமாக நியாய குத்தகை என்று கொண்டு வந்துவிட்டு பின்னால் ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது குத்தகையைக் குறைக்கப் போகிறோம் என்று இதே சபை சொல்வது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கும். ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—"கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவில் 2 (a) உட்பிரிவு 1954-ல் மார்க்சு 31ம் தேதியிலிருந்து கொடுக்க வேண்டிய வாரத் தொகையையும் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக குத்தகைதான் கொடுத்து 10-4 விடவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால், குத்தகைதாரரை உ

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd August 1955]

நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்த நிலச் சொந்தக்காரருக்கு உரிமையுண்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று, 4 வருஷங்களாகவே பலவித காரணங்களால் குத்தகை தரப்படாமல் இருக்கலாம். உதாரணமாக, மழையில்லாத காரணத்தாலோ, பூச்சிகளால் பயிர் நாசம் செய்யப்பட்ட தாலோ குத்தகைத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கலாம். ஆகவே, 1954-ல் மார்ச்சுக்குப் பிறகு கொடுக்கவேண்டிய அத்தனை தொகையையும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக கொடுத்து விடவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தினால் அதைக் கொடுக்கமுடியாத நிலையில்தான் குத்தகைதாரர்கள் இருப்பார்களாதலால், இந்த மசோதாவின் நோக்கமே அடிபட்டு விடும். எந்தக் குத்தகைகாரருக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அவருக்கே பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்விடும். 1954-க்குப் பிறகு கொடுக்கவேண்டிய தொகையையும், அதுவரையில் கொடுக்க முடியாத தொகையையும் ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது பாதுகாப்புக்கு மாறாகத் தான் அமையும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன்.

‘அதே உட்பிரிவில் (b), (c), (d) என்ற உட்பிரிவுகளும் தெளிவாகவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

உட்பிரிவு (b) ல் ‘who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of or injurious to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land’ என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக, குடியானவன் ஜாக்கிரதையாக இல்லையென்றே, நிலத்திற்கு ஹானி விளைவிக்கக்கூடியவாறு நடந்து கொண்டாடுவதென்றே வெகு சலமமாகக் குற்றம் சாட்டி நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்துவதற்கு வேறு இருக்கிறது. சாதாரணமாக, சட்டம் அமுலில் இருக்கப்போவது ஒரு ஆண்டு. ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக பெரிய அளவில் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதாக பல சந்தர்ப்பங்களில் அரசாங்கம் இந்த சபையில் கூறியிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக குத்தகைக்காரன் நிலத்திற்கு ஹானி விளைவித்து விடுவான் என்று நினைப்பது மிகத் தவறு. ஆகையால், இந்தப் பிரிவை அடியோடு நீக்கி விடவேண்டும். இல்லாவிட்டால், பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு பதிலாக இடையூறு செய்வதற்கு நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களுக்கு வாய்ப்புள் அளிப்பதாக இருக்கும். ஆகவே, இந்தப் பிரிவை அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“உட்பிரிவு (c)ல் ‘Who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose’, என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரண்டு விதமான நோக்கங்களுக்கல்லாமல், வேறுவித நோக்கங்களுக்காக விவசாயி நிலத்தைப் பயன்படுத்த மாட்டான். இம்மாதிரி பலவிதமான உட்பிரிவுகளைச் சேர்த்து, விவசாயிக் குத் தீங்கு விளைவித்தால், சட்டத்தின் உண்மையான நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு பதிலாக, ஒரு ஆண்டுக்குள் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு அமைதியான சூழ் நிலை இருப்பதற்கு பதிலாக, தொந்தரவுகள் தான் ஏற்படும். இதனால் பல காரணங்களைக்காட்டி குத்தகைக்காரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற சந்தர்ப்பம் இருக்கும். ஆகையால், (b), (c), (d) என்ற மூன்று உட்பிரிவுகளையும் எடுத்துவிட வேண்டும். அதோடுமட்டுமல்லாமல், 1954-ல் மார்ச்சு முடிய கொடுக்கவேண்டிய குத்தகைத் தொகையை, பல அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தின் பிரகாரம், 4, 5 மாத கெடுக்களில் கொடுக்க அவகாசம் அளிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், பல குத்தகைக்காரர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக கொடுக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு, அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு கிடைக்காமல் போய்விடுமென்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 3-வது பிரிவிற்கு வெற்றிலைக்கொடிக்கால் சம்பந்தமாக ஒரு

[23rd August 1955] [K. V. Ramaswami]

விளக்கம் வேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தம் கூறுகிறது. அதாவது 1954 டிசம்பரில் கருமப்பா வாழையோ பயிர் செய்யக்கூடிய ஒரு ஏக்கர் நஞ்சை நிலத்தில் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் பயிர் செய்திருந்தால் அந்த நிலம் சம்பந்தமாக ஒரு விளக்கம் வேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தம் கூறுகிறது. ஒரு ஏக்கர் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் நிலத்தில் 15 குடும்பங்கள் வாழமுடியும். அந்த நிலத்தில் நெல்லோ வாழையோ பயிரிட்டால் ஒரு குடும்பத்தான் வாழமுடியும். கொடிக்கால் பயிர் 2½ முதல் 3 வருஷம் வரை இருக்கும். கொடிக்கால் பயிர் முடிந்தவுடன் நெல்லோ, கரும்போ, வாழையோ பயிர் செய்தாகவேண்டும். அப்படிக் கொடிக்கால் சாகுபடி முடிந்தவுடன் நெல் சாகுபடி செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, மறுபடியும் கொடிக்கால் காலம் வந்தால் சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகைதாரர் அந்த நிலத்தில் கொடிக்கால் சாகுபடி செய்யவேண்டும். அப்படி கொடிக்கால் சாகுபடி செய்ய மறுத்தால் அந்த நிலத்தை கொடிக்கால் சாகுபடி செய்ய ஒத்துக்கொள்ளுபவர்களுக்கு விடவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின். கோரிக்கை காரணம், அந்த ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் நான் ஏற்கெனவே சொல்லியபடி கொடிக்கால் பயிர் செய்தால் 15 குடும்பங்கள் வாழமுடியும். அந்த நிலத்தில் வேறு சாகுபடி செய்தால் நஞ்சை நிலமாக இருந்தாலும் ஒரு குடும்பத்தான் வாழ முடியும். கிராமப்புறத்திலுள்ள நிலமல்லாத ஏழைகளுக்கு இதன் மூலம் அதிகப் படியாக வேலை கொடுக்க முடியும். எனவே அதற்கு இந்த மசோதாவில் இடமிருக்கவேண்டும். மசோதாவை இதற்கேற்றபடி திருத்தமுடியாது போனாலும் rules இயற்றும்போதாவது இதற்கு இடமளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“Mr. Deputy Speaker, I wish to support the provision contained in clause 3 as it stands except for the unhappy wording in sub-clause (2) (b). No doubt it is very involved. What is sought to be dealt with is not only the act which is destructive and injurious to the holding, but also negligence. My submission is that only an act which is injurious or destructive to the holding can be taken into account. Negligence or failure to act need not be taken into account. Even the Subramaniam Committee in its report has stated that the consideration should be on the commission of an act which is destructive or permanently injurious to the land. My submission is that this sub-clause (b) which is also very involved in language is rather unnecessary. My submission is that even sub-clause (c) which says, ‘who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose’ will serve the purpose. Sub-clause (b) is unnecessary, because there may not be many cases which will come under this provision.

“So far as the amendment brought forward by the hon. Leader of the Opposition is concerned, I wish to say a few words. I do not think that he intends to bring about the result which the amendment contemplates. He wants to delete sub-clause (4) entirely. If his amendment is accepted, it will create many complications and difficulties. In a case where the landlord wants to evict a tenant who did not pay the rent within the stipulated time, he can go to the Revenue Divisional Officer under this sub-clause, and file an application before him. This is a very inexpensive process and it is also convenient to both the landlord and the tenant. The Court-fee is also only one rupee. If the landlord has to go to a Civil Court, he will have to pay Court-fee on the value

[Sri K. Parthasarathy]

[23rd August 1955]

of the rent for one year. That will involve a good deal of expenditure both to the landlord and the tenant. If the amendment moved by the hon. Leader of the Opposition is accepted, it will be very expensive for both parties. He wants that in a case where the tenant is not able to deposit the rent within the prescribed time, it must be treated as if the Act had not come into force. Then, the only remedy for the landlord will be to go to the Civil Court which will be very expensive. It will create hardships to both parties. My submission is that this clause may remain as it is.

10-50 a.m. Sir, I do not see how the difficulties narrated by hon. Member Sri Narayana Kurup will arise with regard to the definition of term 'landlord'. The term 'landlord' is defined as 'a person who is entitled to evict a cultivating tenant.' What we want to do under this enactment is to see that the cultivating tenant is not evicted from his holding. Our object is that the cultivating tenant should not be evicted. So, any person—whatever his right may be and however that right may have arisen, whether he is a superior landlord or whether he is an intermediary—who has the right to evict a cultivating tenant is called a 'landlord' under this Bill. My submission is that there will not be many cases where persons can escape the provisions of clause 3 as it is, taking into account the definition of 'landlord' under clause 2. Now a point was made that the provision in sub-clause (2) requiring that arrears of rent should be deposited within one month will create hardship to the tenants and that these arrears should be permitted to be deposited in three or four instalments. My submission is that the hon. Members who made this point missed the realities of the situation. It is not as if the tenant is asked to deposit the arrears of rent accrued over a very long period. What is wanted is that he should deposit or pay the rent which accrued after March 1954. From practice prevailing in villages we know that rent is payable only after harvest is over, or as soon as the harvest is over. At the time of harvest or after harvest there should be no difficulty for the tenant to pay the rent in entirety. All terms and conditions in lease and tenancy agreements provide for the payment of rent practically at the end of the period of tenancy taking into account the harvest period also. The tenant should thank himself if he is allowed to pay after a month if he has been in default of payment of rent at the time of harvest. There can be no difficulty to pay rent at the time agreed. If he has not paid the rent at the time agreed and if he is in default, the provision says, he had been given time from March 1954 up to this time and also a further time of one month. If we want we can have it as two months. But my submission is if he is asked to pay in instalments that will not do him any good. It is not as if he has incurred a debt and he should take time to repay that debt. He has already been given time till the next harvest to pay the rent. We should take into account the fact that he should have paid the rent at the last harvest. If he has failed to pay at the time of the harvest he should

[23rd August 1955] [Sri K. Parthasarathy]

somehow get the amount and pay it at the proper time that is allowed in sub-clause (2). The amendment of the sub-clause to enable payment of rent in instalments is I think unnecessary. It will in fact encourage the tenants to default very often and ask for payment of rent in instalments. Either we allow tenancy to continue for a limited period or abolish it altogether. If we want tenancy to continue for some time then we should make provision for the tenants to strictly conform to the terms of the lease and enforce payment at the appointed time. That will be good to the tenant and good to the landlord also. If the tenant defaults and wants time to pay in instalments that will encourage a tendency in them to default. That is not good to the tenant and the landlord. The provision as it is in the Bill is all right. If we want to mitigate any hardship that might be caused to the tenants and if any amendment of the sub-clause is necessary, the tenant can be given instead of one month's time, two months' time, because this law itself has to be published widely in the villages and the tenants have to take note of the provisions of this law. So my submission is that the clause as it is is all right and I support the provisions contained in it."

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிலத்தை மீண்டும் திருப்பிப் பெறும்பேரது பழைய குத்தகை பாக்கியை சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது ஒரு மாத காலத்திற்குள் கொடுத்து விட்டுத்தான் விவசாயி நிலத்தை திரும்பப் பெறவேண்டுமென்ற இந்த நிபந்தனையைப் போடுவது விவசாயிகளுக்கு எளிதாக நிலம் கிடைப்பதற்கு ஹேதுவாக இல்லையென்று இந்த பில் பொது விவாதத்தில் பலபேர் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பல நிலச்சுவாந்தார்கள் ஏழைக் குடியானவர்களின் பழைய பாக்கியை எழுதிவைத்துக்கொண்டு தன்னிடம் ஒரு பிழைப்பிற்காக அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக பயமுறுத்தி வருகிற பழக்கத்தில்கூட இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வரும்; அதன் மூலமாக குத்தகை வாரம் அதிகமாக கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த விவசாயிகளின் ஆசையை நிராசையாக்கிவிடக்கூடிய நிலைமையானால் இருக்கின்றதே தவிர பெரும்பாலான விவசாயிகள் நிலத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கில்லை. மீண்டும் மீண்டும் இதை ஏன் வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் இம்மசோதா பரிசீலனைக்கமிட்டிக்குப் போய்வந்த பிறகு அதிகமான நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்கள்கூட திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய தில்லை, சிறிய நிலமாக, அதாவது ஒரு வேலிக்கு உட்பட்டு வைத்திருப்பவர்கள் நிச்சயமாகத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருப்பது நியாயமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் சிறிய விவசாயிகள், குறைந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்கள், வாழ்க்கை வசதி அற்றவர்கள்.

"மேலும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்துக்குப் பிறகு மனுக் கொடுத்தவுடனே குத்தகை பாக்கி, வாரம் பாக்கி முதலிய பாக்கிகளை கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் முறையாகாது. இதை 3 மாதமாக மென்றாகிலும் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு மாத காலம் மிகக் குறுகிய தவணை. மூன்று மாத காலம் கொடுத்தால் கோவாபரேடிவ் சொசைடிகள் மூலமாகவாவது அல்லது வேறு யாரிடமிருந்தாவது கடன் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அதாவது இந்த ஒரு மாத காலத் தவணை என்பது சாப்பாட்டைப் போட்டுவிட்டு 'மென்னியைப்பிடிப்பது' போல இருக்கிறது. ஆகவே மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகாவது கொடுக்கலாம் என்று சொன்னால் எங்கேயாவது கடன் வாங்கியாவது அவர்கள் பாக்கியைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தத்தை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

[23rd August 1955]

10-55
a.m.

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பல திருத்தங்கள் இந்த மூன்றாவது ஷரத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் முக்கியமான அம்சத்தை மட்டும் நாம் எடுத்துக்கொண்டு அப்படிப்பட்ட திருத்தங்களில் மட்டும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது என் அவா. இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட காலத்தில் கூறப்பட்டதென்ன? ‘விவசாயிகளுக்கு நியாயம் பிறப்பிப்பதற்காக ஒரு சரியான சட்டத்தை சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரப்போகிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்குள்ளாக இன்றுள்ள நிலைமையை மாற்றிவிடக்கூடாது; ஏற்கெனவே நிலத்தில் இறங்கி உழுது சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகைதாரர்கள் வாரம்தாரர்கள் கையில் இப்பொழுதுள்ள நிலம் வேறொரு சட்டம் வருவதற்குள் பிடுங்கப் பட்டு, வேறொரு சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது அவர்கள் கையில் நிலம் இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால் வேறொரு சட்டம் கொண்டுவரப்படாவிடக்கூட அந்தச் சட்டம் பயன்பற்றுப் போய்விடும். ஆகவே நாம் இன்றைக்கு உடனடியாக எல்லா விஷயங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் எதிர் காலத்தில் சீக்கிரத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால் அந்தச் சட்டத்தினால் குடியான மக்களுக்கு ஒரு நன்மை பிறக்கவேண்டுமென்பதே. அதுதான் முக்கியமாக இந்தச் சட்டத்தை ஒரு அளவுகோலாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய விஷயம். அப்படியிருக்கும்போது இந்த விஷயத்தில் இந்தச் சட்டம் அமுலிலிருக்கும் ஓராண்டு காலத்திற்குள்ளாக நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு சென்ற காலத்தில் கொடுபட வேண்டிய பாக்கி புரவையும் ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுத்தால்தான் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிக்கு நிலம்கொடுக்கப்படும் என்ற ஒரு நிபந்தனையை போட்டுவிட்டால் அதற்கு பல ஷரத்துக்கள் எல்லாம் பிறகு போடலாம். பின்னாடி கொண்டுவரக்கூடிய சட்டத்தினால் சாதகமே ஏற்படவேண்டிய பலருக்கு சாதகம் ஏற்படாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அவர்கள் நிலம் இல்லாத விவசாயிகள் என்று மனுப்போட வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டுவிடும். அந்த நிலங்கள் எல்லாம் நிலச் சுவாந்தார்கள் கையில் போய்விடக்கூடிய சந்தர்ப்பமும் ஏற்பட்டுவிடும்.

“கனம் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி பேசும்போது “இன்றைக்கு முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது ஏற்கெனவே ஒரு கான்ட்ராக்ட் செய்திருக்கும்போது அந்த கான்ட்ராக்ட் பிரகாரம் உடனடியாக வாரத்தையோ, குத்தகையையோ கொடுக்காமல் போனால் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படக்கூடிய வர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமா” என்று கூறினார். அந்த வாரமும் குத்தகையும் இதுவரையில் இந்த நாட்டில் நியாயமான முறையில் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. அது நிலச்சுவாந்தார்களுக்குச் சாதகமான முறையில் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது: விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக இல்லை. ஏற்கெனவே நீண்ட காலமாக அரசாங்கம் வாரத்தையும் குத்தகையையும் நியாயமான முறையில் வசூலிப்போகிறோம் என்று பறைசாற்றி வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதுவரை நாட்டில் அநியாயமான குத்தகை, வாரம் முறைகள் இருக்கின்றன என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்படியில்லாமற் போனால் நியாயமான வாரம் குத்தகை நிர்ணயிக்க வேண்டிய பிரச்சனை எழுந்திருந்திருக்காது.

“இன்றைக்கு வாரம் குத்தகை நிர்ணயம் செய்வதில் அநியாயம் நடந்துவருகிறது. விவசாயிகள் பலமில்லாமல் இருப்பதால் நிலச் சுவாந்தார்கள் அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்களுக்கு அநியாயம் வழங்கி வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நிலப்பசி அதிகமாக இருப்பதால் அவர்களுடைய தன்மையை அறிந்து கொண்டு வாரத்தை குறைக்கவே அல்லது குத்தகையை உயர்த்தவோ முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் இதனால் நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன இதற்கு காங்கிரஸ் கட்சி மறுப்புக் கூறுவதில் நியாயம் இல்லை.

“பன்னிங் கமிஷனே இதை ஆராய்ந்து இதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை இயற்றி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்போதே இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், இன்றைக்கு வாரம், குத்தகை முதலிய

23rd August 1955]

[Sri P. Ramamurthi]

வைகளை எப்படி நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வினேச்சலில் 25 சத விசிதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று குறிப்பாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் படி சட்டத்தை திருத்தியாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நியாயம் கிடைக்கும் அதன் பிரகாரம் சட்டம் இயற்றியாக வேண்டும், இயற்றவேண்டும் என்று பன்னிங் கமிஷனே சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் கூட, மாகாண சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கவேண்டும் என்றும், இன்னும் கொண்டு வராமலிருக்கிறார்கள் என்றும் அப்படிக் கொண்டுவராமலிருக்க ஏன் தயக்கம் என்பது தெரியவில்லை என்றும் பன்னிங் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரியநாயகன்பாளையத்தில் கூட ஒரு கமிட்டி கூட்டப் பட்டு அவர்களும் 4, 5 மாதங்களுக்கு முன் ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். குல்சாரிலால் நந்தா அவர்களும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் இந்த சர்க்கார் ஏன் இன்னும் தயக்கமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. காலதாமதமடைந்து வருகிறது. உடனடியாக அந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அவர்களே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிகமாக இதற்கு மறுப்புக் கூறுவதற்கு இடம் இல்லை. நன்மையை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் நியாயமற்ற வாரத்தையும் குத்தகையையும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது.

“குத்தகை பாக்கியை ஒரு மாதத்தில் கொடுத்தாகவேண்டும் என்று விதியில் கூறுகிறார்கள். இந்த ஒரு மாத காலம் போதாது. ஏற்கெனவே அநியாயமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்ட பாக்கியை இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் விவசாயிகள் அநியாயமாக ஏற்பட்ட குத்தகை பாக்கியைக் கட்டாயமாக கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்வதாகிறது. அநியாயமாக ஏற்பட்ட பாக்கியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. 1952-ம் வருஷத்திலேயே வர வேண்டிய சட்டம் இது. நியாயமாக இந்தச் சட்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றால் இந்த சட்டம் 1952-ம் வருஷ முதற்கொண்டே அமுலுக்கு வந்ததாகக் கருதப்படவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பாக்கியெல்லாம் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வரப்போகிறது என்று எழுதிவாங்கப்பட்டபாக்கி. அதனால் அதைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவது நியாயமல்ல. இந்த சட்டம் 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து அமுலில் வந்ததாகக் கருதப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்ததாகாது. இப்பொழுதுள்ளபடியே ஒப்புக்கொண்டால் பின்னாடி சட்டம் வருவதற்கு இடமில்லாமல் போகிறது. இன்று நாம் விவசாயிகள் ஒரு மாதத்திற்குள் கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக் கூடாது. அதை வற்புறுத்தக்கூடாது.

“ஒரு மாதத்தில் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்துதான் ஏற்படும். ஆகவே வருங்கால சட்டத்திற்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் உடனடியாக பாக்கியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தக்கூடாது. கொஞ்ச காலம் தள்ளிக்கொடுத்தால் அதற்குப் பிறகு கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்யலாம். இப்பொழுதே வற்புறுத்தக்கூடாது என்பதுதான் எதிர்க்கட்சியின் கோரிக்கை. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால், சட்டம் நிச்சயமாக கொண்டுவர வேண்டும் என்றால் இன்றைக்கு பாக்கியைக் கட்டுவதற்கு நிபந்தம் செய்யக்கூடாது. அதனால் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this is a special legislation for a specific purpose. Therefore, we must be very wary about what we do. So long as the tenants conform to the law and pay their rents, they are not evicted. It is only in cases where the tenants do not pay the rent

10-59
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu]

[23rd August 1955]

1-08
a.m.

regularly, the question of eviction will arise. Now, if the suggestions put forth by certain hon. Members are accepted, the landlord who has been hardhearted and collecting his dues then and there will be at an advantage and the landlord who has been kind and has allowed some time for the tenant to pay the rent will be at a disadvantage. Apart from that, we should not imagine that all landlords are rich people. There are some landlords who are widows and there are some others who entirely depend upon this income. After all the tenant will have to pay only the arrears of rent payable after 31st March 1954 and not the arrears of previous years. Even if the arrears of rent payable after 1954 are not paid within one month after the due date, what will those poor widows and others who depend entirely upon it do? Therefore, this provision has been made and the Select Committee even went a step further and provided that in certain circumstances, the Revenue Divisional Officer is at liberty to allow any just and reasonable time. So, having provided that, I do not see any reason why hon. Members want more time to be allowed in respect of this matter.

"Sir, this clause is meant for protection against unreasonable evictions. This is not meant for protection against evictions of an ordinary nature. The main object is to stay evictions which have been done or will be done with an ulterior motive. What is the ulterior motive? The ulterior motive is to keep lands for personal cultivation so that the landlords can evade the provision of law to be enacted in the near future and evict the tenants. It is only to prevent such evictions that this Bill is intended. The main object of this Bill is to see that such landlords do not evict tenants.

"As regards sub-clause (2) (b) which says—

'Who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of, or injurious to, the land or any crop thereon or has altogether ceased to cultivate the land.'

11-10
a.m.

I must inform the House that such a provision is also there in the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act. This will operate only in cases where a tenant deliberately does it for a purpose or carries on an agitation or resorts to unsocial activities. Otherwise, it will be a dead letter in ordinary cases and there is no harm in having that clause.

"The Joint Select Committee also has further amended this sub-clause as follows:—

'(c) who has used the land for any purpose not being an agricultural or horticultural purpose; or

'(d) who has wilfully denied the title of the landlord to the land.'

So, sub-clauses (c) and (d) have been properly amended and I do not think any reasonable objection can be taken to the sub-clauses as they are. I have already stated that the time limit of one month as provided can be extended as the circumstances demand.

23rd August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

"As regards Mr. Kurup's amendment, I submit he wanted the words 'superior landlord' to be included after the word 'landlord' in sub-clause (1). I am advised that the word 'landlord' in the sub-clause will also include 'superior landlord'. So, I suggest to him that he will not press his amendment.

"One hon. Member wanted to change the date from 31st March to May. Probably he has in view particular areas or particular periods of tenure for which the month of May would be suitable. We have carefully gone into this question before we decided on this date. I request the hon. Member to allow the date to remain as it is."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Deputy Speaker Sir, if we are asked to accept the provisions of the Tanjore Tenants and Pannayals Protection Act, we emphatically dissent from it. The Tanjore Tenants and Pannayals Protection Act is the first of its kind and it is far from being advantageous to the tenant. We were expecting that as we go forward and progress legislations also would progress. Simply because a provision is there in the Tanjore Tenants and Pannayals Protection Act it does not mean that that provision should be incorporated in this Bill also. Especially with regard to sub-clause (b) I still hold that it is a highly objectionable amendment and that my amendment which says 'who has committed any act of waste can be evicted', is very reasonable and intelligible.

"Then, Sir, I wish to refer to another point. It is stated that, after all, the period of this legislation is only one year. We have our own experience in these matters. It may be that this legislation may be extended year to year or may be extended by even two or three years at a time. Therefore, it is for us to scrutinize these clauses and see how far this legislation will affect the tenant in the long run.

"As regards my amendment suggesting the inclusion of words 'superior landlord', the Hon. Minister is quite satisfied that such inclusion is not necessary. But I am not quite satisfied with the Minister's explanation. When we had a discussion on this, we found out that much might be said on both sides. My object is only to bring the difficulty to the notice of the Hon. Minister. If the Hon. Minister is advised by his experts that such inclusion is not necessary, I do not wish to stand in the way of the experts doing the right thing or the wrong thing."

11-13
a.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது செக்ஷன் 2-பி யைப்பற்றி சொன்னார். செக்ஷன் 2-பி-யில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்றால் 'who has done any act or has been guilty of any negligence which is destructive of or, injurious to the land or any crop thereon' என்று போட்டிருப்பதால் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் எந்த விதமான குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்தும் விவசாயியை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றலாம். எந்த விதத்திலும் விவசாயிகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு

[Sri S. Ramalingam] [23rd August 1955]

வசதி இருக்கிறது. இப்பொழுது இருப்பதுபோல் இருந்தால் எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லை. அநேகமாக எந்த விதத்திலாவது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். சம்பந்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு கேஸ் நடந்தது. வயலில் மாடு மேய்ந்துவிட்டது என்று விவசாயி பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து அவனை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும் என்று ரிவினியூ கோர்ட்டில் பிராது செய்யப்பட்டு வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். செக்ஷனில் 'negligence which is destructive of, or injurious to the land or any crop' என்று இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயியை வெளியேற்றுவதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். இப்படி செக்ஷன் இருப்பதால் வெளியேற்றுவதற்கும் மற்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கும் செளகரியமாக இருக்கிறது. யாராவது ஒருவன் வயலில் மாட்டை அடித்துவிட்டு பயிரை மேயச் செய்துவிட்டால் உடனே அதை பயன்படுத்திக்கொண்டு விவசாயியை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவார்கள். இப்படி ஆடு மாடு நிலத்தில் மேய்ந்ததை பயன்படுத்திக் கொண்டு வெளியேற்றும் மனு போடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அப்படி வெளியேற்றுவதற்கும் சட்டபூர்வமாக இடம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஹைக்கோர்ட்டு வரையில் கொண்டுபோவதற்கும் வசதி இருக்கிறது. ஆகவே இந்த மாதிரியான விதி இருப்பது சரியல்ல. ஒரு விவசாயி வேண்டுமென்றே பயிருக்கு பங்கம் விளைவிக்கமாட்டான். தான் சாகுபடி செய்த நிலத்தை அழிய விடும்படி பார்த்துக்கொண்டிருக்கமாட்டான்."

DEPUTY SPEAKER:—"Be brief. The hon. Member has no right of reply."

SRI S. RAMALINGAM:—"ஒரு விவசாயியும் துணிந்து ஆடு மாடுகளை வயலில் விட்டு மேய்க்கவிடமாட்டான். அதனால் இந்தக் களாஸ் அவசியம் இல்லை என்பதை மீண்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER:—"I will now put the amendments to the vote of the House. I will first take up the amendment of Sri M. Narayana Kurup. I wish to know whether he is withdrawing his amendment to include the words 'or superior landlord' after the word 'landlord' in sub-clause (1) and the alternative amendment."

*SRI M. NARAYANA KURUP:—"Yes, Sir. I am withdrawing the amendments."

The amendment was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER:—"I will put Sri Kalyanasundaram's amendment to vote. The question is—

'Delete sub-clause (2)'. "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER:—"I wish to know whether the hon. Member, Sri N. K. Palanisamy, is withdrawing his amendment No. 2."

SRI N. K. PALANISAMY:—"I request, Sir, that my other amendment be taken up first and put to vote."

DEPUTY SPEAKER:—"The Chair cannot be dictated to and the hon. Member has only to say whether he is pressing his amendment or not."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"It is only a suggestion, Sir."

23rd August 1955]

SRI N. K. PALANISAMY:—"Sir, I am not withdrawing the amendment."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'For the existing sub-clause 2 (a), substitute the following:—

"(a) who, if in arrear at the commencement of this Act with respect to rent payable to the landlord and accrued due subsequent to 31st March 1954, does not pay such rent within four annual equal instalments the first being on 30th June 1956." "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER:—"I wish to know whether the hon. Member, Sri Ramalingam, is withdrawing his amendment."

SRI S. RAMALINGAM:—"I am not withdrawing my amendment."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'Delete the following in sub-clause (2) (a) in lines 17 to 22 of page 6, "if in arrear at the commencement of this Act with respect to rent payable to the landlord and accrued due subsequent to the 31st March 1954, does not pay such rent within a month after the commencement of this Act or who, after the commencement of this Act".' "

The amendment was put and the House divided thus:

Ayes—45.

Sri D. Dasarathan.
" S. Swayamprakasam.
" A. Ratnam.
" N. Rathina Gounder.
" M. P. Subramaniam.
" K. R. Sambandam.
" T. Shunmugam.
" A. Govindasamy Nayagar.
" P. Kandaswami Gounder.
" D. Krishnamurthi Gounder.
" M. Kandaswami Kandar.
" A. Veloo.
" K. S. Lakshmiipathi Naicker.
" R. Rangaswami Gounder.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" K. T. Sreedharan.
" V. Sankaranarayana Menon.
Dr. G. Chitrambalam.
Sri M. Narayanan Nambiar.
" P. Kunhirama Kidav.
" A. Ayyaru.
" O. Koran.

Sri K. Moidu.
" C. Velukkan.
" P. Ramamurthi.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. K. Subbiah.
" T. S. Arthanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisamy.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. Krishnan.
" P. Chockalingam.
" M. Manickasundaram.

11-20
a.m.

Noes—81.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
" C. Subramaniam.
" M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram.
" P. G. Karuthiruman.
" V. C. Palaniswami Gounder.
" S. C. Virumakshiah.

Sri P. S. Nalla Gounder.
" V. K. Palaniswami Gounder.
" M. K. Kempa Gounder.
" N. Mounaguruswami Naidu.
" S. R. Arumugam.
" S. Lakshmana Kandar.
" P. G. Manickam.

9-
a.m.

[23rd August 1955]

Noes—81—cont.

Sri M. S. Selvarajan.
 „ N. Ramakrishna Ayyar.
 „ M. R. Ramachandran.
 „ T. P. Elumalai.
 „ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
 „ M. Jagannathan.
 „ R. Thangavelu.
 „ A. Ramachandra Reddier.
 „ O. A. Nanjappa.
 „ V. Govindaswamy Naidu.
 The Hon. Sri S. S. Ramasamy
 Padayachi.
 Sri T. K. Rama.
 „ M. S. Munisamy Pillay.
 „ V. S. Chinnasami Naidu.
 „ V. S. Sivaprakasam.
 „ A. Iyanar.
 „ V. Muthu.
 „ S. Thirakaraswami Thevar.
 „ V. Chinnayya.
 „ T. V. Sannasi.
 „ Antony Peter.
 „ R. M. Palaniappan.
 „ A. Ramaswami Thevar.
 „ T. R. Varadan.
 „ C. Muthiah Pillai.
 „ M. D. Thiagaraja Pillai.
 „ S. Arumugam Pillai.
 „ O. Chengam Pillai.
 „ Mohamed Salih Marakayar.
 „ M. C. Muthukumaraswami.
 „ L. Anandan.
 „ G. Vagheesam Pillai.
 „ K. Parthasarathy.

Sri M. Jagannathan.
 „ P. S. Krishnasamy Ayyangar.
 „ G. Govindan.
 „ AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
 „ R. Krishnaswami Naidu.
 „ H. V. Swaminathan.
 „ P. Urkavalan.
 „ A. Ramasundara Karunalaya
 „ T. Ganapathi. Pandian.
 „ V. Venugopalakrishnaswami.
 „ A. Vaikuntam.
 „ R. S. Arumugham.
 „ V. Arumugham.
 „ P. B. K. Rajachidambaram.
 „ P. Selvaraj.
 „ M. Chinnathambi Thevar.
 „ K. Ramaswami Dosa.
 „ S. N. Somayajulu.
 „ I. K. Subramania Pillai.
 „ K. Venkatramana Gowda.
 „ B. Vaikunta Baliga.
 „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
 „ K. H. Bomman.
 „ V. Dharmalinga Nayakar.
 „ S. Somasundara Gounder.
 „ E. K. Sankara Varma Raja.
 „ K. Aranganathan.
 „ M. Venugopala Gounder.
 „ A. Muthuswami.
 „ M. Kattimanthu.
 „ M. Muni Reddi.
 „ S. Radhakrishnan.
 „ K. R. Viswanathan.
 „ S. Swamikannu Padayachi.

Neutral.—Nil.

Ayes—45; Noes—81; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2) (a) in lines 19-22, of page 6, for the words
 “ within a month . . . after such rent accrues due ” substitute
 the following words :—

“ as stipulated hereunder :

(i) such arrears of rent shall be paid in four equal annual
 instalments; and

(ii) the first instalment of such arrears of rent shall be
 paid by 31st May 1956.” ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ For sub-clause (2) (a), substitute the following :—

11.30 a.m. “ (2) (a) Disputes arising out of alleged or real non-pay-
 ment of rent or arrears of rent must be settled by conciliation and
 adjudication between the parties before Revenue Divisional Officer
 only authorized under this Act and under no circumstances a
 tenant shall be evicted for non-payment of past arrears.” ”

The amendment was put and lost.

23rd August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ For the word “ March ” in sub-clause (2) (a) in line 19 of
 page 6, substitute the word “ May ”.’ ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2) (a), after the word “ does not pay ” in
 line 21, insert the words “ half of ”.’ ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2) omit sub-clauses (b), (c) and (d) and the
 Explanation thereto.’ ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (2) (a) for the words “ a month ” in line 19,
 substitute the words “ four months ”.’ ”

The amendment was put and lost.

The following amendment of the hon. Member Sri Narayana
 Kurup was, by leave, withdrawn :—

‘ In sub-clause (2) (a) for the words “ a month ” wherever
 they occur substitute “ three months ”.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (3) (a), for the words “ the rent ” in line 32,
 substitute the words “ half of the rent ”.’ ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ Delete the whole of sub-section (b) of sub-clause (2) ’ ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ Delete sub-clause (2) (b) ’.”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ For the existing sub-clause (2) (b), substitute the
 following :—

“ (2) (b) who has done any act making the land unsuitable
 for the purpose for which it is introduced.” ”

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ For the existing sub-clause (2) (b), substitute the following
 “ (b) who has committed any act of waste ”.’ ”

[23rd August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2) (b) in line 23 of page 6 for the words " has done " *substitute* the word " does ", and in the same line delete the words " or has been guilty of any negligence " . ' "

The amendment was put and lost.

The following amendment of the hon. Member Sri Narayana Kurup was, by leave, withdrawn :—

' For the existing sub-clause (2) (c), *substitute* the following :—

" (c) who has put the land for use inconsistent with the purpose for which it was let." ' "

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2) (c) in line 25 of page 6, for the words " has used " *substitute* the word " uses " . ' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' Delete sub-clause (2) (d) and the Explanation thereto.' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. V. Ramaswami is not in his seat. Therefore, his amendment is deemed to have been withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3) (a) of clause 3, wherever the words " a month " occur *substitute* the words " three months " . ' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The House has already given a decision on an amendment similar to that of Sri Kandasamy. So there is no need to put it to the House. The question is—

' In sub-clause (2) (a) for the words " rent within a month " in line 21, *substitute* the words " half of the rent within six months " . ' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3) (a) in line 34 of page 6, after the word " deposit " *insert* the following words :—

" or, the market value on the date on which the rent was payable, at the option of the cultivating tenant." ' "

The amendment was put and lost.

[23rd August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3) (a) in line 34 of page 6, after the word " deposit " *insert* the following words :—

" or, the market value on the date on which the rent was payable, at the option of the cultivating tenant." ' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3) (a) (i) for the words " within a month of this Act ; " in lines 3-6, *substitute* the following words :—

" such rent shall be paid as stipulated hereunder :

(a) such rent shall be paid in four equal annual instalments; and

(b) the first instalment of such rent shall be paid by 31st of May 1956; " ' "

The amendment was put and lost.

The following amendments were, by leave, withdrawn :—

' For the word " March " in sub-clause 3 (a) (i) *substitute* the word " May " . ' "

' In sub-clause (3) (a) (i), for the words " a month " in line 36, *substitute* the words " four months " . ' "

' Delete sub-clause (3) (a) (i) and the words " in the case " in sub-clause (3) (a) (ii) in line 37 of page 6.' "

The amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan, viz., ' In sub-clause (3) (a) (ii) for the words " a month " *substitute* the words " six months " was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri K. P. Gopalan to ' delete sub-clause (3) (a) and renumber the clause accordingly ' was put and lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram for deleting the words ' inclusive of such . . . may allow ' in sub-clause 3 (b) was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" Hon. Member, Sri P. Ramamurthi is not in his seat. So, his amendment to sub-clause 3 (b) is deemed to have been withdrawn. I shall now put the amendment of Sri C. Kandasamy to the vote of the House. The question is—

' In sub-clause (3) (b) in line 3 of page 7, delete the words " inclusive of such . . . may allow " . ' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3) (c) for the words " the Revenue Divisional Officer " *substitute* the words " the Tahsildar " . ' "

The amendment was put and lost.

[23rd August 1955]

The amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan for substituting the words 'the Tahsildar' in sub-clause (4) for the words 'the Revenue Divisional Officer' was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (4) (b) in line 31 of page 7, delete the words inclusive of such costs as he may direct.' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' After sub-clause (4) (b) add the following proviso :—

" Provided that the Revenue Divisional Officer shall not allow an application for eviction unless the enquiry has been held before him and two assessors. Such assessors shall be chosen from among Panchayat Board Members, District Board Members and Members of the Legislative Assembly within the jurisdiction of the said officer " "

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

DEPUTY SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 4 do stand part of the Bill.' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the following amendments standing in my name :—

' In sub-clause (1) of clause 4 in line 37 of page 7 for the words " 1st December 1954 " substitute the words " 1st December 1950." "

' In sub-clause (1) of clause 4 in line 42 of page 7 for the words " 1st December 1954 ", substitute the words " 1st December 1950." "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendments, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (1), for the words and letters " 1st December 1954 " wherever they occur, substitute the words " 1st November 1952." "

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. T. RAJU :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (1) for the words and letters " 1st December 1954 " wherever they occur substitute the words " the day when the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act came into effect." "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

[23rd August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (1) after the words " on the 1st December 1954 " at the end add the words " or any other terms favourable to the tenants which the Revenue Divisional Officer may allow ".' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (1) after the words and figures " on the 1st December 1954 " at the end add the words " or any other terms favourable to the tenants which the Revenue Divisional Officer may allow ".' "

SRI K. T. RAJU :—" Sir, I second the amendment."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (1) for the words and letters " 1st December 1954 " wherever they occur, substitute the words and letters " 1st December 1952 or the date from which the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act came into operation ".' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (1) for the words and letters " 1st December 1954 ", wherever they occur, substitute the words and letters " 1st December 1953 ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" Sir I move the following amendment standing in my name :—

' In line 37 of sub-clause (1), for the words " 1st December 1954 ", substitute the words " 1st December 1946 ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment Sir."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In clause 4, for the words and figures " 1st December 1954 ", wherever they occur, substitute the words and figures " 24th December 1952 ".' "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member Sri A. Iyanar is not in his seat. So, his amendment is deemed to have been not moved."

[23rd August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' For the words " Revenue Divisional Officer " in sub-clause (1) in line 39 of page 7, substitute the word " Tahsildar " . ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment, Sir. "

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move . . . "

DEPUTY SPEAKER :—" As the House has already given its verdict on an amendment similar to the one just now moved by the hon. Member Sri S. Ramalingam and the one given notice of by the hon. Member Sri C. H. Kanaran for substituting the words ' the Tahsildar ' for the words ' Revenue Divisional Officer ', I disallow both these amendments. "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendments, standing in my name :—

' In sub-clause (1), in lines 38-39, after the words " and who is not in possession thereof at the commencement of this Act " and before the word " shall " in line 39, add the words " except for reasons stated in clauses (b), (c) and (d) of sub-section (2) of section 3 " . ' "

' At the end of sub-clause (1), add the words " subject, however, to the condition that he shall be entitled to restoration of possession of not more than an extent which together with any other land he is in possession of as owner, or tenant or as both shall not exceed the extent specified in the Explanation below " . ' "

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendments, Sir. "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' Renumber sub-clause (1) as (1) (a) and add the following as sub-clause (1) (b) :—

" (b) Every cultivating tenant who was in possession of any land on 1st December 1953 and who is not in possession thereof at the commencement of this Act shall on application to the Revenue Divisional Officer within whose jurisdiction the land is situated be entitled to be restored to such possession on the same terms as those applicable to the possession of the land on the 1st December 1953 if the landlord after evicting such tenant from the land has been cultivating the land by his own labour or by that of any other member of his family or by hired labour under his supervision and control " . ' "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir. "

[23rd August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (2) (i) for the words " on the day this Act comes into force ", substitute the words and figures " on the 1st July 1955 " . ' "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second the amendment, Sir. "

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move the following amendment standing in my name :—

' In sub-clause (2) (i) omit the punctuation mark and word " for " and add at the end " and if on the day of this Act comes into force the landlord is in possession either as owner or as tenant or as both, of land not exceeding the extent specified in the explanation below " . ' "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir. "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move— 11-50 a.m.
' In clause 4 (2) (i) after the words " in the explanation below " the following shall be inserted, namely :—

" or if he has been assessed to any sales-tax, profession-tax, or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1953-54 or 1954-55 " . ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" It has not been seconded, Sir. "

DEPUTY SPEAKER :—" Government amendments need not be seconded. "

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' Delete sub-clauses (ii) and (iii) of sub-clause (2). ' "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I second it, Sir. "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) in line 2 of page 8, after the words " from the land ", insert the words " prior to 31st July 1955 " . ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it, Sir. "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) (ii) (a) in line 7 of page 8, after the words " Explanation below " insert the following words " as on 31st July 1955 or on the date of eviction, whichever is earlier " . ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it, Sir. "

[23rd August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) add the following as item (iv) :—

" (iv) if subsequent to the 1st December 1954, a bona fide purchaser of the holding or a co-purchaser of a joint Hindu family after partition becomes entitled to ownership and possession as per the provisions of this Act " . "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second it, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) (ii) (a) in line 7 of page 8, after the words (b) as (c) and insert the following as (b) :—

" (b) the total extent of the land held by such landlord should have been acquired bona fide prior to 31st July 1955; and " . "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) of clause 4, item (iii), line 11 of page 8, for the words " 1st December 1954 ", substitute the words " 1st December 1950 " . "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) (iii) in lines 13 and 14 of page 8, for the words " before the commencement of this Act ", substitute the words " prior to 31st July 1955 " . "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) (iii) for the words and letters " 1st December 1954 " appearing in line 11 of page 8, substitute the words " 1st November 1952 " . "

SRI V. MADANAGOPAL :—" I second it, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (2) (b) delete the words " to any sales tax, profession tax " in lines 8-9 . '

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment, Sir."

[23rd August 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the amendment, namely :—

' In explanation to sub-clause (2), in line 23 of page 8 for the letters " 6½ " substitute the letter " 5 " . "

SRI V. MADANAGOPAL :—" I second it, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the amendment, namely :—

' In the explanation to sub-clause (2), in line 25 of page 8, for the figure " 20 " substitute the figure " 10 " . "

SRI V. MADANAGOPAL :—" I second the amendment, Sir."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' For the words " thirty days " in sub-clause (3), substitute the words " six months " and in the proviso to sub-clause (3) substitute the words " six months " for the words " thirty days " . "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (3) for the word " Thirty " substitute the word " ninety " wherever they occur . '

SRI V. MADANAGOPAL :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (3), for the words " thirty days " wherever they occur, substitute the words " sixty days " . "

SRI V. MADANAGOPAL :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' In sub-clause (3) for the words " one rupee " at the end, substitute the words " eight annas " . "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the amendment, namely :—

' For the words " Revenue Divisional Officer " in sub-clause (4) in the line 35 of page 8, substitute the word " Tahsildar " . "

DEPUTY SPEAKER :—" The House has given its verdict on a similar amendment. I disallow this amendment."

[23rd August 1955]

SRI C. H. KANARAN :—“ On a point of order, Sir. It is for restoration. It has nothing to do with the other, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ All right, who is seconding it? ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second it, Sir.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (4) for the words “ into the matter ” in line 41, insert the words “ after visiting the spot and hearing evidences from the local people ”.’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (4) (1) after the words “ one year rent ” insert the words “ allowing a time-limit of one year for such payment ”.’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (4), delete item (ii) and the explanation thereto.’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (4) delete item (ii).’ ”

SRI K. T. RAJU :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (4), for the words “ Explanation ” substitute the brackets and figures “ (ii) ” and omit the words “ In lieu of imposing . . . (ii) ”.’ ”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

‘ In sub-clause (4) after the “ Explanation ”, add the following proviso :—

“ Provided that all applications under sub-sections 3 and 4 shall be heard by a Revenue Divisional Officer with the aid of two assessors chosen from among the Panchayat Board Members, District Board Members and Members of the Legislative Assembly within the jurisdiction of the said officer ”.’ ”

SRI S. VADIVELU :—“ I second the amendment, Sir.”

[23rd August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

‘ Add the following as new sub-clause (5) after the existing sub-clause (4)—

“ (5) Against any order passed by the Tahsildar an appeal shall lie to the Revenue Divisional Officer within 30 days of the passing of the orders.

The memorandum of appeal shall bear a Court-fee stamp of one rupee.” ’ ”

SRI S. VADIVELU :—“ I second the amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The clause as well as the amendments are before the House for discussion.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் நான்காவது ஷரத்திற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் மிகவும் முக்கியமானது. அதாவது 1954-ஆம் டிசம்பர் 1-ந் தேதிக்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் திரும்பவும் அவர்களுடைய நிலத்தைப் பெற வசதி ஏற்படும் என்றிருப்பதைவிட தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதிக்குப் பிறகு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தினால் அனுசூலம் ஏற்படும்படியாகச் செய்யவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். ஏற்கெனவே பொறுக்குக் கமிட்டியில் பல அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். நானும் பேசியிருக்கிறேன். 1954-ஆம் டிசம்பருக்குப் பிறகு என்று இருப்பதினால் இந்தத் தேதிக்கு முன்பே வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் பலவாறாகக் கணக்கான விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தினால் எவ்வித பலனும் ஏற்படாமல் போய்விடும். அதுவும் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதுபோல பல ஆண்டுகளாகவே நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது, நிலச்சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது என்பதாகப் பிரசாரம் நடந்து வந்திருப்பதன் காரணமாக நிலச்சுவாந்தார்கள் பலர் தங்கள் நிலத்தில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் பலரை அதுவும் குறிப்பாக தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தபிறகு வெளியேற்ற ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். எங்கே நிலச்சீர்திருத்தம் வந்தால் நிலமே உழுபவனுக்குச் சொந்தமாகிவிடுமோ என்கின்ற பயத்தில் அவர்கள் அம்மாதிரியாக வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்ட சாகுபடியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிறது இந்தச் சட்டம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தினால் 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதிக்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கே இந்த மசோதாவினால் பாதுகாப்பு ஏற்படும் என்பது போட்டுவிட்டால் அதற்கு முன்பாக வெளியேற்றப்பட்டிருப்போருக்கு நன்மை எதுவும் கிடைக்காது. ஆகவே தான் நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்குப் போனபோதும் அதற்கு முன்பும் கூட பல அங்கத்தினர்கள், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்களும் கூட, திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் வருஷம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் எப்பொழுது பதவிக்கு வந்ததோ அதிலிருந்து பல கமிட்டிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். குமரப்பா கமிட்டி, சுப்ரமணியம் கமிட்டி போன்ற கமிட்டிகளின் ரிபோர்ட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. சுப்ரமணியம் கமிட்டி நிச்சயமாகக் கூறமுடியும். சாதாரண விவசாயிகள் நிலச்சுவாந்தார்களால் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பார்க்கின்றோம். 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து நில வெளியேற்றம் நடைபெற்று வருகின்றது.

11-59
a.m.

[Sri M. Palaniyandi]

[23rd August 1955]

“1952-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் பெரிய மிராசுதார்கள் ளால் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்கெங்கே விவசாய இயக்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இயக்கங்கள் எங்கெங்கு இல்லையோ அங்கெல்லாம் விவசாயிகள் அகாரணமாக வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, திருச்சி ஜில்லாவில் என்ன தகராறு என்றால் பெரிய மிராசுதார்கள் தங்களுடைய நிலத்தை விவசாயிகள் உழுதால் நாளை நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும்போது சொந்த நிலம் என்ன ஆகுமோ என்ற பயத்தினால் வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். சட்டசபை மெம்பர்களும், மந்திரிகளும் வெளியுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் போகும்போது சட்டம் வருகின்றது, நிலம் உழப்பவனுக்குச் சொந்தம் என்ற முறையில் பேசும் போது நிலச்சொந்தார்கள் விவசாயிகளை வெளியேற்றத் திட்டமிட்டு வேலை செய்துவருகின்றார்கள்.

“சாதாரண மான திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. 1952-ம் வருஷம் தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்த அன்றிலிருந்தே இந்தச் சட்டத்தின் பலன் ஏற்படவேண்டுமென்று திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன. அதை அரசாங்கம் நன்றாகக் கவனிக்கவேண்டும். எங்கெங்கு விவசாயிகள் இயக்கங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக நடக்கலாம். எங்கெங்கு இயக்கங்கள் இல்லையோ அங்கெல்லாம் சாதாரண விவசாயிகளிடமிருந்து அந்த நிலம் எடுக்கப்படும், சொந்தமாக்கப் படுவது என்று சட்டம் வந்தால் நிலம் பறிபோய்விடும் அவர்களுக்கு ஒரு வித சாதகமும் கிடைக்காது என்று பணிவுடன் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த காலத்திலிருந்து ஏற்பட்ட நிலவெளியேற்றங்கள் சம்பந்தமாகவும் இந்தச் சட்டம் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-01
p.m.

*SRI V. BALA KRISHNAN:—“கனம் உதவிசபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தமானது—

‘In sub-clause (2) add the following as item (iv),—

“(iv) if subsequent to the 1st December 1954, a bonafide purchaser of the holding or a Co-purchaser of a joint Hindu Family after partition becomes entitled to ownership and possession as per the provisions of this Act.”

ஆப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய மசோதா பிரகாரம் 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 1-ந் தேதியில் யார் நிலத்தை உழுது கொண்டிருந்தானோ அவன் மீண்டும் ஒரு வருஷத்திற்கு உழுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆட்சேபமே இல்லை. அதை வரவேற்கிறோம். இலங்கையிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் இந்தியாவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விவசாயத் தொழில் ஒன்றுதான் தெரியும். உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கோ, மந்திரி வேலை பார்ப்பதற்கோ, பெரிய தொழில் நடத்துவதற்கோ அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வாய்ப்பும் இல்லை. எந்தவிதமான பொருத்தமும் இல்லை. விவசாயம் ஒன்றுதான் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் ஒரு நிலத்தை பணம் கொடுத்து வாங்கினால் அந்த நிலத்தில் அவர்கள் நேரிடையாக உழுவதற்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. அது நியாயமான கருத்து. 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியில் சொந்தமாகவோ bona fide யாகவோ அவன் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால் உழலாம் என்று அனுமதித் தாலும் அந்த bona fide மனிதனை எடுத்துக்கொண்டால் 500 ரூபாயுடன் இலங்கையிலிருந்து வருகிறவன் இந்தப் பணம் மூலம் நிலம் வாங்குகிறான். நிலத்தைச் சொந்தமாக சாகு படி செய்வதற்கு அவர்களை அனுமதிப்பதா இல்லையா என்பது ஒன்று.

[23rd August 1955]

[Sri V. Balakrishnan]

“Co-purchaser of a joint Hindu family குடும்பங்களில் பாகப் பிரிவினை நடக்கிறது. ஒரு குடும்பத்திற்கு 50 ஏக்கரான நிலம் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். ஆறு ஏக்கர் நிலம் குடும்பத்தில் பண்ணையாக இருந்தது. பாகப் பிரிவினை செய்கிறபோது பண்ணையாக இருந்த 6 ஏக்கர் நிலம் ஒரு நபருக்குப் போய்விட்டால் பாக் 2 நபர்கள் கூட்டுக் குடும்பத்தை சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுடைய பங்கு வேண்டி எவரையும் நிலங்களிலிருந்து அவர்கள் சாகுபடி செய்ய அனுமதிக்கப்படவேண்டும். ஆறு ஏக்கருக்குள்ளாக நிலம் இருந்தால் சாகுபடி செய்யலாம் என்று வைத்திருக்கும்போது பண்ணை நிலம் 6 ஏக்கர் தான் இருந்தது, மூத்த நபருக்குப் போய்விட்டது, பாக் 30 ஏக்கர் இருந்ததும்கூட இரண்டு நபர்கள் ஆனொன்றுக்கு 15 ஏக்கர் வந்தாலுங்கூட நேரிடையாக 62/3 ஏக்கர் சாகுபடி செய்வதற்கு இந்த மசோதா நடையாக இருக்கிறது. அவர்கள் நேரிடையாக சாகுபடி செய்வதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும், வேறு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லை. தொழிலும் இல்லை. இதை நம்பித்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கும் நியாயமான சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய திருத்தம் கோருகிறது. இந்த நியாயமான சலுகையை ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.”

*SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-05
நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி விட்டு மீண்டும் குடியிருப்புக்கு நிர்ணயித்
p.m.
திருக்கிற காலம் இருக்கிறதே தஞ்சை பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு பிரதான அம்சத்தை கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் நன்றாக யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். பின்னால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் நிபந்தனையை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, ‘தஞ்சை சட்டம் அமுலுக்கு வந்த தேதியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள்’ என்று திருத்துவது மூலமாக எந்த விதமான எக்கச்சக்க நிலைமையும் ஏற்படாது.

“ஒரு வேலிக்குள்ளாக நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போலவே ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்டு நிலம் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்கிற குடியானவனுக்கு இம்மாதிரி சட்ட சலுகை கிடைக்காது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது உண்மையாகவே தஞ்சை சட்டத்திற்குப் பிறகு எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நில வெளியேற்றம் பெரிய அளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சில அங்கத்தினர்கள் தங்கள் ஜில்லாவிலே இல்லை என்று சொன்னாலுங்கூட, அவர்கள் சொல்வதுபடியே வைத்துக் கொண்டாலுங்கூட, அந்தத் தேதியைப் பின்னால் தள்ளிப் போடுவதை ஏன் ஆட்சேபிக்கவேண்டும்? அவர்கள் ஜில்லாவிலே நில வெளியேற்றம் இல்லையென்றால் இந்தச் சட்டம் உண்மையாகவே அங்கு அமுலுக்கு வரப்போவதில்லை. நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றாத மிராசுதார்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்காதே. ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள்ளே வெளியேற்றினால் மீண்டும் குடியேற்றவேண்டும் என்று எல்லைக்குள்ளே சட்டத்தையாவது நியாயமான வகையில் செய்வோம் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய திருத்தம் தெளிவாக இருக்கிறது. அதாவது—

In sub-clause (1) for the words and letters “1st December 1954”, wherever they occur, substitute the words and letters “1st December 1952 or the date from which the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act came into operation.”

“அதிகப்படியான நிலம் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த நிலம் உள்ளவர்கள் தங்கள் நிலத்தை மீட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இதை அனுபவித்தாய் விட்டது. எந்த தஞ்சை சட்டம் கொண்டு வந்த தேதியை ஒரு நிர்ணயமான தேதியாக

{Sri C. Kandasamy}

[23rd August 1955]

வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது? அதற்குள் வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். கெட்ட எண்ணத்தோடு சாக்ஷத குடிவாச பாத்தியதை கிடைத்து விடும் நிலைமை ஏற்படும் என்று பயந்து கொண்டு மிராசுதாரர்கள் பெருவாரியான விவசாயிகளை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கூறுகிறேன். அந்த அளவுக்கு வெளியேற்றப் பட்டவர்களுக்கு நில மீட்சிக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது, பொருளாதார வாழ்வுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பது மிக நியாயமானது. இந்த ஒரு அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும் போது இன்றைய தினம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த விதிவிலக்கை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும் போது நிச்சயம் தஞ்சை ஜில்லா சட்டத் தேதி ஒரு நியாயமான தேதியாகத் தான் ஏற்படும் என்று நான் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் மெஜாரிடி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சட்டம் நிறைவேற்றி விட்டு தாங்களே திருப்தி அடைந்து கொண்டிருந்தால் அது பின்னால் எந்த அளவுக்கு நிர்ப்பந்தமான நிலைமையை ஏற்படுத்தும், இந்தச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கான கிளர்ச்சியை விவசாயிகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்வதைத் திருத்தச் செய்ய வேண்டும். பின்னால் சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, திட்டம் போடப் போகிறோம், நிலக்காரர்களுடைய பாத்தியதையை மாற்றியமைக்கப் போகிறோம், விவசாயிகளுக்கு வாங்கும் சக்தியை உண்டாக்கப்போகிறோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் ஏதாவது அர்த்தம் உண்டு என்று சொன்னால், இந்த மந்திரி சபை நிறைவேற்றப்போகிறது என்பதற்கு ஏதாவது அத்தாட்சி இருக்கிறதென்று சொன்னால் குறைந்தபட்சம் இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்குகிறேன். இந்தத் திருத்தம் செய்வதால் யாரையும் பாதிக்காது. ஒரு வேலிக்குட்பட்ட மிராசுதார பாதிக்கப்படப்போவதில்லை. ஒரு வேலிக்கு மேற்பட்ட சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளும் நன்மை அளிக்கப்போவதில்லை. மிக நியாயமான திருத்தம். கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களை இதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளின்பால் அவர்களுக்கு நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பதற்கு இந்தத் திருத்தத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, this matter was mentioned by me yesterday and the Hon. Minister himself had stated that some date had to be fixed. I was expecting that the Government themselves would bring forward an amendment to this clause. To-day nothing of the kind has been done. The object of my amendment is to fix a certain date with respect to the possession of land. Otherwise, as I said already, if it is to be the date of commencement of this Act, the Act would naturally come into force long after or at least some days after it is passed by both the Houses and then published in the Gazette. In the meanwhile, there is scope for mischief and the land-owners may assign or transfer the excess lands possessed by them so that they might come within the provision exempting 6½ acres. My amendment is intended to plug this hole. Of course, the date fixed by me, viz., 1st July 1955 is quite an arbitrary one and I have taken only the latest revenue year, that is, 1st July 1955.”

* SRI N. K. PALANISAMY:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கெனவே இந்த 3-வது செக்ஷனுக்கு உள்ள திருத்தத்தில் மே மாதம் என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று காலை மந்திரி அவர்கள் ஜூரிடத்தில் நடந்ததை வைத்துக் கொண்டு மாகாணம் பூராவிற்கும் செய்ய முடியாதென்று சொன்னார். ஆகவே இந்த ஒரு சீலவியையும், 20 ஏக்கராவையும் வைத்துக்கொண்டு தஞ்சாவூரை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு

[23rd August 1955]

{Sri N. K. Palanisamy}

எப்படி மாகாணம் பூராவிற்கும் செய்ய முடியும்? காரணம் தஞ்சாவூரில் 10 ஏக்கரும், கோயம்புத்தூரில் 1 ஏக்கரும் சமமாக இருக்கும். ஏற்கெனவே 1946-வது வருஷத்தில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு, குத்தகை பாக்கி இருந்தால் பூமி கிடையாதென்று சொல்லும் போது கனம் மந்திரி பக்தவத்சலம் சொன்ன மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தம் வரும்போது 10 பேர்களை 9 பேர்களுக்கு பாதகம் இருக்காது, ஒருவருக்குத்தான் பாதகமாக இருக்கும் என்ற முறையில், விவசாயிக்குத் தான் பாதகமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பூமி கிடைக்க வேண்டும் என்கிற மாதிரி சட்டம் செய்யவேண்டும். இன்றைக்கு சாதாரணமாக ஒருவன் சொந்தப் பண்ணை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அதுவே போதும். ஆகவே 20 ஏக்கர் என்று மாகாணம் பூராவும் போடுவது பொருந்தாது.

“அடுத்தபடியாக குத்தகை விஷயமாக 4-வது செக்ஷனில்.. ‘to make their representations, hold a summary inquiry into the matter.’ என்பதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, நடை முறையில் எப்படி இருக்கிற தென்றால் ரொம்பக்குறைவான இடத்தில் தான் ரிஜிஸ்டிரேஷன் செய்யப் படுகிற தென்குறிப் பிடவிரும்புகிறேன். பெரும்பான்மையான இடங்களில் குத்தகைக்கு ஒரு பூமியை வாங்கினால் எந்த விதமான ரிகார்டும்கிடையாது. ஒரு வருஷத்துக்குக் குத்தகை எழுதிக் கொடுத்து விடுவார்கள். வருஷா வருஷம் ஒன்றுக்கு இரண்டாகக் கொடுத்தாலும் ரசீது கொடுப்பது கிடையாது. நேற்று ஸ்ரீ கருத்திருமன், ‘கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் இந்த மாதிரி உபத்திரவம் இல்லை’ என்று சொன்னார். அவருடைய தோட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு 6 சாக்கு நெல் விளைந்தால் 5 சாக்கு அவருக்கு, 1 சாக்கு குத்தகைக்காரருக்கு. அதற்கு ரசீது கிடையாது, நிலப்பிரபுக்கள் சொல்வதை அப்படியே கேட்டுக்கொள்வது தான் குத்தகைதாரர் வழக்கம். அப்படியிருக்கும்போது குத்தகை தப்பித்தமானதா என்று விசாரித்து நிர்ணயிக்கும் போது, பொது ஜனங்களைக் கொண்ட கமிட்டியின் அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்துத் தான் அங்கே ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே நம் ராஜ்யத்தில் நியாயம் எப்படி நடக்கிற தென்பது தெரியும். ஆகவே பாரபக்தமற்ற முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால் ஒரு பொது body-ஐக் கூட்டி அதன் தீர்மானத்தின்படி தான் செய்ய வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஏற்கெனவே பழைய பூமிக்கு மீண்டும் வெளியேற்றப்பட்டவர் போக வேண்டுமென்றால் அதற்கு முன் பூமிக்கு ஏற்பட்ட செலவை கொடுத்தால் தான் போகமுடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் பூமிக்கு ஒரு செலவும் செய்யாமலேயே, எவ்வளவோ செலவு செய்ததாகச் சொல்லி நிலத்தை மீட்க வரும் விவசாயிகளைக் கொடுக்க முடியாத அளவுக்குக் கணக்குச் சொல்லி அவ்விவசாயியை திரும்ப வரமுடியாதபடி செய்து விடலாம். ஆகவே இதையும் நீக்கி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI C. H. KANARU:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ചെപ്പിക 12-16 ലെട്ടി കൂടിക്കാഴ്ച കൂടി നിറവുക്കിയിൽ വേണ്ടിയുള്ള ഒരു വകുപ്പാണ്. യഥാർത്ഥം കൈ 10 വകുപ്പുകൾ ആ ഉദ്ദേശം നിറവുക്കുമെന്ന് എന്ന് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1953 ഡിസംബർ 24-ാം തീയതിക്കുശേഷം ചെപ്പികളെക്കുറിച്ച് കൂടിയെല്ലാം തീരിച്ചെഴുതാൻ കൂടിക്കാഴ്ച അവകാശമുള്ളവരിൽനിന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന കേരളത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു്. വളരെ ഞെട്ടാൻ കാരണം, അതായത്, 1954 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതിക്കുശേഷം ചെപ്പികളെ കൂടിക്കാഴ്ച മാത്രമേ തീരിച്ചെഴുതാവൂ എന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിലപാടു്. അതിനുമുമ്പു പോയതെല്ലാം പോയതല്ലെന്ന, തീരിച്ചെഴുതിച്ച എന്ന് കണക്കാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് പറയുന്നതു്. ട്രഷ്യർ പണ്ഡിറ്റ് ഫ്രെഡെറിക് ഐസ് ഡബ്ല്യു. കാലം മുതൽ 1953 രാജ്യത്തു ചെപ്പികൾക്കു ധാരാളം നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. ജാമിൻ സകല അടവുകളും പ്രയോഗിച്ചു അസംഖ്യം കൂടിക്കാഴ്ച ചെപ്പികൾക്കു സംഭവിച്ചു. 1954 ഡിസംബറിനുള്ളിൽ വളരെ കുറച്ചു ചെപ്പികൾക്കു നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. അതുകൊണ്ടാണ് കൂടിക്കാഴ്ചയുള്ള ചെപ്പികൾക്കു ഞെട്ടാൻ കാരണം.

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd August 1955]

“குத்தகைதாரருக்கும் ஒரு நிபந்தனை இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். குத்தகைதாரராக இருந்தாலும் வருமான வரி செலுத்துபவராகவோ, விற்பனை வரி செலுத்துபவராகவோ இருந்தால், அவருக்கும் ஒரு நிபந்தனை விதிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார். அதை நான் ஆமோதிக்கின்றேன். அது நியாயமும் கூட.

“கடைசியாக explanation-ல் சட்டம் அமுலுக்கு வரும் காலத்தில் ஏற்கனவே அந்த நிலத்தை ஒருவன் உழுதுகொண்டிருந்தால் அதிலுள்ள பயிர் அறுவடை செய்யப்படும் காலம் வரைக்கும், பழைய விவசாயி காத்திருக்கவேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. சேலம் நாமக்கல்லில் வெற்றிலை கொடிக்கால் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் படுகிறது. வெற்றிலைக்கொடிக்கால்களை மற்ற பயிர்களைப்போல் ஒரு ஆண்டு அல்லது 6 மாத காலத்தில் அறுவடை செய்ய முடியாது. சாதாரணமாக வெற்றிலைக் கொடிக்கால் மூன்று அல்லது நான்கு ஆண்டுகள் வரை இருக்கும். ஒரு ஆண்டுக்கு பிறகுதான் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் பலன் தர ஆரம்பிக்கும். 1954-க்குப் பிறகு வெற்றிலைக் கொடிக்கால் அறுவடை செய்யப்படாவிட்டால், அதற்குப் பூரா காலமும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இதுவும் அதில் அடங்கி இருக்குமென்று நான் நம்புகிறேன்.”

12-24 *SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 1954-ம்
p.m. வருஷம் டிசம்பர் 1-ம் தேதி வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது என்பதை மாற்றி 1946-ம் வருஷம் டிசம்பர் 1-ம் தேதி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். 9 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க முற்பட்டால் பலவிதமான சிக்கல்களும் கஷ்டங்களும் ஏற்படும் என்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்த்தினார்கள் என நான் அறிகிறேன். இப்போதிருக்கும் மசோதாவில் 6-2/3 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார், அந்த அளவுக்கு மேற்பட்ட நிலத்திலிருந்து 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் 1-ந்தேதியோ அதற்குப் பின்னாலே விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவனை வெளியேற்றியிருந்தால் அவனுக்கே அந்த நிலத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் விவசாயிகளே சரியான அத்தரங்கியோ record ஒ இல்லாத நிலைமையில் 1946-ம் வருஷத்தில் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிக்கு என்ன record இருக்கப்போகிறது? அப்பேற்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதால் பல தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று எண்ணுவதில் அதிகப்படியான தவறில்லைதான். ஆனால் 1946-ல் வெளியேற்றிய நிலச்சுவாந்தார் மற்ற நிலச்சுவாந்தார்களைப் பார்த்து “என்னைப்போல் நீங்களும் விவசாயிகளை வெளியேற்றுவீர்கள் இல்லையேல் பின்பு கஷ்டம் வரலாம் என்று சொன்னதையும் மீறி, விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு எடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களை இச்சட்டம் பாதிக்கும் பொழுது மேற்கண்டபடி ஆலோசனை கூறிய நிலச்சுவாந்தார்கள் பாதுகாக்கப்பட்டிருப்பதானது வருந்தத்தக்க அம்சம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். “அது மாத்திரம் அல்ல. 1946-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகளை வெளியேற்றிய நிலச்சுவாந்தார்கள் மிக புத்திசாலிகளாகி விட்டார்கள். சட்டம் வரப்போகிறது என்று தெரிந்து விவசாயிகளை நிலத்தில் விட்டு வைக்கக் கூடாது என்று அவர்களை 1946-ம் வருஷத்திலிருந்தே வெளியேற்றியிருக்கிறார்களே, அப்படி வெளியேற்றுவதில் முழுக்க முழுக்க கவனம் செலுத்தி யிருக்கிறார்களே, ஏன் சொந்த சாகுபடிக்காகவே நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்களே அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு காட்டுவதுபோல் இருப்பது நியாயமில்லையல்லவா? இப்பொழுது 1954-ம் வருஷத்தில் 6 2/3 ஏக்கர் நிலம் சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் அப்படி 6-2/3 ஏக்கர் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொண்டு பாக்கி நிலங்களை யாரிடம் இருந்ததோ அதை அவர்களிடம் பழயபடி கொடுத்துவிடவேண்டுமென்பது போலவே 1946-ம் வருஷத்தில் வெளியேற்றியவர்களை ஏன் செய்யக்கூடாது? ஆனால் கட்டுக்குத்தகைக்கு விட்ட நிலங்கள் விஷயமாய் தொந்தரவு கொடுக்க

23rd August 1955] [Sri R. S. Arumugam]

வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறேன். 50, 60 அல்லது 100 ஏக்கர் வரை சொந்தப்பயிருக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அநேகமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அதிகமாக இருக்க மாட்டார்கள். 10 அல்லது 20 வரை நிலச்சுவாந்தார்கள்தான் இருப்பார்கள். அதை 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து எந்த விவசாயிகளை வெளியேற்றியிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் தன் சொந்தப்பயிருக்கு 6-2/3 ஏக்கர் போக பாக்கி நிலங்களை திருப்பிக் கொடுத்து விடலாமல்லவா? அதற்கு வேண்டிய வழி செய்ய வேண்டும் என்றும் இந்த இடத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அம்மாதிரி செய்யாவிட்டால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்ததாகாது. எந்த விதமான நியாயமும் ஆகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலை அம்சங்களை இந்த சட்டத்தில் சேர்க்கக் கூடாதா? அது சர்க்காருடைய பொறுப்பும் கடமையும் இல்லையா? பர்சனல் கல்டிவேஷனுக்கு 6-2/3 ஏக்கர் போக பாக்கி இருக்கும் நிலத்தை வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கே திருப்பிக் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்யுங்கள் என கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதையே மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதனால் எந்த சிக்கலும் ஏற்படப் போவதில்லை. எங்கள் தாலாகாவில் 5 அல்லது 6 பேர்களுக்கு மேல் வராது. இதனால் பெரிய சிக்கல்கள் விளையப் போவதில்லை. ஆகவே என்னுடைய திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

*SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Mr. Deputy Speaker, 12-30
p.m. Sir, first of all I would request the Government to understand the spirit of the amendment moved by hon. Member Sri R. S. Arumugam. He had been pleading with the Government that landlords in this State have been evicting tenants from the year 1946 onwards when the popular Government came into power in our State. Since the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952 came into force, landlords in this State have been evicting tenants on a large scale. The Government should, therefore, at least see that tenants who have been affected from that period onwards are restored to possession of their lands that they have been cultivating before. I hope the Government will consider this matter. Though it is late already, it is not very late for the Government to make up their minds in this respect and they can themselves move an amendment.

“Next Sir, I wish to call the attention of the Government as well as Members of the House to another very important point. Sub-clause (3) of clause 4 reads—

“Every application to a Revenue Divisional Officer under sub-section (1) shall be made within thirty days from the commencement of this Act, and shall bear a court-fee stamp of one rupee.”

As all of us are aware, most of the tenants are illiterate. They will not be reading the newspapers. Yesterday during the question hour, the Hon. Minister was pleased to say that there was no necessity for giving publicity to these Bills, that our Press was very generous in publishing details about these Bills and that the public who would be reading the newspapers would know the provisions of these Bills. But this statement is contrary to the facts that are prevailing in our State. Most of our tenants are illiterate and they will not be knowing the provisions of this Bill. Even if all the Members of the House consider it as one of their duties to explain to the tenants the provisions of this Bill, there will be still people

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [23rd August 1955]

in the State who do not know them. That is our experience in Malabar when the Malabar Tenancy (Amendment) Bill, 1954, was passed. That enactment was passed last year. Section 25 (3) of that Act reads as follows :—

‘Where the execution of a decree or order stands stayed under the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949, or Section 54 or Section 53 of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951, the tenant may, within a month after due service of notice on an application to execute such decree or order or within six months of the commencement of this Act, whichever event happens earlier, file an application to the court which passed the decree or order to amend the decree or order on the ground that such decree or order would not have been made if the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by Madras Act XXXIII of 1951 and this Act were in force immediately before the passing of the decree or order. If, on such application being made, the court finds that such decree or order would not have been made if the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by Madras Act XXXIII of 1951 and this Act were in force immediately before the passing of the decree or order, the court shall, after receiving such additional pleadings and such further evidence as it considers just and necessary, amend the decree or order so as to be in accord with the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by Madras Act XXXIII of 1951 and this Act.’

From the above section, it will be seen that a tenant was given six months time to make an application after the passing of the Act. Even though a time limit of six months was given, our experience then was that most of the tenants in Malabar failed to put in their applications, even within the time limit of six months provided for, many of the tenants who should have been benefited on account of passing the Malabar Tenancy Act last year have not received any benefit at all. If the Government make an enquiry in the Courts in Malabar they will find that most of the tenants had put in their applications after the expiry of the time limit. They were under the impression that as a result of passing the Malabar would be automatically made applicable to them without any application on their part. This was unfortunately due to the fact that they did not know the provisions of that Act, and that consequently they failed to put in applications to the courts within the time-limit of six months fixed in that statute. That is the position in Malabar. Our illiterate peasantry will not be in a position to know all the provisions of this enactment and as they will not be making applications within the time-limit of one month provided for in this Bill, none of them will be restored to possession of the lands they have been cultivating before. So, I would request the Government to be kind enough to extend the time-limit prescribed to six months at least so that if a tenant puts an application within six months of the passing of this statute he shall be restored possession of the land from which he was evicted previously.”

12-34 * SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, நிலத்திலிருந்து அப்பறப்படுத்தப்பட்ட விவசாயி மீண்டும் நிலத்தைப் பெறவதற்கான உரிமையைப்பற்றி இப்பொழுது சபையில் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலத்தை மீண்டும் பெற வேண்டுமென்றால் என்னென்ன நிபந்தனைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பார்க்கும் போது உண்மையிலேயே நிலத்திலிருந்து நீக்கப்பட்ட விவசாயிக்கு மறுபடியும் நிலம் கிடைக்குமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. விவசாயியை நிலத்தை விட்டு நீக்கிய நிலச் சுவாந்தார் ஒரு வியாபாரியர்களை அல்லது விற்பனை வரி கட்டக் கூடியவருகவோ அல்லது வருமான வரி கட்டக்கூடிய

[Sri S. Ramalingam] 23rd August 1955]

வருவோ அல்லது தொழில் வரி கட்டக் கூடியவருகவோ இருக்கக்கூடாது என்பது ஒன்று, சொந்த சாகுபடியாகவோ அல்லது வேறு இடத்தில் குத்தகை சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொண்ட நிலம் ஒரு வேலிக்கு அதிகமாக விவசாயிக்கு இருந்தாலும் என்பது இரண்டு, சொந்த சாகுபடிக்கு ஒரு வேலிக்கு குறைவாக நிலச்சுவாந்தார் வைத்திருந்தாலும் மூன்று, குத்தகை பாக்கியை ஒரு மாதத்திற்குள் விவசாயி கொடுக்கவேண்டும், அல்லது ஒரு வருஷ பாக்கிக்கு அதிகப்பட்டாமல் இருக்கக் கூடிய பாக்கியை கொடுத்து விட வேண்டும் என்பது நான்கு, நிலம் வேண்டுமானால் டிபுடி கலெக்டருக்கு மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்பது ஐந்து, இவ்வித நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். விவசாயி ரிவிண்ட்யூ கோர்ட்டில் பிராது செய்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் அந்த விவசாயி வக்கீலுக்கு பீஸ் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அத்துடன் இன்னும் மற்ற காரியங்களுக்கும் செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட வசதி கிடையாது. இந்த நிபந்தனைகளைப் பார்த்தால் விவசாயிகள் மீண்டும் தங்களுடைய நிலத்தைப் பெறுவதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிபந்தனைகள் விதிப்பது எப்படி இருக்கிறது என்றால் அதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லலாம். அதாவது ; பஞ்ச பாண்டவர்கள் கட்டில் கால்பால் மூன்று பேர்கள் என்று சொல்லி இரண்டு விரல்களைக் காண்பித்து ஒன்றை கீழே எழுதி அதையும் அழித்து விடுவதுபோல் இருக்கிறது இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கும் நிபந்தனைகள். வசதி அளிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு நிபந்தனைகளைப் போட்டால் அவர்களால் நிலத்தை மீண்டும் பெற முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனால் சட்டத்தில் தஞ்சை ஜில்லா சட்டத்திலுள்ள விதிகளைப் போடப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருக்கக் கூடிய நிலைமை வேறு விதமாக இருக்கிறது. 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியில் யார் நிலத்தை பயிரிட்டு வந்தார்களோ அவர்களுக்கு மீண்டும் நிலத்தை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அதன் பிறகு இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வரும் தேதியில் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியிருந்தால் அந்த விவசாயியை மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்தே அநேகம் பேர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு உரிமை வேண்டும். இம்மாதிரியான சட்டம் வரப்போகிறது என்று ஏற்கனவே அநேகம் விவசாயிகளை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மீண்டும் நிலம் கிடைப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போகிறது. அவர்களுக்கு பல விதத்தில் இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நிலம் வேண்டுமென்றால் அவர்கள் வக்கீல் வைத்து கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்த விதத்தில் குத்தகை எடுத்திருந்தார்கள் என்பனவற்றையெல்லாம் ருசுப்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயிக்கு ஏற்படுகிறது. அப்படி நிரூபிக்க அவனால் முடியவில்லை. இன்றைய நடைமுறையில் பார்த்தால் விவசாயிகளுடைய பழக்கம் வேறு விதமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தாலும் எழுத்து மூலமாக அவர்களிடம் ஒன்றும் கிடையாது. ரிக்கார்டுகள் அவர்களிடம் கிடையாது. ஆனால் நிலச் சொந்தக்காரர்களோ விவசாயியிடம் வேண்டிய ரிக்கார்டுகளை எழுதி வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகை பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்தாலும் அந்த ரிக்கார்டு நிலச்சுவாந்தாரிடம் இருக்குமே யொழிய விவசாயிகளிடம் இருக்காது. அந்தப் பழக்கம் தான் இப்பொழுது இருந்து வருகிறது. கணக்குப்பிள்ளையினிடம் யார் சாகுபடி செய்கிறார் என்ற கணக்கு இருக்கும். 100-க்கு 90 நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சாகுபடி கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதாவதும் எழுதி வாங்கிக் கொண்டாலும் அந்த ரிக்கார்டு விவசாயிகளிடம் இருக்காது. இந்த நிலைமையில் விவசாயிகள் தங்களுடைய நிலத்தைப் பெற வேண்டுமென்றால் எவ்வளவோ தடைகள் ஏற்படுகின்றன. இப்பொழுது 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியில் யாரிடம் நிலம் இருந்ததோ அவனிடம் நிலத்தைக் கொடுக்க

[Sri S. Ramalingam] [23rd August 1955]

வேண்டும் என்று இருப்பதற்கு பதிலாக 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதி என்று வைத்துக் கொண்டால் விவசாயி ஓரளவு தான் வெளியேற்றப்பட்ட நிலத்தைப் பெறுவதற்கு வசதி ஏற்படும். சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் பலன் ஏற்படும். இல்லா விட்டால் விவசாயி பலனடைவது கஷ்டம் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

2-40
m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Clause 3 gives to tenants protection from eviction. But three classes of tenants are excluded from the scope of protection and those classes are mentioned in items (b), (c) and (d) of clause 3 (2). When they are not given protection from eviction, it is but proper that they should not be restored to possession of land if they have already been evicted. Clause 4 sub-clause (1) says that evicted tenants will be entitled to restoration of possession of the land. But it is without any restriction. The sub-clause as it is will mean that even tenants who are not given protection under items (b), (c) and (d) of clause 3 (2) will be entitled to restoration. My first amendment to clause 4 (1) denies restoration of possession to those classes of tenants who have been excluded from protection against eviction in items (b), (c) and (d) of clause 3 (2).

“ My second amendment to clause 4 (1) imposes a restriction on the extent of land to the restoration of which one would be entitled. An evicted tenant may be in possession of 3 acres of land as owner, and if he is restored to the possession of 100 acres of land from which he was evicted, he will be in possession of 103 acres. That should not be the case. The extent of land to be restored together with the land that he is in possession as owner should not exceed the extent specified in the explanation. My second amendment seeks to achieve this object.

“ I hope the Government will accept both of my amendments.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரிவு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட குத்தகை விவசாயிகள் மீண்டும் நிலத்தைப் பெருவதற்கான சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய பிரிவு, ஆனால் இந்த குத்தகை விவசாயிகள் மீண்டும் நிலத்தை பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பதை விட அவர்களை வெளியேற்றுவதை சட்ட ரீதியாக ஆக்குவது என்ற முறையில் இந்தப் பிரிவை அமைப்பதில் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் திருத்தங்களிலிருந்து இது தெரிகிறது. ஆதலால்தான் நாங்கள் பல திருத்தங்களை இந்தப் பிரிவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிக்கொடுக்கவேண்டிய நிர்ணயம் எங்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ முதலாவதாக, 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியன்றைய தினம் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியவர்களுக்கு சலுகை கிடைக்கும் என்று இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் நில வெளியேற்றம் கடந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் மட்டும் தான் நடந்திருக்கிறது என்று சர்க்கார் கருதுவதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் கூட 1946-ம் வருஷத்திலிருந்தே இந்த பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கூட இதைப் பற்றி சொல்லியிருப்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து பாதுகாப்பு கொடுக்காவிட்டாலும் கூட 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து கொடுக்கா விட்டாலும் கூட 1953-ம் வருஷத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கொண்வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை, ஏற்றுக்கொண்டால் ஓரளவு நிலத்தை இழந்தவர்கள் மீண்டும் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

23rd August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

விருந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கொண்வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை, ஏற்றுக்கொண்டால் ஓரளவு நிலத்தை இழந்தவர்கள் மீண்டும் நிலத்தைப் பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்பதை அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மேலும் இந்த விதி விலக்கு கொடுத்திருப்பதானது நிலச்சுவாந்தார்கள் தவறாக உபயோகப்படுத்துவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் தேதியன்றைய தினம் கவர்னர் தமது பிரசங்கத்தில் கூறியிருக்கிறார் : ‘ நில வெளியேற்ற மசோதா வெளி வரப்போகிறது, என்று. அந்த மசோதாவும் தயாரிக்கப்பட்டு பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் இருக்கக்கூடிய பலவீனம் என்ன என்பதை வக்கீல்கள் புரிந்துகொண்டு நில வெளியேற்றத்தை நடத்துவதற்குள்ள வசதியான காரியங்களை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் தேதிக்குப் பிறகு கூட பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் தங்களுடைய நிலத்தை சிறிய நிலக்காரர்களுக்கும், நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் கொடுத்து விட்டு இப்பொழுதிருக்கும் குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்றி தொந்தரவுகள் கொடுத்திருக்க முடியும். அதற்கு அதில் வசதி இருக்கிறது. அதனால்தான் நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகஸ்ட் மாதம் முதல் தேதிக்கு முன்பு ஜூலை மாதம் 31-ம் தேதி யன்றையதினமே நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றி சொந்த சாகுபடிக்கு எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் அப்பேற்பட்டவர்களுக்கு விதிவிலக்குக் கொடுத்தால் போதும். இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். இது நியாயமான திருத்தம் என்று கருதுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் மற்ற பிரிவுகளுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாது. இந்த திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக் கொள்ளவண்டும் என்று நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ மேலும், கோர்ட் பீசை ஒரு ரூபாய் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் எட்டு அணுவாகக் குறைக்கவேண்டும். அத்துடன் மனுக் கொடுக்கிறவர்களுக்கு அவகாசம் 30 நாள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முப்பது நாள் அவகாசம் போதாது. அறுபது நாளாவது அவகாசம் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு ஒரு திருத்தம் இருக்கிறது. அதையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும்போது எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் மனுச் செய்து கொள்ளலாம் என்று விதி இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டியது நியாயமானது. இப்பொழுது முப்பது நாள் மனுக் கொடுக்க அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது நியாயமில்லை. நமது ராஜ்யம் பூராவும் விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகையைப் புரிந்துகொண்டு மனுச் செய்து கொள்வதற்கு போதுமான அவகாசம் இருக்கவேண்டும். அதனால் முப்பது நாட்கள் என்றிருப்பதை அறுபது நாட்கள் என்று கொஞ்சம் நீடிக்க வேண்டும் என்று இன்னொரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தங்களை ஆலோசனை பண்ணி ஏற்றுக்கொண்டால் உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு பலனளிக்க முடியும் என்பதை மீண்டும் வற்புறுத்திக்கொண்டு 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதி என்றிருப்பதை 1953-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதி என்றாவது திருத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்கு நிலம் கிடைக்காமல் இருப்பதற்கு எவ்வளவு சிக்கல்களை உண்டாக்க முடியுமோ, எவ்வளவு நிபந்தனைகளைப் போட முடியுமோ அவ்வளவு நிபந்தனைகளையும் இந்தச் சட்டத்தில் போடப் பிற்பாடு கூட, அவ்வளவு சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தியான பிறகும் கூட 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதத்தில் நிலம் யார் கையில் இருக்கிறதோ அவ்விடமே நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே டிசம்பர் மாதம் தான் சாகுபடி நடக்கக்கூடிய மாதம். எப்படிப் படிக்காலும் எந்தச் சாகுபடியாளர்களின் கையிலாவது அந்த நிலம்

12-4
P-2

[Sri P. Ramamurthi] [23rd August 1955]

அந்த மாதத்தில் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 31-ந் தேதி எந்தெந்த நிலம் எந்தெந்த சாகுபடியாளர்களின் கையில் இருக்கிறதோ அந்தந்த நிலம் அந்தந்த சாகுபடியாளர்களின் கையிலே இருக்கவேண்டும். கைமாறியிருந்தாலும், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் திரும்பவும் இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் அந்த நிலம் அவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்படும் என இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் செய்கிறோம். அந்த முறையில்தான் இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஷரத்து போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதாவது 1952-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப் போவதாக சொல்லப்பட்டுவருகிறது. அந்தக் காலத்திலிருந்தே நான் பல தடவைகள் இந்தச் சபையிலேயே கேட்டிருக்கிறேன். 'நீங்கள் விரிவான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை நன்கு பரிசீலனை செய்துகொண்டு வாருங்கள். காலதாமதம் ஆனாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் இதற்கிடையில் தற்காலிகமாகவாவது நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுக்கும்படியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவாருங்கள். இன்றையதினம் மிகப் பரவலான முறையில் சாகுபடியாளர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்று சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கிறேன். அதற்குப் பதில் நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுக்க தாற்காலிகமாக ஒரு சட்டம் வேண்டியதில்லை. நாங்கள் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரும்போது 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்' கொடுத்து நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்பதாக உறுதி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு 1952-ம் வருஷம் இந்தச் சபைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி, மீறப்பட்டது. மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகு செய்யவேண்டிய காலதாமதங்கள் எல்லாம் செய்துவிட்டு இன்றைக்கு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு சட்டம் வருகிற காலத்தில் 1954 டிசம்பருக்கு முன் வெளியேற்றப்பட்டவர்களைப் பற்றி கவலையில்லை. அதற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குத் தான் பாதுகாப்பு அளிக்கப்போகிறோம் என்பதாக அந்தச் சட்டத்திலும் பலவிதமான சிக்கல்களை வைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். 1954-க்கு முன்பு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாக முன்பு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறீர்களே என்றால், கொடுத்த வாக்குறுதியை பகிரங்கமாக மீறுவதோடு, மூர்த்தனையமாக அவர்களைப் பற்றி எல்லாம் ஒன்றும் கவனிக்கமுடியாது என்றும் சொன்னால் உண்மையிலேயே நான் நீனைக் கிறேன், 1952-ம் வருஷத்திலேயே 'நாங்கள் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம்.' நில வெளியேற்றத்தைத் தடுக்கப் போகிறோம்,' என்பதாகச் சொன்னது எல்லாம் நிலப் பிரபுக்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து, நாங்கள் எப்படியும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் கொண்டுவருவோம். ஆகவே அதற்குள் உங்கள் சாகுபடியாளர்களையெல்லாம் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிவிடுங்கள் என்று எச்சரிக்கை கொடுப்பதற்காகத்தான் என்று நீனைக் வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களது அந்தரங்க சுத்தியையே நான் ஏன் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்றால் இன்றைக்கு அவர்கள் கொண்டிருக்கிற மனப்போக்கில் அந்த எண்ணம் நன்கு பிரதிபலிக்கிறது. இல்லாவிட்டால் 1952-ம் வருஷத்தில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் நாங்கள் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம், இதற்கான சட்டம் வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆனாலும் 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்' போட்டுக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு 1954-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிப்போம் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்?

"நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். புதிதாக ஒரு வரி போடுவதாயிருந்தால் வரி போடப்போகிறோம், வரி போடப்போகிறோம் என்று முன் கூட்டியே அறிவிப்பது கிடையாது. என்ன வரி போடப்போகிறார்கள் என்பது முன் கூட்டியே தெரிந்துவிட்டால் அந்த வரியிலிருந்து விலக்குப் பெறுவதற்கான பாதுகாப்புகளை எல்லாம் அந்த வரி சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தேடிக்கொண்டு விடுவார்கள். இது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம்.

[23rd August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

பகுத்தறிவுள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். இன்றைக்கு ஆட்சியில் உள்ளவர்களுக்கு பகுத்தறிவு இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. ஏன், சபையிலுள்ள எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும், பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு முன் திடீரென்று ஸ்ரீமான் ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு அவசர சட்டத்தைக் கொண்டுவரவில்லையா? அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகு தானே பண்ணையான் பாதுகாப்பு மசோதா சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தது? ஆனால் இவர்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை. 1952-ம் வருஷத்திலிருந்தே நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று பலமான பிரசாரம் எங்கு பார்த்தாலும் செய்தார்கள். அதாவது நாங்கள் இரண்டொரு வருஷங்களில் கொண்டுவந்து விடுவோம். அதற்கு ஏற்றவகையில் நீங்கள் சாகுபடியாளர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிக்கொண்டு விடுங்கள் என்பதாக முன் கூட்டியே அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது என்று இன்றைக்கு நான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து நிலவெளியேற்றம் நடக்கிறது, உடனடியாக நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுக்கவாவது ஒரு அவசரச் சட்டம் கொண்டு வாருங்கள் என்று நான் திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னதற்கு, அதைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை, நில வெளியேற்றத் தடுப்புச் சட்டம் சற்று காலதாமதம் ஆனாலும் நாங்கள் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட் கொடுக்கிறோம் என இந்தச் சபைக்கு வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு இன்றைக்கு அந்த வாக்குறுதியை மீறிவிட்டார்கள், அதிலிருந்து நிலப்பிரபுக்களுக்குப் போதுமான நோட்டீஸ் கொடுக்கோ, அதிலிருந்து நிலப்பிரபுக்களுக்குப் போதுமான நோட்டீஸ் கொடுப்பதற்காகவேதான் இவ்வளவு காலமும் இதைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் பிழையில்லை. 1936-ம் வருஷத்திலே பீகார் மாகாணத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. காங்கிரஸ் வாக்குறுதியும் காப்பாற்றப்படவில்லை. அதற்குப் பதிலாக நிலச் சுவாந்தார்களின் உரிமையையும், அவர்களுக்குச் சாகுபடியாளர்களிடமிருந்து வரவேண்டிய கடன் பாக்கியையும் வசூல் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டையும் தான் பழைய நிலப்பிரபுக் கொள்கையில் ஊன்றிக்கிடக்கும் இந்தச் சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. இவர்கள் செய்து வருவதெல்லாம் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமான ஒரு செய்கை. இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை ஏற்படக் கூடாதென்பதை உணர்ந்து சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக ஒரு விஷயம். நிலத்திலிருந்து அநியாயமான முறையில் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகள் திரும்பவும் அந்த நிலம் தங்களிடமே கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த ஒரு மாதத்திற்குள் ரெவினியூ டிவிஷனல் அதிகாரிக்கு மனுப்போடவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படுகிற புது உரிமை. அதாவது ஏற்கெனவே இல்லாத ஒரு புது உரிமை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்படுகிறது. இதை எல்லா விவசாயிகளும் நன்கு தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஆனால், நம் நாட்டில் படிப்பு அறிவு இல்லாத ஏழை மக்கள்தான் மிகவும் அதிகம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்படுகிற உரிமையை கிராம ஜனங்கள் எல்லோரும் நன்கு புரிந்துகொள்ளும்படியாகச் செய்யவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள ஜில்லா அதிகாரிகளும், ஜில்லா ரெவினியூ அதிகாரிகளும் இதைப்பற்றி அதிகம் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு திரும்பவும் இந்த நிலம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்வது அவர்களது கடமை. நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகள் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் மனுச்செய்து கொள்ளலாம் என்று போடுவது தான் சரி. ஆனால் இதில் காலவரை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுமாதிரியாக காலவரை குறிப்பிடப்பட்டு விட்டதன் காரணமாக மிகப் பெரும்பாலான விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் கிடைக்காமல் போகும். எப்படி ஸ்ரீமான் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது, 'தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த போது இது கடவுள் கொடுத்த வரப்

[Sri P. Ramamurthi] [23rd August 1955]

பிரசாதமாக எண்ணினோம். ஆனால், இன்றைக்கு எண்டாப்பா அந்தச் சட்டம் வந்தது என்று எண்ணுகிறோம், என்று சொன்னாரே அதே மாதிரியான நிலைமை தான் இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் வந்த பிறகும் ஏற்படப் போகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்படக் கூடாதென்பதற்காகத்தான் நாங்கள் பல திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அவைகள் மிகவும் நியாயமானவை. அவற்றை எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

12-56 * THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir let me first
p.m. refer to the point that the date fixed should be shifted back. Certain hon. Members wanted that it should be changed to the year 1952. Others wanted it to be 1946. Some others would like it to be dated back to the days when Mahatma Gandhi started his political agitation. The Bill even as it is bristles with a lot of difficulties as to who was in possession on that crucial date. Now, if we put back the date any further, it will add to the difficulties already existing. It will then be well-nigh impossible to find out who was actually cultivating the land on the crucial date. That was why after careful consideration the Government came to the conclusion that the year 1954 could be fixed. I think we have to start at some point. Of course, there will be difference of opinion as to the starting point, some hon. Members wishing a very early date and some others a nearer date. I think the date fixed is a reasonable one and only having the date as such, we can find out with some amount of assurance who was actually tilling the land. Otherwise, it will work great havoc. We cannot draw the line correctly.

“ The hon. Member from Pudukkottai, I am glad, did not plead for any special rights for women on this occasion. (Laughter.) By his amendment he wants that the purchasers should not come within the mischief of this provision. I may mention that the only provision that could be made is that the purchaser should take the land with whatever limitations it was at that time. Suppose a person buys a land and there was a mortgage on it. He might not be aware of it. But still he takes the land subject to that mortgage. We cannot make any special provision for the prospective purchasers. It will be very difficult to provide for all that in this Bill. So, I cannot help my friend in that respect.

“ There are other amendments to reduce the minimum extent of the holding we have fixed. One hon. Member suggested that it should be five acres wet and ten acres dry. I do not think that amendment is anywhere near reasonableness. As it is, we have already experimented about the extent in the Tanjore district. It is working all right. We need not go any further.

“ Then, Sir, I have moved an amendment. I must also explain how that amendment is necessary. Now, some restriction has been placed on the landlord that if he pays sales-tax or income-tax, he cannot get back the land. Similarly, we have to place a restriction on the tenant also. There are big and rich tenants, sometimes richer and more resourceful than the landlord himself. So, a restriction should be placed on the tenant also.

[23rd August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

“ Sir, the hon. Member coming from Tirunelveli said that certain landlords, in the guise of personal cultivation are having large extents of land under their own control. He has also moved an amendment. He is anxious that the landlords should not be allowed to possess such large extents of land, and when the ceiling is fixed the cultivators should not be affected. I may tell him that when the ceiling is fixed, the landlord has necessarily to disgorge lands over and above the ceiling so fixed and these surplus lands will have to be given to the tenants according to certain principles that will be evolved. So, there need not be any apprehension on that score and nobody need think that simply because a landlord has taken 100 acres now under his personal cultivation, he will retain it for ever. It all depends on the ceiling that will be fixed. The landlords can have the land only according to the ceiling and if there are lands over and above the ceiling, they will be released for the tenants and there will be no difficulty about it.

“ Coming to another hon. Member who is a sort of legal remembrance from my side—I am referring to Sri P. S. Krishnaswamy Iyengar—, I went through his amendments carefully, to see whether I could accept them. As a matter of fact, I was anxious to accept them because he studies the Bills carefully and gives his amendments. But, unfortunately, on this occasion, I am unable to accept his amendments. In his first amendment he says that the tenant who has been evicted under clause 3 (2) (b), (c) and (d) should not be restored. How can we say that a tenant who has been evicted under the clause should not be restored? There are certain tenants who could have been evicted through Courts and certain others would have been evicted by the landlords themselves for reasons of their own. Now, now are we to find for what reason they have been evicted? It is very difficult to find out whether a tenant has been evicted through a Court or whether he has been evicted for any fact of waste or for having done anything contrary to the provisions of the Act. So, we cannot accept his first amendment. In his second amendment, he says that the extent of land shall not exceed the extent specified in the Explanation. This amendment, I am afraid, goes a little further beyond the scope of the Bill. That is not our idea now. So, it is difficult to accept the amendment. If as a matter of fact, the person concerned has exceeded the limit we could not help it. It will be very difficult to find it out. After hearing his explanation, I request him to withdraw his amendments.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, a word of personal explanation. The hon. Member said that we may not be able to know for what reasons one was evicted. Suppose by a decree of some Court one was evicted for the reasons given in these sub-clauses (b), (c) and (d), we can easily ascertain for what reason a tenant was evicted. If even in such cases he is to be restored, it will be going against the principle enunciated in the Bill, under this clause. That is what I want to point out.”

[23rd August 1955]

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, previously, the Courts were giving their decisions under a law which did not give any real protection to the tenantse. Previously, an entirely different law was in force. It was not just and fair to the tenant. Therefore that provision should not be accepted."

DEPUTY SPEAKER :—" Now, I am going to put the amendments one by one to the vote of the House. The question is—

'In sub-clause (1) of clause 4 in line 37 of page 7 for the words "1st December 1954", substitute the words "1st December 1950".'

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1) of clause 4 in line 42 of page 7 for the words "1st December 1954", substitute the words "1st December 1950".'

The amendment was put and lost.

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, may I make a submission? With regard to the amendments relating to the year 1954, it will be much better to take in the first instance the amendments giving earlier years such as 1946."

DEPUTY SPEAKER :—" Nobody has moved an amendment suggesting the year 1946."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, hon. Member Sri R. S. Arumugam has moved that amendment."

* SRI R. S. ARUMUGAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிக்கு நிலம் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால், சமீபத்தில் நிலச் சீர்திருத்தம், 50, 100 ஏக்கர் என்று சொந்தமாக வைத்துக்கொள்ளமுடியாத நிலமையிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மேல் நிலத்தை சொந்த சாகுபடிக்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற நிலமையிலும் ஒரு வரம்பு நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய முறையில் வரப்போவதை உத்தேசித்து, அப்பொழுது எல்லாம் சரியாகப் போகும் என்று மந்திரி அவர்களுடைய உரையிலே சொன்னார்கள். என்னுடைய நோக்கமும் அதுவே. அதன் நிமித்தமாக எந்த விவசாயி வெளியேற்றப்பட்டானோ அவனுக்கெல்லாம் பின்னால் நிலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதினால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" I hope the House gives permission to the hon. Member to withdraw his amendment."

(Sri S. Ramalingam and some other hon. Members said : "No. We object to leave being given to the Member to withdraw his amendment.")

DEPUTY SPEAKER :—" Then, I will put his amendment to the vote of the House. The question is—

'In line 37 of sub-clause (1), for the words "1st December 1954", substitute the words "1st December 1946".'

The amendment was put and lost.

[23rd August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" I will now put the amendment of 1-10 hon. Member Sri K. P. Gopalan to the vote of the House. The question is—

'In sub-clause (1) for the words and letters "1st December 1954" wherever they occur, substitute the words "1st November 1952".'

I think the House has already given its verdict on a similar amendment moved by the hon. Member Sri N. K. Palaniswami. I think the hon. Member can withdraw the amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—" Is the hon. Member Sri K. T. Raju withdrawing his amendment?"

SRI K. T. RAJU :—" என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவில்லை ; வற்புறுத்துகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), for the words and letters "1st December 1954" wherever they occur, substitute the words "the day when the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act came into effect".'

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" Now I will put the amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram. The question is—

'In sub-clause (1) after the words "on the 1st December 1954" at the end add the words "or any other terms favourable to the tenants which the Revenue Divisional Officer may allow".'

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1) for the words and letters "1st December 1954", wherever they occur, substitute the words and letters "1st December 1953".'

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded by Sri P. Ramamurthi and Sri Kalyanasundaram and the Division Bell was rung.

DEPUTY SPEAKER :—" I am now going to put the amendment to the vote of the House."

HON. MEMBERS :—" Accept this amendment and we will withdraw all other amendments."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir, Government agree to accept the amendment."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1) for the words and letters "1st December 1954", wherever they occur, substitute the words and letter "1st December 1953".'

The amendment was put and carried.

[23rd August 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"In view of this are the Members who have moved the rest of the amendments, withdrawing?"

The amendments were, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'In clause 4 (2) (1) after the words "in the Explanation below", the following shall be inserted, namely:—

"or if he has been assessed to any sales-tax, profession-tax or income-tax under the respective laws relating to the levy of such taxes during 1953-54 or 1954-55." "

The amendment was put and carried.

Clause 4 as amended was put and carried.

New clause 5.

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I beg to move that—

'After the existing clause 4, add the following as new clause 5, and renumber the remaining clauses:—

"5. Except as provided for in this Act no court-fees, process-fees, or any other fees shall be collected on any application or memorandum of appeal or on any other document filed before the court." "

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, on reconsideration, I beg leave to withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clauses 5, 6 and 7 were put and carried.

Clause 2.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I move the amendment, namely—

'In clause 2, sub-clause (f), the words "where there is no Revenue Divisional Officer" shall be omitted." "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move the amendment, namely:—

'In sub-clause (a) for the words "or by hired labour under his supervision and control" in line 25, substitute the words "with or without hired labour".' "

SRI K. T. RAJU:—"I second the amendment, Sir."

1-20 p.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

'In sub-clause (d) omit the following "and let to the cultivating tenant under the same agreement of tenancy" in lines 38-39.' "

DEPUTY SPEAKER:—"Now clause 2 and the amendments are before the House for discussion."

[23rd August 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, my first amendment reads as follows:—

'In sub-clause (a) for the words "or by hired labour under his supervision and control" in line 25, substitute the words "with or without hired labour".'

Sub-clause (a) contemplates an intermediary. The 'cultivating tenant' means a person who cultivates by his own labour or by that of any other member of his family and that is all right. But the definition goes further and says—

'Or by hired labour under his supervision and control.'

which means only an intermediary. A man may be absent and he may be in Bombay or Calcutta but he can have hired labour under his supervision and control. It gives real protection to a man who is nowhere near the land which should not be there. The man who cultivates the land or who is actually on the land must get the benefit. That is the real spirit in which we should enact this legislation and we should not confer benefit on an absentee landlord who has no interest in the land and who is away from the land. That is the object of my amendment and I hope the Government may not have any objection to it."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I appreciate the object of the hon. Mover of the amendment but there is one difficulty. We have accepted certain provisions which enable a person to possess 6½ acres of land and it is impossible for him to cultivate by himself the entire land without the assistance of outside labour. Therefore, this amendment in a way comes into conflict with the spirit of the provisions which we have already accepted."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The definition of the term 'cultivating tenant' would not include intermediaries. It will apply only to a person who is a cultivating tenant himself. Suppose a person sub-leases the land, then he would not come within the definition of the term 'cultivating tenant'. So, intermediaries will not come under this definition."

DEPUTY SPEAKER:—"Is the hon. Member, Sri Swayamparakasam, withdrawing his amendment?"

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"I am not withdrawing it."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (a) for the word "or by hired labour under his supervision and control" in line 25, substitute the words "with or without hired labour".' "

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER:—"Is the hon. Member, Sri Swayamparakasam, withdrawing his other amendment?"

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, the object of this amendment is to omit the latter portion of this sub-clause (d), viz.:—

'and let to the cultivating tenant under the same agreement of tenancy'

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [23rd August 1955]

tenants of the whole State. But, Sir, some exemptions have been given. This enactment would not be extended to the district of Malabar and Gudalur taluk of the Nilgiris district and the district of South Kanara. This is probably because the Malabar Tenancy Act is in force in the district of Malabar and Gudalur taluk of the Nilgiris district and the South Kanara Tenants Protection Act is in force in the district of South Kanara, and these two Acts give protection to tenants in those districts from eviction. But, Sir, a proviso has been added to Clause 1 in this Bill which enables the provisions of this Act to be applied in the cases of those people who do not come under the provisions of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act in the district of Tanjore. In Malabar district also, there are certain categories of holdings like Punam holdings to which the Malabar Tenancy Act could not be applied. After all the period of this legislation is only one year. Therefore, let this enactment be made applicable in respect of those holdings also in Malabar district to which the Malabar Tenancy Act does not apply."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this proviso under sub-clause (2) does not confer any additional benefit in respect of the district of Malabar. It refers only to areas covered by the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, and this Act will apply to lands in those areas to which the provisions of the above Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act do not apply. In the Bill when it was originally drafted there was not the limit of 6-2/3 acres. I do not know whether there will be any other Act to which this will be applicable. If that is so, this provision can be there. Otherwise it will be a redundant one."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, Malabar district is governed by the Malabar Tenancy Act and Tanjore district is governed by the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. Now, it was stated that the Malabar Tenancy Act did not cover fugitive lands, etc. I do not propose to meddle with the working of the Malabar Tenancy Act and so also in the case of the working of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act in Tanjore. The idea is that the provisions of this Bill should not apply to Tanjore. Therefore, I accept the amendment moved by hon. Member S. Swayamprakasam."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' Omit the proviso in sub-clause (2) (iii). ' "

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), for the existing proviso, substitute the following :—

" Provided that in such areas this Act shall apply to lands to which the provisions of the Malabar Tenancy Act, the South Kanara Tenants Protection Act and the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act do not apply. ' "

The amendment was put and lost.

23rd August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' Omit sub-clause (3). ' "

The amendment was put and lost.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

DEPUTY SPEAKER :—" Further discussion on the Bill will be taken up to-morrow. The House will now adjourn and meet again to-morrow at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. Notification issued with G.O.Ms. No. 1843, Home, dated 30th June 1955, regarding reduction in tax for the station wagon belonging to School for Deaf in Mylapore. [Laid on the table under section 11 (1) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

2. Statement II showing action on assurances, promises and undertakings given during the seventh session, 1955 of the Madras Legislative Assembly.

[Sri S. Swayamprakasam] [23rd August 1955]

because it is unnecessary. The words 'includes any building' imply houses belonging to the landlord. That is why I have moved it."

DEPUTY SPEAKER:—"The question is . . ."

SRI K. T. RAJU:—"கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைக்கு மத்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லையே."

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister is not prepared to reply to it. The question is—"

"In sub-clause (d) omit the following 'and let to the cultivating tenant under the same agreement of tenancy' in lines 38-39."

The amendment was put and lost.

DEPUTY SPEAKER:—"Now I am going to put the Government amendment to the vote of the House. The question is—"

"In sub-clause (f), the words 'where there is no Revenue Divisional Officer' shall be omitted."

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 1.

DEPUTY SPEAKER:—"Motion moved—"

"That clause 1 do stand part of the Bill."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—"

"Omit the proviso in sub-clause (2) (iii)."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"I second it."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—"

"In sub-clause (2) for the existing proviso, substitute the following:—"

"Provided that in such areas this Act shall apply to lands to which the provisions of the Malabar Tenancy Act, the South Kanara Tenants Protection Act and the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act do not apply."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"I second it."

SRI N. K. PALANISAMY:—"Sir, I move the following amendment which stands in my name:—"

"Omit sub-clause (3)."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I second it."

DEPUTY SPEAKER:—"Now clause 1 and the amendments are before the House for discussion."

[23rd August 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, it is nearly 1-30 p.m. and we shall adjourn now."

DEPUTY SPEAKER:—"We shall sit for another five or ten minutes and finish the second reading of the Bill."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I moved my amendment with the object of getting clarification from the Government and I do not know the intention of the framers of this Bill when they have provided this proviso in this Bill. It appears to my mind that under this Bill, if a landlord wants to take back 6-2/3 acres of land from his tenant, he is permitted to do so and the tenant can be asked to vacate the land. Even the tenant is allowed to have 6-2/3 acres of land. This provision for 6-2/3 acres will not come into operation in areas where the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act is in force, because the proviso to this clause says—"

"Provided that in such areas this Act shall apply to lands to which the provisions of the said Act do not apply."

Here, the said Act means the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act and so confusion will arise. If it be the intention of the Government that protection should be given in respect of these people who possess 6-2/3 acres in Tanjore district, let them bring in an amendment to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. But if it be the intention of the Government to give exemption to people who hold a holding of 6 2/3 acres, in Tanjore district, then do not have this proviso. Its inclusion will create lot of confusion and result in tenants and landlords going to courts and spending a lot of money to establish their rights under this enactment."

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 1-வது பகுதியில் (section) இருக்கக்கூடிய proviso 'provided that in such areas this Act shall apply to lands to which the provisions of the said Act do not apply' என்பது இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் பேசுகிறேன். இதில் ஏதோ சந்தேகம் இருக்கிறதென்று அதைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகத்தான் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கவெண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்கு இருக்காது. தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டத்தில் ஒரு ஆளுக்கு ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருந்தால் அவருக்கு சட்டம் செல்லுபடியாகாதென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இச் சட்டப்படி செல்லுபடியாகும் என்று அர்த்தப்படுகிறது. ஆகவே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் சட்டப்படி ஒருவருக்கு ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக இருந்தால், அதை உமும் விவசாயிகளுக்கு எந்த பாதுகாப்பும் கிடையாது. நிலச்சுவான்தார் இஷ்டப்படி அவரை வெளியேற்றலாம். இந்தச் சட்டம் இந்த proviso-வுடன் அமுலுக்கு வந்தால் இன்றைக்கு ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அவர்களே நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்படமாட்டார்கள் என்ற பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது. இந்தப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் எல்லாக் கட்சிகளும் மகாநாடுகள் போட்டுத் தீர்மானங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால் தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு அப்பேற்பட்ட நிலங்களுக்கு இந்த ஒரு விதி தவிர மற்றவை செல்லுபடியாகாதென்று போட்டோம். எங்களுக்குக் கிடைத்த இந்த உரிமையை சின்ன உரிமையாக இருந்தாலும், விவதற்குத்தயாராயில்லை."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, this piece of legislation is intended to give protection from eviction to the"

[23rd August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 2200 asked by Sri K. Parthasarathy at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd August 1955, page 481 supra.]

A number of executive instructions have been issued from time to time by Government in the matter of approval of sites for the location of cinemas and in regard to licencing of cinemas in general. Those orders can be divided into four categories.

(1) *Approval of sites for locating cinemas.*—The executive authorities of the Municipalities and Panchayats and the Presidents of the District Boards have been instructed to select suitable sites in advance for the location of touring cinemas within their jurisdiction in consultation with competent health authorities.

(2) *Issue of licences to touring cinemas located on arable lands.*—The licensing authorities have been directed to consider before issuing licences to touring cinemas at particular sites whether the production of food crops would be prejudiced thereby, the criterion being that the site must be fit for cultivation and must have been cultivated usually in the past and would have been cultivated, but for the location of a touring cinema.

(3) *Issue of licences to cinemas calculated on population basis.*—The guiding principles for restricting and regulating the number of permanent and touring cinemas in a place are as follows:—

(i) *Places with a population of 10,000 and less.*—One permanent cinema may be allowed. If there is no permanent cinema, one touring cinema may be allowed.

(ii) *Place with a population of over 10,000 and less than 20,000.*—One permanent cinema may be allowed. If there is no permanent cinema, two touring cinemas may be allowed.

(iii) *Places with a population of 20,000 and above and less than 30,000.*—One permanent cinema and one touring cinema may be allowed. If there is no permanent cinema, two touring cinemas may be allowed.

(iv) *Places with a population of 30,000 and above and less than 40,000.*—Two permanent cinemas and one touring cinema may be allowed. If there is one permanent cinema, one touring cinema may be allowed. If there is no permanent cinema, two touring cinemas may be allowed.

(v) *Places with a population of 40,000 and above and less than 50,000.*—Two permanent cinemas and two touring cinemas may be allowed. If there is no permanent cinema or if there is only one permanent cinema, two touring cinemas may be allowed.

(vi) *Places with a population of 50,000 and above.*—If there are three or more than three permanent cinemas, no touring cinema

[23rd August 1955]

should be allowed. If there are only two permanent cinemas, two touring cinemas may be allowed. If there is only one permanent cinema or if there is no permanent cinema at all, three touring cinemas may be allowed.

(The population of the village, panchayat or municipality in which the licence for exhibition under the Cinematograph Act is applied for should be determined with reference to the 1951 census figures, which should not take into account the population of its environs.)

(4) *Issue of licences to touring cinemas—Distance to be maintained between a permanent cinema in one place and a touring cinema in adjacent place.*—The following instructions govern the distance to be maintained between cinemas in this State:—

(i) There need be no restriction in regard to the distance between one permanent cinema and another.

(ii) In the same village, panchayat or municipality a touring cinema may be allowed only at a place which is not less than four furlongs as reckoned by an accepted public road from a permanent cinema.

(iii) A touring cinema may be allowed in a village, panchayat or municipality, if it is not within a distance of one mile of the nearest cinema located in any adjacent village, panchayat or municipality or the City of Madras.

(iv) The distance between one touring cinema and another touring cinema shall normally be at least two furlongs.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 24th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

SHORT NOTICE QUESTION.

Sub-Inspector of Police, Valapad.

* 11 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are aware that several people have moved from Nattika Firka in Malabar district for fear of the continued harassment by the Sub-Inspector of Police, at Valapad; and

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) The Government have no information. Enquiries are being made.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Are the Government aware that this particular Sub-Inspector of Police Mr. Mohandas has been continuously harassing the people for the last two years and that complaints against him have been made by the President of the Malabar Pradesh Congress Committee, by Sri A. K. Gopalan, M.P., and by several M.L.As. and other people? And yet no action has been taken against him; he has not even been transferred. Is he shielded by the district officials and is it because one of his relatives is occupying a high post under the Government of India no action has been taken against him? His nephew is a Director in the Central Intelligence Bureau of the Government of India. People are living in terror and several of them are moving out of the firka. Will the Government be pleased to make enquiries into these facts not through police officials but through judicial or other officials and take necessary action so that the people in the area may live in peace?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I am really surprised to hear that a Sub-Inspector of Police has got so much power as to make the people in a particular firka to move out of that firka and cause panic there. That gives a very poor opinion about the people residing in that area. After all, he is bound by rules. I do not think he is being shielded simply because he is related to some high official. As I have already stated, the matter is under enquiry.”

(Sri P. K. Gopalakrishnan rose.)

[23rd August 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 215 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting on the Legislative Assembly held on 23rd August 1955, page 491 supra.]

Items of grants paid from State funds.	Basis of grant.	Amount of grant paid to District Board, Malabar, during 1954-55. (3) RS.
(1)	(2)	(3)
For Elementary Education—		
Grants under section 37 of the Madras Elementary Education Act, 1920.	Under Section 34 of the Madras Elementary Education Act, 1920, local bodies have been permitted to levy an education tax as a surcharge on property tax in municipal areas and land cess in non-municipal areas. Under section 37 of the Act, the Government make contributions towards the proceeds of the education tax subject to the limits specified in the section.	* 6,97,509
Grants under proviso to section 37 of the Elementary Education Act, 1930.	This represents the subsidies paid to local bodies towards the cost of maintenance of elementary schools opened before 1st April 1931, that is, the date of coming into force of the Elementary Education Act, 1920. The Government are under an obligation to continue these subsidies. The amount payable to each local body is a lump sum representing the sum total of the amounts paid till 1920.	2,58,062
Subsidies paid towards the cost of maintenance of elementary schools opened after 1921.	Even after the passing of the Elementary Education Act, 1930, the Government continued the system of payment of subsidies to local bodies for opening of elementary schools. This system was stopped in 1930. The amounts paid to local bodies were consolidated in 1936 and these are paid in lump sums year after year.	5,22,445
Subsidies to local bodies for the introduction of compulsory elementary education.	As part of the Post-war Plan, the Government sanctioned the introduction of compulsory elementary education in selected villages in each district during the years 1945-46, 1946-47 and 1947-48. The entire expenditure connected with the opening of schools, etc., in these villages by local bodies is met from state funds as subsidies.	1,38,000
Grant for dearness allowance.	With a view to enable local bodies to grant to their employees dearness allowance at the rates in force in the case of Government servants the Government decided to sanction subsidies to local bodies towards the deficit that might arise on account of the grant of dearness allowance. In the case of teachers in elementary schools the subsidy towards the expenditure on dearness allowance is paid from the Education Budget. The subsidy for dearness allowance in a year will be limited to the expenditure on dearness allowance or the deficit in the Elementary Education Fund Account, whichever is less.	6,01,800
Grants for construction of buildings for higher elementary schools.	Subsidies are paid from State Funds towards the construction of buildings for elementary schools limited one-half of the costs of constructions subject to a maximum of Rs. 7,000 or Rs. 4,000 according as the institution is a higher elementary or lower elementary school.	7,000
Grants for construction of buildings for lower elementary schools.		4,000

* The amount is calculated at the rate of 9 pies in the rupee of land revenue.

23rd August 1955]

Items of grants paid from State funds.	Basis of grant.	Amount of grant paid to District Board, Malabar, during 1954-55. (3) RS.
(1)	(2)	(3)
For Secondary Education—		
Grants towards the maintenance of secondary schools.	Grants to local bodies towards the cost of maintenance of secondary schools are paid in accordance with the provisions of the Grant-in-aid Code. The grant will be limited to one-half of the expenditure admitted by the Director of Public Instruction over and above the fee income reckoned at standard rates.	73,900
Grants towards the introduction of bifurcated courses.	The Government sanctioned a scheme for the introduction of bifurcated courses in secondary schools in 1948 and have laid down the scale of grants admissible for each course. The grants will be limited to three-fourths of the expenditure connected with the course subject to the maximum prescribed.	1,393
Grants for purchase of equipment.	It is usual to provide funds in connection with the Budget for each year for payment of grants to local bodies for the purchase of equipment for secondary schools. The applications received from several local bodies are consolidated by the Director of Public Instruction and forwarded to the Government for approval. The amount of grant payable for each scheme is determined with reference to the funds provided by Government, and is limited to half the expenditure actually incurred on the purchase of equipment.	3,862
Grants for construction of buildings for secondary schools.	Subsidies are paid from State funds to local bodies towards the construction of buildings for secondary schools subject to a maximum of Rs. 35,000 for each building scheme. The subsidy is limited to one-half of the cost in each case.	61,800

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 2228 asked by Sri O. Venkatasubba Reddi at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd August 1955, page 498 supra.]

Statement showing demand and balance of land revenue (including water rates) for faslis 1361, 1362 and 1363.

Fasli year.	Demand.			Amount uncollected (balance at the end of the fasli.)		
	Arrears.	Current.	Total.	Arrears.	Current.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
	RS.	RS.	RS.		RS.	RS.
1361	43,90,661	5,94,40,552	6,38,31,213	18,31,033	28,00,389	46,31,421
1362	47,70,500	5,89,32,965	6,37,01,467	20,74,585	58,32,595	79,07,180
1363	74,63,744	6,21,89,373	6,96,53,117	22,41,927	38,09,250	60,51,177

NOTE.—Though the amounts shown in the last column against faslis 1361 and 1362 should be shown as the arrears under 'Demand' for faslis 1362 and 1363, the figures shown in the statement are the revised figures reported by the Collectors in the Jamabandi report for the

[24th August 1955]

40 n. DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. Minister says that it is under inquiry."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Several facts have to be brought forth in the inquiry. So, a half-hour debate may be allowed."

DEPUTY SPEAKER :—" Let the Government get a full report from the concerned department. Then only I can consider to allow the debate."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Is the Hon. Minister in order when he says that he has got a poor opinion about the people of the place whereas the people of the place are very good and brave people. They have confidence in the Government and the representatives concerned. They were under the impression that the Government would come to their rescue and take proper action after hearing the representations of the people. It is only on account of that that the people are silent. Is the Hon. Minister in order in saying that he has got a very poor opinion of the people of the place?"

DEPUTY SPEAKER :—" I cannot give my opinion about it."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, a half-hour debate is necessary because the Ministers should know whatever happened there and then only the inquiry will be thorough. So, a half-hour debate should be allowed on this matter."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would rather suggest that the hon. Members put in writing whether they have got to say. I shall certainly have it inquired into."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" On a point of order, Sir. The Hon. Minister has suggested that whatever things have to be stated may be put in writing and given to him. I have given at least three memoranda to the Hon. Minister for Finance addressed to him by name 'Sri C. Subramaniam'. I have not yet received any reply to them even now. He now wants that all things may be put in writing and given to him. I am afraid whether he will favour me with a reply."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I thought he had some fresh materials to give. If he refers only to the representations he has already made, I have already answered that the matter is under inquiry now."

Complaint against the Sub-Inspector of Police, Kozhikode.

* 2229 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation, dated 11th February 1955, from the chairman of a public meeting at Kozhikode, complaining against the Sub-Inspector of Police,

[24th August 1955]

Kozhikode Town, Mr. Moideen Kunhi, who is alleged to have used certain words casting aspersions on the Union Parliament and State Assembly, when he was on duty in connection with a strike in Nagjee Purushotham and Company, Kozhikode, on 27th January 1955; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The Government have not received any representation on the subject from the Chairman of any public meeting held at Kozhikode. But, I may say that the Government have received two representations on the subject. One of these, which is dated 31st January 1955, is from the General Secretary of the Commercial Employees Association, and the other, which is dated 7th February 1955, is from the Vice-President of the Sait Nagjee Purushotham & Co. Thozhilali Union.

" (b) The enquiries which were made go to show that the allegation that the Sub-Inspector of Police, Kozhikode Town, cast aspersions on the Union Parliament and the State Legislative Assembly is not true."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware that as soon as the Sub-Inspector uttered words against the Assembly and the Parliament, I myself went to the District Superintendent of Police and informed him of the position. It was a public meeting attended by more than 10,000 people. May I know from the Hon. Minister whether it is the policy of the Government to support the Police officials in whatever they do. Who conducted the inquiry and what is the result of the inquiry? Will the Government be pleased to appoint an independent judicial officer to go into the question and make a report to the Government?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I suppose the hon. Member did not hear personally these words being uttered by the Sub-Inspector. Even he heard them from somebody else. An inquiry has been made by the District Superintendent of Police, I think, and after a full inquiry, I have received a report saying that this allegation that he cast aspersions on the Parliament or the Legislative Assembly was not true. Therefore, I do not think that any purpose will be served by ordering a judicial inquiry into the matter."

DEPUTY SPEAKER :—" Hon. the Leader of the Opposition."

(Sri P. Ramamurthi did not rise.)

SRI S. RAMALINGAM :—" May I know whether the Government officials who inquired into the matter personally heard the persons who had submitted petitions to the Government?"

SRI K. VINAYAKAM :—" I rise on a point of order. All along we have been under the impression that the Leader of the Opposition is Sri P. Ramamurthi. When did Sri Ramalingam

[24th August 1955]

become the Leader of the Opposition? Or, did Sri Ramalingam get up in spite of your calling upon Sri Ramamurthi to put the question?"

DEPUTY SPEAKER :—" That is not a point of order."

SRI K. VINAYAKAM :—" I am not questioning your decision over the point of order. Am I to understand that Sri Ramalingam is the Leader of the Opposition or is he flouting your order calling upon Sri Ramamurthi to put the question? One of the two must be corrected."

DEPUTY SPEAKER :—" Sri Ramamurthi is the Leader of the Opposition. Nobody need have any doubt about it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Before we proceed, I want to make a small correction. It was the Revenue Divisional Officer who made the inquiry and not the Police official."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" This question was raised previously also by the hon. Member Sri K. P. Gopalan. May I know whether in conducting the inquiry, the hon. Member who made representations in this behalf in this House was given any information as to when it was to be held and how?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would like to have notice for this question."

Separation of the Judiciary from the Executive in Malabar district.

* 2230 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether with reference to his statement in the Assembly on 13th August 1954 (vide Proceedings, page 611), the Government have reviewed the working of the Scheme of Separation of the Judiciary from the Executive in Malabar district specially with reference to the necessity for establishing additional courts of Judicial Sub-Magistrates?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. The review has been taken up. The proposals of the High Court for a re-distribution of jurisdiction of existing Sub-Magistrates' Courts and establishment of additional Sub-Magistrates' Courts in Malabar district are under the consideration of the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Even in the existing Courts there is an unequal distribution and weightage in cases coming up before them. Will the Government consider this question specially when they consider this report?"

[24th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Evidently the hon. Member was not listening to my answer. The proposals of the High Court for a re-distribution of jurisdiction of the existing Sub-Magistrates' Courts and establishment of additional Sub-Magistrates' Courts in Malabar district are under the consideration of the Government."

Manufacture of paper from groundnut shells.

* 2231 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government undertook any research work to explore raw products for the manufacture of paper from the shells of groundnuts; and

(b) if so, when and with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir. In view of its low cellulose content groundnut shell is not considered to be a suitable raw material for paper manufacture.

" (b) Does not arise."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Excuse me, Sir. The Hon. Minister speaks to the mike and not through the mike. May I request him to repeat the answer so that I may hear it?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to be taught by the hon. Member the art of speaking through the mike. Anyhow, Sir, I shall make another attempt."

(The Hon. Minister then repeated the answer.)

Salary of motor cleaners in the Malaria Control Team in Nilambur.

* 2232 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a cut has been made recently in the salary of motor cleaners working with the Malaria Control Team in Nilambur; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) The cleaners who are mazdoors paid from contingencies were mistakenly paid on a time scale of pay plus allowances. They are paid from 26th June 1954 according to market rates and this has resulted in a reduction in the emoluments of the cleaners."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Considering the hardship felt by the employees and also considering the small amount of money that is involved in restoring the cut, will the Government kindly consider the desirability of restoring the cut?"

[24th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There was no cut. They were mistakenly paid on a time-scale. The matter is now set right."

Village munsifs as postmasters.

8-50 a.m. * 2233 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of village munsifs who are acting as extra-departmental postmasters?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" As village officers are part-time servants and are free to take up other remunerative work in addition to their regular duties with the permission of the superior officers, it is likely that the number of village officers who are acting as extra departmental postmasters is large. The Government therefore consider that the time and labour involved in the collection of the information required by the Member will not be commensurate with the benefit which will be derived thereby."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Revenue Divisional Officer gives permission only to those whom he favours and rejects the petitions of many without assigning any reason. Inasmuch as the policy of the Government is to allow village officials to supplement their income, will the Government at least see that in cases of refusal, the reasons for the refusal are given?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, the hon. Member is perhaps referring to the Malabar district. If the hon. Member can bring specific instances to my notice, I will arrange to enquire into them."

Construction of a new bridge across the Cauvery.

* 2234 Q.—SRI N. RAJAGOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to construct a new bridge over the river Cauvery between Srirangam and Tiruchirappalli on the trunk road; and

(b) if so, when the work will be taken up?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The detailed plans and estimate for the work have been forwarded to the Government of India and it will be taken up for execution after the Government of India's financial sanction to the estimate is received."

SRI N. RAJAGOPALAN :—" In view of the fact that it would be a hardship to the village-folk to carry their produce to the market which is situated in the heart of the town, will the Minister

[24th August 1955]

consult the Engineers and revise the estimate and construct the bridge at the site west of the present bridge as originally proposed?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" This has almost reached a final stage. It has been suggested to construct a bridge across the river Cauvery downstream the railway bridge. It has gone up to the Government of India. If at this stage any change is to be implemented, it will be a matter of difficulty."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" The site selected for the bridge is something like a mile from the present site. This means that it will take three miles for people from Srirangam to reach the Tiruchirappalli market. In view of this difficulty that will be experienced by the people, will the Government reconsider their proposal? Even if a final stage has been reached, the work has not yet commenced. If the bridge is constructed at the place where the present bridge is situated, it will be very useful. So, will the Government revise their proposal and send it to the Central Government?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, it has been given up. The Consulting Engineer, Road Development, of the Government of India had come and inspected the site and approved this change. The proposal has also gone up to the Government of India. They have suggested this under their National Highway programme as a matter of policy. The other bridge will also continue to be there to serve the public. I do not think we can revert back at this stage. If we tamper with it now, having reached a stage of finality, the whole thing will have to be re-examined and there will be considerable delay."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know whether it is a fact that the proposed bridge is a third one, the other two bridges being the railway bridge and a foot bridge used by pedestrians and for vehicular traffic? If it is so, what is the necessity for constructing this extra bridge, especially, when there are many places in the State which clamour for bridges?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" It is a national highway and the other bridge is old, very narrow in width and not suitable for modern fast-moving vehicular traffic. Hence, as a measure of reform, they have suggested the construction of the new bridge just in consonance with the standards of National Highways."

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM :—" In view of the fact that the old bridge is going to be retained, will it not serve the local needs of people going between Srirangam and Tiruchirappalli and the new bridge the through traffic in the National Highway?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Yes, that is the idea."

[24th August 1955]

Contribution by district boards for Local Development Works.

* 2235 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state why the District Boards in the State have been prevented from contributing one-fourth of the cost of Local Development Works from District Board Funds?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“The district boards in this State have not been prevented from contributing one-fourth of the cost of Local Development Works. District Boards which have deficits in their General or Elementary Education Account and which require ex-gratia grant from State funds towards such deficits caused by the payment of dearness allowance to their staff have, however, been required to obtain the previous sanction of the Government for the payment of the contribution, pointing out the source from which the expenditure on the payment of contribution will be met.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:—“Sir, almost all the district boards in the State are having deficit budgets. At least 11 of them are having deficit budgets. Still, it is possible for some of them to adjust their budget and provide for contribution to necessary and urgent work. That being the case, why should the Government stand in the way?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“Sir, we are not standing in the way. It is only with reference to the district boards which depend upon the Government for funds in certain cases, we want that they must obtain our permission. That is all.”

Reward given to some persons in Palni taluk.

* 2236 Q.—SRI V. MADANAGOPAL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any reward was given on 8th October 1953 by the District Collector to some persons in the village of Vellore near Chatrapatti, Palni taluk, who were involved in causing damages to the properties of other villagers; and

(b) if so, the reasons thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) I must say, Sir, that the suggestion in the hon. Member's question is not only incorrect but also mischievous in its purport. I need hardly deny that Government made any rewards to persons who broke other people's properties anywhere.”

Improvement of labour conditions in plantations.

* 2237 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Lady Welfare Officer, Coonoor, has submitted proposals to improve the conditions of labour in plantations; and

[24th August 1955]

(b) if so, what the proposals are and how many of them have been implemented by the management?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Free distribution of milk powder, etc., in the slum areas in the city.

* 2238 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal for the free distribution of (a) milk powder and (b) contraceptive devices in the slum areas of the Madras City?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“UNICEF gift skim milk powder is being distributed to malnourished children and expectant and nursing mothers in the city including slum areas attending the Corporation maternity and child welfare centres.

There is no proposal for the free distribution of contraceptive devices in the slum areas of Madras City. In the Family Planning Clinics run by the Madras Corporation, contraceptives costing Rs. 4-8-0 per set are supplied at a subsidized rate of annas eight per set.”

Harijans promoted as Deputy Tahsildars.

* 2239 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of Harijan candidates promoted as Deputy Tahsildars from 1950 onwards?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“One in South Kanara in 1951, one in Madurai in 1953 and one in North Arcot in 1954.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“In view of the fact that the number of Harijans holding these posts of Tahsildars and Deputy Tahsildars in the Revenue Subordinate Service is very negligible taking this State as a whole and also in view of the fact that there is no possibility of recruiting Harijans to these Subordinate Services by departmental promotion in the near future, will the Government consider the necessity and desirability of appointing Harijans to these Revenue Subordinate Services by direct recruitment since there are several suitable Harijan graduates and double graduates who are unemployed?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, I will come to direct recruitment later. As regards the other question, there are only four qualified men, out of which three have been selected. About the fourth, probably on a question of merit or ability, he has not been selected. Anyway, I have no information on that. As for direct recruitment, for certain categories, direct recruitments are being made. Since there is provision for promotion, I do not think there is necessity for direct recruitment.”

[24th August 1955]

SRI R. S. ARUMUGAM :—“கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மூன்று ஹரிஜனங்கள் தான் டெபுடி தாசில்தாராக பிரமோஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஹரிஜன சமூகத்திலேயே மூன்று பேர்கள்தான் தகுதி உடையவர்களாக இருந்தார்களா? எவர்களுக்கு தெரியும். பலர் U.D.C. ஆக இருக்கிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் டெபுடி தாசில்தார் பிரமோஷன் லிஸ்டில் சேர்க்க வேண்டும். முன்பே லிஸ்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளவர்களை உடனடியாக பிரமோஷன் செய்வதற்கும் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதான் எனது வேண்டுகோளுக்கு சர்க்கார் ஆதரவு காட்டுவார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ஒரு ஹரிஜன் டெபுடி தாசில்தாராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வருஷத்தில் மூன்று நான்கு ஹரிஜனங்கள் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த வருஷம் இரண்டு பேர்கள் தேர்ந்தெடுத்த வருஷத்தில் ‘நான் ஹரிஜனங்கள்’, நான்கு பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். ஆகவே மூன்று டெபுடி தாசில்தார்கள் ஹரிஜன் சமூகத்திலிருந்து பொறுக்கி எடுத்த காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் இல்லாத சமூகத்திலிருந்து ஏழெட்டு பேர்கள் தான் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே கனம் அங்கத்தினர் யாதொரு குறையும் சொல்வதற்கில்லை என்று நினைக்கிறேன்.”

Supply of mosquito nets to officials in Tanjore district.

9 a.m. * 2240 Q.—**SRI A. K. SUBBIAH** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the number of mosquito nets supplied to officials in the Tanjore district in 1954?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Fifty single cot size, and two hundred and seventy-two double cot size mosquito nets.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“அதிகாரிகளுக்கு கொசுவலைகள் கொடுக்கப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டது. கெஜட் பதிவில்லாத அதிகாரிகள் எத்தனை பேருக்கு கொடுக்கப்பட்டது, கெஜட் பதிவுள்ள அதிகாரிகள் எத்தனை பேருக்கு கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have not got the details with me now. If a separate question is put, I will furnish those details.”

Loan from the Special Improvement Fund.

* 2241 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to State—

(a) whether the Government of India came forward with an offer of loan of one crore from the Special Improvement Fund to the Madras Government for lift irrigation;

(b) if so, whether the Government of India imposed any condition for the grant of the loan;

(c) whether the State Government have applied for the loan; and

(d) if not, the reasons therefor?

[24th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes; the suggestion to get a loan of rupees one crore for the Madras Government from the Special Development Fund, for the execution of an expanded filterpoint wells scheme in the deltaic and other suitable areas in this State, has been made by the Programme Adviser to the Planning Commission.

“(b) No.

“(c) Not yet.

“(d) Proposals for sanction of schemes are under consideration. As soon as a decision is taken, the Government of India will be approached for sanction of loan.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Questions 2242, 2243 and 2244 may be taken up together, Sir, as they all relate to the same subject.”

DEPUTY SPEAKER :—“Yes, I have no objection.”

Starting of paper mills.

* 2242 Q.—**SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have investigated into the possibilities of establishing a paper mill in South Malabar?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The possibility of setting up a paper mill in the Malabar district is being examined.”

* 2243 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have decided to start a paper mill in the State and, if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government are considering the question of setting up a paper mill in this State, but no decision has been taken on the subject.”

* 2244 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the present stage of the proposal to start a paper mill in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“An application has been made by an industrialist for the grant of a licence under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 to set up a paper mill near Papanasam in Tirunelveli district. The Government of India propose to grant the licence as soon as the selection of the site of the mill is finalized. In addition, the possibility of establishing a paper mill in the Malabar district is being examined. The Government are also considering the scope for establishing a paper mill in the Nilgiris district to manufacture newsprint or ordinary writing and printing paper.”

[24th August 1955]

SRI K. KUNHI MUHAMED SHAFEE :—“ Sir, in view of the fact that experts in the line have recommended the setting up of a paper mill in Nilambur or Attapadi where raw materials like bamboo, etc., are available in abundance as also natural facilities, will the Government take a favourable decision about starting the mill at Attapadi? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, Government are aware that lot of bamboo is available both in the Nilambur and Wynaad forests. Therefore Government have asked the Chief Conservator of Forests and the Director of Industries to examine the position with a view to formulating proposals for the starting of a paper factory in Malabar and send their recommendations early.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Is it not a fact, Sir, that a preliminary investigation was made for the starting of a newsprint factory in Malabar in 1953 and a favourable report was received by the Government regarding that? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I do not have the particulars about the report referred to by the hon. Member.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, Government mentioned two proposals, one in Malabar and another in Nilgiris and said that the Malabar question was under consideration. May I know whether the Government have received any Preliminary report in respect of the establishment of the proposed mill in Nilgiris district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I may tell the hon. Member that there is no rivalry between the Nilgiris and the Malabar proposal. About starting a paper factory in Nilgiris it is linked up with the utilization of the Wattle and Bluegum plup that is available in plenty from these trees in that district. So far as the Malabar proposal is concerned that is linked up with the availability of bamboos in the forests of Wynaad and Nilambur areas. I have already stated that I do not have with me particulars about the enquiry that is stated to have been made. But Government are awaiting certain proposals from the Director of Industries and the Chief Conservator of Forests in this respect.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ பனைமரக் குருத்துக்களை மூலப் பொருளாகக்கொண்டு சிறிய சிறிய காகித உற்பத்தி ஆலைகளை ஆரம்பிப்பது சாத்தியமாக இருக்கும். ஆகவே, பனைமரக் குருத்துக்களைக் கொண்டு காகிதம் தயாரிக்கக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ பனைமரக் குருத்துக்களிலிருந்து காகிதம் தயாரிக்கும் விஷயத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு, கிடைக்கக்கூடிய வேறு விதமான

24th August 1955]

materials-ஐக் கொண்டே காகிதம் உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அதன் பிறகு கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன யோசனையைக் கவனிக்கலாம்.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Sir, it is said that paper could be manufactured from groundnut shell. In view of the fact that large quantities of groundnut shell are available in South Arcot district, will the Government find it feasible to start one paper factory in South Arcot district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, rather, I would like to say that in view of the poor cellulose content of the groundnut shell it is not possible to utilize that for the purpose of manufacturing paper.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ‘ வாட்டில் ’, ‘ யுகாலிபிடஸ் ’ மரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் மூலப் பொருளை வைத்துக்கொண்டு காகிதம் உற்பத்தி செய்வதென்றால் அந்த மரங்களை வளர்ப்பதற்கே பத்து பதினேந்து வருஷங்கள் பிடிக்கும். மேற்படி பொருளைக்கொண்டு காகிதம் தயாரிக்க தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் 1966ம் வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் காகிதம் கிடைக்கும் என்று ஏற்கெனவே சர்க்காரே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் ஏராளமான முந்திரிக் காகுகள் இருக்கின்றன. முந்திரி மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் பொருளைக்கொண்டு காகிதம் தயார் செய்யமுடியும் என்று ஆராய்ச்சி செய்தாய்விட்டது. ஆகவே, மூங்கிலிருந்து காகிதம் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ராஜ்யத்தில் கிடைக்கின்ற மூங்கிலை உபயோகப்படுத்தி காகிதம் செய்வதற்குத் தான் இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மூங்கிலை உபயோகப்படுத்தி காகிதம் உற்பத்தி செய்வதற்கு எந்த இடத்தில் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பது, என்பதைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் பார்த்து லைசன்ஸ் கொடுக்கும் என்று சொன்னேன். ஆவாரம் ‘ பல்ப் ’ ஐக் கொண்டு காகிதம் செய்யலாமென்று ஆராய்ச்சியின் மூலம் தெரிந்து, அதன்படி இப்பொழுது அதிகமாக காகிதம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுவருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ‘ பைல்ட் பளான்ட் ’ ஐ நீலகிரிக்குப் பக்கத்தில் போடாவிட்டால் என்பது யோசனையில் இருந்துவருகிறது.”

DR. K. B. MENON :—“ I understand that soft-wood is very good for the manufacture of paper, particularly newsprint and that soft wood is available in plenty in the forests of Nilambur. Will the Government investigate the possibility of starting a paper factory there? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Regarding utilization of soft-wood, I may inform the hon. Member that it is required for use for other purposes also. I have already stated that in view of the abundant availability of bamboo in this area, Wynaad and Nilambur, Government are examining the question of starting a factory utilizing this raw material.”

SRI O. KORAN :—“ In view of the importance of this question I would request the Hon. Deputy Speaker, to allow an half-hour debate on this question.”

[24th August 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"It is not necessary. We are going to take up the Second Five-Year Plan for discussion. This matter can be discussed in detail then."

SRI C. H. KANARAN:—"The discussion on the Second Five-Year Plan is going to be elaborate and will cover many subjects. This is a particular issue and when there is abundance of bamboo in these areas in Malabar, up to this time no proper investigation has been made by Government to explore the possibility of starting a paper mill there. That is the special reason to have an half-hour debate on this subject."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member can put forth all the arguments and facts during the discussion on the Second Five-Year Plan and the Hon. Minister will reply to those points. Therefore I cannot allow an half-hour debate on this subject."

Murugan Tutorial Institute at Rishivandiam.

9-10 a.m. * 2245 Q.—SRI A. MUTHUSWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have given any grant or subsidy to the Murugan Tutorial Institute at Rishivandiam in Kallakurichi taluk; and

(b) if so, whether Harijan students are admitted in the institute and the usual concessions given to them by the institute?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI A. MUTHUSWAMI:—"இந்த முருகன் டியூட்டோரியல் இன்ஸ்டிடியூட்டில் எத்தனை வரிஜன மாணவர்கள் சேருவதற்கு மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள், எத்தனை பேர் சேர்க்கப்பட்டார்கள், மேற்படி ஸ்தாபனத்தின் வரவு செலவுக் கணக்கை சர்க்கார் ஆடிட் செய்கிறார்களா என்பதற்கு மந்திரியவர்கள் பதிலளிப்பார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"சர்க்கார் இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு எந்தவிதமான மானியமும் கொடுக்கவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் மேல் நாம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கமுடியாது."

Women's Welfare Department.

* 2246 Q.—SRI P. URKAVALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) when the Women's Welfare Department will be made permanent; and

(b) whether there is any proposal under the consideration of the Government to appoint a woman as Director of the Women's Welfare Department in the place of the present male Director?

24th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) Proposals for the permanent retention of the Women's Welfare Department are awaited from the Director of Women's Welfare.

" (b) The Government have since appointed a Woman Officer as the head of the Women's Welfare Department."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"In view of the fact that it is the members of the opposite sex who can make a critical appreciation, will the Government continue the old policy?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am unable to agree with the point of view expressed by the hon. Member."

SRI A. IYANAR:—"மாதர் நல இலாகாவில் சில தளவாட சாமான்கள் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த சாமான்கள் வாங்குவதற்கு டென்டர்கள் போட்டு அங்கே சாமான்கள் தயாராயில்லை என்று தெரிந்தாலும் நீண்ட நாட்களாகக் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, ஒரு 'எனிமா கேன்', மிகச் சிறிய சாமான், அதற்கு ஒரு வருஷ காலமாக தயாராயில்லை என்று பதில் கிடைத்ததின் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் சில்லரைச் சாமான்கள் கிடைக்காவிட்டால், வேறு கடைகளில் வாங்குவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுப்பார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"அது சாத்தியமாக என்று பார்த்து செய்யவேண்டும்."

SRI S. RAMALINGAM:—"பெண்கள் நல இலாகாவிலும் பெண்களின் நலனிலும் அதிகமான அக்கரை செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்களை அந்த இலாகா ஆனாரி டிரக்டராக நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"அம்மாதிரி யோசனை அளிக்கப்பட்டால், சர்க்கார் அதை ஆலோசிக்கும்."

Tiruchirappalli Women's Welfare Branch.

* 2247 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of persons employed in the Women's Welfare Branch in Tiruchirappalli district; and

(b) the expenses incurred during the years 1952-55?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) Thirteen.

" (b) The total expenditure in Tiruchirappalli district during the years 1952-55 was Rs. 39,652-4-3."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"May I know whether any minimum educational qualifications are prescribed for the appointment of these officers and what is the scope and nature of the work?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would like to have notice."

[24th August 1955]

Restrictions on the rearing of pigs in Tiruchirappalli Municipality.

* 2248 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 26th February 1955, from the Tiruchirappalli Panri, Kozhi Valarppor Maha Jana Sangam regarding the restrictions imposed by the Tiruchirappalli Municipality on the rearing of pigs within the municipal limits; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government carefully considered the representation and did not see any reason to interfere in the matter.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN:—“Will the Government at least direct the municipality to improve the pigs so that they may be given better feeding and therefore look more tolerable?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“To improve the pigs, in what way?”

Salaries of village officers.

* 2249 Q.—SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of village officers who supplement their emoluments by subsidiary occupation;

(b) whether the Government have any proposal to grant interim increments in the salaries of village officers pending Land Reforms; and

(c) whether the Government contemplate creating a category of paid full-time village officers?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) As village officers are part-time Government servants and are free to take up other remunerative work in addition to their regular duties with the permission of the superior officers, it is likely that the number of village officers who are supplementing their emoluments by subsidiary occupation is large. The Government therefore consider that the time and labour involved in the collection of the information required (by the Member) will not be commensurate with the benefit which will be derived thereby.

“(b) No such proposals are under the consideration of the Government.

“(c) One of the recommendations of the Land Revenue Reforms Committee is that the present system of village officers may be replaced by the appointment of lower division clerks and upper division clerks to be in charge of a

[24th August 1955]

group of villages for attending to the karnam's and village munsif's duties. This recommendation has been examined but no decision has yet been taken by the Government.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“It is stated that the village officers are not full-time Government servants. May I know whether the Government are aware that the standard of living and the economic status of the village officers on the whole are far better than many of the full-time Government servants in this State?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“If that is the experience of the hon. Member, let him be satisfied with it.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Is it not a fact that the Government have issued instructions and orders which stated that the village officers are part-time Government servants and not full-time Government servants? Have they not issued those orders just to evade the responsibility of giving a living wage to those poor village officers who are working full-time and who are full-time Government servants?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“They are part-time servants and that is why they are allowed to take up other work. As regards their working full-time, sometimes it may happen that they may have to work as full-time Government servants do.”

SRI K. R. VISWANATHAN:—“The village officers of the estate villages taken over by the Government are not paid the same pay as is paid to village officers of ryotwari villages. Will the Government consider their case and put them on an equal footing?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Yes, Sir, they will soon be placed on an equal footing.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“I am glad to learn from the Hon. Minister that the village officers are allowed to take up other works. But, may I know, whether they have got enough time to take up some other work besides their official work? They have also to attend on the Collector or the Revenue Divisional Officer or any other officer who visits the village. Is the Hon. the Minister therefore alive to the fact, they are deprived of any opportunity of taking up any other remunerative work?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I concede that sometimes the village officers have got heavy work but that does not preclude them from taking up extra work. As a matter of fact, I know that many village officers take up works of contract and make money that way.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Is it not a fact that these persons are part-time officials in respect of benefits accruing to them and full-time officials in respect of disabilities and penalties imposed upon them?”

[24th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir, rights and disabilities go according to the nature and category of the office—part-time or full-time.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. Minister for Revenue has expressed the view that the village officers can take up contracts in their own name and get remuneration out of them. But is he aware of the Government Order which definitely prevents them from taking up any remunerative contract in their own name? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Not any contract but certain contracts are precluded. There are thousand odd contracts which do not come under this rule.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ ஜமீன் இனம் கிராமங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய கிராம உத்யோகஸ்தர்களுக்கு மற்ற இடத்தில் இருப்பவர்களைப் போல் சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. இனிமேல் கொடுக்கப்படும் என்று கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இது வரையில் கொடுக்கப் படாத சம்பளத்தையும் சேர்த்து கொடுக்கும் காலத்தில் கொடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ இம்மாதிரி கொடுப்பதற்கே ரெய்ம் கஷ்டப்பட்டு பார்ட் II ஸ்கீமில் சேர்ப்பதாக இருக்கிறது. இன்னும் பழைய பாக்கியையும் சேர்த்து கொடுக்க வேண்டுமென்றால் இதற்கே அபாயம் வற்படும்.”

9-20 a. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ From the various questions and answers given on the Floor of the House, the position of village officials is not at all certain. For certain purposes they are considered part-time servants and for certain other purposes they are considered full-time servants. Under the Indian Penal Code, for certain offences they are considered to be full-time public servants. Their position is very precarious. Will the Government take into consideration all these things and clearly state whether they are full-time or part-time servants and whether they will issue instructions in that connection? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There is not much use in stating it. The Government are contemplating to solve their difficulties by giving effect to the recommendations as far as possible.”

Irrigation works under the First Five-Year Plan in Attur taluk.

* 2250 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the names of irrigation works, that are suggested under the First Five-Year Plan in Attur taluk, Salem district; and their estimated cost;

(b) how many of them have been taken up for execution; and

(c) how many works were completed before December 1954?

24th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) No irrigation works in Attur taluk, Salem district, were suggested for inclusion in the First Five-Year Plan.

“ (b) & (c) Do not arise.”

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“ ஆத்தூர் தாலுக்காவில் பல கிராமங்களில் சிறிய நீர்பாசன திட்டங்கள் சம்பந்தமாக அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரை பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. சேலம் கலெக்டர் ஆபீஸில் 2, 3 அரை ஆண்டு நீர்பாசன மாகாணங்களில் தனியாக இஞ்சினியர்களை நியமித்து இன்வெஸ்டிகேட் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானித்தார்கள். அந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பேரில் அரசாங்கம் இதுவரையில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்ட தீர்மானம் வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? இல்லையெல் சிறு நீர்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்ற தனிப்பட்ட இஞ்சினியர்களை அரசாங்கத்தார் நியமிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, I have already stated in my reply that no irrigation works in Attur taluk, Salem district were suggested for inclusion in the First Five-Year Plan, because there were no projects which could be considered fit for inclusion in the Plan. But, however the Superintending Engineer for Food Production has stated that under improvements to the tanks under Special Minor Irrigation Programme during 1954-55 the raising of F.T.L. Laddivadi tank in Attur taluk at an estimated cost of Rs. 6,500 has been sanctioned and that the work has been nearly completed. So, there is a Special Minor Irrigation Programme for that taluk.”

Travelling allowance of the Presiding Officers of the Madras Legislature.

* 2251 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Speaker of Madras Legislative Assembly and the Chairman of Madras Legislative Council and their deputies are entitled to travelling allowance when they go on tour in their official capacities;

(b) at what rates; and

(c) whether there is any difference in their rates of travelling allowance and those of Ministers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) & (c) A comparative statement ^a is placed on the table of the House. The rates of travelling allowance and daily allowance payable to Ministers and the Speaker and the Chairman are the same. There is, however, a slight difference in the rates of travelling allowance and daily allowance admissible to Ministers and Deputy Speaker and the Deputy Chairman.”

[24th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ ஸார், சபாநாயகர், உதவி சபாநாயகர், கவுன்சில் தலைவர், உதவி தலைவர் முதலியவர்கள் உத்தியோக சம்பந்தமாக வெளியூர் பிரயாணங்களை ஏற்றிக்கொள்வதாக இருந்தால் அவர்களை அப்படி நிர்ணயித்துக்கொண்டு, அப்படி செலக்கைய காலத்தில் அலுவன்ஸ் பெற முடியுமா அல்லது சர்க்காருடைய முன் அனுமதி பெற்று பிரயாணங்களை மேற்கொண்டால்தான் படி விடைக்குமா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They can fix their own programme, but I think they will have to intimate it to the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ It is easy to ascertain the official character of Ministers' tours which are comprehensive enough to include the opening of footpaths or tea-shops? Is there anything laid own to ascertain whether the tours of the Speaker or the Chairman are official ones or not? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in these days of democracy tea shops and foot-paths are more important than palatial buildings and that is why as representing poor people we want to participate in functions wherein poor people will be more benefited. There is no use of casting aspersions. Perhaps the Socialistic approach is different. If they are Ministers they will go only for very high functions where rich men and costly projects are involved. But that apart . . . ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Next question.”

A HON. MEMBER :—“ The Hon. Minister has not completed his reply.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I think the Hon. Minister has completed his reply.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The other public functions which they have to attend are in connection with the conferences of the Presiding Officers and also certain other functions which are regulated by a Government Order ”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, may I know whether any limit has been fixed as to the amount that either an Hon. Minister or the Hon. Speaker or the Chairman of the Council . . . ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question does not relate to Ministers.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ That either the Hon. the Speaker or the Hon. the Chairman can draw in a month? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No limit has been fixed.”

DR. K. B. MENON :—“ Is the Hon. Minister aware that serving the people is not by opening tea shops and small roads and that the Ministers should as far as possible cut short their tours and stick to their tables? ”

[24th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ The question does not relate to Ministers.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I submit, Sir, that the question relates also to Ministers.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question relates only to the difference in the rates of travelling allowance paid to the Presiding officials and those of the Ministers. I shall now pass on to the next question.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister said that they were opening roads for the benefit of the people. May I know whether it is in people's service to open a road worth Rs. 100 by spending Rs. 500 of people's money by way of travelling allowances? ”

(Sri S. Daivasigamoney rose.)

DEPUTY SPEAKER :—“ I have already allowed many supplementary questions. During question time, personal explanation is not allowed.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, on a point of order. May I know whether the answer given refers to the Hon. the Speaker alone or to the Hon. the Speaker and the Deputy Speaker? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ This is not a point of order. The Hon. the Speaker and the Deputy Speaker are different persons.

“ I shall now take five more minutes and finish the rest of the questions.”

Formation of Industrial Committees.

* 2252 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government convened a conference of industrialists and representatives of trade and commerce in Madras in March 1955;

(b) whether a committee for Large Scale and Medium Sized Industries and a committee for Small Scale and Cottage Industries have been constituted as a result of this conference to submit plans for the future industrialization of this State; and

(c) if so, who the members of these committees are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) Yes, Sir.

“ (c) The following are the names of the members of the committees—

(i) Committee for Large and Medium Scale Industries—

Convenor—Director of Industries and Commerce, Madras.

(1) Sri S. Anantaramakrishnan, Director, Amalgamations, Limited, Madras.

[24th August 1955]

- (2) Sri D. Balasundaram, Managing Agent, Textool Company, Limited, Coimbatore.
 - (3) Mr. G. N. Noel-Tod, Managing Director, Parry and Company, Limited, Madras.
 - (4) Sri Kaderkutti, Tellicherry.
 - (5) Sri Karumuttu Tyagaraja Chettiar, Managing Director, Sree Meenakshi Mills, Limited, Madurai.
 - (6) Sri T. S. Narayanaswami, Director, India Cements, Limited, Madras.
 - (7) Sri V. L. Venugopala Mudaliar, Director, Madras Oils and Fertilizers, Limited, Madras.
- (ii) Committee for Small Scale and Cottage Industries—
Convenor—Joint Director of Industries and Commerce (Cottage Industries).
- (1) Sri G. R. Damodaran, M.P., P.S.G. and Sons Charity Industrial Institute, Peelamedu.
 - (2) Sri R. Guruswami, Manager, Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti.
 - (3) Sri P. Govinda Menon, Director, Small Industries Service Institute, Madras.
 - (4) Dr. Hebbar, Hebbar Brothers, Palghat.
 - (5) Sri P. Iyya Nadar, President, Match Manufacturers' Association, Sivakasi.
 - (6) Sri V. S. Krishnaswami, I.F.S., Conservator of Forests, Development Circle, Madras.
 - (7) Sri C. R. Ramaswami, M.L.A., Mylapore, Madras.
 - (8) Sri Ratan, Leather Goods Manufacturer, Rajajinagar, Pallavaram.*

* 2253 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have appointed a Committee of Industrialists in the State to suggest schemes to be included in the Second Five-Year Plan;

(b) if so, the number of members serving on the Committee and the name of the members representing Malabar in the Committee?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir, the Government had appointed two committees for the purpose.

24th August 1955]

“(b) The following are the names of the two Committees—

- (i) Committee for Large and Medium Scale Industries—
Convenor—Director of Industries and Commerce, Madras.
- (1) Sri S. Anantaramakrishnan, Director, Amalgamations, Limited, Madras.
 - (2) Sri D. Balasundaram, Managing Agent, Textool Company, Limited, Coimbatore.
 - (3) Mr. G. N. Noel-Tod, Managing Director, Parry and Company, Limited, Madras.
 - (4) Sri Kaderkutti, Tellicherry.
 - (5) Sri Karumuttu Tyagaraja Chettiar, Managing Director, Sree Meenakshi Mills, Limited, Madurai.
 - (6) Sri T. S. Narayanaswami, Director, India Cements, Limited, Madras.
 - (7) Sri V. L. Venugopala Mudaliar, Director, Madras, Oils and Fertilizers, Limited, Madras.
- (ii) Committee for small scale and cottage industries—
Convenor—Joint Director of Industries and Commerce (Cottage Industries).
- (1) Sri G. R. Damodaran, M.P., P.S.G. and Sons, Charity Industrial Institute, Peelamedu.
 - (2) Sri R. Guruswami, Manager, Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti.
 - (3) Sri P. Govinda Menon, Director, Small Industries Service Institute, Madras.
 - (4) Dr. Hebbar, Hebbar Brothers, Palghat.
 - (5) Sri P. Iyya Nadar, President, Match Manufacturers' Association, Sivakasi.
 - (6) Sri V. S. Krishnaswami, I.F.S., Conservator of Forests, Development Circle, Madras.
 - (7) Sri C. R. Ramaswami, M.L.A., Mylapore, Madras.
 - (8) Sri Ratan, Leather Goods Manufacturer, Rajajinagar, Pallavaram.

2. The selection of members was not made district-wise or on a regional basis but with reference to their industrial experience and their ability to make constructive suggestions for the industrial development of the State.”

[24th August 1955]

* 2254 Q.—Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a Committee of Industrialists has been set up to formulate plans for the industrialization of the State during the Second Five-Year Plan period;

(b) if so, who the members of the Committee are;

(c) whether any representative of workers has been included in the Committee; and

(d) if not the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir, the Government had set up two Committees for the purpose.

“(b) The following are the names of the members of the two Committees :—

(i) Committee for Large and Medium Scale Industries—

Convenor—Director of Industries and Commerce, Madras.

(1) Sri S. Anantaramakrishnan, Director, Amalgamations Ltd., Madras.

(2) Sri D. Balasundaram, Managing Agent, Textool Co., Ltd., Coimbatore.

(3) Mr. G. N. Neel-Tod, Managing Director, Parry & Co., Ltd., Madras.

(4) Sri Kaderkutti, Tellicherry.

(5) Sri Karumuttu Tyagaraja Chettiar, Managing Director, Sree Meenakshi Mills, Ltd., Madurai.

(6) Sri T. S. Narayanaswami, Director, India Cements, Ltd., Madras.

(7) Sri V. L. Venugopala Mudaliar, Director, Madras Oils & Fertilizers, Ltd., Madras.

(ii) Committee for Small Scale and Cottage Industries—

Convenor—Joint Director of Industries and Commerce (Cottage Industries).

(1) Sri G. R. Damodaran, M.R., P.S.G. & Sons Charity Industrial Institute, Peelamedu.

(2) Sri R. Guruswami Manager, Gandhiniketan Ashram, T. Kallupatti.

(3) Sri P. Govinda Menon, Director, Small Industries Service Institute, Madras.

(4) Dr. Hebbar, Hebbar Brothers, Palghat.

(5) Sri P. Iyya Nadar, President, Match Manufacturers Association, Sivakasi.

[24th August 1955]

(6) Sri V. S. Krishnaswami, I.F.S., Conservator of Forests, Development Circle, Madras.

(7) Sri C. R. Ramaswami, M.L.A., Mylapore, Madras.

(8) Sri Ratan, Leather Goods Manufacturers, Rajajinagar, Pallavaram.

“(c) No, Sir.

“(d) The selection of members was made with reference to their industrial experience and their ability to make suggestions for the industrial development of the State and not with reference to the interests they represented.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know on what basis was Sri C. Rajam Ramaswamy chosen as a member of the Committee for Small-scale and Cottage Industries? Is it on the basis of his experience as a small-scale industrialist or because of the political influence which he wields in this House?”

9-1
a.r

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I may tell the hon. Member political views of the persons concerned did not at all weigh with the Government in making the selection.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Though the Government have chosen members on a regional basis, did the Government consult the associations of industrialists and merchants in Malabar in the selection of the member from Malabar? As the trade unions in this State are deeply interested in the promotion of industries, will the Government be pleased to take representatives of trade unions also on these committees?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“These were not standing committees. They were ad hoc committees formed for the purpose of consultation, and they have ceased to exist now. In forming these ad hoc committees, the Government did not consider it necessary to consult trade unions, associations of industrialists and merchants and other interests.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“இந்தச் சபை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜம் ராமஸ்வாமியை இந்தக் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராகப் போட்டதற்கு அரசியல் காரணம் எதுவும் இல்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அரசியல் காரணம் எதுவும் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சிறிய கைத்தொழில்களை எல்லாம் வளர்ப்பதற்கு பெரிய தொழில்களை நடத்துபவர்கள் தான் சரியானவர்கள் என்பது சர்க்காரின் கருத்தா? இல்லாதுபோனால் சிறிய கைத்தொழில்களை வளர்ப்பதைப் பற்றிய கமிட்டியில் ஸ்ரீ ராஜம் ராமஸ்வாமி இருப்பதற்கு என்ன யோக்கிய தாம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜம் ராமஸ்வாமி கைத்தொழில்கள், சிறு தொழில்கள் போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்கு பல சந்தர்ப்பங்களில் பலவித அபிப்பி

[24th August 1955]

(b) if so, whether general rule 22 regarding reservation of appointments was observed when selecting the candidates?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Four.

“(b) Yes.”

Outbreak of fire in Kothampakkam village.

* 2258 Q.—SRI M. P. SUBRAMANIAM (on behalf of Sri A. Govindaswamy Nayagar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any outbreak of fire in Kothampakkam village cheri, Villupuram taluk, on 26th February 1955;

(b) if so, the number of houses burnt;

(c) whether the Fire Service Officers helped to put down the fire; and

(d) whether any compensation was paid?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Twenty-eight huts were burnt.

“(c) Yes, Sir.

“(d) A free cash grant of Rs. 500 at Rs. 20 each was paid to 25 families who were poor and eligible for help from the Government.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER.

MESSAGES FROM THE COUNCIL.

DEPUTY SPEAKER :—“I have to announce to the House the following messages, dated the 22nd August 1955, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

(1) ‘In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 16 of 1955), as passed by the Council on the 22nd August 1955 without any recommendation and signed by me.’

(2) ‘In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Hill Stations (Preservation of Trees) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 17 of 1955) as passed and agreed to by the Council on the 22nd August 1955 without any amendment and signed by me.’

“I have also to announce to the House the following messages dated the 23rd August 1955, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

(1) ‘In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Police (Madras Amendment) Bill,

[24th August 1955]

1955 (L.A. Bill No. 14 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 23rd August 1955 without any amendment and signed by me.’

(2) ‘In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 19 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 23rd August 1955 without any amendment and signed by me.’

(3) ‘In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 20 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 23rd August 1955 without any amendment and signed by me.’

(4) ‘In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 (L.A. Bill No. 21 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 23rd August 1955 without any amendment and signed by me.’”

III.—ADJOURNMENT MOTION UNDER RULE 41 OF THE ASSEMBLY RULES *RE* LOW WATER LEVEL IN METTUR DAM CAUSED BY LETTING OUT WATER FOR SUGARCANE CULTIVATION.

DEPUTY SPEAKER :—“I have received notice of the following adjournment motion under rule 41 from Sri S. Ramalingam—

‘This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the serious situation and the anxiety caused among the ryots of Tanjore district due to the shortage of water in the Mettur Dam where the water level has gone down to sixty feet due to the reason that in summer the Government have let out water for sugarcane cultivation unusually.’

I wish to know from the hon. Member how this is a definite matter of urgent public importance.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“நனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 9-40
இன்றைக்கு மேட்டூர் அணைக்கட்டில் நீர் மட்டம் 60 அடிக்குக் குறைவாக
இறங்கிவிட்டது. அதனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள்
யிகளிடையே சாகுபடி காலம் பூர்த்தியாவதற்குள் தங்களுக்குத் தண்ணீர்
கிடைக்குமா என்ற பீதியும் கலவரமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பூரா நாளிக்கும்
தண்ணீர் வரவில்லையென்றால் செய்த சாகுபடி தீய்ந்து போய்விடும்,
அதனால் உணவுப் பஞ்சமும் ஏற்படலாம் என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“இதற்கு சர்க்கார் எப்படிச் காரணமாக இருக்கமுடியும் என்று கேட்கலாம். நெல் சாகுபடி முடிந்தவுடன் மேட்டூர் அணையிலிருந்து தஞ்சாவூருக்குத் தண்ணீர் வராது. ஏனென்றால், சென்ற கோடை காலத்தில் ஆளுரான் சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்குச் சொந்தமான கரும்பு நிலங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீரைத் திறந்துவிட்டார்கள். அதைக் கூட சபையில் எடுத்துக் காண்பித்தோம். வழக்கத்திற்கு மாறாக சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய கரும்புத் தோட்டங்களுக்காக தண்ணீரைத் திறந்துவிட்டதினால் பின்னால் ஒரு வேளை இடைஞ்சல் ஏற்படலாம், மேட்டூர் அணையிலும் தண்ணீர்த் தட்டு ஏற்படலாம் என்று நாங்கள் அப்பொழுதே எடுத்துக்காண்பித்தோம்.”

[Sri S. Ramalingam] [24th August 1955]

“அப்பொழுது சர்க்கார் அளித்த சபாநாயகர் என்ன? ‘தண்ணீர் குறைவாமல் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம்’ என்று வாக்குறுதியளித்தார்கள். அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றமுடியவில்லை. 60 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் குறைந்துவிட்டது. ஆகவே, இது விஷயத்திற்குச் சர்க்கார் நான் பொறுப்பு. இப்பொழுதும் ஆடிமாதத்தில் இல்லை. கிருஷ்ணராஜசாகரத்தில் 120 அடிக்குமேல் தண்ணீர் இருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் மைசூர் சர்க்காரிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அங்கிருந்து தண்ணீர் நமக்கு அதிகமாக வங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தால் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைத் தீர்க்க முடியும். இந்த விவாதிப்பதற்குத்தான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதற்குச் சர்க்கார் நான் பொறுப்பு என்று மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மேட்டூர் அணியில் நீர்மட்டம் அறுபது அடிக்குக் குறைந்திருப்பதற்கும், அதனால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சாகுபடி காலத்தில் தண்ணீர் கிடைக்காது என்ற நிலை ஏற்பட்டிருப்பதற்கும் சர்க்கார்தான் பொறுப்பு. இந்தப் பிரச்சனை மிக அவசரமாகக் கவனிக்கவேண்டிய ஒரு பிரச்சனையாகும். இது தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் எல்லோரையும் பாதிக்கும்படியான ஒரு அவசரமான பிரச்சனை. விவசாயத்தை காலா காலத்தில் நடத்த வேண்டும் என்பது அவசரமான ஒரு விஷயம்.”

“சர்க்கார் இதற்கு எப்படிப் பொறுப்பு என்றால் ஏற்கெனவே கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் சொன்னதும்மாதிரி ஒரு சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய கரும்புப் பயிருக்காக தண்ணீர் விடுவது என்று சொன்னால் பூரா தண்ணீரையுமே விட்டாகவேண்டும். ஆயிரம் ஏக்கர் பாய்வதற்கு மட்டும் தண்ணீர் கொடுத்து எப்பது முடியாத காரியம். ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் அதிகமான அளவு நிலங்களுக்குப் பாயக்கூடிய தண்ணீரை விட்டாக வேண்டும். அப்படி அதிகமாக விடப்பட்ட தண்ணீர் வீணாகக் கட்டுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டியிருக்கும். அம்மாதிரி நடவடிக்கையில் சர்க்கார் இறங்கியதன் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குத்தான் தண்ணீர் தேக்கம் இருக்குமேயானால் அதற்கும் தண்ணீர் விடப்படும் என்று சட்டம் செய்து கொண்டு, அதற்குப்பிறகு விட்டிருந்தால் அதன் அர்த்தம் வேறு. குறிப்பிட்ட அளவு என்ன என்று நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அடுத்த வருஷம் சரியாக மழை பெய்யாமல் போனால் என்ன ஆகும் என்ற கணக்கும் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. இந்த இரண்டு விஷயமும் சர்க்கார் செய்யாமல் இருந்துகொண்டிருப்பது சர்க்காருடைய பொறுப்பு. இது ரொம்ப முக்கியமான விஷயமும் கூட.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எந்த இடத்திலோ ஏதோ இந்தச் சர்க்கார் ஒரு சர்க்கரை ஆலைக்கு வேண்டிய கரும்புத் தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுத்ததால்தான் இந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் வந்துவிட்டன என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் முதன் முதலில் முடிவு செய்யவேண்டிய பிரச்சனை என்னவென்றால் நம்முடைய நாட்டிலே தொழில்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதுதான். நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களின் தேவைக் கான சர்க்கரை வட நாட்டிலிருந்து இங்கு அதிக விலையில் இருக்குமதி செய்யப்படுகிறது. அதோடு, அதிலே ஏற்படக்கூடிய லாபம் பூராவும், தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஊதியம் பூராவும் வேறு பிரதேசத்திற்குச் செல்கிறது. அந்த நிலைமையில் நாம் ஏதாவது செய்யவேண்டியது அவசியமல்லவா? நம் ராஜ்யத்திலேயே நல்ல கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதி இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு, இங்கேயே சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து, நம்முடைய பகுதிக்கு மட்டுமல்ல மற்ற பகுதிகளுக்கும் கொடுக்க முடியும் என்ற முறையிலே இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்

24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

திருக்கிறோம். அதைப்பற்றியும் சபையில் நாம் விவாதிக்கப்போகிறோம். முதலிலே நாம் யோசனை செய்யவேண்டியது இந்தச் சர்க்கரைத் தொழிலில் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுதான். வேண்டுமென்றால் ஆராய்வு ஆக இருந்தாலும் சரி, வேரூரானாக இருந்தாலும் சரி அங்கே அந்தக் கரும்புப் பயிருக்குத் தண்ணீர் விட்டுத் தான் ஆகவேண்டும். இதிலே கஷ்டம் என்னவென்றால் சிலருக்கு இந்தத் தொழிலை தாங்களே ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற ஆசை. ஒருவர் ஆரம்பிக்க மற்றவர்களுக்குப் பொறுமை. இதுதான் இதில் முக்கியமான கஷ்டம். தொழில் அபிவிருத்தி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றி நம் மனதிலே எந்தவிதமான விருப்பு வெறுப்புமில்லாமல் பார்ப்போமேயானால் தொழில் அவசியம் என்பதை ஒப்புக் கொள்வார்கள். தொழில் அவசியம் என்று சொன்னால் அந்தக் கரும்பு உற்பத்திக்கு வேண்டிய தண்ணீரைக் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“இன்றையதினம் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருப்பது கரும்பு ஆலையைப்பற்றியல்ல. கரும்பு ஆலை வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றியும் அல்ல. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சாகுபடி செய்வதற்குத் தண்ணீர் இல்லை. சட்டசபை விதி 40ன் கீழ் நான் ஒரு பிரேரணை நேற்றையதினம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதேவிஷயத்தைப்பற்றி இன்றையதினம் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினர் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறார். தஞ்சை ஜில்லாவிலே இன்றையதினம் தண்ணீர் தட்டுப்பாடாக இருக்கிறதென்பதைப்பற்றி எல்லோரும் கவலைப்பட்டாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இல்லை என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். அதைப்பற்றிதான் சர்க்கார் பதில் சொல்லவேண்டும். அதற்காகத்தான் நேற்று நானும் இன்றைக்கு அவர்களும் பிரேரணைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆரூரான் ஆலையைப்பற்றியோ, சர்க்கரைத் தொழில் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப்பற்றியோ பிரச்சனை இல்லை. ஆகையால் மந்திரி அவர்கள் பொருத்தமில்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“In the motion it has been mentioned that the Government have let the water for sugarcane cultivation. So, the Hon. Leader of the House is explaining it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இரண்டுக்கும் சம்பந்தம் இல்லாமல் இல்லை. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினர் ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணையைக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்களையும் கலந்துகொண்டு கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அவருடைய யோசனையைக் கேட்காமலேயே இந்தப் பிரேரணை இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணையிலும், அதைப் பிரேரித்துப் பேசும் போதும் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நான் பதில்கொல்லியாக வேண்டும். ஆகவே, நான் பேசுவது இப்பொழுது சபைமுன் இருக்கும் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணைக்கு சம்பந்தம் இருக்கிறது, பொருத்தமானதும் கூட.”

“இன்னொரு விஷயத்தையும் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். குறிப்பிட்ட ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் விடாமல் ஏராளமான ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாயக்கூடிய தண்ணீர் வீணாகப்பட்டு விட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதிகப்படியான தண்ணீர் விடப்படவில்லை. நம் முடைய மின்சார இயந்திரங்கள் ஓடுவதற்கு ஓரளவு தண்ணீர் விட்டுக் கொண்டதான் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீர்தான் சர்க்கரை மில்லுக்காக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய தனிப்பட்ட அதிகமாக கொடுக்கவில்லை என்று அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

“ஜென் மர்தா ஆரம்பத்திலேயே நீர் மட்ட அளவு சாதாரணமாக இருப்பதைவிட அதிகமாகவே இருந்தது. 90 அடிக்கு வந்தது. ஆரம்பத்திலேயே எந்தக் காலத்திலும் அவ்வளவு அதிகமாக நீர் மட்டம் இருந்ததில்லை. இப்பொழுது நட்சத்ர வழக்கத்தைவிட மிகக் குறைவாக மழை பெய்திருப்பதால் கஷ்டத்துக்குக் காரணம். மழை மின் அளவு 25 அங்குதத்திற்குக் குறைந்திருக்கிறது. குடில் மழை குறைவாகப் பெய்திருக்கிறது. இதே தண்ணீர் தட்டுப்பாடு மைசூரி இலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மழை என் பெய்யவில்லை, சரியாக மழை பெய்ய சர்க்கார் என் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று வேண்டுமானால் கெட்கலாம். அந்த தணிப்பட்ட பிரச்சனை, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் அப்படிக்கேட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. இப்பொழுது இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு அதிக பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டதாகவும் லீன் பீதி அடையவெண்டியுதில்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலே பத்து நாட்களாக நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது. ஆகையால், தண்ணீர் அளவு குறைந்தாலும் இப்பொழுது இருக்கும் பயிர்கள் பாதிக்கப்படமாட்டாது. குறுவை முடிந்த சம்பா பயிர் காலத்தில் நதியில் தண்ணீர் விரைவு, இயற்கை நிலையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நல்ல முறையில் மழை பெய்தால் நிலைமையைச் சமாளித்துக் கொள்ளமுடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. குடில் நல்ல மழை பெய்யும் என்று வானிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தவரும் எதிர்பார்க்கின்றனர். (Inter-ruption.) வானிலை ஆராய்ச்சியாளரின் அறிக்கைப் பிரகாரம் மழை பெய்தாலும் சரி, அவர்களைப் பிறிப் பெய்தாலும் சரி எப்படியாவது மழை பெய்தால் சரி, கூடிய சீக்கிரத்தில் மழை வரும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. இதேவிடக் கஷ்டமான காலத்தில் நாம் நிலைமையைச் சமாளித்திருக்கிறோம். நிலைமையைச் சமாளிக்க முடியும் என்ற உறுதியுடன் இருக்கவேண்டுமென்று அங்கத்தினர் களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். மக்களுக்கும் இதே செய்தியைத் தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் இதை அவசரப் பிரச்சனையாக இப்பொழுது விவாதிக்கவேண்டியதில்லை.”

SRI M. PALANIYANDI :—“தஞ்சை ஜில்லாவில் மட்டும் தண்ணீர் தட்டுப்பாடு என்பதல்ல. திருச்சி ஜில்லாவில் ஐயன் வாய்க்காலிலும் தகராறு வரும். இருக்கும் தண்ணீரை தயவு செய்து சரியாக அளந்துவிட்டு எல்லா வாய்க்கால்களுக்கும் சரிபட்டமாகக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member should not go into details. I am going to give my ruling.”

SRI M. PALANIYANDI:—“இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் இந்தியன் பாங்கு மேற்பார்வையில் இருக்கக்கூடிய நிலங்களுக்கு சரியாக தண்ணீர் உபயோகப்படுத்த வழி செய்தார்கள். அதேமாதிரி தட்டு இல்லாமல் செய்ய இப்பொழுது வழி செய்யவேண்டும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“அதனால்தான் கட்டளை, புள்ளம்பாடி திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாமா வேண்டாமா என்று யோசனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, there is another serious consequence which will follow as a result of the shortage of water, namely, the failure of electricity. What are the Government going to do in that matter? ”

24th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point to be discussed here. Now, this is not a matter of recent occurrence, because the water is being let from June. We are now in the month of August. The Government are not responsible for the failure of rains. Moreover, this is a matter of day-to-day administration. The matter to be discussed must involve something more than the administration of law. So, I rule this adjournment motion out of order.”

IV.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* FAILURE OF THE GOVERNMENT
TO SUPPLY ENROLMENT FORMS TO THE VOTERS IN MALABAR.

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to call the attention of the Government to a matter of urgent public importance, namely, the failure to supply enrolment forms to the voters in Malabar.

“സർ, ഇത്തവണ വോട്ടേഴ്സ് ലിസ്റ്റ് പുതുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെയധികം ക്രമക്കേടുകൾ പറിയിട്ടുണ്ട്. പഴയ ലിസ്റ്റനുസരിച്ച് വോട്ടർമാരായിരുന്ന പലരുടേയും പേർ ഇന്ന് ലിസ്റ്റിൽനിന്നു നീക്കംചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ ലോകസഭയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് കക്ഷിനേതാവായ ശ്രീ എ. കെ. ഗോപാലൻറേയും എൻറേയും മറ്റു പലരുടേയും പേർ ഇന്ന് ലിസ്റ്റിൽ ലഭ്യം. അതുപോലെ നീക്കം ചെയ്യേണ്ട പേരുകൾ ലിസ്റ്റിൽനിന്ന് നീക്കംത്തന്നിടം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. മരിക്കാത്ത ആളുകൾ മരിച്ചതായി ലിസ്റ്റിൽ കാണാം, ഉള്ള അളവ് കളെ ഉൾപ്പെടുത്താതെയും ഇല്ലാത്ത ആളുകളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയും സമൂഹ കച്ചവട വിടിച്ചെഴിയാണ് വോട്ടേഴ്സ് ലിസ്റ്റ് പുതുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്രമക്കേടുകൾക്കു അതേക്കുറവ് കൊടുക്കുന്നതിനും പേർ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കിട്ടുന്നതിനും വേണ്ട ഫാറിയോർ മിക്ക വില്ലേജുകളിലും ആവശ്യമനുസരിച്ച് കിട്ടിയിട്ടില്ല, അത് അടിച്ചിട്ടു ആവശ്യമായതു അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെന്നാണ് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പലക്കും വോട്ടേഴ്സ് ചിസ്റ്റിൽ വേരത് ഉൾപ്പെടുത്തിക്കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇത് അടിയന്തിരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. വളരെ ഗൗരവമുള്ള ഒരു കാര്യവുമാണ്. അടുത്തുതന്നെ, അതായത്, സെപ്റ്റംബർ, ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളിൽ മുന്നിസിപ്പാലറുകളിലും കൂട്ടനകം പഞ്ചായത്തു ബോർഡുകളിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടക്കുവാൻ പോവുകയാണ്. കഴിഞ്ഞതവണ വോട്ടുചെയ്തു ആളുകൾക്കുപോലും ഇത്തവണ വോട്ടുചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു എത്രയും വേഗത്തിൽ പരിഹാരം കാണേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ആവശ്യമുള്ള ഫാറങ്ങൾ ഉടനെ അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും വോട്ടേഴ്സ് ലിസ്റ്റിലെ ക്രമക്കേടുകളെല്ലാം പരിഹരിക്കാൻ ഉടനെ നടപടിയെടുക്കണമെന്നും ഗവണ്മെന്റുനോടടുത്തിരിക്കുന്നതാണ്. ആറ് ഇര പ്രശ്നം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഉന്നയിക്കുന്നത്.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the Government have received representations from some political parties on the matters raised in the notice, mainly, in respect of Chirakkal taluk. This year intensive revision of the rolls, that is, the preparation of the preliminary list of amendments by house-to-house inquiry is done in the Malabar district in the areas comprising five Assembly constituencies including the Cannanore Assembly constituency, the Palghat Municipality and three irrigation project areas. In other areas revision of the rolls is done only non-intensively, that is, the preliminary list of amendments is prepared

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

with reference to the national register of citizens, death registers and any other information within the personal knowledge of the person preparing the list of amendments. In the intensive revision areas, no house-to-house enumeration is done. There may be omission of voters' names in the register due to the temporary absence of the persons concerned and also change of residence without the intimation. There may be omissions to enrol qualified persons especially in the areas yet to be covered by intensive revision. Besides, there will be a floating population who have not been enrolled for want of the requisite residential qualification. It appears that these sorts of cases have been made conspicuous in the representations. As regards the allegation that the names of several voters already on rolls have been omitted from the rolls, this has been put wrongly in general. Subsidiary, statutory and informal publication of the rolls are being, as usual, given publicity by the issue of a Press release to this year's revision of the rolls. As a result of this, the political parties have made full use of the time for filing of claims and objections in all the areas in Malabar district and a large number of claims and objections have been filed. Requests have been made for extending the period for filing of claims and objections. This period had expired even before the receipt of the representations and, therefore, it was not possible under the rule to extend the period. The Collector had obtained 40,000 copies of claims forms and 20,000 copies of objection forms and they were distributed to all officers in the district authorised to receive claims and objections. The number of claims and objections received is far less than the number of forms distributed in all the areas and, therefore, the allegation that there was inadequate supply of forms is not correct. The complaints appear to have been prompted mainly as a result of a misapprehension that there will not be any more revision of the rolls before the next general elections due to be held early in 1957. The rolls will be revised in 1956 also according to programme and all qualified persons omitted from the rolls have a chance to get themselves enrolled in the voters' list in the usual course before the next general elections. There is also provision in the rolls for qualified persons to get their names included in the 1955 roll after its final publication by making applications to the Revenue Divisional Officer with a fee of rupee one in non-judicial stamps."

9-55 a.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of information ' Sir. இந்த non-judicial stamp ஜில்லா அதிகாரிகளிடத்தில் கிடைப்பதில்லை. சென்னை நகரத்துக்கு வந்துதான் இந்த ஸ்டாம்புகளை வாங்கி ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மனுதாரரும் தன்னுடைய இருப்பிடத்திலிருந்து மனுவை சென்னை ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பி ஸ்டாம்பு ஒட்டி திருப்பி அனுப்பப்பட்ட பிறகுதான் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் மனு தாரர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஒவ்வொரு ஜில்லா அதிகாரியும் non-judicial stampகளை விற்பனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்."

24th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" My own impression is that it should be available even in the taluk headquarters."

V.—GOVERNMENT BUSINESS.

(1) MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE ASSEMBLY RULES *re* TRANSACTION OF OFFICIAL BUSINESS ON THURSDAY, THE 25TH AUGUST 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, under rule 23 (1) I beg to move—

' That rule 23 (1) of the Madras Assembly Rules be suspended and that official business be transacted on Thursday, the 25th August 1955.' "

The motion was put and carried.

(2) MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to move—

' That under rule 21 (3) of the Assembly Rules, that item (III), on the agenda, discussion on the Second Five-Year Plan, may be taken up now and then item (II) at 1 p.m.' "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, my impression is that there is no necessity to postpone the next item on the agenda because we are in the third-reading stage of the Cultivating Tenants Protection Bill."

DEPUTY SPEAKER :—" The Government want to move certain amendments to the Bill. They want some time for it. So, the present motion is moved. I think the House has no objection to it."

The motion was put and carried.

VI.—DISCUSSION ON THE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to move—

' That the draft Second Five-Year Plan for the State of Madras be taken into consideration.' "

As hon. Members are aware, the relevant papers concerning the subject have already been distributed to all the Members. Particularly, I would make reference to three important papers with reference to the Second Five-Year Plan which have already been circulated. They are—

(1) Draft recommendations for the formulation of Second Five-Year Plan—Professor P. C. Mahalanobis.

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

(2) The Second Five-Year Plan—A tentative framework—Economic Divisions of the Ministry of Finance and the Planning Commission.

(3) Basic considerations relating to the 'Plan-frame'—Memorandum prepared by the Panel of Economists, Planning Commission.

The fundamentals of the Second Five-Year Plan and the methods of approach are discussed elaborately in these three papers. Apart, from that, after the commencement of this session, we have circulated to the hon. Members the preliminary draft proposals of the Madras Second Five-Year Plan. I am sure the hon. Members would have gone through the various schemes which the Government proposed to have included in the Second Five-Year Plan. Subsequent to that, we met the Planning Commission on the 12th and 13th of August. It was for that purpose the House was adjourned. During our discussion with the Planning Commission, they had given us an indication of what the size of the State Plan should be as far as Madras was concerned. I am sure the hon. Members would have gone through the publications in the papers and as already indicated, the Plan would be of the size of Rs. 200 crores to Rs. 225 crores as far as this State is concerned, but no final decisions have been reached yet. After our discussion with the Planning Commission, we have not yet received a communication from the Planning Commission finalising the proceedings there and intimating to us firmly what the size of the Plan should be. Even if such a communication should be received now, it would not be a final decision on the matter of the size of the Plan as it would need further revision when further details are looked into. Particularly with reference to the 200 or 225 crores, I would like to point out that our draft proposals, that is, the preliminary draft proposals include proposals for medium-size industries, large-scale industries and assistance for the purpose of starting medium-scale industries and large-scale industries in the private sector. All that amounted to about Rs. 45 crores and will have to come under the Central Plan and not under the State Plan. If we take that into account, our preliminary draft proposals will be reduced to Rs. 350 crores. Out of that, the size of our Plan would be about Rs. 200 to Rs. 225 crores.

“Another misunderstanding has also arisen with reference to the Neiveli Project. It is purely a Central Scheme and therefore will not come under the State Plan whatever may be the allotment made to that Scheme. Not only the mining operation of the Neiveli Project but also the thermal power station will not come under the State Plan. In certain news item published by daily papers, it is stated that the thermal power station will also form part of the State Plan. Sir, this is not correct. The thermal power station along with the Neiveli Project will form part of the

24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

Central Plan. Even though the thermal station may produce power required for the Scheme, it will only come under the Central Plan.

“Sir, we have also placed another paper on the table of the House on the Second Five-Year Plan. That gives some more details with regard to the schemes proposed under the Plan. I am sure the hon. Members would have gone through these papers and will be conversant with the relevant facts for the purpose of discussing this subject. Therefore I propose to make a further speech in Tamil and explain the entire Plan for the benefit of the hon. Members who may not have gone through the papers which are unfortunately in English. It was not possible for us to have them translated in the different languages, viz., Malayalam, Kanarese and Tamil. That is why the papers were circulated in English. I am sorry the translation could not be done. So, I propose now to make a speech in Tamil explaining the basis of the various projects and schemes included in the Plan and also what we have done. After that, there could be a general discussion over the proposals which we have made and also the general approach to the Plan. Thus, the entire subject will be open for discussion.”

(Dr. K. B. Menon rose to speak.)

DEPUTY SPEAKER:—“Let the Hon. Minister finish his speech. Then I will hear the hon. Member.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The hon. Member may hear my speech and then walk out if he wants.

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் இப்போது இரண்டாவது 10-04
ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்கு விவாதிக்க விருக்கிறோம். இந்த a.m.
இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது நாம்
மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய சில முக்கியமான விஷயங்கள்
இருக்கின்றன. திட்டம் என்று சொல்லும்போது ஒரு ஸ்கீயத்தைக்
கொண்டுதான் ஒரு திட்டத்தை நாம் வகுக்கமுடியும், ஸ்கீயம் இல்லாத
திட்டம் இருக்கமுடியாது. ஸ்கீயம் இல்லாவிட்டால் அதை ஒரு திட்டம்
என்று சொல்லவும் முடியாது. ஆகையால் நாம் திட்டம் வகுக்க வேண்
டும் என்று சொல்லும்போது, எந்த ஸ்கீயத்துடன், எந்த நோக்கத்துடன்
வகுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி முடிவு செய்துகொண்டு. பிற்பாடு
அந்த ஸ்கீயத்துக்கேற்ப திட்டத்தையும் வகுக்கவேண்டியது அவசியமா
கிறது. ஆகையால் இப்போது நாம் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தை
வகுக்க ஆரம்பித்திருக்கும்போது நம்முடைய ஸ்கீயங்களைப்பற்றித் தெளி
வாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எந்தத் திட்டத்தையும் சரிவர
உருவாக்கமுடியாது. ஆகையால்தான் முதலிலேயே நம்முடைய இரண்
டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் ஸ்கீயங்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி
அறிக்கைகள் இங்கிலீஷில் அச்சடிக்கப்பட்டு, பிரதிகள் எல்லா அங்கத்தினர்
களுக்கும் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

“இந்தத் திட்டத்தில் நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய பல
பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதில் முதன் முதலில் முக்கியமாகக் கவ
னிக்க வேண்டிய பிரச்சனை இன்றைக்கு நம் நாட்டிலே மக்களுடைய
வாழ்க்கைத்தரத்தை எப்படி உயர்த்துவது என்பதுதான். அந்தப்
பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன வழி என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்
டும். வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டுமானால் நம் நாட்டிலே உற்பத்தி

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

போட வேண்டும். இப்பொழுது முதற்கொண்டே அஸ்திவாரம் போட்டால் தான், வருங்காலத்தில் நம்முடைய நாட்டுத் தொழில்கள் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையும். ஆகவே மூலத் தொழில் அபிவிருத்திக்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்.

“மக்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றி யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதை யோசித்துத்தான் இயந்திரங்களின் மூலமாக அதிலும் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக்கூடிய இயந்திரங்கள் மூலமாக மக்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை விட்டு விட்டு, மக்களுடைய உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சாமான்களை மக்களே உற்பத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும், அதன் மூலமாக இருக்கக் கூடிய மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்குமே வேண்டிய அளவு, மூலதனத்தைக் கொடுக்க முடியும்.

“Capital is not only in terms of money, it includes machinery and all the other materials required for starting the industry. Here ‘Capital’ is used in a more comprehensive sense, not in the limited sense as is generally understood. We are unfortunately accustomed to the use of the term ‘Capital’ to mean only finance.

“அதனால் உழைப்பின் மூலம் ஏதாவது உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இயந்திரங்களை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தாமல் உழைப்பின் மூலமாக உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தி மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்கிற ஒரு முடிவிற்குத்தான் வரவேண்டி யிருக்கிறது.

“இப்பொழுது உதாரணமாக துணியை எடுத்துக் கொள்வோம். இப்பொழுது ஓரளவு துணி உற்பத்தியானாலும்கூட நம் நாட்டிலிருக்கக் கூடிய எல்லா மக்களுக்கும் தேவையான அளவு துணி விநியோகமாகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இப்பொழுது நாம் போடக்கூடிய திட்டங்கள் மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்த்தக்கூடியதாக இருக்கும். வாங்கும் சக்தி உயரும்போது அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான துணிகளை வாங்குவார்கள். அதிகமான அளவு வாங்கும்போது போதிய அளவு துணி உற்பத்தியாகாவிட்டால் தேவைக்குக் கம்மியாக கிடைக்கக்கூடிய துணியிருக்கும். அதனால் விலை அதிகமாக உயரும். விலை அதிகமாக உயரும் காரணத்தால் ஜனங்களால் அதிகமாக வாங்க முடியாது. ஆகவே தேவை, உற்பத்தி இரண்டிற்கும் தொடர்பு இருப்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும். வாங்கும் சக்தி அதிகமாக அதிகமாக மக்கள் எதை வாங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அதை உற்பத்தி செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“மக்களுக்கு வாங்கக்கூடிய உயர வேண்டும் என்று சொல்லும் போது, மக்களது வாங்கும் சக்தி உயர வேண்டும் என்று சொல்லும்போது முதலில் உணவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக உடை, குடிமுகப்பு. அதன் பிறகுதான் கல்வி வசதி மற்ற வசதிகள். அதனால்தான் இவைகளை நான் உதாரணமாக எடுத்துச் சொன்னேன். ‘இப்பொழுது உற்பத்தியாகிய துணி போதாது. இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.’ என்றால் இன்றைக்குத் துணி உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கும் ஆலைகளை இன்னும் அதிகப்படியாக 12 அல்லது 14 மணி நேரம் வேலை செய்யும்படியாகச் செய்யலாம். கைத்தறியின் மூலமாக துணியை இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்தும் போதாவிட்டால் கைத்தறிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, கைத்தறித் துணியை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து, மக்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று முடிவுக்கு வருகிறோம்.

[24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

“அதைப்போலவே மற்ற சாமான்கள் விஷயத்திலும் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இயந்திரங்களை நம்புவதற்கு பதிலாக மக்களது உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயந்திர சக்தியை அதிகமாக அதில் உபயோகப்படுத்தாமல் இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். கிராமக் கைத்தொழில், குடிசைத் தொழில், முதலியவைகளை காந்திஜி வகுத்த திட்டத்தின் மூலமாக பெருக்கி மக்களது தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்தால்தான், மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழிலுக்கு நாம் போதிய அளவு மூலதனம் போட்டு அபிவிருத்தி செய்ய முடியும். அதன் மேல் மக்களின் தேவைகளை உடனடியாக பூர்த்தி செய்யமுடியும் என்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

“இந்த அடிப்படையாகக் கொள்கைகளைக் கொண்டதான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதில் சில அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கின்றன. அதில் முக்கியமாக தனிப்பட்டவர்களுடைய முயற்சியால்தான் தொழில் அபிவிருத்தி ஏற்படும் என்று நம்புகிறவர்கள் ‘இந்தக் கொள்கை தவறு’ என்று நினைக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய முயற்சியின் மூலமாகத்தான் எந்தத் தொழிலும் முன்னேற முடியும் என்று நம்புகிறவர்கள் இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் ‘சர்க்கார் இவ்வளவு தூரம் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியமில்லை, தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டு விட்டால் அவர்களே உற்பத்தியை பெருக்குவார்கள், தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும்’ என்று. ஆனால் மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பது என்றால் தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பிக்க முடியாது. தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம்பிக்கும் போது உடனடியாக அதிலிருந்து என்ன லாபம் வருகிறது என்று பார்க்க வேண்டியது ஓரளவு அவசியமாகிறது. அதோடு இந்த மூலாதார தொழிலுக்கு வேண்டிய அதனை மூலதனத்தையும் தனிப்பட்டவர்கள் சேகரிக்க முடியுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஐம்பது கோடி அல்லது நூறு கோடியாக இருந்தாலும்கூட மூலதனமிட்டு தனிப்பட்டவர்கள் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம். 500 அல்லது 600 அல்லது 1,000 கோடி என்று மூலதனம் போட்டு ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால், அதற்கு வேண்டிய வசதி அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவேதான் மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய பெரிய கனத் தொழில்களை சர்க்காரே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும் அதற்கான மூலதனத்தை யெல்லாம் பொதுப் பகுதியிலிருந்து எடுத்துப் போட்டு அவற்றை நடத்த வேண்டும் என்ற முடிவுக்கும் வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைப் புரிந்துகொள்ளாமல்தான் சிலர் இதை எதிர்க்கிறார்கள். இந்த ஆட்சேபணைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து கடைசியாக இன்றைக்கு கனரகத் தொழில்களை சர்க்காரே மூலதனமிட்டு நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையை தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சிலிலுள்ள எல்லா மாகாணங்களிலும் இருக்கக்கூடிய, முதல் மந்திரிகளும், மத்திய அரசாங்க முக்கிய மந்திரிகளும், திட்டக் கமிஷன் மெம்பர்களும் கூடி நிர்ணயம் செய்து, அந்த சபையிலேயே இந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“நான் முதலிலேயே சொன்னேன், அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய கன தொழிலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவற்றையே நாம் இங்கே ஸ்தாபிக்க வேண்டும் என்று. அதற்குத்தற்போல் மக்களது அன்றாடத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய பொருள்களை மக்களது சொந்த உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே உற்பத்தி செய்து கொடுக்கக்கூடிய குடிசைத் தொழில், கிராமக் கைத்தொழில், சிறிய தொழில் போன்ற தொழில்களை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டும் என்றும் இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் வெளி நாட்டிலிருந்து பெரிய இயந்திரங்களை நமது உடனடியான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்கு இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதை ஒப்புக்கொண்டுதான் இந்த திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

“இப்படி திட்டம் வகுக்கும்போது இன்னொன்றையும் ரூபசத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ‘சாமான்களை உற்பத்தி செய்வது மட்டுமல்ல. அதை வாங்கக்கூடிய சக்தி மக்களுக்கு ஏற்படச் செய்யவேண்டும்,’

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

பெருக வேண்டும். மக்களுடைய அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமானால் அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அளவு பொருள்கள் உற்பத்தியாகவேண்டும். எவ்வளவுக்குவ்வளவு அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றனவோ அவ்வளவுக்குவ்வளவு அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யமுடியும். ஆகையால் நாம் இந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அதிகமான உற்பத்தியை எப்படிச் செய்வது என்பதைப்பற்றி முதலில் யோசிக்கவேண்டும். அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால் மட்டும் போதாது. உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் யாருக்குத் தேவையாக இருக்கின்றனவோ அவர்களுக்கு அனை கிடைக்கும்படியும் செய்ய வேண்டும். இதுவும் ரொம்ப அவசியம். ஒரு பக்கத்தில் உற்பத்தி அதிகமாகக் குவிந்து கொண்டிருக்க, குவிந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய அந்தப் பொருள்கள் யாருக்குத் தேவையாக இருக்கின்றனவோ அந்த மக்களுக்குப் போய் சேராவிட்டால் அது எந்த விதத்திலும் பயனளிக்காமல் போய்விடும். திட்டத்தின் லக்ஷியத்தைப் பூர்த்தி செய்ததாகவும் ஆகாது. மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயராது. ஆகையால் இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது. ஒன்று அதிகமாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். இரண்டாவதாக, அவ்விதம் அதிகமாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்ற காலத்தில் அந்தப் பொருள்கள் மக்களுக்குப் போய்ச் சேருவதற்கான வழியையும் அத்துடன் சேர்த்துக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகிறது.

“அதிகமான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதென்றால் எதன் மூலமாக அவ்வாறு செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இப்போது நாம் இயந்திரங்களின் மூலமாகப் பல பொருள்களை உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அந்த இயந்திரங்கள் பூராவும் இன்றைக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்தே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய இயந்திரங்களைக் கொண்டு நாம் இன்றைக்குப் பல சாமான்களை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்போது நாம் முதலில் யோசிக்க வேண்டியது ‘மக்களுக்குத் தேவையான சாமான்களை இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு வெளி நாடுகளிலிருந்தே இயந்திரங்களைத் தருவித்து உற்பத்தியைப் பெருக்கலாமா?’ என்பது. வெளி நாடுகளிலிருந்தே இயந்திரங்களைத் தருவித்து உற்பத்தி செய்வதால் நம்முடைய பொருளாதாரம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. நாம் போதிய அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடிவதில்லை என்பதை நாம் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு இந்தக் குறுகிய காலத்திலேயே தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால் இன்று ‘இந்த இயந்திரங்களை இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்குத் திட்டத்தில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும்’ என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் இந்த இயந்திரங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஸ்தாபிப்பதற்கும் மூலப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குமான காரியங்களையும் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டியது அவசியம். அப்படிப் பார்க்கும்போது இதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய உருக்கு வேண்டியதாக இருக்கிறது, இயந்திரங்களை இயக்குவதற்கு நிலக்கரி அவசியமாக இருக்கிறது; வேறு உலோகங்கள் அவசியமாக இருக்கின்றன; மின்சார சக்தி நமக்கு அவசியம் வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் அடிப்படையாக என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். இதில் இன்னொரு லக்ஷியத்தையும் யோசிக்கவேண்டும். இரும்பு, உருக்கு, இவைகளை நாம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். இந்த உருக்கு சாமான்களைச் செய்யக்கூடிய இயந்திரங்களை நாம் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். வருஷத்திற்கு 10 லக்ஷம் டன் உருக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இயந்திரசாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் அதற்கு வேண்டிய இயந்திரங்களுக்கு நாம் இன்றைக்கு ரஷியாவையும், பிரிட்டனையும், ஜெக்கோஸ் லேவேக்கியாவையும் நம்பவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நாடுகள் அவ்விந்திரங்களைக் கொடுத்தாலும் அவைகள் வந்த பிறகு இன்னொரு இயந்

[24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

திரம் வேண்டுமானால், அதற்கு மறுபடியும் இன்னொரு நாட்டை எதிர்பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால், இந்த உருக்கு இயந்திரங்களைச் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். உருக்கு எல்லா தொழில்களுக்கும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே இந்த உருக்கு இயந்திரங்களைச் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டியது அவசியம். அதற்கு என்ன காரியம் செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் ஆலோசனை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதே மாதிரிதான் மற்ற இயந்திரங்களைப் பற்றியும். அப்படி போசிக்கும்போது, அஸ்திவாரத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய இயந்திரங்களைச் செய்யக்கூடிய, மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய, தொழிற்சாலையை இங்கு ஏற்படுத்தினால்தான், அதிலிருந்து பல தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வேறு பல தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபிப்பதற்கு இது அனுசரணையாக இருக்கும் என்பதையும் முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“இப்படி அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு ஏற்பாடு செய்தாலும், அந்தத் தொழில்களின் மூலமாக மக்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களை உடனடியாகச் செய்யமுடியாது. இன்றைக்கு உருக்கு உண்டாகக்கூடிய இயந்திரங்களைச் செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை நாம் ஸ்தாபிப்பதற்கு ஆரம்பிப்போமானால், அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பமானாலும் கூட, அதனால் தொடர்பாக மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படப் போவதில்லை. அதிலிருந்து உருக்கு செய்யக்கூடிய இயந்திரங்களும் உற்பத்தியாக வேண்டும். அந்த இயந்திரம் உற்பத்தியானாலும் நேரடியாகப் பயன் உண்டாவதில்லை. அந்த இயந்திரத்தின் மூலம் உருக்கு தயாரிக்கவேண்டும். அந்த உருக்கின் மூலமும் பொதுமான தேவை பூர்த்தியாவதில்லை. அந்த உருக்கின்மூலம் தேவையான சாமான்களை உற்பத்தி செய்தால்தான் மக்களுக்குப் பொருள்கள் கிடைத்துப் பயன் ஏற்படும். ஆகையால் மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஸ்தாபிக்கும்போது அவற்றின்மூலம் நேரடியாக, இன்றைக்குக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குத் நேரடியாக, இன்றைக்குச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். தேவையான சாமான்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகையால் மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஸ்தாபிக்கிற காலத்தில் மக்களுடைய அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு என்ன செய்வது என்பதைப்பற்றியும் ஆலோசனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இரண்டு விதத்திலும் நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

“இப்போது உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவேண்டுமானால், அதற்கு மூலதனம் அவசியம். மூலதனம் என்றால், ரூபாய்-அணுபைசா மாதிரியும் சொல்லவில்லை. தொழில்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை வைத்துக்கொண்டும் சொல்கிறேன். அந்த மூலதனம் அவசியமாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த மூலதனம் நமக்கு ஏராளமாக இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது, ஓரளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த ஓரளவு மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஸ்தாபித்து, அதற்குமேல் வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களைத் தருவித்து அந்த இயந்திரங்களின் மூலமாக மக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதென்றால் அதற்கு மூலதனம் போதாது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் நாம் ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு முதல்படியாக இயந்திரங்களை வைத்துக்கொண்டு, உற்பத்தியை பெருக்குவோமா? அந்த அளவுக்கு மூலதனத்தைச் செலவு செய்து—மூலாதாரமாக இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் மூலதனத்தைச் செலவழித்து—இது அபிவிருத்திகளில் மூலதனத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, இன்னும் பத்து வருஷம் பாடுபடலாமா என்பதை யோசித்து பார்க்க வேண்டும். இதை யோசனை செய்த பிற்பாடு நிபுணர்கள் ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். நாம் முதற்படியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது மூலதனத் தொழில்கள். அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பிற காலத்தில் நாம் நல்ல முறையில் தொழில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று விரும்பினால் இன்றைக்கே அதற்கு வேண்டிய அஸ்திவாரம்

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

என்று சொன்னேன். அதாவது மக்களின் வாங்கும் சக்தியை அதிகப் படுத்த வேண்டுமென்றால் அதை எப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் ரூபாயை அச்சடித்துக் கொடுத்தால் மட்டும் வாங்கும் சக்தியை அதிகப் படுத்தி விட முடியாது. அப்படிச் செய்தால் விலையெற்றம் உண்டாகுமே தவிர வாங்கும் சக்தி அதிகமாகாது. ஆகவே மக்கள் எல்லோருக்கும் தொழில் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை அளித்து அதன் மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருவாயை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான், உண்மையாகவே அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு சில வேலையிருந்தாலும்கூட போதுமான வேலை இல்லை. விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்கு வருஷத்தில் ஒரு பாகத்தில்தான் வேலை இருக்கிறது. அதன் மூலமாக வருஷத்திலே அவர்களுக்கு வரக்கூடிய வரும்படி மிகக் குறைவு என்றும் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலில் வருஷம் ஒன்றுக்கு 100 அல்லது 120-தான் வருகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதிருக்கும் அடிப்படையில் பார்த்தால் இன்னும் அதற்குமேல் கொஞ்சம் அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம். கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு ஓரளவு வேலை இருந்தாலும் வருஷம் பூராவும் அவர்களுக்கு போதுமான வேலை இல்லாததால் அவர்களது வரும்படி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. வேலை இல்லாத கோடிக்கணக்கான மக்களும் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் தொழிலில் ஈடுபடக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். அதன் மூலமாகத்தான் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

“இவ்விதம் மக்கள் எல்லோருக்கும் தொழில் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் எப்படிச் செய்வது? தொழில் என்றால் காலையில் எழுந்து மூன்று மைல் ஓடிச் சென்று திரும்பி வருவது என்றால் அது உண்மை தொழில் அல்ல. வேலை செய்கிறார்கள், ஓடுகிறார்கள், அதுவும் தொழில்தான். ஆனால் அது உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழில் என்று சொல்ல முடியாது. தொழில் என்னும்போது அது உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிலாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்கிறது என்றால் ஏதோ மண்ணை உருண்டையாக உருட்டிப் போட்டாலும் அது உற்பத்திதான். ஆனால் மக்களுடைய தேவைக்கு உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய வசதிகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிலாக அது இருக்க வேண்டியது அவசியமானது. இப்படிப்பட்ட தொழிலை கோடிக்கணக்கான மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எந்த திட்டத்தின் மூலமாகக் கொடுக்க முடியும் என்று யோசிக்க வேண்டும். இது முக்கியமான விஷயம். ஆகையால் இந்த விஷயத்தை யோசித்துப் பார்க்கும் போது இயந்திர சக்தி மூலமாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்கிற அடிப்படையில் போய்விடுவோமானால் இன்றைக்கு வேலை யில்லாமல் திண்டாடுகின்ற கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு ஓரளவு வேலையும் தொழில் செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தையும் சிருஷ்டிக்க முடியாது. மக்களுக்கு வேலை செய்யக் கூடிய சந்தர்ப்பமும் அதனால் வருவாயும் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இல்லை யென்றால் என்னதான் இயந்திரங்களின் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கினாலும் அவற்றை வாங்கக்கூடிய சக்தி கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு இருக்காது. ஆகவே நாம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் மக்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய பொருளாக இருக்க வேண்டுமென்பதோடு அவற்றை கிராமத் தொழில், குடிசைத் தொழில், சிறுக்கைத்தறித் தொழில் இவற்றின் மூலமாகவே உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இந்தத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைவதன் மூலம் பெரும்பாலான கிராம மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கச் செய்ய முடியும். அதனால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி பெருகும். இதைத்தான் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு இதிலுள்ள இரண்டு அம்சங்களையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் நாம் வகுத்திருக்கும் திட்டம்தான் சரியான திட்டம் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறோம்.

[24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

“இந்தக் கொள்கையை நாம் நிர்ணயித்துக் கொண்ட பிற்பாடு நாம் எவ்வளவு தூரம் முன்னேற முடியும், எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும் என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று இன்றைக்கு உற்பத்தியை இரண்டு மடங்காக்கி விடலாம் என்றால் அது முடியாத காரியம். மற்ற நாடுகளின் அனுபவங்களும் இருக்கின்றன. மற்ற நாடுகளுடைய அனுபவத்தைப் பார்க்கும்போது ஓரளவுக்குத்தான் நாம் வருஷத்திற்கு வருஷம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்திக் கொண்டே போக முடியும் என்பது தெரியும். நான் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அறிக்கையில் பல நாடுகளில் வருஷத்திற்கு வருஷம் எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தி சக்தியை பெருக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டோடாஸ்டிரியன் ஸ்டேட்ஸ் என்ற முறையில்—நான் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு சொல்லவில்லை—பொருளாதார முறையில் சர்க்காருடைய அதிகாரங்கள் அவர்கள் சொல்லுகிறபடி நடக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிர்நந்தத்தின் பேரில் அபிவிருத்தி செய்யக் கூடிய நாடுகளில்கூட 100-க்கு 12 அல்லது 15 சத விதம்தான் வருஷா வருஷம் உற்பத்தி பெருகி இருப்பதாகக் கணக்குச் சொல்லுகிறார்கள். அதை நம்பாதவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

“ஆகையால் நாம் இன்றைக்கு எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பது பற்றி தனக்கு யோசனை செய்து, அப்படிப் பெருக்க வேண்டுமானால் எவ்வளவு தூரம் மூலதனம் போடவேண்டுமென்ற ஒரு முடிவு செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் 3 பர்சன்ட் உற்பத்தியே அதிகம் பெருகியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் இன்னும் எவ்வளவு அதிகம் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்துக்கொண்டு அந்த அளவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் திட்டங்களைப் போடுவது இன்றியமையாதது. குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் வருஷத்திற்கு 5 பர்சன்ட் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெறுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதை மற்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இது மிகவும் அதிகம் என்ற நான் சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும் வருஷத்திற்கு 5 பர்சன்ட் உற்பத்தியை அதிகம் பெருக்க வேண்டுமென்றால் இதற்குப் போடவேண்டிய மூலதனம் எவ்வளவு, அந்த மூலதனத்தைப் பெறுவது எப்படி என்பன வற்றையெல்லாம் முடிவு செய்வது நமது முதல் நோக்கமாக இருக்கிறது. இதில் நமது நாட்டின் சுபீட்சத்திற்காக பல திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் நான் முதலில் சொன்ன பிரகாரம் பல திட்டங்கள் உடனடியாக நமக்குப் பலன் பயக்கக்கூடியது அல்ல. பிற்காலத்தில் தான் அவற்றி னால் பலன் நமக்கு ஏற்படும். ஆகவே அவை நம் நாட்டின் பிற்கால சுபீட்சத்திற்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடியவை. இருந்தாலும் பூராய் பணத்தையும் இவற்றுக்காகவே செலவழிக்கக்கூடிய நிலைமையில் நாம் இல்லை. நம்முடைய அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியவைகளையும் உடனடியாக நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் வருங்காலத்திற்கான திட்டத்தையும் வகுத்தாகவேண்டும். ஆகவே தான் நாம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்குத் தாற்காலிகமாக ஆலோசித்து நாம் முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய திட்டத்திற்கு மக்களிடையேயுள்ள எல்லா சக்திகளையும் ஒன்று திரட்ட வேண்டும். அதோடு நம் நாட்டிலுள்ள மக்களிடம் பெரும்பான்மையோர் எழ்மையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் மக்களிடத் திலிருந்து நாம் அதிகமான மூலதனத்தை எடுத்துக் கொள்ள வசதி யில்லை. அவர்களிடமிருப்பதில் ஓரளவு தான் நம் நாட்டின் பிற்கால சுபீட்சத்திற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

“ஆகவே சர்க்காரே ஈடுபட்டுச் செய்கின்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 4,300 கோடி ரூபாய்க்கு ஏற்பாடு செய்யலாமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஆட்சேபணை சொல்லுகின்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். அதாவது 4,300 கோடி ரூபாய் என்பது இயலாத காரியம். அவ்வளவு பணம் கிடைக்காது.

10-21
a.m.

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

3,500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் திட்டம் போட முடியாது, என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், 4,300 கோடி ரூபாய் திட்டம் போடுவது அசாத்தியமல்ல. 4,300 கோடிக்கு நாம் ஏற்பாடு செய்ய முடியும். 4,300 கோடி ரூபாய் என்றால் 4,300 கோடியும் ரூபாயாகவே இருக்கவேண்டுமென்பது அல்ல. இது ஒரு அளவுக்கடந்தான் சொன்னேனே தவிர இவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புள்ள மூலதனம் வேண்டும். அதாவது இராத்தியங்கள், மக்களது உழைப்பு, இன்னும் இதுபோன்ற இதர வகைகளிலும் நாம் நம் மூலதனத்தில் மதிப்பைப் போடவேண்டும். ஆகையினால் இந்த 4,300 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டமிடுவது சரியாகும். இந்த 4,300 கோடி ரூபாயையும் நாம் ஏற்பாடு செய்ய முடியுமென்று நினைக்கிறேன்.

“ஆனால் இன்னும் ஒரு சிலர் இந்த 4,300 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமாகவே ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். அதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பூர்த்தியாகும்போது தேசத்தின் உற்பத்தி பெருகும். அந்த அளவுக்கு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். அதனால் அதிகமாக சர்க்காருக்கு வரும்படி வரும். அதையும் கணக்கெடுத்தால் நாம் 4,500 கோடி ரூபாய்க்கே திட்டமிடமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

“அது 3,500 கோடியாக இருந்தாலும், 4,300 கோடியாக இருந்தாலும் அல்லது 4,500 கோடியாகவேயிருந்தாலும் நாம் அவைதப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இன்றைக்குப் பணம் உத்தேசமாகத்தான் ஒதுக்குகிறோம். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதல் வருஷ அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டே அதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் நாம் என்னென்ன திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும், என்னென்ன திட்டங்களில் செலவைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம், என்றெல்லாம் கூடலோ, குறையலோ முடிவு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே மொத்தம் எவ்வளவு ரூபாய் செலவுபிக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதில் இன்று கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இந்தத் திட்டங்களுக்காக 4,300 கோடி ரூபாய் தாற்காலிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்கொண்டு என்னென்ன திட்டங்களைப் போடலாம் என்பதைப்பற்றியே நாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். நான் முதலிலேயே சொன்ன பிரகாரம் முக்கியமான தொழில்களுக்கு எல்லாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தாக வேண்டும். எல்லாத் தொழில்களிலும் உருக்குத் தொழில் ஒரு முக்கியமான தொழில். உருக்குத் தொழில் ஒரு பக்கத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போதே அதற்கு வேண்டிய போக்குவரத்துச் சாதனங்களையும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதாவது எந்தெந்த இடங்களில் கனரக உற்பத்திசாலைகளை ஏற்படுத்துகிறோமோ, அந்தந்த இடங்களுக்கு அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களைக் கொண்டு போவதற்கும், கொண்டு போகப்பட்ட மூலப்பொருள் நமக்கு வேண்டிய சாமானாகச் செய்யப்பட்டபின் அவற்றை அங்கிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்து பல இடங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கும் போக்குவரத்து சாதனங்கள் சரியாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே கனரக உற்பத்திசாலைகளும், அவை அமைக்கப்படும் பிரதேசங்களைச் சுற்றியுள்ள போக்குவரத்துசாலைகளும் ஒன்றாகவே இணைந்திருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் யோசித்து மொத்தம் திட்டமிடப்பட்டு 4,300 கோடி ரூபாயில் ₹2,050 கோடி ரூபாய் பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் போக்குவரத்துச் சாதனங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் செலவிடுவது என திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த 2,050 கோடி ரூபாய்க்கும் மத்திய சர்க்காரோ திட்டமிட்டு சொந்த முறையில் அவற்றை செலவிடுகிறார்கள். எனவே ராஜ்யத் திட்டங்களில் அவை காணப்படாது. இந்த 2,050 கோடி ரூபாய் போக பாக்கியுள்ள 2,250 கோடி ரூபாய் தான் இதர அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு எல்லாம் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் மாகச் செலவிடப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதில் 850 கோடி ரூபாய் நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காகவும், மின்சாரத் திட்டங்களுக்காகவும் செலவிடப்படும். பாக்கியுள்ள 1,400 கோடி ரூபாய் இதர திட்டங்களுக்கெல்லாம் செலவிடப்படும். இந்தியா பூராவுக்குமாக ஒதுக்கப்படும் தொகையில் ஐனத்தொகை விகிதாசாரப்படி சென்னை ராஜ்யத்திற்கு பத்தில் ஒரு பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். அதன்

[24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

அடிப்படையில் பார்த்தால் நமக்கு நீர்ப்பாசனம், மின்சாரம் ஆகிய இனத்திற்காக 85 கோடி ரூபாயும், கனத் தொழில்களை விலக்கி இதர திட்டங்களுக்காக 140 கோடி ரூபாயும் கிடைக்கும். ஆக 225 கோடி வரை கிடைக்கும். கனத் தொழில்கள், போக்குவரத்து இதர திட்டங்களுக்காக அபிவிருத்தி முதலியவைவற்றிற்கு 45 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்காரிடமே இருக்குமென்று நான் முன்பே சொன்னேன். அந்த 45 கோடி இந்த 225 கோடியில் சேரவில்லை. நம்மிடம் வரக்கூடிய 140 கோடி ரூபாயில் சிறு கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டமிடவேண்டும். சிறு கைத்தொழில்களில் கைத்தறி, கதர், தோல்பதன்துறல் போன்ற எல்லாத் தொழில்களும் வரும். என்னென்ன குடிசைத் தொழில்கள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்பதும் திட்டமிடப்படவேண்டும். இதற்காக சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். பரொபசர் கார்வேயைத் தலைமையாகக் கொண்ட கார்வே கமிட்டி தனது ரிப்போர்ட்டை பிளானிங் கமிஷனுக்கு சமர்ப்பிப்பார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு கிராமத் தொழில்களை எல்லாம் எந்தெந்த வகையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்கின்ற விஷயம் முடிவு செய்யப்படும். நமது ராஜ்யத்திற்கு ஐனத்தொகை அடிப்படையில் நாம் பத்தில் ஒரு பங்கு கேட்கிறோம். அதன்படி நமக்கு 225 கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இறுதியாக முடிவாகவில்லை. இருந்தாலும் நாம் தயாரித்திருக்கும் நகல் திட்டப்படி நம் திட்டங்களின் அளவு 350 கோடிக்கு வந்து சேருமென்று சொன்னேன். நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்களை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே நிறைவேற்ற முடியுமென்று நம்புகிறேன்.

“எல்லா திட்டங்களுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட 2,250 கோடி ரூபாயில் மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம் ஆகியவற்றிற்கு 850 கோடி ரூபாய் போய்விட்டது என்றால் பாக்கியுள்ள 1,400 கோடி மற்ற திட்டங்களுக்காக நாம் செலவிட்பாக வேண்டியிருக்கிறது. இதில் நூறு கோடி ரூபாய் சிறு தொழில்களுக்காக விலக்கிவிட்டால் பாக்கியைக் கொண்டு விவசாய அபிவிருத்தி, கால்நடை அபிவிருத்தி, கல்வி அபிவிருத்தி, வைத்திய அபிவிருத்தி எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எந்தெந்த இனங்களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு செலவிட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்கிற புள்ளி விவரங்கள் எல்லாம் அன்றையதினம் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையிலும், நேற்றையதினம் சபையில் வைக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையிலும் பின்னாலேயே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு இனவாரியாக இதைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

“முதலிலே நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களுக்கும் மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களுக்கும், மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களுக்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைப்பற்றி பேசும் போது காவிரியாற்றில் தண்ணீர்த் தட்டு ஏற்பட்டதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பழனியாண்டி பேசினார்கள். இப்போதே காவிரியாற்றினுடைய தண்ணீர் 100-க்கு 95 பங்கு உபயோகப்படுத்தப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொண்ணூற்று-ஐந்து சதவிகிதம் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது கொஞ்சம் மேலோ இருக்கலாம். அதைவிடப்பெரிய நதிகள் நம்மிடம் அதிகமாக இல்லை. இருக்கிற நதிகளிலும் பல நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைக் கட்டி முடித்திருக்கிறோம். இன்னும் கட்டிக்கொண்டும் வருகிறோம். பெரிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் கட்டக்கூடிய அளவுக்கு நதிகள் ஒன்றுமில்லை. சில நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்தும்புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். 850 கோடி ரூபாய் எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் என்று சொல்லும்போது நமக்கு பத்திலொரு பங்கு கிடைக்கவேண்டும், என்று நாம் கேட்டுக் கொண்டு ருக்கிறோம். இருந்தாலும் நாம் 100 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டங்களை தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கிறோம். நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்கள் ஆகிய திட்டங்கள் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்கின்றோம். அவைகளையெல்லாம் திட்டக் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து பார்த்தது. ஏக்கரா ஒன்றுக்கு 1,800 முதல் 2,000 ரூபாய் செலவாகக் கூடிய திட்டங்கள் சிலவற்றையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். தொப்பையாறு

10-35 a.m.

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

பாலாறு ஆகிய திட்டங்களுக்குக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கும்போது எக்கர் ஒன்றுக்கு 2,000 ரூபாய் ஆகிறது. அவர்கள் கேட்கிறார்கள் : 2,000 ரூபாய் செலவழித்து நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களைக் கட்டுவது நல்லதா? மழை பெய்தால் உண்டு, இல்லாவிட்டால் எந்த விதத்திலும் இந்தத் திட்டங்கள் உபயோகம் ஆகாது. அதற்குப்பதிலாக என் குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டக்கூடாது? அப்படிச் செய்தால் ரொம்ப மலிவான செலவில் செய்துவிடலாமென்று அபிப்பிராயப் படுகிறார்கள். இது யோசிக்கவேண்டிய விஷயம். அதோடு தண்ணீர் இல்லாமலேயே மழை குறைவாக இருக்கும் காலத்திலும் உற்பத்தியாகக்கூடிய தானியங்களை நாம் கண்டுபிடித்தாகவேண்டும். பனிக்கட்டியின் மேலும் கோதுமையை விளைவிக்கலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரி ரஷ்யாவில் நடைமுறையில் நடந்து இருப்பதாகவும் சொல்கிறார்கள். மழை குறைவாகப் பெய்யக்கூடிய சமயத்திலும், தண்ணீரே இல்லாத இடத்திலும் எந்த விதமான தானியத்தைப் பயிர் செய்யலாமென்று ஆராய்ச்சியின் மூலம் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். விவசாய ஆராய்ச்சிச் சாலையில் இவைகளை முக்கியமாகக் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமென்பது நம்முடைய கருத்து. பெய்கிற மழையைக்கொண்டு, அதிலே இருக்கிற ஈர்ச்சத்தை லீனக்காமல் பார்க்கவும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த முறையிலே வரண்ட பிரதேசங்களில் விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்வது அவசியம். இல்லாத தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் லீன் செலவாகும் என்று நிபுணர்கள் நமக்கு யோசனைசொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே, எந்தெந்தத் திட்டங்களை விட்டுவிடவேண்டும் என்பதை யோசனை செய்யவேண்டும். அதைப்பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்வார்களென்று நம்புகிறேன். 'எங்கள் ஊருக்கானால் 2,000 ரூபாய் ஆனாலும் பரவாயில்லை, செய்தாகவேண்டும்' என்ற முறையில் நாம் முடிவு செய்யக்கூடாது. ஆகையால், நாமே புத்திசாலித்தனமாக யோசனை செய்து எந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டால் நல்லது, எந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்று யோசனை சொல்ல வேண்டும். தங்களுடைய தொகுதிக்கு வருவதாக இருந்தாலுங்கூட கணக்குப் போட்டுப்பார்த்து, அந்தத் திட்டத்தினால் லாபமில்லை யென்று கண்டால் அதனை விலக்கிவிட ஒப்புக் கொள்வதற்குத் தயாராய் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் திட்டம் சரியாகவரும். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தொகுதியில் அல்லது ஊரில் திட்டங்களைப்போடவேண்டுமென்று எண்ணினால் மாத்திரம் திட்டமானது நல்ல முறையில் உருவாக முடியாது. பணமும் நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்படமுடியாது. ஆகையினால் நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள், மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் லாபகரமானவற்றை, அவை நம் ராஜ்யத்தின் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

"திருவாங்கூர் - கொச்சி ராஜ்யத்திற்குப் போகக்கூடிய நதிகளின் தண்ணீரைத் திருப்பி நம்முடைய ராஜ்யத்தின் பக்கம் விடுவதற்கு மூன்று திட்டங்களை நாம் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். அதிலே இரண்டு திட்டங்கள் உடனடியாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு சாத்தியமானவை என்று அபிப்பிராயம் கூறுகிறார்கள். ஒன்று பரம்பக்குளம் திட்டம், இரண்டாவது upper பெரியார் அல்லது ஆலாடி திட்டம் என்பது. பரம்பக்குளம் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டதில் தண்ணீர் நம்முடைய தண்ணீர். ஆனால், தேக்கம் கட்டவேண்டி இடம் திருவாங்கூர் - கொச்சியைச் சேர்ந்தது. தண்ணீர் பூராவும் நம்முடைய தண்ணீர். அடுத்ததான பெரியார், மதுரைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் பெரியார் நீர்த் தேக்கத்திற்குத் தெற்குப் புறத்தில் இருக்கக்கூடியது. அந்தத் தண்ணீர் எந்தக் காலத்திலும் திருவாங்கூர் - கொச்சிக்கு உபயோகம் கிடையாது. எவ்வளவுதான் அவர்கள் பிரயத்தனப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீர் பயன்படப்போவதில்லை. வேண்டுமானால் மின்சார சக்தியை உற்பத்தி செய்ய அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தலாம். மின்சார சக்தி, மேல் புறத்தில் உற்பத்தியானாலும் ஒன்றுதான், கீழ்புறத்தில் உற்பத்தியானாலும் அவர்களுக்கு ஒன்றுதான். எந்த இடத்தில் உற்பத்தியானாலும் அதனை எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் கொண்டுபோகலாம். ஆனால் அதன் தண்ணீரை நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகிக்க வேண்டுமானால் இந்தப் பக்கத்தில்தான் உபயோகித்துக்கொள்ள முடியும். ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருப்பதினால்

24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

தான் தண்ணீரைத் தேக்கி இந்தப்புறத்தில் விவசாயம் செய்து கொள்ளலாமென்று சொல்லுகிறோம். தமிழ்நாடு என்றோ திராவிடநாடு என்றோ இந்திய யூனியனிலிருந்து பிரிந்து போய்விட்டால் ஒருவேளை கேட்கமுடியாது போகலாம். ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக தற்போது இருப்பதால் எங்களுடைய நதி, உங்களுடைய நதி என்று இன்று வரையரைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. தனித்திருந்தால் வேண்டுமானால் தனிக்காட்டு ராஜாவாக இருக்கலாம். அதனால் இந்தியாவின் பொதுவான முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்கு எல்லா வசதிகளும் செய்ய முடியாது என்பதையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருக்கும்போது இந்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லா வசதிகளையும் எவ்வளவு தூரம் அதிகமான மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். இருக்கும் வசதிகளை பூராவாக மக்களுடைய பொதுவான முன்னேற்றத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒப்புக் கொள்ளும்போது பரம்பக்குளம் திட்டத்தை நாம் எடுத்துக் கொள்ளுவதில் நியாயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் தண்ணீர் நம்முடைய தண்ணீர். ஆகவே திருவாங்கூர் - கொச்சி ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த இடத்தில் நீர்த்தேக்கம் நாம் கட்டிக்கொள்வதில் அவர்களுக்கு ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அதை திருவாங்கூர் - கொச்சி சர்க்காரும், அங்குள்ள மக்களும் ஒப்புக்கொள்வார்களென்றே நான் நம்புகிறேன்.

"ஆனால் இந்தத் தண்ணீர் அவர்களுக்கு உபயோகம் ஆகாது என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்கும் மனதிலே திருப்தியாகவேண்டும். அதற்காக அங்குள்ள நிபுணர்களை வைத்துக்கொண்டு அவர்களே இதனைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கட்டும் என்று நாம் சொல்லுகிறோம். பரிசீலனை செய்த பிறகு தண்ணீர் நீர்ப்பாசனத்திற்கு அவர்களுக்கு உபயோகம் ஆகாது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்ட பிற்பாடு அவர்கள் நமக்கு சம்மதம்கொடுத்துத் தான் தீர்வேண்டும். எந்த மக்களும் நியாயமானதைச் செய்ய வேண்டுமென்பதற்கு யாரும் ஆட்சேபணை சொல்லமுடியாது. அதிலிருக்கக்கூடிய முக்கியமான விஷயம் இதுதான்.

"இது மாதிரியாக நாம் மூன்று திட்டங்களைப் போட்டு அனுப்புகிறோம். அவை பூராவாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முடிவாகவில்லை. பரிசீலனை செய்து முடிவான பிறகுதான் எந்தத் திட்டத்திற்கும் பூரா தொகையையும் ஒதுக்கமுடியும். இவைபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும். இன்னும் முடிவாகவில்லையாதலால் பூரா பணத்தையும் ஒதுக்குவது கஷ்டம் ஆகையால் தான் தற்காலிகமாக இவற்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அடையாள பூர்வமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பரிசீலனைக்குப் பிற்பாடு, அந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று முடிவுக்கு வந்த பிற்பாடு, திட்டக் கமிஷனிடம் மறுபடியும் சென்று 'இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் நல்ல முறையில் வேலை செய்யக்கூடியவை. அதிகமாகப் பணம் செலவிடவேண்டியதில்லை. அதில் கிடைக்கக்கூடிய பலன்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன' என்று எடுத்துக் காட்டினால் அதற்குச் செலவாகக்கூடிய தொகை பூராவையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

"அடுத்தபடியாக, மின்சார உற்பத்தி நமக்கு ரொம்ப அவசியம். 10-4 இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மின்சார உற்பத்தியிலும், மின்சார விநியோகம் 10-5 செய்வதிலும் நம்முடைய தேசத்தில் நம் ராஜ்யம் தான் முதன்மையில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நாம் ஓரளவு பெருமைப்படுகிறோம். ஆனால் அதில் பெருமைப்பட்டாலும்கூட அதிலேயும் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1936-37-ல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று எப்படி பிரசாரம் செய்யவேண்டியிருந்ததோ, அந்த மாதிரி நிலைமை இன்றைக்கு இல்லாமல், மின்சாரம் வேண்டும், வேண்டும் என்று எல்லா மக்களும் கேட்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இப்பொழுது உற்பத்தியாகிற மின்சாரம் போதாமல் அதிகமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்தாகவேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையை நாங்கள் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, 'குண்டா திட்டந்தான் நமக்கு மிகவும் முக்கியம், அதன் மூலமாக நாம்

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

நமக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை, பெருக்கிக்கொள்ளமுடியும்' என்ற எண்ணத்துடன் தான் அந்தத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். இந்தக் குண்டா திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பதிலாக, குடகு நாட்டில் 'பாரப்போல்' என்ற ஒரு திட்டமிருக்கிறது, அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு, அதன் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, அந்த மின்சாரத்தை உபயோகப் படுத்தினால் என்ன என்ற பிரச்சனை திட்டக் கமிஷனுக்கு முன்னால் வந்தது. குண்டா திட்டத்தை என் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது, பாரப்போல் திட்டத்தை நாம் என் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு காரணமாக நமது என்ஜினியர்கள் கலாக்கு போட்டிருந்தார்கள்; அங்கு உள்ள என்ஜினியர்களும் கலாக்குப் போட்டார்கள். நாம் எப்போதும் முதலில் அதிகமாகக் கலாக்குப் போட்டு, பிறகு குறைந்த செலவில் செய்வதே நம் வழக்கம். மற்றவர்கள் அந்த மாதிரி இருப்பதில்லை. ஆகையால் மேற்சொன்னபடி கலாக்குப் போட்டு, பாரப்போல் மின்சாரத்திட்டத்துக்கு ஆகும் செலவு குண்டா திட்டத்துக்குச் செய்யக்கூடிய செலவைவிட மிகக் கம்பியென்றும் அங்கிருந்து எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றும் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மின்சாரம் பூராவும் அங்கிருக்கக்கூடிய பிரதேசத்துக்கு உபயோகமாகாது. 180,000 கிலோவாட்டுகள் உற்பத்தி யாவதில் 10,000 அல்லது 15,000 கிலோவாட்டுகள் தான் அங்கு உபயோகமாகும் பாக்கியைப் பூராவையும் நம்முடைய பிரதேசத்துக்குக் கொண்டு வரவேண்டியதாக யிருக்கிறது. அதைப் பூராவையும் வேறொரு இடத்திற்கு கொண்டுபோகவேண்டுமானால், அது அசாத்தியமான பிரச்சனையாகும். ஆகையால், கலாக்கில் திட்டக்கமிஷன் 'இந்தத் திட்டத்தை சென்னை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு, சென்னை என்ஜினியர்கள் அதை நிர்வகித்து, அதன் மூலம் மின்சார விநியோகம் செய்வதற்கு, குடகு நாட்டார் ஒப்புக்கொண்டால், சென்னை ராஜ்ய சர்க்காருக்கு ஆகேற்புணை இருக்காது' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படியிருந்தாலும், இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு நம்முடைய என்ஜினியர்கள் சென்று, வேலை செய்து, துரிதமாக திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவர இயலாது என்று குடகு நாட்டார் சொன்னார்கள். அதனால், அதற்கும் குடகு நாட்டார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதாவது, சென்னை சர்க்கார் திட்டத்தை நடத்தி, சென்னை சர்க்கார் பலன் அடையவேண்டும் என்பதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆகையால், குண்டா திட்டத்தைத்தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்து, அதற்கு வேலை ஆரம்பமாவதற்கு உத்தரவு போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு Investigation எல்லாம் ரொம்ப நாளாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை ஆரம்பிப்பதற்கு நமது ஜனாதிபதி நவம்பர் மாதம் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வரும் போது, அதற்கு அஸ்திவாரக் கல் நாட்டுவது என்று தாற்காலிகமாக தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எல்லாம் ஜனாதிபதியின் சொனரியத்தை பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால், குண்டா திட்டத்தைப் பற்றிய பிரச்சனை தீர்ந்து, இன்றைக்கு அந்தத்திட்டத்தை உடனடியாக அமுலாக்கலாமென்ற முடிவுக்கு வந்து, அதற்கான வேலையை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இதைப்போலவே இன்னும் இரண்டு மூன்று திட்டங்களிருக்கின்றன. தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் மழையில்லாமல் போனால், பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதை நிவர்த்தி செய்வதற்காக நீராவியை உபயோகப்படுத்தி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையங்களை ஒரளவு அதிகப்படுத்தியாகவேண்டும். என்ற காரணத்திற்காக மதுரையிலும், மதுரையிலும் இருக்கக்கூடிய நிலையங்களையும், நெய்வேலியில் ஏற்படக்கூடிய Thermal station-ஐயும் இணைத்து, அதன்மூலமாக இந்த நிலைமையை சமாளிக்கமுடியும், அதன் விளைவாக அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம்முடைய மின்சாரத் திட்டம் நல்ல முறையில் அமையும் என்கிற நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மின்சார சப்ளை நிலையங்களுக்கு ரூ. 64 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். தண்ணீர் திட்டங்களுக்காக ரூ. 16 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், தண்ணீர் தேக்கத் திட்டங்களுக்கும் மின்சாரத் திட்டங்களுக்கும் ரூ. 80 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதிலே திருவாங்கூர் திட்டங்களுக்கு, பரிசீலனை செய்யப்படாத காரணத்தால், ஒரு கோடு ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இன்னும் 10, 15 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வந்திருக்கலாம்

24th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

என்பதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அமராவதித் திட்டத்தையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதற்கு திட்டக் கமிஷன் இன்னும் இணங்கவில்லை. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கும்போது, நமக்கு 85 கோடி ரூபாய்க்குமேல் வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"கைத்தொழில் அபிவிருத்தியைக் கவனிப்போமானால், குடிசைத் தொழில்கள், கிராமத் தொழில்கள் இவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்ன திட்டம்போடவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். அது சம்பந்தமாக நாம் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டத்தை எல்லோரும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். முக்கியமான தொழில் இலாகாவின் தலைமை அதிகாரி (Director of Industries) வெகுசிறு காலத்திற்கு முன்பு அந்த இலாகாவை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தாலும் நல்ல முறையில் ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அது அச்சிடப்பட்டு பிரதிகள் இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அதில் சில பிரதிகளே இருப்பதால், எல்லோருக்கும் ஒரு பிரதி கொடுக்க முடியவில்லை. அக்கரை யுள்ளவர்கள் அதை வாங்கிப் பார்க்கலாம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் என்ன தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம், ஆங்காங்கு என்ன மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கும், தொழிலாளர்களுக்கு எப்படி எப்படி உதவியளிக்கலாம், அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக என்ன பயிற்சி கொடுக்கமுடியும், என்ற விஷயங்களைப்பற்றி யெல்லாம் நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி சுதர் அபிவிருத்தி மற்ற குடிசைத் தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 40 கோடி ரூபாய் தேவை என்று கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை 18 கோடி ரூபாய்தான். இது மிகக் குறைவு. காரியக் கமிட்டி அறிக்கை சமர்ப்பித்த பின்பு இதைப்பற்றி பேசிக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறோம். இப்போது தற்காலிகமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 18 கோடி ரூபாய் போதாது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அதை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது நெசவுத் தறிகள் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கைத்தறிகள் மூலமாக நூற்கும் பங்கை இரட்டிப்பாக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இப்போது நாட்டிலே 25 சத விதம் தறிகள் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. ஆகையால் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும் அதில் நான்கில் ஒரு பங்கு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு வரவேண்டியதாக இருக்கும். ஆகையால் 18 கோடி ரூபாய் ரொம்பவும் சிறிய தொகை. அது போதாத தொகையாக இருப்பதால் பின்னால் பரிசீலனை செய்து அதிகத்தொகை கேட்கவேண்டியிருக்கும்.

"அதற்கு அடுத்தப்பட்டியாக விவசாயத்தில் என்னென்ன அபிவிருத்திகள் செய்வது என்பதைப் பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். நல்ல விதைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு, விவசாயம் செய்வதற்கு நல்ல முறைகளை செய்து கொடுப்பதற்கு, நல்ல மாதிரி விவசாயப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு, பழ மரங்களை வளர்ப்பதற்கு, இவைகளுக்கு எல்லாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அத்துடன் கால் நடைப்பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்வது, மின் வளர்ப்பை அபிவிருத்தி செய்வது, இவைகளுக்கு எல்லாம் திட்டங்கள் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். ஐம்பது லட்சத்திற்கு மேல் உள்ள திட்டங்களுக்கு புள்ளி விவரங்கள் அச்சிட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே சில பிரதிகள்தான் இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் அங்கத்தினர்கள் பார்ப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

"அடுத்தப்பட்டியாக, கல்வியைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கல்விக்கு நாம் அதிகமாக செலவு செய்யவில்லை, என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கல்விக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும் என்பது ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது நம்முடைய ராஜ்யம் பிரச்சனைமட்டுமல்ல. மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கல்வி இலாக்காவுக்கும் திட்டக் கமிஷனுக்கும் இடையே இதைப்பற்றி ஒரு முடிவும் ஏற்படவில்லை. முதலிலே, அங்கு இருக்கக்கூடிய கல்வி இலாகா 1,000 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக ஒதுக்க வேண்டு

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

மென்று சொன்னார்கள். ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஒதுக்க முடியாது என்று சொல்லப்பட்டு 600 கோடியாகக் குறைந்து, பிறகு அதுவும் குறைந்து, இப்பொழுது 400 கோடியாகிவிட்டது. நாம் 40 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் 30 கோடி ரூபாய்க்குத்தான் ஒதுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கடைசியில் எல்லா ராஜ்யத்திற்கும் சேர்ந்து எவ்வளவு ஒதுக்குகிறார்களோ அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு நம் ராஜ்யத்திற்கு வரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இப்பொழுது ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் 30 கோடி ரூபாய் தற்காலிகமான தொகைதான்.

10-54 “அதில் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இந்தப் பகுதியில் இருக்கக் கூடிய திட்டங்களெல்லாம் 120 கோடி ரூபாய்க்கு இருக்கக் கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை ராஜ்ய சர்க்காரே அதனுடைய வருவாயிலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. (Revenue expenditure to the extent of 120 crores.) இதில் சில இனங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் மான்யம் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“கல்லியை எடுத்துக் கொண்டால் 100-க்கு 66 அதாவது மூன்றில் இரண்டு பங்கு நாம் செலவிட்டால் மூன்றில் ஒரு பங்கு அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி விவசாய திட்டங்களுக்கும் பல வகையில் மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி தொகை பூராவும் நம்முடைய வருவாயிலிருந்து சரிக்கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே திட்டங்களை பெருவாரியாக பெருக்கிக் கொண்டு போனால் அந்த அளவுக்கு நம்முடைய வருவாயையும் அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஆகவே நம்முடைய சக்திக்குத் தக்கவாறு போட்டுக்கொள்வதுதான் புத்திசாலித்தனம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு திட்டங்களை பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் திட்டம் போட்டு பெரிய திட்டம் வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதே சமயத்தில் அந்தத் திட்டங்களுக்கான மூலதனத்தையும் நாமே தயார் செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்படித் தயார்செய்து கொண்ட பின்னர் அதிகமாக செலவுசெய்யவேண்டும் என்பதையும்பற்றி நாம் யோசனை கூறவேண்டும். ஆனால் வரி மூலமாகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ வரும் வருமானத்தைக் குறைக்கவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இருந்தால் பெரிய திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்ற முடியாது. ஆகவே நமது சக்திக்குத் தக்கவாறு சிறிய திட்டங்களை இருந்தாலேயே போதும், என திருப்தி அடையவேண்டும். நாம் கூடிய சீக்கிரத்தில் முன்னேறவேண்டும், நம் ராஜ்யம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் இருந்தால் நாம் தாங்கக்கூடிய அளவுக்குத்தான் நாம் சுமையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நம்மால் சுமக்கமுடியாத சுமையை ஏற்றுக் கொண்டால் நாம் நசுங்கவேண்டியதுதான். ஆகவே நம்முடைய சக்தியின் அளவுக்குத்தான் நாம் திட்டங்களைத் தயாரிக்கவேண்டும். நம் ராஜ்யத்தின் பிற்கால சுபிட்சத்திற்கு பாடுபட வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையுடன் நாம் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துப் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஆகவே 4,300 கோடி ரூபாய் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் செலவழிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 4,300 கோடி ரூபாய் செலவு தரவேறு செலவும் அபிவிருத்தி திட்டங்களில் இருக்கிறது என்பதையும் மனதில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடைந்து அவை நடைமுறையில் செயல்படுவதற்காக இந்த வருஷத்தில் செலவழிக்க வேண்டியது 1,100 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கும் நாம் பணம் கண்டு பிடித்தாக வேண்டும்.

“அதற்கும் மேலாக தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக்கூடிய விவகாரங்களில் அபிவிருத்தி ஏற்படுத்துவதற்கு மொத்தம் 3,500 கோடி செலவழிக்க முடியும் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி முடிவாகக் கொண்டதாகச் சொல்லமுடியாது.

[Sri C. Subramaniam] 24th August 1955]

“அடுத்த ஐந்து வருடத்தில் மொத்தம் 1,100 கோடி ரூபாய் மூன்று ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி திட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கும், 4,300 கோடி ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கும் மற்ற அபிவிருத்தி திட்டங்களுக்கு 3,500 கோடியும் ஆக மொத்தம் 9,000 அல்லது 10,000 கோடி ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டியதாக ஏற்படலாம் என்று கணக்கிடலாம். இவ்வளவு செலவழித்தால்தான் ஐந்து பங்கு உற்பத்தி அதிகமாகும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பக்கத்திலும் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால் இந்தத் தொகைதான் நமக்குக் கிடைக்கிறது. இந்த முறையில் நாம் திட்டத்தைத் தயார்செய்து நம்முடைய நாட்டின் அபிவிருத்தியை துரிதப்படுத்தி மக்களுடைய கேட்கத்தக்க நல்ல முறையில் நிலைநிறுத்த வேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய பொது நோக்கம், எல்லோருடைய நோக்கமும், அதாவதுத்தான் இருக்க வேண்டும். அதற்கு எல்லோரும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்போமானால் துரிதமாக முன்னேறிவரலாம். ஒருவருக்கொருவர் சண்டை போட்டுக் கொண்டு கலவரம் செய்துகொண்டு இருந்தால் அந்த அளவிற்கு வேகம் குறைந்துதான் தீரும். காரியம் நடக்கும், ஆனால் வேகம் குறையும். ஐந்து வருஷங்களில் முடிப்பது பத்து வருஷங்களாகும். ஆகையால் திட்டத்தை நாம் நல்ல முறையில் விவாதித்து முடிவு செய்ததற்குப் பிற்பட்டு, அந்தந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்துவதிலேயும்—நாம் எல்லோரும் ஒரு மனதாக ஒத்துழைத்து வேலைசெய்தால்—திட்டம் நல்ல முறையில் அமல் நடத்தப்பட்டு, மக்களுக்கும் அவற்றினால் நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“தனிப்பட்ட திட்டங்களைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுவதற்கு இல்லை. பின் னுடி பதில் சொல்லும்போது அவசியம் இருந்தால் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். பொதுவாக இருக்கும் நிலைமையை எடுத்து ஒருவாறு எனக்குத் தெரிந்தவரையில் விளக்க முயற்சி செய்திருக்கிறேன். இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு கனம் அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி விவாதிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். விவாதத்திற்குப் பிறகு கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் திட்டம் பூர்த்தியாகவில்லை. பல யோசனைகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதன் பிறகு திட்டக் கமிஷன் முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கடைசியாக நாம் திட்டத்தை உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்கு அக்டோபர்-நவம்பர் மாதம் வரையில் நமக்கு அவகாசம் இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகளை வைத்துக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்கு ஒரு வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அதற்கு வேண்டிய நல்ல யோசனைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். திட்டம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நல்ல தொரு சந்தர்ப்பத்தில் இன்று இந்தச் சபையின் முன் இந்த விவாதம் வந்திருக்கிறது. இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நானும் வரவேற்கிறேன், கனம் அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகள் எல்லாவற்றையும்.” (ஆரவாரம்.)

DEPUTY SPEAKER :—“Motion moved—

‘That the draft Second Five-Year Plan for the State of 11-04
Madras be taken into consideration.’ a.m.

“The motion is before the House for discussion now.”

VII.—PRESENTATION OF PETITION TO THE HOUSE BY MEMBERS—RULING RE.

* Dr. K. B. MENON :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to present on behalf of hon. Members from Malabar, a Memorandum on the Second Five-Year Plan. The Memorandum is signed by hon. Members from Malabar who are in this City. There is also

[Dr. K. B. Menon] [24th August 1955]

a Memorandum signed by Sri M. Narayana Nambiar from South Kanara. (The hon. Member, Dr. K. B. Menon, then presented the Memoranda to the Secretary, State Legislature.)

"Sir, with the permission of the Chair, I would like to make a very brief statement on the basis of the Memoranda just now submitted."

DEPUTY SPEAKER :—"I have now to draw the attention of the hon. Member to Rule 219 of the Assembly Rules which says—

'Every member offering to present a petition to the Assembly shall confine himself to a statement of the parties from whom it comes, of the number of signatures attached to it and of the material allegations contained in it and to the reading of the prayer of the petition.'

The hon. Member should not make a long statement."

* DR. K. B. MENON :—"My statement will be brief.

"We, the Members of this House from Malabar have presented Memorandum stating that in the provisional Draft Second Five-Year Plan circulated to hon. Members, there has been neglect of Malabar and there has been no fair deal. We have also stated in the Memorandum that we accord our unanimous support to the Plan that was drafted by the Malabar Planning Board at its meeting in Kozhikode on the 14th instant. We propose to keep out of the House for . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"Now I must draw the attention of the hon. Member to Rule 217 which says—

'Petitions to the Assembly must—

(a) relate to some matter actually under the consideration of the Assembly; and

(b) be addressed to the members of the Assembly . . .'

But the Memorandum has been addressed to the Hon. the Chief Minister. It must be addressed to the Members of this House. We have to follow certain rules in this respect and, therefore, the Memorandum will have to be returned to the hon. Member."

* DR. K. B. MENON :—"I shall make the necessary change, Sir, we do not propose to participate in the discussion of the Draft Second-Five Year Plan. We are doing it in order to register our protest and the protest of Malabar and we also want to impress upon the Government the intensity of feeling and the justice of our demand. I only wish to add that Sri M. Narayanan Nambiar from South Kanara also feels that justice is not done to South Kanara and he also joins with us in registering the protest."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Is this walking-out a case of coming events casting their shadows?"

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir . . ."

24th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—"After presentation, there shall be no debate and we have to act according to rules."

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, on a point of personal explanation. I fully endorse what the hon. Member, Dr. Menon has stated and we are walking out of this House and are not participating in the discussion. By doing so, we are only voicing the feelings of the people of Malabar against the attitude of the Government . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"But the Memorandum has not been presented by the people of Malabar. It is not entertainable."

Walk out of the Malabar Members.

SRI P. RAMAMURTHI :—"After all, Mr. Menon has told the House that he along with other hon. Members from Malabar are walking-out of the House. When somebody wants to explain why he is doing it, we must allow him to do so. After all, it is a question of personal explanation."

DEPUTY SPEAKER :—"It has already been decided . . ."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"On a point of order, Sir. The Memorandum has been signed by hon. Members of this House coming from Malabar and they represent half a crore of people of Malabar."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The point is that they still form an integral part of the House, and are members of this House. They may become outsiders later on. Also, there is no provision in the rules for Members to submit a petition to the Hon. Speaker."

SRI C. H. KANARAN :—"Sir, on a point of order. The desire and demands of the people of Malabar are not properly met by this Cabinet."

DEPUTY SPEAKER :—"It is not a point of order."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"On a point of order, Sir. If we walk out of the House without making an explanation, it will be a disrespect to the House."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, so far the Hon. Leader of the House has referred to the General Plan as a whole in his speech. From what transpired at the meeting of the Business Advisory Committee the other day, I can say that the districtwar plan would be taken up later on. Therefore, I appeal to Dr. Menon and other hon. Members from Malabar who wish to walk-out of the House, to consider whether it is the opportune moment to do so."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I wish to make another announcement before the hon. Members decide to walk-out of the House. I have already given the assurance that we have not

[Sri C. Subramaniam] [24th August 1955]

yet prepared the break-up of the districtwar plan. I have asked the department to do it. As soon as the break-up plans of the districts are available, I have already given the assurance at the meeting of the Business Advisory Committee—I will call for a meeting of the representatives of each district including the Members of this House and the Council and the Members of Parliament and discuss the District Plans with them, and then after taking advice from them, if necessary to redraft the Plan with reference to each district. Therefore, it will be premature to say that sufficient attention has not been paid to Malabar or that sufficient schemes have not been provided for Malabar. If they want to make some political agitation for some other reason, it is open to them to do so and hon. Members have got the right to walk out of the House but it should not be on the ground that in the Plan sufficient provision has not been made for Malabar. As a matter of fact, hon. Members will find in the Paper relating to the Plan placed on the Table of the House that a special procedure has been adopted with reference to Malabar. A special Executive Engineer with subordinate staff is going into the question of minor irrigation schemes to be included in the District. They are surveying the entire district and as soon as they submit the plan, it will be integrated with the general Plan. Such a thing has not been provided for any other district. Even in the case of the Industrial plan for Malabar, it will have to be integrated with the general Plan. And we have appointed a Special staff to go into the general district planning for each district and Malabar is one of the six districts for which a special staff has been appointed. They have not yet submitted the district plans and therefore to say that the Government have not given any attention to Malabar is premature. In any event, there is absolutely no case for hon. Members to walk out of this House on the ground that sufficient attention has not been paid to Malabar. As I already stated, if they want to stage a walk-out on some other grounds, that is a different matter. By the 30th September the report of the States Reorganization Committee will be available. Perhaps, as a mark of indicating the coming events, they want to march out, and I have absolutely no objection for that. But, there can be no walk-out on the basis that in the Plan sufficient attention has not been paid to Malabar. That question does not at all arise now. Therefore, there is absolutely no justification for this walk out."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I want to make a personal explanation on the motion moved by the Hon. Minister. So, I request the Chair to permit me to speak a few words only."

DEPUTY SPEAKER :—" Regarding speaking on the motion, the hon. Member can speak when the time comes. I am now going to call the Leader of the Opposition to speak."

SRI K. P. GOPALAN :—" Please give me an opportunity to say a few words only."

DEPUTY SPEAKER :—" May I know whether the hon. Member is going to take part in the discussion?"

[24th August 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—" No, Sir. I want only an opportunity to reply to the Hon. Minister."

DEPUTY SPEAKER :—" Under what Rule, the hon. Member is making the request?"

SRI K. P. GOPALAN :—" Through personal explanation. The Government have given an indication of their mind in the draft proposals presented by the Government. Through questions and speeches on the Floor of the House and through requests and memoranda presented to the Government, we have made so many proposals with regard to the demands of the people of Malabar. So, we are convinced that the Government are acting on a special policy and that policy is neglecting Malabar. That is why, we have unanimously taken a decision on this question. So, without any disrespect to the House, I wish to state here that I endorse what all hon. Member Dr. K. B. Memon said and that we are still for walking-out of the Assembly and absenting ourselves during the discussion of the Second Five-Year Plan."

(Sri M. Narayana Kurup rose in his seat.)

DEPUTY SPEAKER :—" I wish to know what the hon. Member wishes to say?"

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The initial reaction of the Hon. Minister to our observations, was 'coming events casting their shadows before.' That, Sir, shows the mentality of . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That only shows the mentality with which you are walking-out."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I may say, Sir, that as a matter of fact the shadow was cast long ago and that is only lengthening now."

(At this stage Malabar Members of the Opposition walked-out of the House.)

VI.—DISCUSSION ON THE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN—cont.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I know why the Communist Party is divided on this issue? I thought they functioned as a whole whether in respect of Malabar or in respect of other things. If it is a walk-out, if they also feel that sufficient attention has not been paid to Malabar it should be a walk-out of all the Members of the Communist Party and not only a section."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" It is the concern of the Communist Party and not the Leader of the House. The Hon. Leader of the House need not worry about it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" But the Communist Party is here and as I am the Leader of the House I am Leader for them also."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Save us from such Leaders!"

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

11-14
a.m.

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றிய விவாதம் மிகவும் காலம் தாழ்த்தப்பட்டு இந்தச் சபையில் இப்பொழுது நடைபெறுவதாக நான் கருதுகிறேன். இன்று சபைக்கு முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய புஸ்தகங்களைக் கண்டு நாம் எதை விவாதிப்பது என்பது முக்கியமான பிரச்சனையாக ஆகிவிட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி முதன் முதலில் விவாதித்திருந்தால் அதற்குப் பிறகு சர்க்கார் அதன் அடிப்படையில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒரு திட்டத்தை தயாரிக்கும் காலத்தில் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு என்னென்ன பங்கு இருக்கிறது என்பதை தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கும். ஆனால் ஏற்கெனவே இங்கு நடந்திருக்கக் கூடிய விஷயங்கள் என்ன, அடிப்படை அம்சங்கள் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களையோ அல்லது பார்லிமெண்டரி மெம்பர்களையோ இது விஷயமாக கலந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் ஏதோ நிபுணர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய சிலர் அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளை அவர்கள் வகுத்து, ஸ்டாடிஸ்டிக்கல் இன்ஸ்டிடியூட்டைச் சேர்ந்திருக்கக்கூடியவர்கள் கொள்கைகளை வகுத்து அந்தக் கொள்கையைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டும்; அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும், டெவலப்மெண்ட் கமிஷன், பொருளாதார நிபுணர்கள் சிலர் விவாதம் செய்து ஒரு புஸ்தகத்தை சமர்ப்பித்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி சொல்லுகிறார்கள். அதில் அடங்க இருக்கக் கூடிய பூரா விஷயங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுடைய கொள்கைகளை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது என்று கூறிவிட்டு அவர்களுடைய அடிப்படை திட்டங்கள் தெளிவாக இருக்கிறது அதைப்பற்றி சபை அபிப்பிராயம் கூறவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. சபையின் அபிப்பிராயத்தைக் கூறவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவேதான் இது ஜனநாயகத்தை பழிப்பதாக இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால் அது எந்த அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி இந்தச்சபை விவாதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பார்லிமெண்ட் மெம்பர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காமல் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கொடுப்பதற்கு இங்கு வந்திருக்கிறது. உங்களுக்கு 225 கோடி ரூபாய்வரை கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது, 200 கோடி ரூபாயை ஒப்புக்கொண்ட போதிலும் 225 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் என்று தோன்றுகிறது, அதற்கு வேண்டிய திட்டங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டு அதற்கு இந்தச் சபை அபிப்பிராயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே இது விவாதத்தில் வந்த விஷயம் என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ஆகவே இந்தத் திட்டங்களை நாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பத்திலேயே அடிப்படையான திட்டங்களின் கொள்கைகளைப்பற்றி விளக்கம் கூறுவதற்கு முதலாவதாக ஒன்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார். இது பொதுப்படையான விஷயங்கள். அதைப்பற்றி விவாதித்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று சொன்னார். ஏழு எட்டு மாதங்களுக்கு முன் டிசம்பர் மாதத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பணத்தைப் பற்றி கவலை இல்லை, முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதற்கு பணம் தேவையில்லை. திட்டம் உருவாகவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறார்கள் **Finance is a problem** என்று பண்டிட் ஜவஹர்லால் கூறுகிறார். இப்பொழுது பணம் இல்லை, நாட்டில் செல்வாதாரங்கள் இருக்கின்றன, செல்வ வளங்கள் இருக்கின்றன, ஜனங்களுடைய உழைக்கும் சக்தியும் இருக்கிறது, ஆகவே இருப்பதைக்கொண்டு மிகப் பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது முடியும், என்று பிரமாதமாகக் கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அதற்குப் பணம் இதற்குப் பணம் என்று திட்டம் போடுகிறார்கள்.

24th August 1955]

[Sri P. Ramamurthi]

கள். இந்த அடிப்படையில் 200 கோடி, 500 கோடி, 1,000 கோடி என்று திட்டம் போடுகிறார்கள். இன்றைக்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்து வருஷ நகல் திட்டத்தை 350 கோடி ரூபாய்க்குமேல் தயாரித்திருக்கலாம். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமது ராஜ்யத்திற்கு இப்பொழுது 250 கோடி ரூபாய்கள் வரையில்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் பின்னாடி நாம் கேட்டிருக்கும் பணம் பூராவும் வரலாம். அது வேறு விஷயம். சென்னை ராஜ்யம் ரூபாய் 350 கோடிக்கு நகல் திட்டம் தயாரிக்கலாம். இதைப்போலவே பம்பாய் ராஜ்யம் 400 கோடிக்கு, ஐக்கிய மாகாணம் 370 கோடிக்கு என்று ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் பலபல கோடி களுக்குத் திட்டம் தயாரித்து அனுப்பலாம். இது எல்லாம் சர்வசாதாரணமானவைகள். ஒவ்வொரு ராஜ்யமும் தயாரித்திருக்கிற நகல் திட்டங்களை யெல்லாம் சேர்த்து மொத்தமாக 4,300 கோடி ரூபாய் இந்தியா பூராவுக்கு மாக செலவிட மத்திய சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கலாம். நாங்கள் முன்பு தயாரித்து முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போல இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கப் போவதில்லை. மக்களே தயாரிக்கும் திட்டமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வது வெறும் வெட்டிப் பேச்சு. ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை மீறி பழைய போக்கில்தான் இந்தத் திட்டங்களின் அடிப்படையான அம்சங்களை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை ரூபாய்க்குப் பற்றி நிரூபிக்கிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசக்கூடிய காலத்தில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் விளைவாக, நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சில பாடங்களை, முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் விளைவாக நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சில படிப்பினைகளை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அதனை மறந்து நாம் மறுபடியும் பழைய வழியிலேயே சென்றால் இந்த தேசத்திற்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்யத் தவறியவர்களாவோம். காவத்தை விட்டுவிட்டு தன்னடக்கத்தோடு நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் படிப்பினைகளை கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியது அவசியம்.

“முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி கூறக்கூடிய காலத்தில் என்ன கூறப்படுகிறது. அதை நாங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிவிட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி விட்டாலும் கூட நமது நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான ஜனங்களின் வாழ்க்கைத்தரம் இன்னும் மோசமாகவே இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை இன்னும் மோசமாகவே இருக்கிறது என்று அவர்களே சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

“The standard of life in the country-side, however, continues to be low and the living conditions of the bulk of agricultural labourers are almost squalid. There is very little by way of subsidiary occupations and there are disquieting signs of increasing unemployment in urban areas.”

அதோடு நகர்புரங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து வரும் படியான சூசகங்கள் தெரிந்திருக்கின்றன என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்?

“Operation successful, but the patient died.” என்று ஆப்பரேஷன் நன்றாகத்தான் செய்தார் டாக்டர். ஆனாலும் நோயாளி இறந்து நான் விட்டான் என்று சொல்வதைப்போல இவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மிகவும் வெற்றிகரமாக 2 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவிட்டுத்தான் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கிராமப் புரங்களிலுள்ள விவசாய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, நகர்புரங்களிலுள்ள மக்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிப்பதற்கான சூசகங்கள் தெரிகின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு ஆயிரம் கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிற்பாடும் ஏன் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியவில்லை? நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியவில்லை? அதற்குக் காரணமாக

[Sri P. Ramamurthi]

[24th August 1955]

நமது அடிப்படைக் கொள்கையிலேயே ஏதாவது கோலாறுகள் இருந்தால் நமது அடிப்படைக் கொள்கையிலேயே ஏதாவது தவறுதல்கள் இருந்தால் அவற்றையெல்லாம் தண்டிக்கத்தொடு சிந்தித்துப் பார்த்து, “நாம் இதுவரையிலும் செய்து வந்தது எல்லாம் நியாயம்”, என்று சாதிக்காமல் நியாயமற்ற முறைகளையெல்லாம் கைவிட்டுவிட்டு நேர்மையான முறையில், கனியமான முறையில், நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள படிப்பினைகளையெல்லாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். அதனால் தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது இதை எவ்வாறு அமைக்கவேண்டுமென்று யோசனை கூறுங்காலையில், முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பிரஸ்தாபிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

“எந்தத் திட்டமும் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஜனநாயக முறைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் மக்களுடைய உள்ளத்திலே மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டும். ஜனநாயகத் திலேயே மாறுதல்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த மாறுதல்கள் எப்படி ஏற்படும் ?

“The success of such planning no doubt depends on the classes in positions of power and privilege respecting the democratic system and appreciating the rapid changes which are called for.

“ஆகவே இந்த நாட்டில் ஒரு ஜனநாயக முறை ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால் ஏற்கனவே ஆதிக்கியத்திலுள்ள வர்க்கங்கள் இப்படிப்பட்ட அவசர உணர்ச்சியை கௌரவத்தோடு ஆதரிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. அதாவது இந்த நாட்டிலுள்ள நிலச்சுவான்தார்கள், பெரிய ஜமின்தார்கள் நாட்டிலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விழிப்புணர்ச்சியை நன்கு உணர்ந்துகொண்டு, ஜனநாயக மாறுதல்களுக்கு ஏற்றவகையில் இதுவரை தாங்கள் அனுபவித்துக்கொண்டு வந்திருக்கும் உரிமைகளையும் கூடக் கொஞ்சம் விட்டுக்கொடுக்க முன் வந்தால்தான் எந்தத் திட்டமும் பலன் அளிக்கும். அந்த வர்க்கங்களுக்கு ஒரு மன மாற்றம் ஏற்படாவிட்டால், எந்தத் திட்டமும் சாத்தியம் அல்ல. அரசாங்கமும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஆகவே இந்த நாட்டு மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த வர்க்கங்களுக்கு ஒரு மனமாற்றம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதாக கடவுளைத் தான் பிரார்த்தனை செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். இதைத் தவிர ஜனங்களுக்கு ஒரு வேலையும் கிடையாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இப்படிப்பட்டவர்களின் மனமாற்றத்திற்கு எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் போடுகின்ற காலத்தில் எந்த அடிப்படையில் நாம் வகுக்கிறோம் என்பதே முக்கியமான விஷயம்.

“உதாரணமாக கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்தில் ‘நம் நாட்டிலுள்ள தொழில்கள் எல்லாம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமென்பதற்குத் திட்டங்கள் போடவேண்டும். பிற்கால தொழில் அபிவிருத்திக்கு இன்றைக்கே அஸ்திவாரம் போடும்போது மூலத் தொழில்களை முதலில் வளர்க்கவேண்டும். கன ரகத் தொழில்களை வளர்க்கவேண்டும்’, என்றார் இது முதல் படிப்பினை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதனை செய்யாது போன காரணத்தினால் தான் தொழில் வளர்ச்சி சிறிது தடைப்பட்டது. ஆகவே இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலே கன ரகத் தொழில்களை வளர்ப்பதற்குத் திட்டங்கள் போடவேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் மற்ற விஷயங்களையும் அவர் எடுத்துச் சொன்னார். இந்த நாட்டில் சுபீட்சம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமென்று சொன்னால் உற்பத்தி பெருக வேண்டும். உற்பத்தி பெருகினால் மட்டும் போதாது. ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தியும் உயரவேண்டும். இரண்டும் ரொம்ப சரியான கொள்கைகள். ஆனால் மக்களது வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் உற்பத்தி பெருகினால் மட்டும் போதாது. உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் எங்கே எவ்வாறு உற்பத்தி

24th August 1955]

[Sri P. Ramamurthi]

செய்யப்படுகின்றன, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்கள் எங்கே எவ்வாறு விநியோகிக்கப்படுகின்றன என்கின்ற இரண்டு அம்சங்களும் முக்கியமானது. ஆகவே இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை விநியோகிக்கும் முறையில் சர்க்கார் கையாடும் அடிப்படையான கொள்கைகள் இருக்கின்றனவே அதில் எந்தவிதமான மாறுதலாவது இனி செய்யப்படுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். காரணம் என்ன ? உற்பத்திப் பொருள்கள் இன்றைக்கு எங்கே போய் குவிகின்றன என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு பக்கத்தில் மக்கள் உணவு உணவு என்று துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கவில்லையா ? அதிகமான நிலங்கள் விவசாயத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்படவில்லையா ? நமக்குத் தெரியும் மிக அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும்கூட ஓரளவு அதிகமான நிலம் சாகுபடியின் கீழ் வந்திருக்கிறது ? அதிகமான ஏக்கரா சாகுபடி செய்யப்படுவதன் காரணமாக அதிகமாகவும் தான்யம் உற்பத்தி செய்யப்படுவதன் காரணமாக நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் எல்லாம் என்ன ஆயிற்று ? அவற்றினால் யாருடைய கைகள் பலப்பட்டன ? ஏன் அந்தக் கைகள் பலப்பட்டன ? என்பது தான் இன்றைய பிரச்சனை. வேறு விஷயங்களுக்கு நான் போகவில்லை. 1954-55-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு விளைபொருள்களின் விலைவாசி ஒரேயடியாக வீழ்ச்சியுற்றதன் காரணமாக விவசாயிகளின் கை வெகுமூக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நமக்குத் தெரிந்த புள்ளிவிவரங்களே காட்டுகின்றன.

“விலைவாசி வீழ்ச்சியை எடுத்துக்கொள்வோம். பிப்ரவரி 1954 11-28
லிருந்து ஏப்ரல் 1955 வரையில் உணவுப் பொருள்களின் விலை வாசி a.m.
எந்த அளவுக்கு வீழ்ந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் 384 லிருந்து 304 பாயிண்ட்டுக்குக் குறைந்து விட்டது. அதாவது 80 பாயிண்ட் குறைத் திருக்கிறது. தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகியிருக்க கூடிய பொருள்களின் விலை 381 லிருந்து 377-க்கு குறைந்திருக்கிறது. அதாவது 4 பாயிண்ட் கீழே விழுந்திருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள ஒட்டு மொத்த வருமானத்தையும் விலைவாசியையும் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். இதன் விளைவு என்ன ? இவ்விரண்டுக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தைப் பார்த்தால் ஒன்றுக்கொன்று 20 சதவிகிதம் கீழே வீழ்ந்துவிட்டது என்று புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

“நாட்டில் மக்களுடைய வருமானம் 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய். அதில் ஐயாயிரம் கோடி ரூபாய் விவசாயத் துறையிலிருந்துவருகிறது. விலைவாசி 20 சதவிகிதம் குறைந்துவிட்டதென்று சொல்லும்போது ஐந்து கோடியில் ஐந்திலொரு பங்கான ஆயிரம் கோடி ரூபாய் குறைந்துவிட்டது. அந்தப் பணம் வேறு பக்கத்தில் போயிருக்கிறது. நாட்டில் விவசாய உற்பத்தி அதிகரித்தாலும்கூட அவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அளவு வருமானம் கிடைக்கவில்லை. நாட்டின் ஒட்டு மொத்தத்தின் ஒரு பகுதி வஞ்சிக்கப்படுகிறது. அந்தப் பகுதி வேறு பக்கத்தில் போய்ச் சேருகிறது.

‘Eastern Economist’ பத்திரிகையில் கூறியிருப்பதாவது ?—

“This means that the parity index ratio between agricultural price and that of manufactured goods has declined from 100 to 81, that is a decline of nearly 20 per cent. This fall in agricultural price is estimated to have involved a loss of purchasing power.”

ஆகவே, இந்த நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொருளாதார நிபுணர்களே ஒப்புக்கொள்வது, விலைவாசி வீழ்ச்சியின் விளைவாக விலைவாசிகள் கையில் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வரை வருமானம் குறைந்தாய்விட்டது. தொழிலாளிகளின் நிலைமை என்ன ? அதன் விளைவாக பஞ்சப்படி குறைக்கப்படுகிறது. தொழிலாளிக்கும் லாபம் கிடையாது. இதன் விளைவு என்ன ஆகிறதென்றால், வேறு ஒரு சாராருக்கு லாபம் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரு முதலாளிகளும், வெள்ளைக்காரப் பெரு முதலாளிகளும் இதே கால கட்டத்தில் கொள்ளை கொள்ளையாக லாபம் அடைந்துகொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்களில் தெள்ளத் தெளிவாக காட்டுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

“ஜனங்கள் கையில் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கவேண்டும், உற்பத்தி பெருகவேண்டும்” என்று ரொம்ப அழகாக கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, அதற்கு வேண்டிய அடிப்படைக் கொள்கை இன்று இந்தத் திட்டத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட சொல்லாமல் ‘செய்யவேண்டும், செய்யவேண்டும்’ என்று மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு, ஆனால் எப்படிச் செய்யவேண்டுமென்ற கவலை இல்லை என்ற முறையில் சொல்லி விட்டுச் சென்றுவிட்டார்.

“என்னுடைய குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ‘பளான் பிரேம்’ ல் இது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான திட்டத்திற்கும் இடம் கிடையாது. கொள்கை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் எந்த வகையான மாறுதலும் கிடையாது. சில அம்சங்கள், நாட்டிலே முக்கியமாக தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும், கன ரகத் தொழில் வேண்டுமென்ற அம்சம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும்கூட நடைமுறையில் அதிக உற்பத்தி, விநியோகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஏற்கெனவே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட முறைதான் அமுலாக்கப்படப் போகின்றன. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தினால் மிகப் பெரிய ஆபத்துக்கள் பிற்காலத்தில் வரும். திட்டம் சரியாக நடக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அடிப்படையான கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்பட்டாகவேண்டும். இதை நான் உதாரணத்திற்காகச் சொன்னேன்.

“முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஜனங்களிடத்தில் மேலும் மேலும் வரியை வாங்கிக்கொண்டு சென்றிருந்தோம். உதாரணமாக, இதேகால கட்டத்தில் வரி யார் மீது அதிகமாக போடப்பட்டது? ‘ஜனங்களிடத்தில் இன்னும் அதிகமாக வரி போடக்கூடாது என்ற கோஷத்தை கேட்டேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் நாம் திட்டத்தை அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நடக்கக்கூடிய காரியமல்ல’ என்று சொன்னார்.

“முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நடந்தது என்ன? யூனியன் எக்ஸைஸ்ட்டியூஸ் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சாதாரண ஜனங்கள் தலையில் விழும்போது, மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளாக 85½ கோடியிலிருந்து 123 கோடி வரை உயர்ந்துவிட்டது. ஆகவே சாதாரண மக்கள் தலையில் 50 கோடி, 45 கோடி ரூபாய் வரை அதிகப்படியான வரிகள் இந்திய சர்க்காரால் போடப்பட்டன. அந்தச் சமயத்தில் வருமான வரி அல்லது கார்ப்பரேஷன் விதிக்கும் வரி இவைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இதே காலகட்டத்தில் 22 கோடிக்கு மேல் வருஷா வருஷம் குறைக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

“வரி போடவேண்டும். ஆனால், யார் தலையில் போடவேண்டும்? சாதாரண மக்கள் தலையில் போடவேண்டுமா, பெரு முதலாளிகளுக்குப் போடவேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி. பெரு முதலாளிகள் மேலும் மேலும் கொள்ளை லாபம் அடிக்கடிக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய வரி விதிப்புக் கொள்கை இருக்கிறது. விலைவாசியைக் குறைக்கவேண்டும், விவசாயிகளிடத்தில் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கவேண்டும், மூலப்பொருளாகிய கரும்பு விலையைக் குறைத்தும் கொடுக்கும்படியாகச் செய்தாகவேண்டும். அதே சந்தர்ப்பத்தில் பெரு முதலாளிகளுக்கு அதிக லாபம் கிடைத்தாலும் கூட அதுவும் போதாது என்று சொல்லி அவர்கள் கொடுக்கும் வரியை மேலும் மேலும் குறைத்துக்கொண்டே போய் அவர்களை ஊக்குவிக்கவேண்டும், என்று சொல்லப்படுகிறது. தனி முதலாளிகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்காமற்போனால் இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாது என்று முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தோம். அதன் விளைவு இந்த நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதா என்றால் இல்லை. இவ்வளவு லாபம் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கால கட்டத்தில் வருஷா வருஷம் லாபத்தை அதிகமாக்கக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான கணக்கைக் குறிப்பாக எடுத்துக் காண்பித்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி திரும்பவும் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை, நேரம் அதிகமில்லாத காரணத்தினால்.

[24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

“ஹார்வி மில்லில் போன வருஷம், அதற்கு முந்திய வருஷத்தைவிட 12 லட்ச ரூபாய் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு லாபம் மேலும் மேலும் கிடைத்துக்கொண்டே போகிறது. ஆனால், அவர்களுக்கு வரி குறைத்துக்கொண்டே போகவேண்டுமென்றால், அது என்ன? அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கூறப்பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அது சம்பந்தமாக என்ன கொள்கை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் பின்னால் கவனிக்கவேண்டும். இந்தக் கொள்கையில் ஏதாவது மாறுதல் இருக்கிறதா? மாறுதல் இல்லாமற்போனால் எப்படி என்று விளக்கவேண்டும். எப்படி உபயோகப்படுத்தப் போகிறோம் என்று நாம் தீர்க்கமாக ஆலோசனை செய்யவேண்டிய காலகட்டத்தில் இருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அடிப்படையான கொள்கை வகுக்க என்ன மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று பார்க்கவேண்டும், ஆரம்பத்தில் கூறப்பட்டது என்ன?

“In a poor country where consumption standards are already too low, higher investment and the development of basic industries cannot be made to depend on a curtailment of consumption even in the initial stages. An attempt must be made, therefore, to increase both consumption and investment simultaneously by harnessing such resources as are unemployed or utilized at present Men do not give of their best in the absence of a secure and fair share in the fruits of their labour ; and achievement of social justice is a necessary condition for releasing the productive energies of the people.”

“முதலிலே ரொம்ப அழகாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஜனங்கள் ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அவர்கள் உற்சாகமாகவும் உழைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், உழைப்பின் பலன் அவர்களுக்கே கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், சமூக நியாயம் இன்றைக்கு வழங்கவேண்டுமென்று ரொம்ப அழகாகச் சொல்லிவிட்டார்.

“அதேமாதிரி இன்றைக்கும் நாம் எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறோம்? சோஷலிஸ்ட் பாணியில் அமையக்கூடிய சமுதாயத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ‘Social Justice’ என்றால் என்ன? என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்லப்படுகிற காலத்தில், ‘unfortunately, like many other concepts, it is something undefinable’ என்று சொல்லப்படுகிறது, அதாவது, ‘உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய இதர பல வகைப்பட்ட எண்ணங்கள்மாதிரி, திட்டவாட்டமாக அந்த சாமூக நியாயம் என்பது என்ன என்பதை சொல்லமுடியாது’ என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் மூலமாக திட்டவாட்டமாக அந்த சாமூக நியாயம் வழங்கப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். இது சம்பந்தமாக கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் ‘1,100 கோடி ரூபாய் வரையில் மூலாதாரத் தொழில்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறோம். பாக்கி இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் சம்பந்தமாக ஜனங்களுக்கு வேண்டிய பொருள்கள் கைத்தொழில்கள் மூலமாகத்தான் உற்பத்தியாகவேண்டும் என்று இன்று நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார். கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் சமீபத்தில் ஜூலை மாதத்தில் நடந்த Development Council Standing Committee-க் கூட்டத்திற்கு சென்றிருந்தார் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வாறு சென்றிருந்தால் அங்கே ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருந்த யோசனைகள் எல்லாம் கைவிடப்பட்டன. அந்த அடிப்படைக் கொள்கைகள் எல்லாம் காற்றில் பறக்கவிடப்பட்டிருக்கின்றன. என்பதை ஏன் இங்கு மறைக்கப் பார்க்கிறார் என்று தெரியவில்லை. ஆரம்பத்தில் போடப்பட்ட திட்டத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,400 கோடி ரூபாய் அதில் 1,000 கோடி கன இயந்திரத் தொழில்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. மற்றும் 200 கோடி ரூபாய் இந்த நாட்டில் இருக்கும்படியான public sector, அதாவது தனி நபர்களால் நடத்தப்படும் தொழில்

11-38
a.m

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. பாக் 200 கோடி ரூபாயை கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்திக்காகச் செலவழிப்பதென்று 'plan frame' இல் சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சமீபத்தில் ஜூலை மாதத்தில் நடந்த Industries Advisory Council கூட்டத்தில் என்ன நடந்தது? ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் Industries Advisory Council கூட்டத்திற்குச் சென்றார். அந்தக் கூட்டத்திற்கு யார் யார் வந்திருந்தார்கள் என்று கவனித்தால், நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய முதலாளிகள் வந்திருந்தார்கள் பிரலா, டாடா போன்ற பெரிய பெரிய முதலாளிகள் வந்திருந்தார்கள். ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அந்த முதலாளிகளையெல்லாம் சந்தித்தார். அவர்களைச் சந்தித்து, அந்தக் கூட்டத்தில் 'உங்களுக்கெல்லாம் இன்றைக்கு ஒரு சந்தோஷகரமான செய்தியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நாங்கள் இன்றைக்கு உங்களுக்கு—தனி நபர்கள் நடத்தக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு—700 கோடி முதல் 750 கோடி வரை ஒதுக்குவதென்று முடிவு செய்துவிட்டோம் என்று மத்திய வர்த்தக மந்திரி ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு நமது நிதி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் என்ன சொல்கிறார்? 'இந்த நாட்டில் நாங்கள் கைத்தொழில்களைத்தான் இந்தக் காலகட்டத்தில் விருத்திசெய்ய உத்தேசித்திருக்கிறோம்' என்று சொல்கிறார். இவ்வாறு இருக்க கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் சொல்வதும், டெல்லியில் ஸ்ரீ டி. டி. கே. தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்காக 750 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக Industries Advisory Council கூட்டத்தில் சொல்வதும், அதே கூட்டத்தில் ஸ்ரீ சி. டி. தேஷ்முக்கும் பிரசன்னமாகியிருப்பதும், இவை எல்லாம் யாரை ஏமாற்றும் விந்தை, யாரை ஏமாற்றும் வேடிக்கை, என்று கேட்கிறேன். அங்கு பேசுவது ஒன்று, இங்கு ஜனங்கவிட்டத்தில் கைத்தொழில்களை வளர்க்கப்போகிறோம், பெரிய தொழில்களை அனுமதிக்கப்போவதில்லை. என்று பேசப்படுகிறது. இதெல்லாம் சரியாக இல்லை. அந்த Development Advisory Council கூட்டத்தில் ஸ்ரீ சி. டி. தேஷ்முக் பெரிய முதலாளிகளைப்பார்த்து 'உங்களுக்குத் திட்டம் வகுத்து விட்டோம். Leading signal கொடுத்துவிட்டோம். அதாவது பச்சை விளக்குக் கொடுத்துவிட்டோம். இனிமேல் நீங்கள் தைரியமாகப் போகலாம். நீங்கள் உங்களுக்கு private sector-க்கு—சந்தர்ப்பம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று பயந்தீர்களே, இப்போது நீங்கள் தைரியமாகப் போகலாம். நீங்கள் 750 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கலாம்' என்று சொன்னார். இவ்வாறு அவர் சொன்னபிறகு என்னதான் ஏற்படாது? அந்த Industries Advisory Council, கூட்டத்தைப்பற்றி எழுதும்போது Eastern Economist என்ற பத்திரிகையில்

'Expect nothing and you shall be gloriously surprised. Something like this proverbial surprise was achieved at the meeting of the Central Advisory Council of Industries held in New Delhi last Friday. It might be safely stated that there has been no meeting in recent years in New Delhi which has been characterized by so much good sense, moderation in statement and so many sound practical decisions as were contained in the proceedings of this Council. On the Government side, Mr. T. T. Krishnamachari Minister of Commerce and Industry, made a statement on industrial policy which might be assumed to be final so far as the currency of the Second Five-Year Plan is concerned.'

என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 'மிக நன்றாகப் பேசினார்கள். அபாரமாகப் பேசினார்கள். நாங்கள் அந்தக் கூட்டத்திற்குப் போகும்போது ஏதோ ஒன்றும் கிடைக்காதென்றுதான் போனோம். ஆனால் அபாரமான விஷயங்கள் இப்போது நமக்குக் கிடைத்துவிட்டன. எதிர்பாராத விஷயங்கள் இப்போது கிடைத்துவிட்டன. ஸ்ரீ டி. டி. கே. சர்க்காரின் சார்பாக நமக்குக் கொடுத்துள்ள வாக்குறுதியிலிருந்து மீறமாட்டார்' என்னெல்லாம் கூறப்பட்டிருந்தது. இப்படியெல்லாம் முதலாளிகளுடைய பத்திரிகைகள் எழுதிக்கொண்டிருந்தன.

[24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

'கூட்டத்திற்குச் சென்று வந்த கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் மேலும் என்ன சொன்னார். இந்த நாட்டில் அடுத்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் எதை வளர்க்கப்போகிறோம்? கைத்தறிக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்போகிறோம்' என்று கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் சொன்னார். அதே சமயத்தில் '100 கோடி ரூபாய் வரையில் இந்த நாட்டில் பெரு முதலாளிகளை வளர்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம்' என்றும் சொன்னார். 100 கோடி ரூபாய் அந்த முதலாளிகளுக்கு உதவியாக இன்று சர்க்கார் கொடுக்கப்போகிறார்கள். 'அந்த 100 கோடி ரூபாயில் 30 கோடி ரூபாயை Modernisation-க்காக, அதாவது ஏற்கெனவே இருக்கும் மெஷின்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய மெஷின்களை உண்டாக்குவதற்காக—கொடுத்திருக்கிறோம்' என்று அந்த Industries Advisory Council கூட்டத்தில் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் சொன்னமாதிரி நடக்கப்போகிறதா? அல்லது ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியும், ஸ்ரீ தேஷ்முக்கும் '750 கோடி ரூபாய் Private sector-க்கு ஒதுக்கப்போகிறோம்' என்று சொன்னபடி நடக்கப்போகிறதா? எது உண்மை என்று தெரியவில்லை. ஆரம்பத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட கொள்கை உண்மையா என்பது தெரியவில்லை. இன்னும் இங்கே நாம் அது தெரியாமல் அர்த்தமற்ற முறையில் தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி ஏன் சொல்லுகிறேனென்றால், ஆரம்பத்தில் சொல்லப்பட்ட கொள்கைகளுக்குப் பின்னால் எதிர்ப்பு வருகிறது. எங்கிருந்து அந்த எதிர்ப்பு வருகிறது? இந்த நாட்டில் பெரிய முதலாளிகள் நிச்சயமாக எதிர்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் தலை வணங்கியிருக்கிறதென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அப்படியில்லா மற்போனால் 250 கோடி ரூபாய் பெரிய முதலாளிகளுக்கு ஒதுக்கியிருக்க மாட்டார்கள். ஆகவேதான் நாட்டிலிருக்கக்கூடிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் முறையில் இந்தத் திட்டம் வளர்ந்துகொண்டு போகிறதெய்யொழிய இது யாரை பலப்படுத்துவதில் கொண்டுபோய்விட்ட போகிறது? நமக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் 'இந்த நாட்டில் வளரக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு Industrial Finance Corporation போன்றவைகளிலிருந்து உதவி கிடைக்கும்' என்று பிரமாதமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் அந்த Credit Corporation யாருடைய நலன்களுக்காக நடந்து வந்திருக்கிறது? அதனால் லாபமடைந்தவர்கள் யார்? லாலா ஸ்ரீராம் போன்ற பெரிய முதலாளிகள் கையில் அந்த பாங்கு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து சிறிய முதலாளிகளுக்கு உதவி கிடைப்பது கிடையாது. அந்தப் பணம் யாருக்குப் போய் சேருகிறதென்று கணக்குப் பார்த்தால் 14 பேருக்கு மட்டும் கிடைத்திருக்கிறது. நார்பது லக்ஷம் ரூபாய்க்கு மேல் உதவி அடைந்திருக்கக்கூடியவர்கள் மொத்தம் 14 பேர்கள்தான். ஒட்டு மொத்தமாகக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய 20 கோடி ரூபாயிலிருந்து 40 லக்ஷத்திற்கு மேல் அடைந்திருக்கக்கூடியவர்களின் எண்ணிக்கை 14. ஆகவே மொத்தமாக அவர்கள் எல்லோருக்கும் சேர்ந்து சுமார் ஆறு, ஏழு கோடி கிடைத்திருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஹார்வி மில்காரர்கள் தாழையூற்றில் சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை நடத்துகிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலையை விஸ்தரிப்பதற்கு இன்று வரையில் கிட்டத்தட்ட 40 லக்ஷம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட மிகப்பெரிய திமிங்கிலங்களுக்குத்தான் இந்தக் கார்ப்பொரேஷனிலிருந்து உதவி கிடைத்திருக்கிறதேயல்லாமல் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சிறிய முதலாளிகள் சம்மந்தப்பட்டமட்டில் அவர்கள் தங்களுடைய Factory-களை விற்கவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாலார் மில் 75 தொழிலாளிகளைக்கொண்ட ஒரு சிறிய மில் அது போன்ற மில்களை ஏற்கனவே பல மில்கள் வைத்திருக்கும் இந்த கரிமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் அவர்கள் வாங்குவதற்கு சாதகமான நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. இது வரையில் சர்க்கார் அனுஷ்டித்திருக்கும் கொள்கையால் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சிறு தொழிற்சாலைகளை அதன் சொந்தக்காரர்கள் பெரிய முதலாளிகளுக்கு விற்க வேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தக் கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்படுமா என்று கேட்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் 'இவைகள் எல்லாம் தனிப்பட்ட முதலாளிகளால் நடத்தப்படவேண்டியவை, அவைகளுக்கு Industrial

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

கள். மற்ற நாடுகளிலும் அப்படிப்பட்ட சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சிலோனைப்பற்றி சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. அது வேறு விஷயம். மற்ற நாடுகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல நமக்கு முடியாது. இந்த நாட்டைச் சுரண்டி வெளி நாடுகளுக்கு எடுத்து செல்லப்படும் பணத்தை நாம் சட்டம் இயற்றி தடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லால் திட்டக் கமிஷன் உட்பட நம் மாகாண சர்க்காரும் அந்தப் பக்கம் தலைபயக்கூட வைத்துப் பார்க்க மாட்டார்கள். ஜனங்களுக்கு. வரி போட்டுத்தானாக வேண்டும் என்று சொல்லுவார்கள். நம்முடைய நாட்டிலிருந்து லாபத்தை அடித்துக்கொண்டு போகக் கூடியவர்களுடைய உரிமையில் கையை வைக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவார்கள். . .

11-58 “அதே கொள்கையின் அடிப்படையில் பார்த்தால் நமது மாகாணம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் தேயிலைத் தோட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் வெளிநாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் சர்க்காருக்குக் கட்டவேண்டிய வரி, தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய கூலி இவையெல்லாம் போக, அவர்கள் கொடுக்கிற கணக்குப்படியே வருஷத்திற்கு 2½ கோடி, 4½ கோடி என்று தங்களுடைய லாபத்தை வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். ஏன் நம் நாட்டில் விளையக்கூடிய இந்த தேயிலையை விற்பனை செய்வதற்கு நம்மால் முடியாதா? அல்லது சர்க்காருக்குத்தான் விற்பனை செய்ய முடியாதா? அது போகட்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள அடுத்த முக்கியமான தொழில் தோல் சம்பந்தமானது. ஆனால் இந்தத் தோலின் விலையை நிர்ணயிக்கக் கூடிய மார்க்கெட் வெளிநாட்டிலே இருக்கிறது. இங்கு இருக்கிறவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள். தோலை அப்படியே வெளிநாட்டார் என்ன விலை நிர்ணயிக்கிறார்களோ அந்த விலைக்கு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து விடுகிறார்கள். ‘வைத்தால் குடுமி சரைத்தால் மொட்டை’ என்று சொல்லுகின்ற மாதிரியில் வெள்ளைக்கார கம்பெனிகள் நினைத்தால் போதும். விலையை திடீரென்று குறைக்க முடியும். நம்மிடமிருந்து வாங்கக்கூடியவைகளை அவர்களே உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. பிரெஞ்சு நாட்டுக்கு கொஞ்சம் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஜெர்மனிக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். மற்ற எல்லா நாடுகளுக்கும் அங்கிருந்து ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். ஏன் அந்த ஏகபோக உரிமையை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய லாபம் எல்லாவற்றையும் இழந்து நிற்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“உலகத்தில் எந்தப் பிரதேசத்தில் உருக்குத் தொழில் நடந்தாலும் கூட உருக்குத் தொழிலுக்கு மிகவும் முக்கியமானது மாங்கனீஸ். மாங்கனீஸ் இல்லாமல் உருக்குத் தொழில் நடக்க முடியாது. உலகத்திலே உற்பத்தியாகக்கூடிய மாங்கனீஸை ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்குப் பார்த்தால் நூற்றுக்கு 91 சதவிகிதத்திற்கு மேல் இந்தியாவில் மாங்கனீஸ் உற்பத்தி செய்கிறது. அவ்வாறு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருளை இன்றைக்கு யார் வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள்? யாருக்கு ஏற்றுமதி உரிமை ஏகபோகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? சில பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகள் தான் தங்களுக்கு இஷ்டம்போல இந்தப் பொருளின் விலையை நிர்ணயித்துக்கொண்டு வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்து வருகிறார்கள். நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்தப் பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய உரிமைகளை நமது கையிலேயே ஏன் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது? சர்க்காரே ஏன் இதைத் தன்னுடைய ஏகபோக உரிமையாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது? இதனால் இன்றைக்கு கோடிக்கணக்கில் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பணம் தவிர்க்கப் படுவதோடு நியாயமான விலை நமக்கு நாட்டிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கும் கிடைக்கும்படி செய்ய முடியும். ஆனால் நமது நாட்டின் செல்வ வளத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று திட்டமிடுகிற இந்த அரசாங்கம், நமது நாட்டிலுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டும், அவர்களுக்கு வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்யவேண்டுமென்றும் என்று சொல்லுகிற இந்த அரசாங்கம் இன்றைக்கு வெள்ளைக்காரக் கம்பெனியார் கோடிக்கணக்கில் லாபம் பலவகையிலும் அடித்துக் கொண்டு போகிறார்களே அதைத் தடுப்பதற்கு முன்வரமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு இன்றைக்கும் இருக்கும் ஏற்றுமதி விலைஎன்னை ரத்து

24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

செய்வதற்கு வரமாட்டார்கள். அம்மாதிரி செய்யவேண்டுமென்றும் யாரும் சொல்லக்கூடாது. ஆனால் பணமில்லை என்றால் மேலும் மேலும் எங்கனிஷ்டம்போல் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நாங்கள் வரி போடுவோம். வாயில்லாப் பூச்சிகளாக இருந்துகொண்டு அந்த வரியைக் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொல்லாமல் வரியைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். இது தான் ‘சோஷலிஸ்த் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயம்’ என்றால் இதனால் நாட்டுக்கு என்ன பிரயோஜனம் ஏற்பட்டுவிடப் போகிறது என்று நமக்குத் தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட பெரிய காரியங்களில் கவனம் செலுத்தாமல் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் இருக்கிறது, அதை உங்களுடைய ராஜ்யத்தின் அபிவிருத்திக்காகப் பிரித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அதைப் பிரித்துக் கொள்வதில் நிச்சயமாகத் தகராறு தான் ஏற்படும். இன்றைக்கு நம் சபையிலேயே ஏற்படவில்லையா? மலபார் ஜில்லா சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை. போதுமான பணம் அந்த ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லி விட்டு சிலர் சபையிலிருந்தே வெளியேறவில்லையா? இந்தத் தன்மை தான் ராஜ்யங்களுக்கும் ராஜ்யங்களுக்கும் உள்ளே ஏற்படும். இந்தியாவை பொருளாதார சுபீட்சம் நிறைந்த நாடாக ஆக்குவதற்கு இது எல்லாம் சரியான வழி அல்ல. ஆனால் இவர்கள் இப்படியே பலகாலம் உழன்று கொண்டேயிருந்தாலும் இருப்பார்களே தவிர பெரிய முதலாளிகள் தலையில், வெள்ளைக்கார கம்பெனிகளின் தலையில் கையை வைப்பதற்கு ஒரு நாளும் உட்படமாட்டார்கள்.

“விவசாயிகள் சம்பந்தமாக நாம் இன்று கோடிக்கணக்கான அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்துகொண்டு வருவதாகப் பிரமாதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை திட்டவாட்டமாக யாரும் சொல்ல முடியாது. யாருக்கும் தெரியாது. முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட யோசனைகள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நாட்டிலுள்ள ஜனங்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லி, அதையும் ஜனநாயக அடிப்படையில் அமைந்துள்ள முறைகளால் உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு அஸ்திவாரமாக விவசாயத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை நியாயமான முறையில் விநியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவில்லை யென்றால் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதன் மூலமாக எல்லோருடைய வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்திவிட முடியுமா என்று கேட்கிறேன். நமக்குத்தான்தெரியுமே. இன்றைக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் எல்லாம் யாருடைய கையிலே சென்று குவிக்கின்றன, யாருடைய கைகளைப் பலப்படுத்துகின்றன என்று. ஆகவே விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயப் பிரச்சனைக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். விவசாயப் பிரச்சனை என்றால் வெறும் நிலப் பிரச்சனை மட்டும் அதில் அடங்கியுள்ளது. ஒரு பக்கத்தில் நிலப் பிரச்சனையும் இருக்கிறது. அதோடு விவசாயிக்குக் கடன் கொடுப்பது, நல்ல விதை, தானிய உரங்களை கிடைக்கச் செய்வது, விலை பொருள்களுக்கு நிரந்தரமான நியாயமான ஒரு விலையை நிர்ணயிப்பது ஆகிய எல்லாமும் அடங்கியிருக்கிறது. ஆகவே வெற்றிகரமாக விவசாய மக்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்சனையை நீக்கி, அவர்களது வாழ்க்கையில் சுபீட்சம் நிலவச் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு அஸ்திவாரமாக நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக வரவேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இன்றிருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு கடன் கொடுக்கும் 12-08 சங்கங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு ஒரு P.M. வாரத்திற்கு முன்பாகச் சென்றிருந்தேன். ஒன்று அல்ல, இரண்டு அல்ல, 15 சங்கங்கள் ‘கோவிந்தா’ ஆய்விட்டது. ஒன்று மட்டும் தெரியும். பதினேந்து சங்கங்கள் இருக்கும் டைரக்டர்கள் யாரும் காரைண விவசாயிகள் கிடையாது; எல்லோரும் பெரிய புள்ளிகள்கான். கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. காரைக்குடி கூட்டுறவு சங்கத்தில் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் போன் இடம் தெரியாது. காரைக்குடியிலுள்ள டாக்டர் சுப்ரமணியம்

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

Finance Corporation மூலமாக உதவி கிடைக்கும்' என்று சொல்வது உண்மையில் இந்த நாட்டிலிருக்கக்கூடிய பெரிய முதலாளிகள் பலத்தை அதிகப்படுத்துவதில்தான் கொண்டுபோய் விடும்.

(Sri Y. Manjaya Shetty in the Chair.)

11-48 a.m. “நம்முடைய மாகாணத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். நமது ராஜ்யத்தில் சோடா பாக்கியை அமைப்பது மிகவும் சாத்தியம். தூத்துக்குடியில் வேண்டிய கிளினிக்ஸ் கிடைக்கின்றன. அங்கு சகல வசதியும் இருக்கின்றன. சென்னைிலும் வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. இன்னும் சமுத்திரத்தில் உப்பு கிடைக்கிறது. கிளினிக்ஸ் கிடைக்கிறது. ஆனால் சோடா பாக்கிக்கு லைசென்ஸ் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் சாக்ஸ் ஜெயிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வட நாடு தென்னாடு என்ற பிரச்சனையில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. நாட்டில் இருக்கக் கூடிய முதலாளிக் குடும்பங்களுக்கும், எக்போக் குடும்பங்களுக்கும், டால்மியா, பிரலா, டாட்டா போன்ற குடும்பங்களுக்கும் தான் லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே மூன்று பாக்கடிகளுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் கூட இரண்டு பாக்கடிகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சாக்ஸ் ஜெயன், டாட்டா, பிரலா போன்றவர்களுக்கு தான் லைசென்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இந்த மாகாணம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பெரும் முதலாளிகளுக்குத் தான் லைசென்ஸ் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தான் வேண்டிய வசதிகளும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மீரியல் பாங்கை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு யார் டைரக்டர்களாக வருகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்கு டைரக்டராக இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் பெரிய தொழிலதிபர்கள்தான். அல்லது பாங்குக்கு சொந்தக்காரர்கள். அவர்களுக்குத் தான் சர்க்கார் வசதி செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. கிராமங்களில் பாங்குகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அங்கு ஏற்படுத்துவது இல்லை. சர்க்காருடைய போக்குப் பூராவும் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடியதாக இல்லை. பாங்குகள் கிராமப்புரங்களுக்குப் போகக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். அதனால் தான் சர்க்காருடைய கொள்கையை நம்புவதாக இல்லை. யாரும் நம்பும்படியாகவும் இல்லை. முதலாளிகளை நம்பிக்கொண்டிருந்தால் நாம் முன்னே போக முடியாது.

“நாம் திட்டம் வகுக்கக் கூடிய காலத்தில் பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று சொல்லலாம். பணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்றால் அதை எங்கிருந்து வசூலிப்பது. ஜனங்களிடமிருந்துதான் வசூலிக்க வேண்டும். வேறு வழியில் கிடைக்காது. பெரிய முதலாளிகளிடமிருந்து வாங்க முடியாது. வேறு நாடுகளைப்பற்றி கூறும் காலத்தில் அதிகார பூர்வமாக நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் நடக்கக் கூடிய இடங்களிலும் 15 சத விதத்திற்கு மேல் உயர்ந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசியல் துறையில் நான் சொல்லவில்லை. அரசியலுக்கு நான் போகவில்லை. முக்கியமாக நம் நாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று நாம் விரும்பினால் நாம் சில படிப்பினைகளை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். வேறு நாடுகளிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நம் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு வேண்டிய படிப்பினையை நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு நம்முடைய சமுதாய அமைப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம்முடைய நாடு பண்பட என்ன வசதி இருக்கிறது. இப்பொழுது நம் நாடு வளர்ச்சி அடையாமல் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் தேசிய இயக்கம் நீண்ட காலமாக என்ன கூறியிருக்கிறது. மகாத்மா காந்திஜி 1918-ம் வருஷத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார். ஒத்துழையாமை ஆரம்பித்த காலத்தில் அவர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார். அந்நிய நாட்டு துணிகளை வாங்காதீர்கள், அப்படி வாங்குவதால் நம்முடைய நாட்டின் 60 கோடி ரூபாய் வெளி நாட்டிற்குப் போகிறது, அப்படி நம் பணம் வெளி நாட்டிற்குச் சென்றால் நம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி பாதிக்கும், அதனால் நமக்கு எந்தப்

24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

பிரயோஜனமும் ஏற்படாது என்று அன்றைக்கே தேசிய இயக்கம் ஆரம்பித்த போது காந்திஜி சொல்லி இருக்கிறார். அதுதான் தேசிய இயக்கத்தின் பாரம்பரை. ஆகவே வெளி நாட்டிற்கு நாம் போகாமல் அதை இங்கேயே உபயோகப்படுத்த முடியும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய முடியும், வழியும் செய்ய முடியும். அதை நாம் இப்பொழுது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1932-ம் வருஷம் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் ஆரம்பித்த காலத்தில் ஏற்பட்டதை நான் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அன்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவை சிறையில் போட்டார்கள். கரங்கியஸ் அக்ராசனர் என்ற காரணத்திற்காக அவரை அன்று சிறையில் போட்டார்கள். அவருடைய தகப்பனர் மோதிலால் நேரு அந்த ஸ்தானத்திற்கு நியமிக்கப்பட்டார். அப்பொழுது என்ன நடந்தது. துணி பிஷ்காரத்தை அப்பொழுது ஆரம்பித்தார்கள். அப்பொழுது பலர் சிறை சென்றார்கள், திருப்பூர் குமரன் முதற் கொண்டு பலர் உயிர் கொடுத்தார்கள். மக்கள் தேசிய துணியை வாங்க வேண்டும் என்று கோஷம் போட்டார்கள். அப்பொழுது சாகுன் மில், பி. அண்டு சி. மில் துணிகள் தேசிய துணியா என்ற பிரச்சனை எழுந்தது. அவைகளை தேசியத் துணிகள் என்று சொல்லலாமா என்று சந்தேகம் கிளப்பினார்கள். அவைகளுக்கு சுதேசி சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க மறுத்தார்கள். அந்நிய மூலதனம் போட்டு உற்பத்தி செய்யும் துணிகள் தேசிய துணி இல்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட துணிகளுக்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இந்தியாவிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் துணிகளைத்தான் அதாவது இந்திய மூலதனம் போட்டு தயாரிக்கப்படும் துணிகளைத்தான் தேசிய துணி என்று சொல்ல வேண்டும் என்றும் மற்றவைகளுக்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கமாட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள். வெளி நாட்டு மூலதனம் போட்டு தயாரிக்கப்படும் துணிகளிலிருந்து வரும் லாபம் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லுகிறது, அந்தப் பணத்தை இந்த நாட்டிலேயே செலவு செய்தால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று அப்பொழுது சொன்னார்கள். அவைகளிலிருந்து வரும் லாபத்தை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். அதனால் அவைகளுக்கு சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க மறுத்தார்கள். அதனால் சாகுன் மில் முதலிய மில்கள் மூடும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. தேசிய இயக்கத்தை பாரம்பரியமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இன்றைக்கு பணத்திற்கு வழி இல்லை அந்த தேசிய பாரம்பரியத்தை இப்பொழுது ஏன் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அன்றைக்கு வெளி நாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பணத்தை தடுக்க வேண்டும் என்று இயக்கத்தை நடத்தினார்கள். இப்பொழுது ஏன் அந்தக் கொள்கையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று கேட்கிறேன். ஆனால் தேஷ்முகு என்ன சொல்லுகிறார் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வெள்ளைக்காரன் எடுத்துக் கொண்டு போகக் கூடியதும் நமக்கு இப்பொழுது கிடைத்திருக்கிறது. அந்த வகையில் 30 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அது மட்டுமல்ல மற்ற எந்த வகையிலும் லாபம் கணக்கிடப்பட்டு சொல்லப்படுகிறது. எதற்காக அந்த லாபத்தை அவர்கள் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று கேட்டால் நாங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டோம் 1948-ம் வருஷம் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீற முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஜனங்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை மட்டும் மீறலாமா என்று கேட்கிறேன். ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இருக்கும் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவோ தொழிற்சாலைகள் நடத்த முடியும். அவர்கள் வைத்து நடத்தக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை நம்முடைய ஜனங்களை வைத்துக்கொண்டு நாமே நடத்த முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்படுத்தப் போகிற தொழிற்சாலைகளுக்கு பெரிய நிபுணர்கள் அவசியம் இல்லை. எந்தத் தொழிலையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாம். கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நாம் வசதி அளிக்கக்கூடாது. லாபம் அடைவதை மற்ற நாடுகள் தடை செய்யாவிட்டாலும் அடையும் லாபத்தை வெளி நாட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வதை தடுத்து வருகிறார்கள். எதையும் சட்ட மூலமாக தடுத்து வருகிறார்கள். அதையே நாம் ஏன் கடை பிடிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். இந்தோனேஷியாவில் இப்படிப்பட்ட சட்டம் போட்டிருக்கிறார்.

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

அதற்குக் கணக்குச் சொல்லமுடியும். அத்தனை பேரும் அரசியல் வாழ்க்கையில் ரொம்ப முக்கியமாக இருந்தவர்கள். டைரக்டர் களெல்லோரும் பணக்காரர்களாயிருந்தார்கள். கூட்டுறவு பாங்கு பேரன் இடமே தெரியவில்லை.

“ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு முறையின்கீழ் சௌகரியக் காரர்கள்தான் மேலும் மேலும் லாபம் அடையக்கூடிய முறை ஏற்பட்டாகி விட்டது. கூட்டுறவு பாங்குகள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பது கிடையாது. ஆனால், யாருக்குக் கடன் கிடைக்கிறது? பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் கையில் பணம் புகுந்துவிட்டது. அவர்களுடைய சொந்தக் காரர்கள் தான் நிலம் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டால் இருப்பதாகவும் காட்டிக்கொண்டு, கடன் வாங்கிக்கொண்டு போகிறார்கள். இம்மாதிரி லட்சக்கணக்கான பணத்தை ஒன்றுக்கு எட்டு மடங்கு ஸென்டரல் பாங்கியிலிருந்து வாங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறதே அதை வைத்துக்கொண்டு பணம் வாங்கி, கந்து வட்டிக்கு வியாபாரம் பண்ணுகிறார்கள். இது இந்த ராஜ்யத்தின் பல இடங்களிலே நடக்கிறது.

“சொத்து உள்ளவர்களைத்தானே கூட்டுறவு சங்கங்கள் நம்புகின்றன? சொத்து உடையவன் ரொம்ப நேர்மையாக நடந்துகொள்ளக்கூடியவன் என்றும் சொத்து இல்லாதவர்கள் நேர்மையாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள் என்ற நினைப்போடு கூட்டுறவு இயக்கம் நடந்துவருகிறது. சொத்துடையவர்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் எல்லா சௌகரியங்களும் வசதிகளும் கிடைக்கின்றன. கூட்டுறவு இயக்கங்களில் சொத்துடையவர்களும் வசதியுடையவர்களுந்தான் முக்கிய அங்கம் வகிக்க முடிகிறதேயொழிய, மற்றவர்களால் வா முடிவதில்லை. கூட்டுறவு இயக்கம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கும் பயன் தரத்தகுந்த முறையிலே அமைய வேண்டும். பெரு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு மட்டும்தான் உபயோகப்பட வேண்டும் என்ற முறை அழிந்து ஒழிந்து போனால் அல்லாமல், சாதாரண விவசாயிகள் கையில் நிலம் கிடைத்து, அவர்களும் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேறி வருவதற்கு முடியாது. அவர்களுக்கு வசதி இல்லாமல் போகிற வரை எந்தக் கூட்டுறவு இயக்கமும் பெரிய அளவுக்கு வளர்ச்சியடைய முடியாது.

“விவசாயப் பிரச்சனைக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும். உணவுப் பிரச்சனை, மற்ற பொருள்களின் விலைப் பிரச்சனைக்கும் இந்த நாட்டில் முதல் இடம் கொடுத்தாலல்லாமல் இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலைப் பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒரு சரியான கொள்கை அனுஷ்டிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதம் கிடைக்காவிட்டால் எந்தத் திட்டத்தையும் நிச்சயமாக நல்ல திட்டம் என்று கொள்ளமுடியாது? ஏன்?

“உணவுப் பொருள்களும் மற்ற பொருள்களும் உற்பத்தி அதிகரிப்பதால் ஜனங்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும்? உற்பத்தி அதிகரிப்பதினால் சாகத்தான் வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி தெளிவு இல்லாமல், ஸ்திரத் தன்மை இல்லாமல் இருக்கிறதென்றால் திட்டம் என்று சொல்வதற்கு என்ன அர்த்தம்? உதாரணமாக, ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு திரு. பக்தவத்சலனார் வியாபாரிகள் சங்கத்தில் போய்ப் பேசினார். ‘விலைவாசி ஏன் வீழ்ந்துவிட்டது? இந்த நாட்டில் உற்பத்தி அதிகரிப்பதால் விலைவாசி கீழே வீழ்ந்துவிட்டது’ என்று பேசினார்கள். அப்படிப் பேசினால் விவசாயிகளுக்கு என்ன நிலைமை ஏற்படும்? ஜாஸ்தி உற்பத்தி பண்ணினால் விலை கிடைக்காது. உற்பத்தி இல்லாத காலத்தில் ‘பெருக்குங்கள்’, ‘பெருக்குங்கள்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் விலை கிடைக்காது. ‘நங்கள் ஏன் ஜாஸ்தி உற்பத்தி செய்கிறீர்கள், அது உங்கள் தப்பு’ என்ற முறையில் பேசப்படுகிறது. எந்தப் பக்கத்தில் போனாலும் தப்பு என்ற நிலைமை இருக்குமானால் எப்படி இந்த நாட்டில் விவசாய வளர்ச்சியும் தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்படுவது சாத்தியம் என்று நான் கேட்கிறேன்.

“அப்படிப்பட்ட திட்டத்தினால் ஸ்திரத் தன்மை எப்படி ஏற்படும்? விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பை அவர்கள்

24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

தட்டிக் கழித்துவிட முடியாது. பெரு முதலாளிகள் ஏகப்பட்ட லாபத்தை அடைந்துகொண்டு போகிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அதற்கும் வரம்பு கட்டி நியாயமான விலைக்குப் பொருள்கள் கிடைக்கவேண்டிய பொறுப்பையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்குமானால் திட்டம் என்பதற்கு என்ன அர்த்தம் இருக்க முடியும்?

“பணம் இன்றைக்கு ஜனங்கள் கையில் ஜாஸ்தியாய்ப் போய்விட்டதென்றால் தானாக ஏறித்தான் இருக்கும். விலைவாசி கட்டுப்பாடு என்பதற்கும் அர்த்தம் உண்டு. கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்காமற் போனால் நிச்சயமாக எந்த திட்டமும் விவசாயிக்கு நன்மை செய்ய முடியாது. விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்களைத்தான் உண்டாக்கும். ஆகவே தான் விலைக் கொள்கை சம்பந்தமாக இந்தத் திட்டத்தில் ஒன்றும் கிடையாது.

“விவசாயப் பொருள்களை விநியோகம் செய்வது சம்பந்தமாக திட்ட வட்டமாக ஒன்றும் கிடையாது. ‘நாங்கள் அதிக பட்ச வரம்பு (ceiling) வைக்கப்போகிறோம், யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம், ஆனால் சட்டம் குறுக்கே இருக்கிறது’ என்று பேசலாம். ‘லீலிங்’ வைத்தபிறகு கூட நிலம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்குமா, விவசாயி விலை கொடுத்து வாங்க முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். விலை கொடுத்து நிலத்தை வாங்க முடியாத விவசாயிகளுடைய நிலம் கிடைப்பதற்கு என்ன ஏற்பாடு செய்யப் போகிறோம்? இவைகளையெல்லாம் யோசிக்கவேண்டும். ‘லீலிங்’, வைக்கப்போகிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டால்மட்டும் போதாது. லீலிங் வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அதற்கு முன்பாகவே இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் நிலத்தைத் தங்களுக்குள்ளேயே குடும்பங்களுக்குள் பங்கிட்டுக்கொண்டு, சீலிங் வந்தாலுங்கூட, தங்கள் கையில் நிலம் கிடையாது என்று கையை விரிக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால் அதைச் சமாளிக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்ற அடிப்படையான கொள்கை விஷயமாக இந்தத் திட்டத்தில் ஒன்றும் கிடையாது. அது இல்லாத காரணத்தினால் தான் சில நல்ல அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும் சோஷலிசத் தன்மை வாய்ந்த சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டி செய்யமுடியாது, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏற்கெனவே உள்ள பெரு முதலாளிகள் கைகளை மேலும் மேலும் பலப்படுத்துவது என்பதுதான் ஒவ்வொரு அம்சத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும் தெரிகிறது.

“சாதாரண மக்கள்பால் அனுஷ்டிக்கும் கொள்கை என்ன? முதலில் செல்வ ஆதாரத்திற்கு என்ன வரி போடவேண்டுமென்று பார்த்தோம். எந்த வழியில் வரி போடவேண்டுமென்று பார்த்தோம். இரண்டாவதாக, திட்டம் போடுவதென்றால் சாதாரண மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் எந்த அம்சத்தைப் பிரதானமாக கவனிக்கவேண்டியது என்று பார்த்தோம். அடுத்தபடியாக, ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட அடிப்படையான கொள்கை, கன இயந்திரத் தொழில்களில் கவனம் செலுத்துவது, பாக்கி இருக்கக்கூடிய இயந்திரத் தொழில்களில் இந்தக் காலகட்டத்தில் கவனம் செலுத்தக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாக கைத்தொழில்கள் மூலமாக தொழில் வளர்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்ற அந்தக் கொள்கை புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆகவே அந்தக் கொள்கையை மீண்டும் ஊர்ஜிதம் செய்து அதற்காகப் போராடவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று பார்த்தோம்.

“இப்படிப்பட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் யாரை நம்பி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும்? எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும் சாதாரண ஜனங்களை நம்பினால் திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமே தவிர, இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சில பெரிய தொழிலதிபர்கள், சில பெரிய மனிதர்கள், சர்க்கார் அதிகாரிகள் இவர்களை மட்டும் நம்பி திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனங்கள்பால் சர்க்கார் என்ன மனோபாவம் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாள மக்கள்பால் சர்க்காருக்கு என்ன

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

கொள்கை இருக்கிறது, சாதாரண விவசாயிகள் சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறது, மற்றும் இதர துறையில் வேலை செய்யும் மக்களால் சர்க்காருக்கு என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையான பிரச்சனைகள் இதில் எழுகின்றன. தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கையில் என்ன மாறுதல் ஏற்படப்போகிறது என்று ஏதாவது சொல்லப்படுகிறதா? அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. இன்றைக்கு அனுஷ்டிக்கும் கொள்கை என்ன? தொழிலாளிகளுக்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. ஏதற்கும் உத்தரவாதம் கிடையாது. ஒரு பக்கத்தில் 'ப்ளான் ப்ரோம்'ல் சொல்லியிருக்கிறது. 'இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நகரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு நிவாரணம் தேடியாகவேண்டும், வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்களுக்கு உதவி வழங்கவேண்டும்' மென்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. நிவாரணம் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நல்லயோசனை சொல்லிவிட்டு, பணம் ஒதுக்குவது சம்பந்தமாக ஒன்றும் கிடையாது.

“சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய கணக்கைப் பாருங்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான தொழிலாளர்களின் கேஷம் திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 18 லட்ச ரூபாய். வரப்போகிற ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு 18 லட்ச ரூபாய் சென்னை சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் படியான கிட்டத்தட்ட, 4, 5 லட்சம் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு கேஷம் லாப வேலைகளுக்குச் செலவு செய்யப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சமீபத்தில் ஸோவியத் யூனியனுக்குப் போய் வந்தார். அங்குள்ள நிலைமையை நேரில் பார்த்துவிட்டு அவர் என்ன சொன்னார்? ஒரு வருஷத்திலே 60 லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாத ஓய்வு கொடுத்து ஓய்வு விடுதிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அதை நான் பார்த்தேன். அதன் விளைவாக அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் பிறக்கிறது, நன்றாக சாப்பாடு கிடைக்கிறது, ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறது என்று பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்த பிறகு ரஷ்யாவில் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி பேசினார்.

“நானும் பல இடங்களுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை நேரில் கண்டுவந்திருக்கிறேன். நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு புதிய சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று சென்றிருக்கும் நாடுகளிலும் இதேமாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். சீன தேசத்தில் 1949-ம் வருஷத்திற்குமுன் தொழிலாளர் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. 1949-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு தான் தொழிலாளர் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஓய்வு விடுதிகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள் என்று இங்கிருந்து சீன தேசத்திற்குச் சென்று திரும்பியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் சில இடங்களில் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சீன தேசத்தில் ஒரு இடத்தில் மிகப் பெரிய ஹோட்டல் இருக்கிறது. அதற்குப் பெயர் மம்மாய் ஹோட்டல் என்பது. அதில் 1920 அறைகள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் விளையாடுவதற்கும், நீந்துவதற்கும் வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் அந்த ஹோட்டலில் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

-18 “கான்ஸ்டான்ஸா என்ற நகரத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே 600 அறைகள் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஹோட்டல் இருக்கிறது. அந்த ஹோட்டலிலுள்ள தொழிலாளிகள் விளையாடுகிறார்கள். சமுத்திரத்தில் நீந்தி விளையாடுகிறார்கள். அவ்வாறு நம் ஊரில் சாத்தியமா? அதற்கு இங்கு வழியில்லை. ‘ஓட்டி’ (Ooty) போல் மேல் நாடுகளிலுள்ள இடங்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய விடுதிகள் தொழிற் சங்கத்தின்கையில் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கு நம்முடைய தொழிற் சங்கத்திற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? இங்கு தொழிற்சங்கம் என்றால் ‘தகராறு பண்ணுவதுதான் உங்கள் வேலை’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் என்னதான் தகராறு செய்கிறார்கள்? ஆட்களை அநியாயமாக வேலையை

[24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

விட்டு நீக்காதீர்கள் என்று சொன்னால், அது தகராறு என்று சொல்லப்படுகிறது. தொழிற் சங்கத்திற்கு சாதாரண உரிமைகூட இங்கு மறுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, பாலார் மில்லில் தகராறு நடக்கிறது. இது சம்பந்தமாக, கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம், சர்க்கார் சொன்ன யோசனையைத் தொழிற் சங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது. அப்படியும், முதலாளி மில்லில் திறக்கவில்லை யென்றால், நாங்கள் என்ன பண்ணுவது என்று சொன்னார். ஆகவே, முதலாளி விரும்பினால் மில்லை மூடலாம், உற்பத்தியைக் குறைக்கலாம். அதற்கு அவருக்கு உரிமையுண்டு. தொழிலாளி மட்டும் எதையும் கேட்கக் கூடாது. ஆகவே தொழிற் சங்கத்தின் இந்த அடிப்படையான கொள்கை சம்பந்தமாக இந்தத் திட்டத்தில் எதுவும் கிடையாது. அதன் சூசகம் என்ன? இந்தத் திட்டத்தில் ரூ. 18 லக்ஷம் இந்தப் பெரிய ராஜ்யத்தின் தொழிலாளிகளுடைய கேஷம் லாபத்துக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற அதைத் தான் எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

“இன்னும் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்றால் சொல்லலாம். சர்க்கார் நடத்துமபடியான தொழிற்சாலைகள் என்ன இன்றைக்கு ஒழுங்காக நடப்பது கிடையாது? இதுவரையில் யாரை நம்பி அவற்றை நடத்தினார்கள்? சென்னை பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி இன்றைக்கு நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. சென்னையிலிருக்கும் சகல மக்களும் அதைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். சென்னை பஸ் போக்குவரத்து இருக்கும் மோசமான நிலையைப்பற்றி எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஏன் அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்படவேண்டும்? அதை நடத்தியவர் யார்? யாரை நம்பியிருந்தார்கள்? எந்த அதிகாரியைத்தான் நம்பியிருந்தார்கள்? அந்த அதிகாரிகள் கொடுக்கும் ரிப்போர்ட்டுதான் வேதவாக்கு என்று நம்பியிருந்தார்கள். அங்கிருக்கும் தொழிற் சங்கத்துக்கு ஏதாவது உரிமை அளித்தார்களா? பஸ்களை எப்படி ஓட்டுவது, தொழிலாளிகளுடைய வேலை நேரத்தை எப்படி சரியாக நிர்ணயிப்பது என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்கு அந்த சங்கத்திற்கு உரிமையுண்டா? எந்தத் தொழிலாளர் சங்க அதிகாரிகள் தொழிலாளிகள் பிரதிநிதிகளாகிய தொழிற் சங்க ஸ்தாபனத்துக்கு உற்பத்தி சம்பந்தமாகவோ, மாணேஜ்மெண்டு அல்லது நிர்வாக சம்பந்தமாகவோ யோசனை கூற உரிமை உண்டா? தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு இந்த உரிமையைக்கூட கொடுக்கவில்லையென்றால், தொழிலாளி மக்களைப்பார்த்து, ‘நீங்கள் தான் உற்பத்தி கர்த்தாக்கள்’ என்று சொல்வதில் என்ன பலன்? அதனால் நடைமுறையில் பலன் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளி வர்க்கத்தில் பிளவு ஏற்படுத்தலாம், அவர்கள் ஒற்றுமைய் படக்கூடாது, அவர்கள் ஒற்றுபடாமலிருந்தால்தான் நல்லதென்று எண்ணி, வேண்டுமென்றே பல்வேறு சங்கங்களுக்கு, போட்டி சங்கங்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறது. எங்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ‘ஜனநாயகரீதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரே ஒரு ஸ்தாபனம் தான் இருக்கவேண்டும்’ என்று சொல்கிறோம். அந்தத் தேர்தலுக்கு ஒப்புக்கொள்ளாமல், போட்டி ஸ்தாபனம் அமைப்பது, அதற்கு, உதாரணமாக I.N.T.U.C., சர்க்கார் பக்கத்திலிருந்து ஆதரவு அளிப்பது—இவ்வாறு நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அவ்வாறில்லாமல், தொழிலாளிகள் எல்லோரும் ஒரே ஸ்தாபனத்தின்கீழ் வேலை செய்தாகவேண்டும். தேர்தல் மூலமாக தலைவர்களும் அங்கத்தினர்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அந்த ஸ்தாபனத்தை ஒத்துக்கொண்டு அதனுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்த சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்வது கிடையாது. Recruitment விஷயத்தில் கூட அதே நிலைமையே நிலவுகிறது. சென்னை சர்க்கார் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் கூட ‘போலிஸ் கமிஷனரிடம் போய் நீ ஏற்கெனவே கம்யூனிஸ்டுகள் இருக்கக்கூடிய சங்கத்தில் அங்கத்தினராகயில்லை யென்று எழுதி வாங்கிவந்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்வோன்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே சமயத்தில், தொழிலாளிகளைப் பார்த்து சர்க்கார் ‘நீங்கள் எங்களோடு ஒத்துழைக்கவேண்டும்’ என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவ்வாறு ஒத்துழைப்பதற்கு வேண்டிய மனோபாவத்தை அவர்கள் கிருஷ்டிக்கிறார்களா? எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், சில பொதுவான பிரச்சினைகளில் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்வோம் என்ற முறை இன்றைக்கு அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா? இல்லை. உற்பத்தியிலும் நிர்வாகத்திலும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

தொழிற் சங்கத்துக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமை. அதற்கு வேண்டிய ஸ்தாபனம் நிர்மாணிப்போமென்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் போனால் நிச்சயமாக எந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லை. நடைமுறையில் இதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன் இந்த நாட்டில் நடக்கும்படியான திட்டங்களிலுள்ள மோசமான தன்மையையும் அதிகாரிகளிடையே நிலவும். லஞ்ச ஊழலையும் அம்பலப்படுத்துவதற்கு தொழிலாளி வர்க்கமும் மற்றவர்களும் தயாராக இருப்பார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட சபையில் லஞ்ச ஊழலை ஒழிக்கப்போகிறோமென்று பேசினால் மட்டும் போதாது. ஜனங்கள் சொல்வதில்லையென்று சொன்னால் பிரயோஜன மில்லை. அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று தொழிலாளி சொன்னால், அந்தத் தொழிலாளி வேலையை விட்டு நீக்கப்படுகிறான். அவ்வாறு வேலையை விட்டு நீக்க நிர்வாகஸ்தருக்கு உரிமையுண்டு. இப்பேற்பட்ட நிலைமையில் அவன் எவ்வாறு அதிகாரி லஞ்சம் வாங்குவதை வந்து கூறுவான்? ஆகையால், நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் உரிமை தொழிற் சங்கத்திற்கு வழங்கப்படா விட்டால், **Socialistic pattern of Society** என்று சொல்லுவதெல்லாம் ஏற்கெனவே இருக்கும் முறையே நீடிப்பதாகத்தானிருக்கும். அதற்கு இது ஒரு புதிய பெயராகத்தானிருக்கும். இந்த நிலைமை நீடித்தால், அது நாட்டில் பெருமுதலாளிகளுக்கு ஆதரவு அளிப்பதில் தான் கொண்டு போய் விடும். ஆகவே, இது வரையில் அனுஷ்டித்திருக்கக்கூடிய கொள்கைகளை அனுஷ்டித்தால், அவற்றில் இப்போதாவது அடிப்படையான மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும். நாங்கள் சொல்லும் யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்வார்களானால், நாம் இன்றைக்கு ரூ. 300 கோடி சேகரிக்க எங்கே போவது என்று தகராறு பண்ணவேண்டியிருக்காது. நாட்டில் செல்வமிருக்கிறது; உழைக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள், ஜனங்களிடத்தில் உழைக்கும் சக்தி இருக்கிறது. இவை இருக்கும்போது, பணம் என்பது உற்பத்தி செய்திருக்கக் கூடிய செல்வத்தையானதும் ஒரு அளவு கோல் தான். இதை ஒத்துக்கொண்டால், யாதொரு தகராறும் ஏற்படாது. ஏற்கெனவே கனம் ஸ்ரீ சுப்ரமணியம் பணம் என்பது உழைப்பையும் செல்வத்தையும் கொண்டது என்றார். வாஸ்தவம். ஆனால் இன்று இருக்கும்படியான பணம் ஒரு அளவு கோலாக இல்லை. சில தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கையிலோ அல்லது நிலச்சுவாந்தார்கள் கையிலோ அது சேமிப்புப் பொருளாக சேர்த்திருக்கிறது. செல்வத்தை வாங்குவதும் விற்பதும் சூதாட்டம் ஆடுவதும் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதனால் பணத்திற்கு மதிப்பு ஏற்பட்டு விடுகிறது. உழைப்பையும் செல்வத்தையும் சேர்த்து வேலை செய்ய முடிவதில்லை. பொருளாதார நிபுணர்கள் இல்லாத காலத்தில் கூட, மனிதர்களுடைய உழைக்கும் சக்தியைக் கொண்டு மதுரை மீனாகழியம்மன் கோவில், டாஜ் மஹால் போன்றவைகளைக் கட்டியிருக்கிறோம். அதே மாதிரி, இன்றைக்கும் நாட்டிலுள்ள மக்களின் உழைப்பைக் கொண்டு, அண்ணக்கட்டுகளைக் கட்டுவது சாத்தியம். ரூ. 2,000 செலவாகக்கூடிய அண்ணக்கட்டுகளை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்வதற்கு பதிலாக அவற்றைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய உழைப்பாளிகள் இருப்பதால்

(Deputy Speaker in the Chair.)

“ நிச்சயமாக அவர்களுடைய உழைப்பைக் கொண்டு அந்த அண்ணக்கட்டுகளைக் கட்டுவது சாத்தியம். இந்த விதமான அடிப்படையான கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொண்டால் தான் நாம் திட்டங்களை வகுக்க முடியும்; அவற்றை நிறைவேற்றவும் முடியும். இந்தத் திட்டம் சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் முக்கியமான ஒரு நோக்கம் இருக்கிறதே, அதாவது, இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்ட காலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முயல்வேண்டும் என்றிருக்கிறதே, அது எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படப் போகிறது? இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்ட காலத்தில் 10 லக்ஷம் பேருக்கு வேலை தேடித்தர வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கு என்ன அர்த்தம்? வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இதனால் குறைக்கப்படப் போவதில்லையென்று தான் அர்த்தம். ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய கணக்குப் பிரகாரம், இன்று வருஷத்துக்கு 80,000 பேர் வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் ஜனத்தொகை

24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

அபிவிருத்தியால் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சர்க்காரே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் கணக்கு. ஆகவே, ஐந்து வருஷத்திற்குப் பிறகு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கப் போகிறதே தவிர, குறைக்கப்படப் போவதில்லை.

“ இப்பொழுது அவர்கள் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டத்தைப் பார்த்தால் 12 இப்பொழுதுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போகப்போகிறதா என்பது P. தெரியவில்லை. மைனிங்கை எடுத்துக்கொண்டால்—

‘ **Mining.**—Some eight lakh persons are employed in mines at present with output from mines increasing by some 50 per cent in the Second Plan, additional employment in mines during the next Plan period may be of the order of three to four lakhs.’

சுரங்கங்களில் உற்பத்தி அதிகமானால், இப்பொழுது 50 சத விசிதம் இருக்கிறது, இன்னும் அதிகப்படியாக வேலை கிடைக்கும் என்று திட்டம் போட்டு கணக்கிடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே சுரங்கங்களில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் 8 லட்சம் பேர்கள். உற்பத்தி அதிகமானால் இன்னும் 4 லட்சம் பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கிடைக்கும் என்று கணக்கு போட்டிருக்கிறது. எந்த அளவில் உற்பத்தி அதிகரிக்கிறதோ அந்த அளவில் வேலையும் அதிகரிக்கும் என்ற அடிப்படையில் கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. 1951-ம் வருஷம் உற்பத்தியான நிலக்கரி 28 மிலியன் டன்கள். போன வருஷம் உற்பத்தியானது 36 மிலியன் டன்கள். கிட்டத்தட்ட 25 சத விசிதம் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட குறைந்திருக்கிறது. சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது தெரிய வருகிறது. உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது அதே சமயத்திற் ஆள்கள் குறைந்திருக்கிறது. போட்டிருக்கக்கூடிய கணக்கு அப்படி இருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போய்விடும், இன்னும் 4 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

“ அடுத்தாற்போல் பாக்கரியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம்—

‘ **Factory Establishments.**—Factory establishment employed some 30 lakh persons in 1950-51 of which roughly 24 lakhs were in consumer goods industries and the remaining in producer goods industries. (Total factory employment in 1955-56 may be a little higher than 30 lakhs.) In the Second Plan, the net output of factory-produced consumer goods is expected to increase by some 20 per cent and of producer goods by 150 to 175 per cent. On this basis, additional employment in factories during the Second Plan may be of the order of 12 to 14 lakhs.’

பாக்கரிகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் அளவு 20 சத விசிதம் அதிகரிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது பாக்கரியில் 30 லட்சம் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். உற்பத்தி 20 சத விசிதம் அதிகரித்தால் 12 லட்சம் பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அனுபவம் என்ன? 1951-ம் வருஷத்தில் மில்களில் உற்பத்தியான துணியின் கணக்கு என்ன? அன்று 350 கோடி கஜம் உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 200 கோடி கஜம் அதிகரித்திருக்கிறது. உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பதால் கிட்டத்தட்ட பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. இது அனுபவத்திலிருந்து தெரிகிறது. உற்பத்தி அதிகரித்தாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையவில்லை. அதிகரித்துக்கொண்டதான் இருக்கிறது. பாக்கரிகளில் கவனித்தால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை பளுவை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். இரண்டு ஷிப்டு வேலை செய்தவர்கள்

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

இப்பொழுது நாலு ஷிப்ட் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படி வேலை செய்யும் படியாக நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். ஆட்களை குறைக்காமல் வேலை பளுவை அதிகரித்து உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக ரயில்வே, போக்குவரத்து, பாங்குகள், இன்ஷூரென்ஸ் இருக்கின்றன—

‘*Railways, Communications, Organized Bank and Insurance.*— . . . The Second Five-Year Plan envisages considerable expansion in banking facilities, railways and communications. Additional employment of 3 to 4 lakh persons here may, therefore, reasonably be expected.’

ரயில் போக்குவரத்து பாங்குகள், இன்ஷூரென்ஸ் முதலிய இவைகளின் மூலம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 3, 4 லட்சம் பேர்களுக்கு அதிகப்படியாக வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

‘*Other Commerce and Transport.*—This sector is a great employment provider. Some 95 lakh persons were engaged in this sector in 1950-51. Nearly two-thirds of this group are employed in retail trade, some 6 lakhs in wholesale trade, 10 to 11 lakhs in hotels and restaurants and about the same number in road transport.

‘If net output of this sector increases by 20 to 25 per cent, as is envisaged, additional gainful occupation for some 20 lakh additional persons should reasonably be available in this sector.’

“இதன் மூலம் இன்னும் 20 லட்சம் பேர்களுக்கு அதிகப் படியாக வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஜாஸ்தி வியாபாரம் ஆகி, ஜாஸ்தி விற்பனையானால் அதே காலத்தில் 20 லட்சம் பேர்களுக்கு ஜாஸ்தியாக வேலை கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஒரு இடத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் விற்பனையாகிக்கொண்டிருந்து அதன் பிறகு 1,500 ரூபாய்க்கு விற்பனையானால் அதிகப்படியான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்வது போல இருக்கிறது. ரூ. 1,000 விற்பனையாகும்போது 10 பேர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருந்தால் விற்பனை 1,500 ரூபாயாகும்போது 15 பேர்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள். அவர்களுடைய ஆள்களை அதிகப்படுத்த மாட்டார்கள். இதை நாம் கணக்கிடப் பார்க்கலாம். கூட ஐந்து பேர்களுக்கு அதிகப்படியாக வேலை கிடைக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்படாது. திட்டம் போட்டவர்களுடைய கணக்கு ஒத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. வியாபாரம் ஜாஸ்தியானால் யாரும் ஆள்களை ஜாஸ்தியாக வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

‘*Professions and Liberal Arts.*—This is another important sector from the point of view of employment. In 1950-51, some 64 lakh persons were employed in this sector including some 10 lakh teachers, 11 to 12 lakh barbers, 12 to 13 lakh dhobies, 7 lakh scavengers and 8 lakh medical practitioners and health workers.

‘In view of the substantial increase in the expenditure on health, sanitation and education envisaged in the Second Plan and the increased demand for the services of barbers, dhobies, etc., an increase in employment by 15 lakhs or more in this sector is not unlikely.’

[24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

“அடுத்தபடியாக—புதிய திட்டத்தின் பிரகாரம் அதிகப்படியாக பார்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் 15 லட்சம் பேர்களுக்கு. இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கை பார்த்தால் முதலில் 8 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்து வந்தது. இப்பொழுது ஒன்பது லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். மற்ற தொழிலில் 20 சத விதம் ஜாஸ்தியாக வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள் அதைப் போலவே இங்கும் பார்க்கும், தொழிலாள முதலியவர்களுக்கு அதிகப்படியாக வேலை கிடைக்கும் என்று கணக்குப் போடுகிறார்கள். இப்படி 9 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்வது வெறும் கேலிக் கூத்தாக இருக்கிறது. திட்டம் இதைப் பற்றிய புள்ளி விவரம் கொடுக்க வில்லை. அதைப் பற்றியும் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவில்லை. பாக்டரியிலும் சரி, வேறு எந்த விதத்திலும் சரி, அதிகப்படியாக வேலை கிடைக்கப் போவதில்லை. அதை நடைமுறையில்நாம் பார்க்கலாம். “நிபுணர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? அவர்களுடைய கொள்கை என்ன? மாகாண சர்க்காருடைய கொள்கை என்ன?” என்று நான் கேட்கிறேன். தொழிற்சாலைகளில் வேலை பளுவை அதிகரிக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். கைத்தறிகளை எடுத்து விட்டு விசைத் தறிகளை வைக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கைத்தறியினால் செளகரியம் இல்லை என்று பெரிய முதலாளிகள் சொல்லுகிறார்கள் அதனால் விசைத் தறிகளை வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பெரிய முதலாளிகள் விசைத்தறியை வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் சர்க்கார் அதில் தலையிட முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பதிலை கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் சமீபத்தில் கொடுத்திருக்கிறார். ஒருபுறத்தில் கைத்தறியை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் மற்றொரு புறம் கைத்தறிகளை எடுத்துவிட்டு விசைத்தறிகளை வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். விசைத் தறிகளை அதிகப் படுத்தினால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரிக்கும் என்று எண்ணுவதில்லை. விசைத்தறிகளை அனுமதித்தால் கைத்தறித் தொழில் நாசமாகி விடும் என்பதை அவர்கள் உணருவதில்லை. கணங்கா ரிப்போர்ட்டை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்—

“The Central Government have accepted it. (Interruption.) I know they have accepted it and there was also a discussion in the Central Parliament. Sri T. T. Krishnamachari has defended it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“He himself has stated that it has not been accepted.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“எற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் அதை சந்தோஷமாக வரவேற்கிறோம். மாகாண சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மாகாணத்தில் விசைத் தறிகளுக்கு இடம் கொடுக்க மாட்டோம் என்று உறுதியாகச் சொன்னால் அதைக்கண்டு நாங்கள் மெச்சுவோம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, as far as we are concerned, we have already stated our position with reference to power looms and that is, we cannot give place to power looms and create unemployment in the handloom industry.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அவா. ஏற்கெனவே இருக்கும் படியான விசைத் தறிகளினால் தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தகராறுகளைப் போக்க வேண்டும். கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் கொடுத்த

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

வாக்குறுதியைப் பற்றிக்கொண்டவென்றும், அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீற்றிக்கொண்டால் பங்களுக்கு திருப்திதான் ஏற்படும். அதை நங்கள் வரவேற்கிறோம்.”

2-38
a.m.

“ஆகவே சிமிண்டு தொழிற்சாலை எடுத்துக் கொள்வோம். இதர தொழிற்சாலைகளையும் எடுத்துக் கொள்வோம். அவற்றிலெல்லாம் புதிய மின்னிகளைக் கொண்டு வந்து புதுத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக ஏற்படக் கூடிய நிலையை என்ன? தொழிற்சாலை புதுப்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி பழையதை ரத்து செய்து விடுகிறார்கள். புதிய மின்னிகளைப் போட்டு புதிய தொழிற்சாலை போல் ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் பழைய தொழிலாளர்களை ஒரு பக்கத்தில் வேலையில்லிட்டு எடுத்துவிட்டு, புதியதாக தொழிலாளர்களை ஒரு பக்கத்தில் நியமித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதனால் பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போகக்கூடிய நிலைமையான நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகின்றது. மதுரை போன்ற இடங்களில் இருக்கும்படியான பல தொழிலாளர்கள் தொழில் கோட்டுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இது மத்திய அரசாங்கத்தினர் கொள்கையினால் விளையக் கூடிய துன்பம். இந்தக் கொள்கையை ராஜ்ய சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதாக மறுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன். புதியதாக பலருக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டாலும் கூட மற்றொரு பக்கத்தில் பழைய தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நீக்கி வருவதினால் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்போக்க முடியாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 லட்சம் பேருக்கு மேல் வேலை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று புள்ளி விவரம் கொடுத்து விட்டால் மாதிரிப் போதாது. நாட்டில் அதிகரித்து வரக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டமும், அதனால் மக்களிடையே ஏற்பட்டு வரும் அதிருப்தியும் கண்கூடாகும்.

“இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் முதலாளிகள் வளர்ச்சி அடையவேண்டாமென்று நாம் விரும்பவில்லை. பெரும் தொழில் வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்பதை அட்வைஸரி கவுன்ஸிலே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலும் பல கன ரகத் தொழிற்சாலைகள் வரவேண்டுமென்பதை நானும் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கக் கூடிய கொள்கையினால் இவ்விஷயத்தில் ஏற்படக்கூடிய பலன் என்ன? இந்தத் திட்டங்களைப் போடும் நிபுணர்கள், திட்டக் கமிஷனுக்கு யோசனை சொல்லக்கூடிய நிபுணர்கள் யார்?

“உதாரணமாக சேலத்தில் ஏற்கனவேயே ஒரு அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பல காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தார் என்ன முடிவுக்குவருகிறார்கள்? சேலத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையைக் கட்டுவதற்குப்பதிலாக வேறு ஏதாவது ஒரு இடத்தில் அந்தத் தொழிற்சாலையைக் கட்டலாமா என்று யோசனை செய்கிறார்கள். உலகத்திலே கிடைக்கக் கூடிய மிக உயர்ந்த ரகமான பாக்ஸைட் சேலத்தில்தான் கிடைக்கிறது என்று எல்லா நிபுணர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலே கிடைக்கக்கூடிய அந்த லோகத்தில் நிறையத் தண்ணீர் கலந்திருக்கும். அந்தத் தண்ணீரை வற்றச் செய்ய தோண்டி எடுத்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் சேலத்தில் தண்ணீர் வற்றிய நிலையிலேயே கிடைக்கிறது. அதோடு இதர நாடுகளில் பூமிக்குள்ளே தோண்டி அந்த கனிப் பொருளை எடுக்க வேண்டும். ஆனால் சேலத்தில் தோண்டி எடுக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. பூமிக்கு மேல் 5,000 அடிகளுக்கு மேலுள்ள மலைப் பிரதேசத்தில் அவை கிடைக்கின்றன. ஆகவே அங்கேயிருந்து கீழே தான் கொண்டுவரவேண்டும். இவ்வளவு வசதியாக சேலத்தில் பாக்ஸைட் கிடைத்தாலும்கூட சேலத்திலே அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு தயங்குகிறார்கள். வேறு ஏதாவது இடத்திற்கு அதனைக் கொண்டு போய்விடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள், காரணம் இன்றைக்கு அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய வெளி கம்பெனியார்கள், அந்தக் கம்பெனிகளோடு தொடர்பு கொண்ட நிபுணர்களையே இது விஷயமாக அரசாங்கம் யோசனை கேட்டதினால் ‘அவர்களுக்கு தெரியும், சேலத்திலே அந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்திவிட்டால் தங்கள் விபாபாரம் பாதிக்கப்பட்டு

24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

விடும் என்று. ஆகவே வேறு இடத்திற்கு கொண்டுபோய்விட வேண்டும், இங்கே செதிலில்லை’ என்று யோசனை கூறினார்கள் என்றால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

“இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் ஆல்பா உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அது உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பிரதேசத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தும் யோசனையை விட்டு அங்கிருந்து சுமார் இரண்டாயிரம் மைல் தள்ளியுள்ள மலபாரிலுள்ள ஆஸ்ப்ரையியில் ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குப் பக்கத்தில் எவ்விதமான லோகமும் கிடைக்கவில்லை. அலுமினியம் செய்வதற்கு வேண்டிய வேறு பொருள்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. இந்தப் பொருள்களை அந்த ஊருக்கு எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய விரமத்தைக் குறைத்தாலே எத்தனையோ கோடி ரூபாய் மிச்சமாகும். இருந்தாலும் சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு இது தோன்றாது. காரணம் இந்த யோசனை சொல்லக் கூடியவர்கள் யார் என்பது நமக்குத் தெரியும். முன்பே சொன்னேன். இவர்கள் எல்லாம் வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்.

“இல்லாவிட்டால், நெய்வேலி திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகளாகியும்கூட இன்றைக்கும் அது ஒரு பைலட் ஸ்கீமாகத்தான் இருக்க வேண்டிய நிலை இருக்குமா? கடைசியில் இது என்ன ஆகப் போகிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே நம் நாட்டை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று நாம் விரும்பினால், நம் நாட்டை பொருளாதாரத் துறை யில் மேம்பாட்டையச் செய்யவேண்டுமென்று நாம் விரும்பினால் நம் எல்லோருக்கும் தெரியும், எங்கெங்கே என்னென்ன பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்று, எந்தெந்த இடங்களில் எந்தெந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம் என்றும் நமக்குத் தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது எதற்காக இந்தத் தொழிலில் ஏற்கனவேயே பலகாலமாக ஈடுபட்டு வரும் வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளை யோசனை கேட்கவேண்டும்? அவர்கள் இந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே இங்கே ஆரம்பிக்க முடியாது என்று என் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை.

“சில திட்டங்கள் போட்டார்கள். காகிதத் தொழிற்சாலை வைத்து 12-48 நடத்துவது, ஜிப்ஸம், ஸல்பூரிக் ஆலிட் தொழிற்சாலைத் திட்டங்கள், [p.m.] சூபர் பாஸ்பேட் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைத் திட்டங்கள் ஆகியவைகள் விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார் என்ன யோசனை சொல்லிவிட்டது? ‘இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தவேண்டிய திட்டங்கள், சென்னை சர்க்கார் இது விஷயத்தில் கவலைப்படவேண்டியதில்லை, சென்னை சர்க்கார் இதில் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை’ என்று சொல்லிவிட்டது. அதன் அர்த்தம் என்ன? வாய்ஸ் கிடைக்கக்கூடிய விஷயங்களெல்லாம், எந்தெந்தத் தொழில்களில் லாபம் கிடைக்குமோ, அந்தத் தொழில்களெல்லாம் இந்த நாட்டிலிருக்கும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளால்தான் நடத்தப்படவேண்டும். சென்னை சர்க்காரைப் போன்ற ஒரு சர்க்கார், லாபம் கிடைக்கக்கூடிய ஸ்தாபனம் நடத்துகிறோம் என்று ஒரு சர்க்கார், அளிக்கப் போவதில்லை, லாபம் கிடைக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் அனுமதி அளிக்கப் போவதில்லை, லாபம் கிடைக்கக்கூடிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை தனிப்பட்ட பெரிய முதலாளிகள்தான் நடத்தவேண்டும், ஆனால் சீக்கிரத்தில் லாபம் கிடைக்காத தொழிற்சாலைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தும். அதன் நிர்வாகம் பூராவும், களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தும். அதன் நிர்வாகிகளைப் பெரு முதலாளிகள் கையில் ஒப்படைக்கப்படும். பெரு முதலாளிகள்தான் கொண்டிருக்கக்கூடிய போர்டு ஆப் டைரக்டர்கள் ஏற்படும். அதன் வீணை வாசுலாசிசம் ஏற்படுவது கிடையாது. இந்த நாட்டிலே சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக சில தொழிற்சாலைக் கொண்டு வருவதால்மட்டும் சோஷலிசம் ஏற்படுவது கிடையாது. உலகத்தில் எத்தனையோ நாடுகளில் அது மாதிரி நிலைமை இருந்துதான் வருகிறது. பிரிட்டனிலுள்ள நிலக்கரிச் சுரங்கம் சர்க்காருக்குச் சொந்தம். சர்க்கார் அங்கு முதலாளித்துவச் சர்க்காராக இருப்பதால் அந்த நிலக்கரி சதாரண ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய

650

DISCUSSION ON THE DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

வேண்டுமென்று இன்றைக்கு விலை குறைக்கப்படுகிறது. அங்கிருக்கும் தொழிலாளிகள் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதுமாதிரி இன்று சில மூலத் தொழில்கள் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால் மட்டும் சோஷலிசத்தை நோக்கிச் சென்றுவிடமாட்டோம். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு விலை அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உதக்கு குறைவான விலைக்குக் கொடுக்கப்படுவது சாத்தியம். ரயில்வே இன்றைக்குச் சர்க்காருக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லிவிட்டால் சொந்தம் என்று சொல்லிவிட்டாற்படியா? பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ரயில்வேவை சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். 1930-ம் வருஷம் ஜி.ஐ.பி. ரயில்வே சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டது. 1928-ம் வருஷம் ஜி.ஐ.பி. ரயில்வே சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக வந்துவிட்டது. தென்னிந்திய ரயில்வே போன்ற ரயில்வேக்கள் தனியாக இருந்து சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டது. ரயில்வேக்களும் வேறு சில தொழிற்சாலைகளும் சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருந்து விட்டதால் மட்டும் அன்றைக்கு சோஷலிசம் ஏற்பட்டு விடவில்லை. இன்றைக்கும் சோஷலிசம் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. முக்கியமாக நாம் பார்க்க வேண்டியது இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் சில தொழில்களை ஏற்று நடத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தபோதிருங்கூட, விலை கிடைக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகள் என்று சொன்னால் அது தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கையில் போக வேண்டுமென்று ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கக்கூடிய காலத்தில் நமக்கு பணம் எங்கிருந்து கிடைக்கும் என்ற கேள்விதான் ஏற்படலாம். ‘பணம் இல்லை, பணம் இல்லை’ என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாக இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை நாம் எடுத்து நடத்த முடியும். நடத்துவதற்கு உரிமை உண்டு. என்று மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய சர்க்கார் போர்டியிருக்குமானால் அவர்களுக்கே மிச்ச ரூபாயும் வரும் அம்மாதிரி இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படுத்தப்படுமா என்றால் ஏற்படுத்தப்படாது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வந்தால் உண்டு, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வந்தால் உதவி கிடைக்க முடியும் என்பது இண்டஸ்ட்ரியல் நிதிக் கார்ப்பரேஷன், அதில் இருக்கக்கூடியவர்களைப் பொறுத்துத் தான் என்று நிலைமை இருக்கும்போது, இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவது சாத்தியம் என்று சொல்ல முடியாது. நாம் ஏற்கனவே பின் தங்கிய மாகாணமாக இருக்கும்போது இங்கு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு வசதி வேண்டுமா என்ற முறையில், அந்த அடிப்படையில் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்திலே அதிகப்படியான பணம் இருப்பது சாத்தியம் அல்ல. பீகார், கல்கத்தா, மார்வார் போன்ற இடங்களில் இருக்கக்கூடிய பெரிய முதலாளிகள் கையில் எவ்வளவு பண வசதி இருக்கிறதோ, அந்த அளவு இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் கையில் இருக்காது என்று தெரியும். சாதாரண மக்கள் கையில் அந்த அளவு வசதி இருக்காது. இப்படிப்பட்ட பிரதேசங்களில் எந்த அளவுக்கு மூலதனத்தைச் சேகரித்து ஸோடா ஆஷ் தொழிற்சாலையை நிறுவ நான்கு கோடி ரூபாய் தேவை. இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள் ஏற்கனவே லைசென்ஸ் எடுத்துக்கொண்டு பணத்தைச் சேகரிப்பதற்காக முயற்சி செய்து அந்தப் பணம் இந்த ராஜ்யத்தில் சேகரிக்கமுடியாமல் போய்விட்டது. வேறு சில முதலாளிகள் தயாராக இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று சொல்ல முடியாது. மற்றவர்களும் கேட்கவில்லை. ராஜ்யபாளையத்தில் வந்து ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாகாண சர்க்காருக்கே அதற்கு பொறுப்பு உண்டு. ‘இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை நாங்களே நடத்துவதற்குச் சர்க்காருக்கு பணம் கிடைக்கும், இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி மேலும் மேலும் ஏற்படுவது சாத்தியம்’ என்று போராடுவதற்குப் பதிலாக அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை ஏகபோக முதலாளிகள் கையில் மேலும் மேலும் ஒப்படைக்கும்படியான பாதையில் செல்வது சோஷலிசத்தை நோக்கிச் செல்லமாட்டோம் அதற்கு நேர்மாறாக பெரு முதலாளித்துவத்தை வளர்ப்பதில்தான் கொண்டுபோய்விடும். நாங்கள் சொல்லக் கூடிய யோசனையின் அடிப்படையை ஒப்புக்கொண்டால் 2,300 கோடி அல்ல, 4,300 கோடி அல்ல, இன்னும் அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய வசதி நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது.

24th August 1955] [Sri P. Ramamurthi]

“அதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும். யானா முக்கியமாகக் கருத வேண்டும்? ஜனங்களை நாம் முக்கியமாகக் கருதவேண்டும். ஏற்கனவே இருக்கக் கூடிய சொத்துரிமையுடைய முக்கியமானது, அதுதான் பிரதானமானது. அதுதான் இன்றைக்கு நாட்டில், உலகத்தில், இருக்கக்கூடிய புனிதமான விஷயம், சொத்துரிமை புனிதம்தான் என்று இன்றைக்கு ஒப்புக் கொண்டால் நாம் நிச்சயமாக முன்னேறுவது சாத்தியம் அல்ல. மனிதனை புனிதத் தன்மை வாய்ந்தவனாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். மனிதன் இன்றைக்கு எழுப்படிச் செய்தாகவேண்டும். ஜனங்கள் வாழ்ந்த பிறகுதான் மற்ற காரியங்களைக் கவனிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படைக் கொள்ளலையே நம்பிக்கொண்டால் வேறு வகையில் திட்டம் வகுக்க முடியும். அப்படி திட்டத்தை வகுத்தால் இந்த நாட்டில் ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு அபாரமாகக் கிணங்கும். அப்படி கிடைக்கும்போது நமது ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொள்ளோம். போலீஸ் இலாகாவுக்கு ஏழு, எட்டு கோடி ரூபாய்கள் செலவுிக்கவேண்டி. வாராது, கிளர்ச்சி இருக்காது. விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்ய மாட்டார்கள். விவசாயிகளை அடக்குவதற்கு போலீஸ்காரர்களை அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. தொழிலாளிகள் கிளர்ச்சி செய்யமாட்டார்கள். ஆகையால் அந்த இலாபத்தில்தான் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் மிச்சப் படுத்துவது சாத்தியம். கேஷம் நல்ல ராஜ்யம் என்று சொல்லிக் கொண்டு அநேக சமயத்தில் மேலும் மேலும் ஜனங்களை அடக்குவதற்கு அடக்கு முறைக்குக் கருவியாக நாங்கள் அந்த நிலைமையை மாற்றிவிட்டோம். அந்த வகையில் போலீஸ் தகவாறு இருக்காது. எங்கள் ஜில்லாவைக்கு ஒதுக்கவேண்டும். ஒட்டுமொத்தமாக இருப்பது கொஞ்சந்தான். அதற்குமேல் பந்த போடுவது தகவாறு இல்லாமல் ஒட்டுமொத்த மனோபாவம் ஏற்படும். ஜனங்களுக்கு நாம் ஒரு நாட்டை சேர்ந்தவர்கள், ஒரு ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒட்டுமொத்தமாக இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய செல்வ வளங்கள் எப்படி உபயோகப்பட்டது என்று மனோபாவம் ஜனங்களுக்கு ஏற்படும். இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு மனோபாவம் ஏற்படும். ஆகையால் நமது மாகாண சர்க்காரும் இந்த சபையும் இந்திய சர்க்காருக்கு மேலும் மேலும் பைவேற்காது இந்தச் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்வதற்குப் போராடியாகவேண்டும். இந்தச் சபை சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இந்தச் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் எங்கிறெஸ் கட்சியில்கூட பலர் இருக்கிறார்கள் என்று தெரியும். கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்காக அதற்கு விரோதமாக வேட்டுப் போட்டாலும் பல கொள்கைகளுக்கு விரோதமாக பல பிரச்சனையில் வேட்டுப் போட்டாலும் கட்சிக் கட்டுப்பாடு காரணமாக ஆனால் நிச்சயமாக இந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லாச் கட்சிகளிலும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். சௌகரியக்காரர்களை ஆதரிக்கக் கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, மேலும் மேலும் அடிப்படையான இந்தக் கொள்கைக்கு நாட்டுமக்கள் கிளர்ச்சி செய்து போராடும்போது அதன் விளைவாக ஒற்றுமையும் வளரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“கடைசியாக ஒரு வார்த்தை, கடனை மட்டும் சென்னை சர்க்கார் நம்பி வாழ முடியாது. மேலும் மேலும் கடன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை வைக்க முடியாது. சம்பத்தில் எழுப்பிய கடனைப் பற்றி பிரமாதமாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்சம் மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கிருந்து பணம் கிடைத்தது என்று தயவு செய்து விசாரித்துப் பார்க்கவேண்டும். சர்க்கார் தரப்பி லுள்ளவர்களுக்கே உண்மை விஷயம் தெரியும். தெரிந்தாலும் தெரியாததுபோல இருக்கக்கூடாது. சாதாரண ஜனங்களிடமிருந்து ஏழு கோடி ரூபாய் வசூலாயிற்று என்றுச் சொல்லப்படுகிறது. மற்றவர்களிடம் வசூலாயிற்று. கொஞ்சம் வியாபாரிகளிடமிருந்து அந்தப் பணம் வசூலாயிற்று, பாங்குகள் மூலமாகவோ வசூலிக்கப்பட்டது என்ற விவகாரம் அவர்களுக்கே தெரியும்.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராஜாராம் அவர்களுக்குத் தெரியாதா? திருமங்கலம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் அவர் எவ்வாறு வசூல் செய்தார் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். 250 ரூபாய் கொடுத்த ரூபாய் 500 கடன் பத்திரம் வாங்கியிருப்பார்கள். பாக்கிக்கு சீட்டு இருக்கும்.

[Sri P. Ramamurthi] [24th August 1955]

அந்தச் சீட்டுகளை சர்க்கார் பாங்கில் அப்படியே அடமானம் வைத்து பாங்கி யிலிருந்து சர்க்காருக்கு பணம் கிடைத்தது. இந்தமாதிரி வசூலான தொகை என்ன என்பது நமக்குத் தெரியும். திருமங்கலத்தில் வசூலான தொகை பூராவும் தெரியும். இதைக் கண்டு திருப்தி மனோபாவம் ஏற் படுமானால் பின்னாடி நமக்கு ஏமாற்றம் ஏற்படும். இந்த வகையில் பணத்தை வசூல் செய்து இந்தியன் பாங்கு, சென்டரல் பாங்கு, பஞ்சாப் நாஷனல் பாங்கு இவைகள் இந்த முறைக்கு நான்கள் ஒப்புக்கொள்ளாமலேயும் என்று சொல்லிவிட்டால் அப்பொழுது பணம் வசூலாவது தெரியும். மேலும் மேலும் அவர்களையே நம்பியிருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனங்களுடைய பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய முறையில் மேலும் மேலும் ஜனங்கள் கையில் வாங்கும் சக்தி வளரவேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். அதை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக திருப்தி மனோபாவம் கொண்டிருந்தால் பின்பு ஆபத்தில் கொண்டுபோய் சர்க்காரையே விலைக்கு வாங்கக்கூடிய சில பத்தி ரிகைகாரர்களாகத்தான் இருக்கப்போகிறார்கள். அவர்களுக்குத்தான் உறு தியாகச் சொல்லாமல் அதை நிறைவேற்றவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற் பட்டுவிட்டது. கொஞ்சம் தன்னாடக்கத்தோடு உண்மையைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்து ஜனங்களுடத்திலே, இருக்கக்கூடிய நிலைமையைக் கொஞ்சம் தெளிவாக எடுத்துக்கூறி ஏற்படுத்தக் கூடிய திட்டங்கள், வாங்கும் சக்தி உயர ஜனங்கள் சர்க்காருக்கு ஏராளமாக கடன் கொடுப்பதற்கு தாங்களா கவே முன்வர வேண்டிய நிலைமை ஜனங்களுக்கே ஏற்படவேண்டும். பெரிய பணக்கார முதலாளிகளை நம்பி இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் சர்க்கார் இருக் கக்கூடாது. அப்படித் திட்டம் இந்த மாகாணத்திற்கும் இந்த நாட்டுக்கும் வேண்டுமென்று பாடுபடுகிறோம். அந்தத் திட்டத்திற்கு யோசனையை இன் னைக்கு எடுத்துக் கூறுகிறோம். அந்த யோசனையின் அடிப்படையில் சட்ட சபை போராலேண்டுமென்பது எங்கள் விருப்பம். அதன் திசையில் பாகியிருக்கும் ஜில்லாவிலிருந்து வரும் காலத்தில் விலாதம் செய்து கொள்ளலாமென்று நம்புகிறேன்."

VIII.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION BILL, 1955
(L.A. BILL NO. 11 OF 1955)—cont.

12-59
p.m. DEPUTY SPEAKER :—" Now we will take up consideration of the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955. I hope the House gives permission to the Hon. Minister for Revenue to re-open clauses 3 and 4 of the Bill as he wants to move certain amendments to those clauses? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I crave the permission of the House to re-open clauses 3 and 4 and to move the following amendments:—

" In clause 3 (3) (c), the words " within whose jurisdiction the holding or part thereof to which the deposit relates is situate " shall be omitted.

" In clause 4 (1), the words " within whose jurisdiction the land is situate " shall be omitted.

" In clause 4 (2) (iii), for the words and figures " 1st December 1954 ", the words and figures " 1st December 1953 " shall be substituted. "

DEPUTY SPEAKER :—" We can take up the amendment to clause 3 first and then take up amendments to clause 4.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION BILL, 1955 653
(L.A. BILL NO. 11 OF 1955)

24th August 1955] [Deputy Speaker]

" I think the House has no objection to re-open the clauses."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I do not know whether the Rule will allow the House to permit the re-opening of the clauses at this stage, namely, the third reading stage. Rule 113 (3) which refers to the third reading stage says . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The motion for the third reading of the Bill has not yet been moved."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" After consideration of the Bill clause by clause, Rule 113 (3) says that the Bill so brought up for further consideration at a subsequent sitting, no amend- ment, not being of a verbal or consequential nature, shall be made by the Assembly. The second reading of the Bill has been finished yesterday and we are now in the third reading stage of the Bill."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, no."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Until I move the motion for the third reading of the Bill, the second reading cannot be deemed to be over."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The second reading of the Bill, namely, the consideration of clauses and amendments was over yesterday itself and we were told that the third reading will be taken up to-day. Therefore except verbal or consequential amendments we cannot move other amendments now."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, before the Deputy Speaker wanted to take up the third reading of the Bill we ourselves felt that the clauses required reconsideration. Even though the parti- cular principle of our amendments has been accepted by the Gov- ernment, we thought the wording of the clauses consequent on the acceptance of the amendments might create difficulties in the actual working of the Act. Therefore, we ourselves, as a matter of fact, suggested that the third reading of the Bill might be taken up the next day and even before taking up the third reading of the Bill the clauses might be re-opened to incorporate the consequen- tial amendments. Therefore, we have not yet finished the second reading stage of the Bill and come to the third reading stage."

DEPUTY SPEAKER :—" These amendments are only conse- quential amendments."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" When the consideration of the Bill clause by clause and the amendments thereto was over, and when we adjourned the third reading of the Bill for to-day, then we can move amendments only of a verbal or consequential nature."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Even yesterday when we wanted to take up the third reading of the Bill, it was decided that the second reading was not over and that we should take up the whole ques- tion and consider it to-day."

[24th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ I take it that the House gives permission to re-open clauses 3 and 4. I shall now put the amendment moved by the Hon. Minister to the vote of the House. The question is—

“ In clause 3 (3) (c) the words “ within whose jurisdiction the holding or part thereof to which the deposit relates is situate ” shall be omitted.” ”

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

“ In clause 4 (1), the words “ within whose jurisdiction the land is situate ” shall be omitted.” ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

“ In clause 4 (1), the words “ within whose jurisdiction the land is situate ” shall be omitted.” ”

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

“ In clause 4 (2) (iii), for the words and figures “ 1st December 1954 ” the words and figures “ 1st December 1953 ” shall be substituted.” ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

“ In clause 4 (2) (iii), for the words and figures “ 1st December 1954 ” the words and figures “ 1st December 1953 ” shall be substituted.” ”

The amendment was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move the amendment, namely :—

“ In clause 4 (4) (ii), for the words “ in respect of the expenses incurred or the labour done by him during that part of the year in which the applicant was not in possession ”, the words “ in respect of the expenses incurred or the labour done by him during the period when the applicant was not in possession on any crop which has not been harvested ” shall be substituted.” ”

“ The object of this amendment is, according to the previous wording of the clause, the period was only one year. Now by the amendment we accepted it has been extended for more than a year. Therefore, this change in the clause is necessary and the amendment has been moved to incorporate that change.”

24th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

“ In clause 4 (4) (ii), for the words “ in respect of the expenses incurred or the labour done by him during that part of the year in which the applicant was not in possession ”, the words “ in respect of the expenses incurred or the labour done by him during the period when the applicant was not in possession on any crop which has not been harvested ” shall be substituted.” ”

The amendment was put and carried.

Clause 4 as amended was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955), as amended, be passed.” ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

“ That the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955), as amended, be passed.” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை ராஜ்ய குடியானவர் பாதுகாப்பு மசோதா மூன்றாவது வாசிப்பு கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது, சர்க்கார் செய்யவேண்டிய சில காரியங்களை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதா அமலுக்கு வந்த ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக, நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகள் மனுச் செய்து கொண்டால், நான் அவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கும் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் அவகாசம் கொடுக்க அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அநேகமாக அதிகாரிகள் தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை பயன்படுத்துவது கிடையாது. ஆகவே சட்டம் அமலுக்கு வந்த ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாகத் தான் விவசாயிகள் மனுச் செய்து கொண்டாகவேண்டியிருக்கும். இப்பேற்றப்பட்ட நிலைமையில், தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் கல்வியற்றவர்களாகவும், சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்படும் சட்டங்களைப் புரிந்துகொண்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் பண்ணையான் சட்டம் வந்த பொழுது, இதே காரணத்தால் நில வெளியேற்றம் செய்யப்பட்ட விவசாயிகள் தங்களுக்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய சலுகையை மீண்டும் இழந்துவிட வேண்டிய நிலைமையில் இருந்தார்கள் என்பதை நாம் அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். ஆகையால், இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டவுடன், எல்லா கிராமங்களிலும் ‘இப்படி விவசாயி பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்று கொண்டுவந்திருக்கிறோம். சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட முடியாது. 1954-ம் ஆண்டு டிசம்பரிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளை மீண்டும் நிலத்தில் அமர்த்துவதற்கான சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. இதன் பிரகாரம் விவசாயிகள் தங்களுடைய உரிமைகளை அடைவதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் ’ என்று சர்க்கார் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். கிராமாதிகாரிகள் மூலமாகவும் தலைவாரிகள் மூலமாகவும் தண்டோரா போட்டு கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதைத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் மனுச் செய்து கொள்ள வேண்டுமானால், சில கிராமக் கணக்குகள் அவர்களுக்குத் தேவைப்படும். கிராமத்தில் அவர்கள் சாகுபடி செய்த நிலத்தின் சர்வே நம்பர், Extent முதலானவைகள் விவசாயிகளுக்குச் சரியாகத் தெரியாது. யார் யார் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

[Sri S. Ramalingam] [24th August 1955]

தலை அந்த நிலத்தின் சர்வே நம்பர், விஸ்தீர்ணம் ஆகிய கணக்குகள் அவர்களுக்குத் தெரியாது. இது சம்பந்தமான கணக்குகளைக் கிராமாதி காரிகளிடம் போடால், அநேகமாக அவர்களுக்கு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டி யிருக்கும். ஆகையால் ஒரு மாத காலத்தில் மலுச் செய்து கொண்டுவது என்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கும். எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள சொந்த அனுபவத்தின் பேரில் விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய நிலத்தின் சர்வே நம்பர், விஸ்தீர்ணம் ஆகிய விவரங்களைக் காலதாமதமில்லாமல், லஞ்சம் எதிர்பார்க்காமல் கொடுக்க வேண்டுமென்று கிராமாதிகாரிகளுக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர் கள் கொடுக்கத் தவறியதாக சர்க்காருக்குப் புகார் வந்தால், அவர்கள் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று சுற்றறிக்கை விடவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக Revenue Divisional Officer தான் இந்தச் சட்டத்தின் கீழுள்ள கேஸ்களை விசாரிக்க வேண்டும். இரண்டு மூன்று தாலுகாக்களுக்கு ஒரு Revenue Divisional Officer இருப்பது வழக்கம். ஆகையால், பல மைல்களுக்கு அப்பால் கிராமத்திலிருந்து விவசாயிகள் நகரத்திற்கு வந்து கேஸ்களை நடத்தியாக வேண்டும். அதற்கு செலவு அதிகமாகும். இந்தச் செலவை அவர்கள் தாங்க முடி யாது என்ற காரணத்தால், நாம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சலுகையை அவர்கள் இழக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படும். ஆகையால், விவசாயிகள் தொடுத்திருக்கக்கூடிய கேஸ்களை விசாரிப்பதற்கு, Revenue Divisional Officer உடைய headquarters-க்கு விவசாயிகள் வரவேண்டுமென்று போடாமல், Revenue Divisional Officer-ஐ கிராமங்களுக்குச் சென்று கேஸ்களை விசாரித்துத் தீர்ப்பளிக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிட்டால், இங்கு அளித்திருக்கக்கூடிய சலுகையை விவசாயிகள் ஓரளவாவது அடைவதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். ஆகையால், Revenue Divisional Officer கிராமத் திற்குச் சென்று கேஸ்களை விசாரிக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட வேண்டும். அல்லது, ஐந்து ஆறு கிராமங்களைச் சேர்த்து அங்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். எல்லோரும் headquarters-க்கு வரவேண்டு மென்று சொல்லாமல், சூழ்நிலைக்குத் தகுந்த பிரகாரம் பல கிராமங்களைச் சேர்த்து ஓர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் கேஸ்களை விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, கோர்ட்டு கட்டணம் ஒரு ரூபாய் தான் என்று மசோதாவில் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால், நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, Proses-fees, Court-fees இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்து ஒவ்வொரு கேசுக்கும் ரூ. 7 அல்லது ரூ. 8 வரை கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. சட்ட சபையின் சென்ற கூட்டத்தில், Court-fees and Suits Valuation Bill-ஐப்பற்றிப் பேசும்போது, அந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வாதென்றும், அவர்கள் ஒரு கேசுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படக்கூடாதென்றும் எடுத்துச் சொன்னேன். Exhibit fees, summons fees அல்லது process fees என்று பல ரூபங்களில் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இவைகளை விவ சாயிகள் தாங்க முடியாமல் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. Notification மூலமாகக் கட்டணத்தைக் குறைக்க சர்க்காருக்கு அதிகார மிருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடக்கும் வழக்குகளில் ஒரு ரூபாய்க்கு மேல் கட்டணம் கட்ட வேண்டிய தில்லையென்று உத்தரவு போட்டால் தான் விவசாயிகளுக்குப் பலன் கிடைக் கும். நாம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சலுகையை அடைவதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமிருக்கும். இவைகளைச் சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“இந்த மசோதா இன்னும் சில நிமிஷங்களில் சட்டமாகப் போகிறது. இது ஒரு சின்ன மசோதா. அதாவது ஒரு வருஷ காலத்திற்கான மசோதாவாக இருந்தாலும் அதன்மேல் பல விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. சர்க்கார் சார்பில் எதிர்க்கட்சியினரால் கொடுக்கப்பட்ட பல திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும்

24th August 1955] [Sri K. T. Raju]

கடைசியாக ஒரு முக்கியமான திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்காக நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பொதுவாக, இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இது ஒரு ஆரம்ப நடவடிக்கை என்று நான் இந்த மசோதாவை சபையில் பிரேரேபிக்கும்போது ரொவெனியு மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகையால் இந்த ஒரு வருஷம் கழிந்த பிறகு மீண்டும் ஒரு வருஷத்திற்கு இதை நீடிக்க வேண்டுமென்று மசோதா கொண்டு வராமல் எந்த நோக் கத்திற்காக இந்த மசோதா இந்த சபையில் கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்காக ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவே நிலச் சீர்த் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்காக தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லையென்றால் மீண்டும் நம் ராஜ்யத்தில் நில சம்பந்தமான தகராறுகள் ஏற்படும். இப்போது நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வருகிறோமென்று சொல்லி விட்டு இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். மூன்று கட்டங்களில் நிலச் சீர்திருத்தம் வருமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மூன்று கட்டங்களும் ஒரு வருஷத்தில் முடிவடைவதற்கான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு வருஷம் கழிந்த பிறகு அதன் ஆய்வு இன்னும் நீடிக்க வேண்டுமென்று மசோதா கொண்டு வராமல், அந்த ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாகவே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இந்த சபையில் கொண்டு வர அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததற்கு எதிர்க்கட்சி ஒரு சிறிய திருப்தியைத் தெரிவிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. நிலச் சீர்திருத்தம் வரக்கூடிய காலத்தில் அது மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடியவாறு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல் லிக்கொண்டு இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபா 1-15
நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா சட்டமாகிவிடும் என்கிற நம்பிக் p.m.
கையோடு, அதை சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற் காக, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை அமுலாக்கு வதற்கு ஜனாதிபதியின் சம்மதத்தை எவ்வளவு துரிதமாகப் பெற வேண்டுமோ அவ்வளவு துரிதமாக அந்த சம்மதத்தைப் பெற்று, இந்த சட்டமாகப் போகிற மசோதாவை சீக்கிரம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விதிகளை இயற்றக்கூடிய காலத்தில், இந்த வழக்குகளில் விவ சாயிகள் தாங்களாகவே கோர்ட்டில் வாதாடுவதற்கும் அல்லது வக்கீல் களின் உதவியின்றி விஷயம் தெரிந்தவர்கள் யாரை வேண்டுமானாலும் அழைத்துச் சென்று இந்த மாதிரி வழக்குகளில் Revenue Divi sional Officer முன்பு தங்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல் வதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க விதிகளில் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள் ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா இங்கு இன்று நிறைவேற்றப்பட்டு நாளைக் கோ அல்லது நாளைக்கு மறுதினமோ மேல் சபைக்குப் போகப் போகிறது. அங்கு ‘1954-ம் வருஷம்’ என்பது ‘1953-ம் வருஷம்’ என்று திருத்தப்பட்டு இந்த மசோதா இந்த சபைக்குத் திரும்பி வரக்கூடாது என்பது என்னுடைய அவா. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வார்களென்று நான் நம்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்பதில் சந்தேக மில்லை.”

[Sri M. A. Manickavelu] [24th August 1955]

" Mr. Deputy Speaker, Sir, as regards the remarks made by the hon. Leader of the House, I may at once state that we do not adopt any tactics of indoctrinating any set of people. It is left to them and we cannot interfere with their decision.

" The hon. Member, Sri Ramalingam, said that the Revenue Divisional Officer should not be a stationary man and he must be a sort of peripatetic officer. Sir, this Bill is intended for a short period and during that period it is very difficult to make any arrangement for the posting of such a touring officer. Therefore, it is not a practical suggestion.

" The hon. Member also wanted that process-fee should be exempted. I may inform him that even in the case of pauper suits only court-fee is waived and not the process-fee. Such being the case, how can we exempt it in the case of other people? "

SRI S. RAMALINGAM :—" On a point of clarification, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" The Hon. Minister is not yielding."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" In this case it is unreasonable to ask that process-fee should not be levied.

" Then, as regards the securing of the President's assent for this Bill quickly, of course, all efforts will be made to get the assent as quickly as possible. (Interruption from the hon. Member, Sri S. Ramalingam.)

" As regards his other suggestions, whether provision can be made for them in the rules will have to be considered.

" Sir, we are passing this legislation with the best of intention so that any unreasonable eviction should not take place and that the agricultural economy should not be rudely disturbed. But I wish to submit that whatever legislation we may pass, it is left to the parties themselves to adjust their affairs amicably and that is the best sort of legislation. This legislation which we are going to pass may go to a certain extent to solve some troubles but ultimately they will have to be solved justly, fairly and appreciably by the parties themselves.

-20
p.m. " Sir, I will give an illustration. Take the case of a painter who wants to paint a scenery. He goes to a place with brush, paint and other materials required for painting a scenery. The scenery may be something, good or not good. But when he is actually at the point of painting the scenery, he tries to make the scenery more beautiful over and above what he actually sees. Hon. Members must remember this fact. There may be certain drawbacks in the legislation. There may be certain lacunae in the provisions of the Bill. But if the people—both the tenants and the landlords—appreciate the true spirit with which the Government have brought forward this legislation, all these drawbacks and lacunae could be overcome. The time has come for the tenants and landlords to adjust their relationship. The relationship between tenants and landlords had been so good and so cordial

24th August 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

for hundreds of years. Therefore, I would say that having this legislation as a sort of guard, there is scope for adjusting the relationship between the landlord and the tenant. With these words, I thank the hon. Members for all the suggestions that they have made and I hope the legislation will fulfil the purpose for which it is intended. I move that the Bill be passed into law."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

" That the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955), as amended, be passed. "

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

DEPUTY SPEAKER :—" May I know whether we can take up the next Bill? If Members have no objection, the Hon. Minister for Revenue can move the motion that the Madras City Tenants Protection (Amendment) Bill be taken into consideration."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The whole thing may be taken up to-morrow."

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

IX PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

- * Pamphlet regarding Draft Second Five-Year Plan for the State of Madras.

[24th August 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of starred question No. 2251 asked by Sri A. Govindaswamy Nayagar at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th August 1955, page 591 supra.]

Comparative statement showing travelling allowance and daily allowance admissible to Ministers, Speaker, Chairman, Deputy Speaker and Deputy Chairman.

Ministers.	Speaker and Chairman.	Deputy Speaker and Deputy Chairman.	
		To attend the meetings of the Legislature and its committees.	To attend the conferences of Presiding Officers of Legislatures.
(1)	(2)	(3)	(4)
Railway fare— Actual fare of any class including air-conditioned coach in which he travels plus three-fifths of 24 pies per mile.	Actual fare of any class including air-conditioned coach in which he travels plus three-fifths of 24 pies per mile.	Actual fare of any class excluding air-conditioned coach plus fractional fare of 12 pies per mile.	Actual fare of any class including air-conditioned coach plus fractional fare of 12 pies per mile.
Mileage— Rs. 0-8-0 per mile	Rs. 0-8-0 per mile	Rs. 0-4-0 per mile.	Rs. 0-9-0 per mile.
Daily allowance— Rs. 15 per day within the State and Rs. 25 per day outside the State.	Rs. 15 per day within the State and Rs. 25 per day outside the State.	Rs. 12-8-0 per day.	Rs. 10-8-0 per day.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 25th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Indian Nationals in Ceylon

Short Notice Question No. 12.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have made any representations to the Union Government for taking suitable steps for protecting the rights of the citizens of Indian origin in Ceylon; and

(b) if so, what the proposals are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) Representations to the Union Government regarding persons of Indian origin in Ceylon are being made whenever necessary. It is not in the public interest to give details of the representations made.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—“May I know whether the representations made by this Government to the Central Government include the protection of properties and honour of Indians in Ceylon?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“All aspects are taken into consideration. As matters arise, on those matters representations are made.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“On a previous occasion it was mentioned that the Central Government did not consult this Government whenever they dealt with the Ceylon Government and that this Government would impress upon the Central Government the need for consulting them. May I know whether the Central Government are now consulting this Government and, if so, was this Government consulted on the latest communication issued by our Prime Minister to the Ceylon Government?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Yes, Sir. This Government are being consulted in the matter now and we are kept informed of the steps which are being taken by the Central Government.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Will the Hon. Minister kindly consider the desirability of sending a goodwill mission composed entirely of women to appeal to the sympathy of men in order to ease the situation?”

[25th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member may collect a team and then make a representation to the Government."

Taking over of Periyaram Sanatorium by Government

* Short Notice Question No. 13.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Periyaram Tuberculosis Sanatorium Relief Committee at its meeting on 2nd August 1955, under the Presidentship of the Collector of Malabar requesting the State Government to take urgent steps to take over the Sanatorium?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" As the financial condition of this Sanatorium is deplorable and as the Sanatorium will be closed down unless the Government help it, will the Government take early steps to take over the Sanatorium themselves, especially in view of the fact that that is the only sanatorium in Malabar?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government are aware of the financial plight of the sanatorium. We have called for the remarks of the Director of Medical Services on the resolution passed by the Committee. In an interim reply, the Director stated that the matter was under correspondence with the Collector of Malabar."

Closure of the Devadhar High School, Tanur

* 2259 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 4th March 1955, from the Parents' Association, Tanur, requesting the Government to take proper steps to prevent the closing of the Devadhar High School, Tanur, South Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) The management of the Devadhar High School, Tanur, failed to comply with the departmental rules and regulations regarding the creation of endowment for the school. The Director of Public Instruction has, therefore, ordered the closure of Form IV from 1955-56. The memorandum received from the Parents' Association was transferred to the Director for disposal."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware that as a result of the order of the Director of Public Instruction, the pupils who are already studying in the school are put to great hardship for continuing their study and that much

[25th August 1955]

anxiety prevails? Will the Government see that the institution does not suffer because the management violates the rules and regulations?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is not a question of merely running the institution. It should be run properly and then only the student will be benefited. As a matter of fact, we have received complaints from members of the staff of the school that they have not been paid the salary due to them. This happens because there is no endowment and there is no guarantee that the salary will be paid. In order to see that the institution is run properly, the Director had to insist upon the observance of the rule regarding the creation of endowment."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Before taking the drastic step of closing the higher classes, will the Government see whether the managing committee could be reformed or whether any organization of parents could be set up to run the school properly?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If any other institution comes forward to run the school in accordance with the rules, certainly the transfer of the management of the school to that body could be considered. For the last three years we have been asking the management to build up an endowment and also gave the opportunity of building it up in small instalments. But they have not yet created an endowment of even one thousand rupees. In this context the Director had no other option but to order the closure of Form IV."

DEPUTY SPEAKER :—" Both questions Nos. 2260 and 2261 will be taken up together."

Overbridges for level-crossings

* 2260 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of level-crossings to be replaced by bridges in the City of Madras;

(b) whether the Corporation of Madras represented to the Government to bear the entire cost of construction of over or under bridges in lieu of the five level-crossings at McNichol's Road, Gengu Reddi Road, Thiruvottiyur High Road, Monegar Choultry Road and Light House Road;

(c) the estimated cost of construction of these bridges;

(d) whether the State Government addressed the Union Government for any aid in the matter;

(e) whether the Government have any census of vehicles passing through the level-crossings; and

(f) whether the Government of India have sanctioned any loan to the Corporation of Madras through the State Government?

[25th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) For the present, proposals for only five over or under bridges in lieu of major and important level-crossings in the City have been considered.

“(b) Yes, Sir.

“(c) Rs. 85.5 lakhs.

“(d) In connection with a proposal of the Government of India regarding grant of loans by them to local bodies to enable the latter to meet the road authority's share of the cost of construction of over or under bridges in lieu of existing level-crossings, a list of 45 level-crossings in the State requiring to be replaced by over or underbridges together with an additional list of 10 level-crossings in the City area requiring to be widened, was forwarded to the Government of India. In the list of 45 level-crossings mentioned above, the five major road rail-crossings in the City referred to in clause (b) of the question were included for purposes of grant of loan to the Corporation.

“(e) Yes, Sir.

“(f) The Government of India have agreed to grant loans in respect of the following road-rail overbridges:—

(i) McNicholl's Road Level-Crossings;

(ii) Thiruvothiur High Road Level-Crossings; and

(iii) Light House Road Level-Crossing.”

* 2261 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the present stage of the proposal for construction of an over-head bridge at the railway level-crossing near the High Court, Madras; and

(b) whether there is any dispute between the Corporation, the Government and the Railway authorities in regard to sharing the expenses for the construction of the bridge?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Recently the Government of India proposed to grant loans to local bodies for enabling them to meet the road authority's share of cost of provision of over or underbridges in lieu of the existing level-crossings and wanted a list of road-rail crossing to be replaced by over or underbridges arranged in an order of priority. In reply to this a list of road-rail crossings (throughout the State) requiring to be replaced by over or underbridges together with another list of road-rail crossings (in the City alone) requiring to be widened was furnished to the Government of India. Priorities for the above proposals were subsequently decided and fresh revised lists were sent to the Government of India. The proposal for a subway in

[25th August 1955]

lieu of the road-rail crossing near the High Court (i.e., between the Madras Beach and the Madras Fort Stations) was included in the above lists in a fairly high order of priority. The Government of India have now agreed to grant financial assistance by way of loans to the State Government and the Corporation for this work.

“(b) No, Sir. The Reserve Bank authorities, who also stand to benefit by the early execution of the proposal, were requested to meet one-third of the road authority's share of the cost of provision of the sub-way; but they have not agreed to the sharing of the cost.”

SRI A. RATNAM:—“ஸார், போக்குவரத்து சென்ஸஸ் எடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார். அதைப்பற்றி விளக்கம் கூற முடியுமா? ஐந்து லட்சம் ரூபாய் கேட்டிருப்பதாகச் சொன்னார், கடனாக எவ்வளவு கொடுக்கப்படும், மானியமாக எவ்வளவு கொடுக்கப்படும் என்பது தெரிய வேண்டும்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“போக்குவரத்து சென்ஸஸ் எடுத்ததில் எதெதற்கு லெவல் க்ராவ்லிங் அவசியம் வேண்டியிருக்கிறது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. மற்ற தகவல்கள் என்னிடம் இல்லை. உதவி எல்லாம் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர மானியமாகக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“பாலம் கட்டுவதற்கான செலவில் ரிசர்வ் பாங்கு மூன்றில் ஒரு பங்கு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு அவர்கள் கொடுக்க ஒத்துக்கொள்ளவில்லை அதனால் வேலை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். ரிசர்வ் பாங்கு பங்கு கொடுக்கவில்லை யென்றால் பாலம் கட்டப்போவதில்லையா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ரிசர்வ் பாங்கு ஒத்துக் கொள்ள வில்லையானால் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகமான பாரம் ஏற்படும் என்பதால் அப்படியே இப்பொழுது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ராஜ்யம் பூராவும் 45 மேம்பாலங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று சென்ஸஸ் எடுத்து அனுப்பியிருப்பதாக சொன்னார். அதைப்பூராவும் மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்களா? அப்படி ஒப்புக்கொண்டிருந்தால் இன்னும் எவ்வளவு காலமாகும் அவைகளை நிறைவேற்றி வைக்க?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“பூராவையும் ஒப்புக்கொண்டு விட்டதாகச் சொல்லுவதற்கு இல்லை. 45 பாலங்களை எடுத்து நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் சில வருஷங்களாகும். அவைகளை அவசியத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் வரிசைக் கிரமமாக எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது நாங்கள் குறிப்பிட்ட பாலங்களை கட்டிக்கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

SRI A. RATNAM:—“மாக்கிள்கல் ரோடு போன்ற இடங்களில் ஏற்கெனவே பாலங்கள் கட்ட ஆரம்பிக்கப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டிருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அதை ஏன் இப்பொழுது நிறுத்தி விட்டார்கள், அதற்கு இதுவரையில் எவ்வளவு செலவாகி இருக்கிறது என்பதைக் கூற முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“மாக்கிள்கல் ரோடு லெவல்கிராசிங்கில் கட்டப்பட்ட பாலம் நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை இன்னும் பாலங்கள் கட்டுவதற்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலம் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு செலவாகி இருக்கிறது என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை.”

[25th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், எந்தெந்த நகரங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் பாலங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்? அப்படிப்பட்ட லிஸ்டை மேஜையின் மீது வைப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தனிக் கேள்வி கேட்டால் அந்த லிஸ்ட் மேஜையின் மீது சமர்ப்பிக்கப்படும்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ What exactly will be the amount that this Government may be called upon to contribute either in the shape of grant or loan for the construction of these bridges? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There is no question of grant in this matter. Under the financial arrangements laid down in the State Railway General Code and the Indian Railways Act, if a level-crossing is required to be replaced by a road overbridge or underbridge by reason of the growth of both railway and road traffic, (after a period of ten years after the opening of a railway line for public traffic as stipulated in the Railway Act), the railways will be required to bear the cost of the bridge structure and the cost of the diversion of sewers, cables, gas and water mains within the railway limits, while the road authority will be required to bear the cost of the bridges, the proposed over or underbridges within or outside the railway limits and also the cost of the diversion of sewers, cables, etc., together with the cost of lands outside the railway limits. So far as the commitment of the Local State Authority is concerned, it has been arranged that the Corporation of Madras itself for the City and the State Government should share in the proportion of 50:50. I have no figures regarding the ultimate commitment for the State Government.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“ மத்திய சர்க்கார் ரயில்வே மூலம் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க ரயில்வே லெவல் கிராசிங்குகளில் பாலம் கட்டுவதற்கு மத்திய சர்க்காரை நன்கொடை கொடுக்கும்படியாக ஏன் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் வற்புறுத்தக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ரயில்வேயின் மூலம் லாபம் வந்தால் அந்த லாபத்தை எப்படியெல்லாம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று பார்லிமெண்டு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. லெவல் கிராசிங்குகளில் பாலம் கட்டுவதற்கான பூரா செலவையும் ஏற்றுக் கொள்ள மத்திய சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை நாம் வற்புறுத்துவதற்கில்லை.”

Rural water-supply schemes for Vridhachalam taluk

* 2262 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount provided for rural water-supply schemes for Vridhachalam taluk?

25th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The amounts provided for water-supply schemes for Vridhachalam taluk during 1954-55 were Rs. 25,000 under the comprehensive scheme and Rs. 66,700 for seven works under the Local Development works programme respectively.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“ விருத்தாசலம் தாலுகாவானது குடித் தண்ணீருக்கு மிகவும் அருந்தலான தாலுகாவாகும். அதனால் அந்தத் தாலுகாவில் அநேக இடங்களில் தண்ணீரில் தொத்து நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, விருத்தாசலம் தாலுகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையை இன்னும் சற்று உயர்த்துவதோடு, ஒதுக்கிய தொகையையும் கூடிய சீக்கிரம் செலவு செய்து குடித் தண்ணீருக்கு வசதி செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A sum of Rs. 25,950 was spent against the allotment of Rs. 25,000 under the Rural Water-supply Comprehensive Scheme and a sum of Rs. 19,330 was spent under Local Development Works Programme up to 31st March 1955. Under the Local Development Works Programme, seven bore-wells with overhead tanks and pipes are to be put up. This will take some time. It is hoped that the work will be completed during the present year.”

Stamping of weights and measures

* 2263 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation from the merchants of Tirunelveli was received by him during his recent visit to Tirunelveli regarding the hardships caused to the merchant community of Tirunelveli by the inordinate delay in the Taluk Office in getting their weights and measures stamped by the concerned authorities; and

(b) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Yes, Sir. But the ‘ recent visit ’ refers to the period as early as January of this year.

“ (b) The services of persons responsible for delay in stamping weights and measure have been dispensed with.”

Bombay-Cape Comorin Road

* 2264 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the length of Bombay-Cape Comorin Road included in this State;

(b) how many new bridges and strengthening of old bridges and culverts are necessary to complete the work;

(c) the estimated cost of the scheme;

[25th August 1955]

(d) how much of the work and at what cost, was completed before the end of 1954; and

(e) when the rest is expected to be completed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) 331 miles, 5 furlongs.

“(b) Thirty-seven bridges and 1,223 culverts have either to be constructed or reconstructed.

“(c) About Rs. 332 lakhs.

“(d) & (e) Works costing about Rs. 41 lakhs were completed by the end of 1954 and the remaining works are expected to be completed by the end of 1958.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know the number of miles of road constructed during this period and is it a fact that the Central Government have been complaining that there have been laches on the part of the Government in pushing through this programme?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“There is no such complaint from the Central Government. About the miles of road constructed, I have not got the particulars. If a separate question is put, I shall furnish him the information.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In connection with the national highway, namely, the West Coast Road, even in 1948 an estimate was prepared for the construction of the Kuppam bridge and there was some controversy with regard to the alignment of the road. It was finally settled in the latter half of 1952. Even now, in spite of the fact that provision has been made in the Budget, the work has not yet commenced. May I know from the Hon. Minister when that work will be commenced or completed?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The hon. Member may put a separate question. I have not got the details as to the stage at which that bridge work stands. If a separate question is put, I can furnish him the details.”

DR. K. B. MENON :—“Is the road going to be a concrete road or a black top road?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It is only a black top road.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Has this Government's attention been drawn to an answer given by the Central Minister in Parliament that during this period there has been slackness on the part of the State Government because the grant was half and half and that hereafter it will be made in full so that the work may progress more rapidly?”

[25th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have no knowledge of it.”

Complaint against the Vadakkancheri Police

* 2265 Q.—SRI R. KRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Police Officers have taken no action against the person who tried to stab the peaceful Sathyagrahis with a sword in front of Anil Mark Beedi Factory at Vadakkancheri (Palghat) in connection with the dispute between workers and management now going on in the factory;

(b) whether the District Superintendent of Police, Malabar, has received a copy of the resolution passed at a public meeting held on 27th February 1955 at Vadakkancheri, Palghat taluk Malabar, regarding such indifference; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) As nobody tried to stab Sathyagrahis at Vadakkancheri, the Police were not called upon to take any action against nobody.

“(b) The District Superintendent of Police received a copy of the resolution through the Collector.

“(c) Does not arise.”

SRI R. KRISHNAN :—“സർ, നൂറുകണക്കിനുള്ള ഒരു പോലീസുകാരും നോക്കിനിൽക്കെയാണ് നിയമവിരുദ്ധമായ ഒരു മാരകായുധം കൊണ്ട് വെട്ടാൻ ചെന്നത്. കണ്ടുനിന്നവർ ഇടപെട്ടതിനുശേഷമാണ് വെട്ടാൻചെന്ന ആൾ മടങ്ങിപ്പോയതും. ആൻ തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവം യഥാർത്ഥം ഒന്നെ അവിടുത്തെ ഒരു കോൺഗ്രസ്സ് നേതാവും മറ്റുള്ളവരും പറഞ്ഞു. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുക, അന്വേഷിച്ചാൽക്കൊണ്ടും സത്യം മറച്ചുവെക്കുക, നടപടി എടുക്കു നിൽക്കുക ഇതെല്ലാം പോലീസിന്റെ മുതലാളിപക്ഷപാതയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി വീണ്ടും ഒരു അന്വേഷണം നടത്താൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ തെളിവു നൽകാൻ ആൻ തയ്യാറാണ്. വീണ്ടും ശരിയായ അന്വേഷണത്തിന് ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറാണോ?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation) :—“The persons concerned attempted to stab peaceful satyagrahis with deadly weapons and, as a matter of fact, some important citizens witnessed it. Yet, what action has been taken by the Government to inquire into the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“This incident was over long ago and nobody was injured in that so-called attempt to stab. Therefore, I do not think any useful purpose will be served by instituting another inquiry now.”

[25th August 1955]

Steps for increasing the prices of agricultural produce in Malabar

* 2266 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have initiated any steps to increase the prices of agricultural produce in Malabar, particularly tapioca and pepper; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The information required by the hon. Member is given in the statement^a placed on the table of the House.”

8-50 a.m. SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“May I know whether this Government have made suitable recommendations to the Government of India with regard to fall in prices of agricultural produce in Malabar? If so, may I know why the Committee constituted by the Agricultural Ministry of the Government of India failed to take the opinion from the public with regard to the price variations of agricultural produce in Malabar?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I may tell the hon. Member that the State Government have not been sleeping over this question. They have been taking suitable action then and there. Particularly regarding tapioca and pepper in which Malabar is very much interested and concerned, Government have taken necessary action. They have permitted free export of tapioca stalks and tapioca products and other things. They have further extended the period for free exports which would help to increase the prices. But, I may also tell the hon. Member that the consumption of tapioca has very much fallen on account of the larger production of rice and greater availability of rice.

“Regarding pepper, this Government have recommended to the Central Government and they have agreed to reduce the export duty from 30 per cent or Rs. 65 per hundred weight, whichever is lower to 15 per cent *ad valorem*. As this has also been accepted by the Government of India, it should help to some extent the checking of the fall in price of pepper.”

SRI C. H. KANARAN:—“Sir, in the questionnaire prepared by the Government of India, the fact of falling prices of pepper and other products of Malabar has been excluded. May I know the reason for it and also why this Government did not press the Government of India to include these products of Malabar?”

^a Printed as Appendix I on page 771 infra.

[25th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I have already stated that this Government have been taking all necessary action and pointing out to the Government of India about the action to be taken regarding pepper and other articles which are produced in Malabar.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV:—“In view of the fact that coconut is an important crop of Malabar and the price of coconut is very low, will the Government take urgent steps to increase duty on foreign crop by approaching the Central Government so as to get an increased price for coconut?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I may assure the hon. Member that this Government have been taking suitable steps in the matter. But, I would also like to tell him that the people here are very much interested in consuming coconuts and it is therefore not in the interests of the consumer to see that the price stands at a very high level.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR:—“എക്സ്പോർട്ട് വ്യക്തി കറച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന വിധം വർദ്ധിക്കാൻ വേണ്ടുന്നില്ല. കൂടുതൽ മാർക്കറ്റിലേക്കായി യാതൊരു വിധ റെഗുലേഷനുമില്ല. അതിനനുസരിച്ച് താങ്ങുവിലയ്ക്ക് എത്തിക്കുകയും നടപടി എടുക്കുന്നതോ? ഇന്ത്യൻ താങ്ങുവിലയ്ക്കു എത്തിക്കുകയും ശിപാർശ അയച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இந்த பெப்பரை உள்ளூரில் இருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுங்கள். வெளியூரில் இருக்கிறவர்களையும் சாப்பிடவேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யுங்கள். வெளியூரில் விற்கும்தான் விலையும் கொஞ்சம் கிடைக்கும். ஆகவே எவ்வளவு தூரம் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, Indian pepper has lost a major portion of the foreign market because of adulteration of bad quality. Have the Government suggested to the Central Government that the situation may be effectively met so that the foreign market may improve?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, Government are fully aware of this aspect of the situation and they have been taking suitable steps.”

Dismissal of certain sanitary workers in Manapparai Panchayat Board

* 2267 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the sanitary workers employed under the Panchayat Board, Manapparai, Tiruchirappalli district, regarding the dismissal of certain workers during February 1955;

(b) whether the Government enquired into the matter; and

(c) if so, with what results?

[25th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No representation from the sanitary workers employed under the Manapparai Panchayat was received. But the hon. Member brought to the notice of Government the dismissal of certain sanitary workers of the above panchayat.

“(b) Yes, Sir.

“(c) The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has been asked to issue suitable instructions to the Regional Inspector of Local Boards, Tiruchirapalli, to cancel his proceedings in which he had issued a direction that the Manapparai Panchayat Sanitary Workers' Association should not function unless it was recognized by the Government. As regards reinstatement of dismissed sanitary workers, the Government have declined to interfere in the matter.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, the charge against the workers was that they were members of a trade union which is lawfully registered under the Indian Trade Unions Act. When the Government had thought it fit to direct the Regional Inspector of Local Boards to cancel his proceedings issued to that union, may I know why the Government cannot ask him to reinstate the workers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the Executive Officer framed two charges against the sanitary workers. One was that they were members of a union which had not been accorded official recognition and the office-bearers of which belonged to the Communist Party. That was one charge and that has been dropped now. The second charge was that they issued pamphlets abusing the Executive Officer of bad administration, neglect of his duties and work, etc. In regard to this charge, the District Panchayat Officer called the workers and told them that no further action will be taken against them provided they gave an undertaking to express regret for such misconduct. But, they were recalcitrant and therefore they were dismissed.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, if the workers were prepared to give such an undertaking, will the Government reconsider the matter and reinstate them?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, I do not know whether any other workers are now employed in their places.”

SRI K. P. GOPALAN :—“From the reply given by the Hon. Minister, it is clearly seen that no definite charge has been made against the workers by the Executive Officer. There is no mention of neglect of their duties or any such thing. The only thing mentioned is that they were members of a trade union. There are many unions of panchayat and municipality workers and these trade unions have been functioning in this State. May I know whether it is the policy of the Government to take away the trade union rights of the workers and punish them merely for the reason

[25th August 1955]

that they became members of trade unions? If it is not their policy, may I know whether the Government will be pleased to take back those workers who have been dismissed?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the hon. Member does not seem to have understood properly the answer given by me. Though the Executive Officer took objection to the association of outsiders with the union of workers, the action taken against the workers was for their misbehaviour and indiscipline besides their active incitement of other workers also to indiscipline.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“The only act of their misbehaviour and indiscipline was that they issued a pamphlet criticising the action of the Executive Officer. I have seen that pamphlet and it contains certain allegations against the Executive Officer. Did the Government enquire into those allegations and find out whether they are true? To my knowledge, the Government have not cared to do it. Instead of doing this, why should the Government dismiss the workers on that score? Further, may I know from the Hon. Minister whether he is aware that the panchayat board has unanimously resolved and also sent a resolution to the Inspector of Local Boards on the question of reinstatement of those workers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I am not aware of it, Sir.”

SRI M. PALANIYANDI :—“Sir, ordinarily, the administration used to victimize the workers only on the plea of indiscipline. May I know whether the Government have enquired into the matter?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. Government have received the report of the Inspector of Local Boards and Municipal Councils in this matter.”

Khadi dealers in the State

* 2268 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—“Hon. Member who gave notice of this question Sri P. S. Rangaswamy Naidu, is not in his seat. So, the answer and his question will be printed in the official proceedings.”

SRI P. S. RANGASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that free licences are issued to the Khadi dealers in the State;

(b) whether the Government are taking any action against such dealers who have not obtained free licences; and

(c) whether the Government are aware of the fact that action has been taken against one Premier Khadi Corporation, Tiruppur, to collect an amount of Rs. 362-11-0 towards tax for non-possession of free licence for the year 1954-55?

[25th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) Free licences were being issued up to 31st March 1954 to dealers dealing exclusively in Khadi so as to enable them to get the benefit of the exemption from payment of sales tax on Khadi. In the absence of a licence, the dealers were liable to pay sales tax and failure to pay tax rendered them liable to the penal action under the Madras General Sales Tax Act, 1939.

“(c) No action has been taken for the year 1954-55 as stated. But action was initiated against the Corporation to collect a sum of Rs. 362-11-0 being the tax due from it for the year 1953-54 on unlicensed transactions.”

Extension of electricity to Manjeri, etc.

* 2269 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given on 12th March 1955 to a supplementary to question No. 1308—

(a) the order of priority assigned to the scheme for the extension of electricity to Manjeri, Malappuram, Kottakal and Perintalmanna; and

(b) when it will be taken up for execution?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) As the scheme for extension of supply of electricity to Manjeri, etc., villages is still under the consideration of the Government the question of assigning its rank in the priority list of sanctioned scheme does not arise now.

“(b) In view of the answer to sub-clause (a) above, it is not possible at present to forecast when the scheme is likely to be taken up for execution.”

9. SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—‘Sir, in view of the fact that electricity is very necessary for introducing rural water-supply schemes and protected water-supply schemes in major panchayats like Manjeri, Perintalmanna, for the lack of which these panchayats have not been fortunate enough to have these water-supply schemes and in view of the fact that industrial colonies are proposed to be started in the Second Five-Year Plan in centres where there are electricity facilities, will the Government consider extension of electricity to these towns as early as possible?’

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have stated, Sir, that the scheme itself is awaiting sanction of the Government. Even if it is sanctioned now, it is not likely to be taken up before the close of this year because already our commitments in respect of large-scale programmes is afoot. If at all it is sanctioned and taken up, it can be done only in the year 1956-57.”

[25th August 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“During question time in the last session, the Hon. Minister stated that the scheme of extending electricity to these towns is under the consideration of the Government and it would be executed as early as possible. Therefore I put this question now to know the priority assigned to this scheme in the list of schemes to be taken up by the Government this year. Now the Hon. Minister says that they are under consideration. Will the Government see that they arrive at a decision soon and extend electricity to these towns before the current year is over?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Sir, it is not possible. It is a fact that I said that the scheme is being considered by the Government. But then the Government Department said that they were unable to propose this scheme which is not remunerative. So it was deleted. But now actually the scheme has been formulated and is before the Government. The Government have to go into the scheme and sanction it. As I told the hon. Member, even if it is sanctioned now, it cannot be taken up during the current year.”

Conference of the Tanjore District Teachers' Guild

* 2270 Q.—SRI K. V. RAMASWAMI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any resolution passed at the Conference of the Tanjore District Teachers' Guild held on 19th February 1955 regarding the pension of teachers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Government have received a copy of the appeal made by the Tanjore District Teachers' Guild to the Legislators of Madras State regarding the need for pension to teachers.

“(b) No action was taken on it as Government had already announced their pension scheme for teachers.”

SRI S. RAMALINGAM :—“தஞ்சாவூர் உபாத்தியாயர்கள் சங்கத்தின் மகாநாட்டில் அவர்கள் கோரியிருந்தது ஸைகண்டரி கிரேட் டீச்சர்களுக்கும் எலிமெண்டரி ஸ்கூல் டீச்சர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுத்திருப்பதுபோல் மற்ற உபாத்தியாயர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்பது. அதைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன முடிவு செய்திருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“எல்லா விஷயங்களையும் ஒரே வருஷத்தில் செய்து முடிக்கக்கூடிய காரியம் அல்ல. எல்லோருக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்ற கஷ்டியத்தைப் படிப்படியாகத்தான் பூர்த்தி செய்யமுடியும்.”

[25th August 1955]

Monkey nuisance to agriculturists in the State

* 2271 Q.—SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) with reference to the answer given to question No. 445 on 14th July 1953 whether any steps have been taken by the Government to get rid of the monkey nuisance to agriculturists in this State till now; and

(b) whether the Government have any information as to the steps taken by other States in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No specific further action was taken in the matter by the Government as public sentiment is against the shooting of monkeys. It has been left to the local authorities to take suitable action in the light of local conditions.

“(b) We have no authentic information. It appears that in Madhya Pradesh and Uttar Pradesh a reward of annas eight or so was given for every monkey shot dead. In Orissa there was previously a scheme for killing monkeys. The reward offered was Rs. 2 for a female monkey and Rs. 4 for a male monkey.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“குரங்குகளில் பல இனங்கள் இருப்பதால் விவசாயப் பண்டங்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் குரங்குகள் மனிதக் குரங்குகளா அல்லது வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த குரங்குகளா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதைப்பற்றிக் கூர்ந்து கவனித்து வருகின்ற கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை என்னை விட நன்றாக அறிந்திருப்பார்கள்.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“மற்ற மாகாணங்களில் இந்த குரங்குகளின் தொல்லையைத் தீர்ப்பதற்குச் செய்ததைப்போல் ஏன் நமது மாகாணத்திலும் செய்யக்கூடாது? அல்லது ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காரிடம் அனுமதி வாங்கக்கூடாதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“மற்ற மாகாணங்களிலே இந்த மாதிரி செய்தது பயனில்லை என்றுதான் தெரிகிறது. ஏற்றுமதி செய்வதிலும் அவ்வளவு பயனிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் வெவ்வேறான இடங்களுக்கும் Female Jail/Central Jail களில் குரங்குகளின் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறதென்று 70, 80 குரங்குகளைப் பிடித்து கொண்டுவிடுவதென்ற அபிப்பிராயத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்ததால், கொல்லாமல் ரொம்ப தூரத்தில் வேரிடத்தில் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். ஆனால் அவை மறுபடியும் அந்த ஜெயிலுக்கு வந்து விட்டன. கொல்லாமல் அகற்றுவதற்கு ‘டியர் காஸ்’ உபயோகப்படுத்தலாமா என்று யோசித்தோம். ஆனால் ஐ. ஜி. ஆப் போலீஸ் இவ்வளவு செலவு செய்வதற்கு தகுந்த பலன் இல்லையே என்றுதான் சொல்லுகிறார்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know the policy of our Government with regard to extermination or export of these monkeys to other places especially when we in Southern India revere the monkeys? Recently a particular gentleman spent one thousand rupees and got a female monkey married to a male monkey.”

[25th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Regarding the export of monkeys, unless there is demand there is no question of attempting to export them. There is a firm sentiment against the killing of monkeys. Therefore the present policy of the Government is to leave the problem of dealing with the nuisance to the local authorities and the people concerned.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, when it is so difficult to reconcile the removal of monkeys with the public sentiment, will the Government try sterilization of monkeys to prevent their breeding?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I don't know, Sir, how far it is practicable. If the hon. Member can enlighten me further on this, I shall go into the question.”
(Laughter.)

SRI V. MUTHU :—“இந்தக் குரங்குகள் வானரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஈ. வி. ஆர். பெரியார் இந்த வானரங்கள் எல்லாம் திராவிட நாட்டைச் சேர்ந்த மூதாதையர்கள் என்று சொல்லுகிறார். நம்முடைய மூதாதைத் திராவிடர்களை இப்படிக் கொல்லுவதும், வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதும் நியாயமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர் சொல்கிற காரணத்தினால்தான் ஒருக்கால் பொதுஜன அபிப்பிராயம் குரங்குகளைக் கொல்லுவதற்கு விரோதமாக இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.”

(Hon. Members Sri Palaniyandi and Narayanan Nambiar were seen standing in their places.)

DEPUTY SPEAKER :—“Hon. Members should not stand up in their seats when the Hon. Minister is replying to the question.”

SRI M. PALANIYANDI :—“சொந்த அனுபவத்தில் நமது நிதி மந்திரியும், விவசாய மந்திரியும் அமெரிக்க குரங்கை (ஜிப்பியை) வழி அனுப்பினார்களே, அந்தக் குரங்கு எப்படிப் பழகியது? Nuisance கொடுத்ததா? அல்லது நன்றாகப் பழகினதா? அந்த முறையில் நம் நாட்டுக் குரங்குகளைப் பழக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அந்தக் குரங்கு லைத் தொந்தரவு இல்லை. அது ஆட்டம் ஆடிகளிக்கச் செய்தது. ‘ஷேக் ஹாண்ட்’ செய்தது. அந்த மாதிரி நம் நாட்டுக் குரங்குகளுக்கும் பயிற்சி அளிப்பதற்கு கனம் அங்கத்தினர் யோசனை சொன்னால் அதையும் கவனிக்கலாம்.”

Government grant for the Women and Children Hospital at Tirunelveli

* 2272 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have given or propose to give half-grant for the maintenance of the newly constructed Women and Children Hospital of the Tirunelveli Municipality?

[25th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government have not given and do not propose to give a half-grant to the Tirunelveli Municipality towards the maintenance of the Women and Children Hospital, Tirunelveli, recently constructed by the municipality."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" May I know when the Women and Children Hospitals in other municipalities are given half-grant, why discrimination is shown in respect of this hospital? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, half-grants are given only for building construction and equipment and not for maintenance."

Travelling allowance for village officers

* 2273 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the village officers in Kallakurichi taluk, South Arcot district, applying for leave on medical ground, were asked to appear before the District Medical Officer; and

(b) if so, whether any travelling allowance for the journey was paid to them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Yes, Sir. Six village headmen and three karnams applied for leave. As the Tahsildar had sufficient reasons to doubt their bona fides except in the case of one village headman, he sent them to the District Medical Officer for medical examination. Only two headmen appeared before the District Medical Officer. The others continued to be on duty. Of the two village headmen who appeared before the District Medical Officer, one was recommended a month's leave and the other was found physically fit.

" (b) No."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, is it not a fact that village officers are not paid any salary during their leave period and if so, do Government consider asking them to appear before the Medical Officer travelling over long distances proper and not oppressive? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, from the answer given by me it will be found that the Tahsildar's action was quite proper because it is very significant that out of nine village officers, seven did not turn up before the medical officer."

9-10 a.m. SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—" கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மெடிகல் லீவ் கொடுக்கும்போது சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I want notice, Sir."

[25th August 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" ஸார், டி.எம்.ஓ. அவர்கள் ஒன்பது பேர்களில் ஒருவருக்கு உடல் சரியில்லை என்று சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருப்பதாகக் கூறினார். அந்த ஒருவருக்காவது போக்குவரத்து படி கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? அதுமாதிரி முறை இருக்கிறதா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" அம்மாதிரி அந்த டிபார்ட்மெண்டில் விதி இல்லை. ஜில்லா போர்டு உபாத்தியாயர்கள் கூட லீவு கேட்டால் மெடிகல் ஆபீசரிடம் போகவேண்டும் என்ற முறையிருக்கிறது."

SRI K. PARTHASARATHY :—" The salary of a village officer is less than Rs. 20 per month and the expenses involved in going to the Headquarters Hospital to appear before the District Medical Officer will be more than Rs. 20 or Rs. 30. That is the reason why many of the village officers do not care to appear before the District Medical Officer. So, will the Government be pleased to issue instructions to the Tahsildar not to insist on the appearance of the village officers before the District Medical Officer especially when they are not paid any leave salary? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, the hon. Member, as a lawyer, knows the trick of resorting to the medical certificate in support of adjournment of cases."

Indigenous medicinal plants in the Government Estate Gardens, Madras

* 2274 Q.—SRI M. MARIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of Government to grow indigenous medicinal plants in the Government Estate Gardens, Madras?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No, Sir."

Number of schools in Coimbatore and Malabar districts

* 2275 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM (on behalf of Sri A. Senapathi Gounder): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many high schools, middle schools, higher elementary schools and elementary schools are there in Coimbatore and Malabar districts; and

(b) the total number of such schools under each category under the supervision of the District Educational Officer, Coimbatore?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) A statement is laid on the table of the House."

[25th August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know from the Hon. Minister out of 3,984 educational institutions in Malabar, how many of them are run by the Government? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member knows that in respect of elementary and secondary schools, the Government institutions are very few and it is only the local bodies and private persons that are asked to run these institutions and liberal grants are given by the Government."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Is it not a fact that the population of the Coimbatore district is only about 32 lakhs whereas the population of the Malabar district is about 47 lakhs? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I really do not think that this question is put for the purpose of bringing out whether there were more educational institutions in Malabar. Even on a population basis, I may assure hon. Members that Malabar has more schools than in any other district."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" ஹெயர் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் படிக்கக்கூடிய குழந்தைகள் சர்க்காருடைய பரீட்சையில் பாஸ் செய்திருந்தால் சர்க்கார் அல்லது ஸ்தல ஸ்தாபனம் நடத்துகிற ஹை ஸ்கூல்களில் அட்மிஷன் கிடைக்கிறது. நாலாவது பரம் பாஸ் செய்திருந்தாலும், மற்ற ஸ்கூல்களிலிருந்து பாஸ் செய்து வந்தாலும் அவர்களுக்கு மூன்றாவது பாரத்திற்குத்தான் அட்மிஷன் கிடைப்பதாக இருக்கிறது. ஸ்டாண்டர்ட் கம்மியாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி நிலைமை இருக்கும் போது அந்த ஸ்கூல்களை ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்? அப்படிப்பட்ட மிஷல் ஸ்கூல்களை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is a different question altogether and it does not arise out of the main question."

Dismissal of three workers in the " Triplicane Cafe " in the City

* 2276 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what conciliation measures the Government have taken in the dispute between the workers and the management of Triplicane Cafe, Triplicane, Madras, regarding the dismissal of three workers from the cafe on February 21st and 22nd, 1955; and

(b) whether the Government have received any conciliation report from the Labour Officer, Saidapet, Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Labour Officer, Madras, conciliated the dispute.

" (b) Yes, Sir. The Government have referred the dispute to the Industrial Tribunal, Madras, for adjudication."

[25th August 1955]

Advisory Committee for the Headquarters Hospital, Palayamkottai

* 2277 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any Advisory Committee for the Headquarters Hospital at Palayamkottai in Tirunelveli district; and

(b) if so, who the members of that Committee are?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) *Official members—*

- (1) The Collector.
- (2) The President, District Board.
- (3) The District Medical Officer.
- (4) The Executive Engineer.
- (5) The Chairman, Municipal Council.
- (6) A second representative of the Municipal Council.
- (7) A second representative of the District Board.

Non-Official Members—

- (1) Sri M. Somasundaram Pillai.
- (2) Srimathi Leela Gnanamuthu.
- (3) Srimathi S. Thangaswamy.
- (4) Sri M. Mohamed Abdul Latif.
- (5) Sri Sivasubramania Nadar, M.L.C.
- (6) Srimathi P. A. Thangaswamy."

SRI T. GANAPATHY :—" Will the Government issue directions to include the local M.L.As. also in that Committee? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is a local M.L.C. in that Committee."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—" May I know from the Hon. Minister the procedure adopted in selecting non-official members of this Committee? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is done on the recommendations of the District Medical Officer and the Collector, which the Director of Medical Services puts up to the Government."

SRI S. RAMALINGAM :—" What are the functions of this Advisory Committee and has any of the recommendations of the Committee been considered by the Government? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The function is to keep the Director of Medical Services and the Government informed as to the needs of the hospital as viewed by the public."

[25th August 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Are the recommendations of the Advisory Committee given effect to and if so, why the recommendations of the Advisory Committee for the Chingleput Headquarters Hospital are not given effect to? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member can put a separate question.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Only such of the recommendations as are practical, are accepted and action is taken on them.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Does the Hon. Minister think that even the supply of napkins is not a practical suggestion? If so, why a sufficient number of napkins are not supplied to the District Headquarters Hospital at Chingleput? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The main question relates to Tirunelveli.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ How can the hon. Member expect a reply to a question like this? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member can put a separate question.”

Reprinting of Board's Standing Orders and Manual of Village Accounts

* 2278 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM (on behalf of Sri A. Senapathi Gounder): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the year when the Board's Standing Orders and the Manual of Village Accounts were printed last; and

(b) whether the Government have made any arrangements to reprint these books?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) The Board's Standing Orders and the Manual of Village Accounts were printed last in the years 1931 and 1948, respectively.

“ (b) Yes.”

Overseas Scholarships to students of the State

* 2279 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenditure incurred by State Government for grant of Overseas Scholarships to students from Madras State in 1954;

(b) the number of holders of Overseas Scholarships from the State; and

(c) the number of (1) Backward and (2) Harijan Community students coming under (b)?

25th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No students from this State were sent abroad for Overseas training under the Government of India Overseas Scholarships Scheme during the year 1954-55. The expenditure incurred by this Government on this account is therefore ‘ Nil ’.

“ (b) & (c) Does not arise.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ மேல் நாடுகளுக்கு பல தொகுதிகளிலிருந்து படிப்பதற்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதி செய்துகொண்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் ஏன் ஒருவரையும் அனுப்பவில்லை? ஏன் அப்படி சிபாரிசு செய்வது இல்லை? ஒருவரும் சிடைக்கவில்லையா அல்லது ஒருவரும் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளவில்லையா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கனம் பாலகிருஷ்ணன் கேள்வி ஸ்காலர்ஷிப் ஸ்கீமைப்பற்றி. வேறு ஸ்கீம்களின் மூலமாக நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு மாணவர்களை அனுப்பியிருக்கிறோம்.”

Short-term training for Livestock Inspectors and Veterinary Doctors.

* 2280 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government propose to start a short-term training course for Livestock Inspectors and Veterinary Doctors; and

(b) if so, when the course is likely to begin?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) The Indian Council of Agricultural Research has suggested the desirability of starting a shorter course of three years and has appointed a technical Committee to formulate the syllabus. The question of reviving the Veterinary and Livestock Inspectors Course is likely to be considered in that connection.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ இப்பொழுது ‘ ஷார்ட் டெர்ம் டிரெயினிங் கோர்ஸ் ’ ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ‘ மினிமம் குவாலிபி கேஷன் ’ என்ன? எவ்வளவு பேர்களுக்கு ‘ டிரெயினிங் ’ கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அவர்களுக்கு ‘ ஸ்டைபென்ட் ’ உண்டா? என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ ‘ டெக்னிகல் கமிட்டி ’ சிபாரிசு அனுப்பியவுடன் அதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாதாரணமாக அந்த திட்டத்தில் 50 மாணவர்களுக்கு இடம் இருந்தது. ஹரிஜனங்களாக இருந்தால், ரூ 35. மற்றவர்களாக இருந்தால், ரூ 30 ‘ ஸ்டைபென்ட் ’ கொடுப்பதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.”

SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“ இந்தப் பயிற்சிக்கு ரொமத்தில் வசிக்கும் விவசாய மக்களுக்கு அதிகச் சலுகை கொடுக்கப்படுமா? அல்லது மற்ற பயிற்சிகளில் நடப்பது போல் நகரங்களிலுள்ள பெரியவர்களின் குழந்தைகளுக்கும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கும் அதிகச் சலுகை அளிக்கப்படுமா? ”

[25th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நகரங்களில் இருக்கின்ற வர்களுக்கு கிராம மனப்பான்மை இருக்கலாம். கிராமங்களில் இருக்கின்றவர்களுக்கு நகர மனப்பான்மை இருக்கலாம். ஆகவே அதிக மனுக்கள் வந்திருந்தால் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருடைய தகுதியையும் பார்த்தே தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.”

Collection of the levies of daily and weekly markets in Dindigul

* 2281 Q.—**SRI V. MADANAGOPAL :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government received during February 1955 any representation from the Municipal Council, Dindigul, Madurai district, requesting permission to collect departmentally the levies of daily and weekly markets in Dindigul without farming them out to private contractors;

(b) if so, the action taken thereon; and

(c) whether a copy of the order of the Government passed on this representation will please be placed on the table of the House?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The proposal of the Dindigul Municipal Council was not approved.

“(c) A copy * of G.O. Rt. No. 239, L.A., dated 12th March 1955, is placed on the table of the House.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ May I know whether the Government have ascertained, before the issue of the Government Order placed on the table of the House, why the Municipal Council, Dindigul, passed such a resolution to take over the collection of fees in the markets departmentally? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The municipal Council was sustaining losses as compared with the previous years.”

SRI V. MADANAGOPAL :—“ திண்டுக்கல் நகரசபையின் முனிசிபல் எல்லைக்குள் இருக்கும் மார்க்கெட்டின் வரி வசூலை முனிசிபல் நிர்வாகமே ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாக லாபம் ஏற்பட்டதா? நஷ்டம் ஏற்பட்டதா? லாபம் ஏற்பட்டிருந்தால் எல்லா நகர சபைகளும் இதேமாதிரியாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Generally Government advise local bodies to lease out the right of collection of fees in its markets in public auction.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know why this question is being answered by the Hon. Health Minister? May I know whether there is any change in portfolios in the Cabinet? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Markets come under the Public Health Act and therefore under the portfolio of the Health Minister.”

[25th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know who is the present licensee that is collecting the rent on behalf of the municipality and how long he has been continuing to do so? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Notice, Sir.”

Manufacture of salt in Merkanam village

* 2282 Q.—**SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of land reserved in Merkanam village, Tindivanam taluk, South Arcot district, for the Harijan Co-operative Society for the manufacture of salt;

(b) whether any steps have been taken to assign these lands to the above society; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No land was reserved for assignment in Merkanam village of Tindivanam taluk for the Harijan Co-operative Society for the manufacture of salt.

“(b) & (c) Do not arise.”

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :—“ மரக்காணம் கிராமத்தில் தனிப்பட்ட நபருக்கு உப்பு விளையும் நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்கின்றபோது ஏன் இந்த சொஸைட்டிக்கு அவர்கள் கேட்டிருக்கும் நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்கக் கூடாது? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ இன்னொரு சொஸைட்டிக்குக் கூட இம்மாதிரி நிலம் ஜாரி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களுக்கு ஏன் செய்யப்படவில்லை என்பதற்கு வேறு காரணம் இருக்கிறது. இவர்கள் சிறிய இடத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். மிக விசாலமான பூமியாக இருந்தால் தான் உப்பு விளைக்க முடியும். ஆகவே தான் இவர்களுக்கு இந்த நிலத்தைக் கொடுக்கவில்லை.”

SRI A. RATNAM :—“ இந்த ஹரிஜனங்கள் அந்தப் பிரதேசத்தில் பல ஆண்டுகளாக உப்பு விளைவித்து வருகிறார்கள். சுமார் 20 ஆண்டுகளாக அவர்கள் அந்த இடத்தில் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது இவர்களுக்கு ஏன் அந்த இடத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்கவில்லை. மற்றவர்களுக்கு ஏன் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு சரியான சமாதானம் சர்க்காரால் கூற முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ அதற்குச் சமாதானம் இதுதான். அந்த இடத்தில் நிறைய வாய்க்கால்கள் முதலியன வருகின்றன. அதோடு அந்த பூமி ரொம்ப குறுகிய இடம். அதில் இவர்களால் வேலை செய்ய முடியாது. ஆகவே அதற்குப்பதில் விசாலமான பூமி கொடுக்கிறோம் என்கிறோம். ஆனால் இவர்கள் இதையே கேட்பதால்தான் கொடுக்கவில்லை.”

G.O. No. 3114, Home, dated 6th October 1953

* 2283 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the contents of G.O. No. 3114, Home, dated 6th October 1953; and

[25th August 1955]

(b) whether the above Government Order was applied to the selection of District Munsifs made in September-November period of 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The special rules to regulate recruitment and conditions of service of members of the Madras State Judicial Service were issued in G.O. No. 3114, Home, dated 6th October 1953. The special rules are contained at pages 168–178 of Volume II of the Madras Services Manual, 1954 (revised edition).

“(b) Yes, Sir.”

Agricultural Council of Farmers in the State

* 2284 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Agricultural Council of Farmers has been constituted in this State; and

(b) if so, the number of members in the Council and its functions?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Member is apparently referring to the formation of a Farmers' Forum in this State. A copy of G.O. Ms. No. 1709, Agriculture, dated 1st July 1955, relating to it is placed on the table of the House.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இந்த ‘விவசாய கவுன்சில் பாரம்’ செய்கின்ற முடிவுகள் சர்க்காரைக் கட்டுப்படுத்துமா? அப்படியானால் அதில் செய்யப்படும் தீர்மானங்களையெல்லாம் சர்க்கார் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ‘பைண்டிங்’ உண்டாக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அப்படி ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் செய்கின்ற முடிவுகளை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்கள் நிறைவேற்றும் தீர்மானங்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற ‘பைண்டிங்’ கிடையாது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“இந்த ஸ்தாபனத்தாருக்கும் சர்க்காருக்கும் சம்பந்தமில்லை என்றால் விவசாய மந்திரி அந்த பாரத்திற்கு ஏன் தலைமை வகிக்க வேண்டும்? விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் அந்த பாரத்தில் எதற்காக பலதுறைகளில் பணியாற்ற வேண்டும்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“முதலில் ஒரு கமிட்டி அமைக்கவேண்டுமென்று எண்ணி இந்தக் கமிட்டியை அமைத்தோம். இதனால் சர்க்காருக்கு நல்ல பல யோசனைகளும் வரலாம்.”

SRI C. KANDASAMY :—“எப்ரல் மாதத்தில் டெல்லியில் இது சம்பந்தமாக ஒரு விவசாய மகாநாடு நடைபெற்றதே, அந்த மகாநாட்டுக்கு இந்தச் சட்ட சபையின் சார்பில் அனுப்பப்பட்ட அங்கத்தினர்கள் யார் யார்? அவர்கள் கட்சியின் அடிப்படையில் பொறுக்கி அனுப்பப்பட்டார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இந்தச் சபையிலிருந்து யாரும் அந்த மகாநாட்டிற்கு பிரதிநிதியாக அனுப்பப்படவில்லை. அல்லது அனுப்பிய பிரதிநிதிகள் எந்தக் கட்சியின் சார்பிலும் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பப்படவில்லை.”

25th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த மாகாணத்தின் சார்பாக அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அனுப்பப்பட்டார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இது சம்பந்தமாக விவசாய இலாகாவின் அபிப்பிராயங்கள் கோரப்பட்டன. அந்த இலாகாவின் அதிகாரிகள் அந்தந்த இலாகாவிலுள்ள விவசாயத்தில் மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ள சிலருடைய பெயரைக் கொடுத்தார்கள். அவர்களைப் பொறுக்கி அனுப்பினோம்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it a fact that at a recent meeting which was held under the auspice of this organization in Rajaji Hall, the Central Minister Sri A. P. Jain strongly criticised the membership of this Committee and the way in which the organization was functioning in towns so that it could turn out no useful purpose?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am not aware of it.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“It is stated in the answer given by the Government and the paper placed on the table of the House that representative farmers of all States were asked to participate in the All-India Farmers' Convention held at New Delhi. May I know from the Hon. Minister how the representative character of the delegates who attended the Convention was determined and what was the criterion adopted to determine the representative character and who were the persons that attended the Conference from this State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“About the personnel that attended from this State, I would like to have notice. About the representative character of the farmers, it was assessed in consultation with the officers concerned and other aspects.”

Silver Railway Pass for M.L.As.

* 2285 Q.—SRI S. S. KOLKEBAIL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state when the Government will give effect to the Resolution of the House Committee that the M.L.As. should be given a Silver Railway Pass just as Members of Parliament are given?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The matter is under consideration.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, may I know what is the policy of this Government in this matter? Did our Government request the Central Government to show some concession in the charges to be levied as far as Silver Passes are concerned?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The idea was first to ask the Central Government for the issue of free passes to all the Members. That, I do not think, the Central Government are likely to accept. Therefore, I have asked the Department to examine the financial implications of this proposal.”

[25th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" Questions Nos. 2286, 2287 and 2288 may be taken up together."

SRI N. K. PALANISAMY :—" These questions may be taken up to-morrow as we have got no time to put supplementary questions."

DEPUTY SPEAKER :—" They may be taken up to-morrow."

SRI K. VINAYAKAM :—" In that case, Sir, some supplementary questions may be allowed on the previous question."

DEPUTY SPEAKER :—" All right."

9-20 a.m. SRI K. VINAYAKAM :—" If the Central Government are not likely to grant the concession which we requested, will our Government take up the financial responsibility involved and grant free railway pass to the Assembly Members?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Only to know the financial commitment which we will have to incur if we issue free passes, I have asked the financial implications to be worked out."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Railway finances are separate from the general revenues of the Government of India. The Government of India are transferring from their general revenues to the railway funds the fare for every journey performed by the Members of Parliament by utilizing the Silver Railway Passes. If the Government think that it is desirable and necessary to issue free railway pass to the Members of the Assembly, why should they not undertake to pay for the journeys performed by them by utilizing such passes?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" On that basis only I have asked the department to work out the financial commitment."

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" May I suggest that the Finance Minister should try and give free passes during his regime as Finance Minister so that he may earn a very good name from the Members of the Assembly?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not want to be selfish; let some other person take the credit for it."

SRI K. VINAYAKAM :—" Will the Hon. Minister assure us that a favourable decision will be taken very early, at least before the expiry of the life of this House?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no expiry of the life of this House. This House will continue as long as the present Constitution lasts."

SRI S. RAMALINGAM :—" The question is about 'Silver Railway Pass'. But we are having only the Indian Railway. So will the Government take steps to give us Indian Railway Pass?"

[25th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" 'Silver Railway Pass' is only a technical term."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER.

MESSAGES FROM THE COUNCIL.

DEPUTY SPEAKER :—" I have to announce to the House the following messages, dated the 24th August 1955, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

" 1. In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 12 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 24th August 1955 without any amendment and signed by me.

2. In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Amendment Bill, 1955 (L.A. Bill No. 22 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 24th August 1955 without any amendment and signed by me.

3. In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955 (L.A. Bill No. 24 of 1955), as passed by the Legislative Council on the 24th August 1955 without any recommendation and signed by me.

4. In accordance with rule 130 of Madras Council Rules, I transmit a copy of the Pudukottai (Settlement of Inams) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 25 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 24th August 1955 without any amendment and signed by me."

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE HARDSHIP CAUSED TO AGRICULTURISTS DUE TO INADEQUATE SUPPLY OF WATER IN VADAVAR AND GRAND ANICUT CANALS.

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member Sri P. Venkatesha Sholagar will now call the attention of the Government to a matter of urgent public importance, namely, the hardship caused to agriculturists due to inadequate supply of water in Vadavar and Grand Anicut Canals."

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—" கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, காவிரி மேட்டூர் பிராஜெக்ட் பாசனப் பிரதேசத்தில் குறைந்த அளவு தண்ணீர் பரந்த விஸ்தீரணத்திற்குப் பாய்வதற்கான முறையிலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக நிரந்தரமாக கொடுக்கப் படக்கூடிய அளவுக்குள்ள தண்ணீரை தாற்காலிகமாகப் பல இடங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1946-47-லே வழக்கமாக பாயவேண்டிய பல இடங்களுக்கு அதிகமாக மேற்பட்டு தண்ணீர் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூரிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு தண்ணீர் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஏக்கரா விஸ்தீரணமுள்ள நிலத்திற்குப் பாய்வதற்காக விடப்படுகிறது. தாற்காலிகமாக பாயவேண்டிய சில இடங்களுக்கு அதிகமாக விடப்படுவதில்லை. ஒரு கன அடி அளவுக்கு நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து விடப்படும் தண்ணீர் 73 ஏக்கருக்குப் பாயவேண்டியிருக்கிறது. சில சமயங்களில் 130 முதல் 160 ஏக்கரா பாய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்கிறார்கள். நிரந்தரமாக சில ஆயக்கட்டுகளுக்கு உள்ள தண்ணீர் தாற்காலிகமாக சில இடங்களுக்கும் பாயவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதனால் தண்ணீர் போதாமல் விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. மேட்டூர் அணியில் தண்ணீர் குறைந்துவிட்டது, நாங்கள் என்ன செய்வது என்று

9-34 a.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [25th August 1955]

அதிகாரிகள் இனிமேல் சாக்கு சொல்லக்கூடும். இப்படிச் சொல்லி பொறுப்பைத் தட்டிக்கழித்துவிடக்கூடாது. மந்திரி அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து தண்ணீர்க் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும். பாலையூர் கால்வாய் விஷயமாக சென்ற வருஷம் நடந்த நீர்ப்பாசன அரை வருஷ மகா நாட்டில் அதுபற்றிய குறைகளை ரயத்துக்கள் தெரியப்படுத்தினார்கள். பயிர்களில் கதிர் வரும் நிலையில் ஞாற்றுக்கணக்கான ஏக்கரங்களிலிருந்து பயிர் நாசமாய்விட்டது. அறுவடைக்கு வரக்கூடிய நேரத்தில் கஷ்டப்பட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The daily water reports received in the Chief Engineer's (Irrigation) office indicated that the issues to the new areas under Grand Anicut Canal and Vadavar extension channel were gradually being increased consistent with the progress of cultivation and that the supply position was very satisfactory.

“The Executive Engineer, Grand Anicut Canal, has received minor complaints about inadequate supply from ayacutdars, under some of the tail end channels under Grand Anicut Canal, who had started irrigation on patches of land in the ayacut and not any large-scale complaints. It has been reported that there was some difficulty to take the water to the extreme tail ends due to complete absence of rains, scattered nature of the cultivation during that time and the porous nature of the soil in the locality. The upper ryots are also reported to have been interfering with the free flow of water in the channels and this enhanced the difficulty in satisfying the tail end demands. Regular irrigation has been started only just now and supplies are being given right up to the tail end. Although the F.S.L. supply has not been realized at the tail end owing to the factors mentioned above, the situation is now improved and there is no deficiency after recent rains. As a result of timely action by the local officers there has been no damage to crops on account of inadequate supply of water to the areas at the tail end of both Vadavar extension channel and Grand Anicut Canal. It will therefore be seen that the agricultural operations have not been handicapped due to inadequate supply of water.”

IV.—PUBLICATION OF PROCEEDINGS OF THE SECRET SESSION OF THE HOUSE re PRIVILEGE MOTION ABOUT THE ARREST OF AN HON. MEMBER.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I move—

‘That the proceedings of the Madras Legislative Assembly on Thursday, the 10th February 1955, regarding the discussion on the privilege motion in connection with the arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, an hon. Member of this House, which was held in secret, be no longer treated as secret.’

25th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

“The case has been disposed of, and therefore there is no longer any need for treating the proceedings as secret.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“While I agree to the motion, I would like to know for future guidance either from the Leader of the House or from the Chair as to the practice that is generally followed either in the Lok Sabha or in Parliament with regard to such proceedings. We hold some secret sittings. But the proceedings relating to them are printed and distributed to all Members and I think any outsider can get a copy of the proceedings on payment of cost. I would like to know the procedure in the Lok Sabha or Parliament and, if necessary, we can incorporate in the Assembly Rules a rule in respect of this matter.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, the same procedure is followed in the Lok Sabha. There is no difference. When it is said that it is for official use and use of the Members only and it is a confidential thing, no paper will publish it even though it may get into their hands.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, the Hon. Minister informed the House that the case is no longer pending. But, as far as our information goes, there were certain technical difficulties for the Court to proceed with the case and they withdrew the case to remove all those technical difficulties. As the same matter is still pending in a court of law, the objection raised by the Hon. Leader of the House at the first instance still will be there. The Hon. Leader of the House at the first instance said that the House should sit *in camera* as otherwise the proceedings of the House, if and when printed, will prejudice the decision of the Court. Even now the same case, after the removal of the technical difficulties, is pending in a court of law. That is my information. If, however, the Hon. Leader of the House is pleased to inform the House that the case has been once for all withdrawn, I will have no objection to support the motion.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I have no information about the subsequent case to which the hon. Member has made mention. But, we were concerned with a particular case which was *sub judice* at the time when the privilege motion was first discussed, and that case has now been disposed of. Therefore there is no need for treating the proceedings of the House on the privilege motion as secret. Hence I have moved my motion.”

(Sri S. Ramalingam rose in his seat.)

DEPUTY SPEAKER:—“You have no right of reply.”

SRI S. RAMALINGAM:—“Sir, only on a . . .”

DEPUTY SPEAKER:—“Order, order. The hon. Member must resume his seat when the Chair is on its legs.”

[25th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, on a point of explanation

DEPUTY SPEAKER :—“ What is it that the hon. Member is going to explain? ”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ The Hon. Minister said that no case is pending. But, I wish to tell him that the case having the very same number is still pending as a Police case. It is being conducted and notice of summons has also been received. That being the case, I do not know how the Hon. Minister says that no case is pending.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I have no idea about it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the proceedings of the Madras Legislative Assembly on Thursday, the 10th February 1955, regarding the discussion on the privilege motion in connexion with the arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, an hon. Member of this House, which was held in secret be no longer treated as ‘secret.’ ”

The motion was put and carried.

V.—DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN (DISCUSSION—cont.)

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“ Mr. Deputy Speaker, the deliberations of the House and the subject-matter on which we are deliberating are of utmost importance and they are of lasting value. I would therefore appeal to all the hon. Members of this House to approach the question with an amount of sympathy and understanding as this is one of the most constructive proposals that has ever been placed before a House like this. On the deliberations, conclusions and decisions that we take will depend to a large extent the future progress of our State. I therefore wish to say again that these deliberations will be looked upon by the future generation as to how their predecessors dealt with subjects of vast importance. Sir, it is needless for me to say that this Second Five-Year Plan is following the First Five-Year Plan. The First Five-Year Plan was very much criticized as lacking, the approach being wrong in very many particulars. The criticisms died down and the achievements of the First Five-Year Plan would reflect very great credit to the Nation. In particular, Madras State has done exceedingly well and has earned the approbation of all sound critics. It is in that light that we are embarking upon the discussion over the Second Five-Year Plan. Sir, hon. Members of this House are fully aware as to what great importance we attach to the deliberations of the annual budget. Every year, what the Government propose to do in the coming year is said with great care and detail in the budget. When compared with the annual budget, I should say that the Second Five-Year Plan is something

25th August 1955] [Sri B. Vaikunta Baliga]

extraordinarily great and good. For the next five years to come, we are going to formulate a scheme whereunder very large sums are going to be spent. That will range between Rs. 200 to Rs. 400 crores, whatever it is, in addition to the annual expenditure that we will be providing for in the budgets from year to year. Those amounts will be spent in the nature of great investment which will yield great and good results much to the benefit of the common man. If we bestow some serious attention to the plans and schemes formulated and also their details under the Second Five-Year Plan, we will be doing nothing but bare justice in the discharge of the duties entrusted to us by our representatives. It is in that light I wish to appeal to my brethren in the House—be they belonging to any party whatsoever, actuated by any ideology whatsoever—in this mighty project of constructive work for the progress of our State, we must all sit down in a calm atmosphere, unswayed by party ideologies and all that, and try to rivet our attention upon settling the details. Sir, it was a painful sight to see that a number of my friends coming from Malabar walked out of the House as a protest against what they called ‘ bad treatment given to Malabar ’. As hon. Members are aware, I come from a sister and neighbouring district which is still far, far away from Madras and that is South Kanara. Those Members say that in order to rivet attention upon the injustice that has been done to Malabar, they walked out. I would appeal to all those hon. Members who have walked out to come in with smiling faces, take part in the discussions and try to put forward their view-points with special emphasis wherever necessary. They can very well press their points before the Government and say that justice should be done to them. It is in that light that I say that we must propound and press upon the Government every one of the schemes that may have to be formulated in our districts. From this point of view only, I wish to repeat and repeat again my appeal and beg of my brothers who have gone out to come back and join in the deliberations of the House. Sir, it is necessary to break the wall of prejudice, if prejudice exists anywhere. But, at the same time, I wish to point out that any non-co-operation of the type that we have witnessed may not serve the purpose for which it has been done. Having said this much on this matter, I wish to state that it is proper that we should all join together so far as the formulation of the several schemes is concerned.

“ Sir, if the proposals made before the House now had been made much earlier, it would have given greater time to the hon. Members to study the various aspects of the proposals placed before them and to give their views with greater grace. If this had been done, it would also have been possible to the State Government to discuss the matter with the Central Government. Anyhow, the stage which has been reached in the formulation of the Second Five-Year Plan is only the break-up of the percentage of the various plans for which large sums are going to be spent. Now, even with regard to this break-up, it cannot be said that the Government have the last word. If after the deliberations of this House, any

[Sri B. Vaikunta Baliga] [25th August 1955]

changes are wanted in the matter of reallocation or realignment, I am sure, the Government will certainly yield to such requests wherever there is justice. So, it is but necessary that everyone of us, irrespective of any party affiliation or any other consideration, should join in the deliberations of this House and try to press upon the Government the view-points which we hold so dear to our hearts. Therefore this realignment and reallocation which may emerge out of the deliberations of this House will alone be the last word on the subject. Till then, any premature criticism, though on principle or on distribution under district-wise or territorial units, will not be well-placed. Therefore, I have no hesitation in placing before this House the viewpoints that my district wants me to place. Sir, my district is not one of those six districts that have been selected for the formulation of a plan. I do not know under what circumstances South Kanara was not included as one of the districts. May I say that it is wrong on principle to have selected only those six districts? What is the special merit of those six districts? One district is the same as another district. Why should this Government have selected only those six districts? It may be said that they were selected only for the purpose of experiment. There is no place or need for any experimentation. Because, the time-factor is most important. That being the case, why these six districts should be singled out for this experiment I am unable to understand. Anyhow, that has happened and it serves no purpose to cry over spilt milk. However, it is necessary that every district should be given a fair and proper treatment as has been assured by the Government at all stages and at all levels on the floor of the House and elsewhere.

9-50
a.m.

"Therefore, Sir, I say that so far as the formulation of the Second Five-Year Plan is concerned which is of utmost importance, there should be no hesitation in the mind of anybody, it may please some people, it may not please some other people, it is our elementary duty as representatives of the people in this legislature, we must not hesitate to place our views before this House. It is in that light that I wish to state that so far as South Kanara is concerned there are very many problems. As I told you ours is not a district that has been selected for improvement. Yet we the people, the workers there, the representatives of the people in this House, in the Parliament and all public workers sat round a table irrespective of our party affiliations; be he a member of the Congress Party, be he a member of the Praja Socialist Party or any other party or even the Communist party, political or non-political, we in the district sat round a table and studied the problems of that district which are many and varied. As a result of this consideration, we found that at least a sum of 20 crores of rupees is required for satisfying only a part of the needs of the district.

"Now, Sir, in mentioning that I wish to refer to the report which has been submitted to the Government at a practically what I may call an undisputed time. The House is aware that on a prior occasion the Central Government appointed a Committee presided over by Justice Dhar, to go into the question of formation

25th August 1955] [Sri B. Vaikunta Baliga]

of linguistic provinces. That Committee toured all the areas. It came to South Kanara. It went to North Kanara. It found the conditions in North and South Kanara were appalling and said whatever might be the result of the linguistic provinces whether they be formed or not, the appalling conditions prevailing there was due to the neglect on the part of the Bombay and Madras Governments and deserved the attention of the Central Government at once. That committee recommended the founding of a fund at once for the purpose of relieving the great distress prevailing there. Since then, Sir, something has happened. I cannot say that the district has been neglected as in the past. But the load of neglect in the past has been so heavy that that district requires special attention. I say the whole of the Western Coast has not been properly treated. I do not want to attribute motives for this now. They are desirous of doing justice to all. But when it comes to cumulative action, unit by unit, the districts have not been treated equally. I do not want to lay that now as a charge against the Government. Such expressions of feelings are likely to be nourished and exploited by interested persons.

"In so far as the formulation of the Second Five-Year Plan is concerned, I would like to mention a few points with regard to my district. The result of the study we have made all along about the needs of our district will be presented to the Government in the form of a booklet, where all the needs which were studied with precision and immense labour will be presented for the consideration of the Government. One thing that is certain so far as our district is concerned is, there are many things to be attended to. May I mention a few of them now. Irrigation and power projects have been allotted the largest amount in the Second Five-Year Plan. It has been tragically said, I use the word 'tragically' with deliberation, that so far as the West Coast is concerned and in particular so far as the South Kanara district is concerned, there is no scope for any new irrigation projects. I say, Sir, a great fallacy lies behind this statement. It is said that South Kanara and the West Coast receive plentiful rainfall and therefore it is not necessary to have these irrigation projects. But may I remind all those who say like this that the rainfall is not spread out all through the year and only concentrated in a few months when there is no doubt plentiful rainfall but all the rain falls on the Western Ghats and the rainwater runs away into the sea and thereafter leaves the district dry during the rest of the year. I say it is easy to harness this water for irrigation purposes. We have about 21 perennial rivers. They are so situated in deep valleys. It is not easy to harness the waters of these rivers under the conditions now prevailing for irrigation purposes. But it has not been discovered that it is possible to harness the waters of a few of them. I wish to refer in particular and emphasize and impress upon the Government the desirability of screening and scrutinizing two of the projects. One is Haladi. The reservoir one which has been investigated and which has also been inspected by some of the Hon. Ministers, and in respect of

[Sri B. Vaikunta Baliga] [25th August 1955]

that, a wrong notion prevails that it will be unremunerative. I have examined and studied almost all the schemes, every one of them in the State. I find after this study and scrutiny, that that scheme is the most profitable. Without any levy of betterment contribution, it will yield 0.75 per cent in the least. I find some of the other irrigation projects in other areas do not yield even as much as that. We are told in the district by persons occupying high and responsible positions that in South Kanara irrigation project is not possible. That disheartens the people, makes people lose confidence in the Government itself. I would therefore desire that this proposal should be examined thoroughly and a decision taken.

"Next to this scheme, I wish to refer to another. The mountains in the Western Ghats are so placed by nature that in and around, they form a cup and a basin. If such basins are to be constructed by spending money from Government coffers, lakhs and lakhs of rupees will have to be spent. But here nature has presented that basin. Only a little more has to be added to that by spending a few thousands on this Netravathi river which will give plentiful supply of water for irrigating thousands and thousands of acres. If these two schemes are included in the Second Five-Year Plan, people in the district will feel very happy. People will feel that justice has been done to them. They will at least feel that an attempt has been made to do justice to them.

"Sir, in addition to these two schemes, there are a large number of minor irrigation schemes. In this connection let me refer to the last paragraph of the paper placed on the table of the House. It has been stated there that Malabar will have a special division appointed for investigation of minor irrigation schemes. These schemes in the West Coast occupy a peculiar position. The technique of the structure there is not easily understood by the people on the eastern coast. I wish to say that these minor irrigation schemes when investigated and implemented will cumulatively serve the purpose which will be far more effective than most of the schemes attempted on a large scale in other districts. Sir, these small things put together executed with small investments will out-run the benefit that might have been conferred on other districts by executing large scale irrigation and power projects.

"Then, Sir, from an altitude of about 2,000 feet in the Western Ghats to the level of the Arabian Sea, there are gradients and gradients, and it has been said in the course of the investigation which has been undertaken for the construction of the Mangalore-Hassan Railway that a number of falls are found in this region. Excepting one or two, all the others are said to be eminently suited for the purpose of generation of power. Government will have to spend only a little or less than what they spend on many other power schemes to get power from these falls. These are potentialities and resources of the district which have got to be marshalled.

25th August 1955] [Sri B. Vaikunta Baliga]

"Sir, with regard to industries I wish to emphasize one particular aspect and I desire that Government should take due note of it. I have in my mind, the deep-sea fishing industry. The House may be aware that there are a large number of places called the minor ports where huge catches of fish are made. These catches are made all along the fore-shore and not at all in the deep-sea. We have immense potential for deep-sea fishing which is not at all attended to. There are at least a lakh of fishermen solely dependent on this industry with a meagre income. If this scheme is implemented, their problem can be solved to a large extent. Nature has provided us with the sea coast and large quantities of fish. About a crore and a half of rupees are realized from this industry. If only a little more scientific method is adopted, by providing steam-boats or motor boats with a speed of 10 to 15 knots to these fishermen, I am sure we can not only double the income but increase it 5 to 10 times. I do not know what has stood in the way of the Government investigating these things. I am sure many things cannot be done in a short time. The hon. the Leader of the Opposition while criticising the Second Five-Year Plan said that many things have not been done by the Government. I was reminded, Sir, in that connection, of the desire of the newly married couple to have a child over-night. I am aware, in the nature of things, human endeavour entails certain amount of delay. It is inevitable. But all the same the pace can be quickened. It is in that light I am saying that the deep-sea fishing industry in South Kanara district deserves better attention. I am sure the Government will not fail to attend to it.

"Sir, there are many other matters to which I would like to refer. There is the Polytechnic which we have got in Mangalore. It is a nice pile of buildings. I suggest that it be converted into an Engineering College. To-day for the purpose of carrying on constructive work, for building up industries, for building bridges and for everything, we require limitless number of Engineers. Engineering colleges deserve to be increased. Medical colleges deserve to be increased. Are we not shutting our eyes to the vast possibilities that lie before us? With a small investment, the Polytechnic can easily be converted into an Engineering college. If the Government are not able to find the necessary finance, let it be handed over to a private agency. Unless the Government doubt the ability of the private agency, there is no reason why they should not hand it over to them. I desire that the Government should carefully examine it. I have studied the problem and I can say that it does not require more than Rs. 47 lakhs to run a fine Engineering College. What is this Rs. 47 lakhs when compared to the hundreds of Engineering graduates who will be coming out of this college every year and who will be serving the country in various capacities? Let there be no hesitation about it. Sir, it may be stated that the finances of the country do not permit a big venture like this. Not being accustomed to think of such a big amount, there may be a certain amount of hesitation. I am sure that hesitation has now been set at rest by

[Sri B. Vaikunta Baliga] [25th August 1955]

the generous response that has been given by the public to the loan that was floated recently. Our Government floated a loan of a very small magnitude—7 crores of rupees. I had in my mind nothing less than Rs. 21 crores which they could have easily got. I am sorry that the Government have not been able to absorb all that the people have given. Sir, I know the limitations of the Government and they are not like a private borrower ready and willing to receive everything given by way of deposit or guaranteed loan. But still I do want that the Government should re-examine the whole matter and find out whether it is not possible to get more money from the public. After all that money will be ploughed back to the country in the form of ameliorative work. Therefore, there should be no hesitation in borrowing further from the public.

“Sir, in this connection I wish to say that the Medical College that is being run in South Kanara deserves better attention at the hands of the Government. Medical colleges ought to be sponsored and conducted by the Government and that is the basic rule. There is no doubt about it. At any rate, under the circumstances that now exist, it is but proper that the Government should run it. When the Government are not able to run it and something is attempted by private enterprise in that direction, it deserves to be looked at with sympathy.”

SRI K. VINAYAKAM :—“On a point of order, Sir. Is there any representative of the Cabinet to hear what the hon. Member is now saying on the floor of this House?”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Leader of the House has just left.”

(At this stage the Hon. Sri S. S. Ramasami Padayachi entered the House and occupied the Treasury Bench.)

DEPUTY SPEAKER :—“Now an Hon. Minister is present.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“Sir, I shall resume the thread. Though what I have stated just now may not fall directly into the ears of the Hon. Minister, I am sure, it will receive proper attention at the hands of the Government.

“Sir, I was dealing with the question of the Medical College we have got in our district. Though the District Headquarters Hospital has been upgraded, still it falls short of the requirements of a teaching institution. Now, the position is that the Government have committed themselves to afford clinical facilities for the students after their graduation. The importance of the clinical facilities can never be minimised. Here is the undertaking given by the Government to give clinical facilities. Here is a private agency which is struggling very hard to impart the most efficient kind of education in that institution. It is stated that it is in no way inferior. Now a very unique combination of opportunities has come—the upgrading of the hospital and the expansion of medical relief. So, it is but proper that the Government, in the

25th August 1955] [Sri B. Vaikunta Baliga]

formulation of the Second Five-Year Plan, should make adequate provision for the running of the hospital and for the starting of various clinics like the Tuberculosis Clinic, Leprosy Clinic and the Venereal Clinic. All these clinics are so essential for the efficient running of the medical college.

“Sir, the district of South Kanara is composed of an area of 4,004 square miles with 796 villages and 28 revenue firkas. With all these, if a break-up of figures has to be arrived at, we have no objection to take the population as the basis for spending money in a district. Sir, in the pamphlet relating to the Second Five-Year Plan circulated to hon. Members of this House, it is stated that firstly the population basis and secondly the backwardness of the district will be taken into consideration while framing the Plan. Sir, in that respect also—I will not call that a qualification for my district—South Kanara fulfils those two conditions, for it is now placed in an unfortunate and pathetic position. Our district is a backward district and the Government should treat it with special attention. Judged by that test, it deserves every encouragement from the Government. It is stated that the next test is going to be resources of the district. The resources of the South Kanara district have never received proper attention it deserves—I am saying this very advisedly. The huge forest resources have been untapped because we do not have sufficient means of communication. The length of the railway line is only 64 miles—a very small strip. We have suggested that the railway line should be extended from Mangalore to Bombay. I would appeal to the Hon. Minister present here to make a special note of it and pass it on to his colleagues in the Cabinet so that the necessity for the railway link from Mangalore to Bombay which looks so essential even at a glance at the map, should not be overlooked, in the competing claims of so many branch lines that have been suggested. I am sure, judged on merits, this request coming from a small, feeble and weak district will receive all the sympathy that it deserves. Sir, our problem is well-known to every one of the Hon. Ministers who have come to our district.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member has already taken more time and he must finish his speech in a few minutes.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“Sir, I was not aware of the time-limit fixed for each hon. Member. I will finish my speech within five minutes.”

DEPUTY SPEAKER :—“Anyhow, the hon. Member will try to finish his speech soon.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“Sir, I was mentioning about the condition of the district with regard to roads and bridges. The red dust which clouds every visitor is such that has made them feel that the roads require immediate attention. A number of bridges have also to be constructed. We have got the largest number of ferries in the district.

[Sri D. Krishnamurthy Gounder]

[25th August 1955]

இருக்கிறது. இந்த வறுமை நிலையை ஒழித்துக்கட்ட இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது முயற்சி செய்வார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகின்றேன்.

“மேலும், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட சம்பந்தமாக நமது மாகாண சர்க்கார், வடநாட்டு சர்க்காரிடம் காவடி எடுத்துச்சென்றார்கள். ஆனால் கிடைத்த தொகையோ மிகவும் சொற்பம்தான். நமது சர்க்கார் கொண்டுபோன திட்டத் தொகையில் சரி பாதி வெட்டி, துண்டு போட்டு அனுப்பிவிட்டார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் நாம் வடக்கு நோக்கி தவம் மிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நாம் ஏதோ வெள்ளையர்கள் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளோம், அதனால் சுதந்திரமாக வாழ்கின்றோம் என்று சொல்லுகிறோம். உண்மையிலே நாம் வெள்ளையன் ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டிருந்தபோதிலும்கூட, வடநாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து இன்னும் நாம் விடுபடவில்லை. வடநாட்டு சர்க்கார் எல்லா விஷயங்களிலும் தென்னாட்டை புறக்கணித்து வருகிறார்கள். இலங்கை வாழ் இந்தியர்களில் தென்னாட்டு மக்கள்தான் அதிகமாக இலங்கையில் வாழ்கின்றார்கள். குறைகளை தீர்க்க வடநாட்டு சர்க்கார் முற்படவில்லை. தென்னாட்டில், கன ரக தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு, தனியாக குழு ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம், அதை செய்யப்போகிறோம், இதைச் செய்யப்போகிறோம், என்று பேச்சளவில் சொல்லுகிறார்களே தவிர, நடைமுறையில் ஒன்றும் செய்தபாடிಲ್ಲ. வடக்கே 2, 3 எஃகு, உருக்கு தொழிற்சாலைகளையும் மற்ற கன ரக தொழிற்சாலைகளையும் ஆரம்பிக்கப் போவதாக நேற்று செய்திதாள்களில் படித்தோம். தென்னாட்டைபற்றி அவர்கள் யாதொரு கவலையும் கொள்ளாமல், வடக்கிலிருந்து வரும் முதலாளிமார்களுக்கும் மற்றும் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்க முயற்சி செய்கிறார்களே ஒழிய, மற்றபடி எந்தவிதத்திலும் தென்னாட்டவர்களை, குறிப்பாக தமிழ் மக்களை உயர்த்த யாதொரு முயற்சியும் எடுக்க முற்படுவதில்லை. ஆகவே தமிழ் மக்களாகிய நாம் முன்னேறவேண்டுமென்றால், உலகின்கண் நாமும் தமிழர்களாக தலை நிமிர்ந்து வாழவேண்டுமென்றால், தனியாக ஏற்பட்டால்தான் முடியுமே தவிர, வடநாட்டு சர்க்காரை கஞ்சிக்கொண்டிருந்தால் முடியாது, மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் கூறுவதுபோல, நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக நின்று தமிழரசு தனியாக வேண்டுமென்று முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கோட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகல் மீது விவாதத்தைத் தொடங்குமுன் ஒரு யாதாஸ்தை சர்க்கார் சபையில் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அது மிகவும் நன்றாகத்தானிருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டியவர்கள் சர்க்கார். ஆனால், அப்படி அமுலுக்கு கொண்டுவர போதுமான பணம் கிடைக்குமா என்பதை நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள், இன்னும் அதிகமான வரிகளை மக்களிடமிருந்து போட்டுத்தான் இந்த திட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டுவரமுடியும் என்று கூறினர். தற்போது, இந்தியா பூராவும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், எல்லா மாகாணங்களையும்விட நமது மாகாணத்தில்தான் அதிகமான அளவு வரி விதித்திருக்கிறார்கள். அதிகமாக இங்குதான் மக்கள் சர்க்காருக்கு வரி செலுத்துகிறார்கள் என்பது இம்மாகாண புள்ளி விவர கணக்கிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்ளுகிறோம். ஆகவே இந்நிலையில், மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து போதிய பணத்தை பெற்றுத்தான் திட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமெயல்லாது, மேலும் இந்த மாகாண மக்களின் மீது உள்ள வரிப்பளுவை அதிகப்படுத்தி நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இதர மாகாண மக்களைவிட, இந்த மாகாண மக்களின் சராசரி குடும்ப வருவாய் மிகவும் குறைந்தது என்பதாக கணக்கிலிருந்து அறிகிறோம். ஆகவே, மேலும் வரியை சுமத்திக் கொண்டு போவதால் மிகவும் பாதகம்தான் ஏற்படும் என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“மேலும், கன ரக தொழில்களை தென்னாட்டில் ஏற்படுத்தும் வகையில், சேலத்தில் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதுடன், மற்றும் அங்கு கிடைக்கும் பல பொருட்களை ஆராய்ச்சியாளர்களைக் கொண்டு

25th August 1955]

[Sri D. Krishnamurthy Gounder]

ஆராய்ந்து பார்த்து, அவற்றை உபயோகப் படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த இரும்புத் தொழிற்சாலை, நெய்வேலியில் நிலக்கரி எடுப்பது சாத்தியப்படாததான் நிறுவப்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எப்போது சாத்தியமாகும் என்பது இன்னும் நிச்சயமாக தெரியவில்லை. எனினும் கூடிய சீக்கிரமே ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், சேலத்தில் magnesite சுண்ணாம்பு இவைகளெல்லாம் அகப்படுகின்றன. இந்த magnesite என்ற பொருளானது வெள்ளைக் கார கம்பெனியாலும், வடக்கேயிருந்து வந்த முதலாளிகளாலும் எடுக்கப்பட்டு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதாவது ஜப்பான் முதலிய நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. இந்த மூலப் பொருள்கள், வெளி நாடுகளுக்கு சென்று, வேறு பொருள்களாக நம் நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அவற்றை கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்கிறார்கள். அவ்வாறு இல்லாமல் இந்த மூலப் பொருள்களை நாமே எடுத்து, இந்த நாட்டிலேயே அவைகளை வியாபார பொருள்களாகச் செய்து நம் நாட்டு மக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் பயன் தரத்தக்க விதத்தில் செய்தால், இந்த நாடு முன்னேற்ற மடையும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

*SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது, தனிப்பட்டவர்களுக்கு சலுகையளிக்காமல் விவசாயம் உட்பட எல்லாவித தொழில்களையும், கூட்டுறவு முறையிலோ அல்லது சர்க்காரே ஏற்று நடத்தினால் மிகவும் நன்மை தரும். அப்போது தான் மக்களின் வாழ்க்கை நிலை உயரும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member must speak to the point. He should speak only about the Second Five-Year Plan and not refer to other matters.”

*SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER :—“நான் இந்த திட்டத் தைப்பற்றிக் கூறினேன். இந்த திட்டத்தை தயார் செய்தவர்கள் மிகவும் 10-21 a.m. உன்னதமான நோக்கத்துடன்தான் செய்திருக்கிறார்கள். நேற்று நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல நமது அரசாங்கத்தில் உள்ள முதல்தரமான உத்தியோகஸ்தர்களுக்கிடையே திட்டம் தயாராக இருக்கிறது. உயர் திருவாளர் காமராஜ் அவர்கள் இவ்வரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்த வந்தது முதல் உயர்தரமான உத்தியோகங்களில் மிகவும் நேர்மையும், ஒழுங்கும், பண்பும் உடையவர்களை நியமித்து இருப்பது மெச்சத் தகுந்த விஷயம். அதை மிகவும் பாராட்டவேண்டும். இருந்தாலும் அவர்கள் தயார் செய்திருக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு பணம் வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த வழி நமது நிதி அமைச்சர் செய்து கொடுத்தால், அவர்கள் இந்த திட்டத்தை மிகவும் வெற்றிகரமாகவும் மக்களுக்கு உபயோககரமாகவும் நிறைவேற்றுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே அதற்கு ஆவன செய்யுமாறு நான் மீண்டும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை தயாரித்தும் நல்ல அதிகாரிகளை நியமித்தும் இருக்கிற ஆட்சியைப்பற்றி உயர்திருவாளர் இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் பம்பாய் மாநிலங்களில் பேசியது பொறுப்பு வாய்ந்ததாகத்தோன்றவில்லை. அதை பலர் பத்திரிகைகளில் படித்திருக்கலாம். அவர் மாநிலங்களில் அவருடைய இனத்தாரிடையே பேசும்போது அவர்களை நோக்கி சொல்லி இருக்கிறார். “நீங்கள் மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலிகள், ஏனென்றால் நீங்கள் உங்கள் பிறந்த நாட்டைவிட்டு இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வந்திருக்கும் இராஜ்யத்தில் மிகவும் நன்றாக ஆட்சி நடக்கிறது. ஆனால் சென்னையிலோ, இவ்வாறு இல்லை,” என்று. அவர் என்ன காரணத்தினால் எதைக் கொண்டு கூறினார் என்பதை நாம் யூகிக்க இடமில்லை.”

[Sri D. Krishnamurthy Gounder]

[25th August 1955]

ஆனால் ஒன்று மட்டும் அவருக்கு உதித்திருக்கலாம். நாம் பதவியை விட்டுப்போய் விட்டோமே, நம் இனத்தவருக்கு நாம் உதவி செய்ய முடியவில்லையே என்ற ஒரு எக்கம் மட்டும் அவருடைய உள்ளத்தில் எப்போழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கும். ஆகவேதான் அவர் அவ்வாறு கூறியிருக்கிறார். அவர் இங்கு மேல் சபையில் அங்கம் வகிக்கிறார். அங்கே இவ் வாட்சியை கண்டித்திருக்கலாம். இல்லையென்றால் நம் நாட்டு பொது மக்களிடத்திலேயே அடிச்சியை கண்டித்திருக்கலாம். இந்த அரசாங்கம் வேண்டாம், வேறு அரசாங்கம் வரட்டும் என்று பேசியிருக்கலாம். ஏன் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லையென்று நான் அவரைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“சேலம் ஜில்லாவானது ஒரு பிற்போக்கான ஜில்லா. அங்கு கல்வி அதிகம் கிடையாது. நீங்கள் கூட பார்த்திருக்கலாம், அங்கு படித்தவர்கள் சொற்பம் என்பதை. அண்மையில் நமது கல்வி அமைச்சர் அங்கு சென்றபோது சேலம் ஜில்லாவில் படித்தவர்கள் அதிகமாக இல்லை, ஆகவே நன்றாக படியுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அவ்வாறு படிப்பதற்கு அவர் வசதி செய்து தரவேண்டும். ஆனால் அவர் மக்கள் பண உதவி செய்தால்தான் அங்கு கலாசாலை ஏற்படுத்தமுடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். அடிக்கடி சொல்லியும் வருகிறார். ஆனால் அங்கு உள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்கான பொருளாதார வசதி இல்லை. கோயம் பத்தூர் ஜில்லாவிலே ஆலைகள் பெருகி இருக்கின்றன. குபேரர்கள் வசிக்கிறார்கள். ஆகவே எடுத்தவுடனே கொட்டிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு சேலத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆதலால் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது இரண்டு கலாசாலைகளை சேலம் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த வேண்டும். தொழிற் பயிற்சி கல்லூரி ஒன்றும், ஆர்ட்ஸ் கல்லூரி ஒன்றும் ஏற்படுத்த முயற்சி செய்யவேண்டும்.

“மேலும், சேலம் ஜில்லா அநேக பழங்கள் உற்பத்தியாகிற இடமாக இருக்கிறது. ரஷ்யாவுக்கு சென்ற நமது பிரதமர் உயர்திருவாளர் பண்டித நேரு மாம்பழத்தினால் ரஷ்ய பிரதமரை மயக்கி விட்டார் என்று நாம் படிக்கிறோம். ஆகவே சேலத்தில் உற்பத்தியாகும் பழங்களை மற்ற வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்ப வசதி செய்து தரவேண்டும். நம்முடைய நாட்டுக்கு ஆஸ்டிரேலியா போன்ற வெளிநாடுகளிலிருந்து பக்குவப் படுத்தப்பட்ட பழங்களை வரவழைக்கின்றோம். அவைகள் அன்றிருத்த பழங்களை போல் இருக்கின்றன. அவ்வாறு நம் நாட்டிலிருந்தும் பழங்களை அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“சேலம் ஜில்லாவில் புதிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் தொப்பையாறு திட்டமும், ஓசூர் தாலுக்காவில் அஞ்செட்டியாறு திட்டமும் சேர்ந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க விஷயம். இதை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இன்னும் ஆங்காங்கே இருக்கும் சிறு நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு சேலம் ஜில்லாவைப் புறக்கணிக்காமல் அதை நல்ல நோக்கத் துடன் பார்த்து அதற்கு தகுந்த உதவி செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொண்டு என் சிறுநீரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

0-29
a.m.

* SRI M. P. PERIYASWAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் முக்கியமாக அணைக்கட்டு களுக்கும், மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பதற்கும் நல்ல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளையே முக்கியமாக கருதப்பட்டு வருகிறது. வெள்ளையரை வெளியேற்றிய பிறகு இந்தியா பூராவிலும் உள்ள பிரதேசங்கள் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஒன்றாக சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாலும் சில பிரதேசங்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களைப் போட்டிருப்பதாலும் அவைகள் தங்களுடைய சுயதேவைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். காலஞ்சென்ற கனம் சத்யமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு காலத்தில் ஒன்று சொல்லியிருப்பது இப்பொழுது என்னுடைய ரூபகத்திற்கு வருகிறது. கங்கை நதியைக்கூட தாம்பரபரணி வரையில் கொண்டு போகலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். தெற்குப் பக்கம் பள்ளமாக இருப்பதாலும் வடக்குப் பக்கம் மேடாக இருப்பதாலும் கங்கையில் பிரவாக காலத்தில்

25th August 1955] [Sri M. P. Periyaswamy]

வரக்கூடிய தண்ணீரை வடக்கிலிருந்து தெற்கு வரையில் கொண்டு வரலாம் என்று அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறார். இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆற்றையும் சேர்த்து அவைகளின் மூலமாக கங்கைத் தண்ணீரைக் கொண்டு போகலாம் என்றும் அபிப்பிராயம் கூறியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு ஆற்றிலும் குறுக்கே வெட்டி ஒவ்வொன்றையும் சேர்த்து அதன் மூலமாக தாம்பரபரணி வரையில் கங்கைத் தண்ணீரைக் கொண்டு போகலாம் என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த அந்த ஆற்றில் வெள்ளம் வரும் காலங்களில் அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் எடுத்துச் சென்றால் ஒவ்வொரு இடத்தையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம். நமது சென்னை ஸ்டேட்டில் இப்பொழுது காவேரிதான் ஜீவநதியாக இருக்கிறது. அதிக மழை ஸ்டேட்டில் இப்பொழுது காவேரிதான் ஜீவநதியாக இருக்கிறது. அதிக மழை காலத்தில் மற்ற ஆறுகளில் வரும் தண்ணீர் இப்பொழுது சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீரை கால்வாய்களின் மூலமாக எடுத்துச் சென்று ஒவ்வொரு ஆற்றுக்கும் கொண்டுபோனால் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தத் திட்டத்தை வரப் போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அபிப்பிராயம். இந்தத் திட்டத்தை வரப் போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துச் செய்தால் வசதியாக இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அதை இந்த சமயத்தில் நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக கொல்லிமலை மீது அநேகம் ஊர்கள் இருக்கின்றன. கொல்லிமலையில் ரோடு இல்லாததினால் எந்த அதிகாரியும் போய் பார்ப்பது கிடையாது. அங்கு பல ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கு பல நீரோட்டங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கு பல குன்றுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஓடைகளிலும் தண்ணீர் நிறைய ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அங்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியான நிலத்தை எடுத்து வசதிகள் செய்து கொடுத்தால் இன்னும் அதிகப்படியான நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு வசதி ஏற்படும். மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். கொல்லிமலையில் அரப்பளீஸ்வரன் கோவில் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஓடை இருக்கிறது. அங்கிருந்து தண்ணீர் 400 அல்லது 300 அடி உயரத்திலிருந்து கீழே விழுகிறது. அதுவும் செங்குத்தாக விழுகிறது. அப்படி தண்ணீர் செங்குத்தாக விழுவதைப் பயன் படுத்திக் கொண்டால் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை நிபுணர்களைக் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதை எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் கொல்லிமலையில் ரோடு போடப்போவதாகத் தெரியவருகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சாங்ஷனும் ஆகிவிட்டது. இப்பொழுது சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கொல்லிமலையில் ரோடு போடப்பிறகு அங்கே காபி தோட்டம், மற்ற எல்லா விதமான தோட்டங்களையும் பயிர் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். அங்கு சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளும் இருக்கின்றன. வரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கொல்லிமலையில் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தால் அங்கு இருக்கும் ஜனங்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும். கீழே இருக்கும் ஜனங்கள் மேலே வந்து சாகுபடி செய்வதற்கு முடியும். மற்றும் அங்குள்ள ஊர் களில் பல தொழிற்சாலைகளையும் அமைக்கலாம். அதன் மூலம் நமக்கு வேண்டிய பொருள்களையும் நாம் அடையலாம். அங்கு விளையும் பொருள்களை மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்பினால் மலையில் வசிக்கும் ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மைகள் உண்டாகும்.

“சேலம் ஜில்லா, நாமக்கல் தாலுகா-கொள்ளிமலை-என்னுடைய பிரதேசம்-கொல்லிமலையில் அதிகமான ஜனத்தொகை இருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் அங்கு வேண்டிய பள்ளிக்கூடம் கிடையாது. இருக்கும் பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் உபாத்தியாயர்கள் போவது இல்லை. அதனால் ஜனங்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரோடு வசதி ஏற்பட்டு விட்டால் எல்லா விதமான செளகரியமும் ஏற்பட்டுவிடும். அங்குள்ள அப்பள்ளிகளுக்கு மத்தியான உணவு போடவேண்டும்.

“காவேரி நதியில் அதிகமாக பெருக்கு எடுக்கும் காலங்களில் நாமக்கல் தாலுகாவிலுள்ள ஏரிகளை நிரப்பிக் கொள்ளலாம். கால்வாய் மூலமாக அந்த ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சிக்கொண்டு சாகுபடிக்கு எடுத்துக்

[Sri M. P. Periyaswamy] [25th August 1955]

கொள்ளலாம். மழை இல்லாத காலங்களில் ஏரியிலுள்ள தண்ணீரை எடுத்து விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். 2,000 அல்லது 3,000 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம். அதனால் காவேரியில் தண்ணீர் பெருக்கு எடுக்கும் காலங்களில் கால்வாய்கள் மூலமாக அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அங்குள்ள ஏரிகளில் நிரப்பிக் கொள்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள குடியானவர்கள் அதற்கு வேண்டிய பொருள்களைக் கொடுத்து உதவுவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுத்தால் அதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று அவர்கள் விண்ணப்பம் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முசிரி தாலுக்கா நாகநல்லூர் குடிகளும் மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

“அத்துடன் காவேரி ஆற்றில் பெருக்கு ஏற்படும்போது கரைகளை அரித்துக் கொண்டு போகிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று எவ்வளவோ மனுக்கள் போட்டும் இருக்கிறார்கள். என் மூலமாக இன்னும் அதைத் தடுப்பதற்கு வழி இல்லை. ராமநாதபுரத்தில் சமுத்திரக்கரை அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். ஆனால் காவேரியில் அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு செய்வதில்லை. பல வருஷங்களாக ஜனங்கள் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தும் இன்னும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நானும் 15 வருஷங்களாக இதைப்பற்றி போராடிக் கொண்டு வருகிறேன். இதுவரையிலும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருப்பூர்-கிருஷ்ணகிரி மார்க்கத்தில் ஏற்கெனவே ரயில் இருந்தது. அந்த தாலுக்காக்களில் ரயில் கட்டடங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. ஸ்டேஷன் எல்லாம் அப்படியே இருக்கிறது. சண்டை காலத்தில் அந்த இருப்புப் பாதையை எடுத்து விட்டார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அந்த இருப்புப் பாதையை அதிக செலவில்லாமல் போட்டு விடலாம். அப்படிச் செய்தால் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு வசதியாக இருக்கும். திருச்சியிலிருந்து நாமக்கல் வழியாக சேலம் வரைபோட வேண்டும். அங்கு பல வியாபார ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் இது சௌகரியமாக இருக்கும். அதனால் சேலம் திருச்சியிலிருந்து பெங்களூர் வரையில் வயணப் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். பல இடங்களில் அவர்களுக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களில் ரோடு வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள். எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் எந்த வகுப்பாக இருந்தாலும் நம் மாகாணத்திலுள்ள எல்லோருக்கும் போக்கு வரத்து வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகளில் தண்ணீர் வசதி முக்கியமான அம்சம். அதையும் அதில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குடி தண்ணீர் வசதிக்கு வேண்டிய பத்து லட்சம் இருபது லட்சம் ரூபாய்கள் செலவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கங்குள்ள கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் தண்ணீர் வசதியுள்ள இடங்களில் பம்பு செட்டுகள் மூலமாக தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. அப்படி வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்தந்த யூனியன் முனிசிபாலிட்டிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“சேலம் ஜில்லா, ராசிபுரத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் பல வருஷங்களாக ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பனைமரத்தப்பட்டியிலிருந்து சேலத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு போகிறார்கள். பனைமரத்துப்பட்டி தண்ணீரை ராசிபுரத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை இப்பொழுது கைவிட்டு விட்டார்கள் எனத் தெரிகிறது. அங்கிருந்து ராசிபுரத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுபோனால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். பம்பு செட்டுகள் மூலமாகக் கொண்டு போனால் ஜனங்

[Sri M. P. Periyaswamy] [25th August 1955]

களுக்கு குறை இல்லாமல் செய்யலாம். அல்லது காவேரித் தண்ணீரை மோஹனூரிலிருந்து ராசிபுரத்திற்கும் நாமக்கல்லிற்கும் குழாய் வழியாகக் கொண்டுவரலாம். நாமக்கல்லையும் ராசிபுரத்தையும் சேர்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய கட்டடங்களை கட்டி வைத்து விட்டார்கள். நாமக்கல்லில் இன்னும் பம்பு செட்டுகள் வைப்பதற்கு வேண்டியவசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவில்லை. அதை இந்த வருஷத்திலேயே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் அங்குள்ள குடி தண்ணீர் கஷ்டம் நீங்கி விடும். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் மழை பெய்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நாமக்கல் தாலுகாவில் மழை கொஞ்சம்கூட கிடையாது. நாமக்கல்லில் குடிப் பதற்குக்கூட தண்ணீருக்கு வழி யில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். கிணறுகளில் தண்ணீர் 80 அல்லது 90 அடிக்குக் கீழ் இருக்கின்றது. கிணறுகளிலுள்ள தண்ணீர் மட்டத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டு போய் நாமக்கல் பிரதேசங்களிலுள்ள நமாக்கிரியம்மன் குளத்தில் விட்டுவிட்டால் அந்தக் குளத்தைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களிலுள்ள கிணறுகளின் தண்ணீர் மட்டம் தானே உயர்ந்துவிடும். ஆகவே ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதற்காக எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் ஒதுக்கி இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். நாமக்கல் பஞ்சாயத்து மூலம் அரசாங்கத்திற்கு மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுதிட்ட நிபந்தனையின்பேரில் இதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும்.

(Sri Y. Manjaya Shetty in the Chair.)

“மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நமது ராஜ்யத் திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு பணம் தேவைப்படுகிறதோ அவ்வளவையும் நமது சர்க்கார் பெற்று விடும் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. சில அங்கத்தினர்கள் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் சண்டை போடுவதில்லை என்ற குறைகள் சொல்லுகிறார்கள். சண்டை போடவேண்டிய அவசியமே யில்லை. எத்தனையோ காரியங்களை மிகச் சுலபமாகச் செய்து கொண்டுவரும் நமது முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜர் அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் இருக்கும் இந்த மந்திரி சபை நிச்சயமாக இந்த ராஜ்யத்திற்குச் சேரவேண்டிய பணத்தை எல்லாம் வாங்கிவிடும் என்று நாம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி நம்பலாம். நமது ராஜ்ய மந்திரிமார்களை எல்லாம் வெறும் சாமான்யப் பட்டவர்களாக நினைக்க வேண்டாமென்று மற்ற அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, சபையின் விவாதத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம்பற்றி பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்கு கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சி அல்ல விரோதி. இந்தத் திட்டத்திற்கு உண்மையிலேயே விரோதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்கள் தேசம் முழுவதிலும் இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள், இந்த நாட்டு மக்களின் செல்வத்தைச் சரண்டிச்செல்லும் பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகள், இந்த நாட்டின் பெரு முதலாளிகள் ஆகியவர்களே.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மனித சக்தியைக் கொண்டு உருவாக வேண்டிய திட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் ஏற்கெனவேயே சர்க்கார் துறைக்கும், தனித் துறைக்கும் இடையே தகராறு இருக்கின்றது. தனியார் துறைகளில் ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்களுக்கு அதிக வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சிலர் கருதுகிறார்கள் என்றெல்லாம் கனம் நிதி மந்திரி கூறினார். இது சம்பந்தமாகப் பேசப்படும்பொழுது நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு பயன் அளிக்கக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது சர்க்கார் துறைக்கும், உடனடியாகப் பயன் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது கன்னிப் பசுவை கட்டிப் பராமரிக்கும் பொறுப்பை சர்க்கார் துறைக்கும், கறவை மாட்டைக் கட்டிப் பால் தரந்து உண்ணும் பொறுப்பை தனியார் துறைக்கும் விட்டுவிடவேண்டுமென்ற முடிவுக்கு பெருமுதலாளிகளின் விருப்பத்திற்கு சர்க்கார் பணிவதாகும்.”

10-40
a.m.

[Sri V. Madanagopal] [25th August 1955]

கிறது. பாசன வசதி எப்பது ஏக்கருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவாகும். தகுந்த லாபம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதல்ல. பாசன வசதி கிராமப்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தை நீர்ப்பதற்கு உதவும் முக்கிய சாதனமாகும். கிராமத்தில் வேலை யில்லாத தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு நீர்ப்பாசனத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படுகிற தென்னாற்காடு ஒரு மிகப்பெரிய தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதைப் போன்றது. அந்த திட்டத்தை ஏக்கருக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவாகுமென்ற முறையில் கவனிக்கக்கூடாது. நம் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரை சிறிய சிறிய பாசன வசதிகளை ஆரம்பிப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“இந்த ராஜ்யத்தில் பூமிக்கடியில் இருக்கக்கூடிய நீரை எடுப்பதன் மூலமாக நிச்சயமாக விவசாயத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்படச்செய்யலாம். சர்க்கார் திட்டத்தைப் பார்த்தால் ஐந்து வருஷத்தில் 300 குழாய்க் கிணறுகள் போடப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. அது போதாது. குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதன்மூலம் ஒரு குழாய்க் கிணற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீரை 5 ஏக்கர் நிலத்திற்கு இரண்டு போகம் பயிர் செய்வதற்கு பாசன வசதி ஏற்பட முடியும். போரில் மிஷின் செட்டுகளை வைப்பதின் மூலம் பூமியிலிருந்து பிரம்மாண்டமான அளவுக்குத் தண்ணீரை எடுக்க முடியும்.

“திண்டுக்கல் நகர் போன்ற வசதியான இடத்தில் 150 முதல் 200 அடி ஆழத்தில் குழாய் கிணறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நல்ல முறையில் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இன்று நீர்ப்பாசன வசதி என்று யோசிக்கிற போது நிச்சயமாக மிகப் பெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் ஒன்று அல்ல இரண்டு அல்ல. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் ஆயிரக்கணக்கான குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதன்மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 750 ரூபாய் செலவில் பல லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்யமுடியும். அதில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வதைப்பற்றியெல்லாம் நாம் பேசுகிறோம். குறிப்பாக, தேசத்தில் தொழில் வளரவேண்டுமென்றும், மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயரவேண்டும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக நிலச் சீர்திருத்தம் வரவேண்டுமென்றும் சர்க்கார்த் தரப்பில் பேசவேண்டிய நீர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. எந்த அளவு சீர்திருத்தம் செய்யப் போகிறார்கள் என்ற விஷயத்திற்கு நான் இப்பொழுது போக விரும்பவில்லை. இன்று சர்க்கார் அனுசரிக்கக்கூடிய விலைவாசிக் கொள்கை நீடிக்குமானால் எந்த நிலச்சீர்திருத்தமும் இந்த நாட்டுக்கு சுபிட்சத்தை ஏற்படுத்தாது. இந்த நாட்டில் மிகப் பெரிய அளவில் வர்த்தக சூதாட்டங்கள் செய்துவரும் பெரும் புள்ளிகளின் கைக்கு சீர்திருத்தங்களின் பலன் போகும் என்று சென்ற அசெம்பிளி கூட்டத்தில் கூறியுள்ளேன்.

“தமிழ் நாட்டில் 17 லட்சம் ஏக்கரா நிலத்தில் 8 லட்சம் டன் மணிலா உற்பத்தியாகிறது. கடந்த மூன்று வருடத்தில் ஏற்பட்ட விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாக 60 கோடி ரூபாய் வரையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணெய் வித்து விஷயத்தில் 60 கோடி ரூபாய் பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் தமிழ் நாட்டின் நில என்ன வாங்கும் என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

“பருத்தி விஷயத்திலும் இதே நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியுள்ளது. இந்த நாட்டில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பெரும் புள்ளிகளின் கையிலும் பிரிட்டிஷ் கம்பெனிகளின் கையிலும் பாங்கு, ஏற்றுமதி இறக்குமதி வர்த்தக ஆதிக்கம் இருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்களின் விலையை அவர்களின் இஷ்டப்படி நிர்ணயித்து விவசாயிகளை ஆட்டி வைக்கிறார்கள். குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய வாதிகளும், அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய வாதிகளும் தங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பொருளாதார நெருக்கடியை இந்த நாட்டில் உள்ள விவசாயிகளின் தலையில் வைக்கிறார்கள். விவசாயி என்னதான் உழைத்து உற்பத்தி செய்தாலும் அவனுடைய முயற்சி விழலுக்கிரைத் தீராகப்

[25th August 1955] [Sri V. Madanagopal]

போகிறது. இதைத் தவிரக் முக்கியமாக ஏற்றுமதிப் பொருள்கள் பொறுத்த வரை சர்க்கார் கையில் கண்ட்ரோல் இருக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரும் அந்தந்த மாகாண சர்க்காரும் ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய சாமான்களைப் பொறுத்தவரை ஏற்றுமதிப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதன் காரணமாக ஏற்றுத் தாழ்வுகளைச் சரிக்கட்டிக் கொள்வதற்கு முடியும். இதுபற்றி யோசிக்காவிட்டால் எந்தச் சீர்திருத்தம் செய்தாலும் பலன் இல்லை.

“கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாய மக்களுடைய கடன் விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக எந்த அளவு கடன் கிடைக்க முடியும் என்று பார்த்தால் 7 சத விதம் வரை இந்த ராஜ்யத்தின் தேவைக்கு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட முடிவில் 15 முதல் 20 சத வித கடனை கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிகிறது. நிச்சயமாக இந்த விஷயம் தட்டிக் கழித்து விடப்படுகிறது. கடன் தொல்லை காரணமாக விவசாயி அநியாய வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டியிருப்பதால் எந்த அளவுக்கு விவசாயிக்கு வாங்கும் சக்தி குறைகிறது. அது எப்படி விவசாய உற்பத்தியைப் பாதிக்கிறது என்ற விஷயத்தைச் சர்க்கார் பார்க்கத் தவறுகிறது.

“சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைந்தபட்ச கணக்கீட்டின்படி விவசாய மக்கள் வட்டிருக்கக்கூடிய கடன் 200 முதல் 250 கோடி வரை இருக்கிறது. வட்டி சராசரி 15 சத விதம் வைத்துக்கொண்டாலும் 25 முதல் 30 கோடி ரூபாய் வரை வருஷத்திற்கு விவசாயிகள் வட்டியாக கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதைத் தவிரச் சர்க்கார் ரிசர்வ் பாங்கின் மூலம் வருடம் ஒன்றுக்கு 50 கோடி ரூபாய் கிராம கடன் கொடுத்து வாங்கி னால் போதும். அநியாய வட்டியைக் குறைப்பதற்கு சட்டம் போடவேண்டும். விவசாயிகளின் கடனைப் பரிசீலனை செய்து அநியாய வட்டியையும், அநியாயக் கடனையும் தள்ளுபடி செய்யவேண்டும். நியாயமாகக் கொடுக்கப்படவேண்டிய கடனை நீண்ட காலத் தவணைகளில் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சர்க்கார் ரிசர்வ் பாங்கு மூலமாக 50 கோடி ரூபாயை இந்த ராஜ்யத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து வாங்கக்கூடிய முறையைச் செய்யாவிட்டால் மிகப் பெரிய ஆபத்தான நிலைமை ஏற்படும்.

“திடீங்களை நடத்துவதென்றால் பணம் இல்லாமல் முடியாது. சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டமும் அதுதான். இன்று பெரிய முதலாளிகள் சர்க்காரை பயமுறுத்துகிறார்கள். அதற்குக்காரணம் சர்க்கார் கையில் பணம் இல்லாமலிருப்பதுதான். அந்த சாட்டையைக்கொண்டுதான் பெரு முதலாளிகள் சர்க்காரை விரட்டிக்கொண்டு காரியங்களை சாதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால் பண வசதியைத்தேட நாம் என்ன செய்ய முடியும்? ஒரே ஒரு அடிப்படையான விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். நிச்சயமாக, நிலம் வியாபாரம் பண்டமாக இருக்கும் வரையில், நிலத்தை விற்கலாம் வாங்கலாம் என்ற நிலை சமுதாயத்தில் நீடிக்கும் வரையில் வேலாதேவிக்காரர்கள் அநியாய வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்க லாமென்ற நிலை நீடிக்கிறவரையில் இந்த சர்க்காருக்கு மூலதனம் கிடைப்பது அரிது. வேண்டுமானால் நம்மை நாமே திருப்திப்படுத்திக்கொள்ள லாமேதவிர ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு இருக்காது. நிலத்தை விற்கலாம் வாங்கலாம் என்ற முறையை தடுக்கவேண்டும். அநீதியான வேலாதேவி முறையைத் தடைசெய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் கிராமத்தில் மீதமிருக்கக்கூடிய பணத்தை சர்க்கார் உபயோகப்படுத்தமுடியும். இப்போது அவ்வாறு மீதமிருக்கக்கூடிய பணத்தை வேலாதேவிக்காரர்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அந்தப்பணம் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வருவதில்லை. ஆகையால் அந்தப் பணம் சர்க்கார் தொழில்களுக்கு வர வேண்டுமானால் நிலத்தை விற்பதோ, வாங்குவதோ கூடாதென்றும், வேலாதேவிக்காரர்கள் கடன்கொடுப்பது கூடாதென்றும் சொல்ல வேண்டும்.

“கடைசியாக, கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி இரண்டொரு விஷயங்களைக்கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதன் ஸ்தாபன அமைப்பு முறைகளை முற்றிலும் அகற்றிக் தீரவேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ராஜ்ய சர்க்கார் கொடுத்த

11
a.m.

[Sri V. Madanagopal]

[25th August 1955]

திருக்கும் யோசனைகளை கவனமாகப் படித்துப்பார்த்தால், இன்றைக்கு இருக்கும் முறைகளை விஸ்தரிக்கும் நெதத்தில் தான் அவைகள் இருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. சில விஷயங்களில் மாறுதல்கள் செய்ய முயற்சித்திருக்கிறார்களே தவிர, கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய அடிப்படையான தவறு என்ன? அந்தத் தவறை எப்படிப் போக்கமுடியும் என்ற முறையில் ரிசர்வ் பாங்க் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து கொடுத்திருக்கக்கூடிய ரிபாரிசுகளைக்கூட ராஜ்ய சர்க்கார் ! ! ! ருவாக ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய ரிபொர்ட்டிலுள்ள பல முக்கியமான ரிபாரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

“கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய முறையில், சர்க்கு வாங்குவது விற்பது கூடாது. இன்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் ஒரு கொள்ளையடிக்கும் ஸ்தாபனமாகத்தான் இருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் புனிதமான நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் அங்கு ஒரு சர்வாதிகாரம் நிலவி வருகிறது. நல்ல கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சுய நலக்காரர்களின் கையில் சிக்கிக்கொண்டு படாதபாடு படுகிறது. மதுரை ஜில்லா உத்தமபாளையத்திலிருக்கும் ஸ்டோரில் உதட்டுக்குப்போடும் சாயம் 300 ரூபாய்க்கு வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். கோட்டுக்குப்போடும் பட்டைகளை 250 ரூபாய்க்கு வாங்கிவைத்திருக்கிறார்கள். மதுராவில்கூட இந்த உதட்டுச்சாயத்துக்கெல்லாம் ‘மார்க்கெட் டல்’ ஆக இருக்கும்போலிருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட சமயத்தில் இந்தச் சர்க்குக்களை கிராமங்களில் இவ்வளவு வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் Co-operative Society இல் கொள்முதல் செய்பவருக்கு புனித செயலில் காய்க்கிறதா, மரத்தில் காய்க்கிறதா என்றுகூடத் தெரியாது. அப்பேற்பட்டவர் புனிதவாங்க மைக்கு ருக்கு Second class-இல் போகிறார். இவ்வாறு ‘அகப்பட்டதைச் சுருட்டு அண்டியப்பா’ என்கிற மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக நிர்வாகப்பொறுப்பு சர்க்கார் கையில் இருக்கவேண்டும். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கமிட்டிகள் நிர்வாகத்தை கண் காணிப்பதாகவும் உபயோகமான விதிகளும் யோசனைகளும் கூறுவதாக இருக்கவேண்டும். அவர்கள் கையில் நிர்வாக அதிகாரம்கூடாது. இன்று ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகவும், விவசாய இலாகா மூலமாகவும், சமுதாய நலத்திட்டங்கள் மூலமாகவும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் மூலமாகவும், கூட்டுறவு இயக்கம் மூலமாகவும் கடன் கொடுப்பதில் அதிக நிர்வாகச் செலவும் காலதாமதமும் ஏற்படுகிறது? இந்தப் பொறுப்புகள் எல்லாம் ஒரே ஸ்தாபனத்தின்கீழ் வரவேண்டும். ஜில்லா பாங்கு, தாலுகா பாங்கு கிராம பாங்கு என்று மூன்று பிரிவுகள் அமைக்கவேண்டும். நான்கு, ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு பாங்கு வீதம் இருந்தால் போதும். இரண்டாவதாக Sales Society-களை ஏராளமாக ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதன்மேல் ‘கண்ட்ரோல்’ சர்க்கார் கையில் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய அதிகாரிகள் சர்க்காரிடத்தில் கிடையாதென்று தெரியும். சர்க்கார் காலேஜுகள் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எஞ்ஜினீயர் கல்லூரி, வைத்தியக்கல்லூரி இவைகளைப்போல் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றியும் கல்லூரி நடத்தி தகுந்த மாணவர்களுக்கு பயற்சி அளிக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் கூட்டுறவு இயக்கத்தைத் திறமையாக நடத்த சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

“பெரிய முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், இந்த நாட்டில் உபரியாக உற்பத்தியாகக்கூடிய தேசிய செலவத்தை சமத்துவமாக விநியோகிக்கப்படும்படி செய்யவும் சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுத்தால், இந்த நாட்டின் புனருத்தாரணத்திற்கும் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் சர்க்கார் எடுக்கும் நடவடிக்கையில் கம்ப்யூனிஸ்டு கட்சி பூர்ண பங்குகொண்டு பணிபுரியும். என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.”

11-03 a.m. SRI K. PARTHASARATHY :—“கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிற இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் சொல்லியிருக்கும் யோசனைகளை நான் மனப்பூர்வமாக வாசனேற்கிறேன். அதை வரவேற்பதோடுகூட இந்த சபையிலுள்ள எல்லா கச்சி

25th August 1955]

[Sri K. Parthasarathy]

அங்கத்தினர்களும் எல்லா அபிப்பிராயத்தைக் கொண்ட அங்கத்தினர்களும் இந்த திட்டத்தை மனமாற வரவேற்று அதற்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டபடி மலையாளப் பகுதியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு தங்களுடைய யோசனைகளைத் தெரிவிக்காமலிருப்பது ஒரு வருத்தப்படவேண்டிய விஷயம்தான். இருந்தாலும்கூட அவர்கள் இங்கிருந்து யோசனைகளை சொல்லாவிட்டாலும்கூட அவர்களுடைய பகுதிக்கு வேண்டிய காரியங்களும், திட்டங்களும் புரக்கணிக்கப்படாதென்று நம்பலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

“இப்போது இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள உற்பத்திப் பெருக்கத்தின் அளவு, அந்த உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு கடைப்பிடிக்கவேண்டிய வழிகள் அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் யாருக்கும் அபிப்பிராயமேதும் இருக்கமுடியாது. நேற்றுப்பேசிய எதிர் க்குத் தலைவர்கூட அந்த நோக்கங்களைப் பற்றியும், அது சம்பந்தமாகக் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய வழிகளைப்பற்றியும் தப்பிதம் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த யோசனைகளைக் கூறும் சர்க்கார் தாங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் யோசனைகளை கடைசியவரையில் கடைப்பிடிப்பார்களா, அமுல் நடத்துவார்களா என்றுதான் அவர் சந்தேகப்பட்டார். மத்திய சர்க்கார் முதலாளிகள் கையில் சிக்கியிருப்பதால் இந்த யோசனைகளையெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாதென்றும் அவர் ஒரு சந்தேகம் தெரிவித்தார். இருந்தாலும் கொள்கைகளும் திட்டங்களும் சரியாக இருப்பதால், அவைகள் சரியாக அமலாக்கப்படுமென்று சர்க்காரிடம் நம்பிக்கை தெரிவித்து, அவற்றை அமல் நடத்துவதில் நம்முடைய சர்க்காருக்கு எல்லாக் கஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஆதரவாக இருந்து அவர்களுடைய கைகளை பலப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இந்த திட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்கு வேண்டிய மூலதனம் கூட பூராவும் கிடைக்குமா என்று ஒரு சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது. முதலிலேயே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அத்தனை கோடிக்கு திட்டம் போட்டோம் ஆனால் அதைக் குறைக்கவேண்டிய நிர்ணயம் ஏற்பட்டது என்று குறிப்பிட்டார்.” அப்போது பெரும் கனரகத் தொழில்களை அவர்கள் பொறுப்பிலேயே மத்திய சர்க்கார் நடத்தப் போவதாகவும் அவர் சொன்னார். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான். இருந்தாலும் கூட மத்திய சர்க்கார் தென்னிந்தியாவில் பெரும் கனரகத் தொழில்களை நடத்தும்போது அதை நடத்துவதில் நாம் வடநாடு தென்னாடு என்று படித்துப் படித்துப் பேசினாலும் நுணுக்க அறிவு பேச்சிலும் பெறக்கூடிய அளவுக்கு இந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறதென்று வெளியிலே சிலபேர் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இந்த மாதிரி கனரகத் தொழில்களை மத்திய சர்க்காரே ஏற்று இங்கும் நடத்தினால் நம்முடைய சர்க்காருக்கும் இந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கும் தகுந்த பங்கு கொடுத்து அதனால் அவர்கள் பலனடையக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கினால் அதில் நாம் பெருமைப்பட சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“இதிலே நாம் வடநாடு, தென்னாடு, மத்திய சர்க்கார், மாகாண சர்க்கார் என்று பேதப்படுத்தி பேசினாலும்கூட, நமக்கு உள்ள அக்கறைகளை காப்பாற்றிக்கொள்ள, இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள், மக்களுடன் நேரடியாக பழகி தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்கள், தங்கள் அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மேலும், நமது மாகாண திட்டத்திற்கு வேண்டிய finance-ஐ பெருவதற்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி Development Council-க்கு போயிருந்தபோது, இந்த திட்டத்திற்கு அதிகமாக தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டும், ஜனத்தொகை ரீதியில் பணம் ஒதுக்கி, நமது மாகாணம் பின் தங்கிய மாகாணம் என்பதால் சரியாக கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று

[Sri K. Parthasarathy]

[25th August 1955]

எடுத்துக்கூறி வரதாபுரியிலிருந்து. அவருடைய கையை பஸ்டிடுத்த நாம் இந்த திட்டத்தை ஆதரித்தால், நமது சர்க்கார் கேட்கிற அளவுக்கு நிதியளிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை அவர் வற்புறுத்தமுடியும்.

“இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசப்போது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தோம், ஆனால் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதோடு கூட, தொழில் உற்பத்தித் துறையிலும் அதிகமாக கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறினார்கள். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது எப்படி என்பதைப்பற்றி நமக்கு அளித்தள்ள மூன்று விரு புத்தகங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற ஒரு அம்சம், **irrigated area**, அதாவது பாசன வசதி பெற்ற நிலப்பரப்பை 20 சதவிகிதம் அதிகப்படுத்தி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறது. நமது மாகாணத்தை பொருத்தவரையில், முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில்கூட அனேக நீர்பாசன திட்டங்களை அமுல் நடத்தி, சில திட்டங்களை பூர்த்தி செய்திருக்கின்றனர். மற்றும் பல்திட்டங்களில் வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவைகள் தொடர்ந்து இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் நடத்தப்பட யிருக்கின்றன. இந்த முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தால் நீர்பாசன வசதியேற்படும் பரப்பேரளவுமேலும் இன்னும் 20 சதவிகிதம் நீர்பாசனவசதி பெரும் பாப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியமிருப்பதால், இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், நீர்பாசன திட்டங்களுக்கு பின் இடம் அளிக்காமல், முதலிடம் அளித்து அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டும். இவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காமல், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்குமட்டும் முக்கியத்துவம் அளிக்கக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்தவிரும்புகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சபையின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது சென்னை மாகாணத்தில் நீர்பாசன வசதிகள் அதிகமாக இல்லை. இருக்கின்ற வசதிகள் எல்லாவற்றையும் உபயோகித்து திட்டங்கள் தீட்டி அணைக்கட்டுகள் கட்டி நீரை தேக்கிவிட்டோம் என்று அரசாங்கத்தார் கூறுகின்றனர். தென்னாற்காடு ஜில்லாவை பொருத்த அளவில், கள்ளக்குறிச்சி த. ஓசாகாவில் மணிமுத்தாள்நதி திட்டம் கோபுரி நதி திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்கள் 30 வருடங்களுக்கு மேலாக பரிசீலனையில் இருந்துவந்திருக்கிறது என்றாலும், அந்த திட்டங்களை நிறைவேற்ற மதிப்பிடப்படும் செலவையும், அவைகளால் பாசனவசதி பெரும் நிலம் பரப்பின் மதிப்பீட்டையும் பார்க்குமிடத்து, இந்த திட்டங்கள் கைவிடப்படுவோ என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,500 ரூபாய், 2,500 ரூபாய் செலவானால், திட்டங்களை எப்படி எடுத்துக்கொள்ளுவது சாத்தியப்படும் என்ற ஒரு கேள்வியை வேறு எழுப்பியுள்ளார்கள். நமது மாகாணத்தில் உள்ள என்ஜினியர்கள் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர்கள். நமது நாடு பூராவிலும், என் உலகத்திலேயே அவர்கள் திறமை பெயர் பெற்றிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட, நமது Engineering department-ஆல் தயாரிக்கப்படும் estimate-கள் செலவினங்களை கொஞ்சம் அதிகமாகவே மதிப்பிடுகிறது என்கிற சந்தேகம் பொதுவாக இருக்கிறது. இதுபற்றி நமது சபையால் நியமிக்கப்பட்ட Estimate Committee பரிசீலனை செய்துவருகிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். ஆகவே, இந்த இரண்டு திட்டங்களையும், பணம் அதிகமாக செலவாகிறது, சாகுபடியாகும் நிலப்பரப்பு குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தைக்கொண்டு கைவிட்டுவிடாமல், ஏக்கராவுக்கு அளவு செலவு மதிப்பிட்டே குறைத்து இந்த திட்டங்கள் வெற்றி காண வழிசெய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மணிமுத்தாள் நதிதிட்டத்தைப் பொருத்தவரையில், 1954-ம் வருஷம் இந்த திட்டத்தின் மூலம் 7,000 ஏக்கர் சாகுபடி வசதிபெறும் என்று எனக்கு Executive Engineer தகவல் எழுதியிருந்தார். அந்த திட்டத்தை நிறைபெற்ற 44 லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகும் என்றும் தெரிவித்திருந்தார். ஆனால், அந்த estimate பரிசீலனை செய்ததில், இப்போது 76 லட்ச ரூபாய் செலவாகும். 4,000 ஏக்கர்தான் சாகுபடி வசதிபெறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவும் காணப்படுகிறது. என்ன காரணத்தினால்,

[25th August 1955]

[Sri K. Parthasarathy]

சாகுபடி வசதி பெறும் நிலப்பரப்பு 7,000 ஏக்கரிலிருந்து 4,000 ஏக்கராக குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டது, செலவுத்தொகை 44 லட்சத்திலிருந்து 76 லட்சமாக அதிகப்படுத்தி மதிப்பிடப்பட்டது என்பதற்கு, நான் அந்த Engineering department-க்கு போய் வந்தாலும்கூட விவரம் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் இல்லாமல் இருந்தாலும்கூட, இதைப் பரிசீலித்து சாகுபடி வசதிபெறும் நிலப்பரப்பின் மதிப்பீட்டை 4,000 ஏக்கரிலிருந்து 7,000 ஏக்கராவிற்கு அதிகப்படுத்தி, செலவு estimate-ஐ குறைந்தால் மணிமுத்தாள் நதிதிட்டம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும்.

“தற்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற நீர்பாசன திட்டங்களையும், மின்சார அபிவிருத்தி திட்டங்களையும் பார்த்தோமேயானால், அவைகளைவிடவும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிகளுக்கே சென்றிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. நான் ஏதோ பொருமை காரணமாகவோ அல்லது வேண்டுமென்றே அந்தமாதிரி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முன்வரவில்லை. எங்கெங்கே நீர்வளம் இருக்கிறதோ, மற்ற வசதிகள் இருக்கின்றனவோ, அங்கங்கே இந்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். எனினும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் யாதொரு நீர்பாசன திட்டமும் இல்லாமலிருப்பதால், இந்த மணிமுத்தாள் நதிதிட்டம், கோமுகி நதிதிட்டம் ஆகிய இரண்டையும் அவசியம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து, நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

“நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான குறிக்கோள், விவசாயப் பொருள்களின் விலை ஸ்திரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதாகும். இனி விவசாயப் பொருட்களின் விலை சரியாமல், மேல்தேக்கிப்போய் கொண்டு இருக்கும் என்று சர்க்கார் அபிப்பிராயமும், நம்பிக்கையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி, விவசாயப் பொருட்களின் விலை எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் கீழே விழாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது சர்க்காரின் பொறுப்பாகும்.

“தொழிற் துறையில் Public sector-ஐ அதிகமாக expand செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள நெய்வேலி திட்டத்தைக் குறித்து நமது மாகாண சர்க்கார் ஒன்றும் நடவடிக்கையெடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் தான் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறதே தவிர, நமது மாகாண சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. தொழிற் துறையில் Public sector-ஐ விஸ்தரித்தால்தான், நமது நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு வகையாக இருக்கும்.

“கனரக தொழில்களைப் பொருத்தவரையில் நமது சர்க்கார் திட்டம் தீட்டியிருக்கிற எல்லா திட்டங்களையும் எடுத்து நிறைவேற்றவேண்டும். சேலத்திலுள்ள உருக்கு திட்டம், திருச்சி ஜில்லாவில் இருக்கிற fertilizer திட்டம், சேலம் ஜில்லா மேட்டூரிலுள்ள D.D.T. திட்டம், தூத்துக்குடி Soda ash உற்பத்தித் திட்டம், ஆகிய எல்லா திட்டங்களையும் எடுத்து நிறைவேற்றினால்தான் நமது பின்தங்கிய சென்னை ராஜ்யம் முன்னேற்றமடைய வழியேற்படும்.

“தற்போது, பெரிய கனரக தொழில்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை யாரிடம் விடுவது. Public sector-ல் இருப்பதா அல்லது Private sector-க்கு விடுவதா என்ற பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தை பொருத்தவரையில் Public sector, Private sector என்ற பிரச்சனை எழவில்லை என்று நான் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடியில் உள்ள Soda ash உற்பத்தித் தொழில் Public sector-ல் இருந்திருக்கலாம், Private sector-க்கு விட்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்று குற்றசாட்டு போல் ஒரு அங்கத்தினரால் சொல்லப்பட்டது. நமது Industries and Commerce Department-ன் அறிக்கையை பார்க்கும்போதுகூட, இந்த Soda ash தொழில் நடத்த Private person-க்கு கொடுத்திருக்கும் லைசென்சு நிறைவேறுது என்றும், அந்தத் தனி நபர் இந்த தொழிலை ஏற்று நடத்த முன் வரமாட்டார் என்றும், எனவே சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவேண்டிய அவசியம்

[Sri K. Parthasarathy]

[25th August 1955]

ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் தெரிகிறது. என்னுடைய அனுபவத்தைப் பொருத்த அளவில்கூட, சாதாரணமாக நமது தமிழ்நாட்டில் பணம்படைத்த பல முதலாளிகள் இருந்தபோதிலும்கூட, இந்த மாதிரியான கரைக தொழில் களை செய்ய முன்வராதிருப்பதை அறிந்திருக்கிறேன். சினிமாத் தொழிலில் பெரிய முதலாளிகள் செய்து, உலகத்திலே சினிமா தொழிலில் நமது நாடு இரண்டாவது ஸ்தானம் வகிக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு பெயர் தேடித்தந்திருக்கின்ற தொழிலதிபர்கள் நம்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் கரைகத் தொழில்களை ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்றால், பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்து மக்களுக்கு வேலையளிக்க வசதியெய்ய வேண்டுமென்றால், தமிழ்நாட்டிலே பெரிய முதலாளிகள் என்று பெயர் வாங்கியவர்கள் முன்வருவதில்லை என்பதை நன்கு உணர்ந்திருக்கின்றேன். எனவேதான், நமது ராஜ்யத்தைப் பொருத்தவரையில், கரைக தொழிற்சாலை யில் Public Sector, Private Sector என்ற பிரச்சனை எழவில்லை என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“என்னுடைய தாலுகாவாகிய கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் 5,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலப்பரப்பில் கரும்பு சாகுபடியாகிறது. நமது சர்க்காரும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதிகமான சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்தவும், கரும்பு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் உத்தேசித்திருப்பதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த நோக்கம் ஈடேற கரும்பு இதுவரையில் சாகுபடியாகாத இடங்களிலெல்லாம், கரும்பை உற்பத்தி செய்யச் செய்து அங்கு ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதைவிட, ஏற்கனவே நீண்ட காலமாக கரும்பு சாகுபடிசெய்து, தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் விலைவாசியின் காரணமாக எழுந்திருக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற பிரதேசங்களில், சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் உபயோககரமாக இருக்கும். என்னுடைய தாலுகாவில், கூட்டுறவு இயக்கம்மூலமாக சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை நிறுவ முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. சர்க்கார் கொள்கைப்படி, 10 லட்ச ரூபாய் Share capital ஆக கரும்பு சாகுபடியாளர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். நான் பார்த்த அளவில், இந்த வருஷம் அந்த பகுதியில் உள்ள நிலைமையில் 10 லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்வது என்பது மிகவும் கஷ்டமானகாரியம் என்று தெரிகிறது. இந்த ஆண்டு கரும்பு விற்கும் விலை கரும்பு சாகுபடியாளர்களுக்கு கட்டுபிடி ஆகாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகையால், அவர்களிடம் சென்று சர்க்கரை ஆலைக்கு நீங்கள் ஏக்கருக்கு 200, 300 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்பதில் நியாயம் இருக்காது என்பதோடுகூட, அந்தத் தொகையை collect செய்யவும் முடியாது. இதை யோசனை செய்து, 10 லட்சம் ரூபாய் share capital வசூல் செய்யவேண்டுமென்று இருப்பதை மாற்றி, பின்தங்கிய பிரதேசங்களில் பெயரளவிற்கு 2 லட்சம், 3 லட்சம் ரூபாய் share capital கொடுத்தால் போதும் என்று சர்க்கார் அறிவித்தால், கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் உள்ளவர்கள் அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை நிறுவ துரிதமான முயற்சிகளை எடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். அது எனக்குத் தெரியும். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் உறமலைப்பேட்டை பகுதியிலே ரூபாய் 10 லட்சம் 15 லட்சம்கூட கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் Co-operative அதிகாரியின் உதவிபெற்று 7 லட்ச ரூபாய் கஷ்டப்பட்டு வசூலித்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் தென்னாற்காடு பின்தங்கிய பகுதியாகையினாலே, இம்மாதிரி தனி நபர்கள் அதிகமாக அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு செய்ய முன்வராமல் இருப்பதாலே சர்க்காரே முன்வந்து இதற்கு ஒரு பெரும் அளவிற்காவது share capital வசூலித்துக்கொண்டு அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே ஒரு விஷயம் விட்டுப் போயிருக்கிறதாக நான் கருதுகின்றேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே சுதர்ஸன ஆயில் மில்ஸ் போன்ற அநேக வனஸ்பதி மில்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டு இப்பொழுது ஒன்றுவது நடைபெறவில்லை. சர்க்காரிடமிருந்து ஒவ்வொரு கம்பெனிக்கும் மூலதனத்திற்காக கொடுக்கப்பட்ட கடன்கூட வசூலாகாமல் இருக்கிறது. ஆகையினாலே சர்க்கார் அவைகளை எல்லாம் மூலமாக எடுத்தோ அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் டயரக்டர்களுடன் பேசியோ இந்த எண்ணைக் கம்பெனிகளை இயங்கவைத்தால் நன்றாக இருக்கும். பெரு

25th August 1955]

[Sri K. Parthasarathy]

மனவிற்கு மூலதனம் போடப்பட்ட விழுப்புரத்திலே இருக்கும் factory மூடிக்கிடப்பதைப் பார்க்கும்போது வருந்தாமல் இருக்கமுடியாது. அதன் கட்டடங்கள் நேரத்தியாக இருக்கிறது. ஆனாலும் 5 வருடங்களாக மூடிக்கிடப்பதால் அதை நிறுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* Sri V. BALAKRISHNAN :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே ! 11-2 a.m.
நான் பேசும்போது இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கும் மந்திரி அவர்கள் இங்கு இருந்திருந்தால் சற்று நன்றாக இருந்திருக்கும். அவரை இங்கே இருக்கும்படி செய்வதற்கு எனக்கு அதிகாரம் இல்லை. இருக்கிற மந்திரிகூட அவரைப்பற்றி பேசும்போது எழுந்து போகிறார். ஆனால் நான் செய்ய வேண்டிய கடமையை செய்துநான் திருவேன்.

“நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் அம்சங்களை உற்சாகத்தோடு விளக்கிச் சொன்னார். ஆனால் ரூ. 400 கோடிக்கு திட்டம்போட்ட கணக்கை ரூ. 200 கோடிக்கு குறைத்தும், அதிலிருந்து மத்திய அரசாங்கம் இறுதியில் ரூ. 180 கோடிக்கு குறைத்திருப்பதை பார்த்து நாம் சற்று மனவருத்தம் அடைய வேண்டியதுதான்.

“நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த திட்டத்தில் வேலைகள் பரிபூரணமாக வெற்றி பெருவதற்கு மக்களுடைய உற்சாகம், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு, மக்களுடைய முயற்சிவேண்டும் என்று சொன்னார். ஆம், அவசியம் வேண்டும். மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும், மக்களுடைய உற்சாகமும், மக்களுடைய முயற்சியும் பரிபூரணமாக வந்துகொண்டு இருக்கும். ஆனால் இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கும் அமைச்சர் இருக்கின்றாரே அவருடைய நீதி குறைவினாலும், நேர்மை குறைவினாலும், அவருடைய விருப்பு, வெறுப்பு இவைகளுக்கு உட்படுத்தி திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதாலும், அன்பு, துன்பு இவைகளை கையாள்வதாலும் மக்கள் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும், அவர்களுடைய உணர்ச்சியையும், அவர்களுடைய ஊக்கத்தையும் தாராளமாக கொடுப்பதற்கு சற்று தயங்குகிறார்கள். மக்களின் உழைப்பையும், மக்களின் ஊக்கத்தையும், மக்களின் உணர்ச்சியையும் தட்டி எழுப்புவதற்கு மக்களுடைய பூரண நம்பிக்கை பெற்ற மந்திரியாக இருக்கவேண்டும். அப்படியும் அவர் இல்லை. சென்ற தேர்தலிலே மக்களின் நம்பிக்கையை அவர் எவ்வளவு தூரம் பெற்றிருக்கிறார் என்பதை அவர்களே நிரூபித்து காட்டி விட்டார். நிலைமை இப்படி இருக்கும் போது கிட்டத்தட்ட ரூ. 200 கோடி செலவாகும் திட்டங்களில் அந்த மந்திரி இலாகாவிற்கு மட்டும் ரூ. 74 கோடி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் இதே இடத்தில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சொன்னார் “நான் என்னுடைய நிர்வாகத்தில் எதேனும் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் தவறி நடந்திருந்தால், உடனே நான் ராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன்.” என்று. அந்தக் கொள்கையைத்தான் அவருடைய சகாக்கள், குறிப்பாக இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கும் சகா கையாளவில்லை என்றுதான் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியது இந்த அரசாங்கத்திற்கு மட்டும் கௌரவம் அல்ல. இந்த சபைக்கும் கௌரவத்தையும் நாணயத்தையும் கொடுத்து வந்தது. ஆனால் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டங்களை நிர்வகிக்கும் மந்திரி, தொழில் மந்திரி, வர்த்தக மந்திரி, விவசாய மந்திரி, மின் மந்திரி, காட்டு மந்திரி, இன்னும் பல இலாகாக்களுக்கு மந்திரியாக இருக்கிறவர்கள் இந்தக் கொள்கையைக் கையாளவில்லை என்றும் அதனால் காமராஜ் மந்திரி சபைக்கே இழுக்கு ஏற்படுகிறது என்றும் நான் வருத்தத்தோடு சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. மொத்தம் 8 மந்திரிகள் இருக்கிறபோது, கிட்டத்தட்ட ரூ. 200 கோடி செலவு செய்யப்படும் திட்டத்தில் ரூ. 74 கோடியை ஒரு மந்திரியிடம் ஒப்படைத்து, அவரே இத்தனை இலாகாக்களுக்கும் மந்திரியாக இருந்து செலவு செய்யவேண்டும் என்ற அவசியம் என்ன? அவர் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கும், நம்முடைய மக்களுக்கும், நம்முடைய மந்திரி சபைக்கும் சிரஞ்சீவியாக்கப்பட்டிருக்கிறாரா? அவர் இல்லாமற்போனால் நிர்வாகம் நடைபெறுதா? என்று நான் கேட்கின்றேன். அவர் கெட்டிக் காரராக இருக்கலாம். திறமைபெற்றவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால்

11-20 a.m.

[Sri V. Baiakrishnan] [25th August 1955]

எப்போது அவர் நேர்மையிலிருந்தும், நிதியிலிருந்தும் விலகினாரோ, அவரை பெரிய இலாகாவில் மந்திரியாக வைத்திருப்பதை ஓட்டிக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. அவருடைய குற்றங்கள் என்னவென்ன இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

“விருப்பு, வெறுப்பு என்று முதலில் சொன்னோன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் குடி தண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டம் என்பது தெரியும். அங்கு குடி தண்ணீர் கஷ்டத்தை போக்குவதற்காக விவசாய இலாகா விலிருந்து அங்கு ஒரு Power Drill அனுப்பி மக்களுக்கு குடி தண்ணீர் கிடைப்பை வெட்டிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில், திடீரென்று அவருடைய நண்பருடைய கரும்புத் தோட்டத்திலுள்ள கரும்புகளை எல்லாம் அழித்துவிடும் என்ற காரணத்திற்காக உடனடியாக இந்த power drill-ஐ தென்னாற்காட்டிலிருந்து தஞ்சாவூரிலிருக்கும் கரும்பு ஆலைக்கு மாற்றப்பட்டது. மக்களுக்கு குடி தண்ணீரைவிட கரும்பு அவசியமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“அதற்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இப்பொழுது திட்டங்களைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இதைப்பற்றியெல்லாம் பேச வேறு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.”

***SRI V. BALAKRISHNAN:**—“திட்டங்களைப்பற்றி யோசனை சொல்லவும் தயாராய் இருக்கிறேன். முதலில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மக்களுடைய ஒற்றுமையையும், மக்களுடைய உணர்ச்சியையும், மக்களுடைய ஒத்தாசையையும் வேண்டிக்கொண்டார்கள். அவை வருவதற்கு இங்கு சில தடைகள் இருக்கின்றன என்பதைத்தான் உதாரணம் மூலம் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

“நேற்று மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீரை கரும்பு ஆலைகளுக்கு விட்டதனால் தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகள் கஷ்டம் அடைய வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னபோது, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமாதானம் சொன்னார்: ‘சீனி சர்க்கரை நமக்கு அவசியம் தேவை. ஆகவே கரும்பு ஆலைகளுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். தண்ணீர் கொடுக்காவிட்டால் நாம் சீனியை உத்தர பிரதேசம்போன்ற இதர ராஜ்யங்களிலிருந்து வாங்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதனால் நம்முடைய பணங்கள் எல்லாம் அங்கு போய்விடும்’ என்று சொன்னார். திடீரென்று இவர்களுக்கு நம்முடைய பணத்தை பாதுகாக்க நேற்று யோசனை வந்திருக்கிறது. இதற்கு முன்பு இதைப்போன்ற விஷயங்கள் ஏற்பட்டபோதெல்லாம் ‘இந்தியாவிற்குள்ளேயே பிரித்துப் பேசக்கூடாது. அந்தராஜ்யம், இந்த ராஜ்யம் என்று சொல்லக்கூடாது. எல்லாம் ஒரு ராஜ்யம்தான்’ என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்குமட்டும் ஏன் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லவேண்டும் என்பது புரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே எத்தனை நபர்கள் காலையில் எழுந்தவுடன் Bed Coffee-க்கு இரவு படுப்பதற்கு முன்பு Table coffee-க்கு சர்க்கரை இல்லை என்று கவலைப் படுகிறார்கள்? ஆனால் ‘உணவு இல்லை, உணவு இல்லை’ என்று பாமரமக்கள் கூக்குரல் போடுவதை கிராமந்தோறும், வீடு வீடாய் குரல் கேட்கிறது. சென்று பார்த்தால் தெரியும். ஆகவே அந்த உணவை பாதுகாப்பதற்காக முதலில் மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை எல்லாம் பாதுகாத்து தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள நிலங்களுக்கு அனுப்பவேண்டியது அவசியம். ஆனால் அதில் இந்த விவசாய மந்திரி தலையிட்டு தன்னுடைய நண்பருக்காக மேட்டூரில் உள்ள தண்ணீரை திறந்து விடச் செய்திருக்கிறார். இதனால் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு 60 அடி, 70 அடி வரை இருந்த தண்ணீர் இப்பொழுது குறைந்து போகும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“Sulphate fertilizer விவசாயத்திற்கு முக்கிய உரம். அதைப் பற்றி இந்த மந்திரி இலாகா நடந்துகொண்டிருப்பதைக் கேட்டால்

[Sri V. Balakrishnan] [25th August 1955]

என்னைக் கேட்கவேண்டாம், அவர் கட்சியிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர் திருச்சி ஜில்லா கனம் ராஜகோபால் பிள்ளை அவர்களையே கேட்டு நன்கு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

“சமீபத்தில் புதுக்கோட்டையில் பளாக் டெவலப்மெண்ட் அட்வைசரி கமிட்டி என்ற ஸ்தாபனம் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு எட்டு கமிட்டி நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த ஊர் ஜில்லா கலெக்டரைக் கேட்டுக்கொண்டார். ஜில்லா கலெக்டர் யார் யாரை சிபாரிசு செய்யவேண்டுமோ அந்த நான்கு நபர்களையும் சிபாரிசு செய்யலாம் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். அதே பிரகாரம் ஜில்லா கலெக்டர் எட்டு பேர்களை தேர்ந்தெடுத்து நான்கு பேர்களை சிபாரிசு செய்தார். அந்த நான்கு பேர்களில் இரண்டு பேர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒருவர் விவசாயி கட்சியைச் சேர்ந்தவர், மற்றவர் மாதர் சங்க காரியதரிசி. அவர் மாதர்களுக்கு பிரதிநிதியாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவரை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிவைத்தார். ஜில்லா கலெக்டர் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியவர்களை யாரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியவர்கள். ரொம்பவும் நியாயமான முறையில் சர்வகட்சி நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினார். சென்ற வருஷம் செப்டம்பர், அக்டோபர் மாதம் அப்படி அனுப்பப்பட்டது. இந்த வருஷம் வரை மந்திரி தாமதித்து பிப்ரவரி, மார்ச் மாதம் அந்த ஜில்லா கலெக்டர் சிபாரிசு செய்தவர்களில் அதாவது நான்கு பேர்களில் இரண்டு காங்கிரஸ்காரர்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற இரண்டு பேர்களையும் மந்திரி தள்ளிவிட்டார். மாதர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவரையும் தள்ளி விட்டார். அவர்களுக்கு பதிலாக கனம் மந்திரிக்கு வேண்டிய இரண்டு காங்கிரஸ்காரர்களை சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதில் ஒருவர் பெயர் 8 பேர் அடங்கிய ஜாப்தாவில் கூட இல்லை. அப்படிச் சேர்த்துக் கொண்டவர்கள் புனிதமான காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் அதைப் பற்றி ஆட்சேபிக்க நான் வரவில்லை. அவர்கள் 1948-49-ம் வருஷத்திற்கு பிறகு காங்கிரஸில் சேர்ந்தவர். தற்சமயத்தில் தொழில் மந்திரி என்ன சொல்லுகிறாரோ அதையே ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர். மந்திரி திரே கத்திலிருந்து வெளி-ஆகும் காற்று அதர் ஜவ்வாது மணக்கிறது என்று சொல்லுகிற கூட்டம். இந்த நான்கு பேர்களையும் அந்தக் குழுவில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எட்டு பேர் அடங்கிய ஜாப்தாவில் இல்லாத நபரும் மேட்டூர் வாசன் சட்டத்தின் கீழ் குற்றம் செய்தவர் என்றும் சொல்லப் படுகிறது. அது மட்டுமல்ல. அரசாங்கமும் சரி, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனமும் சரி பெண்களுக்கு தனியான ஸ்தானம் ஒதுக்கவேண்டும், பெண்களுக்கு எல்லா தேச திட்டங்களில் சரியான பங்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது ஜில்லா கலெக்டர் சிபாரிசு செய்த, ராஜ்ய கவர்னர் ஆரம்பித்து வைத்த மாதர் சங்க காரியதரிசியை புறக்கணிக்கவேண்டிய காரணம் என்ன? (Interruptoins.) கொஞ்சம் பொருங்கள். அது யார் என்று சொல்லுகிறேன். அந்த மாதர் சங்க காரியதரிசி யார் என்று கேட்டால் அவர் என்னுடைய மனைவிதான் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய மனைவி என்ற காரணத்திற்காக நான் இதை இங்கு சொல்ல வரவில்லை. ஜில்லா கலெக்டர் சிபாரிசு செய்த ஒரு மாதர் சங்க காரியதரிசியை புறக்கணித்திருக்கிறார். மாதர்களுக்கு பிரதிநிதித் துவம் கொடுக்கவில்லை என்பதைச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். புதுக்கோட்டை சப்-கலெக்டர் என்னுடைய மனைவியை சிபாரிசு செய்தபொழுதே அதைப்பற்றி நான் ஆட்சேபித்திருக்கிறேன். சப்-கலெக்டரை கேட்டால் நான் ஆட்சேபித்தது தெரியும் ஒரு எம்.எல்.ஏ. யிடைய மனைவி என்ற காரணத்திற்காக அந்த மாதரை புறக்கணித்திருந்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். என்னுடைய மனைவி இல்லாவிட்டால் அங்கு வேறு மாதர் இல்லையா என்று நான் கேட்கிறேன். வேறு ஒரு மாதர் நபரை அதில் போட்டிருக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். எல்.எல்.ஏ. யின் மனைவியைப் போடவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய மனைவியாக இருந்தாலும் அவள் சமஸ்கிருதம், இங்கிலீஷ், மகாராஷ்டிரம், ஹிந்தி முதலிய பாஷைகள் நன்றாக எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவள். பி.ஏ. (Hons.) பட்டம் பெற்றவள். என்னுடைய மனைவி என்பதற்காக நான் அவளுடைய திறமையைப்பற்றியும் படிப்பைப்பற்றியும் சொல்லவில்லை.”

[25th August 1955]

SRI K. T. RAJU :—“ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது தன்னுடைய மனைவி எப்படிப்பட்டவள் அவள் என்ன சர்ட்டிபிகேட் வாங்கியிருக்கிறாள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பேசுவது ஒழுங்கா என்று கேட்கிறேன்.”

*** SRI V. BALAKRISHNAN** :—“என் மனைவியைப்பற்றி அவர் காது குவிச்சு சொல்லவேண்டும் என்று நான் இங்கு சொல்லவில்லை. ஒருவருடைய திறமையைப்பற்றியும் தகுதியைப்பற்றியும் சொல்லுவதற்காகச் சொல்லுகிறேன். தகுதியும் திறமையும் வாய்ந்த ஒரு மாதரை புறக்கணிக்கலாமா என்றுதான் கேட்கிறேன். எல்.எல்.எ. யின் மனைவி என்று புறக்கணிக்கப்பட்டால் மந்திரியின் மகளை பெரிய ஸ்தாபனம் பலவைகளுக்கு சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டிய காரணம் என்ன? மந்திரியின் மகளுடைய திறமையும் இந்த மாதருடைய திறமையையும் நிறுத்திப் பார்க்கட்டும். எதற்கு நான் சொல்லவருகிறேன் என்றால் என்னுடைய மனைவிக்கு ஸ்தாபனத்தில் பங்கு வேண்டும் என்றும் பெருமை வேண்டும் என்றும் நான் கேட்கவில்லை. மாதர் சங்கத்தில் செய்கிற சேவை என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். புதுக்கோட்டைக்கு வந்து பார்த்தால் அவர்கள் செய்துவரும் சேவை நன்றாகத் தெரியும். ஒன்றல்ல, பல ஸ்தாபனங்களில் பதவி வகிக்க மந்திரி மகளுக்கு உரிமை இருக்கும்போது என் மனைவி, அதுவும் இந்தாண்டு பிரஜைக்கு ஒரு ஸ்தாபனத்தில் பதவி வகிக்க உரிமை இல்லை. ஒரு மாதர் சங்க காரியதரிசியை புறக்கணிக்கலாமா என்பதுதான் இப்பொழுது எழுந்துள்ள கேள்வி. மந்திரி அவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு ரீதியில் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று இதன்மூலம் நான் சொல்லுகிறேன். அந்த குறிப்பிட்ட மந்திரியின் மகள் படித்திருக்கிறாளோ என்னமோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மந்திரியின் மகள் என்ற காரணத்திற்காக ஓயாத சலுகை மந்திரி அனுமதித்திருக்கிறார்.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“குறிப்பிட்ட மந்திரியார், அவருடைய பெயர் என்ன? அவர் எந்த இலாகா மந்திரியாக இருக்கிறார் என்பதை விளக்கவேண்டும் என்று கனம் சபாநாயகர் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.”

*** SRI V. BALAKRISHNAN** :—“அந்த மந்திரி யார் என்றால் நாஷனல் பளாக் அட்வைசி கமிட்டி, ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு பல கோடி ரூபாயை செலவு செய்கிற புகழ்பெற்ற கனம் பக்தவத்சலம் என்று நான் ஏற்கெனவேயே சொன்னேன். அதற்குத்தான் இந்த விஷயத்தைக் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த அரசாங்க முதல் மந்திரி உள்பட பலர் பல இடங்களுக்கு சென்று பேசும்போது விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கத்தை நடத்த நாங்கள் தயாராக இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நீதி, நேர்மை இவைகளின் அடிப்படையில் நிர்வாகம் நடத்தி வருகிறோம் என்று மந்திரி சபையினர் சொல்லுகிறார்கள். சில பெரிய கூட்டங்களிலும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குமட்டும், சலுகைகள் காட்ட தயாராகவும் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்களை மந்திரிகளிடம் சலுகை பெற அணுகவிடமாட்டோம் என்றும் நியாயமாகவும் உண்மையாகவும் தான் நடந்துகொள்ளுவோம் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். அதைப்போலவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். அப்படி நியாயமாகவும் கண்மனதாகவும் நடந்துகொள்வதென்றால் அது இந்த சபைக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் பெருமை. அப்படி இந்த மந்திரி பக்தவத்சலம் நடக்கவில்லை என்று தான் உதாரணத்தோடு சொன்னேன். அவர்கள் சொல்லவரும் முறையில் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்கள் நடக்கவில்லை என்று நான் வருத்தத்துடன் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறு என் சொந்த காரணத்தைக் குறிப்பிட்டு நான் சொல்லவில்லை.” (நேரம் முடிந்தவிட்டது என்று அறிவிக்கப்பட்டது.)

DEPUTY SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினருடைய நேரம் முடிந்து விட்டது.”

[25th August 1955]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Sir, have I finished my 10 minutes?”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri Y. Manjaya Shetty) :—“The hon. Member has taken 15 minutes.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“புதுக்கோட்டையைப்பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திட்டத்தை திருத்தி வருக்கும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டையைப்பற்றி ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நீர்பாசன திட்டங்களை சுணக்கமின்றி அங்கு வருத்து வருஷா வருஷம் ஏற்படும் பஞ்சத்தை போக்கும்படியாக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI N. RATHINA GOUNDER :—“மதிப்புக்குறிய கனம் தலைவர் அவர்களே, வரப்போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு இந்த சபையின் முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிகொள்ள விரும்புகிறேன். சென்னை மாகாணத்தில் பல்வேறு இடங்களிலிருந்து வோட்டுப்பெற்று வந்த ஒவ்வொரு மெம்பர்களுக்கும் தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள தேவைகளை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் கவர்ன்மென்ட் அதிகாரத்தின் மூலம் இதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், அந்த அதிகாரிகள் சில இடங்களுக்குச் செல்லாத காரணத்தால் அங்கங்கே என்ன தேவை என்று தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கு தொகுதிகளில் பல இடங்களுக்குச் சென்று எங்கெங்கே என்னென்ன தேவை என்பதை அறிந்துகொண்டிருக்கும் கனம் அங்கத்தினர்களிடையே ஆலோசனைகளைக் கேட்டு என்னென்ன தேவை என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து அதன்படி திட்டம் வகுக்கவேண்டும். எங்கெங்கே எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும், எதைச் செய்தால் ஜனங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும், அவர்களுடைய தேவைகள் என்ன என்பதையெல்லாம் கேட்டு அதன்படி திட்டம் வகுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் வோட்டுப்பெற்று இங்கு வந்திருப்பதால் எங்களுக்குத்தான் எங்கெங்கே என்னென்ன தேவை என்பது நன்றாகத் தெரியும். அவைகளைப்பற்றி ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் ஒரு தலைமை ஆசிரியராகவும் நாங்கள் ஒரு ஆசிரியராகவும் எடுத்துக்கொண்டு நாங்கள் சொல்லுவதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாடசாலையிலுள்ள தலைமை ஆசிரியர்களைப்போல் இருக்கிறார்கள் இங்குள்ள மந்திரிகள். எந்தெந்த வகுப்பில் என்னென்ன தேவை என்பது அந்தந்த வகுப்பிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்குத்தான் தெரியும். அந்த மாதிரி நாங்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளைக் கேட்டுக்கொண்டு அவைகளுக்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் கரூர் இருக்கிறது. கரூரிலிருந்து திருப்பூருக்கு ரயில் பாதை தேவையாக இருக்கிறது என்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். திண்டுக்கல்லிலிருந்து கரூர் 45 மைல் தூரம் இருக்கிறது. சேலத்திலிருந்து மதுரை பக்கம் சென்றாலும் திண்டுக்கல்லிலிருந்து கரூர் வருவதாக இருந்தாலும் ரயில் கிடையாது. அங்குள்ள ரயில் மார்க்கத்தில் எந்த வழியாக சென்றாலும் நடுவில் 45 மைலுக்கு ரயில் இல்லாமல் இருக்கிறது. கரூரிலிருந்து திருப்பூருக்கு ரயில் தேவை என்றும் அதைப் போடவேண்டும் என்றும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருந்தோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அதைப்பற்றி கவனித்து ஆவன செய்கிறோம் என்று பதில் எழுதியிருந்தார்கள். அங்குள்ளது 45 மைல் தூரம்தான். அங்கு போக்குவரத்து அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கு சில ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் முக்கியமானது வள்ளிமலை. அது முக்கியமான பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். திண்டுக்கல் போகும் வழியில் இன்னும் நாலேந்து பாடல்

[Sri N. Rathina Gounder] [25th August 1955]

பெற்ற ஸ்தலங்கள் இருக்கின்றன. இந்த 45 மைலுக்கு ரயில் வசதி செய்து கொடுத்தால் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அதிகப்படியான வசதி ஏற்படும். அதிகப்படியாக ஜனங்கள் இந்த ஸ்தலங்களுக்குச் செல்லுவார்கள். அங்கு வசதியுள்ள ஊர்கள் இருக்கின்றன. அதனால் நல்ல வசதிகளும் ஆகும். டிக்கட்டுகள் அதிகமாக வாங்குவார்கள். அதனால் அந்த 45 மைலுக்கு ரயில் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே சேலத்தையும் மதுரையையும் இணைக்கக்கூடிய ரயில் லைனை போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-40
a.m.

“அதோடு கன்னியாகுமரியிலிருந்து ஹிமாச்சலம் வரையில் நல்ல ரோடுகளை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு செய்து கொண்டும் வருகிறார்கள். அது மிகவும் அத்தியாவசியமானது என்று நானும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அதற்கடுத்தபடியாக எங்கள் தொகுதியில் குடகனாறு இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே குடகனாறு அணைக்கட்டு திட்டத்தை சேர்த்திருக்கிறது. இதைக் கட்டிவிட்டால், திருச்சி, கரூர் போன்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் மிகச் செலவுசாமிக்காக பாசனம் செய்ய வசதி ஏற்படும். மேலும் இந்த ஆற்றில் அணை கட்டுவதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாகும். ஆனால் அதைக் கட்டிவிட்டால் பத்தாயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் பாசனம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். 25 மைல் நீளம், 25 மைல் அகலமுள்ள பிரதேசத்தில் பெய்யும் மழை நீர் எல்லாம் இந்த ஆற்றுக்குத்தான் வருகிறது. இந்த ஆற்றுக்கு மிகவும் செலவுசாமிக்காக அரவங்குறிச்சியில்தான் அணை கட்ட முடியும். மழையோ பெய்துகொண்டேயிருக்கிறது. அதன் தண்ணீர் வீணாக இப்பொழுது போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கண்டிப்பாக இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே இந்த குடகனாறுக்கு அணை கட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதுமாத்திரம் அல்ல. லோயர் பவானியில் அணை கட்டியிருப்பதின் காரணமாக எங்கள் தொகுதியில் மூன்று கிராமங்கள் பயன்படுகின்றன. போதுமான தண்ணீர் இல்லாததின் காரணமாக அவற்றில் அதிகத் தண்ணீர் விடவில்லை. அமராவதியிலும் அணை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் கோவை, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம் போன்ற இடங்களிலுள்ளவர்கள் தங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்வதானால் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் உதவி செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இதனை கரூர் தாலுகாவிற்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மிகவும் முக்கியமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளமாவது வெட்டி அவற்றில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் தேங்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். எல்லாயிடங்களுக்கும் அணைக்கட்டி நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பது என்பது முடியாத காரியம். எல்லாயிடங்களிலும் மழை பெய்கிறது. இயற்கை கொடுக்கக் கூடிய இந்த மழைத் தண்ணீரை எந்த கிராமமும் வீண செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளம் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒரு குளத்தை ஏற்படுத்தி அதிலே வருஷம் பூராவும் நீர் தேங்கி நிற்கும்படி செய்துவிட்டால், அந்தத் தந்த கிராமங்களிலுள்ள கிணறுகளின் நீர் மட்டமடக்காததோடு உயர்ந்து நிற்கும். அந்தக் குளத்தைக்கொண்டும், சுற்றிலுமுள்ள கிணறுகளைக்கொண்டும் அவ்வூர் மக்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு போதுமான வசதி ஏற்படும் என்றும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“கல்வி இலாகா சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம். கரூர் தாலுகாவில் மாதிரம் 8 ஹைஸ்கூல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு காலேஜ்கூட கிடையாது. கல்வி இலாகா மந்திரியே நிதி இலாக்கா மந்திரியாகவும் இருப்பதினால் இவரிடம் மிகவும் தாழ்மையாக கரூர் தாலுகா மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உடனடியாக கரூரில் ஒரு ‘அரசினர் கலைக் கல்லூரி’, ஒன்றை அமைக்கவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[25th August 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டில் இரண்டுவிதமான வியாதிகள் மிகவும் அதிகமாகப் பரவிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒன்று கஷ்யரோகம். மற்றொன்று லெப்ரஸி இன்னும் இந்த கஷ்யரோக விடுதிகள், லெப்ரஸி விடுதிகள் ஆகியவை தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளில் கூட ஏற்படுத்கவில்லை. ஆகவே உடனடியாக எல்லா தாலுகா தலைநகர ஆஸ்பத்திரிகளிலும் கஷ்யரோக விடுதிகள், லெப்ரஸி விடுதிகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் தாலுகா பூராவிற்கும் மின்சார வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது நமது ராஜ்யத்தில் மிக அதிகமாக உலர்வுப் பொருள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் பெரும்பாலான இடங்களில் மின்சாரத்தின் உதவி கொண்டு பம்பு செட்டுகளை அமைத்து அவற்றின் மூலமாக விவசாயம் செய்வதற்குப் பல இடங்களில் வசதி ஏற்படும். ஆகவே மின்சாரத்தை எல்லாயிடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பிரதேசங்கள் யாவையும் வளம் பொருந்திய பிரதேசமாக ஆக்கவேண்டுமென்பது தான் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையான கொள்கை அவ்வாறு செய்வது என்றால் என்ன செய்யவேண்டும்? இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள பெரும் பான்மையான தொழில் என்ன? என்பதையெல்லாம் கவனிக்கவேண்டும். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களில் 80 சத விசதத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் விவசாயிகள். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் ஏற்றம் உண்டானால்தான் ராஜ்யத்திற்கே ஏற்றம் உண்டாகும். இந்த ராஜ்யத்தின் ஜீவநாடி போன்றவர்கள் விவசாயிகள் தான். விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைந்து அதனால் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை முன்னேற்றம் அடைந்தால் இந்த ராஜ்யமே முன்னேற்றம் அடைந்துவிட்டதாகச் சொல்லமுடியும். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கான காரியங்கள் யாவையும் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்றும், அதற்கான திட்டங்களையெல்லாம் சர்க்காருக்கு நாம் சொல்லவேண்டுமென்றும் இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“முக்கியமாக ஒன்றை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தற்பொழுது பருவ காலங்களில் நல்ல மழை பெய்கிறது. அந்த மழைத் தண்ணீராவும் வீணாகப் போகாமல் அவற்றைக் கொண்டு எந்தெந்தக் காலங்களில் எந்தெந்தப் பயிரை விளைவிக்க முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் விளைவிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். அதோடு பருவ காலங்களில் மழை நிறையப் பொழிகின்றபோது பல விவசாயிகளிடம் போதுமான பண வசதி இல்லாததின் காரணமாக உடனடியாக சாகுபடி வேலையைச் செய்ய முடியாமல் போகிறது. பிறரிடமிருந்து கடனை எதிர்பார்த்து விவசாயம் செய்யவேண்டுமென்ற நிலைமை இருப்பதினால் பல சமயங்களில் வெளியாரிடம் பணம் கிடைக்காவிட்டால் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் போகிறது. இந்த முறை அடியோடு மாற்றவேண்டும். விவசாயத்திற்கு எந்தெந்த காலங்களில் பணம் தேவைப்படுகிறதோ அந்தந்த காலங்களில் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த வட்டியில் பணம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். நிஸ்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரப்போகிறது. அப்படி வந்தாலும்கூட இந்த உதவியை சர்க்கார் அவசியம் விவசாயிகளுக்குச் செய்தே தீரவேண்டும். இன்னும் உரம், விதை முதலியவைகள் எல்லாம் விநியோகிக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு விசேஷ சலுகை காட்டப்படவேண்டும்.

“இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக நாம் பல கோடி ரூபாய்களை ஒதுக்குகிறோம். நாம் எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோமோ அவற்றையெல்லாம் ஐனங்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலின் விசுதாசாரப்படி

[Sri S. Thinakarasamy Thevar] [25th August 1955]

செலவுழிக்கவேண்டும். அதாவது விவசாயிகளின் மேன்மைக்காக, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயத் தொழிலின் மேன்மைக்காக நாம் ஒதுக்கப் போகும் பணத்தில் 80 சதவிகிதம் செலவுழித்து விடவேண்டும். பாக்கி மிகுக்கும் தொகையைத்தான் நாம் இதர விஷயங்களுக்குச் செலவுழிக்க வேண்டும்.

“அடுத்தாற்போல கிராமங்களின் செல்வ நிலையை இன்றைக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் மிகவும் கனியான தெசையில் இருக்கின்றது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இருபது முப்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் கிராமங்களின் செல்வ நிலை உயர்ந்தே இருந்தது. மக்கள் எல்லாம் சுபிட்சமாக வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த சுபிட்ச நிலை செத்து, மக்கள் ஏழ்மையில் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை நாம் போக்கவேண்டும். திட்டத் திடுக்கிட கொள்ளாமல் கிராம மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ வழி செய்வது தான். கிராமப்புறங்களிலுள்ள மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும். அந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு கிராமங்களிலுள்ள குடிசைத் தொழில்கள் எல்லாம் ஷெட்க்க விசேஷ ஊக்கம் காட்டவேண்டும்.

“முன்காலத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஏதாவது குடிசைத் தொழில்கள் வளர்ந்தே வந்திருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இன்று நசித்துப் போனதின் காரணமாகவேதான் கிராமங்கள் மிகவும் கனியான தெசையை அடைந்துவிட்டனவோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அதனாலேயே வறுமை நாண்டவமாடுகிறது. ஆகவே முன்பு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் என்னென்ன குடிசைத் தொழில்கள் இருந்தனவோ அவை எல்லாம் அந்தந்த கிராமங்களில் மறுபடியும் செழிப்பதற்கான திட்டங்களை நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் போட்டாகவேண்டும். கிராமக் குடிசைத் தொழில்களைப்பற்றி எப்படி சீர்திருத்தம் செய்வது, எந்தெந்த முறையிலே பிராந்தியத்தை முன்னேற்றுவது என்று பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்வதற்கு மகாநாடு கூட்டி, அந்தக் கூட்டத்தில் ஜில்லா அதிகாரிகளும், ராஜ்ய அதிகாரிகளும், திட்டத்திலே விசேஷ ஆர்வமுடையவர்களும் பேசினார்கள். அவர்களுடைய பேச்சைக் கேட்கும்போது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஊசி செய்யலாம், சுண்ணாம்புக் காளவாய் போடலாம், செங்கல் செய்யலாம் என்றெல்லாம் அங்கு சிலர் சொன்னார்கள். இம்மாதிரியான தொழில்களை தனிப்பட்ட மனிதர்கள் செய்தால் பல பிராந்தியங்களுக்கு விநியோகிக்கமுடியும். ஆகவே, இம்மாதிரியான தொழில்களில் அதிக கவனம் செலுத்துவதை விட கிராமத்தை உண்மையாகவே முன்னேற்றவேண்டுமென்றால், கிராமத்திலேயுள்ள பெருவாரியான மக்கள் எந்தத் தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு பழகியிருக்கிறார்களோ, எந்தத் தொழிலில் அவர்கள் ஈடுபட்டால் அவர்களுக்கு அதிகமான பயன் இருக்குமோ அந்தமாதிரி தொழில்களைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். இடைக்காலத்தில் அம்மாதிரி தொழில்களில் சில கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழில்களைச் சர்க்கார் ஊக்குவிக்கவேண்டுமென்று நான் சொன்னேன்.

“25 வருஷங்களுக்கு முன்னதாக வீடு தோறும் ராட்டினத்தின் மூலம் நூல் நூற்பது வழக்கம். அந்த நூல்கள்கொண்டு நெசவு நடக்கும் இம்மாதிரி நூல் நூற்றல் தொழில் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் இருந்திருக்கிறது. அதைத்தான் திரும்ப புதுப்பிக்கவேண்டும். பல கிராமங்கள் ஒன்றாக சேர்ந்து ‘க்ரூப்’ ஆக இருக்கும். பல கிராமங்களுக்கு மத்தியில் ஒரு கிராமத்தில் அந்த நூலை வாங்கி நெசவு செய்துகொடுப்பார்கள். பல கிராமங்களுக்கு மத்தியில் உள்ள கிராமத்தில் நெசவு நடப்பதால் வேலை எல்லோருக்கும் ஏக காலத்தில் கிடைக்கும்.

“கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிடுவது வழக்கமாக இருந்த அப்பொழுது பல ஆயிரக்கணக்கான கிராம மக்கள் பக்கத்திலுள்ள நகர்ப்புறங்களுக்குப் போய் நகரங்களிலே நெல் குத்தும் தொழிலைச் செய்து ஜீவனம் நடத்தி வந்தார்கள். அந்தத் தொழில் இப்பொழுது அடியொரு கைவிடப்பட்டிருக்கிறதற்குக் காரணம் நமது சர்க்கார் கடைப்பிடித்துள்ள நெல் அறைக்கும் மிஷின்களுக்கு அனுமதி அளிக்கும் கொள்கைதான். இயந்திரங்களை

[Sri S. Thinakarasamy Thevar] [25th August 1955]

அறவே ஒழித்தால் கைக்குத்தல் அரிசிக்கு விசேஷ ஆதரவு கிடைக்க முடியும். கைக்குத்தல் அரிசி இப்பொழுது உபயோகப்படுத்தாமல் மில்லின் மூலம் அறைக்கப்பட்ட அரிசியை உபயோகப்படுத்துவதன் காரணமாக அரிசியின் சத்து குறைந்து, அதனால் மக்களுக்கு கொடிய ரோகங்கள் பீடிக்கின்றன. வியாதிகள் ஜாஸ்தியாகிவிட்டன. 1,008 நரம்புகளுக்கு 1,008 வியாதிகள் ஏற்பட்டு, அதற்குப் பரிசாரமாக 1,008 ஊதிகளும் ஏற்பட்டுவிட்டன. உச்சந் நிலையிலிருந்து உள்ளம் கால் வரையில் ஒவ்வொரு வியாதிக்கும் ஒவ்வொரு ஊசி என்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிடாததினால் மக்களின் ஆரோக்கியம் குறைந்து வருகிறது என்பது என்னுடைய முடிவான அபிப்பிராயம். கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிட்டுவந்தால் ஓஷதமே சப்பிடத் தேவையில்லை. வியாதியே ஏற்படாது. நெல் அறைக்கும் மிஷின்களுக்கு அனுமதியளிக்காமல், கைக்குத்தல் தொழிலில் மக்களை ஈடுபடுத்தி, கைக்குத்தல் அரிசி சாப்பிடச் செய்தால் மக்களுக்கு வியாதி இருக்காது, ஆரோக்கியம் நல்ல முறையில் இருக்கும். சர்க்கார் வைத்திய வசதிகளுக்காக ஆஸ்பத்திரிகளுக்காக செலவிடக்கூடிய ஏராளமான ரூபாய் மிச்சப்படும். ஆகையால், இதில் விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சமூக நலத் திட்டங்கள், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகளுக்கு மக்கள் விசேஷ ஆதரவு கொடுத்து வருகிறார்கள். எந்தெந்த கிராமங்களில் மக்கள் விசேஷ ஆதரவு கொடுக்கிறார்களோ, அங்கெல்லாம் சர்க்கார் ஓரளவு பிடிவாதமாக 50 சதவிகித செலவுத் தொகையை அங்குள்ள மக்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கள் பாதிச் செலவைக் கொடுத்தால்தான் சர்க்கார் மறு பாதித் தொகையைச் செலவிடும் என்று பிடிவாதமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் என்ன ஏற்படுகிறதென்றால், மக்கள் முற்போக்காகவும், திட்டங்களுக்கு விசேஷ ஆதரவு அளித்து திட்டத்தை நிறைவேற்ற வரும் பிராந்தியங்களில் உற்சாகக் குறைவு ஏற்படுகிறது. மக்களுக்கு முற்போக்குத் தன்மை குறைகிறது. இம்மாதிரி திட்டங்களுக்கு மக்கள் 50 சதவிகிதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்குப் பதிலாக, 25 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும் என்ற முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். மக்கள் 25 சதவிகிதம் போட்டால் சர்க்கார் 75 சதவிகிதம் செலவிடத் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மக்களிடையே இன்னும் அதிக உற்சாகம் ஏற்படும்.

“இந்த திட்டத்திலே மக்களுக்கு ஒரு புதிய சக்தி பிறந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்நிய ஆட்சி இருந்த காலத்தில் எத்தனை லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான பணத்தைப் போட்டு எந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினாலும், மக்களுடைய மனப்பான்மை எப்படி இருந்ததென்றால், ‘சர்க்கார் திட்டம்’ என்ற மனோபாவம் இருந்தது. மக்களுடைய திட்டம் என்று அவர்கள் எண்ணியது கிடையாது. சர்க்கார் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு வேலையையும் சர்க்கார் திட்டம் என்று சொல்லக்கூடிய மனப்பான்மை மாறி, மக்களுடைய திட்டம் என்று மக்களிடத்திலே ஒரு உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் சிறு வேலையை எடுத்துக் கொண்டாலுங் கூட, விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்த வரையில், அது தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினால் நடைபெறுகிறது என்ற எண்ணத்தில் வேலை செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது தங்களுடைய முயற்சியினால், உற்சாகத்தினால் தங்களுடைய உதவியைக் கொண்டு செய்வதால் திட்டத்தில் ஒரு தனி அன்பு, உணர்ச்சி, தங்களுடைய காரியம் என்பது ஏற்படுகிறது. விவசாயம் செய்யும்போது நாம் பார்க்கிறோம் அல்லவா? தானே ஒருவர் விவசாயம் செய்யும்போது, அப்பொழுது எம்மாதிரி அன்பு இருக்குமோ அதே மாதிரி உணர்ச்சி இந்தத் திட்டங்களில் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுடைய உற்சாகத்தை ஒன்று திரட்டுவதற்கும் இந்தத் திட்டம் மிகவும் அழகான ஒரு முறை. சர்க்கார் நிறைவேற்றும் எல்லாத் திட்டங்களிலும் மக்களும் கலந்துகொண்டு, தாங்களும் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டோம் என்று பெருமைபடக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு அழகான திட்டத்தில் மக்களுடைய முழு ஆதரவையும் ஒன்று திரட்டுவதற்கு, முழு முயற்சியும்

11-50
a.m.

[Sri S. Thinakaranamy Thevar]

[25th August 1955]

செய்யாமல் மக்கள் 50 சத விதிகம் செலவுத் தொகையை செலுத்தவேண்டுமென்று பிடிவாதமாகச் சொல்லு வதாக இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிபந்தனையையும் சட்ட திட்டத்தையும் போடுவதால் உற்சாகமாக மக்கள் முன்வரும்போது, அவர்களால் பாதித் தொகையைச் செலுத்துவதற்கு முடியாமல், ஊக்கம் குன்றி விடுகிறது. திட்டம் விசேஷ வெற்றி அடையாமல் இருக்கிறதனால் காரியம் செய்வது கூடாது. ஆகவே, சர்க்கார் 75 சத விதிகமும் மக்கள் 25 சத விதிகமும் கொடுத்தால் போதும் என்ற முறையை ஏற்படுத்தினால் இந்தத் திட்டங்கள் மக்களின் விசேஷ ஆதரவு பெற்று, மக்களுடைய முழு ஒத்துழைப் போடு காரியம் வெற்றி அடையும். அது மட்டுமல்ல. ஐந்து வருஷத் திட்ட காலத்தில் நமது பிரதேசம் பூராவும் இந்தத் திட்டங்கள் இல்லாத கிராமங்களே இருக்கக்கூடாது. அந்த அளவுக்குத் திட்டங்களை வேகமாக விஸ்தரிக்கவேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை, உலகம் அறிந்த விஷயம், இந்திய யூனியனிலேயே சென்னை சர்க்கார் முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கிறது. அந்த அளவு மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆற்றின் தண்ணீரை 95 சத விதிகம் வரைக்கும் உபயோகப்படுத்தவேண்டிய நிலையிலே நாம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் நம்முடைய பிரதேசத்தில் உணவு உற்பத்திக்கு போதிய நீர்பாசனத் திட்டங்கள் போதாது. அதற்கென்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து பல ஆறுகள் உற்பத்தியாகி, அதன் தண்ணீர் முழுதும் பிரயோஜனமில்லாமல் கடலில் போய்ச் சேருவதைத் தடுத்து பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டும். திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யமும் இன்று யூனியனில் இணைக்கப்பட்ட ஒரு ராஜ்யமாக இருப்பதால் நமக்கு அனுகூலங்கள் இருக்கின்றன. அதனால் அவர்களோடு நாம் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். சமுத்திரத்தில் லீனாகப் போகும் தண்ணீரை ஜனங்களுக்குப் பயன்படக்கூடிய முறையில் நாம் உபயோகப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காரோடு நம் முடைய சர்க்கார் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, எந்தெந்த அளவுக்கு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் சென்னை ராஜ்யத்திலே எந்த விதமான குறைச்சலும் இருக்காது. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் மின்சார குறைச்சலும் செய்யமுடியும். மின்சாரமானது ராஜ்யம் பூராவும் பரப்பக்கூடிய உற்பத்தி வெற்றி காணலாம். ஆகவே, இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசேஷ சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“சில இடங்களில் தெர்மல் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. மதுரையில் இருக்கிறது. அதைப்போல பல தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை இந்த ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் நிறுவவேண்டும்.

“எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை ஒரு வார்த்தை. மதுரை ஜில்லாவிலேயே எங்கள் தாலுகா ரொம்பப் பிற்போக்குப் பிராந்தியம். தென்னாட்டிலேயே ரொம்ப பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம். சென்னை நகரத்தில் 20 நாளாக மழை பெய்கிறது. ஆனால், எனக்கு இன்று ஒரு காகிதம் எங்கள் பிராந்தியத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது, அங்கு ஒரு சொட்டு மழை கூட கிடையாது என்று. அந்தப் பிரதேசத்தின் இயற்கை அப்படியிருக்கிறது. ‘மழை’ என்ற வார்த்தையைக் கூட காதிற் கேட்க முடியாத இயற்கை நிலை அங்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வறண்ட பிரதேசம் எங்கள் பிராந்தியம். தமிழ் நாட்டிலேயே பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் மொன்றை யாராவது பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால், எங்களுடைய பிரதேசத்தை வந்து பார்த்தால் போதும். மதுரை ஜில்லாவிலேயே பஞ்சத் தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் எங்கள் தாலுகாவாகும். வருமை எப்படியிருக்கும் என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமானால் அதை எங்கள்

25th August 1955] [Sri S. Thinakaranamy Thevar]

பிராந்தியத்தில் தான் பார்க்க முடியும். பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திற்கு முதன்மை ஸ்தானம் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், எங்கள் பிரதேசத்திற்குத்தான் அந்த ஸ்தானம் கிடைக்கலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினருக்கு ஒதுக்கப் பட்ட நேரம் முடிந்துவிட்டது. ஸ்ரீ கே. டி. ராஜு அவர்கள் பேசலாம்.” 12 noon.

Sri K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் நேற்றைய தினம் சர்க்கார் கட்சியிலிருந்தும் எதிர்க்கட்சியிலிருந்தும் பல அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருடைய கொள்கைகளைப் பற்றி விளக்கிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் அடங்கியிருக்கும் கொள்கைகளில், நாட்டில் மூலாதாரமான தொழில்கள், கனரகத் தொழில்கள் ஆகியவைகளை சர்க்காரே நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கையை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். சர்க்கார் ஆரம்பிக்கக்கூடிய கனரகத் தொழில்களிலிருந்து இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்ட காலத்திலேயே அதிக வருமானத்தை எதிர்பார்க்கமுடியாது. உடனடியாக, அத்தொழில்கள் மூலமாகப் பலன் கிடைக்காது. அவை மூலமாக, உடனடியாக வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்காது. ஐனங்களுக்கு உடனடியாகத் தேவையாயிருப்பது வாங்கும் சக்தியை அதிகரிப்பது. இந்நிலைமையில், மக்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு தனிப்பட்ட நபர்கள்கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இனத்திற்கு ஆரம்பத்தில் ரூ. 200 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது போய், இன்று அது ரூ. 750 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? உடனடியாக லாபம் வரக் கூடிய தொழில்கள், வேலை வாய்ப்புகளைக் கொடுக்கக் கூடிய தொழில்கள் எல்லாம் தனிப்பட்ட நபர்கள் கையில் விடப்பட்டிருக்கின்றன. கனரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறதால், பலன் உடனடியாகக் கிடையாது. ஆனால், வருங்காலத் தேவைக்குத்தான் கனரகத் தொழில் அவசியம். ஆகவே, யாரை நம்பி இந்த நாட்டின் முன்னேற்றம் இருக்கிறது? தொழில் வளர்ச்சிக்கு இந்த அரசாங்கம் யாரை நம்பியிருக்கிறது? ஏக போக பெரிய முதலாளிகளுடைய லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த இந்தத் திட்டத்தில் ஏதாவது வகையிருக்கிறதா? இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து இரண்டாவது 5-வருஷ திட்ட காலத்தில் தங்களுடைய பட்ஜெட்டில் விழப்போகிற துண்டைச் சரிக்கடுவதற்காக ரூ. 8 கோடிக்கு மேல் புதிய வரி போடப் போகிறார்கள். ஆகவே, திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய பணம் பொது மக்களிடமிருந்து எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால், தனிப்பட்ட ஏகபோக முதலாளிகளுக்கு கிடைக்கும் லாபத்திற்கு வரையறை கிடையாது. அவர்கள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் லாபம் அடித்துக்கொள்வலாம். 5 சதம் அல்லது 6 சதத்திற்கு மேல்பட்ட லாபத்தை நிறுத்துவதற்கு அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்கு எந்த விதமான சட்டமோ அதிகாரமோ கிடையாது. அவர்களுடைய அமித லாபத்தை எடுத்து ஜனங்களுக்காக உபயோகப்படுத்த எந்த விதமான சட்டமும் கிடையாது. ஏற்கனவே மக்கள் வரிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இனிமேல் யாருக்கும், எந்த இனத்திற்கும், வரி போட இடம் கிடையாதென்று இந்த சட்டசபையில் இல்லாவிட்டாலும் வேறு ஒரு இடத்தில் நம்முடைய மந்திரியாரே சொல்லியிருக்கிறார். அகில இந்திய ரீதியில் ரூ. 800 கோடி வசூலாக வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் 600 கோடி ரூபாய் வரை வரி போடப்படும். ஆகவே வருஷம் ஒன்றுக்கு 150 கோடி ரூபாய் வரி மக்களுடைய தலையில் சமத்தப்பட்ட போகிறது. இது கொள்கை சம்பந்தமான விஷயம். இந்தப் பிரச்சினையைச் சரியானபடி தீர்க்காவிட்டால், இந்தத்திட்டம் நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கும். பெரிய முதலாளிகளுடைய அமித லாபத்தைப்பற்றிமுதல் செய்யென்று சொல்லவில்லை. அப்பணத்தை வாங்கி திட்டத்தை நிறைவேற்ற உபயோகியங்கள் என்று தான் சொல்லுகிறோம். நாட்டின் செல்வத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதை உபயோகப்படுத்துங்கள் என்றுதான் சொல்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பேர் மில்லை ஆளம் பிக்கப் போகிறோம். அதற்கு ரூ. 1,12,00,000 தேவைப்படுகிறது. இதைத் தனிப்பட்டவர்கள் கையில் விடப் போகிறோம். Soda ash factory

[Sri K. T. Raju] [25th August 1955]

ஆரம்பிப்பதற்கு முதலில் T.V.S.-க்கு விட்டதாகவும், அவர்கள் ரூ. 3 கோடி மூலதனம் தேடமுடியாமலிருந்ததால் வெறு யாருக்கோ லைசென்சு கொடுத்ததாகவும் கேள்விப்படுகிறோம். நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொருத்தமட்டில் ரூ. 3 கோடி, ரூ. 4 கோடி மூலதனம் போட்டு தொழில் நடத்தக்கூடிய நபர்கள் இல்லை. ஆகையால் மத்திய சர்க்கார் நடத்தும் Corporation-லிருந்து ஏகபோக முதலாளிகளுக்குத்தான் கடன் கிடைக்கிறது. அப்பேற்பட்டவர்களுக்குத்தான் புதிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க லைசென்சு வழங்கப்படுகின்றது. தொழில் துறையில் நம்முடைய ராஜ்யம் பின்தங்கிய ராஜ்யம். ஆகையால், இந்த மாதிரி பேபர் மில்லை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். அப்படி நடத்தினால் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும். உதாரணமாக நீலமியில் பேபர் மில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவருகிறது. **Newsprint** தயார் செய்வதற்காக அந்த மில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவருகிறது. இப்பொழுது இந்த ராஜ்யத்தில் **Newsprint** தான் மிக்க தேவை. மற்ற இடங்களில் பேபர் மில்லை ஆரம்பிக்கும்பொழுது மற்ற ரகப்பேபர்களை உற்பத்தி செய்யலாம். உதாரணமாக, ஆவாரமரத்தின் பட்டையை உறித்தால் அந்த மரம் மிருதுவாக இருப்பதால், அந்த மரத்தை உபயோகப்படுத்தலாம். பாபநாசத்தில் ஒரு பேபர் மில் ஆரம்பிக்கலாம். இவ்வாறு எங்கெங்கே சாத்தியமோ அங்கங்கு மில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும். இவ்வாறு **Newsprint**-ஐ உற்பத்தி செய்தால், நம் ராஜ்ய உபயோகத்திற்கு மட்டுமல்ல, வெளி ராஜ்யங்களுக்கும் அதை அனுப்ப முடியும். இம்மில்களை ஆரம்பிக்க தனி நபர்களுக்கு லைசென்சு கொடுக்கக்கூடாது. சர்க்காரே மூலதனத்தைப் போட்டு அம்மில்களை நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஏன் சொல்கிறேன்? 'இது விஷயமாக நீங்கள் கவலை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அதை நாங்கள் பார்த்துக் கொள் கிறோம்' என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் தாங்களே இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்தினால் கூட பாதகமில்லை. தனிப்பட்ட நபர்கள் கையில் இதை விடக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆசைப்பணை, எங்கள் கட்சியின் ஆசைப்பணை.

"அலுமினியம் பாக்டரி நடத்துவதற்கு ரூ. 9 கோடி மூலதனம் வேண்டும். அதை சர்க்காரே நடத்துவார்களா அல்லது தனிப்பட்ட நபர் கள் நடத்துவார்களா என்று இன்னும் ஊர்ஜிதம் ஆகவில்லை. அந்த பாக்டரியை நடத்துவதற்கு மின்சாரம் தேவை. அதுவும் அதிகமான மின்சாரம் தேவைப்படும். அதிகமான உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ண **Transformer** போன்ற கருவிகளை நம்முடைய ராஜ்யத்திலேயே தயார் செய்ய வேண்டும். இன்னும் என்ன பொருள்கள் தேவையோ அவைகளையும் இங்கேயே தயார் செய்ய வேண்டும். அதற்கான தொழிற்சாலையை அமைக்க மத்திய சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரே சொல்வதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். சென்னையிலும் அதைச் சுற்றியும் அந்த பாக்டரியை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதற்கான மூலப்பொருள்கள் சேலத்தில் கிடைக்கின்றன. இந்த மாதிரி நிலைமையில் இங்கே நாம் மின்சாரத்தை அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால், மின்சாரத்தை குறைந்த விலையில் விநியோகிக்க முடியும்; புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க முடியும். இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தனி நபர்கள் கையில் இந்தத் தொழில்களை விடக்கூடாது.

"தீக்குச்சித் தொழிலுக்கு இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் உதவியளித்திருக்கிறார்கள். மெஷின்களைக் கொண்டு பெரிய அளவில் தீக் குச்சிகளை உற்பத்தி செய்வதை அனுமதிக்கக்கூடாது. இதைச் செய்தால் தான், குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்க முடியும். இத்தொழில் வளர்க்க பல இடங்களில் **Unit**-கள் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம். இந்த குடிசைத் தொழில் முறையில் உற்பத்தியாகிற தீக்குச்சிகளை **market** செய்ய வழி செய்யவேண்டும். மெஷின்களைக் கொண்டு தீக்குச்சிகளை உற்பத்தி செய்கிற தொழிற்சாலைகளோடு குடிசைத்தொழில் போட்டி போட முடியுமா? ஆகையால், இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு மில்கள் உற்பத்தி செய்கின்றனவோ அந்த அளவுக்குமேல் உற்பத்தி செய்யக்கூடாதென்று தடை செய்யவேண்டும்.

[Sri K. T. Raju] [25th August 1955]

"அதேமாதிரியாக, இன்றைக்கு வெளிநாட்டிலிருந்து டிஸ்கனில் அடைத்த பழங்கள், மீன்கள், பிஸ்கட்டுகள் முதலானவைகளைத் தருவிக் கிறோம். குடிசைத்தொழில் அடிப்படையில் இந்தத் தொழில்களை ஆரம் பிக்கப் போகிற காரணத்தால் நாம் அப்பொருள்களை இனிமேல் வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது. இப்பொழுது 3, 4 மாதத்துக்குக் காணும்படியாக டிஸ்கனில் அடைக்கப்பட்டு மேல் நாட்டிலிருந்து மீன் வருகிறது. ஆனால், நமது தமிழ் நாட்டில் நல்ல, அருமையான மாம்பழங்களும், பல ரகங்களில் வாழைப்பழங்களும் கிடைக் கின்றன. அவைகளைக் காலாகாலத்தில் சேகரித்து, பக்குவப்படுத்தி, டிஸ்கனில் அடைத்து வைத்தால், அவற்றை நம் நாட்டில் விற்கலாம். அதனால் நம் நாட்டுத் தேவை பூர்த்தியாவதோடல்லாமல், வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்பமுடியும். ஆகையால், வெளி நாடுகளிலிருந்து இதை இறக்குமதி செய்வதற்குத் தடை விதிக்கவேண்டும்.

"நமது நாட்டின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதோடு அல்லாமல் வெளி 12-10 நாட்டுக்கும் நாம் ஏற்றுமதி செய்யமுடியும். ஆகவே வெளி நாட்டி p.m. லிருந்து இறக்குமதி செய்வதை அனுமதிக்காமல், தடை விதிக்க வேண்டும்.

"அதேபோல, பிளஷர்கார். நமது சமூகத்தில் தேவையானவர்கள் கார் வைத்திருப்பதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், இன்றையதினம் நாம் பார்ப்பது என்ன? தேவையில்லாதவர்கள் கூட, 800 ஆடம்பரத்திற்காக அல்லது பெரிய அந்தஸ்தில் இருக்கிறோம் என்பதனை காரணமாக, மற்றும் ஏராளமாக பணம் இருப்பதன் காரணமாக 15,000 ரூபாய், 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்று போட்டு கார் வாங்குகின்றார்கள். நாம் கனரக இயந்திரங்கள் உற்பத்தியில் ஈடுபட உத்தேசித்திருக்கும் இந்த சமயத்தில், பெரிய உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த திட்டமிட்டிருக்கும் சமயத்தில், அத்தியாவசியமான தேவைகளுக்கு வேண்டிய பணத்தை செலவு செய்துகொண்டு, வரும் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு, பணம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலோ, ஆடம்பரம், கவுரவம் என்ற நோக்கத்துடனே, கார் போன்ற அவசியமில்லாத பொருட்களை வாங்குவதை அனுமதிக்காமல், இந்தமாதிரி தேவையற்ற பொருட்களை வாங்குவதற்கு செலவிலும் பணத்தையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற திருப்பிவிட்டால், நாடு முன்னேறும். ஆகவே, தேவையற்ற கார் போன்ற ஆடம்பர வாழ்க்கைக்கு உரிய பொருள்களை இறக்குமதி செய்வதைத் தடுக்கவேண்டும்.

"பலவகையான ஆடம்பர பொருட்கள், **face powder**, சோப்பு, உதட்டு சாயம் போன்றவை வெளி நாடுகளிலிருந்து நம் நாட்டில் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. நம் நாட்டிலேயே ஏராளமான நல்ல சோப்புகள், பெளடர், உதட்டுச் சாயம் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும் சமயத்தில் எதற்காக வெளி நாடுகளிலிருந்து இந்த பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதை அனுமதிக்க வேண்டும்? நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படாத பொருட்களை வரவழைப்பதில் எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் இங்கேயே சோப்பு, பெளடர் போன்ற பொருட்கள் இறக்குமதிப்போது, நமது வறுமையான நிலையில் அன்னிய நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்க தேவையில்லை. உள் நாட்டு பொருட்களையே உபயோகித்தால் போதும். ஆகவே, இந்தமாதிரியான காரியங்களில் சர்க்கார் ஒரு உறுதியான நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் நம் நாட்டு தொழில்களை பாதுகாக்க முடியும் தவிர, வெளி நாட்டு பொருட்களையும், நம் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களையும் போட்டி போட விட்டால், நம் நாட்டு குடிசைத்தொழில்களும், சாதாரண தொழில்களும் அழிந்து விடுவது நிச்சயம்.

"மேலும் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் மக்கள் திட்டம், மக்கள் வரவேற்க கூடிய திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்கள் திட்டம் என்றால், அது எந்த அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது இந்திய பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சீனாவுக்கு சென்று

[Sri K. T. Raju]

[25th August 1955]

வந்திருக்கிறார். அவர் போய்விட்டு வந்திருப்பதால் அந்த நாட்டின் அரசியல் கொள்கைகளே நாம் எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொல்ல முற்படவில்லை. ஆனால், அதேசமயத்தில், அந்த நாடு நம் நாட்டைப் போன்று, அன்னிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அடிமைப்பட்டிருந்த நாடு, அந்த காலத்தில் எல்லாவகையிலும் பின்தங்கிய நாடாக இருந்து வந்த நாடு, நம் நாட்டைப் போன்று 80 சத விதிக் மக்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்ந்த நாடு, 80 சத விதிக் மக்கள் எழுதப்பட்டிருந்த நாடு, பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியிருந்த நாடு, அப்பேர்ப்பட்ட நாடு விடுதலையடைந்த பிற்பாடுகளுக்கும் எந்த அளவிற்கு முன்னேறியுள்ளது என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நாம் அந்த நாட்டை காப்பியடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பண்டித நேரு சீன நாட்டுக்கு சென்று திரும்பியபொழுது விமான நிலையத்தில் சொன்னார், சீன நாட்டில், ஆண்டுகளும் பெண்களும் அந்த நாட்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் ஊக்கத்தோடும், ஆக்கத்தோடும் ஈடுபட்டிருப்பது என்மனதை மிகவும் கவர்த்து என்னுள் சொன்னார். அந்த நாட்டில் எப்படி மக்களின் ஊக்கத்தை, ஒத்துழைப்பை பெற முடிந்தது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். நானும் சீனாவின் பல திட்டங்களை சென்று பார்த்தேன். இந்தியாவிலிருந்து நான்கு பெரிய என்ஜினியர்களையும் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

“Reservoir திட்டத்தை போய் பார்த்தேன், அங்கு, லட்சக்கணக்கான மக்கள் மூன்று வருஷத்தில் பூர்த்தியாகும் என்று எதிர்பார்த்த திட்டத்தை இரண்டே வருஷங்களில் பூர்த்தி செய்யுமளவிற்கு, ஊக்கத்துடனும் ஆர்வமுடனும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்ததை பார்த்தேன். ஆனால் நமது நாட்டு திட்டங்களில் கண்டிராக்டர்களின் கொள்கை, அதிகாரிகளின் லஞ்ச ஊழல், அதன்பேரில் நடவடிக்கைகள், வழக்குகள் இவற்றைத்தான் கணை முடிக்கிறது. மக்களின் ஊக்கத்தை காணமுடியவில்லை. இத் திட்டங்களில் மக்களுக்கு ஊக்கத்தை எப்படி ஏற்படுத்துவது என்றால், வெறும் பிரசங்கத்தால் வாய்ப்பேச்சால் முடியாது, மக்களை இந்த திட்டங்களுக்கு செலவிடும் பணம், நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்கான பணம் என்பதை உணர்ச்சி செய்யவேண்டும். சாதாரணமாக மக்கள் பார்க்கிறார்கள், நாம் பாடுபட்டால் அதன் நன்மை தங்களுக்கு, தங்களுடைய நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு திரும்புமா என்று பார்க்கிறார்கள். ஆனால் நமது நாட்டில் திட்டப்படும் திட்டங்கள் தனி நபர்களின் வருமானத்தை பெருக்கத்தான் செய்யப்படுகிறதே ஒழிய, அவர்கள் வருமானத்தை கட்டுப்படுத்தி, அந்த பணம் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு, மக்களின் நன்மைக்கு, செலவு செய்யப்படுவதில்லை. புதுப்புது திட்டங்களால் உற்பத்தியாகும் அதிகப் படியான செல்வங்கள் நாட்டு மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. மக்கள் உழைப்பால் உற்பத்தியாகும் அதிகப்படியான செல்வங்கள் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் என்பதை உணர்ச்சி செய்யவேண்டும். நடைமுறையில் சொந்த வாழ்க்கையில் தங்கள் உழைப்பு முன்னேற்றத்தைத் தருகிறதா என்பதை மக்கள் பார்க்கிறார்கள். குடும்பத்தில் நாளுக்கு நாள் வருவாய் அதிகரிக்கிறதா என்பதை கவனிக்கிறார்கள். ஆகவே, திட்டங்கள் தீட்டினால் மட்டும் போதாது. அவற்றால் மக்களுக்கு நன்மை இருக்கவேண்டும். இந்த திட்டங்களில் பங்கு கொண்டால் நமக்கு நன்மையிருக்கிறது என்பதை நடைமுறையில் அவர்களை உணர்ச்சி செய்யவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமையை நாம் சைனாவில் பார்க்க முடிகிறது. இதை ஏன் நான் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் சைனாவின் அனுபவத்திலிருந்து நாம் பல விஷயங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். நமது நாட்டைப்போன்ற பின் தங்கிய நாடு, சுதந்திரமடைந்த ஐந்தாண்டுகளுக்குள்ளே எப்படி மக்களை உற்சாகப்படுத்த முடிந்தது என்பதை உணர்ந்து, இங்கேயும் மக்களை உற்சாகப்படுத்தவேண்டும். தொழில்களில் அவர்களுக்கும் பங்கு உண்டு, உரிமையுண்டு என்பதை உணர்ச்சி செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எல்லாம் முதலாளிகளின் one way traffic-ஆக போய்விடும். தொழிற்சாலைகளில் திருட்டு போய்க்கொண்டிருக்கும், தொழிலாளி பார்த்துக்கொண்டிருப்பான். முதலாளிகள் மில்களை, பாக்கடிகளை மூடிக்கொண்டிருப்பார்கள். தொழில் ஸ்தாபனங்களை மூடிக்கொண்டிருப்பார்கள். தொழிலாளிகள் தட்டிக்கேட்க முடியாது. ஆகவே, தொழிற்சாலைகளில் தனி நபர்களின் ஏகபோக உரிமையை கட்டுப்படுத்தப்படவேண்டும்.

25th August 1955]

[Sri K. T. Raju]

“பண்டித நேரு சொன்னார், ‘பூகோஸ்லேவியாவில் தொழிற்சாலைகளில் எங்கே பார்த்தாலும் தொழிலாளிகளின் படங்கள் மாட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். Foreman Chairman-ஆக வந்திருப்பதைப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன்’ என்று. இந்த நாட்டிலும் நாம் அப்படிப்பட்ட உற்சாகத்தை ஊட்டவேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளிகளின் படங்களை மாட்டிவைக்காவிட்டாலும்கூட நோட்டிஸ் போர்டில் ‘வேலை போச்சு’ என்ற நோட்டீசை மாட்டாமல் இருந்தால் போதும். தொழிலாளிகள்தான் கணிசமான அளவிற்கு நாட்டின் அபிவிருத்தியில் அக்கரை செலுத்தக் கூடியவர்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் ஏற்படாத வரையில் திட்டங்கள் வெற்றியடையாது.

“கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் நாம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற செலவு செய்யப் போகிறோம். அந்த பணம் நியாயமான முறையில் திட்டங்களுக்கு செலவிடப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் பல கோடி ரூபாய்கள் வீணாகும். வீணாகப் போயிருப்பதை முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் பார்த்து வருகிறோம். ஆகவே அந்தப் பணம் முறையாக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்று Special branch போலீஸ் மாத்திரமல்ல, அமைச்சர்கள் மட்டுமல்ல, சபையில் உள்ள அங்கத்தினர்களும் கண்காணிக்கவேண்டும். சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் திட்டங்களில் நடக்கும் ஊழல்களை எடுத்துச் சொன்னாலும் மதிப்பது கிடையாது என்கிற நிலைமை இருப்பதால், வெளியில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் ‘நம்மேல் புகார்கள் சொன்னார்களே, என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடிந்தது’ என்று துணிவுகொண்டு, மேலும் பல ஊழல்களைச் செய்கிறார்கள். ஆகவே பொதுமக்களுடைய பணம் கோடிக்கணக்கில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் செலவு செய்யப்படுவதால், அந்தப் பணம் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கும் பொறுப்பு C.I.D. police-க்கு மாத்திரமல்லாமல் பொதுமக்களின் முக்கியமான ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுத்தால் அவர்கள் நன்கு கண்காணிப்பார்கள். சீனாவிலும் சியாங்கேஷைக் காலத்தில் லஞ்சம் தலை சிறந்திருந்தது. லஞ்சமே இல்லாத டிபார்ட்மெண்டு கிடையாது. அவ்வளவு மோசமாக இருந்த நாட்டில் தற்போது லஞ்சம் பூரணமாக ஒழிக்கப்படாவிட்டாலும்கூட, பெரிய அளவிற்கு ஒழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான விஷயம்.

“இன்னொரு விஷயம் தொழிலாளர்களிடையே ஒரு நல்ல மனோபாவத்தை உண்டாக்கவேண்டுமானால் அவர்களுக்கு சில நியாயமான சலுகைகள் வழங்கப்படவேண்டும். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழிலாளர் நலனுக்கென்று 18 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த 18 லட்ச ரூபாய் எந்த மூலக்கு ஆகும். இன்றைக்கு போடப்பட்டிருக்கிற பெரிய உற்பத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றவேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்களுக்கு சில சலுகைகளை கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சிக்கவேண்டும்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு புதிய வரிகளை போட்டு பணம் தேடுவதைவிட பெரிய பணக்காரர்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் சம்பாதிக்கும் லாபத்தை கட்டுப்படுத்தி அதை திட்டத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும். மத்திய நிதி மந்திரி கனம் தேஷ்முக ‘நம்முடைய பற்றாக்குறை 2,400 கோடி ரூபாயில், ஒட்டுமொத்தமாக புதுவரிகள் மூலம் 800 கோடி ரூபாயும், 1,000 கோடி ரூபாய் கடன் எழுப்புவது மூலமாகவும், இது போக பாக்கியுள்ள தொகையை வெளிநாடுகளிலிருந்து கடன் பெறுவதன் மூலமாகவும் சரிகட்டி விடலாம்’ என்று கூறுகிறார். அதுவும் முடியவில்லை யென்றால் ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆறு வருடத் திட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுவோம். ஐந்து வருடங்களில் முடிக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. 1961-ம் வருஷத்தில் முடிக்கவேண்டியதை 1962 என்று ஆக்கிவிட்டால் போகிறது என்று சொல்லுகிறார். நம் நாட்டில் மக்களுடைய உழைப்பு சக்தி நிறைய இருக்கிறது. இயற்கை செல்வங்களும் நிறைய இருக்கின்றன. இவையிரண்டையும் வைத்து அதற்கு தகுந்த திட்டங்களை தீட்டினால் நமக்கு பணம் கிடைக்காமல் போகாது. திட்டங்களை நிறைவேற்ற பணம்

[Sri K. T. Raju]

[25th August 1955]

மட்டும் பிரதானமல்ல என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். நமது நாட்டில் பிரதானமாக கவனிக்கவேண்டியது மனிதசக்தி. 36 கோடி மக்களுடைய மனிதசக்திதான் இந்தியாவின் அழியா சொத்து. இந்த மனித சக்தியையும் இயற்கை செல்வத்தையும் கொண்டு திட்டம் தீட்டவேண்டும். பணம் என்பது ஒரு கருவியாக உபயோகப்படவேண்டுமென தவிர அது பிரதானம் என்பதல்ல. பணம் என்பது மக்களின் உழைப்பின் அளவுகோல் என்பதை உணர்ந்து தற்போது இந்த திட்டங்களில் இருக்கிற கோளாறுகளை கண்க்கில் எடுத்துக்கொண்டு செய்தால்தான் வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மக்களுடைய திட்டமாக இருக்க முடியும்.

“நான் முதலில் சொன்ன மாதிரி, நமது சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் இரும்புத் தொழிற்சாலை, காகித தொழிற்சாலை இவைகளை அமைக்கவேண்டிய இயற்கை வளங்கள் இங்கேயே இருக்கின்றன. இது தவிர பல ரசாயன பொருள்கள் நமது ராஜ்யத்திலேயே கிடைக்கின்றன. மேட்டூர் எடுத்துக்கொண்டால் chlorine என்கிற ரசாயன பொருள் ஆற்றில் உடைத்துவிடப்படுகிறது. இந்த ரசாயனப் பொருள் காகிதம் செய்வதற்கு முக்கிய தேவையான பொருள். ஆனால் இந்த chlorine அதிக அளவில் ஆற்றில் விடப்பட்டு மீன் எல்லாம் சாகிறது. மேட்டூரில் சேஷசாயி ஸ்தாபனத்தில் நடத்தப்படும் Mettur Chemical Industries-ல் உற்பத்தி செய்யப்படும் இந்த chlorine என்கிற ரசாயன பொருள் பெரும் அளவிற்கு ஆற்றில் உடைத்துவிடப்படுகிறது. மேல்நாட்டில் இந்தமாதிரி chlorine கரைக்கவேண்டுமென்றால் சமுத்திரத்தில் வெகு தூரத்தில் சென்று கரைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்போது தான் மீன்கள் சாகாமல் இருக்குமென்று கூறுகிறார்கள். பேப்பர் செய்வதற்கு வேண்டிய முக்கியமான பொருளாக chlorine இருப்பதால், மேட்டூரில் ஒரு காகித தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வசதியாக இருக்கும். இதுபோல் இன்னும் பல யோசனைகளை நான் சொல்ல முடியும். ஜில்லா வாரியாக திட்டங்களை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும்போது பல யோசனைகளை சொல்லலாம் என்று எண்ணுகிறேன். ஆகவே, பொதுவாக கொள்கையடிப்படையில் தற்போது இருக்கும் நிலைமை மாறுதலவரையில், நடைமுறையை இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

20
m. * SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, when we are speaking on this Second Five-Year Plan which is a very important matter for this country, we must feel that we must put an all-out effort to see that this Plan is framed well and is executed properly. The First Five-Year Plan, though it began a little late, has given us great hopes that we can do much better during the Second Five-Year Plan period. During the First Five-Year Plan period we have attained self-sufficiency in food and we have solved the food problem mostly because we have executed large irrigation projects. So, the First Five-Year Plan is a great success because we have completed a lot of irrigation projects and also produced electric energy. These two great factors have helped to ease the tension very much especially in this State and generally in the country.

“Now, during the Second Five-Year Plan period we have got an equally important work to do. This time we are concentrating on Industries and Technical training. Of course, industries must ordinarily be left to the private sector. But now the State has taken up the great responsibility of starting such industries as will be able to help the country in achieving self-sufficiency in machinery and this is a great factor to be taken into account.

25th August 1955] [Sri K. Venkataswami Naidu]

Hitherto, we used to go to other countries to get machinery needed by us but at the end of the Second Five-Year Plan period, we must have the capacity not only to produce machines but must also be in a position to supply them to our neighbouring countries. This is a great ambition and we will do our best to fulfil it.

“Sir, in this connexion it is also feared that the rapid industrialization may cut short the earning power of the people and it will throw more people out of work. But that is why side by side, cottage and small-scale industries are given a good weightage. So, it is a *via media* policy. It is not an absolute nationalization of industries but it will help to get employment for more people. It has been told that during the Second Five-Year Plan period, nearly 10 million people will get employment and that is one way by which we can solve the problem of unemployment. With the growth of population, unemployment is growing and we must do our best to see that this unemployment is checked as much as possible. After all, the idea of these Plans is that people must be more happy and their misery must be reduced and as far as possible we must see that the welfare of the people is improved. For doing this, there are various social welfare schemes. We must do our best to see that generally life is made tolerable for the poor and the disabled. The Social Welfare Board which has already been functioning, has been doing some good work for the disabled and the less privileged people. If this work has to be done well, we must have very good persons who must be able to render unstinted service to make the lot of the poor people happy.

“Then, let us see what are the things that are necessary for us and how far they have been tackled in this Second Five-Year Plan. For instance, everybody uses the railways. To-day we see that the conditions in the railways are slightly better but still we have got to do a great deal to help the travelling public. This matter has to be given great consideration because all people will be benefited irrespective of their status and position.

“Again, we must see that in this country education is given a great impetus in the Second Five-Year Plan. We expected very much but only Rs. 30 crores have been allotted to the State which is a very small amount. If we get something more for Education, we will be very glad. The lot of the teachers must be made better and if that is done we will be doing a great service not only to the teachers but also to the students. A disappointed and dissatisfied teacher is a great danger to society and I hope better provision will be made for them and for education.

“In this connexion, another important thing to be considered in respect of education is that we must have better buildings for schools especially in towns. Students are put in black rooms every morning and released in the evening. Even if we cannot do anything more, at least schools must have good buildings and for this purpose, it is very essential that a suitable building programme must be formulated at least in respect of schools in towns.

[Sri K. Venkataswami Naidu] [25th August 1955]

"Sir, usually we used to have every year a list of Part II schemes. But for years together they are there without being attended to. I do not know whether these schemes are put in the cold storage and will not see the light of the day. Long pending demands of the people have not been taken into consideration. Now this is an age of new ideas and new schemes and I do not know what has happened to old schemes which have been pending for a very long time.

"Then, I come to milk and milk products. No country can be said to be prosperous if it has not got ample supplies of food and milk. But to-day we are getting baby food from foreign countries. The hon. Member, Sri Raju also referred to the preservation of fruits and fish. For Horlicks we have to go to another country. This is really a very sorry state of affairs. We must do our best to see that our milk requirements are met in this country itself. As we are self-sufficient in food, we must also be self-sufficient in milk and milk products.

12-30
p.m.

"Then, Sir, I wish to say a few words with regard to water-supply in the cities in the State. Most of the cities in the State have no adequate protected water-supply and also lack in adequate drainage facilities. This state of affairs has been going on for years and years and at least, as far as I know, for the last thirty years. I do not know when we will have salvation. Unless every city is provided with adequate drainage facilities and protected water-supply, it will not be possible to satisfy the basic needs of the people living in it. These things have not been tackled properly all these years for lack of funds. I hope all the cities will put forth their demands for provision of drainage facilities and a protected water-supply system to the Government. It is very necessary to do so particularly because the density of population in all the cities is very high. Provision of drainage facilities and adequate water-supply is not luxury, but is an utmost need which must be satisfied. Otherwise the people living in the cities will get all kinds of diseases. I hope that at least during this Second Five-Year Plan period largest number of cities will be provided with protected water-supply systems. Though Madras is the capital of our State, still it has got a very precarious supply of water for its citizens. Adequate steps must be taken to provide a protected water-supply system for the city worthy of the Capital City of the State. Perhaps, we people who are residing in the central parts of the city do not know anything about the water problem. But look at the plight of the people in the extended areas of the City where Corporation water does not reach them. We must do something in the matter effectively and expeditiously.

"Finally, Sir, we have got to see that this Five-Year Plan is executed well. All sections of the people must consider that it is their duty to see that this Plan is made a success. This time, Sir, we are able to get some money and we must see that it is put to the best use. I know, the Hon. Leader of the House has made an appeal that the people must be prepared to make some more sacrifices. We have sacrificed much in the past and we are willing

[Sri K. Venkataswami Naidu] [25th August 1955]

to sacrifice more. But our anxiety is that every pie that we get should be well spent and should not be wasted. This is very essential to make the Five-Year Plan a success. It must be said to our credit that we have done something good at a very critical and important time for the benefit of the people of the State. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak a few words, on this occasion."

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—"கனம் உதவி சபா 12-நாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சபையில் சமர்ப்பித்து இருப்பதை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் அனைவரும் அவரவர்களுடைய தொகுதிகளைப்பற்றிய குறைகளைப் பேசினார்கள். அதேபோல் நானும் என்னுடைய தொகுதியினுடைய குறையையும், இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் என்ன என்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றலாம் என்பது பற்றியும் பேச முன்வந்திருக்கிறேன். எங்களுடைய செங்கம் தாலுகாவிலே தாணிப்பாடி பிரிக்காலின் பக்கத்தில் காடுகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தக் காடுகளிலே மூங்கில்கள் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களிலே இருக்கின்றன. அங்கே ஆவாரம் செடிகள் என்கிற செடிகளும் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களிலே இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு ஒரு காசுத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் சீக்கிரமே நிலையிலே ஒரு காசுத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிகிறது. அந்த இடம் அதற்கு ஏற்றதல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒருகாசுத் தொழிற்சாலை தாணிப்பாடி என்கிறவிடத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு நல்ல ரோடு வசதியும் இருக்கிறது. சேலத்திலிருந்தும், திருவண்ணாமலையிலிருந்தும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள கள்ளக்குறிச்சியிலிருந்தும் தாணிப்பாடிக்கு ரோடு வசதிகள் உள்ளன, ஆகவே அங்கு ஒரு காசுத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

"வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் 75 சத வித மக்கள் விவசாயிகள்தான். இந்த விவசாயிகளுக்கு கிராமப்புறங்களிலே லேவாதேவி என்கிற அதிக வட்டிக்குத்தான் கடன் கிடைக்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் பெரும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்குக் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் தர வசதி செய்யவேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய தோழர் மதன கோபால் அவர்கள் சொன்னதுபோல கிராம பேங்குகளை சுமார் 3 கிராமங்களுக்கு ஒன்று ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு குறைந்த வட்டியில் கடன் தரவேண்டியது அவசியம்.

"இந்த லேவாதேவியின் கொடுமையைப்பற்றி ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியிலே மினகாய் அதிகம். விவசாயிகள் லேவாதேவிகாரர்களிடம் போய் பணம் கேட்டால் ஒரு ரூபாய்க்கு கால் தூக்கு வட்டி தரவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். விவசாயி ரூ. 100 வாங்கினால் அவன் வட்டி மட்டும் 25 தூக்கு கொடுக்கவேண்டும். இதின் விலை ரூ. 75. ஆகவே, விவசாயி ரூ. 100-க்கு ரூ. 75 வட்டி கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. சில சமயங்களிலே பஞ்சாயத்து பேசி அரைக்கால் தூக்கு என்று முடிவுக்கு வந்தால்கூட ரூ. 100-க்கு ரூ. 35 வட்டி கொடுக்கவேண்டும். இந்தமாதிரி கொடிய லேவாதேவி முறைதான் கிராமப்புறத்திலே இருக்கிறது. இது சர்க்காருக்கு தெரிந்தும் இருக்கலாம், தெரியாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள் அங்கே வசிப்பதனால் இந்த கஷ்டங்களை யெல்லாம் சொல்கிறோம். ஆகவே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயிகளுக்கு செக்யூரிட்டி பெற்றுக்கொண்டாவது கடன் கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக எங்கள் செங்கம் தாலுகாவிலே தாணிப்பாடி, தண்டராம்பட்டு பிரிக்காக்களிலே 20 சதுர மைல் அளவிற்கு சுண்ணாம்புக் கட்டிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கு ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அத்துடன் நமது மாகாணத்தில் சிமெண்ட் உற்பத்தியும் பெருகும்."

[25th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ The time-limit is now reduced to ten minutes.”

Sri N. C. RAMASAMY KANDER :—“ இப்பொழுது சர்க்கார் ஒரு தொழிற் கல்விசாலை ஒன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாக கேள்விப்பட்டேன். அதை திருவண்ணாமலையில் அங்கு சிறு சிறு தொழில்கள் அதிகமாக இருப்பதனால் ஏற்படுத்தவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் கிராமங்கள் நல்ல முற்போக்கு அடைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக எங்கள் செங்கம் தாலுகாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ரோடு இல்லாத இடங்களுக்கெல்லாம் ரோடுகளும், கல்விச் சாலைகளும், மருத்துவ விடுதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. கிராமத்தார்கள் ஊக்கத்துடனும், இது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மிகவும் சிறப்பாகவும் செய்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே லோகல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமிலே அதிகமாக வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே சிலவிடங்களிலே நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன்ஸ் ஸ்கீம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. இதனால் கிராமங்கள் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன.

“ ஆனால் ரோடு வசதியில்லாத சில பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களை அதிகாரிகள் நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன்ஸ் ஸ்கீமிலே சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. ஒடுகத்தூர், திருப்பத்தூர், செங்கம் முதலிய பகுதிகளில் மலைப்பிராந்தியங்களிலுள்ள கிராமங்கள் இந்த நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன்ஸ் ஸ்கீம்களில் சேர்க்கப்படவே இல்லை. ஆகவே இதை சர்க்கார் கவனித்து, அதிகாரிகள் தங்கள் சவுகரியத்திற்காக சேர்க்காமல் இருப்பதால் உடனடியாக அம்மலைப் பிராந்தியங்களை அபிவிருத்தி திட்டங்களில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக லோகல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமுக்கு சில கிராமத்திலே பணம் கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். சில கிராமங்களிலே வேலை மூலமாகத்தான் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. எங்கள் டிஸ்டிக்ட் பிளானிங் கமிட்டியிலே ஒரு திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் கால்பாகமாவது பணம் கொடுத்தால்தான் லோகல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீமிலே வேலை செய்யமுடியும் என்று இதனால் சில ஏழை கிராமங்களுக்கு கஷ்டம் நேரிடுகிறது. ஆதலால் இதை ஒழிக்கவேண்டும் என்று கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கால்பாகம் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை ரத்து செய்து வேலை மூலமாகவே செய்யலாம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக எங்கள் செங்கம் தாலுகாவில் நீர்ப்பாசன வசதியைப் பற்றி பேச விரும்புகிறேன். சாத்தனூர் அணைக்கட்டை அங்கே மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. அதனால் 20,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய வசதி ஏற்படுகிறது. அது எங்கள் தாலுகாவிலே 6,000 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாய்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததாக எங்களுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாக சர்க்காருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“ இந்த சாத்தனூர் அணைக்கட்டினால் தண்ணீர் எல்லாம் கீழ் பகுதிக்கே தான் பாய்கிறது. ஆதலால் 200, 300 ஏக்கராக்களுக்கு பாயும் கால்வாய்கள் எரிகள் முதலியவற்றிற்கு சிறு சிறு திட்டங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும். கிராமங்களிலே கிணற்றைக்கொண்டுதான் நாங்கள் விவசாயம் செய்கிறோம். ஆதலால் பெரிய திட்டங்களை கைவிடாதுகூட சிறு சிறு திட்டங்களை தாலுகா, ஜில்லாவாரியாக ஏற்படுத்தவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்தால் கிராமங்களெல்லாம் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்து பலனடையும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக எங்கள் ஜில்லாவிலே திருப்பத்தூர், திருவண்ணாமலை, செங்கம், போளூர் முதலிய 4 தாலுகாக்களில்தான் அதிகமாக தொழில் வளர்ச்சி இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு தொழில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[25th August 1955] [Sri N. C. Ramasamy Kander]

“ அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நான் சொல்லிய அனைத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொண்டு என் சிறுநூலையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* Sri V. S. SIVAPRAKASAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு நமது சபையின் முன் விவாதத்தில் இருக்கும் படியான இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பல நண்பர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சில நண்பர்கள் எப்பொழுதும்போலவே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றியும் எதிர்த்தும் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசும் போது சர்க்காருடைய கொள்கையைப்பற்றி நம்பிக்கை இல்லாத முறையில் பேசியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும், அதை எதிர்ப்பதே அவர்கள் கொள்கையாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொது ஐந்தாண்டு திட்டம் வந்தபோதும் அவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டினார்கள். அப்பொழுதும் சர்க்காரிடம் நாயையும் நம்பிக்கையும் இல்லாமல் இருந்தார்கள். சர்க்கார் மக்களுடைய நன்மைக்காக எந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் மக்கள் முன்னேற்றமடைவதற்கு அவர்கள் எந்தத் திட்டங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் அதைப்பற்றியும் எதிர்த்தும் ஆட்சேபித்தும் தான் வந்திருக்கிறார்கள். முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தபோதும் அவர்கள் அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல் ஆட்சேபித்தார்கள். ஆனால், கடைசியில் அந்தத் திட்டம் மக்களுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவே முடிந்திருக்கிறது என்பதை இப்பொழுது அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தபோது நமது நாட்டில் மிக முக்கியமாக, அவசியமாக தேவையாக இருந்தது என்ன? அந்தக் காலத்தில் பஞ்சம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருந்தது. அதனால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தோம். விவசாய அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். உணவு பொருள் அபிவிருத்தி செய்வதில் சர்க்கார் மிக மும்முறமாக ஈடுபட்டார்கள். உணவு உற்பத்திக்கு பரையாரிட்டி—மிக முக்கியம்—கொடுத்தோம். அப்பொழுது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன சொல்லிவந்தார்கள்? அந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தும்போது எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லா கூட்டங்களிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆறு அவன்ஸ்காரர்கள் என்று கேலி செய்துவந்தார்கள். அப்படிச் சொல்லி கேலிகூட செய்துவந்தார்கள். அப்பொழுதிருந்து சர்க்கார் இவைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் மக்களுக்கு அவசியமான பொருளாகிய உணவைத் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று நினைத்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்துவந்தார்கள். சர்க்கார் உண்மை நிலைமையை அறிந்து நாட்டிலுள்ள பற்றுக்குறையை சர்க்கார் உணர்ந்து வெளி நாடுகளிலிருந்து எந்தெந்த நாடுகளில் எப்படிப்பட்ட உணவு கிடைக்கிறதோ அதை வாங்கி மக்களுக்கு பங்கிட்டுக் கொடுத்தார்கள். எந்தெந்த நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருளை இறக்குமதி செய்யமுடியுமோ அதைச் செய்துவந்தார்கள். அதற்கு வேண்டிய வேலைகளையும் செய்துவந்தார்கள். நமக்கு உணவுப் கொடுக்கத் தயாராக இருந்த நாடுகளிலிருந்து நமக்கு வேண்டிய உணவு பொருள்களை, அது எந்த ரகமாக இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் நமக்கு இறக்குமதி செய்து கொடுத்துவந்தார்கள். வியாபார முறையில் அவர்கள் உணவுப் பொருள்களைக் கொடுத்தாலும் அதை மக்களின் அவசியமான தேவையை முன்னிட்டு வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அந்த உணவுப் பொருள்களில் மண், கல் இருந்தாலும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் வாங்கி பஞ்சத்தை தீர்த்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தோடும், எப்படிப்பட்ட உணவாக இருந்தாலும் உணவு இல்லை என்று சொல்லாமல், கீழ்ப்பட்ட உணவுப் பொருள்களையும் வாங்கிக்கொடுத்து வந்தார்கள். ஏதோ கிடைக்கிறதை வைத்துக்கொண்டு மக்களுக்கு கொஞ்சம் கொடுத்து வந்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்தது கூட நல்லெண்ணத்தோடுதான் கொடுத்துவந்தார்கள். அப்படிக் கொடுத்துவந்ததையும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறை சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி பஞ்சத்தை சமாளித்து முதல்

12-48 p.m.

[Sri V. S. Sivaprakasam] [25th August 1955]

திட்டத்தை ரொம்பவும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றினார்கள். அப்படி, நடத்தியதால் இன்றைக்கு என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக் கூடியவர்களே இப்பொழுது பஞ்சம் நீங்கிவிட்டது என்று சொல்லும்படியான நிலைமைக்கு இப்பொழுது சர்க்கார் வெற்றியடைந்து வருகிறார்களே.

“அந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி குறை சொன்னதுபோல்தான் இந்த இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தைப்பற்றியும் இப்பொழுது அவர்கள் குறை சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு நம் பிக்கை இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டுமொட்டிருக்கும் திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால் அதன் பலனை அறியவேண்டுமென்றால் இன்னும் சில வரவுகளாகவாகும். அப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தின் பலன் தெரியும். அன்று நாட்டில் பற்றாக்குறை இருந்ததை இன்று முதல் ஐந்து ஆண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் நாம் சமாளித்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே சில வருஷத்தில் இந்தத் திட்டத்தின் நன்மை தெரியும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது உணவுப் பற்றாக்குறையை சமாளிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. அதை சமாளித்து விட்டார்கள்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்று சர்க்கார் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் நாம் என்ன காண்கிறோம். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஒரு கோடி நபர்களுடைய வேலை கிடைக்கும் முறையில் நாட்டின் பொது மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி, வாழ்க்கைத்தரம் முதலியவைகள் உயருவதற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். அவைகளை நல்ல முறையில் நாம் அமுல் நடத்தினால் உண்மையிலேயே நாட்டு மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும், வாழ்க்கைத்தரம் அதிகரிக்கும். அவைகள் உயருவதோடு நாஷனல் வெல்த் என்று சொல்லுகிற தேசத்தின் செல்வமும் பெருகும், அதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். மக்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யவே அதற்குத் தக்கபடி இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தயாரித்திருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் பழைய பாடத்தையே படித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் எவ்வளவு நல்ல முறையில் திட்டங்களைத் தயார் செய்தாலும் கணம் கே. டி. ராஜ் போன்றவர்கள் அதைப்பற்றி குறை கூறிக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். வரப்போகும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியாது என்றும் சொல்லுகிறார். வரப்போகும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தினால் நமது நாட்டிலுள்ள ஏழைகள், விவசாயிகள் தொழிலாளர்கள் அவ்வளவு பேர்களும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைக் காட்டிலும் நல்ல நிலைமைக்கு வர முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறேன். மக்களுடைய அத்தியாவசிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தாலொழிய மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி வாழ்க்கைத்தரம் முதலியவைகளை எப்படி உயர்த்த முடியும்?

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக்களுக்குள்ள அத்தியாவசிய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு மிக மிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு கல்வி வசதி, குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதார வசதி, போன்றவைகளுக்கும் லோகல் டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் போன்ற ஜில்லாவாரி அபிவிருத்தி முதலியவைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரப்போகும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக்கூடிய பெரிய தொழிற்சாலைகள், மாகாண சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக்கூடிய சிறு குடிசைத் தொழில்கள் இவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தோல் பதனிடும் தொழில் (லெதர் இண்டஸ்ட்ரி), ஒன்று (ஹான்ட் மேட்), தீப்பெட்டி கைத்தொழில் (மாட்ச் பாக்கரி), முதலியவைகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு சர்க்கார் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் சர்க்காருக்கு என்னுடைய நன்றியை செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சாதாரணமாக விவசாயத்தை மக்களுடைய முக்கியமான தொழிலாக வைத்துக் கொண்டாலும் அதைவிட

[25th August 1955] [Sri V. S. Sivaprakasam]

விவசாயத்திற்கு அனுசூலமாக உள்ள ஒரு தொழில் இருக்கிறது. அதாவது தோல் பதனிடும் தொழில். நாட்டில் விவசாயம் அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால், உணவுப் பொருள் அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்றால், சாதாரணமாக நிலம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்றால், உரம் போட்டுத்தான் பெருக்க முடியும். அதிகப்படியாக உழைக்காமல் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வைக்கவேண்டுமென்றால், நிலத்திற்கு உரம் போடுவது அவசியம். கிராமங்களில் எவ்வளவோ உரங்களை இப்பொழுது உபயோகித்து வருகிறார்கள். அம்மோனியம் சல்பேட், பசுந்தான் உரம் முதலிய உரங்களைப் போட்டு உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். அத்துடன் தோல் பதனிடும்பொது ஏற்படும் கழிவு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உர சத்து உள்ளதாக இருக்கிறது. அப்படி கழிவாக வரக்கூடியதை பூமியில் தேக்கி வைத்து உரமாக உபயோகித்தால் விவசாயத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கிறது. அதற்குமேல் வேறு உரங்களை போடவேண்டியதில்லை. அதனுடைய சத்து பூமியின் சத்து எல்லாம் சேர்ந்து பயிருக்கு நல்ல உரமாகிறது. இது நல்ல உரம் என்பதை நான் காண்பிக்கிறேன். அதை நான் நிச்சயமாகவும் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் தங்களுடைய குடிசைத் தொழிலாக தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது நிலம் இருந்தால் அந்த நிலம் மற்றவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களைவிட வளம் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களுடைய நிலங்களுக்கு இந்தத் தோல் பதனிடும்பொது உண்டாகும் கழிவுகளை அந்த நிலங்களுக்கு உரமாக உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்கள் வேறு விதத்தில் நிலத்திற்கு உரம் போடுவதில்லை. அதிகப்படியாகச் செலவும் செய்வதில்லை. அவர்களுடைய நிலத்தில்தான் லிஸ்சலும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்தால் நாம் அம்மோனியம் சல்பேட் முதலிய உரங்களைத் தயாரிக்கவேண்டிய அவசியமே இருக்காது. இப்படிப்பட்ட கழிவு உரத்தை ஒரு தடவை வேண்டிய அளவு பூமிக்குப் போட்டால் ஐந்து வருஷங்களுக்கு உரம் போடத் தேவையில்லை. ஆகவே இந்தத் தொழிற்சாலை மிகவும் முக்கியமானது. 4 பெரிய தோல் பதனிடும் பெரிய தொழிற்சாலைகளையும், சென்டர்களையும், 53 பாதரசை தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்தப்போவதாக திட்டத்தில் கண்டிருக்கிறது. அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இந்த பாதரசை, தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளை நிறுவுவதற்குமுன் சபையில் உள்ள ஹரிஜனப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து ஆலோசனை செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இந்த சர்க்காரால் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்கள் நல்ல விதமான திட்டங்கள். ஒவ்வொரு திட்டமும் மக்களுக்கு தேவையான திட்டங்கள். பலவிதமான திட்டங்கள் பலபல இலாகாக்களுக்குச் செல்லுகிறது. பல பல இலாகாக்களின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. அப்படி இருந்து, பல பல இலாகாக்கள் நிர்வகித்து அவைகள் அமுல் நடத்தப்படுவதாக இருக்கிறது. அப்படி நடத்தும்போது ஒவ்வொரு டிபார்ட்மென்டும் கலந்தாலோசித்து நல்ல முறையில் (with better co-ordination) அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு ஏரியாவும் சரியானபடி அமுல் நடத்தப்படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு தனியான இலாகா அமைத்தால் நன்மையாக இருக்கும். அதனால் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஸ்பெஷல் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர்களைப்போட்டு அவர்கள் மூலமாக இந்தத் திட்டங்களை சரிவர அமுல் நடத்தவேண்டும் என்ற யோசனையை சர்க்காருக்குக் கூறுகிறேன். ரிவினியூ இலாகாவில் ஒரு திட்டம் இருக்கலாம். அது அதை அமுல் நடத்தலாம். மற்ற வேலைகளைச் செய்ய மற்ற இலாகாக்கள் இருக்கலாம். இந்தத் திட்டங்கள் சரியானபடி அமுல் நடத்தப்படுகிறதாவென்று கேட்டால் அவர்கள் கூடக் குறையை சொல்லலாம். அதன்படி இல்லாமல் தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தினால் நல்ல முறையில் வேலைகள் நடந்து வரும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய எல்லா வேலைகளையும் சரிவர அமுல் நடத்துவதற்கு தனியாக ஒரு இலாகாவை அமைத்து நடத்தும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா விஷயங்களையும் எடுத்து நடத்துவதற்கு அப்படி தனி இலாகா ஏற்படுத்தினால் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நேரமில்லாததால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[Sri K. R. Sambandam] [25th August 1955]

சொந்தமான நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த இடங்களில் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தலாம். கூட்டுறவுப் பண்ணைகளின் மூலமாக வாரம், தசகூலி போன்றவைகளைக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். அறுவடை காலங்களில் செலவான தொகை புராவையும் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியை அவர்களிடையே பிரித்துக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யலாம். இம்மாதிரியாக புரட்சிகரமான சில ஏற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாக பலவிதமான முன்னேற்றத்தை நாட்டில் ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அடுத்து இன்னும் ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு நான் நிறுத்திக் கொள்ளுகிறேன். இது பரிசுஷார்த்தமாக ஏதாவது ஒரு தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான நிலத்தை முதலில் எடுத்துக் கொள்ளலாம். மிராசுதார் களுடைய நிலம் தான் விவசாயிகளிடம் கொடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறதே தவிர, கோவில் நிலங்கள் இன்னும் அப்படியே இருக்கின்றன.

1-05
p.m.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் ‘பைலேரியல்’ சீக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த வியாதி கொசுவினால் ஏற்படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள எல்லா இடங்களிலும் முனிசிபாலிடி சாக்கடைத் திட்டம் கட்டாயமாகக் கொண்டுவந்தால் தான் அந்த வியாதி நீங்கும். ஜில்லாவிற்குத் தகுந்தாற்போல் வியாதிகள் மாறுகின்றன. சில இடங்களில் குஷ்ட ரோகம் அதிகமாக மக்களைப் பாதிக்கிறது, இன்னும் சில இடங்களில் க்ஷய ரோகம் பாதிக்கிறது. அதேமாதிரி தஞ்சை ஜில்லாவில் பைலேரியல் வியாதி இருக்கிறது. அதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் பரவக்கூடும் சர்க்கார் இதைக் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI T. P. ELUMALAI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன நன்மை ஏற்பட்டது என்பதையும் நாம் ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்கள், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லை, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எந்த வித பிரயோஜனமும் ஏற்படப் போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக, என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல்ல வேண்டுமானால் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மக்களுக்கு இன்றைய சர்க்கார் மீது பரிபூரண நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்ல முடியும். அந்த நம்பிக்கையோடு ஏழை மக்களுக்கு வேண்டிய நல்ல வசதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. குடி தண்ணீர் வசதிகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஹரிஜனக் காலனிகள், பல இடங்களில் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் பல ஆண்டுகள் இருந்த இடங்களில் இப்பொழுது குடி தண்ணீர்க் கிணறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார வசதியும் பல கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மின்சாரத்தை மனதால்கூட நினைத்திருக்க முடியாத கிராமங்கள் இன்றைக்கு மின்சாரத்தைப் பெற்று ஜெகஜ் ஜோதியாய்ப் பிரகாசிக்கின்றன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. (Inter-ruption.) நான் கிராமங்களைப் பற்றித்தான் சொல்லுகிறேன். நகரத்தைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. இப்பொழுது செய்யப்பட்டிருக்கும் நன்மைகள் அத்தனையும் நகரத்தில் நடந்ததாக நான் சொல்லவில்லை. கிராமங்களில்தான் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பல வசதிகளை இன்றைக்கு சர்க்கார் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மக்களுக்கு, குறிப்பாக கிராம மக்களுக்கு, சர்க்காரிடத்தில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் செய்யக்கூடிய வேலைகளில் மக்கள் நம்பிக்கை கொண்டு, அதற்குத் தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். அதை எல்லோரும் அவசியம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நிலைமையில் சர்க்கார் காரியங்களை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் மக்களிடத்திலே பரிபூரண ஒத்துழைப்பைப் பெறுகின்ற அளவுக்கு சட்ட சபையில் இருக்கிற அத்தனை அங்கத்தினர்களும் மற்ற பெரியோர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

25th August 1955] [Sri T. P. Elumalai]

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது மக்களிடத்திலே சென்னையில் இருக்கின்ற ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். கிராமத்தைப் பார்க்கும்போது பட்டணத்தில் பள்ளாட்பாரத்தில் இருக்கும் ஏழை மக்களுக்குத் தகுந்த திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராம மக்களுடைய செளகரியங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்து வரும்போது, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் பாடுபடும்போது, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பட்டணத்தில் நடைபாதையில் வசிக்கின்ற மக்களைக் காட்டி, அவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன நன்மை செய்திருக்கிறது என்ற முறையில் பிரசாரம் செய்கின்றார்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்திலே நடைபாதையில் படுத்துங்கும் ஏழைகளுக்கு ஏதாவது வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நன்மை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“போக்குவரத்து விஷயத்திலே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னையில் மிகவும் மன நிம்மதிக்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்த அதிகாரிகள், மற்றும் சர்க்காரிலே இருக்கின்றவர்கள் வேண்டிய நிலைமைகளை எடுத்துச்சொல்லி மக்களோடு நெருங்கும் தன்மையை அவர்களிடம் உண்டாக்க வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை நகர போக்குவரத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு முக்கியத்துவத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சென்னையில் ஓடுகிற சர்க்கார் பஸ் விஷயத்தில் தொழிலாளிகளுடைய ஒத்துழைப்பு கூடுமானவரை கிடைக்கவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தக்கூடிய முறையில் அதிகாரிகள் அவர்களை நடத்த வேண்டும். குறிப்பாக, போக்குவரத்தில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள், நமக்கு என்ன வந்தது, ஏதோ வேலைக்கு வந்தோம், வீட்டுக்குத் திரும்புகிறோம் என்று சிரத்தையில்லாத தன்மையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் சர்க்கார் பஸ் போக்குவரத்து விஷயத்திலே பொறுப்புணர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய முறையிலே இந்த சர்க்கார் அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். போக்குவரத்தைப் பற்றி பலர் சர்க்காரைக் குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக போக்குவரத்து விஷயத்தில் சென்னை சர்க்கார் எவ்வளவு தூரம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் சென்னையில் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்துவதோடு கூட மெலும் நல்ல விதமாக நடைபெறுவதற்கு ஒத்துழைக்கவும் நாமெல்லோரும் முன் வர வேண்டுமென்று எல்லோரையும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“கிராமங்களில் இருக்கின்ற குளங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார், ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குளங்கள் வெட்டப் படவேண்டுமென்று. நான் சொல்லுகிறேன், கிராமத்தில் இப்பொழுது தூர்ந்து போயிருக்கும் குளங்களை ரிபேர் செய்தால் போதும் என்று. இருக்கும் குளங்களை ஆழப்படுத்தி, கரைகளைச் செப்பிவிட்டு வைத்தால், மழை காலங்களில் வரும் தண்ணீரை நாம் நல்ல முறையில் அந்தக் குளங்களில் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள முடியும். இதனால் விவசாயிகளுக்குச் செளகரியம் ஏற்படும்.”

“கல்வி விஷயமாக ஒரு சில வார்த்தை. பல கிராமங்களில் உயர்தரப் பள்ளிகளை வைப்பதற்கு அங்குள்ள மக்கள் ஒத்துழைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது 50 ஆயிரம் ரூபாயும் பதினைந்து ஏக்கர் நிலங்களும் கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் கொடுக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் அந்த இடத்தில் பள்ளிக்கூடத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். 50 ஆயிரம் ரூபாய் பணத்தை ஏழை மக்களால் எப்படி வசூல் செய்ய முடியும் என்று நான் கேட்கின்றேன்? அவர்களால் அவ்வளவு பெரிய தொகையை வசூல் செய்து கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, அந்த விதியை எடுத்து விட்டு, கூடுமானவரை மக்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஏறக்குறைய 25 ஆயிரம் ரூபாய்

[Sri T. P. Elumalai]

[25th August 1955]

அல்லது அதற்குள் ஒரு தொகையைக் கொடுத்தால் போதும் என்று ஒரு தொகையை சர்க்கார் நிர்ணயித்தால், பல இடங்களில் உயர்தரப் பாடசாலைகள் வருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். திருவொற்றியூரில் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் மக்களிடமிருந்து சேகரித்து வைத்திருக்கின்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஏறக்குறைய நான்கு ஏக்கர் நிலங்களும் நாங்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கின்றோம். சர்க்கார் 50 ஆயிரம் ரூபாயும் பதினைந்து ஏக்கர் நிலமும் மக்களுடைய முயற்சியின் மூலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்பதால் அங்கு ஒரு உயர்தரப் பாடசாலை ஏற்படுத்த முடியாமல் போய்விடுகிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் போதுமான உதவி செய்து மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுத்து, அதை 1961-ம் ஆண்டு முடிக்கப்படுகிறோம். ஐந்தாண்டு திட்ட காலம் 1961-ல் முடிவடைந்த பிறகு ஹரிஜன மக்களும், ஆதித்திராவிட மக்களும் தங்களுக்குச் சலுகை வேண்டுமென்று கேட்கக்கூடிய நிலைமையை சர்க்கார் ஏற்படுத்தக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நான் இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் அவ்வளவு தூரம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் நாம் முன்னேறவேண்டும். இந்த நிலைமை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தாலொழிய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நமக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்தத் திட்டத்தில் அறிக்கை பூராவும் தமிழிலே மொழி யெடுத்து மக்களுக்கு வழங்கப்படவேண்டும். சட்ட சபையில் இருக்கின்ற என் போன்றவர்களுக்கும் அம்மாதிரி தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மக்களோடு நெருங்கிப் பழகுகின்ற ஒரு சில ஊழியர்களோடு பேசி திட்டத்தை விளக்கவேண்டுமென்றால் ஆங்கிலத்தில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதால் அது அவ்வளவு சௌகரியமாக இருக்கவில்லை. அவர்களுக்குப் புரியும் முறையில் தமிழில் இருக்க வேண்டும். நான் இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்றால், ஆங்கிலத்தில் அங்கத்தினர்கள் பேசுவதற்கு சௌகரியமான வகையில் திட்டமானது ஆங்கிலத்தில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் சௌகரியமாகப் பேசிவிட்டிருக்கிறது. ஆனால், தமிழிலே பேசக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்குச் சௌகரியமான முறையில் திட்டங்கள் தமிழில் இருந்தால்தான் அவர்கள் திட்டங்களெல்லாவற்றையும் நன்கு தெரிந்துகொண்டு குறுகிய காலத்தில் நிறைய விஷயங்களைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குச் கொண்டு வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். எங்களைப் போன்றவர்கள் பேசும் போது 15 நிமிஷ அவகாசத்திலிருந்து பத்து நிமிஷத்திற்கு வந்துவிடுகிறது. அதற்கு அனுசரினையாக திட்டங்கள் தமிழில் விளக்கப்பட்டிருந்தால் எங்களுக்கு ஓரளவு சௌகரியமாக இருந்திருக்கும். இவைகளையெல்லாம் சர்க்காரிலே இருக்கின்ற மந்திரிமார்களும் மற்ற பெரியோர்களும், குறிப்பாக நம்முடைய முதல் மந்திரி அவர்களும் இதைக் கவனித்து ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்படும் அத்தனை பிரசுரங்களையும் கூடுமானவரையில் தமிழிலும் அச்சடித்து அங்கத்தினர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்தால், நாங்கள் மக்களிடையே வேலை செய்கின்றபோது சர்க்கார் மக்களுக்காக என்ன காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், இனி என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி நல்ல முறையில் மக்களுக்கு விளக்குவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆங்கிலத்தில் பிரசுரங்கள் இருப்பதால் மக்கள் சர்க்கார் செய்யக்கூடிய நன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

“உதாரணமாகக் குறிப்பிடவேண்டுமென்றால், ஒரு ஊரில் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்படுகிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த வசதியைச் சர்க்கார் செய்வதற்குக் காரணமாயிருந்தவர் யார் என்பதைக்கூட மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. மாற்றுக் கட்சிக்காரர்கள் அங்குள்ள மக்களை ஏமாற்றி, தாங்கள்தான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். அதையும் மக்கள் நம்பிவிடுகிறார்கள். ஒரு ஊரில் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி அங்குள்ள கிராம ஜனங்களைக் கேட்டால், ‘இங்கிருக்கும் தலைவர்கள் இந்த மின்சாரத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள்’ என்றோ, ‘இங்குள்ள பஞ்சாயத்து

25th August 1955]

[Sri T. P. Elumalai]

போர்டு தலைவர் கொண்டுவந்தார்’ என்றோ சொல்லுகிறார்கள். அம்மாதிரி யார் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்குப் பொறுப்பாளி என்பதை மக்கள் உணர்ந்துகொள்ளமுடியாத அளவுக்கு வேலை நடக்கிறது. இதற்காகத்தான் நான் சொல்லுகின்றேன், சர்க்கார்ப் பிரசுரங்களெல்லாம் தமிழில் அச்சடித்துக்கொடுக்கப்பட்டால், சர்க்கார் மக்களுக்காகச் செய்யக்கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் மக்கள் எளிதில் புரிந்துகொண்டு சர்க்காரைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் ஏற்படுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சில இடங்களில் விவசாயத்திற்கு லாயக்காக இருக்கும் இடங்களையும் மாந்தோப்பு இருக்கக்கூடிய இடங்களையும் அழித்துவிட்டு, அங்கு சென்னை கார்ப்பரேஷனல் புல் விளைவிக்கப்படுகிறது. அங்கு கால்நடைக்கான காலனியை ஏற்படுத்தி சென்னை நகர எல்லையில் இருக்கின்ற பசு மாடுகளை அங்கு வைக்கப்போவதாக ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை எருக்கஞ்சேரியில் நடத்தப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஐந்தாறு ஏக்கர் நிலங்கள், பயிர் செய்யக்கூடிய நிலங்களும், மாந்தோப்பு இருந்த இடங்களும் அழிக்கப்பட்டு அங்கு இம்மாதிரி காலனியை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் மக்களிடையே வேறுவிதமான அபிப்பிராயத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. ஆகவே, எந்த விதமான பயிரும் ஆகாத நிலங்களில் இந்தவித கால்நடைகளுக்கான வசதிகளைச் செய்ய வேண்டுமே தவிர, இருக்கின்ற பயிர்களை அழித்து, இருக்கின்ற மாந்தோப்பையும் அழித்து வேலை செய்யக்கூடாது. பல ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. பல நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்றதாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்களிலே இப்படிப்பட்ட வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும். சென்னை கார்ப்பரேஷன் கால்நடைக் காலனி ஏற்படுத்துவதற்கு ஆரம்பித்திருப்பதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். கால்நடைக்கு காலனி வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், விவசாயத்திற்கு லாயக்காகவும், ஏற்கனவே மாந்தோப்புகள் உள்ள இடங்களும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்படவேண்டுமேயொழிய கால்நடைகளுக்காக ஒதுக்கப்படக்கூடாது என்றுதான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இதைக் கார்ப்பரேஷன் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“மீனவர்களைக் கவனிக்கும்போது அவர்களுக்கு கட்டு மரங்கள் கிடைக்கவில்லை . . .”

DEPUTY SPEAKER :—“உங்களுக்கு கொடுத்த அவகாசம் முடிந்ததுவிட்டது. ஸ்ரீ சாமையக்கூரையார் அவர்கள் இனி பேசலாம்.”

*SRI G. SAMIA KOORAYAR :—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே 1-16 இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தின் பேரிலே நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தை சொல்லுகின்றேன். இந்தத் திட்டத்தில் மிகுந்த நல்ல ஏற்பாடுகள் அடங்கியிருக்கின்றனவென்றுதான் கொள்ளவேண்டும். இருந்தாலும் அது நடைமுறையில் எப்படி இருக்கப்போகின்றது என்பதை பொருத்துத்தான் நாம் அதனுடைய பலனை எதிர் பார்க்கவேண்டும்.

“இந்தத் திட்டத்திலே குறிப்பாக கரைத் தொழில்களைப்பற்றி இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் நமக்கு மிகமிக அவசியம்தான். அதோடு அந்த இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கு வேண்டிய பெரிய இயந்திரங்களை உற்பத்தி பண்ணுகிற தொழிற்சாலையும் நமக்கு மிகவும் அவசியம். ஆனால் அந்தத் தொழிற்சாலையை நம் நாட்டில் பரவலாக ஏற்படுத்த வேண்டுமே தவிர ஒரே இடத்தில் ஏற்படுத்துவது தகாத காரியமாக இருக்கும். நம் ராஜ்யத்தில் சேலத்தில் இரும்புக் கனி இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த ராஜ்யத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதில் அரசாங்கம் முக்கிய பங்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இங்கு நிலக்கரி கிடைக்காத காரணத்தால் அத்தொழிற்சாலையை அமைக்கமுடியாது என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள கச்சாப் பொருள்களை இன்னொரு நாட்டிற்கு கொண்டுபோய்

[Sri G. Samia Koorayar] [25th August 1955]

அவற்றைச் செயற்கைப் பொருள்களாமாற்றி வினியோகம் செய்வதைவிட, நம் நாட்டிலேயே ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு நிலக்கரியைக் கொண்டுவந்து இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை ஸ்தாபிப்பது தான் நல்லது. அதனால் யாதொரு கஷ்டமும் ஏற்படாது. நிலக்கரி கிடைக்கிற இடத்திலேயே தொழிற் சாலையை ஸ்தாபித்தால், உற்பத்தியான பொருள்களை மறுபடியும் வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டுபோகத்தான் வேண்டியிருக்கும். ஆகையால், மூலப்பொருள் கிடைக்கும் இடத்தில் தொழிற் சாலையை நிறுவினால், ஏராளமான பேருக்கு வேலை கிடைக்கும். அதோடு கூட நம் ராஜ்யத்தில் கனரகத் தொழில்கள் ஸ்தாபனமாவதற்கு வேறுவாசலும் இருக்கும். ஆகையால், மத்திய அரசாங்கம் சொல்வதைக் கேட்டு சமாதானம் கொள்ளாமல் நாம் பிடிவாதமாகியிருந்து நம் ராஜ்யத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கப் பாடுபடவேண்டும்.

“இரண்டாவதாக கதர் உற்பத்தியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்நாட்டில் மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான துணியை கதர் நூலைக்கொண்டு கைத்தறியின் மூலம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். இந்தத் தொழில்களை மில்களுக்கு ஒதுக்கக்கூடாது. கதர் நூலைக்கொண்டு நடத்தும் கைத்தறி நெசவத்தொழில் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக வேலையில்லாத நாட்களிலும் முழுநேர வேலையில்லாதவர்களுக்கும் உதவிகரமான தொழிலாக இருக்கும். ஆகையால் அவ்வேலையைக் குடிசைத் தொழில்களுக்கு ஒதுக்கவேண்டும். கதர் கைத்தறி கைத்தொழில் யந்திரத் தொழிலோடு போட்டி போடுவது அசாத்தியமான காரியம். ஆகையால் புதிய மில்களுக்கு லைசென்சு கொடுப்பதை நிறுத்துவதோடு, இப்போதிருக்கும் மில்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒழிப்பதற்கும் பாடுபட வேண்டும். ஏககாலத்தில் மில்லையும் வைத்துக்கொள்வது கைத்தறியையும் வைத்துக்கொள்வது என்பது முடியாத காரியம். பேச்சுக்கு வேண்டுமென்றால் சொல்லாமே தவிர ராக்கிசு மில்களோடு கைத்தறி போட்டி போட முடியாது.

“பிரிட்டிஷர் ஆட்சி காலத்தில் வங்காளத்தில் கவர்னராக இருந்த கேலி (-ஆஸ்டிரேலியக்காரர்) மஹாத்மா காந்தியடிகளை கதர் உற்பத்தி விஷயமாய் ஆலோசனை கேட்டதில் மில்துணி கெஜம் ஒன்றுக்கு 7 அணுவீதமும், கதர் கெஜம் ஒன்றுக்கு 12 அணுவீதமும் விற்பதை மாற்றி மில்துணிக்கு கெஜம் ஒன்றுக்கு 12 அணு என்று விலை நிர்ணயித்து அதில் வரும் லாபத்தை வைத்துக்கொண்டு கதரை விருத்தி செய்யலாம் என்று மஹாத்மா ஆலோசனை சொன்னார்கள். ஆனால் யுத்தம் வந்த காரணத்தினால் அந்தக் கொள்கை உழல் நடத்துவது தடைப்பட்டது. ஆகையால் மில்துணிக்கு அதிக வரி போடவேண்டும். அந்தத் தோகையைக்கொண்டு கதர் துணியை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

“மில் துணியையும் விருத்தி செய்து கதரையும் அபிவிருத்தி செய்கிறோம் என்று சொல்வது முடியாத காரியம். யந்திரத்தின் உதவியில்லாமல் கதர் துணி உற்பத்தி செய்யமுயன்றால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கமுடியும்.

“அடுத்தப்படியாக நம் நாட்டிலுள்ள பனைமாச்சாரிலிருந்து சக்கரை எடுக்கமுடியும். இதற்கு நல்லவளமுள்ள நஞ்சை நிலத்தில் கரும்பை உற்பத்தி செய்து சாகுபடி செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இதனால் மது விலக்கால் வேலையில்லாமல் திண்டாடும் மரமேறிகளுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். நம் ராஜ்யத்தில் ஏராளமான பனை மரங்களிருக்கின்றன. அவைகளை கொண்டு பனஞ் சர்க்கரையை விருத்தி செய்யலாம், வீணாக, நஞ்சை நிலங்களில், விதைபோட்டு மூலதனம் கணக்குப் பண்ணி யந்திரத் தொழிற் சாலை அமைக்கவேண்டியதில்லை. நஞ்சை நிலத்தை பாழ்பண்ணவேண்டிய தில்லை. தண்ணீர் பஞ்ச காலத்தில் கரும்புக்கு தண்ணீர் விடவேண்டிய அவசியமுமில்லை. பனஞ் சர்க்கரையை உபயோகப்படுத்தினால் நீர் ரோகம் பொன்ற வியாதிகள்கூட வராது. இந்தப் பனஞ்சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்து, நம்முடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்தது போக மீதியை வெளி நாடுகளுக்குக் கூட ஏற்றுமதி செய்யமுடியும். ஆகையால் இந்த யோசனைக்கு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[25th August 1955] [Sri G. Samia Koorayar]

“விவசாயம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென தவிர, பெரிய பெரிய திட்டங்களை ஏற்றுக் கொண்டு, ஓரிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டுபோகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து நீர்ப்பாசன வசதியளிப்பது தான் உபயோகமாயிருக்கும். அதோடு, விவசாய நிலத்துக்கு உரம் போடுவது மிக அத்தியாவசியம். சூப் பாஸ்டேட்டின் விலை அதிகமாக இருப்பதால், பாதி விலையை சர்க்கார் சப்ஸிட்யாகக் கொடுத்து உதவுவேண்டும். சஸ்பேனியா மூட்டை ரூ. 44 ஆகியிருக்கிறது. அதையும் உற்பத்தி செய்து பாதி விலையில் சர்க்கார் சப்ஸிட்யாகக் கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு வினியோகம் செய்யவேண்டும். நமக்கு இப்பொழுது நடைமுறையில் இருக்கும் கல்வி உத்தியோகம் தேடுவதற்காக இருக்கிறதெயொழிய நம்முடைய பண்பாட்டை விருத்திசெய்யும் கல்வியாக இருக்கவில்லை. அகையால் பண்பாட்டை விருத்தி செய்யும் முறையில் நம்முடைய கல்வி முறை திருத்தியமைக்கப்படவேண்டும்.”

*SRI M. S. SELVARAJAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி தங்களுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க, கிராமாந்திர மக்களின் கமிட்டி ஆங்காங்கு அமைக்கப்பட்டது. இந்த கமிட்டிகள் அமைத்து பலகாலம் ஆனபோதிலும்கூட, கமிட்டித் தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கமிட்டிகளின் அபிப்பிராயத்தை அவசரமாக தெரிவிக்க சர்க்காருடைய உத்தரவு வேகமாக சென்றதாக தெரியவில்லை. எவ்வளவு சீக்கிரம் இந்த கிராமாந்திர கமிட்டிகளின் அபிப்பிராயங்களை தெரிந்து, ஜில்லா கமிட்டிகளும், முனிசிபல் கமிட்டிகளும் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்து, சர்க்கார் கிராம மக்களின் எண்ணத்தை பிரதிபலித்து ஒரு திட்டம் தயாரிக்கமுடியுமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னை பொருத் அளவில், மேலே இருக்கக்கூடியவர்கள், சென்னையில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிமார்கள் உள்பட தங்களுக்குள்ளாக ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்களை அதிகார பூர்வமாக அறிந்து அதைக்கொண்டு ஏதோ திட்டங்கள் வகுத்து மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவிட்டார்களோ என்ற ஒரு அச்சம் அல்லது சந்தேகம், கிராமமக்களிடத்தில் நிலவவிடாமல், பார்த்துக் கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருடையது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டது போல கிராம மக்களின் பசிப்பிணியை தீர்க்க உடனடியாக உணவுப் பிரச்சினையை தீர்ப்பது என்பதை மாத்திரம் கருத்தில்கொண்டு, கைத் தொழில்களுக்கும், வீணை சிறு தொழில்களுக்கும் முக்கியத்துவம் காட்டப் படாமல் இருந்து வந்தது வாஸ்தவம். சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கைத்தொழில் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்காக, மொத்தத் திட்ட தொகையில் இரண்டு சதவிகிதம் தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது என்பது புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. ஆனால் இந்த முறையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நல்லவிதமாக திட்டத் தொகையில் 14 சதவிகிதம் வரையிலும் கைத்தொழில், கிராமாந்திர குடிசைத் தொழில் சிறு தொழில் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்க திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் நமது அரசாங்கம் மொத்தமாக எதிர்பார்த்த 400 கோடி ரூபாயில் ஏறத்தாழ பாதி தொகைதான் மத்திய அரசாங்கத்தால் ஒதுக்கப் பட்டிருந்த போதிலும்கூட, தற்போது கைத்தொழில் சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்காக நமது அரசாங்கத்தால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சதவிகிதம் நிச்சயமாக குறைக்கபடாது என்றே நான் நம்புகிறேன். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தத் தொகை மிகவும் அவசியமானது என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம்.

“சென்ற முறையில் பசியினால் வாடிய மக்களுக்கு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலமாக விவசாயம் செழித்து, உணவுப் பொருள்கள் சரசமான விலையில் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சந்தோஷப்பட வேண்டிய அம்சம்தான் என்றாலும்கூட ஜனங்களிடையே வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தவேண்டியது சர்க்காரின் முதல் கடமையாகும். எங்கேயோ ஒரு மில்லையும், அல்லது பெரிய தொழிற்சாலையும் ஆரம்பிப்ப

[Sri M. S. Selvarajan] [25th August 1955]

தால் மாத்திரம் இந்த பிரச்னையை தீர்க்க முடியாது. ஆங்காங்கே இருக்கின்ற குடிசைத் தொழில்களுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கின்றோமோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு காசு வீடு தோறும் நுழைய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். தற்போது கிராமக் கைத்தொழில்கள் 4 அணை 5 அணை, அல்லது 8 அணை 10 அணை கூலி கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு புரையோடியிருப்பதை, நவீனப்படுத்தி நல்ல ஆக்கம் அளிக்கப்பட்டால் அவைகள் மேலான நிலைமையை யடைந்து அமெரிக்கா போன்ற அயல் நாடுகளிலிருந்து செல்வத்தைக் கொண்டுவந்து நமது நாட்டில் சேர்க்கக் கூடும். அந்த முறையில் அவைகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளிக்கத் தகுந்த வகையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 14 சத விதம் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதிலிருந்து, அரசாங்கத்தின் நல்லெண்ணம் தென்படுகிறது. இந்தத் தொகையில் சிறிதளவும் குறையாமல் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

“திருச்செந்தூர் தாலுகாவை பொருத்தமட்டும் ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய குடிசை கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்காக வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய மந்திரி சபையிலிருந்து முயற்சிகள் நடந்தது. அந்த பிரதேசத்தில் மத்திய சர்க்காரின் grant-ஐ கொண்டு அங்கீகாரம் பெற்ற கைத் தொழில்கள் ஆங்காங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டதை மேலும் தொடர்ந்து நடத்த மத்திய சர்க்காரின் அங்கீகாரத்தை பெற அந்த சர்க்காரை அனுகியிருப்பதாக தெரிகிறது. என்னுடைய எண்ணம் என்னவென்றால், நமது மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு lump-sum grant-ஐ பெற்று ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய தேவைகளுக்கு தகுந்த ஒரு தொகை ஒதுக்கினால்தான் காலதாமதமின்றி இந்த குடிசைத் தொழில்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும்.”

“இன்றைய தினம் கூட்டுறவு முறையில் இயங்கக் கூடிய பாங்குகளில், நல்ல வசதி யுள்ளவர்களுக்குத்தான் கடன் உதவி கிடைக்கிறது. சாதாரணமானவர்களுக்கும் நிலமில்லாதவர்களுக்கும் இந்த கடன் வசதி கிடைக்கும்படி வசதி செய்யவேண்டுமென்று பலர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில்கூட, அரசாங்கம் நல்லெண்ணத்துடன் கூட்டுறவு முறையில் பெரிய கூட்டுறவு சொசைடிகள் கூட்டுறவு பாங்குகள், கிராம கூட்டுறவு பாங்குகள் ஆகியவை அமைத்து நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு வழங்கக்கூடிய கடன்களில் ஏதேனும் திரும்பி வராமல் தவறுகள் ஏற்பட்டாலும்கூட, அந்தத் தொகையை சரிக்கட்ட அரசாங்கம் உதவித்தொகை கொடுக்க தயாராக இருப்பதாக தெரிவித்திருக்கிறது. அரசாங்கம் நல்லெண்ணம் கொண்டிருக்கிறபோதிலும்கூட ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய ஒரு சில கூட்டுறவு ஜில்லா பாங்குகள் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதில் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க மறுக்கிறது என்ற துர்பாக்கிய செய்தி வருந்தத்தக்கதாக உள்ளது. அரசாங்கம் துணிவு கொண்டு, சதாரண ஜனங்களுக்கும் நிலமில்லாதவர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து உதவ நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மீன் பிடி தொழிலுக்காக சென்ற முறையில் எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருந்ததோ அவ்வளவு தொகையையும் செலவு செய்யப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட எவ்வளவு quota of turnover எதிர்பார்த்தோமோ, அபிவிருத்தி எதிர் பார்த்தோமோ, அதில் கால் பங்குதான் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. 2,000 டன் கிடைக்கவேண்டிய இடத்தில் 500 டன் தான் கிடைத்திருக்கிறது என்ற செய்தி கேட்டு வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலையில் ஆழ் கடலில் மீன் பிடிக்கக்கூடிய நவீன தொழில் எவ்வளவு விருத்தி செய்ய முடியும் என்பதை அதிஜாக்கிரதையாக கவனிக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு. நான் அறிந்த மட்டில் சில இடங்களில் பாதை உபத்திரவத்தால் ஆழ் கடலுக்கு போக வசதியில்லை என்று தெரிகிறது. திருச்செந்தூர் தாலுகாவில், பெரியதாழை என்ற இடத்தில் ஆழ் கடல் மீன் பிடிப்பிற்கு உபத்திரவமாக கற் பாறைகள் மலர்ந்து இருக்கின்றன. அவற்றை பெரிய நிபுணர்களைக் கொண்டு, தேவையானால் வெளி நாட்டு நிபுணர்களைக் கொண்டு, ஆராய்ச்சி செய்து எவ்வளவு சிக்கிரம் நீக்கி மீன்பிடி தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும் என்பதை கவனிக்கவேண்டும்.

[Sri M. S. Selvarajan] 25th August 1955]

“ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் சம்பள நிலையில் அரசாங்கம் அக்கரை செலுத்தி Higher grade, Secondary grade ஆசிரியர்களின் அடிப்படை சம்பளத்தை 10 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் வரை உயர்த்த திட்டமிட்டிருப்பதை, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகலிலிருந்து பார்க்கிறோம். ஆனால் அதே சமயத்தில் இந்த சம்பள உயர்வை ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் இரண்டு இரண்டு ரூபாய் கூடுதலாக கொடுத்தால்போதும் என்று அரசாங்கம் அபிப்பிராயப்படுகிறது. இதையும் திட்டநகலிலிருந்து நாம் காண்கிறோம். எனது அபிப்பிராயம் ஐந்து வருஷங்களில் கொடுக்க உத்தேசித்திருக்கிற உயர்வை மொத்தமாக அல்லது இரண்டு தவணைகளில் கொடுத்து உயர்த்தலாம் என்பதுதான்.

“தாலுக்காதோறும் இருக்கக்கூடிய தலைமை ஆஸ்பத்திரிகளை அரசாங்கத்தின் கைக்கு மாற்றி நல்ல நிலையில் இயங்கச்செய்ய அரசாங்கம் திட்டத்தில் வகை செய்திருக்கிறது என்பது நல்ல செய்தியாகும். இன்னும் கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய Rural Dispensaries-ஐ அரசாங்கம் எவ்வளவு சீக்கிரம் தன்னுடைய கைக்கு மாற்றமுடியுமோ அவ்வளவுக்கு கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும். பல இடங்களில், கிராம ஆஸ்பத்திரிகளை சர்க்கார் ஏற்று நடத்த உதவித் தொகை கொடுக்க கிராம மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நிலைமையில் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க அரசாங்கம் நல்ல நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவது மிகவும் அவசியம்.

“கிராமாந்தரங்களில் டாக்டர்களின் சேவையை பரப்ப எண்ணி, புதிதாக பாஸ் செய்து வரும் Recruit-களை கிராமாந்தரத்தில் சேவை செய்ய அனுப்பலாம் என்று அரசாங்கம் அபிப்பிராயம் வைத்திருப்பதாக நினைக்கிறேன். இந்த யோசனை எந்த அளவுக்கு வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்பதை நன்கு ஆராய வேண்டும். அனுபவ இளமை படைத்த இந்த டாக்டர்கள் கிராமாந்தரத்தில் போய், அந்த பகுதியை கிராம ஆஸ்பத்திரியை தாங்கள் பயிற்சி ஸ்தலமாக ஆக்கிக் கொண்டால், இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை விட இன்னும் சீர் கேடான நிலைமை தான் ஏற்படும். ஆகவே, பயிற்சி யுள்ள அனுபவமுதிர்ந்த டாக்டர்கள், நகர பகுதிகளிலிருந்து கிராமங்களில் குடியேறி சேவை செய்ய வேண்டிய அளவிற்கு சம்பள நிலைமையை கவர்ச்சிகரமாக மாற்றி, நல்ல டாக்டர்கள் அங்கு வந்து சேவை செய்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கிராம பகுதிகளுக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வசதி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கெவ்வளவு கிராமப் பகுதி கவர்ச்சியடைந்து, நகர பகுதியிலுள்ள மக்கள் கிராமங்களில் குடியேறவும் வேலையில்லா திண்டாட்டம் போன்ற கொடுமைகள் குறையவும் வழியேற்படும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned.

(After lunch—3 p.m.)

VI.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL NO. 15 OF 1955).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I had already presented the Report^a of the Select Committee on the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, and now move—

‘That the Bill, as amended by the Select Committee, be taken into consideration at once.’

[Sri M. A. Manickavelu] [25th August 1955]

"Sir, one or two important changes were made by the Select Committee. The first change is that this should apply not only to municipal towns but to the adjoining villages within a distance of five miles from the outer limits of the municipality. Another change is this. The Act as it applies only to tenancies in the City created before the year 1922. It is now modified that this Bill will apply also to tenancies created after that Act came into force."

DEPUTY SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, as amended by the Select Committee, be taken into consideration at once.'"

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome the measure so far as it goes because it is intended to give protection to certain tenants. But I am sorry that it is restricted in its scope and application at present. I find that the hon. Member Sri K. Venkataswami Naidu has made some attempt to see that this Bill is extended to all the municipalities. But the answer given by my esteemed Friend the Revenue Minister seems to be very wonderful. It is stated, 'The Chairman said that all municipalities will be covered by the Bill and it was better to confine the Bill to the cities alone as the very name of the Bill implied'. We have no objection to change the name of the Bill at any stage and see that it is made applicable to all municipalities immediately the Bill comes into force. I say that it must come into force immediately in all the municipalities for the reasons that I shall presently state. If it is not made applicable to all the municipalities, the Bill will not serve the purpose for which it is intended. Already the Ordinance has been issued and every landlord is expecting that this Bill will one day or other be extended to all the municipalities and so many speculative transactions are taking place. It is better to avoid this period of uncertainty and suspense and to see that this Bill is introduced in all the municipalities. I am unable to understand the objections of the Government to give immediate effect to it in all the municipalities. This is a Bill intended for the protection of tenants occupying vacant sites. There is already a Bill to protect tenants occupying buildings. There is another Bill which was passed into an Act yesterday protecting the tenants cultivating lands. When there is protection for all sorts of tenants, why not tenants occupying vacant sites be protected? By decontrolling or not controlling the vacant sites within the municipal areas where buildings are controlled, the owning of vacant sites is made more profitable than owning of buildings. This is putting a premium on keeping vacant sites and seeing that the building programme is not carried out. People will think that it is better and is paying very high to invest on vacant sites than on buildings. If it is a building, the rent is controlled; the tenant cannot be evicted at will. But in respect of a vacant site, the landlord can exact any amount of rent and the tenant could be evicted at will. Therefore, I submit

25th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

that it may be introduced immediately. I do not understand what interest is affected by the introduction of this Bill in all the municipalities immediately. Who is the party affected thereby? The landlord is assured of his fair rent. He is assured of possession if the tenant commits anything wrong. The tenant is made to pay the rent regularly. Therefore, if any interest is affected, it must be the greedy and grabbing landlord. I do not think that the Government are out to protect such anti-social elements. Therefore, I submit that the Bill be extended immediately to all the areas to which it is intended to apply at a later date. By the time the Government collect information or statistics and think of applying this Bill to the areas to which it is intended to apply and by the time the climate which the Revenue Minister expects is created for the introduction of this Bill in those areas, I am sure that false and fictitious documents will be created and false evidence fabricated to show that the real tenant occupying the land has no right over it. The tenancy document will be created in the name of some obliging money-lenders and the tenant occupying the vacant sites at the time of introduction of the Bill will not get any benefit and he will not have any document to show that he has a right over the land. Therefore, I submit that the Revenue Minister may be pleased to amend the Bill suitably."

* SRI K. VINAYAKAM :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, is one of the best pieces of legislation which the present Cabinet has undertaken. Generally speaking, I am very reserved and miserly in paying any encomiums to the Government, but on this occasion my joy knows no bounds in extending my congratulations to the present Cabinet on bringing in a legislation of this good kind. I was of the opinion that the Government would wait for a crisis to be created and only when a proper environment is created they would come forward with a Bill so as to alleviate the difficulties felt by the people. In this Bill we find a very healthy change. In the Select Committee the Minister in charge of this Bill was kind enough to concede a request made by the representatives of the City. Sir, the original Bill was passed in 1922 safeguarding the interests of tenancies that have been entered into in the City of Madras before 1922. The City was a limited one in those days. In the limited City, there were very spacious open spaces. But tenancies in those days were very limited in number. It took such a long time for the Madras Government to wake up and bring forward a Bill to safeguard the interests of the tenants in the City of Madras only in the year 1955. You may be aware that the limits of the City of Madras were extended in 1946 and large tracts of waste lands fit enough for habitation were brought under the jurisdiction of the Madras Corporation. I may add here that places like Aynavaram, Sembiam, Kodambakkam, Saidapet, Guindy and Adyar were brought under the jurisdiction of the City of Madras with their vast tracts of open space. As a result of this, tenants who could not afford to construct their own houses on their own lands have taken lands from landlords under lease

[Sri K. Vinayakam] [25th August 1955]

agreements and have constructed their houses with the fortune that they could manage. It is the ambition of any human-being to own a house of his own before he dies. In a place like the City of Madras, it is difficult to purchase house-sites at exorbitant rates. The vast lands which are owned by land-owners or by temple authorities are however to be leased out to tenants who may construct houses of their own. For instance, in Kodambakkam, there are many devasthanams which possess vast stretches of waste lands which could not be profitably made use of by them. With the advent of the 'Hollywood' of Madras in Kodambakkam, that is, with the establishment of new cinema studios there and with the establishment of many industrial concerns in Kodambakkam, the vast open waste lands belonging to devasthanams like the Vada Palani Andavar temple, Vengeeswarar temple and such other temples have been leased out to small tenants who have taken them and constructed houses of their own. Generally, landlords are greedy enough and even temple authorities are no exception to such kind of greedy feelings. In the beginning, when they entered into a contract with the tenants, they tempted the tenants with cheap rent, say, one rupee per ground per month. But after the tenant has spent his fortune and constructed a house of his own on the land, the owners of the land change the terms of tenancy and they begin to extract more rent gradually. As a result of this, the tenant is either tempted to leave the constructed house to the care of the landlord or forced to pay higher rent. Thus, the whole position was precarious till now when this Bill has been brought forward before the House. This was the reason which prompted me to be a member of the Select Committee. I argued this point in the Committee and the Hon. Minister in charge of this Bill was kind enough to see the force of my argument and agree to extend the operation of this Act to the day when it would be passed. This will safeguard the interests of the tenants in the City of Madras. This is a most welcome feature of the Bill and I commend it to the acceptance of the House. (Interruption.) Of course, there are other hon. Members who will strengthen my argument and also refer to the tenants in other municipal towns. I was more concerned with the City of Madras. That does not mean that I am wanting in supporting the claims of the tenants in other municipalities. For instance, in the Chingleput municipality, there are many tenants and their interests have also got to be safeguarded. I expect the other hon. Members to refer to them and strengthen my argument. With these few words, I welcome this measure and hope that it will be passed without much discussion provided the Government comes forward to extend it to the municipalities also."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Deputy Speaker, I agree with the previous speakers that protection under the Act must be given to as large a number of people as possible. It was suggested that if the Government so desire, the title of the Bill need not stand in the way, because our Rule 104 says that we can change the title if the Select Committee makes any changes. That

25th August 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

is only by the way. The only thing I wish to point out is this. It is said in the Bill that it will extend to specified villages lying within a distance of five miles from the limits of the respective municipal towns. But, it is also said that notice has to be given to the Commissioner or the Executive Officer. This provision, I submit, may require slight change. The provision relating to giving notice to Executive Officers may not practically be applicable to all areas within the five miles radius. Because, I know that in many cases, there will not be any Executive Officer. Therefore it is I say that this provision requires change through a suitable amendment."

SRI M. PALANIYANDI :—" உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த Madras City Tenants' Protection Act-ஐ நான் வரவேற்று பேசுகிறேன். இது மாதிரி சட்டம் வரவேண்டுமென்று திருச்சிராப்பள்ளி நகரத்தில் உள்ள பல வீடு அற்றவர்கள், பல ஆண்டு களாக தனிப்பட்டோரது மனைகளில் இருந்து கொண்டு இருக்கும்பொழுது அவர்களை வெளியேறச் சொன்னபோது விரும்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த வெளியேற்றத்தை உடனடியாக அரசாங்கம் ஒரு ஆர்டினன்ஸ் மூலம் நிறுத்திவைத்து பிறகு இந்த சட்டத்தை கொண்டுவருவது வர வேற்கத் தக்கது. இந்த சட்டத்தை முனிசிபாலிட்டிகளுடன் மட்டும் அல்லாமல் பல மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் கூட விஸ்தரிக்கவேண்டும். சில மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள கோயில் நிலங்கள் தனிப்பட்டோரது நிலங்கள் முதலியவற்றை வீடு இல்லாதவர்களுக்கு குறைந்த வாடகைக்கு கொடுத்து விட்டு பிறகு அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்ட பிறகு அவர்களை காலி செய்யும் படி தொந்தரவு செய்கிறார்கள். ஆகவே இதைத் தடுக்கும் பொருட்டு மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும் இச்சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டும். விக்ரமசிங்கபுரம் என்ற விடத்திலே தொழிலாளர்கள் மிக அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். அங்கே அவர்களும் சேரிவாழ் மக்களும் கோயில் நிலங்களிலே குடியிருப்பதை காலி செய்யவேண்டுமென்று அவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகின்றார்கள். இது மாதிரி பெரும் ஆலைகள் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நல்லதொரு சட்டத்தை மேஜர் பஞ்சாயத்துகளுக்கும், விக்ரமசிங்கபுரம் போன்ற பெரும் ஆலைகள் உள்ள இடங்களுக்கும் கொண்டுவரவேண்டும். ஜில்லா கலெக்டர்களிடமிருந்து நகரங்களைப் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைச் சேகரித்து இந்த சட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டியதற்கு ஆவன செய்யுமாறு இவ்வரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு இந்த நல்லதொரு சட்டத்தை கொண்டுவந்ததற்காக இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்."

SRI T. K. RAMA :—" உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த நிலவாடகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச்சட்டத்தை நான் மிக மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறேன். மதுரை நகரத்தில் சுமார் 3,000 நல்ல வீடுகளும், 6,000 குடிசைகளும் அழிக்கப்படும் தருவாயில் சர்க்கார் இந்த 55-வது வருட இரண்டாவது ஆர்டினன்ஸை பிறப்பித்து காப்பாற்றிக் கொடுத்ததற்காக மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய நகரங்களின் சார்பாகவும், அங்குள்ள வாடகைதாரர் சங்கத்தார்களின் சார்பாகவும் நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டம் ஆரம்பத்தில் இருந்ததைவிட இப்பொழுது Select Committee-க்கு போய்விட்டு வந்தபிறகு பல நல்ல மாறுதல்கள் அடைந்திருப்பதைப் பற்றியும் நான் மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். ஆனால் வீட்டினுடைய விலையை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலும் நிலத்தினுடைய கிரயத்தை நிர்ணயிக்கும் விஷயத்திலும் சர்க்கார் மிகப் பழையகாலத்து கொள்கைகளையே வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இதை பரிசீலனை செய்தால் மிகவும் நல்லது. வீட்டினுடைய விலையைக் கவனிக்கும்போது வீட்டினுடைய கிரயத்தை வைத்துக்கொண்டு வருடவருடம் அதற்கு 'அழிவுத் தொகை' (Depreciation) எவ்வளவு என்று போட்டுப்

[Sri T. K. Rama] [25th August 1955]

பார்த்து கணக்கிட வேண்டுமென்றால் நல்ல வீட்டின் விலையைக்கூட 20 வருடம் கழித்து ஒரு ரூபாய் மதிப்புக்குகூட கொண்டுவந்துவிடலாம். அது போன்று இருக்கின்ற Clause-ஐ சர்க்கார் தொடராமலேயே விட்டுவிட்டார்கள். ஏழைகள்தான் நிலத்தைக் கிரயத்துக்குவாங்கி கட்டிடம் கட்டிக் கொள்ள முடியாமல் இந்தமாதிரி வாடகைக்கு நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு வீடு கட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய வீடுகளுக்கு நிலச் சவாந்தார் மெஸ்விட்டிலுடைய கிரயத்தைக் கொடுத்துவிட்டு காலி செய்யச் சொல்லலாம் என்கிறபோது, அதனுடைய கிரயத்தை Depreciation கழித்து கவனிக்கவும் என்று பேட்டிக்குப்பது சரியல்ல. அந்தமாதிரி இல்லாமல் அந்தக்கட்டிடம் கட்டுவதற்கு என்ன கிரயம் ஆக இருக்கும், அதுபோன்ற கட்டிடங்கள் இப்பொழுது என்ன விலைக்கு கிடைக்கும் என்பதைப்பார்த்து அதற்கும் ஒரு திருத்தம் (Amendment) போட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது அந்த Section நம் முன்னிலையில் விவாதத்திற்கு உரியது அல்ல என்று சொல்லப்படலாம். அதேபோலவே நிலத்தினுடைய கிரயத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது தற்காலிக கிரயம் என்று சொல்கின்றார்கள். முதல் யுத்தத்திற்கு பிறகுதான் பணவீக்கம் என்ற வார்த்தையும், பணவீக்கத்தினுடைய பிரதிபலன்களும் நமக்குத் தெரியும். இரண்டாவது யுத்தத்திற்கு பிறகுதான் உண்மையாக எல்லோருக்குமே, சாதாரண மக்களுக்குக்கூட பணவீக்கத்தினால் என்ன பிரதிகூலங்கள் உண்டாயின என்பது தெரியவந்தது. இப்பொழுது மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களில் இந்த சட்டம் ஏற்கனவே அவசரச் சட்டத்தின்மூலம் அமுலுக்கு வந்து இருப்பதனால் அதற்கு 7 வருடங்களுக்கு முன்பு இருந்த விலைகளில் எது குறைந்ததோ அந்த விலைதான் நியாய விலை என்று சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் 7 வருடங்கள் தள்ளிப்பார்த்தால் 1947-வது வருடத்திலிருந்து 1954-வது வருடம் வரைக்கும் ஆகலாம். இது யுத்த காலத்திற்கு பிந்திய வருடங்கள் அப்பொழுது ஒவ்வொரு சாமானுடைய விலையும் 5 மடங்குகள் ஏறி இருக்கின்றது. பணம் தாராளமாக இருக்கும்பொழுது நாட்டின்மேல் நம்பிக்கை இல்லாமல் பலர் நிலங்களுக்கும், சொத்துக்களுக்கும் வாங்கிப் போட்டார்கள். ஆகையினால் தேவையில்லாத நிலத்திற்குக்கூட 5 மடங்கு, 6 மடங்கு விலை ஏறி இருக்கிறது. மதுரையில் சில பிரதேசங்களை, நான் நகரசபை சேர்மனாக இருந்தகாலத்தில் விசாலங்களுக்கு விலை நிர்ணயித்து வாங்கினேன். அப்பொழுது 2 அணு இருந்த ஒரு சதுர அடி நிலம் இன்றைய தினத்தில் ரூ. 1-2-0, ரூ. 1-4-0-க்கு கூட ஏறி இருக்கிறது. இது நகரசபையார் அந்த பிரதேசத்தில் அபிவிருத்தி செய்ததற்காகவோ அல்லது மக்களுக்கு அது தேவை என்ற காரணத்தினாலோ அந்த விலை ஏறவே இல்லை. நகரத்தை சுற்றியுள்ள பிரதேசங்களில் பணம் போட்டுவைத்தால் இப்பொழுது மலிவாக இருக்கிற பணத்திற்கு வெகுகாலம் கழித்து நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டதான் விலையை ஏற்றிவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த சட்டத்தின் பிரகாரம் அது தற்கால விலை ஆகும்போது இந்த வீடு கட்டிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இந்த சட்டத்தினால் காப்பாற்றப்பட்டாலும் அவர்கள் இந்த நிலங்களை எந்த காலத்திலும் வாங்கிக்கொள்ள அசக்தர்களாக இருப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“இதற்கு உதாரணமாக ஒன்று கூறலாம். நகரசபையில் விசாலங்கள் அபிவிருத்தி வரி என்று போடுவது உண்டு. அது நாட்டிபிகேஷன் செய்த காலத்திற்கும் வரிவசூலிக்க ஆரம்பித்த காலத்திற்கும் இடையிலிருந்த காலத்தில் பின்விலையில் ஏற்பட்ட வித்தியாசத்தில் 50 சத விதத்தை 20 வருடங்களில் நகரசபையார் வசூலிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இது மதுரையில் நன்றாக கவனித்து பரிசீலனை செய்ததில் 2 அணு விறை நிலம் பின்விலையில் ரூ. 1-2-6, ரூ. 1-4-0 ஆக மாறிவிட்டது. இதற்கு அபிவிருத்தி வரி போடவேண்டும் என்றால் 8 அணு, அல்லது 9 அணு போட வேண்டும். பிறகு எவ்வளவு வசூலிக்க வேண்டும் என்று Notice கூட Serve செய்தோம். பிறகு உண்மையாக அவர்களுடைய விஷயங்களை பரிசீலனை செய்யும்போது அவர்கள் அந்த நிலம் வாங்கியிருக்கிற கிரயத்தையும் அவர்கள் கட்டியிருந்த வீட்டையும் விறகுல்கூட 9 அணு கிடைக்க முடியாது.

25th August 1955] [Sri T. K. Rama]

“மதுரை நகர சபையில் இந்த விஷயம் இருந்தது. அதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறோம். விசாலங்களுக்கு நல்ல முறையில் வரி போடுவதில்லை. தவறுதலாகப் போட்டு வருகிறார்கள். அதன்படி சட்டத்தைத் திருத்திக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டோம். கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டார்கள். எதிர் கால விலை என்ன என்ற ரீதியில் அதைப் பார்க்கவேண்டும். வீட்டு வாடகை கட்டுப்பாடு சட்டத்தின்படி ஒரு வாடகை இருக்கிறது. சாதாரண காலத்தில் அதாவது 1939-40 வருஷத்தில் வைக்கப்பட்ட வாடகையை நிர்ணயித்து அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுது வைத்திருக்கிறார்கள். ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் அக்விசிஷன் சட்டப் பிரகாரம் 12 வருஷ வாடகையையும் நிலத்தின் கிரயத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மதிப்பை வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலத்தின் வாடகை என்ற காலத்தில் 1939-40-ம் வருஷ வாடகையை அடிப்படையாகக் கொண்டு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆக்ட்டையும் அதே விதத்தில் திருத்தினால் மிகவும் நல்லது. விலையாவது எந்தக் காலத்திலும் ஏறலாம், இறங்கலாம். எந்த முனிசிபாலிட்டிக்கு இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வரப்போகிறது என்று சர்க்கார் அறிக்கை விடுவார்கள். அது ஒரு வருஷத்திலிருந்து எழு வருஷங்களுக்கு வரலாம். அதன்படி அவ்வரையில் அதன் மதிப்பும் மாறிக்கொண்டிருக்கலாம். 1939-40-ம் வருஷம் இருந்தது போல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அல்லது ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த வாடகையை போல் 12 அல்லது 20 மடங்கு என்றும் அந்தக் காலத்திலுள்ள நிலத்தின் கிரயம் இவைகளை வைத்துக்கொண்டு அந்த அடிப்படையில் ஒரு திருத்தம் செய்தால் மிகவும் நல்லது. இருந்தாலும் இந்த சட்டம் ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் வந்து மதுரையிலுள்ள வீடு சொந்தக் காரர்களுக்கு காப்பாற்றுதல் அளித்திருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த சட்டம் ரொம்பவும் அவசியம். இது எல்லா நகர சபைகளுக்கும் அனுசூலமாக இருக்கும். ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஆக்ட்டை விஸ்தரிக்கும்போது அதோடு இதையும் கோயம்புத்தூர் போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் நல்லது. மற்ற நகரங்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்துக்கொடுத்தால் உதவியாக இருக்கும். ஆகையினால் இந்த சட்டத்தை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

Sri A. RATNAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்பதோடு ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் ஆக்ட் செல்லுபடியாகாமல் போனதுபோல் இதுவும் போகக்கூடாது. எந்த அளவில் நன்மை அளிக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்களோ அந்த அளவில் மக்களுக்கு இது நன்மையை அளிக்கவேண்டும். அந்த அளவுக்கு இதைக் கைவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது தான் என் போன்றவர்களுடைய அவா, ஆசையும் கூட. பாமர மக்களையும், ஏழைகளையும் சேரிகளிலிருந்தும் குடிசைகளிலிருந்தும் அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்ற ஆசையுடன் ராஜாஜி சர்க்கார் சிடி ஸ்லம் அக்விசிஷன் ஆக்ட்டைக் கொண்டு வந்தார்கள். 12 வருஷம் அதாவது 12 ஆண்டுகள் வாடகையை அடிப்படையாகக்கொண்டு மதிப்பிட வேண்டும் என்ற பல ஷரத்துக்கள் அதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷம் கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் அந்த சட்டம் சரியானபடி பரிணமிக்கவில்லை. கனம் டி. கே. ராமன் சொன்னதுபோல் இந்த சட்டம் மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப் படவேண்டும். அப்படி விஸ்தரிக்கப்படா விட்டால் இந்த சட்டம் ஒரு செல்லாக் காசுக்குக் கூட பயனடையாமல் போய் விடும். மற்ற சட்டங்களுக்கு வந்த நிலைமை இதற்கும் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. இது தனிப்பட்டவர்களுடைய சொந்த நிலத்தைத்தான் பாதிக்கிறது என்பதல்ல. தனிப்பட்டவர்கள் சொந்த நிலங்களில் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு தொந்தரவுகள் கொடுப்பதாக ஆகாது. நகரப்புறங்களில் முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் சர்க்காருக்கும் சொந்தமாக இருக்க

[Sri A. Ratnam] [25th August 1955]

கட்சியுடைய நிலங்கள் இவைகளின் மீது ஏழைகள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகளை ஜமீந்தார்கள் இம்சித்து வந்தது போல் பஞ்சாயத்து போர்ட் லோகல் போர்ட் அதிகாரிகள் இவர்களை இம்சித்து வருகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய நிலத்தில் குடியிருப்பவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டு வரும் கொடுமைகளைவிட இந்த நிலங்களில் குடியிருந்து வரும் ஏழைகளுக்கு பண் மடங்கு அதிகமாக கொடுமைகள் இழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. கவர்ன்மென்ட் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் நிலங்களில் இருப்பவர்களையும் தொந்தரவுகளுக்கு ஆளாக்குகிறார்கள். அவைகளையெல்லாம் சர்க்காருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவானது மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சற்றுப்புறம் ஐந்து மைல் விஸ்தரிக்கத்திற்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. அதைப்போல் பஞ்சாயத்து போர்ட், லோகல் போர்ட் எல்லைக்கு சற்றுப்புறங்களிலும் ஐந்து மைலுக்கு விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னையை எடுத்துக்கொண்டால் திருவொற்றியூர், சென்ட் தாமஸ் மெனண்ட் முதலிய இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். சென்ட் தாமஸ் மெனண்ட் இப்பொழுது மிலிபரி பிரதேசமாக இருக்கிறது. சென்னையில் பல இடங்களில் மோசமான நிலையில் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலே மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளில் இன்னும் அதிகப்படியாக துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியாக குடிக்கூலி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இன்னும் அந்த இடத்தை விட்டு அப்பால் சென்றால் தாம்பரம். அங்குள்ள நிலைமை இன்னும் மோசமாக இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து இடங்களிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய இடங்களிலும் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தச் சட்டம் அந்த இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். அந்த நிலைமையும் வரப்போகிறது. ஸலம் இம்ப்ரூவ்மென்ட் ஆக்டில் குறிப்பிட்டதுபோல் எவ்வளவு வருஷத்திற்கு என்று வாடகையை நிர்ணயித்து அதன்படி வருடாந்திர வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் நல்லாக இருக்கும். நல்ல முறையில் இந்த சட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் இதற்கென்று லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி செலவு செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அந்த நிலைமை இதற்கும் வரக்கூடாது. அத்துடன் சென்னை சேரிவாசிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, this is a Bill which I hope every hon. Member of this House will welcome and support. In this Bill the Government have accepted the suggestion made by hon. Members that the provisions of this Bill should apply to any specified village within five miles of the City of Madras, and the municipal towns. In many places in our State, there are many major panchayats very close to the municipal towns. In respect of those towns the Hon. Minister has also agreed that Government would notify such villages which will come within the radius of five miles. When the Government have agreed to this proposal, I would only ask, why should not the Government also agree to extend the provisions of this Bill to all the major panchayats. When they have accepted the principle that it should extend to villages within a radius of five miles of the municipal towns, I think that Government should also take steps to see that this Bill is extended to all the municipal towns in this State.

25th August 1955] [Sri K. P. Gopalan]

“ The second thing I want to point out to the Government in this connection is this. Under this Bill the Government are taking power to notify the municipal towns to which the provisions of this Bill apply. My submission is why should not Government make the provisions of the Bill applicable to all the municipal towns in the State of Madras. If this is done, I think, all the tenants will be benefited. I think no harm will be done by extending this Bill to all the municipal towns. I find these are the only two lacunae in this Bill. Otherwise it is a welcome measure and I hope every hon. Member would support this measure. Certain drastic changes have been made by the Select Committee, in the provisions of the Bill, on the suggestions made by hon. Members. So also I think the Hon. Minister will consider the suggestions I have now made and make necessary changes in the Bill. By accepting the suggestions that I have now made, the tenants living in the municipal towns and major panchayats will be benefited. I need not explain my point further and further. I support the Bill that has been brought forward by the Hon. Minister for Revenue.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தில் வரவேற்கத் தகுந்த மாறுதல்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. திருச்சி, மதுரை போன்ற பெரிய நகரங்களில் சமீப காலமாக குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றம் அதிகமாக நடந்திருக்கின்றன. ஆதலால் பல கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மந்திரிசபையின் கவனத்திற்கு இவ்விஷயம் பலமுறைகளில் வந்திருக்கின்றன. தனிப்பட்ட முறையில் மந்திரி அவர்களும் பலவிதமான உத்தரவுகள் போடுவது, பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவது ஆகியவற்றின் மூலம் சில பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுப்பதற்கு இப்பொழுது சட்டமே கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. இந்தச் சட்டத்தினால் நகரங்களில் இருக்கக் கூடிய ஆயிரக் கணக்கான ஹரிஜன மக்களுக்கு, பிற்பட்ட மக்களுக்கு அனுசூலம் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சென்னை நகரத்தில் இருக்கும் மக்களும் இதைப் பாராட்டுவார்கள்.

“ 1920-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அனுசூலம் ஏற்படுமென்று செய்திருப்பது பாராட்டத் தக்கது. ஆனால் நான் ஒரே ஒரு விஷயத்தைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை முழுதும் பூரணமாகச் செய்யவேண்டும். அரைகுறையாகச் செய்வதினால் சிலபேர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டாலும் பலருக்கு கஷ்டமே ஏற்படும். திருச்சி, மதுரை, போன்ற இடங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் மூலம் அனுசூலம் இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கே பூரங்கம் போன்ற முனிசிபாலிட்டிகளில் நிலவெளியேற்றம் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இதே மாதிரியான பிரச்சனை அதிகமாக இனிமேல் கிளம்பக் கூடும். மற்ற முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் நகரங்களுக்கும் சர்க்கார் உத்தரவின் மூலம் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கலாம் என்ற அதிகாரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதன் காரணமாக மற்ற முனிசிபாலிட்டிகள் இது போன்ற சட்டம் தங்கள் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கு முன்னாலேயே குடியிருப்பு மனைகளை விட்டு குடியிருப்போரை வெளியேற்றிவிட்டு, இவ்விடங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் தோன்றலாம். ஆனால் மந்திரிசபையார் இம் மாதிரி எங்கேயாவது குடியிருப்பு மனை வெளியேற்றம்நடக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது என்கின்ற விஷயம் என் கவனத்திற்கு வந்தால் உடனேயே நாங்கள் இந்தச் சட்டத்தை பிரகடனம் செய்கிறோம். மேலும் இந்தச்

3-38
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th August 1955]

சட்டத்தை எந்தத் தேதியில் வெளியேற்றம் ஆரம்பமாயிற்றோ அந்தச் தேதியிலிருந்தே அமுலுக்கு வரும் என்றும் ஏற்பாடுசெய்து, குடியிருப்போருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யமுடியும் என்பதற்காக சொல்லக்கூடும். ஆனால், ஸ்ரீரங்கம், செலம், கோயம்புத்தூர் முதலிய நகரங்களில் உள்ள பலமனைக்கட்டுகளிலிருந்து குடியிருப்போர் வெளியேற்றப்படுவர் என்ற தகவல் எங்கு கிடைத்திருக்கிறது. அந்த மனுக்களை நான் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். சில இடங்களில் கலெக்டரே இந்த தகவரில் தலையிட்டு சமரசம் செய்திருப்பதாகவும் தெரிகிறது. ஆகவே உடனேயே எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இம் மாதிரி வெளியேற்றம் செய்யக்கூடாதென்று உத்தரவு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லா முனிசிபாலிட்டிகளுக்கும் இந்தச் சட்டம் உடனடியாக அமுலுக்குவரும் என்று சொல்லிவிட்டால், அதனால் பல தகராறுகள் வருங்காலத்தில் எழுவதற்கே இடம் இல்லாமல் போய்விடும். குறிப்பாக திருச்சி நகரத்தில் இருந்து 5 மைல் தூரத்தில் செம்பட்டி என்ற இடமிருக்கிறது. அதில் வசிக்க கூடியவர்கள் பெரும்பாலானவர்கள் தொழிலாளர்கள்தான். அதுவும் தோல்பதனிடும் தொழிலாளிகள். 600-க்கு மேற்பட்டவர்கள் அங்கே கிட்டத்தட்ட 100 வருஷகாலமாக வசிக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வசிக்கக்கூடிய மனைகளின் அடிப்படி வேறுஒருவருக்குச் சொந்தமானது. அவர்கள் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் 8-அணு குடிசை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் உடனேயே அவ்விடத்தைக் காலிசெய்ய வேண்டுமென, மனையின் சொந்தக்காரர்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்து இருப்பதோடு நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் உடனடியாக அவ்விடத்தைக் காலிசெய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் வேறு எந்த இடத்திற்குப் போகமுடியும்? கலெக்டர் இவ்விஷயத்தில் குறுக்கிட்டு உடனே காலிசெய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் எங்கே போவார்கள்? கொஞ்சகாலம் கொடுங்கள், அவர்கள் காலிசெய்து விடுவார்கள் என சமரசம் செய்திருக்கிறார். இந்தச் சட்டத்தை அந்தப் பிரதேசத்திற்கும் விஸ்தரித்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு ஏற்படும். ஆகவே முனிசிபல் பிரதேசங்களுக்கும் அதைச் சுற்றி உள்ள 5 மைல் விஸ்தீர்ணம் உள்ள பிரதேசத்திற்கும்தான் இந்தச் சட்டம்வரும் என்று சொல்லுவதை விட்டு, குடியிருப்பு மனை வெளியேற்றப் பிரச்சனை எங்கெங்கே எழுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதோ அந்தந்தப் பிரதேசங்களுக்கு எல்லாம் விஸ்தரிக்கக்கூடிய ஒரு அதிகாரத்தையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக தொழிலாளர்கள் மெஜாரிட்டியாக வாழக் கூடிய தாம்பரம், விக்கிரமபுரம், செம்பட்டி போன்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் விஸ்தரிக்கக்கூடிய வசதி இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் மேஜர்பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களையும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நாங்கள் கமிட்டியில் திருத்தம் கொடுத்தோம். நமது ரெவென்யூ மந்திரி அவர்கள் ரொம்ப தாராள மனது உடையவர்கள். மேஜர்பஞ்சாயத்து பிரதேசங்களையும் இச்சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னபோது சேர்க்கலாமென்று ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். ஆனால் எப்படி திரும்ப அந்த யோசனையை வாபஸ் பெற்று விட்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்ன என்பதும் தெரியவில்லை. சட்ட சபையில் கொடுக்கப்படுகிற, அதாவது திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கின்ற நல்ல எண்ணத்தோடு அவர்கள் வாபஸ்பெற்று இருந்தால் இப்பொழுது மேஜர்பஞ்சாயத்து களையும் சேர்க்கவேண்டுமென கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை அவர் இந்த சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன். முனிசிபல் பிரதேசங்களைச் சுற்றி 5 மைல் விஸ்தீர்ணத்தில் உள்ள பிரதேசங்களை இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவது போலவே தொழிலாளர்கள் வசிக்கக் கூடிய பிராந்தியங்களையும் இச்சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதற்காக நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அவற்றையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், இது நல்ல சட்டம். இதை வரவேற்கிறோம். இதை நல்லமுறையில் அமுல்நடத்த

25th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டுமென்பது என் அவர். சர்க்காருக்குச் சொந்தமாகவும், முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமாகவும் நிறைய புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களில் குடியிருப்போர்களுக்கு பாதுகாப்பு சர்க்காரே அளிக்கலாம். இந்நிலங்களிலிருந்து யாரையும் வெளியேற்றக்கூடாதென்று சர்க்கார் கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பலாம். அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பற்றி நான் ஒன்றும் வற்புறுத்தவில்லை. அவசியமானால் அதனையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யலாம். முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் சிலர் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு கடைகள் முதலியன வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை சொந்தமாக வாங்கிக் கொள்ளமுடியாது. இப்பேர்ப்பட்டவர்களையும் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது. இவர்களினால் வருமானமும் முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. கோயில் களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களும் இருக்கின்றன. முன்பு அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ ராமா அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்தார்கள். அதாவது எந்தப் பிரதேசத்திலாவது முனிசிபாலிட்டிகளுக்குச் சொந்தமான மனைக்கட்டுகளில் யாராவது மனைகள் கட்டிக்கொண்டிருந்தால் அந்த அடிமனைகளுக்கு மார்க்கெட் விலைப்படி நஷ்டஈடு கொடுத்துவிட்டு அந்த மனைகளையே அவர்களுக்குச் சொந்தமானதாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார். இதனால் பணக்காரர்களுக்குச் சாதகம் ஏற்படுமே தவிர ஏழைகள் மனைக்கட்டுகளுக்கு பணம்கொடுக்க வசதியின்றி அந்த மனைகளைவிட்டே ஓடிவிடக் கூடிய நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாதென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது பணக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளே போதுமானது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சர்க்கார் எல்லாப் பிரதேசங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தை விஸ்தரிக்கக்கூடிய விரிவான வசதியை எடுத்துக் கொண்டால் அதனால் பலவிதமான நன்மைகள் பின்னால் ஏற்படும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I well remember the circumstances under which the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act of 1922 was passed. In fact, when the City Tenants' Protection Act was being discussed in the Madras Legislative Council, I was a visitor in the Distinguished Visitors' Gallery.

“ Sir, the original Act was passed as a result of a judgment of the Madras High Court. Many people have been living on vacant sites of landlords for a very long time and after having put up structures and buildings at a considerable cost, they were sought to be evicted without paying any compensation whatsoever to them. Such cases of eviction were not a few but quite a large number. That is why it was thought necessary to pass that Act.

“ Sir, the Government recently came to know of such a situation existing in the cities of Madurai and Tiruchirappalli. They are growing cities. Madurai is the second largest City in the State. We do not expect this situation of evicting people to arise in all towns, in all municipalities, in all panchayats and in all villages. Only in very crowded cities and municipal towns such a situation will arise. It is only in places where the population is concentrated, such a situation will arise. That is why when the Members of the Select Committee appointed to consider this Bill suggested that

3 47
p.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [25th August 1955]

places within a range of five miles outside the city limits ought to be included—I thought that it was a reasonable proposal. So, we decided to include villages within a belt of five miles beyond the outskirts of the city. Now, if we want to apply this Bill to every village including a small village and to every hamlet, then we will be unduly interfering with the rights of the people. Only when there is necessity, we should step in to legislate for giving protection to the people, and must not interfere with the ordinary working of laws and regulations. I am prepared immediately to look into the cases of other municipal areas where the conditions obtaining are more or less similar to those in Madurai and Tiruchirappalli. If similar conditions obtaining in Madurai and Tiruchirappalli obtain in other municipal areas, the Government will notify such municipalities also under this enactment. Therefore, there is no difficulty about that and I can give the above categorical assurance. Both the Deputy Leader of the Opposition and Mr. K. P. Gopalan wanted that this legislation should be extended to panchayats also. It is a very unreasonable thing to have this enactment extended to panchayat areas. I am afraid they are not in the full know of things of what a panchayat is. Even a small village has a panchayat and what is the meaning of extending this Act to it. There is a lot of open space round about the village and people can very well go and live there. But it is not so in the case of cities. In the city it is very difficult to find accommodation even in the outskirts of the city. But it is not so in the panchayat areas. That is why, in the case of cities, we have made arrangements for a belt area where this legislation can also be applied. That being so, I do not see any reason why hon. Members should insist that this enactment should be extended to other places.

“With regard to the other points raised by hon. Members, Sri T. K. Rama and others, they will be dealt with when the clauses are taken up for discussion. I think the hon. Member from Chingleput—usually he is very miserly in giving compliments—to-day was very generous in paying compliments for bringing this legislation because this legislation comes in very handy so far as his area—Kodambakkam—Hollywood—is concerned. I do not know in what way he is interested about the place. Much was said by my hon. Friend from Tirupathur. (Interruption.) That was only an auxiliary argument. Nothing more turns upon that. I hope, Sir, the House will accept my motion for consideration of the Bill clause by clause.”

DEPUTY SPEAKER:—“The question is—

‘That the Madras City Tenants’ Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 15 of 1955), as amended by the Select Committee, be taken into consideration at once.’”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

25th August 1955]

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER:—“The question is—

‘That clause 3 do stand part of the Bill.’”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, I beg to move the following amendment:—

‘In page 5, line 32, after the words “other municipal towns”, insert the words “and any major panchayat village”.’”

SRI K. P. GOPALAN:—“I second the amendment.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, I beg to move the following amendment:—

‘In the proposed sub-section (2), after the words “City of Madras”, insert the words “municipal towns and in major panchayats in the State and with effect from such date on which the Bill comes into force”.’”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“I second the amendment.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Sir, I beg to move the following amendment:—

‘For the proposed sub-sections (2) and (3), substitute the following:—

“(2) It extends to the City of Madras and to all the municipalities, including any specified village within five miles of the city of Madras or the municipal town concerned and the State Government may, by notification in the Fort St. George Gazette, extend this Act to any class I panchayat area with effect from such date as may be specified in the notification.

(3) This Act shall apply, in the City of Madras and in all municipal towns to tenancies created before the commencement of the Madras City Tenants’ Protection (Amendment) Act, 1955, and in any other village, or major panchayat to which this Act is extended by notification, under sub-section (2) only to tenancies created before the date with effect from which this Act is extended to such village or panchayat.”’”

SRI S. RAMALINGAM:—“I second the amendment, Sir.”

DEPUTY SPEAKER:—“Both the clause and the amendments are now before the House for discussion.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலே நான் அதிகம் பேசுவதற்கில்லை. மந்திரி அவர்கள் ஒரே முடிவுக்கு வந்ததுமாதிரி தெரிகிறது. இருந்தாலும் கடைசி நிமிஷத்திலாவது அவருடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொண்டு முனிசிபல் நகரத்தையும் அதைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்குமட்டும் விஸ்தரிப்பது” என்கிற அதிகாரத்தோடு கூட இன்னும் தேவைப்படுகிற இடத்திற்கும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th August 1955]

அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த திருத்தத்தின்மீது அதிகமான விவரம் சொல்லிப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. விவரங்கள் மந்திரி அவர்களுக்கே தெரிந்ததுதான். ஆகையால், என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I do not find any need to expatiate on the subject. The Hon. Minister himself has admitted the fact that whenever the need arises the Government will extend the legislation to other areas. My question is this : *உள்ளே கொள்வனவு பாடும் ஊரில் பிளிக் பிசிக்ஸ்?* ” When the Government themselves see the need for having such a provision, why should they wait for some time more and why not even now include the other areas also in this legislation? ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற சில தினங்களுக்குமுன்பு சென்னை முனிசிபல் திருத்தச் சட்டம் சபையின்முன் விவாதத்திற்கு வந்தபோது, சர்க்கார் எவ்வளவு உயர்ந்தபட்ச வரி நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்பதற்கு அதிகாரம் கோரியபோது, எதிர்க்கட்சியிலிருந்து நாங்கள் அதை ஆட்சேபித்தோம். அப்பொழுது பதில் சொல்லக்கூடிய கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மிகவும் ஆத்திரப்பட்டு, ‘ கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் சர்க்காரை நம்பிவிடமாட்டார்கள் ’ என்று குறிப்பிட்டார்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ We are now discussing clause 3 of the Bill. The hon. Member must not refer to things which are not related to clause 3.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அன்று அவர் ஆத்திரப்பட்டு பேசினார். ஆனால், இன்று நாங்கள் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் சர்க்கார் தரப்பில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இதை உதாரணத்திற்காக நான் சொன்னேன். பஞ்சாயத்துப் பிரதேசங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று நாங்கள் சொன்னாலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்வது என்னவென்றால் ‘ நாங்கள் சர்க்காரின்மீது நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறோம். அதிக அதிகாரங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் ’ என்பதுதான்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, nowadays panchayats are being converted into municipalities, when they become important places from the point of population and other aspects. So, there is no need to include panchayats in this clause. We have already included municipalities in this clause. When a panchayat becomes so important as to be converted into a municipality, the provisions of this legislation may be applied to it. So, there is no difficulty in the matter. I do not see any reason why the amendments should be accepted.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ In page 5, line 32, after the words “ other municipal towns ”, insert the words “ and any major panchayat village ”. ’ ”

The amendment was put and lost.

25th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ As the substance of the amendment moved by hon. Member Sri K. P. Gopalan is the same as the one moved by hon. Member T. C. Narayanan Nambiar and lost, there is no need to put this amendment to vote. I wish to know whether hon. Member Sri Kalyanasundaram is withdrawing his amendment.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am withdrawing my amendment.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I am also withdrawing my amendment.”

The amendments were, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ For the existing clause, substitute the following :—

“ 4. Amendment of section 7, Madras Act III of 1922.—
For section 7 of the principal Act, the following shall be substituted, namely :—

‘ 7. Any landholder or tenant may apply by a petition to the Court having jurisdiction to entertain a suit for ejectment, or in the City of Madras, either to such Court or to the Presidency Small Cause Court to fix a reasonable rent for the occupation of the land by the tenant and thereupon the Court, after hearing the representations of the landlord and the tenant, shall, by its order, fix such rent as it deems reasonable :

• Provided that the rent previously payable for the land shall not be enhanced by more than 2 annas in the rupee.’ ” ” ”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—“ Both the clause and the amendment are now before the House for discussion.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, clause 4 proposes an amendment to section 7 of the principal Act. Section 7 of the principal Act deals with petition by the landlord to fix a reasonable rent. There is also section 7-A in the principal Act which deals with the petition by a tenant to fix a reasonable rent by reducing the rent which might have been enhanced under proceedings taken under section 7. When there has been a petition by the landlord to enhance the rent or to fix a reasonable rent notice should have been given to the other party also. Representations of both the parties should have been heard and a final decision

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [25th August 1955]

p.m. should have been arrived at by the Court. If that is the case, there is no need for a petition by the tenant either to reduce the rent already fixed by the Court, or to fix a fair rent which too should have been fixed under the proceedings started by a petition by the landlord. Here at present it appears that in a petition by the landlord, no notice need be given to the tenant. Otherwise where is the need for a petition by the tenant under section 7-A to fix the fair rent or to reduce the rent which has been enhanced in the proceedings started by the landlord? Only one section is sufficient which will refer to a petition either by the landlord or by the tenant. In any proceedings started by the landlord or the tenant, notice should be given to the other party, both the parties should be heard, and a decision should be arrived at which should have the stamp of finality. The adoption of this procedure will do away with the need for retaining section 7-A and will avoid multiplicity of proceedings. Proceedings under section 7 and section 7-A give room for multiplicity of proceedings. The most elementary principle of law is that as far as possible multiplicity of proceedings should be avoided. My amendment compresses the matter contained in both the sections into one section. I hope that the amendment will be accepted."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" It does not seem that the right is to be exercised simultaneously. It may be that at one time the landlord may file a petition and rent may be fixed, and for various reasons the tenant may subsequently come forward with a petition to reduce the rent. I think the point for the amendment suggested is not clear."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No doubt compression is necessary sometimes. But in this case compression is not necessary; on the other hand, a more explicit way of putting is necessary. The hon. Member desires to put in one clause what is put in two clauses. I do not see why they should be compressed. Compression will give rise to difficulties. I have great respect for the age of the hon. Member. I therefore request him to have some respect for the age of the Act. The Act is 33 years old and it has been found to work all right all these years. If I accept the amendment, there may be some complication somewhere which I cannot now visualize. Therefore I cannot accept the amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

SRI T. K. RAMA :—" Sir, I move—

'In line 19, after the word "section", insert the figure and word "6 and".'

25th August 1955]

SRI P. SELVARAJ :—" I second the amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

'On page 6, lines 21 and 22, for the words "as it deems reasonable", substitute the words "which shall not exceed two annas in the rupee of the rent previously payable".'

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

DEPUTY SPEAKER :—" The clause and the amendments are before the House for discussion."

SRI T. K. RAMA :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தினால் வாடகைதாரருக்கு நன்மை இருக்கிறது. செக்ஷன் 6-ன் மூலமாகவும், செக்ஷன் 7-ன் மூலமாகவும் வாடகையை உயர்த்துவதற்கு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால், செக்ஷன் 7-ஐ மூலம் நில வாடகையை சுமத்திக்கொண்டிருக்கிறவன்தான் வாடகையை குறைக்கும்படி ஒரு மனு போடும் சந்தர்ப்பத்திலும், அந்த நிலத்தை விட்டு வெளியே போ என்று சொல்லப்படும் சந்தர்ப்பத்திலும் வாடகையை குறைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. செக்ஷன் 7-ஐ-ல்கூட செக்ஷன் 7-ன் மூலமாக உயர்த்தினதைத்தான் குறைத்துக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதேயொழிய செக்ஷன் 6-ன் மூலமாக உயர்த்தினதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்ல முடியாமலிருக்கிறது. ஆகையால், செக்ஷன் 7-க்குள் என்று இருப்பதை எடுத்துவிடவேண்டும். அல்லது செக்ஷன் 6-ஐயும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 19-வது வரியில் 'செக்ஷன்' என்ற வார்த்தைக்குப் பிறகு '6 and' என்று திருத்தி விட்டால் சரியாகப் போய்விடும். நில வாடகையை சுமத்திக்கொண்டிருப்பவனுக்கு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் எந்த ஷரத்தின் மூலமாக உயர்த்தப்பட்டிருந்தாலும் அதைக் குறைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடிய என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My amendment is a very reasonable one inasmuch as it fixes the reasonable rent at not more than two annas in the rupee. The clause says that the court shall fix such rent as it deems reasonable. Any amount may be considered reasonable. My submission is that under no circumstances the rent should exceed two annas in the rupees of the rent previously payable."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I have examined both the amendments and I do not see any need for amendments of the nature suggested. The amendments are not necessary and I cannot accept them."

The amendment of Sri T. K. Rama was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

[25th August 1955]

Clause 6.

SRI T. K. RAMA :—" Sir, I move—

For the existing clause, substitute the following :—

" 6. Amendment of section 9, Madras Act III of 1922.—
In section 9, for sub-section (1), of the principal Act, the
following shall be substituted, namely :—

" (1) Any tenant who is entitled to compensation under
section 3 or against whom a suit for ejectment has been
instituted or proceedings under section 41 of the Presi-
dency Small Cause Court Act, 1882, taken by the land-
lord may, after the date of this Act coming into force
or within one month after the service on him of sum-
mons, apply to court for an order that the landlord shall
be directed to sell the land for a price to be fixed by the
court. The court shall fix the price according to the
market value prevalent in 1939-40 or 12 years' rent at
the rate agreed upon at the time of occupation of the
land whichever is lower and shall order that within a
period to be determined by court not being less than
one year and not more than six years from the date of
the order, the tenant shall pay into court or otherwise,
as directed, the price so fixed in one or more instalments
with or without interest." "

DEPUTY SPEAKER :—" The amendment falls through for
want of a seconder."

SRI P. SELVARAJ :—" I second the amendment."

SRI T. K. RAMA :—" Sri P. Selvaraj seconded my amend-
ment."

DEPUTY SPEAKER :—" Before I call, Members must be
ready. Members must be very quick. I cannot wait for a
seconder."

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—

Add at the end of the clause the following :—

" and in sub-section (3) of the same section, for the words
' at the commencement of this Act ', the words,
brackets and figures ' at the commencement of the Madras
City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955 ' shall
be substituted." "

The amendment requires no explanation. It is necessary on
account of the changes made.

The amendment was put and carried.

The clause as amended was put and carried.

25th August 1955]

Clause 8.

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That clause 8 do stand part of the Bill.' "

4-10
p.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I move—

' After the words " as the case may be " occurring in line 9
of page 7, add the words " or any other authority as may
be notified by the Government ".' "

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' After the words " as the case may be " occurring in line 9
of page 7, add the words " or any other authority as may be notified
by the Government ".' "

The amendment was put and carried.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, it is stated in
the amendment that notice will be sent to the authority or the
executive officer or any other officer concerned. It is in the singular
number. Suppose there are one or two villages. Where there are
no panchayat boards, it has to be sent to two village officers. There-
fore, instead of the singular number, the plural form should be
used."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I am sorry, Sir,
the hon. Member is unusually confused to-day. Exactly for the
reason he has stated I have moved this amendment. There should
be some authority. So, I said that it should be sent to the autho-
rity prescribed."

Clause 8, as amended, was put and carried.

Clauses 9, 10, 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I move—

' That the Madras City Tenants' Protection (Amendment)
Bill, 1955, as amended, be passed.' "

DEPUTY SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras City Tenants' Protection (Amendment)
Bill, 1955, as amended, be passed.' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர்
அவர்களே, சர்க்கார் இப்பொழுது அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு
விட்டார்கள். முனிசிபல் பிரதேசத்திலும் அதைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து
மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் திருச்சி,
மதுரை நகரங்களில் அமல் நடத்தப்பட்டிருப்பதால் உடனடியாக இந்த
இரண்டு நகரங்களைச் சுற்றியிருக்கும் பிரதேசங்களுக்காவது அவசியம்
நோட்டிபிகேஷன் மூலம் இதை அமல் நடத்துவதற்கு உபனே முடிவு
எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபாலிடி-
யிலும், திருச்சி முனிசிபாலிடியிலும் தகராறு செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறா-
ர்கள். திருச்சி நகர எல்லைவிடே ரயில்வே தொழிலாளிகளும், தோல்
பதனிடும் தொழிலாளிகளும் மில் தொழிலாளிகளும் வசிக்கக்கூடிய

[Sri M. Kalyanasundaram] [25th August 1955]

பகுதிகளில் இம்மாதிரி நகராறு இருக்கிறது. திருச்சிக்கு ஐந்து மைல் விஸ்திராணத்திற்குள் பெண்மலைப்படி பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்ட கிராமங்களுக்கும் ஸ்ரீரங்கம் முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் உடனே இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த ஆசைமித்தால் பாதுகாப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அந்தக் கிராமங்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் இன்னும் சேலம், கோயமுத்தூர் போன்ற முனிசிபல் நகரங்களுக்கும் உடனே சர்க்கார் உத்தரவின் மூலம் அமல் நடத்துவதற்கான ஏற்பாட்டை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்தச் சட்டத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Sir, I think that the Minister is a very hard bargainer. He has not moved even an inch. He wants that a proper climate should be created before this Bill can be extended to all the municipalities. Then, does he want that there should be an actual dispute between the landlord and the tenant? If he wants that, I submit that the Tirupattur Municipality which I have the honour to represent has got that climate already. There is one house-owner who has a house by the side of a mill within the Tirupattur Municipality where there are 70 houses situate. He has already given the tenants eviction notices. Even suits have been filed and there have been complaints and counter-complaints to the Police. There is another body, by name, Vysya Sangam Trust which owns houses and house-sites wherein about a hundred tenants reside. The Trust has been increasing the ground rent from Rs. 2 a month to Rs. 25 and in one case the ground rent alone is Rs. 35 a month. Not being content with it, they demand Rs. 50 and the tenants refuse to give it. Therefore, an eviction suit has been filed and it is pending now. After the promulgation of the Ordinance, landlords are trying to evict all these tenants and create false documents to show that by the time this Bill is introduced there the actual tenant will be some benami tenant who will be obliging to them and not the real tenant. Therefore, I submit that immediately after the Bill is passed, the Hon. Minister may notify the Tirupattur municipality as the first municipality where this Bill will be introduced. I hope the Hon. Minister will oblige me at least in this respect."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I now realize that it is not wise to yield everything at the Select Committee stage. I must reserve something to yield here. (Laughter.) I have already stated that if conditions similar to what are obtaining in Madurai and Tiruchirappalli obtain in other municipalities, then the question of notifying such municipalities may be carefully gone into and necessary steps taken. If Tirupattur also fulfils that condition, it will be notified. Before I examine all that, there is no question of obliging my Friend. It all depends upon the situation and conditions obtaining in particular municipalities. This much I can say that I shall very carefully examine the matter. In fact, I shall devote more time than I ordinarily do to this matter because so many hon. Members have earnestly pleaded for it. I shall carefully look into the matter and if the other municipalities fall within the principle I have enunciated, certainly the municipalities will be notified."

25th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—GOVERNMENT BUSINESS.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'Item No. 5 in the agenda for to-day may be taken up.' "

The motion was put and carried.

VI.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT)
BILL, 1955.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Deputy Speaker, I beg to introduce the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill * 1955 and move—

'That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee consisting of 24 Members (16 from the Assembly and eight from the Council) to consider the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955, and that the following Members of this Assembly be selected to serve on the Committee :—

- (1) The Hon. Sri C. Subramaniam.
- (2) Sri N. Ramakrishna Iyer.
- (3) „ Y. Manjaya Shetty.
- (4) „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
- (5) „ W. J. Fernandez.
- (6) „ S. Venkatrama Iyer.
- (7) „ P. S. Krishnaswami Ayyangar.
- (8) „ H. M. Jagannatham.
- (9) „ P. Selvaraj.
- (10) „ P. Jeevanandam.
- (11) „ K. Kunhi Mohamed Shafee.
- (12) „ V. Gopala Gounder.
- (13) „ S. P. Thangavelu.
- (14) „ S. S. Kolkebaal.
- (15) „ V. R. Krishna Ayyar and
- (16) „ K. P. Gopalan.'

[Sri C. Subramaniam] [25th August 1955]

" Sir, this is a Bill intended to change the system of trial of criminal cases under the Indian Penal Code in the City of Madras. As the hon. Members are aware, the original side of the High Court tries the sessions cases within the city of Madras. But, outside the city of Madras, it is dealt with by the ordinary Sessions Courts. The purpose of this Bill is to bring the city also in line with the other mufassal centres. There are very many clauses which require scrutiny. That is why, I have moved that this Bill may be referred to a Joint Select Committee.

" Moreover, recently the Parliament has passed an amending legislation in respect of the Criminal Procedure Code. In view of that, some consequential changes and amendments will have to be effected in our Bill. All these will be considered at the Select Committee stage. Since this Bill is going before a Joint Select Committee, I am sure the motion that I have moved will be accepted without much discussion."

DEPUTY SPEAKER :—" The question is—

' That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee consisting of 24 Members (16 Members for the Assembly and 8 from the Council) to consider the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955, and that the following Members of this Assembly be selected to serve on the Committee :—

- (1) The Hon. Sri C. Subramaniam.
- (2) Sri N. Ramakrishna Iyer.
- (3) „ Y. Manjaya Shetty.
- (4) „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
- (5) „ W. J. Fernandez.
- (6) „ S. Venkatrama Iyer.
- (7) „ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
- (8) „ H. M. Jagannatham.
- (9) „ P. Selvaraj.
- (10) „ P. Jeevanandam.
- (11) „ K. Kunhi Mohamed Shafie.
- (12) „ V. Gopala Goundar.
- (13) „ S. P. Thangavelu.
- (14) „ S. S. Kolkehall.
- (15) „ V. R. Krishna Ayyar, and
- (16) „ K. P. Gopalan.' "

The motion was put and carried.

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Friday, the 26th August 1955."

The House then adjourned.

25th August 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 2266 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th August 1955, page 670 supra.]

Steps to increase prices of agricultural produce in Malabar.

(a) & (b) The hon. Member presumably desires to know the steps taken by the Government to arrest the fall in the prices of agricultural commodities. His attention is invited to the answer furnished to the starred Legislative Assembly Question No. 2415 by Sri Kalyanasundaram which was answered by me on 22nd March 1955.

As regards tapioca and pepper in Malabar specifically mentioned by the hon. Member, the position is as follows :—

The Government have recommended to the Government of India that a reasonable quantity of tapioca and tapioca products be allowed to be exported from this State to foreign countries during the current year. The Government of India at first extended the free licensing period of exports of tapioca flour, tapioca starch and its products up to 30th June 1955. They subsequently extended the period up to the end of December 1955. They have also since permitted the export of sago (tapioca globules) to foreign countries. These exports are expected to keep up the prices of tapioca. As regards pepper, in order to increase its price by promoting exports, the Government of India have reduced the export duty on black pepper from 30 per cent ad valorem or Rs. 65 per cwt., whichever is lower, to 15 per cent ad valorem and have also set up an Export Promotion Council for pepper and cashewnut with its headquarters at Cochin to step up the demand for Indian pepper in the United States of America and United Kingdom which are the principal markets for Indian pepper. These measures are expected to give support to pepper prices.

[25th August 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 2275 asked by Sri K. R. Sambandam (on behalf of Sri A. Senapathi Gounder) at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th August 1955, page 679 supra.]

(a)

Types of institution.	Number of schools in Malabar district as on 1st August 1954.	Number of schools in Coimbatore district as on 1st August 1954.
(1)	(2)	(3)
High Schools—Boys ..	108	71
High Schools—Girls ..	17	14
Middle Schools—Boys ..	5	16
Middle Schools—Girls ..	..	2
Higher Elementary Schools ..	615	66
Lower Elementary Schools ..	3,116	1,281
Basic Schools	123	81

(b) The number of schools of each of the above category under the supervision of the District Educational Officer, Coimbatore, is as follows :—

High Schools for Boys	54
Middle Schools for Boys	14
Higher Elementary Schools ..	45
Lower Elementary Schools ..	923

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 2281 asked by Sri V. Madanagopal at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th August 1955, page 684 supra.]

G.O. Ms. No. 239, L.A., dated 12th March 1955.

[Markets—Dindigul Municipal Council—1955–56—Collection of fees—Departmental management—Proposal—Not approved.]

Order—No. 239, L.A., dated 12th March 1955.

The Inspector of Municipal Councils and Local Boards has reported that the Dindigul Municipal Council was deriving a higher income during the years 1949–52 by leasing out the right of collection of fees in the municipal markets by sale in public auction. The proposal of the municipal council in its Resolution No. 44, dated 29th January 1955, to manage the collection of fees in the markets departmentally during 1955–56 will not therefore be approved. The Council is advised to lease out the right of collection of fees in its markets by sale in public auction as laid down in the rules. The Commissioner is requested to take urgent action in the matter.

[25th August 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 2284 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 25th August 1955, page 686 supra.]

G.O. Ms. No. 1709, Agriculture, dated 1st July 1955.

[Agriculture—State Farmer's Forum—Formation—Convenor and a Provisional Executive Committee appointed—Draft Constitution—Approved.]

Order—No. 1709, Agriculture, dated 1st July 1955.

At the All-India Farmer's Convention which was held at New Delhi from 1st to 4th April 1955, and which was attended by representative farmers from all the States in the Union including this State, a non-political and non-sectarian organisation of agricultural producers and all those who are interested in the promotion of their welfare was formed under the name of the "Farmers' Forum, India". The Farmers' Forum, India, has been registered under the Societies Registration Act (XXI of 1860).

2. The objects of the Farmers' Forum, India are—

(i) To study the problems facing the Agricultural Producers in India.

(ii) To promote, advance and protect the social, economic and cultural interests of the agricultural producers and the village women in this country.

(iii) To assist in formulating and promoting national and international agricultural policies and to collaborate and co-operate with similar organizations of Agricultural Producers in this country or abroad, for furtherance of the said objective.

(iv) To take such steps for the fulfilment of the above objects as may be necessary from time to time; in particular—collection and expenditure of funds; undertaking publicity and publication of all kinds; to hold meetings, conferences and seminars; to send representatives, delegations, deputations, etc.

3. Article III of the Constitution of the Farmers' Forum, India, stresses its non-political and non-sectarian character and lays down that it shall be the duty of the Governing Body of the Forum to preserve its independent and non-partisan status. Article V of the same Constitution provides for the affiliation to the Farmer's Forum, India, of similar Farmers' Associations in the various States.

4. The Government consider that a similar non-political and non-sectarian Farmers' Forum should be formed in this State and that it should be affiliated to the Farmers' Forum, India. They

[25th August 1955]

*Article IV—**Headquarters.*

The headquarters of the Farmers' Forum, Madras, shall be located at Madras.

*Article V—**Affiliation.*

The Farmers' Forum, Madras, shall affiliate itself to the Farmers' Forum, India.

*Article VI—**Membership.*

There shall be four classes of members as shown below and membership shall in all cases be restricted to persons residing in the State :—

1. *Ordinary members.*—Any agricultural producer or any other person interested in the furtherance of agriculture shall be enrolled as an ordinary member of the Forum on payment of an admission fee of Rs. 10 and annual subscription of Rs. 5 only.

Life members.—Persons paying a sum of Rs. 200 in one instalment along with the admission fee shall be enrolled as life members.

2. *Associate members.*—Any agricultural firm manufacturing or dealing in agricultural commodities, shall be enrolled as an Associate or Life Associate member on payment of the admission fee and an annual suscription of Rs. 25 and Rs. 250 respectively. Every associate member shall be authorised to nominate one representative to attend the meetings of the Forum.

3. *Honorary members.*—Any person who renders some valuable service to the Forum or whose association with this organization is calculated to help the cause of the farmers may be admitted as an Honorary members of the Forum for such period as may be specified by the Executive Committee in his case.

4. *Patron members.*—National Leaders and other persons, organizations and firms, assisting the Forum financially may be admitted as patron members of the Forum by the Executive Committee.

*Article VII—**Year of membership.*

The year of membership shall be the calendar year.

25th August 1955]

*Article VIII—**Executive Committee.*

1. The Minister in charge of the Agriculture portfolio of the Madras Government shall be the ex-officio President.

2. The Executive Committee of the Forum shall be nominated by the President.

3. Besides the President, it shall consist of fourteen members, one from each district, including a Vice-President, a Secretary and a Treasurer.

4. The Executive Committee may appoint or constitute such other bodies, committees, panels, etc., as it may consider necessary.

5. The decision of the Executive Committee in all matters of the Forum shall be final.

6. The quorum for a meeting of the Executive Committee shall be seven.

*Article IX—**Funds of the Forum.*

The funds of the Forum shall be credited in the name of the Forum in a Scheduled Bank and the account shall be operated with the signature of at least two members of the Executive Committee out of a list determined by the President.

*Article X—**Changes in the constitution.*

Any addition or change in this constitution could be effected by the Executive Committee as and when it considers it necessary in the interest of the work of the Forum.

*Article XI—**Meetings.*

1. The Forum shall meet periodically and discuss the subjects scheduled for the meeting.

2. There shall be an annual meeting of the Forum in the month of January. At the annual meeting the budget for the year shall be passed and the programme of work of the Forum for the year determined.

[25th August 1955]

hereby appoint the following farmers as the Convenor and Members of the Provisional Executive Committee to assist the Convenor in the formation of the State Farmers' Forum :—

Convenor—

Sri S. K. Swami, Idaikal P.O., via Tenkasi.

Members of the Provisional Committee—

(1) Sri V. Govindaswamy Naidu, M.L.A., Pandeswaram village, Tinnanur P.O., Saidapet taluk, Chingleput district.

(2) Sri W. P. A. R. Chandrasekara Nadar, Planter, Pattiveeranpatti, Nilakottai taluk.

(3) Sri S. Sambamurthy, Bhavani Vilas, Molasur, No. 17, East Hanumar Koil Street, Villupuram.

(4) Sri R. V. Swaminathan, M.L.A., Kamala Vilas, Panganeri, Ramanathapuram district.

(5) Sri P. G. Karuthiruman, M.L.A., Nanjaipuliampatti, Thukanayakanpalayam P.O., Andiyur, Coimbatore district.

(6) Sri A. K. D. Balarama Raja, Director, Rajapalayam Co-operative Marketing Society, Rajapalayam.

(7) Sri R. Ramamoorthy, B.A., Military Farms, Ettarai, Tillainagar, Tennur P.O., Tiruchirappalli.

(8) Sri V. C. Subbiah Gownder, President, District Agricultural Association, Vellaikinar P.O., Coimbatore district.

(9) Sri M. Atchuthan Nair, Kodakat House, Perintalmanna, South Malabar.

(10) Sri S. C. Balakrishnan, M.P., Railway Feeder Road, Palni.

5. The Convenor has submitted a Draft Provisional Constitution for the State Farmers' Forum. Government have approved the Draft Constitution with some modifications. A copy of the Draft Constitution as approved by the Government is appended.

6. The Convenor is requested to convene a meeting of the Provisional Executive Committee at a very early date, place the Draft Constitution for the State Farmers' Forum appended to this order before it and submit a copy of the Constitution of the State Farmers' Forum as adopted at that meeting to the Government to enable them to take necessary further action. The State Farmers' Forum will in due course adopt the Constitution to be decided for the States by the All-India Forum.

7. As the State Farmers' Forum is entirely a non-official body, the Government will not bear any expenditure in connection with its formation or in connection with its work after it is formed. The convenor and the members of the Provisional Executive Committee will themselves have to bear the expenditure on account of their journeys to attend the meetings convened by the convenor and all other expenditure connected with the formation of the State Farmers' Forum.

[25th August 1955]

8. The convenor and members are requested to see that the State Forum is started on right lines by mutual co-operation and the setting up of correct traditions.

(By order of the Governor)

N. MURUGESA MUDALIAR,
Deputy Secretary to Government.

ANNEXURE.

FARMERS' FORUM, MADRAS.

CONSTITUTION AND RULES.

Article I—

Name.

The name of this organization shall be the "Farmers' Forum, Madras".

Article II—

Objects.

The objects of the Forum shall be—

1. To study the problems affecting the agricultural producers in Madras State.

2. To promote, advance and protect the social economic, and cultural interests of the agricultural producers and village women in this State.

3. To assist in formulating and promoting State and national agricultural policies and to collaborate and co-operate with similar organizations of agricultural producers within and outside the State for furtherance of the said objective.

4. To take such steps for the fulfilment of the above objects as may be necessary from time to time; in particular—collection and expenditure of funds; undertaking publicity and publication of all kinds; holding meetings, conferences and seminars; sending representatives, delegations, deputations, etc.

Article III—

Non-Political Status.

The Forum shall be a non-political non-sectarian association of the agricultural producers and all those who are interested in the promotion of their welfare and it shall be the duty of its executive committee to preserve its independent and non-partisan status.

[25th August 1955]

APPENDIX V.

[Vide item VI (1) on page 749 supra.]

THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 15 of 1955).

Composition of the Select Committee.

CHAIRMAN :

1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU.

MEMBERS :

- 2 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM.
- 3 Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI.
- 4 Sri Ar. A. Rm. CHOKKALINGAM CHETTIAR.
- 5 Sri T. P. ELUMALAI.
- 6 Sri V. GOPALA GOUNDAR.
- 7 Sri K. P. GOPALAN.
- 8 Sri M. KALYANASUNDARAM.
- 9 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR.
- 10 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
- 11 Sri L. C. PAIS
- 12 Sri K. RAJARAM.
- 13 Sri T. K. RAMA
- 14 Sri A. RAMASWAMY TEVAR.
- 15 Sri A. RATHINAM.
- 16 Sri T. SHANMUGAM.
- 17 Sri K. UPPI.
- 18 Dr. P. VARADARAJULU NAIDU.
- 19 Sri K. VENKATASWAMY NAIDU.
- 20 Sri K. VINAYAKAM.

SECRETARIAT :

- 1 Sri T. HANUMANTHAPPA, *Secretary*.
- 2 G. M. ALAGARSWAMI, *Assistant Secretary*.

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 15 OF 1955).

To

THE HONOURABLE LEGISLATIVE ASSEMBLY, MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 15 of 1955), has the honour to make the following report.

25th August 1955]

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 2nd August 1955, and in other languages except Hindi, in Part IV-A of the *Fort St. George Gazette*, dated 10th August 1955.

3. The Committee was appointed on the 9th August 1955.

4. The Committee met at the Committee Room, Government Estate, Mount Road, Madras, on the 18th August 1955. The various written memoranda submitted were also placed before the Committee.

5. The Bill seeks to extend the provisions of the Madras City Tenants' Protection Act, 1921, to municipal towns in the mufassal also.

6. The Select Committee has subjected the clauses of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made some important changes in them. The more important among the changes are the following :—

Clause 2.

The Committee is of opinion that specified villages lying within a distance of five miles from the outer limits of the respective municipal towns should be brought within the ambit of the Bill.

Sub-clauses (1) and (2) (i) dealing with the long title and the preamble have been amended accordingly.

Clause 3.

This clause deals with the amendment of section 1 of the principal Act. The Committee is of the view that it is but fair that when the provisions of the Madras City Tenants' Protection Act 1922, are to be extended to other places with effect from the date on which they are so extended, the tenancies which had been effected after 1922 in the City of Madras are also covered.

Sub-section (3) of section 1 of the principal Act has therefore been amended accordingly.

Sub-section (2) of section 1 has also been amended for the same purpose for which clause 2 has been amended. Consequential amendments have been made in clauses 6 to 9.

7. A copy of the Bill as revised by the Select Committee is annexed.

8. The Committee considers that the changes made by it in the Bill are not of such importance as to necessitate the republication of the Bill.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
20th August 1955.

M. A. MANICKAVELU,
Chairman.

[25th August 1955]

ANNEXURE.

[Note.—The changes made are sidelined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 15 OF 1955.

A Bill further to amend the Madras City Tenants' Protection Act, 1921.

WHEREAS it is necessary further to amend the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922), for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955.

2. *Amendment of long title and preamble, Madras Act III of 1922.*—In the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) in the long title, for the words “ in the City of Madras ”, the words “ in municipal towns and adjoining areas in the State of Madras ” shall be substituted;

(2) in the preamble—

(i) for the words “ in many parts of the City of Madras ”, the words “ in municipal towns and adjoining areas in the State of Madras ” shall be substituted;

(ii) the expression “ and whereas the sanction of the Governor-General has been obtained under section 80-A (3) of the Government of India Act; ” shall be omitted.

3. *Amendment of section 1, Madras Act III of 1922.*—In section 1 of the principal Act, for sub-section (2) and sub-section (3), the following shall be substituted, namely:—

“(2) It extends to the City of Madras and the State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, extend this Act to any other municipal town and any specified village within five miles of the City of Madras or such municipal town with effect from such date as may be specified in the notification.

(3) This Act shall apply, in the City of Madras, only to tenancies of land created before the commencement of the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955, and in any . . . municipal town or village to which this Act is extended by notification under sub-section (2) only to tenancies created before the date with effect from which this Act is extended to such town or village.”

4. *Amendment of section 7, Madras Act III of 1922.*—In section 7 of the principal Act, for the words “ or to the Presidency Small Cause Court ”, the words, “ or, in the City of Madras, either to such Court or to the Presidency Small Cause Court ”, shall be substituted.

[25th August 1955]

5. *Substitution of new section for section 7-A in Madras Act III of 1922.*—For section 7-A of the Principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“ 7-A. *Application by tenant.*—A tenant may apply to the Court having jurisdiction to entertain a suit for ejectment or, in the City of Madras, either to such Court or to Presidency Small Cause Court, to fix a reasonable rent for the occupation of the land or where on application under section 7, the rent previously payable for the land has been enhanced, for a reduction of the rent fixed; and thereupon the Court shall, by its order fix such rent as it deems reasonable.”

6. *Amendment of section 9, Madras Act III of 1922.*—In section 9, sub-section (1), of the principal Act, for the words “ after the date of this Act coming into force ”, the words, brackets and figures “ of the date of the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955, coming into force or of the date with effect from which this Act is extended to the municipal town or village in which the land is situate ” shall be substituted.

7. *Amendment of section 10, Madras Act III of 1922.*—In sub-section (1) of section 10 of the principal Act, for the words “ but have not been executed before the coming into force of this Act ”, the words, brackets and figures “ but have not been executed, in the City of Madras, before the commencement of the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1955, and in any . . . municipal town or village, before the date with effect from which this Act is extended to such town or village ” shall be substituted.

8. *Amendment of section 11, Madras Act III of 1922.*—In section 11 of the principal Act, for the second paragraph, the following paragraph shall be substituted, namely:—

“ A copy of such notice shall at the same time be sent, in the case of property situated in the City of Madras, to the Commissioner of the Corporation of Madras, or, in the case of property situated in any . . . municipal town or village to which this Act is extended, to the executive authority of the municipality or the executive officer of the panchayat, as the case may be.”

9. *Amendment of section 13, Madras Act III of 1922.*—In section 13 of the principal Act, after the words “ the City of Madras ”, the words “ and to any . . . municipal town or village to which this Act is extended ” shall be inserted.

10. *Repeal of Madras Ordinance II of 1955.*—(1) The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Ordinance, 1955 (Madras Ordinance II of 1955), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or under the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922), as amended by the said Ordinance shall be deemed to have

[25th August 1955]

been done or taken in the exercise of the powers conferred by or under the said Act, as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action was taken.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2.
20th August 1955.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMEND-
MENT) BILL, 1955 (L.A. BILL No. 15 OF 1955).

(As approved by the Chairman.)

Thursday, the 18th August 1955.

The Select Committee appointed to consider the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955, met in the Committee Room in the old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 3 p.m. on Thursday, the 18th August 1955.

The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU (*Chairman*).
- 2 Sri K. RAJARAM.
- 3 Sri K. VENKATASWAMY NAIDU.
- 4 Sri T. K. RAMA.
- 5 Sri G. NARAYANASWAMI NAIDU.
- 6 Sri A. RAMASWAMY TEVAR.
- 7 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAYAR.
- 8 Sri L. C. PAIS.
- 9 Sri T. P. ELUMALAI.
- 10 Sri K. VINAYAKAM.
- 11 Sri V. GOPALA GOUNDER.
- 12 Sri S. C. C. ANTHONY PILLAI.
- 13 Sri K. P. GOPALAN.
- 14 Sri M. KALYANASUNDARAM.
- 15 Sri K. UPPI.
- 16 Sri A. RATHINAM.

The Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

Sri K. Rajaram wanted the Act to apply to area contiguous to municipal areas.

Sri M. Kalyanasundaram suggested that major panchayats like Tambaram, Tiruvottiyur, etc., should also be brought within the purview of the Bill.

[25th August 1955]

Sri K. Vinayakam pointed out that when the original Act came into force in 1922, Madras City was only a limited area but now it had extended considerably. He wanted that protection should be given to those tenants in the extended City limits like Saidapet, Guindy, Kodambakkam and Adyar and that the Bill should apply to tenancies which have been entered into since the date when the original Act was passed up to date.

Sri M. Kalyanasundaram wanted the Bill to apply only to residential buildings and not to business houses.

Sri G. Narayanaswami Naidu wanted that the Bill should extend to the whole of Madras State or at least to Tanjore district where a fairly large number of the buildings belonged either to charitable endowments or to mutts.

The Chairman said that the scope of the Bill should be restricted to places where there was real need.

After some discussion, it was decided that specified villages lying within a distance of five miles from the outer limits of the respective municipal towns should be brought within the ambit of the Bill.

Sri M. Kalyanasundaram pointed out that there were a number of evictions in places like Srirangam, Salem, Coimbatore and Kozhikode and therefore such municipalities should be specified in the Bill itself.

Sri K. Venkataswamy Naidu suggested that it was desirable to extend the Bill to cover all the municipalities.

The Chairman said that all municipalities will be covered by the Bill and it was better to confine the Bill to the cities alone as the very name of the Bill implied.

Finally it was decided to cover also cases of tenancies which had been effected after 1922 up to date in the case of Madras City.

Sri M. Kalyanasundaram wanted that one month's further time should be given in pending cases to enable persons to apply under the Act in places notified under the Ordinance.

It was pointed out to him that already one month's time had been given in the Ordinance in respect of those places and that it was not necessary to grant a further extension.

Sri T. K. Rama wanted that section 5 (2) of the original Act should be amended suitably so that the actual market value of the property might be arrived at by a proper procedure as, if depreciation is taken into account, the value of a building would practically come to zero in a few years, and suggested that the following should be substituted : " In determining such value the Court shall take into consideration the market value prevalent in the area for similar building and the estimated cost for erecting a similar building ".

The Chairman said that the present provisions regarding the allowing of depreciation had worked well and that no change was called for.

[25th August 1953]

Sri T. K. Rama also wanted that the proposed Clause 7-A should be amended by inserting the words "6 and " after the words "under section 7".

It was pointed out to him that there was provision in the proposed clause itself to enable the tenant to apply for fixation of a reasonable rent again and that the amendment was not necessary.

He also pointed out that the method by which the value of the land was arrived at in cases falling under section 9 (1) was highly unsatisfactory, as the lowest price within the last seven years formed the basis. The value of the land had gone up during the War period and the market value should be fixed with reference to normal period. He suggested that the price should be fixed according to the market value prevalent in 1939-40 or at 12 years' rent at the rate agreed upon at the time of occupation of the land, whichever was lower.

The Chairman said that it should not be fixed in an arbitrary manner.

The Law Secretary was requested to redraft the Bill in the light of the decisions taken.

The Committee authorized the Chairman to sign the report. It also decided that dissenting minutes, if any, should be sent before 3 p.m. on Saturday, the 20th August 1955.

The Committee decided that the Bill need not be republished.

The Committee then dispersed.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
20th August 1955.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 26th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half past eight of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

DEPUTY SPEAKER :—"The short notice question and the questions postponed to to-day will be taken up a little later as the Hon. Ministers for Public Works and Agriculture have not yet come."

* 2289 Q.—

SRI K. P. GOPALAN :—"I am not putting the question, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—"Question Nos. 2286, 2287 and 2288 may be taken up together."

Amendments to the Industrial Disputes Act, 1947

* * 2286 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the State Government have asked the Centre to amend the Industrial Disputes Act of 1947 so as to examine the accuracy of balance-sheet of a company?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"No, Sir."

* * 2287 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to recommend to the Central Government to amend the Industrial Disputes Act of 1947 so as to give judicial powers to conciliation officers to summon the employers as well as the employees during conciliation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"No, Sir."

* * 2288 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether this Government have recommended to the Central Government the amendment of the Industrial Disputes Act of 1947 to make it applicable to supervisory staffs in all industries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"No, Sir."

[26th August 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“இப்போது ஒரு கம்பெனியின் ‘பாலன்ஸ் ஷீட்’ ஆனது வருமான வரி விதிப்பதற்காகத்தான் காண்பிக்கப்படுகிறது. ஷோஹோஸ்டர்களுக்கும் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. தொழிலாளர்கள் போனஸ் கேட்டாலும் அதற்கு உண்மையான கணக்குக் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யாவிட்டாலும் இதற்குத் தகுந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டு வர முடியுமா? அதேமாதிரி அட் ஜூடிகேஷன், கன்சிலியேஷன் நடக்கும்போது தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளும் கண்டிப்பாக வரவேண்டும் என்று சட்டம் இல்லை. ஒரு சமயம் முதலாளி வருவான்; தொழிலாளி வரமாட்டான். ஒரு சமயம் தொழிலாளி வருவான்; முதலாளி வரமாட்டான். ஆகவே கன்சிலியேஷன், அட் ஜூடிகேஷன் ஆகியவை நடக்கும்போது இரண்டு பேரும் இருக்கவேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டுவர முடியுமா? அதேமாதிரி தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கிராச்சடி போன்ற சலுகைகளை இந்த ஸ்டிரைக்கை ஸ்டாப்பிக்கும் கொடுக்கக் கூடாதா? அதற்குத் தகுந்த மாதிரி சட்டம் கொண்டுவர முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“டிரிபூனல் பாலன்ஸ் ஷீட்டை எல்லாம் பார்த்து, அது எவ்வளவு தூரம் சரியாக இருக்கிறது என்பதை ஆலோசனை செய்யக்கூடும். ஆகவே அது பற்றி மேற்கொண்டு நடவடிக்கை அவசியமில்லை என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. ஸ்டிரைக்கை ஸ்டாப்பை வொர்க்மென் என்ற பெயரிலே சேர்ப்பதுபற்றி தொழில் அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் சிபாரிசு செய்யப்பட்டு இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்டை மத்திய அரசாங்கம் திருத்தப் போகிறது. அதுபற்றி மசோதா வரும். டிரிபூனல் கன்சிலியேஷன் நடவடிக்கைகளில் சாക്ഷியம்பற்றி ‘enforcing attendance of any person and examining on oath; compelling of production of documents; issuing summons for examination of witnesses’ என்பதைப்பற்றி விதிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் எல்லாம் ஜூடிகியல் கோர்ட்டுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சிலில் ப்ரொவீஜர் கோடில் இருக்கின்றதோ அதே அதிகாரம் இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிபூனலுக்கும் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்ட் 11-வது பிரிவுப் பிரகாரம் இருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிபூனலுக்கு அந்த அதிகாரம் இருப்பது உண்மையே. ஆனால் சமரஸ் அதிகாரிகளுக்கு எந்தவித அதிகாரமும் கிடையாது. சமரஸ் அதிகாரிகளுக்கும் அந்த அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு சட்டத்தை திருத்த வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்களா? இன்னும் எந்த எந்த விதத்தில் இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட் ஆக்டை திருத்த வேண்டும் என்பது பற்றியும், மத்திய சர்க்காருக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் யோசனை கூறியிருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“என்ன என்ன வகைகளில் திருத்தம் வேண்டும் என்பதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்வதைப்பற்றிச் சொல்வதற்கு தனி நோட்டீஸ் வேண்டும். கன்சிலியேஷன் மட்டுமல்ல, ஆர்பிட்ரேஷன் கூட சட்டபூர்வமாக ஆக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசனை சொல்லியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் சேர்த்து திருத்தம் கொண்டுவருவதாக மத்திய அரசாங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரும்போது இந்த அரசாங்கத்தார் மத்திய அரசாங்கத்தரை கலந்தாலோசிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்போது இதையெல்லாம் ஆலோசித்து என்ன என்ன திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று கருதுகிறோமோ அதை எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ராஜ்ய அரசாங்கத்தார் வற்புறுத்துவார்கள்.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, the Central Government envisage amending the Industrial Disputes Act and for this purpose they want to bring a Bill before Parliament. But it is being

[26th August 1955]

delayed. In view of this fact, why should not this State Government come forward with a legislation to amend the Act?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir, this Government also have been contemplating legislation with reference to certain matters relating to the Industrial Disputes Act. But on the same matter it is not necessary that both the Central and the State Governments should legislate. Therefore, we have been putting it to the Government of India that they should expedite the legislation. They have assured us that they would come forward with the legislation as early as possible.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“மத்திய அரசாங்கம் கொண்டுவர விரும்பும் திருத்தங்களை பார்லிமென்டில் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு நம் ராஜ்ய சர்க்காரை ஆலோசிக்கப் போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி ராஜ்ய சர்க்கார் ஆலோசனை அனுப்புவதற்கு முன்பு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளையும் கலந்தாலோசித்து இன்னும் என்ன என்ன திருத்தங்கள் தேவை என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதைப்பற்றி நான் உறுதியாகக் கூறமுடியாது. ஏனென்றால் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், யோசனை கேட்டால், அவசியமோ அவசியமில்லையோ. இன்னும் கால தாமதம் ஏற்படக்கூடாதென்பது என்னுடைய கவலை. இருந்தாலும் இப்போதே தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகள் நன்றாக கற்றுணர்ந்தவர்கள், அனுபவம் உள்ளவர்கள்—அவர்களுடைய யோசனைகளை எல்லாம் தயார்செய்து எனக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the claim of workers, especially their claim in respect of bonus is very often defeated by inflated expenditure and unauthorized items of expenditure shown in the balance-sheet and the Tribunal does not go behind the balance-sheet. Now the auditors themselves do not scrutinize, like the Accountant-General the items of expenditure and their admissibility. They only look into whether the debit and the credit sides tally. Therefore, will the Government come forward to empower the authorities specially to look into the admissibility of the various items so that they may not get over the claims of the workers?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I shall be discussing this also with the Government of India.”

* 2289 Q.—

SRI K. P. GOPALAN :—“I am not putting the question, Sir.”

Local Development Works in Tirunelveli district

* 2290 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri C. Kandasamy) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted to Tirunelveli district for Local Development Schemes in 1954;

[26th August 1955]

(b) what proportion of it was allocated for schemes in the area covered by the Sattankulam Assembly Constituency;

(c) the proportion of population in the Sattankulam Assembly Constituency in comparison to the whole of the district; and

(d) if the proportion of money spent was higher than the proportion of population, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rupees 4,23,400.

“(b) The amount was not allocated among the Constituencies in any fixed proportions. But the amount spent in the Sattankulam Assembly Constituency works out 15.9 per cent of the total allotment made to the Tirunelveli district during 1954-55.

“(c) 5.1 per cent.

“(d) wherever villagers were ready with land and contribution their offers were accepted so that the money allotted by the Government of India may be fully spent within the target period.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இப்பொழுது 15 சத விசதம் ரூபாய் சாத்தன்குளம் தொகுதிக்கு செலவு செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். எவ்வளவு காலத்திற்கு இடையில் இந்தச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“நான் கொடுத்த புள்ளி விவரம் இந்த வருஷத்தில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது. எந்த மாதத்திலிருந்து எந்த மாதம் வரையில் எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டது என்பதைப்பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை.”

Recognition of Homoeopathic system.

* 2291 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether this Government have received any communication from the Central Government with regard to the recognition of Homoeopathic system by this State Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes in 1954, Sir.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“If the Government are interested in encouraging Homoeopathy and other indigenous systems of medicine, will they come forward with a Bill, as a first step, to confer a diploma though not a degree on the G.C.I.M. men who have studied up to the Intermediate class and also four long years the indigenous and Allopathic systems of medicine?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There is some confusion of ideas in the question. I am not able to understand what exactly the hon. Member wants.”

[26th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“May I know the content of the communication received by the State Government from the Central Government. Is it advising the Government to recognize the Homoeopathic system or not to recognize it?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Government of India stated that they were not considering the question of controlling the practice of Homoeopathy but they had no objection to this Government undertaking a legislation for that purpose. This Government considered that it was not necessary to undertake any legislation.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“Sir, if the Government are really interested in encouraging Homoeopathy and other indigenous systems of medicine, will they come forward with a Bill, as a first step, to confer a diploma though not a degree on the G.C.I.M. people who have studied up to Intermediate and also four long years the Homoeopathic and Allopathic systems of medicine?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member has asked, whether the Government are interested in encouraging Homoeopathy and other indigenous systems of medicine. Homoeopathy is not an indigenous system. Its land of birth is Germany and the land of adoption is the United States of America. It has lost favour in both the countries. There are only a few Homoeopathic practitioners in the Western countries who practise this system. Already we have got here the modern system of scientific medicine and indigenous systems of medicine. How many systems of medicine are we going to have in this country?”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Will the Hon. Minister be pleased to state why the Government of Madras did not recognize the Homoeopathic system in spite of the fact that the Central Government has no objection to recognize such a system provided the State Government are interested in it?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“We have got thousands of Homoeopathic practitioners in this State as well as in other States but the great majority of them are people who have had no training in any recognized institutions. Many of them have taken postal tuition on Homoeopathy from institutions, most of which are bogus institutions. There are no qualified men in charge of them and they are institutions which sell diplomas. Therefore, the Government do not think it worthwhile to have any legislation for the control of the system. Homoeopathic practitioners are free to practise their system and there is no ban on it.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Agreeing fully with the observations of the Hon. Minister, at least to save the people from the menace of such a quackery, will the Government come forward with a legislation?”

[26th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is no legislation against quackery in any country. It is practised in all countries."

SRI N. K. PALANISAMY :—" The Madhya Pradesh and Andhra Government have constituted a committee to examine the question of recognizing this system. May I know whether this Government will also constitute a similar committee to examine it? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There is no necessity to constitute a committee. The Government of India constituted a committee in 1948 and their report had been published. But no action had been taken on the recommendations of that committee by the Government of India. They are only recommendations. If we want a College of Homoeopathy, it must be a degree course of 4½ years with six months internship."

SRI K. VINAYAKAM :—" The Hon. Minister by side-tracking the issue has already confused the worst confounded confusion. What is the policy of this Government? If the Government think that the Homoeopathic system is a quackery and it is not beneficial to our Indian population, will they come forward to legislate and ban the very practice of Homoeopathic system in our country? "

DEPUTY SPEAKER :—" This question has already been answered by the Hon. Minister."

SRI K. VINAYAKAM :—" What is the answer? "

DEPUTY SPEAKER :—" Such a legislation cannot be brought forward."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I did not say that the Homoeopathic system is a quackery. The hon. Members has not heard me properly. Probably he is thinking about the Boundary Commission. I have stated that the overwhelming majority of so-called Homoeopathic practitioners in this country are quacks."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Now that the Hon. Minister has admitted that the Homoeopathic system is not a quackery, will the Government consider the starting of a College of Homoeopathy themselves in order to save the people from such quacks? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" There are Homoeopathic colleges in Calcutta and people who want to learn Homoeopathy can go there."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The Hon. Minister has stated that we have got Allopathic and indigenous system of medicine. The attitude of the Hon. Minister towards the Indigenous

26th August 1955]

systems of medicine is so well known that it need hardly be reiterated here. So far as the Homoeopathic system is concerned, committees after committees appointed by various Governments made favourable recommendations and even the Government of Madras had once constituted a Committee with, I think, Sri B. Somayya, who was once a Judge of the High Court, as a member. So, in the light of the favourable recommendations and also the utterances of distinguished personages at large conferences for the recognition of this Homoeopathic system will the Government give recognition to it and adopt it as one of the systems of medicine to be practised in the institutions run by the State? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Member, Sri Krishna Ayyar entertains great regard for our ex-Chief Minister. Here is what the ex-Chief Minister Sri Rajagopalachari has minuted in regard to this matter :

" I am clearly of opinion that we should content ourselves with modern medicine practitioners and indigenous medical practitioners. Let Homoeopatasystry in their own way without expecting patronage of any kind."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" On a point of personal explanation, Sir, The Hon. Minister said the other day that along with him the ex-Chief Minister was a lay man. May I cite that observation now against this present quotation."

Bifurcation of the Ponnani taluk in Malabar

* 2292 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state with reference to the answer to question No. 426 given on 17th December 1954, whether the Government have taken a final decision on the question of the bifurcation of the Ponnani taluk, Malabar district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No, Sir. The Government have called for certain particulars from the Board of Revenue."

* 2293 Q.—

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member, Sri N. Paramasiva Udayar is not in his seat. The question will be answered at the end of the question hour on the request of the hon. Member."

Allotment for Harijan Welfare in Ponneri taluk

* 2294 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the expenditure incurred from the allotment for Harijan Welfare towards establishment charges in 1953 in Ponneri taluk; and

(b) the actual amount of subsidy and aid given for the benefit of Harijans in the taluk in the year 1953?

[26th August 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) A statement” is placed on the table of the House.”

8-50 a.m. DEPUTY SPEAKER :—“Questions Nos. 2295 to 2299 may be taken up together.”

Method of voting in the ensuing Municipal Elections

* 2295 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have decided to extend the system of marking on ballot papers against symbols in the coming elections to the Municipal Councils?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“Yes, Sir.”

* 2296 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have come to any decision regarding the method of voting in the ensuing Municipal Elections in this State; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to Starred Question No. 2295.”

* 2297 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any decision about the method of voting to be adopted in the ensuing elections to the Municipal Councils in the State; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The voting will be by the method of marking against symbols printed on the ballot paper.”

* 2298 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether Government have decided to introduce a new voting system for the ensuing Municipal Council elections in the State; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to starred question No. 2297.”

[26th August 1955]

Method of voting in the ensuing Municipal elections—cont.

* 2299 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the method of voting to be adopted in the next elections to the Municipal Councils in the State; and

(b) the electoral roll which will be used for the purpose?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) The attention of hon. Member is invited to the answer to clause (b) of starred question No. 2297.

“(b) That part of the electoral roll for the Madras Legislative Assembly Constituency which pertains to the municipality will be used for the purpose of elections to municipal councils.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Government themselves have stated that this sort of voting has led to invalidation of a large number of votes. May I know what particular charm makes the Government stick to this system and experiment it further?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“There will be more literate voters voting in the Municipal Elections and it is hoped that there will be lesser invalidation of votes.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Sir, my question has not been answered. My question (No. 2299) asks what electoral roll will be used in the next elections to the Municipal Councils? That portion of my question has not been answered.”

DEPUTY SPEAKER :—“If the hon. Member wants, I will ask the Hon. Minister to answer the question again.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“I have already answered that that part of the electoral roll for the Madras Legislative Assembly Constituency which pertains to the municipality will be used for the purpose of elections to municipal councils. The above, Sir, is the answer for all the questions put.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Our Government seem to be experimenting too much in the present electoral system, as regards how the votes are to be cast. In the last District Board Elections, the names of candidates standing for election as well as the symbols allotted to them were printed in the ballot paper. In the ensuing Corporation elections, I believe, that only symbols allotted to the candidates will be printed in the ballot papers and that the names of candidates will be omitted. May I know whether the Government are not experimenting too much like this in the voting system? May I also know whether the Government will restore the old system wherein the name as well as the symbol allotted to the candidate will be printed during the coming elections to the Corporation of Madras?”

[26th August 1955]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"After the Municipal Elections are over, the whole thing will be reviewed."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—"Was it due to any serious defects in the old method of voting that the Government have adopted this new method of voting?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"No serious defects were found in the last elections in the method of voting."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"In view of the fact that the Government persist in pushing through the system of marking on ballot papers, will the Government revise their rules for counting of ballot papers so as the representatives of the candidates, that is their agents, will be allowed to scrutinise the ballot papers to see whether the marking on the ballot paper is correct or not?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"Even now, it has been permitted."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"On a point of order, Sir. The rules with regard to the present counting of votes are such that the agents of the candidates are only allowed to scrutinise the invalid ballot papers and not all the ballot papers. It is, therefore, not correct to say that even now agents are allowed to examine all ballot papers."

DEPUTY SPEAKER:—"I want to know from the hon. Member how it is a point of order? A point of order can only be answered by the Chair and not by the Hon. Minister. Therefore a question cannot be put to the Hon. Minister as a point of order?"

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"I am only asking the Chair whether the Hon. Minister is in order to give a wrong answer?"

DEPUTY SPEAKER:—"I cannot say that it is a wrong answer or that it is a right answer."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"In view of the fact that municipal areas cover a great percentage of literate voters, will it not be possible to defer judgment on these matters until the elections to municipal councils are over?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"The whole thing will be considered after the municipal elections are over."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The Hon. Minister said that no serious defects were noticed in the previous system. May I know whether it is the question of economy that induced the Government to abandon a good system in favour of a bad system?"

[26th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I may inform the hon. Member on the other hand that it is costing a little more than the old system. The hon. Member himself is aware of the abuses in the old system and that is why we want to evolve another system which will steer clear of those abuses. If the hon. Member feels that we should confine ourselves to only one system alone, it will not be possible to make changes in any system at any time."

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:—"I would like to know, Sir, what exactly are the arrangements made for illiterate and women voters who do not know how to handle a pencil and mark a point to exercise their franchise?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is not expected that they should write anything. They are only required to tick or draw a line or to make any mark. Some training to these illiterate men and women at least to handle a pencil some time or another is necessary."

SRI K. P. GOPALAN:—"May I know whether it is the intention of the Government to see that the party in power should be successful in this election and that is why the Government are denying the right to voting by illiterate voters by not following the system adopted in the last General Elections?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, it is a very poor compliment to the Opposition Parties to say that they have the support of only illiterate people. The party support is broad based and I do not think any party gains any advantage by this system."

SRI S. RAMALINGAM:—"சமீப காலத்தில் மூடப்பட்ட முதியோர் கல்விப்பள்ளிக் கூடங்களையெல்லாம் மறுபடியும் திறந்து மக்களுக்கு வோட்டளிக்கும் முறையைக் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"கல்வி கற்றுக் கொடுப்பதற்கும், இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இவை யாருக்கு வோட்டுப் போடுவது என்பதைப்பற்றி தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயம்."

SRI K. VINAYAKAM:—"Granting that we have got to experiment in fresh methods to educate the voters and to rectify the defects in the old system, I would like to know whether it is right for the Government to alter the voting system now and then without coming to a final decision on the matter and whether it is also proper that they should change the system often? For instance, in the last elections, names of the candidates as well as the symbols were printed on the ballot paper. Now, in the ensuing Corporation Elections, the names of the candidates are going to be omitted and that only symbols are going to be printed on the ballot papers. I wish to know whether the Government have got any right to go on experimenting like this which will result in confusing the illiterate voters?"

[26th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rs. 5 lakhs.

“(b) The loan was sanctioned in January 1950 and disbursed to the borrower on 4th August 1950.

“(c) Rs. 65,173 (towards principal).”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“குடியரசுத்தொழில்நுட்பத் துறைமுகம் எவ்வளவு? அதற்கு இவ்வளவு தொகை கடன் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“This loan was transferred to the Industrial Investment Corporation, Limited, Madras, with effect from 1st April 1955. Therefore I regret I do not have any particulars about this loan with me.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“What are the conditions of repayment and is the loan being repaid according to those conditions?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not have further particulars with me about this loan.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“What conditions have to be fulfilled for industries to become eligible for getting a loan from the Government?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“It is a very large question. If the hon. Member gives notice of a separate question, I could answer.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Initially the loan was granted by the Government themselves. Did the Government grant the loan without making the necessary verification?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government of 1950 granted the loan, and they must have made the necessary verification.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister stated that the loan was subsequently transferred to the Industrial Investment Corporation. May I know whether this Government are not concerned with the administration of the Corporation or have no control over it?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I did not say anything which should give rise to the presumption of the hon. Member.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“What are the steps taken by the Government to recover the balance of the loan due?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Again I must say I do not have particulars with me. It is a matter for the Industrial Investment Corporation and they must have been taking necessary steps to recover the loan.”

26th August 1955]

Opening of new rural dispensaries in Malabar

* 2303 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Malabar District Board has applied to the Government for sanction to open ten new rural dispensaries; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise. I may add to the answer that what the President of the District Board, Malabar, asked for was ten itinerating dispensaries and not rural dispensaries. He also proposed to the Director of Medical Services the opening of one hundred first-aid centres in villages and placing teachers in charge of those centres.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“What steps have the Government taken on the representation that the President of the Malabar District Board has made to the Government as stated by the Government?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Director of Medical Services has called for certain particulars from the President of the District Board.”

Buildings used for the Taluk office at Orathanad

* 2304 Q.—SRI M. MARIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the buildings that are now, being used for housing the Orathanad Taluk office?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The Taluk office, Orathanad, is now located in a private building known as ‘Sillathur House’ in Pattukottai town.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ஓரத்த நாடு தாலுகா ஆபீஸ் இப்பொழுது பட்டுக்கோட்டையில் இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மிகுந்த சிரமம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, பட்டுக்கோட்டையில் தற்பொழுது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓரத்தநாடு தாலுகா ஆபீஸ் ஓரத்தநாட்டுக்கு மாற்றுவதற்கு வேண்டிய கட்டடத்தைக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Because a suitable building was not available, this office was located temporarily at Pattukottai. Now proposals are under way to locate the office in Orathanad itself probably in the Travellers Bungalow portion of the chatram.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—“As this vital matter has been pending for long time and as the Hon. Revenue Minister has been singing the music, is he aware of the hardship caused to the rate-payers of Orathanad?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The music will be stopped and the office will be located in Orathanad, I hope.”

[26th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am informed that the names of the candidates were not printed even in the case of elections to District Boards. (Several voices—No, no. It was printed.) After all, Sir, whether we should include the names of candidates also along with symbols is a matter of detail and that change is not being made in the same area. Last time, there were no elections at all in the municipal areas and therefore there is no question of any change being effected in the same area now and then. Again, Sir, I would like to use the same argument put forward by some Members that changes should not be made frequently and say we want to continue the method which we have adopted during the District Board elections to Municipal elections also and then take a final decision on the matter.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, it has been admitted that in our country illiterate persons form a large number of our population and that they do not know how to handle a pencil and mark a symbol even. That being the case, I wish to know whether any arrangements have been made to teach them how to cast their votes, apart from the propaganda carried on by the candidates standing for elections? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is a good suggestion, Sir, that propaganda should be carried on and that some sort of training should be given. I am sure the political parties will take note of this suggestion and do the necessary propaganda.”

9 a.m. *Death of a boy at a private school of physical culture in the City*

* 2300 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether the School of Physical Culture run at No. 25, Ritherdon Road, Vepery, Madras, by an Anglo-Indian has the requisite permission of the Government;

(b) whether there was death of a poor boy who came for exercise there recently, due to the negligence of its owners; and

(c) whether the Government have ordered any enquiry over the death referred to above?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Yes, Sir. On 18th October 1954, a student named Sri V. G. Ramamurthy while performing the exercise lost his balance and fell down. He was admitted in the General Hospital for treatment of injuries sustained. But he died on the same day while in the hospital. It is not known whether the death was due to negligence or not. However a case has been registered.

“ (c) No, Sir.”

[26th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Will the Government see that precautions are taken to avoid such incidents in future? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It has nothing to do with the Government. A private individual is running some institution. Certainly we cannot be peeping into every compound and seeing whether necessary precautions have been taken.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இம்மாதிரியெல்லாம் சம்பவங்கள் ஏற்படுவதினால் தேகப் பயிற்சி ஸ்தாபனங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் சர்க்காருடைய லைசென்ஸ் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்ற முறையைக் கையாளுவதை சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ தேகப் பயிற்சி ஸ்தாபனங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்று சொன்னால் கனம் அங்கத்தினரே ஜீவாதார உரிமையைப்பற்றி யெல்லாம் பேச ஆரம்பித்து விடுவார். அம்மாதிரி ஸ்தாபனங்களை தாங்களாகவே ஆரம்பித்து நடக்கக்கூடியவை. அந்த ஸ்தாபனத்தில் போய்ச் சேருகின்றவர்கள் சரியானபடி பயிற்சி பெறுகின்றார்களா என்று பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சிறு ஸ்தாபனங்களுக்கெல்லாம் சர்க்கார் கட்டுப்பாடு வருமானால் ஸ்தாபனங்களை நடக்க முடியாமல் போகலாம்.”

Loans under the Madras State Aid to Industries Act

* 2301 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of the Gowri Tile Works of Manamadurai approached the Government for any loan under the Madras State Aid to Industries Act;

(b) whether the loan was given; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) & (c) Do not arise.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ மாண்புமதுரையிலுள்ள கௌரி ஓட்டுத் தொழிற்சாலையினர் தங்களுக்குக் கடன் வேண்டுமென்று சர்க்காரை சென்று மூன்று வருஷ காலமாகக் கேட்டு, சர்க்கார் கொடுப்பதாகச் சொல்லியும் ஏன் இன்னும் கொடுக்காமல் மறுதலிக்கிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நான் முன்பு பதிலளித்ததுபோல் அந்த நிர்வாகத்தினர் கடன் எதுவும் கேட்டதாக என்னிடம் தகவல் கிடையாது.”

* 2302 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount of loan granted to the Rajeswari Mills, Limited, Gudiyatham, under the State Aid to Industries Act;

(b) when the loan was granted; and

(c) the amount so far recovered out of this loan?

[26th August 1955]

SRI M. MARIMUTHU :—“ வாடகைக்கு கட்டடத்தை எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஓரத்தநாட்டில் சர்க்காரே ஒரு கட்டடத்தை உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு யோசனை செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ புதிதாகக் கட்டடம் கட்டவேண்டுமானால் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆகும். அதனால்தான் இம்மாதிரி வாடகைக்கு இடம் கிடைக்குமா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ ஒரு இடம் பார்த்திருக்கிறோம். அங்கே தாலாகா ஆபீசை வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.”

SRI S. VENKATRAMA AYYAR :—“ Are the Government aware that there is travellers' bungalow at Orathanad now? The old travellers' bungalows now used by the Livestock Farm Office. Will the Government be pleased to construct a building, at a lesser cost if need be, and not disturb the Livestock Farm Office? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I know that the Livestock Farm is there now. But still the old name continues. How can we object to the name once given? ”

* 2305 Q.—Not put by the Member.

Starting of a hostel at Kozhikode

* 2306 Q.—**SRI K. MOIDU** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have put any restrictions on the starting of a hostel at Kozhikode in Malabar for the students coming from the 'Laccadives'; and

(b) if so, what they are?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Minimum age-limit for S.S.L.C. Examination

* 2307 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is a minimum age-limit fixed for students appearing for the S.S.L.C. examination; and

(b) if so, whether any exemption is granted from this rule and, if so, on what basis?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) Yes. A minimum age of 15 years on or before the first day of the month in which the S.S.L.C. public examination is to be held, is required of each student. However, the following departmental officers have been empowered to relax the age rule and to grant exemption in the cases specified against each :—

Boys' schools—District Educational Officers.—In cases in which the age of the pupil is less than 15 by not more than two years.

Divisional Inspectors.—In cases in which the age of the pupil is less than 15 by more than two years.

Girls' schools—Inspectresses of Schools.—All cases.”

26th August 1955]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ சிறிய வயதிலேயே நிறைய மாணவர்கள் படிக்க ஆரம்பித்துவிடுவதினால் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்கு உட்காருவதற்கு குறைந்த பட்ச வயது 15 என்று இருப்பதை 13 என்று குறைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

9-10 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இம்மாதிரி சிறிய வயதிலே படிக்க ஆரம்பிப்பது குழந்தைகளுக்குத் தீங்கை விளைவிக்கிறது என்பது நிபுணர்கள் கருத்து. ஆகையால், சில இடங்களில் ஐந்து வயதில் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போக ஆரம்பிப்பதற்குப் பதிலாக ஆறு வயதில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும், இன்னும் சில இடங்களில் 6 வயது என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 7 வயது என்று மாற்றவேண்டுமென்றும் யோசனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், வயதைக் குறைக்கக்கூடிய பிரச்சனை இப்பொழுது எழுவ தில்லை.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ சிறு வயதிலேயே பரீட்சை எழுதுபவர்களுக்கு பிரத்யேக விதிலிலுக்கு கொடுக்கப்படுகிறதா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ சிலருக்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவர்கள் கல்லூரிக்குப் போய்ச் சேர முடியாது.”

SRI G. GOVINDAN :—“ எழு வயதுக்குமேல் பிள்ளைகளை பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்த்தால் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சை எழுதுவதற்கு 20 வயதுக்கு மேல் ஆகிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்கள் உத்தியோகத்திற்குப் போகும்போது சிரமம் ஏற்படுகிறது. அதனால் உத்தியோகத்திற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்த பட்ச வயதை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்குப் போக அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் 20 வயதுக்குமேல் ஆகாது. 6 வயதில் படிக்க ஆரம்பித்தாலும் 11 வருஷ படிப்பிற்குப் பிறகு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சைக்குப் 17-வது வயதில் போய்த் தேறிவிட முடியும். 15-வயதுதான் சரியான வயது என்று எல்லோரும் கருதுகிறார்கள்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ 14½ வயது உள்ள மாணவர்கள் சிலர் விதிவிலக்கு பெற்றுக்கொண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. பரீட்சை எழுதிவிடுகிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் இன்டர்மீடியட் படித்துவிட்டு 16½ வயதில் முடித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வைத்தியக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கவேண்டுமென்றால் 17-வது ஆகியிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் வைத்திய, பொறி இயற் கல்லூரிகளில் சேருவதற்கு வயது 6 மாதம் குறைவாக இருப்பதினால் இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா ? பரீட்சை வைத்து வேண்டுமானால் அவர்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், வயதுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ வைத்திய பொறி இயற் கல்லூரிகளில் சேருகிறவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் 17 வயதாவது ஆகியிருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய வளர்ச்சி ஓரளவு முடிந்த பிற்பாடுதான் இம்மாதிரி கல்லூரிகளிலும் பயிற்சி ஸ்தாபனங்களிலும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது நிபுணர்கள் கருத்து. ஆகையால் வயதைக் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—“ நிபுணர்களுடைய கருத்தில் சிறு வயதில் அவர்களைப் படிக்கவிடக்கூடாதென்று இருந்தால், சிறு வயதிலேயே இவர்கள் கெட்டிக்காரத்தனமாகப் படிப்பதால் இவர்களையே நிபுணர்கள் என்று சர்க்கார் கருதுமா என்று கேட்கிறேன்.”

[26th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அவர்களுள் ஐந்து வயதில் ஆரம்பிப்பதை 6 வயதில் ஆரம்பித்தால் இன்னும் பெரிய நிபுணர்கள் ஆவார்கள்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ As a matter of fact, I do not want the minimum age-limit to be reduced. But will the Hon. Minister be pleased to state whether it will be possible for the Government to make the pupils eligible for college study when such pupils are given exemption as per rules? Otherwise, it will be tantamount to a sort of regimentation.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no question of regimentation in this. We have to see that persons go to a college at some age. That is why this minimum age has been fixed. I do not think that we can reduce it.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ In view of the raising of the age-limit for appearing for the S.S.L.C. examination, may I know whether the age-limit for eligibility for appointment to Government service will also be proportionately raised? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have not raised the age-limit. It is where it is now. When we raise the age-limit, this question will certainly be considered.”

Andhiyur tank in Bhavani taluk

* 2308 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a scheme to reinforce the banks of the Andhiyur tank in Andhiyur village, Bhavani taluk, and to construct small viaducts from the main tank to feed seven other subsidiary tanks has been included in the Local Development Schemes for Coimbatore district; and

(b) if so, the progress made so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ இந்தக் குளத்திலே தண்ணீர் நிரப்புவதன் மூலம் 7 குளங்களுக்கு தண்ணீர் நிரப்புவதற்கு வசதி செய்யலாம். இதன் மூலமாக அனேக ஆயிரக்கணக்கான கிணறுகளுக்கு அவசியம் தண்ணீர் கிடைக்கும். இந்தக் குளங்களுக்கு தண்ணீர் நிரப்ப வேண்டுமானால் மேட்டூர் அணைக்கட்டு வாய்க்கால் மூலமாகத் தண்ணீர் நிரப்ப வசதி இருக்கிறது. அல்லது கொடுவன அணைக்கட்டு வாய்க்கால் மூலமாகவும் தண்ணீர் எடுத்து இந்தக் குளங்களை நிரப்ப வசதி இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஆந்திராணுத் திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்குமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஜில்லாக் கலெக்டர் அவர்களிடம் வினக்கிச் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

26th August 1955]

Dysentery in Ponnani taluk

* 2309 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there was an attack of dysentery in an epidemic form in Nattika firka in Ponnani taluk, Malabar, in April-May 1955;

(b) if so, how many attacks there were;

(c) how many died; and

(d) what steps were taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) There were 3,756 attacks of dysentery in April and May 1955.

“ (c) Eighty-four persons died in the same period.

“ (d) The measures taken by the Government in the matter were the posting of additional Public Health Staff, diversion of motor vehicles for the quick movement of staff and equipment, distribution of sulphaguanidine, formo cibasol, ferrous sulphate and multi-vitamin tablets and milk powder, chlorination of water sources, spraying of D.D.T. and the deputation of a mobile medical unit for affording medical relief.”

* 2310 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that dysentery is prevalent in Nattika firka in Ponnani taluk, South Malabar;

(b) how many people died on account of this disease; and

(c) the preventive and relief measures taken by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Dysentery was prevalent in the Nattika firka during April to July 1955.

“ (b) 100 persons died on account of the disease up to 27th July 1955.

“ (c) The measures taken by the Government in the matter were the posting of additional Public Health staff, diversion of motor vehicles for the quick movement of staff and equipment, distribution of sulphaguanidine, formo cibasol, ferrous sulphate and multi-vitamin tablets and milk powder, chlorination of water sources, spraying of D.D.T. and the deputation of a mobile medical unit for affording medical relief.”

[26th August 1955]

* 2311 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of deaths due to dysentery in Nattika firka, Malabar, during the month of April, May and June of 1955;

(b) the number of attacks during the same period; and

(c) the remedial measures taken by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) The figures are :—

Month.	Attacks.	Deaths.
April	1,030	10
May	2,7-6	74
June	1,954	16

“(c) The measures taken by the Government in the matter were the posting of additional Public Health staff, diversion of motor vehicles for the quick movement of staff and equipment, distribution of sulphaguanidine, formo cibasol, ferrous sulphate and multi-vitamin tablets and milk powder, chlorination of water sources, spraying of D.D.T. and the deputation of a mobile medical unit for affording medical relief.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“May I know whether the Government have investigated into the reasons for such widespread prevalence of dysentery in the Nattika firka and whether they have come to the conclusion that it was due to contamination of water sources? If so, what action has been taken by the Government to see that protected water is supplied to the people?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Dysentery and diarrhoea have become a part of the lives of our people due to the unhealthy conditions of living. The outbreak of bacillary dysentery in this firka may be said to be due to unfavourable seasonal conditions, scanty water-supply, dietetic errors, contamination of drinking-water sources and undernourished conditions of the poor classes especially of children. As regards water-supply, I may say that the Collector of Malabar has under consideration the question of providing protected water-supply in the area under the Rural Water-supply Scheme.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it not a fact that there was complete neglect at the initial stage of the infection, that the Government thought of relief measures when the situation had grown very serious and that had the Government taken proper measures at the appropriate time, the casualties would have been very much reduced?”

[26th August 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“That is the kind of allegation which the hon. Member is used to make. It is not a fact. As soon as the appearance of the epidemic was known, prompt measures were taken by the Public Health staff, by the Collector and by the District Board.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know whether the Collector of Malabar has recommended to the Government to introduce filter point tube wells in the Nattika firka so as to prevent contamination of drinking-water and whether the Government have accepted that proposal? Or, what is their proposal in this matter?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already said that the Collector has under consideration the question of providing protected water-supply to this area.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“We make such allegation usually because usually the Government behave in that way. In this case, it was only when the complaint was made at the highest level, that is, to the Director of Public Health, that he visited the locality and relief measures were organized. Can the Hon. Minister say that proper and, if so, what steps were taken before then?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already said that prompt measures are being taken as soon as the outbreak of the epidemic is reported.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“As this kind of epidemic has become an annual feature in that area and in various other pockets in the whole of Malabar, would a special Committee be appointed to inquire into this matter so that suitable, sound and scientific measures of a lasting nature may be taken by the Government to prevent a recurrence of this kind of epidemic?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Diarrhoea and dysentery we find in many places, but the Malabar Members are more vocal and so, it is brought to the notice of the Government.”

Availability of precious stones near Tirupur

* 2312 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the precious stones seized from the Harijans of Perunthuluvu village near Tirupur about a year and a half ago;

(b) if so, the quality and value of stones; and

(c) whether the Government have conducted any survey for starting a pilot scheme to exploit the precious stones available there?

[26th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes. Some stones were quarried from S. No. 194/1, natham poramboke of the village. About 1,373 lb. were seized by the village headman from the members of the Christians' Mun-nethra Sangam of Perantholavu village, Palladam, under the mistaken impression that they were valuable stones.

“(b) When the matter was further investigated by the Tah-sildar, Tiruppur, it was found that the stones were not valuable.

“(c) No further survey for starting a pilot scheme to exploit the stones was conducted as the stones quarried were not valuable.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ஸார், அந்த பெருந்துருவு கிராமத்திலும் அதைச் சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களிலும் சாதாரணமாக வியாபாரிகள் சென்று அங்கே இருக்கக்கூடிய பலரகக் கற்களை வாங்கி வருகிறார்கள். சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய முறையில் அந்தக் கற்கள் மதிப்பு இல்லை என்று சொன்னால் அந்த வியாபாரிகள் ஏன் அந்தக் கற்களை இவ்வளவு வாங்கிச் செல்லுகிறார்கள் என்பதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The position as it is, is that the stones are said to be not valuable. But, if the hon. Member still persists in saying that there may be valuable stones, I would request him to give me a memorandum or petition. I will look into it.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether the Government have been able to find out whether the stones found in those places could actually be classified as granite stones, valueless stones or some precious stones?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“It was thought that they were valuable stones in the sense that to some extent they appeared like precious stones, but as a matter of fact, it was found that probably they were a sort of glittering stones.”

(Questions Nos. 2313 and 2314 taken up together.)

Harijan entry into private temples

* 2313 Q.—SRI O. KORAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many temples in the State have been declared as public temples and how many as private temples after the Madras Temple Entry Authorization Act was passed in the State; and

(b) whether the Government are contemplating to take any steps, and if so, what steps to get entry into private temples for worship for Harijans?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) The Government have no information.

“(b) The Government do not contemplate any action in the matter.”

[26th August 1955]

* 2314 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Harijans are prevented from entering the Niramani Mariamman temple in South Arcot district; and

(b) if so, the action taken by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) It is reported that during the Chittrai festival in the temple in 1954 certain Harijans of Poolambadi were prevented from entering the temple because they wanted to go to the sanctum sanctorum and break coconuts there which is against established custom and which only poojaris are allowed to do.

“(b) Does not arise.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, as a first step in the direction of the setting up of a socialistic pattern of society, will the Government abolish private property in Gods?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, we do not want to interfere in private properties, whether they belong to Gods or to anybody else.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“Sir, the temples may be owned by private persons. But, in these temples, if other communities are allowed and Harijans alone are not allowed will the Government consider the desirability of declaring such temples, though owned by private persons, as public institutions?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, only in cases of dispute, the Government have to decide under section 6 of the Act, whether a particular place was a temple as defined in the Act or not.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Sir, I am afraid the Hon. Minister does not understand the distinction between private property of God and private property in God. May I know whether the Government will come forward to abolish private property in God?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“God alone knows that.” (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI :—“கடவுளுக்குச் சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய சொத்துக்களை உபயோகப்படுத்துவது என்பது இல்லை. கடவுளையே சொந்தமாக சிந்திக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பது கேள்வி.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“கனம் ராமமூர்த்தி மனதிலேயே கடவுள் இருக்கிறார் என்பதை நான் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.”

[26th August 1955]

SRI P. CHELLATHURAI :—“ தனி நபர்களுக்குச் சொந்தமான கோவில்களை ஹரிஜன மக்களுக்கு திறந்து விடும்படியாக ஒரு சட்டத்தை அதாவது தனி நபர்களை நிர்பந்திக்கக்கூடிய முறையில் சட்டத்தைக் கொண்டுவர அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்பிபகாரம் அவர்களை நாம் நிர்பந்தப்படுத்த முடியாது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Hon. Minister for Religious Endowments was stating that the Government have no facts and figures with regard to the number of private and public temples. May I know from the Hon. Minister whether, for the effective and efficient administration of the Temple Entry Act, is it not highly necessary that the Government must have facts and figures with regard to the number of private temples and public temples? If so, will the Government see that statistics are taken so that a true picture with regard to untouchability in some of the temples which are the citadel of untouchability in this State will be obtained? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Collectors who are in charge of the enforcement of this Act have been asked to go into this question and find out the number of temples which have been declared as private temples.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Question No. 2315.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, I rise on a point of order. The Hon. Deputy Speaker is not looking at this side at all. So we are not in a position to put supplementary questions.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I am seeing on all sides. My eyes are looking on all sides.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“ என் கேள்வி என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறேன். 2314 கேள்வி என்னுடைய கேள்வி, அதற்கு பதில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ 2313, 2314 இந்த இரண்டு கேள்விகளையும் ஒன்றாக எடுத்து பதில் சொல்லியாகிவிட்டது. உங்களுடைய கேள்வியும் முடிந்துவிட்டது.”

“ That question has been finished and I have passed on to the next question. Question No. 2315.”

Vigilance Home for Women in Mylapore, Madras

* 2315 Q.—**SRI A. K. SUBBIAH**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to extend or improve the Vigilance Home for Women situated in Mylapore;

(b) if so, the details thereof and when it will be given effect to;

(c) the amount allotted and spent for the year 1953-54 on this Vigilance Home; and

(d) the number of inmates in it at present?

[26th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The answer is in the negative.

“ (b) Does not arise, in view of the answer to clause (a) above.

“ (c) During 1953-54, the total expenses connected with the running of the Vigilance Home and Stri Sadana Rescue Home and Shelter, Madras, amounted to Rs. 1,70,700. Separate figures are not available for the Vigilance Home.

“ (d) 277 women and 7 children on 16th April 1955.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ இந்த விடுதியில் சேருவதற்கு வேண்டிய திறமைகள் என்ன ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ திறமைகளைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.”

(Questions Nos. 2316 and 2317 taken together.)

Local development works in Tiruchirappalli district

* 2316 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount allotted for Tiruchirappalli district in 1954-55 for local development works;

(b) whether the whole amount was utilized during the year;

(c) if not, how much was actually utilized; and

(d) the reasons for not utilizing the full allotment in case it is so?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Rs. 6,75,717.

“ (b) No, Sir.

“ (c) The amount spent during the year was Rs. 2,28,392.

“ (d) The estimates for works could be sanctioned only by the end of December 1954. As the normal staff could not cope with the work, Government sanctioned special Engineering staff who joined duty only in October 1954.”

* 2317 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount for which sanction has been sought by the Collector of Tiruchirappalli for local development schemes for the year 1955-56; and

(b) how much has been actually sanctioned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Rupees 5,17,114.

“ (b) Rupees 5.2 lakhs.”

[26th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ 6 ஸ்டாம் ரூபாய்க்கு மேல் சர்க்கார் அனுமதித்திருந்தும் 2 ஸ்டாம் ரூபாய்க்கு மேல் அந்த ஜில்லாவில் உபயோகப்படுத்த முடியாமல் இருந்தது. காரணம் போதிய சிப்பந்திகள் இல்லாதது. இனியாவது ஜில்லாக்களில் பல அபிவிருத்தி திட்டங்களை எடுத்து உடனடியாக அமுல் நடத்துவதற்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அவ்வாறு வேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்களை சர்க்கார் நியமித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். ஆனால் வேறு பல ஜில்லாக்களில் கொடுத்த பணத்தை விட அந்த ஜில்லாவிற்கு அதிகமாகச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பணம் பூராவும் செலவு செய்ய வேண்டியதற்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் மட்டும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் பொன்றவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் அக்கறையும் வேண்டியதாக இருக்கிறது.”

(Many hon. Members stood up in their places.)

DEPUTY SPEAKER :—“ We are now discussing the Second Five-Year Plan. Hon. Members can refer to those points during the discussion of the Plan.”

Coimbatore District Village Officers' Conference

* 2318 Q.—**SRI S. R. ARUMUGAM** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received the resolutions passed by the Coimbatore District Village Officers' Conference held on 29th November 1954;

(b) whether the Government gave any favourable reply to their requests as per their resolution No. 9; and

(c) if so, what is the reply?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No.

“(b) & (c) Do not arise.”

DEPUTY SPEAKER :—“ We will now take up the short notice question.”

Construction of a bridge across Payangadi River.

* 14 Short Notice Question—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Malabar District Board has sent an estimate to the Government for the construction of a bridge across the Payangadi River in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

[26th August 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ In view of the fact that Government have proposals to construct bridges over all the rivers in this region, either with the subsidy obtained from the Central Government or from the State Government funds, will the Government reconsider this question and include the construction of the bridge across the Payangadi River in Chirakkal taluk under the Central Government subsidy scheme or the State Government scheme? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ That is being considered, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member who has given notice of question 2293 requests that his question may be taken up now.”

Chinnar Irrigation Scheme in Perambalur taluk

* 2293 Q.—**SRI N. PARAMASIVA UDAYAR** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any investigations have been made in regard to the Chinnar Irrigation Scheme in Perambalur taluk, Tiruchirappalli district;

(b) whether it is a fact that the scheme has been dropped; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) & (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer to question No. 171 given on the floor of the Assembly on the 15th March 1954.”

SRI N. PARAMASIVA UDAYAR :—“ இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் தமிழிலில் சொல்ல வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ இப்பொழுது தமிழில் சொல்வதற்கு நேரம் இல்லை.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE IRRIGATION SITUATION IN TANJORE DISTRICT ON ACCOUNT OF LOW-LEVEL OF WATER IN THE METTUR DAM.

* **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“ On a point of order, Sir. Today I find some notice has been circulated under rule 40. In the notice I find my name also. The notice is dated 25th August 1955. I do not remember to have given the notice on that date. On the other hand on the same subject-matter, I gave notice on the 23rd. But last night I have received an order from the office that my notice on the subject-matter will be taken up today. What happened to the notice given by me, dated 23rd August 1955. Are we to dance to the political views of certain parties? ”

9-30
a.m.

[26th August 1955]

DEPUTY SEAKER :—" This is not a point of order. If the hon. Member wants any information he can come to my Chamber and get the information from me. How can I give the information here? It is not possible."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I am not asking for any information, Sir. I find my name also included in this notice. I have not given any notice on the 25th. On the other hand on the same subject-matter I gave notice on the 23rd. I received from the office last night a notice stating that my motion will be taken up today under the same rule."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, it is not impossible that two hon. Members are interested in the same question. I do not see any political advantage in this. The subject-matter is about shortage of water in Tanjore district and both the hon. Members, Sir Thiagaraja Pillai and Sri Swayamprakasam are interested in the matter and perhaps many others also. I do not see why anybody should get excited over this matter as to who gave the notice of the motion. On the other hand the hon. Member Sri Swayamprakasam should be glad that others also are taking up the subject if he is really interested in the subject and wants to get redress."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, it is not a question of who is interested in the shortage of water in the dam affecting Tanjore. It is questioning the very procedure adopted by the Secretariat of the Legislative Assembly. A member gives notice of a motion on the 23rd and another member gives a similar notice on the 25th. In all probability . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" It has already been explained. Let the hon. Member resume his seat. I know what the hon. Member is going to say."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Has the Deputy Speaker understood the implication of this issue . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member should resume his seat. The hon. Member Sri Thiagaraja Pillai has given notice of the motion on the 22nd itself and the hon. Member Sri Swayamprakasam gave notice of the motion on the 23rd and not on the 25th."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The notice circulated is on the 25th. It cannot be taken up today."

DEPUTY SPEAKER :—" I want the hon. Member to be patient and hear me. The hon. Member Sri Thiagaraja Pillai gave notice on the 22nd and the hon. Member Sri Swayamprakasam gave notice on the 23rd. The notice was circulated on the 25th. Everything is in order."

26th August 1955]

* SRI K. VINAYAKAM :—" We have no impatience, so far as the Chair is concerned, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" Notice means, it is circulated to Members on that day. It is not notice of the Members."

SRI K. P. GOPALAN :—" This question under rule 40 cannot be taken because rule 40 says : ' A member may, after questions, and with the previous permission of the Speaker, call the attention of a Minister to any matter of urgent public importance and the Minister may then make a brief statement on the matter or ask for time to make a statement later '. Two members cannot take up the question at the same time." (Laughter.)

DEPUTY SPEAKER :—" Two hon. Members can bring one motion on the same subject-matter. But we cannot have two motions on different subjects on the same day. We have only one motion on the same subject-matter brought by two hon. Members. It is in order."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I would like to know, if ten hon. Members gave notice of the same motion jointly, will all the ten persons be allowed to have their say in the matter? "

DEPUTY SPEAKER :—" Motion means, on the same subject-matter, not on different subjects . . ."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" My point is this. The motion is one and on the same subject-matter but ten hon. Members have given notice of the same motion. Will all the ten hon. Members be allowed to speak on the motion? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There is no question of making a speech on the motion. It is after all bringing to the notice of the Government certain facts. If the hon. Member has omitted some facts, certainly the other hon. Member who has given notice of the same motion can bring them to the notice of the Government. After all we have to build our own procedure and tradition. What is the use of taking technical objections like this instead of going into the matter? "

* SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினையானது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தண்ணீர் மிகக் குறைவதினால் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஸ்ரீ சயம்பிரகாசம் அவர்களும் இதே பிரேரணையை சட்டசபை விதி 40-ன் கீழ் கொடுத்திருப்பதிலிருந்தே இந்தப் பிரச்சனை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எவ்வளவு பயங்கரமானதாக எதிர் நோக்கியிருக்கிறது என்பது புலப்படும். இப்பொழுது தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் 10 லட்சம் ஏக்கராக்கள் நஞ்சை சாகு படி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது மேட்டூர் டாமில் 60 அடிக்குத் தண்ணீர் குறைந்துவிட்டதன் காரணமாக தஞ்சாவூரிலுள்ள பல மேடான நஞ்சை பூமிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியாமல் பயிர் காய ஆரம்பித்து விட்டது. இதனால் பல ஏக்கராக்கள் பாழ்பட்டுப் போகும். அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் கவனித்து தக்க நடவடிக்கையை உடனே எடுக்கவேண்டும்."

[26th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“ நீங்கள் உங்களுடைய பிரேரணையை மூவ் பண்ணத்தான் வேண்டும். பிரச்சனம் எதுவும் நிகழ்த்த கூடாது. உட்காருங்கள்.”

(Sri M. D. Thiagaraja Pillai rose.)

DEPUTY SPEAKER :—“ Order, Order. The hon. Member should resume his seat. He cannot make a speech.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of order, Sir. The Chair was saying that under this rule, no hon. Member is entitled to make a speech. It is a motion under rule 40 and any hon. Member who is making a motion is entitled to make a speech explaining the position. Only he has no right of reply in these things as in other matters.”

DEPUTY SPEAKER :—“ He cannot make a speech. That is my ruling.”

9-40
a.m.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the notice refers to three points, viz. :—

(1) The water supplied to Tanjore district has been cut down to the serious detriment of agricultural operation;

(2) In spite of the unsatisfactory position, supply is proposed to Salem and Coimbatore districts; and

(3) This will aggravate the serious situation and result in marked fall in rice production.

“ As regards (1), I may tell the hon. Members that this year the Reservoir was opened for irrigation on 20th June 1955, i.e., a little later than the scheduled date, viz., the 12th June and supplies made through the Cauvery, the Vennar and the Grand Anicut Canal. As usual at the earlier stages the supplies were started low and gradually increased to avoid wastage. This operation, no doubt, indicated issues during the second half of June 1955 at lower rates than those provided in the rules of regulation, but it must be remembered that those rules had been framed for seasons commencing from 1st June. In the subsequent periods, the supplies actually made were lower than those provided in the Rules of Regulation only to the extent indicated below :—

Cauvery—July to middle of August.

Vennar—August first half.

G.A. Canal—July first half.

But actually the fields were not denied the requisite supply, because there were heavy rains all over the delta which caused surpluses at the Lower Anicut and several tail-end dams. Excepting a stray case at the earlier stage, no complaint of inadequate supply, was received and the observation is therefore not correct.

26th August 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“ The unsatisfactory storage position in the reservoir had already been noticed by the Government. This is due entirely to circumstances beyond our control, namely, inadequate rains in Coorg and Mysore. There is still hope that there may be rains before the middle of September in these areas and we hope the Mettur Reservoir will get further supplies. The Chief Engineer has been consulted and has reported that every effort is being made to conserve the supplies and make issues frugally consistent with the requirements.

“ As regards (2), viz., supply to Right and Left Bank Canals of the Mettur Canals Scheme in Salem and Coimbatore districts, I have to state that the canals are intended to irrigate about 18,000 and 27,000 acres in the Coimbatore and Salem districts respectively, i.e., 45,000 acres. When the storage in the Mettur Reservoir is at or about 40,000 m.c.ft., this area is to be given supply. In the Mettur Canals Scheme, only the Right Bank Canal has been opened for irrigation from last year, and the Left Bank Canal has not yet been opened. Issues to the Right Bank Canal have already commenced this season, but the supply is restricted to 13,000 acres as against the designed ayacut of 18,000 acres. As, however, the hopes entertained by the department, viz., attainment of full reservoir level at Mettur by about this time, have been belied and it was too late to cut off further supplies to the area already allowed under the Right Side Canal, it has been decided to defer supplies to the Left Bank Canal, and watch the position.

“ In regard to (3), I would point out that the discharge in the Mettur Canal, which is of the order of 300 cusecs is not likely to be exceeded but reduced during rainy periods. The issues to this area during the entire crop period, i.e., from 1st August 1955 to 15th December 1955 would be about 3,600 m.c. ft., which is roughly within two days' supply to Cauvery delta and hence the chances of this quantity aggravating the situation and affecting the yield are rather remote.

“ There has been a misapprehension in the minds of certain hon. Members of this House that the allowing of supplies from the Mettur reservoir for sugarcane cultivation in the Tanjore district, has adversely affected the Mettur storage and consequently the supply position in the delta. Extra supplies to the sugarcane area were allowed from the reservoir during the off-season only, viz., from 1st February 1955 to 20th June 1955 for benefitting 3,565 acres against an area of 4,277 acres approved for supply. The supplies so allowed, amounting to 2,262 m.c. ft., represent the requirements of the delta for one day only and it has in no way affected the storage position in Mettur.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Now I want to explain the position with regard to the point raised by the hon. Member Sri Narayana Kurup. Rule 40 (1) says—

“ A member may, after questions, and with the previous permission of the Speaker, call the attention of a Minister to any matter. . . .”

[Deputy Speaker] [26th August 1955]

So, the Member can only call the attention of the Minister to a particular matter and he cannot make a speech. Such being the case, the hon. Member Mr. Kurup should not think that the Member who moves a motion under rule 40, has got the right of making a speech."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, what I meant is that when the attention of the Hon. Minister is invited by means of a motion, the mover of the Motion has got a right of explaining it and in certain cases, he has also got the right of reply. Such a provision is made in the rules."

DEPUTY SPEAKER :—" Now I would like to invite the attention of the hon. Member to rule 40 (2) which says—

"There shall be no debate on such statement at the time it is made."

So, when there is no debate, the question of reply does not arise."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I agree that there is a difference in moving a motion and allowing a debate on it. If there was not such a provision, then automatically the hon. Members would be entitled to participate in the debate. That is a restriction. It is a matter between the mover and the Hon. Minister concerned though it is formally before the House. That is what it means."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" It is an important point. A member cannot call the attention of the Hon. Minister without explaining the matter. He should explain why the matter is urgent and is of public importance . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" He should only point out . . ."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Yes, Sir, he should point out why the matter is urgent and is of public importance . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" But he should not go into details."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I should only like to say that the Government or the particular Minister must know what exactly the matter is. There is no use of saying that 'a serious situation has arisen for want of irrigation facilities'. The hon. Member should be given an opportunity to explain what exactly the situation is and how we should meet it."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, rule 73 says—

"Except in the exercise of a right of reply or as otherwise provided, no Member shall speak more than once on any motion . . ."

So, the right of speaking once is inherent and is allowed under the rules."

26th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This is about rule 40 where a special procedure is adopted. So, the hon. Member cannot quote a general procedure and say that anybody is entitled to make a speech."

DEPUTY SPEAKER :—" The next item on the Agenda."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, before going to the next item, viz., discussion on the Second Five-Year Plan, I should like to make a statement by way of a personal explanation . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member cannot make a statement now but only a personal explanation."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I am not going to make a statement but only a personal explanation out of my great deference and profound respect for the Chair. I also want to associate myself with what other patriotic men of Malabar did the other day when the Second Five-Year Plan was taken up for discussion. I also owe a personal explanation to the House. Of course, it is now pretty familiar from various questions put time and again in this House, from various deputations which waited on the Government and from the agitations which are going on all over Malabar, that 30 lakhs of people of Malabar have been left uncared for and ignored and Malabar has not received a fair deal or square deal in this Draft Plan prepared by the Government. Sir, sober men like Sri K. P. Kesava Menon and distinguished moderates like Sri V. P. Menon have condemned this Plan and even called the other day upon all the Malabar M.L.As. to resign on this issue. So great is the feeling of the people of Malabar against the attitude of this Government which turned an indifferent ear to the interests of Malabar.

"It is now clear from what has been done here that the only course available to Members from Malabar district is to resort to non-co-operation by walking out not merely to record the protest of the people of Malabar against what is being done to them but also to follow the example or the teaching of the great Master—the Father of the Nation—and to rouse the good against the evil in the conscience of the Cabinet and . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" I hope the hon. Member will be brief in his statement."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" . . . to see that justice is done to all the people of all the Districts in the State. It is only by this weapon, this spiritual weapon shall I say, we can rouse the conscience of the Cabinet to see that the good in it rises to the surface and overcomes the evil in it, and that apathy and indifference are overcome and a benignant eye is cast on Malabar. It is only with these two objectives that we retire and

9-50
a.m.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [26th August 1955]

I not having had the good fortune to be present here to join the demonstration the other day take this opportunity to walk out along with my comrades and thus record the protest of Malabar in that act."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I make a submission, Sir? Is it necessary for every Member to perform this ceremony every time an individual arrives here? I thought it had been done collectively by the Members from Malabar. I also thought that that itself was sufficient. But if this should be performed every day as a function, I am afraid that it will become more a farce rather than arousing the spiritual consciousness or whatever it is. I am glad that the hon. Member is now following the footsteps of the Father of the Nation. I hope he will continue to follow his footsteps."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I wish, if the Hon. Minister also follows the footsteps of the Father of the Nation . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member has no right of reply."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" By way of personal explanation, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—" No personal explanation is allowed. The hon. Member will resume his seat. I now call upon the hon. Member Sri Bomman to speak."

III.—DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN (DISCUSSION—contd.).

9-52 a.m. SRI K. H. BOMMAN :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது சர்க்கார் தயாரித்திருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் திட்டத்தை இந்தச் சபையின் பரிசீலனைக்காக நமது சர்க்கார் சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றிய விவாதம் இரண்டு நாளாக நடந்து வருகிறது. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் திட்டத்தை சர்க்கார் சபை முன்பு வைக்கும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தனது உரையில் இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கத்தை தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

" மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும், நாட்டு மக்களின் தேவைக்கேற்ப உற்பத்தியும் அதிகரிக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு பல யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டமானது வகுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதற்குப்பல சான்றுகள் இதில் காணப்படுகின்றன. அதிக உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டுமென்பதற்காக பாசன வசதி, மின்சாரவசதி போன்ற ஏனைய வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கான திட்டங்கள் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கான சர்க்குளை கொண்டு வர கிராமங்களிலிருந்து முக்கிய ரோடுகளுக்குத்தொடர்பு கொடுக்க கிராமங்களிடையே ரோடுகள் போட ஏற்பாடுகளும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்தத் திட்டமானது மக்களுடைய திட்டம், மக்களுடைய நலனுக்காக வகுக்கப்பட்ட திட்டம் என்பதில் சிறிதும் சந்தேக

26th August 1955] [Sri K. H. Bomman]

மில்லை. விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களை பெருக்குவது மட்டும் போதாது என்றே கன ரகத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் இதில் 45 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கன ரகத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தும் பொறுப்பை மத்திய சர்க்காரே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பலவிதமான திட்டங்களை ராஜ்யத்தின் பூரா நன்மையையும் உத்தேசித்து சர்க்கார் போடும்போது, எங்கள் ஜில்லா புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது, அவர்களுடைய ஜில்லா புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று இந்தச் சட்டசபையில் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதானது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். உதாரணமாக நீலகிரி ஜில்லாவில் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தை 23½ கோடி ரூபாயில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டமானது நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு மாதிரம் பயன்படப்போவதில்லை. ஆனால் அந்த ஜில்லாவிற்கு அதனால் முக்கியத்துவம் ஏற்படும் என்பது உண்மையாக இருக்கலாம். அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சார சக்தியானது ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகளுக்கு சப்ளை செய்யப்படும் என்கின்ற உண்மையை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது. நீலகிரி ஜில்லாவில் இந்த மின்சார சக்தியை உபயோகித்துக் கொள்ள வேறு எந்தவிதமான தொழிற்சாலைகளையும் கிடையவே கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவில் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தை ஏற்படுத்துவதற்கான வசதிகள் நிறைய இருப்பதின் காரணமாகவே தான் அங்கே இந்தத் திட்டம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தின் மூலம் ராஜ்யத்தின் பல பகுதிகள் பயன் அடையப்போகின்றன என்பதை நாம் உணர்ந்தால் அங்கே எதற்காக ஏற்படுத்தவேண்டும், எங்கள் ஜில்லாவில் ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதாகப் பேசுவதற்கு இடமேயிருக்காது. ராஜ்யத்தின் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன இயற்கை வளம் இருக்கிறதோ அவை யாவையும் ராஜ்யத்தின் பூரா நன்மையையும் உத்தேசித்துப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்பதே நமது நோக்கமாகவும், கருத்தாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதை சபையினருக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

" மலைப் பிரதேசத்தில் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கான பல திட்டங்களும் இதில் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மலைப் பிரதேசங்களில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்கள் மண் அரிப்பினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றன. மலைப் பிரதேசங்களில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக 440 கோடி ரூபாயில் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பூமியின் சத்து அந்தப் பிரதேசங்களிலேயே இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக மட்டுமில்லாது நீலகிரி ஜில்லாவில் இந்த மண் அரிப்பையும் மரங்களை அழிப்பதையும் தவிர்க்காவிடில் குறைந்தது 10 வருஷங்களில் நாம் பல கோடி ரூபாய்கள் சிலவு செய்து கட்டப்பட்டுள்ள பவானி சாகர் துர்ந்துபோய்விடும். என என்ஜினியர்கள் சொல்லுவதால் இந்த அணை கட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் பாதிக்கப்படுவதாலும் அதனால் உற்பத்தி குறைவு ஏற்படும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுத்தான் இந்தத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாங்கள் பெரிதும் வரவேற்கிறோம்.

" அதேபோல் காகிதத் தொழிற்சாலையை நீலகிரி ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதற்கான திட்டம் ஒன்றை சர்க்கார் போட்டிருக்கிறார்கள். நாலாயிரம் டன் காகிதம் அங்கே உற்பத்தி செய்யாவிட்டால் அதை மாகாணம் பூராவும் விநியோகிப்பதற்கான வசதி ஏற்படும். இங்கே இந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவானேன். வேறு ஜில்லாக்களில் ஏற்படுத்தக்கூடாதா என்றால் அது மிகவும் தவறானது என்பதை சபைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காகித உற்பத்திக்கு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் நீலகிரி ஜில்லாவில் நிறைய இருக்கின்றன. மூங்கில் நிறைய உற்பத்தியாகிறது. கூடலூரிலிருந்து மைசூர் ரோடு பக்கம் 20 மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு ஒரே மூங்கில் காடுதான். இதைத் தவிர பிதிர் காடு என்று சொல்லுமிடத்தில் நிறைய மூங்கில்கள் இருக்கின்றன. மூங்கில் காடா யிருப்பதால் அவ்விடத்திற்கு பிதிர் காடு என்று சொல்லப்படுகின்றது. மூங்கிலுக்கு கன்னடத்தில் பிதிர் என்று சொல்லுவது. ஆகவே எதிர் கட்சித் தலைவர் கனம் ராமமூர்த்தி அவர்கள் ஒரு உபக் கேள்வியில் வாட்டல் கற்பூர மரங்கள் இப்போது நாட்டில் இன்னும் 10 வருஷங்கள்

[Sri K. H. Romman] [26th August 1955]

பொறுத்துதான் உபயோகிக்க முடியும் என்று நிதி மந்திரி சொன்னதாக சொன்னார். இன்றே காமித தொழிற்சாலையை தூங்க நிறைய கர்ப்புர மாங்கனும், வாட்டல், மூங்கில்கள் உண்டென்பதை அவருக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“சவுக்கு மரக்கட்டையின் பட்டையின் சாயம் தோல் பதனிடவதற்கு மிகவும் உபயோகப்படுகிறதென்று சொல்கிறார்கள். சவுக்குமரக் காடுகளும் நீலகிரி ஜில்லாவில் மிக அதிகம். ஆகவே காமிதத் தொழிற்சாலை, வாட்டல் பட்டையை பொடி செய்வதற்கான ஒரு குடிசை தொழிற்சாலை ஆகிய வற்றை அந்த ஜில்லாவில் ஆரம்பிப்பதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சில மாதங்களுக்குமுன் பத்திரிகையில் ‘ஹார்லிக்ஸ்’ பாக்கரி ஆரம்பிப்பதற்கு போதிய வசதிகள் அங்கே உண்டு என்ற செய்தியைப் பார்த்தேன். நீலகிரி ஜில்லாவில் நல்ல உயர்ந்தரக மாடுகளை அதாவது ஆஸ்திரேலியர் ஜர்வீ வளர்ப்பதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. அந்த ஜில்லாவில் ‘ஹார்லிக்ஸ் பாக்கரி’ யை ஆரம்பித்தால் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எல்லாம் வேலை கொடுக்க முடியும். கடைசியாக அரவங்காட்டில் இருக்கக்கூடிய வெடி மருந்து தொழிற்சாலையில் இப்போது போதிய வேலையில்லாதக் காரணத்தால் சில இயந்திரங்கள் வேலை செய்யாது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளில் காமிதத் தொழிற்சாலைக்கும் இதரத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் அவசியமாய் வேண்டிய பல ரசாயனப் பொருள்களை செய்ய போதிய வசதியுண்டு. இது விஷயமாக ஜில்லாத் திட்டம் வகுத்தபொழுது, வெகு தெளிவாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டத்தை மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்து அதன்படி ஆவன செய்ய முன்வந்தால், இதனால் தொழிலில்லாது கஷ்டப்படும் தொழிலாளிகளுக்கு பெரிதும் நன்மை பயக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தில் மலை வாசிகளுக்கு நிலம் அளிப்பது சம்பந்தமான திட்டம் இருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவில் மலைவாசிகள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். எங்கனது நீலகிரி எழிலரசி தன் பெயரைக் கெடுத்துக் கொண்டதைத் திருத்தி இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவள் தன் எழிலை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறாள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-02 a.m. Sri C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்திலிருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி ஏற்கெனவே பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்குள்ளே இந்தத் தேசத்தினுடைய வருமானத்தை வருஷமொன்றுக்கு 5 சதவிகிதம் அதிகமாக்கத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, ஒட்டுமொத்தத்தில் இந்தக் காலகட்டத்தில் தேசத்தின் வருமானத்தை 25 சதவிகிதம் உயர்த்துவதற்குத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தின் பிரதான நோக்கம் என்னவென்பதைப் பார்க்கும் போது தேசிய வருமானத்தின் உயர்வு, மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தர உயர்வு, துரித்ததொழில் வளர்ச்சி, கனரகத் தொழிலிலிருத்தி, எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்தல், சமூகத்திலே நியாயமான வகையில் எல்லோருக்கும் சமசந்தர்ப்பம், இப்படிப்பட்ட அடிப்படையில் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

“முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வேலை செய்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போது அதில் அரசாங்கத்தின் போக்கு எப்படியிருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கும்போது எந்த அளவு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது சாத்தியமென்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இன்றையதினம் பெரிய அளவில் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலை வளர்க்கப்போகிறோம், 5 ஆயிரம், 6 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கிவிட்டோம் என்று கொள்கையை

[26th August 1955] [Sri C. Kandasamy]

ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பது மட்டுமல்ல. அந்தக்கொள்கையை நிறைவேற்றுகிற வகையில் திட்டம் புரலாமாக விளக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது.

“சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் மூன்று சதவிகித அளவுக்கு மக்களின் வாழ்க்கை உயர்ந்திருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையாகவே, பல அலைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார உற்பத்தி ஓரளவு அதிகப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால், மூன்று சதவிகித அளவுக்கு அதிகப்பட்டிருக்கிறதா என்பது யோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம். மூன்று சதவிகிதம் தேசிய வருமானம் அதிகப்பட்டிருக்கிறதென்று வைத்துக்கொண்டாலுங்கூட, அந்த அளவுக்கு பொதுஜன வாழ்வில், சாதாரண விவசாய, தொழிலாள மக்களுடைய வாழ்வில் எதாவது மாறுதலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பதில் கூறக்கூடமைப்பாடிருக்கிறது.

“யதார்த்தத்தில் பார்த்தால் மக்களுடைய வாழ்க்கை உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்கு நேர்மாறாக வாழ்க்கைத் தரம் வீழ்ந்திருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. தொழில் வளர்ச்சி என்னும் போது அதிக லாபம் என்ற அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறதெயொழிய தொழிலாளிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய அளவில் செய்யப்படவில்லை என்பதை இந்தத் தாப்பிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

“வருஷத்திற்கு ஐந்து சதவிகிதம் தேசிய வருமானத்தை உயர்த்துவது என்பது மட்டுமல்ல. சாதாரண மக்கள் முதல் சகல பகுதி மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக்கூடிய முறையிலே திட்டம் இருக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் பல அம்சங்களை வைத்துக்கொண்டு சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஜனங்களுக்கு அதிக வரி போட்டிருக்கின்றார்கள். வாழ்க்கைத்தரம் குறைந்திருக்கிறது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. எந்த நோக்கங்களுக்காக ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதோ அந்த நோக்கங்கள் பூராவும் வியர்த்த மாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஐந்து வருஷ காலத்தில் ஆதாயம் அடைந்தவர்கள் பிரிட்டிஷ் மூலதனக்காரர்களும், எக்போக மூலதனக்காரர்களுமே தவிர, சாதாரண மக்கள் யாரும் ஆதாயம் அடையவில்லை. தொழிலாள, விவசாய மக்களும், மத்திய தர வர்க்கத்தினருடைய நிலைமையும் சரிந்திருக்கிறது. நேரம் இல்லாததால் நான் இதை அதிகம் விளக்க விரும்பவில்லை.

“இதற்கு என்ன காரணம்? மூன்று வருஷ காலத்திலே உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டால் பல இனங்களில் தான் அதிகரித்திருக்கிறது. அதிகரிப்புக்குத் தக்க அளவு விலை அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை. விலை குறைந்திருக்கிறது. அதிக உற்பத்தி ஏற்படுகிறது. ஆனால், எக்போகக்காரர்கள் கொள்ளை லாபம் அடையக்கூடிய முறையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கை அமைந்திருக்கிறது என்பதைத்தான் அரசாங்கத்தின் போக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. இத்தகைய ஐந்து வருஷத் திட்டம் எவ்வளவு தூரம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதாகச் சொல்லப்பட்ட போதிலும், அதன் பலன் மூலகாரணமாக உள்ளவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் மூலதனக்காரர்களுக்கே பயன்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. தேசத்தின் செல்வத்தைப் பெருக்குகிறோம் என்றுலுங்கூட யதார்த்தத்தில் பார்க்கும் போது செல்வாக்கு உள்ளவர்களுக்கே முழுப் பலனும் போய்ச் சேரக்கூடியதாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருக்கிறது. எதிப்புச் சக்திகளுடைய கைதான் ஓங்கியிருக்கிறதெயொழிய உழைக்கும் மக்களுக்கு முழுப் பயனும் கிடைத்ததாகச் சொல்லுவதற்கு முடியாமல் சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கிறது.

“இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடும்போதுகூட சென்னை சர்க்கார் 375 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் போட்டுக்கொண்டு டில்லிக்குப் போனார்கள். அங்கு நடந்த கூட்டத்தில் நம்முடைய சர்க்காரின் நிதி மந்திரி, முதல்

[Sri C. Kandasamy] [26th August 1955]

மந்திரி, மத்திய சர்க்காரின் கீழ் இருக்கும் அதிகாரிகள், ஆகிய எல்லோரும் சேர்ந்து திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். திட்டக் கமிஷனிலுள்ளவர்கள் 215 கோடி ரூபாயில் உள்ள திட்டத்தை அங்கீகரிப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மகாணா அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. பொதுவாக இன்றையதினம் அங்கிருக்கும் விஷயத்தைப் பார்க்கும்போது, 4,300 கோடி பப்ளிக் செக்டாருக்கு ஒதுக்கப்பட்டதிலே 2,250 கோடி ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு பகுதிதான் ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கும் கிடைக்கிறது. பாக்கி 2,050 கோடி ரூபாய் விஷயத்தில் மத்திய சர்க்கார்தான் ஆதிக்கம் வகிக்கவேண்டுமென்ற கொள்கை வைக்கப்படுகிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த யாதான் தின் கடைசியில் புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 225 கோடி ரூபாய் நமது பிரதேசத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கன ரகத் தொழிலை ஆரம்பிப்பது விஷயமாக சொல்லப்பட்டிருக்கும் வார்த்தைகளைப் பார்க்கும்போது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. அலுமினியம் பிளாண்ட் ஏற்படுத்துவது விஷயமாக ஒரு சிறிய கமிஷன் போடப்பட்டிருப்பதாகவும், அந்தக் கமிஷன் சேர்வராயன் மலையில் கிடைக்கும் பாக்கலைட்டைக்கொண்டு அலுமினியம் உற்பத்தி செய்யலாமா என்பதைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஹெவி எலெக்ட்ரிக்ஸ் எக்ஸ்ப்ளெண்ட் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஒரு தொழிற்சாலையை நிறுவுவதுபற்றி மத்திய சர்க்கார் முடிவு, செய்துவிட்டதாகவும், ஆனால், அந்தத் தொழிற்சாலையை எங்கே வைப்பது என்பதுபற்றியும், சென்னை ராஜ்யத்தில் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலையை வைக்கலாமா என்பது ‘கன்வர்ட் ரேஷன்’ கட்டத்தில் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. பைலட் பிளாண்ட் பர்னெஸ் ஒன்றை சேலத்தில் வைப்பது பற்றி ‘ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளப்படும்’ என்றும் சொல்லப்படுகிறது. காசித் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, ஸல்பூரிக் ஆலிட், ஜிப்சத்தைக் கொண்டு ரூபர் பாஸ்பேட் தயார் செய்யும் தொழிற்சாலை பவர் அல்குறால் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆகியவைகளை ஆரம்பிப்பது விஷயம் தனிப்பட்டோருடைய முயற்சிக்கு விடப்போவதாகக் கூறப்படுகிறது. மிச்சம் என்ன இருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. இரண்டு ஆயிரத்து இருநூற்று ஐம்பது கோடி பப்ளிக் செக்டாருக்கும், 2,050 ப்ரைவேட் ஸெக்டாருக்கும் என்று சொல்லும்போது இன்றிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மூலதனப் பொருள்கள், சாத்தியப்பாடுகள் இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒட்டுமொத்தமாக நமக்கு ஏதாவது கிடைக்குமா என்று சொல்ல முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது.

“பெரும்பாலும் இந்தத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய பண வசதி எப்படி ஏற்படும் என்பதைப்பார்க்கும்போது, இந்தத் திட்டத்தினால் பூரண பலன் கிடைக்குமா என்பதைப்பற்றி சந்தேகப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. தொழில்களை அரசாங்கம் பப்ளிக் செக்டாருக்குக் கொண்டுவரும் என்று சொன்னால் மாத்திரம் அந்தத் திட்டங்கள் முற்போக்கு ஆகிவிடாது. சமீப காலத்தில் மத்திய சர்க்கார் இந்தத் தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய முதலாளி மார்கள் சம்பந்தமாக அவர்கள் காட்டக்கூடிய மனப்பான்மையை பார்க்கும் போது திட்டங்கள் எப்படிப் போய் முடியும் என்பதை நம்மால் யூகிக்க முடியவில்லை. சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக எவ்வளவு பெரிய பெரிய முதலாளிகளுக்கு சர்க்காருடைய பணம் வட்டியில்லாக் கடனாகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்று பார்க்கும்போது கடைசியாக எவ்வளவுதான் பப்ளிக் செக்டார் என்று பேசினாலுங் கூட சில ஏகபோகக்காரர்கள் பப்ளிக் செக்டாரில் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய வகையில் கொண்டுபோய் விடுமோ என்று ஐயப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவோ புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கமுடியும். டாடா கம்பெனி யாருக்கு பத்து கோடி ரூபாயும், இந்தியன் ஸ்டீல் கம்பெனிக்கு 8 கோடி ரூபாயும், ஹார்வி மில்லுக்கு சில கோடி ரூபாயும் சுகர்மேனிக்கு பொதுஜனப் பணத்தை எடுத்துக்கொடுப்பதாக இருக்கிறதேயொழிய அவ்வளவு, பணம் கொடுத்திருக்கும்போது அந்த முதலாளிகளிடத்தில் சர்க்கார் ஏதாவது பிடிப்பு வைத்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. சர்க்கார் தனிப்பட்டவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவுவதற்குத் தகுந்த அளவு

[26th August 1955] [Sri C. Kandasamy]

அந்தத்தொழிலில் அரசாங்கம் பிடிப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது கிடையாது. தனிப்பட்டவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவு சக்தி மத்திய சர்க்காருக்கோ ராஜ்ய சர்க்காருக்கோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பெரு முதலாளிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அவர்களைப் படைத்துக்கொள்ளாத வகையில் சர்க்காருடைய கொள்கை இருக்கிறதென்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

“இந்த நிலைமையில் 5,600 கோடி முதல் 6 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் வரையில் வருவாயைத் தேடவேண்டியிருக்கிறது. எப்படி வருகிறதென்று பார்க்கும் போது ஐந்து வருஷத்தில் 700, 800 கோடி ரூபாய் வரையில் வரியின் மூலமாகவும், கடன் மூலமாகவும், அரசாங்கத்தால் நடத்தக்கூடிய தொழில்களின் லாபம் மூலமாகவும் வருவிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்ய வருமானம், மத்திய சர்க்கார் வருமானம், அது போக இருக்கக்கூடிய துண்டு விழக்கூடிய பகுதிக்கு அந்நிய நாட்டிலிருந்து உதவிகள் பெறவேண்டும். Deficit finance மூலமாக ஒரு அளவு இப்படியாக இந்தத் திட்டம் ஒரு ஸ்திரமான அடிப்படையில் இயங்கக்கூடிய திட்டமாக இல்லை என்று எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“பல பாசனத் திட்டங்கள், மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு அமுலுக்கு வருகிறது. இருப்பினுங்கூட இந்தத் திட்டத்தின் சகலவிதமான செலவுகள் விஷயத்தில் யார் மேல் வரி போடப்படுகிறது? யாருடைய வாழ்க்கைத் தரம் இன்னும் உயராமல் மேலும் மேலும் சரிந்து கொண்டிருக்கிறதோ அவர்களமீது வரிச் சமை அதிகமாக்கப்படுகிறது. இந்த ஒரு கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஆகவேதான் நிச்சயம் எங்களைப் போன்றவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாமலிருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இதுமாதிரி செய்திருக்கக் கூடிய திட்டங்களெல்லாம்—நீர்ப்பாசனத் திட்டம், மின்சார உற்பத்தித் திட்டம்—வரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறைவேற்றப்படவில்லை. கடன் வாங்கியும் வேறு விதமாகவும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, வரிக்கும் இந்தத் திட்டங்களுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை. முதலீட்டுத் தொகையிலிருந்து இம்மாதிரி திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவே தவிர, அன்றாட வரியிலிருந்து நிறைவேற்றப்படுவதில்லை என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI C. KANDASAMY :—“இன்றையதினம் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டிய பிறகு, ஒரு திட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்த பிறகு, அதற்காக மீண்டும் ஜனங்களிடமிருந்து அதிகப்படியான வரி வசூல் செய்து இன்றையதினம் அரசாங்கம் செலவு செய்த தொகையை ஈடு கட்டிக்கொள்கிறது. என்பதை மறுக்கமுடியாது. முதலிலே வாங்கிக்கட்டுவது இல்லை. கட்டப்பட்டற்குப் பிறகு, அபிவிருத்தி வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. சர்ச்சார்ஜ் இரண்டு முறை போடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரியான வகையில் இன்றைய தினம் செலவுகளை ஈடுகட்டுவதற்கு ஐந்து வருஷத்தில் மூன்று வரிகள் வந்திருக்கின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. கீழ் பவானிப் பாசனப் பிரதேசத்தில் உள்ள லட்சக் கணக்கான உழவர்கள், இம்மாதிரி வரி விதிப்பைத் தாங்க முடியாமல், ‘என் இந்தத் தண்ணீர் வருகிறது?’ என்று நீனைக்கிறார்கள். நிலத்தைவிட விடக்கூடிய அளவுக்குக்கூட வரி விதிப்பு இருக்கிறதென்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். வரி கூடாது என்பது அல்ல. வரி விதிக்கும் போது சக்தியுள்ளவர்களை சர்க்கார் தொடர மாட்டார்கள். ஏழை விவசாயிகளைத் தொடக்கூடிய முறையில் வரி விதிப்புக் கொள்கையை இந்த சர்க்காருக்கு இருக்கும் வரை எந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டு, எத்தனை ஆயிரம் கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டாலும் அதனால் பிரயோஜனம் இருக்கப்போவதில்லை. பப்ளிக் செக்டாரில் பல திட்டங்களை கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொன்னாலுங்கூட, யார்கை மேலோங்கியிருக்கப் போகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Kandasamy] [26th August 1955]

பெரும்பாலான மக்கள் எப்போதாவது நேரத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அவர்களுடைய வருமான உயர்வுதான் தேசத்தின் உயர்வு என்பதையும் நினைத்துக்கொண்டு இந்த அரசாங்கம் விவசாய அபிவிருத்திக்கு என்ன செய்யப்போகிறது என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்ப்பத்தில் நிலவெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒரு சட்டம் வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது விவசாயிக்கு அது அதிகமாக நன்மை பயக்காது என்று தெரிகிறது. நாட்டுக்கு உண்மையில் நல்லது பிறக்க வேண்டுமென்றால் அந்தச் சட்டம் போதாது. நிச்சயமாக அரசாங்கம் இன்று பிற்போக்கு சக்திகளால் இடங்கொடுக்கிறது. நிலப்பிரபுக்களின் ஆதிக்கத்தால் அரசாங்கம் இழுத்துச்செல்லப்படுகிறது.

“இப்போது ஸ்டேட் பாங்கில் யார் யார் இருக்கிறார்கள்? சகலவித ஏக போகக்காரர்கள்தான் இன்று டைரக்டர்கள் என்றும், மற்றப் பதவிகளிலும் இருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் பாங்கின் எதிர்க்கட்சி எப்படி இருக்குமோ என்று ஐயப்படவேண்டியிருக்கிறது. குறைந்தபடியும் ரூ. 250 கோடியாவது ஸ்டேட் பாங்குக்கென்று ஒதுக்கி, பல இடங்களில் அதன் கிளைகளை வைத்து சாகுபடி காலத்திலாவது விவசாயிகளுக்கு சாகுபடி செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுத்து ஏழை விவசாயிகளைக் கைதூக்கிவிட்டால் நல்லது. அப்போதுதான் விவசாயி வாழ முடியும். அப்போதுதான் தேசத்தின் பொருளாதாரம் வளரும்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் செதியளிக்க திட்டவட்டமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏற்கெனவே விவசாயிகள் அநியாயமாகக் கடனில் ஆழ்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அநியாயமாக உள்ள கடனை நிவர்த்திக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நம் தேசம் எந்தெந்த மடைய, சுபிக்ஷமடைய அஸ்திவாரம் ஏற்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

“நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்று வாய் அளவில் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. நிலச்சீர்திருத்தின் முதலாவது படிவந்தாய் விட்டது. இரண்டாவது படி வரப்போகிறது. முதல் படியைப் பார்க்கும்போது இரண்டாவது படி எப்படியிருக்குமோ என்று ஐயப்படவேண்டியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுமோ சோஷலிஸ்டுமோ என்று பயப்படாமல் இந்த நாட்டின் நன்மைக்கு எடுக்கவேண்டிய முதல் நடவடிக்கை ceiling-ஐ நிர்ணயிக்கவேண்டியது. அவ்வாறு ceiling-ஐ நிர்ணயித்து அதிகப்படியாக உள்ள நிலங்களை பொதுஜனங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதற்காகப் பெரிய அளவுக்கு நஷ்டசூ கொடுப்பதென்றால் இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையானது தீமையாகிவிடும். ceiling நிர்ணயித்தால்தான் தேசத்தில் 10, 15 வருஷத்தில் புணரத்தாரணம் ஏற்படும். நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஜீவனம்சம் மட்டும் வழங்கக்கூடிய வகையில் திட்டம் கொண்டுவந்தால் தான் கிராமத்திலுள்ள மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயரும். அவர்கள் முன்னேறவும் முடியும்.

“இந்தத் திட்டத்தை காங்கிரஸ்காரர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்ற முறையில் ஆதரிக்கவோ, எதிர்க்கவோ நிறுவாமல்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மறந்துவிட்டு ஒரேயடியாக இந்தத் திட்டத்தை ஆதரிப்போமென்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திட்டத்தில் பல குறைகள் இருக்கின்றன. சந்தேகத்திற்கு பல ஆஸ்பத்திகள் இருக்கின்றன. ஆஷ்டி காங்கிரஸில் சோஷலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை நிருவப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு கம்யூனிசத்தால் பிரயோஜனமில்லை. மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் தேசிய செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கும் சர்க்கார் எந்த நடவடிக்கையை எடுத்தாலும் அதை நாங்கள் ஆதரிப்போம். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்காமல் பெரு மூல தனக்காரர்களுக்கும், நிலப்பிரபுக்களுக்கும் ஆதரவாய் இருக்கும்படி நடவடிக்கை எடுத்தால் அதுனால் நாட்டுமக்களுக்கு நன்மை உண்டாகாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய சிறுநிறையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

26th August 1955]

* SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“As many Members are very eager to speak on this subject, may I suggest to the Deputy Speaker to fix the time-limit for each Member at ten minutes?”

DEPUTY SPEAKER :—“I want to reduce the time-limit from ten minutes to five minutes. There are as many as forty Members who are anxious to speak.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I suggest that you may reduce the number of speakers instead of reducing the time-limit? The Plan covers a lot of subjects and five minutes for each speaker is quite inadequate.”

DEPUTY SPEAKER :—“The list of speakers is prepared by the party leaders and not by the Chair. There are yet forty names in the lists with me. If the leaders of parties come to a decision and give me an agreed list, I have no objection to follow it.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“If the party leaders—I cannot say, they are foolish enough—want to restrict the time to five minutes, it is deplorable.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Considering the importance of the subject, I should think the Chair should realize that it will be impossible for a Member to make any point whatsoever within five minutes. I hope all the parties will see that the number of speakers is reduced and that the Members allowed to speak are given sufficient time to make some points at least.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Various points of view on the Plan as such have already been expressed. Besides, to-morrow the party leaders will be speaking on the Plan. If each speaker concentrates on the requirements of his constituency, I think five minutes will do. If certain Members want to bring to the notice of the Government the various requirements of their constituency, it is better to satisfy them and give them an opportunity to speak. We cannot go on extending the debate without any limit whatever. Considering the fact that as many as forty more Members want to participate in the debate, the time has got to be limited.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“We can have a night session to-day.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is easy for the hon. Member to suggest the holding of a night session. I have to be in this House from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and in the Council from 3 p.m. to 6 p.m. If there is to be a night session, I have again to come to this House. If I need not be present, it is all right. But I have a duty to perform; I have to sit down and listen. There is a limit to the physical strain that I will be able to undergo. I hope hon. Members will sympathize with me and not ask for extension of time.”

[26th August 1955]

0-30
a.m.

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, a number of Members want to speak on this subject. Certain Members also feel that five minutes will be a very short period. Certain Members are prepared to speak during the night session. The Hon. the Leader of the House need not be present during the night session. Some other Minister may remain here during the night session. This is after all a Plan of the Government. Therefore, the number of speakers on the other side may be reduced and more opportunities given to the Members on this side.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ We can have a night session, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ If the Hon. the Leader of the House has no objection, I do not stand in the way.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If the hon. Members do not insist that I should be present here, I have absolutely no objection to have a night session. We may start at 8-30 p.m. and go on till 11-30 p.m. We may have a sitting for three hours and all the hon. Members may have an opportunity to speak. Therefore, we may stick to the 10 minutes' time-limit. Even if no Minister is present here during the night session, the Whip will be here. He will take notes and pass them on to us.”

AN HON. MEMBER :—“ It is not worth having a night session if the Ministers are not present then. It is rather better to extend the debate by one day.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ We shall have a night session whether the Ministers are present or not. We expect the Ministers will be able to attend it. If not, we expect that they will go through the reports. If they do not go through the reports, it does not matter.” (Laughter.)

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“ I most earnestly request the Hon. the Leader of the House that he may please ask the Minister for Local Administration to be present here during the night session.”

* SRI S. VENKATRAMA AYYAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, after even hearing the criticism levelled by the hon. Member Sri Kandasami coming from my own district, I feel that there is sufficient matter for satisfaction in that the Plan is so prepared as to envisage an all-round and integrated development in all directions, namely, agriculture, education, irrigation and electricity and, for the matter of that, animal husbandry also. Due importance has been given in the Plan to the development of agriculture and animal husbandry also. As a matter of fact, when I read the Plan, I find that a larger amount is provided therein, even more than the amount allotted in the First Plan for agriculture and animal husbandry. With reference to this aspect, I would like to suggest that so far as agriculture is concerned, the agricultural research station at Pattukkottai in Tanjore district

[26th August 1955] [Sri S. Venkatrama Ayyar]

which caters to the needs of all the agriculturists in Tanjore district may be upgraded with a Superintendent in charge with independent powers as is being done in Aduthurai in the same district. We have made due representation in this matter with reference to the upgrading of the Research Station for agriculture and animal husbandry to the Union Minister for Food and Agriculture when he happened to visit Pattukkottai taluk recently. He also assured us that he would consider the matter favourably, having seen the Livestock Farm at Orthanad and the Agricultural Research Station at Pattukkottai. With reference to animal husbandry, the station started at Orthanad will practically cater to the needs of the entire State and not only for Tanjore district as it is situated in a wide area of about 300 to 400 acres of land. It was stated recently and it has to be upgraded. Murray buffaloes, Sindry cows and Umbalacheri breed are there. But they are in thatched sheds. Pucca buildings have to be constructed for housing them and the Livestock Farm has to be developed suitably.

“ Coming to local problems without any regional bias, because it is an integrated development, considering the requirements of the entire State—since the matter is profitable to the whole State, I would like to suggest that so far as the coconut plantation is concerned, main attention is paid to the West Coast. I see from the plan, that the Indian Central Coconut Committee have prepared a draft scheme which was duly approved by the Government of India and that it applies solely to the West Coast, or I would submit for the information of the Government and the hon. Members of this House that next to West Coast, Tanjore district is having a larger area under coconut cultivation. The area is in Muthupet, Thambikottai, Adirampatnam and extends along the coastal line. There is a large plantation there. I may say that two-thirds of the coconut plantation of Tanjore district are in Pattukkottai division. That has to be developed. I would submit that proposals may be formulated for starting a coconut research station at Pattukkottai or in the coastal area of Adirampatnam where there is a large plantation. For that, it would be enough if at least a coconut research station is started there so that proper seedlings may be supplied. There will be a Research Superintendent who will be able to give sufficient information and instructions to the agriculturists who depend upon coconut plantations. In that connection, a member representing the coconut plantation area of Pattukkottai in Tanjore district may be nominated to the Indian Central Coconut Committee.

“ Due attention has been paid in the Plan to the production of a larger quantity of fish. Fishing industry has been recognised as one of the most important industries. There is a large coastal area extending from Kodikarai, Muthupet and Adirampatnam up to Thondi. The same long coastal line may be made use of for starting a fishing industry, giving all facilities to the fishermen who number about 30,000. There is a large area extending from Rajamadam up to Sethumahasamudram usually called Sethupettai.

[Sri S. Venkatrama Ayyar] [26th August 1955]

0-40 That deserves special attention. I have also made special representation to the Government to give all facilities to the fishermen of that locality to supply them nets, give them housing facilities and to take up the construction of a road because there are no transport facilities there. They are coming in cycles taking heavy loads in their cycles and travel a great distance. Why, for the matter of that, they come up to Tanjore to market their commodity. That is why I say that Sethupettai must be taken up by the Highways Department immediately. It has to be metalled and bridges have to be constructed over the Agniyar and other places. This is a matter which requires urgent attention by the Government. The work must be taken up immediately in the interests of the fishermen-folk in that area.

"I would like to submit another matter for the consideration of the Government. The Plan itself is so designed as to help the backward areas and develop them. The population basis is not the only criterion. The Planning Commission of the Government of India has taken other factors also into consideration. The Planning Commission is very anxious to develop the backward areas and to give sufficient attention to them. In the Tanjore district, which is said to be the Granary of South India and a fertile deltaic area, there are a number of villages which are entirely backward. For instance, Arantangi taluk deserves special consideration. It is a very backward area and due consideration and attention should be first paid in the matter of communications. I would even say that greater attention should be paid to communications than to the food problem or any other. Because, it is an area where there are no facilities for easy communication. There is need for a number of bridges over jungle-streams. For instance, Pattukkottai division abounds in jungle streams and they have to be properly bridged. Across the Vellar in Arantangi taluk, a bridge has to be constructed. Otherwise, the people of the taluk will find it difficult to go either to Pudukkottai, Ramanathapuram district or even to Pattukkottai side. Greater attention should therefore be paid to the improvement of communications in that area. The Gandharvakottai area deserves attention in this regard. The entire area is a dry area so to say without any irrigation facilities. Adequate irrigation facilities should also be provided by cross-bunding some of the jungle-streams. If this is done, it will be possible to provide some irrigation facilities to the people of that area.

"Sir, I have suggested to the Government to provide a railway link between Tanjore and Pattukkottai. I have information from the Madras Government that this is one of the proposals submitted by the Madras Government to the Central Government. But, this has not been given due priority. I think it is the 8th item or so out of the 13 lines that have been recommended to the Central Government. I would request the Government to give due priority to this proposal. The area is in the heart of the

[Sri S. Venkatrama Ayyar] 26th August 1955]

Cauvery-Mettur Project area. There is no railway communication from the Orthanad side to Ramanathapuram district and other neighbouring deficit areas. This is a very important matter and I think it is also engaging the attention of the Central Railway Ministry. I have only to request that due priority may be given to this proposal.

"Sir, I would like to submit that the vast tracts of dry lands in some of the taluks of Tanjore district may be brought under cultivation by constructing some dams across the jungle streams and thus making available sufficient water. We must somehow utilise the jungle streams profitably. Thank you. Sir."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—"Mr. Deputy Speaker, the Plan has been framed carefully taking all the relevant factors into consideration, viz., the available resources, capital, technical skill, the needs of the country and also the consequences, undesirable consequences like inflation, depression, etc. There may be difference of opinion with regard to the Plan framed and so many theories and arguments will be propounded in favour of one view or another. Instead of wasting time in discussion alone, it is better to act one way or the other and it is in that light, I think, the Government have formulated this Plan. Now, let us see what best we can get out of it.

"Sir, certain heavy industries for the State have been proposed. After all, as pointed out by the hon. Member Sri C. Kandasamy, there is no certainty about the heavy industries. The wording used is very uncertain and vague. Therefore, I urge upon Government to see that at least two heavy industries—one, the Steel Pilot Plant at Salem and the other heavy electrical manufacturing industry for the State are started, especially in view of the fact that the Neiveli Project is conditioned by so many factors and it is preceded by a number of big 'Ifs'. As far as possible, the needs of the State must be met with the things produced in the State itself. Sir, the success of any industrial programme depends on the quality of labour, both skilled and unskilled, available in the State. Again, the condition of labour and the quality of labour depends upon the educational facilities provided for them. So, I request the Government to see that at least their educational programme is not touched. The modest programme that they have made in the educational field must be pushed through. Even in this, the quality of education imparted to the people depends upon the conditions of teachers. The teachers must be contented and they must not have worries about their future and should not be faced with the problem of daily existence. The scales of pay proposed for them should be maintained intact. These proposals may be made uniform to all grades of teachers. Further, it is said that there is a great programme for primary education. Between the ages of 11 and 14, there is a gap and if the pupils are allowed to go back to their villages in this gap, they will relapse into illiteracy again. Therefore, in this period, they must be taken proper care of. Again, there is a big

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [26th August 1955]

gap in the higher elementary education programme of the Government. I see that the backward Malabar district is provided with only 615 higher elementary schools. I should say in my district, which is also backward, the number of the schools provided for is very low. In providing these higher elementary schools, we must see that they are properly distributed. For about 10 or 15 primary schools, one higher elementary school must be situated in a centrally-situated place so that it may be easily accessible from all places.

“ Sir, next to education, the health of labour is important. It is very necessary that the labourers must be kept in very healthy condition. On this aspect, I will have to state that we must spend more on the preventive side rather than on the curative side. Every rupee spent on the preventive side will pay very high dividends by way of saving on the curative side. I suggest that there should be a periodical and national health survey. Of course, there will be the usual argument that the Government do not have sufficient technical personnel to do that. Sir, it is a well-known fact that medical education is largely subsidised by the State. All those persons who have got proper training from the Government medical colleges and institutions are morally bound to serve the public at least for a few days in a month. These people may be made to do this health survey work so that the labourers who are suffering from preventable disease can be examined, their disease detected and proper treatment given. If this is done, we can avoid waste of labour.

“ Sir, the great cause for diseases in our State is defective water-supply and unhealthy living conditions in urban areas. Of course, it is gratifying to note that all the municipalities will be provided with protected water-supply under the Plan. But the municipalities, with their most inelastic source of revenue and the growing demand for amenities by the public, will not be able to meet the situation. In addition to these, they are burdened with all the expenditure connected with the heavy elementary education and secondary education programmes.

1-50 m. “ These two items of expenditure are a great drain on all the municipalities and they are not able to make both ends meet. Therefore, either the Government should give them more liberal elementary education grants or they must be given other sources of revenue. As the Government have recently done by levying a surcharge on land revenue to provide finances to panchayats, they must find out some other sources of revenue for the municipalities. Otherwise living conditions in the urban areas cannot be improved.

“ I see the Government are taking a very complacent view with regard to the food position. Of course though there may be room for complacency on the quantitative side, on the qualitative side there is no room for satisfaction at all. Unless the total production of milk and eggs and other nutritious food are just sufficient for the entire population we cannot take a complacent

[26th August 1955] [Sri E. L. Raghava Mudaliar]

view of the food position in the state. To attain self-sufficiency in the supply of nutritious food we must see that poultry farming and dairying are started on a large scale in the State. These should be started not by private individuals or organisations but these should be subsidiary to agriculture. It is a well known fact that the economy of the peasant is a very unbalanced one and his whole fortune is only a gamble with monsoons and pests. He has to go on spreading and labouring from sowing to harvest. If the crop survives the diseases and pests and the drought and if the market does not fall, he may get a small margin to maintain himself and his family throughout the year. Therefore it has been very often said that he must be given a subsidiary occupation to supplement his income from land. It has been suggested that this can be done by taking to dairying and poultry farming. Of course he may own one or two heads of cattle and fowls. But he is not able to market the produce properly. Therefore high yielding cows and good poultry should be supplied to the farmers at subsidised rates and marketing facilities should be afforded to him by co-operative organisations which should collect the produce and market them in places where there is demand for them.

“ Coming to small scale industries, I have been very often saying that in most of the villages where there is supply of electricity every farmer and peasant has a five H.P. motor which is working for about four or five hours daily and remains idle for about 16 to 20 hours during the season and during the off season it is entirely idle. It will be better to find out and evolve some small scale industry which will utilise this power and give some profitable trade or occupation to the small peasant or farmer.

“ Sir, coming to finance, the Hon. the Leader of the House has been suggesting that taxation is the only method of finding the finances required for the plan and therefore the opposition should not grudge taxation proposals of the Government to meet the growing needs of the plan. I would suggest that it is against well known canons of taxation which has been evolved from experience. It is said that current expenses must be met by current taxation and long term expenses on capital works, especially paying works, should be met by floating loans repayable over a long period of years. Because such schemes benefit future generations, the future generations must be made to pay. Therefore I submit that it is wrong to spend on capital works money obtained by current taxation. With these words I thank you, Sir, and resume my seat.”

* SRI A. RAMASUNDARAKARUNALAYA PANDIAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த சென்னை ராஜ்ய இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகல் மீது நடைபெறும் விவாதத்தில் நானும் பங்கு கொண்டு இந்தச் சமயத்தில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவில் நீண்ட நாட்களாக ஆவலுடன் எதிர் பார்க்கப்பட்டு வரும் கரியாறு அணைக்கட்டு திட்டம் இந்த 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் இடம் பெறுவது கண்டு மிகவும்

[Sri C. Kandasamy] [26th August 1955]

“எண்ணூறு கோடி ரூபாய் வரி என்று சொல்லப்படுகிறது. சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்த தேசத்தின் வருமானம், ஏழை மக்களின் வருமானம், உயரவிலை என்பதைத் திட்டக்கர்த்தாகக் கொள்ளுதலுக்கொள்ளுகிறார்கள். மக்களின் வாழ்க்கை வசதி குறைந்திருக்கிறதென்று ஒப்பு கொள்ளுகிறார்கள். இர்ப்பு ரூபாய்க்கு விற்பனையம் 9 ரூபாய்க்குப் போகிறது. பதிலென்று ரூபாய் நஷ்டத்திற்கு விற்கக்கூடிய நிலையில் உழவன் இருக்கிறான். வரிசையாகப் பார்க்கும்போது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கும்போது ஏற்கனவே சுரண்டப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளிடமிருந்து 75 சத விதிகம் உள்ளவரிகளிடமிருந்து இன்றைய தினம் 800 கோடி ரூபாயை ஈடு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அது எப்படி முடியும்? இது யாதார்த்தத்தில் எங்கே கொண்டு போய் விடும் என்று கேட்கிறேன்.

“போன ஐந்து வருட திட்டத்திலே Central Excise duties 123 கோடி ரூபாய் அதிகமாய் இருப்பதோடு முன்னால் இருந்த வரி இனங்கள் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதே சந்தர்ப்பத்தில் வருமான வரியும், கார்ப்பரேஷன் வரியும் குறைந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் முதலாளி கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறான். இன்னொரு பக்கத்தில் உறுஞ்சக்கப்படுகிறான். உற்பத்தி அதிகப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விலை வரி வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. அதே சந்தர்ப்பத்தில் ஏழைகள் மீது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. பணக்காரர்கள் வரியிலிருந்து தப்பியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டு வந்த வரியும் குறைந்திருக்கிறது. இதைக் வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது, 800 கோடி ரூபாய் வரி விதிக்கும்போது என் சக்தியுள்ளவர்களுக்குப் போடக் கூடாதென்று கேட்கிறேன். ஏன் பிரிட்டிஷ் மூலதனத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது? பிரிட்டனுக்குப்பணம் வெளியேற்றப்படுவதைத் தடுத்தது, அந்தப் பணத்தை இந்தத் தேசத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் ஈடுபடுத்துவதற்குப் கட்டாயக் கடனாக ஏன் வசூலிக்கக் கூடாது? இதை விட்டு விட்டு வரி விசாரணைக் கமிட்டியினுடைய சிபாரிசின் அடிப்படையில் வரி வசூலிக்கவேண்டுமென்று ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையில் கூறுகின்றது என்று சொன்னால் நிச்சயம் ஐந்து வருஷத் திட்டம் தேசத்தை நாசப்படுத்தப் போகிறது. இந்த தேசத்திற்கு எந்த விதமான உருப்படியான உதவியும் செய்யப் போவதில்லை என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.

“மக்களின் வாழ்க்கை உயரவேண்டும், விவசாயச் செல்வம் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த காலத்தில் 1911-ல் இருந்த தேசிய வருமானத்தை விட 1921-ம் வருஷத்தில் நிச்சயம் இரண்டு மடங்கு அதிகரித்து இருந்தது. ஆனால் அதே சமயத்தில், அதே கால கட்டத்தில் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் ஏறவில்லை. இப்படியிருக்க தேசிய வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. வருமான அதிகரிப்பு பற்றி ரீதியில் அதிகரிக்கப்படுகிறதா? ஏழை மக்களின் கையில் பொய்ச் சேருகிறதா என்பதே பிரச்சனை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப்படும் போதும் இந்தக் கொள்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக இந்தத் தேசத்தில் வெள்ளைக்காரர் மூலதனத்தைப் பிடுங்க முடியாது என்ற கொள்கையை அனுசரித்து வருகிறது. மகாத்மா காந்தி எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் சாங்கிரஸ் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் பார்க்கும்போது, இந்தத் தேசத்தில் சுயராஜ்யம் வந்ததற்குப் பிறகு வெளிநாட்டாருடைய ஆதிக்கம் இருக்கக்கூடாது. அப்படி யிருப்பது தேசத்தின் தன்மானத்திற்கு உகந்தது அல்ல. இருந்தாலும்கூட யாதார்த்தத்தில் பார்க்கும் போது இந்தத் தேசத்திலிருந்து ஆங்கிலேய வெள்ளைக்காரர் ஆதிக்கம் ஒழிய வேண்டுமென்று சொன்னோம், என்பதை மறக்கக்கூடாது. வெள்ளைக்காரர்கள் தொழில் செய்யப்படும். ஆனால், பெரிய முதலாளிகள், எப்படித் தொழில் செய்தாலும் அடையக்கூடிய லாபமானது தொழிலாளிகளுக்கும், இந்த நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படவேண்டும். அதற்கான வகை

[26th August 1955] [Sri C. Kandasamy]

சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வெள்ளைக்காரர் மூலதனத்தைத் தொடர்மல், வருஷா வருஷம் வருகிற லாபத்தை அவர்கள் வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது, அதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காமல் மக்களின் மீது வரி போட்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்று சொன்னால், மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நிச்சயம் பெரிய பொராட்டம் தடக்கப் போகிறது என்று நான் முகவராகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் ஜனங்களுடமிருந்து ஒரு துணி சொட்டு வருமானத்தைக்கூட சர்க்கார் எதிர்பார்ப்பதற்கு முடியாது. அந்த அவருக்கு மாகாணத்தில் இனிமேல் வரி போட முடியாது. இந்தக் கால கட்டத்தில் எப்படி வரி கொடுப்பார்கள் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கவனிக்கவேண்டியது விலைவாசி வீழ்ச்சிப்பிரச்சனை. நடைமுறையில் இதைப்பற்றிப் பல விஷயங்களைச் சொல்லமுடியும். இந்த ஒரு வருஷ காலத்தில் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு வருமானம் வந்ததென்று சொன்னாலும் விலைவாசி வீழ்ச்சி காரணமாக அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. உள்நாட்டு மார்க்கெட் மந்தமாக இருக்கிறதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“நம் ராஜ்யத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இன்னும் பல தொழில்களையும் ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால் இந்தத் தொழில் அபிவிருத்தியில் ஏற்படக்கூடிய லாபத்தை அகில இந்திய உள்நாட்டு மார்க்கெட் ஸ்கீம்களுக்குக் கொள்கிறது. இந்த தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழில் சர்க்கார் எவ்வாறு இருக்கிறது? டாடாவும், பிரல்லாவும் லாபப் பணத்தை தொழில் வளர்ச்சிக்கு உபயோகப் படுத்தாமல் பணத்தை share market-இல் போடுவதும் குறைந்த விலைக்கு எலம் போடுவதுமாக இருக்கிறார்கள். இதனால் தான் விலைவாசி வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. விலைவாசி வீழ்ச்சி என்று குறிப்பிடும்கூட ஏதோ ஒரு விவசாயிக்கு மாதிரிப் வருடம் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்லவில்லை. இந்த விலைவாசி வீழ்ச்சிப் பிரச்சனை தேசத்தின் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு கேந்திரப் பிரச்சனை என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏற்கெனவே மத்திய சர்க்கார் பொருளாதார ஆலோசகராயிருந்த ப்ரொபஸர் மாஹல நோபிஸ் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட விலைவாசி வீழ்ச்சியினால் திருவாங்கூர் - கொச்சிக்கு ரூ. 60 கோடி நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்கிறார். மனிதலாகக் கொட்டை வியாபாரத்தில் 35 சதவிகிதம் விலைவாசி வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால் வாங்கும் சக்தியும் 35 சதவிகிதம் குறைந்திருக்கிறதென்று எடுத்துக்கொள்ளலாம். விலைவாசி வீழ்ச்சியைத் தடுப்பது அல்லது கட்டுப்படுத்துவது எப்படி? ஜனங்கள் கஷ்டப்படும்போது பெரிய முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டு போவதைத் தடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தேசத்தின் பொருளாதார நிலை குலைந்து விடும். விலைவாசி வீழ்ச்சியைத் தடுக்காவிட்டால் அது இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தின் அடிப்படையையே நாசம் செய்துவிடும். பலவிதமான பொருள்களும் 25, 30 per cent விகிதம் விலை வீழ்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றன என்று அரசாங்கத்தின் Commerce டிபார்ட்மென்ட் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. தனி நபர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நல்லாழிவு வாழக்கூடிய அவர்களைப் பார்த்து பொருமைப்படுவதினாலும் இவ்வாறு சொல்லவில்லை. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியை உயர்த்துவதற்காகத்தான் விலைவாசி வீழ்ச்சியைத் தடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

“கடன் வசதி விஷயமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக்கூடிய நிலைமையில் விவசாயிகள் மீதுள்ள கடன் சுமையையும் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கடன் வசதியையும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் இந்த ஐந்து வருஷத்திட்டம் வருங்காலத்தில் விவசாயத்தைச் சீர்படுத்துவதற்காகவே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. விவசாயத் தொழிலாளிகள்தான் இந்த தேசத்தின்

10-18
a.m.

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [26th August 1955]

வருத்தமடைகிறேன். அப்பகுதியில் உள்ள மக்களும் இதைக் கேள்விப் பட்டு மிகவும் வருத்தப்படலாம் என்று என்வது துணைமை. நீண்ட காலமாகவே இந்தத் திட்டப் பிரச்சனையைக் குறித்து பரஸ்பரம் இரகசியத்தில் எடுத்து பேசப்பட்டு வந்திருப்பதால், ஒரு தீர்மானமும் அது சம்பந்தமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்தீர்மானம் இன்னும் பரிசீலனைக்கு எடுத்து கொள்ளப்படவில்லை. தீர்மானத்தின் நடைமுறை மந்திரி அவர்கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனினும், இந்தக் கரியாறு திட்டம் என்ன காரணத்தினால் 2-வது ஐந்தாண்டில் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை என்பது எனக்கும் புலப்படவில்லை. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத் திற்கும், நமது சென்னை ராஜ்யத்திற்கும் இடையே இந்த ஆறு அகப்பட்டு கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இரு ராஜ்யங்களின் சம்பந்தமும் கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் திட்டத்தை 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்க முடியும் என்றும் நிறைவேற்ற முடியும் என்றும் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அது நன்மைக்கு அல்ல என்று நான் சுத்தேசப்படுகிறேன். ஏனெனில் பம்பையாறு திட்டம் 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் இடம் பெற்று இருக்கிறது. கரியாற்றைப் பற்றிய என்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டு ரிப்போர்ட்டை கணம் மந்திரி அவர்கள் பார்த்தால், முழு விவரங்களும் தெளிவுபடும். கரியாற்றின் முழுபாகமும் சென்னை ராஜ்ய எல்லைக்குள்ளான இருக்கிறது என்று கூற வேண்டும். ஏனெனில் அந்த ஆற்றில் கால்பாகத்திற்குச் சூறையான அளவுதான் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய எல்லைக்குள் இருக்கிறது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அந்த ஆற்றில் செல்லும் தண்ணீர் முழுவதும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமானதுதான் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். Catchment area அணைக்கட்டு கட்டவேண்டிய பிரதேசம் தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் பிரதேசம் ஆகியவை சென்னை ராஜ்ய எல்லைக்குள் அடங்கியுள்ளன. இந்த கரியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்ற சமார் 180 லட்ச ரூபாய்தான் செலவாகும் என்று என்ஜினியர்கள் மதிப்பீடு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு சிறுதொகை செலவில் ஏற்படக்கூடிய திட்டத்தை ஐந்தாண்டுகள் சுதந்திர சர்க்கார் ஏன் கைவிட்டு விட்டார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை.

“பொதுமக்களுக்கு வேண்டிய செதிகளைச் செய்து கொடுப்பதுதான் சுதந்திர ஜனநாயக சர்க்காரின் நோக்கம் என்று பிரசாரம் செய்கிறார்கள். அந்த முறையில் மக்களுக்கு செய்யவேண்டிய சென்கரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதற்கு ஏன் சர்க்கார் செய்கையில் தாமதமும் பாரபட்சமும் காட்டுகின்றனர் என்பது புரியவில்லை. மக்களுக்கு முதல் தேவை தண்ணீர். அந்த தண்ணீர் வசதி அதாவது, நிரந்தர நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட்டால்தான் விவசாயம் தழைக்கும். உணவு உற்பத்தி பெருகும். உற்பத்தி பெருகினால் உணவு பொருட்களின் விலை குறையும். ஏழை மக்கள் மலிந்த விலையில் சென்கரியமாக உணவுப் பொருட்களை வாங்கி உண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வாழ முடியும். ஆகவே, இந்த நோக்கம் ஈடுபட, நிரந்தர நீர்ப்பாசனம் தேவையான ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் உள்ள திட்டத்தையும் குறிப்பாக சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் உள்ள கரியாறு திட்டத்தையும் 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சர்க்காரை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லா, சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவை பொருத்த வரையில் கரியாறு திட்டத்திற்கு பதிலாக, பம்பையாறு திட்டம் இந்த 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பம்பையாற்றின் முழுபகுதியும் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய எல்லைக்குள் இருக்கிறது. அதன் உற்பத்தி ராஜ்யாணிய நகரத்துக்கு மேற்கே உள்ள மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் மேற்கு பாகத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. இந்த பம்பையாறு திட்டத்தைப்பற்றிய பரிசீலனையுட்கூட இன்னும் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் கரியாறு திட்டமோ, வெகு காலத்திற்கு முன்பே பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பம்பையாறு திட்டத்தால் சங்கரன்கோவில் தாலுகாவுக்கு ஒரு பிரயோஜனமும் ஏற்படாது என்று கருதுகிறேன். ஏனெனில், சங்கரன்கோவில் நகரமும் ராஜ்யாணிய நகரத்திற்கு தெற்கே சுமார் 20 மைல் தூரத்தில் மேட்டுப் பிரதேசத்தில் இருக்கிறது. கரியாறு திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அது நிறைவேற்றப்பட்டால்தான் சங்கரன்கோவில் தாலுகாவுக்கு பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [26th August 1955]

பம்பையாறு திட்டத்தால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் தாலுக்காக்களுக்குத்தான் நன்மை ஏற்படும். நான் இப்படி கூறுவது பம்பையாறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமென்று குறிப்பிடுவதாக சர்க்கார் கருதுக்கூடாது என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த பம்பையாறு திட்டத்தையும் கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டிய ப அவசியமாகத்தான் இருக்கின்றது. அப்பொழுது தான் மேலே குறிப்பிட்ட ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், சாத்தூர் தாலுக்காக்கள் வளம் அடையும். பம்பையாறு திட்டத்தால் சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவும் வளமடையும் என்று சர்க்கார் உறுதி கொடுத்தால் மரியாறு திட்டத்தை வற்புறுத்தவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பம்பையாறு திட்டத்தால் சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவை வளமடைய செய்வதாக இருந்தால் சர்க்காருக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பம்பையாறு திட்டத்தால் சங்கரன் கோவில் தாலுக்கா வளமடைய முடியாது என்பதை சர்க்கார் கருதினால் இத்திட்டம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கென்றும் அதே சமயத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவுக்கு மரியாறு திட்டத்தையும் நலித்தனியே நிறைவேற்றினால்தான் சங்கரன்கோவில் தாலுக்கா வளமடையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன், இத்திட்டத்தை எவ்வளவு செலவானாலும் அதற்காக சர்க்கார் கவலைப்படாமல் அத்தாலுக்கா மக்களின் நலனைக் கருதி நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் ஒருமுறை சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நமது சர்க்கார் பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்கு லட்ச கணக்கில் கோடி கணக்கில் பணம் செலவுசெய்கிறார்கள். நமது சர்க்கார் அந்த இனத்தில் வட்டிக்கணக்குப் பார்ப்பதில்லை. ஆனால் நிரந்தர நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு பணம் செலவிடும்போது வட்டிக்கட்டுடியாகுமா என்று கணக்கிடுவது மிகவும் வருத்தத்தக்க விஷயமாகும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசன வசதியுற்ற பிரதேசங்களில் மக்கள் எப்படி குடியிருக்க முடியும்? இதை சர்க்கார் ஆராய்ந்து ஒன்று தண்ணீர் வசதியுள்ள பிரதேசங்களில் இந்தப்பகுதி மக்களை குடியேற்ற வழி வகை செய்யவேண்டும். அல்லது சகரா பாலவனம் போன்ற இந்தப் பகுதிக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து தர வேண்டும். இவற்றை செய்வது சர்க்காரின் முதல் கடமையாகும். தட்டிகழிக்கக்கூடாதென்று கட்டிக்கூட்ட விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் சில வார்த்தைகள் வரண்ட பிரதேசமான சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவைப்பற்றி கூற விரும்புகிறேன். சங்கரன் கோவில் தாலுக்கா மக்கள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையில் வாழுகிறார்கள். ஏனெனில் அங்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான தொழில் படிப்பு வசதியும் கிடையாது மேலும் மருத்துவ வசதியும் மிகவும் குறைவு. சென்னை ராஜ்யத்தில் இதர பகுதிகளில் நிறைய மருத்துவ வசதி இருக்கும்போது, சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவிலும் அவற்றிற்கு இணையான வசதிகள் ஏற்பட வழி செய்வது அவசியம் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, நலிதல்லூர் பிரிக்காவில் ஒரு ஹைஸ்கூல்கூட கிடையாது. அங்கு வசிப்பவர்களுள்ளோரும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இங்கு மின்சார வசதியும், போக்குவரத்து, ரோட்டு வசதியும், நீர்ப்பாசன வசதியும் கிடையாது. அப்பகுதி வளமடைவதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவில் மக்களின் முக்கிய தொழில் விவசாயம், நெசவு. ஆகையால் மாதிரி விவசாயப் பண்ணைகளும் மாதிரி நேசவு தொழிற்பள்ளியும் அமைக்கப்பட்டவேண்டும். விவசாய தொழிலாளர்களின் நன்மையும் நெசவுத் தொழிலாளர்களின் நன்மையும் நல்லமுறையில் பாதுகாக்கப்பட்டவேண்டும்.

“2-வது 5 ஆண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு இலாகா அபிவிருத்திக்கென்று குறிப்பிட்ட தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகையில் குறிப்பாக நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டால்தான் நாடு முன்னேற முடியும், மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆணைப்படுகிறது.

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [26th August 1955]

கிறேன். சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் நீர்ப்பாசன வசதி எப்படி அமைந்திருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சங்கரன்கோவில் தாலுக்கா மேற்கு தொடர்ச்சி மலையில் கிழக்கு சரிவில் அமைந்திருக்கிறது. அங்கு ஜீவ நதியே கிடையாது. பலூர் காலங்கவில் நீர் சிறுநறுகளில் ஓடி எரிகளில் பாய் கின்றது. ஆகவே வரிப்பாசனத்தின் மூலமாகான் விவசாயம் நடைபெறு கின்றது. ஜீவ நதி எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் விவசாய மக்கள் மழையை பெரிதும் நம்பி கஷ்டப்படுகின்றனர். எக்காலமும் சங்கரன் கோவில் தாலுக்கா மக்கள் மழையை நம்பி வாழ முடியாது என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்திருந்தும் அப்பகுதிக்கு நிரந்தர நீர்ப்பாசன வசதிக்கு வழி வகை செய்ய வில்லை. சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவுக்கு நிரந்தர நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்பட வேண்டுமென்றால், இந்த கிரியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் முடியும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த கிரியாறு திட்டத்தின் மூலமாக முதல் போகம் 10,000 ஏக்கரும், இரண்டாவது போகம் 10,000 ஏக்கரும் ஆக 20,000 ஏக்கர் விவசாயம் செய்ய முடியும், என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, சர்க்கார் வட்டிக்கணக்கு பார்க்காமல் பாரபட்சம் காட்டாமல் இந்த திட்டத்தை எப்படியாவது, நிறைவேற்றவேண்டுமென்று மறுமுறையும் மன்றாடி சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த திட்டத் திற்காக சங்கரன் கோவில் தாலுக்காவில் உள்ள மக்கள் தங்களால் இயன் றளவு உதவித்தொகை Contribution சர்க்காருக்கு கொடுக்க தயாரா யிருக்கிறார்கள். ஆகவே கிரியாறு திட்டத்திற்கு சர்க்காரால் செலவிடப் படும் மொத்த தொகைகளில் மக்கள் உதவி தொகையை 30 வருடங்களில் அந்தப்பகுதி மக்களிடமிருந்து வசூல்செய்து கொள்ளலாம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் என்ன காரணத்தை கருதி கிரியாறு திட்டம் இந்த 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதையும் சர்க்கார் அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு தெரி வித்தால்தான் மக்களுக்கு சர்க்காரின் மீது மனக்கசப்பு ஏற்படாமல் இருக் கும். நீர்ப்பாசன வசதி செய்யப்பட வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும். சங்கரன்கோவில் பகுதி மக்களுக்கு சர்க்காரால் உதவி செய்ய முடியவில்லையென்றால் அப்பகுதி மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும் என்பதை தெரி விக்கிறேன். தற்போதுள்ள சட்டசபையில்தான் இது குறித்து பல நடவை கள் வற்புறுத்தியிருந்தும் சர்க்கார் அதன்மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்றால், அந்தப் பகுதி பிரதிநிதிகள் சட்டசபையில் இருந்தும் சர்க்காரை ஆதரித்தும் என்ன பிரயோசனம் இருக்கின்றன? சர்க்கார் பிரதிநிதிகளின் முறையீட்டுக்கு செவி சாய்க்கவில்லையென்றால், அப்பகு திக்கு பிரதிநிதித்வம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்றே எண்ணுகிறேன்.

“நமது சுதந்திர சர்க்கார் 5 வருடங்களுக்கு ஒருமுறை 5 வருட திட்டங்கள் தயாரிக்கிறார்கள். அத்தகைய திட்டங்களில் கிராம பகுதிகளை அபிவிருத்தி செய்ய கவனம் செலுத்த வேண்டியது முக்கியமாகும். இப் பொழுது கிராமங்களின் நிலைமையைப் பார்த்தால் சுதந்திரம் வருவதற்கு முன்பு எந்த நிலைமையில் இருந்தனவோ, அதே நிலைமையில்தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. சுதந்திரத்துக்கு பின்பும் கூட கிராமங்கள் அபிவிருத்தியடைவதில்லை. அவற்றை முன்னேற்றமடைய செய்யவேண்டுமானால், தற்போது இருக்கிற நிலைமையில் இன்றும் 100 ஆண்டுகளாவது பிடிக்கும் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். இருபது ஆண்டு திட்டங்களை தயாரித்தால்தான் கிராமங்களை நகரங்களுக்கு ஒப்பான நிலைமையில் கொண்டு வர முடியும் என்று எண்ணுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, சங்கரன்கோவில் டவுனில் குடிதண்ணீர் வசதி ஏற்படுத்த அங்குள்ள பஞ்சாயத்துபோர்டு தண்ணீர் வரி ஏற்படுத்தி பணம் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை மான்யமாக சர்க்காருக்குக் கொடுக்க அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆகவே, புனியங்குடிக்கும் சங்கரன்கோவிலுக்கும் சேர்த்து குடிதண்ணீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இறுதியாக நான் கூற விரும்புவதெல்லாம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பொதுவாக எல்லா பிசு

[Sri A. Ramasundarakarunala Pandian] [26th August 1955]

தேசங்களும் செழிப்பானவை என்றாலும், குறிப்பாக சங்கரன்கோவில், கோவில்பட்டி போன்ற பிரதேசங்கள் மிகவும் வரண்டவையென்று அரசாங்கத்தாரும் நன்கு அறிவார்கள். இந்த வரண்ட பிரதேசங்களை சர்க்கார் கவனிப்பதில்லை. இந்த வரண்டப் பகுதிகளை முன்னேற்றம் அடையச் செய்ய சர்க்கார் நிரந்தர நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுவதுடன் குறிப்பாக சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவிலுள்ள கிரியாறு அணைக்கட்டு திட்டத்தை 2-வது 5-ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கடைசி முறையாக வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானமும் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானம் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அது பரிசீலனைக்கு வரும்போது இன்னும் அதிகமான விவரங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் என்று கூறிக்கொண்டு இத்துடன் எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

“சந்தர்ப்பம் அளித்த ஆக்டிவ் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உறித்தாகுக.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்பொழுது நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது கிளம்பி இருக்கக்கூடிய ஒரு உணர்ச்சியை சர்க்கார் தனது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எவ்வளவுதான் இந்த நாடு ஒன்று, இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற எல்லோரும் ஓர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டு இருந்த போதிலும்கூட வடக்கும் தெற்கும் வேறுவேறு என்ற எண்ணம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. அதற்குச் சர்க்கார் மதிப்புக் கொடுக்காவிட்டால், நிச்சயமாக அது எங்கே கொண்டுபோய்விடும் என்று சொல்ல முடியாது. அது ஒரு பெரிய போரட்டமாகாவே கூட மாறிவிடும். தெற்கே கனரக தொழில்கள் வேண்டும் என்ற கிளர்ச்சியானது அதிகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதையெல்லாம் கவனத்திலே எடுத்துக்கொண்டு, பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நிலையிலே இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் இருக்கிறதாக தெரியவில்லை. ஆகவே மாகாண சர்க்கார் இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எப்படி செயல்பட்டது, அதனுடைய பலன்கள் என்ன, என்பதைப் பார்த்தால்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி சொல்ல முடியும். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள் சரிவர நிறைவேற வில்லை என்று சர்க்காரே ஒப்புக்கொள்கின்றது. ஆனால் அதே சமயத்திலே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் 6,000 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்போவதாக மத்திய அரசாங்க மந்திரிகள் தினசரி அறிவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதன் அளவு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைந்து கொண்டே வருகிறது. திட்டம் ஆரம்பிக்கும் காலத்திலே அது எத்தனை கோடியாக குறையும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. அதனுடைய நோக்கமும் சிதைந்து விடக்கூடாது. ஆனால் சர்க்கார் சொல்கின்ற நோக்கம் இருக்கிறதே அதாவது சிதையாமல் இருக்குமா என்று பார்த்தால் சந்தேகப் படக்கூடியதாக இருக்கிறது. முதலாவது தேசிய வருமானத்தை 25 பர்சென்ட் உயர்த்துவது இரண்டாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பதற்காக ஒரு கோடியே பத்து வட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது. இந்த இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டுதான் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டிருப்பதாக சர்க்கார் கூறுகிறது. கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் குடிசைத் தொழிலுக்கு அதிக முக்யத்வம் கொடுப்பதன் மூலமாக ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்போகிறது என்று இந்த திட்ட கர்த்தாக்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி அவர்கள் ‘சரிபத்தில் பேசும் பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஐனங்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பொறுப்பை வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிப்பது என்ற நோக்கத்திற்காக குடிசைத் தொழில்களிடமே விட்டுவைக்க முடியாது, நிச்சயமாக பெரும் தொழில்கள்

[Sri K. N. Nallasivam] [26th August 1955]

இடத்திலே ஒப்படைக்கவேண்டிய நிர்வாகம் ஏற்படலாம் என்று ரூசக மாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது வேலையில்லாத திண்டாட்ட ஒழிப்புத் திட்டத்தைத் தூக்கி குப்பையில் போட்டுவிட்டது என்பதைத்தான் குறிக்கிறது. தேசிய வருமானம் உயர்த்தப்படும்போது அது எல்லோருக்கும் சமமாக விநியோகிக்கப்படவேண்டும். தேசிய வருமானம் சமமாக விநியோகிக்கப்படாமல் இருந்தால் 25 பெர்சன்ட் உயர்விலை ஒருவித பலனும் ஏற்படாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதோ இங்கொரு குளம், இங்கொரு கால்வாய் வெட்டியதனால் மட்டும் ஜனங்கள் திருப்தி அடைந்து விடுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அதுமட்டுமின்றி தேசிய வருமானம் நிச்சயமாக ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் எல்லாவர்க்கத்தினருக்கும் வந்து சேர்க்குடிய வகையிலே செய்யவேண்டும். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எப்படி அது கையாளப்பட்டது என்று பார்க்கும்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் ஜாக்கிரதையாக நடவடிக்கைகளை கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. சுமார் எவ்வளவு தொகை செலவழிக்கப்படுகின்றதோ அதிலே பாதியை தனிப்பட்ட முதலாளிகள் கையில் அதனுடைய பூரா பொறுப்பையும் சர்க்கார் விடுகின்றது. அது மிகவும் ஆபத்தானது. இதைவெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு சர்க்கார் காரியத்தைச் செய்யாவிட்டால் அது ஒரு பெரும் போராட்டத்தில் கொண்டுவரப்படும். நம்முடைய கையிலே சர்க்கார் இருக்கிறது என்று இப்படி செய்துகொண்டுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்திலே ஏற்படப்போகும் அப்போராட்டத்தைத் தவிர்க்கவே முடியாது என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய திட்டத்தைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நமது மாகாணத்தைப் பொருத்த வரையில் புதிய நிர்வாகத் திட்டங்கள் செய்வதற்கு அதிக சந்தர்ப்பங்கள் கிடைப்பது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறது. ஆனால் அதேநேரத்தில் பழைய நீண்ட காலமாக இருக்கக்கூடிய கால்வாய்கள், வாய்க்கால்கள், குளங்களைப் பொருத்த வரையில் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்போவதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறது. ஆனால் பழைய வாய்க்கால்கள், பழைய மத்குகள், பழைய தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்ற முறைகள் இவைகள் எல்லாம் தண்ணீரை ஏராளமாக சேதப் படுத்துகின்றது. புதிய முறைகள் மூலமாக நிச்சயமாக இன்னும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரமுடியும். இதை சர்க்கார் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 10,000 ஏக்கரா பாயக்கூடிய பழைய முறையிலே இருக்கக்கூடிய கால்வாயை எடுத்துக் கொண்டு சரியான முறையிலே இருக்கச் செய்தால் நிச்சயமாக 20,000 ஏக்கரா தண்ணீர்பாயக் கூடியதாக ஆக்கலாம். கோவை ஜில்லாவிலே உள்ள கீழ் பவனி பாசனத்தை எல்லோரும் அறிவீர்கள். அங்கே குறைந்த தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு ஏராளமான நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயக்கூடிய முறையிலே ஒரு புதிய திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த கீழ்பவானி திட்டத்தைப்போல இன்னும் பல புதிய திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். இப்பொழுது புஞ்சையாக இருக்கக்கூடிய நிலங்களை, சர்க்கார் மாறுதல் செய்தால் நஞ்சையாக மாற்றமுடியும். இப்பொழுது இரண்டு லட்சத்து ஏராயிரம் ஏக்கர்களில் 10,000 தான் நஞ்சையாக இருக்கிறது. அங்கே ஒவ்வொரு 10 ஏக்கருக்கும் கிணறு வெட்டிக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்குமானால் நிச்சயமாக 50,000 ஏக்கர்களை நஞ்சையாக சாகுபடி செய்வதற்கான சந்தர்ப்பம் அங்கே இருக்கிறது. எனவே இந்த முறையை திட்டங்களுக்கெல்லாம் கொண்டு வரவேண்டும். அப்பொழுது தான் ஏராளமான நிலம் சாகுபடிக்கு வருவதுடன் ஏராளமானதொழிலாளர்களுக்கும் வேலைகள் கொடுக்க முடியும்.

“அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது சர்க்கரை ஆலைகள் ஆங்காங்கே ஆரம்பிக்கப் போவதாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கரை ஆலைகளிலே விவசாயப் பொருள்களை மட்டும் கவனிப்பதோடு நின்று விடக்கூடாது. இன்றைக்கு இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் ஏன் வெற்றிபெறவில்லை என்றால், மரம் ஏறும் தொழிலாளர்

[26th August 1955] [Sri K. R. Nallasivam]

களுக்கு எந்தவித வேலையும் கொடுக்கவில்லை. ஏதோ பெயரளவிற்கு கருப்பட்டி செய்கிறார்கள் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆகவே கருப்பட்டியின் மூலமாக சர்க்கரை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகளை குறைந்தது 4 இடங்களிலாவது ஏற்படுத்தினால் மரம் ஏறும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக, கைத்தறியைப் பற்றி இந்த நாட்டிலே அதிகமாக பேசப்பட்டு கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டது போன்ற உணர்ச்சி இருக்கிறது. ஆனால் உண்மைநிலை அப்படியல்ல. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கைத்தறி துணிக்கும், மில்களில் உற்பத்தி செய்யக்கூடியதுணிக்கும் ஏதாவது வரையரை வைக்கப்போகிறார்களா என்றால் கிடையாது என்றுதான் தெரிகிறது. கைத்தறிக்கு கொடுக்கக்கூடிய உதவியை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் நெசவாளர்கள் ஓரளவு உதவி பெறமுடியும். இந்த கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களை கூட்டுறவு சங்கத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதாக தெரிய வில்லை. இதை சர்க்கார் கவனித்து கைத்தறி நெசவாளர்கள் அனைவரையும், கூட்டுறவு சங்கத்தின் கீழ் கொண்டுவந்தும், கைத்தறி துணிக்கும், மில்துணிக்கும் ஒரு வரையரை ஏற்படுத்தியும் இத்தொழிலை பாதுகாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“எங்கள் பிரதேசத்தைப் பொருத்த வரையில் ஈரோடு, தாராபுரம், பழனி வழியாக ஒரு ரயில் பாதை போடவேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்டநாட்களாக இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. இதை சர்க்கார் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுது சர்க்கார் இந்த க்ஷயரோகம் வராமல் இருப்பதற்காக பி.சி.ஜி. அம்மை குத்துகின்ற வேலையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதைவிடக் கொடுமையான குஷ்ட ரோகத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை. இந்த வியாதி எங்கு பார்த்தாலும் வேகமாக பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இது தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே மிகவும் அதிகம். இதைத் தடுப்பதற்கு ஆஸ்பத்திகள் இருந்தால் கூட அங்கே தேவையான வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே, எப்படி இந்த பி.சி.ஜி. இயக்கம் இருக்கிறதோ, அதேபோல குஷ்ட ரோகத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை ஒதுக்கி அதை ஒரு இயக்கமாக நடத்தவேண்டும்.

“இன்றைக்கு சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நிலவெளியேற்ற பாதுகாப்பு சட்டம், வார குத்தகை நிர்ணயச் சட்டம் முதலியவற்றால் நாட்டிலே உள்ள பெருவாரியான மக்களுடைய வருமானத்திலே உயர்வு காணமுடியாது. இந்த நாட்டிலே 100க்கு 80 பேராக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் பிரச்சனையைத் தீர்த்தால்தான் நாட்டிலே நிச்சயம் சரிபட்சம் நிலப்பெற்றமுடியும். இதை விட்டுவிட்டு எத்தனை ஐந்தாண்டுத்திட்டங்கள் போட்டாலும் சரிபட்சம் ஏற்படாது.

“அதற்கு என்ன செய்தாக வேண்டும்? ஜனங்களை வேறு தவறான வழியிலே திருப்புவதற்காக அல்ல.

“மக்கள் நல்ல மனோபாவத்துடன் வாழ வேண்டும் என்பதற்காக 11-14 நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்படவேண்டும். அப்படித் கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்று நீண்டநாளாக கோஷமிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். முழு உருவத்தில் வரப்போகிறது என்று சர்க்கார் பதில் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் பயமாக இருக்கிறது அது வருமோ வராதோ என்று. அரசியல் சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வந்து அதன்படி கொண்டு வரலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அப்படித் கொண்டு வரும்போது உயர்ந்த பட்சத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதாவது 20 அல்லது 30 அல்லது 40 ஏக்கர் என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொல்லுவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். குத்தகை வாரம் முதலியவைகளை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். 25 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ள நிலச்சுவாந்தார்களுடைய குத்தகை வாரத்தை கொடுத்து விட வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்போவதாகக்

[Sri K. R. Nallasivam] [26th August 1955]

கொள்விப்படுகிறது. அந்த முறையில் இருக்கக் கூடாது. விவசாயி களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் நில சீர்திருத்தத்தை கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்தொடர் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am glad that the Second Five-Year Plan aims at providing the elementary requirements of the villagers. But it is very unfortunate that the Government of India have cut short our estimates by nearly 50 per cent, with the result, I am afraid, that we cannot achieve our objects completely. The whole Plan seems to be uncertain because we have to put before them the revised plan and then place it before this House so as to enable hon. Members of this House to have their say on the Second Five-Year Plan. I am sure, our Finance Minister will take early steps to see that the revised Plan is placed before this House early.

“ Barring, of course, all the big projects, all the other schemes of a general nature should be planned at the district level and added together to form the State Plan. That is the aim of the Second Five-Year Plan. I am sure, the Government have realized it and are going to do it.

“ Sir, they must, first of all, give priority to agriculture and animal husbandry. According to the latest report received from different Collectors, we find that nearly three million acres of arable land, that is *pucca* waste land, fit for cultivation, are lying waste. The Government must try to see that those lands are brought under the plough and assigned to landless poor as early as possible so that the food production in the State may go up.

“ So also with regard to Animal Husbandry, they must take early steps to see that more cattle farms are started in almost all the districts. In the district of Chingleput also, they must start a cattle farm and I was told recently that it is under the serious contemplation of the Government and if that is done, it will augment the City's milk supply. I am sure, they will push through the scheme as early as possible. But there is a dearth of technical staff in the Animal Husbandry Department. Unless they evolve some method by which a short-term course is started and more officers are appointed, the plan with regard to the Animal Husbandry Department will only be a paper plan, as no useful purpose can be served without any technical staff.

“ Then, Sir, regarding irrigation schemes, it has been stated that Malabar has been given special treatment so far as minor irrigation projects are concerned. While I will have no objection to give preferential treatment to Malabar, I would request the Hon. Minister to show the same consideration to other districts also. I know that in many of the districts, minor irrigation tanks are still in a state of disrepair and require very urgent repairs and I am sure, they will receive the earnest consideration at the hands of the Government.

[Sri V. K. Ramaswami Mudaliar] 26th August 1955]

“ Then, Sir, power projects are also very important. Though the Electricity Department are doing their best in the matter, still they must push through the schemes as expeditiously as possible so that all the villages in the State will be served with electricity before the end of the Second Five-Year Plan period.

“ I would request the Government to introduce a National Extension Scheme Block in each taluk of the District and that too in the most backward areas in that taluk. Now, I find that in only contiguous areas National Extension Scheme Blocks are introduced. This system has not worked very well in many places. People will come to appreciate these National Extension Schemes if the Government take steps to introduce one N.E.S. Block at least in each taluk of the district. I am sure, Government will pay early attention to this matter.

“ These are only a few of my suggestions and I am sure the Government will give another opportunity to all the Members of the Assembly to discuss the proposals of the Government under the Second Five-Year Plan after they are finally revised.”

* SRI K. S. LAKSHMIPATHI NAICKER :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி எனக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறுகிய காலத்திற்குள் நான் சில முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சில நீர்பாசன வசதிகளை செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லி மதுரை ஜில்லா பழனி தாலுகாவில் சில இடங்களுக்கு விஸ்தரித்தார்கள். அங்குள்ள காட்டாறுகளைத் தடுத்து அதன் மூலமாக வரண்ட பிரதேசங்களுக்குப் பாசன வசதி அளிப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த முறையில் ஒன்றும் கையாளப்படவில்லை. அவைகள் இதுவரையிலும் செய்து முடிக்கப்படவில்லை. அதுபோன்ற வேலைகளை இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ சட்டசபையிலுள்ளவர்களும் மந்திரிமார்களும் அரசாங்கத்திலுள்ளவர்களும் மதுரை ஜில்லாவில் வைகை திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதால் மதுரை ஜில்லா பூராவும் பலன் அடைந்து விட்டது என்று நினைக்கக்கூடும். கனம் மந்திரிகள் எல்லோரும் தங்களுக்கு பதவி உயர் வேண்டும், எல்லா வகையிலும் நன்றாக வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் அந்த ஜில்லாவிலுள்ள பழனியாண்டவளை தரிசனம் செய்யாமல் போவது இல்லை. அவர்களை அடிக்கடி பழனியாண்டவளை, இழுத்து மல் போவது வந்தாலும் கூட அந்த பிரதேசம் முன்னுக்கு வர பழனிக்கு அவர்கள் வந்தாலும் கூட அந்த பிரதேசம் முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்று அவர்கள் ஆசைப்படுவதில்லை. இதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

“ சென்னையில் தினசரி மழை பெய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் நாங்கள் ஆத்திரப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. என்னென்றால் பழனியில் மழையே கிடையாது. அங்கு பல இடங்கள் ரொம்பவும் பொட்டலாக இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விதை விதைக்கக்கூட மழையில்லை. அப்படி இருந்தும் அங்கு பெரிய நீர்பாசன திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வதாக இல்லை. அவைகளை அந்த தாலுகாவிற்குக் கொண்டு வருவதற்கு எந்த விதமான சாதகமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கக்கூடிய அநேக கிணறுகள் மூலம் நீர்பாசனத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் அந்த இடத்திற்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுப்பது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரை மிகவும் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. S. Lakshmiopathi Naicker] [26th August 1955]

“சமீபத்தில் செலத்திலிருந்து மதுரைக்குச் செல்ல இருக்கும் ரயில் பாதை ஒன்றைக் கொண்டு வரவேண்டும். அப்படிக் கொண்டு வந்தால் ஓட்டன்சத்திரம் பிராந்திய மக்களுக்கு செலவாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ரயில் பாதை ஒன்று ஓட்டன்சத்திரம் தொகுதி வழியாக செல்லும் படியாக மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார், ராஜ்போதும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக பிரதிக செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அனிமல் ஹஸ்பண்டரி அதாவது கால்நடை அபிவிருத்தியைப்பற்றிய திட்டம் ஒன்று எடுக்கப்பட்டு அதையும் விவரமாக கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எவ்வளவு தூரம் கால்நடை அபிவிருத்தி இந்த சர்க்காரால் செய்யப்பட்டது என்பதைப்பற்றி பார்க்கும் போது ஒன்றும் இல்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் காரணம் முக்கியமாக என்ன என்று கேட்டால் அங்குள்ள கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகா ஒருவருடைய கையில் இல்லாததால் தான். அதிலும் அவரிடம் கம்ப்யூனிடி, பிராஜெக்ட், நாஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஸ்கீம் இது போன்ற திட்டங்கள் அவருடைய கையில் இருக்கிறது. அவைகளுடன் கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகாவையும் வைத்து கொண்டு இருக்கிறார். மற்றும் பிளாக்டெவலப்மெண்டு கம்ப்யூனிடி பிராஜெக்டில் உள்ள கால் நடை அபிவிருத்தி இலாகா டெக்னிஷியன்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்களின்கையில் இல்லை. பட்டம் பெற்றவர்களுடைய கவனத்தில் இல்லாமலும் அவர்களுடைய உதவியில் இல்லாமலும் தனிப்பட்ட முறையில் இருப்பதால் அதை அவர்கள் சரிவர கவனிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அந்த இலாகா டைரெக்டர் ஆப் அனிமல் ஹஸ்பண்டரியின் நேரடி சூப்பர்விஷனில் இருந்தால் அது மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கால் நடை அபிவிருத்திக்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அதை எடுத்து நடத்தக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதற்காக அதிகாரிகளை உற்பத்தி செய்வது என்று ஆரம்பித்தால் இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாகும். மூன்று வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் அந்த இலாகாவை கையில் எடுத்து அமுலுக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய அதிகாரிகள் அவர்களிடத்தில் இருப்பார்கள். ஆகவே இந்த கால்நடை அபிவிருத்தி திட்டம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் முக்கியம் பெற வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு அபிப்பிராயம் இருந்தால் வெடர்நரி இலாகாவையும் கால்நடை அபிவிருத்தி இலாகாவையும் தனித்தனியாக பிரித்து விட்டால்தான் நன்றாக நடைபெறும். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரியிடம் ஏற்கெனவே அதிகப் படியான போர்ட்போலியோ இருக்கிறது. அதனால் இதையும் சேர்த்து கவனிக்க முடியாது. அதனால் தனிப்பட்ட முறையில் கால்நடை அபிவிருத்திக்கு அதிக நேரம் கவனிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதன்மேல் அந்த இலாகா சரிவர நடைபெற்று முன்னேற்ற மடையும். அதற்கு என்று தனிப்பட்ட ஒரு இலாகாவை அமைத்து அதன் மூலமாக அதை கவனித்தால் இந்த அபிவிருத்தி திட்டத்தை சரிவர கவனிக்க முடியும். உதாரணமாக இப்பொழுது ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சுமார் 150 பொலி காளைகளை வைத்திருக்கக்கூடும். அவைகளுக்கு பரிமியம் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அவைகளை ஜில்லா கால்நடை அதிகாரிகள் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு முன்னதாக அந்த அதிகாரிகள் அந்தப் பொலி காளைகளை பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு காளையை கவனிக்க வருஷத்தில் இரண்டு நாட்களாகிறது. அப்படி 150 காளைகளையும் பார்வையிடவேண்டுமென்றால் வருஷத்தில் 300 நாட்கள் வேண்டியதாக இருக்கும். இவற்றுடன் மற்ற வேலைகளையும் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதனால் எல்லா வேலைகளையும் சரிவர கவனிக்க முடியாது. அதனால் தனிப்பட்ட இலாகாவை அமைத்தால் கால்நடை அபிவிருத்தியை நல்ல முறையில் கண்காணிக்க முடியும். ஆகையால் வெடர்நரி டிபார்ட்மென்டையும் கால்நடை இலாகாவையும் தனித்தனியாக பிரித்து விட வேண்டும்

26th August 1955]

[Sri K. S. Lakshmiopathi Naicker]

என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவைகளுக்கு தனித்தனி டைரெக்டர்களை நியமித்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும். அப்பொழுது தான் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பிட்டபடி உறுப்படியான வேலைகள் நடக்கும்.

“கால்நடை அபிவிருத்திக்கு ஏராளமான ஸ்கீம்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பொலிகாளைகளை வாங்குவதற்கு என்று ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒரு வருஷத்திற்கு செலவிடுவது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு எவ்வளவு பொலிகாளைகளை வாங்க முடியும்? மாகாணம் பூராவும் வாங்கவேண்டும் என்றால் குறைந்தது 500 காளைகள் தான் வாங்கமுடியும். ஒருகாளை ஒன்று 500 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 500 காளைகள்தான் வாங்கலாம். இதை வைத்துக் கொண்டு மாகாணம் பூராவும் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்று சர்க்கார் நினைப்பது தவறு. அதனால் அதற்கு இன்னும் அதிகப்படியானதொகை ஒதுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஒரு பொலி காளைக்கு 100 பசுக்கள் வேண்டியதாக இருக்கும். அந்த கணக்கில் பசுக்களின் சங்கியைக்கு பொலிகாளைகள் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதன்படி காளைகள் கொடுத்தால்தான் கால்நடையை அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

“அடுத்தபடியாக ஆடு அபிவிருத்தியைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் நாலு பண்ணைகளை ஆரம்பிக்குப்போவதாக சொல்லுகிறார்கள். ராஜ்போதும் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் பொலி காளைகள் வாங்கிக்கொடுக்கப்போவதாக சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போல வே ராமஸ் அதாவது ஆட்டுக்கடாக்களையும் வாங்கிக் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். ராமனாபுரம், மதுரை பசுக்களில் அதிகப்படி கொடுத்து உதவ வேண்டும். மற்றும் கோழிப்பண்ணை ஆரம்பிக்கப் போவதாக சொல்லுகிறார்கள். பெளல்ட்ரி யூனிட்டை மிகவும் பொறுத்தமான இடங்களில் ஆரம்பித்து கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். இந்த திட்டங்களை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அத்துடன் பசு இனங்களையும் ஆடு இனங்களையும் அதிகப்படுத்தவேண்டும்.

“கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றால் அவைகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் அவசியம் தேவை. அதற்கு வேண்டிய நிலங்களை சர்க்கார் இன்னும் ஒதுக்கி வைக்கவில்லை என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் அவசியமாக வேண்டும். நீர்பாசன வசதியுள்ள இடங்களில் மாட்டுத் தீவனம் உற்பத்தி செய்தால் எக்கருக்கு பத்து ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது ரொம்பவும் குறைந்த தொகை. அதை அதிகமாக்க வேண்டும். கால்நடை அபிவிருத்தி திட்டத்தை உடனடியாக நடத்தினால் பின்னாடி உதவியாக இருக்கும். அதனால் இந்த திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக எனக்குப் பேசுவதற்கு இவ்வளவு நேரம் கொடுத்தற்கு கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி பேசுவதற்கான சந்தர்ப்பம் அளித்த அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சம்பிரதாய முறையில் இந்த நன்றியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மக்களுடைய திட்டமாக அடையவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகத்தான் கிராமங்கள் தோறும் கமிட்டியை நிறுவி, ஜில்லாக்கள் தோறும் கமிட்டியை நிறுவி, ராஜ்ய சர்க்காரின் ரீதியில் சட்ட சபையில் அதை விவாதித்து மத்திய சர்க்காருக்கும், ப்ளானிங் கமிஷனுக்கும் அனுப்பி வைப்பதற்கான முறையில்

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [26th August 1955]

எற்பாடு செய்திருப்பது உண்மையிலேயே மாறாட்டத் தகுந்த விஷயமாகும். ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வாழ்கின்ற மக்களின் அபிவிருத்திகளை இந்தத் திட்டங்களில் பிரதிபலிப்பதற்கு வசதி தற்போது ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி யாரும் பொதுமான அபிமானம் திட்டத்தைப்பற்றி பரிசீலிப்பதற்கு கொடுக்கப்படவில்லையென்றும் யாரையுமே கேட்டுக்கொள்ளாமல் இந்தத் திட்டத்தைத் தயாரித்துவிட்டார்கள் என்று சொல்வதற்கும் வழியில்லை.

“முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நாம் பெருமைப்படலாம். ‘யானையைப் பார்ப்பதற்கு வெள்ளெழுத்துக்காரனுக்குக் கூட கண்ணாடி வேண்டியதில்லை’ என்பதைப்போல முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அபிவிருத்திகளையெல்லாம் நாம் இங்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். என்னுடைய ஜில்லாவிலுள்ள பல கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றன முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால். மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் பலவகையிலும் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கான பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை கிராமங்களிலுள்ள விவசாய மக்களே நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். கிராமத்திலுள்ளவர்கள் இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களில் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுகிறார்கள் என்பதை கிராமப்புறத்துக்குச் சென்று பார்த்தால் நன்கு தெரியும். இன்றைக்கு தேசிய அபிவிருத்தி, ஸ்தல அபிவிருத்தி, சமுதாய அபிவிருத்தி ஆகிய பல திட்டங்களின் மூலம் சர்க்கார் அவர்களுடைய உற்சாகத்தை ஊக்குத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இன்னும் சுகாதார வசதி, தண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி ஆகியவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றப் போதுமான முறையில் அவர்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள். பொது மக்களுடைய கவனம் இந்தப் பக்கம் இப்பொழுது திரும்பி இருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது போடப்போகின்ற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தைப் பலவகையிலும் உயர்த்துவதற்கான வசதிகள் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக ராஜ்ய மக்களுடைய நிலைமை பலதிறங்களிலும் வளர்ச்சி அடையும். ஆகவே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றிபெற்றவில்லை. அதையும் போய்விட்டது. அதைப்போலவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் வெற்றி பெறப்போவதில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக எந்த வரியையாவது போடுவதற்கு சர்க்கார் நினைத்தால் அதனால் பெரிய போராட்டம் வரும் என்பதாக யாரும் சர்க்காரைப் பயமுறுத்தவேண்டிய தில்லை, அதனால் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் ஏற்படப்போவதில்லை என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எவ்வித பயமுறுத்தல்களுக்கும் பயந்து சர்க்கார் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை விட்டுவிடப்போவதில்லை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை செம்மையாக நிறைவேற்றி விட்டோம் என்கின்ற கர்வத்தினால் அப்படிப் பேசவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் நமக்கு நல்ல அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு நிச்சயமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மிக வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கையால் தான் அப்படிப் பேசுகின்றேன். மதிப்பிற்குரிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களும் என்னைக்குமே, ‘நாங்கள் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல தவறுகளை செய்திருக்கக்கூடும். நாங்கள் செய்திருக்கும் தவறுகள் என்னென்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்லுங்கள். அதனால் அவற்றைத் திருத்திக்கொள்ள முடியும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதே தவறுகளை நாங்கள் திரும்பவும் செய்யாமல் இருக்க முடியும்,’ என்று தான் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார். அம்மாதிரியாக உருப்படியான யோசனைகளைத்தான் நாம் எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். நிதான புத்தியுடன், விருப்பு வெறுப்பின்றி, வெற்றி தோல்வி என்னென்ன என்பதை யோசிக்காமல் சொல்லவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. எந்தெந்த வழிகளெல்லாம் நமது தேசிய வருமானத்தை அதிகப்படுத்த முடியுமோ அந்தந்த வழிகளெல்லாம் அதிகப்படுத்துவதற்கான யோசனைகளை கூறவேண்டும்.

[26th August 1955] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

“எங்களுடைய நாலுக்காவில் உள்ள கிராமப் பிரதேசங்களில் 12 ஏரி யாக்களிலுள்ள பொதுஜனங்களைக் கூட்டி, கட்சி சம்பந்தமில்லாமல் கூட்டி, அந்தந்த பிராந்திய மக்களுடைய யோசனைகளையெல்லாம் திரட்டி, கட்சி சார்பில்லாத ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, அந்தந்த மக்களுடைய அபிவிருத்திகளை, எண்ணங்கள் முதலியன பிரதிபலிக்கும்படியான திட்டத்தைத் தயாரித்து சர்க்காருக்கு அனுப்பிவைக்க நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். சர்க்கார் இதற்கான அவகாசத்தையும் உதவியையும் அளித்தார்கள். ஆகவே சர்க்காரே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மக்களுடைய எண்ணங்களை, கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே தயாரித்துவிட்டதாகப் புரார் சொல்வதற்கே காரணம் இல்லை. அம்மாதிரி கூறினால் நம்முடைய பிழையை பிறர் மீது சுமத்திவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கும் ஒரு முயற்சியாகத்தான் இருக்கும். தங்கள் தங்கள் கட்சியின் செல்வாக்கை இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் அதிகப்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லையே என்பதற்காகவும் தேர்ப் பொது நலனுக்காகப் போடப்படுகிற திட்டங்களை எதிர்ப்பதிலும் எவ்விதப் பிரயோஜனமும் கிடையாது.

“ராமநாதபுரம் ஜில்லாவைப்பற்றி உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். 1910-ம் வருஷத்தில் ராமநாதபுரம் ஜில்லா என்ற பெயரே கிடையாது. அதற்குப் பிறகுதான் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து ஏழு தாலுக்காக்களையும், மதுரை ஜில்லாவிலிருந்து ஏழு தாலுக்காக்களையும் பிரித்து எடுத்து அவற்றை ஒரு தனி ஜில்லாவாக, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவாக ஏற்படுத்தினார்கள். மதுரை ஜில்லாவிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஏழு தாலுக்காக்கள் ஜமீன் பிராந்தியத்தில் சேர்ந்திருந்தது. அதனால் அவை நீர்ப்பாசன வசதி போன்ற துறைகளில் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையிலேயே இருக்கின்றன. மற்ற பிரதேச மக்கள் பலதிறங்களிலும் அபிவிருத்தி அடைந்திருப்பதைப் போல இந்த ஜில்லா மக்கள் அபிவிருத்தி அடைவதற்குப் போதுமான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேயில்லை. ஜமீன் பிரதேசங்களை எல்லாம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே சர்க்கார் ஒருவழியாக ஒழித்துக் கட்டியிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய நேரிடையான ஆட்சி முறை இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்புதான் அந்தப் பிரதேச மக்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட ஆட்சி முறையின்கீழ் அவர்கள் இப்பொழுது தான் வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கும் அந்த ஜில்லா மக்களைப் பார்த்தால் அவர்கள் மிகவும் பின்னடைந்த நிலையிலேதான் இருந்து வருகிறார்கள். நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அந்த ஜில்லாவிற்கு சரியான ஒரு நீர்ப்பாசன வசதியை, குறிப்பாக ஆற்றுப் பாசன வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக அவர்கள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு வழி ஏற்படும். அதிர்ஷ்டவசமாக திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யம் வழியாக அரபிக் கடலில் போய் விணை விழுங்கி ஆறுகளின் தண்ணீரை மேற்குத் தொடர்ச்சிமலைப் பிரதேசத்தில் அணைக்கடி சென்னை இராஜ்யத்தின் பக்கமாகத் திருப்பி விடலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் மூலமாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அனுகூலம் ஏற்படலாம். ஆனால் இது சம்பந்தமாக நம் சர்க்கார் திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காரோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் சமூகமான ஒப்பந்தத்திற்கு வரவிட்டால் மத்திய சர்க்காராவது இவ்விஷயத்தில் தலையிட்டு இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். இது நல்லதொரு திட்டமாகும். இன்றைக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லா பருவ மழையையே நம்பியிருப்பதால் சரியாக மழை பெய்யாத காலங்களில் பயிர் நாசமாகி விடுகிறது. அதனாலேயே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள பல பிரதேசங்கள் வறண்டு கிடக்கிறது. அதற்காகவே ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு தனிச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்பதற்காக ஸ்ரீ அருள் தாஸ் என்ற ஒருவரை ஸ்பெஷல் அதிகாரியைப் போட்டு, அவருக்குக் கீழ் பல சிப்பந்திகளைப் போட்டு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவை எந்தெந்த வகைகளிலெல்லாம் அபிவிருத்தி அடையச் செய்யலாம் என்பதற்கு ஒரு ரிப்போர்ட் தயாரிக்கச் சொன்னார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டும் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான பக்கங்களைக் கொண்டதான அந்த ரிப்போர்ட் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னது போல ஆலாடி, நதியையோ, பம்பை, நதியையோ அந்தப் பக்கத்தில் திருப்பி

[Sri R. Krishnaswami Naidu] [26th August 1955]

விட்டால் அதனால் அந்த ஜில்லா மிகவும் செழிப்புள்ள ஜில்லாவாக மாற முடியும். அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குடிசைத் தொழில் விஷயமாக ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தீப்பெட்டித் தொழிலானது அநேகமாக நகரங்களில் தினம் ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தொழிலாக வளர்ந்து விட்டது. அதைக்கூட பிரிக்க வேண்டும். மத்திய கைத்தொழில் போர்டர் யோசனை சொன்ன முறையில், கிராமத் தொழில் 25 ரூபாய் செய்யக்கூடிய தொழிலாக அதைச் செய்தால் இன்னும் அனுகூலமாக இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“கைக்குத்தல் அரிசி விஷயமாகவும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நெல் அறைக்கும் மில்களுக்கு இனிமேல் அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது.

“கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள ரோடுகளில் லாரிகள் போக அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது. கிராம ரோடுகளின் வழியாக கிராமங்களுக்கு லாரிகள் வருவதால் கிராமங்களிலுள்ள கட்டை வண்டிகளுக்கு வேலையில்லாமற் போகின்றன. ஐந்தாறு, 1,000 கட்டைவண்டிகள் வேலையில்லாமல் கிடக்கின்றன. ஆகையால், கிராமங்களிலிருந்து நகரங்களுக்குப் போவதற்கும் வருவதற்கும் கட்டை வண்டிகள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டால் கிராமக் கைத் தொழில்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும். ஆகவே, கிராமாந்திரத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும். அவைகளுக்குச் சர்க்கார் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

11-42
அ.ந.

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாடு சுதந்திரம் அடைந்த எழு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கப் புகுந்திருக்கிறோம். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் காலத்திலும், அறிக்கையின் வாயிலாக நாம் பார்க்கின்ற போதும், மக்களுடைய வாழ்க்கையின் தரம் மூன்று சத விதிக் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அது சராசரியாக போட்ட கணக்காகத்தான் இருக்கும். உண்மையாகவே கிராம மக்களும், நடுத்தர வர்க்கத்தினரும், ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இருந்த நிலைமையையவிட இப்பொழுது அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது.

“உற்பத்தி செய்யுங்கள் அல்லது அழிந்து விடுங்கள்” (Produce or perish) என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை நிலை எப்படி யிருக்கிறது? ‘உற்பத்தி செய்து அழிந்து விடுங்கள்’ (Produce and perish) என்ற நிலைமைதான் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தொழிலாள மக்களும், விவசாய மக்களும், நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி உற்பத்தியையும் பெருக்குகிறார்கள். உற்பத்தியை என்னவோ அவர்கள் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் அதுதான் கிடையாது. மூன்று சத விதிக் உயர்ந்திருக்கிறதா உயர்ந்திருக்கிறதாச் சொல்லப்படுகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக உயர்த்தப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொள்கையை விளக்கும் காலத்தில் கன ரகத் தொழில்களை முதல்படியாக அமைக்கப்போவதாகவும், அதற்கு அடுத்தபடியாக குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யப் போவதாகவும், அதன் மூலமாக மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயரும் என்றும், விவசாயத்திலே மாறுபாடு செய்யப்போகிறோம் என்றும் சொன்னார்கள்.

[Sri M. Palaniyandi] 26th August 1955]

“கன ரகத் தொழிலைப்பற்றி சொல்லும்போது, உருக்குத் தொழிற்சாலை மூலம் நகரத்திலும் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை இன்னொரு இடத்திலும் வைக்கப்போவதாக யோசிக்கப்படுகிறது. எஃகு தொழிற்சாலை பீஹாரில் நிறுவலாமா என்று பேசப்படுவதாக நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அது ஏன் என்று சொல்ல வேண்டும்? தென்னாட்டில் பல அங்கத்தினர்கள், நாங்கள் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் பக்கத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள்கூட நிச்சயமாக தென்னாட்டிலே சரியான ஆலைத்தொழில் இல்லை யென்று சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். சேலத்தில் ஒரு இரும்பு உருக்கு தொழிற்சாலை நிறுவ வேண்டுமென்று இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய சகல மக்களும் தெரிவித்தும்சூட சேலத்தில் நிலக்கரி கிடைக்கக்கூடிய சகல மக்களும் தொழிற்சாலை எற்படுத்த முடியாது என்று யாது, அதனால் உருக்கு தொழிற்சாலை எற்படுத்த முடியாது என்று மத்திய சர்க்காரால் பேசப்படுகிறது. ஆனால் பத்திராவதியில் நடப்பது என்ன? டன் ஒன்றுக்கு நூறு ரூபாய் வீதம் மத்திய சர்க்கார் subsidy கொடுக்கிறார்கள். அதேமாதிரி சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கு வேண்டிய உதவியையும் மத்திய அரசாங்கம் அளிப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அலுமினியம், பாக்கைட் ஆகிய நூறு பொருள்கள் சேலத்தில் கிடைக்கின்றன. நிச்சயமாக ஒரு அலுமினிய உற்பத்தி தொழிற்சாலை அங்கு அமைக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரைக் கட்டாயப்படுத்தவேண்டும். திருச்சி ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கான டன் எடை உள்ள ஜிப்சம் கிடைக்கிறது. அதைக்கொண்டு ரூப்பர்பாஸ்பேட் செய்ய நல்லதொரு தொழிற்சாலை எற்படுத்தும்போது அவை தனிப்பட்டோருடைய மேற் பார்வையில் விடப்பட வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் செய்வதற்கு பதிலாக மத்திய சர்க்காரோ, சென்னை சர்க்காரோ நேரடியாக நடத்துவதற்கு முன் வர வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு கொள்ளீ லாபம் கிடைக்கும்படியாக விட்டுவிடக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் உற்பத்தி பெருகிவிட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. பஞ்சாலைத் தொழிலிலும், சிமென்ட் தொழிலிலும் உற்பத்தி பெருகி யிருக்கிறது. அதன்மூலம் தனிப்பட்டவர்களுக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் சென்று கொண்டிருக்கிறது. அந்த லாபத்தை நிறுத்திக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்குப் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதற்கு பணம் வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பணத்திற்கு வரி போட வேண்டுமென்று வரி விசாரணைக் கமிட்டி சொன்னாலும்கூட, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் அம்மாதிரி வரி போட முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதைக் கண்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையைக் கடைசி வரையில் காப்பாற்ற வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மிகவும் மோசமான நிலைமை வந்துவிடும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்களின் மீது மேலும் மேலும் வரியை சுமத்திக்கொண்டிருப்பதற்கு பதிலாக ஆலைத்தொழிலை நடத்தக்கூடிய பெரும் முதலாளிகள் அடைந்துவரும் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிமின்ட் தொழிலில் சுமார் 50 முதல் 60 லட்சம் வரை மூலதனம் போட்டவர்கள்கூட இன்று கொள்ளீ லாபம் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏ.லி.வி., பாலியா போன்றவர்களும், இன்னும் சாதாரணமாக மூலதனம் போட்டவர்களும் ரிசர்வ் நிதியில் எவ்வளவு சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு புள்ளிவிவரத்தை பல அங்கத்தினர்கள் இதற்குமுன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலின் மூலம் வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் நிறைய லாபம் சம்பாதித்து, பணத்தை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டுவிட்டுக் கொண்டுவிட்டார்கள். தேயிலைத் தொழிலில் முதலாளிகள் கொள்ளீ லாபம் அடிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு முதலாளிகள் யாதொரு விதமான வசதியும் செய்துகொடுக்காததுதான். வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் லாபத்தை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருப்பதில் அக்கறை செலுத்துகிறார்களே தவிர, தங்கள் கீழ் வேலை செய்யும் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய மருத்துவ வசதி, வீட்டு வசதி, குழந்தைகளின் கல்வி வசதி இதுபோன்ற

[Sri M. Palaniyandi] [26th August 1955]

பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்க யாதொன்றும் செய்து கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று நீலகிரியிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டில் வெள்ளை முதலாளிகள் ஏராளமான லாபத்தைச் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய லாபத்தைச் சர்க்கார் ஏன் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பெரும் முதலாளிகளுடைய லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி அவர்களுக்கு மேற்பட்ட லாபத்தைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதின் மூலம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றலாம். அப்படிச் செய்தால் மக்கள் மீது வரி போட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று நான் யோசனை கூற விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு இன்னும் வரி போட்டுக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் மேலும் மேலும் கீழேதான் போய்விடும்.

11-47 a.m. “விவசாய மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி யிருக்கிறது? சாதாரண விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவில்லை யென்று உறுதியாகக் கூற முடியும். விவசாயியின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டுமானால் அரசாங்கம் நிலச் சீர்திருத்த மசோதா கொண்டுவர வேண்டும். நாட்டிலிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்ந்தால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர முடியும். உற்பத்தியாகிற பொருளை அவர்கள் வாங்குவதற்கு வழி செய்யவேண்டும். உதாரணமாக, நாட்டில் சிமெண்டு உற்பத்தியாகிறது. இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் அதை உபயோகிக்கிறார்களா? கிடையாது. ஆகையால், அது நம் நாட்டில் உபயோகிக்கப்படாமல் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ஏனென்றால், மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைவாகியிருக்கிறது. அதனால்தான் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அந்தச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால்தான் உற்பத்தியாகிற பொருளைச் சரியான முறையில் விநியோகிக்க முடியும். பொருளை விநியோகிக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? அரசாங்கத்தார் டாடாவுக்கு ரூ. 10 கோடி கொடுக்கிறார்கள். மற்றும் பல கம்பெனிகளுக்கும் இம்மாதிரி உதவியளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அக்கம்பெனிகளின் நிர்வாகத்தில் அரசாங்கத்துக்கு பங்கு அல்லது Control இருக்கிறதா? கிடையாது. லாபத்தையும் அதிகமாக அடிக்க விட்டுவிட்டு, தனிப்பட்ட மூலதனக்காரர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. நேற்றுக் கூட மத்திய அரசாங்க நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பேசுகிற காலத்தில் Industrial Finance Corporation-ல் நடக்கும் ஊழல்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுசரிக்கும் முறையைக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். சாதாரண, சிறு தொழில்களுக்குக் கடன் கொடுத்து ஆதரிக்கவேண்டுமே யல்லாது, தொழிலாளிகளுக்கும் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கும் தனிப்பட்ட பெரு முதலாளிகளுக்கு வட்டியேயில்லாமல் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுடைய லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, தொழிலாளிகளுடைய நிலைமையை உயர்த்தி, நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால்தான் நாடு மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரும். ‘ஐந்து வருஷத் திட்டம் போட்டுவிட்டோம்; அதை அமுலாக்கப் போகிறோம்’ என்று சொன்னால் போதாது. நிர்வாகத்திலும் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். திட்டத்தின் கர்த்தாக்கள் நிர்வாகத்திறமை வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நிர்வாக அதிகாரம் ஒரே இடத்தில் இருக்கவேண்டும். சூரிதமாக முடிவு செய்து திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, யாருக்கு வரி போடவேண்டும்? பெரும்பாலான அளவில் நாட்டில் மக்களுடைய வாழ்க்கையிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வைக் குறைக்கவேண்டும். பெரும் பணம் படைத்தவர்களுடைய வரியைக் குறைத்து, சாதாரண மக்களுக்கு வரி ஏற்றப்பட்டு பல குறைகளில் அவர்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் வழக்கம் நிறுத்தப்பட வேண்டும். நிறையப் பணம் படைத்த பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டு ஏழைகளுக்கு வரி போடாமலிருந்தால்தான் மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி பெருகும். தென்னாட்டிலுள்ள விவசாயிகளுக்குத்தான் சம்பளம் மிகக் குறைவு. அதில் இந்திய ரீதியில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு ரிப்போர்ட்டின்படி பெண்களுக்கு ரூ. 1½ சம்பளம். தென்னாட்டில் அவர்களுக்கு ரூ. 1 சம்பளம்

[26th August 1955] [Sri M. Palaniyandi]

பணம். இந்த ரிப்போர்ட்டை நாங்கள் தயாரிக்கவில்லை; இதை மத்திய அரசாங்கம் தயாரித்திருக்கிறது. வேறு ராஜ்யத்தில் தொழிலாளிகளுக்குச் சம்பளம் ரூ. 4, ரூ. 5 என்றால், நம் ராஜ்யத்தில் ரூ. 2 தான். ஆகையால், தொழிலாளிகளுக்கு லாபகரமான தொழிலை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பையும், திருச்சிராப்பள்ளியில் கிடைக்கும் ஜிப்சத்தையும் வைத்துக்கொண்டு கலரகத் தொழில் ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, நிர்வாகம் அதிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ரூ. 2,000, ரூ. 3,000 செலவாகக்கூடிய திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்வது மிகவும் கஷ்டம் என்று அரசாங்கத்தார் சொன்னார்கள். அப்படியானால், குறைந்த செலவு ஆகக்கூடிய புள்ளம்பாடித் திட்டம், கட்டளைத் திட்டம் ஆகியவைகளை நிறைவேற்றலாம். அவற்றால் சுமார் 20,000 ஏக்கருக்குத் தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். நமது தென்னாடு ஒரு பிற்பட்ட பகுதி. உடையார் பாளையம் தாலுகாவில் இந்த மாதிரி சாதாரணத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தால், ஏழைகளுக்கு உபயோகமாயிருக்கும். ஆகையால், புள்ளம்பாடி, கட்டளைத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொண்டு, தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கொடுத்து, தண்ணீர் இல்லாத கஷ்டத்தை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது 5 வருஷத் திட்டம் மக்களுடைய திட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், அதிகாரிகளை நியமித்து நாட்டை எப்படி வளமுள்ளதாகக் முடியும், எப்படியெல்லாம் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்யலாம், மக்களுடைய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எப்படிப் போக்கமுடியும் என்று சர்க்கார் திட்டமிட்டு முன் வந்திருப்பது ஒரு நல்ல செயல். அதிகாரிகள் மக்களோடு நெருங்கிப் பழகும்போது இந்த 5 வருஷத் திட்டம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், சுமுகமாகப் பழக வேண்டும். மக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகாரிகள் நண்பர்களாகப் பழகவேண்டும்.

“நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுடைய நிலைமை உயர்ந்தால் தான் ஆட்சியின் நிலை உயரும். அப்போதுதான் மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். இப்போதுள்ள திட்டத்தில் இப்பேற்பட்ட மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம் மிகக் குறைவு. இவர்கள் முன்னேறினால் தான் நாடு முன்னேற முடியும். பிற்பட்ட இனத்தவரில் பல வகுப்பார் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் முற்போக்கு வகுப்பினராக இருப்பதால், பிற்பட்ட இனத்தவருக்குச் சேரவேண்டிய சலுகைகளையெல்லாம் மேற்படி முற்போக்கு வகுப்பினர் அடைந்துகொண்டு போகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் மறக்கக்கூடாது. அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மற்ற திட்டங்களைத் திட்டவேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

“தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கிறது. 7, 8 ஆண்டுகளாக இப் பிரச்சனை பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் அந்த வேலையை எடுத்துக்கொண்டு நடத்துவதாக செயலில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. ஆனால், வேலை மிகவும் தாமதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கொஞ்சம் வேகமாக வேலையை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். நெய்வேலியில் கிடைக்கக் கூடிய பொருள்களைக்கொண்டு தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தலாம். அதன் மூலம் தென் ஆற்காட்டிலும் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் உள்ள மக்களுக்கு வேலை கிடைக்குமாறு வசதி செய்யலாம்.

[Sri K. Aranganathan] [26th August 1955]

“நெய்வேலியில் கிடைப்பதுபோல் திண்டிவனத்திலும் 3 சதுர மைல் தூரத்துக்கு பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கிறது. இதை நானே நேரில் சென்று பார்த்தேன். இந்த நிலக்கரி நெய்வேலி நிலக்கரியைவிட உயர்ந்த ரகமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஆகையால், இதை mining expert-களைக்கொண்டு அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அதோடு கூட, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் வெள்ளைக் களிமண் கிடைக்கிறது. அதைக்கொண்டு Ceramic Industry ஆரம்பிக்கலாம். நமக்கு மின்சாரத்துக்கு வேண்டிய அனேகம் சாமான்களை வெள்ளைக் களிமண்ணைக்கொண்டு செய்யமுடியும்; அதற்கு நாம் வெளி நாட்டையோ மற்ற ராஜ்யங்களையோ எதிர்பார்க்கவேண்டியதில்லை. அங்கு கிடைக்கும் களிமண் மிக உயர்ந்த ரகக் களிமண். அது இப்பொழுது ரயிலில் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு தென்னாற்காட்டில் Ceramic Industry-ஐ ஆரம்பிக்கலாம்.

“நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்கிறார்கள். ஆனால் நமது அரசாங்கம் இதுவரையில் விவசாயிகளுக்குக் காட்டிவந்த சலுகை பெரிய அளவில் இல்லையென்பதுதான் என் கருத்து. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களெல்லாம் ஒரு சில இடத்தில்தான் இருக்கின்றன. நமது ராஜ்யத்திலுக்கும் வரண்ட பிரதேசங்களான இராமநாதபுரம், தென்னாற்காடு, சேலம், வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு முதலிய இடங்களில் சரியான நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. அவ்விடங்களில் புதிய பிராஜெக்டுகளைக் கொண்டுவரும் பிரச்சனை பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு சம்பந்தப்பட்டவரையில் மிகவும் மேட்டுப்பாங்கான செஞ்சி, கல்லக்குறிச்சி முதலிய இடங்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொடுக்கப்பட்டுள்ள 2-வது ஐந்து வருஷத் திட்ட Preliminary draft proposals-ல் Vidur Reservoir Project சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நீர்ப்பாசன வசதியளிக்கப்படக்கூடிய நிலங்களில் சுமார் 2,000 ஏக்கர் பாண்டிச்சேரியிலிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன அதிகாரிகளைக் கேட்டவரையில், இது சாத்தியமில்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டு இந்த திட்டத்தைச் சிபாரிசு செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஏற்கெனவே ஐ. ஏ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் முதன் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில், செஞ்சி தாலுக்காவில் சமலாபுரி என்ற இடத்தில் ஒரு ரிசர்வாயர் கட்டுவதாக இருந்தது. அதைத்தான் என்ஜினியரிங் இலாகாவின் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அது விடப்பட்டு எப்படி Vidur Reservoir Project இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் சமலாபுரி-சங்கலாபுரி நதியில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

11-57 a.m.

“நமது மாகாணத்தில் கிராம ரோடுகளின் நிலைமை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. பல கிராமங்களுக்கு மழை காலத்தில் நடந்துபோவது கூட முடியாமல் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் ஜில்லா போர்டுகள் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம். அரசாங்கமும், ஜில்லா போர்டுகளுக்கு அதிகப் பணஉதவி செய்தால்தான் கிராம ரோடுகளை எல்லாம் அவர்கள் செப்பனிட முடியும்.

“நமது மாகாணத்தில் ஒரேயொரு விவசாய கல்லூரிதான் இருக்கிறது. அது போதுமானதல்ல. உணவு உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியில் நாம் ஈடுபட்டிருக்கும் சமயத்தில், விவசாயக் கல்விகற்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அண்மைமீல யூனிவர்ஸிட்டியில் ஒரு விவசாய கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அங்கே ஒரு விவசாய கல்லூரியை திறக்கவேண்டிய முயற்சிகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri K. Aranganathan] 26th August 1955]

“ஆஸ்பத்திரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாம் பிற்போக்கில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். பல தாலுக்கா தலை நகர ஆஸ்பத்திரிகள் இன்னும் அரசாங்கத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஜில்லா போர்டுகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல சமயங்களில், இந்த ஜில்லா போர்டுகளால் நிர்வகிக்கப்படும் ஆஸ்பத்திரிகளில் தேவையான மருந்துகள் கிடைக்காமல் போய்விடுகின்றன. சர்க்கார் மெடிகல் ஸ்டோரி லிருந்துதான் ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள் தேவையான மருந்துகளை வாங்கவேண்டுமென்று இருப்பதால் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மருந்துகள் வந்து சேருவதில்லை. ஆகவே, அந்தந்த வருஷத்திற்கு ஒதுக்கப் படும் தொகைகூட செலவு செய்யப்படாமல் நின்றுவிடுகிறது. இதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகள், முனிசிபல் ஆஸ்பத்திரிகள், சர்க்கார் மெடிகல் ஸ்டோரிலிருந்துதான் மருந்துகள் வாங்கவேண்டுமென்றிருப்பதை மாற்றி அமைத்து, அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகள் எப்படி நேரிடையாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறதோ, அதைப் போல் மாற்றியமைத்தால், ஓரளவிற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தால், கிராம மக்களுக்கு வேண்டிய வைத்திய வசதி சுலபமாகக் கிடைக்கும் என்ற யோசனையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

Sri K. V. RAMASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை பொதுவாக நான் வரவேற்கிறேன். நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தை திட்டம் கீட்டி அபிவிருத்தி செய்வதை, முன்னேற்றுவதை, நான் பொதுவாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ், இந்த நாட்டின் செல்வங்களை பெருக்கி அவற்றை பாடுபட்டு அபிவிருத்தி செய்து அனுபவிக்கவேண்டிய மக்களைப்பற்றி, இந்தத் திட்டம் போதிய அக்கரை காட்டாமல், நிராகரித்திருக்கிறது. குறிப்பாக, நமது ராஜ்யத்தில் வாழக்கூடிய மலை ஜாதியினரைப்பற்றி, இந்தத் திட்டத்தில் எந்தவிதமான அம்சமும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து இரண்டு அங்கத்தினர்களும் இதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

“இந்த எட்டு வருட சுதந்திரத்தில் மலைகளில் வாழக்கூடிய மக்கள் அங்கே மனிதர்களாக வாழவில்லை. மிருகங்களிலும் கேவலமாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். மிருகங்களுக்காவது சில வசதிகள், சுதந்திரங்கள் உண்டு. தங்களை எதிர்க்க வரக்கூடிய துஷ்ட மிருகங்களை எதிர்த்து போராட சுதந்திரம் உண்டு, மிருகங்களுக்கு. ஆனால் அந்த மலைகளில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அந்த சுதந்திரம்கூட இல்லாமல், எந்த விதமான வசதியும் இல்லாது, மிகவும் கேவலமான பரிதாபப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிற்கும் திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் எல்லையாக இருக்கக்கூடிய, விரிந்த பரந்த கொல்லிமலையிலுள்ள மக்கள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். எட்டு வருட சுதந்திர ஆட்சிக்குப்பின்னும் அவர்களைப்பற்றி சர்க்கார் எந்தவிதமான அக்கரையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அவர்களின் வாழ்க்கையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கோ அல்லது அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு சில வசதிகளை செய்து கொடுக்கவோ, சிறிதளவும் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். வெந்ததைத்தின்று விதி வந்தால் சாகலாம்’ என்று அவர்கள் மலையுச்சியின் கீழ் வசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மலையில் அவர்கள் புழுப்போல் செத்து மடிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மழை வந்துவிட்டால் அவர்கள் என்ன செய்வது என்பது தெரியாத நிலையில் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக, அந்த மலையிலிருந்து கீழே வருவதற்கு அவர்களுக்கு யாதொரு வசதியும் கிடையாது. இவைகள் ஒருபுறமிருக்க, அந்த மலையில் ஏராளமான இயற்கை வளங்கள் இருக்கின்றன. தேக்கு மரங்கள், சந்தன மரங்கள் எல்லாம் அங்கு ஒங்கி வளர்ந்திருக்கின்றன. இயற்கை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அந்த மலைஜாதியினருக்கு எழுத்த

11-59 a.m.

[Sri K. V. Ramaswami] [26th August 1955]

வாசனை கிடையாது. அந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு பள்ளிக்கூட வசதி, வைத்திய வசதி, கடன் வசதி ஆகியவற்றை உடனடியாக செய்து தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எங்கெங்கையோ போடப்படுகின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் பல மலைகள் இருக்கின்றன. அந்த மலைகளில்லாமல் எண்ணற்ற ஆயிரம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இந்த மலைப் பிரதேசங்களில் இரண்டொரு பிரிக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டு, சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டங்களைப் புகுத்தி, அவர்களின் வாழ்க்கையை மாற்றியமைக்க உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, சேலம் ஜில்லா தாதுவா தங்கிய ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் நீர்பாசன வசதி மிகவும் குறைவு என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அந்த பின்தங்கிய ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய பின்தங்கிய தாலுக்காக்களில் ஒன்று ஹரூர் தாலுக்கா. போன் பொதுத் தேர்தலின்போது இந்த ஹரூர் தாலுக்காவில் முல்லிக்காடு வாணியாறு நீர்ப்பாசன திட்டம் பற்றி பலத்த பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றப்போகிறோம் என்று சொல்லி, சர்க்கார் கட்சி ஏராளமான ஒட்டுகளை பெற முயற்சி செய்தது. சர்க்கார் அப்போது வெளியிட்ட “ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி” என்ற அறிக்கையில் இதைப்பற்றி பிரமாதமாக பிரசாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவிட்டு இந்த திட்டம் சர்வே செய்யப்பட்டது. ஆனால், இந்த திட்டத்தைப்பற்றி இன்றைக்கு பேச்சுமில்லை, மூச்சுமில்லை. சேரவராயன் மலையிலிருந்து ஏராளமான தண்ணீர் இந்த வாணியாற்றிற்கு வருகிறது. இந்த வாணியாற்று திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதால் 4,000 ஏக்கருக்கு அதிகமான நிலப்பரப்பு நீர்ப்பாசன வசதி பெறும். மிகக் குறைந்த செலவில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக மேற்கொண்டு நிறைவேற்றவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, நாமக்கல் தாலுக்கா, மோஹனூர் பிரிக்காவில் ஒரு வாய்க்கால் வந்து சேருகிறது. அதனால் பல நூறு ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று வருகிறது. அங்கே ஒரு Bed regulator கட்டுவதற்கு இடையூறு இன்றைக்கு ஒரு குறம்பு இருக்கிறது. இது சேதத்தை உண்டாக்கி நஷ்டத்தை விளைவிக்கிறது. அந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஒரு Bed regulator கட்டுவதற்கு தங்களால் இயன்ற சகல உதவிகளையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எனவே, நான் குறிப்பிட்ட இடையூறை நீக்கி, ஒரு Bed regulator கட்டுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சேலம் ஜில்லாவில் ஏராளமான கனிப் பொருள்கள் உண்டு என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். அன்றைக்கு அமரகலி பாரதியார் பாடினார் ‘செல்லம் எத்தனையுண்டு புலிமீதே, அவையாவும் படைத்த தமிழ் நாடு’ என்று. உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய செல்வங்கள் எல்லாவற்றையும் விட அபரிமிதமான செல்வங்கள் தமிழ் நாட்டில் உண்டு என்று அன்றைக்கு சொன்னார் பாரதியார். அந்தச் செல்வங்களில் பெரும் பகுதி சேலம் ஜில்லாவில்தான் இருக்கின்றன. அங்கே, இரும்பு உண்டு, மாக்கனிசை உண்டு, தங்கம் உண்டு, வெள்ளி உண்டு, இன்னும் பல செல்வங்கள் உண்டு. சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய இரும்பைப்பற்றி 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே நமக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்த இரும்பை எடுக்க எந்தவிதமான முயற்சிகளும் எடுக்கப்படவில்லை. முயற்சி செய்வதாக சர்க்கார் பல தடவைகளில் பிரசாரம் செய்துவந்திருந்தபோதிலும், 200 வருடங்களுக்கு மேலாகவே தெரியக்கூடிய இரும்பை எடுக்க திட்டவட்டமாக எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. பல தடவைகள் சொல்லப்பட்டது, இந்த இரும்பை வெட்டியெடுக்க திட்டம் தீட்டப்போகிறோம் என்று. பத்திரிக்கைகளை புரட்டினால் தெரியும். பல தடவைகளில் மந்திரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திட்ட கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. நமக்கு

[Sri K. V. Ramaswami] 26th August 1955]

கொடுக்கப்பட்ட “Second Five Year Plan Preliminary Draft Proposals” என்ற புத்தகத்திலும்கூட அதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கடைசியாக மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த யோசனை கைவிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மந்திரிகளால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வாக்குறுதிகளிலிருந்து அந்த திட்டம் நிறைவேறும் என்று எந்தவிதமான நம்பிக்கையும் ஏற்பட முடியாமலிருக்கிறது. இந்த இரும்பை தேடி எடுத்தால், அதிலிருந்து பல உபப் பொருட்கள் கிடைக்குமென்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். குறிப்பாக, பாண்டரஸ், சிலிகா, கந்தகம் போன்ற உபப் பொருட்கள் (By-products) கிடைக்கும். அவற்றை வைத்துக்கொண்டு இன்னும் பல தொழில்களை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் வேலையில்லாமல் நலியும் நலிந்துக்கொண்டிருக்கும் எண்ணற்ற ஆயிரம் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். எனவே, இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சேலத்தில் பாக்ஸைட் உண்டு. உலகத்தில் கிடைக்கக்கூடிய பாக்ஸைட்டில் சேலம் சிறந்தது சேலத்தில் இருக்கக்கூடியது. அது மிகவும் உயர்ந்த ரகத்தை சேர்ந்தது என்று நிபுணர்கள் சர்க்காருக்கு சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதைத் தோண்டி எடுத்தால் ஒரு அருமையான தொழிற்சாலையை சேலத்தில் உண்டாக்க முடியும். ஆனால் இந்த செல்வத்தைத் தோண்டி எடுப்பதாக சொல்லி விட்டு கடைசியாக இதற்கு போதிய பணமும், technical assistance கிடையாது என்ற காரணங்களைக் காட்டி இந்த அலுவலியைத்திற்கும் அரோகரா போட்டு விட்டது சர்க்கார்.

“அதன் பிறகு மேட்டூரிலே ஒரு Paper Mills கட்ட முடியும். இன்றைக்கு சென்னை ராஜ்யத்திலே ஒரு பேப்பர் மில் கூட கிடையாது. ஆனால் ஆந்திராவிலேயும், மைசூரிலேயும் Paper Mills இருக்கின்றன. மேட்டூரிலே பேப்பர் மில்லுக்கு வேண்டிய Chemicals உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. காஸ்டிக் சோடா, க்ளோரின், லீம், சோடியம் சல்பைட் போன்ற Chemicals, Metturr Chemicals-ல் உற்பத்தியாகின்றன. இங்கிருந்து உற்பத்தியாகும் ரசாயனப் பொருட்கள்தான் புனலூர் பேப்பர் மில், பத்ராபதி பேப்பர் மில் முதலியனவற்றுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஆகவே அந்த கெமிக்கலஸையும் வைத்துக் கொண்டு, கொள்ளைகாலிலே கிடைக்கக்கூடிய மூங்கிலையும் கொண்டு வந்து மேட்டூரிலே ஒரு அருமை யான காகித தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த முடியும். அங்கேயுள்ள தொழில் அதிபர்களும் இதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இதை சர்க்காருக்கும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே மேட்டூரிலே ஒரு பேப்பர் மில்லை ஏற்படுத்தும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“கனம் Deputy Speaker-in-charge. (சிறிப்பு.) நான் சொல்வதைப்பார்த்து எல்லோரும் நகைக்கின்றார்கள். ஆனால் சட்டப்பிரகாரம் Deputy Speaker-in-charge என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதுதான் சரியான முறை.

“இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே திருச்சிராப்பள்ளியிலேயிருந்து New Kattalai High Level Channel Scheme, Pullambadi Canal Scheme என்ற இரு திட்டங்களும் Planning Commission-க்கு சிபார்சு செய்து அனுப்பப்பட்டன. அதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பெரும் முயற்சியினால் ஏற்படுத்தி விட்டால் அநேக ஆயிரக்கணக்கான நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு வந்து உணவு அதிகமாக உற்பத்தியாகும். சில நாட்களுக்கு முன்னால் நமது நிதி அமைச்சர் மத்திய சர்க்காரிடம் நமது திட்டங்களைப்பற்றி நன்றாக எடுத்துச் சொல்லியும், பொருள் அதற்கு குறைவாக கிடைத்திருப்பதற்கு காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை.

“நான் இவ்விடத்தில் முக்கியமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது நகர சபையின் அபிவிருத்தியைப் பற்றி. அதிர்ஷ்ட வசமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் கோயம்பத்தூர் நகர சபை பிரதி நிதியாகவும் இருக்கிறார்கள். கோயம்பத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி மதுரை, சேலம் போன்ற

12-9 p.m.

[Sri A. Ramaswami Tevar]

[26th August 1955]

பெரிய நகர சபைகளில் ஜனங்கள் வியாபாரத்திற்காகவும், நியாய ஸ்தலங்களுக்காகவும், மற்ற முக்கியமான காரியங்களுக்காகவும் (Floating population) வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந் நகர சபைகளில் தண்ணீர் வசதி குறைவாக இருக்கிறது. கோயம்புத் தூரிலே கூட, நான் சென்றிருந்த போது பார்த்தேன். பகலில் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். இரவில் தண்ணீரை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒவ்வொரு நகர சபையிலும் தண்ணீர் கஷ்டம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த கஷ்டத்தைப் போக்க நடவடிக்கை எடுத்தால் ஜனங்களுக்கு மிகவும் நன்மையாக இருக்கும்.

“இரண்டாவது பாதாள சாக்கடை (underground drainage) அநேக பெரிய நகர சபைகளில்கூட இடையாது. இதனால் சுகாதார வசதி குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே இந்த 2-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எல்லா நகர சபைகளுக்கும் பாதாள சாக்கடை திட்டத்திற்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மூன்றாவதாக கிராமங்களில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் நகரத்தில் உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும், பிரசவ விடுதிகளுக்கும் அதிகமாக வருகிறார்கள். ஆனால் இங்கு உள்ள ஆஸ்பத்திரிகளில் படுக்கைகளும், பிரசவ விடுதி வசதிகளும் குறைவு. இதை ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இச்சபையில் சொல்லியிருப்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகையினால் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே ஆஸ்பத்திரிகளையும், பிரசவ விடுதிகளையும் மிகவும் விரைவில் செய்யவேண்டும். எனவே நகர சபைகளுக்கு ‘Medical relief’ க்காக உதவி செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

“திண்டுக்கல், திருச்சிராப்பள்ளி போன்றவிடங்களில் சுருட்டுத் தொழில் குடிசைத் தொழிலாக இருக்கிறது. அது இப்பொழுது கஷ்டம் தெனையை அடைந்திருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் இது வரையில் எந்த வித உதவியும் செய்ததே கிடையாது. முக்கியமாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புவது என்ன வென்றால் அமெரிக்கா தவிர, இந்த திருச்சிராப்பள்ளி, திண்டுக்கல் முதலியவிடங்களில் உற்பத்தியாகும் சுருட்டுகள் இந்த உலகம் பூராவும் பரவியிருக்கிறது. உலகத்தில் இந்த சுருட்டுகளை மிகவும் மெச்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்கும், நமது சர்க்காருக்கும் அதிக வருவாய் வருகிறது. இந்தத் தொழிலில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தக் குடிசைத் தொழிலை விரைவில் செய்யவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நகர சபைப் பிரதி நிதியாகவும் இருப்பதினாலே நகர சபைகளுக்கு தண்ணீர், பாதாள சாக்கடை, ஆஸ்பத்திரி, பிரசவ விடுதி முதலிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாக மறு முறையும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலேயுள்ள வசதிகளையெல்லாம் திருச்சிராப்பள்ளி நகர சபைக்கும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-15 p.m. *SRI K. MOOKKIAH THEVAR :—“கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசுகிற போது முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்னவாயிற்று, அது எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது, அதன் முடிவு என்ன என்பதைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. 1952-ம் வருஷத் தேர்தலின் போது காங்கிரஸ் மானி பெஸ்டோ தனியாக ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக இந்தத் திட்டத்தை புல்தக ரூபமாக பிரசுரித்து அதுதான் மானிபெஸ்டோ வாக தேர்தலில் வைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தேர்தல் நடந்த காலத்தில் அந்த திட்ட புல்தகங்களின் அட்டையைப் பார்த்தால், மதுரை, ராமேஸ்வரம், தஞ்சை கோவில் கோபுரங்களை அச்சடித்திருந்தார்கள். அதைப்

[Sri K. Mookkiah Thevar]

26th August 1955]

பார்த்து முதலில் மக்கள் என்ன நினைத்தார்கள் என்றால் அந்த கோபுரங்களின் அளவு தாங்களும் உயரத்தான் போகிறோம் என்று நினைத்து காங்கிரஸ் நல்ல முறையில் நிச்சயமாக வெற்றி பெறவேண்டும் என்று நிறைய வேட்டுப் போட்டு வெற்றியைக் கொடுத்தார்கள். வெற்றி கிடைத்த பிறகு கடந்த ஐந்து வருஷத்தில் என்னத்தைப் பார்த்திருக்கிறோம் என்பதற்கு நாட்டில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் பசியும், பட்டியும், விபசாரமும், வேலையில்லா திண்டாட்டமும்தான் நாட்டில் பெருகியும், இப்பசாரமும், வேலையில்லா திண்டாட்டமும் தோர்தல் மானிபெஸ்டோ க்கு கொண்டிருந்தது. அந்த ஐந்து வருஷ திட்டத்தைப் பின் பற்றி இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தையும் தயாரித்திருக்கிறார்களா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இது யோசித்துப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இதுவும் இருந்தால் இதுவும் அடுத்து வரும் தேர்தல் மானிபெஸ்டோ வாக்கத்தான் இருக்க முடியும் என்றுதான் இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர் கள் முக்கியமாக சந்தேகப்படக் கூடியதாக இருக்கிறது. அது மாதிரி இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எல்லோருடைய விருப்பம். நாடுமுன்னேற்ற மடைந்து சுபிட்சம் அடைய வேண்டும் என்றால் நல்ல முறையில் தயாரித்திருக்கவேண்டும்.

“மற்றும் இந்த திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் இதில் நன்மைகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படிப்பட்ட நன்மைகள் இருக்கும்போது அது எப்படி மக்களிடத்தில் சேருகிறது என்று பார்க்கும்போது அது கொஞ்சம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். கிராமங்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் அது சரிவர போய்ச் சேருகிறதா என்று பார்த்தால் கழுதை தேய்ந்து கட்டெரும்பு ஆகும் கதையைப்போல ஆகி விடுகிறது. இந்த திட்டங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும் என்றால் அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகளில் முக்கால் வாசிப் பேர்கள் அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு உதவி செய்வதாக இல்லை. அவர்கள் பழங் காலத்தில் எந்த முறையில் இருந்தார்களோ அந்த முறையில்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனம் இன்னும் மாறுதல் அடையவில்லை. இவர்களிடம் பணத்தை ஒப்படைப்பது களிம்புஎறின அடையவில்லை. இவர்களிடம் பணத்தை ஒப்படைப்பது களிம்புஎறின பாத் திரத்தில் பாலை வைப்பது போலாகும். இந்த திட்டங்களிலும்கூட அரசாங்கத்திற்கு அரசாங்கத்தால் சலுகைகள் கொடுக்கப் பாக எந்தெந்த தாலாகாக்களுக்கு அரசாங்கத்தால் சலுகைகள் கொடுக்கப் படுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் அதிகமாக நகரங்களுக்குத்தான் செல்லுபடுகின்றனவோ அவைகள் எல்லாம் அதிகமாகச் செல்லுவதில்லை. கிராமங்களையும் அதிகமாக கவனிப்பது இல்லை. தொழிற்சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்றால் அவைகள் கிராமங்களுக்குச் செல்வது இல்லை, நகரங்களுக்குத் தான் செல்லுகிறது. அரசாங்கத்தார் நகரங்களைத்தான் சலுகைகள் காட்டுவதில் அதிகமாக கவனிக்கிறார்கள். இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்புகளை கவனித்தாலும் நகரங்களுக்குத்தான் சலுகைகள் காட்டப் பட்டிருப்பது நன்றாக தெரியும். அதனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது கிராமங்களுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகள் காட்டுவதற் கான திட்டங்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன் படுத்திக்கொண்டு கிராமங்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நமது நாடு நீர்வளம் நில வளம் பொருந்திய நாடு என்று சொல்லப் படுகிறது. மற்றும் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வேண்டிய நில வளத் தையும் நீர் வளத்தையும் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது நெய்வேலியில் நிலக்கரிச் சுரங்கம் இருப்பதாகக் கண்டு பிடித் திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய பரிசீலனையைச் செய்ய நிபுணர்களை வரவழைக் கிறார்கள். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து அங்கு வேண்டிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு பல ஸ்கீம்கள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நம் நாட்டில் இன்னும் அநேகம் இயற்கை வளங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் நிறைய மினரல்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் இன்னும் சரியானபடி கண்டு பிடிக்கவில்லை. எங்கு நிலக்கரி இருக்கிறதோ, எங்கு இரும்பு இருக்கிறதோ, எங்கு தங்கம் இருக் கிறதோ, அவைகளை சர்வே செய்து அவைகளைக் கண்டு பிடிப்பதாக இல்லை. ஆனால் யாராகிலும் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த இடத்தில் இருக்கிறதா என்று தான் பார்க்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முன் என்ன நடந்தது? எங்கு எல்லாம் அப்படிப்பட்ட வளங்கள் இருந்தனவோ

[Sri K. Mookkiah Thevar] [26th August 1955]

அதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி மூலமாகக் கண்டு பிடித்து வந்தார்கள். மதுரை மலைப்பிரதேசங்களில் ஈயம் தங்கம் போன்ற பொருள்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி 1885-ம் வருஷமே வெள்ளையர்கள் இருந்த காலத்தில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இயற்கை வளங்கள் இருக்கும் இடங்களைக் கண்டு பிடித்து பூமியில் எந்த இடங்களில் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களைக் கண்டுபிடித்து அவைகளை வைத்துக்கொண்டு திட்டம் தயாரித்தால் அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக உலக சரித்திரத்திலேயே பிரசித்த பெற்ற நகரமாக இருந்த துறைமுகப்பட்டனங்களைக் கவனிப்பதாக இல்லை. இன்றைக்கு கடற்கரை வளத்தில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தப்படுவதாக இல்லை. நாகரீகத்தையும் வியாபாரத்தையும் பரப்பிய காலப்பகுதியும், தொண்டி போன்ற துறைமுகப்பட்டனங்களை இப்பொழுது மண் மோடிட்டு இருக்கின்றன. கிழக்கு துறைமுகப்பட்டனங்களில் கடற்கரையிலும் முத்துக்குளித்தல், மீன் பிடித்தல், உப்பு, கிளிஞ்சல் எடுத்தல் போன்ற தொழில்களை ஆரம்பிக்கலாம். அப்படி எடுக்கப்பட்ட முத்துக்கள் உலக பிரசித்தி பெற்றது. உலகத்திலுள்ள பெரிய நகரங்களுக்கு அதை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி சரித்திரம் பிரசித்தி பெற்ற தொழில் இப்பொழுது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதை சரியானபடி கண்டு பிடித்து அதை மறுபடியும் ஆரம்பித்தால் ராமனாதபுரத்தில் பல ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். லாபம் கொடுக்கக் கூடிய அப்படிப்பட்ட பெரிய தொழிலை ஆரம்பித்து கடல் வளத்தை சரியானபடி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்படிப்பட்ட கடற்கரை வளப்பத்தைத் தவிர அங்கு அநேகம் பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. 100 அல்லது 150 அடையுங்களுக்கு முன்பாக இந்த பனை மரங்களை வைத்துக் கொண்டு அங்கு பெரிய தொழிலை நடத்தி வந்தார்கள். இப்பொழுதும் அங்கு பெரிய தொழிலை ஆரம்பிக்கலாம். சமீபத்தில் டைரெக்டர் ஆப் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஸ்ரீ ராமச்சா அவர்களும் இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து அதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அங்குள்ள பனை மரங்களின் பனை ஓலைகளைக் கொண்டு நல்ல அழகான சாமான் களைச் செய்யலாம் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அப்படி செய்யக் கூடிய சாமான்களை அமெரிக்காவிற்குக்கூட ஏற்றுமதி செய்தால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். அங்கு அதன் தரத்தைப் பற்றி புகழ்ந்து எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். இப்பொழுதும் அப்படிப்பட்ட சாமான்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலை அங்கு அமைத்தால் சுமார் ஆயிரம் மக்களுக்கு அதில் வேலை கிடைக்கும். இப்பொழுது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கலாம். அதை யோசித்து இப்பொழுது அதற்கு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறார்கள். அது வர வேறுகத்தக்க விஷயம்.

“ராமனாதபுரம் ஜில்லா இப்பொழுது அத பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ளவர்கள் வெள்ளேறி விட்டார்கள். வீடுகள் எல்லாம் காலியாக இருக்கின்றன. அங்கு திட்டம் போட்டால் யாருக்கு அங்கு திட்டம் போடுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதைக்கொண்டு யார் நன்றியை அடையப்போடுகிறார்கள் என்பதும் தெரியவில்லை. அங்கு பங்கைக் கொடுத்து விட்டு யாரைக் கொண்டு வேலை செய்யப் போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அங்கு வீடுகளை விட்டு விட்டு வெளிநாடுகளுக்கு வியாபாரம் நிமித்தமாகவும் போயிருக்கிறார்கள். நகரத்தார்கள் சிலோன் மலேயா முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். வெளியூர்களுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கும் ஜனங்களை திரும்பி அனுப்பப்பட்டு அவர்களும் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்தால் தென்னாற்காட்டில் கூடிய சீக்கிரத்தில் அகதிக் காமப் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமைக்கு வந்து விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. அதனால் அங்கு கடல் பகுதிகளில் பெரிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. அத்துடன் பனை மரங்கள் போன்ற வளங்களை நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த

[26th August 1955] [Sri K. Mookkiah Thevar]

சாமான்களாகத் தயாரித்து வெளி நாட்டிற்கு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்றும் பனை மரத்திலிருந்து கருப்பட்டி தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே அங்கு அப்படிப்பட்ட தொழில் ஒன்று நடைபெற்று வந்து அதை இப்பொழுது நிறுத்தி விட்டார்கள். அந்தத் தொழிலை மீண்டும் ஆரம்பித்து நடத்தினால் அதாவது பனஞ்சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்தால் மக்களுக்கு எவ்வளவோ சௌகரியமாக இருக்கும். இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவில் கரும்பு பயிரிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நீர்ப்பாசனமுள்ள நிலத்தைக் கொடுப்பானேன். கரும்பு உற்பத்தி செய்ய அப்படிப்பட்ட நீர்ப்பாசன இடத்தைக் கொடுக்காமல் இந்த ஜில்லாவில் கரும்பட்டியை உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்தால் ஜனங்களுடைய ஆரோக்கியத்திற்கு எவ்வளவோ நல்லதாக இருக்கும். இப்பொழுது ஏ, பி, சி, முதற்கொண்டு இஜட் வரையில் சொல்லக் கூடிய வைடமின் அவ்வளவு அந்த கரும்பட்டியில் இருக்கிறது என்று கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். மக்களுடைய சரீரத்தில் சர்க்கரை இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த கரும்பட்டியை உபயோகித்தால் அப்படிப்பட்ட வியாதியை வருவதற்கு இடமில்லை. இப்படிப்பட்ட இயற்கை வளங்களை விரயம் செய்யாமல் அங்கு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் அந்த ஜில்லா எவ்வளவோ முன்னேற்றமடையும். அதை கருத்தில் கொண்டு நான் முன்னேற்றமடைவதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அது மட்டுமல்ல இப்பொழுது அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்கள் பிரசாரத்திற்கு என்று இருக்கக் கூடாது. இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தைப் பார்த்தால் புள்ளி விவரங்கள் கொடுப்பதாகத்தான் இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பல திட்டங்களை வகுத்திருந்தார்கள். ஆனால் அவைகள் ஏழைகளுக்குப் போகவில்லை. அதிகாரிகள் அதை சரியாக புரிந்து கொண்டு வேலை செய்யவில்லை. அப்படி புரிந்து கொண்டு வேலை செய்வதற்கும் அவர்களுக்கு மனதில்லை. அவர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறது என்று பார்த்துக்கொண்டுதான் வேலை செய்தார்கள். போன திட்டம் திருவாழ்த்தான் குதிரை வளர்த்ததுபோல் ஆயிற்று. திட்டத்தைப் பார்த்தால் ஏழைகள் தங்களுக்கு ஏதோ வரப்போகிறது என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அது எந்த விதத்தில் போய் முடிந்தது என்றால் : அவர்களுக்கு எதாகிலும் நன்மை கிடைத்ததா என்றால் : நாய்க்கு ஒரு எலும்பு துண்டு கிடைத்தவுடன் அந்த நாய் அந்த எலும்புத் துண்டை கடித்து அப்படி கடிப்பதால் தன்னுடைய வாயிலிருந்து வரும் ரத்தத்தை எலும்பின் ரத்தம் என்று நினைத்துக் கொண்டு அதை ருசி பார்த்ததுபோல் இருந்தது ஏழை மக்களுடைய நிலைமை. அந்த விதத்தில் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏழைகளுக்கு சரியானபடி நன்மை செய்யப் படவில்லை. அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இந்த திட்டத்திலாவது அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகள் சரியானபடி நடந்து கொள்ளுகிறார்களா, சுரண்டல் இல்லாமல் இருக்கிறதா, என்பதையும் கண்காணிக்கவேண்டும். யாரும் லாபத்தை எதிர் பார்க்காமல் இந்த திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் அளவில் திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

Sri K. S. ARDHANARESWARA GOUNDER — “கனம் உதவி 12-25
சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் 25
தைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால் அவை மிகவும் வரவேற்கக்
கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது. ‘திட்டம் சரியாக இல்லை, முதல் ஐந்
தாண்டுத் திட்டமும் சரியாக நடைபெறவில்லை’ என்று வாய்வெல்ல யாரும்
சொல்லவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மேட்டூர் கால்வாய்
நீர் வசதியுள்ள இடங்களில் நீங்கள்போய் பார்த்தால் சர்க்கார் எட்டு வருஷ
காலத்திற்குள் என்னென்ன சாதனங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்
பது நன்கு தெரிந்துகொள்ள முடியும். இருந்தாலும் ஆங்காங்கே இருக்
கக்கூடிய சில அதிகாரிகளினால் சில குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்க முடியும்.
இது எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட

[Sri K. S. Ardhanareswara Gounder] [26th August 1955]

டத்தைப்பற்றியே குறை கூறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் படிப்பினைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டும். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் உருவான முறையில் நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டுமே தவிர சர்க்காரைப்பற்றி குறைகூறிக் கொண்டேயிருப்பதினால் எவ்வித பிரயோஜனமும் கிடைப்பாது.

“சேலத்திலும், இதர இடங்களிலும் கன ரகத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. சேலத்தில் கனிப்பொருள்கள் எல்லாம் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. பல வருஷங்களாக அய்யலத்தில் இருக்கும் இரும்பை எடுத்து வேலை செய்ய உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயாவது நிச்சயம் உருக்குத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று நினைக்கிறேன். அது நின்றுபோய்விடுமோ என்று பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று எண்ணுகிறேன். இருந்தாலும் கொஞ்சம் தயக்கமாகத்தான் இருக்கிறது. சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே வருமென்று சொன்னார்கள். வரவில்லை. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயாவது வருமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும்போது சிலர் அங்கே ஏற்படுத்துவது சாத்தியமில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் அந்தத் தயக்கம் ஏற்படுகிறது. சீக்கிரமேயே அங்கே இருக்கும் இரும்பை எடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையெல்லாம் சர்க்கார் செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அன்றைக்கு ஒருவர் சொன்னதுபோல, “சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் சேலம் ஜில்லா முன்னணியில் இருந்தது என்று சொல்லுகின்ற அளவோடு ஏமாற்றிவிடுகின்றார்கள்”, என்று இருக்கக்கூடாது. சேலம் ஜில்லா மக்கள் சர்க்கார் போடுகின்ற திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க பூர்ணமாக ஒத்துழைப்பார்கள்.

“எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சபையில் சேலம் ஜில்லாவில் பாலி டெக்னிக் பள்ளியை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதுபோல் எத்தனையோ முறைகள் எடுத்துச் சொல்லி வந்திருப்பினும்கூட இந்தத் தொழிற் கல்லூரியை கோயம்பத்தூருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சேலத்திற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. பொதுவாக இருக்கக்கூடிய தொழிற் கல்லூரிகள் எல்லாம் கோயம்பத்தூரில் தான் இருக்கின்றன. மேட்டூரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இருக்கும் அத்தனை மக்களும் சர்க்கார் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். ஏன் புதியதாக ஆரம்பிக்கப்போகிற தொழிற் கல்லூரியை சேலத்தில் ஆரம்பிக்கக் கூடாது, கோயம்பத்தூரிலேயே ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்தை இப்பொழுது மறுபடியும் நாமக்கல் தாலுக்காவிற்கும், விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். காவேரியாற்றில் தண்ணீர் இல்லையென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது 5 சத விதிக் தண்ணீர்தான் காவேரி ஆற்றில் வீணாக்கப்படுகிறதென்றும் சொன்னார்கள். இந்த 5 சத விதிக் தண்ணீரையாவது இந்தப் பகுதிக்கு எடுத்துச் சென்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டு தஞ்சாவூர் டெல்டா பகுதிகளை கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கவேண்டுமென்பது எங்கள் நோக்கமல்ல. வீணாகிற தண்ணீரைத்தான் நாமக்கல் தாலுக்கா வரையிலும் எடுத்துச் சென்றால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேட்டூர் டிரெயினிங் பள்ளியில் 80 பேர்களுக்கு படிக்க வசதி இருக்கிறது. ஆனால் 1,200 விண்ணப்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். என்பது பேர்கள் போக பாக்கி இருப்பவர்களுக்கு என்ன செய்கிறது? அவர்களுக்கு வேறு வேலை கிடைக்காததால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ‘பாக்கலைட்’ தொழிற்சாலையாவது ஏற்படுத்தினால் படித்துவிட்டு இருக்கும் பல பேர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். பல தொழில் பயிற்சி பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தாலும் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

[26th August 1955] [Sri K. S. Ardhanareswara Gounder]

“சேலம் ஜில்லாவில் அனேக கிராமங்களுக்கு 30 மைல், 40 மைல் நீளம் ரோடு வசதிகளே இல்லை. முதலிலேயே அந்த ரோடுகளை எல்லாம் அமைக்கும் திட்டம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். பிறகு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே சேர்க்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பிறகு ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே சேர்க்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்த உருப் படியான காரியமும் நடக்கவில்லை. புதியதாக ஆரம்பப் பாடசாலைகளுக்கு எல்லாம் கட்டடம் கட்டித் தரவேண்டும், அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அவை எல்லாம் வாயளவில் இருக்கின்றதே தவிர காரிய அளவில் நடைபெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் எங்கள் ஜில்லா மிகவும் ஏழ்மை ஜில்லாவாக இருப்பதுதான். 33 லட்சம் ஜனங்கள் வரிகள்க்கூடிய சேலம் ஜில்லா மிகவும் ஏழ்மையானதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரே ஒரு காலேஜ்தான் இருக்கிறது. அதுவும் முனிசிபல் காலேஜ். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கலைக்கல்லூரிகளுக்கூட அங்கே ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

“ஆனால் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சேலத்தில் யாரும் முன்னுக்கு வருவது இல்லை, காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அவர்கள் பண உதவி எதுவும் செய்ய முன்வருவதில்லை என்பதாக. ஆனால் நீலகிரியை எடுத்துக்கொண்டால் யார் பணம் கொடுத்தார்கள்? சர்க்கார் பணம் கொடுத்தார்களே தவிர அங்கேயுள்ளவர்கள் யாரும் பணம் கொடுக்கவில்லை. ஏன் அதேபோல் சேலத்திற்கும் பணம் கொடுத்து உதவி செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். சேலம் ஜில்லா எந்த விஷயத்திலும் முன்னணியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதனை எல்லா வகையிலும் புறக்கணிக்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது பேப்பர் மில்லைப்பற்றி ஸ்ரீ ராமசாமி எடுத்துச் சொன்னார். பேப்பர் மில்லைப்பற்றிய திட்டம் எரியாக் கமிட்டியில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரே அந்த பேப்பர் மில்லை எடுத்து நடத்தினால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். கூட்டுறவு சொஸைடியின் மூலம் பேப்பர் மில்லை நடத்துவதினால் அங்குள்ள தொழிலாளருக்கு ஒரு வசதி அளிக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். சேலத்தில் குறிப்பாக நெசவுத் தொழில் அதிகமாக இருப்பதினால், நெசவாளர்களும் அதிகமாக இருப்பதினால் கூட்டுறவு முறையில் நூல் மில்லை வைத்தால் நல்ல முறையில் அது நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“கனம் உதவி 12-35 P.M.
சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் அடிப்படையில் வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் சர்க்கார் சொல்லுகிற பிரகாரம் தொழில் வளர்ச்சியோ, வேலையில்லாத திண்டாட்ட ஒழிப்போ மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தர உயர்வோ, ஏற்பட்டதாகக் காணவில்லை. நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய திலிருந்து மூன்று சதவிகித அளவு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது.

“முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வட நாட்டில் ஏராளமாகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நோக்கம் நல்லதாகக் சொல்லப்பட்டாலும்கூட இந்தத் திட்டம் பரவலான முறையில் ஏற்படவில்லை. பரவலான முறையில் ஏற்படச் செய்தால்தான் அரசாங்கத்தின் முக்கியமான குறிக்கோள் நிறைவேறும். ஆனால் வட நாட்டைச் தொழில்மயமாக்கி தென்னாட்டை அதற்கு மார்க்கெட்டாக, ஆக்கிக்கொண்ட அளவுக்குத்தான் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் நடந்து வந்திருக்கிறது. வடநாட்டில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு தென்னாட்டை மார்க்கெட்டாக மட்டும் ஆக்கினால் சுதந்திர சோஷலிச சர்க்கார் நடக்கிறது என்று சொல்வதற்கு அழகாக அமைய முடியாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“தென்னாட்டில் உற்பத்தியாகும் மணிலாப் பயிரைக் கொண்டு போய் சோப்பாகவும், வனஸ்பதியாகவும் வடநாட்டில் செய்து தென்னாட்டின் தலைமிலே திணிக்கிறார்கள். தென்னாட்டை ஒரு மார்க்கெட் ஸ்தலமாக ஆக்கி

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

[26th August 1955]

யிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக வடநாடு அரசாங்கத்தாராலும் தனிப்பட்டவர்களாலும், தொழில்மயமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாடு விவசாய நாடாக இருக்கிறதேயொழிய தொழில் துறையில் முன்னேற்ற மலேயே இருக்கிறது.

“விவசாயத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், நிர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் மின்சாரத் திட்டங்களும் வட நாட்டில் ஏராளமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கோசி திட்டத்திற்கு 66 கோடி ரூபாயும், பக்ரா நங்கல் திட்டத்திற்கு 156 கோடி ரூபாயும் தாமோதரப் பள்ளத்தாக்கு திட்டத்திற்கு 200 கோடி ரூபாயும், ஹிராகுட் திட்டத்திற்கு 92 கோடி ரூபாயும் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நண்பர் திரு. அர்த்தநாரி அவர்கள் சொல்வது போல கீழ் பவானித் திட்டத்திற்கு 9 கோடி ரூபாய்தான் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். மலம்புழா திட்டத்திற்கு 4 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். சேலத்தில் மேட்டூர் கால்வாய் திட்டத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து வட நாட்டுக்கும் தென்னாட்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பாருங்கள். 200 கோடி ரூபாய் எங்கே? 9 கோடி ரூபாய் எங்கே? அதில் உள்ள வித்தியாசத்தை அரசாங்கம் உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள்.

“காங்கிரஸை ஆதரிக்கின்ற எடாயி ‘சுதேசமித்திரன்’ பத்திரிகையில் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு ஒரு படம் போடப்பட்டிருந்தது. அந்தப் படத்தை நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்தப் படத்தை அவர்களுக்கு காட்டப் போகிறேன். ‘என் இந்தப் பாரபட்சம்’ என்ற தலைப்புடன் சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில் ஒரு படம் வந்திருக்கிறது. அந்த பத்திரிகையின் நகல் ஒன்றை நான் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு இந்த பத்திரிகையை சபாநாயகர் மூலமாக சமர்ப்பிக்கின்றேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“சுதேசமித்திரன் பத்திரிகைக்கு கனம் அங்கத்தினர் இவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகின்றேன்.”

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“சுதேசமித்திரன் பத்திரிகை ஏக இந்தியக் கொள்கையைப் பரப்புகின்ற ஒரு பத்திரிகையாகும். வட இந்தியா தென்னாட்டின் தேவையை புறக்கணிக்கிறது என்பதை சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையும் உணர்ந்து அதைச் சித்தரிக்கும் வகையில் படம் போட்டிருப்பதைக் கண்டு நான் வரவேற்கிறேன். அந்த அளவு அவர்கள் உணர்வு பெற்றிருக்கக்கூடியதைக் கண்டு நான் பாராட்டுகிறேன். படத்தை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சபாநாயகரின் மூலமாக (இத்தருணத்தில் படத்தை மந்திரி அவர்களிடம் கனம் அங்கத்தினர் கொடுத்தார்). இந்தப் படத்தில் வடநாட்டாருக்கு பலகாரம் அரிசி வைத்திருப்பதைப் பாருங்கள். அவர்களுடைய தட்டு நிறைய பல காரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஆனால் தென் நாட்டுக்கு ஒரே தட்டு வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இதிலிருந்து என்ன தெரிகின்றது? வட நாட்டிற்கே வசதிகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது.

“நமது நிதி மந்திரி அவர்களின் குருவான ராஜாஜி அவர்கள் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனியார்களின் கூட்டத்தில் ஒன்று பேசியிருக்கிறார். ‘வட நாட்டு இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனி என்ற பசு மாட்டிற்கு தென்னாட்டுக்காரர்கள் தீனி வைக்கிறார்கள். வட நாட்டுக்காரர்கள் பால் கறக்கிறார்கள்’ என்று அந்தக் கூட்டத்தில் பேசினார், அதைச் சித்தரிக்கும் வகையில் கல்கி பத்திரிகையில் ஒரு படம் வந்திருந்தது. அந்தப் படத்தையாவது நிதி மந்திரி அவர்கள் பார்த்திருப்பார், என்று நினைக்கிறேன்.

26th August 1955]

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

“இந்த உணர்ச்சி நிதி மந்திரி கனம் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கும் வந்திருக்கிறது. திட்டக் கமிஷனிலும் வட நாட்டு ஆதிக்கம் இருக்கிறது. ஜனத் தொகை அடிப்படையில் நமக்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய 500 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக நிதி மந்திரி அவர்கள் நல்ல புத்தியோடு 400 கோடி ரூபாய் கேட்டார்கள், ஓரளவு குறைத்துக்கொண்டு ஆனால், வடநாட்டார் 200 கோடி ரூபாய்தான் கொடுப்பேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நேற்று முன் தினம் பத்திரிகையில் பார்த்ததில் 180 கோடிதான் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ‘கழுதை தேய்ந்து கட்டை ஏறும்பு ஆன கதை’ தான் எனக்கு இப்பொழுது தேய்ந்து கட்டை ஏறும்பு ஆன கதை. நாங்கள் எப்படி வேதனைக் குரலில் சொல்லு ரூபகத்திற்கு வருகிறது. நாங்கள் எப்படி வேதனைக் குரலில் சொல்லு கிறோமோ அதேமுறையில் நான் நிதி மந்திரி அவர்களும் திட்டக் கமிஷன் கூட்டத்திலேயும் பேசியிருப்பார் என்பதில் சந்தேகம் இருக்காது. ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலுங்கூட குறை சொல்லாமல் விடவில்லை என்பதையும் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

“வடநாட்டார் நம்மைக் கவனிக்காமல் ஆட்சி பீடத்தில் அதிகாரத் தோடு இருப்பதால்தான் அவர்களுடைய ஏகாதிபத்தியப் பிடியிலிருந்து நாம் விலகவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். வடநாட்டு ஆதிக்கத்திலிருந்து நாம் பிரிந்து தனி சுதந்திர திராவிட நாடாக இருக்கவேண்டும். சோஷலிஸ்டிக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ நல்லசிவம் அவர்களும், ம. சோஷலிஸ்டிக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்களைப் போன்றவர்களும் வடநாடு தென் மற்றும் ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்களைப் போன்றவர்களும் வடநாடு தென் மூலம் வித்தியாசத்தை உணர்ந்து நல்ல முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வித்தியாசத்தை உணர்ந்து நல்ல முறையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களும் அதைக் குறிப்பாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதை வர வேற்கிறோம். அந்த முறையில் அந்த உணர்ச்சி வளர்ந்து நல்ல பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

“மக்கள் அடிப்படையில் தொகையைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். மக்களினுடைய பொருளாதார அடிப்படையில் நான் தொழில்கள் வளரமுடியுமேதவிர, ஜனத் தொகையை அடிப்படையை மட்டும் பார்க்கக்கூடாது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன்.

“தென்னாட்டிலே தொழில் வளரவில்லை என்று நிதி மந்திரி அவர்களே ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். தென்னாட்டிலே தொழிற்சாலைகள் அதிகம் ஏற்படவேண்டுமென்று அவர்கள் திட்டவாட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்தத் தரப்பிலிருந்து நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.

“நெய்வேலித் திட்டத்தை ஏன் துரிதமாக அமுல் நடத்தவில்லை? திட்டம் சந்தேகத்திற்கிடமாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? தென்னாட்டில் நெய்வேலி இருப்பதுதான். இதே வசதி வட நாட்டில் இருந்திருந்தால் எப்பொழுதோ திட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்கும்! வடநாட்டில் இல்லாமல் தென்னாட்டில் நெய்வேலித் திட்டம் இருப்பதால் தான் வடநாட்டார் அசிரத்தையாக இருக்கிறார்கள். நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றிபெற்றால் பல உப தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதற்கு வசதி ஏற்படும். மின்சாரத் திட்டம் ஏற்படலாம். நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றி பெற்றால் இந்தியா பூராவும் ரயில் விடுவதற்கு திலக்கரி கிடைக்கும் என்று வடநாட்டுக் காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். தென்னாடு பூராவும் விவசாயத்திற்கு மின் சாரம் கொடுக்கலாம் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பரிசுடார்த்தமாக சில ஜில்லாக்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவும், மதுரை ஜில்லாவும், இராமநாதபுரம் ஜில்லாவும், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பின் தங்கிய ஜில்லாக்களான வடாற்காடு, தென்னாற்காடு, திருச்சி ஜில்லாக்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படவில்லை. இது ஏன் பாரபட்சம் என்று நான் கேட்கிறேன். அந்த ஜில்லாக்கள் விஷயத்திலும் சர்க்கார் அக்கரை காட்ட வேண்டாமா? பின் தங்கிய ஜில்லாக்கள் முன்னேற்றினால்தானே சுதந்திர

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

[26th August 1955]

சோஷலிச சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்ள முடியுமா? பின்தங்கிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவானது ஏன் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் பொருள் மணிலாக்கொட்டை. மணிலாப் பயிரிலிருந்து வனஸ்பதி தயார் செய்யலாம். ஆகவே, விழுப்புரத்தில் ஒரு வனஸ்பதித் தொழிற்சாலையை ஏற்பாடு செய்தார்கள். அது இப்பொழுது வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது. அதைத் திரும்பவும் திறப்பதற்கு துரிதப்படுத்தவேண்டும்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கரும்பாலையொன்றை விழுப்புரத்திற்கு அடுத்த கோலியனூர் கிராமத்தில் நிறுவப் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அந்த யோசனையையும் கைவிட்டுவிட்டதாகத் தெரிகிறது. கோலியனூரிலும், சள்ளக்குறிச்சியிலும் சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

“கடலூரில் உயர்தர கலைக் கல்லூரியொன்றை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஏனென்றால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவுக்கு கடலூர், ஜில்லா தலை நகரமாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு கலைக் கல்லூரி இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“கள்ளக்குறிச்சியில் மூங்கில் அதிகமாக கிடைக்கிறது. அதைக்கொண்டு ஒரு நியூஸ் பிரிண்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தலாம். கடலூரிலும் திண்டிவனத்திலும் சவுக்கு ஏராளமாக பயிர் செய்யப்படுகிறது. அங்கு ஒரு காகித உற்பத்திச்சாலையை ஏற்படுத்தலாம்.

“தென்னாட்டில் உருக்கு ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்குப் போதுமான வசதியில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். பென்சில், உர உற்பத்திச் சாலையை யாவது ஏன் ஏற்படுத்தக்கூடாது? தென்னாட்டில் இதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன.

“சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத்திற்காக 300 குழாய்க் கிணறுகள் ஐந்து வருஷத்தில் வைக்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படியென்றால் வருஷத்திற்கு 60 குழாய்க் கிணறுகள்தான் வைக்கமுடியும். 20 ஆயிரம் கிராமங்களில் ஐந்து வருஷத்திலே நீர்ப்பாசனத் திட்டம் எந்த அளவு வெற்றி பெறும், எப்படி விவசாயம் முன்னுக்கு வரும் என்று தெரியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் ஐந்து ஆயிர ரூபாயில் நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டத்தைக்கூட செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். பனைமலை ஏரிக்குத் தண்ணீர் வர நந்தன்கால் வாய்க்காலை வெட்டவேண்டும். அதனால் 4,000, 5,000 ஏக்கர்கள் பயன் அடையும் என்று ரூபாய் படுத்த விரும்புகிறேன். அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விக்ரவாண்டி—பிரஞ்ச வாய்க்காலை ஆழப்படுத்துவதோடு மேற்கண்ட வாய்க்காலிலிருந்து வெட்டுக்காடு கிராமத்திற்கு தொரகி கிராமத்திற்கு பக்கத்திலிருந்து கிளை வாய்க்கால் ஒன்று வெட்ட திட்டம் போட்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

25. “ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைத் துருவித் துருவிப் படித்தேன். அதில் மதுரையில் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பைத்தியக்காரர்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறார்கள் என்பதற்கு இது அத்தாக்கியாகிறது. இம்மாதிரி பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரி அமைப்பதற்கு பதிலாக திட்டத்தில் மக்கள் சுயக்ஷமாக வாழ்வதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“சோஷலிச சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்று மக்கள் என்ன நிலையிலிருக்கிறார்கள்? எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், காடாம்புலியூர் ஜனங்கள் குடிதண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் காடாம்புலியூர் குடிதண்ணீர் சப்ளை செய்யப்படும் என்று பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைல்லாம்

26th August 1955]

[Sri A. Govindaswami Nayagar]

எலெக்ஷன் காலத்தில் மக்களிடமிருந்து வோட்டுப் பெறலாம் என்பதற்காகத்தான் செய்யப்படுகிற காரியம். நல்ல குடிதண்ணீர் இல்லாத தினால் நரம்புச்சிலந்தி என்ற நோய் வருகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதைத் தடுக்கத் திட்டம் ஒன்றும் கிடையாது. இந்த இடங்களில் குளங்களில் தண்ணீர் செம்மண்ணோடு கலந்து இருக்கும். ஒரு குடம் தண்ணீர் எடுத்து வந்து தேத்தாண்கொட்டை போட்டு கரைத்தால் அரைக் குடமாகி பிறகு கால் குடம் தண்ணீர்தான் கிடைக்கும். இந்த நரம்புச் சிலந்தியைத் தடுப்பதற்கு ஒரு நடவடிக்கையும் கிடையாது. ஒரு வன் நரம்புச்சிலந்தி வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டால் ஆறு மாதம், ஒரு வருஷம் பீடிக்கப்பட்டு சக்தியிழந்து விடுகிறது. ஆகையால் குடிதண்ணீர் வசதியை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சர்க்கார் பெரிய நகரங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்கிறார்களே யொழிய கிராமங்களுக்குச் செய்வது கிடையாது. பல கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுப்பது கிடையாது. பல கிராம ரோடுகள் சரியாக கவனிக்கப்படாத நிலையில் இருக்கின்றன. சென்னையில் தார் ரோடும், கிமென்ட் ரோடும் போடுகிறார்களே தவிர கிராமங்களிலுள்ள ரோடுகளைப்பற்றி சர்க்கார் கவனிப்பது கிடையாது. சென்னையில் பக்கிங்ஹாம் கனூலை ஆழமாக்குவதற்குத் திட்டம் போடுகிறார்களே தவிர கிராமங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வ தில்லை. கிராமங்களுக்கு வோட்டுக் கேட்கப் போகும்போதுதான் இவர்கள் இதனுடைய பலனை யெல்லாம் அனுபவிக்க நேரிடுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நம் ராஜ்யத்தில் மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு என்று இரண்டாயிரம் வீடுகள் கட்ட திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. மீனவர்கள் லக்ஷக்ஷக்கில் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எங்கே வாழ்வது? குறைந்தது இருபதாயிரம் வீடாவது கட்டித்தர வேண்டும். ஆதித்திராவிடர்களுக்கு என்ன வசதி செய்திருக்கிறார்கள்? இந்த ஆதித்திராவிடர் ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு கட்டிக் கொள்ள 150 ரூபாய் இலாகாவும் 150 ரூபாய் கடனாகவும் சர்க்கார் கொடுத்து இந்தக் கடனை 15 instalment-களில் திருப்பிக் கொடுக்கலா மென்று ஏதாவது திட்டம் போட வேண்டும். சேரிகளில் உள்ளவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். ‘நாங்கள் ஹரிஜனங்களைக் கோவிலுக்குள் விட்டிருக்கிறோம்’ என்று சொல்லலாம். ஆனால் கோவிலில் அவர்கள் பிரவேசம் செய்யவிரைவதால் என்ன பிரயோஜனம்? இவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்காவிட்டால் யாதொரு பிரயோஜனமும் இல்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு கூரை வீடு களாவது கட்டித்தர வேண்டும்.

“எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு ஹை ஸ்கூல்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. அங்கு 39 ஹை ஸ்கூல்கள்தான் இருக்கின்றன. கோயம்புத்தூரில் 96 ஹை ஸ்கூல்களும் சேலத்தில் 80 ஹை ஸ்கூல்களும் மலபாரில் 180 ஹை ஸ்கூல்களும் இருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் நான்கு, ஐந்து ஹை ஸ்கூல்கள் திறக்க வேண்டுமென்றால் படாத பாடு படவேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஜில்லாவில் ஹை ஸ்கூல்களும் டிரெயினிங் ஸ்கூல்களும் திறப்பதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டுமென்று எங்கள் ஜில்லா சார்பில் ஸ்ரீ வாஃஸம் பிள்ளை தலைமையில் சர்வ கட்சி சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் ஒரு கூட்டம் போட்டு ஒரு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“Sir, when the First Five-Year Plan came into operation, the country was facing food crisis due to prevalence of drought conditions. So, the objective of the whole Plan was to make the country self-sufficient in the matter of food and as such, great emphasis was laid on agriculture and irrigation in the Plan. Having attained self-sufficiency in the matter of food, the Government propose to lay emphasis in the

[Sri Y. Manjaya Shetty] [26th August 1955]

Second Five-Year Plan upon the industrialisation of the country. Our great Prime Minister has been telling us that the future of the country depends upon the development of both heavy and small-scale industries. It is gratifying to note that the responsibility of the development of industries is taken up by the Central Government and we hope that the Central Government would achieve the desired results within the Second Five-Year Plan period with the resources at its command. Unlike the First Five-Year Plan, the Second Five-Year Plan will be the People's Plan. The Planning Commission has given directions to the State Governments to prepare the Plan in consultation with the people of the various States. As a result of that, our State Government have directed that the Plan should be prepared at district level taking into confidence the people of the respective districts. No doubt, this has given an opportunity to the people living in the remotest corner of the State to put forth before the Government their needs and requirements so that they may be included in the Second Five-Year Plan. Sir, one finds a good deal of enthusiasm among the people in the implementation of the First Five-Year Plan. This is evident from the manner in which the people have been evincing keen interest in the welfare schemes sponsored by the Government under the National Extension Service Schemes, Community Projects and Local Development Works. The First Five-Year Plan has aroused mass consciousness. It is for the Government to see that the enthusiasm and the mass consciousness that are aroused in the people do not cool down in the Second Five-Year Plan period. To achieve that end, it would be necessary for the Government to usher in social and economic reforms for the benefit of the people. The expenditure on Irrigation during the Second Five-Year Plan period is expected to be between Rs. 75 to Rs. 80 crores. Several irrigation projects are proposed under the Plan. It is also the intention and desire of the Government to see that preference in the matter of irrigation projects is given to the backward areas where irrigation facilities are poor at present. Sir, I must say that South Kanara is one of such areas. We are glad that South Kanara is fortunate in having heavy rains, but I am sorry to point out that all the water is being washed away into the Arabian Sea for want of proper irrigation projects in that area. I am glad and grateful to the Government for including one major irrigation scheme, namely, Halady for South Kanara in the Second Five-Year Plan. But I must say that mere inclusion is not sufficient; I request the Government to give the highest priority to the execution of that scheme. I am told that if that scheme is implemented, it would give better results at a cheaper cost than many of the schemes undertaken by the Government for execution. Apart from this, there are several minor irrigation projects which must receive the special consideration and attention at the hands of the Government.

“With regard to electricity, it is said that about 2,500 villages have been supplied with electric power during the First Five-Year Plan period and the same number of villages will be provided with

[Sri Y. Manjaya Shetty] 26th August 1955]

electric power during the Second Five-Year Plan period also. I must really congratulate the Government on their excellent achievement in this direction. I need not emphasize the usefulness of electric power for the development of agriculture and industry. But, our great regret is that hardly ten villages in South Kanara have been benefited by electricity. So, I would request the Government to see that electric power from Jog is supplied to South Kanara as expeditiously as possible and also to see that at least one-third of the villages in the district get the benefit of electric power during the Second Five-Year Plan period so that the people of those villages may use the same for the development of agriculture and industries and thereby better their economic conditions.

“Sir, excuse me, when I say that very little has been done with regard to providing medical facilities for the rural population during the First Plan. The difficulties and hardships experienced by our rural population in getting medical aid, maternity aid, etc., cannot be adequately explained. It must be the endeavour of the Government to see that at least in the Second Five-Year Plan adequate medical facilities are provided for the rural areas at the rate of one dispensary and one maternity centre to serve the needs of two or three villages as a unit. Sir, I am also quite conscious of the difficulties of the Government in getting sufficient number of medical men to serve in rural parts. But, that should not come in the way of the Government's policy to help the rural-folk. The Government must adopt some method or other to see that the medical men go and serve in the rural parts. I would suggest to the Government to take an undertaking from each and every student who seeks admission into the Government medical colleges or schools to the effect that they agree to serve for a period of two or three years in rural parts after they finish their course. Unless the Government take such a bold attitude, I do not think the Government will be able to solve this problem for years to come.

“Sir, in the field of education, the Government seem to meet the longstanding demand of the elementary school teachers with regard to their scales of pay during the second Five-Year Plan period. The Parulekar Committee has long ago recommended increased scales of pay to the teachers and I am glad that the Government will be implementing their recommendations. I congratulate the Government on their granting school fee concession to poor students up to the eighth standard. I would request the Government to extend this concession up to the secondary stage of education. In the matter of opening basic training schools and colleges, the Government should adopt the policy of opening such institutions in the rural areas instead of opening them in the urban areas and cities.

“Sir, it is regrettable that in spite of repeated agitations, the low-paid N.G.Os., continue to be paid low and no hope is held out to them in the Second Five-Year Plan. I am pleading on behalf of such of the N.G.Os. who are getting less than Rs. 50 as their basic salary. I must state that the plight of these people is in no way better than that of the elementary school teachers. They

[Sri Y. Manjaya Shetty] [26th August 1955]

deserve sympathy at the hands of the Government. So, I request the Government to see that the low-paid N.G.Os., are paid at least Rs. 50 as basic salary at the beginning of the Second Five-Year Plan. It is needless for me to say that the panchayats and district boards have to play a very significant part in the various developmental and welfare schemes undertaken and sponsored by the Government. Government have issued instructions to the district boards and panchayats to contribute liberally—at least at the rate of one-fourth of the cost of the scheme—undertaken under the National Extension Service Schemes, Community Projects and Local Development Works. Because of lack of finance, they could not discharge their functions properly. It is for the Government to see that the finances of the district boards and panchayats are adequately augmented so as to enable them to effectively participate in the Local Development Works, National Extension Service Schemes and Community Projects sponsored by the Government. To ensure a socialistic pattern of society, the Government propose to introduce land reforms within the course of a year or so. I must congratulate the Government on their having announced such a decision. But, mere land reforms could not bring a socialistic pattern of society. There is an opinion gaining ground in the country that ceilings should be fixed on personal incomes also. By fixing ceilings on personal incomes, we could narrow down the difference between the rich and poor that exists now. So, I request the Government to take immediate steps for fixing a ceiling on personal incomes in furtherance of their policy of establishing a socialistic pattern of society. Thank you, Sir."

12-59
p.m.

* SRI T. S. ARDHANARI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையும், சேலம் ஜில்லாவையும் இணைப்பதற்கு பள்ளிமாபாளையம் பகுதியின் ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று பல வருஷங்க ளாக மக்கள் கோரிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். அதையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் தில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"இரண்டாவதாக மேட்டூர் அணியில் அதிகமாகத் தண்ணீர் தங்கும் காலத்தில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரை திருச்செங்கோடு தாலுகாவில் பயன்படுத்த முடியுமென்று அது சம்பந்தமான ரிக்கார்டுகள் பூராவும் சர்க்காருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த திட்டத்தையும் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் ஏறக்குறைய 15 ஏக்கர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதனால் 15 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைக்குமென்று அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் சொல்லு கிறார்கள். அத்திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு ஆகும் செலவில் பாதி பணத்தை அங்குள்ள மக்கள் கொடுப்பதாகச் சொல்வதால் அந்தத் திட்டத்தையும் இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

"அடுத்தபடியாக கைத்தறி விஷயமாக சில விஷயங்களைப் பேசவேண்டு மென்று விரும்புகிறேன். பொதுவாக நிதி மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பத்தி லேயே திட்டத்தின் லக்ஷியத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் கைத்தறிக்கு மிகவும் சாதகமான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படப்போகிறதென்று நாங்கள் நம்பினோம். பொதுவாக இந்த திட்டம் கைத்தறிக்காருக்கு ஒரு பசுமரூபோல இருக்கிறதென்றும், அதைப் பால் கறந்து சாப்பிடுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென்றும் உற்சாகமான பார் வையோடு நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்தோம். ஆனால் இந்தத் திட்

[26th August 1955] [Sri T. S. Ardhhanari]

த்தின் மேல் நடந்த விவாதத்தைப் பார்க்கும்போது அத்திட்டத்தினால் கைத்தறிக்கார்களுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இருக்கப்போவதாகத் தெரிகிறது. பசு என்று பார்த்தால் அது பசுந்தோல் போர்த்திய புலி போல் இருக்கிறது. ஜவுளித் துணி சம்பந்தமாக, மத்திய சர்க்காருக்கும், ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் தெளிவான கொள்கை இல்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பிரசங்கத்திலிருந்து எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது விசைத்தறிகளை நம் முடைய ராஜ்யத்தில் புகுத்த இடம் கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார். ஆனால் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியில் டெக்ஸ்டைல் தொழிலை வளர்ப்பதற்கு 300 கோடி ரூபாய்க் குத் திட்டம் தயார் செய்ய அனுமதிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையினால் இந்த இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது வருங் காலத் தில் கைத்தறிக்கு மிகப் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படப்போகிறதென்கிற பயம் ஏற்படுகிறது. பொதுவாக கனம் மந்திரி அவர்கள் தைரியமாக இருக்கும் படி சொல்லுகிறார். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி நம்முடைய கைத் தறிக் கொள்கைக்கு நேர் விரோதமான பாதையில் செல்கிறார். ஆகவே, இரண்டு குரல்களில் இரண்டுவித அபிப்பிராயங்களைச் சொல்லும்போது எதை ஒத்துக்கொள்வதென்று எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஸ்ரீ டி. டி. கே. பேசுவது ஒன்று செய்வது ஒன்று என்று இருக்கிறது. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் மந்திரியாக அவர் இருப்பதால் அவருக்குத் தான் ஜவுளி சம்பந்தமாக ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகையால் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி சொல்வதைத்தான் நாம் எடுத்துக்கொள்ளலாமே தவிர அதிகாரம் இல்லாமல் வெறும் ஒரு உத்திரவாதத்தைக் கொடுத்தால் அதை நம்பமுடியாத நிலையில்தான் நாம் இருக்கிறோம். பொதுவாக ஜனங்களுடைய விரோதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய முதலாளிகளின் கை யாட்கள் என்ன செய்துகொண்டு வருகிறார்களோ அதுபோன்ற காரியத்தைத் தான் ஸ்ரீ டி. டி. கே. யும் செய்கிறார் என்று இங்கேயும் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லுகிறேன். அவர் முதலாளிகளுக்குச் சாதகமான ஆள் என்று நாம் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. அவருடைய திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள் ளாவிட்டால் அவர் ராஜினாமா செய்வார். அவர் ராஜினாமா செய்தால் பெரிய பெரிய முதலாளிகள் எல்லாம் அவரை ராஜினாமாவை வாபஸ் பெறும்படி சொல்லி அவரை திரும்பக்கொண்டுவரப் பார்ப்பார்கள். பிறகு அவர் மந்திரியாக மறுபடியும் வரலாம். ஆகவே அவர் இப்போர்ப்பட்ட பத வியலிருப்பதால் அவர் தம் இஷ்டம்போல் காரியத்தைச் செய்கிறார். அவர் சொல்வதைத்தான் நாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும். ஜவுளி சம்பந்தமாகப் பேசும்போது கைத்தறிக்கு எதிர்காலம் இல்லையென்று தான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக ஒரு விசைத்தறி வைத்தால் 3,000 ரூபாய் செலவாகும். அதே 3,000 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு 20 கைத்தறியை நடத்தலாம். விசைத்தறி 5 பேருக்கு வேலை கொடுக்கும் 15 கைத்தறி வைத்தால் 75 பேருக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும். ஒரு கைத்தறியின் மூலம் தினசரி 6 கெஜம் உற்பத்தி செய்யமுடியும். பதி னேந்து கைத்தறிகளில் ஒரு நாளைக்கு 90 கெஜம் உற்பத்தி செய்யலாம். ஆகையால் விசைத்தறியில் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய அளவை கைத்தறி யைக்கொண்டு நாம் உற்பத்தி பண்ணமுடியும். மில்கள் என்றால் அவைகளுக்கு அதிகமான மூலதனம் வேண்டும். அந்த மூலதனத் தை வேறு இயந்திரத் தொழில்களுக்கு உபயோகப்படுத்தினால் கைத்தறி கள் மூலம் அதிகமான பேருக்கு வேலை கொடுப்பதோடு உற்பத்தியையும் அதிகரிக்கலாம் என்பதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டில், காணங்கோ கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் 15 லட்சம் தறிகள் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சர்க்காரு டைய கணக்கில் 27 லக்ஷம் தறிகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறிகளை அழிப்பதற்காக அந்த ரிப்போர்ட்டில் ஒரே மோசமான கணக்கைத் தயார் செய்திருக்கிறார்களோ என்று தான் சந்தேகப்பட வேண் டியிருக்கிறது. சர்க்காருடைய கணக்கையும் காணங்கோ ரிப்போர்ட் கணக் கையும் விட்டுவிட்டு கிட்டத்தட்ட 25 லக்ஷம் தறிகள் இருப்பதாக வைத்துக் கொண்டாலும் அவற்றின் மூலம் 400 கோடி கெஜத்துக்கு மேல் நம்மால் உற்பத்தி செய்யமுடியும். தினசரி 6 கெஜம் உற்பத்தி செய்தாலும் கைத்தறிகள் மூலம் நாம் 400 கோடி கெஜத்துக்குமேல் உற்பத்தி செய்

[Sri T. S. Ardhanari] [26th August 1955]

முடியும். இன்றைக்கு ஜவுளி சம்பந்தமாகக் கவனிக்கும்போது, இருக்கக் கூடிய கைத்தறிகளை சரியானபடி நடத்திவந்தால் ஜவுளிக் கஷ்டம் ஏற்படாது. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவுக்குக்கூட நம்மால் துணி உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

1 05 “ஆகவே இன்றைக்கு ஜவுளித் தொழிலை எடுத்துப் பார்க்கும்போது, p.m. இருக்கக்கூடிய இயந்திரங்களையும், கைத்தறிகளையும் சரியானபடி நடத்தினால் நமக்கு நஷ்டம் ஏற்படாது என்பது தெளிவாகிறது. ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு கூட நாம் போக முடியும்.

“நமது சர்க்காரின் ஜவுளி சம்பந்தமான கொள்கை இரண்டு விதமான கொள்கையாகத் தெரிகிறது. இந்த நாட்டுத் தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும், மக்களின் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்காகவும் கைத்தறியை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பது ஒன்று. இரண்டாவது, ஜவுளியை குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பி லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பது இரண்டு. ஜவுளி மில் முதலாளிகளுக்கு இந்த நாட்டைப்பற்றி கவலைகிடையாது. அவர்கள், என்னென்ன முறைகளை கையாண்டால் அதிக லாபம் கிடைக்குமோ, அந்த முறைகளை அனுஷ்டித்து வியாபாரம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறார்கள். உலக மார்க்கெட் சுருங்கியிருக்கும்போது, அந்த மார்க்கெட்டோடு போட்டியிடவேண்டுமென்றால் உற்பத்திச் செலவை குறைத்து ஜவுளியின் விலையைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியானால், உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க, நவீன இயந்திர சாதனங்களை உபயோகித்து, ஐந்து தொழிலாளர்கள் வேலை செய்த இடத்தில், இரண்டு பேர்களை வைத்துக்கொண்டு, மற்ற மூன்று பேர்களுக்கும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கோரிக்கை. இந்த கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் முறையில் தான் நமது அரசாங்கத்தின் இரண்டாவது கொள்கை அமைந்திருக்கிறது. நான் குறிப்பிட்ட இந்த இரு கண்ணோட்டத்துடன், இரு குரலுடன் திட்டம் தீட்டி மக்களை ஒத்துழைக்கும்படி சர்க்கார் வேண்டினால், எப்படி எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அதை பரிபூரணமாக ஒப்புக்கொள்ள முடியும். ‘எதை யெடுத்தாலும் எதிர்கட்சியினருக்கு சந்தேகம்தான்’ என்று சர்க்கார் கட்சி தரப்பிலிருந்து பேசியவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். இரு குரலில் பேசினால் ஏன் சந்தேகம் வராது என்று நான் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஜவுளி இயந்திரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய 30 கோடி ரூபாய் மில் ஜவுளி முதலாளிகளுக்கு சர்க்கார் கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. எதற்காக இந்தத் கடன் என்றால், நவீன இயந்திரங்களை, புதிய முறையில் இயங்கக் கூடிய இயந்திரங்களை வைப்பதற்கு. அப்படியானால் இதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும். நமது கைத்தறிகளில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளிடையே வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஏற்படுத்துவதுதான் இதன் நோக்கம். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை விளக்கிச் சொல்லும்போது, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள், 400 கோடி ரூபாய் அளவிற்குதான் நமது இந்திய சர்க்கார் தனிப்பட்ட முதலாளிகளை தொழில் நடத்த அனுமதிக்க போகிறதென்று. ஆனால் மத்திய வர்த்தக மந்திரி கனம் கிருஷ்ணமாச்சாரியார் ‘750 கோடி ரூபாய் வரையில் அனுமதிக்கப்போகிறோம், முதலாளிகளே கவலைப்படாதீர்கள், நான் சந்தோஷ செய்தி கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.’ என்று கூறுகிறார். ஆகவே, முன்னுக்கு பின் முரணான கொள்கையை அனுமதித்தால், நிச்சயமாக எந்த லட்சியத்திற்காக திட்டம் தீட்டுகிறோமோ, அந்த லட்சியம் நிறைவேறுது என்பதை தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவதாக, மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியை உயர்த்தவேண்டும், தொழில்களை அதிகரித்தால் வாங்கும் சக்தி உயரும், நாட்டில் பஞ்சம் தீரும் என்று நிதி மந்திரி சொன்னார். எனக்கு இந்த முறையில் ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. தொழில் வளர்ச்சியால் மட்டும், மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயருமா என்று கவனித்தால், உயராது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir on small point of order. I am afraid we do not have quorum.”

26th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—“We are 23. I think we have quorum.”

SRI K. VINAYAKAM :—“No, Sir, we are only 18.”

DEPUTY SPEAKER :—“No we are 23 and we have quorum.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Another point of order, Sir. To-day being Friday under ordinary circumstances we should have adjourned at 1 p.m.”

DEPUTY SPEAKER :—“Yes, but in consultation with the leaders of parties and the Hon. the Leader of the House to-day we are sitting till 1-30 p.m.”

SRI K. VINAYAKAM :—“I think we should have been informed of it.”

DEPUTY SPEAKER :—“Yes, I should have announced this to the House.”

*SRI T. S. ARDHANARI :—“உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுவாக நமது தேசிய வருமானம் தொழிற் வளர்ச்சியால் அதிகப்பட, அதி கப்பட, அந்த தேசிய வருமானம் மக்களுக்குள் எப்படி பங்கிட்டுப்படுகிறதோ, அதைப் பொருத்துத்தான் மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி இருக்கும். தேசிய வருமானம் உயர்வதால் மட்டும், மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயராது. எங்கள் ஊரில் புளவிகரம் மில் என்று ஒரு மில் இருக்கிறது. அந்த மில்லில் சுமார் 400 தொழிலாளிகள் வேலை செய்கிறார்கள். அந்த மில்லின் நிகர லாபம் 27 லட்ச ரூபாய் வருடத்திற்கு. இந்த லாபம் அந்த தொழி லாளிகளின் உழைப்பினால் தான் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் உழைப்பினால் லாபிகளின் உழைப்பினால் தான் ஏற்படுகிறது. அந்த தொழிலாளிகளுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுமே ஏற்படுகிற லாபத்தை, அந்த தொழிலாளிகளுக்கு பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுமே யானால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயரும். தனிப்பட்ட முதலாளி, அந்த 27 லட்ச ரூபாயையும் தன் பெட்டிக்குள் போட்டுக்கொண்டால், 400 தொழிலாளிகளின் வாங்கும் சக்தி எப்படி உயரும். அதே மாதிரிதான், நமது ஒட்டு மொத்தமான தேசிய வருமானம் தொழில் வளர்ச்சியால் உயர்ந்து, அந்த வருமானம் எப்படி மக்களிடையே பங்கிட்டுப்பட்டு வாழ்க் கைத்தரம் உயருகிறதோ, அதைப்பொருத்துத்தான் வாங்கும் சக்தி இருக்கும்.

“விவசாய தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், பொருள்களின் விலைவாசி அவர்களைச் சரண்டுக்கிறது. இரண்டாவதாக லேவாதேவிகாரர்கள் சரண்டுக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக சர்க்காரின் வரிகளால் சரண்ட படுகிறார்கள். இந்த மூன்று பேர்களுக்கும் வாரி கொடுத்து விட்ட பிறகு, அவர்கள் கையில் என்ன இருக்கமுடியும்? அவர்கள் கையில் காசு இல்லை, பென்றால் எப்படி துணி எடுப்பார்கள். துணி விற்கவில்லை யென்றால், கைத்தறித் தொழிலோ, இயந்திரத் தொழிலோ அபிவிருத்தியாகி என்ன கைத்தறித் தொழிலோ, இயந்திரத் தொழிலோ மக்களால் அபிவிருத்தி செய் பிரயோஜனம். ஆகவே, உழைக்கக்கூடிய மக்களால் அபிவிருத்தி செய் யப்படும் தேசிய வருமானத்தை, அந்த மக்களிடையே சமமாக பங்கிட்டு கொடுக்கக்கூடிய திட்டமொன்றை சர்க்கார் வகுத்து வழி காட்டினால்தான், மக்களுக்கு பொதுவாக ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் நம்பிக்கை ஏற்படும். கரைகத்தொழில்களையும், சிறு தொழில்களையும் வளர்க்க திட்டமிட்டிருப்பது, கொள்கை அடிப்படையில் பார்க்கும்போது, நன்றாகயிருக்கிறது. ஆனால் அந்த திட்டத்தால் ஏதாவது பொதுமக்களுக்கு பலன் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்ற சமாதானத்திற்கு விட்டுவிடக் கூடாது என்று இந்த சந்தர்ப் பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இறுதியாக, ஜவுளி சம்பந்தமாக, மத்திய சர்க்காரின் போக்கை, கொள்கையை எதிர்த்து நமது மாகாண சர்க்கார் உறுதியோடு போராட வேண்டும். விசைத் தறியை அபிவிருத்தி செய்ய அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால்மட்டும் போதாது. இந்த மந்திரி சபை பூராவும் இந்த பிரச்சனையில் ஈடுபட்டு மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து போராடுமேயானால் மாகாண மக்கள் பூராவும் சர்க்காருக்கு பக்க பலமாக நிற்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[26th August 1955]

1-10 p.m. SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதல் ஐந்து வருஷ திட்டம் வெற்றிகரமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் எல்லாரும் அந்த திட்டத்தில் ஊக்கத்துடன் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். மேலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கும் தங்கள் ஒத்துழைப்பை கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

“தற்போது பல இடங்களில் இந்த சமுதாய நல திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆகிய திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்பட்டு, பல அபிவிருத்திகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் இவற்றை எந்தெந்த இடங்களுக்கு விஸ்தரித்து, அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்பதை கவனிக்க பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் அதிகமாக இல்லாததால், மேற்கொண்டு இத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்கும் வேலை தாமதமாகப் போகலாம். ஆகவே, ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களை மற்ற இடங்களில் அமுலாக்கலாம். இந்த சமுதாய நல திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்களும் நிறுவப்படாத பல இடங்களில், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் வேலை நன்றாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தைப் பொருத்த வரையில், சில பகுதிகளில் 3,000 ரூபாய்க்கு கீழ் பட்டு செலவாகக்கூடிய வேலைகளை, District Development Council sanction இல்லாமல் ஆரம்பித்து நிறைவேற்றக்கூடியதாக இருந்தால், பேர் பாதி தொகையை அந்தப் பகுதி மக்களிடமிருந்து வாங்கிக்கொண்டு, வேலையை முடித்த பிறகு estimate போட்டு பணத்தை கொடுத்து விடலாம் என்று போட்டிருக்கிறது. நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த வரம்பை 5,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்தி விட்டால், அனேக சிறிய வேலைகளை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்ற சௌகரியமாக இருக்கும். மேலும், 5,000 ரூபாய் வரை இந்த ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு sanction செய்ய ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கோ அல்லது Head of the Department களுக்கோ அதிகாரம் அளிக்கலாம்.

“ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்கள், சமுதாய நல திட்டங்கள் இவைகளைப் பற்றிய தஸ்தாவேஜுகள் சில ஆபீஸ்களில் அதிக காலதாமதம் செய்யப் படுகிறது. இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் சம்பந்தமான தஸ்தாவேஜுகள் எல்லாம், ஒவ்வொரு ஆபீஸிலும் ஒரு வாரத்திற்கு மேல் தங்கக்கூடாது. தங்கினால் Heads of Departments தாமதத்திற்கு ஆள காரணங்களை விளக்கவேண்டும் என்கிற உத்திரவு இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக estimate-கள் ஒரு வார காலத்தில் தயார் செய்யமுடியாது. ஆகவே estimate-கள் தயார் செய்ய வேண்டிய தஸ்தாவேஜுகளை மாத்திரம் 15 நாட்களோ அல்லது ஒரு மாதமோ வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் காலதாமதம் ஆகவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால், தலைமை அதிகாரியிடம் Permission வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியான நிபந்தனைகள் இருந்தால், இந்த திட்டங்கள் சம்பந்தமான வேலைகள் சீக்கிரம் உருவாகும். கால தாமதம் ஏற்படாது. இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது க்ஷயரோகம், இன்னும் அதுபோன்ற மற்ற வியாதிகளுக்கு எல்லாம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிற்கு எல்லாம் என்னென்ன சிகிச்சை செய்யவேண்டுமென்பதும் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் நமது தேசத்திலே, வியாதியிலும் பெரிய வியாதி என்று சொல்லப்படுகிற குஷ்டரோகம் அதிகமாக பரவிக்கொண்டு வருகிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், உலகத்திலே வேறெங்கும் இருப்பதை விட தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தான் இந்த வியாதி அதிகமாக பரவியிருக்கிறது என்பது புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. அகில இந்திய குஷ்டரோக நிலவரண சங்கம் புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்தால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் இந்த வியாதி அதிகமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த வியாதியைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், இந்த வியாதியின் சிகிச்சைக்காக 36 லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மாகாணம் பூராவுக்கும் இந்தத் தொகை கொஞ்சம்கூட

[26th August 1955] [Sri G. Vagheesam Pillai]

போகிறது. இந்த 36 லட்ச ரூபாய், 36 கோடி ரூபாயாக வேண்டுமானாலும் ஆக்கலாம். 50,60 கோடி ரூபாயாக ஆக்கினாலும் ஆக்கலாம். அவ்வளவு அதிகமான தொகை ஒதுக்கினால்தான் குறுக்கிய காலத்திற்குள் இந்த நோயைத் தடுக்க முடியும். சமீபத்தில் இந்த வியாதியை தீர்க்க 4 ரூபாய் விலையுள்ள ஒரு மாத்திரை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இதை 36 லட்சம் ரூபாய் போதாது 50 கோடி ரூபாய் அளவில் துணிந்து தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நமது மாகாணத்தில் இப்பொழுது ஒரேயொரு விவசாய கல்லூரிதான் இருக்கிறது. விவசாயம் நமது தேசத்தினர் முக்கியமான தொழிலாக இருப்பதால், இன்னும் அதிகமான விவசாய பட்டாபாரிகள் தேவைப்படுகின்றன. ஆகையால் தற்போது அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில், இண்டர்மீடியட், பி.எஸ்.ஸி. பட்ட படிப்புகளுக்கு விவசாயத்தை ஒரு பாடமாக வைத்து, நடத்திவருகிறார்கள். அண்ணாமலை நகர பகுதியில் 250 ஏக்கர் நஞ்செய் நில மிருப்பதால், அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒரு விவசாய கல்லூரியை ஏற்படுத்த வசதியிருக்கிறது. அங்கே ஒரு விவசாய கல்லூரியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஆகவே ஒரு விவசாய கல்லூரியை ஏற்படுத்த சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, have we quorum?”

DEPUTY SPEAKER :—“Yes, we have. Some members are sitting in the back benches. The hon. Member has not probably noticed them.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“இப்பொழுது நெய்வேலியில் 1-15 mining ஏற்பட போவதால் mining subject-ஐ தனியாக ஒரு Degree Course-ஆக ஏற்படுத்தி அதையும் அங்கேயே ஏற்படுத்தினால் சவுகரியமாக இருக்கும். ஆகவே இதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே 30 லட்சம் பேர்கள் இருந்த போதிலும்கூட high school-கள் 38 தான் இருக்கின்றன. இன்னும் 20, 30 பள்ளிக்கூடங்களாவது ஏற்படுத்த இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகை செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்குள்ளவர்களுக்கு படிப்பு வசதி கிடைக்கும். ஆகவே இதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவைப்போலவே சிதம்பரம் தாலுகாவிலும் extension of cherries என்கிற ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். நஞ்சை நிலங்கள்தான் சிதம்பரம் தாலுகாவில் இருப்பதனால், அதை acquire செய்யக்கூடாது என்ற விதி இருப்பதனால், அதைமாற்றி நஞ்சை நிலமாய் இருந்தால்கூட அதை கட்டாயமாக வாங்கி ஏழை ஹரி ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சிதம்பரம் தாலுகாவில் சுமார் 65 கிராமங்களுக்கு சேரிகள் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சுமார் 4 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு முக்யத்வம் கொடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். P.W.D. Scheme என்று ஒரு திட்டம் தயாரித்து போக்குவரத்து வசதியை விருத்தி செய்வதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். இதை தயாரித்து அநேக வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் சுமார் 20 கிராமங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதிகள் செய்யப்படாமல் இருக்க

[Sri G. Vagheesam Pillai] [26th August 1955]

கின்றன. ஜில்லா போர்டுக்கு இவைகளை half grant work கொடுத்து செய்யும் பழக்கத்தில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைக் கண்டிப்பாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

“சிறப்பரத்திலிருந்து அரியலூருக்கு ரயில் வசதி வேண்டும் என்று அநேக வருஷங்களாக சொல்லிக்கொண்டு வருவதால் அதையும் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று தான் இருக்கிறது. ஆகவே கடலூரில் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டும். இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

1-18 P.m. * SRI R. S. ARUMUGAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கின்ற காலத்திலே உணவுக்கஷ்டம் இருந்தது. அக்கஷ்டத்தை முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் வெற்றிகரமாக சமாளித்து விட்டு, இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மிகவும் புத்திசாலித் தனமாக தயாரித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பெரும் உருக்குத் தொழிற்சாலைகள் இந்த நாட்டுக்குத்தேவை. ஏனெனில் கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களை தருவிக்கக் கூடாது. ஆகவே இந்த நாட்டிலே பெரும் உருக்குத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அவற்றிலிருந்து புதிய இயந்திரங்களைத் தயார் செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்குவதற்காகவும், சிறு சிறு கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயும் மிகவும் புத்திசாலித்தனமாக இந்த திட்டத்தை வகுத்துருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்வதிலே பெருமைப் படுகிறேன்.

“நாகர்க்கம் மிகுந்த நாடுகளில் இந்தக்காலத்திலே 10-மனிதர்கள் செய்யவேண்டிய வேலையை ஒரு மனிதன் செய்யக்கூடிய அளவிற்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் ஓர் அளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படலாம். ஆனால் சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் கிராமங்களிலே பரவலாக வருகிறபொழுது ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். இந்த அடிப்படையிலே கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று இந்தத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரவசதி ஏற்படும் என்ற திட்டமானது மிகவும் நல்லது. எல்லோரும் வரவேற்கத் தக்கது. இதனால் நாட்டில் பெருமளவு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதை யாராவது இல்லை என்று சொன்னால் அவர்கள் உண்மையை மறைத்துக் கூறுகிறார்கள் என்பதேத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

“அடுத்தபடியாக நல்ல நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளிலே முக்கியமானது பம்பையாறு திட்டம். இதை நிறைவேற்றினால் தான் ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களில் பல பகுதிகளில் நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். ஆகவே இந்த பம்பையாறு திட்டத்தை எப்படியாவது பரிசீலனை செய்து இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் வடபகுதி வறண்டு கிடக்கிறது. இந்த திட்டத்தினால் அந்த வறட்சி மாறும்படியான நிலை ஏற்படும்.

“எடந்த வருஷங்களிலே எங்கள் தாலுகாவிலே மாணார், கங்கை கொண்டான் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலுள்ள இரண்டு குளங்களுக்கும், தண்ணீர் வரக்கூடிய வாய்க்கால்கள் ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லி வந்தார்கள். ஆனால் அவைகளை இது வரையிலும் செய்யவில்லை. ஆகவே அவற்றை 2வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எப்படியாவது செய்யவேண்டும்

26th August 1955] [Sri R. S. Arumugam]

என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பகுதி மிகவரண்ட பிரதேசம். அந்தப் பகுதிகளுக்கு மின்சார வசதிகளையும் உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

“தாமிரவரணியிலே வசதியான அளவு தண்ணீர் இருந்தபோதிலுங்கூட குளங்களில் தண்ணீர் பெருக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. குளங்களையும், கால்வாய்களையும் ஆழப்படுத்தவேண்டும். உதாரணமாக திருநெல்வேலிக்காலே எடுத்துக்கொண்டால் அது மிகவும் மோடாக இருக்கிறது. அதன் கிற்பகுதி குளங்களும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தில் இவைகள் கட்டாயம் ஆழப்படுத்தப்பட வேண்டும் என நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் நெல்லை தாலுகாவிலே ராமயான்பட்டி பகுதியில் சுண்ணாம்புக்கல் ஏராளமாக கிடைக்கின்றன. ஆகவே அங்கு அதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவிலே Engineering College-க்காக சென்னைக்கோ, கோயம்புத்தூருக்கோதான் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு Engineering College-ம், ஒரு Polytechnic காலேஜ்-ம் பாளையங்கோட்டையிலே ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தூத்துக்குடி துறைமுகம் மிகவும் பழமையானது. அதை செப்பிவிட்டு, ஆழப்படுத்தி பெரியதுறை முகமாக ஆக்குவதற்கு செய்யவேண்டிய காரியங்களை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருநெல்வேலியிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்கு ஒரு ரயில்பாதை போடப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். இதோடு கோவில்பட்டி தாலுகா மிகவும் வறண்ட பிரதேசம். அங்கேயும் ரயில் போக்கு வரத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். மணியாச்சியிலிருந்து மாணாமதுரைக்கு ஒரு ‘ரயில்வே லைன்’ போடுவதாக இருந்தது. ஆனால் அதை வேறு இடத்திலிருந்து போட ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கேள்வி.

“இந்த மார்க்கத்தில் ரயில் அவசியமில்லை வேறு மார்க்கத்தில் அமைக் 1-25
கலாம் என்ற எண்ணமிருந்தால் அதை மாற்றி விட்டு மணியாச்சியிலி- p.m.
ருந்து ரயில் லைன் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைச் செய்து முடித்தால் அங்கு போக்குவரத்திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதை மாற்றுவதற்கு எந்த எண்ணம் இருந்தாலும் அதை மாற்றிவிட்டு மாணாமதுரையிலிருந்து மணியாச்சிக்குப் போகக் கூடிய அந்தப்பாதையையே எடுத்து நடத்த சர்க்கார் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“திருநெல்வேலி தாலுகாவில் மூன்று முனிசிபாலிட்டிகள் இருக்கின்றன. சரியான வருமானம் வராத நிலைமையில் இருக்கின்றன. பாளையங்கோட்டை முனிசிபாலிட்டி பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஹரிஜன காலனி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தை தயாரித்து அதை சர்க்காருக்கு அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அந்த முனிசிபாலிட்டி மேலும் drainage திட்டம் போட்டு அதற்கு என்று சுமார் 48 லட்சம் ரூபாய்க்கு எஸ்டிமேட் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நமது சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து அதற்கு இடம் அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த இடத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதே மாதிரி திருநெல்வேலியிலும் 50 லட்சம் ரூபாய்க்கு drainage திட்டம் போட்டு அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தாம்பரவரணி ஒரு ஜீவநதி. அந்த நதியைப்பற்றி எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதனுடைய பெருமையும் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் நெல்லை ஜங்ஷனுக்குச் சமீபம் நதியின் பக்கத்தில் சென்றால் நதியிலிருந்து பொறுக்க முடியாத சாக்கடை நாரற்றம் அடிக்கிறது. அந்த நாரற்றத்தின் சகிப்பை தாங்க முடியவில்லை. பழம் பெரும் பெருமை வாய்ந்த தாம்பரவரணி அம்மாதிரி துர்நாற்றம் வீசும்நிலையில்

[Sri R. S. Arumugam] [26th August 1955]

இருப்பது நியாயம் ஆகாது. அந்தத் துண்ணீரை இப்பொழுது லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் எடுத்துக் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சகல விஷயங்களுக்கும் உபயோகித்து வருகிறார்கள். அதனால் அந்தத் துண்ணீரை நல்ல முறையில் சுத்தமாக வைப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆசுவேதான் நெல்லை முனிசிபாலிட்டியில் தற்சமயம் குடி நண்ணீர் திட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பதோடு drainage திட்டத்தையும் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று மிகவும் தயவாய்க்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தச்சநல்லூர் பஞ்சாயத்தில் 18 ஆயிரத்திற்குமேல் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கு ஹைஸ்கூல் கிடையாது, மெட்ரீனிட்டி ஆஸ்பத்திரி கிடையாது. இவைகள் வேண்டும் என்று திட்டம் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவைகள் மிகமிக அவசியம் இல்லையா? எனவே இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இவைகளை எப்படியும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இங்கிருந்து ஜங்ஷனுக்குச் செல்வதற்கு அதிகதூரம் சற்றிப்போகவேண்டும். நொக பாதை அமைக்க திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். வாய்காலைக்கடந்து செல்ல ஒரு பாலமும் தேவைப்படுகிறது. இவைகளையும் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலப்பாளையம் நகரசபை எல்லைக்குள் பெரும்பாலும் ஏழை கைத்தறி நெசவாளர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அந்த முனிசிபாலிட்டிக்கு ஜாஸ்தி வருமானம் கிடையாது. திருநெல்வேலியிலிருந்து அங்கு செல்ல வேண்டும் என்றால் ஆற்றைக் கடந்துதான் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு ஒரு தாம்போதி கட்ட வேண்டும் என்று சில வருஷங்களாக பரிசீலனையில் இருந்தும் அதை இன்னும் எடுத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அதை இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் எடுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு ஆயிரக்கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்றால் கரைபோட்ட துணிகளை அவர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டகாலத்தில் சர்க்கார் அவர்களுக்கு செய்த உதவியை அவர்கள் எப்பொழுதும் மறக்கமாட்டார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சர்க்காரை அவர்கள் நம்புகிறார்கள். அவர்கள் முன்பு வைத்துக் கொண்டிருந்த சந்தேகங்களை யெல்லாம் இப்பொழுது மறந்து விட்டார்கள். மேலும் அவர்கள் நெசவு செய்யும் துணிகளை வெளி நாட்டிற்கு அனுப்பி வைப்பது மிகவும் நல்லதாக இருக்காதா? என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். இப்பொழுது அவர்கள் நல்ல துணிகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவைகளை யெல்லாம் செய்தால் எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். அவர்களும் சந்தோஷப்படுவார்கள். எங்கள் தாலுகாவில் பாளையங்கோட்டை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களிலும் ஏராளமான கைத்தறியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோருமே சந்தோஷப்படுவார்கள் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நேரம் இல்லாததால் கடைசியில் ஒரு வார்த்தை. இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எவ்வளவு பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமோ அந்த முறையில் பெற்றுக்கொண்டு திட்டத்தைப் நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்த முறையில் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய புத்திராலித்தனம் வாய்ந்தவர்கள் நமது சர்க்காரின் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு நாங்கள் பெருமைப்படுகிறோம். நமது மாகாணத்திற்கு வரக்கூடிய பணத்தை விட்டு விடாமல் பெற்றுக்கொண்டு நமது மாகாணத்திற்கு செய்ய வேண்டிய திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 p.m. to-night.”

The House then adjourned.

26th August 1955]

[Night sitting—8-30 p.m.]

DEPUTY SPEAKER:—“Now, we shall continue the discussion on the Second Five-Year Plan.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Mr. Speaker, Sir, last time when I had an occasion to speak about the Second Five-Year Plan, I congratulated the Government on the efforts they had made for bringing out a comprehensive plan of the order of Rs. 400 crores. I said ‘the entire Government including the Hon. Minister for Finance deserve congratulations in this respect.’ I also said ‘the Hon. Minister for Finance has got to convince the Planning Commission and he has to wage a battle royal and make every strenuous effort to see that he gets the seal of approval for the entire Plan of Rs. 400 crores to be implemented in this State.’ Somehow the battle that has been waged has been lost by this Government because a conservative body that the Planning Commission is, they were not very imaginative to see the nature of the Plan and, therefore, they seemed to have cut down the entire Plan to one-third of its extent. Sir, it is rather unfortunate that, with the reservations they have made about finding the necessary resources for the starting of heavy industries, still an amount of Rs. 165 crores which has been approved for the present by the Planning Commission, is not adequate and enough for the future that we envisage for our State.

“Sir, the First Five-Year Plan had been framed with the object of solving the food problem. We have had several river valley projects and within two or three years of planning, the food problem has been solved and now we are supposed to be a surplus country in the matter of food. The Second Five-Year Plan that is sought to be pushed through is a Plan which is more ordered and more definite and the object with which they want to implement the proposals under the Second Five-Year Plan seems to be to solve the twin problem of unemployment and the raising of the living standard of the people of this country.

“Sir, after having studied the Planning Commission’s proposals and also the proposals of this State, in simple language we understand it to be: ‘produce more and earn more’. That seems to be the economics of the Second Five-Year Plan. In trying to do so, I feel that there is a fallacy in the argument that has been put forward by the Planning Commission. At any rate, in South India in respect of both unemployment and raising of living standards of the people, the problem entirely rests on the level of the prices of foodgrains. Rice is the staple food for South Indians and when the prices of foodgrains in South India shoot up, then the prices of other domestic commodities also shoot up consequently. If the prices of foodgrains fall or come down—now it has crumbled down from Rs. 30 to Rs. 12 for a bag of two maunds—the prices of other commodities have also a tendency to come down in proportion to the prices of foodgrains. Therefore, when the level of the prices of foodgrains is not going to be maintained, then how are we going to raise the standard of living of the people in South India. If we are

[Sri S. Panchaksharam] [26th August 1955]

8.40
p.m.

going to produce more, the problem is going to be further accentuated. Production without consumption is going to make it cheaper and cheaper. Therefore, I am not able to understand how these two principles are going to be reconciled and how matters are going to be worked out. But, whatever it is, I am not now on the question of living standards at all. From the proposals under the Second Five-Year Plan made before us, I see that at least Rs. 165 crores are going to be spent in South India and to that extent we feel glad because money to that extent is going to be distributed into the hands of the poor people in South India. To some extent, it is going to improve the social conditions of the people here in South India.

“What is the present position of South Indians here? Conditions in villages are really very bad. People in villages are illiterate. They do not have drinking water facilities and approach roads to their villages. They are suffering for lack of medical aid. If a person wants to get medical aid, he has to travel a long distance. In North Arcot district the position is worse. We have to feel thankful to the Planning Commission for having allotted that much amount of Rs. 165 crores for being spent over here for improving the social conditions of the people. In this connection when I am speaking on improving the social conditions of the people I wish to bring to the notice of the House the position of the people in North Arcot district.

“The condition of the people in North Arcot district is really very bad and worse than the condition of the people in many other districts. If I can say with an amount of truth, North Arcot district is the residuary of the present Rayalaseema area. People in this district are really poor. They do not have any avocation. Lakhs of people are either unemployed or under-employed. It is a dry district with an average rainfall of 25 inches a year. Under these conditions, agriculturists in this district feel it very hard to carry on agricultural operations. The present position is simply alarming. During the last three faslis—1361, 1362 and 1363—people are in arrears in the payment of revenue taxes to a very large extent. Fasli No. 1364 is coming. Dues to Land Mortgage Banks have not been paid. All the loans advanced by the Revenue Department have not been cleared. The dues to co-operative societies are in very heavy arrears. People are not able to get any accommodation from neighbouring creditors. That is the present position in North Arcot district. Under these circumstances the position of North Arcot district deserves special attention in the future set-up of the Second Five-Year Plan. I submit that pressure of agricultural labour on land is very great. We have got more men depending on agriculture than what is actually required. That is, if one person can do a particular acreage of land, there are at least three people crowding on that land. This kind of overcrowding has got to be diverted into other channels. This state of affairs makes the condition of the people worse than what it is in other districts. People are not able to get living wages. They are only getting starvation wages. For six months they get something to live upon and for the other six months they are suffering. The

[26th August 1955] [Sri S. Panchaksharam]

problem in this district is not one of unemployment, out of under-employment also. In such conditions, North Arcot district deserves special treatment and special planning for the solution of the problems. Because of frequent failure of monsoons and because of the poor rainfall of 25 inches per year, people in this district are not able to raise even one crop of paddy which is the normal crop in that district. Therefore, in order to safeguard the position of agriculturists, I would submit the following proposals.

“About one lakh of acres in North Arcot district are used to be irrigated every year from waters in the Palar river. Palar freshes have failed and the reason for the same is known to all. With regard to the dispute with the Mysore Government regarding the sharing of waters, the Government are taking some steps for resolving the dispute. If the dispute is settled, I am sure, one lakh of acres will have an assured supply of water and people who depend on these one lakh of acres will have certainly some amount of employment and there will not be also failure of crops.

“Electric energy is another thing which is very necessary for our district. We have got about 30,000 wells with the help of which lift-irrigation is carried on. To make agricultural operations easier than at present, electrical energy must be supplied to every one of the villages in North Arcot district.

“There are 2,000 minor irrigation tanks in this district. Most of these tanks have got silted up. They have been reduced to half their original capacity, though for revenue purposes their capacity is considered full. These tanks have got to be deepened and silt has got to be cleared. They have to be restored to their original capacity so that assured supply of water may be got.

“There is a very big tank, called the Kaveripak tank. Its bund from one end to the other is seven miles in length. It is said that its full tank capacity was three times the present capacity at the time of Tippu Sultan and that it was supplying water for irrigating lands in 32 villages. This tank has got highly silted up, so much so it can hold water enough for supply for only ten months. It may be even seven or eight months now. The problem of desilting this tank and restoring its capacity at least to half its original capacity must be attended to either now or some time in the immediate future. River pumping schemes can also be introduced. Deep bore-wells in Palar and Cheyar can also be dug.

“As regards industries, handloom industry must be put on a firm basis. Match-making industries which are very thriving can also be set up. Hand-pounding of rice will give occupation to people who are unemployed. With reference to the heavy industries, there is a proposal to start a sugar factory on a co-operative basis. Even this is going to be pushed through, there is also room for another sugar factory to be started on a joint stock company basis. A glass factory, leather flaying and tanning factory and a factory for the manufacture of drugs with the help of Indian medicinal herbs

[Sri S. Panchaksharam] [26th August 1955]

can also be started. Pencil manufacturing on cottage industry basis can also be started. If all these industries can be started, unemployment can be solved to some extent.

“Rural indebtedness has also got to be solved. Now, agriculturists are not able to get any credit at all. For that, rural banks have got to be started all over the district so that people may get loans not only for carrying agricultural operations but also for other purposes.”

8-48
p.m.

SRI P. JEEVANANDAM :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே கடந்த 3 நாட்களாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மீது இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் பலர் பற்பல யோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனைகளையெல்லாம் திரட்டி, இந்தத் திட்டத்திலேயே சேர்த்தால், இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு எவ்வளவு செலவாகும் என்று பார்த்தோமானால் உத்தேசமாகச் சொன்னால் கூட இரண்டாயிரம் கோடிக்கு மேல் செலவாகும் என்று எனக்கு தென்படுகிறது. மந்திரி சபையினர் எங்களுடைய சர்க்கார் அதிகாரிகள் தயாரித்த திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு, அதன் பெயில் உங்கள் யோசனைகளைச் சொல்லுங்கள் என்று நம்மிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கும் எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் எல்லா தரப்பில் இருக்கிறவர்களும் யோசனைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போட்டி போட்டும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் இந்த இரவில் கூட சபை கூடுகிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும்பொழுது முதலிலேயே சொன்னார், நாங்கள் திட்டவாட்டமாக 400 கோடிக்கு திட்டம் தயாரித்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் மத்திய சர்க்கார் தற்காலிகமாக சென்னை ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கி இருப்பது 225 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னார். 400 கோடி திட்டம் தயாரித்து அது 225 கோடிக்கு குறைக்கப்பட்டு இருக்கும்பொழுது, நாம் மேலும் மேலும் திட்டத்தின் செலவை அதிகப்படுத்தக்கூடிய அளவில் யோசனை சொல்லிக் கொண்டே போவது வெறும் விருதா என்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. நமது இந்திய நாட்டிலேயே இருக்கக்கூடிய செல்வாதாரம், பெளதீக செல்வாதாரம், மனித சக்தி ஆகியவற்றை எடுத்துக்கொண்டால் நமக்கு மித மிஞ்சியிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். மனித சக்தியும், பெளதீக செல்வாதாரமும் நம் நாட்டில் மித மிஞ்சி இருக்கிறபோது நமது திட்டங்கள் யாவும் வெற்றி பெறத்தானே வேண்டும். அது இல்லாமல் நாம் போடுகின்ற திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் குறைத்துக் கொள்வதற்கு காரணம் என்ன? பணம் இல்லை. 400 கோடி ரூபாய் திட்டங்களை அவர்கள் ஏன் அப்படியே ஒத்துக் கொள்ளவில்லை? பணம் இல்லை. அதற்காகத்தான் 200 கோடிக்கு குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே பணம் இல்லையா? இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பிரிட்டிஷ், அமெரிக்க முதலாளிகள் எல்லாம் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்களே? அவர்களிடம் பணம் இல்லையா? நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஏகபோக முதலாளிகளிடத்தில் பணம் இல்லையா? நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்களிடத்தில் பணம் இல்லையா? நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ராஜாக்கள் இடத்தில் பணம் இல்லையா? பணம் இருக்கிறது. பணம் அவர்களுடைய பக்கத்தில் குவிந்து கிடக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பணம் சுலபத்தில் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு, அந்தப் பக்கத்திலிருந்து இந்தப் பக்கத்திற்கு வரமாட்டேன் என்கிறது. இந்த அடிப்படை உண்மையை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக பணம் இல்லையென்ற காரணத்திற்காக, அரசாங்கத்தார் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகின்ற யோசனைகளை மகாண வாரியாக, ஜில்லாவாரியாக கவனிக்க முடியவில்லையென்று சொல்லலாமே தவிர, பணம் இருந்தால் மட்டும் இவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகள் ஒன்றையும் கூட வேண்டாமென்று சொல்லமாட்டார்கள். கம்யூனிஸ்ட் பக்கத்திலிருந்து வைத்திருக்கின்ற யோசனைகள் எல்லாம் கூட அமுலுக்கு வரும். ஆனால் பணம்

26th August 1955] [Sri P. Jeevanandam]

இல்லை. ஆகையால் இன்றைக்கு வெறும் வட்டுச் சுரைக்காய் திட்டமாக நாம் சொல்லுகின்ற யோசனைகள் எல்லாம் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்துக்கு எந்த அந்நிய நாட்டு முதலாளிகளிடம் பணம் இருக்கிறதோ, எந்த நிலப் பிரபுக்களிடத்தில் பணம் இருக்கிறதோ, எந்த ராஜாக்களிடத்தில் பணம் இருக்கிறதோ அவர்களிடமிருந்து எல்லாம் போதுமான பணத்தைப் பெறுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்கவில்லை. அந்தக் கண்ணோட்டமே அவர்களுக்கு ஏற்படவில்லை. ஆனால் சொல்லுகிறது, இது மக்கள் திட்டம், இந்தத் திட்டத்திற்கு செல்வாகும் தொகையில் பாதியையோ, கால் பங்கையோ அந்தந்த பிராந்திய மக்களே கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். பால் பிழிந்துவிட்டு, தேங்காய் சக்கையில் மறுபடியும் தண்ணீரைத் தெளித்து, பாலாக பிழிய முயற்சிக்கிறது போல இருக்கின்றது இந்தச் செய்கை. எந்தந்த வகையில் எல்லாம் மக்கள் இடத்திலிருந்து வரியாக பணம் திரட்ட முடியுமோ, அந்தந்த வகையில் எல்லாம் அவர்களிடமிருந்து செல்வத்தை சுரண்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு மேலும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கே அவர்களே பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், அது சக்கையில் தண்ணீர் தெளித்து பால் பிழிய முயற்சிக்கின்ற கதையைப் போல்தான் ஆகும். நம் நாட்டில் உள்ள செல்வாதாரம், பெளதீக செல்வாதாரம் ஆகியவற்றையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு பல திட்டங்களைச் சர்க்கார் போடவேண்டுமென்றால், சர்க்காருடைய அடிப்படைக் கொள்கையிலேயே ஒரு மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். இன்றைக்கு எந்த இடத்தில் பணம் போய் குவிந்து இருக்கிறதோ, அந்த இடங்களிலிருந்து இத்திட்டத்திற்கு போதுமான பணம் வந்து விழும்படியாகச் செய்ய, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு நிலை உடைத்தெரியப்படவேண்டும்.

“ஒரு சின்ன உதாரணம், தொழிலாளி, விவசாயி, மனித சக்தி, இவையெல்லாம் நமது சோஷலிஸ்ட் பார்வையில் வருகிறதில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். “மீனவர்கள் வாழ்க்கையில் மேம்பாடு அடைய பல வசதிகள் அவர்களுக்குச் செய்து கொடுக்க பல திட்டங்கள் இதில் அடங்கி இருக்கின்றன. மீன் சம்பந்தமாக பல ஆராய்ச்சிகள் நடத்துவதற்கும் பல நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கு எல்லாம் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது, அதிகாரிகளைச் சேர்க்கும்போது பி.எ., எம்.எ., படித்த பட்டதாரிகளையே சேர்க்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்கத்தில் கண்ணோட்டம் போகிறதே தவிர, பட்டம் பெறாவிட்டாலும்கூட மீனவர்களது குழந்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளும் திசையில் அவர்கள் போகவில்லை. விவசாயக் கல்லூரிகள் ஆகட்டும், விவசாயிகளுடைய குழந்தைகள் இடம் பெறுவதற்கு பதிலாக பட்டதாரிகள் உள்ளே புகுந்துகொள்வதற்குத்தான் வசதி இருக்கின்றன. பட்டதாரிகள் எல்லாம் இத்துறைக்கு வரக்கூடாதென்ற பார்வையில் நான் இதைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் 1947-க்குப்பிறகு இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததிலிருந்து பற்பல தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற நம் நாட்டு தொழிலாளிகள் எல்லாம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அளிப்பதோடு அவர்களுக்கெல்லாம் அவர்கள் செய்கின்ற தொழிலில் உற்சாகம் ஏற்படுத்தும்வண்ணம் அந்தந்த தொழில்களுக்கு வகுக்கப்படுகின்ற கல்லூரிகளில் அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளை அதிக இடம் பெரும்படிச் செய்தால் அதனால் அந்தத் தொழில் மிக அதிகமாக வளர்ச்சி அடையும். இந்தத் திசையில் அரசாங்கத்தின் பார்வை செல்லவில்லை. இந்தத் திசையில் செலுத்தும் வரையில் நாம் என்னதான் இந்தத் தொழில்களில் முன்னேற்றத்திற்கு மூலதனம் போட்டுப் பார்த்தாலும் அதனால் பயன் இருக்காது. நாம் போடுகின்ற திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றி பெறவேண்டுமென்றால் குறைந்த பட்சம் நம்முடைய பார்வைகள் இந்தத் திசையிலேயே திரும்பியாகவேண்டும். பணக்காரர்களையும் பணம் இந்தத் திட்டத்திற்கு வந்துவிடும்படியான திசையிலேயே நமது கொள்கை வகுக்கப்படவேண்டும். இதை மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதற்குக் காரணம் எந்தத் திட்டத்தைக்கொண்டு வந்தாலும் அது வெற்றி

[Sri P. Jeevanandam] [26th August 1955]

பெற வேண்டுமென்றால், இந்தக் கொள்கையில் நமது பார்வையெல்லாம் திரும்பினால்தான் வெற்றி பெற முடியும். தவிர 2,000 யோசனைகளை, 2,000 கோடி ரூபாய் செலவில் சொல்லிக்கொண்டு போனால் அதனால் எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படப்போவதில்லை. ஆகவேதான் நானும் என்னுடைய தொகுதிக்கும் அல்லது நான் தொடர்புகொண்டுள்ள தொகுதிகளுக்கும் மற்ற அங்கத்தினர்களோடு இந்தத் திட்டங்களை ஏற்படுத்துங்கள் என்று யோசனை கூறுவதில்லை. இது மக்களுடைய திட்டம், இது மக்களுக்காகவே வகுக்கப்பட்ட திட்டம் என்றெல்லாம், எவ்வளவுதான் மதிப்பிற்குரிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு பிளாணிங்க் கவுன்சில் தலைவராக இருந்துகொண்டு கூறுவதற்குப் கூட நிலப் பிரபுக்களிடம் குவிந்து கிடக்கும் பணம், ராஜாக்களிடையே குவிந்துகிடக்கும் பணம், அன்னிய நாட்டு முதலாளிகளிடையே குவிந்து கிடக்கும் பணம், இந்தத் திசைப்பக்கம் திருப்பப்படாவிட்டால் இதனால் பிரயோஜனம் இல்லை. வரி போடும் கொள்கையில் சர்க்காரின் போக்கு மாறவேண்டும். ஏற்றுமதிக் கொள்கையில் சர்க்காரின் போக்கு மாறவேண்டும். என்றைக்கு இந்தத் திசையிலே நம்முடைய கண்ணோட்டம் செல்லுகிறதோ அன்றைக்கே எந்தத் திட்டமும் வெற்றி பெற முடியும். அது இல்லாதவரையில் எவ்வளவு யோசனைகளைக் கூறுவதற்கும் அவை 11-ஆம் ஆண்டு கொண்டு போகும் தவிர வேறு வழி இருக்காது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தையே உருவாக்கிக்கொடுத்த நிபுணர் மகலநோபிஸ் கன் இயந்திர தொழில் இந்த நாட்டில் அபிவிருத்தி அடையத்தான் இந்த தேசம் பொருளாதார துறையில் மேம்பாடு அடைவதோடு இதர தொழில்களிலும் அபிவிருத்தி அடையமுடியும் என்று கூறி இருக்கிறார். அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் கன ரக தொழில்களுக்கு திட்டம் எடுத்துக்கொண்டு நமது பிரதிநிதிகள் பிஸ்கிக்குப் போகிறபோது அங்கே இந்தத் திட்டங்களுக்கு போதுமான பணம் இல்லையே என்ற காரணத்திற்காக, இந்த ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 225 கோடி ரூபாய்தான் என்கின்ற காரணத்திற்காக அந்தக் கன ரகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கும் யோசனையை கை கழலிவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். கன ரகத்தொழிலை ஆரம்பிக்கப் பணம் இல்லையென்றால் இந்த நாடு செல்வாதாரமே அற்ற நாடா? என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசிக்கவேண்டும். செல்வாதாரம் பொங்கிக் கிடக்கும் நாடு இது, பொள்த செல்வாதாரம் நிரம்பிக் கிடக்கும் நாடு இது, என்கின்ற உண்மையை நாம் எல்லோரும் உணர்கின்ற காலத்தில் நம் நாட்டில் உள்ள செல்வாதாரம் எந்தப் பக்கத்தில் போய் குவிந்து கிடக்கின்றது என்பதையும் நாம் உணர்கின்ற காலத்தில் ஒரு பக்கத்தில் குவிந்து கிடக்கின்ற செல்வாதாரத்தை நமது முன்னேற்றத் திட்டங்களில் வகுப்பதற்கான பாதையில் திருப்பிவிடுவதற்கு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் எவ்விதமான பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. ஆகவே அந்தச் செல்வாதாரத்தை இந்தத் திசையில் திருப்புவதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க சர்க்கார் என்றைக்கு துணிவிறதோ அன்றைக்கே இந்தத் திட்டங்களுக்கு எல்லாம் வெற்றி நிச்சயம் எனக்கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

9 p.m. SRI S. N. SOMAYAJULU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை சில கோணங்களிலிருந்து நாம் பார்க்கின்றோம். அந்தக் கோணங்களிலிருந்து பார்க்கும்போது, நாம் எந்த அளவுக்கு அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் கவனிக்கின்றோமோ, அந்த அளவுக்கு அது திருப்திப்படவில்லை என்ற எண்ணத்தில் வரதம் போகும்போதுதான் நமக்கு 400 கோடி அல்ல, 4,000 கோடி செலவிட்டு 15 வருஷங்கள் பாடுபட்டாலும், நல்ல அபிவிருத்தியை நாட்டில் ஏற்படுத்தினாலும்கூட அதனால் ஜனங்களுக்கு திருப்தி ஏற்படுமா என்ற சந்தேகம் எழுகிறது. ஆகையால், 200 கோடி ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு இதற்குள் எவ்வளவு தூரம் சதுரங்கம் ஆடுவதற்குமுடியுமோ, அவ்வளவு தூரம்தான் ஆடமுடியுமே தவிர அதற்கு மேலும் ஆடவேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஏராளமான நிதிகள் வசூலிக்கத் தயாராயிருக்க வேண்டும். அதை வரி மூலமாகவும், கடன் மூலமாகவும், ஜனங்களின்

[26th August 1955]. [Sri S. N. Somayajulu]

ஒத்துழைப்பின் மூலமாகவும்தான், நாம் செய்வதற்கு முடியும். ஏற்கெனவே ஜனங்களிடத்திலே உழைக்க வேண்டுமென்ற ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களிடத்தில், தாங்களாகவே வலிய வந்து உழைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இப்பொழுது வளர்ந்து எழுந்திருக்கிறது. அந்த எண்ணம் வருவதை உபயோகப்படுத்தினால்தான் பண்டித நேரு சொன்ன மாதிரியாக, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஜனங்கள் சுபிட்சமாக இருப்பதற்கு முடியும். சாதாரணமாக, சர்க்கார் சில திட்டங்களை வைத்துக்கொண்டு, அவைகளை மேலெழுந்தவாரியாக தயாரித்து ஜனங்களிடத்திலே திணிப்பதைக் காட்டிலும், ஜனங்களுக்கு தேவைப்படும் திட்டங்களை அவர்களுடைய எண்ணம் போலவே போடுவதற்கு முன்வந்தால் ஜனங்கள், தங்களது வலிய உழைப்பின் மூலமாகவும், தங்களது இடைவிடாத சேவையின் மூலமாகவும் அவற்றை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு வழி இருக்கும். எத்தனைத் திட்டம் போட்டாலும் அதைச் செய்வதற்கு முடியும். அந்தக் கோணத்தில் பார்க்கிறபோது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 200 கோடி ரூபாயானது மிகக் குறைவு என்று வருத்தத்துடன் சொல்ல விரும்புகிறேன். மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு நமக்கு ஏற்படும் பட்சத்தில் 400 கோடி ரூபாய் செல்வாக்காகிய திட்டங்களை 200 கோடி ரூபாய்க்கே செய்ய முடியும். அது இல்லாவிட்டால் 200 கோடி ரூபாயிக்குத் திட்டம் வகுத்திருந்தாலும், அது 400 கோடியாக வேண்டும். எல்லா ராஜ்யங்களும் சேர்ந்து இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு இரண்டாயிரம் கோடி செல்வாக்கை திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறதென்றும், அதில் சென்னை மாகாணத்திற்கு 200 கோடி ரூபாய் செல்வாக்கைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதை அதிகபட்சமாக, எவ்வளவு அதிகம் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்வதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். குறிப்பாக, நமக்குள்ள பல தேவைகள் இருக்கின்றன. நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பல குடிசைத் தொழில்களும் பெருவாரியாக வளர்க்கப்படவேண்டும். ஜப்பானில் எப்படி எப்படி குடிசைத் தொழிலை வளர்க்கிறார்கள், எப்படி எப்படி குடிசைத் தொழில்களை வளர்பதற்கு பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது என்பது போன்ற பல காரியங்களை நாம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, நம் நாட்டிலும் குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்தால், அதனால் அதிக நன்மை ஏற்படும்.

“இன்றைக்கு ஜப்பானிய முறையில் நம் நாட்டிலும்கூட நெல் சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று பிரமாதமாக விளம்பரம் செய்யப்படுவதோடு, அது சம்பந்தமாக பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அதே மாதிரியாக குடிசைத் தொழில்களையும், வளர்ப்பதற்கு நாம் பல காரியங்களை ஆரம்பித்தால், இந்த ஐந்து வருஷத்திட்டக் காலத்திற்குள்ளேயே மிகச் சிறப்பான முறையில் குடிசைத் தொழில்களை வளர்ப்பதற்கு முடியும். அதனால் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை நீக்குவதற்கும் முடியும். அதுவும் குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டுகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்பொழுது தொழிற் கல்லூரிகளில் சேரவேண்டுமென்று ஏராளமான மாணவர்கள் முன்வருகிறார்கள். தற்பொழுதிருக்கும் பொறி இயற் கல்லூரிகளிலும், பாலிடெக்னிக்குகளிலும், இன்னும் இதுபோன்ற தொழிற் கல்லூரிகளிலும் சேரவேண்டுமென்று மாணவர்கள் அதிகமாக முன்வந்தாலும் போதுமான மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான இடம் கிடையாது. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் இம்மாதிரியான தொழிற் கல்லூரிகள் ஓரளவு இருந்தாலும்கூட ஜில்லாவாரியாக பரவலான முறையில் இப்படிப்பட்ட பாலிடெக்னிக் இன்ஸ்டிடியூட்டுகளை ஏற்படுத்தினால் நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் அங்கேயே சேர்ந்து பயிற்சி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகப்படும்.

“சிறு சிறு குடிசைத் தொழில்கள் இன்றைக்கும் நம்முடைய நாட்டில் உள்ள பல கிராமங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. குறிப்பாக, சிறு நெல்வேலி ஜில்லாவில் பார்த்தால், பத்தம்படைப் பாய்களும், சூற்றுலத்த லூங்கில் கூடைகளும் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றையெல்லாம் நல்ல முறையில் தயாரித்து வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பினால் இப்பொழுதுள்ள

[Sri S. N. Somayajulu] [26th August 1955]

அதிக கிராக்கி ஏற்படும். அதனால் அத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்போரிடையே நிலவும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் நீக்கமுடியும். குடிசைத் தொழில்களும் பெருகும். இது மாத்திரமல்ல, இந்தப் பொருள்களை எந்தெந்த பாட்டர்னில் செய்தால் வெளிநாட்டில் உள்ளவர்கள் அதிகமாக வாங்குவார்கள், அவற்றை எப்படிச் செய்யவேண்டும், அவற்றிற்கு என்ன விலை கிடைக்கும் என்பது போன்ற விஷயங்களை இந்தத் தொழிற் கல்லூரிகளில் ஈடு பட்டிருப்போர் பரிசீலனை செய்து, அதே மாதிரியாக செய்தும் காட்டினால், அது அந்தக் குடிசைத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்திற் குள் குடிசைத் தொழிலை வளர்ப்பதற்கு இது ஒரு முக்கியமான முறை என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அதற்கு அடுத்தாற்போல, நம்முடைய நாட்டுக்கு மிகவும் பாதகமான வகையில் நீண்ட கடற்கரை அமைந்திருக்கிறது. அதைப் பாதுகாப்பதற்கு நீண்ட கடற்கரையோரங்களிலே நல்ல ரோடுகள் அமைக்க வேண்டுமென்று அவசியம். முன் காலத்திலேயே அதுமாதிரியான ஏற்பாடு ஆங்காங்கே செய்யப்பட்டிருந்தது. கன்யாகுமாரியிலிருந்து தூத்துக்குடி வரைக்கும் ரோடு அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. தூத்துக்குடியிலிருந்து மணற்பாங்கான பிரதேசம். அதுமாதிரி சேது வரைக்கும் பஸ்கள் விடுவதற்கும், கடலோரப் பிரயாணம் செய்வதற்கும் இந்த ரஸ்தாக்கள் அமைக்கப்பட்டால் மிக வசதியாகவும், சாத்தியமாகவும் இருக்கும். எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் யுத்தம் வரும் என்று நாம் சொல்வதற்கு முடியாது. எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உலகத்தில் யுத்தம் மூண்டாலும் நம் தேசத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். அதற்குச் சாதகமாக கடற்கரை யோரங்கள் முழுதும் நல்ல ரோடுகள் இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் நமது நாடு எப்படி இருந்தது என்பதை தமிழ் நூல்களில் பார்த்தால் மிகவும் நன்றாகத் தெரியும். அன்றைக்கும் கடற்கரையோரமாக அமைக்கப்பட்ட ரோடு இன்றைக்கும் சேது ரஸ்தா என்ற பெயரில் விளங்கி வருகிறது. அதன் மூலம் கடற்கரையோரமாக 100 மைல்கள் போகமுடியும். அந்த சேது ரஸ்தாவின் மூலமாக விளாத்திகுளம் வழியாக கடற்கரையோர வர்த்தகம் செய்வதற்கும், வாணிபம் செய்வதற்கும் வசதி இருக்கிறது. அதனால் 500 மைல் நீளத்திற்கு விஸ்தரிக்க முடியும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மூன்றாவதாக, முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடியக்கூடிய தருவாயில் இருக்கும் இந்தக் காலத்தில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஆரம்பிக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒரு புறமிருக்க பிச்சைக்காரர்களுடைய பிரச்னை எங்கு பார்த்தாலும் இருக்கிறது. ரயிலில் பார்த்தாலும், பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பார்த்தாலும், ஏன் அசெம்பிளிக்கு முன் பார்த்தாலுங்கூட பிச்சைக்காரர்கள்தான். நமது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இப் பிச்சைக்காரர்கள் பிரச்னை விஷயத்தில் கொஞ்சம்கூட கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. இன்றைக்கு நாட்டில் ஸ்டோபலட்சம் பிச்சைக்காரர்கள் தெருவில் நடமாடுகிறார்கள். வேண்டுமென்றே அல்லது வேலை கிடைக்காததினால் ஏற்படுகின்ற வறுமையின் காரணமாகவோ குட்சியின் கொடுமையாலோ பிச்சை எடுக்கிறார்கள். இதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேல் நாடுகளிலிருந்து பலர் நமது நாட்டுக்கு வருகின்றனர். நமது நாட்டிலே என்னென்ன விதமான அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் போடப்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்துப் பரிசீலிக்கிறார்கள். வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று, இங்கே ஐந்தாண்டு திட்டம் போட்டு அபிவிருத்தி வேலைகள் எல்லாம் மிகவும் அழகாக நடந்து வருகின்றன என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நமது நாட்டிலேயே இருக்கக்கூடிய பலகிணம் இந்தப் பிச்சைக்காரத்தனம் தான். இதை ஒழிக்க நாம் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் அது ரொம்ப நல்லதாக இருக்கும். ‘ஐயம் இட்டு உண்’ என்று ஒளவையார் சொல்லியிருக்கிறார்களே, அப்படியிருக்கும் பொழுது பிச்சை எடுக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்காது, அவர்களையே எப்படி ஒழித்து விடுவது என்று சிலர் எண்ணினாலும் ‘ஏற்பது இகழ்ச்சி’ என்று அதே ஒளவைப் பாட்டி சொல்லி

26th August 1955] [Sri S. N. Somayajulu]

யிருப்பதின் காரணமாக இம்மாதிரி பிச்சை எடுக்கிறவர்களையெல்லாம் ஒழிப்பதில் எவ்விதமான பாதகமும் இல்லை. பிச்சை எடுப்பவரைப் பிடித்து, அவர்கள் பிச்சை எடுக்கின்ற குற்றத்திற்கு ஏதாவது ‘பென்ஸ்டி’ விதிக்கக்கூட சட்டம் இயற்றலாம். அப்படிச் செய்தால்தான் நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் வேலை செய்தே பிழைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றும். நாடு சுபிட்சம் அடைவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதற்குச் சர்க்கார் இப்பொழுதே ஆவன செய்து, பிச்சைக்காரர்களுக்கென ஒரு நிதி ஒதுக்கி அவர்களைப் பிச்சை எடுக்காமலிருக்க வேறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தாற்போல திருநெல்வேலியில் கீரியாறு திட்டம் சம்பந்தமாகப் பலர் பேசுகிறார்கள். பல நதிகள் ஒன்று சேர்ந்து குறிப்பாக வாழை நதி, கீரியாறு போன்றவைகள் சேர்ந்து கல்லாறு மாறுகிறது. என்ஜினியர்கள் கொஞ்சம் உற்சாகமாகவும், சுறுசுறுப்பாகவும் வேலை செய்தால் கீரியாறு திட்டத்தைச் சீக்கிரத்திலேயே நிறைவேற்றி, கோவில்பட்டி எரியா வரையிலும் அதைக் கொண்டு போகலாம். தென்காசி தாலுகாவில் ஒரு பகுதி வரையிலும் கொண்டுபோக முடியும். மாணார் குளத்திற்கு உதவி செய்ய முடியும். தாம்பிரவணியைப் பொறுத்தவரையில் எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அது முடியவில்லை. ஆனால், கல்லாறு நதி மூலமாக அதைச் செய்வதற்கு சாத்தியம் இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய ரிகார்டுகள் இருக்கின்றன. நான் சமீபத்தில் திருவாங்குருக்குச் சென்றுவந்த காலத்தில் அது சம்பந்தமான ரிகார்டுகளெல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கின்றன. என்னென்ன நதிகள், எந்தெந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கின்றன, குறிப்பாக அனுமன் ஆறு, கல்லாறு, வாழையாறு, கீரியாறு போன்ற ஆறுகளின் நீளம் எவ்வளவு, அவை எந்தெந்தப் பிரதேசங்களின் வழியாகச் செல்கின்றன, எவ்வளவு அடி உயரத்தில் உற்பத்தியாகின்றன, எவ்வளவு சரிவில் அவை வருகின்றன என்பதைப் போன்ற பல தகவல்கள் அந்த ரிகார்டுகளில் அடங்கியிருக்கின்றன. நான் இந்தத் தகவலை ஏற்கனவே ஒரு முறை மராமத்து இலாகா மந்திரியவர்களிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். தற்பொழுதும் நாளைக்கு கனம் மந்திரி அவர்களிடம் அதுசம்பந்தமான ரிகார்டுகளை சமர்ப்பிப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறேன். அவற்றைத் தவிர, நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேறு எந்த விதமான நீர்த் தேக்கங்களையும் கட்டுவதற்கு சாத்தியமில்லை. நம்முடைய மாகாணத்தில் வைகை நதி இருக்கிறது. அது வைகையாகத்தான் இருக்கிறது. வடாற்காடு ஜில்லாவில் பாலாறு ஓடுகிறதென்றால் மழை பெய்யும் காலங்களில் தண்ணீர் ஓடுமேதவிர, இதர காலங்களில் பால் போன்ற வெள்ளை மணிலாத் தான் அதில் பார்க்க முடியும். அதைப் போலவுள்ள வைகையில் நீர்த் தேக்கம் கட்டுகிறார்கள். அதற்கு அடுத்தாற்போல பெரியாற்றில் குறுக்கே தேக்கம் கட்டுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும்விட, பெரியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதின் மூலம் மிக அதிகமான நன்மை ஏற்படும். இதைத் தவிர, பெரியாறு நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கு நம் நாட்டில் வசதிகள் இல்லை.

“பெரிய நீர்த் தேக்கங்கள் கட்டுவதை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு இன்றைக்கிருக்கும் பல காட்டாறுகளில் மழை பெய்கின்ற காலங்களில், வீணாகி ஓடுகின்ற தண்ணீரை எப்படி விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதையும் நாம் யோசிக்கவேண்டும். இந்த காட்டாறுகளிலிருந்து சரியான கால்வாய் வசதிகள் ஏற்படுத்தினால், மழை பெய்தின்ற காலத்தில் ஓடுகின்ற மழைத் தண்ணீரை கால்வாய்களின் மூலம் குளங்களுக்குக் கொண்டுபோய், குளங்களில் தேக்கி வைத்துக்கொள்வதற்கு முடியும். 500, 600 வருஷங்களுக்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் பிறந்த மங்கம்மா என்ற வீராங்கனை, அப்பொழுது விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமான குளங்களை வெட்டியிருந்ததோடு, அந்தக் குளங்களுக்கு நீர் போய்ச் சேருவதற்குப் பல கால்வாய்களையும் ஏற்படுத்தியிருந்தாள். எல்லோரும் அதிசயப்பட்டதக்க வகையில் மராமத்து வேலைகளை யெல்லாம் அவள் அந்தக் காலத்திலேயே செய்து வைத்திருக்கிறாள். சேது ரஸ்தாவும் அவள் காலத்தில்தான் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த சர்க்கார் புதிதாகக் குளங்களை வெட்டாவிட்டாலுங்கூட

[Sri S. N. Somayajulu] [26th August 1955]

காட்டாறுகளின் குறுக்கே அணைகளைக் கட்டுவதோடு கூட, காட்டாறுகளிலிருந்து வரும் மழைத் தண்ணீரை குளங்களில் தேக்கிவைத்துக் கொள்வதற்காக கால்வாய் வசதிகளையும் செய்துகொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அதற்கடுத்தாற்போல், மின்சார சக்தியை விநியோகிக்கும் உரிமையை சில தனிப்பட்டவர்களின் கையில் கொடுத்துவிட்டு இன்றைக்கு நாம் அவஸ்தைப்படுவது மிகவும் தர்மசங்கடமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், திருநெல்வேலி, மேலப்பாளையம், பாளையங்கோட்டை ஆகிய மூன்று இடங்களுக்கும் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் உரிமை ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனியிடம் இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தச் சற்றியுள்ள இடத்திற்கு மின்சாரம் விநியோகிப்பதற்கு எவ்வளவு காலதாமதம் செய்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லவே முடியாது. குறிப்பாக, அந்தப் பிரதேசத்திலிருந்து 6-வது மைலில் ரெட்டியார்பட்டி என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்திலுள்ள ஏழை பாட்டாளி மக்கள் எப்படியாவது தங்களுடைய கிராமத்திற்கும் மின்சாரம் வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஆறு, ஏழு மாதங்களுக்கு முன்பே இரப்தாயிரம் ரூபாயை ‘டெபாசிட்’ செய்துவிட்டார்கள். ஆனால், இன்னும் அந்த ஊருக்கு மின்சாரம் வந்தபாடிவலை. இம்மாதிரியான அவஸ்தையை எல்லாம் ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக தனிப்பட்ட நபர்களிடம் இருக்கும் மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்கிவிட்டால்கூட மிக நன்றாக இருக்கும். நான் குறிப்பிட்ட இந்த மின்சார விநியோகக் கம்பெனிக்கு அருகிலேயே தூத்துக்குடிக்கு அடுத்தாற்போல் உள்ள இடங்களில் சர்க்கார் மின்சார இலாகாவின் மிகச் சிறுசிறுப்பாக வேலை செய்கிறார்கள். மட மட வென்று கம்பிகளை யெல்லாம் கிராமங்களுக்கு எடுத்துக்கொண்டே போகிறார்கள். ஆனால், மூன்று முனிசிபாலிடிகளிலும் சேர்ந்து இரண்டரை டீசம் ஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய இடத்தில் இந்தக் கம்பெனி மிகவும் படுமோசமான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நிலையில் இருந்தால் எப்படி எல்லா இடங்களுக்கும் மின்சாரம் கொண்டுபோக முடியும்? நண்பர் ஸ்ரீ ஆறுமுகம் அவர்களுடைய ஊருக்குத்தான் எந்தக் காலத்தில் மின்சாரம் கொண்டுபோக முடியும்? நிலைமை இப்படியே இருந்தால் எந்தக் காலத்தில்தான் கொண்டுபோக முடியும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட படுமோசமான நிலைமையை ஒழிப்பதற்கு ஏதாவது செய்தே தீரவேண்டும். இதைவென்றும் உத்தேசித்து தனிப்பட்டவர்களிடமிருக்கும் மின்சார விநியோக கார்ப்போரேஷனை தேசியமயமாக்கிவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காக நான் கூறிய யோசனைகளான டெக்னாலஜிகல் இன்ஸ்டிடியூட்டுகளை நிறுவுவது, கீரியாறு திட்டத்தை ஏற்படுத்துவது, சேது ரஸ்தாவை செப்பனிடுவதோடு கடற்கரையோரமாக நல்ல ரஸ்தா போடுவது, குளங்கள் மராமத்து செய்வது, பிச்சைக்காரர்களுடைய பிரச்சனைகளை ஒழிப்பது, தனிப்பட்டவர்களிடமுள்ள மின்சார விநியோகக் கம்பெனிகளை தேசியமயமாக்குவது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

C-10
பா

P. RANGASWAMI REDDIAR :—“கனம் உதவி

ச. அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகலின் மீது விவாதிக்கும்போது, நமது நாட்டில் மக்களிடையே இந்த திட்டங்களைப் பற்றி இரண்டு விதமான தப்பு அபிப்பிராயங்கள் இருந்து வருகின்றன. அதாவது, இந்த திட்டங்களைப்பற்றி விவாதம் புரிந்து அதிகமாக பணம் செலவழிக்க படுகிறதேயொழிய முடிவாக காரியங்கள் ஒன்றும் நிறைவேற்றப் படுவதில்லை என்பது ஒன்று. மற்றொன்று, இந்த திட்டங்கள் எல்லாம், இன்று காலே கனம் மூக்கைய தேவர் சொன்னதுமாதிரி, கண்துடைப்பு, லேவியாக தயாரிக்கப்படுகின்றன என்பது. பொது மக்களிடையே இந்த மூன்று தப்பு அபிப்பிராயங்களுக்கும் காரணமில்லாமலில்லை.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [26th August 1955]

“1951-ம் ஆண்டு, ‘ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி’ என்ற நான்கு விலையுள்ள ஒரு புத்தகத்தை ஜில்லாவாரியாக சர்க்கார் பிரசுரித்தார்கள். திருச்சி ஜில்லாவை பொருத்தவரை, இந்த ‘ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி’ என்ற புத்தகத்தின் 27-வது பக்கத்தில் ‘மணச்சநல்லூரிலிருந்து ஏலந்தலைப்பட்டிக்கு செல்லும் ரோடு, மேலமாத்தாரிலிருந்து திட்டக்குடிக்கு செல்லும் ரஸ்தா, அரியலூரிலிருந்து காரை செல்லும் ரஸ்தா ஆகியனவும் தார் ரோடுகளாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன’ என்று, 1951-க்கு முன்பாகவே இந்த ரோடுகளெல்லாம் தார் ரோடுகளாக மாற்றப்பட்டிருப்பதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த மூன்று இடங்களிலும் அனேகமாக metal road-கள் கூட கிடையாது. சில இடங்களில் ரோடுகள் பூர்த்திகூட செய்யப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. ஒரு சமயம் இந்த புத்தகத்தில் தவறுதலாக போடப்பட்டிருந்தாலும் இருக்கலாம் அல்லது எலெக்ஷன் காலத்தில் போடப்பட்ட புத்தகமானதால், மிகைப்படுத்தி (exaggerate) போடப்பட்டிருக்கலாம். ஆகையால்தான் நான் குறிப்பிட்ட மாதிரியான தப்பு எண்ணங்கள் நாட்டில் இருந்து வருகிறது.

“இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது, கடைசியாக பேசிய நண்பர் கனம் சோமையாஜலு அவர்கள் ராணி மங்கம்மாள் சேதுபதி ரஸ்தா நிறுவியது, மற்றும் பல காரியங்கள் செய்ததைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் காவேரி ஆற்றின் குறுக்கே, சோழ ராஜாக்களால் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு Grand Anicut என்ற ஒரு அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அணை நாள்து வரையில் எந்த வெள்ளத்திற்கும் அசையாமல், அப்படியே இருந்து வருகிறது. இந்த அணை ஐந்தாண்டு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதன் கீழ் போடப்பட்டதாக தெரியவில்லை. அதேமாதிரி, சேதுபதி ரஸ்தாவும் எந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழும் போடப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இவற்றை அப்போதிருந்த அமைச்சர்கள் ஆரம்பித்து வைத்ததாகவோ அல்லது திறந்து வைத்ததாகவோ தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இவை காலப்போக்கில் நிரந்தரமாக இருந்து மக்களுக்கு சேவை செய்து வருகின்றன. ஆனால் இக்காலத்திலோ, திறந்துவைப்பதும், ஆரம்பித்துவைப்பதும் மிகவும் பிரமாதப்படுத்தப்படுகிறதே தவிர, செய்யப்படும் வேலைகளின் தரம் அவ்வளவு நன்றாக இருப்பதாக தெரியவில்லை.

“1952-ம் ஆண்டு டிசம்பர்மீ 5-ல் இந்த சட்ட சபையில் இது கம்பந்தமாக நான் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதாவது 249/34 ஏக்கர் நஞ்செய் ஆயக்கட்டை உடைய முசிரி தாலுக்காவில் ஒரு சிறு அணை புல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டது. அந்த அணை 1941-ம் வருஷத்திய வெள்ளத்தில் காட்டிலிருந்து மரங்கள் அடித்து வரப்பட்டதன் காரணமாக சேதம் ஏற்பட்டு உடைந்து விட்டது. 1943-44-ல் நமது சர்க்கார் 54 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு புதிய அணையை கட்டினார்கள். ஆனால் புதிதாக கட்டப்பட்ட இந்த அணை ஒரு ஆண்டு அல்லது 1½ ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே மறுபடியும் போய்விட்டது. என் ஜினியர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இருப்பத்து ஐந்து ஆயிரம் ரூபாய் செலவில் புதிதாக மறுபடியும் அணைகட்ட திட்டமிருப்பதாக. ஐம்பத்து நான்கு ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து 1943-44-ல் கட்டப்பட்ட அணை ஒரு ஆண்டுக்குள் உடைந்துவிட்டதென்றால், அது என்ஜினியர்களின் திறமையா அல்லது கர்க்காருடைய திறமையா என்பது கனம் அங்கத்தினர்கள் யோசித்துக் கொள்ளவேண்டிய ஒரு விஷயமாகும்.

“Protected water-supply பற்றி இந்த ஐந்தாண்டு திட்ட நகலில், 46-வது பக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதில்—

“It would also aim at providing water-supply schemes to some 64 urban panchayats representing about 40 per cent of the existing urban population at an estimated cost of 5.35 crores.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த protected water-supply scheme-ஐ பொருத்தவரையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் இறுதியாக இருவரும்போது, துரையூர் பஞ்சாயத்து அதில் சேர்க்கப்படுமோ, படாதோ என்பது சந்தேகமாகயிருக்கிறது. சேர்க்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். துரையூர் பஞ்சாயத்து

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [26th August 1955]

போர்டு protected water-supply scheme-ஐ ஏற்படுத்துவதற்கு 1½ லட்ச ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். துரையூரில் குடி தண்ணீர் திட்டம் ஏற்படுத்துவது சம்பந்தமாக 1953-ம் வருஷம் மார்ச்சுமீ 12-ல் இந்த சட்டசபையில் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு சுகாதார மந்திரி சொன்ன பதில் : 'A preliminary inspection by an Officer of the Sanitary Engineering Branch was made in the year 1928.' என்பதாக சொன்னார். 1½ லட்ச ரூபாய் பஞ்சாயத்து போர்டு கொடுக்கத் தயாராக இருந்தும், 1928-லிருந்து 27 ஆண்டுகள் கழிந்தும், இன்னும் இந்த விஷயம் பரிசீலனையில்லாதான் இருக்கிறதே ஒழிய, குடிதண்ணீர் வசதி செய்ய, உருவான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த சிறிய விஷயத்திலேயே இவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படுமேயானால், மற்ற வேலைகள், அதுவும் இப்போது விவாதிக்கப்படுகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட வேலைகள் எல்லாம் இன்னும் 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் உருவாகும் என்று கூறினாலும் அது மிகையாகாது.

“Major irrigation-ஐ பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. என்னென்றால் நமது மாகாணத்தில் அத்தற்கு போதுமான வசதியில்லை என்கிறார்கள். திருச்சி ஜில்லாவை பொருத்த வரையில், இரு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றப்போவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்திற்கு 65 லட்ச ரூபாயும், கட்டளைமேட்டு கால்வாய் திட்டத்திற்கு 123 லட்ச ரூபாயும் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாக, ‘ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி’ என்ற புத்தகத்தில் 1951-லேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகல் என்ற புத்தகத்தில் இந்த திட்டங்களுக்காக 281 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டபோவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வேலை ஆரம்பிக்கப்படாததால், புள்ளி விவரத்தில் 100 லட்ச ரூபாய் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறதே ஒழிய, கட்டளை வாய்க்காலிலோ அல்லது புள்ளம்பாடி வாய்க்காலிலோ, ஒரு மணலைத் தோண்டி எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை.

“Minor irrigation-ஐ பற்றி பலர் பேசினார்கள். நமது நாட்டில் அனேக இடங்களில் ஜமின்தார்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் எஸ்டேட்டுகளில் இருந்த ஏரிகள் 100 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலமாக பழுது பார்க்கப்படவில்லை; அவற்றின் கரைகள் உடைந்து, கலிங்குகள், மதகுக்கள் எல்லாம் வளைந்து சீர்கெட்டிருக்கின்றன. அவைகளை செப்பனிட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை போதாது என்பதை, நான் மட்டுமல்ல, மற்ற பல அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட நகலின் 28-வது பக்கத்தில் :

‘A sum of Rs. 410 lakhs has been provided for the improvement of minor irrigation sources in this State, including a sum of Rs. 35 lakhs for the completion of works which will be under execution at the close of the First Plan period. In addition, it is proposed to spend a sum of Rs. 150 lakhs on schemes of desilting and raising the F.T.L. of tanks.’

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ‘De-silting and raising the F.T.L. of tanks’ என்ற வேலைக்கு செலவிட உத்தேசித்திருக்கும் 150 லட்ச ரூபாய் போதாது. இது முக்கியமாக, மாகாணம் பூராவிலும் ஒரே காலத்தில் கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயம். அப்போதுதான் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கமுடியும். இல்லாவிட்டால் உணவு உற்பத்தி குறைந்து, நாட்டு மக்களுக்கு கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ரெயில்வே லைன்கள் போடுவதுபற்றி ஒரு அங்கத்தினர் காலையில் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சையிலிருந்து பட்டுக்கோட்டைக்கு ரெயில்வே லைன் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதாக சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள உணவுப் பொருள்கள் ஒரு இடத்திலிருந்து

[26th August 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

மற்றொரு இடத்திற்கு சுலபமாக போகவும், மக்கள் போக்குவரத்து வசதிக்கும் ரெயில் இன்றியமையாதது. ஆகவே தஞ்சாவூரிலிருந்து, அரியலூர் மார்க்கமாக, தஞ்சை, அரியலூர், பெரம்பலூர், துரையூர், நாமக்கல், ராசிபுரம், சங்கரிகுளம் இந்த இடங்களை இணைத்து ஒரு ரெயில்வே லைன் போட மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்தால், அது மேற்கு கரையிலுள்ள ஜில்லாக்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கு உணவுப் பொருள்கள் பற்றாக்குறை அல்லது தட்டு ஏற்படாமல் இருக்க, தஞ்சை முதலிய இடங்களிலிருந்து உணவுப் பொருள்கள் செல்ல வசதியாக இருக்கும். ஆத்தூரிலிருந்து, தம்மம்பட்டி, துரையூர், மணச்சநல்லூர், திருச்சி வழியாக ஒரு ரெயில்வே லைன் போட ஏற்பாடு செய்தால் அதுவும் மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

“கொல்லிமலையில் ஒரு நீர்த்தேக்க திட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த மலையின் உச்சியிலிருந்து வருகிற தண்ணீர் மேற்பக்கத்திலிருக்கிற ஜம்பேரியில் போய் சேருகிறது. அந்த மலையில் ஒரு நீர்த்தேக்க திட்டத்தை ஏற்படுத்தினால், பல ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறமுடியும். தற்போது direct irrigation பெற்று வருகிற ஏராளமான ஆயக்கட்டுகள் அங்கேயிருக்கின்றன. ‘ஐந்தாண்டு அபிவிருத்தி’ என்ற புத்தகத்தின் 22-வது பக்கத்தில் ‘முச்சி தாலுக்காவில் கொல்லிமலை நீர்த்தேக்க திட்டம், காணம்பாடித் திட்டம், குண்டார் அணைக்கட்டு திட்டம் முதலியவைகளும் பரிசீலனையில் உள்ளன’ என்று 1951-ல் சொன்ன விஷயம், 1955-லாவது பரிசீலனை செய்யப்படாமல் போகக்கூடாது என்று சொல்லி, அவைகளை மீண்டும் பரிசீலனைசெய்து, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை இறுதியாக உருவாக்கும்போது, அவைகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“Public Health-ஐ பொருத்த வரையில், ஆங்காங்கு septic tanks கட்டப்படவேண்டும். கொசுக்களின் உபத்திரவம் இரண்டாவதாக ஒழிக்கப்படவேண்டும். இரண்டு மூன்று கொசுக்கள், ஒரு ஆளை விரட்டியடிக்கக்கூடிய அளவு உபத்திரவத்தை தருகிறது. ஆகவே, மாகாணம் பூராவும், கொசுக்களை ஒழிக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். மருந்துகளின் மூலமாகவோ, அல்லது வேறு வகைகளிலோ கொசுக்களை ஒழிக்க வசதி செய்தால், மக்களுடைய பொது சுகாதாரம் அபிவிருத்தியடையும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. M. PALANIAPPAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 9-2(p.m) அவர்களே! இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்பொழுது குறிப்பாக புதுக்கோட்டை பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் நான் புதுக்கோட்டையைப்பற்றி சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தை சென்னை மாகாணத்தில் இணைக்கும் காலத்தில் அங்குள்ள மக்கள் எல்லோரும் புதுக்கோட்டைக்கு காவேரி ஆற்றிலிருந்து வாய்க்கால் வந்துவிடும் என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். புதுக்கோட்டையை இணைக்க வந்த கலெக்டர் கூட அங்கு காவேரியிலிருந்து வாய்க்கால் வந்துவிடும் என்று உறுதி கூறினார்கள். சென்னை மாகாணத்திலிருந்து மந்திரிகள் யார் வந்தாலும் புதுக்கோட்டையில் முதல் முதலாக மக்கள் சொல்வது அங்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் வேண்டும் என்பதுதான். இரண்டாவதாக புதுக்கோட்டை ஒரு ஜில்லாவின் தலைநகரமாக இருக்க வேண்டும் என்பது. புதுக்கோட்டைக்கு தெற்கேயுள்ள பிரதேசம் முழுவதும் ராமநாதபுரம் போன்ற பிரதேசங்களெல்லாம் மிகவும் பஞ்சத்தால் வாடும் பிரதேசம். ஆகவே அப்பிரதேசங்களுக்கெல்லாம் விவசாயத்திற்கு, தண்ணீர் கொண்டுவந்தால்தான் அங்குள்ள மக்கள் நன்றாக வாழ முடியும். ஆகவே புதுக்கோட்டைக்கு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு, வர சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நமது நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. இன்று படித்துக்கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை யாகும். அதனால் குடிசைத் தொழில் போன்றவைகளை உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். குடிசைத் தொழில்கள் ஏற்பாடு செய்வதற்கு

[Sri R. M. Palaniappan] [26th August 1955]

முதலிலே மின்சாரம் வேண்டும். மின்சாரத்திற்காக நெய்வேலித் திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு செலவு செய்கிறார்கள் என்பதற்காக நாம் அவர்களுக்கு நன்றியுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

“குடிசைத் தொழிலைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஜப்பான் குடிசைத் தொழிலில் முன்னேற்றமடைந்த நாடு என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நான் நேரடியாக ஜப்பானுக்கு சென்றிருந்தபோது அங்கு குடிசைத் தொழில் எந்தமாதிரி இருக்கிறது என்பதை தெரிந்து கொண்டேன்.

“ஜப்பானிய குடிசைத் தொழில் பெரிய பெரிய கட்டிடங்களில் நடக்கவில்லை. சிறு சிறு அறைகளில்தான் எல்லா வேலைகளும் நடக்கின்றன. அங்கே உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வசதிகள் என்னவென்றால் சிறு சிறு உறுப்புகளை **cycle-க்கோ, motor car-க்கோ** உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்தவுடன் அந்த உறுப்புகளை **assemble** செய்கிறவர்கள் விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் நமது நாட்டிலே ஒரு சாமானை உற்பத்தி செய்து விட்டால் அந்த சாமானை அவர் விற்று, பணம் திரும்ப அவருக்கு வருவதற்கு இரண்டு, மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. உற்பத்தி செய்கிறவர்களிடம் உடனடியாக பணம் போய்ச் சேர்ந்தால்தான் அவர்கள் மறுபடியும் தொழிலை விருத்தி செய்துகொண்டு போகமுடியும். ஜப்பானிலே அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். அங்கே **marketing society** என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த **society-க்கு** சிறு சிறு உறுப்புகள் செய்தவுடன் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அந்த **marketing society** அந்த உறுப்புகளை **assemble** செய்தவுடன் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறது. அதனால் உண்டாகும் லாப நஷ்டங்களை சர்க்கார் அந்த தொழிலுக்குக் கொடுத்து உதவுகின்றனர். ஆகவே அதேமாதிரி நம் நாட்டிலும் சிறு சிறு தொழில்கள் முன்னேற வேண்டுமானால் சாமான் செய்கிறவர்களுக்கு உடனடியாக கையில் பணம் போய் சேர வேண்டும். இப்படி இல்லாது இருப்பதால்தான் நம்முடைய நாட்டில் உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“முதலில் போட்ட திட்டத்தை முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த திட்டம் என்னவென்பதே மக்களுக்கு தெரியாது. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் அது மாதிரி இருக்கக்கூடாது. இந்தத் திட்டத்தில் என்னவென்ன செய்யப் போகின்றோம் என்பதை ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியக் கூடிய முறையில் விளம்பரப் படுத்தவேண்டியது அவசியம். அவர்களுக்கு இந்த 2-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி தெரிந்தால்தான் அவர்கள் இந்த திட்டத்திற்கு உதவியெய்ய முடியும். திட்டம் என்னவென்பதே தெரியாமலிருந்தால் அவர்கள் எப்படி உதவி செய்ய முடியும்? ஆகவே இந்த திட்டங்களுக்கு சர்க்கார் அதிகமாக விளம்பரம் செய்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கிராமத்திலே உள்ள ஜனங்களுக்கு வைத்திய உதவி மிகவும் அவசியம். இப்பொழுது **Local Development Fund** என்று இப்பொழுது ஏற்படுத்தி இருக்கின்றோம். சட்டசபை மெம்பர்கள் எல்லாம் அதில் ஒத்துழைத்து எவ்வளவு அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு செய்யவேண்டும் என்று நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சட்டசபையில் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இது சம்பந்தமாக நான் சுற்றிப் பார்க்கும்பொழுது, அங்கு கிராமாந்தரங்களில் பிரசவ விடுதிகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஜனங்கள் நினைக்கின்றார்கள். பிரசவவிடுதி ஏற்படுத்துவதற்கான செலவில் பாதியைக்கூட கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜில்லா போர்டார் அவர்களை நடத்துவதற்கு தங்களிடம் பணவசதியில்லை என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல், எல்லா கிராமங்களிலும் பிரசவ விடுதிகள் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும்.

[26th August 1955] [Sri R. M. Palaniappan]

“நமது நாட்டில் இன்று எல்லா ஜனங்களும் கிராமாந்தரங்களில் உள்ளவர்களாகத் தங்களுடைய குழந்தைகளை படிக்கவைக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த படிப்பின் விலை என்னவென்றால் **college-லோ, high school-லிலோ** படித்துவிட்டு ரூ. 50-க்கு உத்தியோகம் சென்னையில் கிடைத்தால்தான், கிராமத்தில் ரூ. 100 கிடைத்தால்தான் வேண்டாம் என்ற நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நிலை மாற தொழிற் கல்விக்கு முதலிடம் கொடுத்து நம்முடைய நாட்டிலுள்ள இளைஞர்களுடைய தொழிலில் ஈடுபட வசதி செய்யவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த சபையின் முன்பாக இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவது ஐந்து வருஷத் திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கும்போது ஹரிஜனங்களுடைய நிலைமை ஆரம்பத்தில் எவ்வாறு இருந்ததோ அதே நிலைமையில்தான் இருந்தகொண்டு வருகிறது என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். குடிதண்ணீர் வசதி, சுகாதாரம், மற்ற போக்குவரத்து வசதிகள்—இவைகள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கிராமங்களில், சேரிகளில் வாழக்கூடிய மக்கள் யாதொருவித நன்மையும் பெறவில்லை. சேரிகளில் வாழும் மக்களுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் மூலமாகவும் சமுதாய நலத்திட்டங்கள் மூலமாகவும் நன்மை செய்வதாகவும், மற்றுமூன்று மக்களுக்கும் இவைகளின் மூலம் பெர்துவாக நன்மை செய்வதாகவும் கூறப்படுகிறது. பட்ஜெட்டிலும், இன்னும் ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தைப் பார்த்தால் இவைகள் எல்லாம் எட்டாளவிலேயே இருக்கின்றனவே யொழிய, செயலளவில் நடைபெறுவதில்லை என்றுதான் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக சென்னையில் ஒரு இடத்திற்கு நான் சென்றிருந்தேன். அங்கு சுமார் 100-க்கு மேற்பட்ட இடங்களில் கக்கூஸ் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு கக்கூஸ். அந்தக் கக்கூஸ்கள் 500 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்யப்பட்டு கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. குடியிருப்போருக்கு இடமில்லாத இடத்தில் கக்கூஸ்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கென்று பணத்தை ஒதுக்கி விட்டாலும் இதை எவ்விதம் செலவு செய்வதென்பதற்குத் திட்டம் இல்லாமல் இருக்கிறதென்றுதான் தெரிகிறது. இந்த ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை செலவு செய்யும்போது சர்க்கார் நல்ல விதத்தில் செலவு செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விவசாயம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம்தான் நம் நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான தொழில். விவசாயம் விருத்தியடைவதற்கு நல்ல விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் பலன் கிடைக்கும். இதற்கென்று ஒரே ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம்தான் ஆடுதரையில் இருக்கிறது. அதை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட தென்னாட்டில் மிகவும் புகழ்பெற்ற மூன்று ராஜ்யங்களாகிய சேர, சோழ, பாண்டிய ராஜ்யங்களை இணைத்த ஒரு கரையுடன் அமைந்திருக்கும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் புதைப்பொருள்களை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் அதற்கான ஒரு திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட தரங்கம்பாடியானது டேனிஷ்காரர்கள் காலத்திலிருந்தே புகழ்பெற்ற ஒரு பிரதேசம். அங்கு பல கோட்டைகள் இருக்கின்றன. அவை மிகவும் சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்தவை. அங்கு சுகாதார வசதிக்காகவும், மக்கள் அங்கே தங்கி வசிப்பதற்கு ஏற்றமுறையிலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இதையும் இந்த ஐந்து வருஷத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

[26th August 1955]

*SRI V. KRISHNASWAMI PADAYACHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு மூன்று நாட்களாக இங்கு இரண்டாவது ஐந்து வருஷத்திட்டத்தைப் பலர் பல கோணங்களிலிருந்து பார்த்து இதனால் யாதொரு பயனும்மில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். அவர்கள் சொல்வதிலும் ஓரளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்பதை யாரும் ஒத்துக் கொள்ளத்தான்வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தில் அபிவிருத்திக்காக மிகக் குறைந்த நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைத்தான் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இந்தப் பணத்தைக்கொண்டு ஒரு ஜில்லாவிற்கே ஒன்றும் செய்ய முடியாதபோது ராஜ்யம் பூராவும் அந்தப் பணத்தை உபயோகப்படுத்த வேண்டியிருப்பதால், அதிகமாக யோசனைகளைக் கூறவேண்டியது அவசியமில்லை.

“இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கங்கள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதும் ஆகும் என்பது எல்லோரும் அறிந்தது. விவசாய முன்னேற்றத்துக்காக பல வழிகளில் நம் அரசாங்கம் வேலை செய்து வந்தாலும், விவசாய நிலைமை இன்னும் சரியாகியில்லை என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்பதும், அதற்காக மக்களுக்குத் தகுந்த பயிற்சியளிக்கவேண்டுமென்பதும் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியது. ஆதலால், நமது ராஜ்யத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி இருப்பது போதாது. விவசாயம் தீவிரமாக நடக்கும் செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சை ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள சிதம்பரத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஸ்தாபிப்பது மிக அவசியம். அதற்குக் காரணம் சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் ஏற்கனவே Intermediate, B.Sc. and M.Sc. வரையிலும் விவசாயக் கல்வியைப் போதித்தும் ஆராய்ச்சிகள் நடத்திக்கொண்டும்வருகிறார்கள். அங்கு 250 ஏக்கருக்கு மேலுள்ள பண்ணையில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி யளித்து விவசாயக் கல்வி போதித்து வருகிறார்கள். ஆதலால், சிதம்பரத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“விவசாய முன்னேற்றத்துக்கு நீர்ப்பாசனம் இன்றியமையாதது. பொதுவாக, நமது ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்கப்படவில்லையென்று பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் பல இடங்களில் குளங்கள் ஆழமாக்கப்படாமலிருப்பதால் பாசனவசதி இல்லை. அவைகளையெல்லாம் ஆழமாக்கி நல்ல நிலைமையில் வைக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக, சுகாதார நிலைமையும் சரியானபடி இல்லை என்பதை யாரும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கும். முக்கியமாக, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் குஷ்டரோகம், யானைக்கால் முதலிய வியாதிகள் மிகவும் கடுமையாக இருப்பதால், அங்கு ஆஸ்பத்திரிகளை அமைத்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“நாட்டிற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது கைத்தொழில் heavy industries and large-scale industries ஆகியவற்றை நடத்தும் பொறுப்பை மத்திய அரசாங்கத்தினர் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதனால், சிறிய குடிசைத் தொழில்களையாவது நமது அரசாங்கம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

“Minor ports-ஐப்பற்றி ஒரு வார்த்தை, நமது ராஜ்யத்திலுள்ள சிறிய துறைமுகங்கள் கவனிக்கப்படாமல் பாழடைந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் வெற்றிபெறுமேயானால், பல தொழில்களை நடத்த சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அவற்றின் மூலம் வியாபார விருத்திக்கு வசதியிருக்கும். ஆகையால், நெய்வேலிக்குப் பக்கத்திலுள்ள கடலூர் பரங்கிப்பேட்டை (Porto Novo) துறைமுகங்களைச் சீர்படுத்தி மக்களுக்கு பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க வசதிசெய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[26th August 1955] [Sri V. Krishnaswami Padayachi]

“அடுத்தபடியாக, நம் ராஜ்யத்தில் பிற்போக்கு மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை பலர் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையாக இருப்பதால், அதிகமான தொகை ஒதுக்கி அவர்களுக்குவேண்டிய வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

Sri S. VADIVELU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி இந்த சபையில் இரண்டு மூன்று நாட்களாக விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது தமிழகத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லா ‘பொற்களஞ்சியம்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஒரு ஜில்லா. அந்த ஜில்லா பல அம்சங்களில் பின்தங்கியிருக்கிறது என்று பல அங்கத்தினர்கள் அநேகம் தடவைகள் எடுத்துக்காட்டியது உண்டு. எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு Medical College நிறுவவேண்டுமென்று பல தடவை இந்த சபையிலே நாங்கள் கூறியிருக்கிறோம். இந்த இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்திலாவது அதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் மறுபடியும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

“ஒரு விவசாயக் கல்லூரி நிறுவினால், விவசாயத்தில் அக்கரை கொள்வதற்கும் அதில் படிக்கும் மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற்று உற்சாகத்துடன் விவசாயத்தில் கவனம் செலுத்துவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்குமாதலால், தஞ்சையில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக தாங்கம்பாடியிலிருந்து வேதாரண்யம் வரையிலுள்ள மேற்குக் கடலோரத்தில் பல மீனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கட்டு மரம் கட்டுவதற்கோ அல்லது மரங்கள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்கோ இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்தில் சர்க்கார் வழி செய்தார்களானால், அவர்களுக்குக் அதிக வருமானம் கிடைப்பதோடு, சர்க்காருக்கும் மீன் இலாகாவிலிருந்து அதிக வருமானம் கிடைக்கும். அதனால் அந்த மீனவர்களும் முன்னுக்கு வரமுடியும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் முன்னுக்கு வந்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் பார்த்தால் சவக்குழி போல்தான் காணப்படுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராம கைத்தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அது எந்த வழியிலும் முன்னேற்றமடைய வில்லை. கிராமங்களில் மழை பெய்து விட்டால் மனிதன் கீழே காலை வைக்க முடியாது. அந் நிலைமையில் இருக்கிறது கிராமத்திலுள்ள சேரிகள். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேரிகளுக்கு ரோடுகள் போடுவதாக சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ரோடு போடுவதாக இருந்தால் யாருக்கு அந்தக் காண்ட்ராக்டை கொடுக்கப்போகிறார்கள்? ரூ. 50-க்கு செலவு செய்துவிட்டு ரூ. 700-க்கு பில் அனுப்பி வைத்து சாங்க்ஷன் கேட்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் அப்படிப்பட்ட காண்ட்ராக்டுகளை கொடுக்கப்போகிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்க வேண்டுமென்றால் அதற்குள் இந்த ஐந்து ஆண்டுகளும் முடிந்து போய்விடும். அந்த வேலையில் எடுத்துக்கொண்டவர்களை நிறுத்தியிருப்பார்கள். அதனால் எடுத்து நடத்தப்படும் வேலைகளை யெல்லாம் கண்ட்ராக்ட் முறையில் விடாமல் பொது ஜனங்களுடைய தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு அந்த வேலைகளை முடிக்கவேண்டும். அப்படி பொது ஜனங்களுடைய தொடர்பு வைத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து வரப்போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் பணத்தை செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கண்ட்ராக்டர்களுக்குக் கொடுத்தோ அல்லது இஞ்சினியர்களுக்குக் கொடுத்தோ செலவு செய்யக்கூடாது. அப்படி அவர்கள் மூலம் செய்வதாக இருந்தால் லஞ்சம்தான் தாண்டவ மாடும். அந்த அளவிற்கு எந்த நன்மையையும் அடைய முடியாது. அதனால் பொது ஜனங்களுடைய தொடர்புள்ள ஜனநாயக கமிட்டியை அமைத்து கிராமங்களில் நல்ல முறையில் வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

9-39
p.m.

[Sri S. Vadivelu]

[26th August 1955]

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால் குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள். இப்பொழுது நாம் சுதந்திரம் அடைந்து எட்டு ஆண்டுகளாகின்றன. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் போடப்பட்டு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் கூட கொண்டுவந்து விட்டார்கள். ஆனால் ஏழைகளுக்கு குடியிருக்க வழியில்லை. கிராமங்களில் மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. வேலையில்லா திட்டம் தாண்டவமாகிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்களுக்கு குடியிருக்க வீடு இல்லை, குந்தக் குடிசை இல்லை. அதனால் வேலையில்லா திட்டம் அதிகரித்திருக்கிறது. அவர்கள் சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு வந்து எச்சிக்கலை எடுத்து ஜீவனம் செய்யும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வேலையில்லாத திட்டத்தை போக்கப்போவதாகவும் சய தேவையான பூர்த்தி செய்யப்போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் நாளுக்கு நாள் வேலையில்லாத திட்டம் தான் அதிகரித்துக்கொண்டு போகிறது. மேலே முந்தவாரியாக பல திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டு போனால் மக்களுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் நன்மை அளிக்கிறதா என்பதை பார்க்கவேண்டும். போடப்படும் திட்டம் மக்கள் தங்களுடைய திட்டம் என்று உணர வேண்டும். திட்டத்தில் மக்களுக்கு சம பங்கு இருக்கிறது என்று மக்கள் உணரவேண்டும். ரோடுகள் போடுவதாக இருந்தாலும் சரி மரத்தை வெட்டுவதாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளில் ஏழைகளுக்கு பங்கு பெரிய அளவில் இருக்கிறது என்று அவர்கள் உணர வேண்டும். ஆனால் இன்று என்ன நடக்கிறது. ஹரிஜனங்களும் ஏழை விவசாயிகளும் வசிக்கக் கூடிய வீடுகளை பிரித்தெடுக்கிறார்கள். வீட்டை விட்டு கிளப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வெளியேற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு சுதந்திர இந்தியா விலும் சரி வரப்போகும் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சரி ஏதாவது உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டும். நம் மாகாணத்தில் முதன் முதலாக மனைக்கட்டை விட்டு வெளியேற்றுவதை உடனடியாக தடுக்கவேண்டும். எந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சரி பிராமணராக இருந்தாலும் சரி, முதலியாராக இருந்தாலும் சரி, படையாச்சியாக இருந்தாலும் சரி, பிள்ளைகளாக இருந்தாலும் சரி, ஆதிதிராவிடராக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் அவர்களை அவர்கள் குடியிருக்கும் இடத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்றும் அவர்கள் குடியிருக்கும் வீட்டை பிரிக்கக் கூடாது என்றும் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். எந்த இடத்தில் அவர்கள் குடியிருந்தாலும் அந்த இடத்தை அவர்களுக்கு சர்க்கார் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி வெளியேற்றுவதற்கு பொறுப்புள்ளவர்கள் யார் என்று சர்க்கார் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லோரும் திண்ணைச் சோம்பேரிகளாகத்தான் இருப்பார்கள். அவர்கள் குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகளிலிருந்து ஏழைகளையும் விவசாயிகளையும் வெளியேற்றி விட்டு அவர்கள் நகரங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். மதறவிலும் கோடைக்காலமில்லும், ஊட்டியிலும், குற்றலத்திலும் சுஞ்சையிலும் பெரிய வீடுகளையும் பங்களாக்களையும் வாங்கிக் கொண்டு வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் எப்படி வீடுகள் வந்தன என்பதை கவனிக்க வேண்டும். எப்படி பங்களாக்கள் வந்தன? இப்படிப்பட்ட சர்க்கார் இருந்தால் இவர்கள் ஏன் இப்படிப்பட்ட பங்களாக்களையும் வீடுகளையும் வாங்க மாட்டார்கள்!

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது நிலச்சீர்திருத்தம். ஒரு தடவை நில வெளியேற்றத்தைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மற்றொரு தடவை நில வரம்பை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு தடவை வாரக் குத்தகையை நிர்ணயம் செய்யவேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் கொண்டு வந்தால் யாருக்குப் பயன் ஏற்படும்? இவ்விதம் தனித்தனியாகக் கொண்டு வருவது எதற்காக? ஒரு தடவையாகக் கொண்டு வந்தால் என்ன? யாருக்குப் பயப்படவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். மிராசதாரர்களுக்கு பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கோடிக்கணக்கான மக்கள் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆதரவு கொடுக்க கோடிக்கணக்கான மக்கள் இருக்கும் போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சட்டங்களைக்கொண்டு வருவானேன் என்று

26th August 1955]

[Sri S. Vadivelu]

கேட்கிறேன். வட பாதிக்கும், வலிவலத்திற்கும் ஏன் பயப்படவேண்டும். மக்கள் ஆதரவு இருக்கும்போது கோயம்பத்தூர் கௌண்டர்களுக்கு பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. கோடிக்கணக்கான மக்கள் பின்னால் இருக்கிறார்கள், சர்க்காருக்கு வேண்டிய உதவி அளிக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பூமிதான சட்டம் எதற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்? சட்டங்களைக்கொண்டு வந்தால் ‘க்ளாஸ் பை க்ளாஸ்’ ஏன் பாஸ் பண்ணவேண்டும். நேரடியாகச் சட்டம் கொண்டுவந்தால் என்ன? சாகுபடி அளவை வரம்புபட்ட வேண்டியதவசியமில்லை. 40 வாரம் 50 வாரம் என்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? இப்படிப்பட்ட சட்டம் எதற்கு என்பது தான் எங்களுக்கு புரியவில்லை. நில வரம்பை நிர்ணயம் செய்துவிட்டு அதாவது ஒருவர் ஐந்து வேலி அல்லது மூன்று வேலி என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டு அதற்கு மேல் உள்ள நிலங்களை பறிமுதல் செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்தால்தான் வெற்றி பெற முடியும். இங்கிலிஷில் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறார்கள். யாருக்குத் தெரிகிறது? ‘க்ளாஸ் பை க்ளாஸ்’ என்று சொல்லுகிறார்கள், 144 செக்ஷன் போட்டு விட்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றி விடுகிறார்கள்.

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால் கல்வி. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் நமது நாட்டிற்கு எது போன்ற கல்வி தேவை என்று பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது படித்தவர்களைப் பார்த்தால் வேலையில்லா திட்டம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டுவருகிறது. எவ்வளவோ பேர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணி விட்டு வேலையில்லாமல் திட்டாடுகிறார்கள். ஆனால் மூன்றாவது பாரம் பாஸ் பண்ணியவர்களுக்கும் உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மந்திரிகளுடைய சிபாரிசுகளும் இன்னும் மற்றவர்களுடைய சிபாரிசும் இருப்பதால் அவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் அப்படி சிபாரிசு இல்லாதவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சியாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கிடைப்பது இல்லை. இது ஜனநாயக முறையா என்று கேட்கிறேன். உத்தியோக முறையில் எடுத்துக்கொண்டாலும் ஜனநாயக முறையை கையாளுவதாகத் தெரியவில்லை. மேட்டூரில் தண்ணீர் இல்லை யென்றால் அதற்கு கனம் பக்தவத்சலத்தான் காரணம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கரும்புக்குத் தண்ணீர் விட்டதால்தான் அங்கு தண்ணீர் இப்பொழுது 60 அடிக்கு வந்துவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் போனதற்குக் காரணமும் அவர்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் இப்பொழுதுள்ள ஜனநாயக சர்க்கார். அதைப்போலவே உத்தியோகம் வழங்குவதிலும் கொள்கைகள் கையாடப்படுகிறது. யாருக்கு சிபாரிசு இருக்கிறதோ அவர்களுக்குத்தான் உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன. திறமையையும் தகுதியையும் பார்ப்பது இல்லை. யார் காக்கா பிடிக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் உத்தியோகங்கள் கிடைக்கின்றன. இன்றைக்கு காக்காய் பிடிப்பதுதான் அதிகமாகிக் கொண்டுவருகிறது. உத்தியோகங்கள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் ஜனநாயக முறையில்தான் கொடுக்கப்படவேண்டும். தகுதியையும் திறமையையும் பார்த்துத்தான் உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். படிப்புத் திறமையை பார்த்துத்தான் வேலைகள் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RAMASWAMY TEVAR:—“On a point of information, Sir, as most of the hon. Members feel dull and sluggish, why not you give us a cup of coffee or tea?”

DEPUTY SPEAKER:—“I think the hon. Member himself can supply this.”

SRI A. SAMBASIVAM:—“மதிப்புக்குறிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை உருவாக்கி, நல்ல முறையில் தயாரித்து, மத்திய சர்க்காருடன் போராடி, அவர்களால் இயன்ற அளவுக்கு நல்ல முறையில் தயாரித்துக் கொடுத்த நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு முதலாவதாக என்னுடைய பாராட்டுதலை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

9-41
p.m.

[Sri A. Sambasivam] [26th August 1955]

அவர்கள் செல்வ நிலைமை உயரும். ஆகவே, இந்த அளவில் ஒரு அதிகாரியை போட்டு, இன்றைக்கு எல்லா துறைகளிலும் பணியாற்றி வருகிற தொழிலாளருடைய நிலைமையை யெல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து அவர்களுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம், நிரந்தரமான ஊதியம், ஸ்டீப் போன்ற வசதிகள், வைத்திய வசதிகள், வீட்டு வசதிகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கவனிக்கும்படி செய்யவேண்டும். இதற்கான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“Now I have reduced the time-limit from ten minutes to seven minutes.”

9.56
p.m.

* SRI S. DEIVASIGAMONEY:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, the magnitude of the Second Five-Year Plan appears to be very magnificent at the first sight. The common man is thinking that during the coming five years, the Madras State will be very busy and will be humming with nation-building activities. He imagines that all over the State factories for starting heavy industries, large-scale industries, medium-sized industries and small-scale industries would be set up.”

SRI A. IYANAR:—“மலையாள அங்கத்தினர்களும் வெளியே போய்விட்டார்கள். ஆகவே, கனம் பேச்சாளர் அவர்கள் பிரசங்கத்தைத் தமிழிலேயே நிகழ்த்தினால் நலமாக இருக்கும்.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member can continue his speech in English.”

* SRI S. DEIVASIGAMONEY:—“Sir, the common man thinks that the Steel Plant that we have been dreaming off will be set up in the near future. He also expects that a factory for the extraction of aluminium will also be set up. He also hopes that other sundry industries will be started so that the unemployment problem that is facing us to-day will be solved and that a number of people will find employment and thus be freed from starvation. He also thinks that huge river valley projects will be taken up in the Second Five-Year Plan. That is what he is thinking, but I am sorry he is bound to be disappointed in his expectation because whenever the Government approached the Central Government for the setting up of the factories which I have stated above, they replied that they would start all big and large scale industries themselves and that the Madras Government should be satisfied with looking after certain small scale and cottage industries. Sir, the same question was also raked up in the Lok Sabha and the then Central Minister in charge of Industries and Commerce said that all those things could be taken up only if the Neiveli Project was assured of success. I do not know whether the Neiveli Project will be assured of success during the next five years. If that is not possible, I am afraid that our dreams will not come true and that our aim of establishing factories for the purpose of giving employment to our people will not be fulfilled. Sir, when the Member of Parliament, Sri S. V. Ramaswami raised this question in the Lok Sabha, it was replied that the Member seemed to know more about it than the

[26th August 1955] [Sri S. Daivasigamoney]

Madras Government itself and that one of the reasons for not taking up major industries in the Madras State was that the Madras State did not set up, what is called, an expert commission. In this connexion, I would like to read an extract from a paper. It is as follows:—

‘It would appear that the establishment of a Mineral Board with a geologist, metallurgist and mineral experts for proper technical advice to the State Government was suggested several years ago. It does not appear that the suggestion found any response from the Madras State authorities . . .’

They gave this as an excuse for not setting up any big factories 10 in our State. I wish, Sir, that we should rather be independent p.m. and insist upon the Central Government to accede to our requests whenever we feel that setting up of a particular industry is absolutely necessary.

“The success or failure of the Second Five-Year Plan depends largely on the co-operation and capacity of the people to contribute to this Plan. We know very well that the majority of the people in our State are very poor. Most of our people are either agriculturists or handloom weavers and they have not the wherewithal to make their livelihood even for a day. It is from them, Sir, that we expect money for the success of the Plan.

“As far as Chingleput district is concerned, all of us know that most of the people are either agriculturists or handloom weavers. Only very few people possess lands and these people have been looking forward to the Second Five-Year Plan. We also know that handloom weavers are very much suffering and in course of time handloom industry itself is likely to fade away. It is the duty of the Government to provide alternative employment for these handloom weavers. Alternative employment can be got only if some factories are established in the neighbourhood. In this connexion, mention has been made in the Second Five-Year Plan about Chingleput district. It is said that Chingleput district will derive some benefit as a result of planting cashewnut trees on a few thousand acres. This honour of planting cashewnut trees has also been shared by South Arcot district along with Chingleput district.

“I am glad, Sir, that in the Second Five-Year Plan the village will be taken as a unit for purposes of development. If villages are to be developed, then the present existing villages should be remodelled. The villages should be provided with more amenities with regard to protected water-supply, medical aid, sanitation, etc. The agriculturists should be given more interest in the land which they are tilling. They must be given a stake in the land, by either giving them ownership in the land or organising co-operative farming.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member's time is over.”

[26th August 1955]

10-05 p.m. *SRI G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீங்கள் எனக்கு ஐந்து நிமிஷம்தான் பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். எழுந்திருப்பதற்கு ஒரு நிமிஷமும் உட்காருவதற்கு ஒரு நிமிஷமும் போய்விட்டால் பேசுவதற்கு எங்கே நேரம் இருக்கப் போகிறது? இருந்தாலும் இந்த ஐந்து நிமிஷமாவது நீங்கள் ஒதுக்கி யிருப்பதற்காக உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது சர்க்கார் ரொம்ப காரணியம் நிறைந்த சர்க்கார்—இராமநாதபுரம் ஜில்லாவைச் சேர்க்காமல் இருக்கிறது. இதுவரை அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்த ஒரே அங்கத்தினர்தான் பேசியிருக்கிறார். இப்பொழுதுதான் நான் இரண்டாதவாகப் பேச இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லா பாசன வசதியில்லாத பாதிக்கப்பட்ட ஜில்லாவாக இருப்பதால் நான் பேசுவதற்கு தயவு செய்து இன்னும் சில நிமிஷங்கள் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.”

“இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஜில்லாவாரியாகப் பேசும்போது பேசிக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் 1950-ல் ஸ்ரீ அருள்தால் என்ற ஒருவரை ஸ்பெஷல் ஆபீஸராகப் போட்டு, விவசாயத்தை எந்த விதமாக அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக அவர் ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்து கொடுத்தார். அந்தத் திட்டத்தின் பிரகாரம் ஏதாவது செய்தார்களா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 1950-ல் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை கெஜட் பதவி அந்தஸ்தில் நியமித்து அவருக்குக் கீழ் வேலை செய்ய குமாஸ்தாக்களையும் போட்டு, அவசியமில்லாமல் ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்யச் சொல்லி, அந்தத் திட்டமும் இப்பொழுது மூலையில் தூங்குகிறது.”

“கனம் ரங்கசாமி ரெட்டியார் பேசும்போது, திருச்சி ஜில்லாவில் அந்தக் காலத்தில் போட்ட திட்டங்களெல்லாம் மண் ரஸ்தாவாக இருக்கிறது என்று சொன்னார். அந்த ரஸ்தாக்களுக்கெல்லாம் தார் போடவில்லை என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டார். அவர் ஜில்லாவில் மண் ரஸ்தாவாவது இருக்கிறது. ஆனால் எங்கள் இராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மண் ரஸ்தாக்கள்கூட அநேக இடங்களில் இல்லை என்பதைக் கேட்டு அவர் சந்தோஷப்பட வேண்டும். முக்கியமான இடமான நாயனர்கோவில் கிராமத்திற்கு போட்ட ரோட்டை குறையாக நிறுத்தி உள்ளார்கள்.”

“எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து மந்திரி வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லப் படுகிறது. எங்கள் ஜில்லா வாசிகள் அரசியலில் திறமைசாலிகள், கெட்டிக் காரர்கள், யார் யாரை மந்திரியாய்க் கொண்டுவருவது என்பதை நிர்ணயிக்கக் கூடியவர்களும் எங்கள் ஜில்லாக்காரர்கள்தான், இருந்தாலும் பிரயோஜனம் இல்லை. முதல் மந்திரி மட்டுமல்ல, மராமத்து இலாகா மந்திரியும் எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்தான். இரண்டு மந்திரிகள் எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருந்தும் பிரயோஜனம் இல்லை. இரண்டு கண்கள் இருந்தும் பார்வை நன்றியுத் தெரியவில்லை என்று சொன்னால் எப்படியிருக்குமோ அதுமாதிரியாக எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து இரண்டு மந்திரிகள் இருந்தும் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான நன்மையும் நாங்கள் அடைய முடியவில்லை, நீர்பாசன விஷயத்தில்.”

“மாணமதுரையிலிருந்து அருப்புக்கோட்டை வழியாக தூத்துக்குடிக்கு ஒரு ரயில்பாதை போடவேண்டுமென்று நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்த காலத்திலிருந்தே கேட்டுக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் ரயில்வே மந்திரி ஸ்ரீ அழகேசன் அவர்கள் எங்கள் பக்கத்திற்கு வந்திருந்தபோதும், அந்த ரயில்வே பாதையைப் போடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். ஆனால் இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. திராவிட நாடு வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், சொல்பவர்களைப் போல்தான் நாங்களும் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது.”

26th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தன் அவர்கள் 30 வருஷத்திற்கு முன் சிறுபிள்ளையாக இருந்தார் என்றால் அவருக்கு இப்பொழுது என்ன வயது என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

*SRI G. GOVINDAN :—“முப்பதை இரண்டாகப் பெருக்கினால் எத்தனையோ அவ்வளவுதான். தயவு செய்து எனக்குள்ள ஐந்து நிமிஷத்தையும் வீணாகக் கெடுத்துவிடாதீர்கள் என்று நண்பர்களைத் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“நண்பர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார். அவர் பேசும்போது நான் இல்லாவிட்டாலும் பத்திரிகையில் செய்தியை பார்த்தேன். சர்க்கார் மதுரையில் ஒரு பைத்தியக்கார ஆஸ் பத்திரியைத் திறக்கப்போவதால் மதுரையில் நிறைய பைத்தியக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற முறையில் நண்பர் கோவிந்தசாமி பேசினதாகக் கேட்டும் (பார்த்தும்), நான் கவலைப்பட்டேன். நான் அவருக்குச் சொல்லுகின்றேன். உண்மையில் பைத்தியக்கார ஜெயில் சென்னை நகரத்தில்கூட இல்லை, கடலூரில்தான் இருக்கிறதேயொழிய வேறு எங்கும் கிடையாது. கடலூரில் பைத்தியக்காரர்களுக்கு ஜெயில் இருப்பதால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் நிறைய பைத்தியக்காரர்கள் இருக்கிறார்களோ என்னவோ? ஏனென்றால், கடலூரில்தானே பைத்தியக்கார ஜெயில் இருக்கிறது!”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அந்த ஜெயிலில் அவர் எப்பொழுது இருந்தார் என்று தெரிய வில்லை.”

*SRI G. GOVINDAN :—“அந்த ஜெயிலுக்குக் கொண்டுபோக நினைத்தார்கள். நான் வேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டேன். மதுரை ஜெயிலில்தான் நான் இருந்தேன்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கடலூரில் பைத்தியக்கார ஜெயில் இருந்ததென்று சொன்னால், எப்பொழுது தேவலையானாலும் பக்கத்தில் வைத்திய ஆஸ்பத்திரி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், மதுரையில் அப்படியல்ல.”

*SRI G. GOVINDAN :—“மதுரையில் பைத்தியம் ஒன்றும் கிடையாது. பாண்டியநாட்டு மன்னர்கள் ஆண்டு வந்த இடம் எங்கள் மதுரைமாநகரம் என்பதை அங்கத்தினர் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். மதுரையைப்பற்றி ஒரு விதமாக அவர் பேசி விட்டாரே என்பதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன். அதற்காகத்தான் நான் இவ்வளவு தூரம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றும்மில்லை. என் பெயரும் நன்பருடைய பெயரும் ஒரே விதமாக இருப்பதால் நான் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை.” (சிரிப்பு.)

SRI S. DEIVASIGAMONEY :—“எம்.எல்.ஏ. என்றால் Member of the Lunatic Asylum என்றும் ஒரு சிலர் வெளியே சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள்.”

*SRI G. GOVINDAN :—“என்னுடைய நேரத்தை எப்படியாவது வீணாக்கிவிடவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போல் இருக்கிறது. (சிரிப்பு.)

“வைகையிலே ஏற்கனவே தண்ணீர் வராமல் போய்விட்டது. இருந்தாலும் பழையபடி அணைக்கட்டு கட்டுகிறேன் என்று அணைக்கட்டுத் திட்டத்தில் வைகை திட்டத்தால் போடாமல் கட்டின அணையிலிருந்து கூடுமானவரை தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று கிழக்கு ராமநாத புரத்தை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“கிடைக்கக்கூடிய 200 கோடி ரூபாயிலேயே பேர்ப்பாதியை அணைக் கட்டுக்கு செலவு செய்தாலும் மீதி பாதி தொகையில் கன ரகத் தொழில் செய்யமுடியாது போய்விடும். ஆகையால் அந்தப் பணத்தையும்

[Sri G. Govindan] [26th August 1955]

தனிப்பட்ட பெரிய முதலாளிகளிடம் கொடுத்துவிட்டால், கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல, ஏற்கெனவே பணக்காரர்களாக உள்ளவர்கள் மேலும் பணக்காரர்களாகவதற்குத்தான் உதவி செய்தவர்களாக இருப்போம். பிறகு அவர்களை நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. நான் சொல்லவில்லை. அவர்கள்தான் (கம்யூனிஸ்ட்) சொல்லி வருகிறார்கள். (சிரிப்பு.) தனிப்பட்ட பணக்கார பெரு முதலாளிகளிடம் கனரகத் தொழில் உற்பத்திக்காக பண உதவி செய்தாலும், அதில் சர்க்காருக்கு பிடிப்பு இருக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு லாபத்தைத்தான் தங்களுக்கு என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும், அதிக லாபத்தைச் சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விட வேண்டுமென்றும் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். மக்களுடைய பணத்தைப் பணக்காரர்களிடம் கொடுப்பதால் மக்களுக்கோ, மக்களுடைய சர்க்காருக்கோ என்ன பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்பதைச் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டும். இம்மாதிரி கனரகத் தொழில்களை சர்க்காரே ஏற்று நடத்தலாம் என்றால் பூராப் பணத்திற்கும் எங்கே போவது என்ற சந்தேகம் சர்க்காருக்குத் தோன்றினால் அதற்கு நான் வழி சொல்லுகிறேன். கூட்டுறவு முறையில் நன்றாக நடத்தலாம். ஜனங்களிடத்திலிருந்து பணம் வாங்கலாம். சமீபத்தில் எழு கோடி ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கேட்டபோது மக்கள் 14 கோடி ரூபாய் கொடுப்பதற்கு முன் வரவில்லையா? அவர்கள் எப்படி கொடுத்தார்களோ அதே போல் சர்க்கார் தொழிற்சாலைகளை கடனாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்து அதற்குப் பணம் தேவையென்று கேட்டால் நிறையப் பணத்தை மக்களிடமிருந்து வாங்கலாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

10-13 SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“ Mr. Deputy Speaker,
p.m. Sir, I rise to criticise the Second Five-Year Plan drafted by the Government of Madras not because some pet project of mine in the Madras City Constituency which I represent has not been included in it. I criticise it firstly for the reason that there has not been a proper evaluation of the results of the First Five-Year Plan. In drafting the Second Plan it would have been elementary wisdom to gain by the experience of the First Plan and therefore I expected a frank admission of the sins of omission and commission in the implementation of the First Plan. Unfortunately there has been no such evaluation or attempt to gain by the experience of the First Plan. I find some of the most important statistical data completely missing. Let us take one instance. Sri T. T. Krishnamachari stated in the House of the People that the index of industrial production for the whole of India for last year was 144, taking 1946 at 100. I would like to know whether the index for industrial production as a result of the First Five-Year Plan as far as the Madras State is concerned is anywhere near that figure. As far as the meagre information that has been published by the Government of Madras goes, I do not think there has been any significant increase in industrial production. Let us take another governing index. In the Plan Frame the increase in the per capita national income as a result of the First Five-Year Plan, taking India as a whole, is estimated at 15 per cent. I would like to know whether, according to the statistical data collected by the Government of Madras, there has been an increase to the same extent in the per capita income in this State. Again, I believe, there has not been an increase to the same extent. Therefore it is I say that far from there

26th August 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

being a proper evaluation of the experience gained in implementing the First Five-Year Plan, there has been an attempt to discard that experience. I find an old sentence or two in the 'Preliminary Draft Proposals for the Second Five-Year Plan' with regard to the failure of the First Five-Year Plan:

‘On the whole, it may be stated that there has been a very fair measure of success in realizing the objectives of the First Five-Year Plan. The standard of life in the countryside, however, continues to be low and the living conditions of the bulk of agricultural labourers are almost squalid. There is very little by way of subsidiary occupations and there are disquieting signs of increasing unemployment in urban areas.’

After spending several crores of rupees, a little wisdom has dawned at least on the writer of this publication that there are disquieting signs of increasing unemployment. This is a very vital matter and basic to the whole concept of planning the country's or the State's economy. Whereas the Central Government have appointed a brain trust to advise them on the formulation of the Second Five-Year Plan, unfortunately the Ministry in office in Madras seems to be so confident of itself that it does not want to seek any advice whatsoever. As far as I know, no attempt whatsoever was made to seek the advice of economic experts in framing the State Plan so that it might be a success at least at the second attempt. The services of even the single Economic Adviser that the Government of Madras had, have been dispensed with. I submit that the draft Second Five-Year Plan for the Madras State is basically unsound in that the authors do not seem to have understood and appreciated properly the basic strategy of those who prepared the framework for the Second Five-Year Plan at the Centre. What is that basic strategy? Let me read one or two sentences:

‘The basic strategy in the Second Plan must therefore be to invest large sums in the development of basic industries, transport and mining on the one hand and to economise as much as possible in the capital requirements of other sectors without restricting the supply of consumer goods.’

I would like to ask the question whether this basic strategy, which is fundamental to the Second Five-Year Plan, is embodied in the proposals now before us. I submit that it is not embodied. The second most important consideration of the Plan Frame is this:

‘A large increase in employment opportunities must be regarded as a principal objective—the kingpin of the second plan. The nature and extent of the problem, however, needs to be carefully defined.’

Our State Plan can be a success only if it is based on these two basic objectives. To what extent are the proposals before us based on these objectives? With regard to investment on basic industries, we are at a loss because we have been informed by the Hon. Sri C. Subramaniam that these industries have been left to the Central Government. So what is left to us is only the other items. Are this Government taking effective steps to increase employment opportunities? It is useless to say that we can have this scheme or that scheme to increase the production of consumer goods unless there is purchasing power in the people.

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [26th August 1955]

Does not the admission of the Government that there are disquieting signs of increasing unemployment in urban areas imply that there is not adequate purchasing power in the people? What wisdom have this Government gained by observing the phenomenon of the tremendous poverty of the people of India and the extreme poverty of the southern region? With a small increase in agricultural production, there has been a tremendous fall in agricultural prices, and there is an insignificant quantum of purchasing power in the people.

10-20 p.m. "Now, Sir, how can that purchasing power be created unless we have increased employment opportunities? What are the concrete steps that are suggested with regard to creation of increased employment opportunities? I find none whatsoever. Altogether, it is suggested that there will be two lakhs of people employed direct. With regard to the other lakhs of people that could be employed, it is suggested in the Plan for India as a whole that there should be employment opportunities for at least 10 to 12 million people. On a *pro rata* population basis, it will mean that employment opportunities must be created for at least 10 lakhs to 12 lakhs of people in this State. Of these 10 to 12 lakhs of people for whom employment opportunities should be created under the Plan-frame, the Government of Madras in their proposal indicate only a fair certainty with regard to the creation of employment opportunities for only two lakhs of people. With regard to the others, how do they propose to solve the problem? They propose to solve the problem or create employment opportunities through organising, what are called, cottage industries or handicraft industries. In fact, I find an amazing statement that by appointing 280 organizers with regard to the Khadi Intensive or Extensive Scheme, they are going to create 17 lakhs of jobs. Now, Sir, this very simple, miraculous process can very easily be started straightaway. It is only 280 organizers that are necessary to be appointed to create 70 lakhs of jobs. If that is so, why should we wait for the formulation of a Plan? We can to-morrow appoint 280 organizers, if by such mere appointment of officers we are going to create employment opportunities. I submit that this statement that by the appointment of 280 organizers we can create 7 lakhs of jobs through the Khadi Development Scheme is not merely a deception of the people but it is a deception of the Government themselves. Because they deceive themselves they are likely to create a calamity for the people of the State. I do not hear that the Government deceived themselves but I am afraid about the consequences thereof to the people.

"Let us take another piece of self-deception that the Government are indulging in. It is admitted in the Plan-frame that one of the best methods of creating employment opportunities is through intensive house-construction, because there is little or no mechanisation of housing construction. Now, Sir, it is stated in the Plan-frame that there should be about 30 lakhs of houses

[26th August 1955] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

in the urban sector alone on a *pro rata* population basis during the Second Five-Year Plan period so far as the Madras State is concerned. Far from there being a proposal for construction of three lakhs of houses in the urban sector of Madras, for the whole State of Madras the Government propose only 48,100 houses to be constructed.

"Take again another feature of the Plan. Let us take another instance which highlights the lack of wisdom on the part of this Government. It is suggested in the Plan-frame that we should increase the production of protective foods. This is a very healthy and good proposition. But how does this Plan that has been formulated for the State of Madras seek to implement that proposal? It suggests that there should be extra 1,200 cows in and around the suburbs of Madras. These 1,200 cows are intended to cater to the needs of a population of 14 lakhs. If we work it out arithmetically, it will mean an extra one ounce of milk per head of the population. Is it assumed that we can get healthy, growing population if we increase the *per capita* consumption of milk in the City of Madras from 4 oz. to 5 oz.? Is this the assumption of the wonderful Five-Year Plan?

"Lastly, it is suggested in the Plan-frame that we cannot successfully work the Plan unless we enthuse the people by fair and equal distribution of social justice. Let us see to what extent that social justice is done. The Government of Madras have been advised that it will be desirable to increase the salary scales of teachers. Even with regard to that one sector where it may be possible to do social justice, they have promised that a 5-rupee increase will be spread over a period of five years. This is basically unsound. Even the experience of the First Five-Year Plan would indicate that whatever failure we are meeting with is due to the fact that the Government have no knowledge and no appreciation of the fact that we cannot have a successful Five-Year Plan unless we increase the purchasing power of the people. Again, the Government are making that basic mistake, namely, that they think in terms of physical production without thinking in terms of the purchasing power that must be created if that scheme should succeed. That is why I say that practically planning can never succeed. With regard to the whole sector, with regard to the production of sulphuric acid, aluminium, etc., we are going to leave them to private initiative over which we have no control and about which we have no assurance. So long as this assurance is not forthcoming, the system of planning under a capitalist system must fail and will fail."

* SRI N. RAJAGOPAL :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கும் ஐந்தாண்டு திட்டப் பட்டியலை நான் படித்துப் பார்க்கும்போது, உண்மையாக நமது நாடு முழுவதும் எல்லாத் துறையிலும் முன்னேறுவதற்கு நல்ல வகையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சபையிலே கட்சி மாறுபாடு இல்லாமல் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் தாங்கள் கனவு கண்டு வந்திருக்கிற பலப் பல திட்டங்

10-28 p.m.

[Sri N. Rajagopal] [26th August 1955]

கனெல்லாம் இதில் இல்லையென்று சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் குறை சொல்வது அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது விட்டுப் போன காரியங்களை எடுத்துச் செய்வதற்கு உதவியாய் இருக்கும். ஆனால், இந்தக் கட்சியில் இருந்தே குறை சொன்ன பல அங்கத்தினரைப்போல நானும் குறையைச் சொன்னால் அது பொருந்தாது என்பதற்காக குறைகளே இல்லை என்று சொல்லி நான் இந்தத் திட்டத்தை உள்ளன்போடு வரவேற்கிறேன்.

“இந்த நாடு அமெரிக்காவைப் போல இங்கிலாந்திலுள்ள லண்டன் மாநகரத்தைப் போல இருக்கவேண்டுமென்பது இந்த நாட்டில் பிறந்த எல்லோருடைய ஆசை. நம்முடைய நாடு இருநூறு ஆண்டுகளாக அடிமைப் பட்டிருந்த நாடு. சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சில சில முக்கிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்கள் போன்று பல துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும். சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அரசாங்கம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளாத பல விஷயங்களில் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கவனத் தைச் செலுத்தியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

10-30 P.m. “இந்த இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்திலே ஒவ்வொரு இலாகா விற்கும் பெரும் தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் கவலைப் படுவதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்றைப்பற்றித்தான். மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதையும், கிராமங்கள் முன்னேறுவதையும் முக்கிய நோக்கங்களாகக் கொண்டு இந்தப் பணமெல்லாம் ஒதுக்கப்படுகிறது. நமது திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேறும்படி இந்தப் பணத்தை செல வழிக்கும் பொறுப்பு அதிகாரிகளைச் சார்ந்தது. ஆதலால், அரசாங்கத் தில் உத்தியோகப் பொறுப்பேற்றிருக்கின்ற அதிகாரிகள், அரசாங்கத்தின் பொறுப்பையும் நல்லெண்ணத்தையும் உணர்ந்து, நாட்டுப்பற்றுள்ளவர்களாக அரசாங்கத்தின் நோக்கம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற உள்ளன் போடு வேலை செய்வார்களானால், நிச்சயமாக இந்த திட்டம் வெற்றி பெற்றே தீரும்.

“இரண்டாவதாக, ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை இந்தச் சபையின் முன்பு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் திருச்சி ஜில்லாவில் Planning Board மீட்டிங், (National Extension Service Committee meeting-இல் நாங்கள் கலந்து கொள்ளும்போது, எந்தக் காரியமும் இந்தத் திட்டத்தில் கண்டுள்ளபடி நடப்பதாகக் காண்ப தில்லை. கிராமங்களில் சிறு ரோடுகள் அமைப்பது போன்ற காரியங்களை (மற்ற இலாகா வேலைகளைப்பற்றிய பட்டியல் அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டிய தில்லை) நிறைவேற்றவேண்டுமென்று தீர்மானங்கள் போடப்பட்டாலும் காரி யங்கள் ஏதோ சிலதான் நடைபெறுகின்றன. உண்மையாகவே, குறிப் பிட்ட கிராமங்களில் செலவழிக்கப்பட்ட பணத்திற்கேற்ற வேலை நடந் திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், 50 சத வீத வேலைதான் நடந்திருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. அரசாங்கத்தில் ஊழியம் செய்கின்ற உத்தியோகஸ்தர்கள் பொறுப்பற்ற தன்மையில் நடந்து கொள்வதால் தான் 50 சத வீதப் பணம் பாழடைகிறது.

“இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டம் சம்மந்தப்பட்டவரையில், அரசாங்கம் ஒரு முக்கியமான கடமையிலிருந்து நழுவி விட்டதாகவே நான் கருது கிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களில் 75 அல்லது 80 சத வீதம் பின் தங்கிய வகுப்பினரும் ஹரிஜனங்களும் ஆவார்கள். இவர்களுக்காக அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறதென்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். கல்யாணப் பந்தலில் விருந்தளிப்பது போல், இந்தத் திட்டத்தில் பல இலாக்காக்களுக்கும் பணம் வாரி இறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பணத் தைக்கொண்டு பிற்போக்கு வகுப்பினரையும் ஹரிஜனங்களையும் எவ்வளவு தூரம் முன்னுக்குக் கொண்டு வரமுடியும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எப்படி உயரும் என்பதைச் சற்று ஆலோசிக்க வேண்டும். அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கவில்லை, நின்றுகொண்டிருக்கவில்லை, படுத்துக் கொண்டும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் குழிதோண்டப்பட்டு பள்ளத்தில் புதைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கல்வி வசதியில்லை, குடியிருக் கவும் வீடு இல்லை, மூன்று வேளைக்கும் உண்ண உணவில்லை. அவர்கள்

[26th August 1955] [Sri N. Rajagopal]

குழியில் போட்டு படுக்க வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை முன்னுக் குக்கொண்டு வர பெரிய திட்டங்களை வகுத்திருந்தால் அவை மிக வரவேற் கத்தக்கதாக இருந்திருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக முன்னேற்ற அல்லது அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் இந்த அரசாங்கத்திடம் பணியில்லையென்று சொல்லப்படுகிறது. வரி வசூல் முறையில் இந்த அரசாங்கம் சரியான கவனம் செலுத்தவில்லையென்பது பலருடைய கருத்து. வரி வசூல் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் லஞ்ச ஊழ லில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். இது ஒருபுறமிருக்க, வரியை வசூலிப்பதி லேயே இவர்கள் சரியாகக் கவனம் செலுத்துவதில்லையென்ற கருத்து இந்த சபையில் பல பக்கங்களிலிருந்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அவ் விஷயத்தில் அரசாங்கம் உடனே நடவடிக்கை எடுத்தால், பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் அரசாங்கத்தின் செலவுக்குக் கிடைக்கும். நியாய மாகக் கிடைக்கவேண்டிய வரியில் 10 சத விதிக்மே இன்று வசூலிக்கப் படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

“நிற்க, பெருவாரியாக விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்தினால், மக்கள் யாவரும் சொத்துக்கள் படைத்திருக்கலாம் என்று இருந்துக் கூட, இன்று நிலச் சீர்திருத்தம் வரப்போகிறது. ஆனால் நிலம் கொஞ்சமாக வைத்துக்கொண்டோ அல்லது இல்லாமலோ, வீடுக ளாகவோ ஏனைய சொத்துக்களாகவோ, பணமாகவோ வைத்துக்கொண் டிருக்கிற மக்கள்பால் அரசாங்கம் கண்ணோட்டம் கொண்டால், அவர்களிட மிருந்து ரூ. 200 கோடி அல்ல, ரூ. 2,000 கோடி கூட வசூலிக்கலாம். அதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

“ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்து அமைக்காத காரணத்தால் முன்னேற்ற வேலைகள் சரியாக நடைபெறுவதில்லை. ஆகையால் இவ் விஷயத்தையும் அரசாங்கத்தார் கவனித்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்து அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச் சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 10.3 p.m. the Second Five-Year Plan under discussion for the past three days has got a number of redeeming features. The experience that the Government have gained by working the First Five-Year Plan has been fully utilised in framing the Second Five-Year Plan. I wish to say in this connexion that the First Five-Year Plan was a plan planned from the top while the Second Plan is being planned from the bottom. It is but fair and proper that such a view of things has been taken in framing the Second Five-Year Plan. The village has been taken as the unit and the plan has been framed from the village level. The people have been taken into confidence and at every stage, the public have been taken into confidence and the plan has been framed. But I do not know what is to happen to the District Plans that have been intergrated into the State Plan. I wish that many of the schemes that have been adumbrated in the District Plans should be incorporated in toto in the State Plan instead of being clipped off later.

“Then again, Sir, another important feature of the Second Five-Year Plan is that industry has been properly given the first preference because that would go a long way to relieve unemployment that is now facing the country. The entire plan for India as a whole is expected to provide employment to about 10 to 12 million and I hope that our State would get its due share of relief in this respect, as the plan is not only State wide but a composite

[Sri S. C. Virupakshiah] [26th August 1955]

plan. The draft plan says that the major industries have been left to the option of the Centre. The Centre assumes responsibility for sponsoring heavy industries and the less important industries come within the sphere of the State Governments. As such it is but fair that the Madras Government has accepted to be guided by the plan drawn up for India as a whole.

“With respect of irrigation it is said in the draft plan issued by Government that ‘it will therefore be necessary to omit some of the projects. This has been due to the fact that the amount has been reduced to the extent of about 200 to 225 crores for Madras. I wish to say that this is rather a very disheartening or disquieting feature. Already it has been said on more than one occasion that major schemes with respect to irrigation has come to an end in this State and therefore only a number of medium sized schemes has to be taken up. It was further stated that most of them are expensive, that some of them would cost Rs. 2,000 and more per acre. While thinking of irrigation projects, I wish to submit that cost should not be taken into consideration at all. It is only the population and the backwardness of the area that has to be taken into consideration. If yield is taken into consideration, in taking up these projects, it would amount to converting them into commercial concerns. This, then, would come into conflict with the well defined idea that ours is a Welfare State. In a Welfare State priority should be given to all these projects. Merely because a project is costly it should not be given up. As such I hope this Government will not go to that extent of clipping off many of the useful projects that have been adumbrated in the District Plans.

“Then, Sir, a word about my particular constituency and Kollegal is the constituency from which I hail. Though it is part of the Coimbatore district, it is geographically severed from the other parts of the district. As such it has to receive special treatment as a separate unit by itself. In the approved District Plan a number of irrigation projects have been suggested. The District Planning Board realizing the backwardness of the area has been able to accept many of the schemes. But I feel apprehensive, and do not know whether the scissors they are going to apply to the District Plans will not clip off a good number of these schemes. I wish the same idea, the same principle that the Planning Commission has laid down for allotting funds for the States will be equally applied in respect of the different areas in the State. I will quote what the Planning Commission has said in this connexion. ‘The Planning Commission has however pointed out that population alone would not be a suitable guide for the size of the different State Plans as special consideration will have to be given to the more backward States.’ I wish the State Government keep this principle at the back of their mind when they apply the scissors.

“Then again, Sir, there is another thing about which I want to make mention. The Hon. Minister for Agriculture in answer to one of the interpellations a couple of days back said that the

[Sri S. C. Virupakshiah] 26th August 1955]

railway link between Satyamangalam in my district and Chamarajana Nagar in Mysore State has been recommended. I do not know the priority that has been assigned to this in the list. I know this is one of the most important links which would improve the commerce of South India with the Mysore State and as such it deserves to be given a high priority.

“So much was said about the cottage industries during the course of the discussion. I also wish to make mention about it. There is one cottage industry, particularly in my constituency which deserves special and utmost attention of the Government, namely, the sericulture industry. It keeps every man, woman and child employed in the industry engaged throughout the twelve months of the year. It is mainly a subsidiary occupation taken up by agriculturists. As such it is the duty of the Government to see that this industry is encouraged. Only if co-operative societies or Banks are formed to buy the product, that is the cocoons and the raw silk, and market it profitably either in this country or elsewhere, the people can carry on the industry to the maximum benefit of the country.

“There is a lot of scope for dairy farming. The cattle wealth especially of that part of the State, namely, Kollegal, is very great and the forests there are very rich. Under these circumstances, I do not know why in spite of many of the representations made to Government, they have not taken any action in respect of this matter. On another occasion also, in answer to one of my interpellations, the Hon. Minister for Agriculture was pleased to say that the starting of an artificial insemination centre was under the active consideration of the Government. It is already more than a year since that answer was given. When the active consideration is going to mature, I do not know. However, I would request the Government to see that the scheme materialises early.

“Thank you, Sir.”

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—“கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது 5-வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் பேசியதைக் கவனித்துப் பாருங்கள். டில்லி சென்று திரும்பி வந்த அமைச்சர்களுடைய கருத்தைப் பேப்பர்கள் மூலமாக தெரிந்து கொண்டதிலிருந்தும் திட்டம் மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையிலிருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. எந்தத் திட்டமும் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தக் கூடிய ஒரு திட்டமாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கும்போது, வேலையில்லாதவர்களின் நிலையை கவனித்து அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர முடியுமா என்று பார்த்தால் முடியாதென்றுதான் தோன்றுகிறது. பிச்சையெடுத்துக்கொண்டு அலையக்கூடியவர்களுக்கு ஏதாவது சலுகை காட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அவர்களுக்கும் ஒரு பரிகாரமும் இல்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிய வழியில்லை. பிச்சைக் கூட்டமும் ஒங்கி வளர்ந்து கொண்டேகான் போகிறது. அந்த நிலைமையில் ‘திட்டம், திட்டம்’ என்று கூறுவதில் என்ன பயன்? சில சமயங்களில், சர்க்கார்பால் அன்பு கொண்டு தேர்தல் காலத்தில் கார்டுகளை, வாஹனங்களைக் கொடுத்துவருபவர்களுக்குச் சலுகை காட்டத்தான் இந்தத் திட்டமோ என்று கூட சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இருதரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் பொதுவாக இந்தத்

10-45
P.M.

[Sri M. Manickasundaram] [26th August 1955]

திட்டத்தை வாபெற்றார்கள். ஆனால், கடைசியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓழிய வழியில்லை என்பதைத்தான் எல்லோரும் ஒன்றுபட்ட குரலில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு, தனிப்பட்ட நபர்களுக்கே அதிகம் கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களை சர்க்கார் வகுப்பது சரியல்ல. தொழில்களில் கூடுமான வரையில் சர்க்காருடைய பங்கு கூடுதலாகவும் தனிப்பட்டோர் பங்கு குறைவாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும்.

“தென்னாட்டில் சேலத்தில் இரும்புக் கனியும் நெய்வேலியில் நிலக் கரியும் கிடைக்கும்போது இங்கு அவைகளை உபயோகப்படுத்தி ஒரு தொழிற் சாலையை ஏற்படுத்த முயலாதது தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்ற கூக்குறல் நியாயமானது என்பதை நிரூபிக்கிறது. இதை கொஞ்சங் கூட கவனிப்பவர்கள் வடநாட்டிலுள்ள பெண்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. வேறு நாடுகளில் கொன்று யாதித்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் நமது நாட்டில் இருக்கக் கூடிய இயற்கை வளங்களை ஒன்று சேர்க்க முயல்வேண்டும். செல்வாக்குள்ளவர்களுக்குத்தான் சலுகை என்றில்லாமல், தமிழர்கள் மனம்விட்டுக் கதறுவது கவனிக்கப்படுகிறது என்பதற்காகவாவது ஒன்றிரண்டு தொழில்களை தென்னாட்டில் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்ட சபையிலுள்ள நமது மலையாள நண்பர்கள் மலை யாளத்தின் குறைகள் கவனிக்கப்படவில்லை யென்பதற்காக சபையை விட்டு வெளியேறி இரண்டு நாட்களாக இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்ள வில்லை. இதை நினைக்கும்போது வருத்தமாக இருக்கிறது. வெளியேயர் நாட்டை விட்டு வெளியேறிய போது, பிரித்தானிய தன்மையை பின்னால் விட்டுச் சென்றார்கள் என்பது விளங்குகிறது. பொது விவாதத்தின் போது பாஷை அடிப்படையில் ராஜ்யங்களைப் பிரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அந்தக் குழறலுக்குச் செவி சாய்க்கப்படவில்லை. இன்று மலையாள நண்பர்கள் விவாதத்தில் சேராமல் இந்தக் கும்பலை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். இன்னும் கொஞ்ச நாட்களில் நம்மிடமிருந்து புரா தொடர்பையும் விட்டு மனத்தாங்கலுடன் செல்வார்கள். இந்த நிலைமையில் நாம் இருக்கும் தேசம் ‘ஏக் இந்தியா’ என்று சொல்வது பொருத்தமா என்று கேட்கிறேன். இவற்றைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுவதைவிட மொழிவாரி அடிப்படையில் தமிழ் நாடு பிரிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏன் தொகுதியில் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றிக் கூற நினைக்கிறேன்.

“கரூர் தாலுகாவில் குடகுநாறு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டுமென்று கோறப்பட்டிருக்கிறது. பல புஞ்சை பிரதேசங்களிலுள்ள குளங்களுக்குத் தண்ணீர் நிறப்புவதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம் அது. வீணாகக் கடலில் சென்று விழக்கூடிய தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து அதைப் பயன்படுத்துவதற்காக ஏற்பட்ட திட்டம் அது. ஆகையால் அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-50
p.m.

“புகலூர் வாய்க்காலை ஜேட்பாளையத்தில் இணைத்து கரூர் தாலுகா பஞ்சமாதேவி வரையில் கொண்டு போய் சேர்ப்பதுடன், முதலியார் வாய்க்காலையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, திண்டுக்கல், கரூர், சேலம் ஆகிய இடங்களுக்கிடையே ஒரு குறுக்கு ரெயில் ஈஸ்தா அமைத்துக் கொடுத்தால், மதுரைக்கும் சேலத்திற்கும் இடையே சுமார் 100 மைல் குறுகிய பாதை ஏற்படுவதுடன் அங்குள்ள பிற்போக்குப் பிரதேசங்களில் வசிக்கும் மக்களுக்கு போக்கு வரத்து சாதனம் ஏற்பட்டு நன்மை அடைவதுடன் சர்க்காருக்கு நல்ல வருவாய் இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“குளித்தலை தாலுகாவில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தப் போவதாக இரண்டு, மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாகவே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதற்கு சிலர் மனுப்போட்டு அவர்களுக்கு பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். ஆனால் தற்போது உள்ள நிலைமையில், அங்குள்ள எவரும் சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்று நடத்துவதற்கு முன் வருவதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. பாரி கம்பெனி

[26th August 1955] [Sri M. Manickasundaram]

முதலீடு போட முன் வருவதாக கேள்விப்படுகிறேன். யார் முதலீடு செய்து நடத்துவதைப் பற்றியும் எனக்கு ஆதங்கமில்லை. ஆனால் ஒன்றே ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தென்னாட்டின் சர்க்கரை தேவையை உணர்ந்து சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருக்கும் சமயத்தில், குளித்தலை தாலுகாவிலும் ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, on a perusal of the Draft Second Five-Year Plan, one can easily find that the Government have placed before the people a bold and ambitious programme. It is only through these venturesome programmes that a country like ours which is economically and socially backward can hope to develop quickly. For various reasons it has not been possible to achieve much during the First Five-Year Plan though there has been an appreciable progress in some sectors, viz., agriculture, irrigation and rural electrification.

“Sir, it is stated that we have attained self-sufficiency in the matter of food requirements but at the same time we should remember that nature has been very kind to us in the recent years. What would be our position when regular monsoons fail, is a question not thought of by the Government and I would request the Government that at least in the Second Five-Year Plan they pay special attention to this aspect of the problem and provide irrigation facilities both for good and bad monsoon periods. I appreciate the great interest which our Government are evincing in the matter of pushing through many irrigation schemes. These irrigation schemes go a long way to solve the food problem. But, Sir, major schemes are an expensive affair and a costly affair and we have come to realise that in some cases that the yield expected is not commensurate with the heavy expenditure involved. Therefore, we want a change in the policy of the Government. We request the Government to desist from giving undue preference to very big schemes. They should carry out numerous small schemes along with big schemes so that these small schemes can be quickly executed and quick returns can be expected from them. Sir, they should adopt a policy of making each and every district self-sufficient in the matter of food requirements. For achieving this end, the Government should carefully examine the particular facilities existing in each district and formulate the execution of many small schemes.

“Sir, in this connexion I wish to refer to our district, viz., Tirunelveli district, where there is food shortage only to the extent of 10 or 15 per cent. If some of the small irrigation schemes which have been given the go-by are taken up for execution and if tank improvements by way of desilting and raising the bund level are effected, I think it will go a long way to minimize the food deficit in the district. There is one medium-sized scheme about which the hon. Member Sri R. S. K. Pandian has been making frequent references in this House. I am referring to the Guriyar Scheme. It is a scheme that has been investigated and the estimated expenditure appears to come to Rs. 1½ crores. The

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [26th August 1955]

people of the locality are prepared to contribute substantially if a loan is floated for that purpose and they are also voluntarily willing to bear the betterment levy. Sir, we talk about people's plan and other matters. I think, when people have come forward to substantially help in the formulation of that plan, the Government should give serious consideration and include it in the Second Five-Year Plan.

"Sir, there is one Pampiar Scheme which has been referred to in the Draft Plan. This Scheme is expected to benefit Ramnathapuram district. I am told that it will also be useful to Sankarankoil. If the waters of the Pampiar river can be utilized for Sankarankoil, I have no objection for giving preference to the Pampiar Scheme.

"On the industrial side, great stress is laid on the starting of industries. So far as the Tirunelveli district is concerned, there are immense possibilities for starting heavy industries as well as small scale industries. One private company in the name of Heavy Chemicals, Limited, has been started for the production of caustic soda and another company is proposed to be started for the production of soda wash. I request the Government to give these companies adequate help so that other people also may come forward to start some more industries in this district . . ."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. I have now reduced the time-limit from seven minutes to five minutes."

10-58
p.m.

*SRI O. A. NANJAPPA :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி நான் அதிகம் பேசுவதாக இல்லை. ஆனால் சேலம் ஜில்லாவை பொருத்தமட்டில் இரண்டொரு விஷயங்களைக் கூறி முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"சேலம் ஜில்லாவில், ஹரிஜனங்களுக்காக 25,000 வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று Planning Board-ல் நாங்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறோம், அதை நிறைவேற்றி வைக்குமாறு சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம், ஹரிஜனங்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் மிகவும் பொருத்தமான பயன் தரத்தக்க திட்டமாகும். முதன் முதலில், இந்தத் திட்டம் ஹரிஜனங்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கை தரத்தை உயர்த்துவதற்காகவே அமைக்கப்பட்டதொரு திட்டம் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் ஹைட்ரர், ஓமலூர் போன்ற தாலுக்காக்கள் வாண்ட் பிரதேசங்கள். அந்த பிரதேசங்களில் எப்போதும் வற்றாத நீர் ஊற்றுக்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அணைகட்டி 10, 15 ஆயிரம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்யக்கூடிய திட்டமொன்று இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக ஹைட்ரர் தாலுக்கா மிகவும் பிற்போக்கானது. அங்கே மின்சார வசதியோ, மற்ற வசதிகளோ இல்லை. ஆகவே, உடனடியாக ஹைட்ரர், ஊத்தங்கரை போன்ற இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேட்டூர் அணை எங்கள் சேலம் ஜில்லாவில் இருந்தபோதிலும், அதனால் எங்களுக்கு பிரயோஜனமில்லை. அங்கு தேக்கப்படுகிற நீரானது தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களுக்குதான் உபயோகப்படுகிறதே ஒழிய

[Sri O. A. Nanjappa] 26th August 1955]

சேலம் ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படுவதில்லை. நாங்கள் பஞ்சாமிருத்தரை எடுக்கும் காண்டி போன்ற நிலையில் இருக்கிறோமே ஒழிய, அந்த அணைக்கட்டினால் எங்களுக்கு பலனில்லை. ஆகவே எங்களுக்கும் அந்த அணைக்கட்டினால் பலன் இருக்குமாறு, மேட்டூர் அணைக்கட்டின் கீழ்க்கு பாகத்திலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி, ஓமலூர் தாலுக்கா, சேலம் தாலுக்கா ஆகியவற்றிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

"சேலம் ஜில்லாவில் ஒவ்வொரு தாலுக்காவிலும், நாலு, ஐந்து ஹைஸ்கூல்கள் வீதம் இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும், ஜில்லா தலை நகரில் ஒரேயொரு காலேஜ்தான் இருக்கிறது. இருனால் காலேஜில் இட வசதி கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே, அந்த ஜில்லாவில் அதிகப்படியாக இன்னொரு காலேஜ் திறப்பது உசிதமாக தோன்றுகிறது. உடனடியாக அங்கு ஒரு கர்லேஜை திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் எட்டு சிறு கைத்தொழில் கல்விசாலைகள் திறக்கப்படப் போவதாக கூறப்படுகிறது. அப்படி திறக்கும்போது, சேலத்தில், தொழில் நுட்ப கல்வி ஸ்தாபனம் (Polytechnical school) போன்ற சிறு தொழில் நுட்ப கல்வி ஸ்தாபனத்தை திறக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி ஒரு ஸ்தாபனத்தை திறக்க கட்டிட வசதியில்லையென்றால், ஓமலூர் தாலுக்காவில் ஒரு லட்ச ரூபாய் மதிப்புள்ள கட்டிடத்தை சர்க்காருக்கு நான் கொடுக்க வசதி செய்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் அப்படியொரு தொழில் நுட்ப கல்வி ஸ்தாபனத்தை திறக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களே யானால், எனக்கு அது பற்றி தகவல் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI A. SENAPATHI GOUNDER :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் பல பல தொழில்களையும், கிராமந்திர மக்களுக்கு ரோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள் போன்ற பல வசதிகளையும் செய்ய இடமளித்திருப்பதுடன், பாசன வசதியை பெருக்க பல நீர்த்தேக்க திட்டங்களை ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருப்பதையும் கண்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். நல்ல முறையில் தான் இந்த திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும் ஒரு குறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்தக்குறை என்னவென்றால், இந்த நீர்ப்பாசன திட்டங்களால் பலன் பெறக்கூடிய விவசாய மக்களின் கடன் சுமை எந்த அளவிற்கு ஏறி யிருக்கிறது, அவர்கள் எவ்வளவு கடனில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில் யாதொரு காரியமும் செய்யப் போவதாக இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை என்பது சண்டு நான் வருத்த மடைகிறேன். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நிறைவேற்ற மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிற செலவு தொகையாகிய 200 கோடி ரூபாய் அளவு போன்ற ஒரு பெரிய தொகைக்கு விவசாயிகள் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் சுமை அந்த அளவில் இருக்கும்போது, அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி அபிவிருத்தி அடைய முடியும். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் ஊக்கமின்றி போடப்படும் அபிவிருத்தி திட்டங்கள் எப்படி வெற்றி பெற முடியும் என்பது சந்தேகமாயிருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய கடன் சுமையை போக்க தகுந்த வழிகளை இந்த திட்டத்தின் மூலம் ஏற்படுத்தித் தர முயற்சிக்க வேண்டும்.

"பொதுவாக, கிராமங்களில் உள்ள விவசாய மக்களுக்கு வருஷத்தில் மூன்று மாத காலம்தான் சரியான வேலை இருக்கின்றது. மற்ற காலங்களில், அவர்கள் வீணாக தங்கள் பொழுதை போக்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையில், வறுமையில் ஆழ்ந்து கிடக்க நேருகிறது. ஆகவே, புதுப்புது கைத்தொழில்களை நகரப் பகுதிகளில் மட்டுமே ஏற்படுத்தாமல், பாவலாக கிராமப்பகுதிகளிலும் ஏற்படுத்தி, கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாய மக்கள் வேலையின்றி திண்டாடும் காலங்களில், அவர்களுக்கு இந்த கைத்தொழில்களில் வேலை கொடுத்து உதவினால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும்.

[Sri A. Senapathi Gounder] [26th August 1955]

“இன்று நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பொருத்தமட்டில், எங்கள் ஜில்லா விற்கு பம்பையாறு திட்டம் எவ்வளவு ஒரு பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டம் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சாங்ஷன் (sanction) ஆகியிருக்கிறது. இந்த பம்பையாறு திட்ட வேலைகளையெல்லாம் எங்கள் ஜில்லா எஞ்சினியர்கள் செய்து தயாராக வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் உத்திர விட்டால் உடனடியாக வேலையை ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்று நாமது மலையாள தணாபர்கள் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத் தையே வெறுத்து வெளியேறும் சந்தர்ப்பத்தில், அவர்கள் நம்மைவிட்டே பிரிந்து செல்லக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்மை விட்டு பிரிந்து விட்டால், மலையாள பகுதியிலிருந்து வரும் தண்ணீரை தமிழர்கள் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று கண்டை போடக்கூடிய நிலைக்கு வந்து விடுவார்கள். ஆகவே, அவர்கள் நம்முடன் இருக்கும்போதே, இந்த திட்டத்தை நிலைநிறுத்த சர்க்கார் சீக்கிரம் முயற்சிப்பெடுக்க வேண்டும்.”

“சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை உடுமலைப்பேட்டையில் ஏற்படுத்த வேண்டிய முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த சர்க்கரை ஆலையை கூட்டுறவு முறையில் ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருப்பதால், கூட்டுறவு அதிகாரிகளுடைய ஒத்தாசை மிகவும் அவசியம். ஆனால் அவர்கள் உடனடியாகவும் சீக்கிரமாகவும் ஒரு காரியத்தையும் செய்வதில்லை என்பதை நாம் நடை முறையில் பார்த்து வருகிறோம். ஆகவே கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கரை ஆலைகளை ஏற்படுத்த அந்த கூட்டுறவு அதிகாரிகளை நல்ல முறையில் தூண்டிவிட வேண்டுமாறு சர்க்கரை கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தையளித்த உதவி சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-15 P.M. SRI T. ANANTA PAI:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, the Planning Commission reduced the size of the Plan and you have reduced the time of our speech. The effect is the same. We will not be able to do justice to the people. However, the main objective of the Second Five-Year Plan is to provide employment and raise the standard of living of our people. In a poor country like ours with its chronic poverty, with its problems of illiteracy and ill-health and resources which have got to be harnessed to solve all these problems, the First Five-Year Plan has not been an easy task. In the midst of all the difficulties that we had to face—of famine, difficulties due to partition and several other problems—we have done wonderfully well. I say this because people who talk of capitalistic planning and criticise all that sort of thing have forgotten one fact that unlike in Totalitarian countries we had a democratic planning of our own where people were persuaded to fall in and join in a great effort in the building up of this State. That a democratic plan is not free from defects is known to all of us. Though leaders like Panditji say that we must think big, that our programme must go a long way to solve the problems of the people, that Planning must not depend upon financial resources, that we should concentrate to find out what the physical needs of the people are such as how many houses they want, how many schools they want, how many hospitals they want and how to go about solving the basic problems of the people and so on and so forth, still all these things cannot be achieved without the country being prepared to make sacrifices to the extent required. It is not as if the Planning Commission has got Rs. 4,500 crores to be distributed among all the States, among all the Districts of the States, and among all sections of the people. All of us have been talking in a manner as if the money is ready there and it is

[Sri T. Ananta Pai] 26th August 1955]

only a question of distributing it among ourselves. But it is not so. The size of the Plan depends upon the extent of sacrifices we are prepared to make. But still I agree with persons when they say that it would have been proper for us to find out what exactly were our failures during the First Five-Year Plan and how we have failed to achieve certain things. After all we have got to take the people into confidence. While we have every reason to tell them that we should be proud of certain things, we must at the same time admit certain failures in certain sectors so that they may also feel that their efforts were lacking. Sir, I do feel that in spite of the great success of the First Five-Year Plan many of the people have been indifferent to it. They do not know what exactly has been going on around them. It is necessary, therefore, that we should go about talking to our people that they are also partners in this great enterprise and that they too have got a role to play. That means planning has to be taken to the doors of the people. We have been told that the draft proposals are only preliminary and that each district will have its own plan. The objective of the plan of providing employment can be realised not by distributing so much money for every district but by seeing that the schemes are so diffused as to provide some employment potential to the people of every district. Big schemes like the Bakra Nangal and the Hirakaud are necessary from the country's point of view because they are able to produce enough food for the country. But people in the countryside have a right to ask how they help in increasing their purchasing power. Schemes must be so widely distributed as to enable every part of the country to increase the purchasing power of its people. From that point of view, I would like to plead specially for Malabar and South Kanara. These are thickly populated districts and to increase the purchasing power of the people there either there must be migration of some people to outside places or employment must be taken to the doors of the people. There is a wrong impression that since we are having plenty of rain, no irrigation scheme need be carried out in our district. Particularly South Kanara has the misfortune of not having any major or minor irrigation work under the First Five-Year Plan. The Planning Commission's axe has fallen seriously on South Kanara. Though we are having substantial rain, all the water is drained away within 24 hours. I therefore plead that a major irrigation scheme like the Haladi Scheme must find a place in the Second Plan. I do hope that the Government will recommend to the Planning Commission the inclusion of the Haladi Scheme also in the Second Plan because it will serve a part of a State which has plenty of rain but no water for irrigation. I hope all hon. Members will give their support to the Government in this recommendation.

“Every district will like to see that its resources are developed to the maximum extent possible in the interests of the people. I pointed out the fishery resources of our district and said that in the First Plan we had not done much to exploit them. So much of wealth nature has given us! I suppose no other part of the

[Sri A. Sambasivam] [26th August 1955]

“வாரப்போகும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் நீர்த்தேக்கங்களுக்கும் மின்சாரத்திற்கும் வேகமாக இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் சில பகுதிகளில் தக்க முறையில் போதுமான காலத்தில் கவனம் செலுத்தப்படவில்லை என்று கருதவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக சேலத்தைப் பொறுத்தமட்டில்—காலையில் எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது சொன்னார்—வானையார் பராஜெக்ட் ஏற்கெனவே திட்டத்தில் இருந்தது இப்பொழுது காணப்படவில்லை. தொப்பையார் பராஜெக்ட் ஒன்று இருக்கிறது. இதையெல்லாம் எடுத்து நடத்தவேண்டும். அடுத்தபடியாக கோயம்பத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள இட வாய்க்காலை இன்னும் விஸ்தரித்து நாமக்கல் திருச்செங்கோடு முதலிய பிராந்தியங்களுக்கு பாசன வசதி செய்யவேண்டும் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இங்கே கீழே இருப்பவர்களுக்குப் போதுமான பாசன வசதி இல்லை. இதைப்பற்றி அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்தாலும் அதிகாரிகள் அதை கவனிப்பது இல்லை. இப்பொழுது நாம் சொந்த அரசாங்கத்தை நடத்துகிறோம். பழைய காலத்தில் ராஜாக்கள், ஜமீந்தார்கள், மிராசதார்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுடைய சொந்த உரிமையைப் பொறுத்து சமூகத்தில் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. இப்பொழுது அப்படி இல்லை, சொந்த அரசாங்கமாக இருப்பதால் அவைகளை எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கப்போகிறார்கள். அப்படி குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதாக இருந்தால் அவைகளை தஞ்சை ஜில்லாவில் குறைந்த செலவில் அமைக்கலாம். அங்கு ஜல வசதி அதிகமாக இருப்பதால் தஞ்சை ஜில்லாவில் குழாய் கிணறுகளை அமைத்துவிட்டு சேலம் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாக்களில் அமைக்கவேண்டும் என்பதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். அவ்விதம் தஞ்சை ஜில்லாவில் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துவிட்டு மேட்டூரிலுள்ள காவேரி ஆற்றுத் தண்ணீரை சேலம் கோயம்பத்தூருக்கும் திருச்சிக்கும் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதைச் செய்தால் தஞ்சை ஜில்லா ஏமாற்றம் அடைவதாக ஆகாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் வறண்ட நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாது. ஆகவே இதில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்வது தென்னாற்காடு ராயலசீமை என்று சொல்லக்கூடிய சேலம் கோயம்பத்தூர் பிரதேசங்களை வளப்படுத்தும்படி செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

49. “அதே சமயத்தில் இப்பொழுது சாத்தூர் தாலுக்காவில் நிலம்
m. இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவற்றைப் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய பொருள் வசதியோ, கருவியோ அந்த விவசாயிகளுக்கு இல்லை. ஆகவே முன் இருந்த கலெக்டர் அவர்கள் 400 கிணறுகளை வெட்டுவதற்கான திட்டம் தயாரித்து இருந்தார். இவ்வாறு சிறிய சிறிய கிணறுகளை பல இடங்களில் வெட்டுவதற்கு பதிலாக ஆங்காங்கே 5, 6 பெரிய கிணறுகளை வெட்டி இயந்திரங்களின் மூலம் தண்ணீரை இறைத்து அந்த நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கொடுத்தால் மிக நன்றாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கு வருமானம் கிடைக்கக்கூடிய காலத்தில் இம் மாதிரி தண்ணீர் சப்ளை செய்வதற்கு ஏதாவது தீர்வை வாங்கிக்கொள்வதாக இருந்தாலும் ஓரளவு நன்றாக இருக்கும். எப்படியாவது இந்த ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்திலேயே அந்த நிலக்காரர்களுக்கு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியை அளிக்கவேண்டும். சோழ நாட்டு விவசாயத்திற்கு பாதக மில்லாத வகையில் மதுரை போன்ற இடங்களுக்கு காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுபோவதாக இருந்தாலும் நல்ல பயன் ஏற்படும். மேலும் ஆந்திரா சர்க்காருடன் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு கிருஷ்ணா நதியை தெற்கே கொண்டுவந்தாலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி சர்க்காருடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு மேற்கு புறமாக ஓடி அரபிக் கடலில் விழுகின்ற ஆற்றின் தண்ணீரை சென்னை ராஜ்யத்தின் பக்கம் திருப்பி விடுவதாக இருந்தாலும் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய முடியும். சென்னை ராஜ்ய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், முதல் மந்திரி என்ற தோரணையில் இல்லாவிட்டாலும் தனது சொந்த செல்வாக்குக் காரணமாக

[26th August 1955] [Sri A. Sambasivam]

இந்த அண்டைய நாடுகளோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, சுமுகமான முறையில் இந்த ஒப்பந்தங்களை செய்துகொண்டால், அதனால் இந்த நாட்டுக்கு ஏராளமான நன்மையுண்டு. அத்தகைய நன்மையை இந்த நாட்டுக்கு அவரால் செய்து கொடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆகவே எந்த வகையிலேனும் இந்த நாட்டின் நிலவளங்களைப் பெருக்க, உணவுப் பொருளை ஏராளமாக விருத்தி செய்ய, சர்க்கார் அதிக அக்கரை காட்டவேண்டுமென்று இந்த சபையில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். உணவுப் பொருள் ஏற்றுமதிக்க கொள்கையில் அடிக்கடி மாறுதல் ஏற்படுவதின் காரணமாக உற்பத்தியாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் கூட விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சியைப் பற்றியும், அதனால் இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள உற்பத்தியாளர்களுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்றுமதிக்க கொள்கை விஷயத்தில் மாறுதல் செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு விடாமல், மாகாண அரசாங்கம் தன் கையிலேயே அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாய உற்பத்தி மிகவும் சிறந்த தொழிலாக இந்த நாட்டில் இருக்க முடியும். மற்றென்று காலையில் எதிர் பக்கத்து நண்பர் ஒருவர் குறிப்பிட்டது போல மலைவாசிகளுள்பற்றி இத்திட்டத்தில் அதிகமாக ஒன்றியமில்லை. திருச்சிராப்பள்ளி அருகில் கொல்லிமலை, பச்சைமலை, சேர்வராயன்மலை போன்ற பல மலைகள் இருக்கின்றன. அங்கே மக்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். நமது பண்டைய நூல்களில் சொல்லப்பட்டது போல ‘மலைபடு பொருள்’ என்ற வகையில் சந்தனக்கட்டை, அரக்கு, மூங்கில் முதலியவைகள் எல்லாம் அங்கே அபிவிருத்தி செய்வதற்கு திட்டங்கள் போடவேண்டும். சந்தனக்கட்டையை மிக அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு அங்கே வசதிகள் இருக்கும். இம்மாதிரியான அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் போடுவதினால் மலையில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வழி இருக்கும். அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை வெளியிடங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல, நல்ல வசதியான ரோடுகள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு சம்பளம் கிடைக்கும்படி இத்திட்டத்தில் ஓர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக, அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தொடங்கிய பிறகு உடனடியாக ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சம்பளத்தை கூட கொடுப்பது, வரவேற்கக்கூடியதாய் இருக்குமென்றும் ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அரசாங்கப் பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும், ஸ்தல-ஸ்தாபன பள்ளிகளில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களுக்கும் சம்பளத்தில் சிறிது வேற்றுமை காட்டப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும், ஓரளவு சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கலாம். தற்காலத்தில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடிய வசதிகளை எல்லாம் கொடுக்க முடியும் என்பதை அரசாங்கம் அறிய வேண்டுமென்று இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடைசியாக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வீடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும் பிற்பட்டவர்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வசதி செய்யப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. பொருளாதாரத்தில் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய எல்லா வகையிலும் நாம் உதவ வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய நஷ்டை அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனிக்கவில்லை என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள்—பத்திரிகைத் தொழிலாளர்கள் முதற்கொண்டு முதலாளிகள் தயவில் வாழவேண்டிய நிலைமை இன்றைக்குமிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்கள் எப்படி தங்கள் ஊழியத்திற்கோ இதர சலுகைகளுக்கோ அங்கே யாருடைய தயவையையும் நாடி நிற்காத நிலைமை இருக்கின்றதோ அதே நிலைமை எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்கள் எந்த ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்து வந்தாலும்கூட கிடைக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் ஆகும். வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதே அவர்கள் தாங்கள் செய்யக்கூடிய தொழிலை திறமையாகவும், செம்மையாகவும் செய்யமுடியும் பிராவிடன் பணம், இன்சூரன்ஸ் திட்டம் போன்ற எல்லா வசதிகளும் அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான்

[Sri T. Ananta Pai] [26th August 1955]

State except the coastal belt could provide so much good fish which will serve as food for the interior parts. For the development of marine fisheries, the mechanisation of country craft is essential and deep-sea fishing should be developed. We should see that we get a good price for the fish and that our people get good fish to eat.

“Since the time allotted to me is over, I resume my seat.”

11-15 p.m. **SRI P. G. KARUTHIRUMAN** :—“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதோ இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 5 நிமிஷமாவது பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது வரையிலும் இந்த முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எதோ தோல்வியுற்றது போல, நம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இன்னும் இரண்டாவது திட்டத்திலே கூட மக்களுக்கு போதிய அளவு வேலை கொடுக்க வசதியில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது உண்மை அல்ல என்பதை மனவருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எந்த அளவிற்கு வெற்றியடைந்திருக்கிறது என்பதை இரண்டொரு புள்ளி விவரங்களுடன் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே மிகவும் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்ட கீழ் பவானி அணைக்கட்டு பகுதியிலேயிருந்து நான் வருகிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒன்றும் கிடையாது. வேலை செய்யாத திண்டாட்டம் என்பது நான் என் அபிப்பிராயம்.

“கீழ் பவானி திட்டம் நடத்தும்பொழுது கட்டிடம் கட்டுவதற்காக ரூ. 5 கோடி செலவழிக்கப்பட்டது. அங்கே கூலியாட்களுக்கு மட்டும் ரூ. 2 கோடி கூலி மூலமாக விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் உணர் வேண்டும். திட்டத்தை பூர்த்தி செய்தவுடனே 2 லட்சம் ஏக்கராவிற்கு தண்ணீர் பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எத்தனை லட்சக் கணக்கான விவசாயிகள் பயிர்த்தொழிலில் ஈடுபட்டு, இன்னும் எத்தனை கூலியாட்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கிறது என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்றால் படித்தவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலே உத்தியோகம் கிடைக்காதது என்று பார்ப்பார்களானால், அது தோல்விதான். படிப்பு என்பது உத்தியோகம் பார்ப்பதற்கு மட்டும் அல்ல. படித்தவர்கள் எல்லாத் தொழிலையும் கவரவொரு எடுத்து நடத்த வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கி நமக்கு வேண்டிய சாதாரண அடைந்திருக்கிறோம்.

“அது மட்டுமல்ல. இப்பொழுது நாட்டிலே இருக்கின்ற மதுவிலக்கினால் சாதாரண மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மை என்பதைச் சொல்லவேண்டும்.”

“கீழ் பவானி சாகரிலே 1950-51-ல் சாதாரண ஏழை கூலியாட்கள் தங்களுடைய சாப்பாட்டு செலவு போக ரூ. 14 லட்சம் money order மூலமாக தங்களுடைய வீடுகளுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்த புள்ளி விவரத்தை மறுக்க முடியாது. ஆகவே உண்மையை மறைத்து வெறும் குற்றத்தைமட்டும் சொல்லிக் கொண்டு இருப்பதானால் இருக்கலாம். வேண்டாத மனைவி கால் பட்டால் குற்றம் கை பட்டால் குற்றம் என்று சொல்லலாமே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, அந்த திட்டத்திலே சில குறைகள் இருந்தால் அதற்கு காரணம் வெள்ளைக்கார அரசாங்கத்திலே இருந்த பழைய இயந்திரத்தை வைத்து நடத்தியது தான். ஆனால் அந்த திட்டத்தை எங்கெங்கே கிராம மக்கள் உற்சாகத்தோடு வரவேற்றார்களோ, எங்கெங்கே நன்றாக வேலை செய்தார்களோ,

26th August 1955] [Sri P. G. Karuthiruman]

அங்கெல்லாம் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. கேடிமநல அபிவிருத்தி திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம் முதலியன எங்கெங்கே மக்கள் உற்சாகத்தோடு இருக்கிறார்களோ, எங்கெங்கே தங்கள் சக்தியையும், முயற்சியையும் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. குற்றம் சொல்வதற்காக நமது எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் ஈடுபடாமல் சர்க்கார் செய்தால் அது தனிப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சிக்குதான் வெற்றி என்று ஒதுங்கி நின்ற இடங்களில் தான் வெற்றி பெறவில்லை. மற்றவிடங்களில் எவ்வளவோ பள்ளிக்கூடங்கள் வந்திருக்கின்றன **Primary Health Centres** வந்து இருக்கின்றன. கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

“முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உள்ள பெருந் திட்டங்களெல்லாம் முடிவடைந்து விட்டன. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கிராம மக்களுடைய வசதிகளுக்காகவும், குடிசைத் தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவும் பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு பணத்தைப் பற்றிய கவலை கூடாது. இவற்றை முடிக்க வேண்டும் என்ற மனம், சக்தி இருக்க வேண்டும். கிராம மக்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வேலையிலே ஈடுபடுவதால்தான் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமேதவிர சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை போட்டதாலோ, பல்லாயிரக் கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் செலவழிப்பதாலோ ஒன்றையும் செய்ய முடியாது. ஆகவே மக்களின் சக்தியையும், உற்சாகத்தையுமே பொருத்து இருக்கிறது இத்திட்டங்களின் வெற்றி.

“அடுத்த படியாக ஒரு பக்கத்திலே ஜன உற்பத்தி பெருகிக் கொண்டே போகிறது. ஆனால் அதற்கு தகுந்தபடி உணவு உற்பத்தியையும் பெருக்குவது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். நமது தேசம் ஜனத் தொகை அதிகமுள்ள இடம். ஆகவே ஜனத் தொகையை கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். நம் நாட்டிலே குட்ட ரோகிகள் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஜன உற்பத்தி செய்வதை தடுக்க சர்க்கார் தைரியமாக ‘வாலக்கடமி’ என்ற முறையை எடுத்து நடத்தி ஜன உற்பத்தியை கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

“ஆகையினாலே இந்த நிலையிலே நமது மகாத்மா காந்தி அவர்கள் கண்ட ராம ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டும்

‘சூற்றமில்லை ஒரு குற்றம் இல்லாமையால்,
சீற்றமில்லை, சிந்தையிற் செம்மையால்,
உண்மையிலே ஓர் பொய்யுரை இலாமையால்,
ஆற்ற நல்லறம் அல்லது இலாமையால் ஏற்றமில்லை இழிதகவு மில்லையே.’

என்ற சமுதாயத்தை உலகம் உள்ளவரை சமாதானம் நிலை பெறுவதற்கு இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உதவும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி அதில் என்ன என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றியும் பல கட்சித் தோழர்களும் இங்கு தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டதைப் போல எங்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யிலும் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு கொள்கையைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். நான் அது மாதிரி விமர்சிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருப்பதால் குறிப்பாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன்.

“அங்கு போக்கு வரத்து வசதி மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்திலே வருஷா வருஷம் பல ஆயிரக் கணக்கான மூட்டை நெல்கள் வெளியேறக் கூடிய பல பிரக்காக்கள் இருக்கின்றன. அந்த பிரக்காக்களுக்கு ரோடு வசதி அறவே கிடையாது. அங்கு இந்த தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று கூறும்

11-20 p.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [26th August 1955]

போது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு பணம் கொடுத்தால்தான் வேலை செய்ய முடியும் என்ற நிபந்தனை இருப்பதனாலே அவ்வேலைகள் சரிவர நடக்கவில்லை. மன்னார்குடிக்கும் முத்துப்பேட்டைக்கும் 22 மைல் தூரம் ரோடு இருக்கிறது. அதிலே 11 மைல் நன்றாக இருக்கிறது. இன்னும் 11 மைல் மண் ரோடாகவே இருக்கிறது. உழைப்பின் மூலம் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த ரோடை போட முடியும். ஆனால் அதற்கு பணம் போட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அந்த வேலையை எங்களால் செய்ய முடிய வில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு கற்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அதிகமான பணம் செலவழிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு ஈற்ற ஜில்லாக்களுக்கு மேல் தொகையை ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அப்படி செய்தால் அங்கு பல விடங்களில் நல்ல ரோடுகளை அமைக்க முடியும்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றி இங்கு பேசியிருக்கிறோம். அதற்கு ரூபாய் 10 லட்சம் மக்களிடம் வசூலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை கூட்டுறவு முறையிலே அமைக்க முயற்சித்து வருகிறோம். பணத்தை வசூல் செய்தால்தான் ஆலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்கிற சட்டத்தை வைத்திருந்தால் எங்கள் முயற்சி கைகூடாது என்று சந்தேகப்படுகிறோம். இதில் ஏற்படும் லாபம் சகல பகுதி மக்களுக்கும் போய் சேருமாதலால் இதற்கு தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவது ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தின்படி இப்பொழுது எல்லோருக்கும் வாழ்க்கை தரம் உயரும் என்று கூறப்படுகிறது. வருடத்திற்கு 5% தேசிய பொருளாதாரம் உயரும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அது எந்தப் பகுதி மக்களுக்கு உயர்த்தப் படும் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடிய வில்லை. சர்க்கார் சிப்பந்திகளை பொருத்த வரையிலே 1% உயர்த்திக் கொடுக்க முடியுமா என்று தோழர் ராமலிங்கம் கேட்ட பொழுது நிச்சயமாக சொல்ல முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். அப்படியானால் யாருடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தப் போகிறார்கள்.

“நேற்றைய தினம் ஆரூராருக்கு தண்ணீர் விட்டாலும், வேலூராருக்கு தண்ணீர் விட்டாலும், சர்க்கரை ஆலை வர வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் தண்ணீர் தனிப்பட்ட மிராசதாருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று மந்திரி பதில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கருக்கு பாயக் கூடிய தண்ணீரை இது மாதிரி தனி மனிதருக்கு (தண்ணீர்) விட்டு கரும்பை வளர்க்கிறோம் என்று கூறினால் அந்த தொழிலின் லாபம் பூராவும் தனி நபருடைய சவுகரியத்திற்கு வருவதனால் அங்குள்ள பொது மக்களுக்கு அதனுடைய பிரயோஜனம் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் இந்த மாதிரி தனிப்பட்ட நபர்கள் ஏக போக தொழில்கள் வைப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் உதவி செய்வதைப் பார்க்கிலும் பொது மக்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் தொழில்களை வைப்பதற்கு இவர்கள் முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-25 p.m. *SRI P. G. MANICKAM :—“மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆதரித்து சில சங்கடங்களைச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டமானது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்க திட்டம். கல்வி வசதிக்கும் எலிமெண்டரி படிப்பிற்கும் அதில் இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளுக்கு என்று ஒரு பெரும் தொகையை ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். அமைமூலம் 17 லட்சம் பேர்களுக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. பிற்போக்கு வகுப்பினருக்கும் ஹரிஜன வகுப்பினருக்கும் உள்ள குழந்தைகளுக்கு படிப்புக்கும் மத்தியான சாப்பாட்டிற்கும் 2½ கோடி ரூபாயும் புஸ்தகங்கள் ஸ்டேட்டுகள் முதலியவைகளும் சப்ளை செய்யப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த திட்டம் ரொம்பவும் வரவேற்கக் கூடிய திட்டம் என்று சொல்லுகிறேன். மத்தியான சாப்பாட்டிற்கும் படிப்புக்கும் 2½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பது போதாது. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[26th August 1955] [Sri P. G. Manickam]

“அடுத்தபடியாக வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக கவர்ன்மெண்டார் அநேக காரியங்களை இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கேட்டால், இந்த வேலையில்லா திண்டாட்டம் யாரிடத்தில் முக்கியமாக இருக்கிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். முக்கியமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்தில்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. பிற்பட்ட மக்களிடத்தில்தான் அதிகமாக வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருக்கிறது. அதை ஒழிக்க வேண்டும்.

“டரெயினிங் முறையில் அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை சொல்லிக் கொடுக்கப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட டரெயினிங் முறையில் மாணவர்கள் எடுக்கப்படும்போது முக்கியமாக பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் ஹரிஜன மாணவர்களும் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“வீடு கட்டும் திட்டத்திற்கு குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு பெரும் தொகை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். வருஷம் தோறும் 5,000 வீடுகள் கட்டுவது என்று திட்டம் போட்டு 25,000 வீடுகள் கட்டுவதற்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜனங்களுடைய தொகையை கணக்கிட்டு அதன்படி ஹரிஜனங்களுக்கு ஜில்லா வாரியாக சம்பங்கு கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தை மாதிரம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தியூர் குளத்தைப் பற்றி சட்டசபையில் நான் கேள்விகள் கேட்டேன். அந்தக் குளத்தில் தண்ணீர் நிரப்புவதன் மூலம் ஏறக்குறைய ஏழு குளங்களுக்கு தண்ணீர் பாயக்கூடும். அதை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“On a point of Information Sir, மூன்று தினங்களுக்கு முன் B.C.G.யைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு அதைப்பற்றி யோசிக்கப்படும் என்று தலைவர் அன்று சொன்னார். நாளை சட்டசபை கலையப்போகிறது. இது ஒரு முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் அந்த விவாதத்தை நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த பிரச்சினை ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக நாட்டில் இருக்கிறது. அதனால் நாளையாவது அதற்கு என்று ஒரு மணி நேரம் ஒதுக்கி விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“நாளை காலை அலுவல் கமிட்டி கூடுகிறது. அப்பொழுது இதைப்பற்றி முடிவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அப்போது இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

“We shall sit for five minutes more. The hon. Member Sri Iyanar is very eager to speak.”

THE HON. MEMBERS :—“Let us sit till midnight, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“If the House wants to sit, I have no objection. The Hon. Minister must also agree.”

SRI A. IYANAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-30 இப்பொழுது விவாதத்தில் இருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப் பற்றி நான் மிகவும் வரவேற்பதோடு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

“இப்பொழுது நம் நாட்டில் வேலை யில்லா திண்டாட்டம் நிறைந்திருக்கிறது. எந்த திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும்தான் திட்டத்திலுள்ள வேலைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். அநேக

[Sri A. Iyanar] [26th August 1955]

கோடி ரூபாய்களை கடனாக கொடுத்து தொழிற்சாலைகளை அமைக்கப்போவதாகவும் இருக்கிறது. அவைகளை பெரிய முதலாளிகளுக்கு விடாமல் சர்க்காரே பல தொழிற்சாலைகளை கைப்பற்றி அவைகளை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் நலமாக இருக்கும். இப்பொழுது சென்னையில் நடைபெற்று வரும் நகர பல்கலை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துவதால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் சர்க்காருக்கு கிடைக்கிறது. அது போன்று இதர ஜில்லாக்களிலும் நடைமுறையில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் கார்களையெல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தினால் ஏராளமாக வருமானம் அடையலாம். அதன் மூலமாக சிறிய சிப்பந்திகளுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கலாம். இப்பொழுது சிறிய சிப்பந்திகளுக்கும் போலீஸ்காரர்களுக்கும் இரண்டு ரூபாய் கூட அதிகமாகக் கொடுக்க முடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் நமது சர்க்கார் தங்களுடைய வருவாயை இதன் மூலம் அதிகரித்துக் கொள்ளலாம். அப்படி அதிகரித்துக் கொண்டு கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு ஓரளவு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் நடந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதில் கலெக்டர் என்ன உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இப்பொழுது பல ரோடுகள் ஜில்லா போர்ட் மூலமாக போடப் பட்டு பத்து வருஷங்களாகியும் கூட அங்கு சரீன போடாமல் மண் போட்ட படியே இருக்கிறது. அதை டெவலப்மெண்ட் மூலமாக எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கு குக்கிராமங்களில் இருக்கும் பல கூலி ஜனங்கள் விவசாயம் செய்யக் கூடியவர்கள் ஒன்று வேலை செய்ய வேண்டும் இல்லாவிட்டால் நாலில் ஒரு பாகம் பணத்தை கொடுக்க வேண்டும் என்று கலெக்டர் சொல்லுகிறார். மண் வேலையாக இருந்தாலும் அல்லது மண்ணை வெட்டிப் போடக் கூடிய வேலையாக இருந்தாலும் ஜனங்கள் செய்து விடலாம். பணம் கொடுத்து அவர்களுக்கு சரீன போட வேண்டும் என்றால் அவர்களால் முடியாமல் இருக்கிறது. இப்பேற்பட்ட விஷயங்களில் சர்க்கார் அந்தந்த கலெக்டர்களுக்கு ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும், அதாவது ரோடு போடும் விஷயங்களில் சர்க்கார் பணத்தை செலவு செய்து போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்படி ஏற்பாடு செய்தால்தான் நலமாக இருக்கும். அத்துடன் கிராமங்களில் படிப்பதற்கு வேண்டிய பள்ளிக் கூடங்கள் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கும் ஜனங்கள் நாலில் ஒரு பங்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சுகாதார வசதிக்காகவும் குழந்தை வளர்ப்புக்காக நிலையங்களை அமைப்பதற்கும், சிறு ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்ட வேண்டும் என்றாலும் அதற்கும் பணம் கேட்கிறார்கள். முக்கியமான விஷயங்களில் கிராமத்தாரிடத்தில் ஏதோ ஜனங்களால் உழைக்கக் கூடிய வேலைகளை எதிர் பார்க்கலாமே யொழிய பணத்தை சர்க்கார் எதிர் பார்க்கக் கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

35 * Sri M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நல்ல முறையில் தயாரிக்கவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு மக்களிடமிருந்து புள்ளி விவரங்களைச் சேகரிக்க தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார். ஆனால், அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சபைக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இந்தமாதிரியாக புள்ளி விவரங்களைத் தயாரிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை. தேவைப்படுகின்ற விவரங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லாமல் திட்டத்தின்மேல் அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வது என்பது முடியாத காரியம் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“இருந்தபோதிலும் கூட இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் குறிப்பாக நம்முடைய மாகாணத்திற்கு சேரவேண்டிய நியாயமான பங்கை இதுவரையிலும் கொடுக்கவில்லை என்பதை பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கம் சென்னை அரசாங்கத்தை பலவகையிலும் ஏமாற்றிவிட்டது. இதனை நாங்கள் பல

26th August 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

காலமாகக் கூறிக் கொண்டு வந்திருந்தபோதிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சர்க்காரே உணர் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கம் ஓரளவு எடுத்துக் காட்டுகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட பல திட்டங்கள் வடநாட்டிலேயே தான் போடப்பட்டன. தென்னாடு புறக்கணிக்கப்பட்டுவிட்டது. இதை மந்திரி அவர்களே உணர்ந்திருப்பதைக்கண்டு ஓரளவு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மக்களைக்கொண்டு வகுக்கப்போவதாக மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் மக்களிடையே காட்டி அவர்களுடைய யோசனைகளைப் பெறவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் கருடைய யோசனைகளைப் பெறவில்லை. 2,300 கோடி ரூபாயில் நம் ராஜ்யத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் 2,300 கோடி ரூபாயில் நம் ராஜ்யத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் 2,300 கோடி ரூபாயில் நம் ராஜ்யத்திற்கு மொத்தம் 10 பெர்சன்ட் கிடைக்குமென்றும், 10 பெர்சன்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று தாங்கள் வற்புறுத்தியிருப்பதாகவும் அவர்கள் கூறினார்கள். திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் 4,300 கோடி ரூபாயில் நமது ராஜ்யத்திற்கு நியாயமாக 10 பெர்சன்ட் கிடைக்குப்படி பார்த்தாலும் 430 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படவேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே நம் ராஜ்யம் சரியாக கவனிக்கப்படவில்லை. முதல் 5-ஆண்டு திட்டத்தில்; மக்கள் கணக்குப்படி நமக்குக் குறைந்தது 200 கோடி கிடைத்திருக்கவேண்டும்; ஆனால் கிடைத்ததோ 90 கோடிதான். ஆகவே நமக்கு கணக்குப்படி 110 கோடி ரூபாய் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக 430 கோடி ரூபாயும், பழைய திட்டத்திற்காக நமக்கு சேரவேண்டிய 110 கோடி ரூபாயும், ஆக சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 540 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்படவேண்டும். ஸ்ரீ காமராஜர் அவர்கள் டில்லிக்குச் சென்று சென்னை மாகாணம் எல்லாவகையிலும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது, எந்தவிதமான அபிவிருத்தி திட்டங்களும் அந்த ராஜ்யத்தில் கிடையாது, பம்பாயைப்போலவோ, வங்கத்தையோ அந்த ராஜ்யத்தில் கிடையாது, நம் மாகாணம் தொழில் வளம் பெருகிய நாடு அல்ல, தைப்போலவோ நம் மாகாணம் தொழில் வளம் பெருகிய நாடு என்பதை பொருளாதரத்தில் வாழ்க்கைத்தரத்தில் மிக பின் தங்கிய நாடு என்பதை எடுத்துச் சொல்லி நம் ராஜ்யத்திற்குச் சேரவேண்டிய பணத்தில் கொஞ்சம் கூட குறைக்காமல் இருக்கும்படி கூறியிருக்கிறோம் என்றார்கள். டில்லிக்குச் செல்லும்போது அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கும் கனரகத் தொழிற்சாலைகளைப்பற்றியெல்லாம் நம்பிக்கை தெரிவித்தார்கள். ஆனால் டில்லியிலிருந்து வந்தபிறகு நிலைமை அவ்வளவு திருப்திகரமானதாக இல்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப்பட்ட அலுமினியம் தொழிற்சாலையைப்பற்றி நிச்சயமாக நாம் ஒன்றும் நினைப்பதற்கு இல்லை. அது சென்னை மாகாணத்திற்கு வருமோ, வராதோ என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய உலோகம் இங்கே கிடைக்கிறது. அதுவும் சேர்வராயன் மலையில் இருக்கிறது. ஆகவே இது விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அவர்களுடைய பேச்சு எங்களுக்கு எல்லாம் நம்பிக்கை அளிக்கக் கூடியதாய் இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுமாதிரி மல்ல, இரும்புத் தொழிற்சாலையை மின்சார உதவியைக்கொண்டு ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதில் நமது அரசாங்கம் மின்சார நிபுணர்கள் உதவியைக்கொண்டு கலந்து பேசி ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும். இதுமாதிரியாகவெல்லாம் பல திட்டங்களைப் போட்டு சென்னை ராஜ்யத்தை அபிவிருத்தி செய்ய எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தென்னாட்டை வடநாடு எந்தவகையிலும் புறக்கணிக்காமல் இருக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதுவரையிலும் கட்சியின் கட்டுப்பாட்டுக்காக அகில இந்திய ரீதியில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு ஸ்தாபனத்தின் கீழ் தாங்களும் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறோம் என்கின்ற காரணத்திற்காக சென்னை ராஜ்ய காங்கிரஸ்காரர்கள், வடநாட்டார், தென்னாட்டை புறக்கணித்து வருகிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்வது போல் சொல்லாவிட்டாலும் கூட இன்றைக்கு அந்த உண்மையைத்

[Sri M. P. Subramanyam] [26th August 1955]

தெள்ளத்தெளிய அவர்களே உணர ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் சென்னை ராஜ்யத்தில் பெரிய கனரகத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவே வடநாட்டார் எண்ணவில்லை. இப்பொழுதுதான் தென்னாட் டாரின் கிளர்ச்சியில் நெய்வேலி நிலக்கரி சுரங்கத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு திட்ட மிட்டிருக்கிறார்கள். குறுகிய காலத்திலேயே வடநாட்டில் மூன்று இரும் புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தியிருக்கும்போது கடந்த 8 வருஷங்களாக இந்த நெய்வேலி திட்டத்தை முடிக்கவில்லையென்றால் இதிலிருந்தே அவர் களுக்கு தென்னாட்டிடம் எவ்வளவு அக்கறையிருக்கிறது என்பதைத்தெரிந்து கொள்ளலாம். இதை எல்லாக் கட்சினரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலக்கரிச் சுரங்க வேலை சீக்கிரத்தில் ஆரம்பிக்கப்படக்கூடாது என்பதற்காகவே பலர், குறிப்பாக வெளிநாட்டு நிபுணர்களும் கூட இரேனை இழுத்துக் கொண்டே போகிறார்கள் என்பது மிக நன்றிக் தெரிகிறது. இதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே சேர்த்து இந்த நெய்வேலி திட்டத்தை வெகுசீக்கிரம் அமு லுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தென்னாடு எவ்வளவு தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் வடநாடு எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு பல உதாரணங்கள் காட்ட முடியும். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன் இந்த அவையில் கூறினார்கள், சென்னையில் உள்ள ஒரு விவசாயக் கூலியின் குடும்ப சராசரி வருமானம் ஒரு ஆண்டுக்கு 130 ரூபாய் என்று ஆனால் அதே நேரத்தில் வடமேற்கு இந்தியாவில் பஞ்சாபில் விவசாயியின் சராசரி வருமானம் ரூ. 440 என அறிவித்தார். இது எதைக் காட்டுகிறது?”

“நிலைமை இவ்வாறிருந்தாலும் மத்திய அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் கொள்கைகளும், திட்டங்களும் வடநாட்டை மேலும் வளமாக்கவும் தென் னாட்டை மேலும் தேயவைக்கவுமானதாகத்தான் இருக்கிறது.

“உணவு நெருக்கடி என்று இருந்த காலத்தில் உத்தர பிரதேசத்தில் அரிசி மிகுதியாக கிடைத்தது. சென்னையில் அரிசி பற்றாக்குறையென்று கேட்டால் எவ்வளவு லாபம் கொடுப்பார்கள் என கேட்டார்கள். ஆனாலும் நாம் எல்லாம் பாரதப் புதல்வர்கள், சகோதரர்கள் தாம், தென்னாட்டில் உணவு பண்டங்களின் விலை வீழ்ச்சியுற்றிருக்கிறது. விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் தென்னாட்டில் விலை வீழ்ச்சியை தடுத்த நிறுத்த முன்வராத மத்திய அரசாங்கம் உத்தரபிரதேசத்தில் பஞ்சாபில் கோதுமை பயிர் வகைகளின் விலைகள் வீழ்ச்சியுற துவங்கிவிட்டன என்ற தும் 10 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தது.

“மேலும் இலங்கையிலிருந்து கள்ளத்தனமாக குடியேறியவர்கள் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு தாயகத்திற்கு துரத்தியடிக்கப்படும் ஆயிரக்கணக் கானவர்களை கவனிக்க இங்கு நாதியில்லை. காரணம் இவர்கள் திராவிடத் தை சேர்ந்தவர்கள் என்பதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் பாகிஸ் தானிலிருந்து இந்தியா வந்த அகதிகளுக்கென மத்திய அரசாங்கம் இது வரை 270 கோடி செலவு செய்திருக்கிறது. இது எதை காட்டுகிறது? ஆதலால்தான் நாங்கள் கூறுகிறோம் “வடநாடு தென்னாட்டை புறக்கணிக் கத்தான் செய்யும், செய்கிறது” என்று இன்னும் எத்தனை ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டாலும் அவைகளெல்லாம் வடநாடு வாழவும் தென்னாட்டை சுரண்டவுமான திட்டங்களாகத்தான் அமையும் என்பதையும் இப்பொழுதாவது அரசாங்கம் உணரவேண்டும். ஆகவே இனியாவது அவை யில் உள்ளவர்கள் தெளிவுபெறவேண்டுகிறேன்.”

[1-43
a.m.]

* Sri T. GANAPATHY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து வந்தால் பாட்டு வரும், எல்லாம் வரும். ஏனென்றால் அங்கே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பதே இல்லை. அங்கேயுள்ள தேவைகளைக் கவனிப்பதற்கு இரண்டு மந்திரிகள் இருந்தார் கள். இப்பொழுதும் ஒரு மந்திரி இருக்கிறார். இன்னும் நண்பர் திரு கருத்திருமன் போன்றவர்களும் 2-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மந்திரி சபையிலே இருந்துவிட்டால் இன்னும் திருப்பதியாக இருக்கும். மற்ற

26th August 1955] [Sri T. Ganapathy]

ஜில்லாவிலுள்ளவர்களுக்கு அப்பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் ஜில்லா திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. நாகர் கோவில் பக்கமுள்ள தமிழ்ப் பிரதேசம் இங்கு சேர்ந்தால், பெரும் தொழிற்சாலைகளை நடத்துவதற்கு ஏதாவது திட்டம் வகுக்கலாம் என்றாலும் அந்தச் சர்க்காரின் விரோதத்தினால் ஒரு திட்டமும் நடக்க வில்லை. அந்த தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் இந்த சர்க்கார் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற நினைப்பில் அதை நிராகரித்து விட்டார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“முக்கியமாக எனது தொகுதியாகிய ராதாபுரம், திசையன்விளை பிர்க்காக்கன் எப்பொழுதுமே பஞ்சப் பிரதேசங்கள். பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக சர்க்காரிலிருந்து கனம் நிதி மந்திரியும், ரெவின்யூ மந்திரியும் தாராள மாக பணம் சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் நடக்கிற லட்சணத்தைப் பார்ப்பதற்கு மந்திரிகள் இல்லாததால் அலங் கோலமாக இருக்கிறது. மண் வேலை செய்வதற்கு உத்தரவாகி மூன்று மாதங்கள் ஆகியும் யாதொரு வேலையும் நடவாதது மந்திரி இல்லாத தாலா? அல்லது அடிக்கடி போய்ப் பார்த்துத் தூண்டுவதற்கு அதிகாரி களும் மந்திரிகளும் முயற்சி இல்லாத குறையினாலா என்று தெரியவில்லை இதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் தனிப்பட்ட நபர்கள் காசிட உற்பத்தி ஆலை தொடங்குவதற்கு, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதாவது உதவி செய்வதாக சர்க்கார் வாக்களித்து, அவர்கள் விட்டுவிட்டதால் அப்படியே கைவிடப்பட்டிருக்கிறதாக அறிவிக்கும். ஆனால் திருவாங்கூரிலும், மைசூ ரிலும், ஆந்திராவிலும் சர்க்காரே பேப்பர் மில் ஆரம்பித்து நடத்தி வருகி றார்கள். அதே முறையை நாமும் கையாளுவதற்கு என்ன கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சர்க்கார் ஆராயவேண்டும்.

“கீரியாறு திட்டத்தைப்பற்றி நண்பர்கள் பலர் சொன்னார்கள். சிறு சிறு திட்டங்களுக்கெல்லாம் அப்போதைக்கப்போது இருப்பதைக்கொண்டு நாம் சாமாளித்து விடலாம். ஆனால், பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்கு, பெரிய நகரங்களுக்கு இந்த ஜில்லாவுக்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்காவிட் டால் நல்ல முறையில் அந்தந்த ஜில்லாக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியாது. ஆங்காங்கே ஆதிக்கம் உள்ள மந்திரிகள் செல்வாக்குள்ள ஜில்லாக்களுக்குக் கொண்டுபோவது இயற்கையாக இருக்கிறது. முக்கிய மாக கீரியாறு திட்டத்திற்கு 1½ கோடி ஆகலாம். இது இப்பொழுதுதான் பரிசீலனை முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் பாலாறு விஷயத்தில் இப்பொழுது தான் பரிசீலனை செய்து 3½ கோடி ரூபாய் செலவுள்ள ஒரு திட்டத்தை அங்கீகரித்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அங்கிருந்து இரண்டு மூன்று மந்திரிகள் வந்து இருப்பதினால்தான் என்று தெரியவருகிறது. ஆகவே மந்திரிகள் இல்லாத காரணத்தால் எங்கள் ஜில்லா ஒதுக்கப்பட்டு விட்டதா என்றுதான் கேட்கத் தோன்றுகிறது. மழை பெய்தால்தான் பாலாற்றில் தண்ணீர் வரும். மழை இல்லாத காலங்களில் மணல்தான் பால் போல இருக்கும். அப்படியிருக்க அதற்கு ஒரு திட்டத்தை அங்கீகரித்திருக்கிறா் கள். எங்கள் ஜில்லாவில் திட்டம் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

“எங்கள் ஜில்லாவில் சிறு சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு லாயக்காக அநேக காட்டாறுகள் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையிலிருந்து வருகின்றன. பனகுடமலை திருக்குறுங்குடியிலே, கனக்காடு மலை இன் னும் இதோன்ற சிறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. திருவாங்கூர் தண்ணீ ரைக்கொண்டு வாவும், நம்பியாற்றின் கடைசியில் ஒரு அணை கட்டவும், அங்கு தனி என்ஜினியரிங் டிவிஷன் ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கடந்த ஒரு வருஷ காலமாகச் சொல்லியும், காலம் கடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் சொன்னமாதிரி ஒரு வருஷத்திற்கு முன்ன லேயே தனி என்ஜினிரிங் டிவிஷனை ஏற்படுத்தியிருந்தால், அணைத்தேக்கங் களை எங்கெங்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று, நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களைச் சேர்ப்பதற்குத் தயாரிக்கப்பட்டு, அவைகளுக்கு வேண் டிய பணத்தையும் இப்பொழுது ஒதுக்குவதற்கு சௌகரியமாக

[Sri T. Ganapathy] [26th August 1955]

இருந்திருக்கும். தனி என்ஜினிங் இலாகா நியமிக்காத காரணத்தினால் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்ய முடியாமலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்கூட சேர்க்க முடியாமலும் போய்விட்டது. ஏற்கெனவே ஒதுக்கப்பட்ட ஜில்லாவாக இருக்கக்கூடிய எங்கள் ஜில்லாவை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் ஒதுக்கிவிடுவார்களோ, என்னவோ தெரியவில்லை.

“இன்னும் பெரிய திட்டங்களை நடத்துவதற்கும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் காண்டாக்ட் எடுப்பதற்கு வட நாட்டிலிருந்து தொழில் நிதித் கார்ப்பரேஷன் அமைத்திருக்கிறார்களாம். அம்மாதிரி கார்ப்பரேஷனை மத்திய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யப் போவதாக நாம் அறிகிறோம். அது தவறு தமிழ் நாட்டில் பணம் போட முதல் போட, தயாரானவர்கள் அவர்களுக்கு அவ்வேலைகளைக் கொடுத்தால், அப்பணம் நம் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு செலவு செய்வதற்கு செலாகரியம் ஏற்படும்.

“திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 6 கலாசாலைகள் இருக்கின்றன. எங்கள் ஜில்லா தெற்கு ஓரத்தில் இருக்கிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்ய தமிழ் பகுதியின் பக்கத்திலிருந்து நான் வருகிறேன். திருவாங்கூர்-கொச்சியிலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளும் தமிழ் நாட்டோடு சேர்ந்துவிட்டால், திருநெல்வேலி ஜில்லாவுக்குத் தனி முக்கியத்துவம் ஏற்படும். அதற்காக இப்பொழுதே திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியையும், பொறி இயற் கல்லூரியையும் ஆரம்பித்து நடத்துவதற்குத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்களா, வகுக்கப்போகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. மந்திரி இல்லாத காரணத்தால் அதையும் விட்டுவிடப் போகிறார்களோ என்னவோ என்று ஐயப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அமெரிக்கா மந்திரிகள் உற்பத்தியாக வேண்டுமென்று அங்கத்தினர் விரும்புகிறார் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

*** SRI T. GANAPATHY :—**“மந்திரிகள் உற்பத்தியாக வேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. மந்திரிகள் எந்த ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்திருக்கிறார்களோ, அந்த ஜில்லாக்களுக்குத்தான் காரியங்கள் அதிகமாக நடக்கின்றன. மந்திரிகள் இல்லாத ஜில்லாக்களில் முன்னேற்ற வேலைகள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். எல்லா ஜில்லாக்களையும் ஒரேமாதிரியாக, சமமாக பாவிக்க வேண்டுமென்று எல்லாப் பிரதிநிதிகளின் சார்பாகவும் நான் மந்திரி சபையினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கெஜட் பதிவில்லாத ஊழியர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு நமது சர்க்கார் இன்னும் யோசனை செய்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். மக்கள் எல்லாத் துறையிலும் முன்னேற்றவேண்டுமென்று திட்டங்களைப் போட்டாலும், அந்தத் திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களும் நல்ல நிலையில் வந்தால்தான் மக்களோடு ஒத்து வாழ்வார்கள். அந்த முறையில் மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சம்பள விதம் எப்படி இருக்கிறதோ அதே முறையில் ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் சம்பள விகிதத்தை உயர்த்துவதற்கு நமது சர்க்கார் சரியான முறையில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். ஏராளமான ஸ்பாய் கடன் வசதி இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் வைத்து மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்களுக்கு என்ன படிப்பு இருக்கிறதோ அதே படிப்பு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் இருந்தால், ஒரேவிதமான சம்பளம் கொடுப்பதற்கு என் தயக்கம் என்று தெரியவில்லை. சரியான முறையில் சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயிக்காமல் நாம் இந்த சபையில் இருந்து என்ன பிரயோஜனம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடற்கரை யோரத்தில் ரோடு போட்டிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் அந்த ரோடு வேலை மிகவும் நிதானமாக நடக்கிறது. ஆகவே மிகவும் வேகமாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[26th August 1955] [Sri T. Ganapathy]

“திருநெல்வேலியிலிருந்து கனயாகுமரிவரையில் ரயில் பாதை போடுவதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்போடும்போது பழுவூர்-கருங்குளம் வழியாக நேராக போட வேண்டும் என்று மத்திய ரயில்வே மந்திரி ஸ்ரீ அழகேசன் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவரிடம் பல மகஜர்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். நாகர்கோவில் வழியாக ரயில்பாதை போட்டால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள பிரதேசங்களுக்கு நன்கு உபயோகப்படாது. காவல் கிணற்றிலிருந்து நாகர்கோவிலுக்கு ரயில்பாதை போடுவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. அதுவும் போடவேண்டியதுதான். ஆனால் காவல் கிணற்றிலிருந்து நேரடியாக குருக்கு பாதையில் போகும்படி அதாவது பழுவூர் கருங்குளம் வழியாகப் போகும்படி செய்து நமது ஜில்லா மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமாதலால் இந்த சர்க்காரை மத்திய சர்க்காருக்கு இதை சிபார்சு செய்யக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“Sir, on behalf of hon. Member Sri Mogral I want to say a few words because he comes from South Kanara and I am closely associated with him.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member is here and if he wants he can speak for himself.”

*** SRI M. S. MOGRAL :—**“Mr. Deputy Speaker, Sir, I must congratulate myself for having got an opportunity at least at this time of the night to say a few words about the Second Five-Year Plan. The future prosperity of our country is wedded with the Second Five-Year Plan. During the long period of British rule in India, the districts of South Kanara and Malabar have been neglected like orphans. With the advent of freedom and independence, an era of hope and faith dawned on the people of these districts and they expected a good deal of developments under the First Five-Year Plan. Unfortunately the level of development under the First Five-Year Plan did not come up to the expectations of the people of these districts. However we expect a good deal of development to ensure for the benefit of the masses under the Second Five-Year Plan. My hon. Friend Sri Anantha Pai and Sri Vaikunta Baliga have during the discussion detailed some of our grievances and I hope Government would consider them sympathetically. As the time that is allotted to me is only 5 minutes I do not propose to repeat them.

“Sir, South Kanara is at the cross-roads now. We do not know our future alignments. This transition period gives us much anxieties. I hope this factor will not influence the Government to bestow less attention to our district which is quite modest in her demands and we cry only when we are hardpressed. The condition of villages in South Kanara district, at least a majority of them if not all, is very very appalling. It is no exaggeration when I say that some of the villages are in a very primitive stage. It looks as if civilization has not reached those villages. Our villages should be made livable. What is to be done to-day and in the near future is to brighten and industrialise our villages and township units in their proper perspective. This could be done only by the introduction of electricity, and taking up water-supply and drainage schemes in these areas. Of course the question of communication is there. So many of our villages are not connected

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Saturday, 27th August 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Industrial Tribunal Amendment Act

* Short Notice Question No. 15.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the legislation enacted by the Parliament applying the Industrial Tribunal Amendment Act to journalists has been published in the Madras Gazette along with the relevant rules; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) The Working Journalists (Industrial Disputes) Act, 1955, has been published in Part III-B of the *Fort St. George Gazette*, dated the 30th March 1955. The question of applying the Industrial Disputes Rules, 1948, to disputes relating to working journalists is under examination.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that the relevant rules have to be framed by the State Government and published in the *Fort St. George Gazette*, the application of those rules to the journalists of the State may not be possible. Therefore, may I know from the Hon. Minister whether the Government will publish the relevant rules as early as possible so that the grievances of the journalists may be redressed and their rights established?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I have answered that question. The Industrial Disputes Rules will have to be amended so as to apply them to the journalists and that is exactly under examination by this Government in consultation with the Commissioner of Labour and the Law Department. As soon as the examination is over, necessary action will be taken in the matter of publication of the rules.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Is it a fact that some of the Paper magnates are trying to see that the framing of the rules is delayed? May I also know from the Hon. Minister whether the Government will be pleased to see that the rules are framed as early as possible, especially as journalists have to make so many demands and bring so many disputes under this Act?”

[Sri M. S. Mogral] [26th August 1955]

by roads. During the last two or three years, I have been harping on this point. There are groups of villages in Kasaragod taluk which are not connected by any road. If people from these villages want to go to the town, they have to travel about 10 to 12 miles on hills and forests. I am sure an easy way could be found out to satisfy this longstanding and just demand of the people who have suffered so far for want of attention, if the Government consider this problem seriously.

"Sir, much has to be done to relieve unemployment in our village. My hon. Friend Sri Baliga mentioned about the deep-sea fishing. There is great scope for deep-sea fishing throughout the west coast. Further I am sorry to find that in South Kanara district nothing has been done worth mentioning, about minor irrigation schemes. In South Kanara district unemployment problem is as acute as it was ever before and the standard of living of the people has not gone up appreciably. I hope that our modest demands which we have put forth to be included in the Second Five-Year Plan would not suffer an unjust set-back.

"Thank you, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow (27th August 1955)."

The House then adjourned.

26th August 1955]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No. 2294 asked by Sr O. Chengam Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th August 1955, page 792 supra.]

Expenditure incurred on establishment charges and the amount of subsidy and aid given for the benefit of Harijans in Ponneri taluk during 1953.

Rs. A. P.

1. Establishment charges—

Pay and dearness allowances of teachers in the 12 Harijan Welfare schools in Ponneri taluk	19,591	2	0
--	--------	---	---

2. Subsidy and aid—

Repairs to the four Harijan Welfare schools in Ponneri taluk for the benefit of Harijan students	1,267	0	0
--	-------	---	---

Six cement platforms intended for communal purposes constructed under grant-in-aid schemes for the removal of untouchability	2,040	0	0
--	-------	---	---

Acquisition of house-sites	5,474	0	0
------------------------------------	-------	---	---

Maintenance of the Government Harijan hostel at Ponneri.	4,944	9	0
--	-------	---	---

Provision of midday meals	3,051	0	0
-----------------------------------	-------	---	---

Scholarships	592	2	0
----------------------	-----	---	---

Total ..	47,368	11	0
----------	--------	----	---

Grand total of items 1 and 2 ..	66,959	11	0
---------------------------------	--------	----	---

[27th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" About the framing and issuing of rules as early as possible, I have answered already. About the other fact mentioned by the hon. Member, I do not have any information."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Since the matter is rather urgent and in view of the apprehensions entertained by the journalists as is seen by the previous question, may I request the Government to fix some date by which they could frame the rules and publish them? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Whatever be the urgency felt by the hon. Members and felt by the Government and whatever be the apprehension felt by the hon. Members, the hon. Member himself, being a lawyer, would realize that before finalizing the rules, they have to be thoroughly examined. That is being done by the Government."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware that Hyderabad, Mysore, and other State Governments have already framed their rules? That being the case, may I know why the Madras Government are delaying the matter? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" This Government have no information as to what the other Governments are doing or not doing."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" May I know how long will it take to finalize their examination? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I am sorry I cannot tell the hon. Member the exact date when the rules would be finalized. I have already stated and I will repeat that this would be done as early as possible."

Land eviction in Wynaad

* Short Notice Question No. 16.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Sri M. K. Padmaprabha Gounder): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the letter from Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A. (Wynaad), addressed to the Governor of Madras on the question of land eviction in Wynaad; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) & (b) The Government have received a copy of the report submitted by the Collector of Malabar to the Private Secretary to the Governor together with a copy of the letter of the hon. Member. This and similar other representations are under the consideration of the Government."

[27th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know from the Hon. Minister whether pending consideration of this, the Government have postponed the question of eviction? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I want notice, Sir."

DR. K. B. MENON :—" Considering their hardships, will the Government favourably consider the question of postponing eviction? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The encroachments are mostly by people from outside. Now, if these encroachments are allowed, that means, there will be no land to be assigned to hill tribes and the local residents. That is why, we have to take action in the matter if we are to rehabilitate the people of the locality who are in great need of land."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Now that the matter has been brought to the notice of the Hon. Minister, will the Government be pleased to consider the question of stopping eviction pending a final decision in the matter? "

9-10 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There was a request about it. I cannot exactly say now what they have decided in respect of the matter. Anyhow, I will examine it."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" For a proper appreciation of the seriousness of the problem, may I know from the Government, how many thousands of families and how many thousands of acres are involved in this eviction? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There have been 2,675 cases of encroachment during the period prior to 1st May 1948 and 4,325 cases of encroachment took place after 1st May 1948 and there are also 400 encroachments in the colony itself. I may also inform the House that one of the encroachers is the hon. Member who said the other day that he had donated one-fifth of his estate. He is also an encroacher in that area."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Hon. Minister the policy of this Government in regard to this matter? While the Government are bringing forward legislation to prevent the private landlords from evicting the tenants, they themselves are evicting the tenants from their own lands. Is there not a contradiction in the policy of this Government in respect of this matter? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There is absolutely no contradiction. The policy of the Government is quite clear and it is to assign lands to the deserving and not to the undeserving."

[27th August 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, some 6,000 tenants have been served with 'quit' notice. Representations have been made to the Collector not to evict the tenants on whom such notice has been served. Now in view of the assurance of the Hon. Minister that he will consider the matter, will he at least see that necessary instructions are issued to the Collector of Malabar not to take any action on the notice pending a final decision which can be taken in consultation with the various interests concerned? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I think the hon. Member knows the proverb that 'charity begins at home'. Now after satisfying the requirements of the locality, if there is any surplus land available, then we can think of giving it to others who have come from hundreds of miles away."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, on a point of personal explanation. The reply of the Hon. Minister was ambiguous when he stated that one of the encroachers was the hon. Member. If it is aimed at me, let me say that I am far away from the place of encroachment, hundreds of miles away as the Hon. Minister is. May I know to whom the Hon. Minister has referred? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I meant only the hon. Gentleman who donated one-fifth of his estate. This hon. Member did not donate one-fifth of his estate."

August salary to the employees of the Malabar District Board

* Short Notice Question No. 17—

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" Sir, we shall take up the question to-morrow."

DEPUTY SPEAKER :—" We are not meeting to-morrow."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, generally short questions are put in view of the urgency of the matter. When the Hon. Speaker had admitted such a question and the necessary instructions have been given to the Hon. Minister and the concerned department, I am grieved to note that the answer to a question which is so imperative and urgent is not given to-day."

DEPUTY SPEAKER :—" I think the Hon. Minister has not received a reply from the Malabar District Board. He might have referred the matter to the district board."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, in spite of our best efforts, it may not be possible to get the answer in time even though we are all very anxious about it. After all, the question refers to Malabar and we have to get a reply from Malabar. We cannot give an off-hand answer. I am sure, hon. Members will understand the difficulties of the Government in respect of this matter."

[27th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Hon. Minister is perfectly within his rights if he wants notice. But what we want to know is, whether the information is not available and if it is not available, is it due to some mistake somewhere? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I can just now give the answer to the main question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the action taken by the Government on the request of the Malabar District Board to permit payment of salaries to its employees for the month of August 1955 on or before 27th of the month to enable them to meet the expenses connected with the 'Onam' festival of Malayalees which falls on 31st August 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Orders have been issued directing the payment of salary and allowances of all the employees of local bodies and the Government in the Malabar district for August 1955 on the 27th August 1955. So, they will get their salary for the Onam festival."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, is this practice to be followed only in this particular case or is it also to be followed in the case of other important festivals like Deepavali? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think that we once made advance payment for Deepavali also. If the necessity arises, the matter may be considered."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is not the advance payment made only to employees of the Government Transport and not to other Government employees? So, will the Government extend such a concession to other Government servants also? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already stated that if there is necessity for that, the Government will certainly examine it."

Payment of first instalment of debt under Madras Indebted Agriculturists Act

* Short Notice Question No. 18.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether he has received a memorandum in July 1955 signed by 70,912 peasants in Malabar requesting the Government to extend the period of first instalment of repaying the debt under the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955, up to March 31st, 1956; and

(b) if so, the action taken thereon?

[27th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under consideration.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know whether the Government are aware of the fact that the tenants are not in a position to pay the first instalment within the prescribed time? If so, will the Government be pleased to take steps as early as possible to safeguard their interests?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, the Act applies to the whole State and we cannot be making an invidious distinction as between district and district. If at all there is any difficulty, it must be experienced all over the State and not in a particular district alone.”

* Short Notice Question No. 19.—SRI C. H. KANARAN : Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the agriculturists of Malabar in the last week of June 1955 regarding the extension of time for the payment of the first instalment of the agriculturists' debts as per the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955;

(b) whether the Government have received any representation from the Members of the Madras Legislative Assembly from Malabar in this matter; and

(c) if so, what action was taken on the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) Yes, Sir.

“(c) The matter is under consideration.”

SRI C. H. KANARAN :—“Sir, cases are pending against thousands and thousands of peasants because they are not able to pay the first instalment within the prescribed time. Eviction proceedings are going on in Malabar. So, will the Government take immediate action in the matter and see that the creditors do not evict them and take away their lands?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“The provisions of the Act will operate. If we meddle too much with the credit system of this country, it will be very difficult for people to get credit. As it is, the rural credit system has had a rude shock. So, it is not advisable to further interfere with it.”

9.20 a.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, a special appeal was made by the Members of the Legislature from Malabar and also by the peasants and tenants requesting Government for granting extension of time for the payment of instalments due as per the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act as, due to heavy rains during last May and consequent floods, people had to suffer very much. In view of this special reason, may

[27th August 1955]

I knew whether the Government will consider the request sympathetically?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“If there are special reasons as far as dues due to the Government are concerned and if they are brought to the notice of the Government, they will consider the matter. But with regard to the relationship of private persons, the Government cannot interfere.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“May I know if the Government have received any letter from the Collector of Malabar in this connection?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir. The Government have received a report.”

Madras Corporation in the Second Five-Year Plan

* Short Notice Question No. 20.—SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras has sent any proposals for inclusion in the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM (on behalf of the Hon. Minister for Local Administration) :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Provision for the following schemes has been made in the preliminary draft proposals for the Second Five-Year Plan forwarded to the Government of India :—

Name of scheme.	Provision proposed (Rupees in lakhs.
(1) Schemes relating to Works Department (road and bridge works and improvements to street-lighting).	143.00
(2) Water-supply and Drainage Schemes.	350.00
(3) Construction of markets, cart-stands, slaughter-houses, bus-stands, etc.	65.00”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Sir, were any instructions or any advice communicated to the Corporation when inviting these proposals?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir. Only after consulting the Corporation we have forwarded these proposals to the Planning Commission. In addition to that, the Mayor of Madras has made representations to me that

[27th August 1955]

the Mayors of Madras, Bombay and Calcutta will be separately meeting the Commission and putting forward their respective plans for these three cities. I have been requested by the Mayor to finalize the Plan as far as Madras is concerned after this meeting with the Planning Commission and I have agreed to do so."

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" May I know whether any such proposals for all municipalities have been sent to the Central Government for inclusion in the Second Five-Year Plan? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, Municipal Plans are also taken into consideration in formulating District Plans and when the District Plans are taken up the various Municipal Plans will also be considered."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, may I know whether this Government have recommended those schemes to be incorporated in the Second Five-Year Plan and if so, what is the decision taken by the Planning Commission on these schemes? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is what I was just now telling, namely, that there is a proposal for these three Mayors to meet the Planning Commission and discuss the Plans for these three cities with them. After that only, the matter will be finalized."

Retrenchment of workers in Madurai Thermal Station

* Short Notice Question No. 21.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 182 workers of the Madurai Thermal Station, Samayanallur, were retrenched from 1st May 1955; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The work in the Thermal Station is seasonal in character as it is intended only to give relief to the hydro-electric stations in the State during the summer months. Hence the majority of the workers in the station are employed on daily wages from time to time and they are disbanded when the station shuts down. They are employed on the understanding that surplus hands will be retrenched to the extent necessary when the station shuts down. The retrenchment of workers became inevitable this year when the station closed down as a result of the favourable monsoon conditions and the satisfactory storage in the hydro-electric reservoirs."

[27th August 1955]

* Short Notice Question No. 22.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a large number of workers belonging to the Madurai Thermal Station was stopped from work during May 1955;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether the workers have since been taken to duty?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The work in the Thermal Station is seasonal in character as it is intended only to give relief to the hydro-electric stations in the State during the summer months. Hence the majority of the workers required for the working of the station are employed on daily wages from time to time and they are disbanded when the station shuts down. They are employed on the understanding that surplus hands will be retrenched to the extent necessary when the station shuts down. The retrenchment of workers became inevitable this year when the station closed down as a result of the favourable monsoon conditions and the satisfactory storage in the hydro-electric reservoirs.

" (c) Only ten workers have been taken back. The question of taking back more workers will arise only when the station begins functioning again. Efforts are made to offer employment to the retrenched workers in nearby places."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Hon. Minister whether the Government are aware of the fact that under the provisions of the Industrial Disputes (Amendment) Act, whenever people have to be retrenched, persons who have put in more years of service should be retained and people who have put in less years of service should only be retrenched. That is the statutory provision made, Sir, in the Industrial Disputes (Amendment) Act. May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that workers who have put in more years of service have been retrenched retaining workers who have put in less years of service and if this is not a violation of the provisions of the Industrial Disputes (Amendment) Act which the Government themselves have enacted? May I know what action has been taken by the Government on this matter? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already stated that workers have been employed only on a temporary basis. About the retrenchment of workers who have put in more years of service while retaining workers who have put in less years of service, there has been no mention of that aspect. It is generally believed that senior members are retained and that only people who have been recently employed are sent out on occasions demanding such retrenchment."

[27th August 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மதுரை தர்மஸ் ஸ்டேஷன் பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் வரக்கூடிய ஒரு ஸ்டேஷன். அதிலிருந்து தொழிலாளியை நீக்குவதாயிருந்தால் வேலையை விட்டு நியாயமானதாக இருந்தாலும் பாக்டரி சட்டத்தின் கீழ் சர்வீஸ் அடிப்படையில் தான் நீக்க வேண்டும். குறைந்த சர்வீஸ் உள்ளவர்களை முதலில் நீக்கிவிட்டு பிறகு தான் சர்வீஸ் அதிகமுள்ளவர்களை நீக்க வேண்டும். ஆனால் எங்களுக்கு வந்திருக்கும் விவரங்களின்படி பார்த்தால் அதிக சர்வீஸ் உள்ள தொழிலாளர்களைத்தான் அவர்கள் தொழிற் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு வேலை செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக வேலையை விட்டு நீக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்காகத்தான் இந்தக் கேள்வியே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சர்வீஸ் அதிகம் உள்ளவர்களை வேலையை விட்டு நீக்கியிருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதன்ற விவரம் கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இதை தொழில் மந்திரி தான் கவனிக்க வேண்டுமென்று விட்டுவிடாமல் இவர்களே இதைப்பற்றி விசாரித்து ஆவன செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already told the House that I have no information if any senior workers have been stopped. I shall make an enquiry into the matter and call for an explanation if there has been a treatment of the kind mentioned by the hon. Member here.”

Public holiday on the 17th March 1955

* 2319 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the High Court was informed that Government had declared the 17th of March 1955 a public holiday; and

(b) the reason for the declaration of that date as holiday?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) Yes, Sir. The High Court was informed that the 17th March 1955 would be observed as a holiday for Government offices in the City of Madras on account of the funeral of the late King Tribhuvan of Nepal. It was not, however, declared a public holiday under the Negotiable Instruments Act.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Could the Hon. Minister enlighten me as to whether this holiday was observed by the High Court? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. The High Court did not observe it as a public holiday.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Obviously since this matter was one of national respect done by this country to a neighbouring State, may I point out that the High Court of Madras cannot claim to be different from the country as such in these matters of national importance? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In this case, the High Court received the information very late. Therefore, they could not declare it as a public holiday. It was not intended to be any disrespect to the departed soul.”

27th August 1955]

Housing colonies for certain Handloom Weavers' Co-operative Societies

* 2320 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state how far the scheme of establishing housing colonies for the weavers of Ammapet and Aruppukottai Handloom Weavers' Co-operative Societies has progressed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The schemes are under the consideration of the Government of India.”

Medical Colleges under the Second Five-Year Plan

* 2321 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer to question No. 747, dated 16th February 1955, how many medical colleges and where they are proposed to be started during the period of the Second Five-Year Plan and the amount to be spent on them?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Dr. Alagappa Chettiar College Endowment Trust has offered to start a medical college at Karaikudi or any other suitable place and has approached the Government for assistance. The matter is under consideration and a final decision has not yet been arrived at. Pending a final decision, necessary provision has been included in the Second Five-Year Plan for the opening of one or two medical colleges.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know, Sir, the amount allotted for opening these colleges, where these colleges will be located and where the other college referred to in the Second Five-Year Plan at page 22, Volume 2, will be opened? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the Second Five-Year Plan, a sum of Rs. 166 lakhs has been provided for opening two more medical colleges with attached teaching hospitals with a bed-strength of 1,200 for producing 150 additional doctors every year. But this scheme is likely to be cut down. The question of new colleges has not been finally decided at Delhi. As regards the other proposal no decision has yet been taken.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Are the Government aware that in Tanjore district a number of persons have come forward to donate land and cash for construction of a medical college at Tanjore and will they pass necessary orders for the opening of a medical college there? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I am not aware of any definite offer of land or cash. When the offer comes, the matter will be considered.”

9-30 a.m.

[27th August 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Originally there was a proposal for having only one college and that was to be in Madras City. Now in the Second Five-Year Plan, we find provision for two medical colleges. When did the Government decide to locate one medical college at Coimbatore? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No decision has been taken regarding the location of the colleges. The Government of India will consider the needs of different States and then decide where new medical colleges have to be established. ”

SRI R. KRISHNAN :—“ May I know whether there is any proposal to start a medical college at Malabar? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No place for starting medical college has yet been decided upon. Malabar may have as good a chance as any other district. ”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ May I know whether the Government have any proposal to take over the Kasturba Medical College, Udipi, under the Second Five-Year Plan? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir. ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that Malabar would have a chance and we are thankful for it. But on a previous occasion, when he was interviewed by a correspondent of a responsible newspaper, he gave the categorical answer that none of the proposed colleges was to be located in Malabar. Why does he say now that still Malabar has got a chance? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Which correspondent of what paper and at what time he interviewed me I am not aware. ”

DEPUTY SPEAKER :—“ We will pass on to the next question. ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ This is an important question and I request some more time may be allowed for it. ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Members can speak about this in the discussion of the Second Five-Year Plan and the Hon. Leader of the House will give a reply. ”

Repairs to Emaneswaram tank

2322 Q.—SRI G. GOVINDAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) when the repair to the tank at Emaneswaram village in Ramanathapuram district was last done;

(b) whether there is sufficient water now to irrigate 1,000 acres;

[27th August 1955]

(c) whether the Government propose to do any repairs to the channel from the Vaigai river leading to the tank; and

(d) if so, when?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) 1951.

“ (b) No. Though the tank can hold water sufficient to irrigate 1,000 acres through two fillings, there was no water in the tank at the time of inspection by the local officers during the third week of April 1955. ”

“ (c) The supply channel taking off from the left bank of the river Vaigai at a point about three miles north-west of Paramakudi town is two miles long up to its entry into the tank and this channel was silt cleared and widened in 1950 at a cost of Rs. 2,900. No further repairs are contemplated now to this channel.

“ (d) Does not arise. ”

Present stage of Ghiriyar Project.

* 2323 Q.—SRI P. URKAVALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the stage at which the proposed Ghiriyar Project stands at present?

THE HON. SRI R. SHANMUGHA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A preliminary report has been obtained from the Chief Engineer with the remarks of the Board of Revenue and it is being examined. ”

Orphanages run out of Devasthanam funds in the State

* 2324 Q.—SRI A. RAJINAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of orphanages run in the State out of Devasthanam funds; and

(b) the percentage of expenditure on them to the income of the Devasthanams?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Ten.

“ (b) The percentage of total expenditure on all the orphanages to the total income of the devasthanams was 1.6 in fasli 1363 and 0.4 in fasli 1364. ”

Craft teachers in the Madras Corporation High Schools

* 2325 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government are paying any grant towards the pay of the craft teacher in the Madras Corporation High Schools? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. ”

[27th August 1955]

*Chengalvaroya Naicker Technical and Industrial Institute,
Vepery*

* 2326 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether P. T. Lee Chengalvaroya Naicker Technical and Industrial Institute, Vepery, Madras, is treated on a par with the Government Polytechnic Institutions in all respects;

(b) if not, the reasons therefor;

(c) whether the workshop attached to the above institute, is recognized by the Government for the purpose of giving practical training to students who pass the Diploma Examination in Electrical, Mechanical and Civil Engineering;

(d) if not, the reasons therefor; and

(e) whether the above institution is given building, equipment, teaching and maintenance grants by the Government

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, so far as instruction in Diploma Courses provided in the institute is concerned.

“(b) Does not arise.

“(c) & (d) No, Sir. The authorities of the C.N.T. Institute have not so far applied for recognition of their workshop for the purpose of giving practical training to the students, and the question of recognition will be considered by the Technological Diploma Examination Board if and when the authorities of the Institute apply for it.

“(e) Prior to 1950-51, the Institute was regularly in receipt of maintenance, equipment and building grants, under the provisions of the Code of Regulations for Industrial Schools. No maintenance grant was sanctioned to the Institute during the past four years, as it has been working at a profit. Equipment grant was however sanctioned to the Institute during 1952-53.”

* 2327 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any application from the Pachaiyappa's Trust Board for a half-grant (non-recurring) towards the development of the P. T. Lee Chengalvaroya Naicker Technical and Industrial Institute, Madras, under the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) No application was received from the Pachaiyappa's Trust Board; but the Principal of the C.N.T. Institute, Madras,

27th August 1955]

submitted in March last, a representation to this Government to give a grant to the extent of Rs. 1,20,000 representing one-sixth of the non-recurring cost of the development of the Institute under the Second Five-Year Plan. But it was not possible to accede to this request.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“Are the Government aware that the management applied for recognition of the practical training given in their workshop and that the Government refused recognition? Why was recognition refused and will the Government be pleased to reconsider and grant recognition to the training?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I am sorry I do not have any information about that question.”

Government Hospital for Women and Children, Madras

* 2328 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there was over-crowding in the Government Hospital for Women and Children, Madras, in the years 1953 and 1954; and

(b) the number of children born alive and the number still-born in those years?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The number of babies born alive and the number of still-births during 1953 was 8,374 and 433 respectively and that during 1954 was 9,226 and 80 respectively.”

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI:—“From the answer we find that nearly 50 per cent of the children born in the City and below the age of five years are on the mortality list. That is due to bad hospitalisation or non-hospitalisation. I would like to know whether the Government have any proposal either to expand the existing hospitals or to build a new hospital in the City?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“What exactly the hon. Member was saying about the percentage of still-born babies was not clear to me. Generally about 10 per cent of the total number of births are still-births due to various causes—anaemia, toxæmia or prematurity. It is not due to over-crowding. The ‘Arni House’ has been acquired for increasing the accommodation in this hospital and a new out-patient block is under construction.”

SRI S. RAMALINGAM:—“How many extra beds will be provided under this scheme?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The plans and estimates have yet to be prepared.”

[27th August 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Is the rate of birth and still-birth the same as before? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ On an average 10 per cent of the births are still-births.”

SRI S. C. C. ANTHONY PHILLAI :—“ Is it not a fact that this high mortality rate is due to inadequacy of pre-natal care and that the lack of pre-natal care is due to the fact that the Government of Madras refuse to grant to the Corporation any subsidy with regard to child-welfare schemes? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ About the Corporation, the hon. Member may ask a different question. There is better ante-natal care now than in the past.”

Exemption of charkas and other spinning implements from sales-tax

9-40 a.m. * 2329 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation was made to Government by Sanchalaks of Charka Sanghs in Tamil Nad to exempt charkas and other spinning implements from sales-tax; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) No such representation has been received by the Government during the past two years.

“ (b) Does not arise.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ நூற்புக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்வது குடிசைத் தொழிலாக இருப்பதாலும் காந்திஜி அவர்கள் ஆரம்பித்த இயக்கத்தைச் சேர்ந்திருப்பதாலும் அப்படிப்பட்ட நூற்புக் கருவிகளுக்காவது விற்பனை வரியிலிருந்து விடுவிலக்கு அளிப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ இதுவரைக்கும் அம்மாதிரி முறையீடு வரவில்லை. இப்பொழுது ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அதைப்பற்றி கவனிக்கலாம்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ பொது ஜனங்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் நாங்கள் சொல்லக்கூடிய ‘ ரெபரஸென்டேஷன் ’ களையாவது ஏற்றுக்கொண்டு விதிவிலக்கு அளிக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ அப்படியும் செய்யலாம்.”

Tank improvement works in the Five-Year Plan

* 2330 Q.—SRI P. URKAVALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the improvements to Vayali and Malayadipatti tanks in Sankaranayanarkoil taluk, Tirunelveli district, have been included in the First Five-Year Plan; and

(b) if so, why the works have not been started so far?

[27th August 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The answer is in the negative.

“ (b) Does not arise.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் இதைச் சேர்க்கப் போவதாக முடிவாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்கு திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்பற்றி அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புத்தகத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆகவே அங்குள்ள ஜனங்கள் எல்லாம் இதைப்பற்றி நம்பிக்கையோடு இருந்தார்கள். ஆனால் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதைச் செய்யவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது இதைச் சேர்த்து செய்ய சர்க்கார் முற்படுமா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“ இது அப்படி அச்சடிக்கப்பட்டிருந்தால் அது மிகவும் தவறுதலாக சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இப்போது இங்கிருக்கும் ரிப்போர்ட்டில் வயலிக் குளம் அச்சே இல்லாமல் அழிந்து போய் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மலையடிப்பட்டி கண்மாய் பற்றி நமது தலைமை ஜைஜினர் சொல்லியிருப்பதாவது : ‘ இதனால் வாக்கூடிய ஆயக்கட்டு 393 ஏக்கர். இதில் கெட்டுப்போகக் கூடிய நிலங்கள் 513 ஏக்கர் valuable dry lands. இதிலிருந்து return 07 per cent yield per ton of additional yield ’. அதனால் இதைச் சேர்க்கவேண்டிய விஷயம் கவனித்துச் செய்யவேண்டியது.”

SRI S. N. SOMAYAJULU :—“ திருநெல்வேலியில் இருந்த அந்த வயலிக் குளத்தை மிராச்தார்கள் கைப்பற்றிக்கொண்டு அந்தக் குளத்தை மேடாகும்படி செய்து அதன் மூலம் நிரப்பிவிடாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லாமற்போனால் அது வேண்டுமென்றே அம்மாதிரி செய்யப்பட்டதா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :

“ இதைப்பற்றிய விவரம் தனியாகக் கேள்வி போட்டால் சொல்லக் கூடும்.”

SRI V. MUTHU :—“ இந்தக் கண்மாய் ரிப்பேர் விஷயத்தில் தனித்தனியாக ஒவ்வொரு மெம்பரும் பலவிதமாகக் குறை சொல்வதைக் கேள்விப்படுகிறோம். ஆகையால் நமது ராஜ்யத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் கண்மாய்கள் கெட்டுப்போய் உபயோகமில்லாமல் இருக்கின்றன என்பது தெளிவாகிறது. ஆகையால் சர்க்கார் ஒரு தகுந்த திட்டம் போட்டு, சர்வே செய்து, எல்லா கண்மாய்களையும் ரிப்பேர் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“ அது வேறு விஷயம். இப்போது திருநெல்வேலியிலுள்ள இரண்டு கண்மாய்களைப் பற்றித்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்.”

Uplift of ex-criminal tribes

* 2331 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have submitted to the Union Government a two-year plan for the uplift of ex-criminal tribes;

(b) if so, the details of the plan; and

(c) whether the Union Government have approved the plan?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) Yes, Sir.

[27th August 1955]

"(b) & (c) A statement" furnishing the information required is laid on the table of the House."

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ May I know whether the amount allotted for the year 1954-55 has been spent in full or still remains to be spent? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ It has already been spent.”

Ban on meetings, etc., in Ponnani taluk in January 1955

* 2332 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any order was issued by the Government banning or imposing restrictions on the holding of meetings and the taking out of processions in 21 villages of Ponnani taluk under the jurisdiction of Chalisseri Police from 15th January 1955 onwards for two weeks; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The answer is in the affirmative.

“ (b) The Muslim League and the Rashtriya Swayam Sevak Sangh of Pattambi decided to hold their party conferences on 14th January 1955 at Pattambi. Both parties wanted to hold their meetings in the same place—the Pattambi river-bed.

There was information that the relations between the two parties were strained and the Revenue Divisional Officer, Malappuram, was, therefore, of the opinion that any assembly or procession by the members of either party, if uncontrolled, would lead to disturbances of the public peace. In the circumstances the Assistant Superintendent of Police, Palghat, promulgated an order under section 30 (2) of the Police Act, 1861, prohibiting the taking out of any procession or the convening of any assembly except with a licence within the limits of the Pattambi Police station and also of the adjoining Chalisseri Police station, for a period of fifteen days from 13th January 1955.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ What were the conditions which warranted the promulgation of such an order? Is it not a fact that meetings were scheduled to be held to congratulate the District Board Member who was elected from that constituency and who happened to be a Communist and that only to prevent such meetings that order was promulgated? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know how the question of congratulating the District Board Member who had been elected comes into the picture. According to the information available to me, this order was passed

^a Printed as Appendix on page 1016-1018 infra.

[27th August 1955]

because two parties wanted to hold conferences at the same time and in the same place. Since a breach of the peace was thereby apprehended, this order was passed.”

SRI E. T. KUNHAN :—“ പട്ടാമ്പി പോലീസ് സ്റ്റേഷന്റെ പരിധിയിൽ രാഷ്ട്രീയ സ്വയംസേവക സംഘവും മുസ്ലീം ലീഗും ഒരേ സ്ഥലത്തു ഒരേ സമയത്തു യോഗം കൂടാൻ തീരുമാനിച്ചതു മൂലം കഴപ്പം ഉണ്ടായതുകൊണ്ടാണ് നിരോധന ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറഞ്ഞു. വള്ളവനാട് താലൂക്കിലെ പട്ടാമ്പിയിൽ കഴപ്പം ഉണ്ടായാൽ പൊന്നാനി താലൂക്കിലെ തൃത്താല ഫക്കയിൽ നിരോധനം ഏർപ്പാടാക്കേണ്ട ആവശ്യം എന്തായിരുന്നെന്നു പറയുമോ? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation) :—“ The Hon. Minister in his answer was stating that it was due to certain alleged incident in Pattambi that an order was promulgated. Is the Hon. Minister aware of the fact that Pattambi is in Walluvanad taluk and that Chalisseri is in Ponnani taluk and not in Walluvanad taluk? If so, may I know why an order was promulgated in Ponnani taluk when there was trouble in Walluvanad taluk? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The order was promulgated with reference to the jurisdiction of the Pattambi Police station and also the adjoining Police station. It was with reference to the adjoining areas because evidently, the Police felt that they might perhaps hold the conferences in the adjoining area. So, in order to prevent any breach of the peace by these two organizations holding conferences or meetings or conducting processions at the same time, this order was passed.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ If I remember aright, the fact is that the Muslim League's meeting was held there and there was no ban on the holding of the meeting except on taking out processions and that too was done with the consent of all parties concerned including the Police and the Revenue Divisional Officer. May I know whether the Hon. Minister refers to any other meeting which was banned in Pattambi? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It was not an absolute ban. The order only said that if they wanted to have any meeting or take out a procession, they should take a licence. So, it was only controlling of assemblies and processions and there was no absolute ban.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Even granting for the sake of argument that there was justification for promulgating this order in the adjacent taluk of Ponnani, why should the Police refuse permission for holding a meeting which was intended only to congratulate a member when there was no trouble apprehended in that area? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The question relates only to the issue of the order. Whether permission for holding a meeting was sought and whether it was refused has not been stated in the question. If there is any such thing, a separate question may be given notice of.”

[27th August 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ It might be that the bed of the Bharatha river was very convenient and there was likelihood of two meetings to be held and they were banned. May I know why in the Chalisseri area which was eight to ten miles away in the interior there should be a ban on holding of meetings? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have the information here and I do not know the locality also. Evidently the Police thought that there should be a ban in the area, and also the adjoining area so that no attempt might be made to hold conferences or meetings in the adjoining area. After all, the order has stated that assemblies may be held and processions taken out but after taking out a licence.”

Appointment of Economic Investigators

* 2333 Q.—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of persons appointed as Economic Investigators under the Director of Statistics in November 1954;

(b) if so, the method adopted in making the appointment; and

(c) the service conditions of the posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Nine Economic Investigators were appointed in November 1954 temporarily for a period of one year for work relating to collection of statistics relating to handloom industry.

“ (b) Selection was made from among the applications received in the Department of Statistics. As the scheme of collection of statistics relating to handloom industry is dealt with by the Department of Industries, Labour and Co-operation, the selection of candidates was finalised after a discussion with the Secretary of the Department by the Director of Statistics. The list of candidates selected was also approved by the Government.

“ (c) The posts of these Economic Investigators are temporary. The scale of pay attached to the post is Rs. 150—5—200 per mensem. A candidate for appointment to the post must possess a degree in Economics, Statistics, Commerce or Mathematics as the main subject, of the Madras, Andhra or Annamalai University and must not have completed 40 years of age on the 1st July of the year in which the selection is made. A person appointed to the post of Economic Investigator shall be on probation for a total period of two years on duty within a continuous period of three years.”

9-50 a.m. SRI S. RAMALINGAM :—“ May I know whether notices were published calling for applications and direct recruitment was made in the case of these posts? ”

27th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ There were applications already pending with the department and in view of the urgency, no fresh applications were called for.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether any of these persons are still continuing under the Government and if so, may I know whether the permission of the Public Services Commission was obtained in ratification as required by the rules whenever such temporary appointments are continued beyond the period of three months? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I think some of these Economic Investigators are continuing and the concurrence of the Public Services Commission has been sought and obtained in the case of these officers.”

Land Colonization Schemes in Coimbatore district

* 2334 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to Coimbatore district—

(a) the number of land colonization schemes in operation, (1) supported by co-operative societies and (2) directly subsidized by Government;

(b) how many of them are exclusively for ex-servicemen; and

(c) how many of them are intended exclusively for Harijans?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) There are five Land Colonization Societies in Coimbatore district which are run on co-operative lines with liberal financial assistance from Government. There are no land colonization schemes administered directly by Government without the agency of co-operative societies.

“ (b) Only one is intended for ex-servicemen.

“ (c) No society is intended exclusively for Harijans. But a majority of the members of three out of four civilian societies in Coimbatore district are Harijans while the majority of the members of the remaining society are non-Harijans.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வினோபாஜி பூதான இயக்கம் மூலமாக எடுத்திருக்கும் நிலங்களை லாண்ட் காலனீசேஷன் திட்டத்தில் இணைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்குமா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That is a matter to be considered hereafter, Sir.”

Chepauk grounds leased to the Madras Cricket Club

* 2335 Q.—SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR (on behalf of Sri C. Rajam Ramaswamy) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the terms on which the Chepauk grounds have been leased to the Madras Cricket Club and the date on which the present lease expires?

[27th August 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The Chepauk grounds have been leased to the Madras Cricket Club for a term of thirty years from the 15th July 1936 subject to the payment of an annual rent of Rs. 1,000 for the first ten years, Rs. 1,500 for the next ten years and Rs. 2,000 for the last ten years and subject also to the usual conditions. The term of the lease will expire on the 14th July 1966.”

Formation of a pathway in Maviliyuthu Palapatiraramapuram village

* 2336 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether any petition was received by the Government or by the Collector of Tirunelveli on 28th October 1953 from the Harijan residents of Maviliyuthu Palapatiraramapuram village, Sankarankoil taluk, Tirunelveli district, regarding the formation of a pathway from their cheri to their agricultural lands; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) & (b) The petition was received by the Collector of Tirunelveli. The District Welfare Officer inspected the village and lands in question and found that the pathway applied for was not necessary as access to the land was already available. The Harijans were informed accordingly.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ அந்த ஊருக்கு அந்தப் பாதை மிகவும் அவசியம் என்று கருதி முதலில் கேத்துக் கற்களையும் நடட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே பட்டா நிலக்காரர்கள் ஆட்சேபித்த காரணத்திற்காகவோ என்னவோ அதை நிறுத்தி விட்டார்கள். இந்த ஊருக்கு அந்தப் பாதை மிகவும் அவசியம் என்று கருதி சர்க்கார் அங்கு பாதையை ஏற்படுத்த தாக்கீது அனுப்புவார்களா? அதை மீண்டும் ஆலோசனை பண்ணுவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ இரண்டு குளங்களுக்கு நடுவில் பாதை போடுவதாக இருப்பதால் குளத்திலுள்ள ஜலம் அந்தப் பாதை வழியாக வந்துவிடும். அது மாதிரி அல்ல, சில ஹரிஜனங்கள் அந்தப்பாதை போடுவதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன் வாழமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் அந்த சிறு வழியைப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் இப்பொழுது கவனிக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள்.”

Fire accident at Vellayil in Kozhikode

* 2337 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that 22 thatched “ Meen Chappas ” were destroyed by fire at Vellayil, Kozhikode, on 21st March 1955; and

(b) the extent of damages caused thereby?

[27th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) Twenty-six sheds with the dried fish and also the fishing and drying materials such as nets, mats, tarpaulins and fish oil stored in them were destroyed in a fire accident on 21st March 1955 in the Kozhikode beach. The value of property destroyed is estimated at Rs. 22,000.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know at what time the fire accident took place and at what time the fire engine reached the spot? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the report that I have, says that at 2 p.m. on 21st March 1955, fire broke out in the fish-curing yard in the Kozhikode beach near the Government Oil Factory. Information was received at 2-30 p.m. at the Fire Station which is at a distance of about a mile and the fire engine unit rushed to the spot within four minutes after receipt of information.”

Eviction of ryots in the Neyveli lignite area

* 2338 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation was received from the ryots of Neyveli and surrounding villages about their eviction from their villages; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No representation against eviction has been received. However, a petition from landowners of Veppankurichi, Neyveli, Therkuvellur, etc., villages has been received requesting the Government not to acquire any more lands in the lignite area till the Pilot Lignite Quarrying Investigations have been completed.

“ (b) The question of acquiring only such of the lands as are likely to be required for the Lignite Investigation Scheme during the next 120-150 years and of releasing the remaining lands from the scope of the Madras Lignite (Acquisition of Land) Act, 1953, is already under the consideration of the Government. No separate action is called for on the petition.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் மந்திரி ராமசாமி படையாச்சி அவர்கள் மந்திரியாவதற்கு முன்னால் அந்தத் தொகுதி மக்களின் சார்பாக அந்த நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காருக்கு மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார். அதன் மேல் சர்க்காரிடமிருந்து எந்த விதமான தகவலும் வரவில்லை. ஏக்கருக்கு 250 ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை 1,000 ரூபாய்க்கு உயர்த்திக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ நான் எவிக்ஷன் கூடாது என்று மெமோராண்டம் வரவில்லை என்று சொன்னேன். கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் மந்திரி

[27th August 1955]

யாவதற்கு முன்பு என்ன என்ன செய்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. அதையே அவர் கவனித்துக்கொண்டிருப்பார் என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லுகிறேன். நிலக்கரி சுரங்கத்திற்கு எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமோ அதை வைத்துக்கொண்டு மற்ற அனுவரியமான நிலத்தைத் திருப்திக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்றும், அதை எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ அதையும் கவர்ன் மெண்டார் யோசித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்.”

Rural Housing Schemes

* 2339 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount actually spent on rural housing schemes during the year 1954–55; and

(b) the number of rural housing schemes taken up and executed in the district of Coimbatore during the budget year of 1954–55?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Rs. 53,550.

“(b) There are two Rural Housing Societies in the Coimbatore district, namely, the Annur Rural Housing Society and the Nambiyur-Chettipalayam Rural Housing Society. During 1954–55 the Chettipalayam Society has taken up the construction of eight houses, out of which three have been completed. The Annur Society has taken up the construction of two houses and both are under construction.”

Eviction of peasants from lands in Kadayamallur village

* 2340 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the peasants of Kadayamallur village, Tirunelveli district, regarding large-scale eviction of peasants from lands; and

(b) if so, the steps taken to protect the peasants who are mainly Harijans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) A representation was received by the Government from Sri C. Kandasamy, M.L.A., stating that large-scale eviction of tenants was taking place in Kadayamallur firka. The Collector of Tirunelveli was asked to submit a report on the representation. He reported that there had been no large-scale eviction of tenants. In the case of a few tenants who were evicted in Krishnapuram a committee was formed to secure lands for cultivation for them as far as possible.”

DEPUTY SPEAKER :—“I will take ten more minutes and finish the rest of the questions.”

27th August 1955]

Opening of a Jaggery Manufacturing Co-operative Society at Badadka

* 2341 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government received a representation, dated 16th August 1954, from Sri K. Appu Kunhi and other ex-tappers of Badadka village in Kasaragod taluk, South Kanara district, requesting to organize a Jaggery Manufacturing Co-operative Society there; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Deputy Registrar examined the possibility of forming a Jaggery Co-operative Society at Badadka but gave up the scheme as the village is in the interior and enforcement cannot be exercised effectively.”

Madras Fire Service

* 2342 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the Madras Fire Service was brought under the Police department; and

(b) whether the services of all persons in the department have been regularized?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The Fire Service Branch was placed under the control of the Inspector-General of Police with effect from the afternoon of 30th September 1949.

“(b) The services of all the persons employed in the Fire Service Branch have been regularized, except those of three lower division clerks, one steno-typist and one typist who are employed temporarily under the emergency provisions.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know whether the persons holding office get the same scale of pay and service conditions as are given to the persons of the same cadre in Police Service?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The Police Service is quite different from the Fire Service. Therefore, I am not quite sure whether the scales of pay of the persons belonging to the Police Service could be made applicable to those of the Fire Service also.”

SRI P. SELVARAJ :—“May I know, Sir, whether the merger of the Fire Services with the Police department is on the principle of economy or efficiency?”

[27th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, a separate Head of the Department will be costly. For efficient working of the department also, it was decided in the year 1949 that it should be under the Inspector-General of Police.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Am I to understand that this is still kept as a separate department and there has been no amalgamation of the Fire Services with the Police service? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There has been no amalgamation of the Fire Service with the Police Service.”

Strike in the Tile Works at Pinarayi, Malabar

* 2343 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many workers are involved in the strike in the Tile Works at Pinarayi near Tellicherry, Malabar, going on since 14th March 1955;

(b) whether the Government have taken any conciliation proceedings; and

(c) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Fifty-three workers of the Tellicherry Tile Company, Ltd., Pinarayi, are involved in the strike.

“ (b) The Labour Officer, Kozhikode, conducted conciliation proceedings in the matter on 17th March 1955.

“ (c) Both the parties came to an agreement on all the demands except on those for an increase in wages and payment of bonus. The issues relating to fixation of wages of the workers and bonus for the years 1951–52, 1952–53 and 1953–54, have been referred for adjudication.”

Treatment for N.G.Os. at Sengipatti T.B. Sanatorium

* 2344 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of applications received from the Non-Gazetted Officers under medical treatment at T.B. Sanatorium, Sengipatti, Tanjore district, in the year 1954 for the grant of free concessions to which they are eligible; and

(b) whether there was any delay in the disposal of these applications; and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 15, Sir.

“ (b) The question whether any reimbursement of medical expenses can be made when Non-Gazetted Officers and employees of local bodies undergo treatment in a private Tuberculosis sanatorium and if so on what conditions, was under the consideration of Government and orders were finally issued in the matter on 5th May 1955. Steps were taken afterwards to dispose of the applications.”

[27th August 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, how many of the Non-Gazetted Officers were disposed of by Providence before their applications could be disposed of by the Government? ” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We have no census figures, Sir, in this matter.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ Now in every district certain Medical Officers have been authorized to give treatment to Non-Gazetted Officers free of cost. When they are admitted into the hospital they have to give their applications to the Government to declare them eligible for free treatment. But there is delay in the disposal of these applications with the result that the Medical officers are not able to give free treatment to them. So will the Government consider the desirability of issuing orders to the medical authorities concerned to the effect that if they are satisfied that the person concerned is a Non-Gazetted Officer and is eligible for free treatment, they should begin to give the treatment even from the date of admission? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member is raising a different question. This question relates to T.B. Sanatoria.”

Disposal of cases in Rent Courts

* 2345 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have fixed any specific number of cases to be disposed of per week by Rent Courts; if so, what the number is;

(b) whether the Government have issued instructions or prescribed rules for reviewing the work of Rent Courts by the appellate authority;

(c) whether the Government have issued instructions to the Collectors to carry out a drive for disposal of petitions in Rent Courts; and

(d) whether the Government have instructed Rent Courts to dispose of cases by holding sittings in the villages?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) No, Sir.

“ (b) & (c) Quarterly and monthly progress reports have been prescribed by the Government to watch the number of applications disposed of by the Rent Courts. Suitable instructions are issued whenever the outturn is observed to be poor. The appellate authority against any order passed by a Rent Court is the Subordinate Judge or the Principal Subordinate Judge as the case may be of the Subordinate Judge's Court having jurisdiction over the area in which the holding is situate. No instructions have been issued or rules prescribed by the Government for the review of the work of Rent Courts by the Appellate authorities.

“ (d) No, Sir.”

[27th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—

To other States.

To other countries.

“(a) Fresh fruits—

Coconuts.

Coconuts.

Sweet or tight jacket oranges.

Limes.

Bananas.

Mangoes.

Citrus fruits.

Pears.

Plums.

Dates.

Pineapples.

Grapes.

Jack fruits.

Dried fruits—

To other States.

To other countries.

Cashewnut kernels.

Cashew kernels.

		Quantity exported.	
		To other States.	To other countries.
“(b) Coconuts, etc. in numbers.		112,730,432	Nil.
Others in tons		5,280	3,632
		Value in rupees.	
		To other States. RS.	To other countries. RS.
Fresh		1,41,35,416	4,91,655
Dried		11,64,269	1,28,03,058
Total		1,52,99,685	1,32,94,713

SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பலவிதமான பழங்களினுடைய பெயர்களை இங்கே படித்தார்கள். அதனால் என்ன பிரயோஜனம்? அந்தப் பழங்களை எல்லாம் சமைத்துக் கொண்டு வந்து கனம் அங்கத்தினர்கள் அவற்றைச் சுவைத்துப் பார்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் யோசனை கொடுத்தால் கவனித்து அதேமாதிரி ஒரு நாளைக்கு ஏற்பாடு செய்யலாம்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, has the Hon. Minister handled loose-jacket fruits, and if so, will he let us know how he handled them? ” (Laughter.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have not had any opportunity or good fortune to handle any kind of loose jacket. Perhaps the hon. Member has had plenty of experience.” (Laughter.)

27th August 1955]

Language of sales tax appeals

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, I put the following private notice question :— 10-10 a.m.

‘ Will the Hon. Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a Sales Tax appeal preferred by Sri Pandam Vasudevan Namboodri of Palghat was returned by the Commercial Tax Officer, South Malabar, on the ground that it was not submitted in English; and

(b) whether it is a fact that the Board of Revenue replied to the Palghat Chamber of Commerce that the appeal should be in English? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the form of appeal to the Commercial Tax Officers prescribed under the Madras General Sales Tax Rules, 1939, requires that the assessee should submit their appeals in English to the Commercial Tax Officers.

2. In December 1954, Sri M. Narayana Kurup raised a question whether there is any rule to the effect that appeals to the Commercial Tax Officer should be written in English in order that they may be taken on file. While giving him an answer in the affirmative, the Revenue Minister also gave an assurance on the floor of this House on 8th March 1955 with reference to certain supplementary questions, that the question of amending the rule will be considered. Sir, the question was examined in detail and the conclusion was that no amendment was necessary to form ‘ X ’ prescribed under the Madras General Sales Tax Rules, 1939, for the following reasons :—

(i) It does not seem appropriate to refer to the exercise of a right of appeal, revision or review conferred by statute as a ‘ representation for the redress of any grievance to any officer or authority ’. It is, therefore, difficult to say that Article 350 of the Constitution applies to cases where statutory rights of appeal, revision or review are sought to be exercised. Therefore, no person has a right to choose the language in which he should prefer an appeal, revision or review and there is nothing which fetters the right of the Government to prescribe the language which should be used for preferring it.

(ii) The English language has been used for the purpose of preferring appeals, revisions and reviews before Judicial Tribunals for a long time immediately before the commencement of the Constitution. Therefore, under Article 345 of the Constitution, ‘ English shall continue to be used ’ for those purposes until the Legislature of the State otherwise provides by law. It is considered that appeals and revisions under the Sales Tax Act should be treated on the same footing as appeals and revisions before Courts.

[27th August 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, this kind of diarchic control always leads to unsatisfactory state of affairs with the Collector sitting as the administrative authority and the Principal Subordinate Judge on the Judicial side sitting as appellate authority. Can it not be integrated and unified and as in magistrate's courts would rent courts be put under the administrative control of the Subordinate Judges? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I think the hon. Member wants that the enquiry about this fixation of fair rent should progress much faster. Now, after we have established certain rent courts, nine or so in number, we have sanctioned another eight courts, so hereafter I think the progress will be rapid. We need not disturb the position now; we can leave it as it is.”

Resignation of the trustees of Subramaniaswami temple at Velliyur

* 2346 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether it is a fact that the two trustees of Subramaniaswami temple at Velliyur, Nanguneri taluk in Tirunelveli district, resigned as a result of the appointment of a Harijan as a clerk in the temple?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The two trustees of the temple resigned their office *not* on account of the appointment of a Harijan as clerk in the temple, but due to other reasons. They have since withdrawn their resignations.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ அதாவது இந்த எக்ஸ்சிக்யூட்டிவ் ஆபீசர் ஒரு ஹரிஜனனை இளார்க்காக நியமித்துவிட்டார் என்பதற்காக இவர்கள் ராஜினாமா செய்ததோடு கூட சர்க்காருக்கும் இதைப்பற்றி பெடிஷன் போட்டிருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ ராஜினாமா கொடுத்திருந்தார்கள். அதை வாபீஸ் பெற்றுக்கொண்டுவிட்டதினால் அந்தப் பிரச்சினையே இப்பொழுது எழவில்லை.”

Fruits imported from and exported to other States

* 2347 Q.—SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the varieties or kinds of fruits (fresh and dried) imported from other States and other countries;

(b) the quantity of imports from other States and other countries (each separately) in 1953-54; and

(c) what is the value of imports in 1953-54 from other States and other countries?

27th August 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—

“(a) Import of fresh fruits—

From other States.	From other countries.
Coconuts.	Coconuts.
Loose jacket oranges.	Oranges.
Mangoes.	Apples.
Grapes.	Grapes.
Citrus.	Pineapples.
Apples.	Mangostean.
Jacks.	
Guava.	
Pineapples.	
Plums.	
Melons.	
Bananas.	

Dried Fruits.—

Cashewnuts.	Almonds.
Cashew kernels.	Currants.
	Raisins.
	Dates.
	Grapes.
	Cashewnuts.

	From other States.	From other countries.
“(b) Coconuts, etc., in numbers.	423,940	84,102
Others in tons ..	6,525	10,501

	From other States. RS.	From other countries. RS.
“(c) Fresh fruits ..	95,835	89,14,490
Dried fruits ...	14,45,040	45,81,608
Total ..	15,40,875	1,34,96,098 ”

* 2348 Q.—SRI D. KRISHNAMURTHY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the varieties or kinds of fruits (fresh and dried) exported from this State to other States and other countries; and

(b) the quantity and value of exports to other States and other countries in 1953-54?

[27th August 1955]

- (iii) The main correspondence in the State is conducted in English and while that is so, appeals, etc., may continue to be presented in English."

Minimum wages of beedi workers.

* Short Notice Question No. 23.—SRI K. P. GOPALAN :—
" Sir, I have given notice of a short notice question regarding the minimum wages of beedi workers and the Hon. Minister for Labour is prepared to answer it."

DEPUTY SPEAKER :—" If the Hon. Minister is prepared to answer it, I have no objection."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" May I read the question first and then answer."

DEPUTY SPEAKER :—" Yes, he may do it."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The question is—

' Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have called for a Conference of Beedi and Cigar Factory owners in the State and the representatives of the labour unions in those factories at Fort St. George on 16th August 1955 with a view to bring in legislation and to fix minimum wages for the industry; and

(b) if so, the decision taken by the Government in the matter? "

" The answer is—

' (a) Yes, Sir.

' (b) The views of the various interests were heard and they would be considered before taking a final decision in the matter.' "

DEPUTY SPEAKER :—" Questions are over."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* ELECTION OF A NEW SPEAKER OF THE HOUSE.

DEPUTY SPEAKER :—" I have received notice of a privilege motion from the hon. Member, Sri Narayana Kurup, regarding the election of a new Speaker. I want to take up this Motion at the next sitting of the House. If the hon. Members want some information in respect of it, I can ask the Hon. the Leader of the House to give it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the point is this. Mr. Kurup has given notice of a privilege motion saying that a breach of the privilege of the House has occurred regarding the

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

election of the Speaker and I do not know why he wants to raise it now. I am sure he is aware that this matter came up before the Business Advisory Committee and it was agreed by all including his leader that the election might be held during the September sitting of the House. It is particularly to oblige the Malabar Members in view of the Onam festival, that it has been postponed to September. Sir, apart from the question whether it comes under a privilege motion or not, I can assure hon. Members that the Government are as anxious as other hon. Members that the election should take place as early as possible and at the next sitting it will be held. But, I am sure that hon. Members will agree that in view of the efficient way in which the proceedings of this House are being conducted now, no harm is done by the postponement of the election." (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am very sorry that my privilege motion has been construed as a reflection on the able way in which the Deputy Speaker has been discharging his duties. I must refute it. The Hon. Minister has asked me why I brought it now before the House. Sir, under Article 178 of the Constitution, whenever there is any vacancy in the post of the Speaker, the House is entitled to elect a new Speaker."

DEPUTY SPEAKER :—" I have not given my consent to the motion. I wanted the Hon. Leader of the House to enlighten me upon it. I will take up the motion at the next meeting."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I should explain why I have given notice of this motion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have accepted the explanation that there is no insinuation in it." (Laughter.)

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I brought it only on the last day of this sitting. Under the rules, we are given power to suggest a date to the Governor and hence I thought I could draw the attention of the Government to this fact. Sir, the Ministry has no function in the matter of election of the Speaker and if that is so, I do not know what function the Business Advisory Committee has got in respect of this matter. It is the right vested in the House but it has been rendered nugatory and we are unable to enforce it. It is only for that reason that I have given notice of this motion. And I once more add that it is no reflection on the excellent manner in which you have been functioning in this House."

DEPUTY SPEAKER :—" However, the House must have a Speaker according to the Constitution."

[27th August 1955]

III.—ADJOURNMENT MOTIONS *RE*

(1) ACTION OF THE POLICE IN REMOVING THE COMMUNIST PARTY FLAG.

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, has given notice of an adjournment motion which, I think, does not come under Rule 41 of the Assembly Rules. It reads as follows :—

‘ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the removal of the Communist Party flag with the flag staff by the Police of Baliapattanam at Kanirathara in the Chirakkal taluk of Malabar on the 19th August 1955 and thereby creating agitated feeling and commotion among the public there.’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I shall explain it.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member need not explain it. It does not seem to involve any more than the ordinary administration of law.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I have full confidence that I will be able to satisfy the Deputy Speaker that this motion comes under Rule 41.

“ Sir, the Police of Baliapattanam had removed the Communist Party flag which was planted on a private building some seven years ago and it was there till the Police removed it. Sir, when somebody objected to it, it was left to the Police to launch prosecution against the persons concerned and the Police themselves should not have removed it as coolies of landlords or any other people. So, Sir, I say it is against the law and it is a matter that involves more than the ordinary administration of law and therefore the motion can be moved as an adjournment motion under Rule 41 read with Rule 49 of the Assembly Rules.”

DEPUTY SPEAKER :—“ I differ from the view expressed by the hon. Member. From a reading of Rule 49, it is clear that the matter to be discussed must involve more than the ordinary administration of the law. So, the motion will not come under that rule. If the Police have exceeded their powers in the discharge of their duties it is open to the parties concerned to take necessary steps against the Police officers concerned. Therefore, this will not come under Rule 41. Further there are other remedies open to the parties affected and this is not the only remedy. So, I rule this motion out of order.”

(2) ARREST AND DETENTION OF SRI K. M. HARI BHATT, SECRETARY, CITY HOTEL WORKERS' UNION.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have received notice of the following adjournment motion from the hon. Member Sri K. P. Gopalan :—

‘ I give notice of the following adjournment motion :—

“ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz.,

27th August 1955] [Deputy Speaker]

the arrest and detention of Sri K. M. Hari Bhatt, Secretary of the Madras City Hotel Workers' Union at Madras on 24th August 1955 and the failure of the Government to intervene.”

I do not know how this is a definite matter of urgent public importance. If the Police have arrested Sri K. M. Hari Bhatt illegally, there are other remedies open to the aggrieved party. Moving a motion for adjournment is not the remedy for all these things.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I submit that a policy of the Government is involved in the arrest of the person referred to. What is the policy of Government in this matter? The Policy of the Government is”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member need not go into the policy of the Government and all those things. I want to know how this is a definite matter of urgent public importance.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, the question involves the right of the workers to organize themselves into a trade union. In order to take away this right, the Secretary of the City Hotel Workers' Union has been arrested and put in jail. The Police officers who support the policy of the Government want to terrorise the workers by seeing that the workers do not organize themselves into a trade union. That is why this arrest has taken place. I want to make it clear before the House that this is an urgent matter. If this is not attended to, workers cannot organize themselves into a trade union and carry on their activities. That is why I have brought this matter as a matter of urgent public importance.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The matter to be discussed must involve more than the ordinary administration of the law. The aggrieved persons have got other remedies. He can move a Court of Law if the arrest is illegal. So, the motion is not in order and I disallow it.”

SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI :—“ On a point of order, Sir, நேற்று ஒரு அவசரக் கேள்வி கொடுக்கப்பட்டு, அது தங்களால் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அது எப்பொழுது சபைமுன் வரும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ If the hon. Member comes to my chamber, I will let him know what the position is. It is not possible for me to give the information here.”

IV.—STATEMENT UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE*
INADEQUATE SUPPLIES FROM PAPANASAM RESERVOIR.

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பாபநாசம் நீர்த் தேக்கத்தினால் விவசாயிகளுக்குப் பெரிய அளவு நன்மை இருந்தாலும் ஓரளவு கஷ்டமும் இருக்கிறது என்று சொல்வதற்கே இந்த இடத்தில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. மழை பெய்யும் காலத்தில் வரும் தண்ணீரைக் குளங்களில் தேக்கி வைத்துக் கொள்ளுவார்கள். திருநெல்வேலி பாளையக்காலின் கீழ்ப் பகுதிகளில்

[Sri R. S. Arumugam] [27th August 1955]

அதிகப்படியான குளங்களில் தண்ணீர் வந்து பெருகும். இப்பொழுது அது முடியவில்லை. பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டும்போதெல்லாம் வெசாயிகள் என்ஜினீர்களுக்கும் மற்ற ஆபீசர்களுக்கும் நாடிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எப்பொழுது பார்த்தாலும் இதே ஜோலியாகி விட்டது. திருநெல்வேலி காலிலும், பாளையம் காலிலும் தண்ணீர் வராததினால் தற்பொழுது பயிர்கள் காய்கின்றன. கடிகும் பொதியுமாய் இருக்கும் பயிர்களுக்குத் தண்ணீர் விடவேண்டியது மிக அவசியம். எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த எக்ஸிடிபிடிஸ் இன்ஜினியர் நல்லவர். இருந்த போதிலும் மின்சாரத்திற்காக தண்ணீர் அவசியம் என்று சர்க்கார் சொல்லி அவை வேண்டுமென்கூடப் புறக்கணித்து விடுகிறார்கள். ஸ்தலவாசிகள் தாலுகாவிலுள்ள கடம்பக்குளத்தின் கீழ்க்கில் சில பயிர்கள் காய்வதாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ செல்வராஜ் என்னிடம் கூறினார்கள். எல்லாப்பக்கமும் விவசாய வேண்டிமென்பது நான் என்று ஆசையும்கூட. மேற்குப் பகுதிகள் முன்னதாக இருப்பதால் அந்தப் பயிர்களும் காய்வதால் தண்ணீரை முதலில் மேற்குப் பகுதிகளுக்குக் கொடுத்து விட்டு, பிறகு மற்ற எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இல்லையேல் ஜனங்கள் தவறாக எண்ணுவார்கள் அல்லவா? தண்ணீர் தராமலாக இருக்கும்போது, தண்ணீரைப் பயிர்களுக்குத் தேவையான காலத்தில் விடுவதற்கான அதிகாரத்தை இன்ஜினீர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்பொழுது திருநெல்வேலி கால், பாளையம் கால் கீழ்ப் பகுதி காய்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரு நஷ்டம் ஏற்படும். கடிகும் பொதியுமாய் இருக்கும் பயிர்களுக்கு இப்பொழுது அனை தண்ணீர் விடப்படுமானால் அனை நல்ல முறையில் காயப்பற்றப்படும். நஷ்டத்தைத் தவிர்க முடியும். இதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எப்படியாவது உடனடியாக அனைத் தண்ணீரைத் திறந்து விட்டு விவசாயிகளுக்கு வாய்ப்பாகும் பேராபத்தைத் தவிர்கும்படி மிகவும் வற்புறுத்தி கூறுகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Papanasam Reservoir is purely a Hydro-Electric Reservoir and the water after being used for rotating the turbines is let down into the Tambaraparani and mingles with the other waters of that river and is finally utilized for irrigation in the ayacut of the Tambaraparani System. During the past few years, however, as a result of the cultivation by the ryots of advance Kar crop and regular kar crops, on both authorized and unauthorized extents in or around the regular ayacut of the Tambaraparani System, and the shortage of water for irrigating those crops felt later on, the ryots used to clamour for the issue of Papanasam waters to save those crops. This was irregular and interfered with the generation of power at Papanasam. The Government are trying to put an end to such a state of affairs and are in correspondence with the Chief Engineers and the Board of Revenue in the matter. However, they have been meeting these irregular demands to the extent possible till now.

2. At the beginning of this month, demands for such issues from Papanasam Reservoir for saving standing crops in the ayacut of the Peikulam tank (Srivaikuntam taluk) and the Kadamba tank and the Nallur Kilakulam area (Tiruchendur taluk) were received and special releases from the Papanasam Reservoir at 1,400 cusecs were made for 12 days, viz., from the 6th to 15th August and from 19th to 22nd August. A demand for further supplies for

27th August 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

three more days, since received from Tiruchendur Taluk Congress Committee and from some ryots of Arumuganeri, is under the consideration of the Government in consultation with the Chief Engineer.

3. On the 20th of this month, certain ryots under the Tirunelveli Channel, in the Tirunelveli subdivision, submitted a petition praying for special release from the Papanasam Reservoir to save some standing crops under the Tirunelveli Channel. This petition was also referred to the Chief Engineer immediately and his report is awaited.

4. In view of the substantial extra issues from Papanasam already made for twelve days as indicated above, the Chief Engineer is unable to understand how the supplies could have been inadequate as stated in the notice. However, he has wired to the Executive Engineer for further details and will be sending a further report shortly. It will be seen therefore that the Government have so far been going out of the way to help to save these unauthorized cultivations, which must however stop as early as practicable in view of the position stated already, viz., that the Papanasam Reservoir is purely a power reservoir and power production cannot be subordinated to irrigation demands, as a matter of course.

5. From the Chief Engineer's reply, it has to be presumed that the twelve days' supply must have benefited the ayacut of Tirunelveli taluk before irrigating the ayacut in Srivaikuntam and Tiruchendur taluks.”

Request for Debate on B.C.G. Campaign

SRI K. T. RAJU :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பி.வி.ஜி. சம்பந்தமாக விவாதம் நடத்துவதற்குத் தாங்கள் அவகாசம் தருவதாகச் சொன்னீர்கள். இன்று 1-30 மணியோடு கூட்டம் முடியப்போவதால் தாங்கள் எப்பொழுது தேரம் ஒதுக்கப்போகிறீர்கள் என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not possible for us to sit after 1-30 p.m. to-day. We have also had a session from 8-30 to 12 p.m. last night. This question can be taken up only during the next sitting.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I take it that the matter is not dropped but that it will be taken up later on.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The matter is not dropped.”

V.—ANNOUNCEMENT BY THE DEPUTY SPEAKER— MESSAGES FROM THE COUNCIL.

DEPUTY SPEAKER :—“ I have to announce to the House the following messages, dated the 26th August 1955, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

(1) I transmit a copy of the following motion passed to-day by the Madras Legislative Council concurring with the Madras Legislative Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses to consider the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 27 of 1955).

10-30
a.m.

[Deputy Speaker] [27th August 1955]

"That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 members (18 members of the Assembly and 8 members of the Council) to consider the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 27 of 1955) and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- (1) The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
- (2) Sri K. Bhashyam.
- (3) „ V. Bhashyam Ayyangar.
- (4) „ V. Gurusundaram Row.
- (5) Dr. V. K. John.
- (6) Sri T. M. Narayanaswami Pillai.
- (7) „ K. Balasubramania Ayyar.
- (8) „ A. Gajapathy Nayagar.

"(2) In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 (L.A. Bill No. 11 of 1955), as passed and agreed to by the Council on the 26th August 1955 without any amendment and signed by me."

VI.—DRAFT SECOND FIVE-YEAR PLAN (DISCUSSION—cont.)

* DR. U. KRISHNA RAO :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

"Add the following at the end of the motion moved by the Hon. Leader of the House :—

"and after such consideration, this Assembly gives its general approval to the draft proposals of the Second Five-Year Plan."

SRI K. RAJARAM :—" I second the amendment."

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

"Add the following at the end :—

"and after such consideration, this Assembly is of the opinion that the sum of Rs. 139.48 lakhs set apart under the head of 'Welfare of Scheduled Castes and Scheduled Tribes' as grant-in-aid schemes for the welfare of the ex-Criminal tribes shall be utilized for the grant-in-aid schemes of the Scheduled Castes."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

"Add the following at the end—

"and on such consideration while welcoming the various irrigation and power projects and the provision for increased expenditure on services such as education, health, etc., this House is of the opinion that:

- (1) These schemes are awfully inadequate and will not make a significant improvement in the standard of life of the people of State;

27th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

- (2) The Plan does not provide for the maximum utilization of the resources—material and man-power—that are available in the State;

- (3) That the Plan does not envisage effective measures for ensuring proper prices for the peasants adequate enough to meet the cost of cultivation to enable them to have surplus, necessary for a decent standard of living and thus does not guarantee stability in the life of the peasants;

- (4) The Plan does not make effective provision for the solution of the problem of rural indebtedness and for providing necessary credit for the peasants and thus free them from the clutches of the usurious money-lenders;

- (5) While the Government's original Draft Plan envisages the starting of certain heavy industries like aluminium factory in Salem by the State as well as certain other industries capable of yielding profits and thus augmenting the revenues of the State Sector the Planning Commission's cut in respect of industries has created extreme doubts as to whether even these limited industries will be started in the State;

- (6) The cutting down of even the extremely inadequate schemes and projects put forward by the State Government is highly regrettable;

- (7) The cumulative effect of all these would be that the Draft Plan would neither arrest the growth of unemployment nor would make a significant increase in the standard of living of the common people;

and This House therefore urges upon the State Government to press the Central Government to agree to a much bigger Plan which could ensure the maximum utilization of the resources in the country and for this purpose it urges the following measures as fundamental to a Peoples' Plan :—

- (a) limitation on the export of profits by foreign concerns;
- (b) limitation on the profits of monopolists;
- (c) the State to take over the profits in excess of the above limits for a State Development Pool;
- (d) the State to take over foreign trade in the principal articles of export;

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th August 1955]

(e) the State to enter into internal trade in such volume and size which will decisively influence internal price and guarantee fair price for agricultural produce to the peasants;

(f) the State to take effective measures to scale down the unconscionable debts of the peasants and to give credit facilities to all the peasants for agricultural operations;

(g) immediate land reforms by putting a ceiling on land ownership sufficient to guarantee the distribution of land to wider masses of the peasants;

and This House further urges that the following steps be taken in order to enlist the co-operation of the working-class, peasants and other working people for the success of the Plan:

(a) ensuring a National Minimum Wage and security of service to the workers;

(b) providing unemployment relief and extension of the existing Social Insurance Schemes so as to cover wider sections of the workers and other risks;

(c) by recognizing trade-unions and guaranteeing to the workers trade-union rights and their effective participation in the management through appropriate organs;

(d) by recognizing organizations of working peasants and enthusing them with the responsibility for construction work in the rural areas and by the abolition of the existing contract system; and

(e) evolve such forms of co-operation by various other sections of the people which alone will enable the fullest utilization of the allotted finances and put an end to corruption, bribery and wastage.” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I move—

‘ Add at the end—

“ and on such consideration this House is of the opinion that the Government has failed:

(a) to include such schemes as would supply water to the tanks in Coimbatore district from the Upper Bhavani Project;

(b) to include such schemes as would utilize the bauxite, iron, copper, gold, gypsum, lime-stone available in plenty in Salem, Tiruchirappalli and Tirunelveli districts;

27th August 1955] [Sri N. K. Palanisamy]

(c) to include such proposals as would guarantee employment and no retrenchment;

(d) to include such proposals as would fix the minimum living wage to all workers employed by the State or by private employers;

(e) to include such proposals as would enable fixing of fair price to agricultural produce;

(f) to include such proposals as would enable fixing of a ceiling limit on land and distribution of such lands to the landless poor;

(g) to include a scheme to construct a naval base in the name of V. O. Chidambaram Pillai at Tuticorin in Tirunelveli district; and

(h) to include a scheme to raise an air squadron in the name of Kattabomman in Ramanathapuram district.” ”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ I second the amendment.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The motion and the amendments are before the House for discussion.”

* DR. U. KRISHNA RAO :—“ Sir, I have been hearing for the last three days a detailed discussion on the Madras Government's draft proposals for the Second Five-Year Plan for this State sent to the Government of India. I will divide the arguments in support of my amendment under four headings.

“ The first is: Is this Draft Plan a people's plan? I have come to the conclusion that it is. The other day my Friend the hon. Leader of the Opposition said that it was not, and now I hear my good Friend Mr. Ramalingam saying in an under-tone ‘ No ’. I beg to differ from them and I shall give the reasons for it. The present plan is of the size of 200 to 225 crores of rupees. Members would remember that the First Five-Year Plan was mainly devoted to make India self-sufficient in food. Emphasis had therefore to be placed on agriculture and irrigation. The Second Five-Year Plan, according to the framers, is meant more to develop industries and also to devote much attention to the problems of welfare. If members turn to pages 6 to 9 of the Draft Proposals, they will see that a great deal of money will be spent on small-scale and cottage industries, housing, help to local bodies, education, development of backward areas and backward classes, community development, agriculture, forests, milk-supply, co-operation, etc. All these various schemes attempt to improve the general conditions of the people and to promote their welfare. As the benefits of these schemes go to the common man, is this not a people's plan? I am satisfied that it is, and I hope a large majority of hon. Members will agree with me in this respect.

[Dr. U. Krishna Rao] [27th August 1955]

"The second question I ask is: Can this amount of Rs. 200 crores be reasonably spent in five years? Expenditure will be incurred year after year during the next five years, beginning with Rs. 35 crores in 1956-57 and ending with Rs. 55 crores in 1960-61. The phasing of the expenditure is in such a manner as to engender reasonable confidence that those in charge will be able to execute the plan.

"My third question is: Are the members of this House satisfied with regard to the allocation of funds? I am afraid here there may be difference of opinion, for member after member has risen and pointed out how something more must be done with regard to irrigation, power and other development activities in his area. I have heard members from Malabar and South Kanara complaining that sufficient attention has not been given to their districts in the formulation of the Plan. I am not here to answer them. I am sure the Hon. Finance Minister will give them a satisfactory and reassuring reply. So far as I am concerned, I am satisfied with the assurance that he gave in his speech in moving the motion that the details of the plan with regard to allocation would be settled in consultation with non-officials and that officials with no bias or prejudice would be put in charge of the execution of this plan. That, to me, is a sufficient indication of the good intentions of the Government.

"I represent the City of Madras and therefore I am under a handicap in asking for anything to be done for the City. The reply given by the Hon. Finance Minister to the question put this morning by Sri S. C. C. Antony Pillai gives me hope in respect of those people who dwell in cities or urban areas, though they form only about 15 per cent of the total population. My request to the Hon. Leader of the House is not to wash his hands off the cities, simply because the mayors of three major cities are going to put their cases before the Planning Commission. Let him also consider sympathetically the schemes for not only the City, but also for the municipalities in this State. I am sure I have in this request of mine the backing of those members of this House who represent municipal areas. Slum clearance, water-supply and drainage, roads, lighting, milk-supply—these are some of the problems with which we in the city are confronted. I do not deny that the rural population must have greater importance generally because they form about 85 per cent of the population and the satisfaction of their needs is even more urgent because for years their demands have not been met properly. I feel that the assurance of the Hon. Leader of the House must be enough.

"I will add only one point and that is that in the execution of this Plan, speed is essential. There is nothing so dangerous as procrastination in administration. People will lose hope and faith in the Government if the schemes are not executed speedily. I therefore plead for the speedy execution of the schemes. I hope the members will set at rest their fears that the various districts

27th August 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

will not receive adequate attention. I am sure the Hon. Finance Minister will, in his reply, give the assurance which he alone can give that no part of the State will be neglected.

"One more word and I shall not weary the House. Doubt 10-40
has been expressed that this Plan does not satisfy the ideal of the a.m.
establishment of a socialistic pattern of society. Sir, I entirely differ from those who believe in that manner. What is the purpose of this Plan? The purpose is to improve production, to relieve unemployment and to increase the wage-earning and spending capacity of an individual. If that is not socialistic, I wonder what else can be. I feel, therefore, that this Second Five-Year Plan will be the starting point of the many schemes that will ultimately go to achieve the socialistic pattern. But I must tell these hon. Members that mere execution of Community Projects or National Extension Service Schemes, or improvement of irrigation and electricity facilities or the starting of small-scale industries by itself cannot help in the establishment of a socialistic pattern of society. That is why I said and I am saying now that the various things that the Central and the State Governments are doing go to help towards the establishment of a socialistic pattern of society. Legislations like the one relating to the death duty imposed by the Centre and the various land reforms that the States are introducing, however unpalatable they may be to those who are possessed with the worldly goods, certainly tend towards the achievement of a socialistic pattern of society. The ideal behind all is a levelling of incomes and to see that the gulf between the haves and the have-nots is lessened. I personally feel that these land reforms are a great necessity. Members have expressed their views but I can only say that miracles cannot be performed overnight, anywhere, certainly not in this world of ours. It takes time and my only appeal is that both the Governments and the people should go slow for it takes a long time to change the hearts of those who are concerned in this eternal struggle. On the whole, I am satisfied that this draft of the Second Five-Year Plan is meant for the people, has a socialistic outlook and is a People's Plan in essence. I have very great pleasure in moving the Resolution that stands in my name."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN. NAIR :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, we are to-day discussing the Second Five-Year Plan in a totally different atmosphere because we see that every political party is supporting it in its entirety even though there may be differences of opinion in the working of some of these details. The main object with which we have to examine the Madras draft is with reference to the objectives of the Second Five-Year Plan. The first and foremost objective is to raise the standard of national income. We have to raise it at least by 30 per cent of the present rate. The second important factor is to give employment to all men and women. We have to start heavy industries to solve the problem of unemployment and also to be self-supporting in respect of our requirements.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [27th August 1955]

" We have to view the draft proposals in this light and I wish to make certain remarks in respect of them. It is admitted that every State Plan has to be split up into district plans. The district plan is the smallest unit which we have to work because the success of the Plan depends mainly on the co-operation of the people. The Central Government have taken up the responsibility of establishing heavy industries in places where raw materials are available and where the problem of unemployment has to be tackled. We need not bother about it. The State Government have recommended the establishment of heavy industries in particular spots considering the availability of raw materials and other factors involved. I have to make a suggestion to the Government of Madras that in respect of Malabar they have to consider the question on a special basis. Malabar is perhaps one and a half times the size of any other district in the State. One-third of the area is undeveloped Malnad area and a large number of the inhabitants are poor. Then, the islands are part of Malabar. They are isolated and are undeveloped. Even democratic administration is not possible there because the means of communication to these islands are available only for a few months. With this aspect in view, we have to consider the problems of Malabar. Unemployment of the educated and the uneducated is very acute in Malabar. There is a mistaken impression in the minds of some of our friends here that because Malabar has advanced industrially, there are more industrial disputes in Malabar. The real fact is that Malabar has not got any heavy industry. The real reason for labour unrest is this. There are small cottage industries. They are not able to compete with the heavy industries. As a result, occasionally there is closing down of these industries and there is labour unrest. That is the reason for the labour unrest in Malabar and it is not because Malabar is an industrialized unit of the Madras State. So, I would request the Madras Government to consider sympathetically the question of starting some heavy industries and medium industries in Malabar. If a paper industry is to be established in the Madras State, it can be nowhere except in Malabar. The availability of the materials required and water for the factory and the means of communication will put the claim of Malabar in the forefront in respect of establishment of a paper industry.

" Coming to other aspects, namely, irrigation and electricity, I wish to make some suggestions to the Government. In the white paper placed before the House there is a suggestion that because there is a cut from Rs. 100 crores to Rs. 85 crores in respect of power and irrigation, the full amount allotted may be spent and in respect of irrigation, we may carry it on to the Third Plan. May I submit to the Government that we cannot be satisfied that in respect of food we have reached a stage when we can comfortably leave it and look to other developments? If drought conditions prevail in the Madras State, our food self-sufficiency will not be able to save us because in normal conditions we may be able to meet the situation by procurement of food but in abnormal conditions we won't be able to meet it. In the papers it was seen

[27th August 1955] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]

that the level of the Mettur canal had gone down and it was only 60 feet deep. These twenty years it was in a good condition and we may have to face a difficult situation in the future.

" With regard to river irrigation problems, we have to remember that the agricultural population of the State is in a majority and unemployment among the agricultural labour is more acute. About 1.5 millions of the people who have to be provided with employment under the Second Five-Year Plan will be mainly dependent upon agricultural work. So, I would suggest to the Government to reduce the rates in respect of irrigation and power proportionately.

" In Malabar some irrigation schemes are taken up. Minor irrigation schemes are more suitable, but major irrigation schemes also have to be taken up because there are constant troubles due to floods. We get incessant rains for about nine months in the year. The rivers are flooded and flood havoc is very dangerous as far as Malabar is concerned. So, these major irrigation schemes prevent such flood havoc and it is absolutely necessary that the quota allotted in respect of major irrigation schemes for Malabar are taken up. 10-50 a.m.

" About power, I have to congratulate the Government on what they have done. The present distribution is in respect of 2,400 villages and 25,000 pump-sets have been distributed. You may be surprised to find that in Malabar not even a hundred villages get the advantage of electric power and not even a hundred pump-sets have been installed there. May I request the Government to concentrate more on the distribution of electric power to Malabar district? The Second Five-Year Plan provides for the extension of electricity to about 2,500 villages and the installation of about 30,000 pump-sets. At least a few hundred villages in Malabar may be taken up for these.

" Sir, I have to refer to the proposals made in the Draft Plan under the item, ' Medical '. Sir, two Medical Colleges are provided. I have to state in this connexion that Malabar has a rightful claim for one Medical College. You may remember when Madras was having a Medical College and also a Medical School, Malabar also had a Medical School. Thirty-five years ago, there was a Medical School in Malabar and it was abolished. If you see the Administration Reports for the last 10 or 15 years, you will find that the hospital in Kozhikode is second only to the General Hospital in the Madras City in respect of bed-strength, expenses incurred and patients treated. That serves the need of a large number of people. There is another aspect of the matter. At one end of the State, there is a Medical College now. Let there be one College at the other end also, viz., Malabar. If a College is established there, it will cater to the adjacent districts also. I would request the Government to take all these matters into consideration and establish one Medical College in Malabar.

[Sri K. P. Kuttikrishnan Nair] [27th August 1955]

"Sir, in the draft proposals, provision is made for expanding some of the hospitals in the City of Madras. May I request the Government to spend that amount in developing the Madurai hospital? If the Government are going to spend the money in expanding the hospitals in the City and thus concentrate all their attention on the City hospitals, I am afraid it will only slacken efficiency. We have to develop the hospitals that are existing in all the districts in Madras State especially in three or four centres of the State. I would request the Government to spend some money in developing the hospital at Madurai and bringing it on a par with the General Hospital at Madras. Similarly, let the Government take up another centre and develop the hospital in that centre instead of concentrating only in one centre. Let the Government concentrate their attention on three or four places. Sir, I am not pleading for these things with any linguistic bias and I want to make it clear here and now. When I or any representative talks here, we have to talk on behalf of the constituency from which we have come. As a member of the Congress Party, I represent my constituency, I represent my district and I also represent the whole State. I have to speak in respect of the entire State of Madras, because I belong to the ruling party. I am sure the Congress Government will consider all these aspects and do what they can under the circumstances. I hope this Plan will satisfy the needs of the country and I am sure that nobody can and will be able to find fault with this Plan. We all hope and trust that it will be a cent per cent success. I have also to make reference to another factor. Some objection was made in respect of taxation. It is an admitted fact that taxation is one of the methods by which inequality in wealth can be dealt with. There are only two methods. One is occasional confiscation and the other is heavy taxation. I am glad under the Second Five Year Plan, the Government are going to resort to taxation to the extent of Rs. 350 crores. That is the only way to equalize the accumulation of wealth in the hands of a few individuals. I welcome the Plan in all its aspects and I am sure with the help and co-operation of the people belonging to all political parties, we will be able to cater to the best interests of our country when we next meet."

10-55
a.m.

SRI S. T. ADITYAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் ஒரு 5 வருஷத் திட்டமாக அல்லது 5 வருஷ பட்ஜெட் என்று முதல் முதலாக அறிவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கவனித்துப் பார்க்கும் போது, கூர்ந்து பார்க்கும் போது, இது ஒரு 5 வருஷ பட்ஜெட் திட்டமாகத் தோன்றுகிறதேயொழிய 5 வருஷத் திட்டமாகத் தோன்றவில்லை. ஏதோ அன்றாடம் உள்ள கணக்குகளைக் கூட்டிப் போட்டு கிட்டத் தட்ட இவ்வளவு செலவாகும் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர பழைய இனங்கள், பழைய குறைகள் நான் இருக்கின்றனவே தவிர விருத்தி பண்ணக்கூடிய 5 வருஷத்திட்டமாக இதைப் பார்த்தால் தோன்றவில்லை. இது 5 வருஷத் திட்டமானால், ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் கூலி வேலையாவது கிடைக்கிறதா என்று முதன் முதலாக கவனிக்க வேண்டும். சென்னை ராஜ்ய சம்பந்தப்பாடாமல் வருஷம் ஒன்றுக்கு குறைந்த பட்சம் 2½ லட்சம் பேருக்குப் புதிதாக தொழில் சம்பாதித்துக் கொடுத்தால்தான் இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒருவாறு சமாளிக்க முடியும். வருஷம் ஒன்றுக்கு 2½ லட்சம் பேர் மேனிகுப்

27th August 1955] [Sri S. T. Adityan]

பார்த்தால், 5 வருஷத்தில் 12½ லட்சம் பேருக்கு வேலை தேடித் தந்தாக வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய திட்டம் ஏதாவது இந்த 2-வது 5 வருஷத் திட்டத்தில் இருக்கிறதா? இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக சர்க்காரின் மூலம் unskilled workers-ஐத் தவிர 123,720 பேருக்கும், 66,619 unskilled workers-க்கும் வேலை கிடைக்குமென்று நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டுள்ள முதலாவது வெள்ளைத்தாளில் (White paper) சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மொத்தம் சர்க்கார் மூலமாக 5 வருஷத்தில் வேலை பெறக்கூடியவர்கள் சுமார் 2 லட்சம் பேர். இந்த 5 வருஷத் திலும் சேர்ந்து இதைப் போல் 3 மடங்கு பேருக்கு சர்க்கார் மூலமாக வேலை கிடைத்தாலொழிய நாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒரு மூலையில் கூட, ஒரு பகுதியில் கூட சமாளிக்க முடியாது என்பது அடியேனுடைய நம்புதல் அபிப்பிராயம். பின்னாடி உப தொழில்களில் சுமார் 1.50 லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காதி அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் மூலம் 5 லட்சம் பேருக்கு வேலை கிடைக்குமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதெல்லாம் இப்பிரச்சனையை ஒரு மூலையில் கூட தீர்க்கப் போதாது. மேலும், வேலை கொடுத்து விடுவது மாதிரிப் போதாது. வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலையில்லாத காலத்தில், அவர்களுடைய குற்றத்தால் வேலையில்லாமல் போனாலொழிய ஏதாவது உதவித் தொகையளிக்க வேண்டும். நாகரீக முள்ள பல தேசங்களில் சர்க்கார்கள் இம்மாதிரி உதவியளித்து வருகிறார்கள். இங்கிலாந்தில் ஆண்களுக்கு மாதிராமல்ல பெண்களுக்கும் வேலை கொடுக்கிறார்கள் அல்லது வேலையில்லாத காலத்தில் Post Office மூலமாக வாரவாரம் அல்லது மாதா மாதம் உதவித் தொகை அளிக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் நாம் அதிகம் செய்ய வேண்டாம். ஆண்களுக்கு மாதிரிமாவது வேலை கொடுக்க வேண்டும். வேலையில்லாத காலத்தில் அவர்களுடைய சம்பளத்தில் கால்வாசியாவது உதவித்தொகையாகக் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கு முயற்சி செய்கிறோமென்று ஒரு வார்த்தைக்கூட இந்த இரண்டாவது 5 வருஷத்திட்டத்திலில்லை.

"கனரகத் தொழில்கள், பெரிய தொழில்கள் ஆகியவைகளைப்பற்றி இந்தத் திட்டத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? அவை அத்தனையையும் மத்திய சர்க்கார் கவனிப்பதாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

"சேலத்தில் இரும்பு விஷயமாகவும் நெய்வேலியில் நிலக்கரி விஷயமாகவும் யோசித்துவந்தோம். இத்தனையையும் யோசித்த பிறகு நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வாக்குறுதி 'மத்திய சர்க்கார் இதை எல்லாம் கவனித்துச் செய்கிறோம்' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"In respect of Neyveli I would like to inform the hon. Member that it is a sanctioned scheme. There is no question of doubt about it."

SRI S. T. ADITYAN :—"இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் ஏதாவது கேட்டால் சாதாரணமாக சர்க்கார் சொல்லக்கூடிய சான்றுப்பு என்ன? 'இது சர்க்காருடைய கவனத்தில் இருக்கிறது' என்றுதான் சான்றுப்பு சொல்லப்படுகிறது. ஏதாவது திட்டவட்டமாக எடுத்துச் சொன்னால், 'அது கவனிக்கப்படும்' என்றுதான் சான்றுப்பு சொல்லப்படுகிறது. அதில் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ரொம்பப் பழக்கம். அதே மாதிரி இந்த மந்திரிக்கு மத்திய சர்க்கார் மந்திரி 'திட்டவட்டமாக எழுதிக் கொடுங்கள்' என்று சொல்கிறார் என்று இவர் சொல்கிறார். நாம் கேட்டால் இந்த மந்திரி 'கவனிக்கப்படும்' என்று சொல்கிறார். இந்த மந்திரி கேட்டால் அந்த மத்திய சர்க்கார் மந்திரி 'கவனிக்கப்படும்' என்று இவரிடத்தில் சொல்கிறார். என்ன என்று கேட்டால் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி பெரிய மந்திரி. உணக்கும் பெப்பே, உங்கள் அப்பனுக்கும் பெப்பே என்கிற மாதிரி, 'கவனிக்கப்படும்' என்ற இவர்களுடைய

[Sri S. T. Adityan] [27th August 1955]

பாட்டலை மத்திய சர்க்கார் மந்திரி இவர்களிடத்திலேயே படித்து காட்டியிருக்கிறார். மத்திய சர்க்காரிடத்தில் **Bauxite** விஷயமாக கேட்டோம். 'கவனிக்கப்படும்' என்று பதில் வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார். 'புதிதாக **Electric Plant**' இந்த இடத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டோம். அதையும் 'கவனிக்கப்படும்' என்று பதில் வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார். 'சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்பு சம்பந்தமாகக் கேட்டோம் : அதற்கு 'உங்களைக் கலந்து கொள்கிறோம்' என்று சொன்னதாகச் சொல்கிறார். '**Sulphuric acid**' ஐப்பற்றிக் கேட்டதற்கு, அது கவனிக்கப்படும் என்று கூட பதிலில்லை. அதில் மத்திய சர்க்கார் தலையிட முடியாது. நாமே **Private**-ஆக இந்த வேலையைப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, என்ன எழுதினாலும், கேட்பாலும், 'கவனிக்கப்படும்' என்று ஒரே பதில் இவர்கள் நமக்குக் கொடுப்பதுபோல் இவர்களுக்கு மத்திய மந்திரி 'கவனிக்கப்படும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

"இன்னொரு விஷயம் கனம் மந்திரி அவர்கள் நமக்குத் தெரிவித்தார்கள். ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி கணக்குப் பார்க்கிறபோது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு 1/10 பங்கு வரவேண்டும். அந்த விகிதாசாரப்படியாவது பணத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டதற்கு மத்திய சர்க்கார் மந்திரி, 'ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி பணத்தைப் பிரித்துக்கொடு என்று கேட்கக் கூடாது. நியாயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. பணம் என்பது உழைப்புச் செலவாகும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதற்கு அர்த்தம் என்ன? தட்டிக் கழிப்பதுதான் அர்த்தமா? அல்லது பம்பாய் போன்ற இடங்களில் விசேஷமாக தொழில்கள் அபிவிருத்தியாக இருக்கின்றனவே, அங்குதான் அதிகப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அர்த்தமா? ஜனத்தொகை விகிதாசாரப்படி 1/10 பங்கு நமக்கு வரவேண்டியது தான். நியாயப்படி பார்த்தால் 1/10-க்கு மேலும் வரவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன். மத்திய சர்க்காரிடம் நம் சர்க்கார் இனி மேல் இதைப்பற்றிப் பேசும்போது, இந்த விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லி சண்டை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"**Bauxite deposits, phosphate** இவைகள் விஷயமாக பேசப்பட்டது. இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் சரி என்று ஆரம்பிக்கக்கூடிய பல தொழில்கள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் சிமெண்டு தொழிற்சாலைகள் எத்தனை வேண்டுமானாலும் ஏற்படுத்த வசதிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக திருநெல்வேலியில் 4, 5 தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கலாம். ஆரம்பத்தில் ஜப்பானில் செய்ததுபோல் அயல் நாட்டு ஏற்றுமதி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யமுடியும். அது மாத்திரமல்ல. பேப்பர் தொழிற்சாலையை மலையாளத்தில் நிறுவலாமென்று பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். மலையாளத்தில் மாத்திரமல்ல, திருநெல்வேலியிலும் நிறுவலாம். இன்னும் எத்தனையோ ஜில்லாக்களிலும் நிறுவலாம். அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் சக்தி இருக்கிறது. ஆகையால், நிச்சயமாக தென்னிந்தியாவில் ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையை நிறுவும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

11-05
a.m.

"இன்னும் எத்தனையோ நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நமது நாட்டில் நுட்பமான கைத்தொழிலை விரைந்தி செய்யவேண்டுமென்றால், சர்க்கார் சாதாரணமாக பாய்முடைவது, கூடை பின்னுவது போன்ற தொழிலெல்லாம் நுட்பமான தொழில் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான தொழில்கள் குடிசைத் தொழில் என்ற கணக்குக்கு கூட வராமல், குடிசைகூட இல்லாமல் இந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டுவிடலாம். ஆனால் உண்மையான நுட்பக் கைத்தொழில் கடினாரம் செய்வது, எலெக்ட்ரிக் சாமான்கள் செய்வது, பெளதிக உபகரணங்கள் (**Scientific instruments**) தெர்மாமீட்டர் போன்றவைகளை செய்வது, ஆகியவைகளில் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான நுட்பக் கைத்தொழிலுக்கு நமது தென்னிந்தியா பெயர் பெற்றிருக்கிறது. அசோகர் காலத்தில் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிற்ப வேலைகளை பார்க்கும்போது, அவ்வளவு நுண்ணிய

[27th August 1955] [Sri S. T. Adityan]

வேலைகளை செய்திருக்கும் தென்னிந்தியர்கள், கடினாரம் போன்றவைகளை செய்வது பெரிய களாயமா என்பதாகத்தான் தோன்றுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் சேர்மாதேவி என்ற ஊரிலுள்ள ஆலையில், இரண்டொரு அன்னிய தொழிலாளர்கள் இருந்துகொண்டு ஸ்விட்சஸ்ஸாந்திலிருந்து இரண்டு மூன்று பேரை கொண்டுவந்து அனேகமாக இப்போது கடினாரம் செய்யும் வேலையில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள். சர்க்கார் இதை கவனித்து, ஸ்விட்சஸ்ஸாந்து போன்று நமது நாட்டிலும் கெடியாரம் செய்ய என் வழி செய்யக்கூடாது? கண்ட இடங்களிலெல்லாம் சைகின் உற்பத்தி செய்யும் தொழில், கடினாரம் செய்யும் தொழில், எலெக்ட்ரிக் சாமான்களை செய்யும் தொழில் ஆகியவற்றை உண்டாக்கலாம். ஒன்றும் கஷ்டம் கிடையாது. சர்க்காருடைய ஊக்கம்தான் வேண்டும். ஜனங்கள் இந்த தொழில்களில் ஊக்கம்காட்ட தயாராக இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பின்னையிலிருந்து ஊக்கு விக்கவேண்டும். நுட்பக் கைத்தொழில்கள் என்றால், பழையபடி மரங்களை செதுக்குதல், நெசவு செய்தல் இவைகளையெல்லாம் அந்த வகையில் சேர்ந்தவைகள்தான் என்று விட்டுவிடுவது அவ்வளவு சிலாக்கியமல்ல என்றுதான் மறுபடியும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"நமது தென்னிந்தியாவில் பிளாஸ்டிக் கைத்தொழில் நாளொரு மேனியும் பொழுதுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துகொண்டு வருவது அமைச்சர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். பிளாஸ்டிக் பொருள்கள் செய்வதற்கு முக்கியமாக வேண்டியது பிளாஸ்டிக் பெளடர். இந்த பிளாஸ்டிக் பெளடரை நம் நாட்டிலேயே செய்ய ஏதேனும் ஏற்பாடு சர்க்காரால் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதை தயார் செய்வது ஒன்றும் பிரமாதமான காரியமில்லை. அதற்கு வேண்டிய மூல பொருள் மூங்கில் சக்கை, கரும்பு சக்கைதான். இந்த பொருள்கள் நம் நாட்டில் ஏராளமாக கிடைக்கின்றன. ஆகவே இதை யோசித்து சர்க்கார் பிளாஸ்டிக் கைத்தொழிலுக்கு உதவும் வகையில் பிளாஸ்டிக் பெளடரை நம் நாட்டிலேயே தயார் செய்ய வழி செய்யவேண்டும்.

"தென்னிந்தியாவில் செய்யவேண்டிய இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நமது தென்னிந்தியாவில் அனேக இடங்களில் துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள் பெரிதாக இல்லை. இந்த விஷயத்தில் நமது சென்னை சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரோடு போராடி, பல துறைமுகங்களை பெரிதாக்க வேண்டியிருக்கிறது. தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்தி சம்பந்தமான விஷயம் நமது சர்க்காரால் 20 வருஷங்களுக்கு மேற்பட்ட காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்துவருகிறது. அது போகட்டும், தெற்குக் கோடியில் இருக்கக்கூடிய குலசேகரப்பட்டினம், காயல்பட்டினம் ஆகிய துறைமுகங்களில் தற்போது போதுமான வசதியில்லை. இவைகளை கவனித்து துறைமுக வசதியை அபிவிருத்தி செய்தால் ஒழிய இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையில், வரக்கூடிய அயல் நாட்டு சாமான்கள் பம்பாய் துறைமுகத்தில் இறங்கி அந்த மாகாணத்திற்கு நாம் விற்பனை வரி இன்னும் அதிகமாக செலுத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இப்போதே நம் தென்னிந்தியாவிற்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகும் கார்கள் பம்பாய் துறைமுகத்தில் வந்திறங்குவதால் அந்தக் கார்களின் பேரில் தனி விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டு, பம்பாய் மாகாணத்திற்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இது நமது சர்க்காருக்கு தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒவ்வொரு மோட்டார் கம்பெனியிலும், இரண்டு பில் புல்தகங்கள், பம்பாய் சாமான் பில், சென்னை சாமான் பில் என்று இரண்டு புத்தகங்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். துறைமுக வசதியில்லாத காரணத்தால், இன்று நாம் பம்பாய் மாகாணத்திற்கு அதிகமான விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். இதை கவனத்தில் கொண்டு துறைமுக வசதியை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"சிறு தொழில் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இரண்டொரு வார்த்தைகளை சொல்லிமுடிக்க விரும்புகிறேன். எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து பனந்துப்பு ஏராளமாக கிடைக்கிறது. இதை வாங்கி துப்பாடித்து தூத்துக்குடி துறைமுக மூலமாக அமெரிக்கா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு

[Sri S. T. Adityan] [27th August 1955]

கொண்டுபோகப்பட்டு பிரஷ்டாக செய்து, திரும்பவும் நமது நாட்டுக்கு வருவதோடு மட்டுமல்ல, அந்த பிரஷ்டிற்கு வெளிநாடுகளிலும் விசேஷ சலுகை இருக்கிறது. பணத்தையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதைவிட சர்க்கார் மூலமாக ஏற்பாடு செய்வது அந்த பணத்தையும் பிரஷ்டாக செய்து அனுப்பினால் விசேஷ வாய் நமது தென்னிந்தியாவுக்கு இருக்குமென்று சிறு தொழில் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம். நமது சர்க்கார் கவனிக்கமாட்டார்கள் என்று திட்டமாக தெரிந்துகொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பல தாலுகாக்களில் மழை மிகவும் குறைவு, அதிலும் முக்கியமாக திருச்செந்தூர், நாகர்கோவிலும் மழை மிகக் குறைவு. ஆகையினால் அந்தப் பகுதி மக்கள் தீர்வை வஜா வேண்டுமென்று மனுக்கள் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பயிர்கள் பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மாகாணம், பூராவிற்கும் வெளிநாடுகளில் செய்வதுபோல செயற்கை முறையில் மழையை உண்டாக்குவதற்கு பணம் ஒதுக்கி பரீட்சை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆந்திராவிலிருந்து ஒரு விஞ்ஞானி சமீபத்தில் கொடும்புக்கு சென்று Silver Iodide உபயோகித்து பரீட்சை செய்து பார்த்ததில் சிறிது பலன் ஏற்பட்டதாக கூறியுள்ளார். எவ்வளவு பலன் அந்த முறையால் ஏற்படும் என்பது திட்டமாக தெரியாமல் இருந்தபோதிலும்கூட, நமது சென்னை மாகாணத்தில் அந்த மாதிரியான பரீட்சைகள் நடத்துவதற்கு விசேஷ குழந்தைகள் இருக்கின்றன. அதுவும் குறிப்பாக நமது ராஜ்யத்தின் மேற்குப் பகுதி காட்டுப் பிரதேசமாக இருப்பதால், மழையை உண்டாக்கவேண்டிய பரீட்சைகள் செய்வதற்கு வெகு தகுதியான இடமாக இருக்கிறது. ஆகவே சென்னை ராஜ்ய மந்திரிசபை கொஞ்ச தொகையாவது இந்த விஷயத்திற்கு ஒதுக்கி மழையை உண்டாக்கக்கூடிய பரீட்சைகளை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எண்ணியுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

-10 **SRI A. RATNAM :—**“கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் பேசுவதற்கு போதிய அவகாசம் இல்லாவிட்டாலும்கூட, குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் ஒரு சில வார்த்தைகளை ஒரு சில கருத்துக்களை கூறி விளக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

“முதன் முதலில் முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் நடைபெற்றுள்ளன என்று பார்க்கும்போது சாதாரண பாட்டாளி மக்கள், விவசாய மக்கள் குறிப்பாக இந்த நாட்டின் முதுகெலும்புபோன்று இருக்கக்கூடிய 100 லட்ச ஜனத்தொகைகொண்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, நன்மைக்காக, எத்தனை கோடி ரூபாய்கள் செலவிட்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும்போது அரசாங்கம் புள்ளி விவரம் கொடுப்பதற்கோ, அல்லது இந்த நாட்டின் முழுக்குடி மக்கள் பகுத்தறிவோடு விவரம் அறிந்துகொள்வதற்கோ முடியாத நிலையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருப்பது அறியக்கூடியது. இது ஒரு விசனிக்கத்தகுந்த விஷயமாகும். இந்த சபையில் பல தடவைகளில் குரல்கள் எழுப்பப்பட்டிருந்தபோதிலும் கூட, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் மத்திய அரசாங்கமும், சென்னை அரசாங்கமும் மைனாரிட்டிகளை புறக்கணித்திருக்கின்றனர். இந்த செய்கையின் விளைவு இன்று சபையில் பிரதிபலிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“ஆதி பெருங்குடி மக்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தால் என்னென்ன நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்று பல கேள்விகள் சபையில் எழுப்பப்பட்டதற்கு ஹரிஜன இலாகா அமைச்சர் பதில் கூறும்போது, ஏதேதோ வகைகளில் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள்ளே சென்னை ராஜ்ய பட்ஜெட் பணத்தை செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று விளக்கப்பட்டதே தவிர, தனிப்பட்ட ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஆதித் திராவிட மக்களுக்கு கொஞ்சம் பணம் ஒதுக்கிவைத்து செலவு செய்ததாக குறிப்பிடப்படவில்லை. புள்ளி விபரமும் காட்டவில்லை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது ஏதாவது பணம் தனிப்பட்ட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று

[27th August 1955] [Sri A. Ratnam]

பார்க்கும்போது, இந்த திட்டங்களின் 94-வது பக்கத்தில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக விளக்கங்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் உண்மையாகவே இவற்றில் ஒரு காசுகூட அவர்கள் நன்மைக்கு செலவிடப்படாமா என்பது தான் சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது.

“94-வது பக்கத்தில் Grants-in-aid for removal of untouchability என்ற இனத்திற்கு 184.05 லட்ச ரூபாயும், Welfare of Scheduled Tribes and Scheduled Areas என்ற இனத்திற்கு 93.68 லட்ச ரூபாயும், Grants-in-aid schemes for the welfare of ex-criminal Tribes என்ற இனத்திற்கு 139.48 லட்ச ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இன மையில் பயன் பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை, ஏதோ ஒரு சிலருக்கு உத்தியோக வசதிகள் ஏற்பட்டு மற்றவர்களுடன் சாதாரணமாக பழக சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டதே தவிர, மற்ற சாதாரண தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை கேவலமாக நினைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைத்தான் உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த தீண்டாமை ஒழிப்பு இனத்திற்கு தற்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 184.05 லட்ச ரூபாய் உண்மையில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பயனளிக்கும் என்று எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை. மேலும், இந்த Welfare of Scheduled Tribes and Scheduled Areas என்ற இனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை நீலகிரி மலையில் வாழும் தொழிலாளர்களுக்குத்தான் பயன்படுமே தவிர, நேரிடையாக ஹரிஜனங்களுக்கு சேராது. அந்த வகையில் ஹரிஜனங்களுக்கு சேரும்படி இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மூன்றாவதாக Grants-in-aid Scheme-ன்கீழ் உள்ள Criminal tribes, 11-15 போலீஸ் பாதுகாப்பிலே இருக்கின்ற கள்ளர்கள், மறவர்கள், இருளர்கள் போன்றவர்களுக்கு அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படப்போகிறதே தவிர ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே ஒரு காசுகூட போவதற்கு அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே இதனை இங்கே விளக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. Welfare of backward classes என்று போட்டுவிட்டு அதற்கு ரூ. 1 கோடிக்குமேல் ஒதுக்குகிறோம், ஆனால் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் பிற்பட்ட வகுப்பாருக்கு செலவு செய்ய காரணங்கள் ஏதாவது காட்டப்பட்டு இருக்கின்றனவா என்றால் கிடையாது, கிடையாது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஆங்கில எகாதிபத்திய காலத்தில் Labour Department-ஆர் அன்று செய்துவந்தார்களே அந்த குறிப்புகளை, ஹாஸ்டல்கள், மிட்டே மீஸ்கள், School-கள் மாணவர்களுக்கு scholarship-கள் கொடுக்கிறோம் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறதே தவிர ஏறக்குறைய 74.5 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டபோவதாக கூறி இருப்பதைப் பார்த்தால் 10 சத விதிகத்தான் ஒதுக்கி செலவு செய்யப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது Labour Department காலத்திலே வருடாவருடம் ஒதுக்கி இருந்த அளவிற்கு கூட கிடையாது. பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் பணத்தையும், ex-criminal tribes-க்கும் செலவழிக்கும் பணத்தையும் 1 கோடி 9 லட்ச ரூபாயில் கணக்கிட்டால், ஹரிஜனங்களுக்கு வருடாவருடம் 22 லட்ச ரூபாய்தானே. இங்கே பஞ்சாங்கத்தைப்போல 5 புத்தகங்கள் அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே scheduled castes and scheduled tribes என்று போட்டுவிட்டு இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக ex-criminal tribes-க்கு 138 லட்ச ரூபாய்க்கும் அதிகமாக செலவழிப்பதானது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மாறானது அல்லவா. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இவ்வளவு ரூபாய் செலவு செய்கிறோம் என்று இந்தப் புத்தகங்களிலிருந்து காட்ட முடியுமா. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற தலைப்பிலே மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற தொகையை குற்றபரம்பரையினருக்கும் செலவழித்து விட்டு, இவர்கள் ஏதோ நன்றி கெட்டவர்கள், நாங்களுமே

[Sri A. Ratnam]

[27th August 1955]

அனிக்கிறோம் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை எடுத்து பிற்படுத்தப்பட்டவர்களை யும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் மொழுகிறார்கள். குற்றப்பரம்பரை யினருக்கு கொடுப்பதற்கு நாங்கள் எதிராக இல்லை. ரூ 30 கோடி வேண்டுமானாலும் செலவிடுங்கள். ஆனால் எமாற்று வித்தை இந்த பஞ் சாங்கத்திலே இருக்கின்றதே, அது கூடாது என்கிறோம். எதோ சொல் வார்கள், பஞ்சாங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நல்லகாலம் வருது நல்ல காலம் வருது என்று கூறிவிட்டு, நல்லகாலம் வரவில்லையே என்று கேட்டால், கிரகங்கள் வேறு விதமாக இருக்கின்றன, கேட்டகிரகம் பார் வையாக இருக்கிறது என்று, அதேபோல நாங்கள் ஒதுக்கிவிட்டோம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும் என்று குறிப் பிட்டு, செல்வபிக்காமல் சாக்குகளைச் சொல்லிவிடுவது அதே நேரத்திலே நம் ராஜ்ய ரீதியாக ஒதுக்கப்படும் பணம் செலவிடப்படுகிறதே, அந்தப் பணத்தின் செலவினங்களையும், அது எதற்காக செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதையும் நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கோழர் ராம மூர்த்தி அவர்கள் ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் எதிர்த்து பேசி இருக்கிறார். ஆகவே ஒவ்வொருவர் சொன்னதையும் இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் கேட்க முன்வந்தாலொழிய ஜனங்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியாது. இந்த ஐந் தாண்டுத் திட்டத்தினால் இந்த சர்க்கார் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கின்ற அதிபர்களுக்கும் தனவந்தர்களுக்கும் உதவி செய்கிறார்களே தவிர ஏழை களுக்கு உதவி செய்வதில்லை. இன்னும் Parry & Co., B. & C. மில் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுக்கும் பெரும் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கும் தான் இந்த சர்க்கார் புல்டோஸர்கள், மின்சாரம், கொடுத்து அவர்கள் தான் பலே பலே வேலைகள் செய்கிறார்கள் என்று இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் கருதுகிறார்களே தவிர இந்த நாட்டிலே ஏழை விவசாயிகள், ஹரிஜனங்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் ஆகிய 95 சத விதம் மக்களுக்கு இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இந்த ஆட்சியாவர் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு ஒரு அளவிற்கு கூட இடம் கிடையாது. ஏழை மக்களுக்கு விதை கிடைப்பதில்லை. கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பெரிய மிராசுதாரர்களுக்குதான் கடன்களும், விதைகளும், புல்டோஸர் களும், மின்சாரமும், தண்ணீர் வசதியும் கிடைக்கின்றன. ஏழை ஹரி ஜனங்களுக்கு ஒரு சென்ட் நிலம் கூட கிடையாது. நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டால், ஹரிஜனங்களுக்கு பல மாவட்டங்களிலே ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூட கொடுக்கவில்லை.

11-25
a.m.

“ திருநெல்வேலி, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு, மதுரை ஜில்லாக் களில் மூன்று ஹரிஜனங்களில் ஒரு ஹரிஜனுக்குத்தான் நிலம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று பதில் சொல்லுகிறார். அந்த அளவிற்கு இருக்கிறது நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறது. நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்றால் அதில் கொண்டுவரவேண்டும். இப்பொழுது லட்சக் கணக்கான தரிசு நிலங்கள் பயிர் செய்வதற்கு லாயக்குள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களையெல் லாம் எடுத்து நிலமில்லாதவர்களுக்குக் கொடுத்து உணவு பெருக்குவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். நாட்டில் சுபிட்சத்தை உண்டு பண்ணுவதற்கு, இந்த திட்டம் வெற்றியடைவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது, கோவை மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை, மதுரை மாவட்டத்தில் சர்க்கரை ஆலை அமைப்பதற்கு ஆட்சியாளர்கள் முன் வருகிறார்கள். விவசாயிகள் விதை கேட்டால் காலா காலத்தில் கொடுப்பது இல்லை. பணம் கொடுத்தால் கூட எரு கிடைக்கிறதா என்றால் கிடைப்பதில்லை. சென்ற வருஷத்தில் நூற்றுக் கணக்கான மூட்டை எரு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லியும் விவசாயிகளுக்கு எரு கிடைக்க வில்லை. ஆனால் கள்ளத்தனமாக அதை விற்று வந்தார்கள். பள்ளக் மார்க் கெட்தான் நடந்தது. அந்த பள்ளக் மார்க்கெட்டில் விவசாயிகள் அதிகப்படி யான பணம் கொடுத்து எரு, விதை வாங்க வேண்டியதாக இருந்தது. ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது. ஆனால் முதலாளிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. அந்த அளவில் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. தரிசுநிலத்தை கொடுத்தாலும் அதை சமம் செய்வதற்கு பணம் வேண்டும். இதை யெல்லாம் யோசித்து விவசாயிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

27th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

இப்பொழுது உப்பு வரி தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அந்த உப்பு வரியை மீண்டும் போட்டு இந்த நாட்டிற்கு பணத்தை தேடிக் கொள்ளலாம். அந்த முறையில் 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். அதை வைத்துக்கொண்டு தரிசு நிலத்தை பயிரிடுவதற்கு கொடுக்கலாம். அமெரிக்கா போன்ற மேனாக்ரிகளிலிருந்து சாதனங்களை வாங்கிவந்து நிலத்தை வளப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri Y. Manjaya Shetty) :—“ The hon. Member's time is up.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத் தயார்ப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசி விட்டார்கள். அதிலுள்ள குறைகளைப்பற்றி கூறிக் கொண்டார்கள். அதே சமயத்தில் அவரவர்களுடைய ஜில்லாவிற்கு வேண்டிய செலவையும் கூறிக்கொண்டு சில குறைகளையும் எடுத்துக் கூறினா். என்னுடைய ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதன் தேவைகளைப் பற்றி பின்னால் ஒரு சமயம் வரும் என்ற நம்பிக்கையினால் அதனைப்பற்றி அப்புறம் விரிவாகப் பேசலாம் என்று நினைத்து பொதுவாக இந்த திட்டத் தைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

“ இது முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவாக காலம் போய் இரண் டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி பரிசீலனை பண்ணுகிற காலம். எந்த நோக்கத்துடன் இந்த திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் விவசாயம், மின்சாரம், கல்வி, தொழிற்சாலை முதலியவைகள் நல்ல முறையில் யோசிக்கப்பட்டு அதற்கு திட்டங்களையும் தீட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டங்களெல்லாம் யாருக்குப்போகிறதோ அவர்களெல்லாம் எப்படிப் பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த திட்டத்தினால் என்ன பிரயோசனம் ஏற்படப்போகிறது என்பனவற்றையெல்லாம் யோசிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த திட்டம் வெற்றி பெற வேண்டும் என்றால் அந்த வெற்றிக்கு என்ன அறிகுறி இருக்கிறது என்பதை பார்க்க வேண்டும். நம் நாட்டிற்கு தொழிற்சாலை வேண்டும் என்று சொல்லு கிறார்கள். அதே காலத்தில் நம் நாட்டின் மக்கள் எந்த முறையில் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய பொருளாதாரம் என்ன, அவர்களுடைய சமூக நிலை மற்ற நிலைகள் எல்லாம் எந்த முறையில் இருக்கின்றன என்ற தன்மையைப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக சில மக்கள் நகரங்களில் வாழ்கிறார்கள், சில மக்கள் கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். கிராமங் களில் வாழக் கூடிய மக்களுக்கு சாதாரணமாக வாழ்க்கைத்தரம் உயர வேண்டும் என்று திட்டம் போடப்படுகிறது. அதே காலத்தில் அவர் களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வாங்கும் திறமை எவ்வளவு தூரம் அதிக மாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வாழ்க்கைத்தரத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றால் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தியைப் பார்க்க வேண்டும். வாழ்க்கைத்தரமும் வாங்கும் சக்தியும் நகரங்களிலும் கிராமங் களிலும் ஒன்றாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது அப்படி இருக்க முடியாது என்று நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். இப்பொழுது நாம் வரி போடுகிறோம், வரி வாங்குகிறோம். அந்த வரிச் சுமை அதிகமாக யாருக் குப் போகிறது என்று பார்த்தால் அது கிராமங்களிலுள்ள மக்களுக்குத் தான் அதிகமாகப் போகிறது, நகரத்திலுள்ள மக்களுக்கு குறைவாகப் போகிறது. அதனால் வாங்கும் சக்தி கிராமங்களில் குறைவாகவும் நகரங் களில் அதிகமாகவும் இருக்கிறது. அதனால் பொருளாதார நிலைமையை நாம் சரிக்கட்டுகிற முறையில் பார்த்தால் ரொம்பவும் முரண்படுகிறது. கிராமங்களிலுள்ளவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் வாழ்க்கைத்தரத்தை அதிகப்படுத்தப் போகிறோமோ அதே சமயத்தில் அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைகிறது. அதனால் அங்கு சிரமம் ஏற்படுகிறது. இதில் முற்பட்ட, பிற்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு பக்கத்தில் சாதாரண மக்கள் இருக்கிறார்கள், மற்றொரு பக்கத்தில் பெரிய மனிதர்கள்

[Sri S. Swayamprakasam] [27th August 1955]

இருக்கிறார்கள். அவைகளுடைய பொருத்தவரத்தை கவனித்தால் சாதாரணமாக கிராமத்திலுள்ளவர்கள் மண் போடுகள் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், இன்னொரு பக்கத்தில் பார்த்தால் அங்குள்ளவர்கள் கப்பி ரோடு வேண்டும் என்றும் தார் போடு வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் மாதா மாதம் தங்களுக்கு தார் போடு போட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி இரண்டு வித பிரச்னைகள் எழுகின்றன. வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிற காலத்தில் அவர்கள் அதிகமாக தங்களுக்கு சாதனங்களை தேடுகிறார்கள். வசதிகள் அவர்களுக்கு அதிகமாக ஏற்படுகிறது. இதை யெல்லாம் பகிர்ந்து சேர்த்து பார்க்கும் காலத்தில் இந்த திட்டத்தைப் போட்டால் எந்த அளவில் கிராமத்திலுள்ளவர்களுக்கு அதிகமாக செய்ய வேண்டும் என்று தோன்றும். அந்த முறையில் அவர்களுக்கு கல்வி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். நெல் உலர்த்து சாதனங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டும், பிற்பட்ட பகுதியிலிருந்துவாங்குக்கும் பிற்பட்ட கிராமங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கும் அவர்களுடைய நிலைமையை ஊன்றி கவனித்து அவர்களுக்கு அதிகமாக பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் ஒருவாறு செலவு செய்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும்.

“ அடுத்தபடியாக நான் விரிவாகச் சொல்ல ஆசைப்படவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் உணவு பிரச்சினையை ஒருவாறு சமாளித்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த அளவில் சமாளித்து விட்டார்கள் என்று பார்த்தால் இன்றைய தினம் பல கால்வாய்கள் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

11-35
a.m.

“ அப்படி இருக்கிற காலத்தில் உணவுப் பொருள்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ள நிலங்களில், மற்ற விவசாய பொருள்களை பயிர் செய்வதானது, உற்பத்தி செய்யப்படும் உணவுப் பொருளின் அளவையே குறைத்துவிடக்கூடும். உணவுப் பொருள் நாளுக்குநாள் பெருகுவதற்குப் பதிலாக குறைந்து விடும் என்பதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைய தினம் தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லா தன் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்குப் போதுமான உணவைக் கொடுப்பதோடுகூட, பிற ஜில்லாக்களுக்கும் கணிசமான அளவு உணவுப் பொருளை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த ஜில்லாவில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு தேவைப்படுகின்ற கரும்பை உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு அந்த நிலங்களில் எல்லாம் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அந்த நிலங்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்வதினால் உணவுப் பொருள் அவற்றிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது இல்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது பிரச்சனை அல்ல. சர்க்கரையும் ஒரு உணவுப் பொருள் இல்லையா என்பதைப் பற்றியும் நான் பேச வில்லை. உணவுப் பொருள் என்றால் மக்களுடைய பிரதானமான உணவாகிய, அரிசிப் பயிரை நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். நெல் பயிர் செய்துகொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களில் இன்றைக்கு கரும்பு சாகுபடி செய்வதினால் அவற்றிலே இதுவரையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்த நெல்லின் அளவு குறைந்துவிடுகிறது. அது மட்டும் அல்ல. இன்னொரு விஷயத்தையும் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தக் கரும்பு சாகுபடிக்கு வேண்டிய தண்ணீரை மேட்டூர் கால்வாய்களிலிருந்து நெல் பயிருக்கு தண்ணீர் தேவைப்படாத காலத்தில் கிடைக்கும்படியாக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். கரும்பு சாகுபடிக்கு தண்ணீர் விடுவதினால்தான் இன்றைக்கு நெல் சாகுபடிக்கே தண்ணீர் தடை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை சபையினர் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது நெல் சாகுபடிக்கு தண்ணீர் தேவைப்படாத காலங்களில் இருக்கின்ற தண்ணீரை மேட்டூர் டாமில் தேக்கி வைத்துக் கொண்டால் நெல் சாகுபடிக்கு தண்ணீர் வேண்டிய காலங்களில் அதனை திருப்பிவிட முடியும். இந்தக் காரணத்திற்காகத்தான் நீர்த் தேக்கமே

[Sri S. Swayamprakasam] 27th August 1955]

கட்டப்படுகிறது. ஆனால் நீர்த்தேக்கத்தில் தண்ணீரை வைத்துக்கொள்ளாமல் நெல் சாகுபடிக்கு தண்ணீர் தேவையில்லாத காலங்களில் இந்தக் கரும்பு பயிருக்கு இருக்கின்ற தண்ணீரை சப்ளைசெய்து விடுவதினால்தான் இன்றைக்கு நெல் சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் தட்டுப்படுகிறது. டாமிலே தண்ணீர் இல்லை. மழையும் பெய்யவில்லை. ஆகவே போதுமான தண்ணீர் இல்லாமல் நெல் பயிர்கள் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பல பகுதிகளிலே அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“ 11,000 ஏக்கராக்களில் சர்க்கரை ஆலைக்காக கரும்பு சாகுபடி செய்வதினால் 11,000 ஏக்கராக்களில் விளைந்துவந்த உணவுப்பொருள் நமக்கு இனிக்கிடைக்காமல் போவதோடு 11,000 ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடிக்கு அதிக தண்ணீர் விடுவதினால் அந்த ஜில்லாவில் இதர பகுதிகளிலும் இருக்கக் கூடிய நெல் பயிர் அழிந்துபோய்விடுகின்றதென்பதை சர்க்கார் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். கார் பயிர் சாகுபடியாகி இருக்கிறது. இதற்கு தண்ணீர் வேண்டும். குருவைப் பயிர் என்னவாகும் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. இதனால் தஞ்சை ஜில்லாவிலேயே பஞ்சம் ஏற்பட்டு விடுமோ என பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. லோயர் பவானி கால்வாயின் வழியாக போகின்ற தண்ணீரையாவது தேக்கி இந்தப் பக்கமாக விட்டால்தான் இந்த ஜில்லாவிலுள்ள பயிர்கள் பிழைக்க முடியும். அதற்கான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் தங்களுக்கு மாத்திரம் உணவுப் பொருளை உற்பத்தி செய்யவில்லை இதர ஜில்லா வாசிகளின் நன்மைக்காகவும்தான் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் கட்டுப்பாடு இருந்த காலத்தில், எந்தப் பிரதேசத்திலிருந்தும் நெல் வெளியே போகக்கூடாதென்று உத்தரவு இருந்தபோதிலும்கூட, ஒரு மரக்கால், இரண்டு மரக்கால் நெல்லை எடுத்துக்கொண்டுபோய் ரேஷன் அதிகாரிகளால் பிடிப்பட்டு, உதைப்பட்டு ஜெயிலில்கூட இருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இதர ஜில்லாவாசிகள் தெரிந்துகொண்டால், அவர்கள் இதர ஜில்லா மக்களுக்காக எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உணவுப் பொருளை பயிர் செய்கிறார்கள் என்பது தெரியும். ஆகையால் லோயர் பவானி சப்ளையை நிறுத்தி இந்தப் பக்கத்திற்கு தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று நேற்றைய தினமே கனம் மந்திரி அவர்கள் அம்மாதிரி பதில் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. இனிமேலாவது அப்படிச் செய்ய உத்தரவு போடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“ அதற்கு அடுத்தாற்போல இன்றைக்கு குடிசைத் தொழில்கள் எல்லாம் அதிகம் பெருகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பல கிராமங்களில் கைத்தறி நெசவு குடிசைத் தொழிலாகவே இருந்து வருகிறது. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதை நானும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்றபோது ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை ஏழுகிறது. குடிசைத் தொழில்களை ஏவ்வளவு தூரம் வளர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகின்றோமோ, அவ்வளவு தூரம் இயந்திரத் தொழில்களில் இவற்றோடு போட்டி போடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது உணவுக்கு அடுத்து மிகவும் முக்கியமானது உடை என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். துணி ஏராளமாக உற்பத்தியாக வேண்டியது அவசியம். அவற்றை ஆலைகளிலேயே உற்பத்தி செய்தால் நெசவாளர்களுடைய நிலைமை பாதிக்கப்படும் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே ஆலைகளுக்கும் கைத்தறிகளுக்கும் போட்டி இல்லாத வகையில் ஆலைகளின் மூலமாகவும், கைத்தறிகளின் மூலமாகவும் பரவலாக துணியை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் கைத்தறி குடிசைத் தொழிலை அமைக்கவேண்டும் என்பது என் அடா.

“ விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு இருப்போர்களும், விவசாய வேலை இல்லாத காலங்களில் இந்தக் குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபடும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்கு இதில் ஈடுபடக்கூடிய உற்சாகம் ஏற்படும் வகையில்

[Sri S. Swayamprakasam] [27th August 1955]

ஊதியம் அவற்றில் அதிகமாகக் கிடைப்பதற்கான நிலைமையும் இருக்கவேண்டும். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தினால் குடிசைத் தொழில் அதிகம் பெருகுவதற்கு வசதி ஏற்படும்.

“அடுத்தபடியாக குடி இருப்பு மனை விஷயமாக ஒரு வார்த்தை. தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு பொது மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளும் அளிக்கப்படவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அருகிலேயே பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க திட்டம் வகுக்கலாம். என்.ஜி.ஓ.-களுக்கு கொடுக்கிற மாதிரியாக இதர மக்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு கடன் கொடுப்பதில் ப்ரயாசி கொடுத்து வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை நல்ல முறையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைவேற்றலாம். இது இந்த நாட்டின் பொதுவான நலனுக்கு மிகவும் முக்கியமாக இருக்குமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அதற்கு பிறகு எனக்கு முன் பேசிய ஸ்ரீ ரத்னம் மிக வேகமாகப் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசுகின்ற காலத்தில் ஹரிஜனங்கள் மற்ற பிற்பட்ட வகுப்பினர்களைவிட மைனாரிட்டி என்று சொன்னார்கள். மற்றவர்களைவிட அவர்கள் எண்ணிக்கையில் மைனாரிட்டி அல்ல மெஜாரிட்டிதான்.

“பாக்வேர்டு கிளாஸ் கமிஷன் தலைவர் ஸ்ரீ காகாசாகேப்களேல்கர் மெஜாரிட்டியாக உள்ள இந்தப் பிற்பட்ட மக்கள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் கூறியிருக்கிறார். நான் சொல்லவில்லை. பிற்பட்ட மக்கள் மெஜாரிட்டியாக இருப்பவர்கள், பிற்பட்ட மக்கள் ஹரிஜனங்கள் இவர்களுடைய நலனுக்காக தனியாக ஒன்றும் காணோம். அவர்கள் பிற்பட்ட தன்மைக்கு சரியான பணம் ஒதுக்கவில்லை என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பிற்பட்ட தன்மையைப் போக்க சரியான திட்டம் வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சுகாதாரம் விஷயமாக ஒரு வார்த்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பொது மக்கள் நல்ல சுகாதார வசதியோடு இருக்க வேண்டுமென்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஆஸ்பத்திரிகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் அங்கே மிக அதிகமான நோயாளிகள் வருகிறார்கள். சத்துள்ள உணவுப் பொருள்கள் அவர்களுடைய ஆகாரத்தில் சேர்க்கப்படாததின் காரணமாக இம்மாதிரியான பல வியாதிகள் வருவதாக டாக்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் உள்ளவர்களுக்கு சத்துள்ள நல்ல ஆகாரம் கொடுக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வெளியிலிருந்து வரக்கூடிய சுகாதாரக் குறைவானப் பண்டங்களை அனுமதிக்கக்கூடாது. இதற்கான திட்டம் வகுப்பதில் யோசனை செய்யவேண்டும் என்பது என் அவர். கடைசியாக தஞ்சை ஜில்லாவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. அந்த ஜில்லாவை இன்றைக்குக் இருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தார் எல்லாவகையிலும் புறக்கணிக்கின்றது. அந்த ஜில்லாவில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பல நாட்களாக அந்த ஜில்லா வாசிகள் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அந்த வைத்தியக் கல்லூரியை தஞ்சையில் ஏற்படுத்துவதா? திருச்சியில் ஏற்படுத்துவதா? அல்லது காரைக்குடியில் ஏற்படுத்துவதா என்கின்ற பிரச்சனையை பெரியதாகக் கிளப்பிவிட்டு, இதை அந்தந்த ஊர் ஜனங்களே முடிவு செய்து கொள்ளவேண்டும் என்கின்ற வகையில் ஏதெதற்கு விட்டுவிட்டார்கள். யார் எந்த இடத்தில் அதிக நிலம் கொடுக்கிறார்களோ, அதிக பணம் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் அந்த வைத்தியக் கல்லூரி நிறுவுவதற்கு உத்தேசம் என்றும் அறிவித்தார்கள். ஏதோ ஒரு வைத்திய கல்லூரி வரப்போகிறது, அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட சிக்கல் என்று நாங்கள் எண்ணினோம். ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் இரண்டு வைத்தியக் கல்லூரிகள் இந்த ராஜ்யத்தில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்போவதாகவும், ஒன்று நிச்சயம் கோயம்புத்தூரில் இருக்கும் என்றும், மற்றொன்றைப்பற்றி எந்த இடத்தில்

[27th August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

ஏற்படுத்த வேண்டுமென முடிவு எடுக்கப்படவில்லை யென்றும் சொல்லுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் வைத்தியக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று பல நாட்களாக நாங்கள் கூறிவருகிறபோது, எங்களிடம் எவ்வளவு பணம் தருகிறீர்கள், எவ்வளவு நிலங்களை தருகிறீர்கள், எந்த இடத்திலே அதிக பணம், அதிக நிலம் கொடுக்கிறார்களோ, அங்கேயேதான் ஏற்படுத்த போகிறோம் என்று பேரம் செய்கின்ற சர்க்கார், ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியை நிச்சயம் கோயம்புத்தூரில் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே, இதற்குக் காரணம் என்ன? கோயம்புத்தூரில் நிலம் கொடுக்கிறேன் என்று யாராவது முன் வந்தார்களா? அல்லது பணம் கொடுக்கிறேன் என்று முன் வந்தார்களா? அல்லது எங்களிடம் கேட்பது போல சர்க்கார் அவர்களிடம் வேண்டிய பணம் கேட்கிறார்களா? எங்களிடம் சர்க்கார் அவர்களிடம் வேண்டிய பணம் கேட்கிறார்களா? கேட்பது போல சர்க்கார் அவர்கள் அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்து இல்லவே இல்லை. மந்திரி அவர்கள் அந்த ஜில்லாவிலிருந்து வந்து இருக்கிற காரணத்தினால் நிச்சயம் அங்கே ஏற்படுத்த போகிறோம் என்கின்ற அளவில் திட்டமிட்டு இருக்கிறார்களே தவிர எங்களிடம் கேட்பது போல எவ்வளவு பணம் தருகிறீர்கள்? எவ்வளவு நிலம் தருகிறீர்கள் என்று அந்த ஜில்லாவில் உள்ளவர்களைக் கேட்கவில்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லா வாசிகளை விட அந்த ஜில்லா வாசிகள் பணக்காரர்களாக இருக்கலாம். செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ரெவினியூவில் கிட்டத்தட்ட 1,23,00,000 ரூபாய் தஞ்சை ஜில்லா கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மந்திரி சபையினர் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதாவது கிட்டத்தட்ட மொத்த வரியில் 100-க்கு 23 சத விதம் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து வசூலாகிறது. அதற்கு அடுத்தாற்போல கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து 8 சத விதத்தான் வசூலாகிறது. மற்றொரு ஜில்லாவில் 6 சத விதம் என்று, அதற்கு குறைவாகத்தான் வருகின்றன. கிட்டத்தட்ட இந்த ராஜ்யத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானத்தில் 100-க்கு 23 சத விதத்துக்கு மேல் கிடைக்கக்கூடிய தஞ்சை ஜில்லாவை மந்திரி சபையினர் எல்லாவகையிலும் புறக்கணிப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். இந்த மந்திரி சபையினர் தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு இதுவரையில் என்ன செலவு செய்து இருக்கிறார்கள்? என்று நான் கேட்கிறேன். தலைநகர் ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால், ராஜா அவர்களுடைய நிதியிலிருந்து பாதியும், மிராசதாரர்களுடைய நிதியிலிருந்து பாதி பங்கையும் போட்டு, நாங்கள் “ராஜா மிராசதார்” ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால், சர்க்கார் உதவி இல்லை. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் 10 லட்சம், 20 லட்சம் என்று போட்டு செங்கிப்பட்டியில் க்ஷயரோக ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறோம். தஞ்சையில் ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் அதற்கு சர்க்கார் பொருள் உதவி கொடுத்து உதவி செய்யவில்லை. நாங்கள் 1 அக்ரேஷனாக வசூல் செய்து தலைநகரில் ஒரு கல்லூரியை ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். அப்படி எல்லாவகையிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிற அந்த தஞ்சை ஜில்லாவிலே இன்றைக்கு ஒரு மெடிகல் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வளவுதான் நாங்கள் கேட்பது.

“ஆகையால்தான் நான் கேட்கின்றேன், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரியையாவது வையுங்கள் என்று. நிலம் கொடுங்கள், பணம் கொடுங்கள் என்று எங்களை நிதி மந்திரி கேட்டால் நாங்கள் நிலம் வேண்டுமானால் கொடுக்கிறோம். ஆனால் பணம் கோயம்புத்தூரில் இருக்கலாம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“When land reform is in the offing, it is very easy to donate lands.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ரிபாரம் இருந்தால் என்ன? நமக்கு வேண்டியது சொத்துதானே. வரும்படிதானே. கோயமுத்தூரிலிருந்து என்ன வந்தது என்று நான் கேட்கின்றேன். கோயமுத்தூரில்

[Sri S. Swayamprakasam] [27th August 1955]

மெடிகல் கல்லூரி வைக்கப்போகிறோம் என்று ஏன் திட்டத்தில் எழுதினார்கள். தஞ்சாவூரில் வைத்தியக் கல்லூரியை வைப்பதா, காலைக் குடியில் கல்லூரியை வைப்பதா என்ற கேள்வி இருக்கும்தான். கோயமுத்தூருக்கு என்ன அளவாம்? பணம் கொடுக்கிறேன், நிலம் கொடுக்கிறேன் என்று அங்கு யார் முன் வந்தார்கள் என்று நான் கேட்கின்றேன். அதையெல்லாம் பற்றி நான் அதிகமாகச் சொல்லத் தேவையில்லை. எங்களுக்கு வேண்டுமெல்லாம் தஞ்சாவூரில் ஒரு வைத்தியக் கல்லூரி; அவ்வளவுதான்.

“தஞ்சாவூரில் வைத்தியக் கல்லூரி ஏற்படுத்தும் பட்சத்தில் நாங்கள் அதற்காக ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். கல்லூரி ஹாஸ்டலில் உள்ள மாணவர்களுக்கு மலிவான, சத்தான ஆகாபத்தை எங்கள் தஞ்சை ஜில்லா கொடுக்கும். சென்னை நகரத்திலுள்ள வைத்தியக் கல்லூரி ஹாஸ்டலில் இருக்கும் மாணவன் ஒன்றுக்கு 60, 70 ரூபாய் செலவு ஆகிற தென்று சொன்னால், கரந்தையில் 20 ரூபாய்க்குமேல் பணம் வேண்டாம். சரப்பாட்டுச் செலவுக்காக மாணவர்களின் பெற்றோர்கள் கூடிய நிலை ஏற்படும். எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் வைத்தியக் கல்லூரியை வைத்தாலும், அது மாகாணத்திலுள்ள எல்லா மாணவர்களுக்கும் உதவியாகவுள்ள மாகாண வைத்தியக் கல்லூரியாகத் திகழமுடியும். இந்தக் காரணங்களை எல்லாம் சர்க்கார் சீர்தூக்கிப் பார்த்து தஞ்சையில் வைத்தியக் கல்லூரியை தயவு செய்து வைக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூரில் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்டுக்கொள்வதைப்பற்றி யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால், கோயமுத்தூரில் வைப்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஏன் ஆட்சேபிக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். கோயமுத்தூரில் வைத்தியக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தினாலும் அதுவும் மாகாணக் கல்லூரியாக இயங்க முடியும் என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“நான் தமிழில்தான் பேசினேன். அதைக்கூட கனம் அங்கத்தினர் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்று நினைக்கிறேன். கோயமுத்தூரில் வைப்பதை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. கோவையில் வைக்கவேண்டுமென்றால் ‘பணத்தைக் கொடுப்பார்களா? நிலத்தைக் கொடுப்பார்களா?’ என்ற பிரச்சனையே எழாமல் ஆரம்பிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் ‘நிலம் கொடுப்பார்களா? பணம் கொடுப்பார்களா?’ என்ற பிரச்சனை யெல்லாம் வருகின்றன என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலிருந்து யாராவது பணம் கொடுக்கிறேன் என்று முன் வந்தார்களா? அப்படி இல்லாதபோது ஏன் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவின் பெயர் வந்தது என்று நான் கேட்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

“பிச்சை எடுப்பவர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். நானும் பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். நமது மாகாண மக்களில் ஒரு பகுதியினர் திட சரீரத்துடன் இருப்பவர்களும் பிச்சை எடுக்கப்போகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். ஸ்ரீமான் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னது போல திட சரீரத்துடன் இருந்தும் வேலை செய்ய மனமில்லாமல் சோம்பேறித்தனத்தினால் சிலர் பிச்சை எடுக்கப்போகிறார்கள். வேலை செய்ய மனமிருந்தும் வேலை கிடைக்காமல் அலைகின்ற மக்களுடைய சக்தியை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இருக்கவேண்டும். பிச்சை எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லும்போது அதேசமயத்தில் பிச்சை எடுக்கக்கூடிய திட சரீரத்துடன் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவும் நாம் உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

[27th August 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

வேலை செய்ய மனமுள்ளவர்களை முதலில் தொழிலில் ஈடுபடுத்திக்கொண்டு, திடமிருந்தும் வேலை செய்ய மனமில்லாத கூட்டத்தினை அடக்கி ஒடுக்கி, வேலை செய்யச் சொல்லவேண்டும். இம்மாதிரி எல்லாம் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மக்களுடைய சக்தியை உபயோகப்படுத்தாவிட்டால் நாடு முன்னேறுவதற்கு முடியாது. ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்து அவர்களுடைய சக்தியை நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளாத சர்க்காரை கேஷமநல் சர்க்கார் என்று சொல்வதற்கு முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“எவர்க்காகக் கொடுத்திருந்த நேரம் முடிந்து விட்டபடியால் பொதுவான விஷயத்தை இத்துடன் நிறுத்திக்கொண்டு, ஜில்லா வாரியாகப் பார்க்கின்ற காலத்தில் விரிவாகப் பேசலாமென்று நினைக்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இந்த விவாதம் நடைபெறுவது வரவேற்கத் தகுந்தது. திட்டக் கமிஷனுடைய கொள்கையைப் பற்றியும், மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையைப் பற்றியும், நம்முடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது என்பதினால் இந்த விவாதத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதம் நடக்கும் இந்தச் சமயத்தில் நம்முடைய மலையாள சகோதரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது போயிற்று. அதற்கு அவர்களுக்கு நியாயமான காரணம் இருக்கலாம். காங்கிரஸ் கட்சியின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள்கூட இதில் பங்கெடுப்பதில் அதிக உற்சாகம் காட்டவில்லை. அவர்கள்கூட இருந்து நடத்தின கூட்டத்தில் தான் மற்றக் கட்சியைச் சேர்ந்த மலையாள அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து இதில் கலந்து கொள்வதில்லையென்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்பதை நம்முடைய சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-50
a.m.

“மற்ற ஜில்லாக்களைப் போல 14-வது ஜில்லாவோடு 15-வது ஜில்லாவாக மலையாள ஜில்லாவையும், தென் கன்னட ஜில்லாவையும் நாம் கருதுவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனை ஒரு ஜில்லாவிற்கு அதிகமாகவும், இன்னொரு ஜில்லாவிற்கு குறைவாகவும் ஒதுக்குவதினால் மட்டும் தீர்ந்துவிடும் என்று கருதுவதில்லை. இறுதியாக இந்தப் பிரச்சனை தீரவேண்டுமானால் ஐக்கிய கேரளம், சமயுத்த கர்னாடகம் என்று ராஜ்யங்கள் ஏற்பட்டு தமிழ் நாடு பூராவும் சென்னை அரசாங்கமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தப் பிரச்சனை இறுதியாகத் தீரும். அதுவரை இப்படிப்பட்ட மனக் குறைகள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். அவர்கள் சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்பதைக் கவனித்து, அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சில உதாரணங்களைப் பார்க்கலாம். மலையாள ஜில்லா புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணம். ரயில்வே போக்குவரத்து விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஷோரனூரைத் தாண்டிவிட்டால் 90-டன் எடையுள்ள ரயில் எஞ்சின் போக முடியாது. அதற்கு சரியான ரயில்பாதை கிடையாது. ரயில் 30-மைல் வேகம்கூட போகமுடியாது. அந்த அளவு அவர்களுடைய பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தான் அவர்களுக்கு நியாயமான குறையிருக்கிறது. அந்தக் குறையை எடுத்துக்காட்டும் வகையில் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சபையிலிருந்து வெளியேறுவதில் கலந்துகொண்டார்கள். எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த மலையாள அங்கத்தினர்களுக்கும் அந்த சுதந்திரத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தப் பிரச்சனையில் நியாயமான முறையில் மந்திரி அவர்கள் சமாதானம் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

[27th August 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member expects me to reply to the point. Before he proceeds further, I wish to know whether it is the contention of the Communist Party that in the plan we have shown discrimination against Malabar.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மலையாள அங்கத்தினர் களும் கூட, மலையாளத்துக்கு விரோதமாக சர்க்கார் நடப்பதாக சொன்னதாகத் தெரியவில்லை. மலையாள ஜில்லா புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது, அது அபிவிருத்தி அடையவேண்டும் என்பதுதான் அவர் களுடைய கோரிக்கையே. தவிர மலையாளத்துக்கு விரோதமாக நம்முடைய சர்க்கார் நடப்பதாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர்களாவது சொல்லவில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மலையாளம் வளருவதற்கு முழு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is with reference to the entire State. I do agree that there should be more opportunities for development. I want to know whether it is the opinion of the Communist Party that in preparing the plan, we have discriminated against Malabar.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மலையாளத்திற்கு விரோதமாக சர்க்கார் நடந்ததாக நான் சொல்லவேயில்லை. 14-வது ஜில்லாவோடு 15-வது ஜில்லாவாக மலையாள ஜில்லாவையும் கருதக்கூடாது. ஒரு நிர்வாக வேலையாகக் கருதக்கூடாது. அது பிரத்தியேக இனம் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சனையாகக் கருதப்பட்டு, விசேஷ சலுகை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய கருத்தும் அதுதான்.”

11-55 SRI N. RATHINA GOUNDER :—“ கனம் தலைவர் அவர் களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள திரும்புகிறேன் : மலபார் காரர்களுக்கு ஒவ்வொரு Key Post-ஐயும் கொடுத்து, தமிழ் நாட்டில் உள்ள படித்த தமிழ் மக்கள் பெரிதும் வருந்துகிறார்கள் என்பதை கவனமென்டாருக்கு னுசபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அந்தப் பிரச்சினையை இதோடு விடுத்து நான் உசிதம் என்று நான் கருதுகிறேன். அதோடு கூட Planning Commission கொடுத்திருக்கக்கூடிய யோசனைகளை எடுத்துக்கொண்டால், நம் ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டவரையில், நம் ராஜ்ய சர்க்காரே கொடுத்திருக்கக்கூடிய யோசனைகளை தொகை சம்பந்தப்பட்டவரையில் சரிபாதினாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். Schemes-ல் தனித்தனியாக எடுத்துக்கொண்டால், அதை அப்படியே குறைத்துவிடலாமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்கிறார்கள். Schemes நிறைவேற்ற ஐந்து, ஆறு வருஷங்கள் ஆகலாம் என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். இருந்தாலும் பணம் சரிபாதினாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? இப்படி ‘பாதினாகக் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்லும்படியான நிலைமை ஏன் ஏற்பட்ட வேண்டும்? அதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இங்கிருந்து சென்று Planning Commission Standing Committee-க் கூட்டத்தில் என்ன சொன்னார்கள், என்ன சண்டை போட்டார்கள் என்ற விவரங்களை நான் அறிந்துகொள்ளவிரும்பவில்லை. அது அவருக்குச் சங்கடமாக இருக்கலாம். இன்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மலையாள அங்கத்தினர்கள் எப்படி தங்கள் பகுதி கவனிக்கப்படவில்லை என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் கட்சிக்கட்டுப்பாட்டினால் அதைச் சொல்லுவதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்களோ, அதே முறையில் அவரும் இருப்பார். எப்படியிருந்தாலும் நான் சொல்வதென்னவென்றால் Planning Commission நம்முடைய சர்க்காருக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு

[27th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஸ்தாபனமாக இயங்கி வந்திருக்கிறது என்பதுதான். ஆகவே Planning Commission கொள்கையையும் மத்திய சர்க்கார் நிதி இலாகாவின் கொள்கையையும் மாற்றுவதற்கு எந்தக் கஷ்டமும் சேர்ந்திருந்தாலும் எல்லோரும் உழைக்கவேண்டிய ஒரு பொறுப்பு இருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ இன்றைக்கு எந்த விஷயமாக இருக்கக்கூடும். சென்னை ராஜ்யத்தில் நிஸ்சீர்த்திருத்தம் வேண்டுமா, அது எப்படி இருக்கவேண்டும் என்றால் அது திட்டக் கமிஷனுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதென்று பதில் சொல்லுகிறார்கள்; இங்கே தெய்வில்கள் ஆரம்பிப்பது சம்பந்தமாகக் கேட்டாலும் திட்டக்கமிஷனுக்கு எழுதியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அந்தத் திட்டக்கமிஷன் இன்றைக்கு ராஜ்யம் பூராவிற்கும் பெரிய நடவடிக்கைகளைக் கண்காணித்து அவற்றைக்கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சர்வாதிகாரம் வாய்ந்த ஒரு ஸ்தாபனமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திட்டக் கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்ட நோக்கம் இவ்வல்ல. திட்டக்கமிஷன் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் மத்திய சர்க்காரால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தை எடுத்துப்பார்க்கும்போது திட்டக்கமிஷனுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய கடமைகளில் ஒன்று செல்வத்தைப் பிரிக்கத் திட்டமிடுவது, கூடுதலாக உற்பத்தியாகிற செல்வத்தை நியாயமான வட்டியில் சமூக அரசியல் நியாய அடிப்படையில் சகல ராஜ்யங்களுக்கும் சமமான பங்கு கிடைக்கக்கூடிய முறையில் விநியோகிக்க ஒரு சிறந்த தத்துவத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பதும் ஆகும். ஆனால் தன்முறையில் என்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். இந்த சனாயில் பேசிய அங்கத்தினர்கள் முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தைப்பற்றி பெரும் உற்சாகத்துடன் அதில் பெரிய சாதனைகள் ஏற்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லவில்லை. கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக அதைக் கண்டித்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளைச் சொல்லாமல் விருக்கலாம். ஆனால் நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறைந்து மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதென்று யாரும் புள்ளி விவரம் கொடுக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக இந்த சனாயில் நடந்திருக்கும் விவாதம் முதல் ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் இந்தக் குறிக்கோள்களைக் கைகூடவில்லை என்பதைத்தான் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“ ஆகவே திட்டக் கமிஷன் வகுத்திருக்கக்கூடிய திட்டத்தைப் பற்றி ஜனநாயக ரீதியில் ஒரு விவாதம் இருக்கவேண்டியதவசியம். இப்போது தாலாகாக்களிலும், கிராமங்களிலும் Planning Board கூட்டம் நடக்கிறது. அங்கு விவாதம் நடக்கிறது. ஆனால் அங்கு கூட்டத்திற்கு வரக்கூடியவர்கள் இங்கு ஒரு பாலம் கட்டவேண்டும், அங்கு ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டவேண்டும், கிணறுகளை வெட்டவேண்டும், ரோடு போடவேண்டும் என்ற யோசனைகளைத்தான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த யோசனைகளை அதிகாரிகள் மேலே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அதேபோல் நாமும் பல யோசனைகளைச் சேர்த்து மேலே அனுப்பிவிட்டு இங்கே விவாதம் நடத்துவது மட்டும் போதாது. ஜனநாயக ரீதியில் விவாதம் நடக்கவேண்டுமென்றால் திட்டக் கமிஷனின் அடிப்படைக் கொள்கை என்ன என்பதுதான் முதலில் தெரியவேண்டும். வருஷா வருஷம் பட்ஜெட்டில் மிச்சப்படுத்தக்கூடிய தொகையைக்கொண்டு ஐந்து வருஷத்துக்கு ஒரு திட்டம் போடலாமே என்று சொன்னால், அந்தத் திட்டம் சரியான திட்டமாக இருக்கமுடியாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். திட்டம் என்பது இந்த தேசத்தில் உற்பத்தியை எந்த அளவுக்குப் பெருக்க முடியும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எந்த அளவுக்குப் போக்க முடியும், இந்த தேசத்திலிருக்கக்கூடிய இதவரையிலும் உபயோகப்படுத்தப்படாத இயற்கை வளங்கள் எவை, அவற்றை எப்படி உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் வழிகள் வகுப்பதுதான் திட்டம். அதோடு கூட கோடிக்கணக்கான வாலிபர்கள் ‘நாங்கள் உழைக்கிறோம், வேலை கொடு’ என்று கேட்கிறார்களே. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய உழைப்பைப் பயன்படுத்தி அனைவருக்கும் வேலை கொடுத்து எப்படி நாட்டை முன்னேற்ற முடியும், அதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதை எப்படித் தவிர்ப்பது என்ற வழி கண்டால்தான் இந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றமுடியும். அந்தமுறையில் திட்டக் கமிஷனைத் திருத்துவதற்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th August 1955]

ஒரு செல்வாக்குக்கும், ஆதிபத்தியத்திற்கும் அவர்கள் அடிமைப் படுத்தப் பட்டு, அவர்கள் வாழ்க்கை பிரயோஜனமற்றதாகிறது. இந்த விவசாய தொழில் சம்பந்தமாக சர்க்காரின் கொள்கை என்ன என்பதை நாம் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கவனிக்கவேண்டும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளில் பல தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் ஏதாவது நெருக்கடி ஏற்பட்டால் சர்க்கார் உதவி செய்ய உடனடியாக விசைந்து செல்லுகிறார்கள். ஆனால் விவசாய தொழிலுக்கு ஏதாவது பாதுகாப்பு கொடுக்கப் படுகிறதா என்றால் இல்லை. ஐந்தாயிரம் கோடி ரூபாய் தேசிய வருமானத்தை தேடித்தரும் விவசாயிகளின் நிலை குறித்து எந்த விதமான பாதுகாப்பும் கிணையாது. அவர்கள் நிர்க்கதியாக ஆண்டவன் நம் தலையில் எழுதியது இவ்வளவுதான் என்று நம்பிக்கை வைத்துவிட்டு, பணத்தை வைத்துக்கொண்டு சூதாடக்கூடியவர்களுக்கு அடிமைப்பட்டு உழல வேண்டிய நிலையில் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“Steel-ன் விலை குறைந்தது. உடனே சர்க்கார் அதன் விலை குறைக்கப்பாது என்பதற்காக நேற்றுவரை பாதுகாப்பு கொடுத்து வருகிறது. டாட்டா, பிர்லா போன்ற ஏகபோக முதலாளிகளால் நடத்தப்படக் கூடிய அந்த தொழிலுக்கு வட்டிசுட்ட இல்லாமல் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள் சர்க்கார். அப்படி உதவி செய்வது எதற்காக? Steel விலை குறைவ வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான். நான் Steel-ன் விலை குறைந்து அந்த தொழில் கெட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சிமெண்டு தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், சிமெண்டின் விலையை நிர்ணயித்து அந்த தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். உ, காப்பி போன்ற பொருள்களுக்கும் சர்க்கார் விலை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு பாதுகாப்பு கொடுத்துவருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட விலைக்கு குறைக்கப்பாது என்று நிர்ணயித்து பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி அந்த தொழில்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்ந்திருக்கும் சர்க்கார், ஐந்தாயிரம் கோடி ரூபாய் தேசிய வருமானத்தை தேடித் தருகிற விவசாயத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். Steel விலையை உயர்த்தி பாதுகாப்பு அளிக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம். வண்டிப்பட்டை முதலிய இரும்பு சாமான்கள் வாங்கக்கூடிய விவசாயிகள் தங்கள் கையிலிருந்து பணத்தைக் கொடுத்து அந்த தொழிலை பாதுகாக்கிறான் என்றுதான் அர்த்தம். அப்பேர்ப்பட்ட பெரிய முதலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழில்களுக்கு விலையை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை கொடுத்து அவற்றை பாதுகாக்கவேண்டிய சலுகைகள் காட்டக்கூடிய சர்க்கார், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலைவாசி விழக்கூடிய சமயத்தில் நான் என்ன செய்வது என்று கையை பிசைந்தால், விவசாயிகளின் நிலைமை என்னவாகும். விவசாயிகள் கடுமையான தரித்திரத்தில் இருந்தால் மற்ற உள்நாட்டு தொழில்கள் எப்படி வளர்ச்சியடையும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகையால் நாங்கள் கூறுவதெல்லாம், திட்டங்கள் தீட்டவேண்டியது அவசியமானது தான். ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்டுத்தான் நாகரீகமான தேசங்கள் எல்லாம் வளர்ச்சி அடைகின்றன. ஆனால் அப்படிப் போடப்படுகிற திட்டங்களின் அஸ்திவாரம் சரியாக இருக்கவேண்டும். இந்தத் திட்டம் போகிற பாதையும் சரியாக இருக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் அஸ்திவாரம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்றால், ஒன்று இந்தத் திட்டம் கனரகத் தொழில்களை வளர்க்கவேண்டும். இன்னொன்று விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த நிலச்சீர்திருத்தம் உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டும். விவசாயம், கனரக தொழில் வளர்ச்சி ஆகிய இரண்டு தண்டவாளங்களும் சரியாக இருந்தால்தான் திட்டம் என்கிற ரெயில் ஆடாமல் சரியாக ஓடமுடியும். இந்த இரண்டு தண்டவாளங்களும் சரியாக இல்லாவிட்டால், வண்டி போகவேண்டிய திசையில் போகாது. தகராறு ஏற்பட்டுக்கொண்டுதான் இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நாட்டில் கிளர்ச்சி இருந்து வந்தம்கூட நமது ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவதில் சர்க்காருக்கு இன்னும்

27th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

தயக்கம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. மேலும், நிலவெளியேற்றத்தை தடுத்து விவசாயிகளுக்கு ஒரு வருடம் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டத்தை சமீபத்தில் சர்க்கார் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அந்த சட்டத்தை பார்த்தால்கூட சர்க்கார் இனிமேல் கொண்டுவரக்கூடிய நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் விவசாயிகளுக்கு பலன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் கொண்டுவரப் படுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. என்றாலும், சர்க்கார் இந்த குறைகளையெல்லாம் நீக்கி, உருவான நிலச்சீர்திருத்த சட்டம் உடனடியாக கொண்டுவரவேண்டும் என்றுதான் நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அதைச் செய்யாவிட்டால், கண்டிப்பாக போடும் திட்டங்கள் எல்லாம் வெற்றியடைய முடியாது. தொழில் வளர்ச்சியடைவதற்கு பதிலாக வேலையில்லா திண்டாட்டம்தான் விருத்தியடையும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“நாங்கள் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்பது, பணக்காரர்களை ஒழித்துக்கட்டவேண்டும் என்ற கெட்ட எண்ணத்துடன் கேட்பதாக சர்க்கார் கருதலாம். அந்த எண்ணத்துடன் நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவருவது ஒரு கெட்ட காரியம், அல்லது இது ஒரு Totalitarian State-ஆக இருக்குமேயானால், சர்வாதிகார போக்கிலே சர்க்கார் இருக்குமேயானால் அப்படி செய்யலாம் என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். ஆனால் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக ஆங்கிலத்தில் வழக்கமாக சொல்லக்கூடிய வாக்ஷியம் ஒன்று உண்டு. அதாவது ‘All for each, and each for all’ என்று சொல்லுவார்கள். இந்த வார்த்தையை சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் உணர்வதுடன் தான் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு கட்டுப்பட்டவன் என்பதையும் உணரவேண்டும். சர்க்காரும் இந்த கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டு, அந்த பாதையில் போனால்தான் திட்டங்களும் வெற்றியடையும். ஆனால் சர்க்காருடைய கொள்கை, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மற்ற படித்தவர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியவர்களின் உரிமைகள் வரக்கூடிய சமயத்தில், அராஜகத்தை தூண்டிவிடுவதாக இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தனி நபர் சுதந்திர உரிமைகளை பாதுகாப்பதில் சர்க்கார் அதிக அக்கறை செலுத்துகிறது. சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட நோக்குடன் இருந்தால், பிள்ளை எவ்வளவு அழகாக போட்டாலும் வெற்றியடைய முடியாது. சமூகத்தின் நலனுக்காக வேண்டி சர்க்கார் தனி நபர் சுதந்திர உரிமையை கட்டுப் படுத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் நியாயமான சுதந்திரத்தை கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பேச்சரிமை, தொழில் சங்க உரிமை, பிரஜா உரிமை ஆகிய உரிமைகளை வழங்கவேண்டியது அவசியம். தனி நபர் சுதந்திரம் என்று நான் சொல்லும்போது, தேசத்தின் நிலைமை எக்கேடு கெட்டாலும் சரி, என்னுடைய செல்வத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்துவேன் என்று சொல்லக்கூடிய ஏகபோக உரிமையைத்தான் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். அப்படி கட்டுப்படுத்துவது Totalitarian plan என்று சர்க்கார் சொல்லலாம். இவ்வித கருத்து சர்க்காருக்கு இருக்குமேயானால், அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய Plan வெற்றியடையாது.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இன்னமொரு விஷயத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெரிய தொழில்களை நடத்தக்கூடிய முதலாளிகள் போனஸ் பங்கு (Bonus share) கொடுக்கிறார்கள். Bonus share களாக தங்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தை திரும்பவும் பங்கு களாக ஒரு மில்லிலோ அல்லது தொழிற்சாலையிலோ போடுகிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹார்வியில்லை எடுத்துக்கொண்டால், சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் அதனுடைய மூலதனம் 35 லட்ச ரூபாயாகத் தான் இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அதனுடைய மூலதனம் 1,75,00,000 ரூபாய். இந்த 1,75,00,000 மூலதனம், புதிய கட்டிடங்களை கட்டி அபிவிருத்திசெய்து, ஏதாவது ஊசிகளை (Spindles) அதிகப் படுத்தி உற்பத்தியை ஐந்து மடங்கு அதிகப்படுத்தியதால் வந்ததாக இருந்தால் நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இது எப்படி வந்தது?

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th August 1955]

யுத்த காலத்தில் இந்த மில்லுக்கு அபரிமிதமான லாபம் கிடைத்தது. கடந்த ஆறு வருஷ காலத்தில் மூன்று முறை போனஸ் பங்கு (Bonus share) வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

12-15
p.m.

“இது எப்படி கிடைக்கிறது. யுத்த காலத்தில் ஏற்பட்ட லாபத்தை திரும்பவும் அதே தொழில்களில் போட்டு பங்குகளாக ஏற்படுத்தி, பிறகு அடுத்துவரும் வருஷங்களிலே தங்களுடைய லாபப் பங்கு குறைவாக இருக்கிறது என்று காட்டிக் கொள்வதற்காக செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஊசி 5 மடங்காக ஆகியிருக்கிறதா? கிடையாது. சில இயந்திரங்களை அதிகமாக கொண்டுவிட்டு இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களை 10 வருஷத்துக்கு முன்னால் இருந்தவர்களில் 2,000 பேருக்குமேல் குறைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதைக் கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் தயாரா? இந்த மாதிரி தனி நபர்கள் தங்களுடைய லாபத்தை இஷ்டப்படி உபயோகப் படுத்தலாம் என்பதை கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் தயாரா? இதைக் கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு சர்க்கார் தயாராயில்லாத வரைக்கும் Planning நிறைவேறாது என்பதை தெரியப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

“தேயிலைத் தோட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் முன்பு ஒரு முறை சொல்லியும் இருக்கிறேன், 3 வருஷத்துக்கு ஒரு முறை Bonus shares கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், இதைக்கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பதையும். ஆனால் மத்திய சர்க்கார் நிதி மந்திரி சிந்தாமன் தேஷ்முகர் அவர்களின் அறிக்கை என்ன கூறுகிறது? Bonus shares கொடுக்கக்கூடிய சுதந்திரத்தை நாம் கட்டுப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லி இருக்கிறது. Taxation Enquiry Committee கூட Bonus share கொடுப்பது நியாயமா என்பதை பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருந்தும் கூட மத்திய சர்க்கார் நிதி அமைச்சர் Bonus share கொடுக்கும் சுதந்திரம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார். இப்படி சொல்வார்களையானால் இந்தப் பணத்தை நம்முடைய சர்க்காருக்கு கொடுப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தமாட்டார்கள். அதற்கு பதிலாக இன்னும் லாபம் சம்பாதிப்பதையே பார்ப்பார்கள். ஆகவே இந்த பெரு முதலாளிகளுடைய லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்க வேண்டும். பெருத் தொழில்களை சர்க்கார் நடத்துவதோடு மட்டுமின்றி லாபம் அளிக்கக்கூடிய சில தொழில்களையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். தனி நபர்கள் உடனுக்குடன் லாபத்தைக் கொடுக்கும் தொழில்களில்தான் ஈடுபட தயாராக இருப்பார்கள். ஆகவே நீண்டகால லாபம் கிடைக்கும் தொழில்களை எடுத்து நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கும் காட்டு செல்வங்களையும் மலை செல்வங்களையும், Minerals-ஐயும் உபயோகப்படுத்துவதற்கு திட்டங்களைப் போட்டு தொழில்கள் நடத்தவேண்டும்.

“எண்ணெய் சுத்தம் செய்யும் தொழிற்சாலையை Oil Refineries நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நடத்துவதற்கு ஏராளமான பொருட்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது பம்பாயிலும், இங்கேயும் பம்புகளை வைத்து பல வெள்ளைக்காரர்கள் லாபம் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏற்றுமதி ஏஜென்டுகள் மூலம் லாபம் அடைவதோடு மட்டுமல்லாமல், நகரத்திலேயே ஒரு ஆதிக்கம் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே Oil Refineries-ஐ சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது லாபமாக இருக்காதா என்று கேட்கிறேன்.

“தனி நபர்கள் நடத்தும் தொழில்களுக்கு உதவி அளிக்கும்போது அதை பங்குகளாகவே கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் பிரதிநிதிகள் அந்த மாதிரி தொழிற்சாலைகளில் நிர்வாகக் குழுக்களிலே அங்கத்தினர்களாக இருக்கவேண்டும். கடன் கேட்டார்கள் என்பதற்காக பொது மக்களின் பணத்தை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டு இவர்களுக்கு உதவி செய்வதாக சொல்லி திருப்தி அடையக்கூடாது. தனி நபர்கள் தொழிலுக்கு உதவி வேண்டியதுதான். தகுதி உடையவர்களுக்கு உதவி அளிக்க வேண்டியது

[27th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

தான். ஆனால் சர்க்கார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு பாதுகாக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்தத் தொழில் சரியானபடி நடப்பதற்கும் லாபம் கிடைப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய இயற்கை பொருட்கள் சரியானபடி உபயோகப் படுத்தப்படுகிறதா என்பதிலே சில குறைபாடுகள் இருப்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இன்னும் விரிவான Geological Survey நடத்தவேண்டும். என்ன என்ன பொருட்கள், எங்கெங்கே இருக்கின்றன, அவைகளின் தன்மை என்ன, தரம் என்ன, எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பது பற்றி ஒரு விரிவான அறிக்கை இதுவரையில் நம் சர்க்காருக்கு கிடையாது. இனிமேல் தான் எடுத்தாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம்முடைய இயற்கை செல்வம் வீண் விரயம் ஆகாமல் சரியான உபயோகத்திற்கு ஏற்படும்படியாக செய்ய முடியும். சேலத்திலே மேக்னஸைட் என்ற பொருள் இருக்கிறது. அது உலகத்திலேயே மிக உயர்ந்தது என்று நம்முடைய Geologist எல்லாம் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு உஷ்ணம் தாக்குவதை தடுக்கும் Insulators உதாரணமாக Fire - bricks செய்யலாம். ஆனால் இப்பொழுது இதை எடுப்பதற்கு ஒரு வெள்ளைக்கார கம்பெனிக்கும் மேத்தா என்பவருக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் சிலர் லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பணம் Royalty ஒரு டன்னுக்கு 2 ரூபாய் தான். ஆனால் ஒரு டன் தோண்டி எடுப்பதற்கு என்ன செலவாகிறது? பூமிக்குள்ளேயிருந்து எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்கு ரூ. 5, சுத்தப்படுத்தி தூளாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு ரூ. 18, ஒரு டன்னுக்கு செலவு ரூ. 23 தான் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய சம்பளம் 12 அணுவையும் சேர்த்து. ஆனால் அவர்கள் அதை ஜப்பானிலே டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 240 க்கு விற்கிறார்கள். ஏன் இப்படி அந்தப் பொருளை விரயம் செய்ய வேண்டும்? நம்முடைய தேசத்திலேயே தொழில் வைத்து சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கும் Railway Engine களுக்கும் வேண்டிய Fire - bricks கட்டுவதற்கு ஏன் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது? அந்தப்பொருள் மின்சாரதொழில் சாலைகளிலே தேவைப்படாதா? ஏன் அவை இப்படி வீண் விரயமாக எடுத்துக் கொண்டு போவதற்கு அனுமதிக்கப்படவேண்டும் என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்.

“தூத்துக்குடிக்கு பக்கத்திலே நல்ல உயர்ந்த ரக சுண்ணாம்பு இருக்கிறது. ஹார்லி மில்லில் அதன் தன்மையைக் குறைக்க கனிமண்ணை சேர்த்து Cement செய்யவேண்டிய அளவிற்கு அது உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்த சர்க்காருக்கு ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை கிடையாது. இந்த மாதிரி நம்முடைய ராஜ்யத்தின் செல்வங்கள் எவ்வளவு வீண் விரயம் ஆகிறது என்று பாருங்கள். எனக்கு அவகாசம் இல்லாத காரணத்தாலே அது போல உதாரணம் கொடுக்க முடியவில்லை. காட்டிலாகவிற்கு போனால் எவ்வளவோ உதாரணங்கள் கொடுக்க முடியும். காட்டிலே இருக்கக்கூடிய பொருட்கள், பூமிக்குள்ளே இருக்கக் கூடிய பொருட்கள் இவற்றையெல்லாம் உபயோகப் படுத்துவதற்கு நம் சர்க்காருக்கு கொள்கை இருக்கவேண்டும். இதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“கனரக தொழில்களோடு குடிசைத் தொழில்கள் சிறு சிறு தொழில்களும் இயங்கவேண்டும். கனரக தொழில்களை எடுப்பதில் முக்கியமாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டியது நெய்வேலியைப்பற்றி. சேலத்திலே இரும்பும், அலுமினியமும் கிடைக்கின்றன. இந்த மூன்றையும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறோம், திட்டத்தில் சேர்த்திருப்பார்

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th August 1955]

கள் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது. எப்படியும் மத்திய சர்க்கார் இவற்றை எடுத்துக்கொண்டே ஆகவேண்டும் என்கிற நிர்ணயம் இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய எல்லோரும் ஒன்றாக கொடுக்கவேண்டும். நெய் வேலி நிலக்கரியையும், சேலம் இருப்பையும் அலுமினியத்தையும் உபயோகப்படுத்தியாக வேண்டும் என்று தமிழ் நாட்டிலுள்ள சகல மக்களும் ஒற்றுமையாக இருந்து போராடி, அது அமல் நடத்தும் வரையில் ஓயக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பொழுதுதான் நாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கமுடியும். ரூ. 80 கோடி நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு போடுகிறோம். இவைகள் முடிந்தவுடனே அவற்றி லேயிருந்து திரும்புகின்ற வேலையில்லாத வாலிபர்களை எங்கு உபயோகப் படுத்தப்போகிறோம்? ஆகையினால் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய உழைப்பு சக்தி, இயற்கை செல்வம் இவ்விரண்டையும் முழுமையுமாக உபயோகப்படுத்தவேண்டும். வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய ஆண்களோ, பெண்களோ, வாலிபர்களோ இருக்கக்கூடாது. இயற்கை செல்வங்களை வீணாக அடிப்பதை விடக்கூடாது என்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

12 25
P.M.

“அடுத்தபடியாக எடுத்துக்கொண்டால் தமிழ் நாட்டில் முக்கியமாக ஏற்று மதியாகும் பொருள்கள் எண்ணெய் வித்துக்கள், தோல், தேயிலை, இவைகள் தான் ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. இவைகளை ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய வியாபாரம் சில வெள்ளைக்கார கம்பெனிகளின் கையில் இருக்கின்றன. காலண லாபம் வைக்க வேண்டும் என்றாலும் அவர்கள் கையில் தான் இருக்கிறது. விலையை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய சர்வாதிகாரமும் அந்தக் கம்பெனிகளின் கையில் இருக்கிறது. அதனால் நமக்கு ஒரு வித லாபமும் கிடைக்கவில்லை. அதனால் அந்த வியாபாரம் முழுவதும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும். அப்பொழுது நான் நமக்குத் தேவையான பணத்தை நாம் பெற முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது எதற்கெடுத்தாலும் பணமில்லை, பணமில்லை என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். பணத்துக்கு எங்கே போவது என்று சொல்கிறார்கள். பணம், பணம் என்ற குரலை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விட்டு விட வேண்டும். இந்தக் காரியங்களை செய்தால் கட்டாயம் திட்டத்தை உறுப்படியான முறையில் நிறைவேற்றி பணத்தை எடுக்க முடியும். அதுதான் உண்மையான திட்டத்தின் அஸ்திவாரமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களேப் பற்றியும், விவசாயிகளைப்பற்றியும் இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“எவ்வளவோ பெரிய திட்டத்தைப் போட்டுவிட்டு பணத்தையும் கண்டு பிடித்து விட்டால் அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவது என்றால் யாரை நம்புவது? இப்பொழுது தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், படித்த வாலிபர்கள், இஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு பெற்று இவைகள் நடக்க வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் உத்யோகத்திலிருக்கக் கூடிய இஞ்சினியர்கள் வெறும் புஸ்தகப் பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். அத்துடன் அனுபவ முள்ள எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட புஸ்தகப் பூச்சிகளாக இருக்கும் இஞ்சினியர்கள் அனுபவமுள்ள தொழிலாளர்கள் சொல்வதைக் கேட்காமல் இருப்பதால் இன்னொரு பக்கத்தில் மோதல் ஏற்படுகிறது. அப்படி மோதல் ஏற்படுப்போது அதிகாரிகள் யார் சொல்வதைக் கேட்கிறார்கள் என்றால் இஞ்சினியர்கள் சொல்வதைத்தான் கேட்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் கலாட்டா செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் இப்பொழுது அதிகாரிகளுடைய மனத்தில் ஊறிப்போயிருக்கிறது. தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் முன்னேற்றமடைவதில் முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்கள், இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது. திட்டம் உண்மையிலேயே உறுப்படியாக நிறைவேற வேண்டுமானால் தொழிலாளர்களை அதிகாரிகள்

[27th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

நம்ப வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இஞ்சினியர்கள் போடும் திட்டங்கள் உண்மையாகவே நிறைவேறும். அவர்களுக்கு வேண்டிய யோசனைகளையும் தொழிலாளர்கள் சொல்லுவார்கள், அதிகப்படியான சிக்கனம் ஏற்படும். அதிகப்படியான செலவு ஆகாது. எஞ்சும், திருட்டுக்கள் இவைகளைக் கண்டுபிடிக்கலாம். நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு ஒவ்வொரு பைசாவும் உபயோகப்படும். இப்படிப்பட்ட தொழிலாளர்களை அவர்கள் எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

“தொழிலாளர்களுக்கு சங்கங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமைகள் இருக்கின்றன. அந்த நியாயமான உரிமைகளைக் கேட்டாலும் வேலைக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று நினைக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சட்டசபையில் உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி விஸ்தரித்துச் சொல்வதற்கு இந்த சபயத்தை நான் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்போவதில்லை. இப்பொழுது தொழிலாளர்களின் பேரில் சர்க்காருக்கு இருக்கும் எண்ணம் மாறி அவர்களுக்கு தொழிற்சங்க உரிமையும், ஜனநாயக உரிமையும் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படிப்பட்ட உரிமைகளைக் கொடுத்து திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் உறுப்படியான பங்கு ஜனங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜனங்கள் டங்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அவ்வாறான திட்டம்தான் வெற்றியடையும். ஜனங்களுக்கு பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை வெளிநாட்டில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் தொழிலாளர்களுக்கு சம அந்தஸ்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு தொழிலாளர்களிடம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து திட்டத்தை வகுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் ஒன்று சேர்ந்து நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் எப்படி வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நிர்ணயிக்கிறார்கள். அப்படி ஒன்று சேர்ந்து நிர்ணயித்தால்தான் அவர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படும். திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமல் நடத்த வேண்டிய சாத்தியம் ஏற்படும். தொழிலாளர்களுக்கு சுதந்தரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விரயம் ஏற்படாது. தொழிலாளர்களுக்கு சுதந்தரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லும் போது அவர்கள் ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. நாடு முன்னேற்றம் அடைவதற்கு அவர்களும் உழைக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமும். அப்பொழுதுதான் சோஷலிச அடைப்படையில் வெற்றியடையலாம். அந்த நிலைமைக்கு இது வழிகாட்டியாக இருக்கும். ‘He who will not work shall not eat’ என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒருவன் சாப்பிட வேண்டும் என்றால் அவன் வேலை செய்ய வேண்டும். வேலை செய்கிறேன் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து சாப்பாடு போடக் கூடிய நிலைமை தான் சோஷலிசத் தன்மை என்பதை உணர வேண்டும். நாம் இப்பொழுது சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்கப் போகிறோம். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் தொழிற் சங்க உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஜீவனத்திற்கு வேண்டிய சம்பளம் என்ன இருக்க வேண்டும் என்பதை வகுக்க வேண்டும். முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைப்பதற்கும் விலையை நிர்ணயம் செய்வதற்கும் நாம் இப்பொழுது சுதந்தரம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் தேசம் பூராவும் எந்தப் பிரிவிருந்தாலும் கூட, அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவாறு அவர்களுடைய குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். மனிதத் தன்மையோடு தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அவசியமான குறைந்தபட்ச சம்பளத்தைக் கொடுத்தும் மற்ற உரிமைகளைக் கொடுத்தும் அவர்களை பாதுகாக்க வேண்டும். இதுதான் ஐந்தாண்டு திட்டம் சரியான படி நிறைவேற்றுவதற்கு முக்கியமான அம்சம், முக்கியமான அஸ்திவாரம், என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சம்பந்தப்பட்டவரை இந்த திட்டம் அப்படியே நிறைவேறியவுடன் தேசத்திலுள்ள ஆறுகளிலெல்லாம் பாலாக ஓடும் என்று நினைக்கவில்லை. இந்த திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். நாங்கள் சொல்லக் கூடிய யோசனைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th August 1955]

கொண்டு இந்த திட்டத்தை அமல் நடத்தினால் ஏதோ சில நன்மைகள் ஏற்படலாம். அமைப்பற்றி ஆட்டோமேட் இல்லை. ஜனங்களுக்கு பயன்படுவதற்கான முறையில் நாங்கள் வேலை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை செய்யக் கூடிய அளவில் இந்த திட்டம் இருக்க வேண்டும் என்பது நான் எங்களுடைய கொள்கை. அந்த அளவுக்கு விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் ஒன்று திரட்டி சர்க்காருடைய கொள்கையை மாற்றும் முறையில் விட்டு விட மாட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-30 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Deputy Speaker, I am really grateful to the various hon. Members who participated in this debate and gave very useful suggestions not only for the proper formulation of the Second Five-Year Plan, but also for the working of the Plan for the benefit of the people. The debate centred round three or four main points. First of all, the debate began with a walk-out by the hon. Members coming from Malabar. In my view, that itself formed part of the debate. I shall refer to that after mentioning other points. The second point was made by the Communist Party from its own point of view. They have made—I am prepared to admit—some useful suggestions for the purpose of formulating the Plan and not only for the formulation of the Plan but also for the working of the Plan. The third approach was by those who believed in the theory of Dravida Nad and also the theory that South India is being dominated by some foreigners and therefore a separate Dravida Nad should be established and it is only thereafter there could be a proper planning for our country. The fourth approach was to make constructive suggestion from individual points of view with reference to the Plan and also to point out the requirements of the various areas in our State.

“ I shall first refer to the protest lodged by the Malabar Members. No doubt that protest has been lodged by all the parties. But we should not be deceived by this ‘ united front ’. Is it because they have got a common approach or identity of view that they have lodged this common protest? No. It is because of a mutual suspicion and doubt that they have combined together. Each party wants that the other party should not gain an advantage over it in making this protest. That is the cause of this unity, because it is very easy to get cheap popularity by throwing the blame on others. Therefore they want to say that all the ills of Malabar are due to this Government, because there has been partial treatment with reference to Malabar. Therefore, they thought it to be the easiest way of getting over difficulties by throwing the blame on others and getting popularity. In that, there is a race so to say between one party and another in getting that cheap popularity. That is why all the parties have combined together in making this protest and it is not because of any common approach or common ideal that they have got for this purpose. So, we should not be carried away by the united approach or protest made by the Malabar Members. Then, there is the other aspect also. After all, we all know that the States Reorganization Commission has been appointed and its deliberations are over and its report is awaited very soon. That shadow also is affecting the proceedings of the House, particularly

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

the hon. Members coming from Malabar. Therefore, I am not surprised that they have taken this attitude. This was what was enacted by the Andhras when they were here and partition of the Composite State was in the offing. Therefore, whatever may be the recommendations of the States Reorganization Commission, and whatever . . . (Interruption.) We learn from experience. People go a step further now. That is all. Whatever may be the recommendations of the Reorganization Commission later on, we have got our own expectations. That is also affecting their attitude to the Government and to the Plan that we have framed. But, I can very well understand all those attitudes and the Members taking such attitudes. However, I was not able to understand the attitude of the Communist Party with reference to this matter. That is why I put a straight question to Sri Kalyanasundaram. Very happily, the hon. Leader of the Opposition completely avoided this issue (laughter), and I congratulate him on that. But, unfortunately, the hon. Deputy Leader of the Opposition tried to make some mention about it. That is why I put a straight question to him, ‘ Is it the charge or complaint of the Communist party that this Government, in formulating this Plan has discriminated against Malabar? ’ I am glad he said, ‘ No. ’. If it is a general question of giving opportunities to the people of not only Malabar but also the entire State and those opportunities have not been made available to them, that should be a general charge not only with reference to Malabar, but with reference to the entire State. If the Communist party is functioning as one united party and if as a matter of fact sufficient opportunities have not been given for the people coming from the entire State, then all the members of the Communist party should have either walked out or they should have persuaded their comrades to remain with them. Neither course was adopted. That is why I say that I am unable to really understand the position and stand of the Communist party in respect of this matter. This is the difficulty or I should say the dilemma of the Communist party not only with reference to this problem, but it is the dilemma of that party with reference to all the national problems before the country. (An hon. Member : Please say something further about it.) As I am asked or rather invited to say something further about this, if you will permit me, Mr. Deputy Speaker, I would like to compare the Communist party to an aging woman who is fast losing her personal charms, but making a desperate attempt to keep up her appearance by artificial aids. But, these artificial aids, you know, let people down at critical moments. That is what we are finding now. I shall illustrate this and I am prepared to substantiate my statement. For example, take the question of the foreign policy of our country. They were saying or asking why a particular foreign policy should be pursued by the Government. Because of the change in the climate, in the World climate, I mean, if we take a particular line in our foreign policy which is more or less in line with the policy that they were advocating before, even then the dilemma comes. Even there the conflict comes. Some members say that they should support Nehru’s policy. Some others say, ‘ Why should

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

12.40
p.m.

we support Nehru's policy? If we give our support to his policy, what is to happen to the Communist party and is there a separate plank for us? Therefore, what is the use of giving our support to his policy? This is the dilemma"

(Sri P. Ramamurthi rose to speak.)

DEPUTY SPEAKER:—"The Hon. Minister is not yielding."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Let me finish this idea. Then, I will give an opportunity to the hon. Leader of the Opposition to speak. Now, let him hear me patiently. Certain Members ask, 'What is the use of accepting the foreign policy of the Government? That will mean that we have no plan and that there is no justification for the Communist party to exist.' That is the dilemma facing the Communist party even with reference to the foreign policy. I shall come to the internal policy later. Since the hon. Leader of the Opposition wants to explain something, I would very much like to hear him, because he is one of the parties involved in this."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I am sorry the Hon. the Finance Minister has gone into areas in which I am afraid he has no personal knowledge, I mean no knowledge at all. Even as the Minister in charge of the Police portfolio, if he had seen our newspapers and the stand that the Communist party had taken on this question, I am sure he would find that we have no dilemma whatsoever as far as the foreign policy is concerned. We have been following a consistent policy throughout. There has been no dilemma so far as we are concerned. The dilemma may be for him."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I am glad about what the hon. Leader of the Opposition has said and I wish he gets the support of all the members of his party for his point of view. That is my only wish. But that is quite different. That in the Communist party's affair and I am not concerned with that. We are concerned with it in this manner, viz., how are we to view the approach which the Communist party has made to this Plan? Only with reference to that, I am making mention of this. I want to make it clear that I am not at all concerned with the Communist party and I am sure they will take care of themselves. As we are only concerned with the approach that they have made to the Plan, we have to find out the real approach and the real point of view that they have tried to put forward."

"So also with reference to the Plan. Even though in the beginning they were enthusiastic supporters of the Plan-frame and the approach to the Planning, they later on thought that even if with reference to the internal policy, they had fallen in line, there would be no need for the separate existence of the Communist party. Then, how can they go to the masses and preach that the

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

Congress is a reactionary body and it is the agent of capitalists and thus get the support of the masses? Therefore, they have slightly changed the attitude and that is what the hon. Members belonging to the Communist party attempted to do and that is the impression I formed when I heard the speeches of Sri Kalyanasundaram and other hon. Members of the Communist party. They are desperately trying to show that even though the Plan may be good, it is surely to be spoiled by others like Mr. Deshmukh and Mr. T. T. Krishnamachari as in the case of the handloom policy and though they might have accepted the proposals of this Government, they are not going to implement them. Sir, this is only an attempt to show that even though in the beginning they were inclined to accept the approach to the planning but still after second thought they seemed to think: 'No, no, if we fall in line, we will only be falling into a trap and therefore, we must attack the taxation proposals of this Government which they may bring forward for the purpose of fulfilling the Plan.' There also, I respectfully submit, they are trying to evade the issue."

"After all, I have already pointed out in the opening address on the Plan, that the main part of the Plan is its investment side and on the investment side, there is no question of taxation for the purpose of raising the resources. Taxation has nothing to do with it. It should be from other sources which we have got for the purpose of fulfilling the investment side of the Plan, which is the main part of it. When that is so, to come and say that they are going to resist the taxation policy of this Government and any further taxation is, I respectfully submit, that they are trying to create some problems, so that they can say that they have got their own policy for implementing the Plan and the Congress cannot deliver the goods. It is only for that purpose that they are creating all this confusion and conflict. Therefore, I may ask the Communist party kindly to give up this attitude of looking at things purely from the party point of view. Let us look at it from the entire nation's point of view and the community's point of view. I assure them that whatever good suggestions might come from them, even though they are with some mental reservation, I am prepared to take them and examine them. I am not going to throw them away simply because they have come from the Communist party or they smack of Communism or Marxism. We are not deferred by any doctrinaire approach at all. As a matter of fact, as the leaders of our Nation have stated, we are not going to make any doctrinaire approach to any of the problems and we are going to solve our problems in our own way, whether we succeed or fail in our attempt. Sir, as far as this Government are concerned, I am prepared to accept any good suggestions coming from the Communist party and try to implement them. Therefore, I would invite the Communist party to give up this attitude of looking at this question from the point of view of how to put the Congress party in the wrong and pick holes here and there so that they may continue to have a platform to speak from. If they give up that attitude, I have no doubt, there are many problems on which we can have a common approach but unfortunately they are

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

making it impossible to have a common approach. I am sure the entire policy of the Communist party is in the melting pot and I hope that out of it a true national policy will emerge so much so the brains of the brilliant men in the Communist party will be available for the national development and not for the purpose of merely fostering the interests of a particular party, whatever and wherever the roots of that party may be. If that change takes place, I would be the happiest man and their co-operation will always be welcome. I am sure, Mr. Ramamurthi will endeavour to bring about that atmosphere."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Why should the appeal be made to Mr. Ramamurthi only and not to the entire party? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I will leave off Mr. Ramamurthi. Now I appeal to Mr. Kalyanasundaram and Mr. Jeevanandam as representing the Communist party to see that there is a real change of heart in the attitude of the Communist party and a true nationalistic approach is made for the solution of the problems which lie before us.

" Sir, as far as Malabar is concerned, no doubt this Government already gave an assurance and I give that assurance on behalf of the Government once again, that we stand by that assurance and as long as they continue to be a part of this State, we shall give a fair and just treatment to them also but that does not mean that we should give preferential treatment to them to the prejudice of the rest of the State. Therefore, if only the approach is made from that point of view, I have no doubt that as long as the people of Malabar and South Kanara desire and continue to be with us, justice will be done to them. I am prepared to have a scrutiny of the Plan from this point of view, and that is why I have offered to invite the representatives of each district to scrutinize it with reference to each district. If at that time, it should be pointed out that any injustice has been done to any of the districts, then certainly this Government would try to look into it. But if this should be used for the purpose of preaching some other doctrine in Malabar, then certainly we cannot help it. If certain parties opposed to the Congress want to create the impression among the people of Malabar that they cannot get justice from the Congress and if they approach the Plan from that point of view, then, of course, we cannot satisfy them. I can only warn the hon. Members who are interested in the welfare of the people and the strength of the Congress not to fall into the trap which has been laid for them very cleverly by our Communist friends.

" Sir, the hon. Deputy Leader of the Opposition pointed out that we should not think in terms of money only. I am not thinking in terms of money. As a matter of fact, my approach has always been quite different. When I talk in terms of money like crores or lakhs of rupees, it is because money is a common standard for measuring certain things and we cannot avoid it. When I say Rs. 400 or Rs. 200 crores, I mean the amount of goods and services

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

which will be made available. Now either willingly or unwillingly, for good or bad, we have come to adopt money for the purpose of measuring the value of goods and services. It is only in that way I am talking about crores and lakhs of rupees and I am not carried away by the figures of 200 or 400. I am only concerned with the materials and services which will be available, and that is the main thing for the execution of the Plan. Therefore, when we say that our Plan has got to be limited to Rs. 200 crores or Rs. 400 crores, it is not because that we cannot show another Rs. 200 crores or so but because we have to find out whether the resources are available to execute our schemes. It is only after taking into consideration the material resources and the services which will be available for the economic development of the country, we have arrived at these figures and it will be possible to go only thus far. For the development and prosperity of the country, we cannot ask the people to sacrifice more than this and that is why we say it is limited. If hon. Members should think that we should ask the people to sacrifice a little more, certainly it can be considered. One may naturally turn round and ask, ' sacrifice from whom.' If hon. Members think that from the richer people we should collect more taxes, it should be possible to collect more taxes from them and then I suppose the Communist party will not oppose it. I suppose hon. Member Sri C. Kandaswami will not lead another struggle for ' no further taxation ' then. (Sri M. Kalyanasundaram : ' We will support you.') Therefore, I may assure hon. Members that no decision will be taken which will in any way put an undue burden on the persons who are not in a position to bear it and it will be collected only from persons who are in a position to pay. After all in our country, most of the people are poor. There is only the poor, the poorer and the poorest in our country. Therefore, we cannot say, taking the standards from other countries where conditions are different, that poor people should not be taxed. When compared with the conditions obtaining in other countries, persons whom we regard as rich people will really be considered as poor people. Apart from that, my own point of view is that it should be possible to increase the burden on those who will be able to bear it and in that I am sure I will have the support of the entire House. That is the approach we have in view and it is not the approach of merely money. From that point of view I am in agreement with the Communist party that merely having a financial approach is not good.

" Then the hon. Leader of the Opposition said (Sri P. Ramamurthi : ' Why honourable? ')—you still continue to be honourable to me in spite of your activities—that we first talked of physical planning and that now we have gone back to planning on financial basis. There also, there is a misunderstanding. When we say financial planning it is not with reference to money alone but it is with reference to resources and to express those resources in terms of money we are using those figures. If hon. Members will show a way wherein further resources will be possible to mobilise for the purpose of this Plan, certainly it will be quite welcome.

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

"Now, in formulating this Plan, we have to take a decision whether private enterprise should have any share in the developmental activities of the country, or shall we liquidate it. The Communist party also agrees that the time has not come to liquidate the private enterprise completely. What is most important to-day is to increase production and see that production is used to the best advantage. Therefore, all the resources should be utilized for the purpose of increasing production. Private enterprise has got a definite place in the Plan to-day. If that be so, we cannot say on the one hand that private enterprise has got a definite part to play and at the same time say, 'kill that sector at once'. I do agree that we should take measures to control and regulate private industry so much so it will not stand in the way of the formulation of our Plan and the implementation of it.

"As far as foreign capital and foreign elements are concerned, they stand on quite a different footing. I am prepared to concede that a question of policy is involved in this matter. The point which should be decided is, do we require, with reference to the circumstances prevailing in the country, any foreign capital at all or can we straightaway say that no foreign capital will be allowed to come into this country. After a careful consideration of the situation, we have come to the conclusion that we have to depend upon certain foreign assistance and foreign capital also. If we agree on this matter, then there is no use of saying, 'liquidate it' immediately. The hon. Leader of the Opposition wants that private enterprise should also be controlled and regulated. That is the attempt that we are making and in that attempt it is not as if we are dealing with our own national economy. When we have invited foreign capital for the purpose of investment in this country and when we have entered into certain agreements in that connection we cannot lightly dishonour those agreements which we have entered into. It is a matter which has to be delicately tackled and I may assure hon. Members here that this aspect is borne in mind by the leaders in charge of the making of the policy with reference to this matter. No decision or no action will be taken by them which will be detrimental to the general interests of the country. We should have so much faith at least in the leadership of the country. After all, they fought for the elimination of the foreign rule and foreign elements in the country. And if they should tolerate a certain amount of foreign capital investment in this country, if they should tolerate certain foreign elements functioning in this country, it is not because they are afraid of those foreign elements. We are not at all afraid of them nor have we got any wrong sympathy for these foreign interests. It is because we feel that in the prevailing circumstances it will be harmful rather than beneficial to the country not to honour our pledges and go back upon the agreements and assurances we have given. That is why, they are being tolerated. It is not as if the Communist party alone is interested in national interests, that therefore they are interested in controlling the foreign elements in the country, that they are not afraid of the foreign elements but that Jawaharlalji

[27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

is afraid of foreign elements, he has got a sympathy for foreign capitalists and therefore he is allowing them to continue here. After a careful examination of all the aspects, they have come to the conclusion that there is nothing wrong in allowing these institutions to continue for some time more. In this connection, I may say, I am in agreement with the views expressed by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram regarding the two oil refineries. These two oil refineries—one is put up and the other is being put up—are being put up by private companies which have got a monopoly of trade in petrol. I welcome the suggestion made by the hon. Member that an oil refinery should be put up in the public sector so that there may be healthy competition between these companies in the private sector and the one put up in the public sector and that no undue profits may be earned by these foreign concerns. All those safeguards, I do agree, will have to be properly taken and, I am sure, that this is a matter which will also be considered fully and decisions taken with reference to that. Therefore, when we come to the conclusion that private enterprise should have its own part to play in the second Five-Year Plan—we do not know what might happen to it during the Third Five-Year Plan—and that it has got a definite part to play, we have to give it the necessary facilities so that it may function efficiently and properly and thereby increase production. At the same time, as I have already said, it must be controlled and regulated. That is the attempt which the Government of India are making by passing the Indian Companies Law. Hon. Members may disagree with certain details here and there. But, on the whole, it is a beneficial measure for the purpose of implementing the Second Five-Year Plan. Therefore, all these steps are being taken for the purpose of controlling and regulating the private sector. After all, the private sector does not consist of these big capitalists alone. All the small industries which we have now and the small industries which will be started in the future will have to be in the private sector. The main industry—agriculture—will have to be in the private sector. Therefore, from this point of view, control has got to be on the bigger institutions, on the bigger corporations who are in the field. The Company Law with 693 clauses has been properly scrutinized by a Select Committee and it is now under discussion in Parliament. Let us hope that our representatives in Parliament will take wise decisions with reference to the control which will have to be exercised in that connection. After all, if we can take proper decisions and give proper advice, we should equally trust our representatives in the Parliament to take wise and proper decisions. 1 p.m.

"It was pointed out that prices of raw materials had fallen, that most of the raw materials came from the agricultural sector and that those raw materials which were being exported did not fetch an adequate price. I do agree that prices have fallen. But what is that due to has not been dealt with by Mr. Ramamurthi when he dealt with this problem. Prices shot up a few years ago, because there was international tension, there was fear of war and there was a race between nations to stockpile these raw materials. If

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]
 there is a downward trend now, that only shows that the tension is easing, that the fear of war is decreasing. We cannot expect during normal times prices which we were getting during a period of tension. That is one of the factors which we have to consider in assessing why prices in the world market have gone down. Even if it were possible, we should not create a war scare simply for getting higher prices for our raw materials.

“ Apart from exported articles, prices have gone down in the agricultural sector. Some members wanted that there should be a programme of subsidy to keep the prices at a reasonable level or that a minimum price should be guaranteed to the producers. I do agree that a certain amount of stabilisation of prices is necessary. If stabilisation is attempted, what it will lead to should be realised. The subsidy paid for stabilising the prices will have to be collected from the people, and in this country the majority, about 85 per cent, of the people happen to be agriculturists. If we collect the cost of subsidy from the community, we will have to collect a major portion of it from this 80 per cent. That is the major problem. In the United States of America, agriculturists form a minority, and the majority is asked to subsidise the minority. But unfortunately here the major section of the people is in the agricultural sector. Simply because there is stabilisation of agricultural prices in America or in some other foreign country, we should not say that we also should have it. This aspect will have to be thoroughly scrutinised before we launch upon a scheme for subsidising agricultural prices. But this also is a problem which we should tackle if the plan is to succeed. I pointed out only one of the relevant factors to be considered in coming to a decision.

“ With regard to foreign trade, we depend for our exports mostly upon countries in Europe and to a certain extent upon America. We have not developed our trade either with the Eastern or Middle-Eastern Countries or with the United States or Soviet Russia. In taking a decision with regard to export trade, we will have to take into account the reactions in the foreign markets. With regard to certain monopoly articles, we find synthetic articles replacing these articles very rapidly. Therefore we should not be under the impression that the monopoly position which we now enjoy in respect of certain articles will continue for ever. Very soon the position may be reversed and the monopoly may cease. In taking a decision in this matter, I am sure the persons responsible will take all these factors into account. As far as our State is concerned, we have impressed upon the Central Government that with reference to pepper and cashewnut over which we have a monopoly, we should have to deal with their export through a corporation in which the Travancore-Cochin Government, the Madras Government and the Central Government may have shares. I am sure this will be a step in the right direction. After we gain some experience with reference to these articles, the extension of this principle to other articles may be considered.

“ With reference to the size of the Madras Plan, various points of view have been put forward. A reduction in the size of the

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

plan had to be made and it is not as if this reduction was not envisaged. Even in the Governor's Address it was specifically mentioned that it would be necessary to cut down the plan to a certain extent and that we would have to consider to what extent it should be cut down. We cannot have a plan without reference to the rest of the country. We cannot have a plan without reference to our own resources also. Taking all this into consideration, we will have to consider whether the size which has been fixed now is reasonable and just or not. Nearly 200 to 225 crores of rupees will be the size of the State Plan. For determining the size, I suggested even in the beginning that population should be the basis. Hon. Members may ask: 'Are we not a backward State? Do not our areas require more development? Should we not have a certain premium on backwardness and get a little bigger plan?' In that connection I would request members to look at not only States more advanced than ours but also States which are more backward than our State. If we strike a balance, my assessment is that we form an average State. We have not advanced much compared with the more advanced States of Bombay and Bengal and we are a little more advanced compared with some other States. As far as Madras State is concerned, I came to the conclusion that it would be just and would on the whole work out fairly well if the size of the plan was determined on the basis of population. Even though with reference to other States I agree that the Centre should take into account other factors, as far as Madras is concerned, if the allocation is on the population basis, it will be a proper and just allocation. As far as State projects are concerned, I should say we have had a fair share, even though we would like to have a little more and that is still under consideration. In that connection arises Sri Ramamurthi's point whether the State Plan should be restricted to this size or whether the National Plan should be restricted to its present size. I do agree that Rs. 4,300 crores should not be the size of the National Plan. It should be increased a little. That has been my stand from the beginning. When we make a plan, it is not as if it is rigid, unchangeable hereafter and nothing could be done. If we find from the experience we gain in the first one or two years that more resources are available for the development of the country, the easiest thing is to upgrade the plan. In the same way, if we find that we have over-estimated the resources, it should be possible for us to reduce the rate of investment to a certain extent. After all, it is a thing which can be adjusted as we go on. For making a beginning, we have accepted this figure and there is nothing wrong in it. Hon. Members, particularly those who have an obsession that south is being discriminated against and that we are not getting a fair share from the Centre, should bear in mind that we have also certain strength to fight with, with the strength and backing of the people. We have the backing of the entire House. Therefore we cannot be ignored lightly. Hon. Members may be sure that we would fight for our share and the Planning Commission or the Central Government cannot ignore our demands if they are just and proper. As far as we are concerned, let us not have the inferiority complex that we are being dominated

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

by others and we do not have strength to get our share. On the other hand, my own views is that we have got sufficient strength to get our due share. (Interruption.) Strength includes intelligence also and not merely physical strength. So, I would request the hon. Members to give up this attitude of saying and making us also feel that we as a nation are not able to stand against people coming from the north and that we cannot look after our own affairs when we remain together. Are we to be isolated from other people just like a person affected with any disease requires isolation? Let it not be understood that we are so weak and that we require isolation and that in combination we cannot grow or we cannot develop. It is from that point of view that we have to look at this matter. Hon. Members have been attacking the Government and have been attacking the Finance Minister also for bringing forward taxation proposals. Sir, I may tell the hon. Members that it is not a happy state of affairs for me to bring before this House taxation measure after taxation measure. In spite of the criticisms and the unpopularity also with which we were faced because of the taxation measures, I had the satisfaction when we were before the Planning Commission and when we were told that the revenue position of Madras is one of the best in the country. In spite of all the criticisms which were levelled against us and to a certain extent of the unpopularity which the hon. Members want to create in the minds of the people that this Government is only bent upon increasing the taxation burden, when this question of fixation of the size of the Plan for our State was considered by the Planning Commission, it has stood us in good stead. It is because we boldly took up this attitude that the people should be prepared to pay for the developmental activities of the State we were able to get the present size of the Plan. Otherwise, the revenue resources would have been so poor that we could not have had the Plan in its present big size. It would have been impossible to have presented a Plan of the present size before this House. I would have preferred to run away than to present a Plan of a smaller size before this Honourable House.

"Sir, when considering the size of the Plan, as I have already explained, we should look into not only the projects that we have included in our estimates. We must also take into account what the Central Government will be directly spending on the Projects in our State such as the National Highways, bridges, railways, Harbour extension and improvement schemes, etc., which are not included here. There are the proposed Madras Harbour expansion scheme and the Tuticorin Harbour expansion scheme. The State Plan does not include expenditure that will be incurred on all these. In this connection, I would like to mention that a scheme has been formulated for deepening the Tuticorin Harbour for ocean-going vessels. When this Government suggested that the Sethu Samudram Scheme should be taken for deepening the Palk Straits so that all ships between Ceylon and India can just pass through it, the scheme for developing and deepening the Tuticorin Harbour had to be further examined. In view of the Sethu Samudram Scheme that we have proposed, the Tuticorin Harbour Scheme had

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

to be revised. That is under examination. Otherwise, that scheme should have been taken up already. Hon. Members need not be under the impression that the Tuticorin Harbour Scheme will be dropped or is being delayed. On the other hand, that scheme is being revised and is being reviewed in the light of the Sethu Samudram Scheme. In this connection, I may tell the House that the Sethu Samudram Scheme is also a Central Scheme and that also becomes important. It will give added importance to our coastal trade, not only our coastal trade, but also to the Harbours at Tuticorin, Madras and Calcutta."

SRI S. T. ADITYAN :—"May I know from the Hon. Minister whether the Tuticorin Harbour Development Scheme is being revised for the better?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Of course, it is being revised for the better. It is considered that the proposed deepening may not be sufficient and when all the ocean-going ships call at Tuticorin in future, the Harbour has to be further deepened and this matter is being taken up. The other point, viz., whether it will not be possible to proceed with the Tuticorin Harbour Expansion Scheme as it is and take up the question of further deepening it at a later stage and at the same time also take up the Sethu Samudram Scheme is under consideration. So, hon. Members need not be under any misapprehension so far as these schemes are concerned. Thus, we have the Tuticorin Harbour Scheme, the Sethu Samudram Scheme and also other industrial schemes.

"Hon. Members made a complaint that they had no idea as to the location of the various schemes. After all, no decisions have been taken with reference to large-scale industries, medium-size industries and the location of these industries. Under these circumstances, can the hon. Members expect any categorical assurance from us to the effect that this will be taken up or that will be taken up or this will be located here or that will be located there? The whole matter is under consideration. In taking decisions on this matter, we will be further consulted and we will also have a share in these decisions in the Development Council meetings. Sir, it is not a question of the Planning Commission functioning separately or the Central Government functioning separately and taking decisions. All these decisions will be taken up in the Development Council where we are properly and duly represented. All the Chief Ministers are Members of that Council. Therefore, there is no question of decisions being taken behind our back with reference to the location of these industries.

"With reference to the Neiveli project also, certain complaints were made that it is being delayed. No doubt, we want that it should be expedited so that the industrial picture of South India may change. It has been found that the problem against the implementation, I mean the quick implementation of the scheme is one of underground water. When we want to invest a sum of Rs. 60 to Rs. 68 crores, all the data should be available before we

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

actually invest this huge sum. That is why, they are making experiments now as to what best is to be done for dewatering the area for the purpose of safely mining the lignite. That experiment will be over by January or February. So, before April, we will be having a working plan for the scheme and all the machinery required for that will be ordered. I have no doubt that in the Second Five-Year Plan, this will get top priority. What is considered to be a problem now, that is, the underground water, will be a blessing for us. Because, for the purpose of utilising this lignite for the various industries, particularly for the thermal plant, we would require a lot of water. If this water is not available, we should have had to bring water from somewhere else. So, what is considered to be a problem now will be a blessing and boon for us later on as the very water will be utilised for the thermal plant. We need not bring water from the Cauvery through pipes or from anywhere else. Therefore, let us not be depressed by the fact that there is water there. On the other hand, nature is such that whatever appears to be a problem now, later on it gives us the solution also for solving the problem. I am quite hopeful and the Government are also equally hopeful about the project. It will come into operation very soon. That is our hope and on that we have based many of our large-scale industries, the success of which depends on the power-supply position. At present, during drought seasons, we are not able to supply adequate power. So, for the various industries that we want to start either in Salem or elsewhere, this is the source from which we will have to get all the fuel for establishing those industries here. The hon. Leader of the Opposition suggested that coking coal must be made for the purpose of starting the Steel Plant in Salem. That also will be taken into consideration. I may inform the hon. Members that in addition to consultations that we were having with experts here, I am sure that persons who have dealt with this problem—technicians from Germany—will also be called upon to co-operate in the working of the scheme. So, hon. Members need not be under the impression that sufficient attempts are not being made to bring this scheme into operation quickly. All attempts are being made and all steps are being taken. It may not be possible to keep the hon. Members informed of every step that is being taken and also at every stage. I may assure the hon. Members that this Government and the Central Government also are aware of the importance of this scheme. We are giving due importance to this scheme and are taking all steps in this direction.

1-20
p.m.

"Sir, with regard to the further industries to be put up in this State, I wish to say a word about the sugar industry about which some mention was made by the hon. Member Sri Swayamprakasam. Not only with reference to the sugar industry, but with reference to all industries we want to give a place to the private sector. Therefore it is only individuals or corporations that would come into the picture. If we have a mentality of looking at these people with a jealous eye, it won't be possible for them to function at all. If we are not able to tolerate millionnaires coming into

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

existence, because they are operating the private enterprise in the north, I do not see why when individuals come forward here and make profits we should feel jealous about it. That attitude should be dropped if we want the private sector to develop in the South. If you do not want the private sector at all and if you want that Government should take up all these industries, it is quite a different thing. Now we have taken a decision that the private sector has to play its part. Therefore it is inevitable that certain individuals will come into the forefront and may make some profits also. In that connection, day in and day out, the sugar industry which is being established in Tanjore has been attacked from one or the other point of view. The hon. Member Sri Swayamprakasam said that the food position would get into difficulties. Even with reference to the food situation, at best what is the total acreage allotted for this one mill to be established there? I will put it at 10 thousand acres. Out of 10 lakhs of acres only 10 thousand acres are going to be diverted for the purpose of growing sugarcane. Even if two more mills should come up there, 20,000 more acres will be put under sugarcane, and diverted from food crops. With reference to control of these things, I have already dealt with it. For the purpose of sugar industry if we divert 30 thousand acres from the 10 lakhs of acres under food crops in Tanjore it is not going to affect the food position at all. On the other hand we should be aware of this. It is only diversified agricultural industry which will be paying hereafter. It is not our State alone that should be taken into consideration in this respect. Take Andhra. They have vast water resources. They are taking up the Nandikonda Project. Twenty lakhs of acres or so will be irrigated within the next five or ten years. If in this entire area, suppose foodstuffs alone were produced there will be glut in the market. Even from now on we should have a plan of agricultural economy wherein we will be growing not only rice for food crops but other raw materials required for all other industries which we want to develop. Therefore it is, I say that it is a step in the right direction, according to me. Otherwise we will be in difficulties later on. It may not be possible to develop the industries all in a day. Therefore we should have a programme of industrialization, and also grow the raw materials required for these purposes. After all, we are growing cotton. For what purpose? We are growing cotton for the spinning mills. People owning mills at Coimbatore are making money. Can we say on that account: 'Stop all cotton growing. Let us grow only food-crops so that we may have a satisfactory food position in the country'. It cannot be done. These things have to be planned. In planning we have come to the conclusion that at least 90,000 tons of sugar per annum should be produced in the South, in our State. For that to be achieved it will be necessary to a certain extent that the land now producing foodstuffs should be diverted for that purpose. We cannot avoid it. This diversion instead of affecting the agricultural economy, will strengthen the agricultural economy, it will improve the employment situation, and it will strengthen the income which these labourers will be earning. Therefore I would request the

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

hon. Members to view this from that point of view. With reference to water, which is being made available to this crop, this is after all a full-year crop and this cannot be grown without water. Therefore we must supply them with water. But this should not affect other things. Therefore we have categorically told them that water will be given only when the water position is satisfactory. Even that will be only for a temporary period. We have told them that they should make their own arrangements with tube-wells or filter points. All arrangements are being made for that. Therefore let not the hon. Members be under the impression that hardships would be caused to the existing ayacutdars. It is not the way of looking at it. This question whether we are going in the right direction or not in establishing a sugar factory there will come up before the House in one way or the other. Therefore we have to take a decision about it, whether we should produce the 90,000 tons of sugar required by us, here itself or continue to be depending on the imports from other States. We have got all the advantages. We can grow better canes here with better yield and better yield of sugar. Every expert is of the opinion that South India is best suited for location of sugar factories. South India has greater advantages than Uttar Pradesh where the sugar-cane grown is like the cholam stalk the sugar content is poor. When compared to our yield the yield there is one-fifth or one-sixth of what we are getting here. That being so we should take advantage of these conditions and locate the industry here.

"Also, in respect of other industries which we are going to leave to the private sector, we should give assistance if we want those industries to come up here. Naturally when we give this assistance to the private sector, certain individuals, certain companies and corporations are bound to be benefited. But it is left to us to take a decision whether to take them or not. As long as the private sector exists, and we want that industries should grow up—everyone of us want that industries should grow up—we must give assistance to this private sector, to individuals and companies and corporations. But it should not be said that Government are showing favouritism to this individual or that individual or this company or that corporation when we give assistance. The hon. Member Sri Balakrishnan in criticising the plan accused the Hon. Minister Sri Bhaktavatsalam of favouritism which was highly out of taste if I may so put it. After all, a particular person may be a friend of Hon. Sri Bhaktavatsalam. Or he may be a friend of the Hon. the Chief Minister. What we are concerned with is the industry. Do we want the industry to come up or not is the question. If we do not want the industry, it is quite a different thing. Please say: 'We do not want industrialization in the South. Stop all activities'. Then we will consider that question. But having accepted the policy of industrialization how can anybody accuse Government and ask: 'How can you give assistance to this private individual or that company?'. After all, private individuals have to function and assistance has to go to them. There is no use of saying: 'He is helping this friend or that friend'. It might be in certain cases friends of Ministers may happen to

27th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

put up industries because they have the resources. That does not mean that they should be strangled and not allowed to put up the industries. It is a general decision that has got to be taken. If hon. Members approach this assistance by Government for purpose of establishing industries from this personal point of view, I am sure, we could have no industry in the South. Therefore if we are keen on industrialization, we must put up with these things. Later on when we take a final decision that the private sector should not exist, we should nationalize everything, it is different and everybody will come under the axe and the question of profiteering by any one individual will not come in there. I would therefore request hon. Members to take a broad view of these things and tell me if they want industrialization or not. We want that many other industries should be started. Government will have necessarily to come into the picture and for the purpose of starting these industries give assistance to private individuals. We may have to give assistance in the case of some industries to fight competition from other parts. It should not then be said that we are doing it for the benefit of a particular individual. We should be clear on this point. That is why I am laying so much emphasis on this matter. Hon. Members should realise the difficulties in giving assistance to the private sector. In this connection my own view is that till now the private sector, the private individuals and firms have been given uncontrolled field of production and they were left free to deal with things as they liked. My own view is that if we want to leave these industries to private institutions or corporations which are coming up to take up these industries, we should have a share in all those industries so much so we may have a say in the administration of these concerns. Not only should we have a control over the administration but see that nothing wrong is done by the managements of these concerns to take away the profits or to secrete the profits.

"Suppose we take shares in a particular company for the purpose of getting representation. It should not be thought that we want to give assistance and show our favours to a particular individual. It should not be taken in that light. Therefore, we have to take broad decisions with reference to it. Instead of leaving the company to function as it liked without any control whatsoever, I would rather prefer taking up a token share in that and then insisting that there should be a Government representative in its management. Once we have that control and once we have an interest in it, then it becomes possible for us and it is also competent for this Legislature to discuss the affairs of the company, as there will be a Government representative there. We can also ask the annual balance sheets of that company to be placed before this House for the purpose of discussion. Not only that. It will give confidence to the general public also to contribute to the funds of the company. So much so, there will be greater scope for industrialization in our country. That is the line in which I am thinking and I am not speaking on behalf of the Government in this respect."

1-30
p.m.

[27th August 1955]

DEPUTY SPEAKER :—" I hope the House will have no objection to sit beyond 1.30."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I will finish my speech within ten or fifteen minutes."

" In this connection, I would like to mention about the aluminium industry. It is now decided that the aluminium factory should be in the public sector. We have already told the Central Government that this factory should be set up in the public sector. Suppose even if they do not come forward—my own view is that we need not depend upon the Central Government or the Planning Commission—we can go forward by forming a State-sponsored Corporation and it should be possible to establish the aluminium industry in the State. As a matter of fact, I have taken up this matter with the Central Government from this point of view. Since doubts are being raised about the prospect of the industry, we are prepared to take up responsibility, subscribe the capital and ask private parties also to take shares. (Cheers.) I have also asked the Central Government to put in 25 per cent. Therefore, if it is possible to sponsor such a Corporation for the purpose of establishing this industry, we should welcome it and give it all possible assistance."

" So also with regard to steel plants. The hon. Leader of the Opposition also, in this connection referred to the assistance which would be available from other countries. After all, it is not going to stop with the establishment of three additional steel plants. It has been calculated that for some years to come every year we should be establishing an additional steel plant to manufacture an additional one million tons of steel. Therefore, we need not be thinking that since all the three steel plants are going to be set up elsewhere, there is no scope for the establishment of a steel plant in Salem. They will have to come to Salem for the purpose of having further production of steel and how soon it will come, will depend upon us and the active steps that we take in that direction. I hope it will come sooner than later."

" In this connection, I have to refer to one matter. The Geological Survey of India is carrying on survey, for the whole country and we do not know what are the natural resources available and what are the things hidden under the Earth which could be utilized to the advantage of a State as a whole. Therefore, more than anything else, a geological survey in a very detailed way is absolutely necessary but we cannot depend for every survey on the Geological Survey of India. After all, it is a limited organization and with the personnel available, it is not possible to concentrate much attention in the South because of various things available in the various parts of the country. They have distributed their staff all over the country and a small staff of the Geological Survey of India is working in the State. At the present rate of progress, it may take two or three generations for them to have a preliminary survey of the State. Therefore, the

[Sri C. Subramaniam]

Government have taken a decision in consultation with the Planning Commission and the Central Government to have our own Department of Geological Survey and recruit the necessary personnel for conducting a survey of our State as early as possible. Steps are being taken and soon a nucleus of this department will be formed and it will be expanded during the Second Five-Year Plan period. There will thus be a rapid survey of the resources available in the entire State. In this connection, many hon. Members represented that this mineral is here and that mineral is there. The hon. Member, Mr. Ganapathi, also mentioned that coal was available in the Tirunelveli district. Of course, we cannot say that it is not available there unless we make a survey of it. Therefore, it is necessary to have a survey of the entire State and it is the intention of this Government to take up this work immediately so that we can have an idea of the natural resources available in the State. Then only we can find out whether it will be possible for us even now to take a kaleidoscopic view and see whether it will be possible for us to take our people towards prosperity at least during the Third and Fourth Five-Year Plan period. After all, it is only by the sustained effort of the people that it can be achieved, more than anything else."

" It is easy to get plans sanctioned by the Planning Commission. It is easy to get the sanction of the Legislature to fix the size of the Plan and to have the schemes sanctioned but the most important thing is the implementation of it. The execution of the scheme depends upon the efficiency, skill and the ability of the personnel, which we are lacking now. Therefore, the immediate task is to train the necessary personnel for that task. The activities of the State are changing from merely keeping law and order into improving the economic condition which are necessary for the prosperity of the people. Therefore, we should have an organization which will be able to take charge of these activities in a very efficient manner. The preparation and training of personnel is more important than getting another Rs. 200 crores sanctioned for us. If only we are able to get the necessary personnel with the necessary skill, then within these Rs. 200 crores or even a lesser amount, we can achieve the same result but can only bungle with a larger amount if we do not have the necessary personnel. So, the efficiency of the personnel is more important and in that, I am sure, the co-operation of the existing personnel, the co-operation of the personnel which we will be having hereafter and the co-operation of the people and labour—to which the hon. Deputy Leader of the Opposition made a reference—will be made available. We cannot afford to waste our resources on inefficient work. After all, we can efficiently do a certain thing within the resources available; if we are not efficient enough, we may not be able to do the same thing within the allotted resources. Therefore, it is necessary for us to have efficient personnel for this purpose. When I say 'efficiency', it is not only with reference to skill but it is also with reference to integrity. After all, people should have confidence not only in the honesty and integrity of the Government but also that things will be done properly and they

[Sri C. Subramaniam] [27th August 1955]

1-40
p.m.

will do their best to see that these resources are not wasted. We will have to create that confidence and that will have to be created from the top downwards and not from the bottom upwards. Therefore, the persons in charge of the administration have got a peculiar responsibility to discharge and they must see that the people will have confidence in their integrity, honesty and ability to carry out things efficiently. Then only it would be possible to create the necessary atmosphere in the country. In that, hon. Members of this House also have a responsibility to discharge and I am sure we will rise to the occasion and create a proper atmosphere not only in this House but also in the entire country so much so it will be possible for us to carry on with those Plan activities for the prosperity of the entire State. Thank you, Sir."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" May I take just a minute, Sir, because the Hon. the Minister for Finance went to the assistance of his distinguished colleague in a good taste speech and pointed out that my speech was in bad taste? I think, Sir, it is only right and proper that I must be given an opportunity to speak where my taste is good and where his taste is bad. My reference was only with regard to supply of water being given to sugar crops in preference to food crops. That is quite clear and every ordinary man who has got his commonsense knows that food is more important than sugar and it is only in that context that I made an accusation against the Hon. Minister for Agriculture. Further I said that subordinating drinking water problem in South Arcot district to the need of water for sugarcane in far of sugar mills was not correct . . ."

DEPUTY SPEAKER :—" I wish to draw the attention of the hon. Member to rule 90 dealing with Personal Explanation. The rule reads as follows :—

' A member may, with the permission of the Hon. Speaker, make a personal explanation although there is no question before the house, but in this case no debatable matter may be brought forward, and no debate shall arise. '

The hon. Member, therefore, must not discuss the points which have been referred to in reply by the Hon. Minister."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" That is why, Sir, I want your permission to explain myself."

DEPUTY SPEAKER :—" It is against rules."

SRI P. RAMAMURTHI :—" The Hon. Leader of the House was good enough to refer to me during the course of his speech. I would certainly not have minded his reference to me if he had certain facts on which he based his speech. I do agree with him that certainly I have an important part to play in shaping the policy of the Communist Party but that is a different matter. I expect a responsible Minister like him—when he makes allegations about the attitude of the Party to which I have the honour to belong—to substantiate those charges and not go on making accusations. That is a question, Sir, which affects me and

[Sri P. Ramamurthi] [27th August 1955]

my Party. He was talking about the attitude of the Communist Party and myself towards the Plan frame, and said in that connection that our attitude was something originally and that later on it became something different. I would only like him to refer to our official publications in which we have stated our attitude towards the Plan frame. Unfortunately he did not do so. I expect him in future to do so. Whenever I make any responsible statement to any attitude concerning the Congress Party, I always take care to give official quotations. I do not make statements in an irresponsible way. When I said that Sri T. T. Krishnamachari was slipping away from the original stand, I would have expected him to answer that point straight that it was not so. I have given quotations from the official proceedings of the various bodies to prove my statement. But he did not choose to answer that. I am sorry such a sort of attitude does not help anybody at all. The Leader of the House has agitated for certain causes which we have stated. It is certainly some consolation that on some issues he is able to see eye to eye with us. But, unfortunately, it is a poor consolation. I know that it is Messrs. T. T. Krishnamachari and C. D. Deshmukh who are more powerful with regard to the formulation of the Plan and that it is not Mr. Subramaniam. We have to take note of that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Since the hon. Leader of the Opposition said that I have stated certain things in an irresponsible manner about the Communist Party, I have to say that all the facts have been mentioned about the Communist Party in a responsible manner with some basis about them."

The amendment of hon. Member Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

The amendment of hon. Member Sri N. K. Palanisamy was by leave, withdrawn.

SRI A. RATNAM :—" Sir, the Hon. Leader of the House has neither accepted my amendment nor replied to the demands of the Harijans. Hence, I regret I am not withdrawing my amendment."

The amendment of hon. Member Sri A. Ratnam was put and lost.

The amendment of hon. Member Dr. U. Krishna Rao was put and carried.

The motion as amended was put and carried.

DEPUTY SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on 21st September 1955."

The House then adjourned.

VII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Finance Accounts of the State of Madras for 1952-53 and the Audit Report, 1953.

[27th August 1955]

Serial number.	Name of the scheme.	1954-55	1955-56
		Total cost of scheme.	Total cost of scheme.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
PART II—NEW SCHEMES—cont.			
II. AGRICULTURE.			
61	Deepening or putting new wells for Ex-Criminal Tribes in districts of Madurai, Ramanathapuram and Tirunelveli.	30,550	..
62	Supply of plough bulls to Vokkalais in Coimbatore district ..	7,700	7,700
63	Lump-sum provision for purchase of plough bulls for Ex-Criminal Tribes in Ramanathapuram, Madurai and Tirunelveli.	20,000	..
64	Supply of seeds, plough-shares, etc., to Villars, Chingleput district.	1,000	..
65	Provision of an irrigation well at Deraiahur colony	1,000	..
66	Supply of pumpsets to Vokkalais in Coimbatore district ..	8,000	8,000
67	Supply of pumpsets to Piramalai Kallars in Madurai ..	10,000	10,000
III. PUBLIC HEALTH.			
68	Opening of four bath rooms in Aziznagar Settlements ..	1,200	..
69	Opening of four flushout latrines	1,000	..
IV. MISCELLANEOUS.			
(a) Industries.			
70	Financial aid to Koravars in North Arcot district to be paid to the Koravar Basket Makers' Co-operative Society in Vellore.	6,400	..
71	Purchase of one Singer Sewing Machine for the Aziznagar Settlement.	1,000	..
72	Introduction of mat-weaving industry in Aziznagar, South Arcot district.	400	..
73	Introduction of mat and basket making as handicrafts in the two schools started in Coimbatore district.	1,000	1,000
(b) Housing.			
74	Subsidy for construction of houses for 50 Ex-Criminal Tribes families in Aziznagar Settlement, South Arcot district.	5,000	..
75	Grant for construction of houses for Koravars in Vellore, North Arcot district.	3,400	..
76	Supply of housing materials to Vokkalais in Coimbatore district.	7,400	..
77	Free grant for construction of huts for wandering Ex-Criminal Tribes.	7,000	10,000
78	Repairs to the houses of Ex-Criminal Tribes in Birsleenagar and Konnur Settlements.	12,000	..
(c) Other Miscellaneous.			
79	Settling the Donga Dairies of Tiruvotthiyur	8,000	..
80	Settlement of Villars and Irulars in Palur, Chingleput district.	5,500	..
81	Opening of a Boarding Home at Chingleput for the children of Villars, Chingleput.	..	8,800
82	Opening of another similar hostel at Madurantakam during 1955-56, Chingleput district.	..	8,800
83	Provision of additional building to Korava Boarding Homes at Attur.	19,500	..
84	Increase of strength in the Boarding Home at Sankarankoil and Nanguneri during 1953-54 in Tirunelveli district.	4,900	9,700
85	Purchase of one level bread glazing and shaving machine ..	..	3,000

NOTE.—The Government of India have approved all the schemes for 1944-55 except items Nos. 83 and 84 above. They have called for a fresh statement of schemes for 1955-56.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XXVI (Nos. 1 to 10).

17th, 18th, 19th, 20th, 22nd, 23rd, 24th, 25th, 26th and 27th August 1955.

PAGES

A

Accommodation control—	
Question re allotment of houses in Madras City	340-342
Acts—	
Question re Suppression of Immoral Traffic Act, extension of	27
Adityan, Sri S. T.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	972-976
Adjournment motion re—	
Hari Bhatt, Sri K. M., Secretary, City Hotel Workers' Union, arrest and detention of	960-961
Low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation	601-605
Removal of Communist Party flag by Baliapatam Police (ruled out of order)	960
Settlement of boundaries between Madras and Andhra States.	500-508
Agricultural produce—	
Question re steps for increasing the price of—	670-671
Ambar charkas—	
Question re introduction of—in National Extension Scheme areas in Coimbatore district	367
Anantha Pai, Sri T.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	912-914
Andhra State—	
Question re boundary disputes between Madras and—	352-358
Settlement of boundaries between Madras and—	500-508
Anthony Pillai, Sri S. C. C.	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	900-903
Appu, Sri A.—	
Bills—Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955 ...	291
Resolution re Sree Narayana Guru Day, Declaration of birth-day of—as public holiday	298
Aranganathan, Sri K.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	849-851
Ardhanareswara Gounder, Sri K. S.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	857-859

APPENDIX.

[27th August 1955]

[Vide answer to starred question No. 2331 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 27th August 1955, page 944 supra.]

Two-year plan for 1954-55 and 1955-56 for the welfare of ex-criminal tribes.

Serial number.	Name of the scheme.	1954-55 Total cost of scheme.	1955-56 Total cost of scheme.
(1)	(2)	(3) RS.	(4) RS.
PART I—OLD SCHEMES.			
I. EDUCATION.			
1	Providing Moral Instructions to Koravars in Attur taluk, etc. . .		
2	Opening of a school at Swamipuram for Koravar children . .	1,000	1,000
3	Opening of an Adult (Social) Education Centre	3,700	3,700
4	Taking over of the Korava Boarding Home at Attur	300	300
5	Opening of two Adult (Social) Education Centres at Aziznagar, South Arcot district.	12,527	11,800
6	Increase in strength in Konnur Boarding Homes at Villivakkam, Chingleput district.	1,000	1,000
7	Provision for three libraries at Pammal, Konnur and Birsleenagar at Chingleput district and Madras City. . . .	17,400	17,400
8	Opening of Boarding Home at Satyavedu, Chingleput district for Villars, Irulars and Yenadis.	3,000	3,000
9	Opening of Boarding Homes at Sankarankoil and Nanguneri for Maravar children, Tirunelveli district.	7,300	7,300
10	Opening of five Reclamation Schools and five Social Education Centres, Tirunelveli district.	23,000	23,000
11	Opening of five libraries, etc., in five bad villages in each of the two taluks of Sankarankoil and Nanguneri, Tirunelveli district.	13,000	13,000
12	Opening of a Boarding Home at Kamudhi for Maravar children, Mudukalathur taluk, Ramanathapuram district. . .	5,000	5,000
13	Opening of five Marava Schools in Ramanathapuram	11,500	11,500
14	Provision of reading rooms, libraries, news papers, etc., in the five centres mentioned above.	12,100	12,100
15	Opening of two Elementary schools at Odan Kudisai and Anaiakarai for Irulars and Koravars (North Arcot district.) .	5,000	5,000
16	Midwifery training (all districts)	4,100	3,800
17	Teachers training (all districts)	3,800	3,800
18	Opening of Women Welfare Centres in South Arcot, Chingleput and Madras.	1,500	1,500
19	Discretionary grant for award of scholarships (all districts) . .	2,800	2,800
20	Opening of two schools in Coimbatore district	10,000	10,000
21	Adult (Social) Education Centre, Coimbatore district	3,700	3,700
		600	600
II. PUBLIC HEALTH.			
22	Provision of drinking water wells in all districts	40,000	40,000
III. MISCELLANEOUS.			
Co-operative Societies—			
23	Formation of multi-purpose Co-operative Society for Koravar Settlements in Salem.	4,200	1,200
24	Formation of a multi-purpose Co-operative Society for Maravars in Tirunelveli district.	7,800	2,304
25	Formation of a Credit Co-operative Society for Irulars at Satyavedu (Chingleput district.)	6,100	1,200
26	Formation of a Credit Co-operative Society at Vaduvarpatty, Ramanathapuram district.	1,000	..
27	Formation of a Tenants Co-operative Society at Aziznagar, South Arcot district.	4,000	..

APPENDIX

1017

27th August 1955]

Serial number.	Name of the scheme.	1954-55 Total cost of scheme.	1955-56 Total cost of scheme.
(1)	(2)	(3) RS.	(4) RS.
PART I—OLD SCHEMES—cont.			
III. MISCELLANEOUS—cont.			
(b) Agriculture.			
28	Purchase of twenty pairs of bulls for Koravars	4,000	..
29	Sinking of two Artesian wells in Aziznagar	8,800	4,000
30	Sinking of wells in Coimbatore district	..	30,000
31	Provision of pump sets for Maravars	10,000	10,000
32	Purchase of pump sets for use by the Maravar Agriculturists. . .	20,000	10,000
33	Sinking of wells in Nadavallur, Salem	..	45,000
34	Financial assistance for the purchase of milch buffaloes to settlers at Pammal and Kenna.	8,000	..
35	Purchase of 50 pairs of bulls for Irulars in Chingleput district. .	7,500	..
Industries.			
36	Training of 20 youths of Ex-Criminal Tribes in Cottage Industries like carpentry, etc. (all districts).	7,000	7,000
Housing.			
37	Grant for the construction of houses for Pammal Kallars, Madurai district.	12,000	..
38	Free grant for construction of houses for all Ex-Criminal Tribes (all districts).	7,500	..
39	Miscellaneous discretionary grants (all districts)	5,000	5,000
PART II—NEW SCHEMES.			
I—EDUCATION.			
40	Opening of two Boarding Homes at Srivaikuntam and Shermadevi, Tirunelveli district.	22,268	22,428
41	Increase in the strength in the Boarding Home at Kamudhi, Ramanathapuram district.	7,192	7,092
42	Opening of a Boarding Home for Vaduvarpatty Korava boys and girls at Aruppukottai, Ramanathapuram district. . . .	28,700	27,300
43	Taking over the Boarding Home at Betalagundu, Madurai district.	4,700	4,700
44	Provision of Boarding grants to Ex-Criminal Tribes pupils reading in High Schools at Vridhachalam taluk.	2,000	2,000
45	Construction of one reading room-cum-radio room in Aziznagar Settlement, South Arcot district.	1,000	..
46	Free supply of clothing to Ex-Criminal Tribes children studying in Aziznagar settlement.	2,000	2,000
47	Award of scholarships to Teachers' training (all districts) . .	5,000	7,500
48	Opening of Basic School and Adult Education Centres in 5 interior villages in Tirunelveli district.	16,500	9,000
49	Opening of two new schools in North Arcot district	7,200	3,900
50	Opening of school at Manivilandan, Salem district	1,200	1,200
51	Opening of a school at Nadavallur	..	2,555
52	Opening of a school at Muthampet, Salem district	2,555	2,345
53	Enhancing the strength of the five Maravar Schools opened during 1953-54 in Ramanathapuram district.	7,640	7,390
54	Development of Kunur Boarding Home—repairs to Corporation sheds.	5,000	..
55	Training in Midwifery (all districts)	7,500	7,500
56	Lump-sum discretionary grant at the disposal of the Director for Award to Scholarships.	20,000	20,000
57	Increasing the strength of the Boarding Schools at Satyavedu. .	7,288	4,288
58	Opening of Women Welfare Centre at Pammal and Konnur in Chingleput.	9,100	5,700
59	Establishment of Adult (School) Education Centre for Vedars in Coimbatore district.	400	400
60	Establishment of such centres during 1955-56.	..	400

A—cont.

PAGES

Ardhanari, Sri T. S.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	866-869
Arumugham—	
Question re death of — in police custody at Gudiyatham, enquiry into	263-265
Arumugam, Sri R. S.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	415-416
Papanasani Reservoir calling attention to inadequate supply of water from	537, 550-551, 560
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	961-962
Assembly Rules—	
Leave for amendment of —	510
Reference of amendments to Select Committee	510-511
Assurances Committee—	
See Committees.	
See papers laid on the table of the House.	
B	
B.C.G. Campaign—	
Request for a debate on B.C.G. vaccination	963
Question re—	
After-effects of Pamphlet of Sri C. Rajagopalachari re measures taken by Government in respect of	111-119
Death of Pushpavalli of Tanjore on account of B.C.G. vaccination, measures taken by the Medical Officer re	113-119
Loss of eyesight by child Vasantha in Coimbatore due to B.C.G. Vaccination supply of report of Committee of Medical Experts re	113
Balakrishnan, Sri V.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	550, 544-545
Pudukottai (Settlement of Inams) Bill, 1955	185-187
Second Five-Year Plan, discussion on draft of —	717-721, 1014
Banjan Factory—	
Question re Starting of — at Sular for ex-servicemen	495
Banks—	
Question re rural co-operative banks, starting of — in Malabar district	269-270
Betterment levy—	
See Irrigation.	
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—	
Handloom industry in Karur, Situation of	32-34
Powerlooms at Chinnalapatti, Introduction of — Calling attention to	285, 286-287
Resolution re Preservation of Private Forests Act, 1940, Constitution of a committee to examine work of	308, 312-313
Western India Cottons, Limited, Pappinisseri employment of workers in—Calling attention to	376-379
Bhoodan Yagna Bill, 1955—	
See Bills.	

B—cont.

PAGES

Bills—

Bhoodan Yagna Bill, 1955—	
Referred to Select Committee	146-177
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955—	
Considered and passed	65-92
Message from Council re —	135-140
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955—	
Considered and passed	601
Message from Council re —	50-64
City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955—	
Considered and passed	601
Presentation of the Select Committee report on—	749-769
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955—	
Message from Council re —	429
Referred to Joint Select Committee	963
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955—	
Considered and passed	669-670
Message from the Council	395-427
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955—	
Considered and passed	652-659, 964
Message from Council re —	35-50
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1955—	
Message from Council re —	601
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955—	
Message from Governor re —	600
Hereditary Village Officer (Extension to Pudukkottai) Bill, 1953—	
Withdrawn	32
Hill Stations (Preservation of Trees) Bill, 1955—	
Message from the Council re —	395
Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955—	
Message from the Governor re —	600
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955—	
Considered and passed	184-135
Message from the Council re —	649
Malabar Sthanam Bill, 1955—	
Introduced	293
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955—	
Considered and passed	288-293
Message from the Council re —	639
Police (Madras Amendment) Bill, 1955—	
Message from the Council re —	600-601
Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955—	
Considered and passed	185-187
Message from the Council re —	428-429
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955—	
Considered and passed	689
Message from the Council re —	141-146
Birth control—	
Question re conducting vasectomy operations in hospitals	498
Bitumen—	
Question re quantity of — purchased by Government in 1953-54.	489-484

	PAGES
Daivasigamoney, Sri S.—	
Adjournment motion <i>re</i>	
Low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation	604
Settlement of boundaries between Madras and Andhra States.	506
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	827, 896-897
Deaths—	
Question <i>re</i> number of — due to typhoid, dysentery, etc., in 1953-54	368
Deputy Tahsildars—	
Question <i>re</i> —	
Number of Harijans promoted as — from 1950	581-582
Number of — selected in Madras district in 1954	599-600
Deputy Speaker—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation	601, 604, 605
Removal of Communist Party flag by Ballapatam Police	960
Settlement of boundaries between Madras and Andhra States	500, 505
Sri K. M. Hari Bhatt, Secretary, City Hotel Workers' Union, arrest and detention of	506-507, 508
Announcement <i>re</i>—	960-961
City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955— <i>notifying time for giving notice of amendments to</i>	376
Cultivating Tenants' Protection Bill, 1955 — <i>of time for giving notice — amendments to</i>	376
Hon. Speaker, resignation of —	1
Message from the Council <i>re</i>—	
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955.	601
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955	601
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955—	
Cultivating Tenants' Protection Bill, 1955	963-964
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	601
General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1955	600
Hill Stations (Preservation of Trees) Bill, 1955	600
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955	689
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	689
Police (Madras Amendment) Bill, 1955	600-601
Pudukkottai (Settlement) Bill, 1955	684
Sales of Motor Spirit Taxation Amendment Bill, 1955	684
Message from Governor <i>re</i> Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955	
Assembly Rules—	132
Leave for amendment of —	510
Refernce as amendments to Select Committee	510-511
B.C.G. Campaign, request for debate on—	963
Bills—	
Bhoda Yagna Bill, 1955—	
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955	148-177
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955	92, 135, 136, 139, 140
Cultivating Tenants' Protection Bill, 1955	51, 60-64
	530, 531-536, 537, 539, 541, 542, 560, 561, 562
	563, 566, 567, 652, 653, 654, 655, 656, 659

Deputy Speaker—cont.	
Bills—cont.	
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	35, 44, 47, 50
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955	185
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bills, 1955	288, 291
	292, 293
Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955	186, 187
	428-429
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955	141, 145
	146
Committees—Committee on Government Assurances, report of.	34
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939 —	
Amendments to	183, 184
Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to.	812, 813, 814, 816, 817, 818
Petition to the Assembly <i>re</i> Second Five-Year Plan, presentation of	624, 625
	626, 627
Power Looms at Chinnalapatti, introduction of — Calling attention to	285, 286
Privilege motion <i>re</i> —	
Aided elementary school teacher, charge-sheet against — for his contacts with Communist leaders	273, 281
	282-284
	958, 959
Election of Speaker	
Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	379, 382-383, 394-395
Resolution <i>re</i>—	4
Goa martyrs, homage to	
Preservation of Private Forests Act, 1949 — constitution of committee to examine working of	301, 302, 303
Sree Narayana Guru Dev, declaration of birth day of — as public holiday	295
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	827, 828
Western India Cotton, Limited, Pappinisseri, employment of workers in — calling attention to	376-378
District Board—	
Question <i>re</i> —	
Malabar — Payment of August salary to employees before 27th August 1955 in view of 'Onam' festival	930-931
Malabar District Board, amount of educational grant given during 1954-55	491-492
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955—	
<i>See Bills.</i>	
Drinking water—	
Question <i>re</i> provision of — for Tirukkoyilur	11
Dysentery—	
Question <i>re</i> number of attacks and deaths from — in Ponnani taluk in April-May 1955	803-805
E	
Economic Investigators—	
Question <i>re</i> appointment of	946-947
Educational concessions—	
Question <i>re</i> reciprocal arrangements between Andhra and Madras States <i>re</i>	131
Elections—	
Question <i>re</i> Municipal elections, method of voting in —	792-796
Electoral Register—	
Failure of Government to supply enrolment forms to voters in Malabar — Calling attention to	605-607

B—cont.

PAGES

Board's Standing Orders—	
Question <i>re</i> reprinting of—	682
Bomman, Sri K. H.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	818-820
Books and publications—	
Question <i>re</i> Dravida Iyakkangulam Catholikkarkulam, publication of	475, 476
Boring sets—	
Question <i>re</i> lending of — on hire to agriculturists	368
Boundary disputes—	
Adjournment motion <i>re</i> settlement of — between Madras and Andhra States	500-509
Question <i>re</i> settlement of — between Madras and Andhra States	352-358
Bridge(s)—	
Question <i>re</i> —	
Construction of — across Payangadi river	810-811
Construction of — across Ponnai river in North Arcot	350-351
Construction of a new — across the Cauvery	578-579
Construction of over and under — in Madras City	663-666
Mumgeth bridge, repair of	484
Buildings (Lease and Rent Control) (Amendment) Bill, 1955—	
See Bills.	
Bulls—	
Question <i>re</i> Kangayam and Sindhi breeding bulls—Supply of — under Development Schemes during 1954	370
Burial grounds—	
Question <i>re</i> refusal of sites for — for Muslims in Kozhikode Municipality	349-350
Business of the House—	
Change in the order of —	140, 607, 769
Transaction of official business on a non-official day	607

C

Capital punishment—	
Question <i>re</i> capital sentence, number of cases of — carried out and commuted	30-31
Cauvery-Mettur Project—	
See Lands.	
Cattle-pounds—	
Question <i>re</i> repairs to — in Coimbatore district	369
Chengalvaraya Naicker Technical and Industrial Institute, Vepery—	
Question <i>re</i> : Payment of half grant to — under Second Five-Year Plan	940-941
Status of	940
Chinnathambi Thevar, Sri M.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	909-910
Chokkalingam, Sri P.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	408-409
Cinema theatres—	
Question <i>re</i> number of permanent and temporary — in the State	481-482

C—cont.

PAGES

Cinemas—	
Question <i>re</i> number of licences issued to — during 1954 and 1955	365
City Hotel Workers' Union—	
Adjournment motion <i>re</i> arrest and detention of secretary of—	960-961
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955—	
See Bills.	
City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955—	
See Bills.	
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955—	
See Bills.	
Colleges—	
Question <i>re</i> opening of — by Salem District Board, diversion of Railway Reserve Fund for	181-182
Committees—	
Committee on Government Assurances, report of	34
Question <i>re</i> All-India Rural Credit Survey Committee, recommendations of	374
Jail Reforms Committee, recommendations of — and implementation of	28-30
Resolution <i>re</i> constitution of — to examine working of the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949	301-319
Conch shells—	
Resolution <i>re</i> collection of — from marine areas	358-459
Congress Exhibition—	
See Transport department.	
Contraceptive devices—	
Question <i>re</i> free distribution of — in slum areas in Madras City	581
Co-operative Societies—	
Question <i>re</i> —	
Ex-Servicemen's Co-operative Motor Transport Society—Representation <i>re</i> misconduct of Special Deputy Registrar of Co-operative Societies (Resettlement)	268-269
Jaggery Co-operative Society for Badaka village, opening of a	951
Weavers' Co-operative Societies in South Kanara, introduction of housing scheme for weavers of	23
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955—	
See papers laid on the table of the House.	
Courts—	
Question <i>re</i> disposal of cases by Rent —	953-954
Criminal Tribes—	
Question <i>re</i> two-year plan for uplift of —	943-954
Cultivating Tenants' Protection Bill, 1955—	
See Bills.	
Cyclone and floods—	
Question <i>re</i> damage caused by — in Kasaragod taluk in May 1955—	376

E—cont.

PAGES

Electricity—

Question re—	
Extension of — to Manjeri, etc., villages	674-675
Extension—Supply of — to Perambalur taluk	363
Extension—Supply of — to Perambalur taluk	362
Negotiations with Travancore-Cochin Government for bulk supply of —	251-253
Number of villages in each district served by — at the end of 1954	363

Elumalai, Sri T. P.—

Second Five-Year Plan, discussion on draft of	742-745
---	---------

Employment Exchange—

Question re number of Harijans registered and provided with jobs in — Coimbatore in 1954	333
--	-----

Entertainment Tax—

See Tax.

Epidemics—

Question re deaths due to — such as typhoid, dysentery, etc., in 1953-54	366
--	-----

Erosion—

Question re properties at Dhanushkodi damaged owing to sea —	20-21
--	-------

Estates—

Question re names and extent of — not yet taken over by Government	361
--	-----

Examinations—

Question re S.S.I.C., minimum age-limit for —	800-802
---	---------

Exhibitions—

Question re expenditure incurred and revenue derived from — conducted by Government institutions and departments	363
--	-----

Ex-servicemen—

Question re Rehabilitation of — in land colonization	19
See Banian Factory.	
See Weaving Mills.	

Ex-servicemen Co-operative Motor Transport Society—

See Co-operative Societies.

F

Farmers' Forum—

Question re formation of —	686-687
----------------------------	---------

Filaria—

Question re control of — in Kasaragod	266
---------------------------------------	-----

Finance Accounts for 1952-53 and Audit Report for 1953—

See papers laid on the table of the House.

Five-Year Plan—

Question re number of lakes in Namakkal taluk included for repairs in the —	487
---	-----

Five-Year Plan, Second—

Discussion on draft of	607-623
Question re—	627-652, 818-924, 964-1015

Number of Medical Colleges to be opened under —	937-938
Proposals of Madras Corporation included in —	933-934
See paper laid on the table of the House.	

Fire Accident—

Question re—	
Extension of damage caused at Kozhikode on 21st March 1955.	948-949
Number of houses burnt due to — in Kothampakkam village cheri (Villupuram taluk) on 26th February 1955	600

F—cont.

PAGES

Fire Station—

Question re opening of — at Tindivanam	269
--	-----

Foodgrains—

Question re stock of — at the time of decontrol	244-245
---	---------

Forests—

Question re Government reserved forests in Vriddhachalam taluk, number of —	22-23
---	-------

Fruits—

Question re — imported from and exported to other States during 1953-54	954-956
---	---------

G

Ganapathy, Sri T.—

Draft Second Five-Year Plan, discussion on	920-923
--	---------

General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1955—

See Bills.

Ghriyay Project—

See Irrigation.

Goa—

Resolution re homage to martyrs of —	1-4
--------------------------------------	-----

Gopala Gounder, Sri V.—

Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	382-383
---	---------

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1955	156-158
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	514, 520-521, 551-552
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955	141-142

Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presentation of	625
--	-----

Privilege motion re arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, proceedings no longer treated as secret	691
--	-----

Resolution re Sree Narayana Guru Dev — Declaration of birth-day of — as public holiday	294-295
--	---------

Gopala Menon, Sri N.—

Resolution re Sree Narayana Guru Dev — Declaration of birth-day of — as public holiday	296-297
--	---------

Gopalan, Sri K. P.—

Adjournment motion re Hari Bhatt, Secretary, City Hotel Workers' Union, arrest and detention of	961
---	-----

Bills—	
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	756-757, 761, 763

Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	513-514, 518, 538, 540
---	------------------------

Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to	513
--	-----

Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presentation of	624, 625, 626, 627
--	--------------------

Resolution re Sree Narayana Guru Dev — Declaration of birth-day of — as public holiday	301
--	-----

Western India Cottons, Limited, Pappinisseri, Employment of workers in—Calling attention to	378
---	-----

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Bills—Malabar Sthanams Bill, 1955	289
-----------------------------------	-----

G—cont.

Government Assurances—

See papers laid on the table of the House.

Govindan, Sri G.—

Resolution re Steel Plant at Salem, location of ...	315-316
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	898-900

Bills—

District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	38
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	859-863

Gewri Tile Works, Manamadurai—

Question re grant of loans to — under the State Aid to Industries Act ...	797
---	-----

Gypsum—

Question re deposits of — in Tiruchirappalli district ...	338-339
---	---------

H

Handloom Weavers' Co-operative Societies—

Question re establishment of housing colonies for — at Ammapet and Aruppukottai ...	937
---	-----

Hand-made paper—

Question re manufacture of — ...	247-248
----------------------------------	---------

Hari Bhatt, Sri K. M.—

Adjournment motion re arrest and detention of Secretary, City Hotel Workers' Union ...	860-861
--	---------

Harijan Day—

Question re celebration of — in Tindivanam in October 1954 ...	109
--	-----

Harijan Welfare—

Question re expenditure on in Ponnai taluk during 1953 ...	791-792
--	---------

Harijans—

Question re entry of — into private temples ...	806-807
Question re eviction cases filed against — in Malabar ...	374-375
Question re grant of house-sites to — in Tindivanam taluk ...	493
Question re harassment of — in Ichiputtur by village munsifs and others ...	17
Question re extent of poramboke lands in Tanjore district, cultivated by Harijans ...	365
Question re provision of house-site for — of Shortriem Kodungal village, Tirukkoyilur taluk ...	253-254
See House-sites.	
See Lands.	
See Loans.	
See Village guide and grama sevaks.	

Hereditary Village Offices (Extension to Pudukkottai) Bill, 1953—

See Bills.

Hindu Religious Endowments Board—

Question re staff of service conditions and rules relating to ...	107-108
---	---------

Holidays—

Question re public holidays on 17th March 1955, declaration of — ...	936
Question re reasons for declaration of 21st January 1955 as Government — for City offices ...	270
Resolution re declaration of Sree Narayana Guru Dev's birthday as public — ...	294-301

Homoeopathy—

Question re recognition of — ...	788-791
----------------------------------	---------

H—cont.

Hospitals and dispensaries—

Question re—

Cannanore Civil Hospital, representation by Chirakkal Taluk Muslim League re urgent needs of — ...	261
Clinics at Tirukkoyilur, treatment of lepers at ...	31-32
Government Hospital for Women and Children, Madras — Over-crowding in — and number of children still born and born alive during 1953 and 1954 ...	941-942
Headquarters Hospital, Palayamkottai, names of members of the Advisory Committee for ...	681-682
Hospital at Tirukkoyilur, posting of lady doctor to ...	30
Local Fund dispensaries in Tiruchirappalli district, number of ...	28
Mannarghat Local Fund dispensary, amount allotted for and number of patients in ...	271
Mannarghat Local Fund dispensary, taking over of by Government ...	270-271
Maternity Hospital, Egmore, complaint against the authority of — Failure to intimate the death of one Ramaswamy Padavachi of Kuttalam in hospital to his relatives ...	599
Recruitment of male nurses stopping of ...	493
Rural dispensaries, opening of — at Malabar ...	799
Tuberculosis Sanatorium — Construction — in South Kanara ...	265-266
Women and Children Hospital, Tirunelveli, half grant for maintenance of ...	677-678

Hostels—

Question re—

Harijan — number and management of — ...	342-346
Restriction on starting of — in Kozhikode for students from the Laccadives ...	800

Hotel workers—

Question re dismissal of — in Triplicane Cafe, Madras ...	680
---	-----

House rent allowance—

Question re grant of — to Kozhikode Municipality workers employed for Kerosene lighting ...	256
---	-----

Houses—

Question re allotment of — in Madras City ...	340-342
---	---------

House-sites—

Question re—

Acquisition of land for grant of — to Harijans in Nannivathiriyun Pachari, Tirunelveli taluk ...	254-256
Acquisition of land for grant of — to Harijans in Tirunelveli district ...	254
Conversion of Vysarpadi lake in Perambur into — ...	339-340
Reservation of — for Harijans in Wynaad ...	122-123
See Harijans.	

I

Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955—

Question re extension of time for repayment of first instalment of debt under — ...	931-933
---	---------

Indian's in Ceylon —

Question re—	
Flight of discussion by Ministers with High Commissioner in Ceylon — ...	334-338
Representations to Central Government re — ...	662

I—cont.

PAGES

Indigenous Medicines— See 'Medicinal Plants'.	
Industrial Committees— Question re formation of	593-598
Industrial Disputes— Question re— Dismissal of workers in Triplicane Cafe, Madras	680
Indian Metal and Metallurgical Corporation, implementation of the award of the Industrial Tribunal by—	243-244
Industrial Disputes Act, 1947— Question re amendments to—	785-787
Irrigation— Question re— Chinnar irrigation scheme in Perambur taluk, investiga- tion of	811
Dispute over utilization of Palar waters between Mysore and Madras States	488-489
Ghriyiar Project, progress of	939
Irrigation tanks in Kollegal taluk, repairs to	23-24
Irrigation works in Attur taluk suggested in the First Five- Year Plan, names of	590-591
Minor irrigation tanks in South Arcot district, repairs to	24-25
Ramachandra tank in Coimbatore district, renovation of	121-122
Tank improvement works levy of betterment fee on lands benefited by—	14
Situation re in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to	601-605
Iyanar, Sri A.— Second Five-Year plan, discussion on draft of	917-918

J

Jaggery— Question re opening of a co-operative society at Badadka for manufacture of—	951
Jail(s)— Question re— Behaviour of staff towards prisoners	490-491
Provision of educational and other benefits to prisoners in—	484-486
Purchase of dietary articles for—	497-498
Jail Reforms Committee— See Committees.	
Jeevanandam, Sri P.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of	878-880
Judicial Service— Question re special rules framed under G.O. Ms. No. 3114, Home, dated 6th October 1933 regulating recruitment and conditions of service in—	685-686
Judiciary— Question re Question re separation of — from Executive in Malabar, review of scheme of—	576-577

K

PAGES

Kalyanasundaram, Sri M.— Assembly Rules, leave for amendment of	510
B.C.G. Campaign, request for debate on—	963
Bills— Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955	65 78, 79, 86, 88
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955	51, 60-61
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	761-762 757-759 767, 768
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	423, 424 512, 537 539, 540 541, 554- 555, 657
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	35-37, 43- 45, 47, 49
Time for giving notice of amendments to Cultivating Tenants' Protection Bill	376
Failure of Government to supply enrolment forms to the voters in Malabar—Calling attention to	606
Handloom industry in Karur—Situation of—Calling atten- tion to	32-34
Privilege motion re aided elementary school teacher, charge sheet against— for his contacts with Communist leaders	273-275 277, 279, 280-281, 282
Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	384-385
Resolution re— Sree Narayana Guru Dev—Declaration of birthday of—as public holiday	299-300 314, 323- 324, 327
Steel Plant at Salem, location of	508
Steel erosion in Dhanushkodi, calling attention to	627, 964- 966, 985 996
Second Five-Year Plan, discussion on draft of—	
Kanaran, Sri C. H.— Bills— Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	537, 539 541, 542, 547-549
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	291
Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presenta- tion of	625
Resolution re— Preservation of Private Forests Act, 1949, constitution of, committee to examine working of—	308-317
Sree Narayana Guru Dev, declaration of birthday of—as public holiday	295, 297- 298
Kondasamy, Sri C.— Bills— Bhoodan Yagna Bill, 1955	148-152 397-400
Cultivation Tenants Protection Bill, 1955	515, 518-520, 536, 542, 543-546
Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955	428-429
Committees— Committee on Government Assurances, report of	84
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	820-827

K—cont.

PAGES

Karuthiruman, Sri P. G.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	400-403
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	914-916
Khadi—	
Question re issue of free licences to — dealers	672-674
Koran, Sri O.—	
Resolution re Sree Narayana Guru Dev — Declaration of birth-day of — as public holiday	295, 296
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) (Amendment) Bill, 1955.	71-73
	137-138
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	35
Malabar Sthanams Bill, 1955	293
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	290-291
	293
Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam — Calling attention to	817, 818
Resolution re Preservation of Private Forests Act, 1949 — Constitution of committee to examine working of	305-308
Krishna Rao, Dr. U.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	964, 967-969
Krishnamurthy Gounder, Sri D.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	700-704
Krishnan, Sri R.—	
Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1955	160-161
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	291
Resolution re Sree Narayana Guru Dev, declaration of birth-day of — as public holiday	290
Krishnaswami Naidu, Sri R.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	843-846
Krishnaswami Padayachi, Sri V.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	890-891
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bills—	
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	763-764
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	538, 554
	559
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.—	
Bills—Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	289
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	963, 972

L

Lakshmana Gounder, Sri S.—	
Resolution re Steel Plant at Salme, location of	815
Lakshmipathi Naicker, Sri K. S.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	841-843
Lands—	
Question re—	
Acquisition of — for tank improvement in Vriddhachalam taluk, compensation for —	121
Acquisition of — for grant of house-sites to Harijan in Nannivathiriyam Pachari in Tirunelveli taluk	254-256

L—cont.

PAGES

Lands—cont.

Question re—cont.

Acquisition of — for grant of house-sites to Harijans to Tirunelveli district	254
Assignment of — to Harijans	477-479
Assignment of — to landless poor in Tiruchirappalli district.	361
Assignment of municipal — in Mangalore	496
Assignment of poramboke lands to landless poor, in paramakudi taluk	131
Eviction from — in Wynaad	928-929
Eviction of Harijans from poramboke — in Kattangulathur, Chingleput district	127
Eviction of peasants from — in Kadayanallur village	950
Eviction of ryots of Neyveli and surrounding villages	949-950
Extent of — under coconut and banana cultivation, in 1954	359
Extent of cultivable — in Malnad areas in Malabar	17-19
Extent of poramboke, etc. — in Tirukkoyilur taluk	479
Government land in Neelimala, encroachment of — by trespassers	266
Lands in Cauvery-Mettur Project, penalty for unauthorized use of water for and cultivation of —	129-130
Meral Inam Estates taken over by Government, compensation for —	125-126
Moranum Forest lands, extent of — allowed for cultivation in North Arcot district	262-263
Number of eviction cases filed against Harijans in Malabar.	374-375
Order of eviction by Collector, Malabar, against lessees of Government —	494
Poramboke lands in Tanjore district, extent of — cultivated by Harijans	365
See papers laid on the table of the House.	
Waste lands in Thevaram Zamin in Madurai district, eviction of peasants from	337-338
Land census—	
Question re completion of — special allowance to village karnams for	267-268
Land Colonization Schemes—	
Question re number of — in Coimbatore intended for Ex-Servicemen and Harijans	347
Land revenue—	
Question re arrears of — for faslis 1361-1363	498
Land Revenue (Additional Surcharge) Bill, 1955—	
See Bills.	
Land Revenue (Surcharge) (Amendment) Bill, 1955—	
See Bills.	
Legislature—	
Question re Legislature Secretariat staff, legislation for regulating service conditions of	124-125
Leprosy—	
See Hospitals and Dispensaries.	
Livestock Inspectors—	
Question re starting of short term course for —	663-664

L—cont.

PAGES

Loan(s)—	
Question re—	
Extent of lands and — for cultivation given to Harijans in South Arcot district	479
Time for refund of — granted for construction of houses in Erode	866
Special improvement Fund to Madras Government for lift irrigation, grant of —	582-583
Takkavi — in South Kanara, applications received and amount sanctioned	370
See Maternity Centres.	
See State Aid to Industries Act.	
Local Development Schemes—	
Question re number and nature of — in Malabar	372-373
Local Development Works—	
Question re—	
Amount allotted and spent during 1954-55 and 1955-56 in Tiruchirappalli district	809-810
Sanction of schemes for Satankulam Constituency in 1954	787-788
Stopping of contribution from Districts Board Fund to —	580
Lock-out—	
Question re — in Palar Mills	5-6
M	
Madanagopal, Sri V.—	
Bills—	
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	412-415
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	46
Power-looms at Chinnalapatti, introduction of, calling attention to	284-285 286
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	707-712
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) (Amendment) Bill, 1955.	767
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	291
Failure of Government to supply enrolment forms to the voters in Malabar, calling attention to	605
Resolution re Sree Narayana Guru Dev — Declaration of birthday of — as public holiday	298-299
Madras Cricket Club—	
Question re terms of lease of Chepauk grounds to —	947-948
Madras Fire Service—	
Question re merger of — with Police department	951-952
Maida—	
Question re—	
Fixation of price of —	348-309
Increase in the price of —	348-350
Malabar Sthanams Bill, 1955—	
See Bills.	
Malabar Tenancy Act—	
Question re process fee levied under — Rate of	12-13
Malaria Control Team—	
Question re cut in the salary of motor cleaners working in the — in Nilambur	577-578

M—cont.

PAGES

Manickam, Sri P. G.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	916-917
Manickasundaram, Sri M.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	916-917
Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—	
Bills—	
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	740-750 759-760, 762, 764, 765, 766, 767, 768
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	395-396 424-427, 527-529, 558, 559, 562, 563 566, 652, 654, 655, 657-659
Hereditary Village Office (Extension to Pudukkottai) Bill, 1953	395
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955	184-185
Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955	185-187 428-429
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955	141, 144-146
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, amendments to	177-183 184
Resolution re Preservation of Private Forests Act, 1949, constitution of committee to examine working of	312-313
Manjaya Shetty, Sri Y.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	863-866
Manual of Village Accounts—	
Question re reprinting of —	682
Markets—	
Question re collection of levies of daily and weekly — in Dindigul by Dindigul Municipal Council	684-685
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill—	
See Bills.	
Maternity Centres—	
Question re sanction of loan to the Corporation for conversion of Child Welfare Centres into —	249
Matter of Urgent Public Importance—	
Failure of Government to supply enrolment forms to the voters in Malabar, attention called to	605-607
Handloom industry in Karur, situation of — calling attention to	32-34
Inadequate supply of water in Vadayar and Grand Anicut Canals, calling attention to agriculturists' hardship due to	689-690
Irrigation situation in Tanjore district due to low-level of water in Mettur Dam, calling attention to	601-605
Papanasam Reservoir, calling attention to inadequate supplies, from	961-963
Power-looms in Chinnalapatti, introduction of — calling attention to	284-278
Sea erosion in Dhanushkodi, calling attention to	508-510
System of voting to be adopted in Municipal elections, calling attention to	133-135
Western India Cottons, Limited, Pappinisseri, employment of workers in — Calling attention to	376-379
Medical Colleges—	
Question re number of new — to be opened under Second Five-Year Plan	937-938
Medical concessions—	
Question re delay in disposal of applications of N.G.Os. for treatment at Singipatti Tuberculosis Sanatorium	952-953

M—cont.

Medicinal and oil-yielding plants— Question re — grown by Madras Government	305
Medicinal plants— Question re growing of indigenous — in Government Estate Gardens, Madras	679
Meetings and processions— Question re banning of — in Ponnani taluk in January 1955 ...	944-946
Members of Legislature— Question re issue of Silver Railway pass to —	687-689
Menon, Dr. K. B.— Bills— Bhoodan Yagna Bill, 1955	159-160
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	75-76
Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presenta- tion of	623-624
Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	383-384
Meraf Inam Estates— See Lands.	
Message from Governor— See Bills.	
Messages from the Council— See Bills.	
Mettur Dam— Adjournment motion re low water level in — caused by letting out water for sugarcane cultivation	601-605
Milk powder— Question re free distribution of — in the slum areas in Madras City	581
Minimum wages— Question re fixation of — for workers in beedi and cigar industry	958
Mogral, Sri M. S.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of	923-924
Monkey nuisance— Question re prevention of —	676-677
Mookiah Thevar, Sri K.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of	854-857
"More Milk Day" (Tamil New Year's Day)— Question re milk distributed on —, quantity and cost of ...	371
Mosquito nets— Question re number of — supplied to officials in Tanjore dis- trict	582
Motion re Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	379
Motor Vehicles Rules— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles Taxation Act, 1931— See Papers laid on the table of the House.	
Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act— See Papers laid on the table of the House.	
Municipal Commissioners— Question re number of Muslim candidates selected as —	15-17
Murugan Tutorial Institute— Question re grant to — at Rishivandiam in Kallakurichi taluk.	536

N

Nallasivam, Sri K. R.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of	837-840
Nanjappa, Sri O. A.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of	910-911
Narayana Kurup, Sri M.— Adjournment motion re settlement of boundaries between Madras and Andhra States	507, 508
Assembly Rules, reference of amendments to Select Committee.	511
Bills— Bhoodan Yagna Bills, 1955	148
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	152-154, 177
City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955	73-74
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	83, 85, 91, 137
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	752-753
Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to	764
Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presenta- tion of	421, 423
Privilege motion re— Arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, proceedings no longer treated as secret	512, 516-518, 529, 530
Election of Speaker	539, 546, 563, 566
Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	283-289
Narayana Nambiar, Sri T. C.— Adjournment motion re removal of Communist Party flag by Arrest of — proceedings no longer treated as secret	292, 293
Bills— Bhoodan Yagna Bill, 1955	813-814
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	816
City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955	625, 627
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	681
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	959
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	379-380
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955 ...	390-392, 394
Privilege motion re— Aided elementary school teachers, charge-sheet against— for his contacts with Communist leaders	960
Arrest of —, proceedings no longer treated as secret	166-168
Resolution re Preservation of Private Forests Act, 1949, constitution of committee to examine working of	69-70
System of voting to be adopted in Municipal elections, calling attention to	82, 83, 91-92
Western India Cottons, Limited. Pappinisseri, employment of workers in, calling attention to	761, 762
National Extension Service Scheme— Question re— Amount sanctioned and works undertaken in South Kanara. Number of pond and tank works undertaken under — in Cuddalore taluk	765, 767
Number of Veterinary Assistant Surgeons' posts existing under — in Kottayam taluk	565-566
	38-39
	289-290
	293
	145
	281
	690-692
	301-302
	303-305, 313
	133-135
	376-377
	369-370
	245-246
	648

N—cont.

Neyveli lignite area— See Lands.	
Non-gazetted officers— Question re—	
Representation re enhancement of dearness allowance and merger with salary and service conditions of — ...	257-260
Revision of service rules, etc., —, representation re ...	257-260
Nurses— Question re service conditions of —, recommendations of Central Government ...	374
Nursing orderlies— Question re resolutions at the conference of — passed on 30th May 1954 ...	373-374

O

Oil-seeds Research Centre— Question re opening of — at Tindivanam Agricultural Research Station during 1954-55 ...	246-247
Orphanages— Question re number of — run out of Devasthanam Funds ...	939

P

Packialakshmi Mills— Question re Police raid of premises of workers' union of — ...	126-127
Padmaprabha Gounder, Sri M. K.— Bill—Bhoodan Yagna Bill, 1955 ...	161-162
Resolution re Preservation of Private Forests Act, 1949, constitution of committee to examine working of ...	311-312
'Pakuthi varam'— Question re lease under — Exclusion from cognizance of Rent Courts ...	19
Palaniappan, Sri R. M.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	887-889
Palanisamy, Sri N. K.— Bills— Bhoodan Yagna Bill, 1955 ...	158-159
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	410-411
513, 521, 530, 531, 536	
541, 542, 546-547	
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	44-46
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	966-967
Palaniswami Gounder, Sri V. K.— Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	411-412
Palaniyandi, Sri M.— Adjournment motion re low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation ...	604
Bills— Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	69, 138
City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1955 ...	753
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	543-544
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	846-849
Palar Mills— See Lock-outs.	

P—cont.

Panchaksharam, Sri S.— Privilege motion re Aided elementary school teacher, charge-sheet against for his contacts with Communist leaders ...	281
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	875-878
Panchayat Board(s)— Question re dismissal of sanitary workers in Manapparai — ...	671-673
Papanasam Reservoir— Inadequate supply of water from — for irrigation, calling attention to ...	961-963
Papers laid on the table of the House— Committee on Government Assurances, First Report of ...	92
Court Fees and Suits Valuation Act, 1955—Notification re remission of court-fees in inter-departmental transactions ...	429
Draft Second Five-Year Plan for the State of Madras, pamphlet re ...	659
Finance Accounts of the State for 1952-53 and Audit Report, 1953 ...	1015
Government assurances given during Seventh Session of the Assembly, statement showing action taken on ...	567
Motor Vehicles Act, 1939—Amendments to rules under — re delegation of powers to Regional Transport Officers ...	529
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, reduction in tax for station wagon belonging to School for Deaf in Mylapore, notification re ...	567
Notification re lands—Waste lands in Attur taluk, Salem district—Assignment of — to landless poor persons ...	429
Notification re levy of fee for issue of duplicate composition certificate—Amendment to ...	187
Paper Mill— Question re— Starting of a — in Madras State ...	58-586
Starting of a — in South Malabar ...	588
Parameswaran, The Hon. Sri B.— Bills—Bhoodan Yagna Bill, 1955 ...	146-148
	175-176
Parthasarathy, Sri K.— Bills— Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	77-78
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	523-525
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955 ...	142-143
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	712-717
Periyaram Sanatorium— See Tuberculosis.	
Periaswamy, Sri M. P.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	704-707
Pests— Question re attack of — in Tanjore district, preventive measures in connexion with ...	362
Petition to the Assembly— Presentation of — re Second Five-Year Plan ...	623-627
Pigs— Question re restrictions on rearing of — in Tiruchirappalli Municipality ...	588
Plantations— Question re improvement of labour conditions in — ...	580-581

P—cont.

PAGES

Police—	
Adjournment motion <i>re</i> removal of Communist Party flag by Baliapatam	980
Question <i>re</i>—	
Alleged reward to villagers of Vellore (Palni taluk) for causing damages to properties of other villagers	580
Complaint against—of Ramanathapuram district for improper investigation of cases of grave offences	599
Complaint against—staff at Udayarpalayam	494-495
Complaint against Vadakkancheri	669
Sub-Inspector of Police, Kozhikode (Sri Moideen Kunhi), complaint against— <i>re</i> aspersions cast on State Assembly and Parliament	574-576
Sub-Inspectors of Police in South Arcot, percentage of direct recruits and promotions in 1953-54	365-366
Sub-Inspector of Police, Valapad, allegations against	573-576
Policemen—	
Question <i>re</i>—	
Number of — provided with quarters in Madras City	346-347
Provision of quarters for — at Tirukkoyilur (South Arcot).	346-347
Polytechnics—	
Question <i>re</i> opening of more — in Madras State	373
Ponnani taluk—	
Question <i>re</i> bifurcation of	791
Power-looms—	
Introduction of — at Chinnalapatti, calling attention to	284-287
Precious stones—	
Question <i>re</i> availability of — near Tiruppur	805-806
Presiding Officers of Madras Legislature—	
Question <i>re</i> travelling allowance to —	591-592
Prisoners—	
Question <i>re</i>—	
Behaviour of jail staff towards	490-491
Provision of educational and other benefits to — in jails	484-486
Provision of music for — in jails	486-487
Privilege motion <i>re</i>—	
Aided elementary school teacher, charge-sheet against — for his contacts with Communist leaders	273-284
Election of Speaker	958-959
Proceedings on the arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, no longer treated as secret	690-692
Public prosecutors—	
Question <i>re</i>—	
Appointment of	498-500
Engaging in party politics, complaint against	494
Re-appointment of	128-129
Pudukkottai (Settlement of Inams) Bill, 1955—	
<i>See Bills.</i>	
Pudukkottai State—	
Question <i>re</i>—	
Compulsory retirement of some permanent employees of —	479-481
Unqualified employees of—service conditions after merger of —	120-121
Pumpssets—	
Question <i>re</i> working of—on either side of the river Kodathalai- yar, report of ryots <i>re</i>	25-26
Pyrites—	
Question <i>re</i> location of deposits of — in Wynaad taluk	347-348

Q

Questions and Answers—

Anthony Pillai, Sri S. C. C.—

Question <i>re</i> Second Five-Year Plan, inclusion of proposals of Madras Corporation	933-934
--	---------

Aranganathan, Sri K.—

Question <i>re</i>—	
Bitumen quantity purchased by Government in 1953-54	483-484
Chengalvaroya Naicker Technical and Industrial Institute, Vepery—Payment of half-grant to — under Second Five- Year Plan	940-941
Chengalvaroya Naicker Technical and Industrial Institute, Vepery, status of	940
Loan from Special Development Fund to Madras Govern- ment for lift irrigation	582-583
Maida, fixation of price of—	348-349
Maida, increase in the price of	348-349
Medicinal and oil-yielding plants grown by Madras Govern- ment	365

Arumugam, Sri R. S.—

Question <i>re</i>—	
Birth control, conduct of vasectomy operations in hospitals. Deputy Tahsildars, number of Harijans promoted as — from 1950	498 581-582
Formation of pathway in Mavalayuthu Palapatirarama- puram village	948
Headquarters Hospital, Palayamkottai, names of members of the Advisory Committee for	681-682
House-sites—Acquisition of land for grant of — to Harijans in Nannivathiryan Pacheri in Tirunelveli taluk	254-256
House-sites—Acquisition of land for grant of — to Harijans in Tirunelveli district	254
Police of Ramanathapuram district—Complaint against improper investigation of cases of grave offences	599
Subramaniaswami temple at Velliyur, resignation of trustees on account of appointment of Harijan as clerk	954
Weights and measures, stamping of	667
Women and Children Hospital, Tirunelveli, half-grant for maintenance of	677-678

Arumugam, Sri S. R.—

Question <i>re</i>—	
Ambur charkas, introduction in National Extension Service areas in Coimbatore district	367
Banjan Factory for ex-servicemen, starting of — at Salur. Ex-servicemen, rehabilitation of	495 19
Hospitals and dispensaries, recruitment of male nurses— Stopping of	493
Labour conditions in plantations, improvement of	580-581
Livestock Inspectors and Veterinary Doctors, short-term course for	683-684
Loans for construction of houses in Erode, time for refund of —	866
Nursing orderlies—Resolutions passed on 30th May 1954 at the conference of —	373-374

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Arumugam, Sri S. R.—cont.

Question re—cont.

Precious stones, availability of — near Tiruppur ...	805-806
Ramachandra tank in Coimbatore district, renovation of ...	121-122
Railway feeder road in Sullur, improvements to ...	369-370
Sales-tax, exemption of charkas and other spinning imple- ments from ...	942
Temples, number of Harijans appointed as trustees of — ...	333-334
Village Officers' Conference, Coimbatore, resolutions passed and action taken by Government on ...	810
Weaving mill for ex-servicemen—Starting of — at Coimba- tore ...	495-496

Balakrishnan, Sri V.—

Question re—

Boring sets, lending on hire to agriculturists ...	268
Educational concessions, reciprocal arrangements between Andhra and Madras States of ...	131
Couch shells, collection of — from marine area ...	353-359
Government Transport Department—Number of employees of — as per linguistics nativity ...	364
Gypsum, deposits of — in Tiruchirappalli district ...	338-339
Judicial Service, special rules regulating recruitment and conditions of service in — under G.O. No 3114, Home, dated 6th October 1953 ...	685-686
Overseas scholarships, number of holder of ...	682-683
Pudukkottai State, compulsory retirement of some perma- nent employees of ...	479-481
Salt Factory at Cheyyur in Madurantakam taluk ...	368
School fees in Government schools, adoption by aided schools of ...	130
'Unqualified' employees of former Pudukkottai State, service conditions after merger of ...	120-121

Chadayan, Sri M.—

Question re eviction cases filed against Harijans in Malabar, number of— ...	374-375
---	---------

Chengam Pillai, Sri O.—

Question re—

Harijan Welfare, expenditure on — in Ponnani taluk during 1953 ...	791-792
New roads constructed in Chingleput district from 1952 to 1954, number and expenditure incurred for ...	361
Pumpsets on either side of the river Kodathalaiyar, action taken on the report of ryots re the working of — ...	25-26

Daivasigamoney, Sri S.—

Question re letter-heads to Members, Legislative Assembly, free supply of ...	6-7
--	-----

Dasarathan, Sri D.—

Question re Moranam forest lands, extent of—Allowed for cultivation in North Arcot district ...	262-263
--	---------

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Question re—

Dysentery, number of attacks and deaths from — in Ponnani taluk ...	804
Municipal elections, method of voting in ...	793-796
Sub-Inspector of Police, Valapad, allegations against — ...	573-576

Gopalan, Sri K. P.

Question re—

Bridge across Payungadi river, construction of ...	810-811
Dysentery, number of attacks and deaths from — in Nat- tika firka (Ponnani taluk) ...	803-804
Enquiry into death of a person in Police custody at Gudiya- tham ...	263-265
Fire accident, extent of damage caused at Kozhikode on 21st March 1955 ...	948-949
House-rent allowance, grant of — to Kozhikode Municipality workers employed for kerosene lighting ...	256
Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1953, extension of time for repayment of first instalment of debt under ...	931-932
Industrial Committees, appointment of ...	594-595
Malabar District Board, amount of educational grant given to — during 1954-55 ...	491-492
Minimum Wages for workers in beedi and cigar industry, fixation of ...	953
Mumgeth bridge, Chirakkal taluk, repairing of ...	484
Periyaram Sanatorium, taking over of ...	662
Protected Water-supply Scheme, introduction of — in Baliapatam Panchayat area ...	482
Sangeetha Nataka Academy, Madras, inclusion of an artist from Malabar in the Madras Branch of ...	476-477
S.S.L.C. Examination, minimum age-limit for ...	800-802
Sub-Inspector of Police, Kozhikode (Sri Moideen Kunhi), complaint against — re aspersions cast on State Assembly and Parliament ...	574-576
Thermal Station, Madurai, retrenchment of workers in ...	934
Tile works, Pinarayi, strike in ...	952
Triplicane Cafe, Madras, dismissal of workers in ...	680

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

All-India Rural Credit Survey Committee, recommendations of ...	374
Industrial Committees, appointment of ...	596-598
Local Development Schemes in Malabar, number and nature of — ...	372-373
Mannarghat Local Fund Dispensary, amount allotted for and number of patients in ...	271
Mannarghat Local Fund Dispensary, taking over by Gov- ernment ...	270-271
Paper Mill, starting of a — in Madras State ...	583-586
Rent Courts in Malabar, applications received and disposed of in 1954-55 ...	371-372
Sales-tax, language to be used in the memorandum of appeals in — cases ...	957-958

Q—cont.

Questions and Answers—cont.	PAGES
Govindan, Sri G.—	
Question re—	
Emaneswaram tank, repairs to	938-939
Poramboke lands in Paramakudi taluk, assignment to landless poor of —	131
Sea erosion at Dhanushkodi, properties damaged owing to —	20-21
Govindaswamy Nayagar, Sri A.—	
Question re—	
Eviction of ryots of Neyveli and surrounding villages ...	949-950
Fire accident in Kothampakkam village cheri (Villupuram taluk) on 26th February 1955, number of houses burnt ...	600
Presiding Officers of Madras Legislature, travelling allowance to	591-593
Ishwara, Sri K.—	
Question re—	
Accidents in tile factories in South Kanara from 1950 to 1954. ...	367
Municipal land in Mangalore, assignment of	496
Jagannathan, Sri M.—	
Question re—	
Hand-made paper, manufacture of	247-248
Minor irrigation tanks in South Arcot district, repairs to. ...	24-25
Prisoners, behaviour of jail staff towards	490-491
Prisoners in jails, provision of educational and other benefits to	484-486
Prisoners in jails, provision of music for	486-487
Jeevanandam, Sri P.—	
Question re—	
Government Transport Department, number of permanent and temporary employees	364
Palar Mills, lock-out in	5-6
Kalyanasundaram, Sri M.—	
Question re—	
B.C.G. Vaccination, pamphlet issued by Sri C. Rajagopalachari on — Government stand re—	111-119
Deputy Tahsildars selected during 1954 in Madras district, number of	599-600
Hindu Religious Endowments Board, service conditions and rules relating to staff of	107-108
Indians in Ceylon, representations to Central Government re. ...	661-662
Jail(s), purchase of dietary articles for	497-498
Lands in Kadayannallur village, eviction of peasants from —. ...	950
Legislature—Secretariat staff, legislation for regulating service conditions of	124-125
Local Development Works, amount collected and spent during 1954-55 in Tiruchirappalli district	809-810
Packialaksmi Mill Workers' Union premises, Pollachi, raid by Police of	126-127
Public Prosecutors, appointment of	498-500
Rajeswari Mills, Gudiyatham, grant of loan to under the State Aid to Industries Act	797-798
Sanitary workers in Manapparai Panchayat Board, dismissal of	671-673
Thermal Station, Madurai—	
Extent of damage, caused to turbine in —	272-273
Retrenchment of workers in —	935-936

Q—cont.

Questions and Answers—cont.	PAGES
Kanaran, Sri C. H.—	
Question re Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Act, 1955, extension of time for repayment of first instalment of debt under—	932-933
Kandasamy, Sri C.—	
Question re—	
Economic Investigators, appointment of	946-947
Lands in Cauvery-Mettur Project area, penalty for unauthorized use of water for cultivation of	129-130
Local Development Works, sanction of schemes for Satankulam Constituency in 1954	787-788
Kattamuthu, Sri M.—	
Question re—	
Government reserved forests in Vriddhachalam taluk, number of	22-23
Harijans, entry into private temples	807
Rural Water-supply Schemes for Vriddhachalam taluk, amount provided for	666-667
Suppression of Immoral Traffic Act, extension of — ...	27
Kolkebal, Sri S. S.—	
Question re Silver Railway Pass, issue of — to Members of Legislature	687-689
Koran, Sri O.—	
Question re Harijans, entry into private temples	806-807
Krishna Iyer, Sri V. R.—	
Question re—	
Agricultural produce, steps for increasing the prices of —	670-671
B.C.G. vaccination, after-effects of —, remedial and precautionary measures against	112-119
Capital sentence, number of cases of — carried out and commuted	30-31
Entertainments tax, exemption of dance recitals from payment of —	375
Jail Reforms Committee, recommendations of	28-30
Malabar Tenancy Act, process fee levied under	12
Milk powder and contraceptive devices, free distribution in the slum areas in Madras City	581
National Extension Service Scheme, number of Veterinary Assistant Surgeons' posts existing under — in Kottayam taluk	248
Paper mill, starting of a — in Madras State	583
Public holiday on 17th March 1955, declaration of — ...	936
Rent Courts, disposal of cases by	953-954
Rural Co-operative Banks, starting of — in Malabar district	269-270
Krishnamurthy Gounder, Sri D.—	
Question re—	
Fruits imported from and exported to other States	954-956
Government Transport, special bus service to Congress Exhibition grounds by—Complaints re	108-109
Money nuisance to agriculturists, prevention of	676-677
Krishnan, Sri R.—	
Question re Vadakkancheri Police, complaint against — ...	669
Kunhan, Sri E. T.—	
Question re—	
Meetings and processions, banning of — in Ponnani taluk in January 1955	944-946
'Pakuthi Varam', lease under — exclusion from cognizance of Rent Courts	19
Roads in Ponnani taluk, widening of	124

Questions and Answers—cont.		PAGES
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—		
Question re—		
Cherukara-Nattimangalam Road, formation of	490	
Cultivable lands in Malnad areas in Malabar, extent of	17-19	
Electricity, extension of — to Manjeri, etc., villages	674-675	
Malaria Control Team, cut in the salary of motor cleaners working in the — in Nilambur	577-578	
Municipal Commissioners, number of Muslim candidates selected as —	15-17	
Paper Mill, starting of a — in South Malabar	583	
Madanagopal, Sri V.—		
Question re—		
Illegal reward to villagers of Vellore (Palai taluk) for causing damages to properties of other villagers	580	
Levies of daily and weekly markets in Dindigul, collection of — by the Municipal Council, Dindigul	684-685	
Waste lands in Thevaram zamin in Madurai district, eviction of peasants from	337-338	
Madhavan Nambiar, Sri K.—		
Question re—		
Mattanur High School, construction of building for	22	
Non-Gazetted officers, representation re enhancement of dearness allowance and merger with salary and service conditions	257-260	
Railway line between Tellicherry and Mysore, laying of —	360	
Rural dispensaries, opening of — in Malabar	799	
Manickam, Sri P. G.—		
Question re—		
Andhiyur tank in Bhavani taluk, repairs to — under Local Development Schemes	802	
Employment Exchange, Coimbatore, number of Harijans registered and provided with jobs in 1954	333	
Land Colonization Schemes in Coimbatore, number intended for ex-servicemen and Harijans	947	
Poramboke lands, assignment of — to Harijans	477-479	
Rural Housing Schemes in Coimbatore during 1953-54, number of	950	
Scholarships, grant of — through Harijan Welfare Department in 1954-55	351	
Village Guides and Grama Sevaks, number of Harijans trained and appointed as —	7-11	
Marimuthu, Sri M.—		
Question re—		
Indigenous medicinal plants, growing of — in Government Estate Gardens, Madras	679	
Taluk office, Orthanad, buildings used for	799-800	
Menon, Dr. K. B.—		
Question re—		
Burial grounds for Muslims in Kozhikode Municipality, refusal of sites for —	349-350	
Indian Metal and Metallurgical Corporation, implementation of the award of the Industrial Tribunal by	243-244	
Mohamed Salih Maracair, Sri—		
Question re Soyyanam tank in Arantangi taluk, Tanjore district, renovation of		
	126	

Questions and Answers—cont.		PAGES
Moidu, Sri K.—		
Question re hostel in Kozhikode for students from the Laccadives, restrictions on starting of	800	
Mookkiah Thevar, Sri K.—		
Question re Dravida Iyakkangalum Catholikkarkalum, publication of	475-476	
Muthukumaraswamy, Sri M. C.—		
Question re poramboke lands in Tanjore district, extent of — cultivated by Harijans	365	
Muthuswamy, Sri A.—		
Questions re—		
Clinic at Tirukkoyilur, treatment of lepers at	31-32	
Drinking water for Tirukkoyilur, provision of	11	
Harijans, provision of house-sites for — of Shrotriern Kotungal village, Tirukkoyilur taluk,	253-254	
Hospital at Tirukkoyilur, posting of lady doctor to	30	
Murugan Tutorial Institute at Rishivandiam in Kallakurichi, grant to	586	
Policemen at Tirukkoyilur (South Arcot), provision of quarters for	346-347	
Poramboke, etc., lands, extent of — in Tirukkoyilur taluk.	479	
Narayana Kurup, Sri M.—		
Questions re—		
Bombay-Cape Comorin Road, particulars re	667-669	
Devadhar High School, Tanur, closure of	662-663	
Dysentery, number of attacks and deaths from — in Ponnani taluk in April-May 1955	803	
Electricity, negotiations with Travancore-Cochin Government for bulk supply of	251-253	
Electricity, number of villages in each district served by — at the end of 1954,	363	
Foodgrains, stock of — at the time of decontrol	244-245	
Government lands, order of eviction by Collector, Malabar, against lessees	494	
Handloom Weavers' Co-operative Societies, Ammapet and Aruppukkottai, establishment of housing colonies for	937	
Houses in Madras City, allotment of	340-342	
Indians in Ceylon, plight of — discussion by Ministers with High Commissioner in Ceylon	334-337	
Madras Fire Service, merger with Police Department	951-952	
Municipal elections, method of voting in	792	
Non-Gazetted Officers, representation re revision of service rules, etc., of	257-260	
Ponnani taluk, bifurcation of	791	
Public Prosecutors engaging in party politics, complaint against	494	
Public Prosecutors, re-appointment of	128-129	
Pyrites deposits, location of — in Wynaad taluk	347-348	
Railway lines between Tellicherry and Mysore, laying of	360	
Separation of Judiciary from Executive in Malabar, review of scheme of	576-577	
Village officers, issue of show cause notices on — in Malabar.	250	

Questions and Answers—cont.	PAGES
Narayana Kurup, Sri M.—	
Questions re—	
Cyclone and floods in Kasaragode taluk in May 1955 —	
Damage caused by —	375
Filaria, control of — in Kasaragode,	266
Government land in Neelimala, encroachment of — by trespassers	266
Jaggery Co-operative Society at Badadka, opening of a	951
Lands under coconut and banana cultivation in 1954, extent of —	359
School for blind and deaf, location of — at Kasaragode	248-249
Takkavi loans in South Kanara, applications received and amount sanctioned	390
Tuberculosis Sanatorium, construction of — in South Kanara	265-266
Weavers' Co-operative Societies in South Kanara, introduction of housing scheme for weavers of South Kanara	23
Narayanan Nambiar, Sri T. C.—	
Questions re—	
District Board, Malabar, payment of August salary to employees before 27th August 1955 in view of 'Onam' festival.	930-931
Land Census work, completion of — and grant of special allowance to village karnams for —	267-268
Working Journalists (Industrial Disputes) Act, 1955, application of Industrial Disputes Rules to disputes relating to working journalists	927-928
Padmaprabha Gounder, Sri M. K.—	
Question re lands in Wynaad, eviction from	928-930
Pakkiriswamy Pillai, Sri S.—	
Question re—	
Government Hospital for Women and Children, Madras—	
Overcrowding in — and number of children still-born and born alive during 1953 and 1954	941-942
Palar Irrigation System, dispute over utilization of waters between Mysore and Madras States	488-489
Sathyavedu-Bethalapuram road, formation of	489-490
Palanisamy, Sri N. K.—	
Questions re—	
Boundary disputes between Madras and Andhra States, settlement of	352-358
Death of a boy in a private school of physical culture in Madras City	796-797
Farmers' Forum, formation of	686-687
Government holiday, reasons for declaration of 21st January 1955 as — for City offices	270
Gowri Tile Works, Manamadurai, grant of loans to — under the State Aid to Industries Act	797
Homoeopathy, recognition of	788-791
Indians in Ceylon, plight of — discussion by Ministers with High Commissioner in Ceylon	334-337
Industrial Committees, formation of	593-594
Industrial Disputes Act, 1947, amendments to	785-787
Kangayam and Sindhi breeding bulls supplied under Development Schemes during 1954	370
Overbridge, construction of — in Madras City	664-666
Policemen, number of — provided with quarters in Madras City	346-347
Polytechnics, opening of more — in Madras State	373
Railway line between Coimbatore and Mysore, laying of	360

Questions and Answers—cont.	PAGES
Paramasivathu Udayar, Sri N.—	
Questions re—	
Chinnar Irrigation Scheme in Perambalur taluk, investigation of	811
Electricity, extension and supply of — to Perambalur taluk	363
Parthasarathy, Sri K.—	
Questions re—	
Bridge across Ponnai river in North Arcot, construction of	350-351
Cinema theatres, number of permanent and temporary — in the State	481-482
Village officers in Kallakurichi taluk, South Arcot district, payment of travelling allowance to	678-679
Periaswami, Sri M. P.—	
Questions re—	
Band for Sarapalliparai tank, construction of —	482-483
Five-Year Plan, number of lakes in Namakkal taluk included for repairs in the —	487
Rajagopalan, Sri N.—	
Questions re—	
Bridge across the Cauvery, construction of a new —	578-579
Land in Tiruchirappalli district, assignment to landless poor	364
Rajam Ramaswamy, Sri C.—	
Question re Madras Cricket Club, terms of lease of Chempauk grounds to	947-948
Ramakrishna Ayyar, Sri N.—	
Village officers, improvement of status of	588-590
Ramalingam, Sri S.—	
Question re Vyasarpadi lake site in Perambur, conversion into house-site of	339-340
Ramaswami, Sri K. V.—	
Questions re—	
College, opening of — by Salem District Board, diversion of Railway Reserve Fund for —	131-132
Tanjore District Teachers' Guild, representation from — re pension scheme for teachers	675
Ramaswamy Mudaliyar, Sri V. K.—	
Questions re—	
Contributions from District Board Funds to Local Development Works, stopping of	580
Registration Department, photo-copying of documents of,	110-111
Rangaswamy Naidu, Sri P. S.—	
Question re Khadi dealers, issue of free licences to	673-674
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Questions re—	
B.C.G. Vaccination, death of Pushpavalli of Tanjore on account of — and measures taken by the Medical Officer re —	113
B.C.G. Vaccination in Tiruchirappalli district, authority for the campaign of	112-119
B.C.G. Vaccination, loss of eyesight by child Vasantha in Coimbatore due to — supply of report of Committee of Medical experts re —	113-119
Ex-servicemen Co-operative Motor Transport Society, representation by — re misconduct of Special Deputy Registrar of Co-operative Societies (Resettlement),	668-269
Nurses, recommendations of Central Government re service conditions of	374
Tamil areas in Chittoor district, settlement of dispute re —	352-358
Women's Welfare Branch in Tiruchirappalli, number of employees in—Expenditure incurred in 1952-55	587

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Ratnam, Sri A.—

Questions re—

Cinemas, number of licences issued to — during 1954 and 1955	365
Deaths due to typhoid, dysentery, etc., in 1953-54	366
Electricity, extension and supply of — to villages up to December 1954,	362
Exhibitions conducted by Government institutions and departments, expenditure incurred and revenue derived,	363
Harijans in Ichiputhur village, harassment of — by village munsif and others,	17
Harijans in South Arcot district, extent of lands and amount of loans for cultivation given to	479
Harijans on poramboke lands of Kattangulathur, Chingleput district, eviction of	127
Maternity homes, sanction of loans to the Corporation for conversion of Child Welfare centres into	249
Merai Imam Estates taken over by Government, compensation for	125-126
"More Milk Day", quantity and cost of milk distributed on	371
National Extension Service Scheme, number of tanks and pond works undertaken under — in Cuddalore taluk	245-246
Orphanages run out of Devasthanam Funds, number of	939
Over or under bridges, construction of — in Madras City.	663-666
Second Five-Year Plan, number of new Medical Colleges to be opened under	937
Sub-Inspectors of Police in South Arcot, percentage of direct recruits and promotees in 1953-54	365
Tank improvement works, levy of betterment fee on land benefited by	14
Seethi Sahib, Sri K. M.—	
Question re Cannanore Civil hospital, representation by Chirakkal Taluk Muslim League re urgent needs of	261
Senapathi Gounder, Sri A.—	
Questions re—	
Board's Standing Orders and Manual of Village Accounts, reprinting of	582
Cattle-pounds in Coimbatore district, repairs to —	389
Schools in Coimbatore and Malabar districts, number of	679-680
Subbiah Sri A. K.—	
Questions re—	
Harijan hostels in the State, number and management of —	342-346
Mosquito nets supplied to officials in Tanjore district, number of	582
Vigilance Home for Women at Mylapore, extensions to	808-809
Subramaniam, Sri M. P.—	
Question re irrigation works in Attur taluk suggested in the First Five-Year Plan, name of	590-591
Urkavalan, Sri P.—	
Questions re—	
Ghriyay Project, progress of	939
Women's Welfare Department, appointment of a woman as Director of —	586-587

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Urgavaiah, Sri P.—cont.

Urkavalan, Sri P.—cont.

Vayali and Malayadipatti tanks, improvements to	942-943
Vagheesam Pillai, Sri G.—	
Question re Roads connecting isolated villages in Chidambaram taluk, formation of	361
Velukkan, Sri C.—	
Question re House-sites for Harijans in Wynad, reservation of	122-123
Venkatasubba Reddi, Sri O.—	
Question re Land revenue, arrears of — for faslis 1361-63	498
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Questions re—	
Estates not yet taken over by Government, names and extent of	361
Pest attack in Tanjore district, preventive measures taken in connexion with	362
Venugopala Gounder, Sri M.—	
Questions re—	
Fire Station, opening of — at Tindivanam	989
Harijan Day in Tindivanam in October 1954, celebration of,	109
Harijan(s) in Tindivanam taluk, grant of house-site to	493
Oil-Seeds Research Centre, opening of — at Tindivanam	
Agricultural Research Station during 1954-55,	246-247
Salt, assignment of land to Harijan Co-operative Society for manufacture of — in Merkanam, South Arcot district	686
Vinayakam, Sri K.—	
Question re Boundary disputes between Madras and Andhra States, conference re	352-353
Virupakshiah, Sri S. O.—	
Questions re—	
Elementary schools teaching Sericulture, as basic craft, list of	968
Irrigation tanks in Kollegal taluk, repairs to	23-24
Virwanathan, Sri K. R.—	
Questions re—	
Acquisition of lands for tank improvement in Vriddhachalam taluk, compensation for	121
Craft teachers in Corporation High Schools, payment of grant towards pay of	949
Criminal tribes, two-year plans for uplift of	943-944
Local Fund dispensaries in Tiruchirappalli district, number of	26
Maternity Hospital (Egmore), complaint against the authorities of — for failure to intimate the death of one Ramaswamy Padayachi of Kuttalam in hospital to his relatives.	599
Medical concessions to N.G.Os. — delay in disposal of applications for free treatment at Sengipatti T.B. Sanatorium.	952-953
Pigs, restrictions on rearing of — in Tiruchirappalli Municipality	388
Police staff, Udayarpalayam, complaint against	494-495
Railway line, opening of — between Ariyalur and Chidambaram	27
Village munsifs, acting as extra departmental postmasters, number of	578

Raghava Mudaliar, Sri E. L.— Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	66-67, 84
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 ...	138-139
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	768
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	39
831-833	
Railway line— Question re laying of — between Tellicherry and Mysore and between Coimbatore and Mysore ...	360
Railways— Question re— Over or under-bridges, construction of — in Madras City. Railway line between Ariyalur and Chidambaram, opening of ...	663-666
27	
Raja Chidambaram, Sri P. B. K.— Resolution re Steel Plant and Salem, location of ...	316-317
Rajagopal, Sri N.— Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	903-905
Rajeswari Mills, Gudiyattam— Question re grant of loans to — under the State Aid to Indus- tries Act ...	797-798
Raju, Sri K. T.— B.C.G. Campaign, request for debate on ...	963
Bills— Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	67
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955 ...	53-54
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	419-421
536, 543, 561	
564, 656-657	
44	
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	285
Power-looms at Chinnalapatti, introduction of—Calling atten- tion to ...	
Raju, Sri K. T.— Resolutions re Steel Plant at Salem, location of ...	314-315
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	727-732
Rama, Sri T. K.— Bills—City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 ...	753-755
764, 765, 766	
Ramachandra tank— See Tanks.	
Ramalingam, Sri S.— Adjournment motion re low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation ...	601-602
Bills— Bhoodan Yagna Bill, 1955 ...	162-164
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	65, 74-75
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955 ...	84-86, 88, 137
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 ...	51, 61
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	752
513, 515-	
516, 529, 530, 531	
537, 541, 542, 552	
554, 562, 565, 655	
650, 657	

Ramalingam, Sri S.—cont.

Bills—cont. District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	35, 39-40
45-49	
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, amendment to ...	184
Privilege motion re arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, proceedings no longer treated as secret ...	692
Resolution re— Preservation of Private Forests Act, 1949, constitution of committee to examine working of ...	303
Steel Plant at Salem, location of ...	314
Ramamurthi, Sri P.— Adjournment motion re— Low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation ...	602
Settlement of boundaries between Madras and Andhra States ...	500-501
505, 507	
Bills— Bhoodan Yagna Bill, 1955 ...	169-175
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	79-81, 83
88-90, 140	
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955 ...	54-60, 63-
64	
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	526-527.
555-558, 590	
653, 657	
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	35, 37-38
Land Revenue (Surcharge) Amendment Bill, 1955 ...	185
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955 ...	143-144
Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to ...	816
Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presenta- tion of ...	625
Privilege motion re Aided Elementary school teacher, charge- sheet against — for his contacts with Communist leaders ...	275-277
279-280, 284	
Resolution re— Goa martyrs, homage to ...	2-4
Steel plant at Salem, location of ...	317-320
Second Five-year Plan, discussion on draft of ...	627-652
827-828, 1014-1015	
Ramasamy Kander, Sri N. C.— Second Five-year Plan, discussion on draft of ...	735-737
Ramasamy Padayachi, the Hon. Sri S. S.— Bills—District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	34, 40-41,
47, 49-50	
System of voting to be adopted in municipal elections, calling attention to ...	133-135

Ramasamy Tevar, Sri A.—	
Bills—District Municipalities (Amendment) Bill, 1955 ...	40
Resolution re Sree Narayana Guru Dev—Declaration of birthday of — as public holiday ...	295
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	827-828, 853-854
Ramasundarakarunakalaya Pandiyan, Sri A.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	833-837
Ramaswami, Sri K. V.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	515, 522-523, 562, 563
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	851-853
Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	405-406
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	840-841
Rangasamy Gounder, Sri R.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...	417-418
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	884-887
Rathina Gounder, Sri N.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	721-723
Ratnam, Sri A.—	
Bills—	
City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955 ...	51-53
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955 ...	755-756
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...	67-69
Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...	964, 976-979
Registration Department—	
Question re documents of, photo-copying of ...	110-111
Rent Courts—	
Question re applications received and disposed off by — in Malabar in 1954-55 ...	371-372
See Courts.	
Resolution re—	
General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939—	
Amendments to — ...	177-184
Goa martyrs, homage to — ...	1-4
Preservation of Private Forests Act, 1949, constitution of a Committee to examine working of ...	301-313
Sree Narayana Guru Dev—Declaration of birthday of — as public holiday ...	294-301
Steel Plant at Salem, location of ...	313-327
Road(s)—	
Question re—	
Bombay-Cape Comorin —, particulars re ...	667-669
Cherukara-Nattimangalam road, formation of ...	490
Formation of — connecting isolated villages in Chidambaram taluk ...	361-362
Formation of pathway in Maviliyuthu Palapatiraramapuram village ...	948
New roads constructed in Chingleput district from 1952 to 1954, number and expenditure incurred for ...	361
Railway Feeder Road in Sullur, improvements to ...	369
Sathyavedu-Bethalapuram road, formation of ...	489-490
Widening of — in Ponnani taluk ...	124

Ruling—

Privilege Motion—

Privilege motion re a charge-sheet against an aided elementary school teacher for his contacts with Communist leaders—
 Ruled that no *prima facie* case had been made out as the motion related to a purely administrative matter and the mover had not been prevented in any way from carrying out his legitimate duties in the House and there was no disrespect to the House ...

284

Rural Co-operative Bank—
See Banks.Rural credits—
See Committees.

Rural Housing Schemes—

Question re number of — in Coimbatore executed during 1953-54.

950

S

Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1955—
See Bills.

Sales tax—

Question re—

Exemption of charkas and other spinning implements from payment of — ...

942

Language used in an memorandum of appeal — in cases ...

957-598

Sales Tax Rules, 1939—

Resolution re amendments to ...

177-184

Salt—

Question re assignment or land to Harijan Co-operative Society for manufacture of — in Merkanam, South Arcot district ...

685

Salt factory—

Question re — at Cheyyur in Madurantakam taluk ...

368

Sambandam, Sri K. R.—

Bills—

Bhoodan Yagna Bill, 1955 ...

164-166

Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955 ...

70-71

Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...

740-742

Sambasivam, Sri A.—

Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...

893-896

Samia Koorayar, Sri G.—

Second Five-Year Plan, discussion on draft of ...

745-747

Sangeetha Nataka Academy—

Question re inclusion of an artist from Malabar in the Madras Branch of — ...

476-477

Sanitary workers—

Question re dismissal of — in the Manapparai Panchayat Board.

671-673

Sannasi, Sri T. V.—

Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955 ...

400-418

S—cont.

PAGES.

Scholarships—	
Question re—	
Grant of — through Harijan Welfare Department in 1954-55.	351
Number of holders of overseas —	682-683
School(s)—	
Question re—	
Craft teachers in Corporation High schools, payment of grant towards pay of	939
Death of a boy at a private — of physical culture in Madras City	797-798
Devadhar High School, Tanur, closure of	662-666
Elementary schools teaching Sericulture as basic craft, list of	368
Location of blind and deaf — at Kasaragod	248-249
Mathanur High School, construction of building for	22
Number of schools in Coimbatore and Malabar district	679-680
Standard fees in Government schools, adoption by aided schools of	190
School of Physical Culture, Vepery—	
See Schools.	
Secret session—	
Privilege motion re arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, proceedings no longer treated as secret	690-692
Selvarajan, Sri M. S.—	
Bills—Bhoodan Yagna Bill, 1955	168-169
Resolution re Steel Plant at Salme, location of	321-322
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	747-749
Senapathi Gounder, Sri A.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	911-912
Separation of Judiciary from Executive—	
See Judiciary.	
Shanmuga Rajeswara Sethupathi, the Hon. Sri R.—	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955.	64-65 81-84. 86, 136 139, 140
Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to	814-815
Papanasam reservoir, inadequate supply of water from — attention called to	962-963
Sea erosion in Dhanushkodi, calling attention to	508-510
Shetty, the Hon. Sri A. B.—	
Bills—City Improvement Trust (Amendment) Bill, 1955	50-51 60-61, 64
“Silver Railway Pass”—	
Question re issue of — to Members of Legislature	687-689
Sivanrakasam, Sri V. S.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	418-419
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	737-739
Somayajulu, Sri S. N.—	
Resolution re Steel Plant at Salem, location of	320-321
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	880-884

S—cont.

PAGES

Speaker, Mr.—	
Announcement re resignation of —	1
Privilege motion re election of —	958-959
State Aid to Industries Act—	
Question re—	
Grant of loans under — to Gowri Tile Works, Manamadurai	797
Grant of loans under — to Rajeswari Mills, Gudiyatham	797-798
Stationery—	
Question re Letter-heads to M.L.As.—Free supply of	6-7
Steel Plant—	
Resolution re location of — at Salem	313-327
Strikes—	
Question re — in Tile Works, Pinarayi	952
Subbiah, Sri A. K.—	
Resolution re Steel Plant at Salem, location of	313-314 327
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Adjournment motion re—	
Low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation	602-604
Settlement of boundaries between Madras and Andhra States.	502-505 507
Assembly Rules—	
Leave for amendment of —	510
Reference of amendments to Select Committee	510-511
Bills—	
Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955	84, 85
Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1955	769-770
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	561, 653 659
District Municipalities (Amendment) Bill, 1955	35, 41-44 47
Marumakkathayam (Removal of Doubts) Bill, 1955	291-292
Business of the House—	
Change in the order of —	607, 769
Transaction of official business on a non-official day	607
Failure of Government to supply enrolment forms to the voters in Malabar, attention called to	605-606 607
Irrigation situation in Tanjore district due to low-level of water in Mettur Dam, calling attention to	812, 813 817, 818 140
Motion re business of the House, change in the order of	
Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presentation of	624, 625- 626, 627
Privilege motion re—	
Aided elementary school teacher, charge-sheet against — for his contacts with Communist leaders	274, 275 276, 277- 279, 280 281, 282
Arrest of Sri T. C. Narayanan Nambiar, proceedings no longer treated as secret	690-692
Election of Speaker	958-959

S—cont.

PAGES

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.	
Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	381, 385-391, 394
Resolution re—	
Goa martyrs, homage to	1-2, 4
Sree Narayana Guru Dev — Declaration of birthday of — as public holiday	295
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	300-301
	607-623
	627, 647, 823, 827
	996-1015
Subramaniam, Sri M. P.—	
Bills—Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	521-522
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	543-550
Suppression of Immoral Traffic Act—	918-920
See Acts.	
Swayamprakasam, Sri S.—	
Adjournment motion re—	
Low water level in Mettur Dam caused by letting out water for sugarcane cultivation	603
Settlement of boundaries between Madras and Andhra States.	507
Bills—	
Bhoodan Yagna Bill, 1955	154-156
Cultivating Tenants Protection Bill, 1955	406-409
	410, 419
	426, 427
	514, 518
	565, 653
	607
Business of the House, change in the order of	
Irrigation situation in Tanjore district due to low-level of water in Mettur Dam, calling attention to	811, 818
Petition to the Assembly re Second Five-Year Plan, presentation of	625
Public Service Commission, exclusion of certain posts from the purview of	379
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	381-383, 387-393
	828, 979-985

T

Taluk office, Orathanad—	
Question re buildings used for —	799-800
Tank(s)—	
Question re—	
Andhiyur tank in Bhavani taluk, repairs to — under Local Development schemes	802
Construction of bund for Sarapalliparai	482-483
Ramachandra tank in Coimbatore district, renovation of	121-122
Repairs to Emaneswaram tank	938-939
Seyyanam tank in Arantangi taluk, Tanjore district, renovation of	126
Vayali and Malayadipatti tanks, improvements to	942-943
Tax—	
Question re Entertainment tax, exemption of — for dance recitals from payment of	375

T—cont.

PAGES

Teachers—	
Question re representation from Tanjore District Teachers' Guild re pension scheme for —	875
Privilege motion re elementary school teacher, charge-sheet against — for his contacts with Communist leaders	273-284
Temples—	
Question re—	
Number of Harijans appointed as trustees of	333-334
Subramaniaswami temple at Velliyur, resignation of trustees on account of appointment of Harijan as clerk in	954
Thermal station—	
Question re—	
Extent of damage caused in turbine in Madurai —	272-273
Retrenchment of workers in Madurai —	934-936
Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—	
Irrigation situation in Tanjore district due to low level of water in Mettur Dam, calling attention to	813
Thinakarasamy Thevar, Sri S.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	723-727
Tile factories—	
Question re number and particulars of accidents in — in South Kanara from 1950 to 1954	367
Transport—	
Question re—	
Government Transport Department, number of employees of — as per linguistic nativity	364
Special Government bus service to Congress Exhibition grounds, running of — complaints re	108-109
Triplicane Cafe, Madras—	
See Industrial Disputes.	
Tuberculosis—	
Question re Periyaram Sanatorium, taking over of	662
V	
Vadavar and Grand Anicut canals—	
Agriculturists' hardship due to inadequate water-supply in —	689-690
Vadivelu, Sri S.—	
Draft Second Five-Year Plan, discussion on —	691-693
Vaikunta Baliga, Sri B.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	692-700
Vagheesara Pillai, Sri G.—	
Draft Second Five-Year plan, discussion on draft of	696-697
Venkatarama Ayyar, Sri S.—	
Draft Second Five-Year Plan, discussion on draft of	698-699
Venkataswami Naidu, Sri K.—	
Bills—Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1955	76-77
Venkataswami Naidu, Sri S.—	
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	732-735
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Bills—cultivating Tenants Protection Bill, 1955	525
Inadequate supply of water in Vadavar and Grand Anicut canals, calling attention to agriculturists' hardship due to	689-690
Second Five-Year Plan, discussion on draft of	915-916
Veterinary and Livestock Inspector's Course—	
Question re revival of —	684-684

	PAGES
Veterinary doctors—	
Question re starting of a short-term course for	683-684
Vigilance Home—	
Question re extensions to — for Women at Mylapore	808-809
Village Guides and Grama Sevaks —	
Question re number of Harijans trained and appointed as	7-11
Village munsifs—	
Question re number of — acting as extra-departmental post-masters	578
Village officers—	
Question re—	
Conference of — at Coimbatore, resolutions passed and action taken by Government on	810
Improvement of status of	588-590
Issue of show-cause notices on — in Malabar	250
Payment of travelling allowance to — of Kallakurichi taluk, South Arcot district	678-679
Vinayakam, Sri K.—	
Adjournment motion re settlement of boundaries between Madras and Andhra States	501-502 505, 506
Bills—	
City Tenants Protection (Amendment) Bill, 1955	751-752
Time for giving notice of, amendments to	376
Irrigation situation in the district due to low level of water in Meppur River, calling attention to	812-813
Virupakrishna, Sri S. C.—	
Second Five-Year Plan: discussion on draft of	905-907
Vyasappa, late—	
Question re conversion of — site into house-site	339
Water supply—	
Question re introduction of protected — scheme in Baliapatam Panchayat	482
Water-supply Scheme—	
Question re amount provided for rural	666-667
Weaving mill(s)—	
Question re starting of — at Coimbatore for ex-servicemen	495-496
Weights and measures—	
Question re stamping of	667
Women's Welfare Branch—	
Question re number of employees in —, Tiruchirappalli, and expenditure incurred in 1952-55	587
Women's Welfare Department—	
Question re appointment of a woman as Director of	586-587
Working Journalists (Industrial Disputes) Act, 1955—	
Question re application of Industrial Disputes Rules to disputes relating to working journalists	927-928